

CATALOGUE

OF THE

GREEK MANUSCRIPTS ON MOUNT ATHOS

EDITED FOR THE SYNDICS OF THE UNIVERSITY PRESS

BY

SPYR. P. LAMBROS,

PROFESSOR OF HISTORY IN THE UNIVERSITY OF ATHENS.

VOLUME I.

CAMBRIDGE :

AT THE UNIVERSITY PRESS.

1895

Price Twenty-one Shillings net.

CATALOGUE

OF THE

GREEK MANUSCRIPTS ON MOUNT ATHOS.

CATALOGUE
OF THE
GREEK MANUSCRIPTS ON MOUNT ATHOS

EDITED FOR THE SYNDICS OF THE UNIVERSITY PRESS

BY

SPYR. P. LAMBROS,

PROFESSOR OF HISTORY IN THE UNIVERSITY OF ATHENS.

VOLUME I.

CAMBRIDGE:
AT THE UNIVERSITY PRESS.
1895

[All rights reserved.]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

1895

230189

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.
Glasgow: 263, ARGYLE STREET.

Leipzig: F. A. BROCKHAUS.
New York: MACMILLAN AND CO.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὅτ' ἐξέδιδον τῷ 1888 ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον μέρος τοῦδε τοῦ Καταλόγου, περιλαμβάνον τὰς ὀκτὼ πρώτας βιβλιοθήκας, ἔγραφον ὅτι μετὰ πολλῆς δειλίας προέβαινον εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ἅτε ἀμφιβάλλων περὶ τῆς ταχείας ἐκδόσεως τῆς συνεχείας καὶ ἄπορον προεικάζων τοῦ ὅλου ἔργου τὴν ἐκτύπωσιν. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε τὸ δημοσιευθὲν ἐκείνο τμήμα τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀγιορειτικῶν κωδίκων παρὰ τῶν ἐπαίοντων ὑπῆρξεν εὐμενῆς τε ἅμα καὶ εὐόωτος. Οὕτω δὴ πρὶν ἢ παρέλθῃ χρόνος μακρὸς ἐβάλλοντο τὰ θεμέλια τῆς μετὰ χεῖρας ἐκδόσεως, συμπεριλαμβανοῦσης τὸν ὅλον Κατάλογον μετὰ καὶ τοῦ ἤδη προεκδεδομένου μέρους.

Ἀνεγράφησαν δ' οἱ ἐν τῷδε τῷ Κατάλογῳ περιλαμβανόμενοι κώδικες ἐν ἔτει 1880, ὄτ' ἐπὶ τετράμηνον ἐποιήσαμην τὰς διατριβὰς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὀρει, παρὰ μὲν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων λαβὼν τὴν ἐντολήν, τυχὼν δὲ τῆς προστασίας καὶ προθύμου ἀρωγῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι συνήργησαν εἰς ἐπιτέλεισιν τοῦ ἐγχειρήματος, ὧν ἐν τοῖς πρώτοις μνημονευτέον τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' καὶ τῆς Συνάξεως τῶν ἀντιπροσώπων καὶ προῖσταμένων τῶν εἴκοσιν ἱερῶν μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὀρους Ἄθω, προθυμώτατα τῆς ἐμῆς προθέσεως συνεπιλαβομένων. Φιλοξένου δ' ἀξιοθεῖς ἀρωγῆς ἐν πάσαις ταῖς εὐαγέσι μοναῖς, ἐπέτελεσα τὸ ἔργον, ἐπικουρούμενος ὑπὸ τῶν ἐμῶν μαθητῶν Φιλίππου Γεωργαντᾶ, νῦν διευθυντοῦ τοῦ Ἀθήνησι διδασκαλείου, καὶ Ἰωάννου Παρχαρίδου, νῦν διευθυντοῦ τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι Ἑλληνικοῦ φροντιστηρίου, ἀόκνως μοι συνεργασαμένων. Καὶ ἄλλοι δὲ τινες ἐθελουσίως συνεβάλλοντο, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμῆς ἐν τῷ Ὀρει διαμονῆς συμπονήσαντες, εἴτ' ἐν τῷ μετ' ἐπειτα ἐπιστειλαντές μοι τὰς αἰτηθείσας συμπληρωτικὰς εἰδήσεις. Ἰδίας δὲ χάριτας ὁμολογῶ τοῖς πανοσιολογιωτάτοις Γρηγορίῳ Παντοκρατορινῷ τῷ ἱεροδιακόνῳ καὶ Ἰακώβῳ Διονυσιάτῃ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ προηγούμενῳ. Τῶν δ' ἄλλων προθύμως μοι ἐκάστοτε ἀποκριναμένων εἰς προβαλλομένας αὐτοῖς ἐμὰς ἀπορίας ἀναγραφτέου ἐνταῦθα εὐγνωμόνως ὁ πολύκλαστος Zachariä von Lingenthal, ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Σακελλίων, ὁ τὰ νῦν διευθύνων τὸ ἐν Ἐριχσβούργῃ τῆς ἐπαρχίας Ἀννοβέρου ἱερατικὸν φροντιστήριον Φίλιππος Meyer, ὁ ἐν Ἀθήναις φίλος νομομαθῆς Ἀντώνιος Μομφερράτος καὶ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος Νικόλαος Πολίτης.

Περιεγράφησαν δ' οἱ κώδικες μετὰ πάσης τῆς ἐν ταῖς ἀγιορειτικαῖς βιβλιοθήκαις, στερουμέναις ὡς τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγκαιοτάτων πρὸς τὸ ἔργον ἐντύπων βιβλίων, δυνατῆς ἀκριβείας. Κατέβαλον δὲ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχήν, ὅπως ἐν τῷ Κατάλογῳ ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ ἐν ἐκάστῳ κώδικι περιλαμβανόμεναι συγγραφαὶ ἢ πάντα τὰ π' ἀλλήλων διάφορα κεφάλαια. Μόνον δὲ χειρογράφων περιεχόντων βίους καὶ μαρτύρια ἁγίων οὐχ εὕρισκει πάντοτε ὁ ἀναγνώστης ἀνάλυσιν πλήρη, ἀρκούσης ἔν τισι θεωρηθείσης τῆς διὰ βραχέων τῶν τοιοῦτων σημειώσεως καὶ σκοπιμωτέρας τῆς ἐν μέλλοντί ποτε χρόνῳ συντάξεως ἰδίας τῶν τοιοῦτων κωδίκων ἀναγραφῆς. Ἐπ' ἴσης δ' ἐν τισι τῶν βιβλιοθηκῶν ἀδύνατος ἀπέβη ἡ κατ' ἰδίαν ἀναγραφὴ τῶν κωδίκων τῶν περιλαμβανόντων μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, διὸ δηλοῦνται πού καὶ

που συλλήβδην οί τοιοῦτοι. Τούναντίον δ' εἰδῶν τινων κωδίκων ἐθεώρησα σκόπιμον τὴν διὰ μακροτέρων περιγραφῆν, εἰ καὶ ἡδύνατο διὰ βραχυτέρων ἀναγραφῆναι. Εἰσὶ δὲ ταῦτα νομοκάνονες, ἰδίως τῶν γεγραμμένων κατὰ τὸν τύπον τοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, εὐχολόγια, ἐξομολογητάρια καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν ὁ καθ' ὅλου τύπος πολλαῖς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ὑπόκειται ποικιλίαις.

Περιέχει δ' ὁ ἀνὰ χεῖρας πρῶτος τόμος τὴν ἀναγραφὴν τῶν κωδίκων ὀκτωκαίδεκα ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν, ὧν πρῶτην μὲν ἔταξα τὴν τοῦ Πρωτάτου τῶν Καρυῶν, ἐν αἷς ἐδρεύει ἡ Σύναξις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εὐαγῶν μονῶν, ἐφεξῆς δὲ τὰς λοιπὰς κατὰ τάξιν προϊούσας ἀπὸ τῶν εὐαριθμοτέρους ἔχουσῶν κωδικας βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς πλουσιωτέρας. Περιελήφθησαν δ' εἰς τὸν Κατάλογον συνωδὰ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου μόνον οἱ ἑλληνικοὶ κωδικες πλὴν ἐνὸς σλαβικοῦ ἐν τῇ μονῇ Κουτλουμουσίου (ἀρ. 3345. 272), ὃν ἀφήκα κατὰ χώραν, ὅπως μὴ διασαλευθῇ ἡ τάξις τῆς βιβλιοθήκης. Βαθυτάτην δ' ἐνταῦθα ἐκφράζω τὴν ἐμὴν λύπην ἐπὶ τῇ μεγάλῃ συμφορᾷ τῇ καταλαβούσῃ τὴν εὐαγῆ μονὴν τῆς Σιμοπέτρας, ἀποβαλοῦσαν ἐν τῇ δεινῇ πυρκαϊᾷ τοῦ θέρους τοῦ 1891 ὅλην αὐτῆς τὴν βιβλιοθήκην κατὰ τὰ ἤδη μοι γεγραμμένα ἐν τῷ λονδινεῖῳ Athenaeum τῆς 1 Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ἀρ. 3327 σ. 161. Οὕτω δὴ ἡ ἐν τῷδε τῷ τόμῳ ἀναγραφὴ τῶν κωδίκων τῆς βιβλιοθήκης ἐκείνης ἐμὲ μὲν πληροὶ πικρίας ἀφάτου τῶν ἀγαπητικῶς μοι μεμελετημένων ἀναμνησκόμενον, τῷ δ' ἀναγνώστῃ παρέχει τὴν μόνην ὑπολειπομένην εἰκόνα εἰς αἰὲ ἀπολεσθείσης ἀξίας λόγου συλλογῆς χειρογράφων βιβλίων, οἷς εὕρηται ἐγκαταμεμιγμένον καὶ ἐξαιρέτως σπάνιον παλαιότυπον, τὸ "Ανθος χαρίτων (ἀρ. 1510. 242).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ Καταλόγου τοῦδε ὠφελείας ἠύχομην αὐτὸν διὰ πανομοιούτων γραφῆς πολλῶν κωδίκων κοσμηῆσαι, οἷα πολλὰ κέκτημαι διὰ τε διαφανοῦς χάρτου παρεσκευασμένα μοι καὶ ἀπὸ φωτογραφικῶν ἀπεικονισμάτων, ὧν προθύμως ἐπεμελήθη ὁ ἐμὸς φίλος ἐν Λευψία καθηγητῆς Ἑρρίκος Brockhaus καθ' ὃν χρόνον διέτριψεν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀπὸ Μαΐου μέχρις Ἰουλίου τοῦ 1888. Καὶ τῶν εἰκόνων δὲ τινες τῶν ἐν τοῖς κώδιξι ἡδυνάμην προσαγαγεῖν ἀπὸ τε φωτογραφικῶν ἐκτύπων τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἐξαιρέτων πολυχρώμων ἀντιγράφων τῶν φιλοτεχνηθέντων ὑπὸ τοῦ συνοδευσαντός με ζωγράφου Αἰμιλίου Gilliéron. Ἀλλὰ καὶ ἄκων ἀπέστην ταύτης τῆς προθέσεως, ἐξ ἀνάγκης πεισθεὶς εἰς τὴν εὐλογον ἀντίρρῃσιν τοῦ κανταβριγιακοῦ τυπογραφείου, ἐκκλίναντος τὴν υπεραύξησιν τῶν ἐξόδων τῆς καὶ ἄλλως δαπανηροτάτης ἐκδόσεως ταύτης. Διὰ ταῦτα δ' ἀρκείτωσαν ἐπιεικῶς τῷ ἀναγνώστῃ ὅσα πανομοιότυπα ἐδημοσίευσεν ὁ Brockhaus ἐν τῇ ἀξιολόγῳ συγγραφῇ Die Kunst in den Athos-Klöstern. Leipzig, 1891.

Νῦν δὲ χωρῶ ἐπὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῖς ἐντευξομένοις τῷ βιβλίῳ ὁδηγίαν περὶ τῆς χρήσεως τοῦ παρόντος Καταλόγου καὶ τὴν ἐξήγησιν ἀριθμῶν, γραμμάτων καὶ σημείων, ὧν ἐποίησάμην ἐν αὐτῷ χρῆσιν.

Τῶν ἄνωθεν ἐκάστου κωδικος δύο ἀριθμῶν ὁ μὲν πρῶτος, ὁ παχὺς (1), ἐστὶν αὐξων διὰ πασῶν τῶν βιβλιοθηκῶν διήκων πρὸς εὐκολίαν τῶν παραπομπῶν ἐν τοῖς προσαρτηθησομένοις τῷ τέλει τοῦ ὅλου ἔργου πίναξιν, ὁ δὲ δεῦτερος ὁ λεπτότερον ἔχων τὸν τύπον δηλοῖ τὸν ἀριθμὸν, ὑφ' ὃν ἐν ἐκάστῃ βιβλιοθήκῃ ἔταξα τὸν κώδικα, ἐπικολλήσας τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ κυανολεῦκου δελταρίου κατὰ τὴν βράχιν αὐτοῦ.

Αἱ δ' ἐπιμήσεις Περγ. Βομβ. ἢ Χαρτ. δηλοῦσι κώδικα Περγαμνὸν, Βομβύκινον ἢ Χαρτῶν.

Τὰ δὲ μετὰ ταύτας τὰς ἐπιμήσεις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναγραφῆς ἐκάστου κωδικος γεγραμμένα φύλλ., 4, 8 μέγ., 8, 16, 32 ἢ 64 δηλοῦσι τὸ σχῆμα τοῦ κωδικος κατ' ἀναλογίαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀριθμῶν ἐν τῇ δηλώσει τοῦ σχήματος βιβλίων ἐντύπων, καθιστώσαν τὸ πλείστον περιττὴν τὴν εἰδικωτέραν σημείωσιν τοῦ ὕψους καὶ πλάτους τῶν κωδίκων κατὰ ἑκατοστὰ τοῦ γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ τοιοῦτον δ' ἔπραξα μόνον ἐν τοῖς εἰληταρίοις καὶ τισιν ὅλως ἐξαιρέτοις τῶν λοιπῶν κωδίκων.

Οἱ δὲ μετὰ τοὺς ἀραβικοὺς τοῖτους ἀριθμοὺς ἐπόμενοι λατινικοὶ VI—XIX δηλοῦσι τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ γέγραπται ὁ κώδιξ.

Τὰ δὲ μετὰ τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐνιαχοῦ σεσημειωμένα σελ. 2 ἐμφαίνουσι τὴν κατὰ δύο σελίδας (columnae) γραφὴν τοῦ κωδικος.

Τελευταία δ' ἔπεται ἡ ἐντὸς παρενθέσεως δήλωσις τοῦ τὸν κώδικα ἀποτελοῦντος ἀριθμοῦ φύλλων (φ. 175). Οὐχ οἷόν τε δὲ ἦν ἀπανταχοῦ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δηλῶσαι, ἡμῶν τε ἰσπορούντων τοῦ ἀναγκαίου

πρὸς ἀναγραφὴν τῶν φύλλων ἀπάντων τῶν κωδίκων χρόνου καὶ τῶν ἐν ταῖς μοναῖς δὲ μοναχῶν οὐ δυναμένων πάντοτε ἡμῖν πρὸς τοῦτο ἐπικουρῆσαι. Διὰ τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐνιαχοῦ καὶ διὰ σελίδων παρὰ τὰ εἰωθότα ἐδήλωσα τοὺς κώδικας (σ. 186), προευρῶν ὑπάρχουσιν ἤδη τὴν τοιαύτην σελίδωσιν. Τῆς δὲ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φύλλων τὰ νῦν ἐπιζομένης σημειώσεως τοῦ πάχους τῶν κωδίκων ἠμέλησα τοῦτο μὲν ἅτε τοῦ ἔθους τούτου σπανίζοντος ἐν οἷς χρόνοις συνέταξα τὸν Κατάλογον, τοῦτο δὲ καὶ ἤκιστα ἐπαρκῆ κρίνων τὴν τοιαύτην σημειώσιν διὰ τὴν διάφορον πυκνότητα τῆς περγαμνῆς ἢ τοῦ χάρτου τῶν κωδίκων ἐκάστων.

Τῶν δ' ἐνιαχοῦ προτασσομένων τῶν δύο ἀριθμῶν ἐκάστου κώδικος, τοῦ αὐξήσαντος καὶ τοῦ κατὰ βιβλιοθήκην ἐκάστην, σημείων * καὶ † ὁ μὲν ἀστερίσκος ἐμφαίνει τὴν ἐν τῷ κώδικι ὑπαρξίν εἰκόνων ἢ κοσμημάτων, εἰδικώτερον ἄλλως περιγραφομένων ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγραφῇ, ὁ δὲ σταυρὸς τοὺς παλιμψήστους κώδικας. Περὶ τούτων δὲ ἴδε καὶ τὴν ἐμὴν πραγματείαν Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδίκων τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἐπιγραφόμενῳ Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, Ἀθήνησι, 1888 σ. 305 κ. ἐ., καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχει, πρὸς δὲ τὰ γεγραμμένα μοι ἐν τῷ λονδινίῳ Athenaeum τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1890 ἐν ἀρ. 3281 σ. 353 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν A new palimpsest on Mount Athos.

Διὰ γραμμάτων παχέων (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—Ἄαπτος) ἐδηλώθησαν ἐν τῷ Καταλόγῳ τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, ἐνίοτε δὲ καὶ λέξεις ἢ χωρία ἐκ τῶν ἐρμηνευομένων ἐν λεξικοῖς ἢ ἐν συγγραφαῖς ἐρμηνευτικαῖς περιλαμβανομέναις ἐν τοῖς κώδιξι χάριν εὐχεροῦς αὐτῶν διακρίσεως ὑπὸ τοῦ τὸν Κατάλογον ἀγαγίνωσκοντος. Σημειώτεον δὲ, ὅτι οὐκ ἔκριν' ἀναγκαίαν τὴν μεταβολὴν τῶν ὀνομάτων ἐν κώδιξι ψευδεπιγράφοις ἢ ἐν συγγραφαῖς γνωσταῖς συνήθως ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα συγγραφέως.

Ἄραιων δὲ γραμμάτων (Ἑλλάδιος δὲ ὁ ἐν ὀσίῃ τῆμῃ) ἐγένετο χρῆσις πρὸς δῆλωσιν χωρίων αὐτολεξεί ἐκ τῶν κωδίκων παραλαμβανομένων μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς κώδιξι ἀνορθογραφίῳ.

Εἰς εἰσαγωγικὰ δὲ (“Ἰδέα τοῦ μετανοοῦντος”) περιελήφθησαν ἐπιγραφαὶ συγγραφέων καὶ κεφαλαίων ἀντιγραφόμεναι ἀπαραλλάκτως οἷαι εὐρηγνται ἐν τοῖς κώδιξι. Τὸ δ' οὕτως εἰς εἰσαγωγικὰ περιλαμβανόμενον οὐκ ἔστι πάντοτε τὸ ὅλον τῆς ἐν τῷ κώδικι ἐπιγραφῆς, παραλειπομένων πολλῶν πολλὰκις περιπτῶν, ἰδίως δὲ προσωνυμιῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὸ κριθὲν ἀναγκαῖον μέρος τὸ καὶ οὕτως αὐτολεξεί καὶ κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἐν τῷ κώδικι γραφὴν ἀναγραφόμενον. Περὶ τοῦτο δὲ μόνον μετέβαλον τὴν τῶν κωδίκων γραφὴν, ὅτι χάριν εὐχερεστερας τῶν μεταγραφομένων ἀναγνώσεως ἔγραψα διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τὰς μετὰ τὸ ὄνομα συγγραφέων ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιγραφῶν πρώτας λέξεις, τὰ κύρια ὀνόματα, τὰ ὀνόματα ἑορτῶν, τὰς λέξεις Θεός, Θεοτόκος, Κύριος, Σωτὴρ καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα. Προσέθηκα δ' ἐνιαχοῦ καὶ τὸ ἐν τῷ κώδικι λείπον ὑπογεγραμμένον ἰῶτα. Πρὸς δὲ τούτοις λέξεις ἐπομένους προθέσειν ἀτόνοις μενούσαις ἐν τοῖς κώδιξι καὶ μετ' αὐτῶν εἰς ἐν ἐνομένης ἐχώρισα διακριδὸν (ἀντι στρατιωτικῶν, τουθ' ὅπερ ἀντι-στρατιωτικῶν γέγραπται ἐν τῷ κώδικι, με τοὺς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι μετοῦς), τοῦναντίον δὲ ἦν ὡσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέξεις συνθέτους μετὰ προθέσεων ἀτόπως ὑπὸ τῶν βιβλιογράφων ἕνεκεν ἡμαρτημένου τοιςμοῦ τῆς προθέσεως εἰς δύο τεμνομένης (κατὰ λάβη ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι κατὰ λάβη, ἀπόταξάμενος ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ ταξάμενος). Ἐπήνεγκον δὲ ταύτας τὰς μεταβολὰς εἰς τε τὰ ἐν εἰσαγωγικοῖς καὶ τὰ δι' ἀραιῶν γραμμάτων παρατιθέμενα χωρία τῶν κωδίκων.

Ἀποσιωπητικὰ δὲ σημεῖα δηλοῦσιν ἢ τὴν ἐν τῇ παρ' ἐμοῦ ἀντιγραφῇ παράλειψιν μέρους τοῦ κειμένου τῶν κωδίκων κριθέντος περιπτῶ (Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου...ἐν ἔτει σωτηρίῳ) ἢ τὴν ἐν ἀρχῇ κωδίκων ἀκεφάλων ἢ τῷ τέλει κωδίκων κολοβῶν ἐκ τοῦ κώδικος ἀπουσίαν τῶν προηγουμένων ἢ ἐπομένων, οὕτως: Ἄρχ. (ἀκέφ.)...τῆς ἐπιδόσεως.—Τέλ. (κολ.)· τὰς οἰκίας τὰς ἑαυτῶν... Καὶ ἄλλην δ' ἐποισάμην χρῆσιν τῶν ἀποσιωπητικῶν ἔνθα τῆς ἐμῆς ἀναγραφῆς συγγραφέων ἐκ πολλῶν βιβλίων ἢ κεφαλαίων συνισταμένης ἐδήλωσα τὰ πρώτον μόνον καὶ τὰ τελευταῖα αὐτῶν, ἀποπηδήσας τὰ ἐν τῷ μεταξύ.

Ἀκέφαλος (ἐν ἐπιτήμῃσει ἀκέφαλ. ἢ ἀκέφ.) ἐκλήθη παρ' ἐμοῦ ὁ ἀποβαλὼν τὴν ἀρχὴν κώδιξι, κολοβὸς δὲ (ἐν ἐπιτήμῃσει κολοβ. ἢ κολ.) ὁ οὐκ ἔχων σφζόμενον τὸ τέλος· ἐλλιπῆ δ' ἐκάλεσα τὸν ἀπεστερημένον τινῶν τῶν ἐν μέσῳ φύλλων, καὶ τέλος ἀτελῆ τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βιβλιογράφου οὐκ ἀχθέντα εἰς πέρας.

Καὶ εἰς μὲν ὀρθογωνίους ἀγκύλας [] ἐνέκλεισα λέξεις προσθετάς εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἢ τὸ κείμενον τῶν κωδίκων ἢ καὶ γράμματα, ὅσα πολλάκις λείπουσιν, ἰδίως ἐν ἀρχαῖς ἐπιγραφῶν, ἀμεληθέντα ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου ἀγκύλαι δ' ὀξυγώνιοι < > ἐγκλείουσι λέξεις περιλαμβανομένας μὲν ἐν τοῖς κώδιξι, παραλειπτέας δέ.

Τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐν τοῖς κώδιξι περιλαμβανομένων ἐν τοῖς σημειώμασι τῶν βιβλιογράφων χρονολογιῶν ἐθεώρησ' ἀναγκαίαν καὶ τὴν ἐν παρενθέσει δι' ἀριθμῶν ἀραβικῶν εἰς τὸ ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος μεταγραφῆν, οὕτω ζρκα' μηνὶ Μαΐῳ δ' (= 1613). Ἐνθα δ' ἡ συναναγραφομένη ἰνδικτιῶν ἢ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος οὐ συμπίπτει τῇ λοιπῇ χρονολογίᾳ ἐσήμηνα τοῦτο προσθεῖς ἐρωτηματικόν, οὕτω μηνὶ Μαΐῳ ἰ' ἰνδ^{ος} ἢ ἡμέρᾳ τετράδῃ ἔτος ς' λ' π' β' (= 1475;), ἐν ἔτει ζρδ' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ^{ος} ἰ' (= 1595;). Ἐν ἄλλοις δὲ κειμένοις ἢ ἐν σημειώσεσι παραλαμβανομένοις ἐκ τῶν κωδίκων περιττῇ ἐκρίθη ἢ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογιῶν μεταγραφῆ εἰς τὸ σωτήριον ἔτος.

Στίχοι γεγραμμένοι ἐν τοῖς κώδιξι ἐν λόγῳ συνεχεῖ ἄνευ διακρίσεως τῶν μετρικῶν κῶλων ἐδηλώθησαν διὰ τῆς λέξεως καταλογάδην.

Τέλος δὲ ῥητέον, ὅτι ἔκριν' ἀναγκαίαν τὴν περὶ ἐντύπων βιβλίων ἀντιγραφομένων ἐν χειρογράφοις ἢ συνεσταχωμένων μετὰ χειρογράφων κωδίκων δῆλωσιν, εἰ περιλαμβάνονται ἢ λείπουσιν ἐν τοῖς βιβλιογραφικοῖς καταλόγοις τοῦ Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ (Νεοελληνικὴ φιλολογία ἢτοι κατάλογος τῶν ἀπὸ πτώσεως τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέχρι ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλείας τυπωθέντων βιβλίων. Ἐν Ἀθήναις. Μέρους Α' 1854. Μέρους Β' 1857) καὶ Αἰμιλίῳ Legrand (Bibliographie Hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs aux XVe et XVIe siècles. Paris. Decembre 1884 ἐν δυσὶ τόμοις). Ὁμοίως δ' ἐπιμελῶς ἐσημειώθη μοι ἐν τῷδε τῷ Καταλόγῳ εἴ τινα μέρη κωδίκων ἢ κωδικῆς ὅλοι εὔρηται γεγραμμένοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Τελευτῶν δ' ἐκφράζω τὰς ἐμὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἅσασι τοῖς συνεργήσασιν εἰς εὐδῶσιν τοῦδε τοῦ ἐγχειρήματος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ τοῖς ἰθύντορσι τοῦ κανταβριγιακοῦ τυπογραφείου, φιλοτίμως ἀναλαβοῦσι τὴν πολυδάπανον ἔκδοσιν, ὧν ἄνευ ἄγνωστον εἶ τὸ ἐμὸν ἔργον ἐμελλεν εἰς τέλος ἀχθῆναι.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Ἀθήνησι, 15 Νοεμβρίου 1894.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	σ.
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	v
Α' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ	1
Β' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ	11
Γ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	19
Δ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΙΛΙΑΝΤΑΡΙΟΥ	28
Ε' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ	31
Σ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΜΟΝΙΤΟΥ	36
Ζ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ	43
Η' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ	60
Θ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ	75
Ι' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ	91
ΙΑ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΟΠΕΤΡΑΣ	114
ΙΒ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ	130
ΙΓ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ	151
ΙΔ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ	170
ΙΕ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ	200
ΙΣ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ	233
ΙΖ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ	270
ΙΗ' ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	319
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	437

Α΄

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ

- *Ι. 1. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρ. α΄—ε΄.
 Κοσμεῖται δι' ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου. Ἐν ἀρχῇ φύλλον ξένον (Περγ. XI. σελ. 2), ἐν ᾧ περιέχεται ἀπόσπασμα Βίου ἁγίου.
2. 2. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
 1. Βίος καὶ πολιτεία Συμεῶν τοῦ Στυλίου.
 2. Βίος καὶ μαρτύριον Ἀνθίου μαρτυρήσαντος ἐν Νικομηδείᾳ.
 3. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
 4. Μαρτύριον ἁγίας Εὐφημίας.
 5. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.
 6. Μαρτύριον ἁγίας Θεκλής.
 7. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
 8. Περίοδοι ἦτοι θαύματα Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγραφέντα παρὰ Προχόρου.
 9. Βίος καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
 10. “ Πράξις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.”
 11. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
 12. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
 13. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.
 14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ναζαρίου, Προτασίου, Γερβασίου καὶ Κελσίου.
 15. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
 16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν.
 17. Ὑπόμνημα ἦτοι μαρτύριον ἁγίου Ἰακώβου.
 18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα.
 19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
20. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς μοναστρίας.
 21. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
 22. “ Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ μερικῆ θαυμάτων διήγησις.”
 23. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ.
 24. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ὁσίων τοῦ Χριστοῦ δούλων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
 25. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
 26. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου.
 27. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.
 28. “ Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε εἰς ἦλθεν ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.”
 29. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
 30. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
 31. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν.
 32. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.
 33. “ Πράξις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.”
 34. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.
 35. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου καὶ Εὐγενίου.
 36. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου.
 37. “ Ἀνδραγαθήματα καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανία Ἀζαρία Μισαήλ καὶ Δανιήλ τοῦ προφήτου.”
 38. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.

Η.

1

39. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλολόγιον.

40. Γρηγορίου Ναζιανζηνῶ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.

41. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.

42. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

43. Βασιλείου Σελευκείας Εἰς τὰ ἅγια νήπια.

44. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Κυρίου.

45. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

46. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.

47. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ βάπτισμα.

48. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιτάφιος εἰς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.

49. Κοσμά Βεσπτήτορος Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄρχ. Ἡκουσται πάντως ὑμῖν ὃ φιλόχριστος πανήγυρις. Τέλ. (κολοβ.) ὡς τὸ ἐαρινὸν καὶ ὀλόφυλλον ῥόδον, ὡς τὸ μυρεψικὸν τῆς...

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὑρηται δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται

α. Λόγος ἀκέφαλος. Ἄρχ. ἔδωμεν καὶ τὸ βέλτιον πῶς ἀπὸ θανάτου ἀνακαλοῦνται πάλιν. Τέλ. ταύτην ἐπιτείνωμεν τὴν φιλίαν ἵνα ἐπὶ τῶν αἰωνίων ἐπιτύχωμεν σκηνῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ π. τρι δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῶ αὐτοῦ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

β. «Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι οὐκ ἀκίνδυνον τοῖς ἀκραταῖς τὸ σιγᾶν τὸ λεγόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.» Ἄρχ. Τὸ μὲν πλεόν τοῦ χρέους τοῦ συντεθέντος ἡμῖν. Τέλ. (κολοβ. ὀλίγον) μετὰ τὴν ἀρχὴν ἀνεπαίσθητον ποιοῦσι τὴν ἐπιβουλήν καὶ οὗτοι φιλανθρωπίας προσσχῆματι...

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου τινὸς εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

3. 3. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι νβ,

ὧν πρῶτος ὁ Εἰς τὰ Θεοφάνεια, πεντηκοστὸς δεύτερος δὲ ὁ Εἰς μάρτυρας καὶ κατ' Ἀρειανῶν. Τέλ. (κολοβ.) ὑμεῖς νενικήκατε τὸν πόλεμον εὐ οἶδα μὲνα...

Συναριθμοῦνται εἰς τοὺς λόγους καὶ ἄλλα τῶν τοῦ Θεολόγου ἔργων, ἐν οἷς καὶ ταῦτα Ἐπὶ Κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ πρώτη, Ἐπὶ Κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ δευτέρα, Ἐπὶ Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ, Ἐπὶ Εὐάγγελιον, ὑπὸ δὲ ἀριθμὸν με' Ἐπὶ παρθένου παραινετικός, οὐχ ὡς ἀνέγραψα ἐν τῇ Ἐκθέσει μου πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων 1880 (σ. 25) ἀνεκδοτὸς ὧν, πλὴν ἄλλ' ἐν τοῖς τοῦ Θεολόγου πάλαι ἐκδομένοις (Migne, XXXVII, 632).

Ἐν τῇ ῥα τινῶν λόγων εὑρηται ἀραιότατα σχόλια, ἰδίως

δὲ πολλὰ ἐν τῷ β' λόγῳ, τῷ Εἰς τὰ Φῶτα, καὶ ἐν τοῖς Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικοῖς εἰσι δὲ ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Νόννου (Migne, XXXVI, 985).

4. 4.

Περγ. φυλ. XI.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι κθ',

ὧν ὁ πρῶτος Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ δὲ κθ' Περὶ παρθένου ἐκπεσοῦσης εἰς γάμον. Τέλ. (κολοβ.) γινώσκετε δὲ τοῦτον τὸν Νέρωνα μετὰ...

Ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς σταχῶσεως ἐν μὲν ἀρχῇ σημείωσις περὶ τῆς ἐν ἔτει ζμβ' (1534) ἀλώσεως τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἐν δὲ τῷ τέλει περὶ τινος πυρκαϊᾶς τῆς μονῆς Διονυσίου ἐν ἔτει ζμγ' (1535).

5. 5.

Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων ἀπὸ α' μέχρι γ' Δεκεμβρίου.

6. 6.

Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

1—32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι, ὧν ὁ α' Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας, ὁ δὲ λβ' Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρητῶν.

33. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου Μαγίστρου ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 8. VII) περιέχοντα μέρος Κανόνων Ἀποστολικῶν. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 19.

7. 7.

Περγ. φυλ. X. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Ὅτι παλαιῆς καὶ καινῆς εἰς ὀνοματοθέτης.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτε Σατορνίνος καὶ Αἰρηλιανὸς ἐξωρίσθησαν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς Εὐτρόπιον.

4. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτε τῆς ἐκκλησίας ἔξω εὐρεθεῖς Εὐτρόπιος ἀπεσπάσθη.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐχόντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως.

6. Τοῦ αὐτοῦ Τῇ προτέρᾳ διαλεχθεῖς εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐχόντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα κτλ.

7. Τοῦ αὐτοῦ πάλιν Εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆσιν.

8. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἵπποδρομίας ἀπελθόντας.

9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος β'.

10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος γ'.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγος δ'.

12. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

13. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ Χῆρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα.

14. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω.

15. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ Γυνὴ δέδεται νόμῳ.

16. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρὸς τοὺς ζητοῦντας τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος.

17. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτι ἐκ ῥαθυμίας ἢ κακία.

18. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

19. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου τὸ λέγον Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας.

20. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πρώτην τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν Ὑψώθη ἡ καρδία Ὁζίου.

21. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου τὸ λέγον Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου Εἶδον τὸν κύριον, καὶ ἦ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη Ὁζίας.

23. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

24. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ κατὰ θεὸν πολιτεύεσθαι.

25. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν προφητικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐγὼ ὁ θεὸς ἐποίησα φῶς.

Τελ. (κολοβ.) οὐκ ἂν ἐφάνη τοῦ παραδείσου πάλιν ἄξιος· τοῦτον τοῖνον διὰ παντὸς τηρεῖ...

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ἐκ τοῦ βίου τῆς ἁγίας Μαρίας.

8. 8. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον λ'.

9. 9. Περγ. φυλ. XIII. σελ. 2.

1. Ἀκέφαλος λόγος. Ἄρχ. ἀπάντησιν αὐτοῦ εἰς ἀέρα καὶ ἐγγράψιεν ἡμῶν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Τέλ. ἐνθα διὰ τῆς ὁδοῦ τὸ ὄχημα καὶ τὰ ζῶα ἀνεπαύσαντο χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ προέλευσιν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

4. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς κοιμηθέντας.

5. Ἐφραὴμ Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου Ὁμιλία εἰς τὸν 5' ψαλμόν.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

11. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

12. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

13. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

15. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν.

16. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.

18. Πράξεις καὶ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων προφητῶν Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαιέ.

19. Διήγησις τοῦ ἁγίου Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ τοῦ ἐν ταῖς Χώναις. Ἄρχ. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν καὶ χαρισμάτων.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

24. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

25. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐστρατίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου.

26. Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

27. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ξενοφώντος.

28. Μαρτύριον ἁγίου Τρύφωνος.

29. Μαρτύριον ἁγίας Μαρίας, κολοβ. εὐθύς μετὰ τὴν ἀρχὴν, ἧς τὴν ἄθλησιν καὶ τοὺς ἀγῶνας συγγράψασθαι προεθέμην ἐγὼ Θεότιμος...

10. 10. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

*11. 11. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.

Ἐν ἀρχῇ ἱστορία παριστώσα καθημένους καὶ γράφοντας τοὺς δύο εὐαγγελιστὰς Ἰωάννην καὶ Ματθαῖον, ὡσαύτως δὲ πρὸ τοῦ εὐαγ. τοῦ α' σαβ. τ. νηστ. Λουκᾶν καὶ Μάρκον. Ἐν ἀρχῇ μέγα ἐπίτιπλον κόσμημα, καὶ καθόλου δ' ἐπίτιπλα κοσμήματα καὶ ἀρχικὰ γράμματα μικροῦ λόγου ἀξία. Αἱ τῶν εὐαγγελίων ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, ἡ δὲ πρώτη σελὶς ὅλη διὰ χρυσῶν γραμμάτων.

12. 12. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.
13. 13. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἐν ὁμιλίαις μδ΄.
Ἐν ἀρχῇ διεπτυγμένα εἰς ἐν δύο φύλλα (Περγ. 4. VI. σελ. 2) περιέχοντα ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου.
14. 14. Περγ. φυλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. φυλ. VII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
15. 15. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον μετὰ πορφυρῶν σηματοφώνων.
16. 16. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς (ἀκεφάλου) ξά' ὁμιλίας μέχρι τῆς πη΄.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ψαλμοῦ, ἀκέφαλος ἀρχόμενος...τεῖαν(ς) τοῦ κακοῦ ταῖς ἀμαρτίαις παραμένοντος· ὡς γὰρ οἱ ἐν βορβόρῳ κυλινδούμενοι κτλ.
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ Λουκᾶν περὶ πλουτουίντων.
5. Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία β΄ Πρὸς τοὺς πλουτουίντας.
Ἐν τοῖς δύο τοῖτοις λόγοις ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεκριμένη.
6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ιδ΄ ψαλμόν.
7. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας λόγος α΄, (κολοβ.) οἱ πλούσιοι τὴν ἰατρεύουσιν ὑμᾶς τῆς ἐκ τοῦ κόρου βλάβης...
17. 17. Περγ. φυλ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὅμιλοι εἰς τὴν Ἐξαήμερον, ὧν τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν ὀλίγῃ μεταγενεστέρων.
18. 18. Περγ. φυλ. X.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Οἱ Κατὰ Ἰουδαίων λόγοι.
2. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Περὶ ἀκαταλήπτου.
3. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
4. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Περὶ Ὁξίου λόγος.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.
6. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ Εἰς τὸν Λάζαρον λόγοι.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὸ λέγον Περὶ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ κατὰ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Σαοῦλ καὶ περὶ ἀνεξικακίας.
9. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιέναι μόνον ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖν ἀρετὴν.
10. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι ἐπισφαλὲς τὸ εἰς θέατρα ἀναβαίνειν.
11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι.
12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ δεῖν καὶ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ καὶ αἰὲ νηστείας μεμνήσθαι.
13. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἄννης.
14. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς Ἄννης καὶ εἰς τὴν τοῦ Σαμουὴλ γαλακτοτροφίαν.
15. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς τὰς συνάξεις καταλιμπάνοντας.
16. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ἐν ἑορταῖς μόνον συναγομένους. Τελ. (κολοβ.) πολλὴν ὄψει τὴν ἰσότητά· μάλλον δέ...
Ἐν τέλει τέσσαρα φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται
α. τέλος λόγου, ἀρχ...θῆ κύριος ὁ θεὸς καθότι οὐ γινώσκω πόθεν ἐστὶ τοῦτο ἐν τῇ γαστρὶ μου. Τέλ. ἧς νῦν μετρίως ὑποδέχεσθε τὴν μίαν αὐγὴν ἐκ μιᾶς τῆς θεότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
β. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον. Ἄρχ. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσιν. Τέλ. (κολοβ.) οὐ γὰρ ἡξίου χρώνω.
γ. Ἐν φύλλον ἐκ τοῦ Βίου τοῦ ἀγίου Ἀνθίμου.
19. 19. Περγ. φυλ. X. σελ. 2.
1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων ἀπὸ ιε΄ μέχρι λα΄ Δεκεμβρίου.
2. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.
Ἐν ἀρχῇ α. φύλλον (Περγ. X), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου περὶ βαπτίσεως τοῦ Ἰησοῦ.
β. (Περγ. XIII), ἀπόσπασμα Μηναιῶν τοῦ μηνὸς Μαΐου.
Ἐν τέλει δὲ φύλλον (Περγ. 8 μεγ. VII), περιέχον ἀπόσπασμα Κανόνων Ἀποστολικῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδ. 6.
- *20. 20. Περγ. φυλ. VII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
Κοσμεῖται δι' ἐπιτίτων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου.
21. 21. Περγ. φυλ. XIII. σελ. 2.
Συναξάριον ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου.
Ἐν τινι τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ φύλλων γέγραπται Ἡ τοιαύτη βίβλος τοῦ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐξαμήνου συναξα-

ρίου μετὰ καὶ τοῦ ἐτέρου τοῦ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου προσ-
εκυρώθη τῇ ἀγιωτάτῃ λάβρα τῶν Καρυῶν παρὰ
τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ
ὑπερτίμου κῆρ Ἰγνατίου εἰς μνημόσυνον τούτου καὶ
ἀναφορὰν διὰ συνεργίας καὶ συνδρομῆς καὶ διεγέρ-
σεως τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πρώτου τοῦ
ἀγίου ὄρους τοῦ ἱερομονάχου κῆρ Ἰωαννικίου ἐν τῷ
,5ψιζγ' ἔτει τῆς ιγ' ἰνδ...Τὸ δ' ἔτος ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἀφιέρωσις,
ἴσως ὄν τὸ αὐτὸ καθ' ὃ καὶ ἐγράφη ὁ κῶδιξ, κατὰ ταῦτά ἐστι τὸ
6793 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἤτοι τὸ 1285.

22. 22. Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.

1. Βίβλος τῶν παραινήσεων τοῦ ὁσίου καὶ αἰοιδίου
πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ.
2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου
πρὸς Καστώρα ἐπίσκοπον Περὶ διατυπώσεων καὶ κανό-
νων τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον κοινοβίων."
3. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου
Περὶ τῶν ἡ' λογισμῶν τῆς κακίας."
4. "Συνεισφορά τοῦ ἀββὰ Σερήνου πρώτη."
5. "Συνεισφορά β' τοῦ ἀββὰ Σερήνου περὶ τῶν
ἐλλιπθέντων ἐκ τοῦ πρώτου λόγου."
6. "Ἐκλογή τῶν θεοπνεύτων γραφῶν σύντομος καὶ
ὠφέλημος."
7. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγρα-
φεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιε-
πισκόπου Ἀλεξανδρείας (κολοβ.)."

23. 23. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

- Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγ-
γελιστὴν Ἰωάννην ἐν ὁμιλίαις νδ'.

Προτάσσεται τῶν ὁμιλιῶν τούτων πίναξ τῶν περιεχομένων.

24. 24. Περγ. 4. XIII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

25. 25. Περγ. 4. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστὴν Ματθαῖον ἐν ὁμιλίαις μέ'.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2),
περιέχοντα ἀποσπάσματα λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

26. 26. Περγ. 4. IX.

1. Σύνταγμα ἀκέφαλον [Εὐαγγελίου ἔργα ἀσκητικά],
ἐν ᾧ Πρὸς τοὺς ἡ' λογισμοὺς (κεφ. ιέ—λγ'). Περὶ
παθῶν (λδ—νε'). Περὶ καταστάσεως ἐγγιζούσης τῇ
ἀπαθείᾳ (λζ'—ξβ'). Περὶ τῶν τῆς ἀπαθείας συμβό-
λων (λγ—η').

2. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ ἐν συνοδίαις
μοναχοῦς.

3. Τοῦ αὐτοῦ Τὰ κατὰ μοναχῶν αἷτια καὶ ἡ καθ' ἡ-
συχίαν τούτων παραθέσεις.

4. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ λογισμῶν.

Ἐκδέδοται ταῦτα παρὰ Μίigne, XL. 1220 μετὰ διαφόρου τῶν
κεφαλαίων κατατάξεως.

5. "Τοῦ αὐτοῦ [Νεῖλου] Περὶ ἀγιασμοῦ" κτλ.

6. Τοῦ αὐτοῦ Παραινήσεις πρὸς μοναχοῦς.

7. Πρὸς τοὺς λογισμοὺς ὑποθήκαι (περὶ γαστριμαρ-
γίας, περὶ πορνείας, περὶ φιλαργυρίας κτλ.).

Ἐκδέδοται ταῦτα παρὰ Μίigne, LXXIX.

8. "Πρόλογος τῆς Φιλοθέου Ἱστορίας, ἤτοι ἀσκητι-
κῆς πολιτείας Θεοδωρήτου."

27. 27.

Περγ. 4. XIV.

Βίβλος Γενέσεως, Παροιμιῶν καὶ Προφητειῶν.

Τὰ τελευταῖα φύλλα χαρτῶα, ἐπ' ἴσης XIV. Ἐν ἀρχῇ καὶ
τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIII), ἐν οἷς περιέχεται Κατάλογος
τῶν ἐπισκοπευσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὧν ὁ πρῶτος
Ἀνδρέας ὁ ἀγιώτατος ἀπόστολος ἐν Βυζαντίω... Ὅπι-
σθεν τοῦ ἐτέρου τούτων τῶν φύλλων, ἐν τέλει τοῦ κώδικος,
περιέχεται τὸ τέλος Καταλόγου τῶν βασιλέων, ὧν ὁ τελευταῖος
ἐστὶ Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοφίλου. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἕτερον
φύλλον περγ. τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς, δι' ἧς
ἐγράφησαν τὰ δύο ἄλλα, περιέχον Βίον ἀγίου τινός, ἐν ᾧ αἱ
λέξεις...οὗτος τέθνηκεν ἐν τῇ Κρίτῃ τῇ νήσῳ ἀνεκο-
μίσθη βασιλικῇ προστάξει ἐνθα ἐκτίσεν ναὸν καὶ
μοναστήριον τῆς Θεοτόκου Καλῶς ἀγρὸς ἀκούουν...

28. 28.

Περγ. 4. XIII.

Μηνεῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει

Τάλανος πόνος ἐκ μονοτρόπων πέλει
πυκτὶς παροῦσα τὴν κλήσιν Θεοφίλου.

29. 29.

Περγ. 4. XIII.

Μηνεῖον Δεκεμβρίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) ἐκκλη-
σιαστικῆς ὕλης.

30. 30.

Περγ. 4. XIII.

Μηνεῖον Ἰουλίου.

Ἐν τέλει Τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀμονάχου Ματθαίου.

31. 31.

Περγ. 4. XIV.

1. Μηνεῖον Ἰουνίου.

Ἐν τέλει δ' αὐτοῦ

2. "Στιχηρὰ Θεοδοκία."

3. "Καθίσματα Θεοδοκία."

4. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἀγίους ἀπο-
στόλους."

32. 32.

Περγ. 4. XIV.

1. "Πίναξ ἄριστος τοῦ παρόντος βιβλίου."

2. "Ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων τῶν ἐν
αὐτῇ ἐμφερομένων ἀγίων Ἀποστόλων."

3. "Εὐθαλίου διακόνου Περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύ-
γματος τοῦ ἀγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου
αὐτοῦ τελειώσεως."

4. “Εκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”

5. Πραξαπόστολος.

6. “Συναξάριον περιέχον τοῦ μηνολογίου τὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ λειτουργίᾳ προκείμενα ἀποστόλων ἀλληλουϊάρια, εὐαγγέλια καὶ κοινωνικά.”

33· 33· Περγ. 4. XIII.

1. “Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.”

2. “Στιχηρὰ Θεοτοκία.”

3. Μηναῖον Ἰανουαρίου.

34· 34· Περγ. 4. XIV.

1. Μηναῖον Νοεμβρίου.

2. “Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον... ποιήμα Ἰωσήφ.”

3. “Κανὼν παρακλητικὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.”

35· 35· Περγ. 4. XIV.

1. Στιχηρὰ (ἀκέφαλα).

2. “Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου.”

3. Μηναῖον Μαΐου.

4. “Καθίσματα Θεοτοκία.”

36· 36· Περγ. 4. XIII.

1. Ἀνεπίγραφος λόγος εἰς τὴν τιμίαν ἄλυσιν. Ἄρχ. Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων θεῷ· ἔρωτι γενόμενοι κάτοχοι πανηγυρίζειν αὐτῷ προτεθύμησθε κτλ. Τέλ. Πρὸ δὲ πάντων τὸν εὐσεβῆ καὶ πιστότατον ἡμῶν αὐτοκράτορα ἀντιστρατιωτικῶν ὄπλων ταύταις καθόπισσον περίφραξον περιφρούρισον νίκαις καὶ τροπαίοις κατάστειπον φοβερόν πολεμίοις ἀνάδειξον ποθεινὸν ὑπηκόοις ἀπέργασαι ὡς ἂν εἰρηνικῶς ὑπ’ αὐτοῦ βασιλευόμενοί τε καὶ κυβερνώμενοι ἤρεμον καὶ ἡσύχιον διανύωμεν βίον δοξάζοντες τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν ὃν διὰ πάντων ἐδόξασάς τε καὶ ἐμεγάλυνας ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ συμφυεῖ καὶ ὁμοουσίῳ υἱῷ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. Βίος πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

3. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου.

5. Μαρτύριον τῶν ἁγ. καὶ ἐνδόξων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.

6. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ ξηνοδόχου.”

7. “ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἄθλα ἀποδημίας τε καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.”

8. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.”

9. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος.

10. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Καλλινίκου.

11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγ. Εὐδοκίμου.

12. “Δόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς θεοπρεποῦς τὴν γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευταίης· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθήτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος Χριστιανοῖς τεθησαύρισται.”

13. “Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὐγάρων ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου εἰκόνος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν.”

14. “Δόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.”

15. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.”

37· 37· Περγ. 8. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ καὶ τοῦ Πρὸς τὸν ποιμένα λόγου.

38· 38· Περγ. 8. XIII.

Παρακλητικῆ.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Περγ. XI), περιέχοντα Ἀνθολογίαν γνωμῶν θεολογικῶν ἀνωνύμων πατέρων.

39· 39· Περγ. 8. XIII.

Παρακλητικῆ.

*40· 40· Περγ. 8. XIII. χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.”

2. “Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.”

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἀρχαϊκῆ εἰκὼν τοῦ Ἀθανασίου.

3. “Τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου.”

Ἐν τέλει Ἔτους ἸζΨλδ' ἰνδὸς ιδ' ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου. Κατὰ ταῦτα τὸ χαρτῶν μέρος (3) τοῦ κώδικος ἐγράφη τῷ 1525.

- *41. 41. Περγ. 8 μικρ. X.
Τετραεὐάγγελον
Μετ' ἀτεχνοτάτων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. 4. X. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.
42. 42. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Μηνολόγιον.
43. 43. Χαρτ. φυλ. μεγ. XVII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἁγίων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου
μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ.
Ἐν τέλει Γραφεὺς πεινιχρὸς μόλις ἦλθεν ἐνταῦθα Σοφρόνιος τοῦνομα, τοπικὴν Μπερλοβίτης καὶ κατωτέρω, ζρκθ', ἐξ οὗ δηλοῦται ὡς ἔτος καθ' ὃ ἐγράφη ὁ κῶδιξ τὸ 1621. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ σελίδι κατάλογος ἐπιγραφόμενος Τὰ ὄσα εὐρίσκονται μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου, οὐδὲν ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας περιέχων.
44. 44. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
45. 45. Χαρτ. φυλ. XVII.
Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου.
Ἐν τέλει... πόνω Δαμιανοῦ τάλανος ῥακενδύτου μηνὶ Μαΐῳ κθ' ἔτους, ζριςψ, ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτι ὁ κῶδιξ ἐγράφη τῷ 1608.
46. 46. Χαρτ. φυλ. XVII.
Συναξαριστῆς τῶν μηνῶν Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφει ὑπὸ χειρὸς Δανιὴλ ἱερομονάχου.
47. 47. Χαρτ. φυλ. XVI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι ἁγίων τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου μέχρι καὶ Μαΐου κατ' ἐκλογὴν.
Ἐν τέλει Κυρίλλου πόνος, ζρς' Μαρτίου X. Ἄρα ὁ κῶδιξ ἐγράφη τῷ 1598.
48. 48. Χαρτ. φυλ. XV. σελ. 2.
1. Πίναξ τῶν περιεχομένων (αἰῶνος XVII).
2. Ἄνδρου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (ἀκέφαλον). Ἄρχ. ... γνέντιος καὶ οἱ κατὰ πόλιν τούτων ὑπασπισταί.
3. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον. Ἄρχ. Ὡσπερ ὁμοίαι τῶν σωμαίων πάντων αἱ μορφαί.
4. Βίος καὶ πολιτεία Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
5. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἁγ. πάντας.
7. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Προδρόμον.
8. Νικήτα Ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἱβ' ἀποστόλους.
10. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
11. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
12. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
13. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν.
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ.”
16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.”
17. “Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας λόγος δηλῶν τὸν τύπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἢ ἀποκαμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῶ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη.”
18. Νικήτα πατρικίου Βίος Ἀνδρέου Κρήτης.
19. Νικήτα Φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς Κύρικον καὶ Ἰουλίτταν.
20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
22. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
23. Νικήτα Ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Βαρθολομαῖον.
24. “Ἐγκώμιον ἐκ μέρους εἰς τὸν ἐν ἀσκήσει διαλάμπαντα ὄσιον ἡμῶν πατέρα Μωσῆν τὸν Αἰθίοπα.”
25. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
26. Κοσμᾶ τοῦ Βεστήτορος Ἐγκώμιον εἰς Ἰωακείμ καὶ Ἄναν.
27. “Ἀναζήτησις καὶ εὐρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς εὐσεβεστάτων βασιλέων.”
28. Συμεὼν μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν Θεοδόχον Συμεών.
29. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος “περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶ-

σθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.”

30. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

31. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

32. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.

33. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος “εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτρους, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.”

34. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.

49. 49. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

Λόγοι Ἐφραίμ τοῦ Σύρου,

οὐχὶ πάντες κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν. Ἐν τέλει τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ... Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ἰρλδ' μηνὶ Αὐγούστου. Ἄρα ἐγράφη ἐν ἔτει 1626.

50. 50. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων μηνὸς Δεκεμβρίου ιε'—λα'.

2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Ἐν τέλει ἔτους ἰρλ'. Ἄρα ἐγράφη τῷ 1622.

51. 51. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων μηνὸς Ἰανουαρίου θ'—λα'.

52. 52. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

“Συναξάριον σὺν θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

Σεπτ.—Φεβρ.

53. 53. Χαρτ. φυλ. XIV.

Παλαιὰ διαθήκη.

Γενέσ.—Β' Παραλειπ. Ἐν τέλει ἔτους ἰρλ' ἰνδ. ἰ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ (=1326). Ἡ Γένεσις ἐν ἀρχῇ ἐκπεσοῦσα ἀντικατεστάθη ὑπὸ χαρτῶν ἄλλων φύλλων (XVII. σελ. 2).

Ἐν τέλει ἐν φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) ἐκ Σειρῶς εἰς κείμενον ἐκκλησιαστικόν, ἧς ἀπόσπασμα καθάπερ δέ τις φησὶν σοφὸς Δόττε οἶνον τοῖς ἐν λύπαις καὶ μέθην τοῖς ἐν ὀδύναϊς.

54. 54. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

Ἄπόστολος (κολοβός).

55. 55. Χαρτ. φυλ. XV. σελ. 2.

Συναξάριον

Μαρτ.—Αὐγ. Ἐν τέλει

Δι' ὑπακοῆς καὶ μὴ εἰδῶς τοῦ γράφειν τὸ κελευσθὲν ἤνησται εὐχαῖς σου θείαις

ἔτους ἰρλ' ἰνδ. γ'.

Μετὰ τὸ τέλος Ἰουλίου μηνὸς κζ'. Μνήμη ἁγίου Κλήμεντος. Κατὰ ταῦτα ὁ κώδιξ ἐγράφη τῷ 1485. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον περγ. ἰβηρικῶς γράμμασι γεγραμμένης.

56. 56.

Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

Παρακλητική.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει δέκα φύλλα (Περγ. VII. σελ. 2) περιέχοντα ἀποσπάσματα Εὐαγγελίου.

57. 57.

Βομβ. φυλ. XIV. σελ. 2.

1. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Ἐπιφανίου Κύπρου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

4. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Ὁμιλία εἰς τὴν Θεοτόκον.

5. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον.

6. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις τοῖς βουλομένοις ἐξείτωσαν.

8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Πάλιν ἑορτῇ καὶ πάλιν πανήγυρις.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

10. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

11. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.

12. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.

13. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ.

14. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε ἀπήρχετο μετὰ Ἰωσήφ.

15. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

16. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

17. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

18. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

19. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

20. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

21. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

22. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

24. Γρηγορίου τοῦ Νεοκαισαρείας Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. Σήμερον ἀγγελικῆ παρατάξει ὑμνωδίαί φαιδρύνονται.

25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας δέον ἡμῖν θυσιῶν δίκην προσφέρειν Θεῷ.

26. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Οἱ τὴν ἐν πνεύμασι θεωρίαν τῷ ἄλλω καὶ καθαρωτάτῳ φωτὶ τῆς ἀπλανοῦς ἐλλαμπόμενοι γνώσεως.

27. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.

28. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἐστὶν μὲν ἀνθρώπων οὐδεὶς ὃς κατ' ἀξίαν τῆς Θεομήτορος τὴν ἱεράν ἐκδημίαν εὐφημῆσαι δυνήσεται.

29. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται φησίν.

30. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πρὸς τι διακειμένοις ἐπὶ γλώσσης αἰεὶ τοῦτο φέρειν.

31. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

32. Μοδέστου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Ἀφατος ἢ πανίερος γινώσις τῶν σεπτῶν ἐορτῶν τῆς Θεομήτορος Χριστοῦ. Τέλ. (κολοβ.) τὰ ἐπ' αὐτῇ δεδοξασμένα ὑπ' αὐτῶν ἱερουργηθέντα καὶ ἀναμνησθέντα...

58. 58. Χαρτ. 4. XIV.

Πεντηκοστάριον

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων Πάντων.

59. 59. Χαρτ. 8. XVIII.

Παπαδικὴ

Μετὰ φωνῶν μουσικῶν. Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου 1797.

60. 60. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Φιλοθέου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."

2. Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

3. Εὐχαίτινες.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος ἐν ἔτει 1546. (=1546.)

61. 61. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Ἀποστολοευαγγέλια εἰς κοιμηθέντας.

3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Η.

4. "Ἐκ τῶν ἐρωτοαποκρίσεων τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου κῆρ Συμεὼν περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος ἐν ἔτει 1548. (=1548.)

62. 62. Χαρτ. 8. XV.

"Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ περιέχων ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροσολυμίτου."

63. 63. Χαρτ. 8. XVI. XV.

1. Κανόνες εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

2. Ἀκολουθία τῶν Θεοφανείων.

3. Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.

4. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

5. Ἀκολουθία τῆς Βαϊοφόρου.

Ἐν τέλει προσήρτηται ἐπὶ ἄλλων φύλλον (Χαρτ. XV.).

6. Σύνταξις τοῦ παρόντος Πασχάλιου

διὰ στίχων γεγραμμένων καταλογάδην

Ἄρχ. Πάσχα νέον καὶ τερπνὸν ὄρατε φίλοι

παρελθὼν γὰρ ἐξακισχιλίου χρόνου κτλ.

Ἐπεταὶ δὲ τὸ Πασχάλιον ἐν πεζῷ λόγῳ.

7. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφαλος).

8. Εὐχὴ εἰς τεθνεώτας ἀφορισθέντας.

9. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἐρώτησις. Ἄρχ. Ἐάν τις ὀρίση τί ἀγαθὸν μεθ' ὄρκου.

64. 64. Χαρτ. 8. XVIII.

Βιβλίον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐπιγραφόμενον

"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ Ἀνθολόγιον καλόφωνον περιέχον ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὕλου ἐνιαυτοῦ, ἥτοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων ποιηθὲν παρὰ κῆρ Χρυσάφου."

65. 65. Χαρτ. 8. XV.

Κανόνες τῆς Θεοτόκου διάφοροι.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἓν φύλλον (Περγ. XIII.), ἐν οἷς περιέχονται Τυπικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀποσπάσματα.

66. 66. Χαρτ. 8. XIV.

Ὀκτώηχος.

Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XIII.), περιέχοντα ἀποσπάσματα Κανόνων εἰς τοὺς Ἀποστόλους μετὰ φωνῶν τῆς παλαιᾶς μουσικῆς.

67. 67. Βομβ. Χαρτ. 8. XIII. XIV. XV.

1. Ἐν ἀρχῇ ἐξ φύλλα (Βομβ. XIII.), περιέχοντα ἀπόσπασμα Λεξικοῦ ἐκ τοῦ στοιχείου Α, ἐν ᾧ πρὸς ἄλλοις καὶ τάδε... ἀμφηλικεστέρα οὐ πρεσβυτέρα· εὐρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρου πλὴν οὐ παρὰ τοῖς δοκίμοις καὶ ἀφήλιξ καὶ ἐξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων οὐ πρεσβύτερος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Χαίδα δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἐξω τῆς ἡλικίας. Ἀπείρηται κάλλιον ἢ ἀπηγόρευται κτλ.

Ἐἴνε δὲ τὸ Λεξικὸν τοῦτο τὸ τοῦ **Θωμᾶ Μαγίστρου**. Ἰδ. ἐκδ. Ritschl σ. 20, 13.

2. Εὐχολόγιον (Χαρτ. XIV.).

Ἐν τέλει Διαθήκη ἄσημος ἱερώς τινὸς **Μανουῆλ**.

2

3. Ἐννέα φύλλα (Χαρτ. XV.), ἐν οἷς περιέχεται τὸ τέλος γεωργικοῦ τινος βιβλίου [κεφ.] σή'. Περὶ σπορᾶς ἐτέρου εἶδους καὶ ἐτέρου γεωργηθέντος καὶ ἄρτου ἐξ ἐτέρου εἶδους καὶ οὐχι ἀπο σίτου.—σθ'. Περὶ ἀλωνίου κριθῆς καὶ σησάμου καὶ συνάξεως αὐτῶν καὶ συνάξεως ἀχύρου μόνου.—σι' Περὶ ἀλεύρου.—σια' Περὶ ἄρτου θερμοῦ καὶ ἄρτου ψυχροῦ.—σλ5' Περὶ τρύγης παντοίων δένδρων.—σλζ' Περὶ ἀμπελῶνος καὶ ἐκριζώσεως αὐτῆς κτλ.

68. 68. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

69. 69. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν εὐχολόγιον ἐγένετο διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Μαρδαρίου ἱερομονάχου καὶ πρώην ἡγουμένου ἐκ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς Οὐγκροβλαχίας καὶ ἀφιέρωσεν αὐτὸ διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τὸ Πρωτάτω κτλ... ἔτους 592 (=1592) μηνὶ Ἀπριλλίῳ κδ' ἡμέρᾳ Δευτέρα ὥρα ια'.

70. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς Παναγίας.
2. Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

71. 71. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία εἰς Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.

72. 72. Περγ. 8. XIII.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Σάββα.

73. 73. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Ἀποστολοευάγγελον τῆς ἐβδομάδος.
4. Εὐχαίαι τινες.

74. 74. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

75. 75. Χαρτ. 8. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος ἔτους 592 (=1523).

76. 76. Χαρτ. 8. XV.
Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (ἀκέφ.).

77. 77. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου.
2. Κανὼν τοῦ Πάσχα.

78. 78. Χαρτ. 8. XVII.
Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.
Ἐν τέλει 592 (=1625).

79. 79. Χαρτ. 8. XV.
Παρακλητικὴ α' καὶ β' ἤχου (τόμ. α').

80. 80. Χαρτ. 8. XV.
Παρακλητικὴ πλαγίου α' καὶ πλαγ. β' ἤχου (τόμ. γ').

81. 81. Χαρτ. 8. XV.
Παρακλητικὴ τοῦ βαρέος καὶ πλαγ. δ' ἤχου (τόμ. δ').
Ἐν τέλει τὰ κρυπτογραφικὰ οελγψζζλξλνθιλω, ἅτινα σημαίνουσι Λέοντιος μοναχός.

Β'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

- 82. 1.** Περγ. φυλ. XI. σελ. 2.
 1. 'Εφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίας καὶ παραινέσεις.
 2. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου."
 3. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ Διαθήκη"
 κολοβ. ἐν ταῖς λέξεσι πῶσον μᾶλλον κατακρίτου τιμωρίας καταξίω...
 Δύο φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ ὁ πίναξ χαρτ. (XVII.). Δύο φύλλα ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ δύο ἐν τέλει ἐξ ἄλλου κώδ. (Περγ. XII. σελ. 2), ἐκ τοῦ βίου τινὸς Ἀποστόλου μεταβάντος εἰς Ἰνδίαν.
- 83. 2.** Περγ. 8. μεγ. XI.
 Παράδεισος (Γεροντικόν), ἀκέφαλος.
 α. Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.— β'. "Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάσῃ σπουδῇ μεταδιώκειν.—γ'. Περὶ κατανύξεως...ιζ'. Περὶ ἀγάπης.—ιθ'. Περὶ διορατικῶν.—ιβ'. Περὶ σημειοφόρων.—κ'. Περὶ πολιτείας ἐναρέτου. Κολοβὸς ἐν τῷ κειφ. ιη'.—Ἰδε καὶ κώδ. ἀρ. 91 (10).
- 84. 3.** Περγ. 8. μικρ. XII.
 Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
- 85. 4.** Χαρτ. φυλ. XIX. (σ. 739, λδ').
 "Τόμος ἀπαλλαγῆς τῆς τῶν κακοδόξων πλάνης καλούμενος Δέλτος ὀρθοδόξου πίστεως ὁμολογίας καὶ βίβλος δογματικῆς πανοπλίας
 ...διαιρεθεῖς εἰς τόμους δύο, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμπεριέχει δογματικὰς προτάσεις καὶ ἀντιρρήσεις ὀρθοδόξου φρονήματος, ὁ δὲ δεύτερος βίους ἁγίων ἐν χειρογράφοις σωζομένους ἀνεκδότους συμβάλλοντας εἰς τὴν τοιαύτην πραγματείαν, ἀποδείξει περὶ τοῦ ἁγίου φωτὸς, νηπτικὰ τῶν πατέρων καὶ διάφορα ἀποφθέγματα καὶ ὑποθέσεις εἰς ἀποτροπὴν ἀσεβείας ἀπάσης αἰῶμδ' 1844 ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω."
- 86. 5.** Χαρτ. φυλ. XVIII. (σ. 725).
 Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλίας.
 Ἐν τέλει. Ἐτη ἀπὸ Χριστοῦ ,αψμγ' (=1743) Νοέμβριος. Ἐγράφη τὸ παρὸν κατὰ τὴν σκῆτην τῆς ἁγίας Ἄννης ἐν πολῷ ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Κοσμᾶ ταπεινοῦ.
- 87. 6.** Χαρτ. φυλ. XVIII. (σ. 425).
 1. Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ πολιτεία Ἄθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.
 2. Ἀκολουθία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
 3. Ζητήματα καὶ λύσεις περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.
 4. Ἀκολουθία Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου.
 5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.
 6. Ἀκολουθία Μαξίμου τοῦ Κausοκαλύβη.
 7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μαξίμου.
 8. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς.
 Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνισταχωμένῳ τῷ ξύλλῳ ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ αψνα^ω (=1751).
- 88. 7.** Χαρτ. φυλ. XVI.
 Ἄθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεία προτρεπτικῆ τῶν ψαλμῶν.
 Ἄρχ. Μακάριος ἀνὴρ δεσ οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν ὡς ὄλωσ καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ὡς αὐτῶς· ἄλλως ἢ μὲν προφητεία πληροῦται εἰς τὸν Ἰωσήφ ὅτι οὐ σινπαρεγένετο τοῖς Ἰουδαίοις ἡγίκα κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβουλεύοντο. Ἄλλως καὶ τίνι τοῦ Χριστοῦ μᾶλλον ἀρμόσαι ταῦτα δυνήσεται· οὗτος γὰρ ἀληθῶς καὶ μόνος μακάριος. Τέλ. μένει κολοβὸν ἐν ταῖς λέξεσι διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐγγαστρὶ ἐλάβομεν οἱ λέγοντες

ἐκ φιλοθείας γενέσθαι τῷ ἀγαπητῷ τοῦ πατρὸς δῆλον δὲ ὅτι τῷ υἱῷ καθάπερ ὠδίνουσα γεννητοῦ λόγου τροπῆ νουνεχῶς ἐμμένειν. Ὡδνηθήσεται φησὶ καὶ μὲν καὶ εἰληφέναι κατὰ γαστρὸς καὶ τῆς σωτηρίας τὸ πνεῦμα τεκεῖν τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. Πρέποι δ' ἂν ὡς ἔφην ὁ τοῖς δὲ λόγος προφήταις τε καὶ ἀποστόλοις καὶ εὐαγγελισταῖς οἱ τῆς ἀνωθεν μυσταγωγίας καταπλουτοῦντες τὴν χάριν καὶ οἶον τινὰς νοητοὺς δεχομένους σπερματισμοῦς... Ὁ κώδιξ ἀντεγράφη, ὡς φαίνεται, ἐκ χειρογράφου παλαιοῦ διὸ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ εὑρῆνται ἀντιγεγραμμένα μόνον ὅσα ἠδυνήθη ἀναγνῶναι ὁ βιβλιογράφος.

89. 8.

Χαρτ. φυλ. XVII.

1. “Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη Παύλου τε φημὶ σὺν Μάρκῳ Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε πρὸς δὲ ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ **Δαμασκηνοῦ Πέτρου**, συνεργία δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνεργήσαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.”

2. “**Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου** Περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελούντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων.”

3. “**Τοῦ ὁσίου Πέτρου μαθητοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου** Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.”

4. “**Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας** Λόγος πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους.”

5. “**Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου** Ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσόμενοις.”

6. “**Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου** Περὶ ἀρχῆς βίου λίαν ἐπωφελοῦς καὶ σωτηρίου.”

7. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Λόγος περὶ ἀσκήσεως καὶ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

8. “**Σχόλια** εἰς τὸν περὶ ἀποταγῆς πρώτον λόγον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς **Κλίμακος**.”

Ἄρχ. Ἀποταγὴ πρώτη ἢ τῶν πραγμάτων, ἀπαλλαγὴ δευτέρα δὲ καὶ τρίτη ἢ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀγνοίας. Ἄλλο. Ῥαδίως τίς βουληθεὶς τῶν πραγμάτων ἀπαλλάττεσθαι οὐκ ὀλίγῳ δὲ καμάτῳ τῶν πρὸς αὐτὰ παθημάτων. Ἐπονται Σχόλια καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους, τὸ ὅλον X, περιέχοντα ἐρμηνείας καὶ ῥητὰ ἐκ διαφόρων πατέρων.

9. **Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου** καὶ **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** ἀποσπάσματα.

10. “**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου** Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσειν ἐν τῷ κελλίῳ καὶ περὶ θεωρίας κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”

11. “Ἐκ τῆς β' βίβλου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Ἐφραίμ** συλλογὴ λίαν ὠφέλιμος.”

12. “**Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου** Στίχοι λίαν ὠφέλιμοι.” Ἄρχ. Ἄφες κόσμον ἅπαντα καὶ τὰ ἐν κόσμῳ.

13. **Θαλασίου** ἑκατοντάδες δ'.

14. **Ἀποσπάσματα Βαρσανουφίου, ἀββᾶ Διαδόχου, Γρηγορίου Σιναΐτου.**

15. “**Λόγος** περὶ τῶν μοναζόντων κατὰ μονάς.”

16. “**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου** Πρὸς τοὺς ὀκτῶ λογισμοὺς ὑποθήκαι.”

17. “**Λόγοι τοῦ ἀββᾶ Μωϋσέως** τοῦ ἐν σκήτῃ πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα.”

18. “**Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Μωϋσέως** Λόγοι περὶ καταστάσεως ἀρχαρίου μοναχοῦ.”

19. **Ἀποσπάσματα διαφόρων πατέρων, ἰδίως κεφάλαια νηπτικά καὶ περὶ προσευχῆς καὶ ἀσκητικά.**

20. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

21. **Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπίλογος εἰς τὰ ἠθικά παραινέτικος.

22. **Ἀποσπάσματα λόγων πατέρων καὶ κεφαλαίων νηπτικῶν καὶ ἀσκητικῶν.**

90. 9.

Χαρτ. φυλ. XVI.

Μιχαὴλ γραμματικῷ τοῦ Γλυκᾶ Ἐπιστολαὶ θεολογικαὶ νδ'.

φέρουσαι ἰδίας ἐπιγραφὰς καὶ τὸν τίτλον τῆς ὑποθέσεως, ὧν ἡ μὲν πρώτη α' Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ Εἰς χρῆσιν συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσιν καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα· ἡ δὲ τελευταία νδ' Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Ἰωαννικίῳ τῷ γραμματικῷ Περὶ τοῦ πῶς ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος πνευματικὸν τὸ σῶμα ἐκεῖνο τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστησόμενον. Τῶν θεολογικῶν τούτων ἐπιστολῶν τοῦ Γλυκᾶ κθ' μόνον εὑρῆνται ἐκδοδομένοι παρὰ Migne, CLVIII, σ. 648—957. Ἰδ. καὶ Lambecii, Comment. in Biblioth. Vindob. IV. σ. 344 καὶ Coxe, Catal. Codd. graec. bibl. Bodleianae, σ. 814.

91. 10.

Χαρτ. φυλ. XVI. XVII.

1. “**Βίβλος τῶν ἁγίων γερόντων ἧτις λέγεται Παράδεισος**”

Ἐν ἧ μετὰ τὸν Πρόλογον κεφ. α'. Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.—β'. Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάση σπουδῇ μεταδιώκειν.—γ'. Περὶ κατανύξεως...—κγ'. Θαῦμα ἐξαιρετικὸν καὶ διήγημα φόβου μέγαν ἐπ' ἔχον.—κδ'. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ῥαϊθῷ ἐξήγησις. κέ'. Περὶ σημειοφόρων ἁγίων πατέρων. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 83 (2).

2. Ἄλλαι τινὲς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. “**Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι.”

Ἐντεῦθεν δ' ἀρχεται τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (Χαρτ. XVII.).

4. “Ἐκλογή κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ πολλῆν τινα καὶ παντοδαπὴν καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκείθεν δικαιοτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μυστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τοιαύτης.” Ἄρχ. Ἰωάννης τις τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας γεγωνῶς

πατριάρχης κατοικήσας δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ Ὀξεία ἀκούων τῆς μὲν θείας γραφῆς διδασκούσης περὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ κτλ. Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἱζρι' Δεκέμβριος. Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἐν ἔτει 1601 γραφὴν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ κώδικος.

92. 11. Χαρτ. φυλ. XIV. σελ. 2.

1. “Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ Λόγοι ἀσκητικοὶ ἰγ’.”

Ἐν τέλει Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ κακογράφου τοῦ Νεοκαισαρείου ἐν ἔτει Ἱωξδ' ἰνδ. θ' ἡλίου κύκλος δ' σελήνης κύκλος ε' (=1356).

2. Γερασίμου μοναχοῦ Κανῶν τοῦ ἀγ. Γεωργίου. Ἄρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα βασιλέως Χριστοῦ.

3. Ἐξήγησις εἰς τὴν θεόπνευστον βίβλον ταύτην τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἄρχ. Ἀποκάλυψις ἐστὶν ἡ τῶν φρικτῶν μυστηρίων δῆλωσις καταυγαζομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ εἴτε διὰ θείων ὀνομάτων, εἴτε καθ' ὕπαρ ἐκ θείας ἐλλάμψεως.

Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου, γεγραμμένου βαφῇ κίρρῃ.

4. “Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ καὶ ἐρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων.” Ἄρχ. τὸ Προοίμιον.

Ἐπεὶπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σὸν ὦ στεφφόρε ἐρμηνευθῆναι γλίχεται τὴν ξένην καὶ ποικίλην τοῦ τῶν ἁσμάτων ἄσματος ἐξήγησιν καὶ γνῶσιν. Τελ. Ἄλλ' ἀπαρξώμεθα λοιπὸν σὺν γε Θεῷ τῶν ὄλων. Φησὶν ἡ νύμφη παρευθὺς πρὸς τοὺς ἀγγέλους τάδε οὕς θυγατέρας τῆς Σιών ἐκάλεσεν ὁ λόγος.

Ἄρχ. ἡ Ἐρμηνεία. Κείμενον. Μέλαινα εἰμὶ καὶ καλὴ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρι Σολομῶν. Ἐρμηνεία

Τοῦθ' ὁμιλεῖ τὸ πρῶτιστον ἡ νύμφη τοῖς ἀγγέλοις κτλ. Τελ. ἐρμηνείας (κολοβ.)

αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν ἀπάν[των] τῶν ἀνθρώπων ὅτι σωτήρα [τέτοκε] τῆς ὄλης οἰκουμένης

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη ἐκδέδοται παρὰ Migne, CXXII. 537—686, ἀλλ' ἀναμειγμένη ἄλλαις ἐρμηνείαις πεζαῖς. Σημειωτέον δ' ὅτι πολλοὶ τῶν στίχων τοῦ Ψελλοῦ κακῶς ἐδημοσιεύθησαν ὡς λόγος πεζός. (Migne, σ. 549, 550, 580, 617 κτλ.)

93. 12. Χαρτ. φυλ. XV.

1. “Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου.” Ἄρχ. Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ κυρίου ἐντολάς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας περιέχει, ἐξακολουθούσας ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαις· ἐν γὰρ κεφάλαιον ἐκ τοῦ ἑτέρου λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν καὶ ὡςπερ χρυσόπλοκος σχοῖνος διὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν τιμίων ἐξυφασμένος ὄλον μικροῦ δεῖν τὸν χαρακτήρα τοῦ χριστιανισμοῦ περιέχει.

2. Πίναξ τῆς βίβλου, ἀναγράφων κεφάλαια ξα', ὡν λδ' “Ὅτι οὐ δεῖ κατηγορεῖν τινὸς ἕνεκεν τῆς ἀναγκαίας πρὸς τὸ ζῆν χρείας,”—λε' “Περὶ πλοῦτου καὶ πεινίας καὶ

πῶς γνωρίσομεν εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσίν,”—ξ' “Περὶ βρώσεως προσηκούσης τοῖς κατὰ κόσμον βιωτικοῖς,”—ξα' “Περὶ χειροτονίας καὶ καθαιρέσεως κληρικῶν.”

3. Τῆς βίβλου τῶν ἐν τῷ πίνακι ἀναγεγραμμένων κεφαλαίων τὰ α'—λγ', τῶν λοιπῶν ἐκπεσόντων. Λόγ. β' “Προοίμιον τῆς βίβλου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ κυρίου, ἔχον ἐν ἐπιτομῇ τὴν ὄλην πραγματείαν τοῦ κυρίου” κτλ.—Λόγ. γ' “Ἐρμηνεία τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ κυρίου ἐν ἐπιτομῇ καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων οὗτος μακαριστὸς ἐστίν” κτλ.—Λόγ. λβ' “ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι, ἀλλὰ δωρεὰν μεταδιδόναι” κτλ.—Λόγ. λγ' “ὅτι οὐ συμφέρει τοῖς μοναχοῖς συνδιάγειν μετὰ τῶν κοσμικῶν” κτλ.

94. 13. Χαρτ. φυλ. XVII. σελ. 2. (φ. 309).

“Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς, συγγραφεύτες παρὰ Συμεῶν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἀμαρτωλοῦ πρὸς τὴν ἑμαυτοῦ ψυχὴν ἐκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμόν ἀναφέροντος ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσι’.”

Ἐν τέλει Ἡ παροῦσα Κατάνυξις ἐγράφη ἐν ἔτει Ἱροσ' (=1668) χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου...ἰδ. καὶ κῶδ. ἀρ. 96 (15).

95. 14. Χαρτ. φυλ. XVI. (φ. 289).

1 (φ. 1 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

2 (φ. 11 α). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἄρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.

3 (φ. 21 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

4 (φ. 30 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

5 (φ. 40 α). Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν ἡμῶν. Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα.

6 (φ. 51 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

7 (φ. 59 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεύτερος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον ὡς κιννύραν τὰ χεῖλη.

8 (φ. 64 β). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ἄρχ. Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτῇ.

9 (φ. 69 α). Παντολέοντος διακόνου Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. Πάλιν ὑψοῦται Σταυρός.

10 (φ. 72 α). “Ἀναζήτησις καὶ εὔρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς βασιλέων.” Ἀρχ. Ἐν ἔτι ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως.

11 (φ. 81 β). “Λόγος εἰς τὴν εὔρεσιν καὶ ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ.” Ἀρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὁσιότητος δεξάμενος λίαν ἰλιγγίασα.

12 (φ. 115 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Ἀρχ. Οὐρανοῦ προκειμένου εἰς ὑπόθεσιν ἐγκωμίου.

13 (φ. 125 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πεποιήμεθα.

14 (φ. 129 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Ἀρχ. Ὅταν τι μέλλωσιν ἐρωτᾶν οἱ μαθηταὶ ὁμοῦ προσέρχονται.

15 (φ. 138 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πράξεων. Ἀρχ. Τίς ἐστὶν αὕτη ἡ Πεντηκοστή;

16 (φ. 147 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ φαιδρὰν τὴν ἡλιακὴν ἀκτίνα φέρουσα.

17 (φ. 155 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαίνοντα.

18 (φ. 162 β). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Οὐρανὸς ἡμῶν γέγονε σήμερον ἡ γῆ.

19 (φ. 169 α). “Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.” Ἀρχ. Ὅσοι περὶ τὴν παροῦσαν ἑορταστικὴν ἀένναον χάριν ἐπέειγεσθε.

20 (φ. 178 β). Ἀντιπάτρου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδὲν Ἰωάννου μείζονα ὁ σωτήριος ἀπεφάνητο λόγος.

21 (φ. 184 β). “Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ.” Ἀρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις ἀγαπητοὶ ποικίλας ἡμῖν διδασκαλίας προτεθείκασιν.

22 (φ. 191 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν. Ἀρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς σύνθημα.

23 (φ. 202 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια

τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς ἡ παροῦσα πανηγυρίς δείκνυσσι.

24 (φ. 213 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα. Ἀρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλάμψεις.

25 (φ. 222 β). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανηγυρίς.

26 (φ. 233 α). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναῷ. Ἀρχ. Καὶ μνήμη μὲν δικαίου μετ’ ἐγκωμίων γινομένη.

27 (φ. 240 α). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. Εὐαγγέλια ἀδελφοὶ εὐαγγέλια καὶ πάλιν ἐρῶ εὐαγγέλια.

28 (φ. 267 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Μνήμη δικαίου μετ’ ἐγκωμίων γίνεται.

29 (φ. 278 β). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο τῆς Θεοτόκου κατελήφεται τέμενος.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόνος ἐκ τῆς νήσου Κύπρου.

96. 15.

Χαρτ. φυλ. XV.

Συμεὼν μοναχοῦ τοῦ νέου Θεολόγου Κατάνυξιν ἐν λόγοις λβ’.

Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 94 (13).

97. 16.

Χαρτ. 8. μεγ. XVII.

“Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἡγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφείσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Προχόρου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.”

Ἐν τέλει· αχκπ’ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κγῆ ἡμέρα γη. Γραφεὺς πενιχρὸς μόλις ἤλθεν εἰς τέλος Ἀρσένιος τὸ ὄνομα τάχα καὶ ἱερεως.

98. 17.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦτο· γερόντων δύο πνευματικῶν ἡσυχασόντων ἐν κοινοβίῳ ἐν τῇ περιχώρῳ Γάζης καὶ λεγομένῳ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ ἡγουμένου καὶ διακονοῦντος αὐτοῖς ὦν τὰ ὄνματα Βαρσανουφίος καὶ Ἰωάννης.”

99. 18.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀββᾶ Δωροθέου λόγοι κδ’.

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει αχκβ’ μηνὶ Ἰανουαρίῳ ις’.

2. “Ἐκλογὴ κατ’ ἐπιτομὴν ἀπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν περὶ νηπτικῆς ἐργασίας ἧτοι ἀκραιφνοῦς μετανοίας περιέχουσα πίνακα τόνδε.”

Περιέχονται ις’ κεφ. ἐξ ἔργων Χρυσοστόμου, Βαρσανουφίου, Θαλασσοῦ, Νείλου, Νικηφόρου μοναχοῦ, ὁσίου Συμεὼν, Διαδόχου, Ἡλίου ἐκδίκου κεφ. σμγ’, Συμεὼν Εὐχαίτων,

Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Πέτρου Δαμασκηνοῦ καὶ ἐκ τοῦ Γερουτικοῦ. Ἐν τέλει τοῦ πίνακος τοῦτου Ἐγράφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τῇ λεγομένη Πέτρα ὑπὸ κάτω τοῦ μικροῦ Ἀθωνος ἔτει αχκα' (= 1621) τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Μαρτίῳ κή'.

100. 19. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων γραφῶν πάντων σύντομος καὶ ὠφέλιμος." Ἀρχ. Ἡ τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν πίστις χωρὶς ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐστίν.

2. "Κεφάλαια τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογήν."

3. "Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων γέροντων."

4. "Βιβλίον καλούμενον Ἐθναυρός."

Βιβλος ἱερά ἐκ γραφῶν διαφόρων τοῖς ἀναγινώσκουσι εὐ συγκειμένη εἰς σωστικὴν σύνεσιν θεογνωσίας.

Χριστὲ τεὴν προῖαλλε χάριν καμάτοισιν ἐμῷ εὐτελοῦς Θεογνωστοῦ. Ἀρχ. Θεὸς καταλαβανόμενος οὐκ ἔστι Θεός· εἰς δὲ Θεὸς ὅτι μία ἡ θεότης, ἀναρχος, ἀόρατος, ἀπερίληπτος, ἀνεξιχνίαστος, ἀτελείτητος, ἀπερίγραπτος. Διαιρεῖται δὲ εἰς κεφ. ιγ', ὧν α' τὸ προῖον τὸ β' ἀρχ. Μετὰ δὲ Μωϋσῆν τὸν θεόπτην διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυί. κεφ. γ'. Μετὰ Σαμψῶν τὸν ἀνδρείον καὶ ἰσχυρὸν γέγονεν ἀναρχία ἔτη μ'. κεφ. δ'. Πρώτη βασιλεία Ἰουδαίων. κεφ. ε'. Βασιλεία Δαυὶδ. κεφ. ς'. Βασιλεία Σολομῶντος. κεφ. ζ'. Μετὰ ταῦτα βασιλεὺς Ὀζίας. κεφ. η'. Ἀπόδειξις ὅτι Θεὸς ἀληθὴς ἐστὶν ὁ Χριστὸς καὶ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ συναϊδίου. κεφ. θ'. Ὅτι μέγα ἀγαθὸν καὶ πρὸς σωτηρίαν ὁδηγία καὶ φωτισμὸς ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις. κεφ. ι'. Ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενοι καὶ τὸ θεῖον ἀθετήσαντες βάπτισμα χεῖρον καὶ τῶν ἀπίστων κολάζονται. κεφ. ια'. Ὅτι μόνη ἡ τῶν Χριστιανῶν πίστις ὀρθή τε καὶ ἀπλανὴς καὶ περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατὰ ἀνατολὰς. κεφ. ιβ'. Περὶ τῶν τιμῶν τῆς πίστεως συμβόλων. κεφ. ιγ'. Ὅτι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος ἡ ὑπεραγία Παρθένος Μαρία ἡ τὸν Χριστὸν ἀσπύρωσ καὶ ἀφράστως ἐν θυμῷ γεννήσασα φύσει τέλειον Θεὸν καὶ ἄνθρωπον τέλειον.

5. "Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικὸς καὶ ὅτι δεῖ μνημονεῖν διηλεκτῶς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου."

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰερεμίου πόνος.

6. "Κεφάλαια κατὰ Ἀγαρηνῶν, ποίημα Δαυρεντιῶν τινὸς ἱερομονάχου." Ἀρχ. Λέγουσιν οἱ Ἀγαρηνοὶ Πιστεύομεν εἰς ἓνα Θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Πᾶσα τοίνυν γραφὴ νέα τε καὶ παλαιὰ Θεὸν ἓνα κηρύττει μετὰ τοῦ λόγου.

7. "Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ." Ἀρχ. Ὅτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σκήτεις ὅπου τῶν μοναχῶν οἱ δοκιμώτατοι παρεγενόμεθα.

101. 20. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων νθ' κεφαλαίων.

2. "Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς

πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου."

3. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

4. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς του Μαρίας καὶ τῶν τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.

9. "Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης Μαξίμου κεφάλαιον αον."

10. "Ἐπι περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης ὄροι."

11. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους."

12. "Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως συναθροισθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων."

13. "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

14. Βασιλείου "Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον διὰ ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

15. Βασιλείου "Λόγος περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινωβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινωβιάται."

16. "Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἀγίας Ἀννης."

17. "Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς."

18. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὅπου ἔδραμεν ὀλοφύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ."

19. "Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου μοναχοῦ, ὅπου ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου."

20. Μαρτύριον τῆς ἀγ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

21. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγ. Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου.

22. "Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς."

23. "Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Παΐσιου."

24. "Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος."

25. "Ἐρώτησις τοῦ Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον, τί δύναται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν. Τοῦ ἀγιωτάτου Γρηγορίου ἀπόκρισις."

26. “Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ σαραντάρια τοῦ ὁσίου Ἡσαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλειστού.”

27. “Περὶ τῶν σαρανταρίων ὅπου κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λειτρῶνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ...”

28. “Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου ποιοῦσιν αὐτῷ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς μ’. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς Ἀλεξάνδρου.”

29. “Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἀνθρώπον ποιοῦσιν αὐτῷ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαραντά. Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου.”

30. “Περὶ τί εἰσὶν αἱ μερίδες καὶ ἐὰν εἶναι πρέπει νὰ προσφέρονται διὰ γυναικείας ὅπου ἔχουσιν ἀνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς. Συμεὼν Θεσσαλονίκης.”

31. “Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετραδῆς καὶ τῆς Παρασκευῆς.”

32. “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”

33. “Περὶ ἱερέων ἀναξίων, διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις.”

34. “Ἐτερον διήγημα φοβερὸν ὅπου ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγίῳ πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου” καὶ διάφοροι ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

35. “Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους, τὰ λεγόμενα πάτρια.”

36. “Διήγησις γενομένη ἐν τῷ ἀγωνιμῷ ὄρει πλησίον τῶν Καρεῶν.”

37. “Καὶ ἄλλο θαῦμα ἀκούσατε ὅπου ἔγινεν εἰς τὴν σκήτην αὐτήν.”

38. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Κοσμά τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Ζωγράφου.”

39. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαϊτῶν Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἐγκλειστον.”

40. “Πέτρου Δαμασκηνοῦ παραίνεσις ἀσκητική.”

41. “Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ἐρωτήματα.”

42. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου” καὶ τινες ἄλλαι βραχέαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν πνευματικοῖς Ματθαίου ἐν ἔτει ᾿ξρν’ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ. Σχεδὸν πάντα τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ, γραφέντι τῷ 1642, περιεχόμενά εἰσι γεγραμμένα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ τὰ δὲ πλεῖστά εἰσιν ἔργα ἢ μεταφράσεις τοῦ ἐν τῇ σκῆτι τῆς ἁγίας Ἄννης μονάσαντος Διονυσίου, ἄλλου παρὰ τὸν ὁμώνυμον Καλλιπολίτην, ὅστις ἐν ἔτει 1779 ἠθέλησε διὰ μελέτης τῶν ἀθωνικῶν κωδίκων ἐπανορθῶσαι τὰ κακῶς ἔχοντα ἔντυπα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, περὶ οὗ εἶδ. Σάθα Νεοελληνικῆς Φιλολογίας σ. 610.

102. 21.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαριωτάτου καὶ θεολογικωτάτου Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ τοῦ λεγομένου Σχολαστικοῦ, τοῦ καὶ συγγραφεμένου τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἁγίαν Κλίμακα, μεταφρασθεὶς ἐν ἰδιωτικῇ καὶ πεζῇ φράσει.”

2. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τῷ τέλει Ἐρμηνεύς πενιχρὸς μόλις ἦλθεν ἐν ταῦθα, Σωφρόνιος τοῦνομα, ὁρμώμενος ἐκ Πατρῆς.

103. 22.

Χαρτ. 8. XVI.

1. “Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθείσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου τοῦ ἐν τῇ σκῆτι τῆς Λαύρας ἀσκούτου.” Περιέχονται παντοῖα πατέρων μέρη, Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Εὐαγγερίου ὑποτύπωσις μοναχική, Νικηφόρου μοναχοῦ, Συμεὼν Εὐχαϊτῶν, ἀββᾶ Ἰσαὰκ, Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Στεφάνου Νικομηδείας, Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, κεφάλαια ἀσκητικὰ καὶ διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ κτλ.

2. “Τοῦ πανσόφου κῦρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ διδασκαλία πανταδαπῆς καὶ πάντη ἀναγκαιοτάτη ἐκθεσις τῆς ἡμῶν πίστεως.”

Ἄρχ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ αἰτίαν οὐκ ἐκ τινος γεννηθέντα ἀναϊτίον τε καὶ ἀγέννητον μόνον ὑπάρχοντα.

3. “Τοῦ πανσόφου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Ἐπιλύσεις ἕτεραι σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων.”

Ἄρχ. Ὁ μὲν Πλούταρχος ὡ μάλιστα καὶ θειωτάτε βασιλεὺς διαφόρους δόξας ἀπαριθμούμενος καὶ τὴν ἀληθῆ μὲν ἀποδεικνύων καὶ πιστούμενος συγχέει μᾶλλον τὸν λογισμόν.

4. “Νεῖλου μοναχοῦ Περὶ τῶν ὀκτώ λογισμῶν.”

Ἐν τέλει Ἐγρᾶφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ’ ἐμοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου ἐπι ἔτους ζξ’ ἰνδ. ιη (=1582).

5. “Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου” ἐν ἐκλογῇ μικρᾷ.

104. 23.

Χαρτ. 8. XVI.

“Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθείσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου τοῦ ἐν τῇ σκῆτι τῆς ἁγίας Ἄννης ἀσκήσαντος.”

Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ κώδικι, οὐτινὸς ἐστὶν ἐπιτετημημένον ἀντίγραφον.

105. 24.

Χαρτ. 8. XVII.

“Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἰνίου.”

106. 25.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς

εχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου."

Ἐν τέλει Ἐγράφη τῇ χειρὶ Ἰωάσαφ μοναχοῦ Ἰρμη μὴνὶ Αὐγούστῳ ιβ' (=1640).

2. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σευτῶ."

107. 26. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδίας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς παναγίας Θεοτόκου."

Ἐν τῇ ἄνω ᾠα ἑλληνικῆ φράσει.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ αἰτὸς λόγος

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ὡς δηλοῦται καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ ᾠα γεγραμμένων λέξεων ἀπλῆ φράσει.

108. 27. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου, συγγραφεῖς παρὰ Γρηγορίου ταπεινοῦ καὶ φιλοχρίστου μαθητοῦ."

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν τέλει...Ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει ζροα' Νοεμβρίου ιη' (=1662). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰερασίμου πόνος.

2. Βίος καὶ πολιτεία Ἰακώβου τοῦ νέου.

Ἐν τέλει. Ἰροα'. Μαρτίου ια' (=1663).

3. Τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος. Ἄρχ. Πυρενόμενος ποτε ὁ ἀββᾶς Μακάριος εἰς τὴν ἔρημον.

4. "Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων, μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἔρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἰνου."

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀτελής. Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 105 (24).

5. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις εἰς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀτελής.

109. 28. Χαρτ. 8. XVII.

"Ἄρχῃ τοῦ βιβλίου τὸ Εὐεργετηνὸν τὸ δεύτερον"

εἰς ν' ὑποθέσεις, μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων προτασομένων. Ἡ α' ὑπόθεσις "Ὅτι οἱ εὐτελίζοντες ἑαυτοὺς ἐντιμοὶ εἰσὶ παρὰ τῷ Θεῷ." Ἡ δὲ ν' ὑπόθεσις (κολοβή) "Ἦως δεῖ τοὺς συνόντας ἀδελφοὺς διωρθοῦσθαι ἀλλήλους ἐν τισὶ σφαλόμενοις καὶ πότε μὲν καὶ ἐν ποίοις σφάλμασι σιωπᾶν χρῆ, πότε δὲ καὶ ἐν ποίοις λαλεῖν καὶ μὴ ἀποκρύπτειν."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. 4. X), ἐν ᾧ περιέχεται ἀπόσπασμα λόγου εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους.

110. 29. Χαρτ. 16. XVII.

1. Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

2. Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

111. 30. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θεκαρᾶ.

Ἐν τέλει τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν τῷ ἀγωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἐν ἔτει Ἰρι' μὴνὶ Ἰουλλίῳ (=1602).

2. "Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων."

Η.

3. "Διονυσίου μοναχοῦ Γνωστικὰ κεφάλαια ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων."

4. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεῖα πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράψαι τοὺς ὕμνους."

5. "Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων, εἰς δὲ πόνημα Θεκαρᾶ μοναχοῦ."

6. Διάφορα ἄλλα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πατέρων περὶ τῶν ὕμνων.

7. Εὐχαὶ τινες.

112. 31. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θεκαρᾶ.

2. "Κανὼν χαριετήσιμος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

3. "Θεοδούλου Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων."

*113. 32. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων" καὶ ἐκ τῶν λόγων ἄλλων πατέρων περὶ τῶν αὐτῶν.

2. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θεκαρᾶ.

3. "Διονυσίου μοναχοῦ Γνωστικὰ κεφάλαια ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων."

4. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεῖα πῶς δεῖ μεταγράψαι τοὺς ὕμνους."

5. "Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ κοιναὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων· εἰς δὲ πόνημα Θεκαρᾶ μοναχοῦ."

Μετὰ τῶν συνήθων ἐν τοῖς κώδιξι τούτοις φηρομένων τριῶν εἰκόνων Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

6. Κανόνες τινὲς καὶ εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργεῖα

ἔγραψεν ἰδοὺ Ἀντώνιος ἐν πόνῳ

ἔτους Ἰρμη' (=1632).

114. 33. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Θεόκλητος μοναχὸς καὶ ἀμελής τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, τοῖς ἐντενυομένοις χαίρει" ἦτοι πρόλογος τοῦ γράψαντος.

2. Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη Θεκαρᾶ.

3. Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πατέρων περὶ τῶν ὕμνων.

4. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἔρμηνείας τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας, πῶς εἶναι πρέπον νὰ διαβάζεται."

5. Εὐχαὶ καὶ κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἰμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Θεοκλήτου τοῦ Ἰβερῆτου.

115. 34. Χαρτ. 8. XVIII.

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

116. 35. Χαρτ. 8. XVII.

1. Αἱ τρεῖς λειτουργεῖαι.

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει Ἰριγ' (=1605).

2. Εὐχή συγχωρητικὴ λεγομένη εἰς ἓνα καὶ μόνον.
3. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ.”
4. Εὐχαὶ ἐπ’ εὐλογίαι τῶν σταφυλῶν.

117. 36. Χαρτ. 8. XVII. XVIII. XIX.

1. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον (XVIII).
2. Κανόνες δύο παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον (XVII).
3. “Ἀκολουθία εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας ἡμῶν Σάβα καὶ Συμεῶν” (XVIII).
4. Εὐχαὶ τρεῖς εἰς τὴν Θεοτόκον (XIX).

118. 37. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
Ἐν τέλει Τίς, Εὐθύμιος μοναχὸς καὶ πάσης ἀρετῆς ξένος.
2. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων.”

119. 38. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἄννης.
Ἐν τέλει Εὐχεσθε ὑπὲρ τοῦ γράψαντος Ἰγνατίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου.

2. “Κατήχησις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποβιώσεως καὶ τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καταπαύσεως.”

3. “Ἐκλογή εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Ἄννης.”
4. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.

120. 39. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀποστολοευαγγελία τινα (ἀκέφαλα).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τέλει Χεῖρ Ἀρσενίου μονοτρόπου.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Εὐχαὶ τινες.
5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
6. Ἀποστολοευαγγελια τῆς ἑβδομάδος.

121. 40. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τέλει Ἡ παροῦσα λειτουργία ἐγράφη παρ’ ἐμοῦ Γαλακτίωνος εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων... ἐπὶ ἔτους 1680 ἤγουν αχπ’, εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον καὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἐτελειώθη ὁ θεῖος ναὸς αὐτῆς τῆς ἁγίας θεομήτορος Ἄννης..

122—127. 41—46. Χαρτ. 8, 16. XVI—XIX.

1. Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

128. 1.

Περγ. 4. XIV.

Εὐαγγέλιον

Ἐλλιπές, μενόντων μὲν φύλλων 50, λειπόντων δὲ πολλῶν περὶ τὰ μέσα. Ἐν τέλει Αὔτη ἡ βίβλος ὑπάρχει Βαρνάβα τοῦ ἱερομονάχου, ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Ματθαίου τοῦ καὶ τάχα θύτου οἷ καὶ πάμπαν ἡμαρτηκόςτος εὐχεσθε δέ μοι διὰ τὸν Κύριον.

Ἐν φύλλῳ 19 α τοῦ κώδικος ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς σημείωσις: "Τῆς μονῆς τῆς θεομήτορος ὠκοδομηθείσης τῷ 5τῇ ἰνδικτιῶνος "η' τῇ γ' μεσοῦντος μηνὸς Αὐγούστου ὑπὸ τοῦ βασιλοῦ Πυροκοπίου τοῦ ἰσπερον Παύλου προσαγορευθέντος δι' ἣν αἰτίαν καὶ Παύλου μονῆ καλεῖται ἐπὶ τῶν παλαιῶν εἰρηπῶν τοῦ μονηδρίου τῶν Εἰσοδίων τὸ ὑπὸ Στεφάνου τινὸς μοναχοῦ ἐπὶ τῷ δεκάτῳ καὶ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου ἐν ᾧ χώρῳ ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμὸς ὑψοῦτο ἔσχεν ὁ τῶν Εἰσοδίων ναὸς ἀγιογράφους τὸ πρῶτον Καλλίστρατον, Νικάνδρον καὶ Ἀπόλλωνα ἀταδέλφους Ὀλυνθίου τὴν πατρίδα καὶ μαθητὰς τοῦ ὁσίου. Μετὰ δὲ χρόνους ὀγδοήκοντα καὶ ἕξ τοῦ καταστεγάζοντος τοῦ ναοῦ διαρραγέντος καὶ τᾶλλα φθαρέντος τὸ σύνολον ἀπὸ σεισμοῦ Βαρθολομαίων καὶ Ἰωαννίκιον Ῥοδίου ἀδελφοῦ τῆς αὐτῆς μονῆς ἔσχεν ἀγιογράφους. Τῷ δὲ 5υξ' τῆς μονῆς ἐπεκατεθίσης καὶ τοῦ ναοῦ ἀνακαινισθέντος Νικάνδρον Παῦλον Ἰωαννίκιον καὶ Μελχισεδέκ τὸν Συμαῖον τῆς ἀγιογραφίας ἐγκρατεῖς καὶ τῆς ψηφογραφίας ἔσχεν· οὐ χρώμασιν, ἀλλὰ ψηφίοις ποικίλοις τὸν ναὸν καθωράϊσαν. Καὶ ταῦτα πρὸς μνήμην Σεραφεῖμ τοῦ Ἀγιοπαυλίτου τοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς τυγχάνοντος ληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγεγραμμένης Σιλιᾶς ἀγιογραφικῆ πραγματευομένη ὑποθέσεις χιλίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, συγγραφήσις τῷ 5φπῇ παρὰ τινος Διονυσίου Ἀλεξανδρέως ἐκ τῆς μεγάλης Λαύρας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα διὰ τὸ πρόχειρον καὶ ἀσφαλὲς ἐσημείωσα τῷ 5ωκε^ω τῇ ζ' μεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου."

Καὶ ἡ μὲν σημείωσις αὕτη ἐδημοσιεύθη μετὰ τινων σφαλμάτων, διορθωθέντων ἐνταῦθα, ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Παύλου κ. Σωφρονίου τοῦ Καλλιγᾶ ἐν σελίδι 16 τοῦ συγγραμμάτιου αὐτοῦ τοῦ ἐπιγεγραμμένου "Ἀθωνιάς ἤτοι σύντομος περιγραφὴ τοῦ ἀγίου ὄρους Ἀθωνος...Ἐγράφη ἐν τῇ

τοῦ ἀγίου Παύλου μονῆ ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐξ'." Ἀλλὰ τὸ τε ἴφος καὶ περιεχόμενον τῶν γεγραμμένων καὶ ὁ ρυθμὸς τῶν γραμμάτων τῆς σημειώσεως ἐν τῷ κώδικι καθιστῶσιν αὐτὴν, κατ' ἐμὲ κριτὴν, ὑποπτον, διὸ καὶ θεωρῶ αὐτὴν παρεγγεγραμμένην ἐν χρόνοις νεωτέροις, καὶ δὴ ὑπὸ τοῦ περιβοήτου Σιμωνίδου.

129. 2.

Περγ. 4. ετ. 800.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐπὶ χάρτου, οὗ ἐν τέλει χειρὶ XVIII αἰῶνος Ἐγράφη δὲ παρὰ Μαρίας βασιλίσσης ἐν ἔτει ω+800.

2. "Βιογραφία Ἀνδρέου Καισαρείας."

3. "Ἰωάννου Ζωναρᾶ Περὶ Μαρίας βασιλίσσης ἀντιγραφῆς τῆς βίβλου ταύτης."

4. Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων,

ὡς τὰ κ' πρῶτα φύλλα χαρτῶα. Τὸ δ' ἐπὶ περγαμνῆς μέρος ἀρχεται...παντὸς τοῦ πλήθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἀγίου. Τὸ ἐπὶ περγαμνῆς μέρος ἔχει καὶ παρασελίδια σχόλια ἀρχόμενα ὡς ἐξῆς: "Ἀπαντες ἦσαν πλήρης πίστεως οὓς ἐξελέξαντο ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ γένηται οἷα ἐπὶ Ἰούδα οἷα ἐπὶ Ἀνανίου.

5. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων

μετὰ παρασελίδων σχολίων.

6. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις, ἔχουσα παρασελίδιον τὴν ἐρμηνείαν Ἀνδρέου τοῦ Καισαρείας. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἐπὶ φύλλῳ περγαμνῆς Σταυρὲ φύλαττε βασιλίσσαν Μαρίαν.

Ἐν ἀρχῇ ἱκανὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVIII.) ὡς καὶ τινὰ φύλλα περὶ τὰ μέσα.

Ὁ κώδιξ οὗτός ἐστι πολύτιμος ἅτε γραφεῖς ὑπὸ γνωστῆς αυτοκράτειρας τοῦ Βυζαντίου, τῆς ἀτυχοῦς συζύγου Κωνσταντίνου τοῦ 5', τοῦ υἱοῦ τῆς περιβοήτου Εἰρήνης. Τοῦ Κωνσταντίνου καταληφθέντος ὑπὸ σφοδροῦ ἔρωτος πρὸς τὴν Θεοδότην, ἡ πρώτη σύζυγος αὐτοῦ, ἡ Ἀρμενία Μαρία, ἀπεπέμφθη ἀδίκως καὶ παρὰ τὰς παραστάσεις τοῦ πατριάρχου Ταρσίου καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τινὰ μονὴν τῷ 795. Ἐκ τοῦ κώδικος τούτου μαθηθάνομεν ὅτι ἐξη ἔτι τῷ 800 ἀσχολουμένη περὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἱερῶν βιβλίων. Ἰδ. καὶ κατωτέρω κώδ. ἀρ. 175 (48).

130. 3. Περγ. 8. XII.
1. **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Λόγοι ἀσκητικοὶ (ἀκέφ.). "Ἀρχ. (λογ. 5') μὴ οὖν τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν προάγει ὁ ἀθλητὴς ἐν καιρῷ ἀγώνος. Ὁ ζ' λόγος ἐπιγράφεται **Τοῦ αὐτοῦ Παραίνεσις εἰς τὸν προσετώτα καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς.**" Ἀρχ. Ἀδελφὲ ἐπιστεύθης ψυχάς. ἡ **Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑποτακτικῶν μοναχῶν τῶν πειραζομένων.**—κθ' **Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοὶ καὶ ἔπαινοι τῶν ἀγωνιζομένων.**—λ' **Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Ἐφραὶμ Λόγος εἰς τὸν Ἀντίχριστον.**

2. "Πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ μακαρίου Δωροθέου."

3. "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἀδελφόν."

4. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Λόγοι οὓς εἶπεν πρὸς τοὺς ἰδίους μαθητὰς μετὰ τὸ συστήσασθαι τὴν ἰδίαν μονὴν καὶ ἐξελεῖν σὺν Θεῷ εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν δήλον ὅτι τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην καὶ τελείαν σιγὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου."

Ὁ α' ἐπιγράφεται "Περὶ ὑποταγῆς," ὁ δὲ ια' (κολοβ.). "Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ σπουδάζειν ἐκκόπτειν τὰ πάθη πρὸ τοῦ ἐν ἔξει κακῇ γενέσθαι τῇ ψυχῇ τῶν τοιούτων."

*131. 4. Περγ. 8. XIV.

Τετραευάγγελον.

Πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων διὰ γραμμάτων χρυσῶν. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἐπ' ἴσης χρυσᾶ· ἐπίτιτλα κοσμήματα ἡμιεμφαρμένα. Ἐν τέλει ἔπεται "Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ."

132. 5. Περγ. 8. XIII.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. φυλ. σελ. 2), περιέχον ἀπόσπασμα Εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον.

133. 6. Χαρτ. 4. XIX.

"Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως

τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς. Εἰσαγωγικὴ ἐκθεσις περὶ τῶν τριῶν μεγίστων ἀρετῶν πίστεως ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. Ἐτηρώθη τοῦ παρόντος τὸ τηρωμένο βιβλίον ἢ τὴν Οὐγροβλαχίαν ἐν ἐξόδοις τοῦ κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μπασαραπα βοίβοδα τοῦ Μπρακοβάνου. Τοῦ παρόντος τῷ σταχομένο καὶ τηρωμένο βιβλίῳ τῷ ἐσήθησε καὶ τῷ ἐδιάταξε ὁ μακαριώτατος πατριάρχης ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων."

Ἔστι δὲ γεγραμμένος ὁ κώδιξ κατὰ δύο σελίδας, ὧν ἡ μὲν ἀριστερὰ τοῦ ἀναγινώσκοντος περιέχει τὸ ἑλληνικὸν κείμενον, ἡ δὲ δεξιὰ τουρκικὴν μετάφρασιν γεγραμμένην δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Ἐξεδόθη δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐντυπον βιβλίον, οὗ ἀντίγραφον ἔστιν ὁ κώδιξ, τῷ 1699. "Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογίας τόμ. Α' ἀρ. 131.

134. 7. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 186).

1. "Ἀπανθήσματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ

τῶν ἀποφθεγματικῶν τῶν πανοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων· καὶ αἱ περίοδοι τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μεταφρασθεῖσαι εἰς ἀπλὴν περὶ φράσιν καὶ ἄλλα τινα ὠφέλιμα καὶ χρήσιμα...ωμαῶν."

2. "Κεφάλαια τέσσαρα ἀντιρρητικὰ

πρὸς τοὺς ἀντιφερομένους εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς ἀγίας

τάτης τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας."

135. 8. Χαρτ. 8. μέγ. XIX. (σ. 410).

"Ἐκλογαὶ ἕκ τε τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἔρμη- νείας τῶν Πατέρων."

Κεφ. κ'. Προτάσσεται προοίμιον. Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων μὴ ἡριθμημένους.

136. 9. Χαρτ. 8. μέγ. XVIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τε φημί, Μάρκου σὺν Θωμᾷ, καὶ Ἰωάννου ἄμα, Ἰακώβω τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου· συνεργεῖα δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως." Ἀρχ. Πολλῶν καὶ μεγάλων κατὰ χάριν ἀξιώθεις δωρεῶν.

2. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ."

3. "Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα ἱαμβεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ πάσῃ γραφῇ."

Τὸ ὅλον τετράστιχα 182.

4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγράμματα (τετράστιχα) εἰς τὰ κε- φαλαιωδῶς ῥηθέντα τῆς Νέας Διαθήκης.

5. "Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα ἱαμβικά εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα εἰς τὴν ἐξ ἔπαγ- γελίας γέννησιν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

6. "Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα ἱαμβεῖα εἰς τὰ κε- φαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ βίῳ τοῦ Χρυσοστόμου."

7. "Τοῦ Ἰωάννου Ψελλοῦ Εἰς τοὺς ἀγίους τρεῖς ἱεράρχας."

8. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὰς ἀγίας ἑπτὰ συνόδους."

9. "Τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Προδρόμου Ἐπὶ ἀποδήμῳ φιλίᾳ" διάλογος μετὰ ξένου καὶ Φιλίας.

10. "Τοῦ αὐτοῦ Σχετλιαστικοῦ εἰς τὴν Πρόνοιαν."

11. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς εἰκονισμένον τοῦ βίου."

12. Στίχοι ἀνεπίγραφοι. Ἀρχ. Ὁρᾶς θεατὰ τοῦ τυφῶνος τὴν χάριν.

13. "Τοῦ Φιλῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐπὶ χρονο- γραφίᾳ μεταμεληθεὶς, ἀστητήθη ὄρμον περὶ ἀσφαλίας."

14. "Τοῦ Καλλικλέους Στίχοι εἰς τὸν καλὸν σταυρὸν τὸν κοσμηθέντα παρὰ τῆς πορφυρογεννήτου κυρᾶς Ἄννης."

15. "Νικηφόρου πόνημα τοῦ Ξανθοπούλου

Γραφῆς πάσης σύνοψις ἠκριβωμένη."

16. Τοῦ αὐτοῦ Κατάλογοι βασιλέων Ἀσσυρίας, Βαβυλώνας, Μακεδονίας, Συρίας, Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Χριστιανῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν.

17. "Χριστοῦ γενεαλογία," οἱ πατριάρχαι τῶν ἱβ' φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁ δεκάλογος, οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγελιστὰὶ καὶ διάκονοι.

18. "Εὐαγγελιστῶν ἢ τετρὰς ὅσα γράφει θαύματα Χριστοῦ τοῦ θεανθρώπου λόγου."

19. "Παραβολὰς δ' ἐνταῦθα τεσσάρων ἄθρει Εὐαγγελιστῶν τοῖς θεοῦ λόγοις φίλος."

20. Πράξεων καὶ ἐπιστολῶν τὸ περιεχόμενον.

21. Αἱ βίβλοι τῆς Παλαιῆς καὶ Νέας Διαθήκης.

22. "Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις ἐκκλησίαν."

23. "Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθέων."

24. "Τὰ φρικτὰ πάθη τοῦ θεανθρώπου λόγου."

25. "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνου."

26. "Τριωδίου σύνοψις ἀκριβεστάτη."

27. Τοῦ αὐτοῦ "Εὐχὴ ἐξομολογήσεων πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν περιέχουσα πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐκφαυλίζουσα."

Ἐν τέλει τὸ παρὸν τὸ ἀντίγραψεν Ἰωάννης Κρησ ζωγράφος 1783, ἐν μηνὶ Ἰουνίου, ἐν Σινά.

28. "Προσφώνημα προσφωνηθὲν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρατορίσῃ τῶν Ῥωσῶν Αἰκατερίνα β', παρὰ τοῦ σοφωτάτου Εὐγενίου [τοῦ Βουλγάρου] κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοῦ ἀρχιερατείας α' μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν Μόσχᾳ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Γραικῶν. ψφοε."

29. "Τοῦ αὐτοῦ (;) Τρόπος ἐξομολογήσεως."

30. "Τοῦ αὐτοῦ [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ψόγος νικοτιανῆς."

31. Χρονολογικαὶ σημειώσεις περὶ αὐτοκρατόρων τινῶν τῆς Ῥωσίας καὶ Ἐγκύκλιος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου.

32. "Χριστιανικὴ διδασκαλία συνομωτάτη, κατὰ τὰς γραφάς, διὰ τὸ πρόχειρον τῶν ἀναγκαίων, περιλήψις πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων. Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων."

33. "Ἐπιστόλιον Λοδουήκῃ Λοπαδίῳ ἐν Κωνσταντία πόλει τῆς Γερμανίας καλλιστῶν μαθήσεων διδασκάλῳ, τὸ ὑγιαίνειν αἰέ."

34. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

35. "Romaε Ἦρου Ἀπόλλωνος Νείλου ἱερογλυφικὰ ἐκλεκτά."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—7, 9, 10, 12—26, εἰς ἱαμβεῖα τρίμετρα, τὰ δ' ὑπ' ἀρ. 8 καὶ 11 εἰς στίχους πολιτικούς.

137. 10.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἀκολουθία καὶ νουθεσίαι, Μαΐου εὐδόμι, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ μυροβλύτου."

Ἀντεγράφη παρ' ἀμαθοῦ τινὸς ἀμονάχου μοναχοῦ ἐν ἔτει αὐτῶ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει, 1851.

2. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου."

3. "Θαύματα τοῦ ἁγίου Νείλου."

4. "Διήγησις καὶ βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σερβίου" καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

5. "Διδασκαλία ἀρίστη ἔρρανισθείσα παρὰ τῶν θείων πατέρων τοῦ μυστηρίου τῆς νοερᾶς προσευχῆς."

6. "Διδασκαλία τῶν ἁγίων πατέρων πῶς νὰ πολιτεύεται ὁ μοναχός."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀρ. 4 καὶ 5 δύο Πίνακες τῶν περιεχομένων.

138. 11.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ὑπόμνημα εἰς τὸν βίον, θαύματα καὶ μετάστασις τοῦ πανενδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

2. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

3. "Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφείσαι παρὰ Προχώρου... μεταφρασθεῖσαι εἰς ἀπλήν φράσιν."

4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γοβδελαᾶ.

139. 12.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου"

Προτάσσεται δίκημ προλόγου Ἐπίγραμμα σὺν Θεῷ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας καὶ βίου ἡρέμου τοῦ συνίστασθαι δυναμένου πρὸ παντὸς ἔργου, ἀπὸ ἐποχῆς γλώττης καὶ πραείας καρδίας, ἐν ᾧ καὶ μικρὸς ἔπαινος ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προσφερόμενος τῷ ὁσίῳ πατρὶ Ἰσαὰκ τῷ Σύρῳ.

2. "Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἐρμηνεῖαι τῶν Πατέρων."

140. 13.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Κανόνες ἐξηγημένοι τῶν τριῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν" τῆς ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς ἐκαστὸν τῶν τροπαρίων.

Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα καὶ ἐν τέλει δέκα, ἐν οἷς "Ἱστορία φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου, πόνημα Ἐπιφανίου Δημητριάδου τοῦ ἐν νόσου Σκιάθου, συντεθὲν ἐπὶ ἔτει σωτηρίῳ 1810 Μαΐου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος."

141. 14.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου" Λόγοι.

142. 15.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Θεωρία εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἀναγνωσκόμεναι παρὰ τῶν μοναχῶν κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς κελλίοις."

Ἐν τέλει αὐμβ' (=1842). Μηνὶ Μαΐω...χειρὶ μοναχοῦ Ἰακώβου ἀγνώστου.

2. "Εὐχὴ τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἁγ. Παντελεήμονα.

4. "Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου."

5. Εὐχαί τινες.

143. 16. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
 2. “Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις” κεφ. ρνζ’.
 3. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Ἀσκητικὸν λόγιον.”
 4. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προϊστασθαι τῷ καθηγουμένῳ.”
 5. “Τοῦ Ἰώβ.”
Ἐν τέλει... Καὶ τότε δὲ ἐκ χειρὸς Γεωργίου πέρασ εἴληφε τῇ ιδ’ τοῦ Ἰουλίου ,αψοβ’ (=1772).
 6. Δύο βραχεῖαι ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικά.
 7. “Περὶ καταλύσεως, λύσεως καὶ νηστείας, καὶ ἡμερῶν τῶν καθ’ ἕκαστον τούτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ καθάρσεως, καὶ τίς ἢ ὄντως κάθαρσις, καὶ περὶ μετανοίας, τίνας τε οἱ ταύτης καρποὶ, καὶ ὁπόσος ὁ κατ’ αὐτὸν χρόνος, κανονικὴ διάγνωσις.”

144. 17. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 58).
- 1 (σ. 1). “Ἑτέρα ὁμιλία τῇ β’ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν Περὶ ἐξομολογήσεως.”
 - 2 (σ. 42). “Ἐπιστολὴ περὶ κοσμικῆς ἐνθέου διαγωγῆς, ἢ ὁποῖα προξενεῖ τὴν αἰώνιον.”
 - 3 (σ. 46). “Περὶ μῆσος καὶ διχόνοιαν.”
 - 4 (σ. 52). “Περὶ ὑπομονῆς εἰς τὰς θλίψεις.”
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

145. 18. Χαρτ. 8. XVII.
- “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων σὺναγμένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων, ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν, παρὰ Γεώργιου ῥήτορος.”
Κεφ. σβ’, ὡν προτάσσεται πίναξ. Ἐν τέλει Ἐν ἔτη αχξς (=1666), Πύθος Νικόλας ἀναγνώστης.

146. 19. Χαρτ. 8. XV.
- Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγων ἀποσπάσματα (ἀκέφ. κολοβ.).
ιδίως ἐκ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς τῶν Ψαλμῶν.

147. 20. Χαρτ. 8. XIX.
- Γεροντικόν.
Ἐν τέλει Ἐλαβε τέλος κατὰ τὸ ἔτος αωνδ’, ἧτοι 1854.

148. 21. Χαρτ. 8. XVI.
1. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Νήφωνος. Ἄρχ. (ἀκέφ.)
...τί ἐξέτεινας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν... νάζων ἐκπληκτικῶς λέγει αὐτῷ ὁ ἄγγελος ἑώρων τοὺς δαίμονας κύκλῳ αὐτοῦ κροτοῦντας καὶ ἐτέρους τραγωδοῦντας. Τέλ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὁσίου Νύμφωνος τοῦ ὁσίου μακαρίου Ἰωακείμ Ἱερομονάχου τῷ Θεῷ ἡμῶν εἶη δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

2. “Ἐτερος λόγος ὅτι βλαβερά ἐστὶν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν.”

3. Περὶ μοιχείας.

4. “Ἐτερος λόγος περὶ Πρετωρίου συγκλητικοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς καὶ τοῦ ἀρνησαμένου παιδὸς τὸν κύριον ἐγγράφως.” Ἄρχ. Ἐλ. ἀδιδος δὲ ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇμῃ ἀνὴρ θαυμαστὸς αὐτόπτης καὶ ὑπῆρέτης γενόμενος τῶν παρ’ αὐτοῦ ἐπιτελεσθέντων θαυμάτων.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
Ἐν τῇ ψα. “Τί ἐστὶ γυνή.” Ἄρχ. Ἐρώτ. Τί ἐστὶν γυνή. Ἀπόκρ. Ἰήϊνον φρόνημα. Τί γὰρ ἐστὶν γυνή; παῖς κεκοσμημένη καὶ ἐξαπατῶσα τοὺς ἀνθρώπους.
7. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.
8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων.

149. 22. Χαρτ. 8. XVII.
1. Θεολογικὴ συγγραφὴ
ἐν τῇ καθωμλημένῃ κεφ. νη’ κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα, ὡν τὸ τέλος τοῦ νγ’ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξέπεσον. Κεφ. α’ “Ὅτι ὁ Θεὸς ἦγον ἡ ἅγια τριάς ἐναὶ εἰς τρεῖς χαρακτήρας πλὴν δὲ ἑνὸς Θεοῦ ἐναὶ ἀμὴ ὅχι τρεῖς καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐναὶ κατ’ εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦγον ὁ Χριστὸς ἔχει δύο γεννήσεις καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου.”—Κεφ. β’. “Ὅτι ὁ Θεὸς ἐναὶ ἀόρατος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀσχημάτιστος.”—Κεφ. γ’. “Περὶ τὰ τάγματα καὶ πόσαι οὐσῖαι ἀγγέλων εἶναι.”—Κεφ. να’. “Ἐάν τινὰς ληστῆς νὰ κάμη ἑκατὸν φόνους καὶ νὰ τὸν ἐπιάσιν νὰ κόψουν τὸ κεφάλῃ του ἀν ἐναὶ καὶ ἐλευθερώθῃ ἀπὸ τοὺς φόνους ὅπου ἔκαμεν.”—Κεφ. νβ’. “Πόθεν εὐλέπομεν τινὰς δικαίους ἀνθρώπους καὶ κρίνονται ὅπου ψυχομαχοῦν πολλὰς ἡμέρας καὶ πολλοὺς ἀμαρτωλοὺς εἰρηνικῶς καὶ χωρὶς παιδευσιν ἐν τῷ ἅμα ἀποθῆνουν.”—Κεφ. νγ’. “Περὶ τὰ κορμῖα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ὅπου πολλὰ ἐσκοποτήσαν καὶ ἀπὸ μυρία θηρία καὶ πετεινὰ ἐκαταφαγώθησαν ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπνίγησαν καὶ ἀπὸ μυρία θηρία καὶ ὄψαρια ἐφαγώθησαν καὶ ἐχαλάσθησαν καὶ ἐχωνεύθησαν εἰς τὴν κοιλίαν τῶν θηρίων καὶ τῶν ζώων καὶ ἐδιαλήθησαν καὶ ἐδιάβησαν τὰ κορμῖα ἐκεῖνα πῶς νὰ συμαζοχθοῦν πάλιν καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἀνάστασιν, ἦγον εἰς τὴν κρίσιν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

2. Ἐρωταποκρίσεις τινές. Ἄρχ. Τί ὑπάρχεις ἄνθρωπος καὶ τί ἐστὶ ἄνθρωπος.
3. “Περὶ τῆς κυριακῆς προσευχῆς.”
4. “Τὸ ἱερὸν σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”
5. “Ἰππολύτου Περὶ τῶν ἰβ’ Ἀποστόλων ποῦ ἔκατος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ποῦ ἐτελειώθη.”
6. “Τοῦ αὐτοῦ Ἰππολίτου Περὶ τῶν ὀ’.”
7. “Τὰ ἐπτὰ παλαιὰ τοῦ βίου θαύματα.”
8. “Τί δηλοῖ ὁ σταυρὸς ὅπου σημειονομασθαι.”
9. “Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου.”
10. “Ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τὴν παράδοσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.”

Χρονογραφία βραχυτάτη μόνον μέχρι Διοκλητιανού, ἐνθα ἐξέπεσον φύλλα.

11. Χρονογραφία περὶ Τουρκοκρατίας (ἀκέφαλος). Ἄρχ...ζμς' ἐπῆγεν ὁ Σουλτὰν Σουλεϊμάνης εἰς τοὺς Κορφοὺς καὶ ἀπότυχε μετ' αἰσχύνης. Τέλ. Ἐν ἔτει, ζοέ' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἐβασίλευσεν ὁ Σελήμης καὶ ἐχάλασεν καὶ ἐκούρσευσεν τὰ μοναστήρια καὶ ἐπῆρε τὸν βίον τοὺς· φεῦ τῆς μανίας καὶ τῆς ἀδικίας ὅπου ἔκαμεν ἔτους, ζοθ' ὁ Πεαληπασίας ἔλαβεν τὴν περίφουμον Κύπρον καὶ ὄλην τὴν περιοχὴν αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄπειρον βίον καὶ αἰχμαλώτους οὐκ ὀλίγους ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

12. "Αἱ ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου."

13. "Αἱ πέντε αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος."

14. "Περὶ κλιμάτων τῆς γῆς, ἐν οἷς συμβαίνει αὔξεις καὶ μειώσεις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐφ' ἐκάστη ἀλώσει."

15. "Οἱ ἑπτὰ πλανήται τοῦ οὐρανοῦ."

16. "Οἱ δώδεκα μῆνες τοῦ ἔτους."

17. "Περὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῶν δώδεκα ζωδίων."

18. "Περὶ τῶν ὀνείρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων πῶς δεῖ ἐρευνᾶσθαι ἐν τῇ σελήνῃ."

19. "Ἀλφάβητος κατασκευαστὴ διὰ στίχων" (καταλογάδην).

Ἄρχ. Ἀνθρώπε πάσχεις καὶ θαρεῖς τὸν κόσμον νὰ κερδαίνης·

κακοπαθεῖς καὶ μάχεσε καὶ θέλεις νὰ πλουτήσης.

20. "Ἐτεροι στίχοι κατασκευαστὴ" (καταλογάδην).

Ἄρχ. Ἀνθρώπε τὴν κλίνην σου ὡς τάφος βλέπε· σὲ γὰρ πρῶτον ὕστερον ὁ τάφος μέλει.

21. Λόγος (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος). Ἄρχ... καὶ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν ᾗ τὴν αὐλὴν ἐγνώρισεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν μὲν ταῖς εὐμερίαις θανάτου μνήμην οὐκ ἔχωμεν, ἐν δὲ ταῖς θλίψεσιν ὀλιγοροῦμεν καὶ ἀναθεματίζομεν τὸν βίον ἡμῶν καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν.

22. Διήγησις ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἄρχ. Πορνεύμενος ποτὲ τις τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ.

23. Συμῶν Θεσσαλονίκης Εὐχὴ συγχωρητική.

24. "Ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν."

25. "Ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀποθαμένους ἔστι ὠφέλεια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν αἱ θεῖαι λειτουργίαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ζωντανούς."

26. Ἀββᾶ Ἡσαίου "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν εἰς σαραντάρια διὰ ζωντανούς καὶ δι' ἀποθαμένους."

27. Συμῶν Θεσσαλονίκης "Περὶ τὸ τί ἔστι αἱ μερίδες

καὶ ἐὰν εἶναι εὐλογον νὰ προσφέρονται διὰ γυναῖκας ὅπου νὰ ἔχουν ἄνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς."

28. "Διατὶ αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνα."

29. "Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς."

30. Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.

31. Ἱστορία Διονυσίου τοῦ ῥήτορος ἀσκούντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας. Ἄρχ. Ἐγὼ ἀδελφοὶ ἀναγινώσκοντάς μου τὰ βιβλία εὐρίσκω θαύματα.

32. Διήγησις περὶ ληστοῦ (κολοβῆ).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 23—32 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

150. 23.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

2. "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Λόγος ἀσκητικός."

3. "Περὶ κοινοβίων."

4. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου καὶ ἐτέρων ἀσκητῶν.

5. Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

Ἐν τούτοις καὶ Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς μετονομασθεῖσης Μαρίνος.

6. Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

7. Βίος καὶ πολιτεία Παΐσιου τοῦ μεγάλου.

8. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

151. 24.

Χαρτ. 8. XIX.

"Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ... Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγραφεῖσθαι παρὰ... Προχόρου."

152. 25.

Χαρτ. 8. XIX.

1. "Νικοδήμου Ἀγιορείτου Εὐχὴ κοινὴ εἰς τὸν κύριον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἐξομολογητική.

Ἄρχ. Κύριέ μου, κύριέ μου γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χριστέ. Τέλ. Ὅτι σοι πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ πάντων προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. Πίναξ τοῦ βιβλίου.

3. Συγγραφὴ ἐπιγραφομένη "Ἰδέα τοῦ μετανοοῦντος."

Πραγματεύεται ἐν εἰδει ἐρμηνείας ἐν τῇ καθωμλημένῃ τὸ Ἐλέσόν με διὰ κεφ. κβ'. Προτάσσεται δ' "Εἰσαγωγὴ τοῦ παρόντος βιβλίου, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφεται ἡ ζωὴ, τὸ παισιμον καὶ ἡ μετάνοια τοῦ βασιλέως Δαβὶδ πρὸς τοὺς φανερώμεναι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως." Ἄρχ. Ὁ προφῆτης Δαβὶδ ἐγεννήθη ἀπὸ γονεῖς πτωχοῦς καὶ ἦτον βοσκὸς προβάτων. Τελ. (εἰσαγ.) Ὅθεν δικαίως λέγει καὶ ὁ ἅγιος

Γρηγόριος ὁ Νύσσης ὅτι ὁποῖος ἀμφιβάλλει εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν ὁμοῦ μὲ τὸν ψαλμωδὸν Δαβὶδ ἃς ψάλλωμεν καθ' ἐκάστην τὸ Ἐλέησόν με καὶ ἃς κλαίωμεν τὰς ἁμαρτίας μας ὡς ἀν καὶ αὐτὸν διὰ τὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὡς ἀν καὶ αὐτὸν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κτλ.

4. Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν.
5. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
6. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
7. Κανὼν εἰς τὸν Θεοτόκον, ποίημα Θεοδώρου τοῦ

Στουδίτου.

8. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

153. 26. Χαρτ. φύλ. XIX.

1. Ἀκολουθία τῆς συνάξεως τῶν ἁγ. Ἀποστόλων.
2. Παράκλησις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.
3. "Παράκλησις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."
4. "Τῇ νέα Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ... Ἀκολουθία τῆς ἐκ δεκαετοῦς καταδρομῆς τοῦ Ὁρους ἀπαλλαγῆς."
5. "Ἀσματικὴ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου."
6. Λόγος πανηγυρικός εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
7. Στιχηρὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
9. "Παράκλησις τῆς Ζωοδόχου πηγῆς."
10. Στιχηρὰ καὶ κανὼν τῆς ἀκολουθίας τῆς Ὑπαπαντῆς.
11. Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.
12. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου ἐκ τῆς Σειρᾶς τῶν πατέρων παρὰ Θεοδώρου συγγραφέως."
13. "Βίος ἐνθεος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Λυβίης Ἀφρικῆς."
14. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Καισαρίου.
15. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Θεοφίλου τοῦ Μυροβλήτου.
16. Ἀκολουθία καὶ βίος ἁγίου Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.
17. Ἀκολουθία ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.
18. Κανὼν παρακλητικὸς τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Τὰ ὑπ' ἀρ. 6, 14 καὶ 15 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

154. 27. Χαρτ. 4. XV.

Μηναῖον Μαΐου (κολοβόν).
Φύλλα τινὰ ἐκκοπέντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν (XVIII. αἰών.).

155. 28. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

156. 29. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.

157. 30. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Δεκεμβρ.—Φεβρ. κατ' ἐκλογῆν.

158. 31. Χαρτ. 8. XV.

Διάφοροι ἀκολουθίαι τοῦ ἐνιαυτοῦ κατ' ἐκλογῆν (ἀκέφ. κολοβ.).

159. 32. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου τοῦ Στρατηλάτου.
Περὶ τὸ τέλος Ἔτος ,αψις' (=1716) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, χεῖρ Διονισίου Κῶτι ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας.

160. 33. Χαρτ. 8. XVII

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Εὐχαί τινες.

161. 34. Χαρτ. 8. XVII.

Κανόνες παρακλητικοὶ ἢ εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

162. 35. Χαρτ. 8. XVII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Ἁγιασμοὶ καὶ ἀκολουθία τῶν ἁγ. Θεοδώρων.

163. 36. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου.
Ἐν τέλει ,αψοδ' (=1774) Ὀκτωβρίῳ.

164. 37. Χαρτ. 8. XIX.

Διακονικόν.

Ἐν τέλει 1814 Μαρτίου θ'.

165. 38. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 465).

Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος καὶ εὐχαί.

166. 39. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
2. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
3. Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου.
Ἐν τέλει ,αψλα' (=1731).
4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

167. 40. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Εὐχαὶ λζ' (ἀκέφαλ.).
2. "Παρὰ τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου Ὁρκος τοῖς καλλιγράφους ὡς φησιν Ἱερώνυμος ἐν τῷ αὐτοῦ βίῳ."
3. "Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ εὐχὴν, συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἀρχidiaκόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων" (κολοβ.) μετὰ προομίου.

168. 41. Χαρτ. 16. XVII.

Στιχηρὰ, Δοξαστικά καὶ Κανόνες τινές (κολοβ.).

169. 42. Χαρτ. 16. XVII.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

170. 43. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Οἶκοι τῆς Θεοτόκου.
 3. Μηνολόγιον.
 4. Τροπάρια τινα (κολοβ.).
171. 44. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Νομοκάνων
 κεφ. σλζ', ὦν α'. "Περὶ τοῦ χειροτονούντος παρενορίαν." β'.
 "Περὶ τοῦ ἐπὶ χρήμασι χειροτονούντος." γ'. "Περὶ ἱερωμένου
 ἐὰν τύψη τινά..." σλγ'. "Περὶ τῆς νηστείας τῶν Χριστογενένων
 καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου." σλδ'. "Περὶ τοῦ
 πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς τετάρτης καὶ ἕκτης." σλε'.
 "Περὶ τοῦ πότε μεταλαμβάνουσιν οἱ ὀρθῶς βιούντες." σλς'.
 "Περὶ πνευματικῆς συγγενείας." σλζ'. "Περὶ ἐτέρας συγγε-
 νείας πνευματικῆς."
 2. Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ ἐπὶ ἐξομολογήσει.
 3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 4. "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς
 ἡμῶν Μακαρίου."
 5. "Δεκάλογος νόμος καὶ διαθήκη πρώτη δοθέν παρα
 Μωϋσέως." Ἀρχ. Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις
 εἶναι ὅπου ὄρισεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν νὰ ταῖς
 εἰπῆ εἰς τὸν κόσμον.
 6. "Λόγος περὶ νηστείας." Ἀρχ. Συνήθειαν
 ἔχουσιν οἱ βασιλεῖς εὐλογημένοι Χριστιανοὶ
 ὅταν μέλλωσι νὰ στείλουν τοὺς στρατιώτας
 εἰς τὸν πόλεμον στέκονται καὶ τοὺς παραινούν
 καὶ τοὺς καθοδηγοῦν.
 7. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ
 Παρασκευῆς" (κολοβόν).
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 5—7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
172. 45. Χαρτ. 16. XVII.
 Μηνολόγιον καὶ Εὐχολόγιον.
173. 46. Χαρτ. 16. XVII.
 Διακονικόν.
 Ἐν τέλει ,αχζδ' ἐν μηνῇ Ἰουνίου ιβ' (=1694) ἐγράφη
 χειρὶ Ναθαναὴλ ἱερομονάχου Διονυσιάτη.
174. 47. Χαρτ. 8. XIX.
 "Συντακτικὸν σύντομον συλλεχθὲν ἀπὸ ἕτερα συν-
 τακτικὰ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Παναγιώτου. 1850.
 Ἐγραψε Νικηφόρος μοναχὸς Ἀγιοπαυλίτου ἀπὸ νήσον
 Κεφαλληνίας 1850."
175. 48. Χαρτ. 8. XIX.
 "Σχόλια εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων
 σωζόμενα ἐν παλαιῷ μεμβραίνῳ τεύχῃ χειρογράφῳ
 τῆς αἰοιδίμου Μαρίας βασιλίσσης Ῥωμαίων."
 Ἀρχ. "Πρόλογος." Ὁ ἱερὸς εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς
 πρῶτον συνέγραψε τὸ κατ' αὐτὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον,

H.

εἶτα τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀποστείλας ἐκεῖνο
 καὶ ταῦτας πρὸς τὸν κράτιστον ἡγεμόνα Θεόφιλον·
 ἄρχεται δὲ τὰ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἄχρι
 τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τὰ ὅσα παρὰ τῶν Ἀποστόλων
 διεπράχθησαν ἄχρι τῆς εἰς Ῥώμην ἀφῆξεως τοῦ ἀπο-
 στόλου Παύλου μεθ' οὗ συνῆλθε καὶ ὁ Λουκᾶς μετ'
 αὐτοῦ· ἔνθα δὴ συνέβη τὸν Παῦλον τριακοστῶ ἕκτω
 ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους, τρισκαιδεκάτῳ δὲ Νέρωνος
 μαρτυρῆσαι ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθέντα. Ἀρχό-
 μεθα δὲ τῆς συγγραφῆς τῶν σχολίων ἀπὸ τοῦ 5' κεφ.
 ἐδαφίῳ 5. Τὰ γὰρ σχόλια τῶν ἐξ κεφαλαίων οὐχ εὐρί-
 σκονται λιπόντων τῶν φύλλων τῆς βίβλου. Εἰς τὰς
 Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Κεφάλαιον 5' Ὑπό-
 θεσις. Ἀρχὴ τῆς ὑποθέσεως περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
 Ἰουδαίων ἐπανάστασις καὶ συκοφαντία κατὰ Στεφάνου
 αὐτοῦ τε δημηγορία περὶ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ διαθήκης
 τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τῶν ιβ' πατριαρχῶν. Κείμενον.
 Καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
 πνεύματος ἁγίου ἕως τοῦ Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει.
 Σχόλιον ἐρμηνείας. Ἄπαντες οἱ ἀπόστολοι ἦσαν πλή-
 ρης πίστεως οὓς ἐξελέξαντο ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ γένηται
 οἷα ἐπὶ Ἰούδα οἷα ἐπὶ Ἀνανίου καὶ Σαπφείρης, εἶτα
 ἀφορίσαντες αὐτοὺς τῷ πλήθει ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
 Ἀποστόλων. Ἐν τέλει ,αωνβ'. Μέμνησθε Ἰακώβου μονα-
 χοῦ. Ὁ κῶδιξ ἐστὶν ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀρ. 129 (2).

176. 49. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Κανόνες ἐξομολογηταρίου (ἀκέφαλ.).
 2. "Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου
 Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέν[τες] καὶ
 συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων νομίμων καὶ ἐκτεθέντες
 κατὰ τάγμα ἐκάστου καὶ βαθμῶν."
 Κεφ. α' "Πρῶτον δὲ δεῖ περὶ τῶν πνευματικῶν εἰπεῖν πῶς
 χρὴ αὐτοὺς τὰ ἐπιτίμια ἐπάγειν τοῖς ἐξομολογουμένῃς καὶ περὶ
 τῶν τρόπων τῶν ἐξαγγελομένων, εἶτα περὶ τῶν λοιπῶν." Κεφ.
 τέλ. "Περὶ γυναικῶν, ἐν ᾧ περιέχονται διάφοροι κανόνες." Ἐν
 τῇ καθωμλημένῃ πλήν τῶν ἀναγεγραμμένων χωρίων συγγραφῶν.
 Τέλος ,αψνα', μηνὶ Μαΐῳ λ' (=1751).
 3. "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ
 σαραντάρια διὰ ζωντανούς καὶ ἀποθαμένους."
 4. "Περὶ ἐξομολογήσεως λόγος." Ἀρχ. Πρέπει
 ἀδελφοί μου νὰ εἰμεισθῆν πρὸς τὸν θάνατον
 τοσοῦτον φροντιστικοὶ ὡσὰν νὰ εἶναι ἡ σημε-
 ρινὴ τελείωσις τῆς ζωῆς μας.
 5. "Ἐκλογὴ ἐξ ἐτέρου νομοκανόνου περὶ πορνείας
 καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατρι-
 ἀρχου Ἀντιοχείας."
 6. "Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ἁγιοτάτων πατρι-
 αρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαί."
 7. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων πρὸς ἱερω-
 μένους.
 8. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὀρχιερεὺς ἢ πνευματικὸς πατήρ
 ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστη-
 ρίων."
 Ἐν τέλει ,αψνα' (=1751).

4

177. 50. Χαρτ. 8. XVII.
1. Νομοκάνων (ἀκέφαλος)
περέχων ἐκλογὴν Κανόνων τῶν Ἀποστόλων, τῶν Συνόδων
καὶ τῶν Πατέρων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς
ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις” (κολοβ.).
Ὁ κώδις ἑλληνῆς ἐν πολλοῖς.

178. 51. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Νομοκάνων
κεφ. τοζ’ καὶ τινων μὴ συναριθμουμένων ἐν τῷ πίνακι. Ἐν
τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. α’. “Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας
συμπαθῆς.” β’. “Περὶ κριτοῦ κοσμικοῦ τίνα εἰκονίζου
ἐξευ.” τοβ’. “Συγχωρητικὸν ὅπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς
τὸν ἐξομολογούμενον.” τογ’. “Περὶ πῶς ποιοῦσιν οἱ ἀρχιερεῖς
τῷ σταυροπηγίῳ.” τοδ’. “Περὶ πῶς γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς
ἀντιμύσιον.” τοε’. “Περὶ πῶς γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς γράμμα
εὐεργετικὸν ὅταν δίδωσιν ὀφθίκιον σταυρὸν καὶ ἐπιγωνάτιον.”
τος’. “Γράμμα ὅπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ ζητίας μονα-
στηρίου ὅπου νὰ εἶναι χαλασμένον καὶ θέλουσιν ὅτι νὰ ἀνακαι-
νίσουν.” τοζ’. “Γράμμα ὅπερ γράφωσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ
ζητίας αἰχμαλώτου.” Ἐκτὸς τούτων κεφ. τοζ’—τπς’ ἄλλοι
τύποι ἐγγράφων. τπζ’. “Τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀφθίκια.” τπη—
υβ’. “Τύποι ἐπιστολῶν καὶ διαζυγίων.”

Χριστοῦ ἀπο χιλίους ἐπτακοσίους ἐννεά
θεσμοὶ ὁδ’ ἦγεν ἐῆς Θεοφάνους διὰ
εἰν εἰκάδι πέρας δεξιῆς Σκιροφοριῶνος
ιεροδιάκονον ἐκ Χρύσαω τοῦ...

2. “Ἐρώτησις πρὸς τὸν θεῖον Ἰωάννην τὸν νηστευτὴν
περὶ ἀνθρώπου ἀπεθαμένου ἐὰν εὐρεθῆ ἀκαίρεος τὸν
ὅποιον λέγουσιν καταχθόνιον τουτέστι βουλκόλακας ἐὰν
εἶναι ἀληθῆς καὶ τί νὰ γένη εἰς αὐτόν.”

3. “Συνοπτικὴ ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λει-
τουργίας παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλου κυρίου Μελετίου
Συρίγου θεολόγου καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κήρυκος,
αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ πατριαρχεῦντος
Νίκωνος.”

179. 52. Χαρτ. 8. XVII.
“Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον εἰς πέξην
φράσιν.”

Κεφ. τζ’. α’. “Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς.”
β’. “Περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ τοῦ ποιεῖν δικαιοσύνην ὁ κριτῆς.”
...τς’. “Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν δαιμονίζεται ὁ
ἄνθρωπος ἢ ὁ ἀνδρᾶς ἢ ἡ γυναῖκα καὶ θέλουσιν νὰ χωρισθοῦν.”
τζ’. “Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἀνδρᾶς λειπῇ
χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξόδους τῆς γυναίκος αὐτοῦ.”

Ἐν τέλει Ἐτελειώθει τὸ παρὸν βιβλίον ἐκ χειρὸς ἐμοῦ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἁμαθοῦς Πολύζου ἱερέως ἐν ἔτει
αχξδ’ Μαῖω δ’ (=1664).

180. 53. Χαρτ. 8. XVIII.
1. “Νομοκάνων τοῦ ἀγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ
ἐκ πολλῶν διδασκάλων συνηγμένους περιέχων τοῦ πνευ-
ματικοῦ τὰ ἀναγκαῖα.”
Κεφ. ρογ’ βραχεία.

2. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφο-
ρισμὸν.”

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

181. 54. Χαρτ. 8. XVII.
1. Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Κεφ. υκβ’. α’. “Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς
πάντας συμπαθῆς.” β’. “Περὶ κριτοῦ κοσμικοῦ τί νὰ εἰκονίζου
τοῦ ἐξευ.” υκα’. “Ἐὰν τινὰς ληστῆς κάμην ἑκατὸν φόνους καὶ
τὸν ἐπίασον καὶ κόψουν τὴν κεφαλὴν του.” υκβ’. “Περὶ ἐλε-
μοσύνης τὶ ἀγαθὰ λαμβάνει ἐκεῖνος ὅπου κάμην αὐτήν.”
2. Τάξις πρωτοκαθεδρίας (κολοβῆ).

182. 55. Χαρτ. 8. XVII.
1. Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Κεφ. ξζ’, ὡν α’—ιβ’. “Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου εἰς
πόσους γίνονται τὰ συνοικέσια καὶ εἰς πόσους δὲν γίνονται”
(βαθμολόγιον). ιγ’—ξζ’. “Περὶ κρίσεως καὶ νόμων.” Τούτων
τὸ ιγ’. “Ἠρώτων δὲ δεῖ εἰπεῖν περὶ κριτοῦ, τοῦ εἶναι εἰς πάντας
συμπαθῆς,” ξζ’. “Περὶ ἀνακτίσεως οἰκων.”
2. “Εὐχαὶ ὀφέλημα εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν.”
3. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.”

183. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
“Νόμιμον συλλεχθὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων
τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἀγίων καὶ
οἰκουμεικῶν Συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἑτέρων
ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τινων νεαρῶν βασιλικῶν νόμων
καὶ ἄλλων τινῶν μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτται
Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὃς ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνι
σοφώτατος, τὸ ἐπίκλην Βλαστάρης.”

Κεφ. σπη’ κατὰ τὸν προτασσόμενον πίνακα. α’. “Περὶ
κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆν καὶ νὰ μηδὲν πιστεῖται
λόγους τινῶν χωρὶς ἐξετάσεως.” Ὁ κώδις μένει κολοβὸς σὺν τῇ
τίτλῳ τοῦ κεφ. ιη’. “Περὶ ἀνδρὸς ἢ γυναίκος ὅπου θελεῖ νὰ ἐλθῇ
εἰς τὸ σχῆμα τῆς καλογορικῆς ἕως πότε νὰ δοκιμάζεται.”

184. 57. Χαρτ. 16. XVII.
1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2. “Προοίμιον καὶ ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχει
τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεῖν ἀκολύτως τοὺς εἰς αὐτὸ
προσερχομένους.”

3. Νομοκάνων.
Ἐπιγράφεται “Συνοδικοὶ καὶ Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.” Κεφ. τν’, ὡν α’. “Περὶ τῶν παρ
ἐνορίαν χειροτονούντων.” τν’. “Πότε ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς
βιούντες μεταλαμβάνειν τῶν θείων καὶ ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων.”

4. “Αἱ δώδεκα δεσποτικαὶ ἑορταὶ διὰ στίχῳ
ιάμβων.” Ἐν τέλει

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ
ἐγραψεν ἰδοῦ Νεοφύτῳ ἐν ὄνῳ.

5. Εὐχαὶ τινες.

6. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

185. 58. Χαρτ. 16. XVIII.
 Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Κεφ. 4', ὦν α'. "Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ ἔναι εἰς πάντας συμ-
 παθῆς καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγους τινος χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ."
 4'. "Περὶ ἀσθενοῦς ὅπου γυρεύει νὰ γένει καλόγηρος εἰς τὸν
 θάνατον αὐτοῦ καὶ περὶ μοναχοῦ ὅπου δὲ ψάλει τὰς ὥρας αὐτοῦ."
- 186—217. 59—90. Χαρτ. 4, 8, 16. XIV—XIX.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
218. 91. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου (ἀκέφαλος).
 2. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
 καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου."
 3. "Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
 Γεωργίου καὶ ὅπως ἦλθεν ὁ πατήρ αὐτοῦ εἰς θεο-
 γνωσίαν."
 4. "Θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ
 ἐν τῇ Λασαίων πόλει γενόμενον καὶ περὶ τῆς κόρης καὶ
 τοῦ δράκοντος" καὶ ἄλλα θαύματα.
5. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
 6. Γρηγορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Κυρίου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
 7. Οἱ παρακλητικοὶ Κανόνες τῶν ἡ' ἡχων (κολοβ.).
219. 92. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.
 2. "Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως."
 3. Εὐχαὶ διάφοροι (κολοβ.).
220. 93. Περγ. VI—XIV. Χαρτ. XV—XIX.
 Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα.
 Τὰ ἐπὶ περγαμνῆς εἰσὶν ὕλης ἐκκλησιαστικῆς, τέσσαρα δὲ
 περιέχουσιν ἀρχαίαν μουσικὴν, τὰ δὲ χαρτῶνα φύλλα καὶ
 φυλλάδια, ὦν τὰ πλείστα XVIII καὶ XIX αἰῶν., περιέχουσιν
 ἐπ' ἴσης ὕλην ἐκκλησιαστικὴν, τέσσαρα δὲ μόνον εἰσὶν ἀπόσπασμα
 γραμματικῆς.
221. 94. Χαρτ. XVI—XIX.
 Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα.
 Τούτων ὀλίγα μόνον XVI καὶ XVII, τὰ δὲ πλείστα XVIII
 καὶ XIX αἰῶν. Περιέχουσι δὲ ὕλην λειτουργικὴν καὶ μουσικὴν.

Δ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΙΛΙΑΝΤΑΡΙΟΥ

222. 1. Περγ. φύλ. μεγ. XIII. σελ. 2.
Μηναίων Ἀπριλ. β'—Ἰουλ. ιβ' (ἀκέφαλον, κολοβόν).

*223. 2. Περγ. 4 μέγ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἰωάννην ἀπὸ Ὀμιλ. ν' (ἀκεφάλου) μέχρι πζ' (κολοβής). Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν.

224. 3. Περγ. 8 μέγ. XIII.
1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἀπὸ τῆς λς' (ἀκεφάλου).
2. "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴν Θεοδώρον ἡγούμενον τοῦ Στουδίου." Ἀρχ. Ἐτελειώθη ἐν κυρίῳ ὁ ὄσιος καὶ μέγας πατήρ ἡμῶν ὁ Χριστοῦ θεράπων καὶ ὁμολογητῆς Θεοδώρος.

3. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου "Ἰαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις."

4. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογιτοῦ Θεοδώρου Διαθήκη."

Ἡ τάξις τῶν φύλλων ἐν τῷ κώδικι συγκεχυμένη.

225. 4. Περγ. 8. XIII.
Φαλτήριον.

Ἐν τέλει

Ἐχεις τὸ τέρμα τοῦ πόθου σου, ὦ φίλος,
κλέος μοναστῶν Γεράσιμε καὶ γέρας.
Μέμνησο λοιπὸν καὶ σὺ τοῦ γεγραφότος
οἰκτροῦ μοναχοῦ καὶ ξένου Ἰωάννου
σὺν σοὶ τυχεῖν με τῆς ἄνω κληρουχίας
... ταῖς φαειναῖς τῆς πανάγνου Μαρίας
... [ἀ]ληθῶς κυρίας Θεοτόκου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. φύλ. XI. σελ. 2)
περιέχοντα μέρη λόγου κατηχητικοῦ, οὗ ἀπόσπασμα ὑπὸ δὲ
Ἰησοῦ καὶ ὕστερον δοξαζομένου τε καὶ ἀντιδοξά-
ζοντος ὡς τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ τοῦ πατρός....

*226. 5. Περγ. 8. XII.
Τετραειάγγελον.

Ἐν τέλει Μνήσθητι κύριε τοῦ δούλου σου Θεοδοσίου
ιερομονάχου. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων καὶ ἀναξίων λόγου
ἐπιτίτλων.

227. 6. Περγ. 8. XIII.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

228. 7. Χαρτ. φύλ. XVIII.

1. Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα
Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλία ρλ' καὶ ἡ Περὶ ἐξομολογήσεως.

3. "Ἀποφθέγματα καὶ διδασκαλῖαι πωλῶν ἁγίων
πατέρων καὶ διάφοροι ὁμιλῖαι προσέτι καὶ νουθεσίαι
καὶ ἕτερα πολλὰ ἀναγκαῖα, τὴν δὲ ἑναρξιν τῆς βίβλου
ταύτης οὐκ ἐτύχομεν μὲ τὸ νὰ εἶναι παμπάλαιον, μόνον
δὲ ὅσα ἠύραμεν ἐγράψαμεν καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες
μέμνησθε τοῦ γράψαντος." Ἀρχ. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο
εἰδέναι ὅτι ἐχρηζεν αὕτη ἡ βίβλος κατὰ τὸν
παρακολουθοῦντα σκοπὸν ἐκ τούτων θεοῦ κανώ-
νας τῶν θεοφόρων πατέρων ἀφορισμούς τε τῶν
θείων μυστηρίων.

Περιέχονται τεμάχια λόγων καὶ ἀποσπάσματα γνωστῶν
Πατέρων καὶ τινα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ ὡς ἐρημη-
νευτικά τῶν Κανόνων.

229. 8. Χαρτ. 4. XV.

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἱεραρχίας.

Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ β' κεφαλαίου (ἀκεφάλου).

2. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Τιμόθεον περὶ θείων ὀνομάτων.

3. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μυστικῆς θεολογίας.

4. Τοῦ αὐτοῦ Αἱ δέκα ἐπιστολαί.

5. Καλλίστου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ὀ-
μιλίαι

νβ', ὡν α'. "Ὀμιλία ἠθικὴ περὶ τοῦ πῶς ἡ λογικὴ φύσις καὶ
ἄλογος μετέχει τῆς τετρακτύος τοῦ χρόνου." Ἀρχ. Ἐγὼ σιωπῶν
καὶ κατὰ νοῦν φέρων ἐν τῷ τῆς διανοίας πτερῷ ἀναπο-
λῶν τε καὶ ἀνελίττων. Τέλ. (κολοβ.) Περὶ τὰς δυσχερεῖς
τοῖνυν τοῦ βίου ἐπαναστάσεις ἰκανῶς διατρίψαντες καὶ
πρότερον τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.... β'. "Διδασκαλία
τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
κῦρ Καλλίστου πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ ἀντιλογία τῆς καθαρᾶς
ψυχῆς ἐστὶ κήνυμα." γ'. "Διδασκαλία περὶ τῆς κοινῆς ἀνα-
στάσεως τῶν νεκρῶν." δ'. "Διδασκαλία παρανετική πρὸς τὰ

ἐπερχόμενα καὶ συμπίπτοντα τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὰς ἀμαρτίας." ε'. "Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ θεοῦ Δαυὶδ τὸ Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος." ς'. "Διδασκαλία δευτέρα." ζ'. "Διδασκαλία τρίτη." η'. "Διδασκαλία τετάρτη περὶ φόβου θεοῦ." θ'. "Διδασκαλία πέμπτη περὶ εὐταξίας κλήρου." ι'. "Διδασκαλία περὶ δικαιοκρισίας." ια'. "Διδασκαλία περὶ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ." ιβ'. "Διδασκαλία εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Σταυροῦ προσκύνησιν." ιγ'. "Ὁμιλία εἰς τὴν πέμπτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν." ιδ'. "Ὁμιλία εἰς τὴν ἕκτην Κυριακὴν ἥτοι τῶν Βαῦτων." ιε'. "Διδασκαλία εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα." ις'. "Διδασκαλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων." ιζ'. "Διδασκαλία δογματική." ιη'. "Διδασκαλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου Ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐντὸς ἡμῶν ἐστί." ιθ'. "Ὁμιλία περὶ ἀγνοίας τῶν θείων γραφῶν." κ'. "Διδασκαλία δογματικὴ κατὰ τοῦ Γρηγοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ διδασκάλων." κα'. "Διδασκαλία δογματικὴ κατὰ τῶν Βαρλααμιτῶν." κβ'. "Ὁμιλία κατὰ τοῦ Γρηγοῦ καὶ τῶν αὐτῶ ὁμοφρόνων." κγ'. "Κατὰ τοῦ αὐτοῦ Γρηγοῦ." κδ'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦ." κε'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦ." κς'. "Κατὰ τοῦ Γρηγοῦ." κζ'. "Κατὰ τοῦ τοιοῦτου Γρηγοῦ." κη'. "Ὁμιλία κατὰ Λατίνων." κθ'. "Ὁμιλία κατὰ Λατίνων." λ'. "Κατὰ τῶν βλασφημῶν." λα'. "Ὁμιλία περὶ παρανέσεως." λβ'. "Διδασκαλία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος Καὶρὸς τῷ παντὶ πράγματος (γρ. πράγματι)." λγ'. "Διδασκαλία κατὰ γοήτων καὶ γοητευουσῶν." λδ'. "Ὁμιλία περὶ ἀναισθησίας." λε'. "Διδασκαλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ σχολάζειν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ κατολιγωρεῖν τούτων." λς'. "Ὁμιλία περὶ παρανέσεως καὶ διδασκαλίας." λζ'. "Διδασκαλία πρὸς τὰ ἐπερχόμενα ἡμῖν δεινά." λη'. "Ὁμιλία παρανετική." λθ'. "Ὁμιλία κατὰ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων." μ'. "Ὁμιλία παρανετική." μα'. "Ὁμιλία παρανετική." μβ'. "Ὁμιλία παρανετική." μγ'. "Διδασκαλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ σχολάζειν τὸν Χριστιανὸν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμέραν οὐ μόνον ἐν ταῖς ἕξ τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναστάσει Κυριακῇ ἡμέρᾳ." μδ'. "Διδασκαλία ὁμοία τῇ προτέρᾳ." με'. "Ὁμιλία περὶ μετανοίας." μς'. "Ὁμιλία περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν διδάσκαλον διεξάγειν τὸ ὑπ' αὐτὸν ποίμιον." μζ'. "Ὁμιλία περὶ δανείου." μη'. "Ὁμιλία περὶ τῶν τεσσάρων γενικωτάτων ἀρετῶν καὶ περὶ μοναχῶν πολιτείας." μθ'. "Ὁμιλία πρὸς μοναζούσας εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ θεοῦ Παύλου τὸ Εὐσχημῶνως περιπατεῖν." ν'. "Ὁμιλία περὶ ὑποταγῆς." να'. "Ὁμιλία περὶ ὑπακοῆς." νβ'. "Διδασκαλία παρανετικὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς" (κολοβή).

230. 9. Χαρτ. 4. XVII.

1. "Ἀποφθέγματα ἁγίων γερόντων κατὰ στοιχείον."
2. "Παρανέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος."

κεφ. λη', ὦν τὸ κ'. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Εὐκράτα Ἐκ τῶν πνευματικῶν Λειμώνων κεφάλαια κθ'."

Ἐν τέλει ζρκ' (=1612) Κυρίλλου ἱερομονάχου μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.

231. 10. Χαρτ. 4. XVIII.

"Θέατρον πολιτικὸν εἰς τὸ ὅποιον περιέχεται ἀκριβῆς συμβουλή τί πρέπει νὰ κάμη καὶ ἀπὸ τί νὰ ἀπέχη ὁ ἡγεμῶν."

Ἡ συγγραφή αὕτη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Λατινικοῦ ὑπὸ Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου ἐξεδόθη τύποις ἐν Λειψίᾳ τῷ 1758, 1766 καὶ 1776, τὸ τέταρτον δ' ἐν Βενετίᾳ τῷ 1802.

232. 11.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλλ. ὠφελοῖντο λόγων, Κατὰ μεθύνοντων, Κατὰ τῶν ὀργιζομένων, Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—2 εἰσὶν ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλημένην.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τον Πόντον φυγῆς.

4. Λουκιανοῦ Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν. Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—4 περιέχουσι κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

233. 12.

Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

234. 13.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς, Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἡνίκα ἐπέτρεψεν αὐτὸν κτλ., Εἰς τὸν ἐξίσωτην Ἰουλιανόν, Εἰς τοὺς Μακκαβαίους, Εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφόν, (ἀκέφ.), οὗ ἡ ἀρχὴ Ἄκων χειροτονηθεῖς, Εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν.

Πάντων τῶν λόγων τούτων τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2. "Ἐξήγησις τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς."

3. Λόγος τῇ Κυριακῇ γ' τῶν Νηστειῶν

ἐν τῇ καθωμλημένῃ, Ἄρχ. Ποῦ εἶσαι σήμερον ἀπὸ στολε τοῦ στόμα καὶ ὁ νοῦς τοῦ Χριστοῦ; Ἐν τέλει Εἰλῆφε τέλος πρὸς τοὺς ἀψέδ' (=1764) τῆς η' Φαρμοθ' ἐν τῇ Σμύρνῃ.

4. "Ἐξήγησις τοῦ Λουκιανοῦ εἰς τὸ Ὡ Ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε."

, ἀψδ' Νοεμβρίου θ' (=1764).

235. 14.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Συγγραφή θεολογικῆ ἀνεπίγραφος

εἰς κεφ. νβ', ὦν α'. "Ἄμμος ἐστὶν ὁ ἀπὸ πάσης κακίας ἀπτεστον τὸν βίον αὐτοῦ διεξάγων."

2. Μητροφάνους Ὑμνοὶ. Ἄρχ. Ὑμνοὶ πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοὶ πλήρεις τῶν θανμασιῶν αὐτοῦ. Τέλ. Ὁ δὲ βουλόμενος μαθεῖν πλατώτερον ζητησάτω τὴν τοῦ Θεοδούλου διήγησιν.

3. "Τοῦ αὐτοῦ(;) Ἑρμηνεία πῶς δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους."

4. "Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον, εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ."

236. 15.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. Ἀποστολοεἰάγγελα τῆς ἑβδομάδος.
5. Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.
6. Ἀκολουθία νεκρώσιμος.

237. 16. Χαρτ. 8. XVII.

“Βίβλος θαυμαστῆ τῶν ἁγίων γερόντων ἀποφθέγματα καὶ συνάξεις καὶ βίοι κατὰ στοιχείων.”

*238. 17. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος δια χειρὸς κάμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου τάχα καὶ καλλιγράφου Λαυρεντίω ἔτους ἀψλζ' (=1737).
4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
5. Εὐχὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
6. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
7. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
8. Ἔτερος κανὼν παρακλητικός.
9. Εὐχὴ τῶν κολλύβων.
10. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν λεγόμεναι εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον.
11. “Εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτικὴ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.”
12. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
Ἐν τέλει γράμμασι χρυσοῖς Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς κάμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Λαυρεντίω ἔτους ἀψλζ' (=1738) μηνὶ Νοεμβρίῳ κα' τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ὁ κώδιξ κομψῶς γεγραμμένος, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ περικόσμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων χρυσῶν καὶ πολυχρῶμων.

239. 18. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.”
2. “Κεφάλαια ἐκλεγεμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος.”
3. “Περὶ κατανύξεως λόγοι ψυχοφελείς. Ἐκ τοῦ βιβλίου λεγομένου Παράδεισος.”

240. 19. Χαρτ. 8. XVIII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τέλει εἰς τὸ χιλιοστῶ εὐτακοσιστῶ εἰκοστῶ ἔκτω ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ... κα' ἡμέρα δ' ὥρα δ' τῆς ἡμέρας ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἅγιον Τετραεὐάγγελιον ὑπο χειρὸς κάμου ἱεροδιακόνου Μελχισεδέκ Λητηνάκι τοῦ Κριτός. Ἐν τῇ ἀναγεγραμμένῃ ἡμερομηνίᾳ ὑπάρχει σύγχυσις.

241. 20. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Δαυὶδ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Κοίμησιν.
3. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν Κοίμησιν.
5. “Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.”
Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀρχ. Ὅποιος ἤθελεν εὖρη τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας του. Ὁ κώδιξ γεγραμμένος ὑπὸ δύο χειρῶν.

242. 21. Χαρτ. 16. XVIII.

“Εἰς δόξαν Θεοῦ Περὶ προσωδίας εἴτε περὶ τόνων τῶν αὐτῶν διδασκάλων αὐταδέλφων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου τῶν Λειχουδῶν ἀπὸ Κεφαλληνίας.”

243. 22. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
2. Ἀκολουθία εἰς ἱερέα ἐνυπνιασθέντα.

244. 23. Χαρτ. 16. XVII.

1. Βροντολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Σεληνολόγιον.
3. “Ἱατροσόφιον ἀπλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ πάνυ θαυμάσιον.”
Ἐν κεφ. νθ', ὡν προτάσσεται πῖναξ. Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κώδικι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

245. 24. Χαρτ. 16. XVIII.

“Καλενδάριον ἦτοι προγνωστικὸν παντοτεινὸν, μεταφρασθὲν ποτὲ ἐκ τῆς οὐγγαρικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν παρά τινος ἀνωνύμου, νῦν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη τύποις δι' ἐξόδων καὶ δαπάνης τοῦ ἐντιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου ἐν πραγματευσταῖς ἀρίστου κυρίου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ παναιδεσιμωτάτου ἱερέως Ἐμμανουὴλ Μελενικίου τοῦ καὶ ποτὲ οἰκονόμου τῆς αὐτῆς πόλεως χρηματίσαντος. Ἐν Λίβια τῆς Σαξονίας ἔτει 1767 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεῖτκοφ.”
Τὸ ἐντυπον βιβλίον, οὐ ἀντίγραφον ὁ κώδιξ, λείπει παρὰ Βρετφ.

246. 25. Χαρτ. 16. XVII.

Ἐξομολογητάριον.

247—325. 26—104.

Χαρτ. 4. 8. 16. XVII—XIX.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

*326. 105. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἰέγραπται ὅλον χρυσοῖς γράμμασιν, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐκατέρα τῶν δύο σελίδων, εἰς ἃς διήρηται, ἔχει στίχους ἑνδεκα. Ἐναπόκειται ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς ἐκκλησίας, λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀντίγραφον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

327. 1. Χαρτ. 8. XIV.
 “Νικήτα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Σερρών Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναγνωσκομένους λόγους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”
 Ἄρχεται ἀπὸ τῆς Ὀμιλίας εἰς τὸ Πάσχα καὶ λήγει εἰς τὴν εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα τοῦ λίαν ὀγκώδους τούτου κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVII. αἰῶν.).
- *328. 2. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Ὑμνοὶ τριαδικοί.
 Ἐν τέλει Καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐκκλησίας τοῦ Πολυγέρου. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων περικόσμων.
329. 3. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 167).
 Ἁγιασματάριον μικρόν.
330. 4. Περγ. 8. XII. (φ. 176).
 Τετραευνάγγελον.
 Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XIV. αἰῶν.).
331. 5. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Συνεσίου ἐπιστολαί.
 2. “Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετωνομασθέντος Ἐκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.”
 3. Ὁμήρου Ὀδυσσεΐας Α—Δ, 830.
 Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, ἀραΐας ἐν τῷ 2.
332. 6. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. “Ἐξήγησις τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπιστολῶν ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Πατμίου.”
2. “Ἐπιθεωρίαι τινὲς εἰς τὰς τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπιστολῶν παρὰ Νεοφύτου.”
 Ἐν τέλει Παρὰ Γρηγορίου ἱεροδιακόνου Πατμίου.
 3. “Ἐξήγησις τοῦ Συνεσίου Περὶ βασιλείας.”
 4. “Συνεσίου τοῦ σοφωτάτου Ἐξήγησις ἐρμηνευθεῖσα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Δανιὴλ Πατμίου τοῦ Κεραμέως Περὶ φαλάκρας ἐγκώμιον.”
 5. Ἐξήγησις τοῦ Περὶ ἱερωσύνης λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
 6. “Ἐξήγησις εἰς τὸν Περὶ στεφάνου λόγον τοῦ ἐν ῥήτορσιν ἀρίστου Δημοσθένους.”
333. 7. Περγ. 8. XIII.
 1. Λαυσαϊκόν.
 2. “Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἐμβλέψας εἰς γυναῖκα πρὸς ἐπιθυμίαν.”
 3. Τινὰ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 4. “Περὶ ἱερωσύνης διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος.”
 5. “Περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς.”
 6. “Κλαυθμοὶ καὶ θρήνοι μοναχοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου δι’ ὧν καὶ ἀπελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν.”
 Τέλ. Τοῦτο σημεῖον πέφυκεν ἀγάπης πληρεστάτης τὸ χαίρειν μετὰ χαίροντας, τὸ συμπενηθῆν πενθοῦσι.
 Στίχοι περὶ τοὺς 360, καταλογάδην μὲν τὸ πλείστον γεγραμμένοι, ἀλλὰ διακρινόμενοι ἐκ τοῦ πρώτου γράμματος, ὄντος ἐρυθροῦ. Εἰσὶ δὲ μέρος τῆς Διόπτρας Φιλίππου τοῦ μοναχοῦ, ἐκδομένης λατινιστὶ μόνον (Migne Patr. Gr. CXXVII, 701).
 7. Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
 8. “Νικολάου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ποίημα πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ὁρους.”
 Ἄρχ. Πολλάκις με ἐβίασας καὶ ἐξέθλιψας τέκνον. (Migne CXI, 392.)

9. 'Ανεπίγραφον Περί διαφορᾶς ἁμαρτημάτων (κολοβόν).

Ἄρχ. "Δεῖ εἶδέναι ὅτι ἐν τῷ μὴ ἀμοιρεῖν παντελῶς ταύτην τὴν βίβλον εἰς τὰς τῶν ἁμαρτημάτων ἐπιτιμήσεις τε καὶ διαφορὰς, ἀλλὰ καὶ τούτων τὴν ὠφέλειαν ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς λαβόντες εἰς ὑπόμνησιν τε καὶ ἀναζήτησιν ἔλθομεν, καὶ καθὼς πάντων τῶν προεκδομένων καὶ εἰς ταῦτα τρυγήσωμεν τοὺς καρπούς· ἐκ τῶν τοιούτων τοίνυν βιβλίων ἐν ἐπιτομῇ ἀναγκαῖα τινὰ ἐκλεξάμενοι ὧδε εἰς τὸ τέλος ταύτης τῆς βίβλου τεθείκαμεν· καὶ γὰρ αἱ τῶν ἁμαρτημάτων διαφοραὶ οὐκ ὀλίγαι εἰσίν."

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XIII).

334. 8. Χαρτ. 8. XIV. XVIII. (φ. 307).

1 (φ. 1 α). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἄββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὶ Λόγοι ἀσκητικοὶ γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ, ἐρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἄββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἄββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ λάβρα ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα."

Λόγος α'. "Περί ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας." Τελευταία "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Συμεῶν τὸν θαυματουργόν." Τὰ τελευταῖα φύλλα συγκεχυμένα, τινὰ δ' ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVIII.).

2 (φ. 272 β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ νουθεσίαι ὠφέλημοι."

3. Διάφορα ἀποσπάσματα καὶ ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ἐπὶ χάρτου χειρὶ XVIII αἰῶνος.

335. 9. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 380).

1 (φ. 1 α). Στιχηρὰ διάφορα.

2 (φ. 15 α). "Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζυγαδηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν ἱσαπόστολον καὶ ἱεράρχην τῶν Ἀθηνῶν μέγαν Ἱεροθέον."

Τὸν λόγον τοῦτον ὑποδειχθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἀντέγραψε τῷ 1880 πρὸς ἐκδοσιν ὁ πρῶν Πατρῶν κ. Νικηφόρος Καλογεράς.

3 (φ. 46 β). "Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ ἁμαρτωλὸς τῇ Θεοτόκῃ διαλεγόμενος κατὰ ἀλφάβητον." Ἄρχ. Ὁ ἁμαρτωλὸς· ἀνύμφευτε θεόνυμφε.

4 (φ. 48 β). "Ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ διάβολος."

5 (φ. 51 α). Βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου.

6 (φ. 65 α). "Ἰσαὰκ τοῦ θυηπόλου Ὑπόμνημα περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἧτοι περὶ τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ὕμνου τοῦ Ἄξιον ἐστίν."

7 (φ. 73 α). "Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε ὀξολογίαν καὶ εὐχὴν συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἐβραίων."

8 (φ. 119 α). Κανόνες τριαδικοί.

9 (φ. 145 α). "Διήγησις περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασίαν."

10 (φ. 159 α). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγιστον ἐν ἱεράρχαις... Διονύσιον τὸν Ζακύνθιον."

11 (φ. 216 α). "Περὶ τῆς τοῦ Πιλάτου ἀποφάσεως κατὰ τοῦ Σωτήρος."

12 (φ. 221 α). "Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει."

13 (φ. 233 α). "Ἡ ὄπτασία τοῦ κυρ Δανιὴλ ὅπου εἶδε κατὰ τὸ ἀψξδ' ἔτος Νοεμβρίου ιη'."

Ἄρχ. Ἐγὼ ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Δανιὴλ διέτριβον ἐν Κερκύρα.

14 (φ. 255 α). Βίος καὶ πολιτεία Συμεῶν τοῦ νέου.

15 (φ. 273 α). Βίος καὶ πολιτεία Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

16 (φ. 279 α). "Λόγοι ἀσκητικοὶ διάφοροι τῶν ἁγίων πατέρων."

17 (φ. 337 α). Ἐπιστολικοὶ τινες τύποι, καὶ τροπάρια Γεωργίου τοῦ Κρητός.

18 (φ. 363 α). Ἐξηγήσεις τινὲς καὶ θέματα.

19 (φ. 373 α). "Κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

20 (φ. 378 α). "Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον ἀναγιγνωσκόμενοι ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Μετὰ τοῦ κώδικος εὑρῆται συνεσταχωμένον τὸ ἐξῆς ἔντυπον βιβλίον·

"Λόγοι καὶ παραινέσεις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου εἰς ἀπλήν φράσιν μεταγλωττισθέντες κτλ. παρὰ Ἱεροθέου ἱερομονάχου Ἰβηρίτου. Ἐνετίησι, ἀψκ'. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι."

Πρβλ. Βρετοῦ Χροελ. φιλ. Α' ἀρ. 169.

336. 10. Χαρτ. 8. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ"

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει 'ζρογ' (= 1665) διὰ χειρὸς Γερασίμου καὶ οἰκτροῦ ἱερομονάχου... Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2) περιέχον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἰππομνήματος εἰς Ἰωάννην. Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. 8) γεγραμμένα ἰβηριστί.

*337. 11. Χαρτ. 8. XVII.

1. Βραχέα ἐπιγράμματα εἰς τὸ Ψαλτήριον.

2. Ψαλτήριον.

Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνας τοῦ Δαυίδ.

338. 12. Χαρτ. 8. XVII.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς.

3. 'Ισαάκ τοῦ Σύρου Περὶ τάξεως τῶν ἀρχαρίων.
4. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα ὀμιλιῶν.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μάταιον βίον.
6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας.
7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος περὶ νηστείας.
8. "Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος δια κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποσταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι."
9. 'Εφραὶμ τοῦ Σύρου Περὶ κατανύξεως ψυχῆς.
10. "Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου Περὶ ταπεινοφροσύνης."
11. "Ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ."
12. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ Διάφορα βραχέα.

339. 13. Χαρτ. 8. XVII.

Θηκαράς.

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Παρθενίου μοναχοῦ, τέκνου τοῦ ἐν πνευματικοῖς κῦρ Ματθαίου ἐν εἵξει Ἰρτζ' ἐν μηνὶ Μαΐῳ (=1649).

340. 14. Χαρτ. 8. XVII.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν τετραευάγγελον ἐγράφη ἐπὶ ἔτους Ἰρτζβ' (=1674) διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

341. 15. Χαρτ. 8. XIX.

"Πνευματικὸς καθρέπτης."

Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, οὗ ὁ τίτλος, κακῶς ἀντιγεγραμμένος ἐν τῷ κώδικι, ἔχει πλήρη ὡς ἐξῆς. "Πνευματικὸς καθρέπτης· ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου ἢ ναὸς Θεοῦ γίνεται ἢ κατοικητήριον τοῦ Σατανᾶ ὡς ἐξοικονίζεται ἐν τῷ παρόντι σχεδῶν εἰς 10 ἰχνογραφίας. Πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν παντὸς ἀνθρώπου καὶ πρὸς ἐρεθισμὸν καὶ πρόδον αὐτοῦ εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν. Ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ εἰς τὴν καθομιλονομένην ἤδη πρῶτον μεταφρασθεὶς ἀπὸ Πέτρου αὐταδέλφου τοῦ ἁγίου Θαβωρίου. (Σημ. ἐκδ. Οὗτος ὠνομάζετο Ἰερόθεος γενόμενος κατόπιον πατριάρχης Ἀντιοχείας ὃν πάλιν ἐν τῇ πατριαρχείᾳ διεδέξατο ὁ νῦν ἀπὸ Σκυθουπόλεως Γεράσιμος.) Τύποις ἐκδιδόται δαπάνη τοῦ μακαριωτάτου θειοτάτου καὶ σεβασμιωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Γ' εἰς ψυχικὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Π. Τάφου τυπογραφεῖον. 1840 (8 σ. 54 μετὰ δέκα ξυλλογραφῶν).

342. 16. Χαρτ. 8. XVII.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἀρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ διήκουσι μέχρι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς.

2. Τοῦ αὐτοῦ Προοίμιον εἰς τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3. "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ τοῦ Σύρου πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου."

4. "Παρέσεις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς."

H.

Ἐν τέλει Ἐπὶ ἔτους Ἰροα' (=1663). Τὰ περιεχόμενα πάντα ἐν τῇ καθομιλονομένη. Τὴν στάχων ἀποτελοῦσι φύλλα χαρτῶν διαφόρων αἰῶνων περιέχοντα διάφορον ἐκκλησιαστικὴν ἕλην καὶ κατάλογον φόρου μονῶν.

*343. 17. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

3. Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

4. Εὐχαί τιες.

Κοσμεῖται δι' ἐπιτίτλων ἀτέχνων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμψων.

344. 18. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἡ τοῦ Βλεμμίδου Λογική."

2. "Θεοδώρου [Προδρόμου] περὶ μνηῶν."

3. Ἰωσήφ Βατοπεδινοῦ Ἐπιστολὴ "Τῷ ὑψηλοτάτῳ γαληνοτάτῳ τε καὶ θεοσεβεστάτῳ αὐθέντι κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτῳ βοεβόδα τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας."

Ἄρχ. Πᾶσι δεῖν οἶμαι, θεοσεβεσάτε καὶ γαληνότατε ἡγεμῶν, οἷς ὁπωσοῦν μέτεστι λόγου καὶ παιδείας. Τέλ. "Ὅτι τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἶη μετὰ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ εἰς γενεὰν γενεῶν οἰκοδομήσαι τὸν θρόνον σου διὰ τὸ διαθέσθαι διαθήκην μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· τὸ σπέρμα αὐτῶν μενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ἐπὶ γῆς ἡλιος φαίνει καὶ ἡ σελήνη κατηρητησμένη ἐν οὐρανῷ αὐγάζει. Τῆς ὑμετέρας θεοσεβεστάτου γαληνότητος ὑποκλινῆς καὶ εὐτελεῆς δούλος Ἰωσήφ ἱερομόναχος Βατοπεδινός, διδάσκαλος τῆς ἐν Γιασίῳ σχολῆς, Ἡελοποννήσιος.

4. [Τοῦ αὐτοῦ] "Στίχοι προσφωνητικοὶ, ἡρωϊκοὶ πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, λεχθέντες ἐν Ἰασίῳ τῆς Πογδανίας."

Στίχοι 35. Ἄρχ.

Χαῖρ' ἀγάνοφρον ἐῦμειλίχιε ὄρχαμε λαῶν
ζῶοις γε ἡμέτερος γε ἀρχὸς κεκλημένος εἶης.

5. [Τοῦ αὐτοῦ;] "Λόγος ἕτερος ἐπιγραφόμενος Στήλῃ ἡγεμονικῆς φρονήσεως, ἐν ᾧ δεικνύται ὅθεν τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίνεται καὶ ἀληθῆς εὐδαίμων καὶ μακάριος ἄνθρωπος λέγεται. Τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας."

345. 19. Χαρτ. 8. XVI.

"Ἐκλογή κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ πολλῆν τινα καὶ παντοδαπῇ καὶ μεγαλωφελῇ περιεχόντων διδασκαλίαν καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκείθεν δικαιοτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας· ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μυστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τοιαύτης."

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν εἵξει Ἰρτζ' (=1599) Φευρουαρίου κβ'.

5

346. 20. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.
1. "Σύντομα οί ἀποστολοι τῆς εὐδομάδος."
2. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
3. Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου.
4. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον."
5. Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον.
6. "Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις ἱερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων."
Ἐν τιμῇ τῶν φύλλων...ταπεινὸς δοῦλος πάντων ἡμῶν Θεοφάνης τάχα καὶ Ἱερομόναχος καὶ...τῆς ἐν μηνὶ Μαρτίου 26 ἐπι ἐτος 7202 καὶ ἀπὸ Χριστοῦ 1694 αχ4δ'.
347. 21. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ καὶ ἰδρύσει τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τραπέζης."
2. "Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ἀντιμυσίων."
Περιβάλλεται διὰ φύλλου (Περγ. XIV) περιέχοντος μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν.
348. 22. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ (ἀκέφαλον).
Τὰ φύλλα πολλοῦ συγκεχυμένα.
349. 23. Χαρτ. 8. XIV.
Ἀκολουθία διάφοροι (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).
350. 24. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἐξομολογητάριον.
2. "Κανόνες συνοδικοὶ ἐκ πολλῶν καὶ διαφορῶν νομίμων συναθροισθέντων περὶ μοναχῶν ὅπου θέλουν νὰ ἔλθουν εἰς τὸ σχῆμα τῆς καλογερικῆς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ πόσον καιρὸν νὰ δοκιμάζονται."
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
351. 25. Χαρτ. 16. XIX.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ τῆς ἀγ. Ζώνης.
2. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν πάνσεπτον Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."
352. 26. Χαρτ. 16. XVIII.
"Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου Παραδείγματα εἰς τὴν περὶ συντάξεως αὐτοῦ διδασκαλίαν καὶ πρῶτον εἰς τὰ προτακτικὰ ἄρθρα."
353. 27. Χαρτ. 16. XVII.
1. Διάφοροι ἀκολουθίαι, εὐχαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις.
Προτάσσεται πῖναξ. Ἐν τέλει ,ζρθ' Ὀκτωβρίῳ κβ' (1600).
2. Τὰ ἕνδεκα ἐθωνὰ εὐαγγέλια.
3. "Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς τοῦ Θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας."
354. 28. Χαρτ. 16. XVII.
Διάφοροι εὐχαὶ, ἀκολουθίαι καὶ τινες ἀφορισμοί.
355. 29. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Κανόνες γραμματικοὶ ἐκ τῶν τοῦ Βαρῖνου.
2. Τεχνολογία γραμματικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν.
3. Ἀγνώστου Ἐννέα λόγοι
ἅπαντες ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. α' εἰς τὸ Ἐγένετο ἐγγὺς αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα. β' εἰς τὰ Θεοφάνεια. γ' εἰς τὰ Εἰσόδια. δ' εἰς τὰ Θεοφάνεια. ε' εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. σ' εἰς τὰ Θεοφάνεια. ζ'—θ' Κατηχητικοί.
356. 30. Χαρτ. 16. XVI.
1. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους.
2. Περὶ τάξεως καὶ καταστάσεως τῶν ἀρχαρίων.
3. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου ἐκ τοῦ Λόγου περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν.
4. Βίος καὶ πολιτεία Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.
5. Ἀποφθέγματα φιλοσόφων καὶ πατέρων.
6. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τοῦ Πατερικοῦ.
7. Εὐχὴ εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ στίχων.
Ἄρχ. Ἀνείκαστε μακρόθυμε Χριστέ μου σύγνωθί μοι. Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ.) γεγραμμένον ἰβηριστί. Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχον μέρος Τριφιδίου.
357. 31. Χαρτ. 16. XVII.
Διάφοροι διηγήσεις θαυμάτων καὶ ὄπτασιαι (ἀκέφαλ.).
Ἐχουσιν ἰδίαν ἐκάστη ἐπιγραφὴν. Ἐν τῇ ἀρχῇ μᾶς τούτων, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ "Περὶ τῆς βασιλῆσσης τῆς Φραγγίας, ἧς τὰς κεκομμένας χύρας ἰάτρειυσεν ἢ παντοδύναμος δέσπονα" τὰ ἐξῆς· Γράφει ὁ παπᾶ κϋρ Ἰωάννης ὁ Μορεξῆς ἀπο τὸν Χάνδακα Κρήτης εἰς τὴν βίβλον αὐτοῦ ὅπου ὠνόμασε Κλίνην σολομῶντειον καθὼς εἰς τὸ προεἰμοῖων εἶπομεν καὶ λέγει εἰς τὸ κς' κεφάλαιον ὅτι κτλ.
358. 32. Χαρτ. 16. XIX (φ. 8).
Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς μοναῖς Ἄθω ἀγ. Λειψάνων.
359. 33. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 62).
1. Δύο ἐπιστολαὶ Πρὸς τοὺς οἰκοῦντας τὴν γῆν τῆς Θεοτόκου (ἀκέφαλ.).
2. Ἀποκάλυψις τῆς Παναγίας.
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
360. 34. Χαρτ. 16. XVII.
1. Βίος καὶ μαρτύριον ἀγίου Ξενοφώντος (ἀκέφ. κολοβ.).
2. Ἀσκητικαὶ παραγγελίαι (ἀκέφ.).
3. "Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."
4. "Διδασκαλία χριστιανικὴ εἰς τὴν ὅποιαν ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾷ καὶ ὁ μαθητῆς ἀποκρίνεται" (κολοβ.).
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
361. 35. Χαρτ. 8. XIX.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.

362. 36. Χαρτ. 8. XIX. ἐκκλησιαστικῆς καὶ τρία φύλλα (Περγ.) ἐκκλησια-
 “Προσευχαὶ συλλεχθεῖσαι παρὰ Ἀθανασίου ἱερο-
 μονάχου τοῦ Κρητός... Ἐνετίησιν. 1814.”
 Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου. λείποντος παρὰ Βρετῶν.
363. 37. Χαρτ. 8. XVIII. ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
364. 38. Χαρτ. 8. XVIII. Φάκελος περιέχων διάφορα ἄσημα φυλλάδια λει-
 1. Τὰ δώδεκα εὐαγγέλια τῶν παθῶν.
 2. Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 3. Ὁ ἐπιτάφιος θρήνος.
- *365. 39. Χαρτ. 8. XVIII. λειτουργικῆς ὕλης.
366. 40. Χαρτ. 4 μέγ. XIV. σελ. 2. Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τρία φύλλα (Περγ.) ἐκκλησια-
 Τριψίδιον (κολοβόν).
 367—431. 41—105. Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XVI—XIX.
 Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
432. 106. Περγ. XIV. Χαρτ. XVII. XVIII. Φάκελος περιέχων διάφορα φύλλα (Χαρτ.) μουσικῆς
433. 107. Χαρτ. Φάκελος περιέχων διάφορα ἄσημα φυλλάδια λει-
 434. 108. Χαρτ. 8. XIX. λειτουργικῆς ὕλης.
 “Ὁμιλίαι ἐκφωνηθεῖσαι ὑπὸ Ἰννοκεντίου σχολάρχου
 τῆς πνευματικῆς ἀκαδημίας, νῦν δὲ ἀρχιεπισκόπου Χαρκο-
 βίας, μεταφρασθεῖσαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σ. Στούρζα, ἐκδο-
 θεῖσαι δὲ ἐπιστασίᾳ Κωνσταντίνου Γ. Σούτσου.”
 Ἐξεδόθησαν τύποις ἐν Ἀθήναις τῷ 1847.
435. 109. Χαρτ. 4. XIX. “Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ
 τῆς Παρακλητικῆς.”
436. 110. Χαρτ. 4. XIX. 1. Ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν τῇ
 Λύδη.
 2. Ἀκολουθία ἀσματικῆ τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων
 κατὰ τὴν τῷ 1847 ἐν Ἐρμουπόλει ἐκδοθεῖσαν τύποις παρὰ
 Μελισταγεῖ.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΜΟΝΙΤΟΥ

437. 1. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
1. "Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου Ἐξηγητικῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαίου εὐαγγέλιον."
2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου Ἐξηγητικῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον."
438. 2. Χαρτ. φύλ. XV.
1. Ὑμνοι τριαδικοί.
2. "Εὐλογητάρια, τὰ ἀναστάσιμα, ἅτινα ψάλλονται τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν Ἄμωμον."
3. "Τροπάρια λεγόμενα ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς."
4. "Θεοτοκία, ἅπερ λέγονται μετὰ τὰ δοξαστικά κατ' ἤχον."
5. "Ἔτερα Θεοτοκία."
6. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
7. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
8. "Ἐκλογάδιον σὺν Θεῷ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν δεσποτικῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἁγίων."
9. Ἀκολουθία εἰς ἀνωνύμους ἁγίους.
10. "Ἀκολουθία κατ' ἐκλογὴν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς λήγουσαν τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων" (κολοβ.).
439. 3. Χαρτ. φύλ. XIV.
"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τῶν ἐξ μηνῶν, ὅθεν τὲ ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς καὶ εἴτε τὸν δια μαρτυρίου εἴτε τὸν δι' ἀσκήσεως ἐδέξαντο στέφανον."
Σεπτ.—Φεβρ. Τινὰ φύλλα γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας. Ἐν ἀρχῇ δὲ καὶ τέλει τινὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστήθησαν δι' ἄλλων (Χαρτ. XVI). Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχοντα μέρος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπιτομῆς εἰς Ἰωάννην.
440. 4. Χαρτ. 4. μέγ. XV.
Παρακλητική.
441. 5. Χαρτ. 4. XV.
"Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θεοῖς κανόσι ποθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῶν ἐν ἱερομονάχους ἐλαχίστω Ματθαίῳ [Βλαστάρει]."
442. 6. Χαρτ. 4. XVI.
Ἀποστολοευαγγελα.
Ἐν τέλει
Ἡ βίβλος ἔσχεν ἥδε σὺν Θεῷ πέρας
πὸν ψάλανος Δανιὴλ ῥακενδύτου
ἐν ἔτει ,ξξθ' ἰνδ. δ' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κδ'... (=1560).
443. 7. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου (κολοβ.).
2. Μαξίμου Ἐκατοντάδες δ' (ἀκέφ.).
3. "Ἐπτὰ κεφάλαια λόγων ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς Μωϋσῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα."
4. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀρετῶν κεφάλαια δέκα."
Ἐπεὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κώδικος ἐστὶ γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας, τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ μίαν.
444. 8. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
1. Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ.
Ἐν τέλει
Ἡ βίβλος ἔσχεν ἥδη σὺν Θεῷ πέρας
πὸν ψάλανος Δανιὴλ ῥακενδύτου
μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδ. β' ἔτους ,ξνβ' (=1544).

2. “Συναξάριον ἕτερον τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν.”
 445. 9. Χαρτ. 8. XVI.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
446. 10. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
 Συναξάριον Μαρτ.—Αὐγ. (κολοβόν).
447. 11. Χαρτ. 8. XIV.
 Ἀνθολόγιον (ἀκέφαλον).
448. 12. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (κολοβ.).
 2. Κανόνες εἰς τοὺς ἁγ. Ἀποστόλους.
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ἁγ. Στέφανον.
 4. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλεύσεως τοῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.
 5. Νικήτα φιλοσόφου καὶ ῥήτορος Λόγος διηγηματικὸς καὶ βίος ἐγκωμιαστικὸς περὶ τῆς ἀθλήσεως καὶ εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.
 6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.
 Τὰ ὑπ’ ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
449. 13. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (φ. 393).
 “Ῥόδον τὸ ἀμάραντον
 τοιτέστι Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὸν τίμον Σταυρὸν, εἰς τὴν Παναγίαν καὶ τινὰς τῶν ἁγίων, ποιηθέντες εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν μετ’ εὐλαβείας ἀναγιγνωσκόντων παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος **Καισαρίου**, ἀφιερωθέντες δὲ τῷ μακαριωτάτῳ πάππῳ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας κυρίῳ κυρίῳ **Ματθαίῳ**.” Τὸ ἐντυπον βιβλίον, ἐξ οὗ ἀντεγράφη ὁ κώδιξ, ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1778 (ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογία τμήμ. Α’ ἀρ. 283).
450. 14. Χαρτ. 8. XV.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
 2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ Βαῖα.
 3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.
 5. “Θαῦμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ περὶ τοῦ Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου.”
 6. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ τὸ εἰωθός.
 7. Βίος καὶ πολιτεία Σεργίου καὶ Εὐγενίου.
 8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Ὑπαντήν.
9. “Σύγγραμμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸν τῆς ὀσίας μνήμης ἐπίσκοπον Σίλβεστρον καὶ Κωνσταντίνον τὸν πρῶτον ἐν Χριστιανοῖς εὐσεβέστατον βασιλέα.” Ἄρχ. Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἦν ἵκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν παραλέλοιπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ πονήμασιν.
 10. “Διήγησις καὶ πολιτεία Ἀδάμ καὶ Εὐας τῶν πρωτοπλάστων.”
 11. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
 12. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Περὶ τῆς συντελείας καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.
 13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Σωτήρος.
 14. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
 15. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὀσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
 16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τοῦ ἁγ. πνεύματος.
 17. “Διήγησις καὶ διαθήκη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ δικαίου πατριάρχου τοῦ Ἀβραάμ.”
 18. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος τῇ ἁγ. καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ εἰστήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.
 19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἁγ. Ἀποστόλους.
 20. Μαρτύριον ἁγίας Παρασκευῆς.
 21. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
 22. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 23. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.
 24. Τοῦ αὐτοῦ Παρηγορία πρὸς Κυριακὸν τὸν ἐπίσκοπον.
 25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραβολικὸς περὶ τοῦ ὄψεως.
 26. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ προνοίας.
 27. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ψυχῆς.
 28. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τιμῆς γονέων.
 29. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μελλούσης κρίσεως.
 30. Βίος καὶ ἐξομολόγησις Ἀσενέθ θυγατρὸς Τεφρὶ ἱερέως καὶ σατράπου Ἡλιουπόλεως.
 31. Ὁπτασία ἁγ. Μακαρίου τοῦ ἐρημίτου περὶ τῶν ψυχῶν πάντων ἀνθρώπων.
 32. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως.
451. 15. Χαρτ. 8. XVII.
 “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.”
 Ἐν τέλει Ἔτους ,ζριβ“ (=1604).

452. 16. *Χαρτ. 8. XVIII.*
Νομοκάνων
 κεφ. τιε', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ πῶς νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής," τιε' "Διαζύγιον τοῦ μὴ ἀποστείλαντος ἐξόδου τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ." "Ἀρχ. τὸ προοίμιον Θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη καὶ ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωνιανῆς ἐν ἔτει ρρνϛ' μηνὶ Μαρτίῳ ιε' (=1648).
453. 17. *Χαρτ. 8. XVII.*
1. Νομοκάνων
 κεφ. ριδ', ὦν α' "Ἀρχὴ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν," ριδ' "Περὶ νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων." Ἐν ἀρχῇ Ἐκλογὴ μερικὴ ἀπὸ τὸν νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κύρ **Μαθαίου** ὅπερ ἐξηγήθη εἰς πεζὴν φράσιν **Κουναλῆς ὁ Κριτόπουλος**. Ἐν τέλει Τέλος τοῦ παρόντος νομίμου καὶ τῷ Θεῷ δόξα ἐπὶ ἔτος ἑπτὰ χιλιάδες καὶ διακόσιοι πέντε ἀπὸ δὲ Χριστοῦ αχμζ' (=1697). Ἐγράφη διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Γερμανοῦ ἱερομονάχου ἐκ μονῆς Τζημπήνου.
 2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
454. 18. *Χαρτ. 8. XVIII.*
Νομοκάνων
 κεφ. τισ', ὦν α' "Περὶ κριτοῦ," τισ' "Διαζύγιον τοῦ μὴ ἀποστειλάντως ἐξόδου τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς." "Ἀρχ. τὸ προοίμιον Θησαυρὸς κεκρυμμένος. Ἐν τέλει Ἀπὸ Χριστοῦ αχπζ' (=1687) ἐτελειώθη ἐν μηνὶ Αὐγουστοῦ κθ'.
455. 19. *Βομβ. 8. XIV.*
Εὐχολόγιον.
456. 20. *Χαρτ. 8. XVII.*
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
457. 21. *Χαρτ. 8. XVII.*
Ἀπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).
458. 22. *Βομβ. 8. XIV.*
Ἀπόστολος.
459. 23. *Χαρτ. 8. XV.*
Ἀπόστολος.
460. 24. *Χαρτ. 8. XVI.*
Παρακλητικὴ ἀ—δ' ἤχου.
 Ἐν τέλει Τελειώθη τὸ παρῶ τετράηχον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτολοῦ Μήχαήλ.
461. 25. *Χαρτ. 8. XV.*
Πατερικόν.
 Περιέχει λόγους νηπτικούς πατέρων Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Νικηφόρου τοῦ μοναχοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Διαδόχου, Θεοδώρου τοῦ Σαββαΐτου, Μαξίμου, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Ἡσυχίου πρεσβυτέρου, Θεολήπτου μοναχοῦ, Νείλου.
462. 26. *Χαρτ. 8. XV.*
 1. Ὁρολόγιον.
 2. "Τυπικὸν ἀκριβὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας."
463. 27. *Χαρτ. 8. XIV.*
Ὁρολόγιον
 κολοβὸν καὶ ἐφθαρμένον ὑφ' ὑγρασίας.
464. 28. *Χαρτ. 8. μέγ. XIX.*
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας.
 2. Γρηγορίου Διαλόγου Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.
 3. Κανόνες διάφοροι.
 4. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
 5. Κανόνες προεόρτιοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωϛ' (=1806) μηνὶ Δεκεμβρίου κ'.
6. Μερικὴ διήγησις ἐκ τοῦ βίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
 7. Λιτὴ τῆς γ' Κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστεϊῶν.
 8. Πολυχρονισμὸς γινόμενος τὰ Χριστούγεννα.
 9. Φήμη λεγομένη τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
 10. Λόγος προσφερόμενος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ παρὰ τοῦ κανονάρχου.
 11. Ἐτέρα φήμη ἐπιλεγομένη εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
 12. Πολυχρονισμὸς λεγόμενος ὑπὸ τοῦ κανονάρχου ἐν τέλει τῶν Ὁρῶν τῶν μεγάλων ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων.
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ὁ κῶδιξ συνεσταχωμένος μετὰ τοῦ ἐντύπου βιβλίου "Περιγραφή ἱερὰ τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὁρους Σινᾶ. Ἐνετίσιν, 1778" (λείποντος παρὰ Βρετῶ).
465. 29. *Χαρτ. 8. XVI.*
 1. Βίος καὶ πολ. ἁγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
 2. Μαρτύριον ἀγίας Εὐφημίας.
 3. Μαρτύριον ἀγίας Σοφίας.
 4. Βίος καὶ πολιτεία ἀγίας Εὐφροσύνης.
 5. Βίος καὶ πολιτεία ἀγίου Χαρίτωνος.
 6. Βίος καὶ πολιτεία ἀγίου Κυριακοῦ.
 7. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ κατηχητικοὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀνδρέου Κρήτης, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
 8. Διήγησις περὶ τῆς εἰκόνης τῶν Χαλκοπρατείων.
 9. Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ.
 10. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγοι.
 11. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς εἰκόνης τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας.

12. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
13. Διήγησις τοῦ Ἀκαθίστου.
14. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου Θεσσαλονίκης, Γεωργίου Καππαδοκίας, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Συμεῶν Θεολόγου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι.
15. Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
16. Βίος Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.
17. "Διήγησις ἀληθεστάτη περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐστὶ."
466. 30. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ὀκτωβρίου (κολοβόν).
467. 31. Χαρτ. 8. XV.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου.
468. 32. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου.
469. 33. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Φεβρουαρίου.
470. 34. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Μαρτίου.
471. 35. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ἀπριλίου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια τῆς ἁγ. Ἀναστασίας μετὰ σηματοφώνων.
472. 36. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Μαΐου.
473. 37. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ἰουνίου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια μετὰ σηματοφώνων. Ἰδ. καὶ 484 (48) καὶ 495 (59).
474. 38. Χαρτ. 8. XIV.
Μηναιὸν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (ἀκέφαλον).
475. 39. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη κατὰ τὸ ,ζξθ* ἰνδ... (=1561) Κυρίλλου τλήμονος Ναυπακτίου. Ὡς ἐστὶν ἐκ τῆς γραφῆς εἰκάσαι, παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου ἐγράφησαν καὶ οἱ κώδικες 466 (30), 468—473 (32—37) καὶ 484 (48).
476. 40. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ἰουλίου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναιὸν κατὰ τὸ ,ζξθ (=1560) καὶ οἱ αὐτὸ ἀναγινώσκοντες συγχωρεῖτέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ Κυρίλλῳ. Ἰδ. καὶ 475 (39).
477. 41. Χαρτ. 8. XV.
Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.
478. 42. Χαρτ. φυλ. XVI. σελ. 2.
Μηναιὸν Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον).
Ἄρχεται ἀπὸ Ὀκτ. δ'. Ἐν τέλει Ἡ παρούσα βίβλος ὁ μὴν Ὀκτώβριος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Φέτζι ὀνομαζομένου ἐκ τῆς περιβλέπτου πόλεως ἁγίας Μαύρας τῆς Πιλωπονήσου... ἐτους ,ζν' ἰνδ. ιε' μὴν Ἀπριλλίῳ κς' ἡμέρα Τετάρτη ὥρα η' (=1542).
479. 43. Χαρτ. φυλ. XIX.
"Βιβλίον πατερικὸν ὀνομαζόμενον Παράδεισος τῶν πατέρων...καλλιγραφέντα παρὰ Δοσιθέου μοναχοῦ Λεσβίου Κωνσταμονίτου...ρωνδ' 1854."
480. 44. Χαρτ. φυλ. XVIII (σ. 618).
1. Κανόνες Ἀποστόλων, συνόδων καὶ πατέρων.
2. "Γινῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείων."
Ἄρχ. "Εἶς ἀγαθός," Ἀνήρ δὲ χρηστός.
3. Χρησμοὶ Σιβύλλης.
4. "Κυρίου Γεωργίου τοῦ Ζηγαμβρινοῦ Περὶ ἀντιστίχων καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνιέντων."
Ἄρχ. Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν περὶ τῶν ἀντιστοιχίων. Οἱ στίχοι καταλογάδην. Τὸ στιχοῦργημα ἐν ἄλλοις κώδιξι ἀναφέρεται εἰς Θεόδωρον τὸν Πρόδρομον ἢ τὸν Ἰωάννην Τζέτζην.
481. 45. Χαρτ. 8. XIX. (φ. 8).
"Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοὺς χιλίους τετρακοσίους ὀγδοήκοντα ἕξ χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ (τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκέισε κυριεύοντων) ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωακείμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Συμεῶν μοναχοῦ τοῦ Τζαγκάρι ἧτις ὑπὸ τῶν ἀραβικῶν βιβλίων μετεγλωττίσθη ἀπλῶς παρὰ τινος εὐσεβοῦς κατὰ τοὺς χιλίους ἑξακοσίους ὀγδοήκοντα ὀκτῶ καὶ τὰ νῦν διορθωθείσα ὡς ἦν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Ἐφραίμ ἐξεδόθη εἰς τύπον διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιμελείας πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων ὀρθοδόξων."
Ἐῤρηται ἐκδεδομένη ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πιάτμῳ. Ἐνετίσων. 1755.
482. 46. Χαρτ. 4. XIX.
1. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμπάντων."
2. "Διήγησις θαυμαστῆ καὶ ὠραία ἧτις διαλαμβάνει περὶ τῆς ἀνακομιδῆς ἢ μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυτοουργοῦ."
483. 47. Χαρτ. 8. μέγ. XIX.
"Τόμος ἐκκλησιαστικὸς ὀνομαζόμενος Θησαυρὸς νέος καὶ παλαιὸς τῆς ἁγίας Γραφῆς...αωβ'. Ἐνετίσων. 1802. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων."
Ἀντίγραφον τοῦ ἐντύπου βιβλίου (Βρετοῦ Νεοελ. φιλολογία Τόμ. Α' ἀρ. 375). Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς Δοσιθέου μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Λέσβου.

484. 48. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον.
Γέγραπται, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῆς γραφῆς, ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου, περὶ οὗ ἴδ. ἀρ. 475 (39). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνεσταχωμένα ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XIII), περιέχοντα Τροπάρια μετὰ σηματοφώνων, οἷα καὶ τὰ ἐν ἀρ. 473 (37) καὶ 495 (59).
485. 49. Χαρτ. 8. XVIII.
Θέματα ἐκ τῆς καθωμιλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν (ἀκέφ. κολοβ.).
486. 50. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικηφόρου παντλήμονος ἀνδρὸς πόνος. Ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἰθω ἐν τῷ ψκγ^ω ἔτει τῷ σωτηρίῳ, μηνὶ Ματῶ (=1723).
5. “Ἀθανασίου ἱερέως τοῦ Ἀβρυκίου Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ πάπας ὡς ἀποθανῶν, καὶ πατάσων ἠνόητο ἢ πύλη τῆς βασιλείας· ὁ Πέτρος ἔσωθεν δυσχερένων ἀπεκρίνετο· ἔχει δὲ ὁ διάλογος τὸ ῥησίδιον τοῦ Πάτερ ἡμῶν.”
Ἁ Διάλογος οὗτος γέγραπται ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.
487. 51. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
Ἐν τέλει ἔτος 1790 καλιγρᾶφος Ονοῦφριος μοναχὸς ἀπο τὴν Παλαιὰ Πάτρα Αυγοῦστου 25.
488. 52. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικὴ (ἀκέφ. κολοβ.).
489. 53. Χαρτ. 8. XVII.
1. Κανόνες τινές.
2. Ὁκτώηχος τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
3. Ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου.
490. 54. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος ἔτους 1570 (=1570). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐν τῇ σταχῶσει φύλλα (Περγ. XIV. σελ. 2) περιέχοντα Τροπάρια.
491. 55. Χαρτ. 8. XVII.
Σεραφεῖμ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὁρους Ὁμιλία κατὰ Ἰουδαίων ἰβ’.
Ἐν τῇ καθωμιλημένη.
492. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Διήγησις περὶ Ἀρείου (ἀκέφαλος).
2. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως Διάλεξις σὺν τῷ ἀθεοτάτῳ βασιλεῖ Λέοντι.
3. Ἐφραίμ τοῦ ὁσίου Λόγος παραβολικὸς.
4. Τινὰ ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
5. Τινὰ περὶ τῶν συνόδων.
6. Κατάλογος τῶν βασιλευσάντων παρ’ Ἑβραίοις.
7. Κατάλογος τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου μέχρις Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου.
8. Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
9. “Ἐκ τοῦ Χρονογράφου” περιέχον τινὰ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.
493. 57. Χαρτ. 8. XVI.
Θεοτοκάριον.
Ἐν τέλει Ἡ βίβλος ἔσχεν ὧδε σὺν Θεῷ πόνῳ τάλαν Γερμανοῦ Μαρμωνᾶ ἔτους 1563 (=1563).
494. 58. Χαρτ. 8. XIV. XV. XVI.
1. Νομοκάνων (ἀκέφαλος, ἑλλιπής) (XIV).
2. Εὐχολόγιον (ἑλλιπές) } (XV).
3. Κανόνες.
4. Περὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν κύκλων τοῦ οὐρανοῦ (XVI).
5. “Πέτρον διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Περὶ ἀστρονομίας” (XVI).
Ἐκ διαφόρων τεμαχίων συναπηρτισμένοι καὶ ὑπὸ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένοι.
495. 59. Χαρτ. 8. XIV. XVII.
1. Εὐχολόγιον (XIV).
2. Ἀκολουθίαί τινές (XVII).
Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον Τροπάρια οἷα τὰ ἐν 473 (37) καὶ 484 (48).
496. 60. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλος, κολοβόν).
497. 61. Χαρτ. 8. XVI.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
498. 62. Χαρτ. 8. XIX.
1. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
2. Στίχοι τινές πολιτικοὶ περὶ τοῦ Ἰθω.
3. Τὰ πάτρια τοῦ ἁγίου Ὁρους.
4. Μαρτύριον ἁγίου Στεφάνου.
5. Λόγοι δύο καὶ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον (κολοβόν).
499. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
“Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι ψυχοφελεῖς.”
500. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου (ἀκέφαλος).
2. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.
3. Μαρτύριον τοῦ αὐτοῦ.

4. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων αὐτοῦ (Αὐγ. 2).
5. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
501. 65. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Δύο λόγοι εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.
2. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων αὐτοῦ.
"Ἀπαντες ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
502. 66. Χαρτ. 8. XVII.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
503. 67. Χαρτ. 8. XV.
Κανόνες τριαδικοί (ἀκέφ. κολοβ.).
504. 68. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
2. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
505. 69. Χαρτ. 8. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα λόγων καὶ ἑρμηνειῶν εἰς περικοπὰς τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφ. κολοβ.).
506. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
4. Ἄλλαι τινὲς ἀκολουθίαι.
507. 71. Χαρτ. 16. XVI.
1. Θηκαρᾶς (ἀκέφαλος).
2. Εὐχαὶ πεινθικαὶ (κολοβ.).
508. 72. Χαρτ. 16. XVII.
1. Νομοκάνων κεφ. σιβ' (ἀκέφαλος).
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
509. 73. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Λόγοι πατέρων ἀνεπίγραφοι (ἀκέφ.).
2. Ἰσοκράτους Λόγοι.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος (ἀτελής).
4. Φωκυλίδου Ποίημα νουθητικών.
5. Λόγοι τινὲς πατέρων.
6. Κεφάλαια παραινετικά. Ἄρχ. Τιμῆς ἀπάσης.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—6 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.
7. Ἐξηγήσεις εἰς Πατρίδος ἐγκώμιον Λουκιανοῦ.
8. Ἐπιστολαὶ μετὰξὺ Βασιλείου καὶ Διβανίου.
510. 74. Χαρτ. 8. XV.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Κανὼν τοῦ Πάσχα (κολοβός).
511. 75. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
1. Βροντολόγιον.
2. Περὶ ἐκλείψεων ἡλίου κατὰ μῆνας ἐν σχέσει πρὸς τὴν γεωργίαν.
3. "Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τοῦ ἑτέρου βροντολογίου καὶ σεισμολογίου, καὶ εἴ τι ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ σημεῖα μέλλωσι φαίνεσθαι."
4. Διάφορα ἀστρολογικά (κολοβ.).
512. 76. Χαρτ. 16. XVIII.
"Περὶ πτώσεων." Γραμματικῆς μέρος ἀτελές.
513. 77. Χαρτ. 16. XVIII.
"Συντομοτάτη ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας."
Ἄρχ. Τοὺς τὴν λογικὴν εἶτ' οὖν διαλεκτικὴν τέχνην ἐπαγγελλομένους.
514. 78. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Νομοκάνων βραχὺς ἐκ κεφ. ριγ' μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ. Λίαν κακῶς γεγραμμένος.
2. Εὐχαὶ τινες.
515. 79. Χαρτ. 16. XV.
1. "Ἐκλογίδιον... τῶν ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ."
2. Ἀνθολόγιον (ἀκολουθίαι τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν).
516. 80. Χαρτ. 16. XV.
Ἐκλογίδιον
ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπές, ἐκκοπέρτων φύλλων καὶ περὶ τὸ μέσον.
517. 81. Χαρτ. 16. XV.
Ἐκλογίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
518. 82. Χαρτ. 16. XIV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος (κολοβός).
519. 83. Χαρτ. 16. XVII.
1. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου.
2. Διάφοροι εὐχαί.
3. Ἀκολουθίαι τινές.
- 520—532. 84—96. Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XIV—XVIII.
Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.
533. 97. Φάκελος
ἐγκλείων φύλλα καὶ φυλλάδια (Χαρτ.) διαφόρων σχημάτων, περιέχοντα ὕλην θεολογικὴν καὶ τινα τῆς θύραθεν παιδείας, τὰ δὲ πλεῖστα μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν.
534. 98. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων. Ἐν τέλει Μηνολόγιον τῶν Εὐαγγελίων.

- †535. 99. Περγ. φύλ. XIV. *Εὐαγγέλιον*
παλίμψηστον. Τὸ πρωτόγραφον (XII αἰῶν.) περιέχει Βίους
καὶ μαρτύρια ἁγίων ἐν τῇ λατινικῇ γλώσσῃ, ἀναγινώσκεται δ'
εὐχερῶς.
536. 100. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2. *Εὐαγγέλιον*
μετὰ σηματοφώνων. Ἐν τέλει Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
537. 101. Περγ. 4. XI. σελ. 2. *Ἄποστολος (κολοβός)*
μετὰ σηματοφώνων. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἓν φύλλον
(Περγ. XI) συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ καὶ περιέχον ἕλην ἐκκλη-
σιαστικὴν.
538. 102. Περγ. 4. XIII. *Κώδιξ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς (ἀκέφ. κολοβ.)*.
539. 103. Περγ. 4. XIII. *1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).*
2. "Τὰ συναξάρια τῆς Πεντηκοστῆς, ποίημα κῦρ
Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου" (κολοβ.).
540. 104. Περγ. 16. XIII. *"Θεοτοκάριον περιέχων τοὺς ὀκτῶ ἤχους."*
- *541. 105. Περγ. 16. XI. *Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν).*
Περὶ τὸ μέσον τοῦ κώδικος δύο τετράγωνα, ὧν τὸ μὲν περι-
κλείει τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλείου καὶ τὴν τοῦ Χρισστούμου, τὸ δὲ
- ἐν τῷ ἀπέναντι φύλλῳ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔχοντος ἐκ δεξιῶν μὲν
τὴν Θεοτόκον, ἐκ δὲ ἀριστερῶν τὸν Ἰωάννην. Εἰσὶ δ' αἱ εἰκόνες
ἄκομψοι.
542. 106. Περγ. 16. XIII. *Τετραεὐάγγελον*
ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Λουκά, λίαν δ' ἐφθαρμένον.
543. 107. Περγ. 16. XIII. *1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).*
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
3. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
4. Κανόνες εἰς τὸν ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς.
5. "Ἄνδρέου ἐπισκόπου Καισαρείας Ἐκ τοῦ εἰς τὴν
τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψιν Ὑπομνήματος."
544. 108. Περγ. 16. XIII. *Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφ. κολοβ.).*
545. 109. Περγ. 16. XIV. *Μικρὸν εὐχολόγιον (ἀκέφ. κολοβ.).*
546. 110. Περγ. 16. XIII. *Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.*
547. 111. Περγ. X—XIV. *Φάκελος*
ἐγκλείων φύλλα (Περγ. X—XIV) διαφόρων σχημάτων,
περιέχοντα ἕλην ἐκκλησιαστικὴν.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

548. 1. Περγ. 8 μέγ. IX. (τῆς μικρᾶς γραφῆς).
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον.
 Ἄρχ. (ἀκέφαλοι) ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐν ταῖς λέξεσι...τῶν ἐτῶν ἡμῶν φησὶν ὁ ψαλμωδὸς καὶ πάλιν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
 2. "Κεφάλαια τῆς πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος."
 3. Τοῦ αὐτοῦ "Ὁμιλία περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου."
 4. Γρηγορίου Νύσσης Οἱ ἐ' λόγοι εἰς τὴν προσευχὴν (τὸ Πάτερ ἡμῶν).
 5. Τοῦ αὐτοῦ Οἱ ἡ' λόγοι εἰς τοὺς Μακαρισμούς.
 Ὁ ἡ' κολβὸς μέχρι τῶν λέξεων καὶ ὁ διὰ τὸ βραβεῖον παρὰ τοῦ Θεοῦ διωκόμενος...
 Περγ. Χαρτ. 16. XIII.
549. 2.
 1. Κανὼν (ἀκέφαλος).
 2. "Κανὼν ἕτερος φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Τὸν κλεινὸν ἱμῶν προφρόνως ποιμενάρχην."
 3. "Κανὼν ἕτερος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ὡ τῶν καλῶν δοτῆρ χάριν μοι δὸς λόγου."
 4. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Αἰνῶ σε ἀθανασίας ἐπώνυμε Ποίημα Γερμανοῦ μοναχοῦ."
 5. "Κανὼν ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ δρει τῷ Ἄθω ἀσκήσαντα δι' ἠρωλεγειῶν Ποίημα τοῦ σοφωτάτου κύρ Ἰωάννου τοῦ Σγουρηῆ."
 6. "Κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθω ἔχων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανάσιος ἐγράφη σὺν ἁγίοις."
 7. "Ἐτερος κανὼν τοῦ ὁσίου... Ἀθανασίου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Λαύρας πολιστὴν τῆς μεγάλης αἰνέσω."
 8. "Ἐτερος κανὼν τοῦ ὁσίου... Ἀθανασίου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανασίῳ βραχὺς ἐξ ἡμῶν λόγος."
 9. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἀθανάσιος ἀρετῆς ἐστι στύλος."
 10. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε Ἄξιος ὕμνων ἐστὶν Ἀθανάσιος."
 11. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον φέρων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς θεοτοκίοις Ἀθανασίου."
 12. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε Τὸν ἐν ὁσίοις Ἀθανάσιον μέλπω ἐν ὕμνοις."
 13. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον... Ἀθανάσιον ἔχων ἀκροστιχίδα ταύτην Ὡ τῶν καλῶν δοτῆρ χάριν μοι δὸς λόγου."
 14. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κανόνων ἤγον τῶν ψαλλομένων κατὰ Σάββατον τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ. Κανὼν εἰς μάρτυρας."
 15. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας."
 16. Τοῦ αὐτοῦ "Τῷ Σαββάτῳ κανὼν εἰς μάρτυρας, εἰς ἱεράρχας, εἰς προφήτας."
 17. Τοῦ αὐτοῦ "Τῷ Σαββάτῳ κανὼν εἰς προφήτας, μάρτυρας, ἱεράρχας" κτλ.
 18. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας" κτλ.
 19. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ γυναῖκας."
 20. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ κοιμηθέντας" κτλ.

21. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐτερος κανὼν εἰς μάρτυρας, ἱεράρχας, ὁσίου καὶ κοιμηθέντας” (κολοβ. ἐν τῇ δ' ὥδῃ).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 14—21 ἐπὶ χάρτου.

550. 3. Περγ. 16. XII.

1. Τετραεὐάγγελον.
2. Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαί.
3. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.

Ἐν τέλει κεφαλαῖοι ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἐγράφη ἡ παροῦσα θεόλεκτος εὐαγγελικὴ καὶ ἀποστολικὴ βίβλος αὕτη...ἐγράφησαν οὖν τῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συννεργείᾳ καὶ χάριτι διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. ε' ἔτους ,σ'χκ'...(=1112).

551. 4. Περγ. 16 μικρ. XIII.

Ψαλτήριον (κολοβόν).

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων (Χαρτ. XVIII καὶ XIX).

552. 5. Χαρτ. φύλ. μέγ. XVI. σελ. 2.

Σειρά εἰς τὸ Ψαλτήριον (ἀκέφ. κολοβ.).

Τὸ σφζόμενον μέρος περιλαμβάνει τοὺς ψαλμοὺς λγ'—ρμ'. Τὸ κείμενον προτάσσεται ἐκάστοτε ἐν μικροῖς ἀποσπάσμασι γεγραμμένον ἐρυθρὸν, ἔπεται δὲ ἡ ἐρμηνεία διαφόρων ἐρμηνευτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα φέρονται γεγραμμένα ἐρυθρὰ ἐν τῇ ψα. Εἰσὶ δὲ Κύριλλος, Βασίλειος ὁ μέγας, Θεοδώρητος, Μάξιμος, Δωρόθεος, Κλήμης, Εὐσέβιος, Ἀθανάσιος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Πατερμούθιος, Ὀριγένης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ἄλλοι.

553. 6. Χαρτ. φύλ. XVII.

Ἰωσήφ Βρυεννίου Λόγοι κ' καὶ διαλέξεις γ'.

554. 7. Χαρτ. φυλ. XVII (σ. 700).

1 (σ. 1). Μαρτύριον τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ μαρτυρησάντων.

2 (σ. 30). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας.

3 (σ. 45). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἀρχ. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

4 (σ. 68). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἀρχ. Βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτήν.

5 (σ. 77). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἀρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

6 (σ. 85). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

7 (σ. 95). Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

8 (σ. 122). “Διήγησις Μάρκου μοναχοῦ Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ εἰς τοὺς Σαρακινοὺς γενόμενον.”

Ἀρχ. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος ὁ ἐπιλεγόμενος Γουλᾶς διηγήσατό μοι.

9 (σ. 132). “Περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.”

Ἀρχ. Ἐν τῷ ῥηθέντι ναφ' τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γεωργίου.

10 (σ. 136). Νικήτα ῥήτορος Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Μάρκον.

11 (σ. 148). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασίας.”

12 (σ. 166). Νικήτα ῥήτορος Εἰς τὸν ἁγ. ἀπόστολον Ἰάκωβον.

13 (σ. 181). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

14 (σ. 197). Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

15 (σ. 203). “Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιον θεόστειτον καὶ ἰσαπόστολον βασιλέα Κωνσταντίνον.”

Ἀρχ. Ἀρά τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν.

16 (σ. 257). “Ἰωάννου Σταυρακίου καὶ χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Θεοδοσίαν.”

17 (σ. 283). “Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Κύριλλον τὸν τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον.”

18 (σ. 305). “Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον.”

19 (σ. 339). Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

20 (σ. 350). “Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ.”

21 (σ. 361). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.

22 (σ. 369). Νικήτα ῥήτορος Εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.

23 (σ. 382). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.

24 (σ. 387). “Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον

καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σοφῇ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη.”

25 (σ. 419). Θεοδώρου Ἰκονίου Διήγησις πρὸς Ὁωμᾶν τὸν πρεσβύτερον Ταρσοῦ περὶ τοῦ μαρτυρίου Κηρέκου καὶ Ἰουλίττης.

26 (σ. 432). Νικήτα ῥήτορος Ὑπόμνημα εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγ. Μαρίνης.

27 (σ. 447). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἁγ. Παντελεήμονα.

28 (σ. 470). Ὑπόμνημα καὶ ἀνεύρεσις τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγ. Στεφάνου.

29 (σ. 505). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

30 (σ. 513). 'Αναστασίου τοῦ Σιναΐτου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

31 (σ. 533). 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

32 (σ. 559). 'Ἐφραίμ' τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

33 (σ. 573). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

'Αρχ. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων.

34 (σ. 594). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

'Αρχ. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς.

35 (σ. 603). 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.

'Αρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.

36 (σ. 619). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

'Αρχ. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές τοῦ λόγου.

37 (σ. 637). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

38 (σ. 668). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιᾶδος.

39 (σ. 677). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

40 (σ. 691). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (κολοβ.).

555. 8. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

1. "Τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς συμβῆν χυθῆναι ἐν εἰσόδῳ τὰ ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπὸ τινος ζύου τί ποιητέον."

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία...περὶ τε του θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ."

4. Τοῦ αὐτοῦ "Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαβριήλ."

5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῶν καὶ ἱερῶν σύμβολον."

6. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων."

7. "Τοῦ αὐτοῦ Περιεκτικὰ ὡς δυνατόν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα."

8. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν."

9. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐπιστολὴ...προτρεπτικὴ πρὸς σωτηρίας ὁδόν."

'Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ ἐκκλησιαστικὸς διάλογος παρ' ἐμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐλαχίστου ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶνος ἐν τῇ τοῦ Ξηροποτάμου σκῆτῃ ἐν ἔτει ςρνδ' (=1646).

556. 9. Χαρτ. φύλ. XV.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι κατ' ἐκλογὴν. Δεκέμβρ. μέχρι καὶ Ἰανουαρ.

557. 10. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι Σεπτ.—Νοεμβρ.

558. 11. Χαρτ. φύλ. XVI.

"Συμεὼν τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας."

559. 12. Χαρτ. φύλ. XVII.

Φωτίου "Τὰ Ἀμφιλόχεια

ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογίαι πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὀσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων τὴν τούτων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον." Πρωτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων.

560. 13. Χαρτ. φύλ. XVI.

1. Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως(;) Ὀμιλία εἰς εὐαγγέλια (ἀκέφ.).

Ἡ δευτέρα τῶν σωζομένων ἐπιγράφεται "Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων." Ἀρχ. Φέρε δὴ καὶ σημερον τὰ τῶν Φώτων προβόλαια μυστικῶς τῷ λόγῳ διακοσμήσωμεν.

2. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ὀμιλία ὀλίγα δίκην ἀνθολογίων.

'Ἐν τέλει τῶν ὀμιλιῶν πασῶν γέγραπται διὰ μονοκονδυλίας ἐρυθρὰς "Μονεμβασίας Ἰωάσαφ." Κτῆμα ἐστὶν Ἰωάσαφ μητροπολίτου Μονεμβασίας τοῦ αὐτόχθονος καὶ τῶν φίλων. Ἡ δὲ μονοκονδυλία αὐτοῦ φέρεται καὶ ἀλλαχού τοῦ κώδικος.

3. "Ἀποδημία Παύλου τοῦ Ἀποστόλου."

4. "Αἰ ἀποδημία τοῦ θείου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου."

5. "Συμεῶνος μητροπολίτου Εὐχαΐτων Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον" αὕτη δὲ ἀρμόζει καὶ παντὶ κελλιῶτη."

6. Ἰωάσαφ Μονεμβασίας Ἐπιστολὴ ῥωσιστί.

Ἡ κῶδιξ γέγραπται ἐναλλὰξ κατὰ μίαν ἢ δύο σελίδας.

561. 14. Χαρτ. φύλ. XVI. (φ. 192).

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Ἡ βίβλος τῶν Θησαυρῶν (ἀκέφαλος).

'Αρχ. (γ' κεφ.)...ἐπὶ πάντων πῶς ταῦτόν οὐσία καὶ ἀγέννητον ἄλλο εἶ τὸ ἀγέννητον οὐσία. Περιλαμβάνονται κεφ. γ'—ις', κα'—λέ'.

562. 15. Χαρτ. 4. XV. (φ. 196).

"Τοῦ μακαριωτάτου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰπώνος Περὶ Τριάδος βιβλία πέντε πρὸς τοὺς δέκα

ἄπερ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετέηγκεν ὁ σοφώτατος καὶ τιμώτατος μοναχῶν κῆρ Μάξιμος ὁ Πλανουδης." Ἐν τέλει Οἱ πατέρες μέμνησθε Φιλίππου ἐλαχίστου διακόνου.

563. 16. Χαρτ. 4. XIX.

"Νικήτα τοῦ Παφλαγόνος Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀγίαν μεγαλομάρτυρα παρθένον Ἀναστασίαν."

Ἐν τέλει

Ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ σκῆτι
τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης
γέγραπται πλείστη ἐπιμελεία ὄντως
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες

ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωιεῷ Ὀκτωβρίῳ κη' (=1815).

564. 17.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Ἡ σύναψις τῆς Καινῆς διαθήκης

ἦτοι τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια εἰς ἑνὲν ὄντα.” Προτάσσονται Προοίμιον συνταχθέν, καθ’ ἃ λέγεται ἐν τινι τῶν ἐπομένων ἐπιγραμμάτων τοῦ Παΐσιου, ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Βησσαρίωνος τοῦ Θεσσαλοῦ καὶ Ἐπιγράμματα “τοῦ σοφοῦ διδασκάλου κυροῦ Ματθαίου,” “τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου ἁγίου Σταγῶν κυρίου Παισίου καὶ ἐξάρχου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἱερὰν σύναψιν τῶν δ’ εὐαγγελίων,” “τοῦ παροσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυροῦ Ἰωσήφ Βατοπεδινού,” “τοῦ παροσιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Κυρίλλου τοῦ ἐξ Ἀγράφων,” “τοῦ λογιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνις κυρίου Διονυσίου τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ,” “τοῦ σοφοῦ διδασκάλου κυροῦ Ματθαίου,” “τοῦ ὀσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου κυροῦ Νικοδήμου,” “τοῦ ὀσιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυροῦ Χριστοφόρου (Προδρομίτου).”

565. 18.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

“Βιβλίον καλούμενον Ἀνατροπὴ τῆς ψευδοῦς καὶ ἀντιθέου φραγμασωνικῆς πίστεως

διερεθὲν μὲν εἰς κεφ. δώδεκα, συντεθὲν δὲ παρ ἐμοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἀγαπίου Κωλυβά τοῦ Παπαντοῦ κακαλουμένου ἐκ τῆς νῆσου Κεφαλληνίας εὐρισκομένου κατὰ τὴν ἐνταῦθα Κωνσταντινούπολιν, ἀψπβ’ ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ ιη’ (=1782).

566. 19.

Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (φ. 435).

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι, παραινήσεις, κεφάλαια.

567. 20.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Ἄρχ. ἡ μὲν ἑορτῶν ἡ παρούσα πανήγυρις.

2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῆ.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

4. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἀγομεν.

5. Μαρτύριον ἁγ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

7. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.

8. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.

9. Γεωργίου μοναχοῦ καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ.

11. Γρηγορίου Νύσσης Πρὸς ἀνομοίους καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

12. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ εἰς τὴν ἁγ. Μαρίαν τὴν Θεοτόκον.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Ἡ πασῶν τῶν ἑορτῶν ἐπεδήμησεν ἑορτῆ.

14. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

15. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

16. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

Ἄρχ. Ἄ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὄδινον.

18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἁγ. βάπτισμα.

568. 21.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Ζητήματα τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἄρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ,

ἀδελφοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σεργίου Καντακουζηνοῦ βοεβόδα πρὸς τὰ ὅποια ἀπεκρίθη ὁ ἐν διδασκαλίᾳ σοφώτατος Ἰωάννης Κarioφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ κώδιξ πιθανώτατα ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Συναγῆβου τῷ 1697 ἐκτυπωθέντος βιβλίου (Βρετοῦ Νεοελ. φιλολογ. Τόμ. Α', ἀρ. 126).

569. 22.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ὁμιλίαι εἰς ῥήτὰ τοῦ Εὐαγγελίου

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἡ α' “Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου” κτλ. Ἄρχ. Κινδυνεύει ὁ λογισμὸς μου, πνίγεται τώρα τώρα χάνεται ὁ νοῦς μου εὐρισκόμενος μέσα εἰς ἕνα κατακλυσμὸν καὶ χωρὶς κιβωτὸν μέσα εἰς ἕνα τοιοῦτον ναυάγιον. Ἡ τελευταία “Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας.” Ἄρχ. Λυπηρὸν ἀλλ' εὐσεβές, θρηνηῶδες ἀλλ' εὐσπλαγχνον, ἐπιτάφιον ἀλλ' εὐλαβές θέαμα εἶναι ἐκεῖνο ὅπου μας φανερώνει σήμερον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.

570. 23.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 181).

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι.

(σ. 1). Εἰς τὸν λβ' ψαλμόν.—(σ. 24). Εἰς τὸν λζ' ψαλμόν.—(σ. 43). Εἰς τὸν μη' ψαλμόν.—(σ. 69). Περὶ νηστείας ὁμιλία α' καὶ (σ. 87) β'.—(σ. 100). Περὶ μετανοίας.—(σ. 113). Περὶ ταπεινοφροσύνης.—(σ. 127). Περὶ εὐχαριστίας.—(σ. 146). Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν.—(σ. 171). Εἰς τὸ Ποσαχῶς τὸ δι' οὐ καὶ ἐπὶ ποίας ἐννοίας ἀρμοδιώτερον τὸ μὲθ' οὐ κτλ.

571. 24.

Χαρτ. 8. XIX. (σ. 357).

“Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ.” Βιβλία δ'.

572. 25. Χαρτ. 8. XV. XVIII. (φ. 405).
 “Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν
 ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου
 συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου.”
 Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος XV αἰῶν.—Τὰ πρῶτα φύλλα μέχρι
 107 καὶ τινα ἄλλα σποράδην XVIII.

573. 26. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.
 1. “Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις
 πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινῶν ὀρθοδόξων
 περὶ διαφορῶν κεφαλαίων.” Κεφ. ρνζ', ὡν προτάσσεται Πίναξ.
 Ἐν τέλει Καὶ τὸ δεξιὸν χεῖρὸς Κῶνστα τοῦ ἐκ Λεπενοῦ
 τῆς Ἀκαρνανίας αψξξ' (=1767) Δεκεμβρίου ιε' (XVIII).
 2. “Ἰωάννου Δαμασκenoῦ Ἀναστασίμων κανόνων
 ἐξήγησις ὀρθοδοξοτάτη θεοσεβοῦς τινος δι' ἀρετὴν ἀνωμόνως
 εἰς εὐληπτον καὶ ἥδιστον ἑλληνικὴν φράσιν.” (XVII.)

574. 27. Χαρτ. 8. XIV.
 1. “Περὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.”
 2. “Περὶ τοῦ πλανηθέντος παιδὸς καὶ ἀρνησαμένου
 τὸν Χριστὸν ἐγγράφως.”
 3. “Περὶ Ἀναστασίου τοῦ πρεσβυτέρου.”
 4. “Περὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.”
 5. “Περὶ τοῦ ἐν Νικαίᾳ θαύματος.”
 Δύο φύλλα ἀπεσχισμένα.
 6. “Περὶ τῆς ἀμαρτωλοῦ γυναικός.”
 7. “Περὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἑβραίου.”
 8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ Καλυβήτου.”

9. “Τοῦ ἁγιωτάτου Γεωργίου ἐπισκόπου Ναξίας Ἐγκώμιον
 εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον καὶ ἐν ἀσκηταῖς
 πρῶτιστον πατέρα ἡμῶν Ἀντώνιον τὸν μέγιστον καὶ
 εἰς τὸ θαῦμα τὸ γενόμενον ἐν Ῥόδῳ ὑπ' αὐτοῦ.”

10. “Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ
 ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.”

11. “Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Πρὸς μονάζοντα ἐκπε-
 σόντα.”

12. “Τὰ βρεῖτὰ τῶν πατέρων.”

13. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου μοναχοῦ
 του Σιναιοῦτου (= Σιναΐτου) Ὁμηλία εἰς τῶν ἕκτον ψαλμῶν
 ῥηθείσα καὶ εἰς τὰς παρέκβάσεις τῶν νηστειῶν.”

14. “Περὶ τοῦ ληστοῦ πάνυ ὠφέλιμος” Διήγησις.
 Ἀρχ. Γέρων τις ἐκαθέζετο ἐν ἀναχωρητικῇ μονῇ
 χρόνους ἑβδομήκοντα. Ἐν τέλει Ἔτους ,ϛωλϛ' ἰνδ.
 ια' σελήνης κύκλος ιε', ἡλίου κύκλος δ', μηνὶ Νοεμβρίῳ
 κη', ἡμέρα Σαββάτω (=1327).

15. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλίας.

α'. Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.—β'. “Ὁμιλία
 β'.” Ἀρχ. Πολλὴν ὁ Θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις
 τιμὴν.—γ'. “Ὁμιλία γ'.” Ἀρχ. Τὸ ἐν τινὶ συμπτώματι
 τῆς ἀμαρτίας ὀλισθαίνειν δηλωτικόν ἐστὶ τῆς φυσικῆς
 ἀσθενείας.—δ'. “Ὁμιλία δ'” κατ' ἐρώτησιν.” Ἀρχ. Ἐρώτ.
 Ποῖω δεσμῷ συνέχεται ἡ καρδία τοῦ μὴ τρέχειν εἰς τὰ
 κακά.—ε'. “Ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμιλίας περὶ διαφορᾶς δακρύων

ὁμιλία ε'.”—ς'. “Περὶ τάξεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας συντο-
 μίας τε καὶ διαφορᾶς πῶς τε καὶ ποῖω τρόπῳ τίκονται αἱ ἀρεταὶ
 ἐξ ἀλλήλων, ὁμιλία ϛ'” κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.—ζ'. “Περὶ
 διαφορᾶς τοῦ πολέμου τοῦ ἕκτου τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ὑπερχούσῃ
 τοῦ κόσμου πορευομένου, ὁμιλία ἑβδόμη.”—η'. “Τρίτος τρόπος
 πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὁμιλία η'.”—θ'. “Ἀντίρρησις ἄλλη τοῦ πολέ-
 μου ὁμιλία θ'”—...“κς'.” “Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων
 πειρασμῶν.”

16. “Ἐτέρα συλλογὴ συναθροισθεῖσα ἐκ τῆς βίβλου
 τῆς λεγομένης Λαυσαϊκοῦ,

ἣτις περιέχει πράξεις καὶ ἱστορίας ξένας καὶ θαυμασίας καὶ
 γλυκτέρας ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν
 ὠφελίμως ἀγαν.”

Τινὰ φύλλα τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν δι'
 ἄλλων (Χαρτ. XVII).

575. 28. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Φῶτα.
 3. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.
 5. Κυριλλοῦ Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.
 6. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.”
 7. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
 10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ
 τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

11. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον
 Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

12. “Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας
 καὶ ἄθλους ἀποδημίας τὸ καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ
 κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.”

13. “Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πανευφύμους καὶ
 πρωτοκορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον.”
 Ἀρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς ὁ φιλόθεον σύστημα ἢ
 φαιδρὰ καὶ ὑπέρτιμος τῶν πανευφύμων Ἀποστόλων.

14. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

15. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

16. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

17. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Κοίμησιν.

18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
 Προδρόμου καὶ εἰς τὸν Ἡρώδην.

19. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προ-
 δρόμου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Διονυσίου πόνος. Ἐ-
 γράφη διὰ ἐξόδου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κερνί-
 τζης κυροῦ Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἔτους ,ϛωξϛ' ἰνδ.
 ιγ' μηνὶ Αὐγούστῳ κβ' (=1555).

576. 29. Χαρτ. 8. XVII.

Ὁμιλία ιδ' (ἀκέφ. κολοβ.).

ἐν τῇ καθωμίλημένῃ, ὡν ἡ α' Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαίων.
 ἡ β' “Παραβολὴ εἰς τὸν ἄσπτον υἱόν.” Ἀρχ. Ἀνθρωπῶς

τις είχε δύο υιούς· μετά δὲ τὴν παραβολὴν ἔπεται ἡ ἐξηγήσις αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ Ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀδελφοὶ λέγει· Εἰς ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱοὺς καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος τοῦ πατρὸς του νὰ τοῦ δώσῃ τὸ μέρος τῆς κληρονομίας του. ἡ γ' "Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέου εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου παντοκράτορος κτλ." Ἀρχ. Ἡ ἀγία ἐκκλησία μετὰ δύο τρόπους ἀνακαλεῖ ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν. Ὁ πρῶτος ἐναι ἡ ἀγάπη, ὁ δευτέρος ὁ φόβος. ἡ δὲ ἰδ' "Λόγος καὶ διδασκαλία τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Προσίμουν τῆς ἐκκλησίας. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε" κτλ. Ἀρχ. Πρὶν ὁ Θεὸς ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ νὰ κατέβῃ εἰς τὴν γῆν δὲν ἐδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ δυνάμειως ἐδικῆς τῶν νὰ ἐγνωρίσωσι πῶς ὁ Θεὸς ἐναι τρισηπόστατος ὅπου ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις καὶ μίαν θεότητα.

577. 30.

Χαρτ. 8. XIX.

1. Κατήχησις κατ' ἐρωταπόκρισιν. 1838 Δεκεμβρίου 13.
2. "Ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας."
3. "Τοῦ αἰοιδίου διδασκάλου Νικοδήμου Κεφάλαια τέσσαρα περὶ λογισμῶν χρησιμώτατα."
4. "Εὐχὴ κοινὴ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἐξομολογητική."
5. "Τύπος διαθήκης."
6. "Πρωτότυπα διάφορα ἐπιστολῶν."

578. 31.

Χαρτ. 8. XVI. (φ. 165).

1 (φ. 1 α). "Περὶ τοῦ πὸς δι πειστέβειν περὶ τῆς πειστειως καὶ περὶ τὴν ἀγίαν Τριάδα καὶ περὶ τῆς ἐναθροπίσεως."

Ἀρχ. Ὁφείλομεν πιστέβειν ὡς ἐβαπτισθημεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

2 (φ. 2 α). "Περὶ ἀρετῶν."

Ἀρχ. Ἐλάβομεν ἐντολὰς παρα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

3 (φ. 4 β). "Ὅρκος ἰουδαϊκός."

Ἀρχ. Ἴνα περιζώσεται τὴν ὄσφην αὐτοῦ βάτον.

4 (φ. 5 β). "Ἐρώτησις ἐπὶ τῆς θεολογίας πῶς φύσεις ὁμολογεῖ"

κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἐν οἷς καὶ περὶ συνόδων κτλ.

5 (φ. 8 β). "Τοῦ ἁγίου Νύμφωνος (= Νήφωνος) Περὶ Σολομώντος."

Ἀρχ. Καθημένον ποταὶ τοῦ μακαρίου Νύμφωνος.

6 (φ. 9 α). "Ἐρώτησις περὶ εθιῶπων (= Αἰθιῶπων) το ποσ ἤρξαντο καὶ ἔγιναν."

Ἀρχ. Ἀλλώται πάλην καθημένου τοῦ μακαρίου ἐν τι κέλα αὐτοῦ.

7 (φ. 11 α). "Περὶ τῆς κόσμοπιῆας."

Ἀρχ. Πεῖοὺς οὐρανοὺς τοὺς ἀνοταίρους τῆς γῆς.

8 (φ. 13 α). "Θεοδοσίου ἀρχηγοῦ τὸν Ἰουδαίων ὅπος δι ἔρειναν το κωδικὴν τὸν ιεραίων καταγράφῃ καὶ σὺν αυτοῖς ἡγίαζεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός."

Ἀρχ. Γέγονεν ἄνθρωπος τῆς ἀρχηγῶς τὸν Ἰουδαίων ὀνόματι Θεοδόσιος.

9 (φ. 19 β). "Πρὸς ἐλθῶν ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῷ Ἰησοῦ ἤπεν Κύριε εἰπέ μὲ πὸς ἐ ἀμαρτιαὶ εἰσὶν καὶ πεία ἀμαρτί ἐστὴν ἀσὴνχόριτος."

10 (φ. 19 β). "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παχομίου."

11 (φ. 23 α). "Περὶ ἐλεημοσύνης."

Ἀρχ. Εἰ ἐλεήμοσύνη ἐξιλάσαι τας ἀμαρτίας.

12 (φ. 23 β). "Ἐκ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Λόγου ὅτι οὐ δύο θεοὶ ὁ πατὴρ καὶ υἱός."

13 (φ. 30 α). "Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλίου καὶ Γριγορίου τοῦ Θεολόγου."

14 (φ. 32 β). "Ἀπο τῆς πρώτης διαλέξαιος του ιεροτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης [Νικήτα ;] πρὸς τὸν ἀπο Ὑταλίας ἀρχιεπίσκοπον."

15 (φ. 38 α). "Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἀρχοντα περὶ πλήστον καὶ ἀναγκέον ζητιμάτων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορουμένων."

16 (φ. 39 β). "Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου καὶ τῆς μετα θάνατον αληθώσεως."

17 (φ. 40 β). "Ὅτι δι τινα ἐαυτὸν ἀπογνῶνε ποταὶ καὶν πολλὰ ἤμαρτεν ἀλλὰ δια μετανήας ἐλπισαὶ τὴν σοσιρίαν."

18 (φ. 41 β). "Παλλαδίον" καὶ ἄλλαι διήγησεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἀρχ. Ἐμάθομεν περὶ Μοῆσέως τοῦ ἐθείοπος.

19 (φ. 77 α). "Ἀπόδηξης πὸς ἐ τον τελευτατόνον ψυχὰ ἀπέρχονται καὶ πὸς ἡσὶν μετα τὴν διάξέξην, Γριγορίου τοῦ Διαλόγου."

20 (φ. 77 β). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

21 (φ. 104 α). "Διήγησεις του ὄσου καὶ θεοφώρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἐγυπτίου (= Αἰγυπτίου)."

22 (φ. 109 α). "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ σαλοῦ."

23 (φ. 131 α). Ἀνεπίγραφον. Βίος καὶ διηγήσεις περὶ ἁγ. Ἐπιφανίου.

Ἀρχ. Πρῶτον ἐτέθη θεμέλιος καὶ τοινικαῦτα ἐφ' ἐαυτῷ τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας ἐδράσας ἐτελεσιούργησε κείται οὖν καὶ θεμέλιος· ἐνὶ δὲ καὶ πρὸς τὸν πατέρα ὁ λόγος οὗτος.

24 (φ. 160 α). "Αἰνίγματα

συγγραφέντα μυθιγραφικῶς παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κῦρ. Λέωντος τοῦ σοφοῦ καὶ ἐξηγηθέντα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Μεθοδίου Πατάρων."

Ἀρχ. Αἰνίγμα λέξεων Λέωντος σοφωτάτου

συμβολικῶς λέξαντος ἐν Βυζαντίῳ

μυθογραφικῶς ἐν ἐσόπτρῳ ἐμφάνας.

25 (φ. 162 α). "Χρησμός περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κύπρου."

Ἀρχ. Οὐαὶ σοὶ τλήμων καὶ κεκαυμένη Κύπρος

τάλαινα ζοφώδη καὶ βεβορβορωμένη.

26 (φ. 162 β). “Στοιχοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀγγελοφόρου.

“Ἀρχ. Πάριθι παντάλαινα Βαβυλῶν νέα.”

27 (φ. 163 α). “Στοιχοὶ τοῦ πέντητος βασιλέως δὴ λούντες τὴν τοῦ... ἔλευσιν.”

“Ἀρχ. Καὶ στῦλος φανεῖς ἀναβοήσει μέγα.

28 (φ. 164 α). “Στοιχοὶ τῶν κόσμου(;) περὶ τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου ἐπιδημίας ἔχοντες οὗτος.”

“Ἀρχ. Καὶ κόψεται πάμπολα τῶν βροτῶν γένος.

29 (φ. 165 α). Ἀνεπίγραφα αἰνίγματα ἐκ τῶν τοῦ Λέοντος

ἐν στίχοις γεγραμμένοι καταλογάδην.

“Ἀρχ. Ἦλθεν νέφος ἀπὸ πάνω ἐκ τὸ ἀνατολικὸν τὸ μέρος τοὺς κοράκουσ φορτομένον καὶ ἐπάνου σκεπασμένον καὶ ἐμπροσθέν του τυγανίτην.

Πρὸς τὰ περιεχόμενα ὑπ’ ἀρ. 24—29 ἐπιθι τὸν κώδ. 929 τῆς ἐν Παρισίοις Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ EMILE LEGRAND Les oracles de Léon le Sage. Paris, MDCCCLXXV.

579. 32.

Χαρτ. 8. XIX.

“Μετὰφρασις τοῦ Λευϊτικοῦ.”

580. 33.

Χαρτ. 8. XVIII.

Μικαὴλ Γλυκὰ Ἐπιστολαὶ θεολογικαὶ (ἀκέφ. κολοβ.).

“Ἀρχονται ἀπὸ τῆς θ’ (ἀκεφ.)...σέχειν αἰροῦ, τοὺς δὲ παρορᾶν ἀπερισκέπτως καὶ ἀποστρέφουσαι κτλ.— “Τίνος ἔνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ κύριος” κτλ.— ια’ “Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ Γρηγορίῳ τῷ Ἀκροπολίτῃ περὶ τοῦ εἶτε σφαιροειδῆς” κτλ.— νγ’ “Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Χαρίτωνι Εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι ἱερεὺς ὁ Χριστὸς παρὰ Ἰουδαίους κεχωρωτόνται.” “Ἀρχ. “Ὅτι μὲν οὖν εὕρηται χάρτης, ὧ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλῆ, πάλαι συγγραφῆναι φαινόμενος καὶ τὰ κατὰ Χριστὸν πάντα λεπτομερῶς δῆθεν διαλαμβάνων παρὰ Ἰουδαίους ἱερεὺς χειροτονεῖται καὶ ὅπως ὑπὸ μαίωδ’ ἢ μήτηρ αὐτοῦ ψηλαφᾶται οὐκ ἂν οὐδ’ αὐτὸς ἀρνησαίμην Ἰουδαίος.

Τέλ. (κολοβ.) “Ἀρ’ αἰτία τινι χαυνωθέντες ἐπαθόν τι ἀνθρώπινον· ἀρ’ ἢ λεγομένη γενέσθαι τῶν φυλῶν ἀνάμιξις κατὰ τὴν τοῦ χάρτου περίληψιν ἀθετεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου ἠνάγκαζεν· οὐ μὲν οὖν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· εἰ γὰρ τῷ βασιλεῖ...”

Ἐν τῇ ἰ’ ἐπιστολῇ φέρονται ἐν ἀρχῇ τὰ ἐξῆς λείποντα παρὰ τῷ Migne (CLVIII, 812), ἐνθα εὕρηται ἐκδεδομένη αὕτη ἢ ἐπιστολή·

Ἐν τούτῳ τῷ δεκάτῳ κεφαλαίῳ οὕτως ἔχει ἐν τινι χειρογράφῳ ἢ ἐπιγραφῇ, ἣτις καὶ πρώτη δοκεῖ εἶναι ἐν ἐκείνῳ. Συνεκροτήθη τὸ παρὸν πόνημα παρὰ πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυρίου Μανουὴλ ἀξιολόγων φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν καὶ ῥητόρων ἐνθυμηματικῶς συγγραφέν παρὰ τοῦ αἰοδήμου βασιλέως. Πιττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ πολλῶν γέμον ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων, ἀπολογητικῶν πρὸς γραφῆν τινὸς μοναχοῦ παλατινοῦ τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος· τίνος ἔνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ Κύριος καὶ διατὶ μὴ πολλῷ πρότερον καὶ τὰ

Η.

ἐξῆς τὰ λοιπὰ ἀπαραλλάκτως τοῦ κεφαλαίου.—1771 Νοεμβρίου 18^η.

Ὁ κώδιξ περιέχει πολὺ πλείονας ἐπιστολάς ἢ ὅσαι φέρονται παρὰ τῷ Migne. Εἶνε δὲ τὰλλα ὅμοιοι πρὸς τὸν ἀποκείμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. 18. “Ἀθαν. Παπαδοπούλου Κεραμῆς Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρῃ, 1877, σ. 13—18.

581. 34.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ζητήματα τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ,

ἀδελφοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ βοιβόνδα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὁ ἐν διδασκαλίῳ σοφάτατος Ἰωάννης Καρυοφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ”

κατ’ ἐρωταπόκρισιν ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “Προόρασις τινὸς ἀγίου γέροντος πνευματικοῦ περὶ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ὡς ἐξ ὕπνου ἐγερθήσεσθαι ἀγιωτάτου βασιλέως καὶ περὶ τέλους τοῦ κόσμου.”

3. “Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων Πρόφθεγμα περὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅπερ ἀντεγράφη ὑπὸ τινος παλαιοῦ χειρογράφου...ἐμαρτύρησε τὴν 20 Ἰουνίου 311 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.”

4. “Ὀπτασία τοῦ κῦρ Δανιὴλ μοναχοῦ γεγονεῖα κατὰ τῷ χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ τετάρτῳ ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτάν Μουσταφᾶ.”

582. 35.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος τοῦ ἀγίου Παϊσίου (ἀκέφ.).

“Ἀρχ...Τοῦτον τοῖνυν τὸν μέγαν καὶ αἰοδήμον ἄνδρα Αἴγυπτος ἤνεγκεν, ἣτις πάλαι μὲν τὸν ἀκρέμονα τῶν προφητῶν Μωϋσῆν τὸν θεόπτην ἐνεγκαμένη διὰ τε τῆς ἐκείνου πρὸς θεὸν οἰκειώσεως καὶ τῶν μεγίστων θεραστῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς περιβόητος ἐγεγόνηεν.

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σμῆων τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.”

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

4. “Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρὸς.”

5. “Περὶ τῆς εὐσπλαγνίας τοῦ Θεοῦ.”

6. “Διήγησις πάνν ὠφέλιμος περὶ τοῦ ματαίου βίου τοῦ ἀγίου Ζαχαρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.”

7. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

8. Διηγήσεις τινὲς πατέρων.

583. 36.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Συνεσταχωμένον εὕρηται ἐντυπον βιβλίον ἐπιγραφόμενον “Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξαντοπούλου Συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους ἐορτὰς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, μεταφρασθέντα εἰς κοινὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ ἐν ἱερέσιν ἐλαχίστου Ματθαίου Κιγάλα Κυπρίου. Con licentia de superiori et Privilegio. Ἐν Βενεταῖς παρὰ Ἰωάννη Ἀντωνίῳ τῷ Ἰουλιανῷ ἔτι ἀπὸ τῆς ἐσαρκου οἰκουμίας

7

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ „αχλθ’.”
Τὸ βιβλίον τοῦτο λείπει παρὰ Βρετῶν.

584. 37. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις
ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

585. 38. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Ἐν τέλει Εὐραν τὸ τέρμα αἱ κατηχήσεις αὐταὶ παρὰ
Νικηφόρου ἀβίου καὶ οἰκτροῦ τε...εἰτους Ἱσθ⁹ μηνὶ
Ἀυγούστῳ ἰθ’ (=1601).

586. 39. Χαρτ. 8. XIV.

1. Μητροπολίτου Βερροίας (ἀγνώστου) Ὁμιλίαι μ’
Ὡν α’ (ἀκέφ.) ἀρχ...εἰπέ μοι κατῆρθωμα ποῖος πόνος
ποῖος ἰδρῶς τῷ ἀμαρτωλῷ πείσαι ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν
ἀμαρτωλὸς καὶ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦτο εἰπεῖν ὁρᾶς ὡς οὐ
μάτην ἔλεγον ὅτι μικρὰς παρ’ ἡμῶν ἐπιλαβέσθαι προ-
φάσεως βούλεται καὶ τὸ πο...αὐτὸς εἰσφέρει λοιπὸν εἰς
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν;—β’ “Ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ ἀγάπης
καὶ περὶ σωφροσύνης βίου τοῦτο ἀρμόδιον.”—γ’ “Ὁμιλία ἐν
τῇ β’ Κυριακῇ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.”—δ’
“Ὁμιλία περὶ κατανύξεως καὶ ἐλεημοσύνης.”—λη’ “Ὁμιλία
ἐπὶ τοῖς δυσχεραίνοντας πρὸς ταῖς συμβαινούσαις ἡμῶν πάντοθεν
περιστάσεσι παντοδαπαῖς καὶ ἐπὶ τῶν λεγόντων ὅτι αἰτίος ἐστὶ
τῶν κακῶν ὁ Θεός.”—λθ’ “Ὁμιλία περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.”—μ’ “Ὁμιλία ἐπὶ τοῖς
δυσχεραίνοντας πρὸς ταῖς συμβαινούσαις ἡμῶν πάντοθεν περι-
στάσεσι παντοδαπαῖς καὶ ἐπὶ τῶν λεγόντων ὅτι αἰτίος ἐστὶ τῶν
κακῶν ὁ Θεός.” Ἐν τέλει Τέλος ὧδε τῶν ὁμιλιῶν τοῦ
Βερροίας.

2. “Κεφάλαια περὶ βαθμῶν ἀγχιστίας καὶ γάμων
κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων.”

3. Κεφάλαια περὶ χειροτονίας ἀρχιερέων.
α’ “Τὸ μῆνυμα τῶν ἀρχιερέων γίνεται οὕτως.” Ἀρχ. Ἀπο-
στέλλει ὁ πατριάρχης ἢ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ
τῶν καλογέρων αὐτοῦ δὴν ἂν διακρίνη.—β’ “Ἡ δὲ χει-
ροτονία γίνεται οὕτω.” Ἀρχ. Πρὸς ἡμερῶν γράφει τὴν
ὁμολογίαν αὐτοῦ ὁ ὑποψήφιος.—γ’ “Ἡ ὁμολογία τοῦ ὑπο-
ψήφίου.”—δ’ “Ἐτέρα ὁμολογία τῶν ἀγίων πατέρων.”—ε’
“Εὐχὴ λεγομένη παρὰ τοῦ ἀρχιερέως.”—ς’ “Εὐχὴ λεγομένη
πρὸς τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ἀρτι τοῦ ἀρχιερέως εἰσερχομένου
μέλλοντος.”

4. “Κεφάλαια τῆς αἰρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ,
ἅτινα ἀνετράπησαν συντετημένως παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ
σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
κῦρ Φιλοθέου ἀναριθμοῦνται δὲ εἰς ἰδ’.” Ἐξικονοῦνται μόνον
μέχρι καὶ τοῦ γγ’ (κολοβοῦ).

587. 40. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 231).

1 (σ. 1). Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν
σαλοῦ.

2 (σ. 10). Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων Διδασκαλία παρα-
δειγματική.

3 (σ. 110). Ἐρμηνεία εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

4 (σ. 117). Ὁμιλία μετὰ τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου.

5 (σ. 123). Ἐρμηνεία εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ
ἰθ’ Κυριακῇ.

6 (σ. 137). Ὁμιλία μετὰ τὴν δευτέραν πρὸς Κοριν-
θίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ
ἰθ’ Κυριακῇ.

7 (σ. 156). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κ’ Κυριακῇ.

8 (σ. 175). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κ’
Κυριακῇ.

9 (σ. 187). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κβ’
Κυριακῇ.

10 (σ. 197). Ὁμιλία μετὰ τὴν πρὸς Ἐφεσίου ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κγ’
Κυριακῇ.

11 (σ. 207). Ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίου ἐπι-
στολὴν τοῦ Παύλου τὴν ἀναγινωσκομένην τῇ κγ’
Κυριακῇ.

12 (σ. 220). Ὁμιλία μετὰ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγ-
γέλιον τῇ Κυριακῇ τῆς Ὑδροφάγου.
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—3 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

588. 41. Χαρτ. 16. XVIII.

“Βιβλίον καλούμενον Ψυχοτρόφος
συντεθὲν παρ’ ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἀγαπίου Κωλυβᾶ
τοῦ καὶ Παπαντωνάτου λεγομένου ἐκ Κεφαλληνίας 1773
Μαρτίου α’.”

Πρωτόγραφον τοῦ συγγραφέως, καθ’ ἃ φαίνεται ἐκ τῶν πολλῶν
διασβεσμάτων χάριν διορθώσεως.

589. 42. Χαρτ. 16 XIX. (σ. 43).

1 (σ. 1). “Κυρίλλου ἱερομονάχου Στίχοι ἀπλοῖ
ὠφέλιμοι περὶ μοναδικῆς πολιτείας καὶ ὁμοιοκατάληκτοι.”

Ἀρχ. Ὡ μοναχὲ ἀμόναχε, σύντροφε ἰδικέ μου.
2 (σ. 3). “Στίχοι κατασκευαστοί.”

Ἀρχ. Δεύρο ψυχὴ μου τάλαινα δεῦρο καὶ νῦν ἀθλία.
3 (σ. 4). Ἀνεπίγραφος διατριβὴ Περὶ τῶν μοναχικῶν
ἀρετῶν.

4 (σ. 7). “Διάταξις τῶν ἀγίων πατέρων.”

5 (σ. 9). “Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐα τοῦ ἀναχωρητοῦ.”

6 (σ. 9). “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου
πατριάρχου Ῥωσίας Περὶ τῶν ἀγίων παθῶν τοῦ Χριστοῦ
καθὼς τοῦ ἀπεκαλύφθησαν δι’ ἐπιφανείας ἀγίου ἀγγέλου.”

7 (σ. 14). “Περὶ τῆς ταφῆς καὶ ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου

Ἰπόμενμα Ἰουδαίου πιστοῦ Αἰναία καλουμένου.”

8 (σ. 17). “Στίχοι ὠφέλιμοι κατὰ ἀλφάβητον.”

Ἀρχ. Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας.

9 (σ. 19). "Προσόμοια ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἐν κοινοβίῳ διάγοντας πῶς νὰ πολιτεύονται ἀμέμπτως φυλάττοντες τοὺς ὄρους τοῦ κοινοβίου νὰ μὴ κατακριθῶσιν ὡς παραβάται."

10 (σ. 22). "Ὅπτασια ἐξαίσιος Σοφιανῆς τῆς μετωνομασθείσης Σωφρονίας μοναχῆς περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως, συγγραφείσα παρὰ τοῦ πνευματικοῦ Ἱεροθέου Κουκουζέλη προηγουμένου μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα."

*Αρχ. Ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πύλων γέγονε φρικῶδες, τεράστιον καὶ ἀξιον γραφῆ διδόναι πρὸς τὴν τῶν ἀκουόντων ὠφέλειαν.

590. 43. Χαρτ. 16. XIX.

"Πλουτάρχου παράλληλα ἢ Βίοι παράλληλοι."

1. "Θησεύς."—2. "Ῥωμύλος."—3. "Θησεύς καὶ Ῥωμύλου σύγκρισις."

591. 44. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Περὶ τοῦ συνεχῶς μεταλαμβάνειν, καὶ ὅτι οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς τῶν θείων μυστηρίων πνευματίζονται."

2. "Περὶ τοῦ ὅτι ἡ νηστεία οὐκ ἔστι προπαρασκευὴ καὶ καιρὸς τῆς προσόδου, ἀλλὰ ψυχῆς εἰλικρινεία καὶ καθαρότης καὶ καταλλαγὴ μετὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων δι' ἐξομολογήσεως γινόμενη καὶ ὅτι οὐδένα προσήκει ἀνευ ταύτης μετέχειν."

3. "Περὶ τοῦ προηγιασμένου ἄρτου καὶ τοῦ μὴ ἐφάμαρτον εἶναι μὴ παρόντος ἱερέως τοῖς πιστοῖς τινὰ μεταλαμβάνειν ἀφ' ἑαυτοῦ."

4. "Κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι οἱ ἐν ἐρήμῳ ὄντες τῶν θείων μυστηρίων ἀπαξ τοῦ βίου ἢ οὐδ' ὅπως μετελαμβάνον καὶ ἦσαν ἅγιοι."

5. "Περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἐν τῷ μυστηρίῳ κυριακὸν σῶμα ἐστὶν ἀφθαρτον, συνοδικῆ διάγνωσις ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι τὸ κυριακὸν σῶμα φθαρτὸν ἐστίν."

6. "Περὶ τοῦ ὅτι ἀπαθὲς ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ κυριακὸν ἐν τῷ μυστηρίῳ"

7. "Περὶ τοῦ ὅτι καὶ ἐν ὄλῳ τῷ ἄρτῳ καὶ ἐν ἐκάστῃ μερίδι

τοῦ ἁγιασθέντος ἄρτου καὶ οἴνου ὅλος ἐστὶν ὁ Χριστὸς τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος."

8. "Ὅτι ἐν μιᾷ λειτουργίᾳ δύο προκομισθέντων ἄρτων

οὐκ εἰσὶ δύο θυσίαι, ὡς τινὲς φασίν, ἀλλὰ μία."

9. "Περὶ τῶν μνημοσύνων

ἐκ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Ἀθωνοῦ εἰ τύχωσιν αἱ τοιαῦται ἑορταὶ (δηλ. αἱ ἔχουσαι κτιτορικά μνημόσυνα) ἐν Κυριακῇ πῶς χρῆ γίνεσθαι."

10. Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ ἁγ. Βαρσανουφίου.

592. 45. Χαρτ. 16. XVIII.

Κεφάλαια τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα, ἀλλ' ἰδιόγραφα προφανῶς Ἀγαπίου Κωλυβᾶ τοῦ καὶ Παπαντωνάτου. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

593. 46. Χαρτ. φύλ. XVIII.

1. Ἀκολουθία τῶν ἁγιορειτῶν πατέρων.

2. "Λόγος ἐγκωμιστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τούτῳ τῶν ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ διαλαμψάντων."

594. 47.

Χαρτ. φύλ. XIX.

"Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης ἐορτάσιμος

Εἰς τὴν ἱερὰν θαυμαστὴν καὶ πάντιμον κἄραν τοῦ ἁγίου Κηρύκου, ἣν πλουτεῖ ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου... Πόνῳ δὲ σπουδῆ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ μοναχοῦ Ἱακώβου οἰκτροῦ ἁγιορείτου... ἐν ἔτει σωτηρίου θεογονίας ,αωνθ', 1859."

595. 48.

Χαρτ. φύλ. XV. (σελ. 2).

Τριψίδιον.

596. 49.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."

2. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον."

3. "Πῶς ψάλλεται ἡ παράκλησις τοῦ ἁγίου Νικολάου."

4. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

5. "Ἐκλογή συλλεγείσα ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου."

6. "Συναξάριον τῷ Σαββάτῳ τῶν κεκοιμημένων."

7. "Εἰδησις ἐν ποίαις ἡμέραις ποιοῦσιν ἀργίαν οἱ μοναχοὶ καὶ ἐν ποίαις λύουσι τὴν νηστείαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

8. "Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων."

597. 50.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.

2. Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Διονύσιον τὸν Ζακύνθιον.

3. Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν αὐτόν.

4. Εὐχαίτινες.

598. 51.

Χαρτ. 8. XV.

Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

599. 52.

Χαρτ. 8. XVIII.

Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἦχον.

Ἐν τέλει τῆς Θεοτόκου τὸ δῶρον καὶ Ἰωανᾶ πόνος ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκγ' Αὐγούστῳ λ' (=1723).

600. 53.

Χαρτ. 8. XVI.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Ἐν τέλει Ἡ βίβλος ἦδε ἐγράφει διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σακελλαρίου... Εἰληφετέριμα ἡ βίβλος αὕτη ἐν τῷ Θαραγηλιῶνι μηνί ἐν τῷ 5^ῳ ἔτει (=1562).

601. 54.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. Εὐχαίτινες.

3. "Παράκλησις τοῦ ἁγ. Νικολάου."

*Αρχ. Πάτερ θεοφῶρε.

4. Ἄλλη.

*Αρχ. Διηνεκῶς τῷ θείῳ θρόνῳ τῆς χάριτος.

602. 55. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον τοῦ ἑνιαυτοῦ κατ' ἐκλογίην (Ἀνθολόγιον).
Ἀκέφ.
603. 56. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον."
2. "Παράκλησις τοῦ ἁγίου Νικολάου."
604. 57. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἀχρῶς ἀπὸ Ἀδὰμ ζῆργ' Φευρουαρίου εἰς τὰς κδ' τοῦ Προδρόμου Παρθένιος ἱερομύναχος ὁ Νευροκοπιαῖος (=1675).
605. 58. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπὶ ἔτους ζρκθ' μηνὶ Νοεμβρίῳ (=1620).
606. 59. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.
2. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
607. 60. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
608. 61. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ὁ πόνος τοῦ Σάβα.
609. 62. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου (β' Μαΐου).
Ἀκέφ.
2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
610. 63. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.
2. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων.
3. Ἀκολουθία τῆς Πεντηκοστῆς.
611. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.
2. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
Ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν ἀρχῇ παραφύλλων αψιζ'.
612. 65. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Δεκεμβρίου 5' καὶ ἡ τῆς ζ' Δεκεμβρίου ἀκολουθία.
2. Διήγησις καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.
613. 66. Χαρτ. 8. XVII. XIX.
1. Εὐχαὶ καὶ πειθικοί ὕμνοι Θεκαρᾶ (XVII).
2. Δεήσεις ἐν στίχοις πολιτικοῖς (XIX).
"Δεήσις πρὸς τὸν ὕψιστον Θεόν."—"Δεήσις πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."—"Πρὸς τὸ πανάγιον πνεῦμα."—"Πρὸς τὴν ὑπεραγίαν ἀειπάρθενον θεοτόκον Μαρίαν."
614. 67. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
2. "Εὐχὴ ἐπὶ βασκανίας."
3. "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
4. "Παράκλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ψαλλομένη τῇ δ' ἐσπέρας."
5. Ἀκολουθία τοῦ βαπτίσματος γεγραμμένη δι' ἐτέρας χεῖρας.
615. 68. Χαρτ. 8. XVIII. XIX.
1. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (XVIII).
2. Διάφορα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (XIX).
616. 69. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τῆς ἱεροδιακονικῆς τάξεως.
Ἐν τέλει Ἐγράφη κατὰ τὸ ἀψξή' (=1768) ἔτος διὰ χεῖρὸς Καλλινίκου μοναχοῦ.
617. 70. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
618. 71. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημειώσεις τινὲς μικροῦ λόγου.
2. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ.
3. Εὐχαὶ διάφοροι.
4. "Ἀκολουθίαι εἰς ἀδελφοποιίαν πνευματικῆν."
5. "Εὐχαὶ ἦτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
6. Εὐχαὶ εἰς πᾶσαν ἀρρωσίαν.
7. Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
8. Εὐχαί τινες.
619. 72. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι.
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
Ἐν τέλει Ἐγράφησαν ταῦτα εἰς τὸ Καυσοκαλύβιον τῷ ἀψοδ' (=1774) ἔτος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ.
620. 73. Χαρτ. 16. XVIII.
Διακονικόν.
621. 74. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγ. Χαλαάμπην.
3. Εὐχαί τινες.
4. "Εὰν θέλῃς νὰ εὕρῃς τὴν Ἀπόκρεω" ὑπόλο-
γισμοί.
5. Κεφάλαιά τινα νομοκάνονος.

6. Τροπάρια εἰς διαφόρους ἁγίους.
Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψκ' μηνὶ Νοεμβρίῳ
ἰνδικτιῶνος δ' (=1725).
622. 75. Χαρτ. 16. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
623. 76. Χαρτ. 16. XVII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,αχζβ' (=1692).
624. 77. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθία εἰς μοναχοὺς (ἀκέφ.).
625. 78. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
626. 79. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Ἀκολουθία τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
3. Ἀκολουθία τῆς Ὑπαπαντῆς.
4. Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
5. Οἱ κδ οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
Ἐν τέλει 1698.
6. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
627. 80. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2 (σ. 364).
1 (σ. α'). Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2 (σ. ι). "Προοίμιον."
3. Νομοκάνων κατ' ἀλφάβητον.
Ἄρχ. Ἀρχὴ τοῦ α στοιχείου. Περὶ τῶν ἀρνησα-
μένων τὴν ἀμώμητον πίστιν τῶν Χριστιανῶν ταυτηνί,
καὶ ὅπως τοῖς μεταμελομένοις τούτων προσέσθαι δεῖ.
Κεφάλαιον α'. Ἐπικαιρότατον δ' ἂν εἴη μετὰ τοῦτο
διεξιέναι ὅπως τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας κτλ. Τελευτῆ
δὲ ὁ νομοκάνων εἰς τὸ στοιχεῖον ω ὡς ἐξῆς· Ἄρχῃ του ω
στοιχείου. Τίνας δεῖ ὀράριον φορεῖν. Κεφ. α'. ζῆτει
ἐν τω θ' κεφαλαίῳ τοῦ ε στοιχείου κανόνας τῆς ἐν
Λαοδικίᾳ συνόδου κβ', κγ'.
4. "Σκόπη τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθίικια."
5. "Τάξις τῶν ὀφθίικίων καὶ τῶν ἀρχῶν των τῆς
μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχων οὕτως."
6. "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευ-
τοῦ"
καὶ ἄλλοι διάφοροι κανόνες Βασιλείου Νύσσης, Ἀγκύρας,
Νεοκαισαρείας, Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας, Νικη-
φόρου Κωνσταντινουπόλεως, "ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου
ἱεροτάτου ἐπισκόπου Κύτρου πρὸς τὸν ἱερότατον ἐπισκοπον
Δυρραχίου, τὸν Καβάσιλαν" κτλ.
7. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφθίικίων.
8. Περὶ πνευματικῶν.
9. "Γεγωνεῖα ὑποτύποις παρα του βασιλέως Δεοντος

του σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλη-
σιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινου-
πόλεως."

10. Λατινικὰ λέξης.
Ἄρχ. Ἀδνόμιον κατονομα διέρχεσθαι.
11. Δόξαι αἱρεσιάρχων.
12. "Θεοδώρου Σκύθουπόλεως" κεφάλαια κανόνων.
13. Σύνταγμα κατα στοιχείων
τῶν περιάλημένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις
κανόσι, πονηθέντων ἅμα καὶ συντεθέντων ἐν ἱεραρχίαις ἐλαχίστῳ
Ματθαίῳ. Ἄρχ. Τὸ των ἱερων καὶ θείων χρῆμα κανόνων.
14. "Περὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων"
καὶ περὶ τῶν συνόδων καὶ περὶ τῶν ἁγίων πατέρων, οἵτινες
συνέταξαν κανόνας.
15. "Ὅτι καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμον πόθεν ἔσχον
τὴν ἀρχὴν καὶ ὅπως συνεστήσατο."
16. "Τοῦ Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας Λόγος
περὶ γονορείας καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου."
17. "Τὰ τῶν Ἀρμενίων παρατηρήματα εἰσὶν ταῦτα."
18. "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις Ἡλλίου μητροπολίτου
Κρίτης."
19. "Τιμοθέου πάπα Ἀλεξανδρείας."
20. "Τῆς ἐν Γαγρα κανὼν ι'."
21. "Ἀπὸ τῆς 5' συνόδου ἐν τῷ Τρουλλῳ."
22. "Πότε χειροτονεῖται ευνούχος ἢ ἄλλως τὸ σῶμα
λελωβημένος ἐπίσκοπος ἢ κληρικὸς" καὶ ἄλλοι τινὲς
κανόνες.
23 (σ. 349). "Κεφάλαια δέκα περὶ τῶν δύο φύσεων
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
Ἄρχ. Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.
24 (σ. 350). "Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια δέκα
περὶ οὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστασεῶς τε καὶ προσώπου."
25 (σ. 351). "Ὅροι σύντομοι ἁγίων πατέρων
περὶ οὐσίας καὶ φύσεως ὑποστασεῶς τε, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ
ὁσίου Μαξίμου."
26 (σ. 352). "Τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου ἐν τῷ πρώτῳ
λόγῳ περὶ θεολογίας."
27 (σ. 353). "Μαξίμου Ὅροι θεολογικοί."
28 (σ. 357). "Ἰωάννου γραμματικοῦ καὶ πρεσβυτέρου
πρὸς τοὺς ἀκεφάλους."
29 (σ. 361). "Ἐπαπορήματα ὑποθετικά
παριστάντα ὅτι ὁ Χριστὸς τέλειος ὑπάρχει Θεὸς ὁμοῦ καὶ
ἀνθρωπος."
30 (σ. 362). "Τοῦ αὐτοῦ διαιρέσεως τῶν τριῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων
πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς πῶς ἐν ταῖς τρισὶν
εἰσὶν αἱ τέσσαρες."
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμημον ἐγράφη εἰς Μπογδανίαν,
εἰς μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου Χλήντζα, ὑπο
βιβλίῳ του ἁγίου Σαββα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς
ἐρήμου. Πόνος καμοῦ Κωνσταντίνου, δαπάνης τῷ
πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ Κοσμᾷ ἱερομοναχοῦ ἐν
ετει αχσε' ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου ἡμέρα 5^η.

31 (σ. 363). “Οἱ τῶν ἐξόχων βασιλέων ἐπτά πρῶτοι βασιλεῖς.”

32 (σ. 363). Περὶ μέτρων μήκους.

33. Περὶ ἀνέμων καὶ τοῦ ἐτύμου αὐτῶν.

34 (σ. 363). “Περὶ τοῦ προσκυνῆν κατὰ ἀνατολάς.”

628. 81.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

“Νέον νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων.”

Νομοκάνων εἰς τὶδ' κεφάλαια, προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. “Ἀρχ. Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια. Εἰσὶ δὲ συμβουλαὶ εἰς τὸν πνευματικὸν περὶ ἐξομολογήσεως, εἰς αἷς ἔπεται “εὐχὴ συγχωρητική.” Μετὰ ταύτην τὴν εὐχὴν ἀρχεται ὁ Νομοκάνων διὰ τοῦ ἐξῆς τίτλου “Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέντες καὶ συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων νομίμων καὶ ἐκτεθέντες κατὰ τάγμα ἐκάστου καὶ βαθμοῦ διὰ τὸ ἀσύγχυτον καὶ εὐκόλως εὐρίσκεσθαι.” Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται “Πρῶτον δὲ δεῖ περὶ τῶν πνευματικῶν εἰπεῖν πῶς χρῆ αὐτοὺς τὰ ἐπιτίμια ἐπάγειν τοῖς ἐξομολογουμένοις καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξαγγελόντων, εἶτα περὶ τῶν λοιπῶν. Κεφάλαιον πρῶτον.” “Ἀρχ. Οὐχ ἀπλῶς πρὸς τὸ τῶν ἁμαρτημάτων μέτρον δεῖ τὴν ἐπιτίμιαν ἐπάγειν. Τὸ τελευταῖον κεφ. τιδ' ἐπιγράφεται “Περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν ποίῳ μέρει τοῦ σώματος εὑρίσκεται.” Ὁ Νομοκάνων ἐστὶ γεγραμμένος ἐν τῇ καθωμλημένῃ κατὰ τὸ πλείστον μέρος.

Ἐν τέλει...Ἐγρᾶφη ἢ παρούσα βίβλος δια χειρὸς καμοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου Γεωργίου ἐκ πατρίδος Σεκαρετζίου, ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ραδοβισδίου...ἐν ἔτει 1756 Ἰουλίου 4.

629. 82.

Χαρτ. 4. XVI.

“Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον, εἰς πεζὴν φράσιν.”

Κεφ. σπγ'. Προηγείται πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται “Περὶ κριτοῦ **Ματθαίου Βλαστάρως**.” “Ἀρχ. Πρέπει τὸν κριτὴν, τοῦτέστι τὸν ἀρχιερέα, νὰ μιμεῖται τὸν δίκαιον κριτὴν. Τὸ τελευταῖον κεφ. σπγ' ἐπιγράφεται “Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀποστείλῃ τελείως ἐξόδους τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.”

630. 83.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων

Κεφ. τπβ' μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Ἐστὶ δὲ γεγραμμένος ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται “Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους τιμῶν, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ. Κεφάλαιον πρῶτον, **Ματθαίου** τοῦ νομοθέτου, δε ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνυ σοφώτατος τοῦπικλήν **Βλασταρῆς**” τὸ δὲ τελευταῖον τπβ' “Περὶ τῶν τῶπικῶν συνόδων καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.”

2. “Καθολικοὶ κανόνες τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων” (πέ').

3. Κανόνες Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος, Ἀρμενοπούλου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου, Βασιλείου.

4. “Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου.”

5. “Περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς Συμεῶν Θεσσαλονίκης.”

6. “Δήλωσις ἐν ἐπιτομῇ τῶν αἵρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἵρεσιάρχων”

αἷς ἐπιφέρονται “Περὶ τῶν Φραγγῶν καὶ Λατίνων, καὶ πῶς απεσχῆσθη ἡ Ῥώμη τῶν τεσσάρων πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν.”

7. “Σύνοψις μαρτυριῶν τῆς ἁγίας γραφῆς

καὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν λατινικῶν αἵρέσεων, ἐκ τῆς ἀποσταλήσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν.”

8. “Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἵρέσεων, ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς οὗτος ἐστὶν ὁ ὀνομασθεὶς Ταράσιος σοφὸς καὶ ἡγιασμένος.”

9. “Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων.”

10. “Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ.”

11. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ μετὰ θάνατον.”

12. Συμεῶν Θεσσαλονίκης ἐτέρα εὐχὴ συγχωρητικὴ.

13. “Κυρίου Παναγιώτου ὡμολογία πρὸς ὀφέλησαν πάντων.”

631. 84.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 434).

1 (σ. 1). Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2 (σ. 25). Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ

εἰς κεφάλαια ἕξ'. Τούτων προηγούνται κανόνες τινὲς “Συνόδου Ἀγκύρας Δ^{ος} ἔχων ἀρχὴν Εἰς τὴν Ἀγκυραν τῇ μητροπόλει τῆς Γαλατίας ἐγένη καὶ ἐξέταξαν πῶς πρέπει νὰ δέχονται καὶ οἰκονομοῦσι τὰς ψυχὰς τῶν κεινῶν, ὅπου ἀρνοῦνται τὸ σέβας των, καὶ πάλιν πέφτο εἰς μετάνοιαν.” Μετὰ τοῦτον δ' ἔπεται τίτλος “Νεοκαισαρίας Δ^{ος}.” Τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον α' τοῦ νομοκάνωνος ἐπιγράφεται “Περὶ τῆς πρώτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.” “Ἀρχ. Τὸ λοιπὸν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη σύνοδος τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ἐγένη εἰς τὴν Νίκαιαν. Τὸ δὲ τελευταῖον κεφάλαιον ἕξ' ἐπιγράφεται “Περὶ διαθήκης ἀπελευθέρων ἢ ἀποθάνει.”

632. 85.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων, εἰς πάντας ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς καὶ εἰς πάντα Χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον καὶ πολλὰ χρειαζόμενον.” Νομοκάνων εἰς κεφ. τζ' ἐν τῇ καθωμλημένῃ, οὐ προηγείται πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφάλαιον ἐπιγράφεται “Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς” κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον κεφ. τζ' “Περὶ φθορᾶς καὶ διαφθορᾶς καὶ καταφθορᾶς” ὅπερ ἀρχ. Τι ἐστὶν φθαρτὸν καὶ κατὰ τί εἴρηται φθαρτὸν, καὶ ὅσαχῶς εἴρηται μὲν φθαρτὸν, δισσῶς, σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

2. “Εὐχαὶ ἐπὶ τοὺς μετανοοῦντας συγχωρητικάί.”

3. “Ἀκολουθία εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν” μετ' εὐχῶν.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς εὐτελοῦς καὶ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ, Στανισλάβου Κωνσταντινου ἐκ χώρας Μπουκουρεστίου. Ἐγρᾶφη ἐν ἔτει αψνζ^ω κατὰ μῆνα Αὐγούστου εἰς τὰς ἐννέα.

633. 86.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, διηρημένῃ εἰς τοῦ κεφάλαια, ἄν προηγηῖται πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Περὶ κριτοῦ τοῦ νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς" κτλ. τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν συμμαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

2. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἡ πνευματικὸς

ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ φρικτῶν μυστηρίων." Ἐν τέλει Ἐγράφη κατὰ τὸ ἀχρὸς ἔτος.

3. "Περὶ τοῦ πότε ἐγένετο τὸ ἅγιον σύμβολον, ἦγον τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα θεόν. Συμῶν Θεσσαλονίκης."

4. "Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, πότε ἐγένισαν καὶ διατί."

5. "Περὶ τῶν τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν."

6. "Ἴδου καὶ οἱ κανόνες τῶν συνόδων" καὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

7. "Καθολικοὶ κανόνες τῶν θείων θειερῶν ἀποστόλων" (πέ').

8. Κανόνες "Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος βασιλέων."

9. "Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ ἔχει ρούχα καὶ νὰ μὴν δείξει ποῦ τὰ ἦρε. Τοῦ Ἀρμενοπούλου."

10. "Περὶ συνεισφορᾶς

καὶ διὰ ποίας αἰτίας κάμωσιν οἱ γονεῖς τοὺς παῖδας αὐτῶν ἀποκλήρους."

11. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ γονέων αἰχμαλώτων."

12. "Περὶ δύο συντρόφων."

13. "Περὶ ἀνακτίσεως οἴκων."

14. "Περὶ πηγῆς."

15. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου."

16. "Ἐτέρα πράξις ἀρχιερέως."

17. "Ἐρώτησις περὶ τῶν ἑπτὰ τάξεων τῆς ἱερωσύνης."

18. "Περὶ τῆς ἱεράς προσευχῆς. Συμῶν Θεσσαλονίκης."

19. "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῃ τῶν αἱρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσιάρχων."

20. Κεφάλαιά τινα περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Φραγγῶν καὶ εὐχαὶ συγχωρητικαὶ δύο.

Ἰδ. καὶ κώδ. 630 (83).

634. 87.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. ρκθ').

Νομοκάνων

εἰς κεφ. ιλδ', ἐν τῇ καθωμιλημένῃ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος. Προηγεῖται πίναξ τῶν περιεχομένων, καὶ νοθεσῖαι εἰς πνευματικὸν φέρονται καὶ τὸν τίτλον "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ νομοκάνου" (τὰ φύλλα μέχρι τοῦδε ἀσελίδωτα· ἄρχεται δ' ἡ σελίδωσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν κανόνων). Οἱ κανόνες κατ' ἀρχὰς δὲν ἔχουσιν ἐπιγραφάς· ἀρχεται δὲ τὸ α' κεφ. Ὁ χειροτονῶν ὑπερουρίαν σὺν τῷ χειροτονουμένῳ καθαιρέισθω, ὅπερ ἐν τῷ πίνακι ἐπιγράφεται "Περὶ ἀρχιερέος ὅπως νὰ μὴ δὲν κάμη χειροτονίαν ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ

χειροτονῆσι τινὰ ἀπὸ ξένην ἐνωρίαν." Τὸ τελευταῖον κεφ. ιλδ' ἐπιγράφεται "Περὶ πῶς γράφει τὴν μαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

635. 88.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ εἰς χπη' κεφ. προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων. Τὸ κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἧτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγους τιδὸς χωρὶς ἐξετάσεως. Τοῦ Ματθαίου, κεφ. α'." Τὸ δὲ τελευταῖον κεφ. χπη' ἐπιγράφεται "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῃ τῶν αἱρέσεων πασῶν καὶ αἰρεσιάρχων."

636. 89.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Εὐχαὶ ἠλασθηκαὶ περὶ τῶν μετανοούντων καὶ ἐπιστρεφόντων πρὸς τὴν εὐσέβειαν."

2. "Εὐχὴ ἑτέρα."

3. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

4. Νοθεσῖαι εἰς πνευματικόν.

5. Νομοκάνων,

προηγουμένου πίνακος τῶν περιεχομένων. Ὁ νομοκάνων, ἐπιγραφόμενος "Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων" περιέχει κεφ. σνα' περὶ τὰς ἀρχὰς ἀνεπίγραφα. Τὸ α' κεφ. ἀρχ. Ὁ χειροτονῶν παρ' ἐνωρίαν κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον "Περὶ μαλακίας καὶ τι ἐστὶ καὶ πῶς."

6. Κανόνες τινες "Περὶ μονασάντων καὶ αὐθις καθεζομένων ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις."

7. "Περὶ τῶν ἀντηλεγώντων τῷ προεστῶτι καὶ μὴ ἐχώντων ὑπακοήν."

8. "Ἐρώτησις περὶ προσευχῆς."

9. "Περὶ ἱερέος ὅπου εἶναι ἀργῶς καὶ καθηρημένος. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως."

10. "Περὶ τοῦ μὴ κρίνῃ τοὺς ἱερεῖς ἢ ἐξετάζῃ αὐτοὺς, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἐξετάζονται. Ἰωάννου τοῦ Χρισοστόμου."

11. "Περὶ τοῦ πῶς γράφει ὁ πνευματικὸς

τὴν συμμαρτυρίαν ὅταν μέλλῃ νὰ χειροτονηθῇ διάκονος."

12. "Ἐτερον συμμαρτυρικὸν γράμμα."

13. "Πῶς γράφεται συστατικὸν γράμμα ἱερέων ἢ ἱεροδικόνων."

14. "Περὶ ἐνταλτηρίου γράμματος."

15. "Πῶς γράφει ἀρχιερεὺς γράμμα

ὅταν δίδῃ ἄδειαν εἰς πνευματικὸν νὰ κουρεύῃ κανένα εἰς καλόγηρον ἢ καλογραῖαν."

16. "Περὶ πῶς γράφῃ μητροπολίτης

γράμμα περὶ ἐλεημοσύνης διὰ μοναστήριον."

17. "Περὶ πῶς γράφῃ ἀρχιερεὺς γράμμα περὶ ἐλεημοσύνης δια πτωχῶν ἀνθρώπων."

18. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται τὸ ἀπανταχοῦ γράμμα ἀπὸ μέρος τοῦ μοναστηρίου."

19. Σημείωσις περὶ τῆς κτίσεως τῆς μονῆς Γρηγορίου.

"Ἔπονται φύλλα ἄγραφα.

20. Τύποι ἐπιστολῶν πρὸς ἱερωμένους.

"Ἐπονται φύλλα ἀγραφα.

21. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου παράγγελμα πρὸς τὸν ἱερέα, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν."

Γέγραπται χειρὶ νεωτέρα (XIX αἰών.).

22. "Λόγος τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ σοφοῦ, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἱερεὺς"

ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

637. 90.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Νουθεσίαι εἰς πνευματικόν (ἀκέφ.).

2. Νομοκάνων

εἰς κεφ. ννα'. Τὰ κεφάλαια τοῦ νομοκάνονος ἀνεπίγραφα.

3. Τύποι ἐγγράφων ἱερωμένων.

4. "Τάξις τῆς πρωτοκαθεδρίας

τῶν ὁσιωτῶν πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑπκειμένας τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλεως."

638. 91.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2. "Νόμιμον

ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων, εἰς πάντας ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς καὶ εἰς πάντα Χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ ὀφέλημον καὶ πολλὰ χρειαζόμενον" ἐν τῇ καθωμλημένῃ εἰς κεφ. τζ'. Τὸ α' κεφ. ἐπιγράφεται "Ματθαίου [II] ἐρὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθεῖς" κτλ., τὸ δὲ τελευταῖον γγ' "Διαταξίς περὶ τῶν ἐν διαφόροις τρόποις καὶ ἡλικίαις ἀρνησαμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, εἰτα πάλιν ἐπιστρεφόντων. Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

3. Εὐχαί τινες. "Αὐταὶ αἱ εὐχαὶ λέγονται πρὸς τὸν ἐπιστρέφοντα."

4. "Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

περὶ τῶν ἀπαρνήσεως διαφῶρων προσώπων καὶ ἡλικιῶν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πίστιν ἐπιστρεφόντων."

639. 92.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

Συντακτικὸν ἀνεπίγραφον.

"Ἀρχ. Οὐ μόνον ἔπεται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἡγεῖται αὐτοῦ ἀπτικῶ ἔθει τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἔσθ' ὅτε. Τέλλ. Ἡ δὲ διάστασις οὐθ' ὄλον οὐτε μὴν μία ἂν τὸ ὄλον οὐσα καταμετροίη· διὸ δὴ καὶ τὴν αἰτιατικὴν μάλιστα ὡς δὴ τοῦ μέρους, ἀλλὰ μὴ τοῦ ὄλου ὡς ἡ δοτικὴ, σημαντικὴν οὐσαν προσίεται. Ἐν τέλει Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ Ἀγαπίου ἱερομονάχου τὸ ἐπὶ κλην Παπανικολοπούλου ἢ Κολουβᾶ ἐκ Κερκύρας κατὰ τὸ ἀψξβον Δεκεμβρίῳ κθ' ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν κώμῃ Ὀρτάκιοι καλουμένη ἐν τῇ θεοφρουρήτῳ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου Σταυρινοῦ τοῦ ποτὲ Μάνθου μαθητοῦ μου.

640. 93.

Χαρτ. φύλ. XVIII.

"Μεταφυσικὴ

ἦται πρώτη φιλοσοφία καὶ φυσικὴ θεολογία εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον συνθεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου

κυρίου κυρίου Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνηφόρου ἐν τῷ σωτηρίῳ ἔτει ἀψ' κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐκ Κεφαλληνίας."

"Ἐν τῇ χρονολογίᾳ ἡ θέσις τῆς δεκάδος καὶ μονάδος μένει κενή. Ἐν τέλει Τέλος τῆς παρουσίας μεταφυσικῆς πραγματείας· ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ἀψπς^{ον} ἔτος ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίῳ κβ^α (=1786) διὰ χειρὸς καὶ δαπάνης ἐμοῦ Ἀγαπίου ἐν ἱερομονάχοις Κολουβᾶ ἐκ Κεφαλληνίας τοῦ καὶ Παπαντονάτου λεγομένου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Δαμωδοῦ εἶνε πιθανῶς ἀνέκδοτον.

641. 94.

Χαστ. 4. μέγ. XVIII. (σ. 401).

Συνεστὸν ἐπιστολαὶ

μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως. Ἀκέφ. καὶ κολοβ. Αἱ 12 πρῶται σελίδες λείπουσι.

642. 95.

Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς."

"Ἐπεται ἡ Ψυχολογία αὐτοῦ ὅλη.

643. 96.

Χαρτ. 8. XIV. (φ. 6).

Ἐρμᾶ Ποιμῆν.

Περιέχονται τὰ ἐξῆς μέρη. 1. Ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀρχὴ σὺν Θεῷ βίβλου λεγομένης ποιμῆν μέχρι τῶν λέξεων μὴ φοβήθητε τὸν διάβολον, ὅτι ἐν αὐτῷ δύναμις οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν. Ἐγὼ γὰρ (Ἐντ. ιβ'. ἐκδ. Gebhardt-Harnack σ. 128, 6). 2. ἀπὸ τῶν λέξεων τὰς ἰδίους ῥάβδους ἐκτιλάτω καὶ φερέτω πρὸς με (Παραβ. ἡ αὐτόθι σ. 182, 11) μέχρι τῶν λέξεων ὅτι οὐκ ἐπαισχύνονται τὸ ὄνομα αὐτοῦ φορεῖν δὴ [λωσὸν μοι] (Παραβ. θ' αὐτόθι σ. 226, 23). Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς συγγραφῆς πλὴν τοῦ τέλους, σφωζόμενον μόνον ἐν λατινικῇ μεταφράσει, εὐρίσκεται ἐν τρισὶ φύλλοις ἐν τῇ πανεπιστημιακῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λειψίας, ὠνησαμένη αὐτὰ παρὰ τοῦ περιβοήτου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. Ὅτι δὲ καὶ ταῦτ' ἀρχῆθεν ἀπετέλουν μέρος τοῦ ἐν τῇ μονῇ Γρηγορίου κώδικος ἀπέδειξα ἐν τῇ συγγραφῇ A collation of the Athos codex of the Shepherd of Hermas together with an introduction by Spyr. P. Lambros translated and edited with a preface and appendices by J. Armitage Robinson. Cambridge: at the University Press, 1888.

644. 97.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ἐρμηνεία εἰς τὴν Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν."

"Ἐν τέλει Ἐτελειώθη 1753 Ἰουλίου 17 ὁποῦ τὸ ἔγραψεν ὁ Φραγκούλης.

645. 98.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Παραδείγματα Γεωργίου Κορεσσίου εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."

2. Γνώμαι (ἀκέφαλοι καὶ ἀνεπίγραφοι).

3. Γνώμαι μονόστιχοι.

Ἀρχ. Ἀνήρ δίκαιος ἐστὶν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν.

4. "Γνωμῶν τινῶν συλλογαί."

5. Βαβρίου μῦθοι τετράστιχοι.

6. Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας.
Ἀποτελοῦσιν ἴδιον τεύχος ἐν τῷ κώδικι, γεγραμμένον χειρὶ παλαιότερα (XVII αἰών.).
7. Θέματα ἑλληνικὰ καὶ κοινά.
8. "Διάγνωσις περὶ τῶν θρόνων τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοὺς πέντε πατριαρχικοὺς θρόνους."
9. "Περὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Μοσχολίας" (κολοβ.).
- Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 4 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 6 μετ' ἐξηγήσεως ἐν τῇ ψφ.

646. 99. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Τῆς σειρηνίου γλώττης τοῦ διδασκάλου Κριτίου τῷ ἐκλαμπροτάτῳ εὐσεβεστάτῳ καὶ γαληνοτάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Στεφάνῳ Καντακουζηνῷ λόγος προσφωνηματικός."
- "Ἀρχ. [Κ]αὶνὰ μοι ἐκ προοιμίων προσπίπτει τὰ τῆς ὑποθέσεως.
2. "Θέματα εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τοῦ διδασκάλου Κριτίου."
- Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ Νικολάου Κριτίου, λογίου Προουσαέως τοῦ 17 αἰῶνος, εἰσὶν ἀνέκδοτα καὶ ἀλλοθεν ἀγνωστα.

647. 100. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Πλάτωνος Κρίτων (ἀκέφαλος).
2. Λουκιανῷ "Ἐρμώτιμος ἢ περὶ αἰρέσεων."
3. Ξενοφώντος Οἰκονομικός.
- Ἀπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

648. 101. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ὀμήρου Ἰλιάδος Α καὶ Β.
2. Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι.
3. Λουκιανῷ Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων (ἀκέφ.).
4. Τοῦ αὐτοῦ Τίμων ἢ μισάνθρωπος.
5. Φωκυλίδου Ποίημα νουθετικός.
6. Ὀμήρου Βατραχομομαχία.
7. Λουκιανῷ Νυγρίνος (ἀκέφ.).
8. Τοῦ αὐτοῦ Δίκη φωνηέντων.
- Ἀπαντα τὰνωτέρω μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
9. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ ἐλλιπής.

649. 102. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀνωνύμου Φυσιολογία.

Περιέχεται μόνον τὸ Β' μέρος, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται εἰδικώτερον

1. "Προσθήκη περὶ τοῦ καλενδαρίου τῆς ἐκκλησίας ὅπου περὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τοῦ θεμελίου αὐτῆς καὶ ἄλλων τοῦ χρόνου ἰδιωμάτων ἐστὶν ὁ λόγος."
2. "Τμῆμα πέμπτον περὶ τῆς στοιχειώδους χώρας καὶ περὶ τῶν μετεώρων." Ἀρχ. Μετὰ τὴν θεωρίαν τῶν οὐρανίων σωμάτων ὡς εὐγενεστέρων προβαίνει ὁ φιλόσοφος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς στοιχειώδους χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γενομένων ἀποτελεσμάτων. Χῶραν στοιχειώδη καλοῦμεν ὅλον τὸν στοιχειακὸν κόσμον κτλ.

Η.

3. "Τμῆμα 5' περὶ τῆς ὑδρογενίου σφαίρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ φαινομένων." Ἀρχ. Μέχρι τοῦδε ἐθεωρήσαμεν τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι φαινόμενα.

4. "Τμῆμα ἔβδομον. Περὶ τῶν ὀρυκτῶν σωμάτων." Ἀρχ. Ἐπειδὴ εἴπομεν περὶ τῶν φαινομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἀκολουθεῖ εἰπεῖν νῦν ἐν τῷ παρόντι τμήματι περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ σωμάτων. Τέλ. ἀλλ' οὐ δύναται ποιεῖν ἀληθῆ μετουσίωσιν ἐκ μιᾶς οὐσίας εἰς ἄλλην· περὶ τούτου γὰρ οὐκ ἔχομεν πείραν. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν μετάλων καὶ περὶ ἀψύχου σώματος. Τέλος τοῦ β' μέρους τῆς φυσιολογίας· ἀψπε' Σεπτεμβρίου κθ' (=1785).

650. 103. Χαρτ. 8. XVIII.

"Λογικὴ ἐπιστήμη τοῦ σοφωτάτου τε καὶ ἐπιστημονικωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοισι κυρίου Εὐγενίου Βούλγαρη."

Πρὸ τοῦ τίτλου αψμ5' Φεβρουαρίου ια' (=1746) ἐν Κοζάνῃ. Ἡ τοῦ Βουλγάρους Λογικὴ αὕτη ἐξεδόθη τύπος τὸ πρῶτον ἐν Λειψία τῷ 1766.

651. 104. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι ἀνεπίγραφοι.

Ἀρχ. Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος ὀρθῶς δοκοῦσιν οἱ ὄροι τῶν πραγμάτων. Τέλ. Ῥανὶς φρενῶν μοι μάλλον ἢ βυθὸς τύχης.

2. "Θεοφάνους Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου" Κανῶν.

3. "Κανῶν Κοσμᾶ Ἱεροσολυμήτου τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῶν."

4. "Κανῶν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."

5. Κανῶν εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοι ποσὶ.

6. "Κανῶν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ." Ἀρχ. Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ.

7. "Κανῶν τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποίημα κυρίου Κοσμᾶ."

8. "Κανῶν κυρίου Κοσμᾶ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ."

9. "Κανῶν κυρίου Κοσμᾶ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια."

10. "Κανῶν ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ," οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

11. "Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμοκάπτου Τινὲς ἐπιστολαί."

12. "Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις."

13. "Αἰπιστολαὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου."

14. "Βασιλείου Σελευκείας Λόγος εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν."

15. "Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου."

16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Εὐτρόπιον.

8

17. “Γρηγορίου... τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.”
“Ἀπαντα φέρουσιν ἐξηγήσιν ἐν τῇ ψα πλην τοῦ ὑπ’ ἀρ. 11,
ἐνθα ἀφείθη μὲν χώρος διὰ τὴν ἐξηγήσιν, ἀλλ’ αὕτη δὲν ἐγράφη.

652. 105.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανόνες τρεῖς.
2. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα.”
3. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α (μέρος).
4. Κάτωνος γνώμαι.
5. Λουκιανοῦ Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῶ συνόντων.
6. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς αἴτιος τῶν κακῶν.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῶ.
8. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ προσηλώσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γινόμενου ἐμπυρισμοῦ τῆς ἐκκλησίας.
9. “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλίαι κατὰ τῶν μεθόντων.”
10. “Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου Εἰς τὸν μέγαν Βασιλεῖον ἐπικηδεῖα εἶτε ἐπιτάφια.”
11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
12. Διαγνωστικά τινα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς μετὰ πινάκων.
13. Πλουτάρχου ἐκ τῶν Ἠθικῶν.
α’. Περὶ παίδων ἀγωγῆς.—β’. Πῶς ἂν τις διακρίνει τὸν κόλακα τοῦ φίλου.—γ’. Περὶ τοῦ ἀκούειν καλῶς.—δ’. Πῶς ἂν τις αἰσθητοῦ ἑαυτοῦ προκόπτουτος ἐπ’ ἀρετῆ.—ε’. Περὶ πολυπραγμοσύνης.
14. Συνεσίου Ἐπιστολαί τινες.
“Ἀπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
15. Στίχοι (καταλογάδην).
“Ἀρχ. Βύζαντος αὐτὴ ἐστὶ Κωνσταντίνου.

653. 106.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα.”
2. “Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφυλάκτου σχολαστικῶ τοῦ Σιμοκάττου Ἐπιστολῶν.”
3. “Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου Ἐπιστολῶν.”
4. “Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπιστολῶν.”
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη εἰς τοὺς αΨψκα’. Μαρτίου κθ’ (=1721) μέμνησθε τοῦ γράψαντος Χρήστου Παπά-ζογλη τοῦ ἐξ Ἄρτης.
5. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ μονόστιχα” καὶ δίστιχα.
6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι.
α’. Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς.—β’. Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—γ’. Εἰς τὰ φῶτα.—δ’. Εἰς τὸ ἅγ. Βάπτισμα.
7. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α, Β, Γ καὶ τὸ Δ ἀτελές.
8. Ὁμήρου Ὀδυσσεΐας Α, Β, Γ (ἐλλιπῆ).
9. Λόγοι δ’ εἰς περικοπὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
10. “Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἀπολωνίου τοῦ Τυανέως.”
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 6 καὶ 7 (ἐν τῷ Α καὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ Ι’) μετὰ

παρασελίδου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, τὸ ὑπ’ ἀρ. 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, τὰ δὲ ὑπ’ ἀρ. 2—4 μεθ’ ἐξηγήσεως ὑπὸ τὸ κείμενον, λειποῖσιν ἐν πολλαῖς σελισι.

654. 107.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 32).

- 1 (φ. 1 α). Τύποι ἐπιστολικοί.
- 2 (φ. 18 β). Γνώμαι μονόστιχοι μετὰ ἰδίων ἐπιγραφῶν ἀλφαβητικῶς τεταγμένων, ὧν αἱ πρῶται Εἰς νόμους, Εἰς ξένους, Εἰς ὄρκον, Εἰς ὄργην κτλ. Οἱ πρῶτοι στίχοι τῶν Εἰς νόμους
Νέος ὧν ἀκούειν τῶν γερετέρων θέλη.
Ἴσχυρὸν ὁ νόμος ἐστὶν ἢν ἄρχοντα ἔχει.
Τελευταῖαι ἐπιγραφαὶ Εἰς ὑπεριφάνιαν, Εἰς ὕπνον.
Τέλ. “Τπνος δὲ πείνην τὴν κακέσχατον δαμῶ.
- 3 (φ. 24 β). Ἐπίγραμμα Εἰς μέθην.
“Ἀρχ. Οὐκ οἶδεν οἶνος σωφρονίζειν τὴν φύσιν.
- 4 (φ. 25 α). Γνώμαι δίστιχοι.
“Ἀρχ. Κρείσσων ἅπαις ἡμέρα κύειν ἐκγωνα
ὁ μὲν γὰρ ἅπαις οἱ δὲ πολλοὶ καὶ κακόν.
- 5 (φ. 25 β). Γνώμαι Εἰς χρέος, Εἰς ψεύδος.
Τέλ. Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.
- 6 (φ. 26 α). “Γνώμαι καὶ δίστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”
“Ἀρχ. Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος.
Τὰ ὀκτῶ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος εἰσι διαβεβρωμένα κατὰ τὸ ἄνω ἤμισυ.

655. 108.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ξενοφάντος Ἀπομνημονεῖματα (ἀκέφ. κολοβ.).
μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

656. 109.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Αἰσώπου Μῦθοι (ἀκέφαλοι).
2. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια (κολοβ.).
Ἀμφότερα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

657. 110.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἡρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Κολοβ. ἐν τῇ δημηγορίᾳ Μαξίμου (βιβλ. η’).

658. 111.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου Ῥητορικὴ Λευχειμο-
νοῦσα (ἀκέφαλος).
Ταύτης προτάσσονται 1. Ἀφιέρωσις εἰς Παρθένιον Λαρίσης (ἀνευ ἀρχῆς), ἧς ἐν τέλει κατὰ τὸ αΨβ^{ον} ἔτος (=1702) τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεποῦς πανιερότητος θεράπων εἰλικρινῆς Ἀναστάσιος Παπαβασιλόπουλος ἐξ Ἰωαννίνων.
2. Ἐπίγραμμα “Πρὸς τὸν αὐτόν.” 3. “Προσίμιον εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς βίβλου.”

659. 112.

Χαρτ. 8. μικρ. XIX ἀρχ.

“Ἀποσπασμάτιον ἀριθμητικῆς Κωνσταντίνου Δούκα Σιατιστιῶς μεταφρασθείσης ὑπ’ αὐτοῦ ἐκ τῆς γερμανικῆς διαλέκτου.”

660. 113. Χαρτ. 8. μικρ. XVIII.
 “Τεχνολογία” καὶ “Περὶ ὀρθογραφίας”
 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. “*Αρχ. Τί ἐστὶ γράμμα ;*
 Ἄπ. Μέρος ἐλάχιστοῦ φωνῆς ἀδιαίρετον.

661. 114. Χαρτ. 16. XVIII.
 “Τεχνολογία συντομωτάτη
 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν ὀκτώ τοῦ λόγου μερῶν κατὰ
 τὰ παρεπόμενα.”

662. 115. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. κς’. σ. 138).
 1 (φ. γ’). “Ἐπιστολαὶ τσερμονιόζαι.”
 2 (φ. η’). “Ἀποκρίσεις εἰς τὰς τσερμονιόζας ἐπι-
 στολάς.”

3 (φ. ιθ’). “Περὶ τοῦ πῶς νὰ εὐρίσκῃς
 ποῖος μῆγας σέρνει καὶ ποῖος δὲν σέρνει” καὶ ἄλλαι τοιαῦται
 ὁδηγίαι.

4 (σ. ι). “Ἐπιστολάριον κοινὸν εἰς κάθε ἄνθρωπον.”
 5 (σ. 97). Τύποι διαθηκῶν, ὁμολογιῶν καὶ προικο-
 συμφώνων.

6 (σ. 127). “Πίναξ τοῦ παρόντος ἐπιστολαρίου.”
 Ἐν τοῖς ὑπ’ ἀρ. 1 καὶ 2 τύποι ἐπιστολῶν ἐν τῇ καθωμιστημένῃ.

663. 116. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. Ἐπιστολάριον.
 Προηγούνται τύποι ἐπιστολῶν ἰταλικῶν καὶ μιᾶς λατινικῆς.
 Ἐν δὲ ταῖς ἑλληνικαῖς καὶ μία ἀνεπίγραφος εἰς τινὰ βιβλιοφύλακα

ἐν Βενετίᾳ, τύπος ἐπιστολῆς ἀφιερωτικῆς ἐκδοδομένην ἐκκλη-
 σιαστικῶν βιβλίων.

2. Τινὰ περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγραφομένου “Ἱστο-
 ρία ὄλων τῶν συνόδων... τοῦ θεοφιλεστάτου ἀφθεντῶ
 Μάρκου Μπαταλήνη, ἐπισκόπου τῆς Νοτζέρας.”
 Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ.

664. 117. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 101).
 “Βικεντίου Δαμωδοῦ Πρᾶξις κατὰ συντομίαν
 εἰς τὰς ῥητορικὰς ἐρμηνείας ἐκδοθεῖσα μὲν χάριν τῶν εὐσεβῶν
 ἱεροκλήρων παρὰ Ἐμμανουὴλ Δημητριάδου, προσφωνηθεῖσα δὲ
 τῷ ἐντιμοτάτῳ ἐφόρῳ τῆς ἐν Πέστη ἑλληνικῆς σχολῆς κυρίῳ
 κυρίῳ Νικολάῳ Μπεκέλλα. Ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας ἐν τῇ
 τυπογραφίᾳ Τ. Ἰωάννου Τράππνερ. 1815.”

Ὁ κῶδιξ ἀντίγραφον τοῦ ἐντύπου, οὗ ὁ τίτλος φέρεται ἀτελῶς
 παρὰ Βρετῶ Νεοελ. φιλολ. τόμ. Β’ ἀρ. 543.

665—701. 118—154.

Χαρτ. 8 μέγ. 8. 16. XV—XIX.

Ἑκκλησιαστικὴ μουσική.

702. 155.

Περγ. XI—XIII. Χαρτ. XVI—XIX.

Φάκελος περιέχων ὀλίγα φύλλα (Περγ.) ἐκ περιενδύ-
 σεων κωδίκων ὕλης ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὀλίγα (Χαρτ.)
 ἄσημα ἀποσπάσματα.

Η'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

703. 1. Περγ. 4. XII. (σελ. 2).
Εὐαγγέλιον.
Ἐν τέλει Πέρας ἤλειφεν ἡ θεία ταύτη βίβλος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀναγνώστου τοῦ Μοναστηριώτου καὶ νομικοῦ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βοθρωτοῦ τοῦ ἀπὸ χωρίον Παύλου τὸ ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν δεσποίνης, ἐξ ἀξιώσεως δὲ καὶ συνεργίας τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως Βασιλείου τοῦ ἀπὸ χωρίου Τζερκουβιανους τὸ ὑπὸ τὴν ἀρχοντίαν Λογγαβίτζης... Ἐγράφη δὲ καὶ ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ,S χπθ' ἰνδ. ἰδ' μηνὶ Μαρτίῳ γ', ἡμέρᾳ ,S', ὥρα πρώτη... (=1181).
704. 2. Περγ. 8 μέγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ
μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.
Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ συγκεκολλημένων τεσσάρων φύλλων (Περγ.), ὧν τὰ μὲν ἐσωτερικὰ δύο (IX αἰών.) περιέχουσιν ὕλην ἐκκλησιαστικὴν, τὰ δὲ δύο ἐξώθεν (XI αἰών.) ὕλην διαλεκτικὴν.
705. 3. Περγ. 8 μέγ. XIII. (σελ. 2).
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
706. 4. Περγ. 8. XIV.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου.
Τὸ ἀπολυτικίον ἐνέχει τινὰς διαφορὰς ἀπὸ τοῦ συνήθους.
2. Κανόνες εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον ἐν πᾶσι τοῖς ἡχοῖς.
3. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου.
4. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.
5. "Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου... Γεωργίου Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασιαν" κτλ.
6. "Διήγησις θαυμαστῆ Περὶ τοῦ τερατουργηθέντος τῷ ἁγίῳ μεγαλομάρτυρι Γεωργίῳ εἰς τὸν αἰχμαλωτισθέντα παῖδα Γεώργιον."
7. Ἀκολουθία εἰς ἐγκαίνια ναοῦ.
707. 5. Περγ. 8. XIV.
Ψαλτήριον
μεθ' ἔρμηνείας ἐπομένης εἰς τὰ ἐκάστοτε προτασσόμενα χωρία. Αἱ δὲ ὤδαὶ ἔπονται ἄνευ ἔρμηνείας. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,Sωια' μηνὶ Μαΐῳ κδ', ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἰνδ. α⁹⁵ (=1303).
708. 6. Περγ. 8. XII.
1. Κανόνες εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ιβ' (ἀκέφ.).
2. Στιχηρὰ εἰς τὴν Θεοτόκον.
3. Ἔτερα στιχηρὰ σταυροθεοτοκία.
4. Καθίσματα Θεοτοκία.
5. Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ὁ κώδιξ ἐστὶ διαβεβρωμένος ὑπὸ μύδς πρὸς τῇ ῥάχει κατὰ τὸ ἄνω ἡμισυ σχεδὸν διὰ πάντων τῶν φύλλων.
709. 7. Περγ. 8. XIII.
Ψαλτήριον.
710. 8. Περγ. 8 μικρ. XII.
1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικὰ (ἀκέφ.).
Σῶζονται μόνον τὰ κεφ. ξα'. (ἀκέφ.) "Περὶ κινήσεως."—ξη'. Τὰ κεφ. ξς'—ξη' ἔχουσιν ἐπιγραφὴν καὶ διάταξιν διάφορον τῆς παρὰ Migne XCIV, 665 κ. ἐ. Τὸ ξς'. ἐπιγράφεται "Ὅρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας."—ξζ'. "Ἐπι περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως."—ξη'. "Ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία."
2. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως" ἐν κεφ. ρ'.
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις.
4. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ θεολογίας λόγος β'."
5. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος α' περὶ υἱοῦ" (κολοβ.).
Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἐφθαρμένος ὑπὸ πυρκαϊᾶς.

711. 9.

Χαρτ. φύλλ. XVIII.

“Γερόντων δύο πνευματικῶν ἡσυχάζοντων ἐν κοινοβίῳ ὄντι ἐν τῇ περιχώρῳ Γάζης καὶ λεγόμενῳ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου Ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ καὶ διακονούντος αὐτοῖς, ὧν τὰ ὄνόματα **Βαρσανούφιος** καὶ **Ἰωάννης**. Ἰστέον δὲ ὅτι μέγας γέρων ὁ Βαρσανούφιος λέγεται· διὸ καὶ αἱ πλείστα τῶν ἀποκρίσεων οὕτω δηλοῦσιν.”

712. 10.

Χαρτ. φύλλ. XVIII. (φ. τνβ').

Ἰωσήφ τοῦ Βρυννίου Ὁμιλία.

Προτάσσεται πίναξ ἀκριβῆς, οὗ ἐν τέλει ἀναγράφονται καὶ δύο ὁμιλίαι λείπουσαι ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ὁμιλιῶν τούτων τῇ ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου δημοσιευθείσῃ ἐν Λειψία (1768). Ἄλλ' αἱ δύο αὗται ὁμιλίαι λείπουσι καὶ ἐν τῷ κώδικι, αἱ δὲ φερόμεναι αὐτῶν ἐν τῷ πῖνακι ἐπιγραφαὶ ἔχουσιν ὧδε. 1. “Λόγος ε' ῥηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ παλατίῳ εἰς τὸ κατὰ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς 9^{ης} ὥρας ἀναγινωσκόμενον εὐαγγέλιον, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔπει ἐν ταῖς προρηθείσαις δυσίν.” 2. “Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τῆς Ὀδηγητρίας ἐν τῇ γεννημένῃ λιτανείᾳ μετὰ τὴν τελείαν τῆς πόλεως ἀπολύτρωσιν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔργον ἐστὶ φυσικὸν ταῖς μελίσαις.”

713. 11.

Χαρτ. φύλλ. XIX. (σ. 469).

Βίβλος ψυχωφελῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ μυροβλύτου

τῶν ὄσων θεοβουλήτως καὶ προμηθείᾳ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐφόρου φυλακίσσης καὶ προστατίδος τοῦ ὄρους Ἄθω φανέντος ἐν διαφόροις σχήμασι μοναχῶν διηγήσατο τῷ μοναχῷ Αἰχμαλώτῳ (οὕτω κληθέντι) εἰς προτροπὴν μετανοίας τῶν ἐν Ὁρῶν πατέρων διὰ τὴν τότε καταδρομὴν τὴν κατὰ τὸ ἀρκά συμβάσαν, ἵνα εὐρεθῶσιν ἐν μετανοίᾳ, καὶ ἄλλαι πλείστα νοουθεσίαι πρὸς τοὺς αἰρουμένους τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καὶ ἀποδεχομένους ἐν εὐθύτῃ καρδίᾳ. Ἀντεγράφη δὲ ἤδη δαπάνη καὶ συνδρομῇ τοῦ πανοσιολογμωτάτου κηροῦ Εὐγενίου ἱερομονάχου, χειρὶ δὲ Ἰακώβου μοναχοῦ εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων... Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰωνῇ.”

714. 12.

Χαρτ. φύλλ. XVIII.

“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον** εἰς ἀπλὴν ἤδη γλώσσαν μεταφρασθεῖσα πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων.”

Ἡ μετάφρασις ἐξικνεῖται μέχρι τῆς κθ' ὁμιλίας. Ὁ δὲ κώδιξ ἐστὶ τὸ πρωτόγραφον τοῦ ἀγνώστου μεταφραστοῦ, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν πολλῶν διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων.

715. 13.

Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

716. 14.

Χαρτ. 4. XIV.

Ι. Θεολογικὴ πραγματεία (ἀκέφαλος), ἧς ἡ ἀρχὴ

Θεοῦ παθεῖν καὶ θανεῖν καὶ ὅτι ἐκ τούτου οὐδὲν ἀνακλόουθον ἔπεται. Ἐκ τῆς σκέψεως οὖν τῶν προ-
θεθειμένων ἀρκούντως καταφαίνεται μηδὲν ἀπεικὸς ἀκολουθεῖν ἐκ τοῦ τὸν Θεὸν τὸν μονογενῆ λόγον τοῦ πατρὸς παθεῖν τε καὶ θανεῖν ὁμολογεῖν.

Τῆς αὐτῆς πραγματείας ἔπεται

“Κεφάλαιον ἢ Πῶς ἐστὶν ἐκληπτέον ὅτι τὸ οἱ πιστοὶ μεταλαμβάνουσι τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι οὐδὲν ἐκ τούτου τὸ ἄσπον.”—“Κεφάλαιον θ' Πῶς ἐστὶν ὁ εἰδικὸς τόπος ἐνθα αἱ ψυχαὶ καθαίρονται πρὶν ἢ ἀπελθεῖν εἰς τὸν παράδεισον.”—“Κεφάλαιον ι' Ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ Θεοῦ ταῖς ἀνθρωπίναις ἐνεργείαις ἀνάγκη οὐκ ἐπιτίθησιν.”

2. “Οἱ ἱεροὶ κανόνες τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων Ἀποστόλων”

μετὰ καὶ σχολίων κερρῶν ἐν τε τῷ εἰδάφει καὶ κατὰ τὴν ᾠαν.

3. “Περὶ τῶν συνόδων

τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τῶν μερικῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν τε καὶ τῶν ἰδικῶν τῶν ἁγίων.”

4. “Περὶ αἱρέσεων δῆλωσις ἐν ἐπιτόμῳ.”

5. Οἱ κανόνες τῶν ἐπτά οἰκουμενικῶν συνόδων.

6. **Ταρασίου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης** περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι τὰς χειροτονίας.

7. “Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἔρμηνείας.”

8. “Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων” καὶ **Κανόνες τῶν μερικῶν συνόδων.**

9. “Ἐπιστολὴ Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ σύνοδον.”

10. Ἀττικοῦ **Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῆ.**

11. “Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου.”

12. **Διονυσίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Βασιλίδην ἐπίσκοπον.**

13. **Πέτρου Ἀλεξανδρείας Κανόνες** φερόμενοι ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.

14. **Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Ἐπιστολὴ** κανονικὴ Περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθουτα φαγόντων.

15. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀμφιλοχίῳ Ἰκονίου** καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ.

16. “Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.”

17. **Διήγησις περὶ Εὐτυχοῦς.**

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ἦν τις κατὰ τὴν βασιλίδαν πόλιν ἀρχιμανδρίτης ὀνομαζόμενος Εὐτυχῆς.

18. “Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἐβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος.”

19. “Χρυσοβούλλιον τοῦ μακαρίτου βασιλέως κῦρ **Νικήφορου τοῦ Βοτανειάτου**

ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων.” (ZACHARIAE V. LINGENTHAL *Novellae constitutiones* σ. 338 κ. ἐ.).

20. “Ἡ γεγονυῖα Νεαρά παρὰ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν τοῦ **Κομνηνοῦ κῦρ Ἀλεξίου**

περὶ μνηστείας, κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς 5^{ης} ἰνδ. ἐν ἔτει 5^φβ' (ZACHARIAE V. LINGENTHAL *Novellae constitutiones* σ. 359 κ. ἐ.).

21. Σισιννίου πατριάρχου Κέλευσμα κατά τῆς ἀθεμιτογαμίας.

22. Διάφοροι διατάξεις περὶ γάμων.

23. “Διάλεξις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς Λατίνων” ἐν κεφ. κ’. Ἀρχ. Διὰ τί ἀποσχίζεσθε ἀφ’ ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε οὐδαμῶς ὄλως ἡμῖν Χριστιανοῖς οὐσι.

24. “Τοῦ ἁγίου Θαλασσίου τοῦ μεγάλου.”

Ἀρχ. “Ὅστις δ’ ἂν βούληται σωθῆναι πρὸ πάντων χρῆ κρατεῖν τὴν πίστιν.

25. “Ὁ τόμος τῆς ἁγίας συνόδου ἤγουν τῆς ὀρθοδοξίας.”

26. “Τὸ ἴσον τῆς ὁμολογίας τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν δεσποίνης [Θεοδώρας τῆς Παλαιολογίνης]

ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν πράγμασιν ὅπερ διὰ οἰκειοχείρου σταυροῦ ἀπαρχῆς ἐπιστώσατο καὶ κάτω διὰ τῆς οἰκείας στήλης ἐν χρυσίνῃ βούλλῃ φερομένης καὶ ἀπηρωμένης δι’ ὄξείας μετάξης.” Ἀρχ. Θεοδώρα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὴ αὐγούστα καὶ αὐτοκρατορίσα Ῥωμαίων Δούκαινα Κομνηνὴ ἢ Παλαιολογίνα. Οὐχ ὡς περ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατορθωμάτων ὅσα τίς ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτοῦ κατορθῶσαι δυνήσεται οὕτω μοι καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς δοκεῖ.

27. “Γεωργίου τοῦ Κυπρίου Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφημῶν δογμάτων ἐκδοθεὶς πρὸ τοῦ ψήφου Θεοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνελθεῖν αὐτὸν θρόνον.”

28. “Κατὰ Λατίνων ῥητὰ ἀπὸ λόγων ἁγίων τινῶν.”

29. Νικολάου πάππα Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀρχ. Γράψας οὐχ οἶον τε ἀδελφὲ τιμιώτατε ὁπόσοις ὀδυρμοῖς καὶ ἀνιανοῖς ὑπὲρ τῶν ἀμετρήτων ὑμῶν συννεχόμεθα διωγμῶν.

30. “Ἐπιστολὴ ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ πάππα πρὸς τοὺς συγκλητικὸς Κωνσταντινουπόλεως.”

31. “Πρακτικὰ τῆς οἰκουμενικῆς ὀγδοῆς συνόδου.”

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα φέρουσιν ἐκάστοτε ἰδίᾳ ἐπιγραφὰς ἐρυθράς.

717. 15. Χαρτ. 4. XVII. (σελ. 2).

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ ἐπιστολαί.

1. Λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας.—2. Ἐτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας.—3. Ἐπιστολὴ εἰς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς.—4. Περί ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν παραίνεσις β’ γ’ δ’ καὶ ε’.—5. Περί ἀρετῆς κεφάλαια δέκα.—6. Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—7. “Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι.”—8. “Συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχὸν κεφ. 4γ’.”—9. Μακαρισμοί.—10. Λόγοι παραινετικοὶ πρὸς μοναχοὺς μβ’.—11. Πῶς κτᾶται τις ταπεινοφροσύνην κεφ. ρ’.—12. Περί τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.—13. Περί τῆς θείας χάριτος.

718. 16. Χαρτ. 4. XVII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

719. 17. Χαρτ. 8 μέγ. XIX.

“Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου

συγγραφείσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου.”

Ἐν τέλει

Ἐν τῇ ἱερῇ καὶ σεβασμίᾳ σκῆτῃ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἀννης καὶ οἱ ἐντυχάνοντες ἔρρωσθε πάντες.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωκς (=1826) κατὰ μῆνα Ἀπρίλλιον ...Ὡς περ ὁ Χριστὸς δύο λεπτὰ τῆς χῆρας οὕτω κάμου πάτερ μου δέξαι πόνον τῆς χεῖρας. Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ μελανήμονος καὶ ἀλυτροῦ Διονυσίου τάχα μοναχοῦ ἀνδρός τε καὶ ἀγύρτου.

720. 18. Χαρτ. 8. XIX.

1. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ.”

2. Μελετίου Ἀλφαβηταλάβητος.

Σύγγραμμα θεολογικῆς ὕλης ἐκ σελίδων 597, γεγραμμένον εἰς στίχους πολιτικὸς ἀνομοιοτελεῦτους περὶ τοὺς 13000. Τούτου προτάσσονται α’. Πίναξ τῶν κεφαλαίων. β’. Πρόλογος προτρεπτικὸς εἰς πολιτικὸς στίχους. γ’. Προθεωρία εἰς πολιτικὸς στίχους. δ’. Πρόλογος κατὰ στίχον.

721. 19. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος κατὰ Λατίνων.”

2. “Ῥῆσεις τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τῆς Λατίνων καινοτομίας.”

3. “Κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ τοῦ μη καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.”

4. “Ἐτεροι συλλογιστικὰ ἀποδείξεις ἀνωμένου τινὸς σαφῶς παριστάνουσι ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, οὐ μὴν δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὡς οἱ τῆς δυτικῆς ὁφρῦος βούλονται.”

5. “Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμμεώνη τὸν ἅγιον καὶ θεολόγον.”

Ἐν τέλει 1707 Μαρτίου κδ’.

6. “Τοῦ ἀγιοτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης κύρ Νικολάου Λόγος διαλεκτικὸς περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ παραγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οἱ γ’ εὐχῆς τάξιν ἐπέχει τὸ προοίμιον.”

7. “Τοῦ αὐτοῦ Νικολάου Μεθώνης Κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι

τοῦ παρὰ Λατίνους καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῷ.”

722. 20. Χαρτ. 8. XVIII.

Διηγήσεις ἐκ τοῦ γεροντικοῦ καὶ ἀποφθέγματα πατέρων.

Ἐν τέλει 1783 ἐν μηνὶ Ἰουλίου 29.

723. 21. Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικόν.

724. 22. Χαρτ. 8. XVII (σ. 409).
 "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου
 τοῦ διὰ Χριστὸν μωρίαν ὑποκριναμένου."

725. 23. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ψαλτήριον
 ἐξηγημένον παρὰ ἄρχοντος κυρίου Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου
 (γρ. Βλεμίδου) τοῦ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας."

726. 24. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Τοῦ μακαριωτάτου Ἀύγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος
 Περὶ Τριάδος βιβλία πέντε πρὸς τοῖς δέκα
 ἅπερ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετέηργκεν
 ὁ σοφώτατος καὶ τιμώτατος τῶν μοναχῶν κύριος Μάξιμος ὁ
 Πλανούδης."

727. 25. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 307).
 1 (σ. 1). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
 πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλύβη
 τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος, συγγραφεῖς
 παρὰ Ἰωαννικίου εἰτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ Κόχιλα."

2 (σ. 62). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεο-
 φόρου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ νέου τοῦ ὁμολογητοῦ."

3 (σ. 93). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου ὁσιομάρ-
 τυρος Ἰακώβου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὰ ὄρια
 τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ θείας θεωρίας ἐκεῖ κατα-
 τρυφήσαντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου."

4 (σ. 152). "Κατὰ τὸ ἀφξή' Μαρτύριον τοῦ ὁσιο-
 μάρτυρος Δαμιανῶ."

5 (σ. 155). "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος
 Μιχαὴλ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Θεσσαλονίκῃ."

6. Διάφορα βραχέα μαρτύρια νεομαρτύρων.

7 (σ. 230). "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκησις καὶ
 παιδοὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ
 νέου

τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος εἰς τόπον ὀνομαζόμενον
 Κουσοκαλύβι."

8 (σ. 264). Διάφορα βραχέα μαρτύρια νεομαρτύρων.

9 (σ. 269). "Μαρτύριον Μανουὴλ ἐκ τῆς νήσου
 Κρήτης

μαρτυρήσαντος ἐν τῇ νήσῳ Χίω κατὰ τὸ αψλβ' σωτήριον
 ἔτος καὶ κατὰ τὴν ις' Αὐγούστου."

728. 26. Χαρτ. 8. XIX.

Γεροντικόν.

729. 27. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Θαῦμα γινόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει."

2. Διήγησις Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

3. Βίος καὶ πολιτεία ἀγίου Ξενοφώντος
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

4. Πατερικόν.

Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ δύο χειρῶν.

730. 28. Χαρτ. 8. XIV—XVIII.

1. Γεροντικόν καὶ Πατερικόν.

2. Λόγοι διάφοροι

ἐν οἷς καὶ Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
 σκηνοῦ, Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως.

3. Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων.

Ὁ κώδιξ συναπύρτισται ἐκ διαφόρων μερῶν γεγραμμένων
 ἐν διαφόροις χρόνοις (XIV—XVIII αἰῶν.). Πολλὰ δὲ τῶν
 περιεχομένων εἰσὶν ἀκέφαλα, κολοβά, ἑλλιπῆ.

731. 29. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων καὶ τῆς προσκυνήσεως
 τῶν ἀγίων πῶς ὀφείλομεν φρονεῖν."

Ἄρχ. Τῶν ἀγίων ὄντων καὶ ὁμολογουμένων παρὰ
 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πρεσβευτῶν.

2. "Περὶ τῶν πέντε διαφορῶν τοῦ σχίσματος

τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἀνατολικῆς τε καὶ δυτικῆς καὶ πρώτον περὶ
 τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς
 Σάλπιγγος." Ἄρχ. Πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ ἡ ἀένναος
 καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ αἰτία πάντων τῶν ὄντων· αὐτὸ οὐδένας
 τὸ ἀμφιβάλλει."

Εὐαγγελικὴ Σάλπιγξ ἐπιγράφεται ἡ ὑπὸ Ἐφραίμ τοῦ ἐξ
 Ἀθηνῶν τοῦ μεθυστέρου πατριάρχου Ἱεροσολύμων γενομένη
 ἐκλογὴ ἐκ τῶν λόγων Μακαρίου τοῦ Πατριῶν. Αὕτη ἐξεδόθη
 τύποις τὸ δεύτερον ἐν Λειψία τῷ 1758 (Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολ.
 Τόμ. Α' ἀρ. 221). Ἐπιθεὶ Ἰωάννου Σακελλίωνος Πατριακῆν
 Βιβλιοθήκην σ. 176 σημ. 1.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 εὔρηται συνεσταχωμένη ἡ ἐντυπος
 Πέτρα Σκανδάλου τοῦ Μηνιαίου κατὰ τὴν ἐν Ἀμστελοδάμψ
 ἔκδοσιν τοῦ 1760.

732. 30. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου Θεοφάνους τοῦ
 ἐπίκλην Κεραμῆος ἐπισκόπου Ταυρομενίου τῆς Σικελίας
 Ὁμιλία

εἰς Εὐαγγέλια Κυριακὰ καὶ ἑορτὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμιλ.
 εἰβ'.

2. "Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου πρώτῃ."

3. "Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας

Ὁμιλία εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν καὶ εἰς τὴν
 Σταύρωσιν."

4. Λογίδρια νεκρώσιμα τέσσαρα.

5. "Εγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἥλιαν."

6. Βίος καὶ πολιτεία Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλύβη.

7. "Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδῃ"

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 4—7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

733. 31. Χαρτ. 8. XVII.

"Βιβλίον ὀνομαζόμενον Κατάνυξις

περιέχον λόγους διαφόρους ἀναφέροντας ἐν κεφαλαίοις τριά-
 κοντα καὶ δυοὶ πάντων τῶν παθῶν τὰς κατηγορίας διὰ παρα-
 δειγμάτων τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς, συγγραφέντας δὲ παρὰ
 Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ νέου Θεολόγου."

Ἐν τέλει

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις

Θεοῦ γὰρ <τὸ> δῶρον καὶ Γερασίου μόνου πόνου.

...Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος ἡ ἐπ'ὄνομαζομένη
Κατάνυξις ἐν ἔτει ,ζροξ' (=1669).

734. 32. Χαρτ. 8. XIV.

1. Κανόνες εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ἀκέφ.).
2. Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου.
3. "Νικῆτα ῥήτορος ἁγίου ἀνδρὸς Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον."

735. 33. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐαγγελίου μέρος
τουρκιστί δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων.
2. "Κανονάριον ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Διακόνου,
μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου
διάγορεύου περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν τε παθῶν καὶ των
τούτοις προσφόρων ἐπιτιμιῶν περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρομάτων
καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν συμπαθεστάτων."

736. 34. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Βιβλίον δεύτερον τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου. Βίβλος
καλλίστη Ἑλένης Κατελούζενας κυρᾶς μεγάλης Αἴνου."
Περιέχονται ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου.
2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Κεφάλαια
γνωμικά."
3. "Τοῦ αὐτοῦ" ἕτερα κεφάλαια.
4. "Ἐκλογή ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."
5. "Κανὼν χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον,
ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κῆρ Θεοδώρου τοῦ
Λάσκαρι."
6. "Εὐχαὶ τῆς ὄλης ἐβδομάδος."
7. "Κανὼν κατασκευτικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν."

737. 35. Χαρτ. 8. XIV.

1. [Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ;] Λόγος (ἀκέφ.).
"Ἀρχ...σε τὴν βασιλικὴν εἰκόνα συγκεχωσμένην τοῖς
πάθεσιν καὶ συγκαλεῖ τὰς φίλας αὐτῷ δυνάμεις ἐπὶ
τῇ ταύτης εὐρέσει. Τέλ. τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον
καὶ δοξαζόμενον, ὃν καὶ νῦν τρανοῦσθαι ἡμῖν εἰςχομαι
ὅσον ἐφικτὸν τοῖς δεσμοῖς τῆς σαρκὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαίων.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυ-
βίτου.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Θεοῦ.
8. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ τινος μοναχοῦ Εὐφρο-
σύνου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ σωτηρίας ψυχῆς
καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας.

10. Ἀνωνύμου Λόγος εἰς τὴν 5^η Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.
11. Ἀνωνύμου Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου.
12. Ἀνωνύμου Λόγος εἰς τὸ Σάββατον τῶν ψυχῶν.
13. Ἀνωνύμου Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυρο-
προσκυνήσεως.
14. Ἀνωνύμου Λόγος εἰς τὴν μνήμην τοῦ δικαίου
Λαζάρου (κολοβ.).

738. 36. Χαρτ. 8. XIV.

- 1 (σ. 1). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐπιστολὴ πρὸς
Γρηγόριον.
- 2 (σ. 9). Ἁγίου Νείλου Λόγος ἀσκητικός.
- 3 (σ. 62). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἀγάθιον μονάζοντα.
Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.
- 4 (σ. 144). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ῥοδώνυμον πρεσβύτερον.
- 5 (σ. 146). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ περὶ ψαλμωδίας
καὶ προσευχῆς.
- 6 (σ. 167). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ περὶ ἐναρέτου
πολιτείας.
- 7 (σ. 183). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια περὶ λογισμῶν.
- 8 (σ. 199). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια περὶ προσευχῆς
ρηνγ'.
- 9 (σ. 215). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα.
- 10 (σ. 218). Τοῦ αὐτοῦ Γνώμαι ἀπάγουσαι τῶν
φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον.
- 11 (σ. 222). "Τοῦ αὐτοῦ μονάζοντος Παραίσεις
πρὸς μοναχούς."
- 12 (σ. 224). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."
- 13 (σ. 236). Τοῦ αὐτοῦ Γνώμαι.
- 14 (σ. 237). Τοῦ αὐτοῦ Σκέμματα.
- 15 (σ. 242). Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα πρὸς
ἀσφάλειαν ψυχῆς πρὸς Εὐλόγιον.
- 16 (σ. 271). Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς Κεφάλαια
πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς ἐκατόν.
- 17 (σ. 321). Ἰσαὰκ Λόγος περὶ τάξεως μοναχῶν.
- 18 (σ. 324). Τοῦ αὐτοῦ Ἐν τίνι διαφυλάττεται τὸ
κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας.
- 19 (σ. 326). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀγάπης Θεοῦ καὶ τῆς
ἐν αὐτῇ ἀναπαύσεως.
- 20 (σ. 337). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια μικρὰ
ἐν οἷς ὑπάρχουσι παρηλαγμένα ἐν οἷς διδάσκει τὴν βλάβην
τοῦ ζήλου τοῦ μωροῦ τοῦ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ."
- 21 (σ. 345). Ὁσίου Μάρκου Κεφάλαια περὶ νόμου
πνευματικοῦ.
- 22 (σ. 355). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων
δικαιοῦσθαι.
- 23 (σ. 372). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι
πάντοτε προσηκούσης.

24 (σ. 384). "Τῷ πολυποθήτῳ τέκνῳ Νικολάῳ παρὰ Μάρκῳ μοναχῷ."

25 (σ. 385). "Τοῦ αὐτοῦ Συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν."

26 (σ. 403). "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντίζυγα κακῶν ταῖς ἀρεταῖς."

27 (σ. 407). Συμειῶν χαϊῶν Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην τὸν ἔγκλειστον.

28 (σ. 417). Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Πρόλογος τῶν περὶ ἀγάπης τετρακοσίων Κεφαλαίων.

29 (σ. 469). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Θαλάσσιον πρεσβυτέρων
ὅτι τρία τὸν ἄνθρωπον ἄγουσι, Θεὸς, κόσμος καὶ φύσις.

30 (σ. 476). "Ἀνθολόγιον γνωμικὸν φιλοσόφων σπουδαίων, σπουδασθέν καὶ πονηθέν Ἑλίᾳ ἐλαχίστῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐκδίκῳ."

31 (σ. 483). "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ προσευχῆς κεφάλαια διάφορα."

32 (σ. 487). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα γνωστικά."

33 (σ. 490). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια πρακτικά καὶ θεωρητικά."

34 (σ. 503). Συμειῶν τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια πρακτικά καὶ θεολογικά ἑκατόν.

35 (σ. 522). "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα θεολογικά καὶ πρακτικά ἑκατόν."

36 (σ. 544). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια γνωστικά τε καὶ θεολογικά.

37 (σ. 550). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ τῆς νοερᾶς ἐργασίας τῆς ψυχῆς.

38 (σ. 560). "Τοῦ αὐτοῦ Μέθοδος τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ προσοχῆς."

39 (σ. 567). "Ἦσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου Ὄρους τῆς Βάτου Κεφάλαια ψυχωφελῆ πρὸς Θεόδουλον περὶ νήψεως."

40 (σ. 601). "Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου Περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς κεφάλαια τριάκοντα."

41 (σ. 611). Θαλασσίου Κεφάλαια τετρακόσια.

42 (σ. 631). "Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων ἁγίων λόγων."

43 (σ. 683). "Ἐκ τῆς Μεταφράσεως διηγήματα μερικὰ διαφόρων ἁγίων."

44 (σ. 726). "Ὑπομνήματα βραχέα εἰς διαφόρους ἁγίους

συλλεχθέντα ἐκ τῆς Φιλοθέου ἱστορίας Θεοδωρήτου."

Ἐν τέλει 5ωκῆ (=1320). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος φύλλα τινα (Περγ. XIII), ἐν οἷς περιέχονται ἀποσπάσματα Πατερικοῦ.

739. 37. Χαρτ. 8. XVIII.
"Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Περὶ ἀνθρώπου" κεφ. λ'.
Προηγούνται τινα ἐπιγράμματα.

740. 38. Χαρτ. 8. XVII.
1. Λόγοι κατηχητικοί.
2. "Ἐξήγησις τοῦ θεϊκοῦ Ὁ ὦν ὀνόματος."
3. "Περὶ τῆς ἁγίας σαρκὸς τοῦ Κυρίου."
4. Περὶ περιτομῆς.
5. "Διατὶ οὐκ ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος ἡμᾶς ἔσωσεν ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἐνήθρώπησε δι' ἡμᾶς καὶ ἔσωσεν" καὶ ἄλλαι τινὲς παρόμοιοι ἐρωτήσεις μετὰ τῶν ἀποκρίσεων ἀνεπίγραφοι.

6. "Τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κηθύρων Σωφρονίου τοῦ Παγκάλου Λόγος ἐπιτάφιος
εἰς τὸ ζωοποιὸν καὶ σωτηριῶδες πάθος καὶ ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ."

7. Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων.

8. "Ἐκ τῆς τοῦ Συμειῶν ἱστορίας περὶ πίστεως τοῦ νέου Θεολόγου."

9. "Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Σικελίας κῦρ Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως
Ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγ. πνεύματος.

11. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ εἶπεν ὁ Κύριος ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί" κτλ.

12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

13. Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως "Σκαρλάτῳ τῷ πανευκλεῖ καὶ λογίῳ ἀνδρὶ" Ἐπιστολή.

14. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς γεωγραφίαν καὶ πρότερον εἰς θεωρίαν σφαιρικὴν εἰσαγωγικότερα σύνοψις..."

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει αχλῆ' (1638) τῆς θείας οἰκονομίας. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Παρθενίου πόνοσ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3 καὶ 6—7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

741. 39. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἐρμηνεῖα κανόνων εἰς ἑορτάς (ἀκέφαλος).
2. "Τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου τὲ καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίου τῆς Σικελίας τοῦ Κεραμέως Ὁμιλία τῶν ἕνδεκα ἑθθινόν." (κολοβ).

742. 40. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἐγκόλιον λογικὸν εἰς τὴν Παναγίαν," περιέχον 4 ὕμνους εἰς ὁμοιοτελείτους πολιτικούς στίχους καὶ ἄλλα μέτρα ὑπὸ Καισαρίου τοῦ Δαπόντε.

743. 41. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
 2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
 3. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν **Εὐπραξίας**
 μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις.”
 4. “Διήγησις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ ὠφέλιμος πάνυ.”
 5. “Διήγησις ἐν τῷ Γεροντικῷ πάνυ ὠφέλιμος.”
 6. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ ὠφελείας ψυχῆς.
 7. “Ἐν τῷ Γεροντικῷ
 Πῶς δεῖ καὶ ποίῳ σκοπῷ τὸν μοναχὸν ἐν τῇ τραπέζῃ καθί-
 ζεσθαι καὶ τῶν παρατιθεμένων ἐφάπτεσθαι καὶ τίνα τηρεῖν μετὰ
 τὴν τράπεζαν.”
 8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δικαίου Φιλαρέτου.”
 9. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος, ἦτοι τοῦ
 μανδύου.”
 10. “Τῶν ἁγίων μὲν μεγαλομαρτύρων τῶν ἐν **Σεβαστείᾳ** Ἀκολουθία.
 Ἐν τέλει ἰσρκή (=1620).

744. 42. Χαρτ. 8. XVII.
 “Ἐκλογὴ κεφαλαίων
 ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ πολλῆν τινα
 καὶ παντοδαπὴ καὶ μεγαλωφελὴ περιεχόντων διδασκαλίαν, καὶ
 τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιο-
 τηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ
 θεῖον λειτουργίας· ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν
 μυστηρίων· ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τοιαύτης” κτλ.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη μηνὶ Αὐγούστῳ χειρὶ Κυρίλλου
 μοναχοῦ ἰσριγ^ω (=1605).

745. 43. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη αχρη^η (=1658), Ἰωασάφ.
 2. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
 Ἀμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

746. 44. Χαρτ. 8. XVIII.
 “Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
 ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου”
 τὸν ἀριθμὸν λα’. Ἐν τέλει Τέλος τῶν ἐκλογῶν τοῦ
 Χρυσοστόμου καὶ τῷ Θεῷ δόξα αψμη’ Ἰουνίου δ’
 (=1748).

747. 45. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 258).
 I (φ. I α). “Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου
 καὶ τοῖς ὄλοις ἀγιωτάτου κυρίου **Νικολάου Καβάσιλα**
Χαμαετοῦ εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν· τίς ὁ νοῦς τῆς θέας
 λειτουργίας ὅλης ὡς ἐν κεφαλαίῳ.”
 2 (φ. 64 α). “Τοῦ αὐτοῦ **Εὐχῆ** εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστόν.”
 3 (φ. 65 β). “Τοῦ αὐτοῦ **Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς**”
 (λόγοι ζ’).

- 4 (φ. 177 α). Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως
 ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίου τῆς Σικελίας Ὁμιλίας.
 5 (φ. 242 α). Νικολάου Καβάσιλα “**Σημασία** εἰς
 τὴν ὄρασιν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ.”

748. 46. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπιστολαὶ (ἀκέφ.)
 Συμμάχῳ πρεσβυτέρῳ, Ἀραβίῳ, Γεμελλῳ, Ἐπισκόποις ἐλυθ-
 υῖν ἀπὸ τῆς Δύσεως.
 2. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολαὶ τινες.
 3. “Ἐκ τῶν τοῦ Φαλαρίδος τυράννου Ἀκραγαντίνων”
 Ἐπιστολαί.
 4. “Ἐκ τῶν τοῦ Βρούτου τοῦ στρατηγοῦ” Ἐπι-
 στολαί.
 5. “Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ παραβάτου” Ἐπι-
 στολαί.
 6. “Ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους Ἐπιστολαί.”
 7. “Ἐκ τῶν τοῦ Διογένης καὶ Κράτητος” Ἐπι-
 στολαί.
 8. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πρεσβυτέρου
 τοῦ **Δαμασκηνοῦ** Ἐκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως

ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον καὶ οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι
 τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ Ἀπο-
 στόλων καὶ ἁγίων διαφόρων.” Ἐν κεφ. ργ’.
 Πᾶσαι αἱ ὑπ’ ἀρ. 1—6 ἐπιστολαὶ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

749. 47. Χαρτ. 8. XVIII.
 “Ἐγχειρίδιον τοῦ σοφωτάτου ἱερομονάχου **Μαξίμου**
Πελοποννησίου,

μαθητοῦ τοῦ αἰοδήμου πάπα Ἀλεξανδρείας κυρίου κυρίου
 Μελετίου Πηγᾶ περὶ τῆς νεωτερισθείσης ἀρχῆς τοῦ πάπα, περὶ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀζύμων καὶ περὶ τῆς μετουσιώσεως τῶν
 ἁγίων μυστηρίων, περὶ τοῦ καθαρτηρίου καὶ ἀπολαύσεως τῶν
 ἁγίων ἐν ἐτι ἀπὸ Χριστοῦ ἀχί’. Καὶ τοῦ πρωτοτύπου ἀπαρα-
 λκτως καὶ τὸ παρὸν δια χειρὸς ΠΝΓ’ Ἰθακησίου Ζαβερδινοῦ
 αψοῦ^η κατὰ μῆνα Ἰαννουαρίου” (=1778).

Προτάσσεται πρόλογος “Τοῖς ἐντευξομένοις,” μεταξὺ δὲ
 τοῦτου καὶ τοῦ Ἐγχειριδίου εἴρηγται Διήγησις θαύματός τινος
 τῷ 1801 καὶ δύο σημειώσεις, ὧν ἡ δευτέρα ἔχει ὡδε· 1798
 Ἔστειλε ἀρμάδα ὁ Τοῦρκος σμιμένη με τοῦ Παύλου
 Ρούσου Μοσκοβίτι καὶ ἦλθαν καὶ ἐπροσκυνήσά μας
 δοκῶντας τοὺς Φραντζέζους· μὰ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν
 εἶρε ἀφορμὴν ὁ Βελιπασιάς τῶν Φραντζέζων καὶ ἦλθε
 μὲ πολλὸν στράτευμα καὶ ἐτρόποσε τὴν Πρέβεξαν. Τί
 θρῆνος, τί σφάμδς, τί πνημὸς θαλάσσης. Τὴν ὁμοίαν
 συμφορὰν ποτὲ οὐκ ἔγεινε· ἐγιόμισαν τα νησιὰ ἀνθρώ-
 πους Κεφαλωνιά καὶ Θυάκι· πλὴν παρ’ ἐλπίδα ἐγλυ-
 τώσαμε διατὶ εἶχε ἔτοιμα καράβια γαλαξιδιότικα
 ναλοῦν να μᾶς πάγουν ὅλους ἀπὸ σπαθῆ μὴ φανεῖ
 ἐξάφνου ἡ ἄρμαδα. Ὅσα ἔγειναν ἴλεως Θεέ.

750. 48. Χαρτ. 8. XVII.
 Πατερικόν.

Ἀρχεται ἀπὸ τῶν **Μαξίμου** Κεφαλαίων Περὶ ἀγάπης μεθ’
 ἐρμηνεῖαι αὐτῶν.

751. 49. Χαρτ. 8 μικρ. XIV.
 1. **Θεολογική πραγματεία (ἀκέφαλος),**
 ἐν ἣ περι τελωνίων καὶ τῆς καταπολεμήσεως αὐτῶν. "Ἀρχ...
 γνησίως ἐπευφραίνετο καὶ φησὶ πρὸς με κύριέ μου
 Γρηγόριε, τί σε τοῖς ὧδε ἀποκατέστης(;) μὴ ἀπέθανες
 καὶ ἀπὸ τοῦ ματαίου ἐκείνου κόσμου ἠλευθέρωθης καὶ
 πρὸς τὴν ἀνέσπερον ταύτην διαγωγῆν καὶ μακαρίαν
 μονὴν κατήντησας. Ἐμοῦ δὲ πρὸς ταῦτα ξενιζομένου
 καὶ ὄλως ἀγνοούντος τὰ λεγόμενα παρ' αὐτῆς· οὐ γὰρ
 ἐδόκουν ἐν ἐκστάσει εἶναι καὶ νοερῶς ὄρᾶν τὰ γινό-
 μενα ἀλλ' ὡς ὕπαρ καὶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ λέγω πρὸς
 αὐτὴν κυρία μου ἀμμᾶς ἐγὼ ἀκμὴν οὐκ ἐτελεύτησα,
 ἀλλὰ τῇ εὐχῇ καὶ ἀντιλήψει τοῦ ὀσίου ἡμῶν πατρὸς
 ἐτι ἐν τῷ βίῳ παροδεύω. Τέλ. Οὕτω δύναται τις πολυ-
 τρώπως τὴν ἐλεημοσύνην ἐργάζεσθαι, ἧς καὶ ἡμεῖς
 ἀδελφοὶ ἐργάται γενέσθαι σπουδάσωμεν καὶ ἐρασταὶ
 θερμότεροι αὐτῆς εὐρεθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀτελευ-
 τήτῳ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὡς ἂν τοῦ θείου νυμφῶνος καὶ
 τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιωθῶμεν μετὰ πάντων
 τῶν ἁγίων ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ᾧ πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ
 τῷ παραγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2. **Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.**

3. **Λόγος (ἀκέφαλος).**

"Ἀρχ...ὁ θάνατος· οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος· θάνατος ἀνδρὶ
 ἀνάπασις ὁ θεὸς Ἰῶβ προηγόρευσε καὶ ὁ Παῦλος
 φάσκει ὅτι ὁ ἀποθανὼν δεικνύεται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
 καὶ πέπαιται τῆς τοῦ βίου πλεονεξίας καὶ ἔπαυσε τοῦ
 προσθῆναι κακὸν τὸ κακὸν καὶ ἀνέδωκε τοῦ μὴ ἐπαυ-
 ξεῖν τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ ἠρέμησε τοῦ παροργίζεῖν
 Θεόν. "Ἀκούε συνετῶς· θάνατος νηπίοις παράκλησις,
 θάνατος δούλοις ἄρεσις κτλ. Τέλ. καὶ ἐν τῇ μερίδι τῶν
 σωζομένων κατέταξεν ἡμᾶς ὀπινήκα νεοὶ παῖδες καὶ
 ἀφθοροὶ ἐξ ὑμῶν ἐνταῦθα παραγίνονται πρὸς ἡμᾶς
 χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε μετὰ τοῦ δικαίου Ἰῶβ
 ψάλατε ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφήλατο, ὡς τῷ
 Κυρίῳ ἔδωξεν οὕτως καὶ ἐγένετο· εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
 εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων ἀμήν.

4. **"Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως Διήγησις**
 δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγ. νηστειῶν ἐορτά-
 ζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. Θεοδώρου."

5. **"Περὶ τοῦ ἀρνησαμένου τὸν Χριστὸν ἐγγράφως**
 θαῦμα

τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου."

6. **Διάφορα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.**

7. **"Μνήμη μείρακος μάρτυρος**

τοῦ γεγονότος ἐκ κοκάνου(;) δαίμονος Ἀγαρηνοῦ διήγησις
 ὠφέλιμος" καὶ ἄλλαι διάφοροι μνήμαι ἁγίων καὶ διηγήσεις.

8. **"Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων**
 καὶ ὄπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβεν ἐπιτελεῖν ἡ ἁγία τοῦ
 Θεοῦ ἐκκλησία τὴν μνήμην τῆς ὀρθοδοξίας τῇ πρώτῃ Κυριακῇ
 τῶν νηστειῶν."

9. **Θεοδότου Ἀγκύρας Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.**

10. **"Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ταπεινώσεως καὶ**
 ὑπακοῆς" (κολοβ.).

752. 50. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁμιλία εἰς τὸν μύσαν**
 Ἀθανάσιον.

2. **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.**

3. **Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτάφιος τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3 μετὰ τῆς Ἑρμηνείας Νικήτα τοῦ Σερρών.

4. **"Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας**
 καὶ πρώτων περὶ τῆς φύσεως καὶ ὑπάρξεως καὶ τῆς ὕλης τοῦ
 μυστηρίου τούτου." Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

753. 51. Χαρτ. 16. XVIII.

1. **Γρηγορίου Νύσσης Λόγοι.**

Ἐκάστου αὐτῶν προτάσσεται προσφώνησις **Μαξίμου τοῦ**
Μαργουίνου πρὸς Δαυὶδ Ἐσχέλιον.

2. **"Γεωργίου τοῦ Κοροεσσίου ἱατροῦ καὶ θεολόγου**
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χίου Σημείωμα εἰς τὰς
 εἰκόνας."

3. **Ἑρμηνεία ῥητῶν τινῶν τοῦ Εὐαγγελίου.**

4. **"Ὑποσημειώσεις τινὲς ἐκ τῆς τοῦ Κεραμέως τοῦ**
Θεοφάνους."

5. **"Ἀρχὴ τῶν αἰνιγμάτων."**

6. **"Αἰνίγματά τινα πάνυ ὠραῖα ποιηθέντα**
 ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας
 κυρίου Γερασίου."

754. 52. Χαρτ. 16. XVI.
Γεροντικὸν καὶ Διηγήσεις τινὲς θαυμάτων.

755. 53. Χαρτ. 16. XVII.

1. **Διηγήσεις θαυμάτων δύο ἁγ. Γεωργίου.**

2. **Ἀθλησις ἁγίου Νικήτα.**

3. **Τοῦ ὀσίου Εὐσεβίου Λόγος**

περὶ τοῦ σχολάζειν τοὺς βιωτικούς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Κυριακῇ.

4. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἁγ. Κυριακὴν.**

5. **Διηγήσεις τινὲς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.**

6. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἀπολιμπανο-**
μένους τῆς ἁγ. συνάξεως.

756. 54. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Ψαλτήριον.

757. 55. Χαρτ. 8. XV.

"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως
 τῆς Ἱεροσολύμων ἁγίας λαύρας τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα."

758. 56. Χαρτ. 8. XV.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως
 ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

759. 57. Χαρτ. 8. XV.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

760. 58. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐαγγέλιον.

761. 59. Χαρτ. 8. XVII.
1. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 2. "Ἀποστολοεναγγέλια ἀναγινωσκόμενα ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν."
 3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 5. Εὐχὴ τῶν κολύβων.
 6. "Εὐχὴ ἐπὶ εὐλογία οἴνου."
 7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 8. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 9. Κανὼν εἰς τὴν πεντηκοστήν, ποίημα Κοσμᾶ.
762. 60. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον
κατ' ἤχον ψαλλόμενοι καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἢ εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ μηνὸς Αὐγούστου πρὸ τῆς Κοιμήσεως, ποιήματα Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου" τὸν ἀριθμὸν ζ'.
 2. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου."
 3. "Μακαριστάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ἐπιτάφιον τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."
 4. "Τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Γαβριὴλ τοῦ ἐκ Κυδωνίας Ὁμιλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου" ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Ἐν τέλει
Κόρον οὐκ ἔχω ἀείποτε τοῦ γράφειν ἀλλ' αἱ αἰσθήσεις ἀδυνατοῦσιν ὅμως.
Ἰουλλίου κ' ,αχζδ' (=1694), τλήμων ἱερεὺς Δημήτριος Σουμερίης.
 5. Μεγαλυνάρια.
 6. "Οἴκοι κδ' εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρὸν ποίημα Νικολάου ἱερέως Βλαστοῦ Κρητός."
 7. Τροπάρια ἐγκωμιαστικά εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρὸν.
763. 61. Χαρτ. 8. XVII.
- Ἀκολουθία Δημητρίου τοῦ νέου.
Ἐν τέλει Ποίημα Βασιλείου Χατζῆ Κυριακοῦ τοῦ ἐν Σμύρῃ καὶ ἐγράφθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρέου κατὰ τὸ ,αχνζ' (=1653).
764. 62. Χαρτ. 8. XVII.
- Ὁκτώηχος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
765. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ
οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιζ'."
 2. "Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Μακαρίου Νοταρᾶ ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου."
 3. Διήγησις μερικῶν θαυμάτων τοῦ Μακαρίου Νοταρᾶ.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
766. 64. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Προσευχαὶ πάνυ θεολογικαί, θεωρητικαὶ καὶ κατασκευαὶ καλούμεναι Μονόλογοι ὡς ἐπὶ σχήματι διαλέξεως πρὸς τὸν Θεόν."
 2. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εὐχὴ κατασκευαὶ
ἐξομολογητικὴ τε καὶ ἱκετήριος εἰς τὴν ὁμοούσιον παναγίαν Τριάδα διὰ στίχων ἱαμβικῶν" (καταλογάδην).
 3. Ἐτεροι εὐχαὶ διάφοροι.
767. 65. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 224).
- "Ἐγχειρίδιον καὶ συμπέρασμα ἐκ τῶν πραγμάτων Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ τίς ἐστὶν ὁ Ἀντίχριστος, συντεθέν παρὰ τοῦ σοφοῦ ἐροελλογιματώτου κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου."
Προτάσσεται "Πίναξ τοῦ παρόντος ἐγχειρίδιου." Ἐν τέλει Ἐγγραφή τὸ παρὸν διὰ χειρὸς τοῦ παπᾶ Γεωργίου Ἀθανασίου Τζαριτζανιώτου τοῦ καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου Γαρδικίου Παΐσιου.
768. 66. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχὴ τῶν κολύβων."
 3. "Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῶν λεγομένη τῇ 5' τοῦ Αὐγούστου μηνός."
 4. Εὐχὴ ἐπὶ εὐλογία οἴνου.
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
769. 67. Χαρτ. 16. XIX.
1. "Ἀκολουθία παρακλητικὴ ψαλλομένη εἰς τοὺς δύο μεγαλομάρτυρας Γεωργίον τε καὶ Δημήτριον."
 2. "Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον ἀναγινωσκόμενοι ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."
...Διὰ χειρὸς Μητροφάνους ἱεροδιακόνου.
 3. "Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου εἰς ἤχον α'."
770. 68. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
 2. Ἁγιασματάριον
ἐντυπον, συμπληρούμενον σποράδην ὑπὸ φύλλων (Χαρτ. XVIII) διὰ χειρὸς γεγραμμένων.
 3. "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος."
 4. Ἐτεροι εὐχαί.
 5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμοί.
 6. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
771. 69. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Εὐχαὶ κατασκευαὶ καὶ ψυχοφελεῖς συλλεχθεῖσαι ἐκ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας."
 2. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα Εὐθυμίου μοναχοῦ Συγγελοῦ.
 3. "Οἴκοι πρὸς τοὺς κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον."

4. "Προεόρτια ἄσματα εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον ποιηθέντα παρὰ τοῦ ἱεροῦ Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης."
5. "Τριψόδια προσόμοια τοῖς τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ποιηθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν εἰς δόξαν τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου."
6. "Κανῶν εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς Θεοτόκου."
7. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
8. "Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος τρία."
- Ἐγράφη ἢ βιβλος αὕτη ὑπ' ἐμοῦ Δούκα Ἀποστολίδου τοῦ ἐν τῷ μοναδικῷ σχήματι μετονομασθέντος Βενιαμίν...
9. Συναγὴ πρὸς κατασκευὴν μελάνης.

772. 70. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
 2. Ἀναστάσιμος ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς.
 3. Τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου ἅπαντα.
 4. Στιχηρὰ εἰς ἀνώνυμους ἁγίους τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ λεγόμενα.
 5. Ὁ μικρὸς ἁγιασμός καὶ ἡ εὐχὴ ἁγ. Τρύφωνος.
 6. Ἐκκλησιαστικὴ τάξις.
 7. Ἐρμηνεία περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας.
 8. Εὐχαί τινες.
 9. Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ τῆς λατινικῆς αἰρέσεως ἐπιστρέφοντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν.
 10. Διατάξεις τινὲς ἐκκλησιαστικά.
 11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμοὶ καὶ ἕτεροι τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.
 12. Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοὺς.
 13. Ἐξοδιαστικὸν τῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν.
- Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰγνατίου Ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,αχκς' (=1626) Μαρτίου ιε^η. Τοῦ κώδικος προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

773. 71. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοὺς.
2. Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν σταφυλῶν.

774. 72. Χαρτ. φύλ. XVIII.

- “Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἀπογόνου τοῦ ποτὲ Σκαρλάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρώην μὲν γενικοῦ ἐρμηνέως ἔπειτα δὲ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς αὐταρχίας τῶν Ὀθωμανῶν Ἐπιστολαὶ καὶ ὁ πρὸς Γερμανοὺς περὶ εἰρήνης λόγος.”
- Πολλὰ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ ὁ πρὸς Γερμανοὺς λόγος ἐξεδόθησαν ἐν Ἐπιστολαρίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1804. Τῶν δ' ἐπιστολῶν πληρεστέρα ἐκδοσις ἐστὶν ἡ ἐπιστάσις Θ. Διβαδᾶ ἐν Τεργέστῃ ἐκδοθεῖσα (1879).

775. 73.

Χαρτ. 4. XVIII.

Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρους Λογικῆ.
Εὐρηται ἐκδομένη τύποις ἐν Λειψία τῷ 1766.

776. 74.

Χαρτ. 4. XVIII.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαήμερον Α' καὶ Β'.
2. Προγνωστικά ἐκ τῶν ζωδίων.
3. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α.
4. Δημοσθένους Ὀλυμπιακοὶ Α' καὶ Β'.
5. “Θεμιστίου φιλοσόφου τοῦ ἐπικληθέντος εὐφραδοῦς Περὶ φιλίας.”
6. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.
7. Θέματα εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ εἰς τὴν κοινήν.
8. Περὶ ἀζύμων.
9. “Περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος οὗ μεταλαμβάνομεν.”
10. “Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.”
11. Λέξεις τινὲς καὶ αἱ συνώνυμοι αὐταῖς (Ε—Ι). Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμικημένῃ. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3, 4 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, τὸ δὲ 3 καὶ μετὰ παρασειδίων σχολίων.

777. 75.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς Α' Ὀλυμπιακὸν Δημοσθένους. Ἄνωθεν ἐν τῇ φῆ 1783, Μαΐου 22.
2. Ἐρμηνεία εἰς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγον εἰς τὴν ἄγλαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν (Χριστὸς γεννᾶται) καὶ εἰς τὸν εἰς Μακκαβαίους.
3. Ἐξηγήσεις εἰς τὸν Ἰσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα καὶ εἰς τὸν Πλαταϊκόν.
4. Λόγος (ἀκέφαλος). Ἄρχ... ἀδελφῷ αὐτῷ ἔνοχον εἶναι τῇ κρίσει νῦν ὅτε εἰς πείραν ἤλθομεν τοῦ πάθους.
5. Ἰσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα (ἀκέφαλος).
6. Ἐκ τῶν Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων.
7. Πλάτωνος Κρίτων.
8. Λόγος (ἀκέφαλος). Ἄρχ. Καὶ ἠύλισθην ἀφ' ὑμῶν χρόνον οὐ μικρὸν ἴσως τοῖς γε ποθοῦσιν. Τέλ. ἐν τῇ τῶν ἁγίων λαμπρότητι, ὡς ἂν ἐν τῷ ναφ' αὐτοῦ πάντες λέγωμεν δόξαν ποιῶν τε ὁμοῦ καὶ ποιμένεες, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
9. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι πρεσβύτερον.”
10. Κεφάλαια παραινετικά. Ἄρχ. Τιμῆς ἀπάσης.
11. Δουκιανοῦ Ἀποσπάσματα.
12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα.
13. Ἀωνίου Βυζαντίου Χρηστοθήβεια.

14. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
 15. Πλουτάρχου Περὶ τοῦ ἀκούειν.
 16. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Εἰς τὸν πατέρα σιω-
 πῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.”
 17. Γνώμαι μονόστιχοι
 κατὰ στοιχείον. Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, εἰς ἀλήθειαν κτλ.
 18. Ἑρμηνεία εἰς τὸν λόγον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
 Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.
 Ἡ ἑρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς βραχύτατον ἀπόσπασμα τοῦ
 κειμένου οὐ συνεχῶς, ἀλλὰ κατ’ ἐκλογὴν.
 19. “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικὸς
 πρῶτος.”
 20. Ἑρμηνεία εἰς τὸν αὐτὸν λόγον (κολοβή)
 οἷα ἢ ὑπ’ ἀρ. 18.
 Τὰ ὑπ’ ἀρ. 4—9 καὶ 12—15 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, ἔστιν
 ἃ δὲ καὶ μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων.

778. 76. Χαρτ. 8. XVIII.

Συνεσίου ἐπιστολαὶ
 μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. Ἔπονται ἐξηγήσεις αὐτῶν.

779. 77. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς διαλόγους τινὰς Δουκιανοῦ.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ πρόσχε σεαυτῷ.
3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰσοκράτους καὶ Βασιλείου
 τοῦ μεγάλου Λόγου
 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
4. Ἐξηγήσεις εἰς τὸν κανόνα Ὁ Θεοτόκε ἢ τέσσαρα.
5. Ἐξηγήσεις εἰς ἐπιστολάς Γρηγορίου τοῦ Θεο-
 λόγου.

780. 78. Χαρτ. 8. XVIII.

Νικήτα Σερρών Ἑρμηνεία εἰς Λόγους Γρηγορίου τοῦ
 Θεολόγου.

Ἐν τέλει 1727 Μαρτίου 18 καὶ τάδε. Αἱ παροῦσαι
 εἰς τοὺς τοῦ Θεολόγου λόγους παραφράσεις τέλος
 εἰλήφασιν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δημητρίου Μπητζακτζί,
 εἰς τὸ τοῦ λογιωτάτου Μπαλάνου σχολεῖον τοῦ ἡμε-
 τέρου καθηγητοῦ, διὰ μισθοῦ τοῦ πανευλαβεστάτου
 καὶ λογιωτάτου κυρίου Ῥαφαὴλ ὀβολῶν δύο ἕνεκα
 τὴν κόλλαν.

781. 79. Χαρτ. 8. XVIII.

Θουκυδίδου Μέρους τοῦ προοιμίου ἐξ ἀρχῆς καὶ δημη-
 γορίαι
 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, λειπούσης ἐνιαχοῦ.

782. 80. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.
 Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ιον ἰατρικὸν ἐργαλεῖον, πρὸς ἔν δὲ ὡς
 ὑγίεινόν φάρμακον ὑγίεινόν βρῶμα κτλ. Ἔπονται κεφ.
 ζ’ “Περὶ τοῦ φύσει προτέρου,” κεφ. η’ “Περὶ ὀρισμοῦ” κτλ.
 Τελευταία κεφ. “Ὄρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας εἰσὶν ἑξ” καὶ “Ὅτι
 (ἀντὶ τοῦ ἔτι) περὶ τῆς καθ’ ὑπόστασιν ἐνώσεως.” Ἄρα ἐν
 τέλει ἡ διάταξις τῶν Κεφαλαίων συμφωνεῖ τῇ ἐν τῷ κώδ. 710,
 οὐχὶ δὲ τῇ παρὰ Μίγνη (XCIV).

Τῶν Κεφαλαίων προτάσσεται δίκην προοιμίου ἡ Ἐπιστολὴ
 “Τῷ ὀσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ Κοσμῷ τῷ ἀγιωτάτῳ
 ἐπισκόπῳ τοῦ Μαῖουμᾶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.”

2. “Ἐξήγησις ἐν ἐπιτόμο τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.”

3. “Τοῦ ὀσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
 σκηνοῦ τοῦ ὄντως φιλοσόφου

Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.” Ἄρχ. διὰ τοῦ
 κεφ. “Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον.” Τελ. (κολοβ.) ἐν τῷ
 “Περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.” Ἐν τῇ τάξει τῶν κεφαλαίων σύγχυσις
 τις ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παρὰ Μίγνη (XCIV).

4. “Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασι-
 λείου

πρὸς μοναχὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, ἐν ἧ τὸν μοναδικὸν
 ὑπογράφει βίον.”

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἄλλων Ἀποσπάσματα
 ἀσκητικῶν λόγων.

6. Ἰωάννου “Ἐπιστολὴ γραφεῖσα

πρὸς Ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην περὶ τοῦ τρισαγίου ἔμνου”
 (κολοβ.).

Ἄρχ. Τῷ θεοτιμήτῳ καὶ θείῳ ζήλῳ κεκοσμημένῳ κυρῷ
 Ἰορδάνῃ ἀρχιμανδρίτῃ Ἰωάννης ταπεινὸς χαίρειν.

7. “Ἑρμηνεία περὶ διαφόρων ζητημάτων περὶ τῆς
 ἁγίας Τριάδος.”

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία

περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος (κολοβ.).

783. 81. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐξήγησις Ῥωμαίου τοῦ Κάτωνος.”

2. “Διάλογος σχολαστικῶν τινῶν πρὸς Συμεῶν τὸν
 νέον Θεολόγον.”

3. Σχόλια εἰς τὸν Δημοσθένους Λόγον κατὰ Μειδίου
 (ἀκέφ.).

4. Σημειώσεις τινὲς περὶ χιμαίρας καὶ περὶ μέτρου.

5. “Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους
 μέθοδον Προδιόκησις ἧτοι εἰσαγωγή.”

Ἄρχ. “Τί ἐστι λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοῦς ἐνεργειῶν.”
 Ἡ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴ ἡμᾶς ὑποδέχεται, νέοι
 φιλομαθέστατοι.

6. “Ἐξήγησις τοῦ Πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ Ἰσο-
 κράτους.”

7. Δουκιανοῦ Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεύειν τῇ
 διαβολῇ.

8. “Συνεσίου Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ
 βασιλείας.”

9. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πολυπραγμοσύνης”

Ἐξηγήσεις ἀρχόμεναι διὰ τῶν λέξεων νὰ ἀποφύγη, νὰ
 ἔαση νὰ καταλίπη καὶ νὰ ἀφήση τινὰς παντελῶς ἔνω
 ὀσπητίον κτλ.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 7 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

784. 82. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιστολαὶ

μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

2. Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι ἠρωϊκοὶ (ἀκέφ. καὶ κολοβ.)
εἰς διάφορα τῆς Παλαιᾶς γραφῆς, ὡς Εἰς τὴν τοῦ ὄφως ἀπάτην, Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ, Εἰς τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀβελ κτλ.

785. 83. Χαρτ. 8 μέγ. XV.

“Κυρῶλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας

τοῦ μεγάλου συναρμοσθέν καὶ ποιηθέν τὸ παρὸν λεξικὸν τῆς γραμματικῆς ἐπιθέσεως καὶ ἐρμηνείας.” Ἀρχ. Ἄτινα (;) σημαίνει τὸ ὁμοῦ. Τέλ. (κολοβ.). ὡς ἐνι· ὡσυγχορεῖ, ὡς ἐστι, ὡς ὑπάρχει.

Τοῦ κώδικος λείπει ἐν τέλει, καθ’ ἃ φαίνεται, ἐν μόνον φύλλον.

Τοῦ Λεξικοῦ τούτου ἀποσπάσματα μόνον εὑρῆνται μέχρι τοῦδ’ ἐκδεδομένα. Ἰδ. CH. F. MATTHAEI Glossaria Graeca minora. Mosquae 1775. Τόμ. Α’ σ. 11—50.—E. MENHLER ἐν Mne-mosyne 1854 σ. 353—362.—A. F. RUDORFF ἐν ταῖς Abhandlungen der K. Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Phil.-hist. Classe 1865 σ. 181—231.

786. 84. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Θέατρον βασιλικόν,

ἐν ᾧ περιέχονται λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ὕμνοι Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου, συντεθέντες εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν ἀναγινωσκόντων, ἀφιερωθέντες δὲ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ κυρῷ Ἀλεξάνδρῳ Μπεϊζαδὲ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα τοῦ Μαυροκορδάτου.”

Τὸ σύγγραμμα τοῦτ’ ἐστὶ γεγραμμένον εἰς στίχους πολιτικούς.

2. “Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Λόγος

ἐπαινετικός πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον.” Ἀρχ. Ὁ βασιλεὺς ἦλιε, καὶ τίς ἂν με κατατιτάσαιτο ταύτην σοὶ προσφύῳς τὴν κλήσιν ἀρμόζοντα; Τέλ. Σὺ δὲ εἴης, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ μάλλον φιλοσοφίας ἐρῶν καὶ ταύτην τὴν βασιλείαν κοσμῶν, ἦν ὁ μὲν χθόνιος χωρεῖν οὐ δεδύνηται, ἐστὶν ἔχουσαν παρὰ τῷ Θεῷ, νοῦν δ’ ἔλαχεν οἰκητήριον· κἂν ταύτην κατιούσαν χωρήσης εἰς δύναμιν, αὐτὸς τε Θεὸς γένοιο καὶ ἡμᾶς κατεργάσαιο.

Ὁ λόγος οὗτος ἐξεδόθη ἐκ τοῦ παρσιακοῦ κώδικος 1182 ὑπὸ Σάθα (Μεσαιων. Βιβλ. V, σ. 106—117). Ἰδ. καὶ τὰς ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος, οἱ αὐτεπισημασθέντες ἐνταῦθα, ὑπαρχούσας διαφορὰς πρὸς τὸ κείμενον τοῦ παρσιακοῦ κώδικος.

3. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι παραινετικοὶ κατ’ ἀλφάβητον.”

Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως, ἐπομένης ἐκάστῳ στίχῳ.

4. “Εὐχὴ εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον εὐχαριστήριος ἐξομολογήσιμος.” Ἀρχ. Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων.

5. “Τὸ χᾶτι σερίφι τοῦ Σουλτάν Σελήμ, ὅπου ἔδωκεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου.” Ἀπειθύνεται πρὸς τὸν πασσᾶν Θεσσαλονίκης. Ἀρχ. Ἡγεμῶν τῶν ἐνδόξων ἡγεμόνων, μεγάλε τῶν μεγάλων συνετῶν, ἐξουσιαστὰ δυνάμεις καὶ δόξης. Τέλ. Καὶ ὅσοι ἀπὸ ἐσᾶς ἤθελαν ποτὲ βαλθοῦν νὰ κάμουν καμμίαν κίνησιν ἢ ἐνέργειαν ἐναντίαν καὶ ἀσύμφωνον εἰς αὐτὸ τὸ χᾶτι σερίφι μου νὰ ἔχουν τὴν ὀργὴν καὶ τὴν κατάραν

τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τους καὶ νὰ εἶναι ὑπόδικοι εἰς τὴν κόλασιν τῶν δύο κόσμων, τοῦ παρόντος δηλαδὴ καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐξεδόθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν ἔτει 922 ἀπὸ Μωάμεθ.

787. 85. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐκθεσις συνοπτικὴ τῆς λογικῆς πραγματείας κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν”

μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Προτάσσεται “Προοίμιον εἰς τὴν λογικὴν,” ὅπερ ἀρχ. Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ.

2. Λεξικὸν τῆς κοινῆς γλώσσης ἐρμηνευομένης διὰ τῆς ἀρχαίας.

Αἱ λέξεις εἰσὶ μὲν κεχωρισμένα κατ’ ἀλφάβητον, ἀλλ’ ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γράμματος δὲν ἐπικρατεῖ ἀσχηρὰ ἀκολουθία, ἰδίως δ’ ἐν τῷ Α. Ἀρχεται δ’ ἕκαστον στοιχεῖον ἀπὸ ἰδίου φύλλον. Ἀρχ. Ἄτοπον οὐ μόνον τῆς ἀληθοῦς δόξης ἐκφυλον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀληθείας ἀντίθετον. Τέλ. Ὠραία εἰδος εὐπρεπεστάτη καὶ πάσαις παρθένοις ἀπόβλεπτος.

3. Συμῶν μαγίστρου τοῦ Σηθ Σύνοψις τῶν φυσικῶν. κεφ. ββ’. Ἀρχ. Ὁ μὲν Πλούταρχος, ὠ μέγιστε καὶ θειώτατε βασιλεῦ. Ἰδ. IDELER Physici et medici GRAECI MINORES II.

4. “Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ Εὐσύνοπτον σύνταγμα εἰς τὰς τέσσαρας μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ἀριθμητικὴν, μουσικὴν, γεωμετρικὴν καὶ ἀστρονομίαν.” Ἀρχ. Ἐνταῦθ’ ἀριθμῶν, συντομωτέρα φράσις. Μέλλοντί μοι καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μαθηματικῶν ἐν ἐπιτόμῳ τῷ λόγῳ διαλαβεῖν ὁ περὶ ἀριθμητικῆς ἡγείσθω λόγος. Τέλ. (ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς κολοβ.) τῆς δὲ ἀρμονίας ἰδίων τὸ τὰ τοιαῦτα συστήματα συντάττειν καὶ συναρμολογεῖν, πρὸς τὸ τοιόνδε τῆς μελωδίας γένος, οἷον τὸ διάτονον, τὸ χρῶμα...

788. 86. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γεωργίου Κορσεῖου θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Σύνοψις περὶ ἐπιστολικῆς συνθέσεως.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορσεῖου Περὶ ῥητορικῆς.” Ἐν τέλει 1692 Ὀκτωβρίῳ 29 ἡμέρα Σαββάτῳ ὥρα γ’.

789. 87. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωγῆς, ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἐξαποστειλαρίου, πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν.”

3. Ῥητορικὴ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ (ἀκέφαλος).

4. “Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατῆρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐν τῷ α’ Σηπτιευτικῷ.”

790. 88. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 565).

1. Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2 (σ. 1). “Σχόλια εἰς τὰς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου, ἐκ διαφόρων βιβλίων συλλεχθέντα παρὰ Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας.” Σχόλια εἰς Ἐκάβην καὶ Μήδειαν. Εὑρῆνται δ’ ἐκδεδομένα τοῦ Ἀρσενίου Μονεμβασίας Σχόλια εἰς ἑπτὰ τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου (Ἐν Βασιλείᾳ. 1514).

3. Σχόλια εἰς Λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· (σ. 161) εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—(σ. 190) εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—(σ. 225) εἰς τὸν ἐπιτάφιον πρὸς Καισάριον.

4 (σ. 262). “Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιγράμματα

ἐπικήδεια εἶτε ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἠρωελεγειῶν συντιθέμενα, συναχθέντα καὶ ἐρμηνευθέντα παρὰ Νικηῖτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος, δωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅπερ ἐπάνω τοῦ Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικε.”

5 (σ. 266). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον (Σχόλια).

6 (σ. 313). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν (Σχόλια).

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει ,αψλζ^ω (=1797) ἐγρᾶφη ὑπ’ ἐμοῦ Δούκα Ἀποστολίδου τοῦ Θεσσαλονικέως ἡ βίβλος ἤδε.

7 (σ. 358). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πρὸς Νικόβουλον ἐπιστολὴν Σχόλια Εὐγενίου.

8 (σ. 361). Ἀθανασίου τοῦ Παρίου Σχόλια εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἀρχ. Ἀνὴρ ἐλλόγιμος.

9 (σ. 367). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐν εἶδει ἐπιστολῆς περὶ τῶν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν προσθηκῶν τοῦ Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα κτλ.” (Σχόλια).

10 (σ. 391). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἐν ἀνάγκη βαπτιζομένων νηπίων ὑπὸ λαϊκῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν πιστῶν ὅμως, ὅτι ἐὰν ἐπιζήσωσι βαπτίζεσθαι δεῖ” (Σχόλια).

11 (σ. 394). “Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι ἀπὸ Λατίνων ἐπιστρέφοντες ἀναντηρήτως, ἀπαρατήτως καὶ ἀναγκαίως πρέπει νὰ βαπτίζονται.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

12 (σ. 397). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Διαμαντὴν τὸν Κοραῖν.”

13 (σ. 406). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην.”

14 (σ. 410). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀφιερωμάτων.”

15 (σ. 430). “Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Παναγιώτην τὸν Παλαμᾶν.”

16 (σ. 440). “Ἀπόκρισις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀρδαμερίου κυρίου Διονυσίου πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τίνα γνώμην ἔχει περὶ τοῦ ἀνωμένου βιβλίου τοῦ περὶ τῆς θείας μεταλήψεως.”

17 (σ. 442). “Ἐπιστολὴ Σεργίου πρὸς διδάσκαλον τὸν Κύριλλον.”

18 (σ. 458). “Ἀπολογία πρὸς τὴν αἴω ἐπιστολὴν.”

19 (σ. 563). “Ἐπιστολὴ Δαμασκηνοῦ τοῦ πρώην Θεσσαλονικέως τοῦ μετονομασθέντος Δανιὴλ” πρὸς Σέρμον.

791. 89.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἐρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῶν εἰς τέσσαρα τῆς γραμματικῆς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Γαζῆ φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Πατριῶν.”

792. 90.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἐκθεσις γραμματικῆς κατὰ πύσιν καὶ ἀπόκρισιν, φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Πατριῶν.”

Προηγείται προσφώνησις “Τοῖς ἐντυγχάνουσι” καὶ “Τοῖς μαθητιώσιν Ἑλλήνων παισὶ εἰσαγωγή περὶ τοῦ ὅπως δεῖ ἐρμηνεύειν τὸν κατὰ γραμματικὴν λόγον, οἷς καὶ τὸ χαίρειν ἀπονέμω.”

793. 91.

Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 118).

“Βιβλίον γεοπονικόν, τὸ ὅποιον περιέχει ἐρμηνείαις ἀριστερῆς καὶ βασιλικῆς εἰς κάθε πάθος καὶ πληγᾶς.”

Ἰατροσόφιον ἐν τῇ καθωμλημένῃ, περιέχον διαφόρους συμβουλὰς καὶ συναγὰς μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν τέλει.

794. 92.

Χαρτ. 16. XVII.

1. “Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου

Συνάθροισις ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν φιλοσόφων, ὅσα εἶπαν περὶ τῶν πετεινῶν ὄρνέων καὶ περὶ τῶν χερσαίων ζῶων καὶ περὶ τῶν θαλασσίων καὶ μετάφρασις εἰς τὸ κοινώτερον.”

Ἐν τέλει ,ζρκγ’ Ὀκτωβρίῳ 1614 (=1614), Ἰωάσαφ ἱερομονάχος ἐκ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σίμονος πέτρας.

Ἐξεδόθη τύποις πολλάκις ἐν Βενετία μετὰ καὶ τοῦ Εἰρμο-λογίου, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ τῷ 1743 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἀντωνίῳ τῷ Βύρτολι (Βρετοῦ Νεοελ. φιλολ. Τόμ. Β’ ἀρ. 96) καὶ τῷ 1744 παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρφ (λείπει παρὰ Βρετῶ). Εὐῆρται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς κώδιξι, οἷος ὁ ὑπ’ ἀρ. 152 τῆς μονῆς Ἰβήρων καὶ ὁ ὑπ’ ἀρ. 248 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Ταυρίῳ Ἀθηναίου.

2. [Πορφυρίου Νικαίας] “Περίοδος τῶν θείων μοναστηρίων τοῦ ἁγιονύμου ὄρους τοῦ Ἀθωνος, διὰ στιχῶν.”

Ἀρχ. Ὁποῖος θέλει βουλιθεῖ νὰ πᾶ νὰ προσκυνήσει τὸ ἅγιον Ὄρος νὰ ἰδῆ καὶ ὄλον νὰ τὸ γυρίσει. Τέλ. Τριυποστάτω οὖν Θεῷ τῷ κτίσαντι αἰῶνας ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τέλει Τέλος ,ζριθ’ (=1611) Ἰουλλίῳ κ’ καὶ κατωτέρω Ἐτους ,ζρκβ’ Ἰουλλίῳ κθ’ (1614) ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου ἐκ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σίμονος πέτρας ἐξ ἁγίου Ὄρους.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΜΟΝΤΓΑΥΣΟΝ (Palaeographia Graeca σ. 501 κ. ἐ.).

3. Τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ὀνομαζόμενον Περξοῦ ἐγρᾶφη δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου ἐκ πόλεως Ζακύνθου καὶ ἐκ τῆς μονῆς τῆς Σιμόπετρας ἐξ ἁγίου Ὄρους...ἔτους ,αχιδ ἐν μηνὶ Ἰουλλίῳ κθ’ (=1614).

795. 93.

Χαρτ. φύλ. XVIII (σ. 586).

1. “Προλεγόμενα.

Διάγνωσις περὶ τοῦ πῶς καὶ πότε, ἐπὶ τίνων καὶ κατὰ τίνων συνεκροτήθησαν αἱ ἅγιοι οἰκουμενικαὶ τε καὶ τοπικαὶ σύνοδοι καὶ τίς αὐτῶν τίνος προγεγεστέρα καὶ ὁπόσοις οἱ τε θεῖοι ἀπὸστολοι ἐκάστη τε τούτων καὶ οἱ κατὰ μέρος ἅγιοι πατέρες κανόνας συνέθεντο, ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων ἐκ τῶν τοῦ Ματθαίου Βλαστάρεως. Βαλσαμῶν καὶ Ζωναρᾶ.”

2. Νομοκάνων κατὰ τίτλους.

Περὶ ἀρχιερέων ἐν κεφ. οδ’.—Περὶ πνευματικῶν ἐν κεφ. ι’.—Περὶ ἱερέων, διακόνων καὶ λοιπῶν κληρικῶν ἐν κεφ. ρ’.—Περὶ

διακομισῶν ἐν κεφ. β'.—Περὶ ὑποδιακόνων Ἐν κεφ. α'.—Περὶ ἀναγνωστῶν καὶ ψαλτῶν ἐν κεφ. σ'.—Περὶ μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ἐν κεφ. λξ'.

3 (σ. 345). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ καὶ τῶν κατὰ ἀλφάβητον

ἐν οἷς περιέχονται ὅσα εἰς λαϊκοὺς ἀνήκουσι καὶ ἄλλα τινὰ εἰς πάντας ἀναγκαῖα."

Τὸν νομοκάνονα τοῦτον συνέταξεν Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Θεόκλητος ὁ Βυζάντιος, ὃς καὶ προτάσσει προοίμιον Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας γεγραμμένον ἐν τῷ ἁγιωνύμφῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κατὰ τὴν ἱεράν τοῦ Κανσοκαλυβίου σκῆτην ἔτει μὲν σωτηρίῳ αψξξ' (=1767), μηνὶ δὲ Μαρτίῳ. Ἐστὶ δὲ γεγραμμένον ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσονται τοῦ ὅλου πίνακες ἀκριβεῖς.

796. 94. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 168).

Μέρος τοῦ ἀνωτέρου Νομοκάνονος

περιλαμβάνον τὸ "Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας," τοὺς πίνακας καὶ τὰ κεφ. περὶ ἀρχιερέων (κολοβ.).

797. 95. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. σοδ'.

α'. "Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς."—σοδ'. "Περὶ ὠνομάτων τῶν θείων διδασκάλων καὶ βασιλέων τῶν ἐν τῶν παρόντι βιβλίῳ τοῦ βουλομένου θεάσασθαι αὐτά."

2. "Νομοκάνονον πᾶνυ πλουσιώτατον ἐκλεγμένον ὑπο πολλῶν θεοφόρων πατέρων." Κεφ. σοδ'—χξξ'.—Κεφ. σοδ'. "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι."—Κεφ. χξξ'. "Τοῦ Χρυσοστόμου Κατὰ τῶν αἰρετικῶν."

Ἀμφότεροι οἱ νομοκάνονες ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Μαρτίῳ λ' κατὰ τὸ κοσμοσωτήριον τοῦ Χριστοῦ αψκβ' (=1722).

798. 96. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων κεφ. σμέ'.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως."—Κεφ. σμέ' "Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν θείων διδασκάλων καὶ βασιλέων."

2. "Νομοκάνονον πᾶνυ πλουσιώτατον ἐκλεγμένον ὑπο πολλῶν θεοφόρων πατέρων." Κεφ. α' "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι." Κεφ. τελ. "Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ." Ἀμφότεροι οἱ νομοκάνονες ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

799. 97. Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων κεφ. σθ'.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ."—Κεφ. σθ' "Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς πνευματικὸν ἢ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν." Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

800. 98. Χαρτ. 8. XVIII.

"Νομοκάνων πρόχειρος ἐκ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων.

νεωστὶ μετατυπωθεὶς καὶ ἐπιμελῶς γραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἱερῷ πατρὶ Γεωργίου Ἀθανασίου Ῥαμματᾶ διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ δαπάνης τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κτῆρ Ζαχαρίου καθηγουμένου.

Η.

τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς καὶ Σπαρμῶν ὀνομαζομένης. Ἐν ἔτει 1794, Ἰουνίου 25."

801. 99. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 352).
Νομοκάνων.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ καὶ πῶς νὰ εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆς." Κεφ. τελ. "Παραγγελία τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ μοναχῶν."

Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν πατρὸς κυροῦ Ἰωαννικίου ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν τῇ Παλεστίνῃ 1788 Ἀυγούστου 17. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

802. 100. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων κεφ. τν'.

Κεφ. α' "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεύει τοὺς εἰς αὐτὸν προσερχομένους."—Κεφ. τν'. "Περὶ τοῦ πότε ὀφείλει μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων."

Ἐν τέλει διάφοροι εὐχαί, ἀναφερόμεναι ἰδίως εἰς τὴν μετὰ ληψιν.

803. 101. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων κεφ. σλξ'.

Κεφ. α' "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικόν."—σλξ'. "Περὶ τῆς λοχείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

804. 102. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἀποσπάσματα κανόνων ἐξ ἐξομολογηταρίου.

2. "Εὐχὴ λεγομένη παρὰ πνευματικοῦ πατρὸς ἐν υἱῷ αὐτοῦ πνευματικῷ εἰς τὸ ποιῆσαι ἀφέσιμον."

3. Πίναξ περιεχομένων τοῦ ἐξῆς Νομοκάνονος.

4. Νομοκάνων κεφ. σλα' (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

Ἀρχεται διὰ Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγιῶν εἰς πνευματικόν, αἷς ἔπονται "Συνοδικοὶ καὶ Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

5. Κεφάλαια κανόνων ἐπιγραφόμενα

"Ταῦτα τὰ δώδεκα κεφάλαια καὶ ἕτερα ὅμοια αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀξίον ἀναγνώσκεισθαι ἐπὶ πολλῶν, πλὴν εἰς ἱερά πιστὸν καὶ μόνον." Ἀρχ. Φονεύς ἐὰν φονεύσῃ ἐκουσίως, ἔχει ἐπιτίμιον ιβ^α (=12 ἔτη). Ἐν τέλει Χεῖρ Σόζου ἱερέως κατὰ τῷ ςπβ^ω ἔτος (=1574). Ἐν τοῖς γράμμασι Σόζου ἱπολανθάνει πάντως γεγραμμένον κρυπτογραφικῶς τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιογράφου, ἀλλ' ὅμως οὐ δύναται ἀναγνωσθῆναι διὰ τῶν γνωστῶν κρυπτογραφικῶν συστημάτων.

6. Διάφορα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ

περὶ ἀναθέματος καὶ ἄλλα κανονικά, γεγραμμένα ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς.

805—862. 103—160.

Χαρτ. 4. 8. 16. XVI—XIX.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

Εἰς μόνον κώδιξ, ὁ ὑπ' ἀρ. 815—113, αἰὼν. XIV.

*863. 161.

Περγ. XII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Εἰλητᾶριον, κοσμοῖμενον δι' ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων.

10

μήκους μ. 7, 05, πλάτους 0, 245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ
μέρει 0, 12.

864. 162.

Περγ. XIV.

“Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.”

Εἰλητάριον μήκους μ. 6, 70, πλάτους 0, 21, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 125.

865. 163.

Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

“Ἐπὶ διαφόροις χειροτονίαις.”—“Ἐπὶ μνήστοις βασιλέων
καὶ λοιπῶν.”—“Ἐπὶ ποιήσει μύρου γινόμενη τῇ ἁγίᾳ καὶ
μεγάλῃ Πέμπτῃ.”—“Ἐὐχὴ εἰς τὴν ἀπαμφίεσιν τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς.”

Εἰλητάριον μήκους μ. 9, 00, πλάτους 0, 23, πλάτους ἐν τῷ
γεγραμμένῳ μέρει 0, 13.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ

- *866.** 1. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσῶν, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.
- 867.** 2. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου.
- *868.** 3. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐρυθρῶν.
- 869.** 4. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
- 870.** 5. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι.
Ἐτελειώθη τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μάρκου ἱερομονάχου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. β'.
- 871.** 6. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι
κδ', ὧν ἡ τελευταία κολοβή. Ἐν τῷ κώδικι τὸ σημεῖωμα Κύριε βοήθη τῷ σῶ δούλῳ Νικήτῃ κ^δβ^δ (=κοιβικαλορίου) τῷ μετὰ πόθου γράψαντι τὴν δέλτον ταύτην· σὺν αὐτῷ δὲ καταριθμηθῆναι καὶ τῷ ταύτας σχεδιάσαντι Κωνσταντίνῳ ταβουλλαρίῳ Ἀδριανουπόλεως τῷ Ραιδεστινῷ, ἀμὴν.
- 872.** 7. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
- 873.** 8. Περγ. 4. X. σελ. 2 (φ. υπη').
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ ἄλλαι, τὸ ὅλον μ5'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
- *874.** 9. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
- 875.** 10. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόσιον.
4. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας.
5. Βίος τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ.
6. Μετάνοια ἧτοι ἐξομολόγησις τοῦ ἁγ. Κυπριανοῦ.
- 876.** 11. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰουν. κ'—λ' (κολοβ.).
- 877.** 12. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ια' (κολοβ.).
Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τινα ἄλλα ἐν τῷ μέσῳ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
- *878.** 13. Περγ. φύλ. X. XIII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου Νύσσης Ὁμιλίαι η'. (X.)
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι δίο. (XIII.)
Τὸ πρῶτον μέρος κοσμεῖται ὑπὸ γραμμάτων χρυσῶν μετ' ἐρυθροῦ περιγράμματος, ἐπιτίτλων καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος ἔχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα γεγραμμένα τριακόσια ενενηήντα.

879. 14. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Νοεμβρ. α'—ιε'.
- *880. 15. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Γρηγορίου του Θεολόγου Οί 15^ο αναγινωσκόμενοι λόγοι.
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος τρία φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2), ὡν τὸ πρῶτον κεκομμένον κατὰ τὸ ἥμισυ, περιέχοντα μέρος Λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Πλὴν δὲ τούτων ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ (Χαρτ. XVI. σελ. 2) περιέχοντα Κανόνας ἀγίου τινός. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, τοῦ πρώτου ἐν ἐκάστῳ λόγῳ. Τὸ πρῶτον ἐπίτιτλον σχηματίζεται ὑπὸ εἰκόνων ἀγίων ἐν μικροῖς κύκλοις ἀξίων λόγου, ἀλλ' ἐφθαρμένον. Τὸ Α τὸ ἀρκτικὸν τῆς λέξεως Ἀναστάσεως (ἡμέρα) ἐν τῷ λόγῳ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα σχηματίζεται ὑπὸ εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ ἐφθαρμένης. Ἐν τέλει "Ἡ παροῦσα βιβλος ἐτελειώθη ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου τῶν Μαργάρων παρ' ἐμοῦ τῶν ἱεροδιακόνου ἐλαχίστου Λουκά μοναχοῦ..." "Ἐκ Σωσάνδρων εἰληπται ἡ βιβλος αὕτη."
881. 16. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Φεβρ.—Ἄπρ. κατ' ἐκλογὴν.
882. 17. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
Ὅμιλαι μγ', ὡν ἡ τελευταία κολοβή.
883. 18. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Φεβρ.—Αὐγ. κατ' ἐκλογὴν.
884. 19. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
Ὅμιλαι μγ'. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVII. σελ. 2).
885. 20. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὅμιλαι κά—ν'.
Ἐν τῇ ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα καὶ ἐν τῷ μέσῳ δὲ τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων χαρτῶν.
886. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλαι,
ὡν α' "Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν καὶ βίον ἔχειν ὀρθόν," να' "Περὶ ὀργῆς καὶ μακροθυμίας καὶ πραότητος." Ἐν τέλει συνεσταχωμένα τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος εὑρηται δύο φύλλα (Περγ. 8. XIII) περιέχοντα εὐχὴν τινὰ καὶ τεμάχια κώδικος ἱθρικοῦ (Περγ.).
887. 22. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι πανηγυρικοὶ κδ'.
Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχοντα ἀπόσπασμα τοῦ Βίου τοῦ μάρτυρος Ἀρκαδίου.
888. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Σεπτ. α'—λ'.
889. 24. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
Ὅμιλαι μγ'. Τὰ τελευταία φύλλα ὡς καὶ τινὰ ἐν μέσῳ τῷ κώδικι χαρτῶα (XVII. σελ. 2).
890. 25. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι περὶ παρθενίας ἐν κεφ. πέ καὶ ἄλλοι λόγοι ις'.
Ἐν φ. 3 α
Καὶ τήνδε μικροῖς χρυσίνοις ὠνησάμην
Κρήτης πρόεδρος εὐτελής Νικηφόρος.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. XI), περιέχοντα τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκαλύψεως κεφ. λθ'—μβ'.
891. 26. Περγ. 4. XIII.
"Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἀγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."
Σεπτ.—Φεβρ. Ἀναμῖξ φύλλα τινὰ χαρτῶα.
- *892. 27. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
πολυτελές. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν, κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.
893. 28. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Σεπτ. α'—λ' κατ' ἐκλογὴν.
894. 29. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίοι και μαρτυρία αγίων Δεκεμβρ. δ'—λα' (κολοβ.).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ὀκτὼ φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα Μακκαβαίων γ'.
895. 30. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βιβλος τῆς τῶν λόγων Κλίμακος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Συναίῳ ὄρει κατὰ μῆνα Φεβρουάριον εἰκοστῇ τρίτῃ ἔτει ,σ'ωλβ' ἰνδ. ζ' (=1324).
896. 31. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλαι νέ'
ἀκέφαλοι, λειπούσης τῆς πρώτης ὄλης καὶ μεγάλου μέρους τῆς δευτέρας. γ' "Τότε ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλεῶνος." νε' "Ἐγένετο δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους." Ἡ (ἀκέφαλος) β' ἀρχ...τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴ τοῦτο ἐγκαλῶμεν.
897. 32. Περγ. φύλ. XII. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλαι.
Ἡ α' ἀρχ. (ἀκέφ.)...ἡ κορόνη περιστερὰ, ἡ πόρνη παρθένος καὶ ἀδελφὴ Χριστοῦ καὶ νύμφη τοῦ λόγου. Τελ. Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.—β' (ζ' κατὰ τὴν ἀρίθμησην τοῦ κώδ.) "Τοῦ αὐτοῦ

ἀπόδειξις τοῦ χρησίμου τὰς περὶ Χριστοῦ καὶ ἐθνῶν καὶ τῆς ἐκπτώσεως Ἰουδαίων προφητείας ἀσαφείς εἶναι.—κβ' (κωδ.) "Λόγος παραινετικός περὶ μετανοίας."

Ὁ κώδικς ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον αἰῶν. XII, τὸ δὲ δεύτερον XIV. Τὸ πρῶτον τῶν νῦν σφισμένων τετραδίων τοῦ κώδικος φέρει ἀριθμὸν ζ'.

898. 33. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰαν. θ'—κγ' (ἀκέφ. κολοβ.).

Τελευταῖος ἐν τῷ κώδικι βίος ὁ τοῦ Κλήμεντος Ἀγκύρας. Τὰ πρῶτα ἐξ φύλλα ἐξ ἄλλου ὄντα κώδικος (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχουσι τέλος Βίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου Σεπτ. α' ἀπὸ τῶν λέξεων "γηρεὸς λέγει αὐτῷ· ἡ ἐγκράτεια ἐστὶ ψυχῆς σωτηρία, ὁδηγὸς τοῦ φωτός, εἰσάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν" καὶ Μαρτύριον ἁγ. Μάμαντος Σεπτ. β' μέχρι τῶν λέξεων ὁ Καῖσαρ ἔφη· ἡ μὲν ἀναφορὰ ὡς βλασφημίαν τὸσον περιέχει ὄθεν.

899. 34. Περγ. 4. XI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων

ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς λ' (ἀκέφ.) μέχρι νδ'.

900. 35. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰαν. δ'—κθ' (κολοβ.).

901. 36. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρ. β'—ιζ' (ἀκέφ.).

902. 37. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

903. 38. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρ.—Ἀπριλ. κατ' ἐκλογήν.

904. 39. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

905. 40. Περγ. 4. XIII.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία ιζ' (κολοβ.).

906. 41. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Μηναῖον Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον χαρτῶα.

907. 42. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

*908. 43. Περγ. 4. XI. σελ. 2 (φ. 208).

Τετραεὐαγγέλιον

πολυτελέστατον, κοσμοῦμενον ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσῶν, ἀρχικῶν γραμμάτων μικρῶν χρυσῶν, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις φύλλοις ὑπὸ πλουσίων εἰκόνων. Ἡ ψα πλατυτάτη, τὸ δὲ γεγραμμένον μέρος ἐκατέρας τῶν σελίδων ἔχει πλάτος μὲν μόνον μ. 0, 045, μήκος δὲ μ. 0, 13. Πολλαχοῦ δ' ἐν τῇ ψα εἴρηται κυανοῖ στρογγύλοι

θυρεοὶ διαμέτρου μ. 0, 025 περιέχοντες εἰκόνας πτηνῶν ἢ ἄλλων ζώων. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπίτιτλα κοσμήματα λεπτότατα καὶ κομψότατα. Ἐν τοῖς φύλλοις 2 α, 3 α, 4 β, 5 α, 6 β, 7 α, 8 β, 9 α, 14 β καὶ 15 α εἰσὶν ἀναγεγραμμένοι ἐν στήλαις χρυσαῖς διὰ χρυσῶν γραμμάτων οἱ Κανόνες τῆς ἀναλογίας τῶν Εὐαγγελίων διὰ μέσου κινῶν ὡσεὶ μαρμαροκονία ἐπικεχρισμένων, κάτωθεν δ' ἀψίδων ἔχουσάν τὸ τύμπανον πολυτελέστατα καὶ κομψότατα κεκοσμημένον. Ἐπὲρ δὲ τὰς ἀψίδας φέρεται πτηνῶν, ἐξεικονισμένον ἐντεχνότατα.—Ἐν τοῖς φύλλοις 10 β, 11 α, 12 β καὶ 13 α εἰκόνας τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ἐν πλοῦτῳ μὲν χρωμάτων, ἀλλ' ἄτεχνοι. Ἐκάστης δ' αὐτῶν τὸ μὲν μήκος μ. 0, 23, τὸ δὲ πλάτος μ. 0, 20.—Ἐν τοῖς φύλλοις 10 α, 11 β, 12 α καὶ 13 β φέρονται ἐν μέσῳ τῶν σελίδων κοσμομένων διὰ πλουσίων περιθεωρίων ἐν στρογγύλοις θυρεοῖς λεπτῶς ἐπεξεργασμένοι εἰκόνας τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου. Ἐκαστος τῶν θυρεῶν τούτων ἔχει διάμετρον μ. 0, 058.

909. 44. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Μηναῖον Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.

Ἐν φ. 1 β τὰ ἐξῆς:

Ἡ βίβλος ἦδε τῆς μονῆς Ἀκαπνίου ὁ γοῦν συλήσων μὴ γραφῆ ζώης βίβλω.

Περιελήθη τῆδε τῇ βίβλω τάδε:

Μὴν Μάρτιος.....α.

Μὴν Ἀπρίλλιος...β.

Μὴν Μάϊος.....γ.

Μὴν Ἰούνιος.....δ.

Μὴν Ἰούλιος.....ε.

Μὴν Αὐγούστου 5.

Ταῦτα τὰ ἐξ σημεία τῶν ψήφων κρατῶν ῥαδίαν τοῦ ζητουμένου μηνὸς τὴν εὑρεσιν σχοίης· ἐκατὸν γὰρ τούτων ἐν ὄλοις τοῖς περιειλημένοις ὑμέσι τῷ μηνὶ παρέσπартαι κατὰ τὸ μέσον τῶν δεξιῶν σελίδων πρὸ τῆς τῶν γραμμάτων ἀρχῆς.

Ἐν τέλει:

Ἄρχῃ σὺ Χριστέ καὶ πάλιν σὺ τέρμα πέλεις

ὁ καταξιώσας με τῆς δέλτου ταύτης

τὸ τέλος ἰδεῖν, ἀνακογχῆν εὐράσθαι

καὶ ἐμὲ τὸν δειλαῖον Χριστέ μου σώσον,

τοὺς σολοικισμοὺς μου δὲ Χριστέ συγχώρει

τοῦ χωρικογράφου τὸ καὶ ἄμ γῶδου

Ἰερασίμου ταπεινοῦ, ἀθλίου ιδιώτου.

Καὶ κατωτέρω, πιθανῶς τῇ αὐτῇ χειρὶ Ἐτους 5πβ (=1274), ἐτι δὲ κατωτέρω Γεώργιος Σέρβος.

*910. 45. Περγ. 4. XII.

1. Συναξάριον τοῦ Εὐαγγελίου.

2. Τετραεὐαγγέλιον.

3. Πραξαπόστολος.

4. Συναξάριον τῶν πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπτὰ εἰκόνων. 1. Ἡ Θεοτόκος καὶ παρ' αὐτὴν ὁ νεαρὸς Ἰησοῦς μετ' ἐπιγραφῆς Ὁ ἀΝΑΠΕΣΩΝ ΚΕΚΙΟΝΗΣΕ (sic) ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς αἰγρηοί (=ἐγείρει) ΒΑΣΙΛΕΥ. 2. Ματθαῖος. 3. Μάρκος. 4. Λουκᾶς. 5. Ἰωάννης. 6. Πέτρος. 7. Παῦλος. Αἱ εἰκόνας εἰσὶν ἄτεχνοι, τινὲς δὲ καὶ ἐφθαρμένοι.

*911. 46. Περγ. 4. XII. (φ. 431).
Ψαλτήριον μετὰ καὶ τῶν Ὠδῶν.

Κώδις ἐξόχως πολιτελής, ἀληθὲς κειμήλιον τέχνης. Γέγραπται ὅλος γράμμασι χρυσοῖς. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ 31 πλουσίων ἐπιτίτλων καὶ 165 ποικιλωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ὡς τὸ πλείστον ἀρχικῶν γραμμάτων, ἐχόντων ὡς ἐπικρατέστερα χρώματα πλὴν τοῦ χρυσοῦ τὸ πορφυροῦν, τὸ βαθὺ κιανοῦν, τὸ λεικόν καὶ σπανίως τὸ πράσινον. Ἐν φ. 2 β εἰκὼν παριστάσα ἐντὸς ἐδάφους χρυσοῦ, περιβαλλομένη ὑπὸ περιθεωρίου πολυσχηματίστου καὶ ποικιλωτάτου, τὸν Δαυίδ. Παρίσταται δ' οὗτος ὄρθιος, γενειῶν, φέρων στέμμα καὶ περιβεβλημένος ποδὴρῃ πορφυρᾶν ἐσθήτα, κεκοσμημένη ἐν τοῖς κάτω διὰ πλατείας ὡς χρυσοκεντήτου, ὑπὲρ δὲ ταύτην ἐπίβλημα κιανοῦν κοσμοῦμενον διὰ χρυσῆς φάσ. Κρατεῖ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς βάρβιτον χρυσῆν, ψαλλομένην διὰ τῆς δεξιᾶς. Φορεῖ δὲ σανδάλια πορφυρᾶ καὶ πατεῖ ἐπὶ προσκεφαλαίου ἰόχρον.

912. 47. Περγ. 4. XIII.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

913. 48. Περγ. 4. XIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν ἐπιτομῇ.”
2. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ ἁγ. Πάσχα καὶ τὴν ἁγ. Ἀνάστασιν.
3. “Περὶ τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ πολιτικοῦ.”
4. “Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πεσοντος καὶ νικησαντος.”
5. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καπαδοκίας Κυριῷ μου ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Περὶ τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεολόγου.” Καὶ ἔρμηνεία εἰς αὐτήν.
6. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπαδοκίας Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.”

914. 49. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Θεόδωρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ βομβυκίων ἢ χαρτῶν. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος τρία φύλλα (Περγ. X) περιέχοντα μέρος Μαρτυρίου ἁγίου τινὸς ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου.

*915. 50. Περγ. 4. XIV. (φ. 288).

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
2. “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἔσχατος πρὸς τὸν Ποιμένα.”
3. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἑκατοντάδες κεφαλαίων δ' μετὰ Προλόγου περὶ ἀγάπης.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων, πρὸ δ' ἐκάστου τῶν λόγων τῆς Κλίμακος ὑπὸ μικρᾶς εἰκόνος, παριστάσης μοναχοῦς ὡς τὸ πλείστον ἐπὶ κλίμακος ἐν σχήματι προσευχομένων καὶ ἀναβλεπόντων εἰς οὐρανοῦς. Τούτων μία βεβήλως ἀποκεκομμένη. Ἐν φ. 1 β εἰκὼν παριστάσα κλίμακα ἀπὸ βράχων ἀνερχομένην πρὸς τὸν οὐρανόν, ὅπου ὁ Χριστὸς ἐπικλίνων ὑποδέχεται τοὺς διὰ τῆς κλίμακος ἀνερχομένους μοναχοῦς. Κάτω δὲ τῆς κλίμακος μεταξὺ ἄλλων ὁ τῆς βίβλου συγγραφεύς. Ἐν φ. 3 β εἰκὼν παριστάσα

Ἰωάννην τὸν Σχολαστικὸν πιθανώτατα. Ἐν φ. 11 β εἰκὼν καταλαμβάνουσα μὲν τὴν ὄλην σελίδα, παριστάσα δὲ τὸν Ἰωάννην γράφοντα ἐν εἰληταρίῳ πρὸ τραπέζης, ἐφ' ἧς τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα.

*916. 51. Περγ. 4. XV.

1. Πρόλογος περὶ τοῦ ὀσίου Δωροθέου.
 2. “Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἀββᾶ Δωροθέου.”
 3. Τοῦ ὀσίου Δωροθέου Διδασκαλία ψυχωφελεῖς.
 4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολαί.
- Κοσμεῖται ὑπὸ τινων ὀλίγων ἐπιτίτλων ἀτέχνων, ὧν ἐν ἀποκεκομμένον βεβήλως.

917. 52. Περγ. 4. XIII.
Πραξαπόστολος.

918. 53. Περγ. 4. XIV. (φ. 308).
Τετραευάγγελον

κοσμοῦμενον ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει ἡ τοῦ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς εἰκόσιν ἐπικρατεῖ τὸ ἰώδες χρώμα. Ἰόχρους εἶνε ἡ ἐσθῆς τοῦ Ἰωάννου καὶ ἡ ἐκκλησία, ἧς ἐμπροσθεν καθήμενοι γράφουσιν ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος. Ἀρχικὰ γράμματα χρυσᾶ. Πρὸ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων κομψὸν ἐπίτιτλον.

919. 54. Περγ. 4. XIII. (φ. 31).

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς Εὐαγγελιστάς
ἀνεπίγραφος (ἀκέφ. καὶ κολοβή). Ἔπεται ἐκάστοτε εἰς προτασσόμενον μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἔστι δ' ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη, τῆς μὲν ἀρχῆς τῆς εἰς τὸν Λουκᾶν Ἑρμηνείας εὐρισκομένης ἐν τῷ νῦν τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ κώδικος, τῆς δὲ συνεχείας ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ πρὸ δὲ τῆς ἐν τῷ τέλει τοῦ κώδικος ἀρχῆς τῆς εἰς τὸν Λουκᾶν Ἑρμηνείας εἰρηγται φύλλα ἀνήκοντα εἰς τὴν τοῦ Ματθαίου. φ. 1 α. Ἀρχ. (Ἑρμ.) ...διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γονῆς παιδευθεῖς τῇ πληγῇ τῆς σωπῆς πιστεύειν τοῖς τοῦ ἀγγέλου ῥήμασιν. (Κεῖμ.) Καὶ περιέκριβεν ἑαυτὴν μήνας πέντε (Λουκ. ι. 24). (Ἑρμ.) Ἐδουμένη τὴν γηραιάν καὶ ἔξωρον κυφορίαν, ἕως οἱ καὶ ἡ παρθένος συνέλαβε. (Κεῖμ.) Λέγουσα ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέειδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις (Λουκ. ι. 25). (Ἑρμ.) Ὅτε εὐδόκησεν ἀφελεῖν τὸ ἐν ἀνθρώποις ὄνειδος μου τὸ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ παρ' Ἑβραίοις μὲν γὰρ ὄνειδος ἦν ἡ ἀκαρπία τοῦ σώματος οἷα σωματικωτέροις, παρὰ δὲ Χριστιανοῖς ὄνειδος ἡ ἀκαρπία τῆς ψυχῆς οἷα πνευματικωτέροις. φ. 30 α. (Κεῖμ.) Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκ ἠρῆξαν πανταχοῦ τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων (Μαρκ. κνι. 20). (Ἑρμ.) Τὸν λόγον τοῦ κηρύγματος εἶη δὲ καὶ τὸν λόγον τῆς ἡμετέρας διδασκαλίας βεβαιούσθαι διὰ τῶν ἐπακολουθεῖν ὀφειλόντων σημείων τῆς ἀρετῆς, ἵνα τέλει εὐρεθῶμεν ἐν τῷ τέλει τῆς ἡμετέρας ζωῆς χάριτι καὶ φιλοανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν. Ἔπεται δ' ἀμέσως φ. 30 α. “Ἑρμηνία τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου.” Ἀρχ. Ὁ μακάριος Λουκᾶς Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, πᾶσαν δὲ τὴν ἐν λόγοις παιδεύειν μετελθὼν

καὶ τὴν ἰατρικὴν τῶν σωμάτων ἐκμαθῶν ἕστερον καὶ τὴν ἰατρικὴν τῶν ψυχῶν κατόρθωσε. φ. 31 β. (Κείμ.) Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ (Λουκ. ι. 23). (Ἑρμ.) Χρῆ γὰρ τὸν ἱερέα παντελῶς ἀπέχεσθαι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεὸς ὑπαγορεύει σεσμός. Πληρώσας δὲ ταύτας ὁ Ζαχαρίας λοιπὸν συνῆλθε τῇ γαμετῇ αὐτοῦ.

920. 55. Περγ. 8. XII.
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

*921. 56. Περγ. 8. XIII.

Τετραεὐάγγελον

κοσμοῦμενον ὑπὸ ἀτέχνων ἱστοριῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τοῦ Παντοκράτορος. Προτάσσεται ἡ Ἐπιστολὴ **Εὐσεβίου** πρὸς Καρπιανὸν περὶ τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων, ἐν δὲ ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας. Ἐν φ. 1 α—2 β καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἐγράφθησαν χειρὶ νεωτέρᾳ τὰ Συναξάρια πρὸς εὔρεσιν τῶν Εὐαγγελίων. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν γράμμα.

Ἐν φ. 2 α ἀνοθεν τῶν Συναξαρίων φέρονται γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ τάδε· Ἐτους ᾠ'ς,ζ' (sic) ἰνδ. ι' ἐπαρθύν το Ἄργος ἀπο τοὺς ἀγαρινους τοὺς σκοίλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ μὲν ἔτος γραπτέον πάντως ᾠ'ς,ζ' (=1399), ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι κατ' αὐτὸ ἰνδικτίων ἦν ζ' καὶ οὐχὶ ι'. Ἀναφέρεται δὲ τὸ σημείωμα πάντως εἰς τὴν πρώτην ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τοῦ Ἄργους, εἰ καὶ αὕτη κατὰ τὴν συνήθως φερομένη χρονολογίαν ἐγένετο τῷ 1397 (ιδ. Chron. Breve ἐν Βυζαντιδὶ Βόννης, ὅπισθεν τοῦ Δούκα σ. 516, 21).

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Εὐφροσύνη μοναχὴ τοῦνομα ἡ Πηγηνή. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ Ἐπαράλαβεν τοῦτο ὁ παπᾶ κῦρ Δωρόθεος ἔχων κομποία ἀργυρὰ ἕξ καὶ θηλίκια πέντε. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν παλαιὰν στάχσιν τοῦ κώδικος, μὴ σωζομένην νῦν.

922. 57. Περγ. 8. XIII.

1 (φ. 1 α). Ἄνεπίγραφοι στίχοι πολιτικοὶ 136 περὶ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἀρχ.

Μετὰ τὸν μέγιστον Μωσῆν καὶ μέγαν ἐν προφήταις [τῶν] πρώτων τὸν δημαγωγὸν τοῦ γένους τῶν Ἑβρέων καὶ τὸν διάδοχον αὐτοῦ τὸν μέγαν στρατηγέτην τὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ τοὺς κριτὰς ἐκείνους τὸν πρὶν τὸ δωδεκάφυλον εὐθύνοντας ἐν κρήσει καὶ τὴν ἀπόδοκίμασιν Σαοὺλ τῆς βασιλείας ἠγειρεν αὐθις ὁ Θεὸς προφήτην βασιλέα τὸν θαυμαστὸν καὶ πάνσωφον Δαυὶδ τὸν ψαλμογράφον.

Τέλ.

Οὗτος μὲν οὖν ἠρμήνευσε τὸ τοῦ Δαυὶδ βιβλίον καὶ πέμπτη δ' ἀνωμάστωσ ὡς φασὶ ἐρμηνία εἰς πόλιν τὴν Ἰεριχῶ τοῖς πίθοις κεκρυμμένη παρὰ τοῦ βασιλευόντος εὐρέθη Καρακάλου.

2 (φ. 3 β). “Ἐρώτησις τί ἐστὶ Ψαλτήριον. Ἄποκρησις.”

Ἀρχ.

Ἄ γλῶσσα λόγῳ τε κοινῶ καὶ καθημαξευμένῳ ὄργανον τὸ Ψαλτήριον δεκάχορδον σημαίνει.

Τέλ.

Τοῦτο σημείνει προφανῶς ὡς ἀναστήναι μέλλει πας οὐκ εἰς κρίσιν ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς κατακρησεις.

3 (φ. 4 α). “Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου Εἰς τὸν προφήτην Δαυὶδ καὶ εἰς τὸν Ψαλμόν.”

Ἀρχ. Μετὰ τὸν Μωσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὶ καὶ μετὰ τοὺς γενομένους κρητὰς ἐν τῷ Ἰσραήλ.

4 (φ. 5 α). Ψαλτήριον.

923. 58. Χαρτ. 8. XVI.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου “Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.”

2. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ “Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.”

4. Ἀνδρέου Κρήτης “Εἰς τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς παναγίας καὶ ὑπεραμάμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.”

5. “Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποινα ἡμῶν.”

6. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

7. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἄλλος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

8. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν.

9. “Παντολέοντος διακόνου Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.”

10. Περὶ τῆς ἀναζητήσεως καὶ εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

11. Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Εἰς τὴν εὔρεσιν καὶ ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

12. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

13. “Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορροῦ μεγάλου Δημητρίου.”

14. “Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδίας Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν, ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναῶ ὡς τριεπίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς.”

15. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

16. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἄλλος εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε προσηρέθη ἐν τῷ ναῶ.

17. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

18. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

19. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συμεῶνα.

20. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συμεῶνα.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ τὸν Συμεῶνα.

22. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

23. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

25. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

27. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν λόγοι τρεῖς.

28. Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.

29. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου.

30. Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

31. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν Πρόδρομον.

32. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

33. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

34. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

35. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

36. Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

37. Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

38. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

39. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι τρεῖς.

40. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγοι δύο.

41. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

42. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν αὐτήν.

43. Χρυσίππου πρεσβυτέρου καὶ μαθητοῦ τοῦ Εὐθυμίου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν.

Οἱ ὑπ' ἀρ. 23—26 λόγοι εἰσὶ γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας.

924. 59. Χαρτ. 4. XVII. (σ. ιη' καὶ 650).

1 (σ. α—ιη'). "Προοίμιον τῆς Ἐξηγήσεως τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτ' οὖν τῶν Ψαλμῶν, τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κυρίου Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνου (ἐν τῇ ᾠᾷ μοναχοῦ ἱσ. Ζυγαβηνου) καὶ Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Δαβίδ."

2 (σ. 1). "Ἐξηγήσεις Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνου εἰς τὸν Ψαλτῆρα."

3 (σ. 613). Τοῦ αὐτοῦ Ἐξηγήσεις εἰς Ὠδίας.

σ. 613. "Ὠδὴ Μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ."—σ. 616 "Ὠδὴ Β' Μωυσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ."—σ. 626 "Ὠδὴ Γ'. Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ ἐν τῇ α' τῶν Βασιλείων βιβλῳ."—σ. 629 "Ὠδὴ Δ'. Ἀμβρακίου τοῦ προφήτου· κείται δὲ ἐν τῇ βιβλῳ τῆς προφητείας αὐτοῦ."—σ. 635 "Ὠδὴ Ε'. Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, ληφθεῖσα ἐκ τῆς βίβλου τῆς προφητείας αὐτοῦ."—σ. 640 "Ὠδὴ Σ'. Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου ἐκ τῆς βίβλου αὐτοῦ."—σ. 642 "Ὠδὴ Ζ'. Προσευχὴ Ἀζαρίου ἐκ τῆς βίβλου Δαυὶδ τοῦ προφήτου."—σ. 645 "Ὠδὴ τῶν ἁγίων τριῶν παιδων. Ὠδὴ Η'."—σ. 646 "Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ. Ὠδὴ Θ'."—σ. 648 "Προφητεία Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ."

Αἱ λέξεις Ὠδὴ Β', Ὠδὴ Γ' κτλ. φέρονται γεγραμμέναι ἐν τῇ ᾠᾷ ἐρυθραί.

925. 60. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2 (σ. 212).

1 (σ. 1). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

2 (σ. 13). Ἐπιφανίου Κύπρου Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον.

3 (σ. 25). Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον.

4 (σ. 32). Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Θεοτόκον.

5 (σ. 38). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ Εἰσόδια λόγοι δύο.

6 (σ. 64). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

7 (σ. 71). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον.

8 (σ. 81). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

9 (σ. 93). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν λόγοι τρεῖς.

10 (σ. 116). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι δύο.

11 (σ. 142). Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων.

12 (σ. 149). Ἐπιφανίου Κωνσταντίας Εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

13 (σ. 167). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου λόγοι δύο.

14 (σ. 193). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Θεοφάνεια λόγοι δύο.

15 (σ. 205). "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον."

Ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἔστι γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας ὡς οἱ λοιποὶ, γέγραπται δὲ χειρὶ τοῦ XIX. αἰῶν.—Ἐν τέλει αὐτοῦ Ποίημα Ἰανοχωρίτου Ματθαίου ᾠαῖ (= 1818).

926. 61. Χαρτ. 4. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.

927. 62. Δαρτ. 4. XIV. XV. (φ. 317).

1 (φ. 1 α). [Ματθαίου κοιμιστώρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου]

“Περὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης. Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βέκκου.”

2 (φ. 30 β). “Τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμένην συνόδῳ τῆν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι.”

Ἔπονται α' (φ. 39 α) Τοῦ αὐτοῦ Βιβλίον β' “Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.”—β' (φ. 43 β) “Ἀπὸ τῆς ἐξκαιδεκάτης πράξεως τῶν Πρακτικῶν τῆς οἰκουμένης συνόδου.”—γ' (φ. 43 β) “Ἀπὸ τοῦ προσφωνητικοῦ λόγου τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν βασιλέα.”—δ' (φ. 45 α) “Ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν Πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς συνόδου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Λέοντος.”—ε' “Ἀπὸ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου.”

3 (φ. 58 α). “Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Θεσσαλονικέως Ἀπάντησις σαφῆς τε καὶ σύντομος πρὸς Λατίνους ὡςπερ ἐγχειρίδιον τι προκείμενον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους.”

4 (φ. 66 α). [Ματθαίου κοιμιστώρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου]

“Ἀνασκευὴ περὶ ὧν διατείνονται οἱ Λατίνοι ὡς δῆθεν ὁ πάπας ἔχει τὴν ἀρχὴν πάσης ἐκκλησίας, λαβὼν αὐτὴν κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ τοῦ μακαρίου Πέτρου.”

5 (φ. 82 α). “Λόγος δ' τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀθέου καὶ πνευματομάχου εὐσεβείας τῶν θεομάχων Λατίνων.”

Κεφ. 5'.—ἐν τῷ α' (φ. 84 β) “Τοῦ ἀγίου Διονυσίου [τοῦ Ἀρεοπαγίτου] Ἐκ τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.”—β' (φ. 84 β) “Εἰς τὸ δεύτερον τὸ Ἐξ αὐτοῦ λαμβάνειν τὸ πνεῦμα ὡς τὸ ἐκ τοῦ Ἐκλήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.”—γ' (φ. 85 α) “Εἰς τὸ τρίτον τὸ Δι' ἐκφυσήματος δοθῆναι.”—δ' (φ. 86 β) “Τέταρτον. Τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ λέγεται.”—ε' (φ. 87 β) “Πέμπτον. Τὸ τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἐν εἶναι, ὡς τὸ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν.”—ς' (φ. 87 β) “Ἐκτον. Τὸ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς εἶναι καὶ τοῦ υἱοῦ, ὡς τὸ πάντα τὰ σὰ ἐμὰ ἐστίν.”

6 (φ. 88 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἀποδείξις εἰς ὅσα πίπτουσιν οἱ Λατίνοι τὰ ἄτοπα λέγοντες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι.”

7 (φ. 89 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων τῶν κακοδόξων Λατίνων.”

8 (φ. 95 α). “Πίναξ ἄριστος τῆς παρουσίας πυκτίδος.”

9 (φ. 100 α). “Γραφὴ Λέοντος μητροπολίτου Ῥωσίας γραφεῖσα πρὸς Ῥωμαίους ἦτοι Λατίνους περὶ ἀξίμων καὶ ἐτέρων τινῶν.”

10 (φ. 105 α). “Τοῦ μακαριωτάτου κῆρ Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρουλαρίου πρὸς Πέτρον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας.”

H.

11 (φ. 109 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.

Προτάσσεται τὸ προοίμιον “Τῷ ὀσιωτάτῳ καὶ θεοσιμῳτῳ Κοσμᾷ, ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαῖουμᾷ Ἰωάννης μοναχός.”

12 (φ. 143 α). “Τοῦ ἀγίου Κυρῶλου Ὁρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας εἰσὶν ἕξ.”

Οἷτοι φέρονται παρὰ τῷ Migne XCIV. 669 κ. ἐ. ἐν τοῖς κεφαλαίοις αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

13 (φ. 144 α). “Περὶ διαλεκτικῆς μεθόδου ὅτι διαλεκτικαὶ μέθοδοι τέσσαρες.”

14 (φ. 144 β). “Ἔτι περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως.”

Τὰ ἰπ' ἀρ. 13 καὶ 14 φέρονται παρὰ τῷ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 665 κ. ἐ. ἐν τοῖς τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφαλαίοις. Ἰδ. καὶ κῶδ. ἀρ. 782 (80).

15 (φ. 145 α). Κεφάλαια διάφορα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (·).

φ. 145 α “Περὶ στοιχείου.”—φ. 146 β “Περὶ πρηστῆρος.”—φ. 147 α “Περὶ χιόνος,” “Περὶ πάχνης” καὶ “Περὶ χαλάζης.”—φ. 147 β “Περὶ κερανοῦ.”—φ. 148 α “Περὶ σεισμοῦ.”—φ. 148 β “Περὶ δογματικῆς φωνῆς.”—φ. 149 α “Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.”—φ. 149 β “Περὶ φρονήσεως.”—φ. 150 α “Περὶ σωφροσύνης.”—φ. 151 α “Περὶ φιλοτιμίας.”

Ἐν τέλει Καὶ τὰ μὲν περὶ πασῶν τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν τέλος ἔχει. Ἡμῖν δὲ δοίη κύριος ὁ Θεὸς διὰ τε πράξεως καὶ θεωρίας πρὸς αὐτὸν ἀναβῆναι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιωθῆναι, εὐχαῖς τῶν ὀλοκλήρως αὐτῷ εὐαρεστησάντων ἀγίων. Ἀμήν.

16 (φ. 153 α). “Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Στίχοι περὶ τῆς ἀγίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος.”

Κατ' ἀλφάβητον, ἐξ οὗ λείπει τὸ Ω. Εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ.

Ἀναρχον ἀρχὴ παντὸς αἰτία, Θεὸς

Βασίλειον βέβαιον ἐν ταυτῷ μένον. Τέλ.

Ψαυστὸν λογισμοῖς ἄλλ' ἀμυδρῶς καὶ μόνον.

17 (φ. 153 β). “Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

18 (φ. 264 α). “Ἐκθεσις τῆς ὀρθοδόξου τῆς τε ἀγίας καὶ ὁμοουσιῶν καὶ ζωοποιῶν Τριάδος.

Καὶ περὶ τῆς θείας ἐνσάρκου οἰκονομίας. Καὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῆς προσκυνήσεως τῶν ἀγίων λειψάνων. Καὶ περὶ τῶν ἀγίων ἐπτὰ οἰκουμένην συνόδων, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Καὶ ὀφείλει πᾶσα ψυχὴ πιστῆ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν ἄχρις ἐσχάτης ἀναποῆς.”

19 (φ. 266 β). “Περὶ Μονοθελητῶν.”

20 (φ. 266 β). “Περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν, οἳ καὶ Ἰσμαηλίται λέγονται.”

21 (φ. 268 β). “Ἐκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιούσι

παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν, συγγραφείσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου, ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ἣ καὶ περὶ τῶν Χατζιτζαρίων.”

11

- 22 (φ. 271 β). “Λύσις τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐρωτηθέντος περὶ ἀποκαταστάσεως.”
- 23 (φ. 272 α). Ἀνεπίγραφον Περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.
- 24 (φ. 278 α). “Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Καλλίστου Ὁμιλία ῥηθείσα κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς Γρηγοῦρά, πῶς τῇ ἐκκλησίᾳ προστρίβει τὸ τῆς εἰκονο...ασχος καὶ βλασφημεί κατὰ τοῦ θείου φωτός.”
- 25 (φ. 283 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Γρηγοῦρά καὶ τῶν αὐτοῦ ὄπαδῶν.”
- 26 (φ. 286 β). “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρώτη κατὰ Λατίνων εἰς στήριγμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”
- 27 (φ. 289 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία δευτέρα κατὰ Λατίνων.”
- 28 (φ. 291 β). “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τρίτη κατὰ Λατίνων.”
- 29 (φ. 295 α). Ἀνεπίγραφος ἐπιστολὴ πρὸς Κυπρίου.
- Ἄρχ. Οἱ ἐν τῇ περιφανεστάτῃ καὶ περιδόξῃ νήσῳ τῇ Κύπρῳ εὐρισκόμενοι καὶ οἰκοῦντες ἱερωμένοι ἀρχοντες καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου λαός, ἐν Κυριῷ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τέλ. πρόδηλος γὰρ ἐστὶν ἀθετητῆς τῶν ὑγιῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διαφυλάξει ὑμᾶς ἅπαντας καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ ἀνωτέρους παντὸς ἀνιάρου συναντήματος.
- Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη γέγραπται κατὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τῶν λατινοφρονούντων.
- 30 (φ. 298 α). “Ἀποδείξεις σαφῆς περὶ τῶν ἐνζύμων καὶ ὅτι οὐ χρῆ κοινωεῖν τοῖς ἀζύμοις.”
- 31 (φ. 304 α). “Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς συνειλεγμένα ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.”
- Ἄρχ. Ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαίων παραλόγως. Ἐπὶ Κωνσταντίνου Λιβέριος ὁ Ῥωμαίων μετὰ τὴν τῆς ὑπερορίας ἐπάνοδον. Τέλ. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πίστεως ὁμολογία ἐπιστολὴ ρκ’.
- Ἐν μέσοις τούτοις τοῖς τοῦ Φωτίου ἀρχεται ἐν τῷ κώδικι γραφὴ ἐτέρας χειρὸς (XV. αἰῶν).
- 32 (φ. 309 α). “Μηνὶ Φευρουαρίῳ ἰνδικτ. ζ’ ἔτους 5Χ4ζ’ Περὶ μετὰθέσεως.”
- Ἄρχ. Ὁ μέγας πατὴρ καὶ φωστὴρ τῆς οἰκουμένης ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐπίσκοπος γενόμενος Σασίμων, ἐγένετο καὶ Ναξίανζου, εἶτα ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῶν ρν’ πατέρων. Τέλ. Ὅπως δὲ καλοῦνται οἱ τόκοι οἱ ἑκατοστιαῖοι τῆς λύτρας καὶ συμποσομένης εἰς νομίματα ἑκατὸν ἀλλ’ εἰς οβ’ οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.
- 33 (φ. 313 β). “Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Ἐρωτοαποκρίσεις.”
- Ἄρχ. Ὅποιαν ὀφείλομεν ἔχειν διδασκαλίαν ἐκ τῶν νυνὶ ῥηθησομένων δεκτῆν. Τέλ. Ὅτι κατὰ τὴν κέ

Μαρτίου μηνός, καθ’ ἣν ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ Γαβριὴλ ἐγένετο, ἐβδόμη ἐτύγχανεν, ὃ ἐστὶ Σάββατον.

34 (φ. 315 β). “Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψαν οἱ Κωνσταντινουπολιταὶ πρὸς τὸν πάπαν Ἰνοκέντιον, μετὰ τὴν ἄλωσιν.”

Ἄρχ. Εὐχερῶς εἶχομεν δέσποτα καὶ αὐτοὶ ἀπάραι τῆς διοικήσεως. Τέλ. Ὁ φείλουσα γίνεσθαι παρ’ ἡμῶν μετὰ τὴν τελευταίαν εὐχὴν τῶν συναξείων.

Ὁ ὅλος κώδιξ ἐστὶ τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

928. 63. Χαρτ. 4. XVI.

1. Τετράστιχα λαμβικὰ ἐπιγράμματα (ἀκέφ.) εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην ἀναφερόμενα.

2. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου, ὅθεν τὸ ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς χρόνοις καὶ εἶτε τὸν διὰ μαρτυρίου εἶτε τὸν δι’ ἀσκήσεως ἐδέξατο στέφανον.” Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβ.).

929. 64. Χαρτ. 4. XV.

“Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου κτλ. ὡς ἐν τῷ ὑπ’ ἀρ. 928 (63) Σεπτ.—Φεβρ.—Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον ἐν μηνὶ Μαρτίου ἐν ἔτει 5᾽ Ἄμβ’ (=1434) καὶ οἱ ἀναγιγνώσκοντες εὐχεσθαι μοι τοῦ Γεώργιου καὶ γράψαι ἢ ἔλα ἀκροστιχίδα ἐδικὴν μου ἀμε χαρτῆν οὐκ ἔχω.”

930. 65. Χαρτ. 4. XVIII.

“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ἐρμηνία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.”

Ὁ κώδιξ ἐστὶ τιλφόβρωτος περὶ τὰ ἄκρα.

931. 66. Χαρτ. 4. XIV.

Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ Ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 924 (59).

932. 67. Χαρτ. 4. XV.

“Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Κατὰ τῆς τῶν Σαρακηνῶν αἰρέσεως καὶ Ἀπολογίαὶ ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς καὶ λόγοι κατὰ Μωάμεθ.”

Ἄρχ. Ἡ τοῦ βιβλίου ὑπόθεσις τοιαύδε τίς ἐστίν. Ἀχαιμενίδης τίς, εἰς ἀνδρας ἐλαύνων ἤδη, τὴν τύχην οὐκ ἀγεννήσ...ἐνόμιζε μέγαν τινὰ τὸν Μωάμεθ εἶνε καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

933. 68. Χαρτ. 4. XVI.

1. “Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Τοῦ ταπεινοῦ Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Διάλογος

ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας οὐδὲν αὐτοῦ ἴδιον κεκτημένος ἀλλ’ ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ τῶν πατέρων ἐρανισθεὶς αὐτῷ καὶ συντεθεὶς κατὰ δύναμιν, ἀπολογίας διδοὺς ἐκάστῳ τῷ κατὰ καιροὺς ἠρωτηκῶτι.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεῖα περὶ τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, ἱερῶν τε πέρι καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ἄν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται” οὐ μὴν

ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας, λόγον ἐκάστῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως, καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλείσα.”

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον.”

4. “Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὐταὶ ἐγκείμεναί εἰσιν.”

5. “Περικεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα,

ἅπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως, σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν, καὶ ὅτι ταῦτα περιέχει τὸ θεῖον σύμβολον, καὶ περὶ τῶν περιεκτικῶν ἀρετῶν.”

6. “Τοῦ αὐτοῦ Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἠρωτηκότος αὐτῶν.”

7. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν ἱερᾶς διακονίας ἡξιωμένων. Ἐπι καὶ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου τελούντος τότε βαθμόν.”

8. Πίναξ τῶν περιεχομένων (XIX. αἰών.).

934. 69.

Χαρτ. 4. XIX.

“Χριστοφόρου μοναχοῦ ἐκ τῆς σκίτητος τοῦ τιμίου Προδρόμου Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν σύλληψιν τῆς θεομήτορος Ἄννης.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

935. 70.

Βομβ. 4. μικρ. XIV.

1 (φ. 1 α). Κανόνες ὁμοφωνίας τῶν Εὐαγγελίων (ἀκέφ.).

2 (φ. 8 α). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας “Ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγητικῶν. Προοίμιον εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.”

3 (φ. 13 α). Τετραευάγγελον.

4. Συναξάριον τῶν μηνῶν.

936. 71.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 770).

“Βιβλίον καλούμενον Ἀνθολογία ἱερὰ μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ ἀπλοῦν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωσκόντων... αψπδ’ Μαρτίῳ δ’ ἡμέρα Δευτέρα ἐν τῷ ἁγιονύμφῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶνος.”

Φέρει καὶ τὴν ἐπιγραφὴν “Ἐκλογὴ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἐκ τῶν ῥητῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἄλλων θείων πατέρων μεταφρασθέντων εἰς ἀπλὴν φράσιν.”

Ἐν τέλει αψπδ (=1784) Ματθ λ’ ἡμέρα Παρασκευῆ, ἐγράφη ἐν τῇ σκίτῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

937. 72.

Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν (sic) Ὁμιλίαι ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.”

2. “Ἑρμηνεία τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου εἰς τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια.”

938. 73.

Χαρτ. 8. XIV. (σ. 66).

1.

“Ἐπιστολὴ μονάσσαντος ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου πρὸς μοναχόν γε Φίλιππον τὸ γένος Χαρσεινίτην.”

2. Φιλίππου μοναχοῦ Διόπτρα πρὸς Καλλίνικον ἐν στίχοις πολιτικοῖς (σελ. 2). Ὁ κώδιξ κολοβός, λειπόντων ὀλίγων στίχων.

Ἐν τέλει τὸ ἐξῆς ἐντυπον βιβλίον

“Πέτρα σκανδάλου ἦτοι διασάφσις τῶν πέντε διαφορῶν τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐσης τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς τε καὶ Δυτικῆς, συντεθεῖσα μὲν καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ποτὲ θεοφιλεστάτου Κερνίκης καὶ Καλαβρίτων ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκόπου Ἰωάννου Μηνιάτη τοῦ Κεφαληνιεύου, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Ἀμστελοδάμῳ. Δαπάνη Ἰωάννου τοῦ Πριγκοῦ ἀπὸ Ζαγορᾶς τῆς Ἑλλάδος. Χρήσιμον ἡγοῦμαι τοῦτο τὸ βιβλιάριον ἔσεσθαι πολλοῖς. Ἐν ἔτει Χριστοῦ 1760.” Ἡ ἔκδοσις αὕτη λείπει παρὰ τῷ Βρετῷ. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 731 (29).

939. 74.

Χαρτ. 8. XVI.

Παλαιὰ Διαθήκη κατ’ ἐπιτομὴν ἐν κοινοτέρῃ γλώσσῃ (κολοβ.).

940. 75.

Χαρτ. 8. XVI.

Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου καὶ ἄλλων Λόγοι κατηχητικοί.

941. 76.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 747).

Λόγοι καὶ ἐγκώμια ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

942. 77.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 807).

1. Λόγοι εἰς τὰ τῶν Κυριακῶν εὐαγγέλια.

2. Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτάς.

Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

943. 78.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. 288).

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐπιφανίου Κύπρου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Λόγοι καὶ ἐγκώμια εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μεταξὺ τῶν φ. 52 καὶ 68 ἐξεκόπησαν τὰ φύλλα, ἀνθ’ ὧν παρενετέθησαν ἄλλη χειρὶ (XVII. αἰών). 1. “Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἀθῶ δρους, τὰ λεγόμενα πάτρια.” 2. “Περὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς σεβασμίας εἰκόνος τῆς Πορταΐτησας.”

Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος Συνῆλθεν ὧδε τῇ βίβλῳ τέλος. Ἐτος αχσ’ (=1670) χειρὶ Παχωμίου.

944. 79.

Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ.).

945. 80.

Χαρτ. 8. XVI.

“Σύνοψις συνοδικῶν κανόνων Ματθαίου τοῦ Βλαστάρι.”

946. 81.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως [τοῦ Νηστευτοῦ] Κανονάριον διαγορεῖον περὶ πάντων τῶν παθῶν

λεπτομερῶς καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμιῶν, περὶ τε τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων, καὶ εὐχῆς, λίαν συμπαθέστατον.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Διακρίσεις καὶ ἐπιτίμια τῶν διαφόρων ἁμαρτιῶν καὶ λεπτοτέρα ἐξέτασις.”
3. “Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Τὰ ἐπιτίμια.”
4. “Περὶ τῶν ἐν ἔθνικοῖς μολυνομένων σώμασιν.”
5. “Νείλου τοῦ σοφοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Χαρικλῆν πρὸςβύτερον.”
6. “Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐπτὰ συνόδων.”
7. “Διήγησις μερικῆ τῶν ἐπιστολῶν Ἀλεξίου, Βασιλείου καὶ Νικολάου πατριάρχου.”
8. “Θεοδώρου τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ καὶ ἐπισκόπου Ἐδέσης Κεφάλαια ψυχοφελῆ πάνυ, ρ’.”
9. “Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἡλείρου Κεφάλαια ἀσκητικὰ ἐκατόν.”

947. 82. Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. Κανόνες δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι
ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. α’. “Ἐξήγησις τοῦ ἐπιγραφομένου λόγου Θρήνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν.” β’. “Ἐξήγησις τοῦ Σχετλιαστικοῦ.” γ’. “Ἐξήγησις διὰ τὴν ματαιότητα καὶ ἀπιστίαν τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἀνταμικὸν τέλος ὀλουμένων.”—“Θρήνος διὰ τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ πρὸς Χριστὸν δέσεις, περὶ λύσεως τοῦ αὐτοῦ βίου.”—“Ἐκ τοῦ λόγου του κατὰ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”—“Ὀνειρον διὰ τὴν Ἀναστασίαν ἐκκλησίαν.”—“Διὰ ταῖς διαφοραῖς τῆς ζωῆς καὶ διὰ τοὺς ψευδοπαπάδες.”—“Πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.”—“Πρὸς τοὺς καλογέρους ὅπου εἶναι εἰς τὸ κοινόβιον.”—“Πρὸς τὸν Ἑλληγιον διὰ τοὺς μοναχοὺς παρακινητικόν.”—“Τοῦ αὐτοῦ καὶ μιλεῖ διὰ στραταῖς.”—“Εἰς τὴν ἐν νηστείαις σιωπῇ.”—“Εἰς τὴν ἀρρωστίαν.”
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι μεταφρασθέντες εἰς κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου.
Δύο Περὶ νηστείας καὶ εἰς Περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.
4. “Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου” σιγγιλλίου Παΐσιου πατριάρχου πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἀθωνί πατέρας περὶ πνευματικῶν.
Μεταξὺ τῶν ἐν τέλει ὑπογεγραμμένων συνοδικῶν καὶ “Ὁ Ἀθηνῶν Ἰάκωβος.” Ἐξεδόθη δὲ τὸ σιγγιλλιον ἐν εἰσι σωτηρίῳ αψκζ’ (=1727) ἐν μηνί Νοεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος 5’.

5. Κανόνες τῶν πατέρων κατὰ παράφρασιν Ἡσαίου μοναχοῦ.
6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν βραδυτῆτα.
7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ μεθύνοντων.
8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.
9. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς.
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 6—9 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

948. 83. Χαρτ. 8. XVI.

1. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.
2. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
3. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος καὶ ἀποσπάσματα.
4. “Ὁμιλία ῥηθείσα τῇ 15’ Κυριακῇ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου.”

949. 84. Χαρτ. 8. XVI.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. κβ’, ὧν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α’ Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως. Κεφ. κβ’ Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἐν τέλει Τάξις θρόνων καὶ Τὰ ὀφθίκια τοῦ παλατίου.

950. 85. Χαρτ. 8. XVI.

Κανόνες τῶν Ἀποστόλων (κολοβ.).

951. 86. Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.
3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου.”
4. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
5. Ἐπιφανίου Κύπρου Φυσιολόγος.
6. Βίοι βραχεῖς τῶν δ’ Εὐαγγελιστῶν.
7. Λόγοι ἐπτὰ.
α’. Περὶ ἀγάπης.—β’. Περὶ πειρασμοῦ.—γ’ Περὶ φιλαργυρίας.—δ’. Περὶ ἐλεημοσύνης.—ε’. Περὶ φθόνου.—ς’. Περὶ μετανοίας.—ζ’ Περὶ ἐξομολογήσεως.
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 3, 4 καὶ 7 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

952. 87. Χαρτ. 8. XIX.

1. “Χριστιανῶν ὁδηγία
διὰ τῆς Σοφίας τοῦ Σολομώντος, ὁδηγὸς τῆς συνειδήσεως, γνῶμαι καὶ ἀποφάσεις, ὅπου ἐρμηνεύουσι τὸν Χριστιανὸν νὰ κυβερνᾷ τὴν συνειδήσιν του.”
2. “Καλινδάριον
μεταγλωτισθὲν ἐξ οἰγγαρικῆς διαλέκτου εἰς περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν φράσιν ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων παρὰ τινος ἀνωμόμου πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν ἀναγνωστῶν.”
Ἐν τέλει 1813 μηνὸς Ἀπριλίου 28 ἐν τῇ κώμῃ Ἀδραμυτίου χωρίον Φρένελη.
3. Συνταγαὶ ἐκ τῆς Σολομωνικῆς.

953. 88. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγοι ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφ.)
ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι.

954. 89. Χαρτ. 8. XV.

1. “Βαρλαάμ μοναχοῦ Κατὰ τῶν ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς εἴλκε τὸ γένος δυτικῶν Ἰταλῶν λόγοι κ’.”
2. Νείλου Θεσσαλονίκης Λόγος πρὸς Λατίνους.

955. 90. Χαρτ. 8. XVIII.
 “Μεταμόρφωσις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου
 καὶ τοῦ νέου γένεσις ἣτι βιβλος κατασκευαστικὴ περὶ τῶν
 τεσσάρων τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατι-
 νίδος εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλληνορωμαίων διάλεκτον παρὰ
 Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ ἱατροῦ.”
956. 91. Χαρτ. 8. XVII.
 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
957. 92. Χαρτ. 8. XVII.
 1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος
 βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς,
 ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων σινεγράφῃ Παύλου τε φημί καὶ Μάρκου
 σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα Ἰακώβῳ Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ πρὸς
 δὲ ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου·
 συνεργία δὲ τριῶν ἀρχιερέων ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ,
 τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.” Λόγοι κδ’.
2. “Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ Κυρολλοῦ
 Ἐκθεσις σύντομος
 τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ’ ἐρωταπόκρισιν. Ἀναστάσιος
 ἐρωτᾷ καὶ ἀποκρίνεται Κύριλλος.”
3. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος τοῦ ἐν Κων-
 σταντινουπόλει.”
4. “Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου Περὶ τῶν
 ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν.”
958. 93. Χαρτ. 8. XIX.
 1. “Τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πάπα καὶ
 πατριάρχου τῆς μεγαλουπόλεως Ἀλεξανδρείας κυρίου
 κυρίου Γερασίου Εἰς τεθνεώτας.”
2. Εὐχὴ τῆς ἐξομολογήσεως.
 Ἀμφοτέρα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
959. 94. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Διάφοροι εὐχαὶ (ἀκέφ.).
 2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 3. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑβδομάδος.
 4. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
 Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ
 Ἰγνατίου [Περίτση] τοῦ Χίου.”
5. “Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος
 τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς μεγάλης Λαύρας, κοιμηθέντος
 δὲ ἐν ἔτῃ ἡρῆδ’ Ὀκτωβρίου 5’.” Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
960. 95. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου (ἀκέφ.).
 2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους
 ἀρχαρίους.
 3. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διάφορα.
 4. Ἰππολύτου τοῦ Θηβαίου Ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ
 συντάγματος.
 5. Τινὰ περὶ συνόδων καὶ αἵρέσεων.
6. “Τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας [Θεοδώρου τοῦ
 Βαλσαμώνος;] Ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
 Γραδαίνης περὶ ἀζύμων.”
7. “Περὶ Φραγγῶν καὶ τῶν λοιπῶν Λατίνων.”
8. “Πῶς δεῖ πιστεῦν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα
 καὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν” κατ’ ἐρώτησιν καὶ
 ἀπόκρισιν.
9. Ἐρωτήσεις Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου
 τοῦ Θεολόγου.
10. Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ
 Σιναΐτου.
11. Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ κοινωνίας.
12. Ποῦ συμφέρει προσφέρειν τὰ χρήματα ἐν ἐκκλη-
 σίᾳ ἢ εἰς τοὺς πένητας.
13. Ἐκλογή γνωμῶν πατέρων περὶ διαφόρου ὕλης.
961. 96. Χαρτ. 16. XV.
 Πατερικὸν
 ἐν ᾧ καὶ “φυσιολογικὸν καὶ πίναξ τοῦ καθενὸς ζώου.” Προ-
 τάσσεται πίναξ τοῦ ὄλου ἀκριβῆς ἐν κεφ. νε’.
- *962. 97. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων,
 τῶν πλείστων ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν
 θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ καθ’ ἡμεροῦσιον διὰ
 χειρὸς Ματθαίου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλου
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Πωγωνιανῆς ἐπὶ τοῦ
 εἰσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν καὶ
 αυτοκράτορος πάσης Ῥωσίας κυροῦ Θεοδώρου Ἰωάννου
 ἐν τῇ θεοσώστῃ πόλει Μοσχοβία ἐν ἔτει ἡρῆδ’ μηνὶ
 Ὀκτωβρίῳ ἐν δὲ (= 1595;). Τὸ περικάλυμμα κοσμεῖται
 ἐξωθεν ὑπὸ τεσσάρων κομβίων ἐνεχόντων κρυστάλλους, ὑφ’
 οἷς διαφαίνονται μικραὶ εἰκόνες.
963. 98. Χαρτ. 4. XIX.
 “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν
 τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων, ψαλλομένη τῇ
 πρώτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, ἣτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν
 ἁγίων Πάντων.” Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωνήῳ (= 1858) κατὰ
 μῆνα Αὐγουστον.
964. 99. Χαρτ. 4. XVII.
 Μηναιῶν Ἰανουαρίου ις’—λά’.
965. 100. Χαρτ. 4. XVI. XVII.
 1. Ψαλτήριον (XVI.).
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐπὶ ἔτους
 ἡρῆδ’ (= 1588) καὶ ἀφιερῶθι εἰς τὴν
 ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου,
 τοῦ Σταυρονικῆτα. Ἐπειτα δὲ τῷ σημειώματι τούτῳ σταυρὸς,
 οὐ κάτωθεν Θύτης Κουκουζέλης.
2. “Ὑμνοι τριαδικοὶ κατ’ ἦχον.” (XVII.).
 Ἐν τέλει ἔτους ἡρῆδ’ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ κγ’ (= 1672).
966. 101. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
 1. Τριψῆδιον.

Ἐν τέλει Μόλις ἐφεύρον τέρμα τοῦ Τριφιδίου. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χριστοφύρου ἱερέως τοῦ Ἐλευθερίου χεῖρ. Ἔτους ,ζλ' ἰνδ^{ος} ε' ἐν μηνί Ἰουνίῳ (1522).

2. Ὁδηγία πρὸς εὔρεσιν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἔτους.

967. 102. Βομβ. 4. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Εἰληφε τέρμα δόξα τῷ δεδοκῶτι ἔτους ,σ'ωκζ' ἰνδ. δευτέρας (=1319) διὰ χεῖρὸς Θεοδοσίου ἱερομονάχου. Διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Ροδωάμπέλη.

968. 103. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Μαΐου.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νεκταρίου πόνος.

969. 104. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Δεκεμβρίου ἡ'—λα'.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν μεναῖον ἐγράφη χεῖρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρκ' (=1612).

970. 105. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναῖον Μαρτίου.
2. “Στιχηρὰ θεοτοκία τὰ πρῶτα τῶν ἡ' ἤχων μετὰ καὶ τῶν δογματικῶν.”

971. 106. Χαρτ. 8. XV.
“Πεντηκοστάριον
σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῶν ἁγίων Πάντων (κολοβ.).
Τὰ φύλλα 1—12 εἰσι γεγραμμένα χεῖρὶ τοῦ XVI. αἰῶνος.

972. 107. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

973. 108. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναῖον Δεκεμβρίου α'—ιζ'.
2. Μνημόσυνα τῶν ἁγίων προπατόρων (κολοβ.).

974. 109. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Αὐγούστου.

975. 110. Χαρτ. 8. XVI.
1. Βίος τῆς ἁγίας Ματρώνας (ἀκέφ.).
2. Μηναῖον Ἰουλίου.
3. Βίος μάρτυρός τινος (ἀκέφ. καὶ κολοβ.).

976. 111. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Μαΐου (κολοβ.).

977. 112. Χαρτ. 8. XVI.
“Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας
τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.”
Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζοβ^ο ἰνδ. ζ' (=1564) Χριστοφύρου μοναχοῦ.

978. 113. Χαρτ. 8. XIX.
Ἀκολουθία ἀγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

979. 114. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ἀπριλίου.

980. 115. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Νοεμβρίου ε'—λα'.
...Ἐν ἔτει ,ζρπε' ἐν μηνί Ὀκτωβριῳ κδ' (=1676).

981. 116. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

982. 117. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
...Ἐν ἔτει ,ζρπδ' ἐν μηνί Αὐγούστῳ ζ' (=1676).

983. 118. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. “Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ κατὰ μῆνα γινομένου.”
5. “Εὐχὴ συγχωρητικὴ.”
6. “Ἀποστολοευάγγελα διάφορα.”
7. “Σελήνης κύκλοι καὶ νόμοι καὶ φάσεις.”

984. 119. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.

*985. 120. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
5. Εὐχαὶ πέντε.
Ἐτελειώθησαν αἱ τρεῖς λειτουργίαι σὺν τῷ μικρῷ ἁγιασμῷ καὶ αἱ πέντε εὐχαὶ Δεκεμβρίῳ ιβ' ἡμέρᾳ β' ἔτους ,ζρλγ' ἰνδ. η' (=1625). Θύτης Ἱερόθεος ἐκ Κύπρου νήσου τὸ δὲ ἐπίκλιον Χατζῆς ὁ Κουκουζέλης. Κοσμεῖται ὑπὸ περιτέχων ἀρχικῶν γραμματῶν.

986. 121. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Αὐγούστου.

987. 122. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Νοεμβρίου.
Φύλλα τινὰ ἐν τῇ ἀρχῇ, τῷ μέσῳ καὶ τῷ τέλει εἰσι γεγραμμένα χεῖρὶ τοῦ XVII. αἰῶνος.

988. 123. Χαρτ. 8. XVIII. XIX.
1. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
2. Μεγαλυνάρια εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον.

Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς Ζαχαρίου ἱερομονάχου αὐμβ' (=1842) Νοεμβρίου 10 Σταυρονικήτα.

3. Εὐαγγέλια δύο.
 4. Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
 5. Στίχοι ἕξ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
- Ἐν τέλει Κατὰ μήνα Ἰαννουάριον 1845.

989. 124. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν τῆς ἀγρυπνίας ψαλμὸς (Μακάριος ἀνήρ).
 2. Πολυέλεος.
 3. “Ἐκλογὴ συλλεγείσα παρὰ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου ψαλλομένη εἰς τὰς τοῦ ὄλου χρόνου (sic).”
- Ἐν τέλει Ἐτους αψ91 (sic=1791) Ἀπριλίου γ'.

990. 125. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. Ἀπόστολοι ἑορτῶν κατ' ἐκλογὴν.
5. Ἀποστολοευάγγελα.

991. 126. Χαρτ. 8. XVI.

Προφητειῶν ἀναγνώσματα καὶ ἐξαποστειλάρια.

992. 127. Χαρτ. 8. XV.

Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

993. 128. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
3. Ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.
4. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (Πᾶσα ἡ γῆ ἀλαλάξατε).
5. “Ὅταν σταυροῦ πάθος νοστήματος μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης.”

994. 129. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀπόστολος (ἀκέφαλος).

Ἐν τέλει Εἶληφε τέρμα τοῦ Ἀποστόλου τὸ δέλιον ζξβ' ἔτει ἡλίου κύκλος ε', σελήνης κύκλος ιβ' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ις' ἰνδικτ. 5'. Καὶ τὸ μὲν ἔτος φαίνεται ὄν τὸ 1553, πρὸς ὃ συμπίπτουσιν οἱ ἀναγεγραμμένοι κύκλοι ἡλίου καὶ σελήνης, ἀλλ' ὁμως τοῦτο οὔτε πρὸς τὸ ζξβ' ἀνταποκρίνεται, οὔτε πρὸς τὴν ἰνδικτιῶνα συμφωνεῖ.

995. 130. Χαρτ. 8. XVI.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

Ἐτεληῶθην τὸ Ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνίου υἱοῦ Λάσκαρη ἐκ Γάλατος...

996. 131. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (ἀκέφ.).

Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρουσίας ἀκολουθίας ἐν ἔτει αῶφῶλῶζ (=1537) τῆς ἐκ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἐκ

δὲ τῆς τοῦ κόσμου κτήσεως ζῴωφῶζ. Ἡ ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία ἐσφαλταὶ προφανῶς.

997. 132. Χαρτ. 16. XVI.

1. “Κανὼν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ.”
2. “Πολυέλεος ψαλλόμενος ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν δοξαζομένων ἁγίων περιέχων καὶ τὰς καθ' ἑορτὴν ἐκλογὰς, ἀρμοδίως ἐρανισθείσας παρὰ τινος μοναχοῦ Σιναΐτου.”

998. 133. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμὸς πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων.
3. Εὐχαί τινες.
4. Τὰ ια' ἑσθινὰ εὐαγγέλια.
5. Τύποι ἐπιστολῶν πρὸς ἱερωμένους ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
6. Τάξις περὶ ἐξομολογήσεως.
7. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλητήσεως.

999. 134. Χαρτ. 16. XIX.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. “Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μοδέστου Ἀπολυτίκιον.”
3. Εὐχαί τινες.

1000. 135. Χαρτ. 8. μικρ. XVII.

1. Ἀκολουθία νεκρώσιμος (ἀκέφαλος).
2. Κανόνες νεκρώσιμοι.

1001. 136. Χαρτ. 16. XIX.

Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.
αὐλγ' Φεβρουάριος κη' (=1833).

1002. 137. Χαρτ. 16. XVII.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1003. 138. Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου μάρτυρος Θωμαΐδος.”

Περιβάλλεται ἔξωθεν διὰ φύλλον (Περγ. 4. XIII. σελ. 2) περιέχοντος ὕλην ἐκκλησιαστικὴν.

*1004. 139. Χαρτ. 16. XIX.

1. “Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὴν πάνσοφον καὶ παρθενομάρτυρα νύμφην τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίναν, ψαλλόμενος ἐν τῇ τοῦ Σιναίου ὄρους πανσέπτῳ Μονῇ ἐπὶ τῇ ἐν ταύτῃ ἐλεύσει διαφόρων εὐσεβῶν Χριστιανῶν προσκυνήσεως χάριν 1844.”
- Ἄνωθεν ἐν τῷ ἐπιτίτλῳ κοσμήματι Χεῖρ Ἀθωνίτου μοναχοῦ.

2. Τροπάρια εἰς τὴν αὐτήν.
3. Μεγαλυνάρια εἰς τὴν αὐτήν.

1005. 140. Χαρτ. 16. XVII.

Εὐχαί καὶ ἀκολουθίαι εἰς ἀνωμότους ἁγίους.

- 1006.** 141. Χαρτ. 8. XVIII.
 “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἀλεξανδρέως.” (κολοβ.).
- 1007.** 142. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀκολουθία τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (κολοβ.).
- 1008.** 143. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Θεοτοκάριον.
 Ἐν τέλει... Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Νεκταρίου. Ἐγράφη τὸ παρὸν θεοτοκάρι ἐν ἔτει ἡρλεῖ μηνὶ Μαρτίῳ ιε΄ (=1627).
 2. Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
 3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
- *1009.** 144. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῆς εἰκῆς αὐτοῦ.
 2. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων καὶ τὰ μεθέορτα τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 3. Ἀκολουθίαι ἄλλων τινῶν ἁγίων ἐν αἰς καὶ “Ἀμούντου πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κειμένου.”
 Ἐσυναρμόσθη δὲ καὶ ἐγράφει ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου παρ’ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἀντίμου ἱεροδιακόνου ἐν ἔτει ἡρλεῖ ἐν μηνὶ Μαρτίῳ εἰς τὰς κθ’ (=1610)...
 4. Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ (Μακάριος ἀνὴρ).
 5. Πολυέλεος.
 6. “Ὁδηγία περὶ τῆς ἀκολουθίας ἀν ἡ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου τύχη Κυριακῆ, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου.”
- 1010.** 145. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Τροπάρια εἰς τοὺς Ἀσωμάτους.
 2. Πολυέλεος.
 3. Ὕμνοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ ἀντίφωνα.
 4. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀρχαγγέλων.
 6. “Ἐκλογὴ εἰς τοὺς ἁγίους Ἀρχαγγέλους.”
 7. “Ἑρμηνεία εἰς τὸ τῆς Χαναναίας εὐαγγέλιον καὶ τῶν ἑβδομάδων τῶν μετὰ τὰ Φῶτα.”
- 1011.** 146. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἡλίου (ἀκέφαλος).
 2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς τὸν αὐτόν.
- 1012.** 147. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Ἀπολυτικά τοῦ ἁγίου Ἀντίπα.
 2. Ἀκολουθίαι Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
- 1013.** 148. Χαρτ. 8. μέγ. XVIII. (φ. 333).
 1 (φ. 1 α). Δοκίμια κονδυλίου, δείγματα ἐπιστολῶν καὶ ἐπιγράμματα.
 2 (φ. 12 α). “Τὰ ἐν τῷ παρόντι περιεχόμενα.”
 3 (φ. 16 α). “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόναν μητέρα παραμυθητικός.”
 4 (φ. 95 α). “Χρηστοθήθεια συντεθείσα παρὰ τοῦ τιμωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τοῦ ἐν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς [Ἀντωνίου] τοῦ Βυζαντίου.”
 5 (φ. 169 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
 6 (φ. 189 α). Λουκιανῶς Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.
 7 (φ. 205 α). Τοῦ αὐτοῦ Νεκρικοὶ διάλογοι.
 8 (φ. 215 α). Ὁμήρου Ἰλιάδος Α καὶ Δ.
 9 (φ. 299 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ.
 10 (φ. 327 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Γρηγόριον Νύσσης ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
 “Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κώδικι εἰσι κείμενα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως. Ἐν φ. 314 β Μαῦτου οἱ (sic) 1748.”
- 1014.** 149. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 60).
 “Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων.”
- 1015.** 150. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 257).
 1 (φ. 1 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁδὴ ἡ (ἀκέφ.) καὶ θ’.
 2 (φ. 2 α). Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία
 φ. 2 α. Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—φ. 22 β. Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.—φ. 31 α. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—φ. 45 β. Εἰς τὰ Θεοφάνεια.—φ. 58 β. Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.—φ. 72 β. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.
 3 (φ. 82 α). Συνεσίου Ἐπιστολαί.
 4 (φ. 138 α). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.
 5 (φ. 146 α). “Αἰσιώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ Μαξίμου τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς.”
 6 (φ. 198 α). Γραμματικοὶ “Κανόνες χρήσιμοι καὶ ἀναγκαῖοι.”
 7 (φ. 206 α). Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.
 8 (φ. 251 α). “Ὄνόματα πόλεων κατ’ ἀλφάβητον.”
 Ἀρχ. Ἀσφαλίτης λύμνη μεταξὺ τῶν Μωαβιτῶν καὶ Ἀμωραίων. Τέλι. Χουσαῖοι λέγονται οἱ Αἰθίοπες ἀπὸ τοῦ Χοῦς υἱοῦ Χάμ. Τέλος τῶν τῶν πόλεων ὀνομάτων.
 Τὰ ὑπ’ ἀρ. 2—5 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
- 1016.** 151. Χαρτ. 8. XVII (?) (φ. 326).
 1 (φ. 1 α). Συνεσίου Ἐπιστολαὶ ριδ’.

2 (φ. 249 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.

3 (φ. 277 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

4 (φ. 307 α). Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως.

1017. 152. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 38).

“Βιβλίον καλούμενον Ἐπιστολάριον.”

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ αψν' (=1750). Περιέχονται καὶ τύποι τουρκικῶν ὁμολόγων γεγραμμένων διὰ χαρακτῆρων ἐλληνικῶν.

1018. 153. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 222).

1 (φ. 1 α). “Σχόλια εἰς τὸν Λόγον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.”

2 (φ. 40 β). “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.”

Περιέχεται τὸ κείμενον μετὰ σχολίων ἐναλλάξ κατὰ χωρία.

3 (φ. 82 α). Ἐξηγήσεις εἰς Ἐπιστολάς Φαλάριδος, Βρούτου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

4 (φ. 188 α). Θέματα ἐκ τῆς καθωμιλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 προτάσσονται αἱ σ. 257—306 ἐντύπου, περιέχοντος Λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1019. 154. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 206).

1. “Τέχνη ῥητορικὴ”

κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. “Νόννου Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις

ἡ ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὃ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐν τῷ α' Σηλιτευτικῷ.”

3. “Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.” Ἀνάλυσις λόγου.

4. “Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνι μεθόδῳ γίνονται.”

1020. 155. Χαρτ. 8. XVIII. XVII.

1. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον ἐκ τῆς κοινῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἀγάστωρ ὁμαίμων δίδυμος ὁμογάστωρ, ὁμοφύλακτος, ὁμογενής.

2. “Διδασκαλία εἰς τὸ δ' περὶ τῶν μορίων.”

Ἄρχ. Ὁ αὐτοτελής κατὰ σύνταξιν λόγος ἐξ ὀνόματος συνέστηκε καὶ ῥήματος.

3. “Περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ.”

Ἄρχ. Κείμενον. Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός.

1021. 156. Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, κεφ. χιγ', ὧν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α' “Περὶ κριτοῦ ἧτοι τοῦ ἀρχιερῆως του εἶναι πρὸς πάντας συμπαθεῖς.” Κεφ. χιγ' “Ἐρώτησις καὶ ἀποκρίσις θείων πατέρων περὶ πίστεως κατὰ Λατίνων.” Ἔπειτα “Εὐχὴ λεγωμένη παρὰ ἀρχιερέως εἰ ηερῆως προς τους μέλοντας μεταλαβεῖν.”

H.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τῷ παρῶν ἐν ἔτοι αψιβ' (=1712) ἐν μείνιφ Φευρουαρίου κε Θεοῦ τῷ δώρων καὶ πόνους Χατζοὶ Ἰωάσαφ.

1022. 157. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 255).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχων μετὰ ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην ἐν τῇ ψα.

2. Λουκιανοῦ τινά.

3. Κανόνες καὶ ψδαί.

4. Ἐκ τῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολῶν.

5. “Τῶν ἐλληνικῶν ἐπιστολῶν Ἀνθολογία.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως.

1023. 158. Χαρτ. 16. XIX.

Γραμματικὰ γυμνάσματα ἀνάξια λόγου.

1024. 159. Χαρτ. 16. XIX. (φ. 47).

“Προγνωστικὸν παντοτινόν,

μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον παρὰ Δ. Γ. Σ. δαπάνῃ μὲν τοῦ τιμωτάτου κυρίου Ἰωάννου Κοκοτα, ἐπιμελεῖα δὲ καὶ διορθώσει Καλλινίκου ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ κυρίου Βραϊτοκφ καὶ Αἰρτελ. 1801.”

Ἀντίγραφον πάντως ἐντύπου βιβλίου λείποντος παρὰ Βρετῶ. Ἐν φ. 41 β τοῦ κώδικος Δοσίθεος Ζαγοραῖος ἔγραψα.

1025. 160. Χαρτ. 16. XV. (φ. 79).

1. Διάφοροι εὐχαί.

2. Τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου.

3. Αἱ ἐπτὰ ἀρεταὶ καὶ αἱ ἐπτὰ ἀμαρτίαι.

4. Αἱ δέκα πληγαὶ τῶν Αἰγυπτίων.

5. Τὰ ἐπτὰ μυστήρια.

6. Τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως.

7. “Κεφάλαια ὠφέλιμα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

8. “Ἐκ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ.”

9. “Ἐκλογή ἐκ τῶν πατέρων.”

10. Θεοτοκία.

11 (φ. 43 α). Διηγῆσεις καὶ ἀποφθέγματα περὶ Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρου, Ἡροδότου, Διογένους κτλ.

Ἄρχ. Δημοσθένης ὁ ῥητορεῖα κεκοσμημένος ἤρημένος ἰδμῶν καὶ εἰδήμων γενέσθαι τῶν ῥητορικῶν λόγων τὸν κόσμον τῆς ἐαυτοῦ κεφαλῆς ξυρῶν ἀπέτεμε. Τέλλ. Ἀγασίλαος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος διὰ τί ἀτοίχιστός ἐστιν ἡ Σπάρτη μὴ ψεύδου ἔφη τετίχισται γὰρ οὐ λίθοις, οὐ ξύλοις, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἐνοικούντων ἀρεταῖς.

12 (φ. 46 α). Αἰσώπειο μῦθοι ἐξ μετ' ἐπιμυθίων.

Ἄρχ. Δύο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς ἐπλεον ὧν ὁ ἄτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὁ ἄτερος δὲ ἐπὶ τῆς πώρας ἐκάθητο.

13 (φ. 49 α). “Ἰγνατίου διακόνου Τετράστιχα δι' ἰάμβων ἐκ τῶν Βαβριαίσωπια τετραστίχων (ἐν τῇ ψα σφαλτὰ) μεταφρασθέντα καὶ πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφοντα.”

Ἄρχ. Ἀνδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λέων

καὶ τις λέοντι φησὶ τὴν ἰσχὺν βλέπει.

12

- Ἄλλ' εἰ λέοντες εἶπεν ἤδεισαν γλύφην,
πολλοὺς ἂν εἶδες ἀνθρώπους λίθους.
Ὅτι ἐπ' ἀρετῇ οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι.
Ἐθνη γεράνων πῆξέ τις σπορεὺς πάγην
μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν δὲ θρήνει μέγα.
Ἐφη δ' ἀροτρεὺς· ὡς φίλος μὲν εἰ λέγω
ἀλλ' ἡ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς ἔχει.
Ἄδικοις μὴ συμφύρεσθαι.
Τούτοις ἔπονται καὶ ἄλλα τετράστιχα (καταλογάδην), ὧν τὴν
συνέχειαν ἴδ. κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 16.
- 14 (φ. 56 α). Αἰσώπειοι μῦθοι ἐν πεζῷ λόγῳ.
Ἄρχ. Σφήκες καὶ πέρδικες δίψῃ συνεχόμενοι πρὸς
γεωργὸν ἤλθον. Τέλ. (κολοβ.). Βουκόλος ἀγέλην ταύ-
ρων βόσκων...καὶ μέγα δειλιάσας ἐπάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ[ρανόν].
Ἰδ. τὴν ἀρχὴν τούτων κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 17.
- 15 (φ. 58 α). “Συντίπα τοῦ φιλοσόφου Ἐκ τῶν
παραδειγματικῶν αὐτοῦ λόγων.”
Ἄρχ. Ὄνος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος ἠδέως αὐτῇ
ἐπετέρπετο. Τέλ. ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτη
κυνῶν ἔσομαι δακνόμενος. Ὡς εἰ καὶ τὸν σκαιὸν ἀν-
θρωπον...
Καὶ φαίνονται μὲν ταῦτα κολοβὰ, ἀλλ' ἡ συνέχεια τούτων
εὔρηται κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 18.
- 16 (φ. 75 α). [Ἰγνατίου διακόνου] Τετράστιχα
(ἀκέφ.).
Ἄρχ. Φύσις δὲ ἦλθεν πᾶσι τοῖς τετραπόδοις
καύχημα κατέχουσαι εἰς παίδων πλήθος
καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λαϊνῇ βοῶντες.
Τέλ. οὐδ' ὄλωσ ἀνδρὸς ἰδέαν κεκτημένον
ὅπως σὺ τεύξης ἀπορῶ παραχρήμα.
Τὰ τετράστιχα ταῦτα (καταλογάδην) εἰσὶ συνέχεια τῶν
ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 13.
- 17 (φ. 76 β). “Τῶν τοῦ Αἰσώπου μύθων.”
Ἄρχ. Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιη-
σάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἀγραν. Τέλ. ὑπολαβὼν οὗτος
εἶπεν φοινίκων αὐθις ὡς ἔοικεν ἐπιθυμῆ καὶ διὰ τοῦτο
φαίνεται ἡ συχάζουσα.
Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 14.
- 18 (φ. 77 α). Συντίπα Συνέχεια τῶν ὑπ' ἀρ. 15
παραδειγματικῶν λόγων.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)...τιμῆσειέ τις καὶ δεξιῶσαιτο.
19 (φ. 79 β). “Εἶναι δὲ ὄρη τῆς γῆς μεγάλα ἰβ’.”
Τέλ. Ὄρος ἔννι δ καλεῖται Ὀργίας (γρ. Ἀργαῖος).
Ἐξεβάνη δὲ φλέβας πικρὰς καὶ νοσσώδης καὶ ἔστιν
θανατηφόρον· ἴσταται πρὸς τὸ νοτικῶ μέρει τῆς Μεγά-
λης Ἀρμενίας.
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεκριμένη. Τὰ μὲν φύλλα 75 καὶ
76 τακτέα μετὰ τὸ 55, τὰ δὲ φύλλα 77 καὶ 78 μετὰ τὸ 74.

1026. 161. Χαρτ. 8. XVIII.
“Στιχηράριον καλόφωνον καὶ μουσικώτατον”
περιέχον Στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ τῶν τοῦ Τριψιδίου
καὶ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ φωνῶν. (Κολοβόν.)

1027. 162. Χαρτ. 8. XVIII.
Δοξαστικά τροπάρια τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.
Ἄκέφ. καὶ κολοβ.

1028. 163. Περγ. 16. XI.
Δοξαστικά τοῦ ἐνιαυτοῦ (μετὰ φωνῶν).
(Ἄκέφ.) Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ παραφύλλου χαρτ. 1669 Αὐγού-
στου...Ἐπαρὰδῶθηκε τὸ κάστρον τῆς Κρίτης καὶ ἐξε-
νίτευτήκαμεν οἱ κἀκαρίζηκη εἰς ξένους κόσμους καὶ
ἐτοῦτω ἐξ ἀμάρτιων μας. Ἐγὼ ἱερεὺς Ματθαῖος.

1029. 164. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.

1030. 165. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνεσταχωμένα φύλλα ἀρχαιότερα, περιέ-
χοντα διάφορα τροπάρια μετὰ φωνῶν.

1031. 166. Χαρτ. 16. XVIII.
Ἀκολουθία τῶν λειτουργιῶν, μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
Πρὸς τῷ τέλει Εἰληφε πέρασ ἡ παρούσα ασματω-
μεληρητόφθογγος βίβλος δια χειρὸς ἐμοῦ Δίμιτράσκο
ηγεμονευοντος τοῦ ευσεβεστάτου Ἰωάνου Κονσταν-
τίνου Μάσάρβα βοιέβωντα ἐποι ἔτους ρψε' καὶ ἀπὸ
Αδάμ ,ζσιγ' (=1705).

1032. 167. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.

Ἐν ἀρχῇ εἰσὶ συνεσταχωμένα καὶ ἄλλα φύλλα ἐκκλησιαστικῆς
μουσικῆς, ἀτάκτως ἔχοντα, περὶ δὲ τὰ μέσα λείπουσι φύλλα.
Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ τέλει εὔρηται ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ.) διεπτυγ-
μένον εἰς δύο, περιέχοντα σλαβικὴν γραφήν.

1033. 168. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, μετὰ φωνῶν.

1034. 169. Περγ. Χαρτ. XV.—XIX.
Φάκελος
περιέχον διάφορα ἀπεσπασμένα φύλλα καὶ μέρη κωδικῶν,
μάλιστα ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

1035. 1. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κθ'.
1036. 2. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς πράξεις τῶν ἁγ. Ἀποστόλων (Ὁμιλίαι κέ).
Ἐν τέλει ξένον φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου τοῦ Χρυσοστόμου.
1037. 3. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ εὐχῆς.
 2. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαίων.
 3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
 4. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν (Ὁμιλ. β').
 5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.
 6. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου.
 7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς πατέρας τελειωθέντας.
 8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγ. Τεσσαρακοστῆς.
 9. “Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνας τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας.”
 10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
 11. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
 12. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.
 13. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.
 14. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης εἰς τὸν μακάριον Λάζαρον.
 15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.
 16. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.
 17. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἁμαρτωλὸν τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον.
 18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.
 19. Γεωργίου Νικομηδείας εἰς τὸ εἰστήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.
 20. Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.
 21. “Δέοντος ἐν Χριστῷ τῷ δι' ἀναστάσεως κόσμον ἀφθαρτίσαντι βασιλέως Λόγος εἰς τὸ μέγα καὶ σωτήριον κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον.”
 22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν.
 23. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.
 24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.
 25. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.
 26. Λεοντίου πρεσβυτέρου Ὁμιλία εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.
 27. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν παράλυτον τῆ ἡμέρα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
 28. Βασιλείου Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
 29. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
Ἄρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς εὐκαιρον σήμερον.
 30. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
Ἄρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτὴ.
 31. “Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους τιγ' θεοφόρους πατέρας

καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον καὶ μέγαν βασιλέα.”

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν καὶ διατὶ σημεῖα οὐ γίνονται νῦν.

33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

34. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. Πάντας (κολ.).

35. Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου Λόγος προσφωνητικὸς ἢ χαριστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

36. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

37. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

38. “Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ... Εἰς τὸν Χαιρετισμόν.”

Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός.

39. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια (κολοβ.).

Χαρτ. φύλ. XVI.

40. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθεοῦ Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

41. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

42. “Ἰακώβου μοναχοῦ καὶ ταπεινοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Κινῆσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον ὡς κινύραν τὰ χεῖλη. Τέλ. Ἡμεῖς δὲ ὅσοι τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορεύθημεν σὺν αὐτῷ ἐνδοξασθησώμεθα καὶ συμβασιλεύσωμεν Χριστῷ τῇ Τριᾷδι σὺν ἀγγέλοις περιχωρευόντες τῷ ἐν πατρὶ καὶ νύμφῃ καὶ ἁγίῳ πνεύματι προσκυνουμένῳ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

43. “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.”

Ἄρχ. Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτροπέμενος.

44. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

45. Παντολέοντος διακόνου Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

46. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

47. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Χαρτ. 8. XVI.

48. “Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὁσιότητος δεξάμενος. Τέλ. (κολοβ.) σταυρὸς βασιλέων κράτος καὶ δυναστεία καὶ νίκη τῶν ὀπλων κατὰ τῶν πολεμίων.

Τοῦ ὄλου κώδικος προτάσσεται πίναξ ἀκριβῆς (XVI. αἰών). Συνεσταχωμένα μετὰ τοῦ ξυλίνου περικαλίμματος καὶ δίκην παραφύλλων ὀκτὼ φύλλα (Βομβ. 4. XIV. σελ. 2), περιέχοντα Ἑρμηνείαν εἰς τοὺς Λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (τὸν μ', εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα) καὶ μέρος τῆς τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου

Προτροπικῆς ὁμιλίας εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τινων χωρίων.

1038. 4. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι κα', ὧν α' Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα, κα' Κατὰ Ἰουλιανὸν στηλιτευτικὸς β'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.

3. “Ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρώτῳ Στηλιτευτικῷ.”

1039. 5. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ. δ'—εγ'.

1040. 6. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2 (φ. 319).

1 (φ. 1 α). Πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων.

2 (φ. 3 α). Στίχοι πολιτικοὶ (καταλογαδην).

Ἄρχ.

Εὐλόγει μεγαλύνουσα ψυχὴ μου τὸν δεσπότην.

Ὁ κύριός μου καὶ Θεὸς ἐμεγαλύνθη σφόδρα.

3 (φ. 4 α). “Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γενήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.”

Ἄρχ. Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς τὴν Παρθένον.

4 (φ. 18 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῆς ἡ παροῦσα πανήγυρις.

5 (φ. 21 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

6 (φ. 25 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη.

7 (φ. 29 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

8 (φ. 32 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυρις, καὶ τίς οὐ σκιρτήσσειεν.

9 (φ. 34 α). “Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰώνιῳ

βασιλείῳ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ αἰοδιμον στεφανίτην μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Δημήτριον.”

Ἄρχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

10 (φ. 37 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Ἄσωμάτους.

11 (φ. 42 α). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος ἐνεργείας διαφόρους τῶν ἀγγέλων διαλαμβάνων.

Ἄρχ. Ἀγγέλους ἐγκωμιάζειν χρῆ.

12 (φ. 43 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.

13 (φ. 47 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς σύνθημα.

14 (φ. 50 β). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου.

15 (φ. 53 α). 'Ιωάννου 'Ιεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

"Αρχ. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρῦπυτων.

16 (φ. 62 α). 'Ανδρέου Κρήτης 'Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον.

17 (φ. 65 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτρους.

18 (φ. 72 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν 'Αβραάμ.

"Αρχ. Εἶδετε πολὺν σφριγῶσαν.

19 (φ. 75 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

20 (φ. 79 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

"Αρχ. Τί τοῦτο σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὀρῶ.

21 (φ. 83 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

"Αρχ. 'Αδιήγητον δι' αἰῶνος ἐμφανίζεται πέλαγος.

22 (φ. 85 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

"Αρχ. 'Οπότεν ἐκ χειμῶνος κρυεροῦ.

23 (φ. 87 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.

24 (φ. 93 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἅγ. βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ.

25 (φ. 97 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

26 (φ. 100 β). "Υπόμνημα Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου

εἰς τὴν ἐξ 'Αντιοχείας ἀνακομιδῆν τῆς σεβασμίας χειρὸς τοῦ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ 'Ιωάννου."

"Αρχ. 'Ιδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός.

27 (φ. 106 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ 'Εγκώμιον εἰς ἅγ. 'Ιωάννην τὸν Χρυσόστομον.

28 (φ. 111 α). Γρηγορίου Νύσσης 'Εγκώμιον εἰς 'Εφραίμ τὸν Σύρον.

29 (φ. 119 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Εγκώμιον εἰς ἅγ. 'Ιγνάτιον τὸν Θεοφόρον.

30 (φ. 124 β). 'Ιωάννου Εὐχαΐτων 'Εγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

31 (φ. 131 β). 'Αθανασίου 'Αλεξανδρείας Εἰς τὴν 'Υπαπαντήν.

32 (φ. 138 α). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν 'Υπαπαντήν.

33 (φ. 143 α). Λέοντος βασιλέως Λόγος ὅτι νεφέλης ἀχράντου κτλ.

34 (φ. 146 β). "Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὑρεσιν."

"Αρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεὸς ἐφέστηκε Πρόδρομος.

35 (φ. 149 β). Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα.

36 (φ. 154 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

"Αρχ. Διοκλητιανὸς ὁ 'Ρωμαίων αὐτοκράτωρ.

37 (φ. 160 β). Γρηγορίου πατριάρχου Εἰς τὸν ἅγ. Γεώργιον.

38 (φ. 171 α). "Νικηφόρου πρεσβύτερου καὶ μοναχοῦ τοῦ Βλεμμίδου

Λόγος ἐγκωμαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν 'Ιωάννην τὸν Θεολόγον."

"Αρχ. Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκοι ἄν αἶνος.

39 (φ. 176 β). "Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου."

"Αρχ. Δικιννίφ τῷ βασιλεῖ πολλῇ κεκρημένῳ τῇ περὶ τὰ εἶδωλα δεισιδαιμονία.

40 (φ. 182 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου 'Εγκώμιον τοῦ Προδρόμου.

41 (φ. 184 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

42 (φ. 187 β). "Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου 'Εγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου."

"Αρχ. Εἰ μὲν ὁ τοῦ λόγου κῆρυξ καὶ πρόδρομος.

43 (φ. 191 α). Λέοντος βασιλέως Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου.

44 (φ. 194 β). Βίος καὶ πολιτεία Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

45 (φ. 202 α). "Υπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα

καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."

46 (φ. 207 β). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Εγκώμιον εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.

47 (φ. 209 β). Τοῦ αὐτοῦ 'Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.

48 (φ. 212 β). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

49 (φ. 224 α). Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίναν.

50 (φ. 232 β). "Θεοφάνους τοῦ πρωτοθρόνου 'Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ μέγαν 'Ηλίαν."

"Αρχ. 'Αγῶνων λόγου καιρός.

51 (φ. 236 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

52 (φ. 243 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου."

53 (φ. 248 α). "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης,

ἡγουμένης γενομένης τῆς μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάνου."

"Αρχ. Ἦδη μὲν οὖν ἐπέπαυτο ὁ κατὰ τῶν προσκυνητῶν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ διωγμός.

54 (φ. 264 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.

55 (φ. 268 β). 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.

56 (φ. 275 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Χούμνου τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου

Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ φρικτὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

"*Αρχ. Χριστοῦ δὲ τοῦ ἐμοῦ σωτῆρος καὶ Θεοῦ μεταμορφωμένου.*

57 (φ. 281 α). Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

58 (φ. 284 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

"*Αρχ. Δεῦτε φιλέορτοι καὶ τήμερον.*

59 (φ. 286 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

60 (φ. 292 β). Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

"*Αρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.*

61 (φ. 295 α). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

"*Αρχ. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς.*

62 (φ. 299 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

63 (φ. 303 α). "Λόγος διαλαμβάνων

τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ... Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου κτλ."

"*Αρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.*

64 (φ. 311 β). Ἀνδρίου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

Ὀλίγα φύλλα περὶ τὸ τέλος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ *Χαρτ. XVII, αἰῶνος*.—*Ἐν φ. 3 β ἢ ἐξῆς σημειώσις* Ἡ ἱερὰ αὕτη καὶ πλουσιωτάτη βίβλος περιέχει μὲν τοὺς ἀναγκαιοτέρους τῶν δεσποτικῶν καὶ θείων ἐορτῶν πανηγυρικοὺς λόγους καὶ τινῶν ἐπισήμων καὶ μεγάλων ἁγίων βίους καὶ ἐγκώμια ἀρχομένη ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ καταλήγουσα μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ Ἀυγούστου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἄχρι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς συνήθως ἀναγινωσκομένους ἱστορικοὺς ἢ καὶ ἄλλως διαλαμβάνοντας, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ὅλως ἕως καὶ τῶν ἁγίων Πάντων. Ἐφίλοπονθήθη δὲ αὕτη καὶ ἐσποιδάσθη συντεθῆναι τὴν καὶ γραφῆναι οὕτως καθὼς ὁράται ἔχουσα παρὰ τῆς πανευγενεστάτης καὶ σεβασμιωτάτης καὶ αἰδήμου κτητορίσεως κυρᾶς Ἀννας Κομνηνῆς Ῥαουλαίνης τῆς Στρατηγοπούλινας καὶ πρωτοστρατορίσεως τῆς διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἀντωνίας μοναχῆς. Προσετέθη δὲ καὶ ἀφιερῶθη μετὰ τῶν λοιπῶν ὧν κατὰ καιροὺς πεποιήκε βιβλίων τὴν καὶ παντοδαπῶν σκευῶν καὶ ἱερῶν κοιμηλίων ἐν τῇ αὐτῇ σεβασμίᾳ καὶ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ κραταιοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτῆς. Οἱ οὖν ἀναγινώσκοντες ταύτην τὴν θαυμασίαν βίβλον ἢ καὶ ἄλλως ἐντυγχάνοντες εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῆς πάντοτε ♯.

"Ἀξιοῦμεν οὖν τοὺς τὴν τοιαύτην ἐντυγχάνοντας ἱερὰν βίβλον καὶ μάλιστα ταῖς ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἱνασκουμέναις εὐλαβεστάταις μοναχαῖς οἱ γεγραφότες τὴν παροῦσαν βίβλον ἵνα μετ' εὐλαβείας καὶ τῆς πρεπούσης καθαρότητός τε καὶ σεμνότητος ἀπτεσθαι τοῦ τοιοῦτου βιβλίου καὶ μὴ ἀνίπτοις χερσὶ, τὸ ἄδδμενον, ἢ ἄλλως ὑπὸ ἐλαίου θίξωσι καὶ

μεταχειρήσεως κανδῆλων ἢ πλήσεως εἰλημέναις· οὐδὲ γὰρ τοῦτο περιττὸν ἢ ἐξ ἑαυτῶν λέγομεν, ἀλλὰ τοῖς ἁγίοις εἰς τοῦτο πατράσι καὶ θεοφόροις πειθόμενοι οἵτινες τοῖς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας...τὴν ἴσιν ἀπονέμειν τιμὴν διατάττονται, ἦν καὶ τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς σταυρικοῖς ἐκτυπώμασι, γινώσκουσαι καὶ τοῦτο ὡς οὐχ' ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν ἢ τοιαύτη γέγονε βίβλος ἀλλὰ μετὰ τῆς πλείστης ἐξόδου, πολλὴν μὲν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ γράψαι ταύτην ἀναδεξάμενοι κόπον, πλείονα δὲ ἵπομεμενηκότες μόχθον τε καὶ ταλαιπωρίαν περὶ τὴν τῆς ὅλης πραγματείας συλλογὴν καὶ συνάθροισιν, ἄλλον ἀλλαχόθεν ἐρανιζόμενοι λόγον καὶ ἐτέρωθεν ἕτερον αἰτοῦντες βιβλίον. Διὰ ταῦτα γοῦν οὐ καταφρονήτεον ὑμῖν ταύτης τῆς ἀξιώσεως ἢ ἐντολῆς, ἀλλὰ τὴν δέουσαν περὶ τὴν βίβλον τηρητέον καθαρότητα καὶ σπουδὴν πίστεως, καὶ τοῦτο εἰς Θεὸν ἀληθοῦς ἡγουμένους ἔργον τὸ τὰς θείας βίβλους ἀγειν διὰ τιμῆς περιγίνεται, ἵνα καὶ τὸ μνημόσυνον ἐπὶ πλέον τῶν κτησαμένων περισώζηται. Ἰδ. καὶ κώδ. 1082 (48).

1041. 7. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ *χαρτ. (XVI, αἰῶν.)*.

1042. 8. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ *χαρτ. (XVII, αἰῶν.)*.

1043. 9. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην. Ὀμιλ. α'—μέ'.

*1044. 10. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετὰ φωνῶν ἐρυθρῶν, κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.

1045. 11. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον. Ὀμιλ. α'—μγ'.

1046. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἐξ Περὶ τοῦ ἀκαταλήπτου (ὁ α' ἀκέφ.).

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἐξ Κατὰ Ἰουδαίων.

3. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἐξ Περὶ ἱερουσύνης.

4. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀκέφαλος.

"*Αρχ...τεῖτε; τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ἕμνους φόβῳ πολλῶ συνεσταλμένοις. Τέλ. βουλόμενος ἡμᾶς ἐν τούτοις κατασκηνῶσαι ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κτλ.*

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας.

6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου (κολοβ.).

Ὁ κώδις πολλαχῶς ἐφθαρμένος.

1047. 13. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου α'—ιη'.
Ἀκέφαλος, κολοβός, ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.
1048. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον
(Ὁμιλ. ξα'—ζ'). (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει Εὐχου τῷ γράψαντι ὁ ἀναγινώσκων Σάβα
μοναχῷ καὶ ἐλαχίστῳ πάνυ...
Ἡ βίβλος αὐτῆ γέγραπται μὲν ἐκ πόνων
τοῦ τῶν Ἀνδιδῶν προέδρου...
Ἄλοῦσα δὲ ὕστερον ἐθνῶν ἐφόδῳ
ἀνασέσσωται τῇ ἐκκλησίᾳ πάλιν
ὀλκῆς χρυσοῦ εἰς τιμὴν δεδομένης
πρὸς τοῦδε αὐθις καὶ μετ' αἰχμαλωσίαν (καταλογ.).
1049. 15. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον
Ὁμιλ. α'—μδ' (κολοβ.).
1050. 16. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
Ἄντι τριῶν φύλλων ἐκπεσόντων ἐν τέλει ἄλλα χαρτ. (XVI.).
1051. 17. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον
α'—κθ' (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἄντι τῶν πρώτων φύλλων ἐκπεσόντων ἄλλα χαρτ. (XVII.).
1052. 18. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτ. ιδ'—Νοεμβρ. λ'.
1053. 19. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Λόγοι εἰς τὴν Μετα-
μόρφωσιν.
Ἐπὶ φύλλων χαρτ. (XVI. αἰῶν.).
2. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου.
3. Γεωργίου Νικομηδείας εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν
Σταυρόν.
4. Γρηγορίου Ἀντιοχείας εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν
(κολοβ.).
Ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας. Ἐν τέλει ὑπῆρχον συνεσταχωμένα
φύλλα (Περγ. VI.) ἐξ Εὐαγγελίου, ἅτιν' ἀπεκόπησαν, σφριζομένων
μικροτάτων μόνον λειψάνων.
1054. 20. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλα (Χαρτ. XIV.) περιέχοντα 1. Μαρτύριον
πιθανῶς Γουρίου καὶ Σαμωνᾶ (ἀκέφ.). Ἄρχ... κλειστὸν ἐν
ἀσφαλεῖ γενέσθαι φυλακῆν. 2. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον
ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ἀπόσπασμα).
1055. 21. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
- *1056. 22. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι ις' (ἀκέφ.).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων πρὸ ἐκάστης Ὁμιλίας
ἀρχικῶν γραμμάτων, σχηματιζομένων πολλακίς δι' εἰκόνων
ἁγίων.
1057. 23. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἕξ Περὶ ἱερω-
σύνης.
2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἑπτὰ Περὶ τοῦ ἀκαταλήπτου.
3. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἕξ Κατὰ Ἰουδαίων.
4. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι τέσσαρες εἰς τὸν πλούσιον καὶ
τὸν Λάζαρον.
5. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μὴ πλησιάζοντας τῇ καθολικῇ
ἐκκλησίᾳ.
6. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ὁζίαν.
7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς μάρτυρας καὶ εἰς τὸ Ὑψώθη ἡ
καρδιά Ὁζίου.
1058. 24. Περγ. φύλ. X. σελ. 2. (φ. 373).
1 (φ. 1 α). Γένεσις.
2 (φ. 81 β). Ἑξόδος.
3 (φ. 144 β). Λευϊτικόν.
4 (φ. 184 β). Ἀριθμοί.
5 (φ. 250 α). Δευτερονόμιον.
6 (φ. 295 α). Ἰησοῦς.
7 (φ. 333 β). Κριταί.
8 (φ. 369 α). Ῥούθ.
Ὁ κώδιξ γεγραμμένος γράμμασι τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.).
1059. 25. Περγ. φύλ. XI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον.
Ὁμιλ. να'—ξθ' (ἀκέφ. κολοβ.).
1060. 26. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κς',
ὧν α' εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, κς' εἰς τοὺς ἁγίους
πάντας (κολοβ.). Συνεσταχωμένα τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος
ἐν μὲν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIII.), ἐν οἷς μέρος Κανόνος εἰς
Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἐν δὲ τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII.), ἐν
οἷς μέρος τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων μετὰ σηματοδωμένων.
1061. 27. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κδ',
ὧν α' Προλεχθεῖσα ἐν Ἀντιοχείᾳ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ὑπάρ-
χοντος, κδ' Ῥηθεῖσα εἰς τὴν μεγάλην ἐβδομάδα.
1062. 28. Περγ. φύλ. IX.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.). Τὸ κείμενον γεγραμ-
μένον ἐν τῷ μέσῳ κατέχει 12 στίχους ἐκάστης σελίδος, περὶ δ'
αὐτὸ διὰ γραφῆς λεπτῆς κλινοῦσης πρὸς τὸ κεφαλαῖωδες Σειρὰ
ἐρμηνειμάτων διαφόρων πατέρων, συννηθέστερον Ἰσιδώρου τοῦ
Πηλουσιώτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Σεβηριανοῦ, Διο-
δώρου Ταρσοῦ, Θεοδώρου Μοψουεστίας, Ἀκακίου, Ἀπολ-
λιναρίου.

*1063. 29.

Περγ. φύλ. XIII. τελευτώντος. σελ. 2.

1. Εὐαγγέλιον μετὰ σηματοφόρων.
2. Συναξάριον τῶν Εὐαγγελίων.

Κοσμεῖται ὑπ' ἀρχικῶν γραμμάτων ἀτέχνων, τῶν πλείστων ἀπλῶς ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει ἐντὸς ἰδίου πλαισίου οἱ ἐξῆς παρεφθαρμένοι καὶ ἀνορθόγραφοι στίχοι, ἐναλλάξ μέλανες καὶ ἐρυθροί.

Πλήρης ἱεράς καὶ θείας οὖν γραφῆς
ἅ τῇ πεντέκτῃ τοῦ μῆν' Ἰούλιον καλοῦσι
ἔτους προδραμῶν ἐξακισχιλιοστῶ
ὀκτακοσιοστῶ πέπτῳ πληροῦντι
τῆς τε ἰνδικτικῶνος μιὰς οὖν καὶ δεκάτης
κατατριφῆν τε τῶν τῆδε γεγραμμένων.
Μέμνησθε οὖν τοῖνυν τῷ ταύτῃ ποθήσας
κομμηνοφινεὶ ἐξ ευγενείας ρίξης
Μιχαὴλ τῷ Κεφαλᾷ τῷ ταύτῃ συμπληρώσας
Ῥωμαίων δὲ κρατοῦν σκῆπτρα τῆς βασιλείας
τῶν πανευσεβεστάτων μεγάλων βασιλέων,
τῶν αὐτοκρατόρων Ἀνδρονίκου μεγάλου,
τῆς εὐσεβεστάτης Εἰρήνης τῆς αὐγοῦστας.
Τοῦτο τοῖνυν εὐχέσθε τῷ ταύτῃ ἐνεργήσας,
ἔτη οὖν τοῖνυν καὶ ἐμοὶ τῷ χεῖρα τοῦτῳ γράψας
Κωνσταντίνῳ τῷ οἰκτρῷ τῷ ὄντι ἐκ τοῦ Μοραίου κτλ.
Κατὰ ταῦτα ὁ κῶδιξ ἐγράφη τῷ 1296.

1064. 30.

Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
2. "Ἐπομνήμα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον τῆς ἰδ' Νοεμβρίου" (Χαρτ. XV.).

*1065. 31.

Περγ. φύλ. XII. (φ. 399).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι 15'

ὦν τελευταῖος ὁ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα, ἦτοι οἱ ἀναγνωσκόμενοι.

Ἐν φ. 3 α χρυσοῖς γράμμασιν ἡ περὶ τῶν τεσσάρων σημείων σημείωσις (Μονήμον Ραλαεοργ. σ. 371 καὶ 374). Αὐτόθι καὶ τάδε· Κύριε βοήθει τῷ δούλῳ σου Λέοντι πρωτοβέστῃ πραιποσίτῳ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τῷ Κορώνῃ. Ἐν φ. 399 β Ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ὑπὲρ μνήμης σωτηρίας τε καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν Λέοντος τοῦ χριστιανικωτάτου πρωτοβέστου πραιποσίτου καὶ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ Κορώνῃ. Κατὰ τινα ἐν φ. 2 β σημείωσιν ὁ κῶδιξ ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν παρὰ τοῦ ἐν εὐσεβεὶ τῇ λήξει γενομένου ἀοιδήμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Νήφωνος, ἄγνωστον ἂν τοῦ Α' ἢ τοῦ Β'. Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀρχικοῦ γράμματος. Ἐν φ. 4 β εἰκὼν παριστάνουσα Γρηγόριον τὸν Θεολόγον γράφοντα, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ τὸν Ἰησοῦν ἀμφοτέρων τὰ πρόσωπα ἀποτετριμμένα.

1066. 32.

Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπομνήμα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. γ' (ἀκέφ.)—κζ'.
 2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ παρθενίας.
- Κολοβ. ἐν κεφ. μδ'.

1067. 33.

Περγ. 4. XII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
β'—ρλθ' (κολοβ.).

1068. 34.

Περγ. 8. XIV.

Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει μετὰξὺ ἄλλων χωλιόμβων
Δωρόθεός σοι ταῦτα προσφόρως γράφει
ὁ τῆς τε βίβλου τὴν γραφὴν ἐξανύσας.

1069. 35.

Περγ. φύλ. XIV.

Εὐαγγέλιον.

Ἐπεται Πίναξ τῶν ἐωθινῶν Εὐαγγελίων.

†*1070. 36.

Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον

μετὰ σηματοφόρων ἐρυθρῶν. Περὶ τὸ τέλος γεγραμμένον μέχρι τινὸς ἄλλῃ χειρὶ, ἔχει ἀτεχνότατα ἀρχικά γράμματα. Ἐπιτίτλον ὑπάρχον ποτὲ ἔχει ἀποκοπὴ βεβήλως. Ὁ κῶδιξ πολλαχῶς ἐφθαρμένος. Τὰ πρῶτα 22 φύλλα εἰσι παλιμψήστα. Καταλαμβάνει δὲ ἡ κάτωθεν ἀρχαιότερα γραφὴ (XII. αἰῶν. σελ. 2) στίχους ἐν ἐκάστῃ σελίδι 38, ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν διέθυνσιν καὶ ἡ ὑπερκειμένη. Ἐπειδὴ δ' αἱ σελίδες τῆς νεωτέρας γραφῆς εἰσι στενότεραι καὶ βραχύτεραι τῶν τῆς παλαιᾶς, αὐτὴ ἐκδῶλος ἀναγινώσκειται πολλαχού, διήκουσα πέραν τοῦ γεγραμμένου μέρους τῆς ὑπερκειμένης. Ἐνιαχοῦ εὐρήνεται κατὰ τὴν ὦραν τῆς παλαιᾶς γραφῆς εἰσαγωγικά σημεῖα ("), τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι ἀναγράφεται κείμενον, ᾧ πιθανώτατα ἔπεται ἐρμηνεία. Μέρη τοῦ τοιοῦτου κειμένου ἀναγνωσθέντα μοι σποράδην ἔχουσιν ὡδε·

1....ἐβδομήκοντα τοῖνυν ἡμέρας ἀναλώσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν ὀψέποτε ἀπηντήκαμεν εἰς τὴν Κου[κουσόν].
2....ὁ ἔμπροσθεν χρόνος κατεργάσατο ἄλλ' ὅμως ἔλθων εἰς τὴν Καισάρειαν οὐ μικρὸν ἀνεψύξω, ὅτι καὶ ὕ....

3....ὑπομένειν ἐφ' οἷς χρῆσθαι πολλακίς λυπηροῖς συμβαίνειν, πολλὰς δὲ καὶ τῶν θεῶν ἐπιστολῶν... πλεονάζει...μόνον....

4....τῷ ἐσχάτῳ αὐτοῖς καὶ φοβερῷ τῷ...ἀπειλοῦντες... πρὸς τούτοις οἶαν τὴν ὁδὸν ἦνυσεν.

5....ὄνος(;) ὑποβαλλομένης οὕτως ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις ἀήττητος ὢν καὶ μῆθ' ὑπὸ κακοπαθείας...

6....αν ἡπείγετο μέλλων ἤδη τὴν πρὸς Θεὸν μάλλον ὀδεύειν πορείαν καὶ τὸν μικρὸν τούτου τῆ....

Ἰδ. περὶ τοῦ παλιμψήστου τούτου τὴν ἐμὴν διατριβὴν A new palimpsest on Mount Athos ἐν τῷ Athenaeum, ἀρ. 3281 τῆς 13 Σεπτ. 1890.

1071. 37.

Περγ. φύλ. X.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐπομνήμα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῶν Ἀποστόλων
ἀκέφαλον, κολοβόν, ἐλλιπές καὶ πολλαχῶς παρεφθαρμένον.

1072. 38.

Περγ. 4. XIII.

"Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπικῶν χώρας τῶν Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθείσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ, ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα."

*1073. 39.

Περγ. φύλ. XI.

Τετραευάγγελον.

Τὸ μὲν κείμενον ἐν τῷ μέσῳ ἐκάστης σελίδος, περὶ δὲ αὐτὸ λεπτοτέροις γράμμασι γεγραμμένα Ἐπομνήματα, εἰς ἃ γίνονται

παραπομπαι δι' ιδίων ἐρυθρῶν σημείων. Τὰ εἰς Ματθαῖον ὑπομνήματα ἄρχ. Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον συνεγράφη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ματθαίου μετὰ ὀκτῶ χρόνους τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῆς Παλαιστίνης, ἐρμηνεύθη δὲ ὑπὸ Ἰωάννου. Τὰ δὲ εἰς Μάρκον ἄρχ. Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς συνταξάντων ὑπομνήματα, ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, οὐδενὸς ὅλως ὡς οἶμαι εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξηγησαμένου, συνοῖδον τὰ κατα μέρος καὶ σποράδην εἰς αὐτὰ εἰρημένα παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας συναγαγεῖν καὶ σύντομον ἐρμηνείαν συντάξαι, ὅπως μὴ μόνον ἀπὸ τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης βιβλίων δόξη παρεορᾶσθαι ἢ ὡς μηδεμιᾶς ἐπιστάσεως δεδμενον, ἢ ὡς μὴ δυναμένων ἡμῶν ἐκ τῆς τῶν λοιπῶν ἐρμηνείας τούτου τὴν διάνοιαν ἀνεξευρίσκειν.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν γράμμα. Προτάσσονται δ' ἐν ἀρχῇ ἐν κοσμήμασιν ἀψιδωτοῖς οἱ Κανόνες τῆς ὁμοφωνίας τῶν εὐαγγελίων, ἐν δὲ τέλει εὐρηται Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.

1074. 40. Περγ. φύλ. XIII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Σεπτ. ιδ'—Ἰαν. ιβ', κατ' ἐκλογὴν (ἀκέφ. κολοβ.).

1075. 41. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α'. Τὸ Ἐγκώμιον εἰς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας (ἀκέφ.).—β'. Συντακτήριος.—Τέλευταῖος ὁ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ τὸ ἔαρ. Ἐν τῇ ῥα εὐρηται Σχόλια ἀραιὰ, μόνον ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. VII. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχεται μέρος τοῦ Εὐαγγελίου.

1076. 42. Περγ. 4. XI καὶ XII.

1. Γερωντικόν, ἀκέφαλον (XI αἰών).
2. Λειμωναρίου μέρος β', κολοβόν (XII αἰών).

1077. 43. Περγ. 4. XIII.

1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον), ἀρχ. ἀπὸ τοῦ κβ' καθίσματος.

2. Ὠδαί.

3. "Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα."

4. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (μόνον ἢ ἀρχῇ).

Τὸ ὑπ' ἀρ. 4 ἄλλη χειρὶ.

1078. 44. Περγ. 8. X.

1. Ἀνδρέου Καισαρείας Ἐρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν ἀπὸ τοῦ λβ' κεφαλαίου. Ἀκέφ.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

Τέλ. (κολοβ.) οὐχ ἵνα τέφρα γίνονται καθὼς ἐκεῖνα καὶ ταῦτα, ἀλλ' ἵνα μείζονα τούτων περι...

H.

1079. 45. Περγ. 8. XII.

Τετραευάγγελον,

οὗ προτάσσονται τάδε. Γεννάδιος εὐτελής καὶ ἀχρεῖος μοναχὸς ὁ ἐν τοῖς ἡσυχαστηρίοις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς λεγομένοις τοῦ Ῥαβδᾶ ἀποκαρεῖς μεγαλόσχημος προσάγω σοι ὡς ἱερὸν ἀνάθημα κατὰ τὴν σήμερον κατὰ τὴν ιη' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ἤδη τρεχούσης β' Ἰνδικτιῶνος τοῦ ,5'χλβ' ἔτους (=1123), τῷ δεσπότη καὶ σωτήρι μου τῷ ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν ἡσυχαστηρίοις δοξαζομένῳ τὸ ἰδιόκτητόν μου τοῦτο καὶ ἄγιον τετραευάγγελον, ἵνα ἐν ἀναφαίρετον ἀπὸ τοῦ ἀγίου σου ναοῦ ἕως τερμάτων αἰώνων. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. X) περιέχοντα Κανόνα ἀγίου τινός, λίαν ἀμυδρόν.

1080. 46. Περγ. 8. XI.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον.

Ἄρχ. ἀπὸ τῆς ζ' (ἀκέφ.)...ἔχομεν τῶν ἰχθύων, ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ μιμήσεσθαι δεῖον.

2. Γρηγορίου Νύσσης Προςφώνησις τῷ ἀδελφῷ Πέτρῳ

καὶ τὰ Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου κεφ. λ', ὧν προτάσσεται πίναξ. Κολοβ. ἐν κεφ. ιε'.

Ὁ κῶδιξ ἔστι λίαν ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

*1081. 47. Περγ. 4. XIV.

Τετραευάγγελον

προτασσομένης τῆς Εὐσεβίου Ἐπιστολῆς πρὸς Καρπιανὸν καὶ πρὸ ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων τῶν κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελιστῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀριστα διατετηρημένων ἀλλ' ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων γέγραπται ὅλη χρυσοῖς γράμμασι μετὰ τὸ πολύχρουν ἐπιτίτλον. Ἐν τέλει τῶν εὐαγγελίων

Θεὸν ἰλεούμενος τίμιε πάτερ

Θεοδώρου μέμνησο τοῦ καλλιγράφου

ἐπίκλην δ' ἔχοντα Ἀγιοπετρῆτης.

ἔτους ,5'ωθ' (=1301).

*1082. 48. Περγ. 8. XIV.

Τετραευάγγελον.

Ἐκάστου Εὐαγγελίου προτάσσεται πίναξ καὶ ὑπόθεσις. Κοσμεῖται πρὸ ἐκάστου Εὐαγγελίου ὑπὸ ἀτέχνου ἐπιτίτλου καὶ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ οἰκείου εὐαγγελιστοῦ, μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ματθαίου ἔπειτα ἱστορία παριστάνουσα τὴν Θεοτόκον καθήμενην καὶ κρατοῦσαν ἐν τῷ κόλπῳ τὸν Ἰησοῦν.

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν τετραευάγγελον ὑπάρχει τῆς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κειμένης ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω. Μηδεὶς τολμήσῃ ἀποξενώσῃ αὐτῷ, διότι τὸ ἔγραψα διὰ ψυχικὴν μου ὠφέλειαν ἰδιόχειρό μου ἐγὼ ὁ κτήτορ τῆς αὐτῆς μονῆς Ἀλέξιος αὐτοκράτορ βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ἐγράφῃ ἔτος ἀπὸ Ἀδὰμ ,5'ωοδ' ἐν μηνὶ Αὐγούστου ἐτελιώθει (=1366). Ταῦτα οὐ φαίνονται γεγραμμένα τῇ αὐτῇ χειρὶ δι' ἧς καὶ ὁ ὅλος κῶδιξ. Πάντως δὲ οὐκ ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου κτιστοῦ τῆς

13

μονῆς Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις ἄλλως ἦτο μέγας στρατοπε-
δάρχης καὶ οὐχὶ αὐτοκράτωρ. Ὁ δὲ τῷ 1366 βασιλεύων Ἀλέξιος
ἦν ὁ αὐτοκράτωρ Τραπεζούντος Ἀλέξιος ὁ Γ'.

Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XI) περιέχον μέρος τῆς παλαιᾶς
Διαθήκης, ἐκ τοῦ Ἱερεμίου.

*1083. 49. Περγ. 8 μικρ. XIV. (φ. 369).

1. Πίναξ “Ἀποκάλυψις ἀληθῆς ἐνθυμήσεων ἐάν
μετὰ πίστεως πράττηται.”

2. Ψαλτήριον.

3. Εὐσεβίου ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν.

4. Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων
ἐν ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν.

5. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

6. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

7. Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων.

8. Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τῆρει σαυτὸν ἀκριβῶς ἀγαπητέ.

9. “Περὶ βίου λίαν ἐπωφελοῦς καὶ σωτηρίου.”

Ἄρχ. Πᾶς ἄνθρωπος, ἀδελφοί, ὁ ἄρτι τῷ κόσμῳ ἀπο-
ταξάμενος.

10. Μεσονυκτικά.

11. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

12. Στιχηρὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

13. Εὐχὴ εἰς ἐνυπνιασμόν.

Οἱ ἀρ. 7—13 (φ. 341—369) ἐπὶ φύλλον χαρτ. (XV).—Ὁ
κώδιξ ἐστὶ κομψῶς καὶ ἐπιμελῶς γεγραμμένος, κοσμεῖται δ' ὑπὸ
χρυσῶν ἐπιγραφῶν καὶ μικρῶν χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
Κοσμοῦσι δ' αὐτὸν καὶ αἱ ἐξῆς ἱστορίαι. Ἐν φ. 4 α Στυράδος.—
φ. 4 β Ἡ Θεοτόκος κρατοῦσα τὸν Ἰησοῦν, παρὰ δὲ αὐτῆ ὁ
ἀρχάγγελος Γαβριὴλ καὶ Ἰωάννης ὁ Προδρομος.—φ. 4 β Οἱ
τρεῖς ἱεράρχαι.—φ. 5 α Ἡ γέννησις τοῦ Σωτῆρος.—φ. 5 α Τὰ
εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.—φ. 5 β Ὁ Δαυὶδ λαμβάνων παρὰ τῆς
θείας χειρὸς εἰλητάριον.—φ. 6 α Ὁ Δαυὶδ γράφων.—φ. 27 α
Εἰκὼν εἰς τὸ ἔν τῷ ἔλθειν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην.—
φ. 39 α Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—φ. 71 α Δύο εἰκόνες ἐπεξηγη-
ματικαὶ τοῦ Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ.—φ. 72 α Ἡ
ἐξοδος (εἰκὼν ἀξιολογώτατη).—φ. 73 α Ὁ Μωϋσῆς παρελαμβάνων
τὴν πλάκα τῶν νόμων.—φ. 75 α Ἡ Σάρρα ὀρθία ἀνατείνουσα
τὰς χεῖρας πρὸς εὐχαριστίαν. Παρ' αὐτῆ θεραπευτὶς κρατοῦσα
τὸν νεογέννητον Ἰσαάκ.—φ. 76 α Ὁ Ἀββακούμ.—φ. 77 α Ὁ
Ἡσαΐας ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς εὐλογίαν· δεξιῶθεν αὐτοῦ ὁ
παῖς Ὁρθρος φέρων τὴν δᾶδα ἠναμμένην, ἀριστερόθεν δ' ἡ Νύξ
τινάσσουσα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸν πέπλον καὶ σβεννύουσα τὴν
λαμπάδα. Ὁμοία πρὸς τὴν παρὰ ΜΟΝΤΦΑΥΣΟΝ Palaeogr. σ. 12
(ἴδ. καὶ ΒΑΥΕΤ L'art Byzantin σ. 161 καὶ BORDIER Descrip-
tion des peintures et autres ornements contenus dans les
mss. grecs de la bibliothèque nationale σ. 114, 13 καὶ SEROUX
d'AGINCOURT πίν. XLVI), ἀλλὰ στερεῖται ἐπιγραφῶν.—φ. 78 α
Ὁ Ἰωνᾶς ἐξελλὼν ἐκ τοῦ κήτους.—φ. 78 β Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν
τῇ καμίνῳ, ἄνωθεν δ' αὐτῶν ὁ ἄγγελος.—φ. 80 β Ὁ εὐαγγε-
λισμὸς τῆς Θεοτόκου. Ἐν τῇ αὐτῇ δ' εἰκὼνὶ κάτωθεν ἡ Θεοτόκος
καθημένη καὶ κρατοῦσα βίβλον ἐν ταῖς χερσὶ.—φ. 81 β Ὁ Ἐζεκιᾶς
γονυπετὴς ἐν προσευχῇ καὶ παρ' αὐτῷ γυνὴ τις.—φ. 82 β Μα-
ρασσῆς.—φ. 86 β Ὁ ἄγ. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς, μετ' αὐτοῦ
δὲ ἱερομόναχος τις Γρηγόριος κρατῶν ἐν χερσὶ τὴν ἀφιερουμένην

βίβλον καὶ Ἰωάννης μοναχός, ἄπαιτες ἀποβλέποντες πρὸς τὴν
ἀπέναντι (φ. 87 α) εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.—φ. 87 α Ἡ Θεοτόκος
κρατοῦσα ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐλογοῦσα διὰ τῆς
χειρὸς τοῦ ἐν φ. 86 β.—φ. 87 β Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μετὰ
τοῦ Προχόρου γράφοντες (εἰκὼν κατέχουσα τὸ δλον τοῦ φύλλον).
—φ. 95 α Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.—φ. 129 α Μάρκος.—
φ. 151 α Λουκάς.—φ. 215 α Οἱ ἱβ' Ἀπόστολοι (πλὴν τοῦ
Ἰούδα), ὧν ὁ Λουκάς κάθηται γράφων.—φ. 250 α Ὁ ἄγ.
Ἰάκωβος.—φ. 254 α Ὁ ἀπόστολος Πέτρος.—φ. 261 α Ἰωάννης
ὁ θεολόγος.—φ. 266 β Ὁ ἀπόστολος Ἰούδας.—φ. 269 β Ὁ ἀπό-
στολος Παῦλος γράφων, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ ἡ Θεοτόκος.—Πλὴν δὲ
τούτων τῶν εἰκόνων ἐν ἀρχῇ ἐκάστον κεφαλαίου, μάλιστα τοῦ
Ψαλτηρίου καὶ τῶν Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν, τὰ ἀρχικὰ γράμ-
ματα ἀποτελοῦνται δι' εἰκόνων τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων,
ἀριστα ἐπεξεργασμένων. Ἐστὶ δὲ ὁ κώδιξ καθόλου περίτεχνος
περὶ τε τὰ ἐπίτιπλα, τὰ ἀρχικὰ γράμματα καὶ τὰς ἀπλᾶς γραμμὰς
καὶ ἐν μῇ λέξει αὐτόχρομα ἐπιφανὲς κειμήλιον.

1084. 50.

Περγ. 16. XIII.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας.

Ἄκεφαλον καὶ κολοβόν.

1085. 51.

Περγ. 4. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται ἡ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ οἱ
Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐν ἀψιδωταῖς γραμ-
μαῖς. Ἐπειτα δὲ Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.

*1086. 52.

Περγ. 8. XIV.

Τετραεὐάγγελον

προτασσομένου μὲν Συναξαρίου τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐπομένου
δὲ Μηνολογίου τῶν Εὐαγγελιστῶν. Κοσμεῖται ὑπ' ἀτεχνοτάτων
εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

1087. 53.

Περγ. 8. XIII.

1. Μαρτύριον ἀγίου Τρύφωνος.

2. Μαρτύριον ἀγίου Νικήτα.

3. Πράξις ἀγ. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων.

4. Διήγησις περὶ τοῦ ὀσίου Ὀνουφρίου.

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἥλιαν.

6. Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Παγκρατίου.

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὔρεσιν
τῆς κάρας τοῦ Προδρόμου.

8. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον
Τίτον.

9. Μαρτύριον ἀγίας Σεβαστιανῆς.

10. “Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἐγκώμιον
εἰς τὸν ἄγ. Γεώργιον.”

11. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Ἀγαθόνικον.

12. Μαρτύριον ἀγίας Βασιλίσσης.

13. Μαρτύριον ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει.

14. Μαρτύριον ἀγίου Κορνηλίου (κολοβόν).

Ἐν τέλει ἐν φύλλον (Περγ. XIV) περιέχον ἀρχὴν τοῦ Εὐαγγε-
λίου τοῦ Ἰωάννου καὶ δύο φύλλα (Χαρτ. XV) γεγραμμένα διὰ
κιτρίνης καὶ ἐρυθρᾶς βαφῆς καὶ περιέχοντα “Τρισάγιον κάθισμα.”

1088. 54.

Περγ. 8. X.

1. **Θεοδώρητον Φιλόθεος ιστορία.**

"Αρχεται από του γ' βίου, του του Μαρκιανού (ἀκέφ.).

2. **Του αὐτοῦ Λόγος περὶ τῆς θείας ἀγάπης.**

"Αρχ. Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταί.

3. **Λαυσαϊκόν.**

1089. 55.

Περγ. 8. XIV.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1090. 56.

Περγ. 8. XIII.

1. **Τετραεὐάγγελον,**

οὗ προτάσσονται ἡ **Εὐσεβίου** Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανόν, καὶ ἐντὸς γραμμῶν ἀψιδωτῶν οἱ **Κανόνες** τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων, ἔπεται δὲ **Συναξάριον** τοῦ Εὐαγγελίου.

2. **Πραξαπόστολος.**

"Ἐπεται **Συναξάριον** τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ Πασχάλια ἀπὸ τοῦ 5' λ' πε' (=1477) χειρὶ νεωτέρῃ.

1091. 57.

Περγ. 8. XIII.

Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

*1092. 58.

Περγ. 8 μικρ. XIII.

1. **Τετραεὐάγγελον.**

2. **Πραξαπόστολος.**

3. **Δήλωσις τῆς τῶν Εὐαγγελίων ἀναγνώσεως.**

4. **Συναξάριον τῶν Ἀποστολοευαγγέλων κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ ὅλου χρόνου.**

"Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

1093. 59.

Περγ. 8 μικρ. XII.

Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Προτάσσονται **Δήλωσις** τῆς τῶν Εὐαγγελίων ἀναγνώσεως καὶ "Ἐπιθέσεις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας."

1094. 60.

Περγ. 16. XIII.

Τετραεὐάγγελον

μετὰ καὶ Ἐκλογαδίον τῶν Εὐαγγελιστῶν, Πίνακος τῶν εὐαγγελίων, Ἀναγνώσεων τῶν Σαββάτων καὶ Κυριακῶν, Ἐκλογαδίον ἑτέρου τῶν Εὐαγγελιστῶν, Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων καὶ τῆς **Εὐσεβίου** Ἐπιστολῆς πρὸς Καρπιανόν.

*†1095. 61.

Περγ. 16. XIII. (φ. 226).

Ψαλτήριον.

"Ἀκέφαλον (λείπει τὸ φ. 1), κολοβόν, ἐλλιπές, παρεφθαρμένον. Ἀπὸ φ. 206 β ('Ὁδῆς Μωσέως) μέχρι τέλους γεγραμμένον διὰ γραμμῶν τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ (majusc.) Κοσμεῖται ἐν τῇ πλατεῖᾳ ψα ὑπὸ εἰκόνων πολλῶν, ἀλλ' ἀτέχνων, ὧν αἱ πλείους φέρουσι ἰδίας μικρὰς ἐπιγραφάς. Δύο τῶν εἰκόνων (φ. 98 β καὶ 164 β) παριστάνουσι τὴν Βάπτισιν τοῦ Σωτῆρος ἐν πλήρει καταδύσει. Ἐν τῇ πρώτῃ ὁ Ἰησοῦς μέχρι τῶν ὠμων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, εἰκονιζόμενος διὰ κυανῶν κυματοειδῶν γραμμῶν, δι' αὐτοῦ δὲ διαφανοῦς ὄντος διακρίνεται τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστερὰ μὲν τῷ θεωμένῳ ὁ Πιρόδρομος, δεξιὰ δὲ ὁ ἀγγελος. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰκόνι τὸ μὲν ρεῖμα τοῦ Ἰορδάνου, ἐν ᾧ μέχρι τῶν ὠμων ἐμβεβαπτισμένος ὁ Ἰησοῦς, παρί-

σταται ὁμοίως διὰ κυανῶν κυματοειδῶν γραμμῶν, ἀλλὰ δὲν διαφαίνεται τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἄνωθεν τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ κῶδιξ ἐστὶ παλιμψηστος. Γέγραπται δὲ τὸ πρωτόγραφον ἐν γραφῇ τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ (IX αἰών.) καὶ περιεῖχε τὸ Ψαλτήριον ὡς καὶ ἡ νεωτέρα γραφή. Περιγράφεται δὲ τὸ παλιμψηστον τοῦτο διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Uspenskiĭ ἐν τῇ τῷ 1846 ἐν Μόσχᾳ ἐκδοθείσῃ ῥωσιστὶ Πρώτῃ περιηγήσει εἰς τὰς μονὰς τοῦ ἁγίου Ὁρους (Μέρ. Β' τμήμα β').

1096. 62.

Περγ. 64. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

"Ἐτους 5' ωκῆ' ἰνδ. γ' σελήνης κύκλου ζ' ἡλίου κύκλου κδ' ἐπὶ Ἀνδρονίκου βασιλείῳ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου (=1320).

*1097. 63.

Περγ. XII.

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λειτουργία

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 2,10, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,115. Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμῶν.

*1098. 64.

Περγ. XIV.

Ἀκολουθία τῆς ἀγίας μεταλήψεως

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 3,80, πλάτους 0,155, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,085. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμῶν.

1099. 65.

Περγ. XIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία

ἀκέφαλος ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 1,64, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12.

*1100. 66.

Περγ. XIV.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία

ἐπὶ εἰληταρίου μήκους μ. 8,30, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12. Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμῶν καὶ εἰκόνος τοῦ ἁγ. Βασιλείου ἐν ἐπιτίτλῳ ἐν ἀρχῇ. Ἐν τέλει Ἐν ἔτει 5' ωλζ' ἰνδικτιῶνος ιβ' (=1329).

1101. 67.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. **Νομοκάνων**

κεφ. χ4δ' κατὰ τὸν προτασσόμενον πίνακα. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ πιστεῦν λόγους χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ."—χ4β' "Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κατὰ τῆς τῶν Φραγγῶν αἰρέσεως."—χ4γ' "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θεῶν πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων."—χ4δ' "Τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τῶν αἰρετικῶν."

2. "Ἐτερα κεφάλαια περὶ ἱερέων καὶ διακόνων."

3. "Οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ' ἐπιτομήν."

4. **Μάρκου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις.**

5. "Ἐπιστολὴ προεστῶτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικὸν καὶ σοφὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ τοῦ λύση καὶ νὰ τοῦ φανερώσῃ κάποια ζητήματα."

"Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1102. 68.

Χαρτ. 8. XVII.

“Νέον νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθέν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων.”

Κεφ. χλζ', ὡν α' “Περὶ τοῦ μὴ πρὸς τὸ τῶν ἀμαρτημάτων μέτρον ἐπάγειν τὸν πνευματικὸν τὴν ἐπιτιμίαν τοῖς ἐξομολογουμένοις.” χλζ' “Εὐχὴ συγχωρητικὴ Συμεὼν Θεσσαλονίκης.”

1103. 69.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

Κεφ. τζ', ὡν α' “Περὶ κρητοῦ του ἦνε εἰς πάν συμπαθῆς” κτλ., τζ' “Περὶ πὸς γραφῆ ο αρχηρεὺς γράμα ὅταν θέλη να γένη σύνοδος.” Προτάσσεται προοίμιον “Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανίοις λαοῖς.” Ὁ κώδιξ γέμει ἀνορθογραφῶν. Ἐν τέλει Ἐγράφθη ὁ παρὸν βασιλικὸς καὶ πατριαρχικὸς νομὸς δια χυρὸς Κομνηνάκοι νήσου Λήμνου ἐπὶ ἔτους αψιδ' (=1714).

1104. 70.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. ψμβ').

1 (σ. α'). Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

2 (σ. χξά'). “Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαίος.”

3 (σ. χοε'). Νικήτα Ἡρακλείας Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον.

4 (σ. χοη'). Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως Κανόνες.

5 (σ. χπγ'). Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων Ἰωάννου Κίτρου.

6 (σ. ψδ'). Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας ιβ' κεφάλαια.

7 (σ. ψζ'). “Ἐπιστολὴ προεστῶτος πρὸς γέροντα τέλειον καὶ διακριτικόν.”

8 (σ. ψθ'). “Ἐδύνοπτος εἰδησις καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ἐρωτηθεισῶν ὑποθέσεων.”

9 (σ. ψκζ'). “Περὶ τῶν ἑορτῶν ἐν αἷς ψάλλεται τὸ Θεὸς κύριος.”

10 (σ. ψλε'). “Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ.”

11 (σ. ψλζ'). “Κατάλογος τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων.”

1105. 71.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τὰ πλεῖστα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. σλ', ὡν α' “Προοίμιον. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων,” σκθ' “Πότε καὶ πού καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ,” σλ' “Πότε ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς μεταλαμβάνειν.”

2. Παρεβολαὶ ἀναγκαίαι παραμυθητικαὶ λόγου ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς Ἁγίας καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

1106. 72.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Νομοκάνων Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως.

2. “Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας.”

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 χειρὶ νεωτέρα (XVII αἰῶνος).

1107. 73.

Χαρτ. 8. XV.

1. “Ἐρώτησις Ἀντιόχου τοῦ ἀρχοντος πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.”

2. “Τόμος γεωργικὸς κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἰουστινιανοῦ βιβλίου.”

3. “Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων... πονηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ...”

4. “Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων κεφάλαια.”

5. “Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας.”

6. “Νικολαίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Στίχοι πρὸς τὸν μοναχὸν κύρ Ἰωάννην τὸν ἡσυχαστὴν τοῦ ἁγίου Ὄρους” (καταλογάδην).

Ἄρχ. Πολλάκις με ἠξίωσας τέκνον εὐλογημένον.

Εὐρηται ἐκδοσθέν παρὰ τῷ Μαι Scriptorum veterum nova collectio Τόμ. IX, 611 καὶ ΜΙΘΝΕ CXI 392.

7. “Κανόνες τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ἁγίων πατέρων.”

Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα καὶ ἄλλῃ μέλανι ψευδῶς ἐγράφθησιν τὰδε Ἐγράφη τῷ παρὸν εἰς τοὺς ἀρχε' (=1605) καταμόιναν Μάειον ὑπο χυρὸς ἐμοῦ Ἰγνατίου ἱερομονάχου Παντοκροτορηνοῦ καὶ ευχεσθε ὑπερ ἐμοῦ ἐκ νήσου Παρόναξίας. Ἐν δὲ ἀμφοτέροις τοῖς παραφύλλοις τοῖς συνησταχωμένοις τῷ ξύλῳ 1536 Ἀυγούστου ιη' ἀγώρασα τούτο τῷ βιβλίῳ ἀπὸ τῆν πρεσβητέραν τοῦ ποτε παπὰ κυρ Κωνσταντίνου τοῦ Πλασχοβήτη ἐωνία του ἡ μνήμη δια ἄσπρα εὐδομήντα.

1108. 74.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Κεφ. ρξε', ὡν α' “Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια,” ρξε' “Περὶ μέτρα μικρὰ καὶ μεγάλα εἰς τὸ πωλεῖν καὶ ἀγοράζου καὶ περὶ τῶν καὶ ἐλεημοσύνης.” Ἀνορθογραφώτατον. Ἐν τέλει Ἐν ἔτη ἀχυνγ' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ (=1653).

2. Ἔτερα κεφάλαια, ἰδίως περὶ γάμου.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3. Τάξις πρωτοκαθεδρίας μητροπόλεων.

4. Περὶ τῶν ὀφθικίων τῆς ἐκκλησίας.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἄλλη χειρὶ (XVII αἰῶν.) “Πρὸς τὸν μακαριώτατον παπα Ρώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δηνονται αἱ λειτουργίαι να οφελέσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτωλῶν.”

1109. 75.

Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων.

Κεφ. σλ', ὡν α' “Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι,” σλ' “Εὐχὴ... ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.”

Περὶ τὸ τέλος ὀλίγα τινὰ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

1110. 76.

Χαρτ. 16. XVIII.

Νομοκάνων.

Κεφ. τκδ', ὡν α' “Περὶ χειροτονίας,” τκδ' “Περὶ συγχωρητικῶν γράμμα ὅπου γράφη ὁ ἀρχιερεὺς.” Προτάσσονται Κανόνες παρακλητικοί, περὶ ἐξομολογήσεως, εὐχαὶ καὶ παραγγελίαι Βασιλείου, Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοί. Κατὰ σημειώσιν τινα ἐν ἀρχῇ Ἐγράφη ὑπὸ Βενιαμίν ἱερομονάχου τοῦ Ξηροποταμινοῦ ἐκ Γαλάτιστας αψξβ' Ἀυγούστου β' (=1762). Ἐν τέλει σημειώσεις ἀσημοὶ καὶ λογαριασμοὶ ἰδιωτικοὶ καὶ μοναστηριακοὶ οὐδενὸς λόγου (XIX. αἰῶν.).

- III. 77. Χαρτ. 16. XVII.
 Νομοκάνων (ἀκέφαλος, κολοβός).
 Κεφ. σκέ', τα πλείστα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
- III2. 78. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως.
 2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.
 Ἐσωθεν τοῦ περικαλύμματος φύλλα (Βομβ. 4. XIV. σελ. 2) οἷα τοῦ ἐν ἀρ. 1037 (3), ἔξωθεν δὲ φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) οἷα τὰ ἐν ἀρ. 1185 (151) περιέχοντα μέρος Βίου ἀγίου.
- *III3. 79. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχαίτινες.
 Τὴν στάχτων ἀποτελοῦσιν ἔσωθεν φύλλα (Χαρτ. XVIII) ἐφθαρμένα καὶ κεκληδιωμένα, περιέχοντα δὲ ὕλην φυσικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν. Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων πολυχρῶμων ἀρχικῶν γραμμάτων.
- III4. 80. Χαρτ. 8. XVI.
 Παρακλητικὴ πλήρης.
 Περὶ τὸ τέλος Ἔτους ,γλδ' (=1526).
- III5. 81. Χαρτ. 8. XVI.
 Παρακλητικὴ (ἦχος γ' καὶ δ').
- III6. 82. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον.
 Μετὰ τὴν τοῦ ἀγίου Τρύφωνος Εὐχὴν εἰς ἀμπελώνας καὶ κήπους τῷ παρὸν πιτάκιον ὑπάρχει ἐμοῦ Παύλου ἱεροδιακόνου ἐγράφθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Λουκά ἱερέως ὁ Μυριανθεὺς ὁ Κύπριος... ἐκ κώμοις Γερακαῖς ἐν ἔτει κυρίου 1685 Σεπτεμβρίῳ κδ' ἐτελιώθην εἰς Τρεμουρῆν ἡμέρα ε'.
- III7. 83. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ἰανουαρίου ἧ—λα'.
 Ἀκέφαλος.
- III8. 84. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
 Πανηγυρικοὶ λόγοι οἷ.
 Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων πάντων, εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (οἱ πλείστοι ἐκ τῶν Ἰπομνημάτων εἰς Ματθαῖον), Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Γεωργίου Νικομηδείας τοῦ Πισίδου "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ τὸ ζωοποιὸν καὶ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ," Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἠσυχίου πρεσβυτέρου, Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Εἰς ἀγ. Γεώργιον καὶ Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (ἄρχ. Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους).
- III9. 85. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Συναξαριστῆς Σεπτ.—Φεβρ.
- *III20. 86. Βομβ. φύλ. XIII. (σελ. 2).
 1. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος κατὰ τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς τῆς πρώτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρα τῆς ἐβδομάδος τῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν προπατέρων. (=1227.)
 2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου."
 3. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ."
 4. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τήρωνα."
 5. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας."
 6. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου."
 7. "Διύγησις πῶς εὐρέθη ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ."
 Ἄρχ. Μοναχοὶ δύο τῆς ἐψᾶς ὀρμώμενοι.
 8. "Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννου."
 Ἄρχ. Ἐπεφάνη ὁ τρισόλβιος καὶ οἰκουμηνικὸς ἀπόστολος.
 9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὔρεσιν τῆς ἱεράς κεφαλῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου."
 10. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."
 11. "Τοῦ μακαριωτάτου Ἐφραίμ Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἐν ἀγίοις καὶ μέγαν Βασίλειον ἀρχιεπίσκοπον γενόμενον Καισαρείας Καππαδοκίας."
 Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. X. σελ. 2) περιέχοντα μέρος τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἰπομνημάτων εἰς Ἰωάννην. Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος τιλφόβρωτα καὶ ἐφθαρμένα. Ἐν τινι τούτων λείψανα εἰκόνας τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ καταλαμβανούσης τὸ ὄλον μῆκος τῆς σελίδος. Ἀπέναντι δ' αὐτῆς σφίζεται ἀξιόλογος εἰκὼν ἀγίου ἐν σχήματι μοναχοῦ ἀνατείνοντος ἄμφω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὸ ὄλον μῆκος τῆς εἰκόνας 0,29.
- III21. 87. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
- III22. 88. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Συναξαριστῆς Μαρτίου—Αὐγούστου.
- III23. 89. Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.
 Λόγοι Πανηγυρικοὶ καὶ Ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς καὶ ἀγίους.
 Σεπτ.—Ἰαν. Οἱ περιεχόμενοι ἐν τῷ κώδικι λόγοι εἰσὶν ἔργα Ἀνδρέου Κρήτης, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Λέοντος Βα-

σιλέως (εις τὸν ἅγ. Δημήτριον), Γεωργίου Νικομηδείας, Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου Ἱεροσολύμων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου Νύσσης, Θεοδώρου Δαφνοπάτου (Ἰπόμευμα εἰς τὴν ἐξ Ἀντιοχείας ἀνακομιδὴν τῆς χειρὸς τοῦ Προδρόμου), Ἰωάννου τοῦ Εὐχαΐτων, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

1124. 90. Χαρτ. 4. XIV.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ Ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς καὶ ἀγίους.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς Ἀναλήψεως. Οἱ περιεχόμενοι ἐν τῷ κώδικι λόγοι εἰσὶν ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νύσσης, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως (Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν κτλ. Migne XXXIX, 1821), Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου), Ἀνδρέου Κρήτης, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Γεωργίου Νικομηδείας, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα (XVI. αἰών.) Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1125. 91. Βομβ. 4. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι

μετὰ ἐρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Περιέχονται α' Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν (ἀκέφ.). β' Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν. γ' Εἰς τοὺς Μακκαβαίους. δ' Εἰς Κυπριανόν. ε' Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν. ς' Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. ζ' ἀκέφαλος. η' Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. θ' ἄλλος Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. ι' Εἰς Γρηγόριον Νύσσης. ια' Εἰς μέγαν Ἀθανάσιον. ιβ' Συντακτῆριος (κολοβ.).

1126. 92. Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

ἀκέφαλος καὶ οἰκτρῶς ὑπὸ τιλφῶν διαβεβρωμένη.

1127. 93. Βομβ. 4. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι Λόγοι μετὰ ἐρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου, γεγραμμένης διὰ χαρακτῆρων λεπτοτέρων. Ἀκέφαλος καὶ οἰκτρῶς ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

1128. 94. Βομβ. 8 μέγ. XIV.

1. Φιλίππου μοναχοῦ Διόπτρα (ἀκέφαλος).
2. Γεωργίου τοῦ Πισίδου Ἐξαήμερος (ἐλλιπὴς καὶ κολοβή).

Ὁ κώδιξ τιλφόβρωτος καὶ ἄλλως ἐφθαρμένος, ἰδίως ἐν τῇ Ἐξαήμερῳ, ἥτις γέγραπται καταλογάδην. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τρία φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα κείμενον καὶ ἐρμηνείαν ἐκ τοῦ Σηλιτευτικοῦ Α' (;) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1129. 95. Βομβ. 8 μέγ. XIV.

Λόγοι ἀσκητικοὶ (ἀνεπίγραφοι).

Σφίζονται ἀπὸ τοῦ κεφ. κα' (ἀκέφ.) μέχρι καὶ τοῦ κεφ. πθ' (κολοβ.). Κεφ. κβ' "Ὅτι ὠφέλιμος τοῖς ἡσυχασταῖς ἡ ἀργία ἀπὸ τῶν φροντίδων."—Κεφ. κγ' "Περὶ ἀγρυπνίας."—Κεφ. κδ' "Διήγησις ἀγίων ἀνδρῶν καὶ λόγοι πανόσιοι."—Κεφ. πζ' "Περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν."—Κεφ. πη' "Περὶ πάσης τιμῆς ἣν κέκτηται ἡ ταπεινοφροσύνη."—Κεφ. πθ' "Περὶ ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων."

1130. 96. Χαρτ. 8. XVI.

1. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαὶ (ἀκέφ.).
2. Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων (κολ.).

1131. 97. Χαρτ. 8. XVIII.

Σύνταγμα κεφαλαίων ργ' (ἀνεπίγραφοι).

Σφίζεται τὸ τέλος τοῦ η' (ἀκέφ.).—Κεφ. θ' "Περὶ τῶν ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων."—Κεφ. ι' "Περὶ θείας ἐνώσεως καὶ διακρίσεως."—Κεφ. ια' "Περὶ τῶν σωματικῶς ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων."—Κεφ. ρα' "Περὶ περιτομῆς."—Κεφ. ρβ' "Περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου."—Κεφ. ργ' "Περὶ ἀναστάσεως" (λείπει).

1132. 98. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Θεοφάνους Κλίμαξ.

"Οἰκτρὸς μοναχὸς τοῦνομα Θεοφάνης κλίμακα ἐκτίθημι θείων χαρίτων ἣν πείρα ἐγνώρισε τοῖς θεοφόροις."

Εὑρηται ἐκδεδομένη ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν σ. 541.

2. "Δήλωσις ἀναγκαιοτάτη καὶ ὠραιοτάτη περὶ τῶν ἐπτὰ σωματικῶν πράξεων" (κεφ. ιβ').

3. Καλλίστου τοῦ μακαρίου πατριάρχου Κεφάλαια.

4. Συμεὸν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγοι.

5. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου Κεφάλαια.

6. Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Βίων Μαξίμου τοῦ Κανσοκαλυβίτου καὶ Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

1133. 99. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἰππολύτου μάρτυρος Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου κτλ.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Ἰππολύτου ἐντὸς τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον ἰνδικτιῶνος ι' τοῦ ζ' οὐοε' ε' τοῦ ἡμέρας 5' ὥρα 5' τῆς ἡμέρας (=1567).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄστων υἱόν.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

4. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου "Περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου."

5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων.

7. "Λόγος ἱστορικὸς διήγησιν ἔχων περὶ τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ν' ψαλμοῦ.

9. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ν' ψαλμόν.

10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας.

11. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς Δαυὶδ τὸν βασιλέα καὶ Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

12. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τοῦ κατὰ Μωσέως ὄψεως.

13. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

14. “Λόγος ψυχωφελής περὶ τῆς λοχχευθείσης ἀγ. εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.”

15. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ τῆς εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ τοῦ Καῖν καὶ Ἀβελ.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

18. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς.

II34. 100. Χαρτ. φύλ. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λέ.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ θεοῦ συνεργίᾳ
ἔγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ.

2. “Βίος καὶ πολιτεία

τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ τοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου ἐτέθη εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τινος εὐτελοῦς Σωφρονίου ἱερομονάχου τοῦ Ἑλλακικοῦ.” (κολοβ.).

Προτάσσεται ἐν τῷ κώδικι πίναξ, οὗ ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν εἴτει ,ζρνζ’ (=1649).

II35. 101. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

1. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.”

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σάββα.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικολάου.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος.

5. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας.

Ἄρχ. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσυρίων.

6. Νείλου Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ γνωστικὰ.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

8. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κοιμημένων.

9. Ἰππολύτου Ῥώμης Περὶ τῆς συντελείας κόσμου.

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν ἔξοριαν τοῦ Ἀδάμ.

11. “Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου.”

Ἄρχ. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.

13. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

14. “Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι οὐδεμία διαφωνία παρὰ τοῖς τέσσαρσιν Εὐαγγελισταῖς, καὶ εἰς τὰς ἁγίας Μυροφόρους.”

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν παράλυτον καὶ εἰς τὸ Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται.

16. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Λέγειν τοὺς Ἰουδαίους δαιμόνιον ἔχεις.

17. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

18. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

19. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ὅτε ἐθεράπευσεν ὁ Σωτήρ τὸν τυφλόν.

20. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.

23. “Τὰ πραχθέντα καὶ λαληθέντα ἐπὶ συνόδου ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου, ἐν οἷς καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως.”

24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ πικρῶς κλαίειν τοὺς τελευτώντας.

25. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.

27. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας.

II36. 102. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ ἐγκώμια.

Σεπτ.—Νοέμβρ. κατ’ ἐκλογὴν. Ἀκέφαλος, κολοβός.

II37. 103. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ τινες βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

Ἀπὸ Κυριακῆς τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Πάσχα. Οἱ πλεῖστοι τῶν λόγων εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

II38. 104. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ριβ’).

“Βιβλίον καλούμενον Ἐκλογὴ

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἐκ διαφόρων ἁγίων εἰς κεφάλαια ρ’.”

II39. 105. Χαρτ. 4. XVIII.

Πατερικόν.

II40. 106. Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς τὸν Ποιμένα.

3. Νείλου Πρὸς νεωτέρους μοναχοὺς διδασκαλία.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία

Εἰς Βαρλαάμ τὸν μάρτυρα, εἰς Ἰῶρδιον μάρτυρα, εἰς τοὺς ἁγίους μ’ μάρτυρας, εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἁγ. βάπτισμα.

II41. 107. Χαρτ. 8. XV.

[Ἰωνίου μοναχοῦ] “Βιβλίον ὀνομαζόμενον Μέλισσα συλλεγμένον τὰ ἄνθη τῆς θείας καὶ ἱερᾶς γραφῆς ἐκ διαφόρων ἁγίων καὶ διδασκάλων καὶ ἐρμηνεία τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πολλὰ ὠφέλιμον εἰς τοὺς ἀναγνώσκοντας.”

II42. 108. Χαρτ. 8. XIV.

Πατερικόν.

Τὰ πρῶτα φύλλα ἀποκεκομμένα βεβήλως.—Ἐν τέλει

Γερασίμου τάλανος μέμνησο πάτερ

ἐτους ,ςωοζ’... (=1369).

*1143. 109. Χαρτ. 8. XVI.
 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λόγοι λ'.
 'Εν ἀρχῇ ἄκομπος εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, πρὸ δ' αὐτῆς ἄλλη
 ἐπ' ἴσης ἄτεχνος, μέλανι γεγραμμένη.

*1144. 110. Χαρτ. 8. XVII.
 Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κιριακοδρόμιον.
 Προτάσσονται 1. Προςφώνησις τοῦ Μαξίμου. 2. Σωφρονίου
 ἱερομνάχου τοῦ Ἑλλακικοῦ Ἐκθεσις εἰς τὰς ὁμιλίαις τοῦ
 Μαξίμου. 3. "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου," μεθ' ὧν
 ἄτεχνος εἰκὼν Ματθαίου. Ἐν τέλει
 Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ θεοῦ συνεργία
 ἔγραψεν ἰδοῦ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ
 ,ζρμ' ἔτει (=1632).

1145. 111. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ις'.
 α' Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς, ις' Στηλιτευ-
 τικὸς β'. Μεταξὺ τοῦ α' καὶ β' "Τοῦ αὐτοῦ Στίχου Ἰαμβοὶ
 εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς φθονοῦντας."
 2. Τοῦ αὐτοῦ Τετραστίχα.
 3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβοὶ κατὰ ἀλφάβητον."
 Τυφλόβρωτος καὶ ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

1146. 112. Χαρτ. 8. XVII. (φ. σμζ').
 1 (φ. α' α). "Περὶ τοῦ πότε καὶ διατι αἰτεῖαιαν ἔκοψαν
 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ χεῖραν."
 2 (φ. ιγ' β). "Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας Λόγος φανερός τίνι ὁμοιωθή
 ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων."
 3 (φ. κθ' α). "Περὶ τοῦ ἀσκητοῦ ὅπου ἔκαμεν δέησιν
 μετὰ τίνος ἔχει μέρος εἰς τὰς αἰωνίους μονάς."
 4 (φ. λγ' β). [Βίος] "τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Σπυρίδωνος Τριμιθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ."
 5 (φ. ξα' β). Ἡ ἀποκάλυψις τῆς Θεοτόκου.
 6 (φ. ογ' α). "Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὅπου ἐζήτησεν
 ψυχὴν ἀνθρώπου νὰ ἴδῃ πῶς εὐγένει ἀπὸ τὸ σῶμα."
 7 (φ. οε' β). [Βίος] "τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ."
 8 (φ. πη' α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
 9 (φ. ργ' α). Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Ὑπατίου.
 10 (φ. ρκγ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος συγκλη-
 τικοῦ.

11 (φ. ρλθ' β). "Περὶ ὑποταγῆς καὶ ὑπακοῆς γυν-
 σίου υἱοῦ."

12 (φ. ρμη' α). Μαρτύριον Γοβδελαῶ, Κασδόας καὶ
 Δάδα.

13 (φ. ρξδ' β). [Βίος] "τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀπο-
 στόλου τοῦ Θωμᾶ τοῦ διδύμου."

14 (φ. ρπγ' β). Νήφωνος τοῦ προορατικοῦ Λόγος.

15 (φ. σια' α). "Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου
 τοῦ ἐλεήμονος Λόγος."

16 (φ. σμβ' α). "Τοῦ ἀββὰ Μάρκου
 ὅπου ἠῦρεν ἐν τῇ γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς τὸ νυσι."

Προτάσσεται Πίναξ τοῦ βιβλίου. "Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλη-
 μένῃ. Ἐν τέλει ἔτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς
 ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Στυλιανοῦ υἱοῦ
 Μιχαήλ τοῦ Μαλαῖα ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων ἐν ἔτη
 αχισ' ἰνδ. ιε⁷⁵ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ζ' (=1616;).

1147. 113. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
 2. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.
 3. "Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ
 Θεολόγου."

"Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει τὸ παρὸν ἐγρά-
 φη διὰ χειρὸς Μερκουρίου μοναχοῦ τοῦ Παντοκρατο-
 ρικοῦ. Ὀλίγον κατωτέρω ἔτι τῆς θεογονίας α⁷χ⁷π⁷γ⁷
 τλήμων Δαμασκηνὸς ἀρετῆς πάσης ξένος (=1683).

1148. 114. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις
 καὶ παιδρὸι ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
 Μαξίμου τοῦ τὴν καλύβην πυρπολοῦντος ἐν τῷ ἁγίῳ θρεῖ τοῦ
 Ἀθωνος, ποίημα καὶ πόνημα Θεοφάνους τοῦ Περιθεωρίου καὶ
 προηγουμένου τοῦ Βατοπεδίου νεωστὶ μεταφρασθεῖς."
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 2. Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν.

1149. 115. Χαρτ. 8. XVII.
 Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.
 Περιέχεται καὶ ὁ Βίος Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ. "Ἀπαντα
 ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει ἔτος αχμζ', ζρνε' ἐνδι-
 κῶνος ιε' ἐν μινεὶ Ἀπρηλείου ιζ' ἔτελήθη (=1617).

1150. 116. Χαρτ. 8. XIV.
 1. "Πέτρου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ
 Ἰπτόμησις πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, συλλέξαντος αὐτὴν ἐκ
 τῶν θείων γραφῶν."
 2. "Διηγήματα διάφορα" ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

1151. 117. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Ἀπολυτικίον τῶν ἁγίων Πάντων."
 2. Συνταγὴ πρὸς κατασκευὴν μελάνης.
 3. Διηγήματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 4. Εὐχαὶ διάφοροι.

1152. 118. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἐρμηνεία εἰς τοὺς Ἀναβαθμούς.
 Ἄρχ. Πρῶτον ζήτημα. Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς τῶν
 ἀντιφῶνων αὐτῶν ἐξηγήσεως τούτοις ἐπιστῆσαι τὸν
 νοῦν.

2. "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου
 Ἐξήγησις εἰς τὴν Τιμωτέραν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὀδηγητρίας
 ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κύριον Νεόφυτον."

1153. 119. Χαρτ. 8. XVII.
 Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
 Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐν τέλει ἔγραψε διὰ χειρὸς
 Γερμανοῦ ἐν ἔτει αχλ⁷ μηνὶ Αὐγούστῳ (=1630).

1154. 120. Χαρτ. 8. XV. XVIII. XVI.

1. 'Αναστασίου του Συναΐτου Λόγοι γ'.
2. "Χαρακτήρες επιστολῶν διάφοροι· εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν μ^α."

Σφύζονται μόνον μέχρι τῆς λη' (κολοβ.).

3. 'Επιστολαί τινες.

Αἱ μὲν πρῶται ἀνεπίγραφοι, αἱ δὲ λοιπαὶ "Ἐπιστολαὶ τῷ καίσαρι κύρ Νικηφόρῳ τῷ Βριένῳ," "Τῇ βασιλίσση μοναχῇ κυρᾷ Εἰρήνῃ," "Τῷ καίσαρι Βρενίῳ," "Τῷ σεβαστῷ κύρ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ τοῦ Παλαιολόγου μονάσαντι," "Τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ κύρ Μιχαῆλ ἡ ἐτέρῳ πατριάρχῃ." Ὁ κώδιξ κολοβός.

1155. 121. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 563).

Λόγοι λγ' εἰς ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.

'Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1156. 122. Χαρτ. 8. XVII.

Ψαλτήριον ἐν κοινῇ φράσει.

αχξθ' (=1669) Ἰουλίῳ κδ'. βξέ λθ, ωθηθψς· νε ς ζ ς ν ς π β λ λ λ λ (=ἡμέρα Σαβάτῳ χειρὶ Νικηφόρου).

1157. 123. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Προχόρου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων καὶ μαθητοῦ γενομένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Περὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος συγγραφῆς τε τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοῦ μετὰστάσεως."

2. Ὑπόμνημα καὶ ἐγκωμιά τινα εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

'Αμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων... ἐν ἔτει αχθθ' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ (=1679).

1158. 124. Χαρτ. 8. XVII.

"Βραβείον θεῖον σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος."

Περιέχει ὀνόματα μνημονομένων ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ καὶ νεωτέρω συμπληρώσεων.

1159. 125. Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου κύρ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ

εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως."

'Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1160. 126. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἐξομολογητάριον (ἀκέφαλον) ἐν εἶδει διαλόγου μεταξὺ Ἐξεταχτοῦ καὶ Ἐξαγορευτοῦ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Λόγος ἐξηγητικὸς εἰς τὸν 5' ψαλμὸν, ἔχον εἰς τὸ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, γραμμένους ἑλληνικὰ ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἀναστάσιον τὸν Σινάιτην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας καὶ βαλμένους εἰς ἀπλήν γλώσσαν παρὰ Νεοφύτου ἱερομονάχου Ῥοδινῷ τοῦ Κυπρίου τοῦ Σινάιτου" (κολοβ.).

H.

1161. 127.

Χαρτ. 8. XV.

Γεωργίου (Γενναδίου) τοῦ Σχολαρίου Ἐπιστολαὶ, εὐχαὶ, θεολογικαὶ πραγματεῖαι καὶ ὁμιλίαι.

1. "Γεννάδιος μοναχὸς ὁ Σχολάριος τῷ τιμωτάτῳ ἐν μοναχοῖς καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Ἰωσήφ τῷ ἐξάρχῳ χαίρει." Ἀρχ. Ἐπαινοῦμεν σου τὴν περὶ τὰ βελτίῳ σπουδῆν ἀεί.—2. "Περὶ τοῦ ἐνὸς ἐν τριάδι Θεοῦ ἡμῶν." Ἀρχ. Οὐεσθαί μὲν μὴ εἶναι Θεὸν ἐσχάτης ἐστὶν ἀφροσύνης.—3. "Ἐκ τῶν ἐμμέτρων εὐχῶν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα εὐχή."—4. "Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν" εὐχή.—5. "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον εὐχή."—6. "Εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν" εὐχή.—7. "Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους" εὐχή.—8. "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον" εὐχή.—9. "Εἰς τοὺς μακαρίους πάντας εἶτε ἀγγέλους εἶτε ἀνθρώπους" εὐχή.—10. "Εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ὑπεραγίας τοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν."—11. "Γενναδίου ἐλαχίστου μοναχοῦ Περὶ τῆς μόνης ὁδοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων."—12. (Ἀφανῆς ἐπιγραφή.) Ἀρχ. Πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς πάντων ὅσοι εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι.—13. "Περὶ τοῦ πῶς διακρίνονται αἱ θεῖαι ἐνέργειαι."—14. "Περὶ τῆς ἐν τῷ δεσπότη ἡμῶν Χριστῷ ἀνθρωπότητος."—15. "Ὅπως ἡ θεία πρόνοια καὶ ὁ θεῖος προορισμὸς οὐκ ἀναίρει τὸ χρήσιμον τῶν εὐχῶν."—16. "Ὅμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου."—17. "Ὅμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τοῦ ἀσώτου καὶ περὶ μετανοίας."—18. "Ὁ ἐλάχιστος Γεννάδιος τῷ τιμωτάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατρᾷσι Λαυρεντίῳ τῷ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου ἐν κυρίῳ χαίρει."—19. "Τίνας εἶπε λόγους πρὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ κλαίειν μετὰ τὴν ἀρνησιν."—20. "Περὶ τῶν ἱερῶν εἰσόδων, ἐκ τῶν γραφέντων πρὸ τῆς ἀλώσεως."—21. "Ὁ ταπεινὸς Γεννάδιος τῷ πανιερωτάτῳ..." (τὰ λοιπὰ ἀφανῆ). Ἀρχ. Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες ὡς ἡξίους αὐτὸ μὲν ἐπνεύσαμεν ἐπαίνων ἄξιον ὄν.—22. "Ἐκ τοῦ πρώτου περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ."—23. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ τῶν Θεολογίων τρίτου πρὸ τῆς ἀλώσεως."—24. (Ἀφανῆς ἡ ἐπιγραφή.) Ἀρχ. Ὅσιώτατε πάτερ Σαββάτιε ἐπήλθομεν ἀκριβῶς τὴν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τοῦ μακαρίου Συμεῶν ἀρίστην διάκρισιν.—25. "Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ..." (τὰ λοιπὰ ἀφανῆ).—26. "Εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ὀρθοδοξίας τῇ αἴ Κυριακῇ τῶν νηστείων."—27. "Δύσεις ἀποριῶν τινῶν ἐκ τῶν θείων Γραφῶν."—28. "Περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ κυριακοῦ σώματος."—29. "Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν."—30. "Περὶ τῶν ἐν παραδείσῳ ξύλων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ τῆς γνώσεως."—31. (Ἀφανῆς ἡ ἐπιγραφή.) Ἀρχ. Ζητητέον ἀν εἴη πρότερον ἐκόντες τὰ φαῦλα ποιούμεν ἢ ἀκόντες οἱ ποιῶντες.—32. "Περὶ τῶν κατ' ἀρετὴν ἔργων, ὧν ἀνευ ἡ πίστεως ἀκαρπὸς ἐστὶ τοῖς πιστεύουσιν."—33. "Ἡ ἐπτάριθμος εὐχή μετὰ ἀναπτύξεως ἡ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ δεσπότη ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—34. "Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς θεότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης "Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίῳ Προδρόμῳ."—35. "Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος." Κεφ. ξβ'.

1162. 128.

Χαρτ. 8. XIV.

Συναξάριον Σεπτ. κζ'—Φεβρ. κη' (ἀκέφ. κολοβ.).

Τοῦ Φεβρ. τὰ πρῶτα φύλλα εἰσὶν ἀποκεκομμένα.

1163. 129.

Χαρτ. 8. XVI.

Λαυσαϊκόν.

14

1164. 130. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 488).

1. "Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τοῦ ταπεινοῦ Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων" κτλ.
 2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου...πίστεως...σύμβολον."
 3. "Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη Περί τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων" κτλ.
 4. "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα" κτλ.
 5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἠρωτηκὸτος αὐτόν."
- Ἰδ. καὶ κῶδ. ἀρ. 933 (68). Ἐν τέλει (φ. 488) ὁ μὲν γράψας τὴν βίβλον ταύτην καὶ τέρμα δούς Γεώργιος ἐστὶν ὁ ἐξ Αἰτωλίας ὁ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καταναλώσας ἀργύριον, ὁ τῶν ἱερέων κάλλιστος Κωνσταντῖνος, καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐν ἔτει ἀπὸ μὲν Χριστοῦ γεννήσεως αφογ', ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου 5^ῶ παφ' (1573).

1165. 131. Χαρτ. 8. XVII.
Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

1166. 132. Χαρτ. 8. XVI.
"Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν (sic) Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἃς ἐκλεξάμενος συνέθετο ἀπὸ διαφόρων ἀγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἐτέρων σοφῶν ἀγίων ἀνδρῶν."

1167. 133. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον ἐν ἀπλῇ φράσει.
2. "Περὶ διαιρέσεως τῶν ψαλμῶν."
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱερὰ καὶ ψυχοσωτήριος βίβλος τῶν θείων ψαλμῶν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Γαλακτίωνος ἱερομονάχου μαθητοῦ τοῦ πρῶην Εὐρυσθένης ἐπισκόπου κῦρ Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου... ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχο' Δεκεμβρίῳ κα' ἰνδικτικῶνος θ⁷⁵ (=1670).

1168. 134. Χαρτ. 8. XVII.
Πατερικόν.

Κεφ. 4', ὧν προτάσσεται πῖναξ. Κεφ. α' "Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας."—Κεφ. 4' "Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Συμεῶν τὸν θαυματουργόν." Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ τὸ 'ζροη' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ (1669) ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος.

1169. 135. Χαρτ. 8. XVII.
1. Διηγήσεις καὶ κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.
2. Νομοκάνονος (ἀκεφ.) κεφ. 4θ'—ρκβ'.
3. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἀγίου ὄρους τοῦ Ἀθῶ ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν." Ἀρχ. Μετὰ τὴν φρικτὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4. Διάλεξις σύντομος Ἰουδαίου καὶ Χριστιανοῦ.

5. Περὶ ἀζύμων.
6. "Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας κοιμηθέντος δὲ ἐν ἔτει 'ζρ'." Ἀρχ. Ἐγὼ ἀδελφοὶ ἀναγινώσκων τὰ βιβλία εὖρον θαύματα.
7. "Ἐκ τοῦ Γλυκὰ Ὑπόθεσις λέ' ὅτι ἄλιτος ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων ἐπαγόμενος δεσμός."
8. "Ἐκλογὴ ἐκ διαφόρων βιβλίων ψυχωφελῆς." Ἀρχ. Μὴ γίνου ἀκηδιαστὴς μηδὲ ἀναγινώσκων χασμαῖσαι.
9. "Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμα."
Περιέχονται διάφορα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγ. Νήφωνος καὶ Διηγῆσις τοῦ ἀγ. Ἀμφιλοχίου καὶ ἄλλων πατέρων.
10. Περὶ τῶν σχημάτων.
11. Περὶ ἀββάδων διηγήσεις.
12. Διηγήσεις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν τῷ Ἀθῶ ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου.
Ὁ κῶδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλων (Περγ. XII.) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

1170. 136. Χαρτ. 16 μικρ. XIX. (φ. 39).
1 (φ. 1 α). Εὐχαί.
2 (φ. 8 α). "Στήχη ἀρμόδη" περιέχοντες διάφορα ἀποφθέγματα. Ἀρχ. Μαὶ πιτήδηον πλέουση ἄνεμον οἱ τημόντες τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ταύτην ἀγαπόντες.
3. "Ἀξημονημόνευτον παράδηγμα κάπιοι μεγάλου ἄρχοντος."
4 (φ. 14 α). Ἄλλοι στίχοι, ὧν ἡ ἀρχὴ Τῆ σ οφελὴ ὦ ἄνθρωπε το κάλος του προσόπου.
5 (φ. 15 α). Ἀποφθέγματα καὶ εὐχαί.
6 (φ. 20 α). "Περὶ τῆς τελευταίας κρίσεως" καὶ ἄλλα τοιαῦτα κεφάλαια.
7. Συλλογὴ ἀποφθεγμάτων.
8 (φ. 33 β). Στίχοι, ὧν ἡ ἀρχὴ Εἰς τὴν ζωὴν σου διώρισε ἕνα ορθων κανόνα.
9 (φ. 34 β). Κανὼν ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

1171. 137. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Σημειώσεις ἀνάξιαι λόγου, ἐν αἷς καὶ "Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου λόγων ἐνίων ἐξήγησις."
2. "Ἐπίγραμμα εἰς τινὰ Θεόδωρον σχολάριον ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ τεθαμμένον." Καὶ προσφώνησις εἰς τὸν αὐτόν.
3. Γεωργίου Σχολαρίου Ἐπιστολὴ Ματθαίῳ τῷ Καμαριώτῃ.
4. "Εὐσέβιος Καρπιανῶ ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ χαίρειν."
5. Κανόνες.
6. "Στίχοι ἠρωλεγεῖοι εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας."

7. "Γνώμαι μονόστιχοι κατά στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν."

8. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικά διστιχοί, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος."

9. "Χριστὰ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου."

10. "Στοιχοί εἰς τὸν Φωκυλίδην."

11. Φωκυλίδου ἔπη.

12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Ἰαμβοὶ παραινετικοὶ μονόστιχοι κατά στοιχείον."

13. Τοῦ αὐτοῦ Τετραστιχα.

14. Θέματα ἐκ τῆς ἀπλῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

15. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

16. Λόγος ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. [Π]άλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καὶ πάλιν μυστήριον.

17. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

18. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον παραινέσεις (ἀκέφ.). β'. Πρὸς Νικοκλέα Περὶ βασιλείας. γ'. Νικοκλῆς ἡ συμβουλευτικὸς. δ'. Πανηγυρικός.

19. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

20. Ὀμήρου Ἰλιάδος Α—Ε.

21. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Ἀρκάδιον Περὶ βασιλείας.

23. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἰαμβοὶ.

24. Τοῦ αὐτοῦ Τετραστιχα.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5—24 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως, λειπούσης ἐνιαχοῦ.

II72. 138. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 142).

"Βίοι τῶν φιλοσόφων ἠθηρότατοι, εὐγαλμένοι ἀπὸ τὸν Λαέρτιον καὶ ἀπὸ ἄλλους παλαιούς συγγραφεῖς· μεταφρασθέντες δὲ εἰς κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ λογιωτάτου, καὶ σοφωτάτου ἱερομονάχου κυρίου κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου, τοῦ ἐξ Ἀγράφων καὶ προτεθέντες εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν φιλολόγων."

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.—Ἐν τέλει 1713 Φενρουαρίου ἕκτη Ἰταμένου ἐν Γαστουνίῳ.

II73. 139. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Θεοδώρου [τοῦ Γαζή] Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον," μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων. Προτάσσονται φύλλα τινὰ περιέχοντα ὕλην γραμματικὴν.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελούντο λόγων."

Μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως.

II74. 140. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 254 καὶ 250).

1 (σ. 1). Κανόνες μετ' ἐξηγήσεως ἐπομένης εἰς ἕκαστον τροπάριον τοῦ κειμένου.
2 (σ. 162). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τῆς καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἄδῃ.

3 (σ. 176). Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4 (σ. 215). Κυρῶλου Ἐπιστολὴ πρὸς Νεστόριον.

5 (σ. 216). "Τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου Κυρῶλου ἐκτεθέντα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως." Κεφ. ιβ'.

6 (σ. 219). "Ὅροι τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμένης ἀ' συνόδου τῶν τριακοσίων δέκαοκτὼ ἁγίων πατέρων."

7 (σ. 228). Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

8 (σ. 234). Συναγῆ "Εἰς πόνον κεφαλῆς."

9 (σ. 238). Κύκλος τοῦ πασχαλίου, πίνακες τῶν ζ' οἰκουμηνικῶν συνόδων, τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, πίνακες πρὸς εὔρεσιν τῶν κινητῶν ἐορτῶν.

10 (σ. 1). Πίναξ τῶν ἐν τῷ β' μέρει τοῦ κώδικος περιεχομένων (ἀκέφ.).

11. Λεονάρδου Δελλαπώρτα Ποιήματα, ἐν στίχοις πολιτικοῖς (καταλογαδὴν).

α (σ. 1). Ἐρωταποκρίσεις τοῦ Ξένου καὶ τῆς Ἀληθείας ἀνεπίγραφοι. Ἄρχ.

"Ὅποιος ἐτούτων τὸ βιβλίον ἀνοίξῃ καὶ ἀναγνώσῃ καὶ κατάλαβῃ τὴν μικρὴν ἀπόφασιν, τὴν ἔχουσαν ἡ θελημένη τήχη μου, τοὺς ἐγραψά με λύπην.

Τέλ.

"Ὅσῃν ἐπίκες εἰς ἐμὲν, ἀλήθεια εὐγενεστάτην εἰς τέλος μυρῖα εὐχαριστῶ, πολλὰ τὴν εὐγενειάν σου, ὅτι κατὰ μὲ ἐδίδαξες εἰς τὰ ἐρωτήματά μου.

Τέλος τοῦ τιούτου βιβλίου περὶ τῶν ἐρωτημάτων καὶ ἀποκρίσεων τοῦ Ξένου καὶ τῆς Ἀληθείας.

β (σ. 188). "Λόγος τοῦ ἀμαρτωλοῦ Λεονάρδου Τελαμπώρτα, περὶ ἀντάποδώσεως καὶ ἀπομυσθηκῶν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς" (καταλογαδὴν). Ἄρχ.

Εὐχὴ μου τὴν φιλανθρωπιαν, καὶ τὴν ἀγαθοσύνην ἣν εἶχε πάντα ὁ κύριος ψυχὴ μου πρὸς σεσένα.

Τέλ.

τῆς στρεφωμένης πρὸς αὐτὸν ἐν καθαρὰ καρδίαν, πρέπει αὐτῷ σὺν τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι ἁγίῳ. δόξα πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνσεις εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

γ (σ. 197). "Στίχος θρνητικὸς τραγωδήσας ἐν τῇ ἡρική. Λεονάρδου Τελαμπώρτα, ὁ διδόμενος ἡς τὸν ἐτάφιον θρήνον."

Ἄρχ.

"Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὅπου ἐπικε τὸν ἥλιον σελήνην καὶ αστέρας.

Τέλ.

Ἵμνοῦμεν εὐλογοῦμεν σε Θεοτόκε Μαρία, δοξολογοῦμεν σε ἀγνή, ἀεὶ παρθένε κόρη.

δ (σ. 243). "Λόγοι παρακλητικῆ τοῦ πρόκρμμένου Λεωνάρδου Τελαμπώρτα καὶ ὑπόμυσθηκὲ πρὸς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον." Ἄρχ.

Γλυκῆτατέ μου Ἰησοῦ ψυχῆς μου θυμηδία, κάθαρσης δέσποτα Χριστέ νου τοῦ τεβολομένου.

Τέλ.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου πάναγνε, σώσον με Θεοτόκε, δόξα σοι καὶ δόξα σοι καὶ δόξα τῷ Θεῷ μου, τῷ πλουτωδότη μου Θεῷ καὶ κτίστη τῶν ἀπάντων. Τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σώσον.

II75. 141. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Τῷ ευμενεστάτῳ καὶ τιμιωτάτῳ κυρίῳ Πριάμῳ τῷ Πατροῦρῳ ἐπιστολὴ Μαρκοῦρᾶ."

2. “**Ἰωάννικίου ἱερομονάχου Μαρκουρά,**
τοῦ Κερκυραίου διδασκάλου φιλοσόφου, περὶ μετεώρων.”
Ἄμφότερα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
3. “Περὶ τὰ κάλανδα.”
4. Σεληνοδρόμιον.
5. “Προγνωστικὰ τῆς σελήνης.”
6. Βροντολόγιον.
7. Προγνωστικὰ ἐκ τῆς ἡμέρας καθ’ ἣν πέση ἡ ἁΐ
Σεπτεμβρίου.
8. “**Ἐρηνία (= ἐρμηνεία) περὶ τοῦ ὄφους τοῦ ἄστρου**
καὶ ἄλλαι μαθηματικαὶ καὶ φυσικαὶ σημειώσεις.
9. Ὀνειροκριτικά.
10. Συναταγαί, ἐν αἷς καὶ “**Προφητεία ὅπου εὐρεθῆ**
εἰς χῶραν Παραζῆ εἰς μίαν πλάκαν μαρμάρου.”
1176. 142. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ
Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ξριγ’ μηνὶ Σεπτεβρίῳ...
(=1605).
1177. 143. Χαρτ. 8. XVII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
1178. 144. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
Ἐν τέλει·
Ἐκπεπλήρωκα τὴν θείαν λειτουργίαν,
πληρώσας εἶπον· Χριστέ, σοὶ δόξα πρέπει.
Τλήμων ἄνθιμος ἀρετῆς πάσης ξένος
οὐ ἡ πατρὶς πέφυκεν Ἀδριανοῦ ἡ πόλις.
Ἐτους ,ξρνα’ ἰδικτιώνος 10 (=1643).
1179. 145. Χαρτ. 8. XVII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (κολοβ.).
1180. 146. Χαρτ. 8. XVII.
“**Στιχηροκαθιστάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς Ὀκτωήχου.**”
1181. 147. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αὐγούστου.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ἐγγράφη παρ’ ἐμοῦ Κυ-
ρίλλου μοναχοῦ εὐλογίας χάριν, ,ξρα^ω μηνὶ Ἰουλίῳ
(=1593).
1182. 148. Χαρτ. 8. XVIII.
1. “**Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ἀκολουθίας τῆς ὅλης**
ἐβδομάδος (sic), ψαλλομένης ἀντὶ τῆς παρακλητικῆς.”
2. **Κανόνες διάφοροι.**
3. “**Εὐχαὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.**”
4. “**Τροπάρια κατασκευαστικὰ καὶ ὠφέλιμα.**”
5. **Ἐκλογή ψαλμῶν ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.**
6. **Εὐχαὶ διάφοροι.**
7. **Πίνακες τῶν πασχαλίων καὶ τῶν κύκλων ἡλίου**
καὶ σελήνης.
8. “**Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς τὸν ἡσυχάζοντα**
μοναχόν.”
1183. 149. Χαρτ. 8. XV.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1184. 150. Χαρτ. 8. XIX.
1. **Ἀκολουθία καὶ βίος Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου**
Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἐν τέλει· Μετεγγράφη ἡ ἀκολουθία καὶ ὁ βίος τοῦ
ἀγίου ἐνταῦθα ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀνευ τινὸς προσθήκης
ἢ ἀφαιρέσεως ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι ἐν ἔτει ρωβ’ Ἰουλίῳ
εἰς’ (=1802) ἐν τῇ Λαύρα.
2. **Πολυέλεος.**
3. “**Ἐκλογαὶ ψαλλόμεναι μετὰ τὸν Πολυέλαιον εἰς**
ὄλας τὰς ἑορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.”
4. “**Εὐχαὶ διάφοροι.**”
5. **Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ εὐχαί.**
Ὁ κῶδις περιβάλλεται ὑπὸ δύο φύλλων (Περγ. XI. σελ. 2)
ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
1185. 151. Χαρτ. 8. XVIII.
“**Ἀκολουθεία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.**”
Ἐν τέλει· Ἐτους 1704, Μαΐου 21. Ἐγγράφη αὐτῇ εἰ
παροῦσα οἱ παράκλισει διὰ χηρῶν καμῶν Ἐφραὶμ ἱερο-
μόναχου, καὶ ἡ παρτρὶδα ἡμῶν ἐβρίσκετε ἀπο τὴν
ἀγίαν Μαῦρα...
Ὁ κῶδις περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. X. σελ. 2) ὁμοίον
πρὸς τὰ ἐξωθεν τοῦ κῶδ. ἀρ. 1112 (78) καὶ ὡς ἐκεῖνα περιέχοντος
μέρος Βίου ἀγίου.
1186. 152. Χαρτ. 8. XVI.
Πεντηκοστάριον.
Ἐν τέλει· Ἐτελιώθη ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ Αὐγούστῳ
καὶ διὰ χειρὸς καὶ κόπου τῆ Μιχαὴλ τοῦ τληπαθοῦς.
1187. 153. Χαρτ. 8. XV.
Θηκαράς.
1188. 154. Χαρτ. 8 μικρ. XVI
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Παφνουτίου. Ἐν
ἔτη ,ξωμδ^ω ἰνδικτιώνος ἡ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου ιη’ (=1535,
ἀλλ’ ἡ ἰνδικτιῶν ὠφείλεν εἶναι θ’).
1189. 155. Χαρτ. φύλ. XVI.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
1190. 156. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.
Βίοι, μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Μαρτ.—
Αὐγ. κατ ἐκλογὴν.
Ἐν τέλει· Ἐτος ,ξρπ’. Ἰουλίῳ εἰς’ (=1672) δια χειρὸς
τινὸς Νικηφόρου μελενδύτου.

- *1191. 157. Χαρτ. φύλ. XVII.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Ὑμνοὶ τριαδικοὶ κατ' ἦχον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμφων.
1192. 158. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1193. 159. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Τριώδιον κατ' ἦχον.
 Ἐν τέλει· Μέμνησθε τῶν γράψαντι οἱ ἅγιοι πατέρες, εὐτελεῖ καὶ τάλανι τῶν τρισαθλίω Σάββα, ὅπως ῥυσθῆσωμαι κολάσεως ἐκείνης τῆς γενένης. Ἐγράφη δὲ ἡ παροῦσα βίβλος τῶν ἰσ' μω' γω' ἔτος... (=1535).
1194. 160. Χαρτ. φύλ. XVI.
 “Ἐκλογάδιον σὺν Θεῶν τῶν δώδεκα μηνῶν ἀρχόμενον ἀπὸ Σεπτεμβρίου μηνὸς μέχρις Αὐγούστου συμπληρώσεως.”
1195. 161. Χαρτ. φύλ. XV.
 Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀκέφαλον).
1196. 162. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Ἀπριλίου.
 Ἐν τέλει· Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Γερασίου. Ἐτελειώθη τὸ ἰσ' ω' γ' ἔτος (=1365).
1197. 163. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Ἰουνίου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη κατὰ τὸ ἰσ' ω' ἔτος, ἰνδικτιῶν πεντεκαίδεκάτῃ (=1362).
1198. 164. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Τριώδιον.
 Ἐν τέλει· Ἐπληρώθη τὸ παρὸν Τριώδιον ἐν μηνὶ Ἀπριλλίου ἰθ' ἡμέρᾳ ε' τοῦ ἔτους ἰσ' ω' ζ' ἰνδικτιῶνος ζ' (=1369). Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Ἰγνατίου.
- *1199. 165. Χαρτ. φύλ. XVII.
 Ψαλτήριον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων καὶ κομφῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
 Ἐν τέλει ἰσ' ρπ', κλ'νλωθναζ' ἔλχζε ἄλλεθ' ὑλλχ (=1672, πόνος Ἀνθίμου ἱερομονάχου).
1200. 166. Χαρτ. φύλ. XV.
 Μηναῖον Μαρτίου.
1201. 167. Χαρτ. φύλ. XIV.
 Μηναῖον Μαΐου.
1202. 168. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Πεντηκοστάριον.
1203. 169. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Μηναῖον Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει· [Ἐ]τει, ζμ' εϞ [ἐ]ν μηνὶ Ἰουνίου ἰγ' (=1537).
1204. 170. Χαρτ. 4. XIV.
 Τριώδιον (κολοβόν)
 ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς β' ἑβδομάδος.
1205. 171. Χαρτ. 4. XIV.
 Τριώδιον (ἀκέφαλον)
 ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἑβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς 5' ἑβδομάδος. Ἰδ. καὶ κώδ. 1204 (170). Τὰ φύλλα εἰσὶν ἐνιαχοῦ μετατεθειμένα κατὰ τὴν στάχωσιν.
1206. 172. Χαρτ. 4. XIV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
- *1207. 173. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου ἐξωγραφημένων δι' ὑδαρῶν χρωμάτων. Ἐχει δὲ καὶ λαμπρὰ ἐπίτιπλα κοσμήματα καὶ κομψὰ ἀρχικά γράμματα ἐξ ἀνθέων ἢ ζῶων σχηματιζόμενα, ὧν πολλὰ μήκους μ. 0,13. Ἐν τέλει· ρψις' (=1716). Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Μελχισεδέκ. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά δύο φύλλα περιέχοντα εὐχάς.
1208. 174. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Νοεμβρίου (κολοβόν).
1209. 175. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Ὀκτωβρίου.
1210. 176. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Δεκεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ τὸ ἰσ' ω' ἔτος, ἰνδικτιῶνος ιε' (1362).
1211. 177. Χαρτ. 4. XIV.
 1. Ψαλτήριον.
 2. Εὐχαίτινες.
 Ἐν τέλει (καταλογάδην)
 Προφητικοῦ πᾶς ἀκροώμενος μέλους καὶ δαυϊτικῆν ἀναγινώσκων λύραν ἐξιλεοῦσθε τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην, Ἰῶβ τὸν γράψαντα ταύτην τὴν βίβλον, τοῦ τῶν δικαίων μη στερηθῆναι τόπου.
 3. “Κανόνες παρακλητικοὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” (κολοβ.).
1212. 178. Χαρτ. 4. XIV.
 Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
1213. 179. Χαρτ. 4. XVI.
 Προφητικὰ ἀναγνώσματα
 τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν διαφόρων ἑορτῶν Σεπτ.—Ἰουλ. καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
1214. 180. Περγ. 4. XVII.
 Ὀκτώηχος.
 Ἐν τέλει· Χειρὶ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς αχξζ' μηνὶ Αὐγούστῳ (=1667).

- 1215.** 181. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου α'—ιδ'.
- Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἔτει Ἱεραξ', μηνὶ Μαΐω κς'... (=1653). Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1216 (182).
- 1216.** 182. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου ιε'—λα'.
- Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει Ἱεραξ' μηνὶ Αὐγούστῳ... (=1653). Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1215 (181).
- 1217.** 183. Χαρτ. 8 μέγ. XIV.
Μηναίων Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (κολοβόν).
- 1218.** 184. Χαρτ. 8. XIV.
Μηναίων Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- 1219.** 185. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
- Ἐν τέλει· Χειρὶ τλήμωνος καὶ ἐλαχίστου Παῖσιου ἱερομονάχου... ἔτος ἀπὸ παρθενικοῦ τοκετοῦ ἀχπη' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ις' (=1688).
- 1220.** 186. Χαρτ. 8. XIV.
1. Ἀποστολοευάγγελα (ἀκέφ.).
 2. Τὰ ἐκ τῆς Γραφῆς ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου (κολοβ.).
- 1221.** 187. Χαρτ. 8. XVI.
Διακονικόν (ἀκέφαλον).
- Ἐν τέλει· Ἐπὶ ἔτους Ἱεραξ', ἰνδικτικῶνος β' ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ δ' ἡμέρᾳ δ' ὥρα δ' (=1528). Χεῖρ ἐστὶν ἡ τοῦ Παφνουτίου τοῦ γράψαντος τὸν κώδ. ἀρ. 1188 (154).
- 1222.** 188. Χαρτ. 8. XIV.
Διάφοροι εὐχαὶ τῶν λειτουργιῶν (ἀκέφ.).
- 1223.** 189. Χαρτ. 8. XVII.
Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- 1224.** 190. Χαρτ. 8. XVII.
Διάφοροι εὐχαί.
- 1225.** 191. Χαρτ. 8. XV.
1. Θηκαράς.
 2. Ἐφραίμ Λόγος εἰς πατέρας ἀπολεσθέντας.
 3. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀνεπίγραφος.
- Ἄρχ. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν.
- 1226.** 192. Χαρτ. 16. XIX.
Καταβασίαι διαφόρων κανόνων, μεγαλυάρια καὶ ἄλλα τροπάρια (ἀκέφ. κολοβ.).
- Περὶβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XIII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
- 1227.** 193. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 292).
Ἐπιστολάριον
- ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀναμεμιγμένα εἴρηται συνταγαὶ περὶ μελάνης, τροπάρια καὶ πίναξ “Περὶ τοῦ εὐρίσκου τὸν βουλόμενον ἐν πίοις βηβλίσις ἡσὴν οἱ λόγοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.” Ἐν σ. 64 “Τραγοῦδι τοῦ Ὄρους εἰς στήχους συντεθέν παρ ἐμοῦ Θεωκλήτου” (καταλογάδην). Ἄρχ. Δένδρα να μὴν βλαστίσετε, χόρτα να ξηρανθῆτε, ὁ φρίξον φρίξον στέναξον, θρίνησων ἡ σελήμη.
- 1228.** 194. Χαρτ. 16. XVIII.
1. “Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενῶν.”
 2. “Εὐχαὶ ἤτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.”
 3. “Εὐχὴ συγκωρητικὴ.”
 4. “Εὐαγγέλια ἐωθινὰ ἀναστάσιμα τὰ ια'.”
 5. “Περὶ αἱμομιξίας” καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τοῦ νομοκάνονος.
- 1229.** 195. Χαρτ. 16. XVII.
1. “Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐκ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.”
 2. Θηκαράς.
- Ἐν τέλει· Χειρὶ οἰκτροῦ Παῖσιου ἱερομονάχου ἀχπη' Ἱεραξ' (=1689).
3. Ἀσκητικὴ ἀκολουθία.
- 1230.** 196. Χαρτ. 16. XIV.
Ὁρολόγιον (κολοβόν).
- 1231.** 197. Χαρτ. 16. XV.
Διάφοροι ἀκολουθίαι (ἀκέφ.).
- ἐν αἰς “Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος” καὶ “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.” Ἐν τέλει “Ὀκτώηχος. Ἐπιπῶθη ἐν Ἐνεταίᾳ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας παρὰ τῶν κληρονόμων Χριστοφόρου τοῦ Ζανέτου ἀφπέ’” (λείπει παρὰ Βρετῶ καὶ LEGRAND). Μετὰ δὲ τὴν Ὀκτώηχον ἐν πέντε φύλλοις χειρογράφοις Τροπάρια εἰς Ὁσίας γυναῖκας καὶ Κανῶν εἰς ἱεράρχας (κολοβ.).
- 1232.** 198. Χαρτ. 16. XIV.
Ὁρολόγιον (κολοβόν).
- Τὰ ἐν τέλει σφιδόμενα φύλλα ἐφθαρμένα. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα περιέχουσι κεφάλαια νομοκάνονος.
- 1233.** 199. Χαρτ. 16. XVI.
“Στιχολογία”
- ἤτοι ἐκλογή ψαλμῶν, δοξολογία, αἶνοι, μεγαλυάρια κτλ. τὰ ἐν ταῖς ἀκολουθίαις.
- 1234.** 200. Χαρτ. 16. XVII.
Διακονικόν (κολοβόν).
- 1235.** 201. Χαρτ. φύλ. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).

- 1236.** 202. Χαρτ. 4. XVII. *καὶ δομestikou τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ... Ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Ἰουλλίου κβ' ἐν ἔτει 5^ο ᾠμα^ο, ἰνδικτιῶνος ια' (=1433).*
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).
- 1237.** 203. Χαρτ. 4. XIX.
1. Ἀνοιξαντάριον
περιέχον μόνον τὰ μουσικὰ σημεῖα ἀνευ κειμένου.
2. Ἄλλα ἐκ τῆς ἀκολουθίας (μετὰ φωνῶν).
Ἄτελής. Ἐν τέλει Ἐἶλος τοῦ πρώτου τόμου ἐν ἔτει 1819 Μαρτίου δ'.
- 1238.** 204. Χαρτ. 4. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
- 1239.** 205. Χαρτ. 4. XIV.
Στιχηράριον τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- 1240.** 206. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).
3. Τὰ κατ' ἦχον ἠχήματα.
- 1241.** 207. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν).
- 1242.** 208. Χαρτ. 8. XVII.
Παπαδική.
- 1243.** 209. Χαρτ. 8. XVII.
Πολυέλεος, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά κτλ. (μετὰ φωνῶν).
Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τὰ ποιήματα τοῦ κνρ Ἀναστασίου Ραψιανοῦ.
- 1244.** 210. Χαρτ. 8. XV.
Παπαδική
ἀνευ τῶν σημαδιῶν (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
- ***1245.** 211. Χαρτ. 8 μικρ. XV.
Παραλλαγαὶ, τὰ κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων, πολυέλεος, ἑωθινὰ καὶ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρυθμῶν ἀρχικῶν γραμμῶν.
- 1246.** 212. Χαρτ. 8. XVI.
Παπαδική (ἀκέφαλος καὶ ἀτελής).
- 1247.** 213. Χαρτ. 8. XVI.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
- 1248.** 214. Χαρτ. 8. XV.
Παπαδική.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν μοναχοῖς Δαβὶδ τοῦ Ῥαιδεστίνου
- 1249.** 215. Χαρτ. 8. XIV.
Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
- 1250.** 216. Χαρτ. 8. XVIII.
Παπαδική.
Ἐν τέλει Ἐλαβε τέλος ἡ παροῦσα ἄσματομελιρυτῆ-φθογγος βίβλος ἐν ἔτει ἀπὸ μὲν τῆς κοσμοποιίας 7268, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτει 1760, ὅσοι δὲ... Χεῖρ Θεοκλήτου μοναχοῦ τοῦ μουσικοῦ...
- 1251.** 217. Χαρτ. 8. XVII.
Παπαδική.
- 1252.** 218. Χαρτ. 8. XVI.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
- 1253.** 219. Χαρτ. 8. XVI.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
- 1254.** 220. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Τὰ κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων (μετὰ φωνῶν).
- 1255.** 221. Χαρτ. 16. XVII.
Εἰρμοί (μετὰ φωνῶν).
- 1256.** 222. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική.
- 1257.** 223. Χαρτ. 16. XVIII.
Τὰ κεκραγάρια, τὰ ἑωθινὰ καὶ ἡ Λειτουργία (μετὰ φωνῶν).
Ἐν τέλει (καταλογάδην)
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν χειρὶ τοῦ Ἰακώβου μουσικωτάτου τάχα δὲ, εὐτελοῦς διακόνου, καὶ ἡ πατρίδα τούτου δὲ, εἰν ἡ Παροναξία. ὑπάρχει ὡραιώτερη ἀπ' ὅλα τὰ νησσία. Χιλίους ἑπτακόσιους, σὺν τούτοις καὶ τρεῖς δέκα, Σαβάτω μέρα ἔλαχε, Ἰουννίου δις δέκα. (=1730.)
- 1258.** 224. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική.
- 1259.** 225. Χαρτ. 16. XVII.
Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν).
- 1260.** 226. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον Δεκ.—Ἰαν. (μετὰ φωνῶν).
- 1261.** 227. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).

1262. 228. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1263. 229. Χαρτ. 16. XVI.
Παπαδική (κολοβή).
1264. 230. Χαρτ. 16. XVII.
Στιχηράριον (μετὰ φωνῶν).
1265. 231. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική.
1266. 232. Χαρτ. 16. XVII.
Παπαδική (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
1267. 233. Περγ. X.—XIII. Χαρτ. XVII.
Φάκελος
περιέχων διάφορα ἀπεσπασμένα φύλλα κωδίκων ἐκκλησια-
στικῆς ὕλης. Ἐν μόνον τῶν χαρτῶν XIV. αἰῶνος.
- *1268. 234. Περγ. 8 μικρ. XIII. (φ. 547).
I. Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται Μηρολόγιον τοῦ ὅλου χρόνου, πίνακες τῶν
Εὐαγγελίων, ἡ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ οἱ
Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων ἐντὸς κοσμημάτων
ἀψιδωτῶν.
2. Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
 3. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
 4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ν' ὦν α' "Εἰς τὸ Πάσχα," ν' "Παράφρασις εἰς τὸν Ἐκκλη-
σιαστήν."
 5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια ρη'.
Προτάσσεται τὸ προοίμιον "Τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ
πατρὶ Κοσμῷ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαΐουμᾶ."
 6. "Ἀναστασίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεου-
πόλεως Ὅροι διάφοροι."
 7. "Τοῦ ὑπερτίμου τοῦ Ψελλοῦ Πρὸς τὸν βασιλέα
κῆρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα καὶ περὶ τοῦ ὄρου τῆς πίστεως."
 8. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχι-
επισκόπου Ἀλεξανδρείας Πρὸς Μαρκελλίνον περὶ τῶν
ψαλμῶν."
 9. "Στίχοι ἐκτεθέντες ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ψαλμῶν παρὰ
τοῦ χαρτοφύλακος κῆρ Νικήτα."
 10. Ψαλτήριον.
 11. "Ἐκθεσις τῶν θείων κανόνων τῶν ἀγίων Ἀπο-
στόλων καὶ τῶν συνόδων."
 12. Κανόνες τῶν μικρῶν συνόδων.
 13. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Κεφάλαια ια'.
 14. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τοῦ μὴ χειρο-
τονεῖν ἐπὶ χρήμασι.
 15. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
 16. Πέτρου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
 17. Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Ἐπιστολὴ κανονική.
 18. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν.
 19. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀμφιλοχίου Ἐπι-
περὶ βίβλων κεκανονισμένων.
 20. Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιστολὴ πρὸς Λητούιον.
 21. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
 22. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
 23. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονική.
 24. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολὴ κανο-
νική.
 25. Ἐπιστολὴ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Μαρ-
τύριον Ἀντιοχείας.
 26. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥου-
φιανόν.
 27. Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου Διατάξεις λβ'.
 28. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀποστόλων Διατάξεις.
 29. Τῶν Ἀποστόλων πάντων Διατάξεις.
 30. [Φωτίου] Νομοκάνων εἰς τίτλους ιδ',
ἐπινηξήμενος διὰ προσθηκῶν νεωτέρων, ἐν αἷς καὶ δύο ἄλλοθεν
ἀγνωστοὶ Νεαραὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐν τῷ ιγ' τίτλῳ.
Τούτων ἡ πρώτη ἐπιγράφεται "Διάταξις τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως
κῆρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ." Ἀρχ. Ἡ βασιλεία μου καὶ
νόμῳ στοιχοῦσα καὶ Θεοῦ φόβῳ στοιχειουμένη χρυσο-
βουλλον λόγον ἐξέθετο τῷ μεγαλεπιφανεστάτῳ πρω-
τοκουροπαλάτῃ καὶ μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας
τῷ περιποθήτῳ αὐτῆς γαμβρῷ. Τέλ. διὰ θάψιν τῶν
νεωτέρων τὸ θεῖον ὑβρίζεσθαι μὴ ἀπαρνούμενος ὄνομα.
Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιγράφεται "Ἐτέρα νεαρὰ νομοθεσία τοῦ βασιλέως
κῆρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐν δυοὶ κεφαλαιοῖς ἀπρητισμένη."
Ἀρχ. Ἐνὶ μὲν ἔπει (:) τῶν ὑποθέσεων τεμνομένων
διόρκου καὶ διὰ τριμήνου ἐκβιβαζομένων. Τέλ. διὰ
τοῦ παρόντος θεσπίσματος ἐκφυλοφορήσας τοὺς λοι-
ποὺς κατὰ τὴν τῶν νόμων ἰσχὺν ἐρρώσθαι ἐπέτρεψεν.
 31. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφαλαϊώδης λόγος περὶ
θεολογίας καὶ ἀλληγορικὸς περὶ ἀρετῶν.
 32. Τοῦ αὐτοῦ Ἐκατοιτάς δευτέρα.
 33. Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἐλπίδιον μοναχὸν Περὶ ἀγάπης
κεφάλαια ν'.
 34. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Πρὸς Τιμόθεον περὶ τῆς
οὐρανοῦ ἱεραρχίας.
 35. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.
 36. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς ἱστορίας.
 37. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Πῶς δεῖ προσκυνεῖν
τὰς ἀγίας εἰκόνας.
 38. "Αἱ τῶν βασιλικῶν νομικῶν βιβλίων ἐπιτιτλώ-
σεις."
 39. "Σύνοψις τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ."
 40. "Ἐκλογὴ τῶν Νεαρῶν Λέοντος τοῦ εὐσεβοῦς
βασιλέως" νέ.
 41. "Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος."
 42. "Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυ-
ρογενήτου."

43. “Νεαρὰ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων καὶ προτιμήσεως συγγενῶν.”

44. “Νεαρὰ Ῥωμανοῦ εἰργουσα τοὺς δυνατοὺς ἐξω-
νήσεις εἰς χωρίον ὁμάδα ποιεῖν.”

45. “Νεαρὰ Κωνσταντίνου Περὶ προτιμήσεως.”

46. “Αἱ Νεαραὶ τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως.
Περὶ ἀρμενικῶν τόπων Νεαρὰ αλ.”

47. “Νομοθεσία Νεαρὰ Βασιλείου Πορφυρογεννήτου
δεσπότη ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὸν Ἰαννουάριον μῆνα τῆς
θ' ἰνδικτιῶνος τοῦ ς φδ' ἔτους.”

Ἄρχ. Ἐπειδὴ περ ἡ βασιλεία μου ἀφ' οὗ ἡτοκρα-
τήρησε. Τέλ. (κολοβ.) καὶ πῶς οἱ τοιοῦτοι βοηθοῦντα
τὸν χρόνον ἔξουσι...

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. 8. IX.) τῆς μικρᾶς
γραφῆς (minusc.), περιέχοντα Ἀναγνώσματα προφητῶν. Πλὴν
δὲ τούτων καὶ ἕτερα ἔξ φύλλα, ἄσχετα τῷ κώδικι, ἐν τέλει,
περιέχοντα ἀκέφαλον σειρὰν Συναξαζῶν Γαληνοῦ, ἐν δὲ τῇ
ψα ἀριθμοὺς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένους. Ἄρχ. φλθ' (ἀκέφ.)
...κάστου ἐξ' α' γ' κιναμῶμου ἐξ' α' γ' κτλ. Τέλ. (κολ.)
καθεκᾶστην γὰρ χρῶαν εὐρίσκονται καὶ θερμά...

Περὶ τῶν ἐν τῷ κώδικι περιεχομένων ἐρωτηθεὶς ὁ διαπρεπῆς
ZACHARIAE VON LINGENTHAL ἐπέστειλέ μοι τάδε τῇ 7/19
Νοεμβρίου 1888. “Die HS. im Kloster τοῦ παντοκράτορος,
“ von der Sie mir eine Inhaltsangabe schicken, habe ich
“ seiner Zeit nicht zu Gesicht bekommen; sie muss wohl
“ bei meinen Dortsein in den Händen eines Mönchs und
“ nicht in der Bibliothek gewesen sein. Die HS. enthält
“ in nr. 11—29 wahrscheinlich die Synopsis canonum mit
“ dem Commentar des Aristenus und dem Anhang (Σύνταγμα
“ τῶν κανόνων iv. p. 393 ff.). Unter nro. 30 folgt der Pseudo-
“ Photianische Nomocanon in 14 Titeln, vermehrt durch
“ Zusätze wie im Laurentianus v, 40; hier finden sich auch
“ die anderweit nicht bekannten beiden Novellen des Alexius.
“ Vgl. Pitra II. p. 623.—Nro. 38 ist wohl der Πίναξ, welcher
“ der Synopsis (major) Basilicorum voranzustehen pflegt;
“ die folgenden Nummern bilden einen der häufigen Appen-
“ dices der Synopsis, mit Ausnahme von nro. 39 ‘Σύνοψις

“ τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ.’ Was hierunter zu verstehen
“ ist, vermag ich mit Sicherheit nicht zu bestimmen. Ich
“ bemerke nur, dass im Paris. gr. 1355 ein ähnlicher Ap-
“ pendix Synopseos (—die Synopsis selbst geht nicht
“ vorher—), die Collectio 87 capp. und die Collectio 25
“ capp. (HEIMBACH Ἀνέκδ. t. II) voranstehen. Ist die
“ Σύνοψις τῶν Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ nichts Anderes, so re-
“ duciert sich für den Juristen der Gewinn aus der HS.
“ auf die beiden ungedruckten Novellen des Alexius, die
“ aber auch aus dem Laurentianus zu entnehmen waren.”

Ὁ κώδιξ ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς, ἐστὶ δὲ γνωστὸς
τοῖς Ἀγιορείταις ὡς Εὐαγγέλιον Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Τὸ
μὲν μῆκος αὐτοῦ ἐστὶ μ. 0,165, τὸ δὲ πλάτος μ. 0,115, καὶ τὸ
πάχος πλὴν τῆς παχυτάτης σταχῶσεως μ. 0,07. Ἡ δὲ στά-
χωσις, ἔργον τέχνης σλαβικῆς, ἐστὶν ἀργυρᾶ καὶ ἐπίχρυσος. Καὶ
ἐπὶ μὲν τοῦ ἐμπροσθεν μέρους εὐρηταὶ ἐγγεγλυμμένη παράστασις
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθεν ἄλλη τῆς Σταυρώσεως.
Αἱ δὲ δύο ἐπίχρυστοι αὐταὶ πλάκες αἰτὸ περικάλυμμα ἀποτελοῦσαι
συνδέονται κατὰ τὴν ῥάχιν τοῦ κώδικος διὰ πλέγματος ἀλυσι-
δωτοῦ. Ἐπαθε δὲ ὁ κώδιξ ποτε ὑφ' ὑγρασίας, διὸ σχεδὸν
ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἀνάγνωσις λέξεων τινῶν ἀμυδροτάτων
ἐν τοῖς πρὸς τῇ ῥάχει μέρεσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως δυσανά-
γνωστος διὰ τὴν ἑκτακτον μικρογραφίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν
βραχυγραφῶν.

Ἐγγραπται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας καὶ
κοσμεῖται ὑπὸ χρυσοῦ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀπανταχοῦ καὶ
ὑπὸ ἐντέχνων μικροτάτων εἰκόνων. Εἰσὶ δ' αἱ ἐξῆς α'. Οἱ
τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ ἐν μικροτάτοις θυρεοῖς ἐν ἀρχῇ ἐκάστου
τῶν Εὐαγγελίων.—β'. Οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι, ὧν ὁ Λουκᾶς
εἰκονίζεται καθήμενος καὶ εὐλογῶν τοὺς λοιποὺς, ἐν ἀρχῇ τοῦ
ὑπ' ἀρ. 2.—γ'. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφων καὶ ἡ Θέκλα ἐν
ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 3.—δ'. Πέντε Ἀπόστολοι πρὸ τῶν οἰκείων
ἐπιστολῶν ὑπ' ἀρ. 3.—ε'. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν ἀρχῇ τοῦ
ὑπ' ἀρ. 4.—ς'. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5.
—ζ'. Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 6.—η'. Μιχαὴλ
Δούκας καὶ Ψελλὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 7.—θ'. Ἀθανάσιος
Ἀλεξανδρείας ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 8.—ι'. Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ
Ψαλτηρίου.—ια'. Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ.
31.—ιβ'. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 34.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΟΠΕΤΡΑΣ

- *1269. 1. Περγ. φύλ. μέγ. Χ. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ φοβοῦ ὅταν
πλουτήσῃ ἄνθρωπος.
Τὸ πρῶτον φύλλον ἐκπεσὸν ἀντικατεστάθη ὑπὸ χαρτ. (XVI.
αἰῶν.).
2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.
3. Τοῦ αὐτοῦ Μετὰ τὴν εἰς Εὐτρόπιον ῥηθεῖσαν
ὁμιλίαν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Φιλογόσιον γενόμενον ἀπὸ δικο-
λόγου ἐπίσκοπον.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Χανααίαν καὶ εἰς τὸν Φαραῶ.
6. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι παλαιᾶς καὶ καινῆς εἰς νομοθέτης.
7. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Ἐξήλθε δόγμα παρὰ καίσαρος
Αὐγούστου.
8. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐδεὶς
παραβλάψαι δυνήσεται.
9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ.
10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν
ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.
11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.
Ἄρχ. Σήμερον ἀγαπητοί.
13. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος.
14. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.
15. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Εἰ καὶ χθὲς ὑμῶν ἀπελείφθη.
16. Τοῦ αὐτοῦ Ἐξ ἀγροῦ διὰ χρόνον ἐλθόντος λόγος
περὶ μετανοίας.
17. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ν΄ ψαλμόν.
18. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸν Δαυίδ.
19. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὰς δέκα
παρθένους.
20. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις.
21. Τοῦ αὐτοῦ “Ὁμιλία εἰς τὸ Σεραφίμ.”
22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ὁζία.
23. Τοῦ αὐτοῦ “Εἰς τοῦ τὰ μυρία τάλαντα ὀφεί-
λοντος καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπειλούντος.”
24. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Πέτρον καὶ Ἡλίαν.
25. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας.
26. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς
ἄνθρωπος ζῶν.
27. Τοῦ αὐτοῦ Μετὰ τὰς καλάνδας τῆ ἐξῆς κατὰ
μεθύνωντων.
28. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζιρον
λόγ. β, γ, δ.
29. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ
θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
30. Τοῦ αὐτοῦ “Εἰς τὸ Χῆρα κατάλεγεσθαι μὴ
ἐλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονῆα.”
31. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ μὴ μνησικακεῖν.
32. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πόρνην τὴν εἰσελθοῦσαν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου.
33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων.
Τέλ. (κολ.) ὁ βωμὸς ἀνήρηται, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων πε...
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀκόμψων.
1270. 2. Περγ. φύλ. XII.
Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Διδασκαλίας καὶ παραινέσεις.
Κολοβ. Πλείστα φύλλα ἐν τέλει ἀποκεκομμένα βιαίως.
1271. 3. Περγ. φύλ. XIII.
Μηναιὸν Σεπτ.—Φεβρ.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Τὰ στιχηρὰ μετὰ σηματοφώνων.
1272. 4. Περγ. φύλ. X.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον
μέχρι καὶ τῆς μδ' Ὁμιλίας (κολοβ.).

1273. 5. Περγ. φύλ. XIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Τριψίδιον.
3. Μηναιὸν ἀπὸ Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.
Τὰ στιχηρὰ μετὰ σηματοδωφῶνων.
1274. 6. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι).
Ἐν τέλει
Οἰκτροῦ πόνημα χειρὸς τοῦ Μαλαχίου
ἀμαρτωλοῦ τε καὶ τάχα βακενδύτου
οὐ Χριστὲ δίδου λύσιν τῶν ἀμαρτάδων.
Ἐγράφη ἐν ἔτει 5'ωιγ' (=1305).
- *1275. 7. Περγ. φύλ. IX. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην.
Ὁμιλ. α'—πδ' (κολοβ.).
Ἡ γραφή τοῦ μικροῦ ρυθμοῦ (minuse.).—Τὰ πρῶτα φύλλα
ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν XVI αἰῶν. Κοσμεῖ-
ται ὑπὸ ἐπιτίτλων, ἐν δ' ἀρχῇ ἐκάστης Ὁμιλίας καὶ ἀρχικῶν
γραμμάτων ἀπλῶν καὶ ἀρχαϊκῶν.
1276. 8. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαή-
μερον μέχρι τῆς λα' (κολοβῆς).
Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XI. σελ. 2) λόγου ἐκκλησια-
στικοῦ, πιθανῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος μετατεθειμένα.
- *1277. 9. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι 15' (α' εἰς τὸ
Πάσχα—15' εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα).
2. "Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συγγρα-
φεὶς παρὰ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας."
Ἄρχ. Συγκαλεῖ μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος. Τέλ.
(κολοβ.) διττὸς αὐτῷ γέγονεν ὁ σκοπὸς, πρῶτος μὲν
δπως...
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίω
λόγου ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου.
1278. 10. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι,
κολοβαί, ἔλλιπείς).
1279. 11. Περγ. φύλ. X. σελ. 2.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὸν Λάζαρον.
2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι εἰς τὸν Ὁζίαν.
3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.
4. Τοῦ αὐτοῦ "εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Δαυὶδ τὸ
λέγον Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτίσῃ ἄνθρωπος."
5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας.
Ἄρχ. Εἰ καὶ χθὲς ὑμῶν ἀπελείφθην.
6. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ν' ψαλμοῦ.
7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους καὶ τὸν ὄφιν.
8. Τοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐκ ῥαθυμίας ἢ κακίας.
9. Τοῦ αὐτοῦ εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν.
10. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι.
11. "Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ἄρουρος Ὁμιλία
ῤηθείσα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν."
12. "Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νηστεία τεσσαρα-
κοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν."
13. "Τοῦ αὐτοῦ εἰς τα κατα τὸν Δαυὶδ καὶ Σαοῦλ
καὶ περὶ ἀνεξικακίας."
14. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ζητοῦντας τίνος ἕνεκεν
οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος" (κολοβ.).
1280. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην.
Ὁ κώδιξ πολλαχῶς φθαρεὶς ἄνω τε καὶ κατὰ τὸ κάτω ἄκρον
ἐπισκευάσθη διὰ προσκολληθέντων τεμαχίων χάρτου (XVII
αἰῶν). Ἐν τέλει διὰ χειρὸς τοῦ ἐπισκευάσαντος Αὐτῆ ἢ
βίβλος ὑπάρχει τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστα-
σίας τῆς φαρμακολυτρίας.
1281. 13. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
1. Ἀντωνίου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἀββᾶ Σάββα
Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταληνῆς.
2. Ἀντιόχου τοῦ μοναχοῦ Ὁμιλίαι ρλ',
ὦν α' Περὶ πίστεως. Προηγείται Πρόλογος τοῦ αὐτοῦ.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν
ὑπὸ χαρτῶν (XVII αἰῶν.).
1282. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων ἀπὸ ιδ'—λα' Δεκεμβρίου
(κὸλοβός).
Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος
βίου τῆς ἁγίας Ἀννης. Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII. σελ.
2), ἐν οἷς μέρη ἀσκητικῶν κεφαλαίων σγ'—πα' (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἐν τῷ οδ' Μέμνησο τοῦ ἱερέως ἐκείνου οὐ ἐκ δεξιῶν
ἐστάθη ὁ διάβολος τοῦ ἀντικεῖσθαι παντὶ δεξιῷ νοή-
ματι καὶ λόγῳ καὶ πράγματι ὅπως ἂν μὴ θαμβηθῆς
ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν.
- *1283. 15. Περγ. φύλ. X. XIII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην
Ὁμιλ. α'—ν' (αἰῶν. X).
2. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου (αἰῶν. XIII).
Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν
ὑπὸ χαρτῶν (XVI αἰῶν.), τὰ δ' ἀμέσως κατόπιον ὑπὸ φύλλων
περγ. γεγραμμένων διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς τῆς γραφῆσης τὸ 2
μέρος, δι' ἧς καὶ ἄλλα τινὰ φύλλα ἐν μέσῳ τῷ κώδικι ἐκπεσόντα
ἀντικατεστάθησαν ἐπὶ περγ. Ἐν τῷ 1 μέρει κομψαὶ ἐπιτίτλοι
γραμμαὶ καὶ ἐπίτεχνα ἀρχικὰ γράμματα.
1284. 16. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Παραινέσεις καὶ κεφάλαια.
1285. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Ἐν τέλει
Χριστὲ παράσχου τῷ κεκτημένῳ χάριν,
τῷ δὲ γράψαντι τῷ εὐτελεῖ ἱερεῖ
Κωνσταντίνῳ λύσιν [τῶν] ἀμπλακημάτων...

Ἐτελειώθη τὸ θεῖον καὶ ἅγιον Εὐαγγέλιον μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ζῆς ἔτους ,5χ45' ἐπὶ βασιλείῳ κῦρ Ἰσαακίου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων... (=1189).

*1286. 18. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

1. Τριψίδιον (ἀκέφαλον).
Ἐν τοῖς στιχηροῖς σημαδδφωνα.
2. Μηναῖον Μαρτ. α'—Αὐγ. ιε' (κολοβόν).
Ἄνωθεν τῶν τίτλων τοῦ Ἰουλ. καὶ Αὐγ. ἀτεχνοὶ εἰκόνες.

*1287. 19. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνῶν εἰκόνων Ματθαίου, Λουκά καὶ Μάρκου καὶ ἐπιτίτλων ἀναξίων λόγου.

1288. 20. Περγ. 4. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν. Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα χαρτῶα (XVI αἰῶν.).

1289. 21. Περγ. 4. X. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν.

†1290. 22. Περγ. 4. XII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. μς'—ο' (κολοβόν).
Τινὰ φύλλα παλίμψηστα, τῆς κάτωθεν γραφῆς οὐσης ἰβη-
ρικῆς.

1291. 23. Περγ. 4. XIII.

Κώδις ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (κολοβός).

1292. 24. Περγ. 4. X. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1293. 25. Περγ. 4. XIII.

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλος, κολοβή).

Ἄρχ...τὸ ὄργανον τοῦτο οὕτω καὶ διὰ τοῦ υἱοῦ γε-
νέσθαι (Migne XXXIII, 1141). Τέλ. ἀληθεύω προκα-
λούμενος ἐξετάζειν τὰ γεγενημένα καὶ βασανίζειν
καθέκαστον....

Τὰ τελευταῖα ἐξ φύλλα ἐφθαρμένα πρὸς τὰ ἄνω.

*1294. 26. Περγ. 4. XII.

1. Τετραευάγγελον.
Πρὸ αὐτοῦ ἐν θυροῖς κεκοσμημένοι ἡ Ἐπιστολὴ Καρπιανοῦ,
μετὰ δὲ ταύτην ἐν ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς τῶν
Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα γέγραπται.
Ἦγοράσθη τὸ παρὸν ἅγιον τετραευάγγελον παρὰ τοῦ
κῦρ Θεοδοσίου διὰ ἄσπρα τξ' παρόντων πάντων τῶν
ἀδελφῶν τοῦ τε ἡγουμένου κῦρ Καλλίστου τοῦ Ἀράβου
καὶ τῶν λοιπῶν Νεοφύτου καὶ Ἡσαίου καὶ Μαξίμου
καὶ τῶν ἐταίρων μηνὶ Ἰουνίῳ κγ' ἰνδ. ια⁷⁵.

2. “Συναξάριον σὺν Θεῷ ἐν ἐπιτόμῳ
κατὰ τὴν ακολουθείαν τῆς ἐπιγραφῆς του εκλογαδίου προς το
συντομως ενρισκεν εκαστης ημερας Εὐαγγέλιον.”

Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ
ὑπὸ ἐπιτίτλων.

1295. 27. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

1296. 28. Περγ. 8 μέγ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

*1297. 29. Περγ. 8 μέγ. XI.
Τετραευάγγελον.

Προηγείται ἡ ἐπιστολὴ Καρπιανοῦ καὶ οἱ Κανόνες τῆς τῶν
Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας ἐν κοσμήμασιν ἀψιδωτοῖς.

1298. 30. Περγ. 8 μέγ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν. Ἐν ἀρχῇ ἐν φύλλον καὶ ἐν τέλει δύο φύλλα
(Περγ. XIII.), περιέχοντα ἀποσπάσματα Ἀποστόλου μετὰ
φωνῶν.

1299. 31. Περγ. 8 μέγ. XII.
Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ.

1300. 32. Περγ. 8 μέγ. XIV
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

1301. 33. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.

*1302. 34. Περγ. 8. XIII. σελ. 2.
Τετραευάγγελον.

Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν
καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων περιβάλλεται δὲ διὰ καλύμματος ἐκ φύλλον
περγ. (XIII σελ. 2) περιέχοντος μέρος Τριψίδιου. Ἐν τέλει.
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δι' ἐξέδου τοῦ μοναχοῦ κῦρ Καλ-
λίστου, χειρὶ δὲ τοῦ ταπεινοῦ καὶ παραξίαν ἱερέως
καὶ πρωτεκδικίου τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Ῥόδου
Συμεῶν τοῦ Καλιανδρῆ(;) ἐν ἔτει ,5ψπθ' μηνὶ Αὐ-
γούστῳ ἰνδ⁸⁵ θ⁷⁵ (=1281).

*1303. 35. Περγ. 8. XIV.
Ψαλτήριον.

Ἐπιτίτλων κόσμημα μετὰ τῆς προτομῆς τοῦ Δαυὶδ.—Ἐν τέλει
τῆς Ῥδῆς τοῦ Δαυὶδ περὶ μονομαχίας μετὰ τοῦ Γολιάθ εἰκὼν
παριστάσα τὸν Δαυὶδ σφάζοντα τὸν Γολιάθ.—Ἄνω τῆς Ῥδῆς
“Μωϋσέως ἐν τῇ ἐξέδῳ” εἰκὼν παριστάσα τὸν Μωϋσῆν ἐν μέσῳ
δύο γυναικῶν, ἐπιτιθέντα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτῶν,
ἐκείνας δὲ τεινούσας τὰς χεῖρας οὕτως, ὥστε μετὰ τοῦ σώματος
τοῦ Μωϋσέως σχηματίζεται σταυρός.—Ἄνω τῶν τίτλων “Ῥδῆ
Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ,” “Ῥδῆ Ἄννης μητρὸς Σαμουήλ,”
“Ῥδῆ Ἀμβακοῦμ τοῦ προφήτου,” “Ῥδῆ Ἡσαίου τοῦ προ-
φήτου,” “Ῥδῆ 5'. προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου” εἰκόνες
Μωϋσέως, Ἄννης, Ἀμβακοῦμ, Ἡσαίου, Ἰωνᾶ ἐξερχομένου τοῦ
κήτους.—Ἄνω τοῦ τίτλου “Ῥδῆ 5'. προσευχὴ τῶν γ' παιδῶν”
εἰκὼν παριστάσα τοὺς τρεῖς παῖδας προσευχομένους, ἄνω δ'
αὐτῶν ἄγγελον ἀναπεπταμένους ἔχοντα τὰς πτέρυγας καὶ διὰ
τῶν χειρῶν ἀνατεταμένων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δύο παιδῶν
περισκέποντα τοὺς τρεῖς ἁγίους παῖδας.—Ἄνω τοῦ τίτλου “Ῥδῆ
τῆς Θεοτόκου Μαρίας κτλ.” εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.—Ἡᾶσαι αἱ
εἰκόνες ἐφθαρμέναι μὲν, ἀλλ' ἀξιαὶ λόγου, ἰδίως δ' ἡ παριστάσα
διὰ τοῦ σώματος τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν χειρῶν τῶν γυναικῶν τὸ
σχῆμα τοῦ σταυροῦ.

1304. 36. Περγ. 8. XIV.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1305. 37. Περγ. 8. XIII.

1. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τοῦ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ ζωῇ.”

2. “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν διατάξεων.”

3. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Διδασκαλία πρὸς μοναχοῦς.”

4. “Τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον Περὶ διατυπώσεως τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον κοινοβίων.”

5. “Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν.”

6. “Διδασκαλία γέροντος ἁγίου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν.”

7. “Διηγήματα ψυχοφελῆ τῶν ἁγίων πατέρων κατ’ ἐκλογὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλου συναχθέντα γεροντικοῦ.”

1306. 38. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον δι’ ἐμοῦ Θεοδώρου ἱερέως διὰ δὲ προστασίας Νίκωνος μοναχοῦ καὶ ἡσυχαστοῦ...

1307. 39. Περγ. 8 μικρ. XI.
Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον).

1308. 40. Περγ. 16. XIV.

1. Τετραευάγγελον.

2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.

*1309. 41. Περγ. Χαρτ. 16. XIII. XV.

1. Τετραευάγγελον (Περγ. XIII.).

2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων (Περγ. XIII.).

3. “Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν.” (Χαρτ. XV.)

4. “Τὰ εὐαγγέλια τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.” (Χαρτ. XV.)

5. “Συναξάριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ δηλοῦν τὰ ὀφειλόμενα εὐαγγέλια ἀναγνώσκεισθαι.” (Χαρτ. XV.)

Ἐν ἀρχῇ εἰκόνες Μάρκου καὶ Ματθαίου, ἀνάξαι λόγου.

1310. 42. Περγ. 16. XIII.

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων (ἀκέφαλοι, κολοβαί).

1311. 43. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου (ἀκέφαλον, κολοβόν).

Ἄρχ. ...καθ’ ἅπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σὺ[ματι...] ἀλλὰ (:) ἐχόμεν,

τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν. Τέλ. (Ὁμλ. 5’. Ὑπομν. εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Β’ ἐπιστ.) Ἰδωμεν δὲ καὶ τὸν Δαυὶδ· οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καιρὸς ἀποδοῦναι τὰς ἀμοιβάς. Προανηρπάσθη γὰρ ἐκείνος τῆς ἀρχῆς τοῦ Δαυὶδ καὶ πρηνὴ τὸν εὐ παθόντα ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν ὃ εὐ ποιῶν ἀπόλωτο· τί οὖν ἐν οἷς...

1312. 44.

Χαρτ. φύλ. μέγ. XVII. (φ. 3 καὶ σ. 1088).

1 (φ. 1). “Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πυκτικίδος.”

2 (φ. 3). Λόγος ἄγνωστος.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...χρηματίζειν προεμήνυσεν ἀντὶ τῆς πρὸ χρόνων λαλιᾶς. Τέλ. (κολοβ.) οἱ ἐν δυναστείαις χρόνων ἐβδομηκονταετείς καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν οὐ κόπος καὶ πόνος...

3 (σ. 1). Κοσμᾶ βεστήτορος Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν.

Λείπει τὸ πλείστον, σ. 3—26.

4 (σ. 34). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.

5 (σ. 49). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

6 (σ. 66). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.

7 (σ. 83). “Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν ἡμῶν.”

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν Ἰωακεῖμ πλούσιος σφόδρα. Τέλ. Τότε λοιπὸν ἤμην δοξάζων τὸν Θεὸν τὸν δόντα μοι τοιαύτην σοφίαν τοῦ γράψαι ὑμῖν τοῖς πνευματικοῖς καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

8 (σ. 101). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν ἑορτῶν ἢ παροῦσα πανήγυρις.

9 (σ. 113). Κοσμᾶ βεστήτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακεῖμ καὶ Ἄναν.

10 (σ. 119). Ἀνδρέου Κρήτης Λόγοι δύο εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

11 (σ. 140). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

12 (σ. 147). Παντολέοντος διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

13 (σ. 152). “Ἀναζήτησις καὶ εὗρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς βασιλέων.”

14 (σ. 167). “Λόγος εἰς τὴν εὗρεσιν καὶ ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐκτεθεῖς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ.”

Ἄρχ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὁσιότητος δεξάμενος λίαν ἰλιγγίασα.

15 (σ. 220). Παντολέοντος πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

16 (σ. 238). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ.

17 (σ. 244). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

18 (σ. 263). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

19 (σ. 279). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.

20 (σ. 301). “Εὐθυμίου ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰερόθεον ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν.”

Ἄρχ. Ἰερόθεον ἐπαινέσομαι τὸν ἱερόν.

Ἔστιν ἔργον Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ. Ἰδ. κώδ. ἀρ. 335 (9), 2.

21 (σ. 319). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.

22 (σ. 334). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον.

Ἄρχ. Χθές καὶ πρῶν ὁ μακαριώτατος τῶν ἀποστόλων Θωμᾶς.

23 (σ. 349). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Λουκᾶν.

24 (σ. 363). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. ἀπόστολον Ἰάκωβον.

Ἄρχ. Ὡς γλυκεῖα τῆς παρουσίας ἡμέρας ἢ χάρις.

25 (σ. 380). Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορροῦ μεγάλου Δημητρίου.

Ἄρχ. Ὁ λόγος τῷ μυρορροῦ Δημητρίῳ τὰ θαύματα.

26 (σ. 479). Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς ἅγ. Ἀναργύρους.

Ἄρχ. Τὴν σὴν ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ θαυμάζειν μὲν ἐμοί.

27 (σ. 503). “Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.”

Ἄρχ. Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς ὦ φιλόχριστοι ὁ φιλόστοργος οὗτος.

28 (σ. 601). Μιχαὴλ συγκέλλου μοναχοῦ Λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.

29 (σ. 646). Νικήτα ῥήτορος Λόγος εἰς τοὺς ἀσωμάτους καὶ θεοειδεῖς ἀρχιστρατήγους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

30 (σ. 672). Παντολέοντος διακόνου Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

31 (σ. 728). Μιχαὴλ συγκέλλου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξιάρχας Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

32 (σ. 746). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ Σεραφεῖμ.

33 (σ. 761). Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

34 (σ. 852). Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.

35 (σ. 868). Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ματθαῖον.

36 (σ. 884). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Βαρλαάμ.

37 (σ. 890). “Βίος καὶ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.”

38 (σ. 939). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

39 (σ. 949). Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Καλὰς ὑμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.

40 (σ. 968). Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς τὰ Εἰσόδια.

Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.

41 (σ. 986). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

42 (σ. 1006). Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

Ἄρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρουσίας ἑορτῆς σύνθημα.

43 (σ. 1025). Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

44 (σ. 1039). “Υπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.”

Ἄρχ. Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους καταλιπόντος.

45 (σ. 1065). Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ δεσποτικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σίμωνος Πέτρας· ἐγρᾶφη δὲ μετὰ τὸν δεύτερον ἐμπρησμόν τῆς μονῆς ἔτος δεύτερον, οἷον ἐν ἔτει ‘ζρλδ’ (=1626). Ὁ δὲ ἐμπρησμός γέγονεν ἐν ἔτει ‘ζρ’ (νεωτέρα χειρὶ προσθεμιμένα· λ’ Ἰουνίου ἢ ἡμέρα Σαββάτω), ἐγρᾶφη δὲ χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ. Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἐφθαρμένος περὶ τὸ μέσον ὑφ’ ὑγρασίας, ἔχει δ’ ἐξ αὐτῆς μεγάλην ὀπήν.

1313. 45. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Παραινέσεις, λόγοι καὶ κεφάλαια.

Ἐν τέλει. Αὕτη ἡ θεία καὶ ἱερὰ βιβλος ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ῥαφαήλου εὐτελοῦς ἱερομοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Λειμῶνος, ὑπάρχει δὲ κτεῖμα τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἡτοῦ τῆς τοῦ Σίμωνος Πέτρας ἐν ἧ καὶ γέγραπται ἡγουμενεύοντος κυρίου Συμεῶν ἱερομοναχοῦ... ἐν ἔτει ‘ζρισϞ’ μηνὶ Φεβρουαρίῳ η’ (=1608).

1314. 46.

Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2. (σ. 916).

Λόγοι πανηγυρικοὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων πάντων καὶ τινες Διηγῆσεις ἀνώνυμοι περὶ εἰκόνων.

Οἱ λόγοι εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ξζ’), Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου, Γρηγορίου Νύσσης, Νεκτα-

ρίου Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Παντολέοντος διακόνου, Ἀνδρέου Κρήτης, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Λεοντίου Κωνσταντινουπόλεως, Βασιλείου Ἰσαυρίας *Εἰς τὴν Ἀνάληψιν*, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Καισαρείας *Εἰς τοὺς τὴν πατέρας*, “Κωνσταντίνου ἀρχιεπισκόπου καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς πάντας τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀθλήσαντας” (Migne LXXXVIII, 480).

Ἐν τέλει Ἔτους ζϛδ΄ Ἀπριλλίου Λ΄ (=1586) ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρῶν ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ καὶ λύπῃ περιττῇ διὰ τὸ ὑπάρχειν τὸ ἀντίγραφον λίαν σφαλερότατον καὶ δυστυχεστάτον· οὐ μόνον γὰρ ἐν στοιχείοις καὶ συλλαβαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν στίχοις ὀλοπλήροις (sic) διὸ εἶ τι σφαλερὸν ἂν εἴρητε, διορθώσατε καὶ μὴ καταράσθε. Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ μονῇ Σίμωνος Πέτρας διακειμένη ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω.

1315. 47. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος.

1316. 48. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος. Ἐτελειώθει ἐπὶ ἔτους ςϞϛϞϞ (=1588).

1317. 49. Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι ἁγίων Ἰανουαρίου.

1318. 50. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

“Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων” Σεπτ.—Φεβρ.

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία
ἔγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ

ἔτους ςριβϞ ἰνδ. δ΄ (=1604, ὅτε ἰνδικτιῶν ἦν β΄ καὶ οὐχὶ δ΄).

1319. 51. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

3. Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον βλέπω.

6. Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος.

7. Βασιλείου Σελευκείας Ἐγκώμιον εἰς τὸν Δαυὶδ.

8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸν μάρτυρα Γόρδιον.

9. Βίος καὶ πολιτεία Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ...σεῖν καὶ αὐτὸς εὐλόγως δοκῶ μοι μὴδὲν πάντως ἐγκαλοῦμενος. Τέλ. (κολοβόν) οἱ καὶ ὡς θύματα λογικὰ καὶ οἰκειότατα καὶ φίλτατα μᾶλλον ἐντάφια ἢ ἐπιτάφια συναπελθεῖν ἤ...

10. Λόγος (ἀκέφαλος)

Ἄρχ. ...αὐτῆς κατασκευάζων τὰ ποικίλα τῆς ἀρετῆς κέρασας χρώματα ἀπηρτισμένους ἡμῖν τοὺς χαρακτῆρας ὑπέγραψε τῆς ἐπισκοπῆς. Τέλ. (κολοβ.) ἔστι γὰρ ἔστι τὸν μετὰ πίστεως ἐνταῦθα παραγιγόμενον μεγάλα καρπώσασθαι ἀγα[θά]...

11. Λόγος (ἀκέφαλος)

Ἄρχ. ...μα αὐτοῦ Ἰησοῦς τὸ κληθέν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιτίᾳ καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ. Τέλ. αὐτὸς γὰρ ἔστιν ὁ σταυρὸς ὁ τὸν κόσμον σώζων διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

12. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

14. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

15. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

16. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

17. “Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὖρεσιν.”

18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ ρήτὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

Κῶδις ἐλλιπέστατος, πλείστων πολλαχοῦ ἀποκεκομμένων φύλλων.

1320. 52.

Χαρτ. φύλ. XVII.

Συναξάριον Μαρτ.—Αὐγ.

Ἄρτι τέρμα πέφθακε τῆςδε τῆς θείας βιβλου.
Θεοῦ δῶρον γὰρ ἔστι καὶ πόνος Ἰωήλου.

1321. 53.

Χαρτ. φύλ. XVI.

Λαυσαϊκόν.

Ἐγράφει τὸ παρὸν βιβλίον παρ’ ἐμοῦ ἐλαχίστου Δανιὴλ ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ ἱερομονάχου εἰς τὴν τῆς Σιμόπετρας μονήν.

1322. 54.

Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου δ΄—ιέ΄.

Ἐν τέλει μονοκονδυλικῶς Δανιὴλ ἱερομόναχος. Εἶτα δὲ ἄλλη χειρὶ πιθανῶς Ἐγράφει διὰ συνδρομῆς πολλῆς καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Παρθενίου καὶ πάνυ φιλοβίβλου· αὐτὸς γὰρ καὶ τὸν Δωρόθεον τὸ βιβλίον ἔγραψε καὶ ἄλλα ἅτα· ὅθεν δέον ἐστὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. Κτῆμα τοῦτο τῆς μονῆς τοῦ Σίμωνος Πέτρας.

1323. 55.

Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.

1. Λόγος (ἀκέφαλος).

Ἄρχ. ...δεύτερον λόγον· συντε[ι]τέ μοι οὖν ἐάντους παρακαλῶ παρέχοντες τὴν ζωὴν καθὼς προ-

λαβῶν εἶπον ὅτι μαργαρίτου τιμιώτερον λόγον μέλλω ἀνιμᾶσθαι. Τέλ. ἀκουσον οὖν Παύλου λέγοντος ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθαι· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος...ἀμήν.

2. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

3. Νικήτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

4. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

5. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ Εἰσόδια.

6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια εἶτουν γενέθλια τοῦ Σωτήρος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.)...τῆς ἐπιδόσεως· ὁράτε πηλίκον τὸ ἔργον τῆς ἐμῆς σωπῆς.

Ἐν τέλει τούτου τοῦ λόγου·

Ὅστις ὁ διψῶν ἐνθέων διδαγμάτων

ἦτω προθύμως ἐνθάδε καὶ πινέτω.

Ῥέει γὰρ ἀθάνατος ἡ κρήνη λόγου

τοῦ παμμεγίστου πανσόφου Γρηγορίου.

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

9. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

10. Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἀρχ. Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἀρχ. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών.

12. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἀρχ. Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

14. “Λόγος διαλαμβάνων τὰ τῆς συλλήψεως, γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ τιμίου προφῆτου Προδρόμου.”

Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

16. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.

17. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.

18. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

19. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

20. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν καὶ εἰς Συμεὼν καὶ Ἄνναν.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων.

22. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτήτα.

23. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα (μέ').

24. Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἀγίῃ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ.

25. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν καινὴν Κυριακήν.

26. Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ψηλάφησιν τοῦ Θωμᾶ.

27. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης “Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ

καὶ ὅτι οὐδεμία διαφωνία παρὰ τοῖς τέσσαρσιν Εὐαγγελισταῖς καὶ εἰς τὰς ἀγίας μυροφόρους.”

28. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν παράλυτον.

29. Κυριλλοῦ Ἀλεξανδρείας Εἰς τὸν παράλυτον.

30. Λέοντος πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

31. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα Λόγοι δύο.

32. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν.

33. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

34. Βασιλείου Καισαρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

35. Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Εἰς τοὺς τιῆ θεοφόρους πατέρας.

36. “Τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου ἐπὶ καθαιρέσεως Ἀρείου, ἐν οἷς ἡ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου.”

37. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ πικρῶς κλαίειν τοὺς τελευτῶντας.

38. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Ἀρχ. Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ παρὰ λόγον.

39. Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγ. πάντας.

Τέλ. (κολοβ.) τῆς καρδίας τῆς ἡμετέρας καὶ καθάπερ οἱ τὰς οἰκίας τὰς ἑαυτῶν...

1324. 56.

Χαρτ. φύλ. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλία (Κυριακοδρόμιον) ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἀπὸ τῆς γ' ὀμιλ. σελ. 2. Ἐγγραφή ἐπὶ ἔτους Ἰρμα' μηνὶ Ἰουλίῳ δεκάτῃ (=1633).

1325. 57.

Χαρτ. φύλ. XV.

Μηναῖον Μαρτ.—Αὐγ.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μαρτυρίου τοῦ ἀμονάχου.

1326. 58.

Χαρτ. φύλ. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Δεκεμβρίου ιε'—λα'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος. Ὁ παρῶν Μεταφραστῆς ἐγράφει διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀγίου γέροντος κυροῦ Γαβριὴλ καὶ φιλοβιβλου...ἐγράφει δὲ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς καὶ καθηγουμένου κῦρ Συμεὼν ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν βιβλίων εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν τὴν τοῦ Σίμωνος Πέτραν.

1327. 59.

Χαρτ. φύλ. XVI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ἰωάννην Ὁμιλ. α'—μς'.

Ἡ θεία αὐτῇ καὶ ἱερὰ βιβλος ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ δεσποτικῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας.

εγράφη δὲ χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου καὶ ἁγίου προηγουμένου κυροῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου...ζρμβ' (=1634).

1328. 60. Χαρτ. φύλ. XVI.

Δωροθέου Λόγοι (ἀκέφαλοι)
ἀπὸ β' "Περὶ ταπεινοφροσύνης" μέχρι ιθ' "Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητάς."
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιήλ ὁ γράψας.

1329. 61. Χαρτ. φύλ. XVIII.
Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

1330. 62. Χαρτ. 4. XVII.
"Συναξάριον τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων"
Σεπτ.—Φεβρ.

Βιβλίον τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς μονῆς τῆς τοῦ Σίμωνος πέτρας τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ Ἄθω ὄρει διακειμένης γραφέν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ἡσυχαστηρίῳ τοῦ θεσπεσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου τῷ τῇ Παντοκρατορικῇ σεβασμίᾳ μονῇ διακειμένῳ ὑπερθεν τοῦ λεγομένου Ἄδου.

1331. 63. Βομβ. 4. XIV.

1. Συναξάριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
2. Τετραευάγγελον.
Ἐν τέλει.
Γόνυ μὲν ζεύξας καὶ ὑποκλίνας κάραν χεῖρας ἐκτείνας πρὸς τὰς θείας τετράδας ἐκκεπλήρωκα τὴν θεόδοτον δέλτον ἐν ἔτει Ἰϛωκθ' Ἰνδ. ε' (=1321).
3. Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
4. Ἀπόστολοι τῶν ἐπισήμων Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν.

1332. 64. Χαρτ. 4. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τῆς Προθωρίας, πίνακος, Βίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος καὶ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.
2. "Σχόλια τῆς παρούσης βίβλου."
Ἄρχ. Ἀνείδον τὸ θεῖον ἐπεῖπερ καὶ ἀσχημάτιστον· ἀνείδον καὶ ἡ πρωτόκτιστος ἕλη μήπω διαμορφωθεῖσα παρὰ Θεοῦ μὴδὲ κόσμον ἀπολαβοῦσα τὸν πρέποντα.
Τὰ σχόλια ἀποτελοῦνται ἐκ σλζ' βραχέων κεφαλαίων, ὧν τὸ σλζ' Χειραγωγὸς τοῖς ἀγγέλους λέγει οὐδ εἶδεν ὁ Ἰακώβ ἐν τῇ Κλίμακι ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας.

*1333. 65. Χαρτ. 8. XV.

1. "Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ κεφάλαια τριάκοντα πέντε περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ἕμνων."
2. Μητροφάνους Ἐξήγησις.
3. "Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν ἕμνων καὶ εὐχαῖ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσὶ δὲ πόνημα **Θηκαρᾶ μοναχοῦ**."
Ἐμπεριέχονται αἱ εἰκόνες Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου καὶ Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

Η.

4. "Τοῦ αὐτοῦ Εὐχαῖ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ."

5. Τετραευάγγελον.
6. Ψαλτήριον.

1334. 66. Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφαλος).
2. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ εἰς Ποιμένα λόγος.

1335. 67. Περγ. 8. XIV.

1. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ...τῆς ἀλιευτικῆς ποιησόμενος· ἐκοινωνεῖ μὲν οὖν τῆς τέχνης ὁ παῖς τῷ πατρὶ. Τέλ. ὁμοῦ τὲ τοὺς μετέχοντας εὐπορωτέρους ποιῶν καὶ δαψιλέστερος ἑαυτοῦ μᾶλλον γενόμενος χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ...ἀμήν.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν Χρυσόστομον.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ ῥήτὸν τοῦ Λουκᾶ Καθελὼ μου τὰς ἀποθήκας.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις.

5. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ τὸν Ἄβραάμ.

6. Ἰωάννου Εὐχαῖτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν τελώνην.

8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

9. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας.

10. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.

Ἄρχ. Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς τὸν λαόν.

11. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.

Ἄρχ. Σαλπύσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι.

12. "Λόγος εἰς τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην εὑρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου."

Ἄρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ἐφέστηκε.

13. "Διήγησις θαυμαστῆ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ παρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης."

14. Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου Εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον.

15. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου.

16. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς ἁγ. ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

17. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου (κολοβ.).

1336. 68. Χαρτ. 8. XVIII.

Βίος καὶ θαύματα ἁγίου Ἐπιφανίου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ (ἀκέφαλος, κολοβός).

16

1337. 69. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ὁμιλία παραινετικὰ καὶ κατηχητικὰ μὴ βραχύνεται καὶ ἀνώνυμοι πλὴν τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἀκέφαλ.).
 2. (Ἀνεπίγραφον) Περὶ τῶν ιβ' ἄρθρων τῆς πίστεως ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Πρῶτον πρέπει τῷ ἄλλῃ θινῷ Χριστιανῷ πιστεῦν καὶ ὁμολογεῖν τὰ ιβ' ἄρθρα τῆς πίστεως.
1338. 70. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἀποστολοευάγγελα τῶν λβ' ἑβδομάδων.
 2. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
 3. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
1339. 71. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ὁμιλίας, λόγοι καὶ ἐγκώμια ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Προτάσσεται πρόλογος τοῦ ἱερομονάχου Διονυσίου τοῦ ἐκ Σιατίστης.
1340. 72. Χαρτ. 8. XVII.
 Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλίας ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου ξίσμα, ζρλς^ω (= 1628).
1341. 73. Χαρτ. 8. XVII.
 Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλίας ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
1342. 74. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἐπιστολιμαῖος περὶ συμφωνίας.
 2. Τοῦ αὐτοῦ ἔκ τῶν Ἐρωτήσεων κεφάλαια.
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τοῦ δεῖν δοξάζειν τὸν Θεόν.
 4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τοῦ Περὶ πίστεως λόγου.
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῶν ἐπιστολῶν.
 6. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ “Λόγος [περὶ] πίστεως.”
 7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῶν Πράξεων καὶ τῆς πρὸς Κορινθίους β' ἐπιστολῆς.
 8. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ βαπτίσματος.
 9. Ἰωάννου “τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῶν Πράξεων περὶ τοὺς καταφρονούντας τῶν ἁγ. Γραφῶν.”
 10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τῶν Ἐρωτήσεων.
 11. Τοῦ αὐτοῦ ἔκ τῶν Ἠθικῶν.
 12. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κανὼν νη'.
 13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τοῦ λόγου Ὅτι ἐπικίνδυνον καὶ τοῖς λέγουσι καὶ τοῖς ἀκούουσι τὸ πρὸς χάριν δημηγορεῖν.
 14. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τῶν Ἐρωτήσεων Ὅτι φοβερὸν τὸ κρίμα τῷ προεστῶτι.
15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῶν ἐπιστολῶν Ὅποῖον χρῆ εἶναι τὸν διδάσκαλον.
 16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τῶν Ἐρωτήσεων Ποταπὸν φρόνημα ὀφείλει ἔχειν ὁ προεστῶς.
 17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου Περὶ διδασκάλων.
 18. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἔκ τῶν Ἐρωτήσεων.
 19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Κεφ. ἐκ τῶν λόγων Περὶ ἱεροσύνης.
 20. Τοῦ αὐτοῦ ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς.
 21. Ὅπως δεῖ γίνεσθαι τὰς χειροτονίας ἐκ τῶν ἁγ. Εὐαγγελίων, τῶν Ἀποστόλων, Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου καὶ ἐγκύκλιος ἐπιστολῆ Γενναδίου καὶ Ταρσίου τῶν πατριαρχῶν.
 22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.
 23. “Ἐκ τοῦ χρονικοῦ Γεωργίου [τοῦ Ἀμαρτωλοῦ] περὶ Μωσέως καὶ Ἡλεί.”
 Ἄρχ. Ποῦ οὖν εἰσὶν οἱ ἐνάρετοι ποιμένες. Τέλ. Ἐλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
 24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔκ τῆς Ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολῆς.
 25. Τοῦ αὐτοῦ Ἠθικὸν ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐρμηνείας Περὶ κενοδοξίας.
 26. Τοῦ αὐτοῦ Ἠθικὸν ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐρμηνείας Κατὰ σχισματικῶν.
1343. 75. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Λόγος (ἀκέφαλος)
 Ἄρχ. ...συνήθεια ἐπεκράτησεν ἀδελφοὶ ἀπαρχειεῖς εἰς ὧλων τὸν κόσμον.
 2. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος πῶς ἐξέρχεται ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος.
 3. “Ἐκ τῶν λόγων τοῦ Χρυσοστόμου Παραίνεις τί νὰ κάμνη πάσα Χριστιανὸς νὰ σωθῆ.”
 4. “Λόγος ἕτερος διδασκαλικὸς ἐκ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου ἐρανισθεῖς Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.”
 5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
 6. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου ἔκ τοῦ λόγου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
 7. “Ὁμιλία ωραιωτάτη περὶ τῆς θείας κοινωνίας.”
 Ἄρχ. Περὶ τῆς θείας κοινωνίας τῶν ἀχράντων μυστηρίων βούλομαι νὰ ὁμιλήσω.
 8. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Εἰς τοὺς κεκοιμημένους.
 9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.
 10. Πραγματεία περὶ γῆς, φυσικῶν φαινομένων καὶ οὐρανίων σωμάτων.
 Ἄρχ. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τρίγωνον ἐστὶν οὔτε τετράγωνον οὔτε μακρὸν οὔτε τρόγγυλον ἀλλὰ στρογγυλόμηκρον ἤγουν τρογγυλόμακρον.

11. “Διήγησις ὠφέλιμος περὶ τῆς πανσέπτου ἱεράς εικόνας” τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. Πάντα τὰ ἔκπαλαι καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

12. “Περὶ τινος ἐπισκόπου ἀσκητοῦ γεγονότος” καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ. Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—10 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1344. 76. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἄρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Τέλ. (κολοβόν) ἐὰν ἐπιστρέψωμεν εἰς αὐτὸν καὶ μετανοήσωμεν μετὰ καρᾶς...

Τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος ἐκ δύο φύλλων (Περγ. 4) ἀπὸ Μηναίου μετὰ φωνῶν.

1345. 77. Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιοσμοῦ (XVII).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ πλουσίου καὶ Λαζάρου, ἐν τῇ καθωμλημένῃ (XVII).

3. “Ἰωάννουκίου ἱερομονάχου Μαρκουρά Κερκυραίου διδασκάλου φιλοσόφου Περὶ μετεώρων” (XVIII).

4. “Πίναξ περιέχον τοὺς βίους τῶν ἁγίων” (XVIII).

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ εἰς τὰς δώδεκα ἡμέρας Τρίτη παρὰ γλυφουργοῦ τεχνίτου Βενιαμὶν τοῦ Γανοχορίτου ἔτει τῷ σοτιρίῳ 1788.

1346. 78. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

1. “Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.”

2. “Ἐκστασις καὶ διήγησις φοβερά καὶ παράδοξος καὶ πάνυ ὠφέλιμος.”

3. “Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.”

4. “Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ ὠφέλιμος.”

5. “Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ξενοφώντος.”

6. “Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδόνος (κῶδ. Χαλκηδών) Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

Περιέχεται μόνον μία. Ἄρχ. Ἡ εἰς τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολή.

7. “Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”

8. “Περὶ τοῦ φιλοχρίστου Ἰουλίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου.”

9. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας,

μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 5, 8, 9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1347. 79. Χαρτ. 16. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

Ἐν τέλει δι’ ἐρυθρῶν γραμμάτων Ζαχαρίας ἱερομόναχος.

2. “Βίος Ἰωάννου Ἀλεξίου τοῦ ἐλεήμονος, μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν.”

3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. “Περὶ ἀρχιερέων βιβλίον πρῶτον.”

Ἄρχ. Πρῶτος ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεὺς εἶναι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

5. “Διήγησις ὠφέλιμος τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”

6. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικοῦ.

7. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

8. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

Πάντα πλὴν τοῦ ὑπ’ ἀρ. 3 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1348. 80. Χαρτ. 16. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Κεφ. ρδ’, ὧν α’ “Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον.—ρδ’ Περὶ ἀναστάσεως. Προτάσσεται Δονάτου τοῦ Βερονέζη πρόλογος Πρὸς τοὺς φιλέλληνας.

1349. 81. Χαρτ. 16. XVIII.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον).

Ἐγράφη τῷ παρῶν δια χειρὸς ἐμοῦ Διονισίου ἱεροδιακόνου Πάτρα κιλέου Ζακίνθος 1705 μηνιῶς Μαρτίου.

1350. 82. Βομβ. φύλ. XIII.

1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Ὀκτωήχως περιέχων στιχηρὰ καθίσματα μετὰ καὶ τῶν παρακλητικῶν κανόνων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἀναστασίμων.”

2. “Στιχηρὰ τοῦ Στιχηραρίου.”

3. Μηναῖον καὶ τῶν δώδεκα μηνῶν.

4. Στιχηρὰ τοῦ Τριψιδίου.

5. Τριψιδιον (κολοβόν).

Τὰ πρῶτα τροπάρια ἐν τοῖς ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 3 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ 4 μετὰ σηματοφώνων. Τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ ὑπ’ ἀρ. 3 σελ. 2. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἑπτὰ φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα ἀκολουθίας, ἐν αἷς ἐν τροπάριον μετὰ σηματοφώνων.

1351. 83. Χαρτ. 4. XVIII. σελ. 2. (φ. 3, τιβ).

“Βιβλίον καλούμενον μέγας Θεκαρᾶς

ἐν ᾧ περιέχονται οὐ μόνον οἱ προγραφέντες καὶ τυπωθέντες ὕμνοι τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει...

Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, ἀλλὰ πλείστα τε καὶ ἄλλαι εὐχαί... Προσέτι δὲ περιέχει καὶ τὸ κοσμοχαρμόσυνον Θεοτοκάριον ὀλόκληρον μετὰ τοῦ ψυχωσπηρίου Ψαλτηρίου καὶ τοῦ μεγάλου

κανόνος καὶ ἄλλων τινῶν ψυχωσώστων κανόνων... Ἐγράφη δὲ παρ’ ἐμοῦ ταπεινοῦ Δωροθέου τάχα καὶ ἱερομονάχου τούτικλην Κούβλη ἐκ νήσου Χίου ἐκ τῆς περιβοήτου καὶ βασιλικῆς μονῆς

Σίμωνος Πέτρας, τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθω κειμένης. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκδ’ κατὰ μῆνα Νοέμβριον.” (=1724.)

1352. 84. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).

2. Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων (κολοβόν).

1353. 85. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Μηναῖον Δεκεμβρ.—Φεβρ.

Τινὰ τροπάρια μετὰ σηματοφώνων.

1354. 86. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
1. Μηνιαῖον Σεπτ.—Νοεμβρ. κατ' ἐκλογὴν.
'Ἐν τέλει· Ἡλιάς ὁ Πελωπονῆσιος καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Ἀνδριανουπόλει ἐγραψα. Ἔτους ,ζμγ' μηνὶ Μαρτίῳ ιε' (=1535).
2. Ἀκολουθία τῶν ὥρων τῆς παραμονῆς τῶν Φώτων.
1355. 87. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1356. 88. Χαρτ. 4. XIV.
1. Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Σεραφεῖμ (σελ. 2).
1357. 89. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Τριψίδιον (κολοβόν).
1358. 90. Χαρτ. 4. XVI σελ. 2 (ἐν μέρει).
Τριψίδιον.
1359. 91. Χαρτ. 4. XIV.
Τριψίδιον (κολοβόν).
1360. 92. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηνιαῖον Νοεμβρ.—Ἰαν'.
1361. 93. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηνιαῖον Μαρτίου (κολοβόν).
1362. 94. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηνιαῖον Ἰουλίου (κολοβόν).
1363. 95. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Μηνιαῖον Ἰαν.—Φεβρ. (κολοβόν).
1364. 96. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Δεκεμβρίου.
'Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος... Ἐν ἔτει ,ζμη' μηνὶ Ἰουλίῳ (=1540). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XVI) περιέχον ἀποσπάσματα Συναξαρίου.
1365. 97. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθίαι δεσποτικῶν ἑορτῶν.
2. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
3. Μηνολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
4. Ἀκολουθίαι ἀνεπίγραφαι.
5. "Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος."
6. "Θεοτοκία κατ' ἦχον."
'Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχον τροπάρια.
- *1366. 98. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Σεπτεμβρίου α'—κ'.
Κοσμεῖται ὑπὸ κομφοῦ ἐπιτίτλου.
1367. 99. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Νοεμβρίου (ἀκέφαλον).
'Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηνιαῖον δια χειρὸς ἐμοῦ Κομμενοῦ ἐν τι μιτηλήνῃ.
1368. 100. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Νοεμβρίου.
'Ἐν τέλει· Ἔτους ,ζοσ^ω ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ θ^η (=1568). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωὴλ πόνος.
1369. 101. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνιαῖον Δεκεμβρίου α'—ιθ'.
1370. 102. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνιαῖον Δεκεμβρίου κ'—λα'.
Γέγραπται τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ ὁ ἀρ. 1369 (101). Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικηφόρου πόνος.
1371. 103. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Ἰανουαρίου α'—ιδ'.
'Ἐν τέλει· Χριστοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Ῥαβουλά μοναχοῦ. Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζζα^ω ἰνδικτιῶνος ια'. τάχα καὶ ἱερομονάχου (=1583).
1372. 104. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Ἰανουαρίου ιε'—λα'.
'Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηνιαῖον διὰ χειρὸς παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτολοῦ Ῥαβουλά ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Τρικάλου. Ἔτους ,ζζα^ω (=1583). Ὁ δὲ ἐμπρησμός τῆς μονῆς τῆς τοῦ Σίμονος Πέτρας γέγονεν ,ζπθ^ω Δεκεμβρίῳ ια' ὥρα ζ' τῆς νυκτός (=1580). Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὅπερ καὶ κτῆμα αὐτῆς ὑπάρχει... Ἰδ. καὶ ἀρ. 1371 (103).
1373. 105. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Μαρτίου.
'Ἐν τέλει... ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζζς' μηνὶ Ἰανουαρίῳ... (=1588).
1374. 106. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Φεβρουαρίου (ἀκέφαλον).
'Ἐν τέλει... τὸ δὲ ἔργον ἀμαρτωλοῦ Νείλου.
1375. 107. Χαρτ. 16. XVI.
Μηνιαῖον Ἀπριλίου.
1376. 108. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Μαΐου.
1377. 109. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἀκολουθία (ἀκέφαλος).
Σφύζονται μόνον τρία τροπάρια τοῦ τέλους.
2. "Τοῦ μετὰφραστοῦ κυροῦ Συμεὼν τοῦ λογοθετοῦ Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδοξοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."
3. Μηνιαῖον Μαΐου.
'Ἐν τέλει· Τέρμα εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σοφίας ἐγράφη· θυγατρὸς γε μὴν Ῥίκου τοῦ

Κοντοϊωάννου Μαΐου ι'. πολλοῦ κόπου καὶ μόχθου. ἰνδικτιῶνος τὸ τρεχοῦσης τρίτης, ἐξακισχιλιοστοῦ καὶ ἑβδομιστοῦ ἔτους ἑννακισιοστοῦ καὶ ἐβδόμου· ὅτι δὲ εἴμι ἀμαθῆς τε καὶ γυνή, οἱ τὴν βίβλον ταύτην ἀναγι- νώσκοντες ἔμοιγε συγγνωτε διὰ τὸν Κύριον οὐνεκα τῶν ἀναριθμῆτων σφαλμάτων. (=1469; 1470;)

1378. 110. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν ἔτει ,ζ'η' μηνί Δεκεβρίῳ ιζ' (=1589)... Καὶ κατωτέρω τῇ αὐτῇ χειρὶ· Τὸ αὐτὸ ἔτος γέγονα καὶ κοινοβιάτης ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ, γράφων ἀμισθί.

1379. 111. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰουλίου.

1380. 112. Χαρτ. 8. XVII.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ραφαὴλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζ'ριθ'...μηνί Ἀπριλίῳ κέ' (=1611).

1381. 113. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία διαφόρων ἀγίων (κολοβ.).

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἑν φύλλον (Περγ. XII), κεκολλη- μένα μὲν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος, περιέχοντα δὲ μέρος ἐκκλη- τιαστικοῦ λόγου.

1382. 114. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Αὐγούστου ιέ'—λα'.

Ἐν τέλει·

Πόνος Κυρίλλου, κτῆμα δ' ἡ βίβλος πέλει
μονῆς Σίμωνος τῆς ἐν Ἀθῶν τῷ ὄρει.

Ἐτους ,ζ'η' μηνί Ἰουλλίῳ ι' (=1590).

1383. 115. Χαρτ. 8. XVI.

Ὡρολόγιον.

1384. 116. Χαρτ. 4. XIV.

Τριῶδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

Τινὰ τῶν τροπαρίων μετὰ σηματοφώνων. Ἐν ἀρχῇ μετὰ τὰ πρῶτα χαρτ. φύλλα 16 φύλλα (Περγ. XIV), ἐν οἷς ἡ συνέχεια τοῦ Τριῶδιου.

1385. 117.

Χαρτ. 8 μέγ. XVI. σελ. 2 (τὸ πλείστον).

1. Ψαλτήριον τοῦ Δαυΐδ.
2. Ὀκτώηχος.
3. Ἀκάθιστος ὕμνος.
4. Τὰ ζ' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
5. Ἀκολουθία τῶν μεθεορτίων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
6. Στίχοι εἴκοσι καὶ δύο εἰς Μιχαὴλ τὸν Βοεβόδαν (XVIII. αἰών).

*Αρχ.

Δοῦκα καὶ πρωτομάστρω πάσης Τρανσυλβανίας
Μιχαὴλ βοεβόδα δέ, αὐθεντ Οὐνγκροβλαχίας.

Τέλ.

Ἐκέρδεις παντοῖοι δόξαν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ φήμην τὴν ἀθάνατον δια τὸν καλοῦς ἀγῶνα.

7. Τέσσαρες οἱ ἐξῆς στίχοι (καταλογ. XVIII αἰών).

Χίος ἀνὴρ οὐκ αγαθὸς λέγει ἡ παρμίλια
ἕνας τον ἄλο στὴν λολιά μιάζουν ὄλοι μία
καὶ μοναχοὶ τὸ μαρτυροῦν καὶ ὄλονων δίδουν νόσιν·
ἀν οἶδες πράσινω ἄλογων καὶ Χιότι με τὴν γνώσιν.

8. Μηναῖον τῶν ιβ' μηνῶν μετὰ τριῶδιου καὶ πεντη-
κοσταρίου.

9. "Μηνολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν."

10. Κανόνες τινές.

11. Πίνακες τοῦ πασχαλίου δύο.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 4—7 ἐπὶ παρενθεθειμένων ἐν τῷ μεταξὺ φύλλον (Χαρτ. XVI καὶ XVIII. σελ. 1). Ἐν ἀρχῇ 5 φύλλα παρεντε-
θειμένα (Χαρτ. XVI. σελ. 1) περιέχοντα τὴν Ἀκολουθίαν τῆς
μνήμης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Χριστιανῶν. Ἐν
ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἑν φύλλον (Περγ. XIII. σελ. 2) περιέχοντα
μέρος πίνακος τῶν Πράξεων τῶν ἀγ. Ἀποστόλων.

1386. 118. Χαρτ. 8. XV.

Τριῶδιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει· Ἐτελιώθη τὸ παρὸν τριῶδιον...ἐπὶ ἔτους
κόσμου ,ς'α'κβ' ἰνδικτιῶνος ι'. Χεῖρ τοῦ γράψαντος
Στεφάνου ἱερέως. (=1414;)

1387. 119. Χαρτ. 8. XVII.

Τριῶδιον ἀρχ. ἀπὸ γ' Κυριακῆς νηστειῶν.

1388. 120. Χαρτ. 8. XVII.

Τριῶδιον.

*1389. 121. Χαρτ. 8. XIV.

1. Διονυσίου μοναχοῦ πεντηκοντὰς ἰάμβων.
2. Μητροφάνους Ἑρμηνεία εἰς εὐχὰς Ὁηκαρά.
3. Ὁηκαρά Πενθικαὶ εὐχαί (κολοβ.).
4. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ τῆς δευτέρας παρου-
σίας (κολοβός).

Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων τῶν τριῶν ἱεραρχῶν καὶ Θεοδώρου τοῦ
προηγουμένου.—Τὸ ὑπ' ἀρ. 4 XVII αἰῶνος.

1390. 122. Χαρτ. 8. XVI.

Τριῶδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1391. 123. Χαρτ. 8. XVI.

Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).

1392. 124. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

1393. 125. Χαρτ. 8. XVI.

Πεντηκοστάριον.

Ἐν τέλει· Ἐτους ,ζοδ' ἰνδικτιῶνος θ' (=1566).

1394. 126. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ (ἦχος α'—δ').

1395. 127. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ (ἦχος πλάγ. α'—δ').

- 1396.** 128. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητική (ἀκέφαλος, κολοβή).
- 1397.** 129. Χαρτ. 8. XVI.
1. Παρακλητική (ἀκέφαλος), Ἦχος α'—γ'. καὶ ἡ ἑσπέρα τοῦ Σαββάτου πλαγ. α'.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἀμισθὶ ἔνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας. Ἐν ἔτει ,ζ'ε'... (=1587).
2. Ἐωθινὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κατ' ἤχον φωταγωγικὰ τῆς Ὀκτωήχου.
- 1398.** 130. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητική (ἦχος πλάγ. α'—δ').
Ἐν τέλει· Ἐγράφη πᾶσα ἡ Ὀκτωήχος οἶον καὶ τὰ δύο βιβλία παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ ἀμισθὶ ἔνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας ἐν ἔτει ,ζ'ε'... (=1587). Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 1397 (129).
- 1399.** 131. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναῖον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατ' ἐκλογὴν.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
- 1400.** 132. Χαρτ. 8. XIV.
Μηναῖον τῶν ιβ' μηνῶν κατ' ἐκλογὴν.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
- 1401.** 133. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αἰγ. α'—ιδ' καὶ Σεπτ. κβ'—λ'.
- 1402.** 134. Χαρτ. 8. XVII.
“Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος” (Παρακλητικὴ ἄνευ τῆς Ὀκτωήχου).
Ἐν τέλει· Γραφεὺς πενιχρὸς μόλις ἦλθεν εἰς τέλος Ἀρσένιος τὸ ὄνομα τάχα καὶ ἱερέως. Ἐν ἐτι τῆς ἐν-σάρκου εἰκονομασίας ,αχ'ε' μηνὶ Μαΐω κδ' (=1695) ἡ τιμὴ αὐτοῦ γρῶσια 8.
- 1403.** 135. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.
Ἐν τέλει· Ἡ παρούσα ἀγία καὶ μεγάλη ἐβδομάς ἐγράφη χειρὶ καὶ πόνω Κυρίλλου μοναχοῦ... ,ζριζ' μηνὶ Ἀπριλλίω ε' (=1609).
- 1404.** 136. Χαρτ. 8. XVI.
1. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωὴλ πόνος... Ἐν ἔτη ,ζ'ωο5^ω ἰνδικτιῶνος ια' Μαρτίου η' (=1568).
2. Πίναξ τῶν πασχαλίων.
3. Πίναξ τῶν ἀποστολοευαγγέλων τοῦ Τριωδίου.
4. Λόγος (ἀνεπίγραφος).
Ἄρχ. [Τ]ὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν φυλάσσετε ἀδελφοί.
5. Λόγος (ἀνεπίγραφος).
Ἄρχ. Εἰ οὖν ἡμεῖς ἀδελφοὶ τοὺς τῷ Χριστοῦ τιμίω αἵματι.
- 1405.** 137. Χαρτ. 8. XVI.
1. “Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.”
Ἐν τέλει· Ἐτεῖ τὸ ἀπο τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλι-οστῶ πεντακοσιοστῶ σαρακωστῶ θ' μηνὸς Ἡουλλίω λα' (=1549).
2. Κανόνες τινὲς καὶ προσευχαί.
3. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
4. Εὐχαί τινες.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἓν φύλλον (Περγ. XII) περιέχοντα τροπάρια ἐκ τινος ἀκολουθίας.
- 1406.** 138. Χαρτ. 8. XVI.
1. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφαλον).
2. Πίνακες τῶν ἐβδομάδων τοῦ ὄλου χρόνου, τῶν ἡχῶν καὶ ἑωθινῶν, τῶν πασχαλίων, τοῦ μηνολογίου καὶ τοῦ σεληνοδρομίου (κολοβ.) μετὰ ἐρμηνειῶν ἐν τέλει.
- *1407.** 139. Χαρτ. φύλ. XVII.
1. Ψαλτήριον.
2. “Δεῖ γινώσκειν ὅπως ὀφείλει στιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον καθ' ὄλον τὸν ἐνιαῦτον.”
3. “Στίχοι εἰς τὸν θεῖον Δαβίδ” (ἱαμβοὶ καταλο-γάδην).
4. Ὕμνοι τριαδικοί.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀκόμψων ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὸ παρὸν καὶ ἱερὸν καὶ σωτηριώδες Ψαλτήριον ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ ἐπὶ ἔτος τὸ σωτήριον χιλιοστῶ ἐξακο-σιοστῶ ἐνενηκοστῶ δεύτερῳ (=1692)...καὶ τὸ ἀφιε-ρώωνω εἰς τὴν ἱερὰν καὶ βασιλικὴν μονὴν τοῦ Σίμωνος Πέτρα, ἣτις νέα Βηθλεὲμ ἐπονομάζεται διὰ ψυχικὴν μου σωτηρίαν.
- *1408.** 140. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ ἀρχικοῦ γράμματος. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐγράφη διὰ χειρὸς Λουκᾶ Οὐγκροβλαχείας τοῦ Κυπρίου καὶ ἑτελείωθη παρ' ἐμοῦ Ἰακώβου ἀρχιερέως καὶ ἐμοῦ ὄντως αὐτῷ μαθη-τοῦ εὐαριθμητῆ κατὰ ,ζρμγ' (=1635).
- 1409.** 141. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον.
- 1410.** 142. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
- 1411.** 143. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον.
2. Ὕμνοι τριαδικοί.
- 1412.** 144. Βομβ. 8 μέγ. XIV.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Πέντε φύλλα περὶ τὸ τέλος ἐκ περγαμηνῆς (XIV αἰών.).

1413. 145. Χαρτ. 8. XVI.
1. Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνάγνωσιν.
2. Τετραεῦγγelon.
3. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους 509^ο ἰνδ. 187^ο (=1571).
1414. 146. Χαρτ. 8. XIV.
Τετραεῦγγelon (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1415. 147. Βομβ. 8. XIV.
Τετραεῦγγelon.
1416. 148. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Ἀποστολοεἰκόνα τῆς ὄλης ἐβδομάδος.
3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
4. Εὐχὴ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν.
5. Ἀποστολοεἰκόνα εἰς διαφόρους ἁγίους.
6. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἐσπερινοῦ.
7. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ Εἰσόδια.
Ἄρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.
8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Εἰσόδια.
Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.
9. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.
10. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.
1417. 149. Χαρτ. 8. XVII.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).
1418. 150. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).
1419. 151. Χαρτ. 8. XVI.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος, κολοβός).
1420. 152. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀναγνώσματα προφητῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
1421. 153. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαράς.
Προτάσσονται ἀποσπάσματα Θεογνώστου, Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ἁγίου Μαξίμου, Ἐξήγησις περὶ τοῦ Θηκαρά, Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.
1422. 154. Χαρτ. 8. XVII.
Κανόνες διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον.
1423. 155. Χαρτ. 8. XVII.
1. Κανόνες διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου.
Προτάσσεται συνισταχόμενον ἐντυπον Συνταγμάτων περιέχον τε καὶ εὐχὰς ἱκετηρίου εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον συλλεχθὲν μὲν ἐκ διαφόρων βιβλίων, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ κτλ. Ἐνετίησιν ἔτη ἀπὸ
- Χριστοῦ ἀχλε'. Παρὰ Ἰωάννη Ἀντωνίω τῷ Ἰουλιανῷ.
(Λείπει παρὰ Βρετῶ.)
1424. 156. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ἀκολουθία Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
2. Κανόνες τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.
"1795."
1425. 157. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχολόγιον.
Τοῦτο τὸ εὐχολόγιον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Παύλου ἀλλοιοτροῦ καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν μονὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ ἐπικεκλημένῃ Σιμωνος Πέτρα κτλ.
1426. 158. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 380).
Θηκαράς.
1427. 159. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλου (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Ἐν τῇ σταχῶσει ἐπιστολαὶ τινες ἀνάξια λόγου.
1428. 160. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος.
"1649."
2. "Πασχάλιον αἰώνιον."
3. "Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν."
4. "Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου."
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ.
5. "Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου."
6. "Διάλεξις περὶ πῶς ἀριθμοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν β' μηνῶν ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ὁμολογοῦσιν."
7. Εὐχὴ ἐπὶ μεταλήψει.
8. "Ἀποδείξεις ὅτι ὁ Χριστὸς
εἰς τὸν δεῖπνον τὸν μυστικὸν μὲ ἄρτον ἐνζυμον ἐπαρέδωκεν τῶν ἀποστόλων τὸ μυστήριον τοῦ τιμίου τοῦ σώματος καὶ εἶπεν Ἄβετε, φάγετε, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ συμμαθητοῦ τοῦ κῦρ Μαξίμου πολλὰ σοφώτατα."
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
9. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Σιγίλλιον πρὸς τοὺς ἐν Τυρροβύστῳ ὀρθοδόξους.
Ἄρχ. Οὐ μικρὰ τις ζᾶλη τὴν παλαιὰν κιβωτὸν ἐκείνην κατέλαβεν, ὅτε σφοδρῶς κλυδονιζομένη καὶ κυβερνομένη ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐφέρετο, τῶν καταρακτῶν διὰ παραχώρησιν θείαν βαρβαλοῦς ἕνετος καταπεμπόντων καὶ οἶον ἀπειλούντων καὶ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ.
Μόνον τὸ προῖμον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.
1429. 161. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Εὐχαὶ κατασκευτικαὶ κτλ."
2. Θηκαράς.
3. "Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον οἱ (= οἴκοι) κδ ποίημα τοῦ κῦρ Ἀρματά."
4. "Νικηφόρου...Κωνσταντίνου πόλεως
Στοιχεῖ περὶ διαίτης, εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρους κῦρ Ἰωαννίκιον..." (καταλογάδην).

5. "Περὶ αγαθῶν ζωδίων καὶ πονηρῶν καὶ μεσαίων."
 6. "Περὶ τοῦ πότε δεῖ στρατεύειν κατ' ἐχθρῶν."
 7. "Περὶ τῶν ἰβ' ζωδίων."
 Περικαλύπτεται διὰ φύλλον (Περγ. XIII) περιέχοντος μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν.
- 1430.** 162. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
- 1431.** 163. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Τὸ ἤμισυ τοῦ περικαλύμματος περιβάλλει φύλλον (Περγ. XII, σελ. 2) περιεχομένου ἐκκλησιαστικοῦ.
- 1432.** 164. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
 2. Κανόνες εἰς κοιμηθέντας.
 3. Ἄλλοι κανόνες νεκρώσιμοι.
 4. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιστικοῦ τῶν μοναχῶν.
- 1433.** 165. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Κανὼν νεκρώσιμος.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. "Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ εἰς πάσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν εἰς θενωτά."
 Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων (Χαρτ. XVI) περιεχόντων Στιχηρά.
- *1434.** 166. Χαρτ. 4. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
 Ἡ παρούσα δέλτος ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου τάχα καὶ ἱερομονάχου Ζαχαρίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐκ κώμης Λοζέτζη... Ἐτελειώθη ἐν τῇ μεγάλῃ Βλαχία εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Μετεώρου τὸ ὀνομαζόμενον Γόλγοθα πλησίον Τρογοβύστφ ἐν ἔτει Ἰρνα^ω (=1643).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίου λόγου.
- *1435.** 167. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
 2. Τάξεις τινὲς ἐκκλησιαστικά.
 3. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.
 Πρὸ τῆς εὐχῆς, χρυσοῖς γράμμασιν Ἡ παρούσα θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἐπεδόθη τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ Γρηγορίῳ κατὰ...ζ' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ κ' ἡμέρᾳ γ'. "Ἰδ. καὶ 1408 (140).
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Γρηγορίου, ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσοῖς γράμμασιν.
- 1436.** 168. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
- 1437.** 169. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι.
- 1438.** 170. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος τῆς ἱερᾶς λειτουργίας διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μητροφάνους Ἰρκα^ω ἐν 8^ο γ' μηνὶ Αὐγούστου (=1620).
- 1439.** 171. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
- 1440.** 172. Χαρτ. 8. XVII.
 Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι (ἀκέφ.).
- 1441.** 173. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Εὐχαί τινες.
- 1442.** 174. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
- 1443.** 175. Χαρτ. 16. XVII.
 Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).
- 1444.** 176. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Διάταξις τῆς Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
 2. Ὁμοίως τῆς τῶν προηγουμένων.
 3. "Αἴτησις τοῦ εὐχαλαίου λεγομένη ὑπὸ τοῦ διακόνου."
 4. "Τάξις γινομένη ὅταν ἐνδύουν τὸν ἀρχιερέα."
 5. "Εὐφήμησις εἰς λειτουργίαν πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων."
- 1445.** 177. Χαρτ. 16. XV.
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφ.).
- 1446.** 178. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία εἰς ἁγίους ἀνωνύμους.
 2. Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
 Προτάσσεται Ψαλτήριον ἐντυπον, οὗ λείπει ὁ τίτλος.
- 1447.** 179. Χαρτ. φύλ. XVII.
 Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως (;)
 Φιλοσοφικὴ πραγματεία εἰς τὰ βιβλία τῆς φυσικῆς ἀκρόασις τοῦ Ἀριστοτέλους (ἀκέφαλος, κολοβή).
- 1448.** 180. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Κανόνες γραμματικῆς καὶ ἀριθμητικῆς.
 2. Πλουτάρχου Περὶ τοῦ ἀκούειν.
 3. Κανόνες ἐκκλησιαστικοί.
 4. Ἀρχαῖαι ἑλλ. λέξεις μεθ' ἐρμηνείας αὐτῶν.
 5. Κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως "ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ."
 6. Κανὼν ἱαμβικὸς ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.
 8. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου.
 9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Παραίνεσις πρὸς τοὺς νέους.
 10. Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
 11. Τοῦ αὐτοῦ δύο Ὁμιλίαι Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῶ.
 12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ ἱερωσύνης.
 13. Ἐκλογή κεφαλαίων τινῶν θεολογικῶν.
 14. Συναγαί.
 15. Συναγματίον ὁμολογίας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 7—12 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Τὰ δὲ ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1449. 181. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κεφάλαια Περὶ ἐπιμελείας, Περὶ φυλακῆς, Περὶ μνήμης Θεοῦ, περὶ δωροληψίας κτλ.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
 Ἀμφότερα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1450. 182. Χαρτ. 8. XVII.

- Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Κεφ. τοῦ ὧν α' "Περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς," τοῦ "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν μάρτυριαν ὁ πνευματικὸς τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."—Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἱερὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρα Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐπὶ ἔτους ,ζρπδ' ἰνδ^{ος} ιδ' (=1676) διὰ χειρὸς κάμοῦ Ἀβερκίου ἱερομονάχου Τυρνόβου τῆς Λάρισσας.

1451. 183. Χαρτ. 16. XVII.

- Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Κεφ. σκγ', ὧν α' "Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάνει χρεία νὰ εἶναι," σκγ' "Εὐχὴ συγχωρητικὴ, ὅπου θέλη νὰ μεταλάβῃ."

1452—1507. 184—239.

Χαρτ. 4—16. XIV—XIX.
 Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

1508. 240. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα (ἀκέφ.).
 2. Συνεσίου Ἐπιστολαί τινες.
 3. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.
 4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου (;) Λόγος (ἀκέφαλος).
 5. Αἰσώπου μῦθοι (κολοβ.).
 Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

1509. 241. Χαρτ. 8. XVIII.

Βικεντίου Δαμωδοῦ Λογικὴ.

1510. 242. Χαρτ. 8. XVIII.

- "Φυσικὴ περιπατητικὴ καὶ νεωτερικὴ
 κοινῇ φράσει συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Βικεντίου
 Δαμωδοῦ Κεφαλληνίως. Τόμος δεύτερος περιέχων τὴν μερικὴν
 φυσικὴν περὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων. Ἐν ἔτει 1755."
 Ἐν τέλει συνεσταχωμένον τὸ ἐντυπον "Ἄνθος τῶν χαρίτων.
 Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις παρὰ Φραγκίσκῳ τῶν Ἰουλιανῶν,
 ἀφ' 48."

1511. 243. Χαρτ. 16. XVII.

1. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
 2. Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου εἰς διαφόρους ἑορτάς.

1512. 244. Χαρτ. 16. XVII.

"Ἀκολουθία τῆς ἑβδομαδαρίας."

1513. 245. Περγ. VIII—XIII.

- Φάκελος φύλλων ἀπεσπασμένων καὶ ἀποκεκομμένων
 ἐκ διαφόρων κωδίκων, περιεχομένου ἐκκλησιαστικοῦ.
 Ἐν τῷ αὐτῷ φακέλῳ καὶ ὀλίγα φύλλα χαρτῶα.

IB'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ

- 1514.** 1. Περγ. φύλ. XI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
Ὅμιλ. α'—μέ'. Τούτων ἡ μέ' σφύζεται μόνον ἐν μέρει ἐπὶ τριῶν φύλλων (Χάρτ. XIV. σελ. 2). Τέλ. (κολοβ.)· καὶ τὴν ψυχὴν ἔδωκαν καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεαν, σὺ δὲ οὐδὲ τὰ...
- 1515.** 2. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ὅμιλῆαι καὶ παραινέσεις.
Προτάσσεται βίος τοῦ Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν αὐτοῦ Ὅμιλιαν παρεμβάλλεται Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου λόγος εἰς τὴν παρείσθασιν τῶν νηστειῶν.
- 1516.** 3. Περγ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοδωφῶνων, οὗ τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν ὀλίγῃ μεταγενεστέρων. Ἔστι δὲ γεγραμμένον διὰ γραμμάτων παχέων καὶ ὑπερμεγέθων, ὧν τὸ κύριον σῶμα ἔχει μῆκος μ. 0,05.
- ***1517.** 4. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλῆαι εἰς τὴν Γένεσιν ἀπὸ τῆς λς' (ἀκέφ.) μέχρι καὶ τῆς ξδ' (κολοβ.). Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά τρία φύλλα (Χάρτ. XV) περέχοντα μέρη Μηναίου. Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὀμιλίας ὑπὸ ἐπιτίτλου ἀπλουστάτου ἐκ παχείας γραμμῆς χρυσοῦ μετὰ ῥάσας κυανῆς καὶ ἐρυθρᾶς, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων.
- 1518.** 5. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι πανηγυρικοὶ (τοῦ ε' τόμου) ριβ'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XVII).
- 1519.** 6. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου ιζ'—λ'.
Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XIV).
- 1520.** 7. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου ιβ' (ἀκέφ.)—κθ' (κολοβ.).
Διαβεβρωμένοι τὸ πλεῖστον ὑπὸ μυῶν, ἰδίως κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ.
- 1521.** 8. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ.—Δεκ. κ'.
- 1522.** 9. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὅμιλῆαι εἰς τὴν Γένεσιν α'—λζ'.
Πολλὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χάρτ. XVII).
- 1523.** 10. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Πραξαπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός)
ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς ζ' ἑβδομάδος, μετὰ σηματοδωφῶνων.
- ***1524.** 11. Περγ. 4. IX. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
γεγραμμένον διὰ γραμμάτων τῆς μεγάλης γραφῆς (unciales), ὧν τὸ σῶμα ἔχει μῆκος μ. 0,05. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἰδιορρυθμῶν, ἐν οἷς πολλὰ Τ μακρόσχημα, Ε, οὗ τὴν μέσην γραμμὴν ἀποτελεῖ χεῖρ εὐλογοῦσα. Ἰδιόσχημα ἰδίως ἐν Π καὶ ἐν Β. Ἐνέχει καὶ φωνὰς διὰ ζωηροτάτου κυναβάρεως γεγραμμένας.
- 1525.** 12. Περγ. 4. XIII.
Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοδούλου.
- 1526.** 13. Περγ. 4. XIII.
Παρακλητικὴ καὶ Ἀποστολοευάγγελα εἰς ἀνωνύμους ἁγίους.

1527. 14. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
 “Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου καὶ ἐτέρων ἁγίων
 Λόγοι ὠφέλῃμοι πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς.” Ἐκλογή διηρημένη
 εἰς βιβλία γ', ὧν τὸ μὲν α' ἐκ κεφ. μδ', τὸ δὲ β' ἐκ κεφ. μ' καὶ
 τὸ γ' ἐκ κεφ. λθ'. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIV. σελ. 2),
 περιέχοντα μέρος Ὁμιλίας. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τούτων γέγραπται
 χειρὶ νεωτέρα “Μέλεισά (=Μελισσα) Θεωφάνους ἱερομο-
 νάχου,” ἴσως κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν τῷ
 κώδικι περιεχομένης Ἐκλογῆς πατέρων, ἧτις ἐστὶ πλουσία καὶ
 ἀξία ἰδίας μελέτης.

*1528. 15. Περγ. 4. XIII.
 Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίου
 λόγου.

1529. 16. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐφθαρμένα. καὶ ὅλος δὲ ὁ
 κώδιξ λελωθῆμένος.

1530. 17. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Ἐγράφη τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κων-
 σταντίνου ἱερέως τὸ Χρυσάφη καὶ εὐχεσθαι ὑμῖν διὰ
 τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κε
 ἡμέρα ε', ἔτους ,SΨμ' ἰνδ. ιε' (=1231).
 Ὁ κώδιξ λελωθῆμένος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ διαβεβρωμένος ὑπὸ
 μυῶν.

1531. 18. Περγ. 4. XIV.
 Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
 Κανόνες ἄνευ τῶν Κυριακῶν (ἤχος α'—δ').

1532. 19. Περγ. 4. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.

*1533. 20. Περγ. 8 μέγ. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.
 Προτάσσονται 1. Κοσμά τῷ Ἰνδικοπλεύστου Περὶ τῆς
 Καινῆς Διαθήκης. Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον
 Εὐαγγέλιον ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ γραφέν. 2. Ἀμμωνίου
 Ἐπιστολὴ περὶ τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων. 3. Κανόνες
 τῆς συμφωνίας ἐν ἀτέχνοις ἀψιδωτοῖς κοσμημασιν. Ἐν τέλει
 Πίνακες τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1534. 21. Περγ. 8 μέγ. XIV.
 Παρακλητικὴ
 ἀπὸ τοῦ πλαγίου α' ἤχου. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ
 Ἰωάσαφ ὄνομος, ἔτους ,SΨε' ἰνδ. ε' μηνὶ Αὐγούστῳ ι'
 (=1397), χειρὶ δὲ νεωτέρα Μνήσθητι, Κύριε, τὴν ψυχὴν
 τοῦ δούλου σου Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονί-
 κης καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Μακαρίας
 μοναχῆς, ἐξ οὗ καὶ ἡ παρούσα βίβλος αὕτη ἐπωλήθη
 εἰς τὴν σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ Καρακάλου.
 Ἐν τέλει ἐπὶ φύλλων προσθέντων (Χαρτ. XVI) Ἐωθινὰ καὶ
 Κανόνες τινὲς τῆς Ὀκτωῆχου.

1535. 22. Περγ. 8. XIII.
 I. Μηναῖον Ὀκτωβρίου (ἀκέφαλον).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τινὲς
 ἀκέφ. καὶ κολοβ. ἐπὶ φύλλων (Χαρτ. XIV), ὅποια καὶ τὰ
 τελευταῖα τοῦ Μηναίου.

1536. 23. Περγ. 8 μέγ. XIII.
 1. Δοξαστάριον (ἀκέφ.) Νοεμβρ. ἡ—Αὐγ. λα'.
 2. Τριψίδιον.
 3. Πεντηκοστάριον.
 4. Θεοτοκία.
 Ἄπαντα μετὰ φωνῶν διαστίχων.

*1537. 24. Περγ. 8 μέγ. XIII.
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι
 λόγοι.
 Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου ἀνάξια λόγου ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικά
 γράμματα. Ἐν φ. 3 β εἰκῶν τοῦ Γρηγορίου λιαν ἐφθαρμένη.

1538. 25. Περγ. 8. XIII.
 Τυπικόν (κολοβόν).

1539. 26. Περγ. 8. XIV.
 Ἀναγινωσματοῖον (κολοβόν)
 ἦτοι Ἀναγνώσματα Προφητῶν εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ κατὰ
 τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσι κυναῖ, οὐχὶ
 δ' ἐρυθραὶ ὡς συνήθως.

†1540. 27. Περγ. 8. XIII.
 Ἑορτολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν
 Τριψίδιον, Πεντηκοσταρίου καὶ Παρακλητικῆς μετὰ φωνῶν
 διαστίχων (κολοβ.).

Ἐν τῷ κώδικι εἴρηγται διὰ τοῦ κανόνος κεχαραγμένοι γραμμαὶ
 οὐ μόνον ὀριζόντιοι ὡς συνήθως, ἀλλὰ καὶ κάθετοι οὕτως, ὥστε
 διὰ τῆς διπλῆς ταύτης χαράξεως σχηματίζονται μικρὰ τετραγω-
 νίδια χάριν εὐχερεστερας, ὡς φαίνεται, ἐγγραφῆς τῶν μουσικῶν
 σημείων.

Πολλὰ τῶν φύλλων τοῦ κώδικός εἰσι παλίμψηστα. Ἐστὶ
 δ' ἡ ὑποκειμένη γραφὴ τοῦ μικρογραμμάτου ῥιθμοῦ (ritmus.),
 φαίνεται δ' ἀνερχομένη εἰς τὸν XI. αἰῶνα, ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτῆς
 ἐστὶν ἀντίθετος πρὸς τὴν τῆς ὑπερκειμένης γραφῆς. Ἀλλὰ τὰ
 ἐξεσμένα γράμματα εἰσιν οὕτως ἀμυδρὰ καὶ ἄλλως ἐφθαρμένα,
 ὥστε ἀπέβη μοι ἀδύνατος ἡ ἀνάγνωσις ἐν οἰαδήποτε σελίδι.

1541. 28. Περγ. 8. XIII.
 Μηναῖον Ὀκτ. α'—Φεβρ. κη' (ἀκέφ. κολοβ.).

1542. 29. Περγ. 8. X.
 1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς
 τὸν Ποιμένα λόγου.

2. Ἰωάννου τοῦ τῆς Ῥαῖθου Ἐπιστολῆ.
 Ἐν φ. 1 α ὀλίγα Σχόλια παρασελίδια. Ἐν τέλει τῆς
 Κλίμακος ἰνδ. α' ,SυεS' (=958).

1543. 30. Περγ. 8. XI.
 Ἀντιόχου μοναχοῦ Ὁμιλία ρλ'.
 Ὁ κώδιξ ἀρχ. ἀκέφ. ἀπὸ τῆς δ' (περὶ γαττριμαρτίας) ἐκ τῶν
 λέξεων... τοῖς θεοῖν δουλεύειν ἐθέλουσιν· καλὸν γάρ ἐστι
 τὸ πᾶν μέτρον ἄριστον. Μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ε' “Περὶ
 μέθης” λειπονσι φύλλα ἀποκεκομμένα, μέχρι τῆς ιδ' “Περὶ
 περισπασμοῦ.” Τὸ εἰς τὴν ρλ' “Περὶ βασιλείας” ἐπόμενον
 κεφ. “Περὶ ἐξομολογήσεως” μένει κολοβόν.

- *1544.** 31. Περγ. 8. XIII.
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνοτάτων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.
Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου Εὐαγγελιστοῦ κομψὸν ἐπιτίτλον κόσμημα, μεθ' ὃ χρυσῆ ἢ ὄλη σελίς. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ ὡς καὶ οἱ Πίνακες τῶν εὐαγγελίων.
- 1545.** 32. Περγ. 8. XIV.
1. Μηρολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2. Ἀπολυτικά καὶ κοντάκια τοῦ ἐνιαυτοῦ.
3. Τριώδιον.
4. Πεντηκοστάριον μετὰ τινων ἀκολουθιῶν.
- 1546.** 33. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
- 1547.** 34. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Τετραευάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ τέσσαρα φύλλα (Περγ. XIV) περιέχοντα Δοξαστικά τῶν Βαῶν μετὰ φωνῶν.
- 1548.** 35. Περγ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.
- *1549.** 36. Περγ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐξαιρέτως ἀτέχνων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.
Ἐπεταὶ Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
- *1550.** 37. Περγ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνοτάτων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει ἢ τοῦ Ματθαίου, καὶ ὑπὸ βαναύσων ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων.
- 1551.** 38. Περγ. 16. XIII.
Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τῆς βίβλου τῶν Γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον λατινικὸν (Περγ. XIII), περιέχοντα Λεξικὸν φαρμακευτικῶν ὕλων κατ' ἀλφάβητον καὶ Συναγὰς ἰατρικάς.
- 1552.** 39. Βομβ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.
- 1553.** 40. Βομβ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (Ὅμιλ. μ5'—4').
- 1554.** 41. Βομβ. φύλ. XV. σελ. 2. (σ. 970).
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ κατηχητικοί.
- 1555.** 42. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
1. Βίος ἀγίας (ἀκέφαλος).
Ἄρχ...ρησεν· εἶπε γὰρ μὴ ἐπιδῶναι τὸν ἥλιον· σὺ δὲ ἐκδέχῃ ἕως ἂν ὁ πᾶς σου χρόνος δύῃ; οὐκ οἶδας εἰπεῖν ἀρκεῖ τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία; Τέλ. ἔπαθλον τῶν ἀγῶνων παρ' αὐτοῦ δεξαμένη τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
2. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου· συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ὁσίου Νικολάου τοῦ Κατασκεπηνοῦ.”
Ἐν τέλει...Ἐγράφη διὰ χειρὸς Νείλου ἀμαρτωλοῦ τάχα καὶ μοναχοῦ μηνὶ Ἰουνίῳ κη' ἡμέρᾳ ε' ἔτους 5'ωμθ' ἰνδ. θ' (=1341).
3. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου τῆς κατὰ τὸν Ὀμηρίτην πόλεως Ταφάρων καὶ Διήγησις τῶν πραχθέντων θαυμασιῶν παρ' αὐτοῦ, συγγραφεῖσα παρ' Ἰωάννου ἐπισκόπου πόλεως Νεγρᾶς” (κολοβ.).
- 1556.** 43. Χαρτ. φύλ. XV. σελ. 2.
Συναξάριον (Μηναῖον) Σεπτ.—Φεβρ.
- 1557.** 44. Χαρτ. φύλ. XIV. σελ. 2.
Συναξάριον (Μηναῖον) Μαρτ.—Αὐγ.
- 1558.** 45. Χαρτ. φύλ. XVI.
“Παραινέσεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος” ἦτοι Γεροντικόν.
Ἐτους 5'ξε' μηνὶ Μαΐῳ κη' (=1553).
- 1559.** 46. Χαρτ. φύλ. XIV.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.
- 1560.** 47. Χαρτ. φύλ. XVII. σελ. 2 (φ. 110).
1. “Λόγοι ἐκ τῶν Ἠθικῶν τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἐξήγησιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μακαρίου Παύλου.”
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολαὶ τινες.
3. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
5. Σοφία Σολομώντος.
6. Σοφία Σεύραχ.
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
Τὸ παρὸν καὶ ψυχοφελέστατον βιβλίον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐγράφη δια χειρὸς ἐμοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου ἔτος τὸ σωτήριον αχοδ' 1674.
- 1561.** 48. Χαρτ. φύλ. XVIII.
1. “Ἐρμηνεία κατ' ἐρωταπόκρισιν εἰς τὰ ἱερά εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν ὄλου τοῦ χρόνου καὶ ἄλλων τινῶν ἑορτῶν κατὰ τὸν θεῖον Θεοφύλακτον ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας εἰς σύντομον ἐκλογὴν διὰ τὸ εὐμνημόνευτον.”

2. "Ἐρμηνεία κατα πένσιν καὶ ἀπόκρισιν εἰς τοὺς ἀποστόλους ὅπου λέγονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κάθε ἄλλην ἑορτὴν ὅλου τοῦ χρόνου ἐκ τῆς τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνείας ἐρανισθεῖσα διὰ τὸ εὐμνημόνευτον."

1562. 49. Χαρτ. 4. XVI.

1. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Λόγοι θ'.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Βαΐα.
3. "Γεωργίου Μηλιτινῆς Λόγος τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ."
4. Φιλοθέου (;) "Λόγος τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα"
(ἀκέφαλος), ἐν ψ̄ καὶ "Οἰκολογία τοῦ Ἄδου."
5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Πάσχα.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πάσχα.
7. Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (Ὁμιλ. α'—ιε').
8. Φιλοθέου Λόγοι μϛ'.

1563. 50. Χαρτ. φύλ. XIV. (σ. 305).

Μακαρίου Φιλαδέφειας τοῦ Χρυσοκεφάλου Λόγοι.

α' (σ. 1). "Τοῦ δούλου τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδέφειας καὶ ποιμενάρχου πάσης Λυδίας τοῦ Χρυσοκεφάλου Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν." Ἄρχ. Χαράς ὑπόθεσις ἢ παροῦσα πανήγυρις.—β' (σ. 37). "Λόγος εἰς τὰς ἀγίας μισροφόρους γυναῖκας καὶ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας." Ἄρχ. Τῆς παροῦσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια.—γ' (σ. 76). "Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ πανένδοξον ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἄρχ. Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἢ δύναμις, φαιδρὸν τῆς ἑορτῆς τῶ μυστήριον.—δ' (σ. 117). "Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον." Ἄρχ. Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημησαὶ προθέμενος νῦν ὁ λόγος.—ε' (σ. 171). "Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ πανένδοξον μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἄρχ. Θεὸς κύριος ἐπ' ἄρουσις ἐπέφηνην, ἀρεταῖς ὑψώθητε φιλόθεοι.—ς' (σ. 211). "Λόγος εἰς τὴν σεβασμίαν ἑορτὴν τῆς ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου καὶ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου." Ἄρχ. Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας, ἢ πρόδρομος τοῦ Λόγου φωνή.—ζ' (σ. 261). "Λόγος εἰς τὴν παγκόσμιον ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ."

1564. 51. Χαρτ. φύλ. XVI. (φ. σκθ').
Γερωντικόν (ἀκέφαλον).

Ἐν φ. σκε' β...Ἐγγράφη τουτὶ τὸ βιβλίον ὠφελιμώτατον πᾶν δ φερωνύμως Παράδεισος καλεῖται δια χειρὸς Γαβριὴλ ἱερομονάχου...ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ὡς ἀκριβῶς οἶδαμεν, ρρϛ' ἀπὸ δὲ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αφ' ἧς ἡμῶν ἐβ' (=1599, ἐνθα παρατηρητέον, ὅτι ὁ βιβλιογράφος ὡς διαφορὰν τῶν δύο χρονολογιῶν ἀποδέχεται τὸ ἔτος 5507).

1565. 52. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. υξξ').

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου."

2. Λόγοι ἐξ εἰς τὴν Ἀνάληψιν,
εἰσι δὲ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

3. Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Λόγος εἰς τοὺς τῆ πατέρας.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

5. Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον πατέρα Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

6. Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Βαρνάβαν.

7. Ἀντιπάτρου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

8. Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

9. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Προδρόμον.

10. "Βίος τοῦ ὁσίου...Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου."

11. Νικήτα ρήτορος καὶ φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Ἀποστόλους.

12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

13. "Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐφανέρωθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἢ ἀποκειμένη ἐν τῆ σεβασμῇ σορῶ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη."

14. "Νικήτα τοῦ Παφλαγόνοσ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ὑάκινθον."

15. Νικήτα πατρικίου καὶ κοιαιστῶρος καὶ πανευφήμου Βίος Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

16. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον.

17. Διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω.

18. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου."

19. "Νικήτα φιλοσόφου δούλου Χριστοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ καλλινοὺς μάρτυρας Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν."

20. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἁγ. πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου.

1566. 53. Χαρτ. 4. XVI.

1. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τινές.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι τινές.

5. "Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος πρὸς μοναχοὺς ἀρχαίους

μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων ἀδελφῶν."

1567. 54. **Χαρτ. 4. XVII.**
Νομοκάνων.
 Κεφ. σπς' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ὡν α' "Περὶ κριτοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ να μὴν πιστεύει λόγον τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει." σπς' "Εὐχὴ εἰς πᾶσαν ἀρρώστιαν ὀφέλειμος." Προτάσσεται προσφώνησις "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις Χριστιανοῖς" ἧς ἡ ἀρχὴ Ἰησαυρὸς κεκριμμένος καὶ πηγῆ ἰσφραγισμένη, μετὰ δὲ ταύτην "Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρῆντος νομίμου." Ἐν τέλει τῆς Προσφωνήσεως: "Ἦνυσθαι αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐν ταῦτα ἐν τῇ περρηφήμῃ καὶ νὰ εἶ Ῥώμη τῇ βασιλευσῆσιν τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόδῃ ἐπὶ τοῦ καλῶς πατριαρχεύσαντος κυρίου κυρίου κυρ Καλλινίκου οὐ ἡ πατρίς Πελοπόνησος. Ἐγράφει δὲ παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Χριστοδοῦλου καὶ συγγέλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐκ τῆς περιφήμου νήσου Κύπρου ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ 7206, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1698.
1568. 55. **Χαρτ. 4. XV.**
Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Παραϊνέσιος.
 Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII. αἰών.).
1569. 56. **Βομβ. 4. XIV.**
 1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 "Ἀρχ... (ἀκέφ.)...διέφυγε τὸ μὴ...θάνατον...θανάτου...
 2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς Ποιμένα.
 Ἀμφότερα μετὰ Σχολίων παρασελιδίων, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὸ κείμενον διὰ σημείων ἐρυθρῶν.
1570. 57. **Βομβ. 4. XIII.**
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγνωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).
1571. 58. **Χαρτ. 8 μέγ. XIX.**
Λαυσαϊκόν.
1572. 59. **Χαρτ. 8. XVI.**
Μηνναῖον Δεκεμβρ.—Φεβρουαρίου.
1573. 60. **Χαρτ. 8. XV.**
 1. Συναξάριον Τριψιδίου καὶ Πεντηκοσταρίου (ἀκέφ.).
 2. Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 3. "Ἐτέρα διάλεξις κατὰ Ἰουδαίων τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου."
 4. "Ἀρχὴ τοῦ βιβλίου συντεθέντος παρὰ τοῦ Λατίνου Ῥικάλδου τῆς τάξεως ὄντος τῶν πρεδικατέρων Κατὰ τοῦ νόμου τῶν Σαρακηνῶν. Μένει ἀτελὲς ἐν τῷ εἰς' κεφ. "Περὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἀπολογίας πρὸς τὰ προειρημένα."
1574. 61. **Χαρτ. 8 μέγ. XVIII. (σ. 428).**
Ἀωνίου τοῦ Ὁμιλίου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Οὐκ εἰσιν αἱ τοῦ Μηνναίου ἐπιτομῆ, ὡς σημειοῦται χειρὶ νεωτέρα ἐπὶ τοῦ ξξω τοῦ κώδικος δελταρίφ. Εἰσὶ δὲ αὐτὰ:
- α' (σ. 1). "Κυριακῇ πρῶτῃ τῶν νηστειῶν. Περὶ πίστεως." —β' (σ. 19). "Κυριακῇ βῆ τῶν νηστειῶν. Τί εἶναι ἡ ἁμαρτία, καὶ πῶσον εὐκολος εἶναι ἡ ἰατρία τῆς, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως." —γ' (σ. 43). "Κυριακῇ τρίτῃ τῶν νηστειῶν. Εὐλόγησον πάτερ. Περὶ μελλούσης κρίσεως, καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ συνείδησις, ὅπου κάνει τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκδίκησιν." —δ' (σ. 66). "Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν νηστειῶν. Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν· καὶ περὶ ἐξομολογήσεως." —ε' (σ. 86). "Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Περὶ τῆς ἱερᾶς κοινωνίας." —ς' (σ. 92). "Λογίδριον τῆς μεγάλης Πέμπτης. εἰς τὸν νυπητήρα." —ζ' (σ. 99). "Ἐἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς Τίς ἐξ ὑμῶν ἐξί φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου." —η' (σ. 102). "Κυριακῇ ιγ' τοῦ Λουκᾶ Κεφ. ιθ'." —θ' (σ. 113). "Κυριακῇ θ' τοῦ Λουκᾶ, Κεφάλαιον ιβ'. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων Τί ποιήσω." —ι' (σ. 126). "Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ματθαίου κεφ. α' Περὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ." —ια' (σ. 143). "Κυριακῇ δ' Λουκᾶ. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρε τὸν σπόρον αὐτοῦ." —ιβ' (σ. 150). "Κυριακῇ β' τοῦ Λουκᾶ. Τῶν Γαδαρινῶν." —ιγ' (σ. 157). "Λογίδριον τῆ δευτέρα ἐβδομάδα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς." —ιδ' (σ. 164). "Ἐτερον λογίδριον τῆ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν νηστιῶν." —ιε' (σ. 174). "Λόγος τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Περὶ ἀγάπης." —ισ' (σ. 185). "εἰς τὰς νηστησίμους ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου. Λόγος ἐγκομμαστικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον." —ις' (σ. 199). "Κατήχησις καὶ διδασκαλία εὐσεβεῖς εἰς τὸν λαόν." —ιη' (σ. 212). "Ἐτέρα κατήχησις εἰς τὸν λαόν." —ιθ' (σ. 215). "Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἰωαν. κεφ. ζ'." —κ' (σ. 229). "Περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ περὶ ἐλεημοσύνης." —κα' (σ. 241). "Περὶ πίστεως κεφ' ια' πρὸς Ἑβραίους. Πίστις μέγα τι καὶ θαυμαστὸν ἐν ἀνθρώποις." —κβ' (σ. 255). "Ὅτι ὁ ὑπομίνας πᾶσαν θλίψιν καὶ ἀνάγκην μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ φρόνιμος εἰς τὸν κόσμον ἐτούτον." —κγ' (σ. 275). "Περὶ μεσιτείας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ περὶ τῆς συγκαταβάσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαίων ἀνδρῶν, εἰς σωτηρίαν τῶν πόλεων αὐτῶν." —κδ' (σ. 289). "Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς ὑπάγει εἰς τὴν ἐπαρχίαν του. Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Ὁ δεχόμενος ἐμὲ δέχεται." —κε' (σ. 295). "εἰς χειροτονίαν ἱερέως ἢ καὶ ἀρχιερέως. Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε. Σειραχ κεφ' θ'." —κς' (σ. 301). "Περὶ μνήμης θανάτου καὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπερχομένων ἀναγκῶν. Προφήμιον κεφ' ιθ'." —κζ' (σ. 306). "Περὶ τῶν μὴ ἐργαζομένων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὅτι μεγάλη ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτοὺς." —κη' (σ. 321). "Ὅτι δεῖ φροντίζειν καὶ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον τοῦ εὐαγγελικοῦ θείου λόγου καὶ τὸν ἀκροατὴν ὁμοίως μὲ προσοχὴν καὶ προθυμίαν ἀκούειν τὰ θεῖα τοῦ κήρικος λόγια ὅπως καὶ δύο σωτηρίας τύχωσιν." —κθ' (σ. 332). "Λόγοι θρηνητικοὶ εἰς ἀνθρώπον ἀποθαμμένον, εἰς κοινὴν γλώτταν πρὸς ὠφέλιαν τὸν ἀκουόντων." —λ' (σ. 339). "Ἐτερος εἰς νέον ἐναρτέως βιώσαντα, δηλαδὴ, ὅπου νὰ ἀπεράσῃ τὴν ζωὴν του καλῶς ἐνάρετα. Ὡς ἄνθος μαρένεται καὶ ὡς χόρτος παρέρχεται πᾶσα σὰρξ ἀνθρώπου." —λα' (σ. 346). "Ἐτερος λόγος νεκρόσιμος." —λβ' (σ. 349). "Ἐτερος λόγος νεκρόσιμος. Περὶ μνήσθητι ἀνθρώπε ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει." —λγ' (σ. 352). "Ἐτερος λόγος εἰς ἀνθρώπον, ὅπου δὲν προφθάσῃ νὰ μετανοήσει."

—λδ' (σ. 357). “Ἐτερος λόγος εἰς παιδία τῆς ἡλικίας ἀνήπανδρα.”
—λε' (σ. 363). “Ἐτερος εἰς τελευτήσαντα πρώτων παιδὶ τοῦ
ἀνθρώπου.”—λς' (σ. 366). “Ἐτερος ἐπιτάφιος εἰς παλλικάρη
νέον.”—λζ' (σ. 371). “Ἐτερος λόγος εἰς ταῖς γυναῖκες.”—
λη' (σ. 374). “Ἐτερος λόγος εἰς γέροντα.”—λθ' (σ. 377).
“Ἐτερος λόγος εἰς τελευτήσαντα.”—μ' (σ. 380). “Τοῦ οὐρίου
θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος πάνη
ὀφέλιμος, εἰς κοινὴν γλώτταν, εἰς τὴν κήμησιν τῆς Ἱεραγίας κτλ.”
—μα' (σ. 400). “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἰωαν. κεφαλαίω 10^ο.”—μβ' (σ. 403).
“Ἐπιτάφιος εἰς κοινοφελὲς πρόσωπον.”—μγ' (σ. 406). “Ἐπι-
τάφιος εἰς φιλόθεον γυναῖκα.”—μδ' (σ. 409). “Ἐπιτάφιος εἰς
παρθένον σεμνὴν ἀώρων θνήσκουσαν.”

Ἐν σ. 214. Ἐτελειόθη τὸ παρὸν βιβλίον δια χειρὸς
κάμου τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἀνανία ἱερο-
μονάχου ἐν ἔτι ἀψλθ^ο Αὐγούστου κ' (=1739) εἰς τὰ
Σπάρθα. Καὶ εὐχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον ὅτι ἀμαθῆς
ὑπάρχω τὸ σύνολον.

1575. 62. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐριπίδου Ἐκάβη (ἀκέφαλος).
2. “Εὐκλείδου Στοιχείον α^{ον} ἐκτῶν Θέωνος Σνου-
σιῶν.”
3. “Ἰωάννου τοῦ Γεωμέτρου ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς
ποιητικὴν τάξιν ἧς ἡ ἐπιγραφὴ Παράδεισος.” Στίχοι.
4. “Γνώμαι μονόστιχοι ἐκ διαφόρων ποιητῶν εἰς
ἀγαθοῦς ἀνδρας.”
Ἄρχ. Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
5. “Προλεγόμενα τῆς ἠθικῆς θεολογίας.”
6. “Περὶ αἰσθήσεων.”
7. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).
Ἄρχ... ποῖα παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τὸ ὄϊτος ἐλή-
λυθε καὶ τὸν νῦν ἐμέ.—Κεφ. β' “Περὶ ὑποτακτικῶν ἄρθρων.”
8. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος καὶ Νεφέλαι.
9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὀμιλῖαι.
α' (ἀκέφ.) Ἄρχ... τοῖς ἀνδράσι τούτοις ὡς περ πλοίου
τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἡμῶν παραδόντας. Τέλ. δ μὴ
πάθητε νῦν ἡμεῖς τοὺς ὀρθῶς ἔχοντας τῶν λογισμῶν
ἀποφεύγοντες.—β' “Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ
θεός.”—γ' “Εἰς τὸ Πρὸσεχε σεαυτῶ.”—δ' “Κομμάτιον. Κατὰ
πόσους τρόπους οἱ πονηροὶ λογισμοὶ ἐν τῇ ψυχῇ συνίστανται.”—
ε' “Περὶ εὐχαριστίας.”
10. “Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος
“Ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικούντα οὐδεὶς παραβλάψαι δύναται.”
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3 καὶ 8—10 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν
καθωμιλημένην.

1576. 63. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ν'
ἐν οἷς οἱ Περὶ ἱερωσύνης 5', κατὰ Ἰουδαίων 5', Περὶ ἀκατα-
λήπτου 5', εἰς τὸ κατὰ τὸν Ὀξζιαν 5', εἰς τὸν Λάζαρον 5' καὶ
ἕτεροι κ', ὧν τελευταῖος “Ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς εἰς νομοθέτης
καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως καὶ περὶ μετανοίας.”
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Τοῖς Καισαρεύσι περὶ τῆς
ὑποχωρήσεως.
Ὁ κώδις γέγραπται διὰ γραμμάτων λεπτοτάτων καὶ γέμεται
βραχυγραφῶν.

1577. 64. Χαρτ. 8. XV. (φ. 276).

Ἐκλογή γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμάτων πατέρων
περιέχουσα καὶ τινὰς ὀλίγους λόγους Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου,
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἡσαίου τοῦ Ἐγκλείστου καὶ
τινας Κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. XI) πλήρες, πρὸ
δὲ τοῦ ἐν ἀρχῇ καὶ ἕτερον ἡμισυ ἀποκεκομμένον ἄνω καὶ κάτω.
Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς μέρη τοῦ Χρονικοῦ Γεωργίου τοῦ
Ἀμαρτωλοῦ. Ἄρχ. (φ. 1 α) [Ἄ]ντωνίνος...νιο πο...τῶν
αὐτ...ρωτέρων εὐσεβῆς ἐπεκλήθη πᾶσαν γὰρ ἀρετὴν
ἐκτήσατο.

1578. 65. Χαρτ. 8. XV.

1. “Διήγημα περὶ λοιμώδους νόσου καὶ θανατικοῦ
φοβερῶν καὶ φρικτῶν.”
2. “Ἐπιστολὴ προεστῶτος πρὸς γέροντα τέλειον
καὶ διακριτικὸν σοφὸν ζητοῦσα περὶ δηλώσεως καὶ λύσεως
ζητημάτων ἀναγκαίων εἰς ἀγωγήν μοναχῶν καὶ καταστάσιν.”
3. Διατάξεις τινὲς ἐκ τῆς λειτουργίας καὶ εὐχαί.
4. Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Νηστευτοῦ.
5. Κανόνες τινὲς καὶ γνώμαι τῶν Συνόδων.
6. “Ἐρωτήματα ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμιώτατος χαρτο-
φύλαξ κὺρ Πέτρος καὶ διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
ἐν ἔτει 5^χ.”
7. “Περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐρωτήσεις καὶ λύσεις.”
8. “Περὶ δὲ τῆς ἁγίας ἱερουργίας ἔστιν οὕτως.”
9. “Ἐρμηνεία τῆς λειτουργίας.”
10. “Ἐκλογή μερικῶν ὑποθέσεων
ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ λεγομένου Ἐκκλησιαστικοῦ διαλόγου τοῦ
ἐν ἁγίοις κὺρ Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.”
11. Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία...εἰς τὸ...ἱερὸν σύμβολον.
12. Τοῦ αὐτοῦ “Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης
τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια δώδεκα.”
13. Νείλου [ἄββα] Ἐπιστολὴ πρὸς Χαρικλῆν πρεσβύ-
τερον ἀποτόμως ἐπεξερχόμενον τοῖς πταίουσιν.
14. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν
τῆς Θεοτόκου.
15. “Βίος τοῦ οὐρίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ
Ἀθηναίου.”

1579. 66. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὀμιλῖαι τινὲς ἐκ τοῦ
Ὑπομνήματος εἰς τὸν Ματθαῖον.
2. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Ὀμιλῖαι.
α'. “Εἰς τὸν τίμον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν.”—β'. “Εἰς τὸν
ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν καὶ μικροβλήτην Δη-
μήτριον.”—γ'. “Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.”—δ'. “Περὶ
τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων.”—ε'. “Εἰς τὴν
γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.”—ς'. “Ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν
Βαῖων.”—ζ'. “Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ οικονομίας.”
—η'. “Ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.”
—θ'. “Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”

3. 'Ιωσήφ Θεσσαλονίκης Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν Σταυρόν.

4. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰς δέκα παρθένους.

5. "Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα Πάτρια."

6. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικῆ ἀνεπίγραφου.

7. "Μεθοδίου ἐπισκόπου Φιλιππων καὶ μάρτυρος

Εἰς τὸν Συμεὸν καὶ Ἄναν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον."

8. "Περὶ τῆς οἰκοδομίας τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας."

"Ἀρχ. Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἁγίαν Σοφίαν πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. Τέλ. προεβάλετο δὲ ὁ βασιλεὺς ἄνοιαν τῶν γενομένων εἰς αὐτὸν καὶ πολλὰς δωρεὰς δούς αὐτῷ ἀπέλυσε ἐν εἰρήνῃ εἰπὼν δὲν θέλει ὁ Θεὸς ζῆν χίλιοι οὐ φονεύουσιν. Ἔως ὧδε τὸ πέρας τῶν κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίανπραχθέντων. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

9. "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὸν τοῦ Νέου

καὶ Θεολόγου Περὶ μετανοίας καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ τῶν ἐνόντων μόνον διάδοσις καὶ ἡ ἀπογύμνωσις αὐτῆ τῶν πραγμάτων εἰς κάθαρσιν ψυχῆς."

1580. 67.

Χαρτ. 8. XIV. XVII.

1. Βίος ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, συνήχθησαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι εἰς Γεθσημανῆ. Ἐν μέσῳ τῷ κειμένῳ κενὰ, προωρισμένα πιθανῶς δι' εἰκόνας μὴ γραφείσας.

2. "Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Τυπικὸν ποίημα τοῦ Ἀλγίου

Πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν μοναχὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους περὶ νηστείας Τετράδης καὶ Παρασκευῆς τοῦ ὅλου χρόνου διὰ στίχου" (καταλογάδην).

"Ἀρχ.

Τετράδης καὶ Παρασκευῆς ὡς οἱ πατέρες φάσκουν ἰχθύον τε ἀπέχεσθαι ἐλαίου τε καὶ οἴνου.
"Ἰδ. Migne CXL. 392.

3. "Κανὼν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."

4. Τοῦ αὐτοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες.

5. Κωνσταντίνου Μανασσῆ Χρονικόν (καταλογάδην).

Μένει ἀτελὲς ἐν τοῖς στίχοις

καὶ βᾶτος ἀκανθοβολίς καὶ ράγμνος σπλαγχνοτύπος καὶ γὰρ ἀπεχθανόμενος...

"Ἰδ. Bekker (ἐκδ. Βόννης στ. 4775). Πρὸς τὴν αὐτὴν ἔκδοσιν παραβαλὼν τινὰς στίχους τοῦ χρονικοῦ ἐν τῷ κώδικι εὑρον τὰς ἐξῆς διαφορὰς. Στ. 4 εἰ καὶ (Bk. ἀεὶ). Στ. 5 ἐπεντρυφᾶν τὸ κάλλος (Bk. ἐπεντρυφᾶς τὸ κάλλος). Στ. 7 ἐπέειπε... τροφή μοι (Bk. ἐπεὶ γοῦν... τροφίμη). Στ. 969 καὶ πράξεων Ἑλλήνων (Bk. πραγμάτων Ἑλληνίων). Στ. 4750 λείπει. Στ. 4769 ἀχέρδου κεντροτρόφου (Bk. ἀχέρδω κεντροφόρῳ). Στ. 4774 ἀκανθοβολίς...ράγμνος (Bk. ἀκανθοβελίς...ράμνος).

Τὸ Χρονικὸν εὑρηται ἐξ ἀρχῆς ἀνεπίγραφον ἐν τῷ κώδικι. Οὐκ ὀρθῶς δ' ἐπεγράφη νεωτέρα χεὶρὶ τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ.

6. Κεφάλαια (ἀκέφαλα καὶ τινὰ ἀνεπίγραφα).

"Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ."—"Ἐστὶν Θεὸς ἐστὶν ἀληθὴς ἐκ Θεοῦ ἀληθινὸς ὁ Κύριος."—"Ἐστὶν οἱ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενοι καὶ τὸ θεῖον ἀθετήσαντες βάπτισμα χεῖρον καὶ τῶν ἀπίστων κολάζονται."—"Ἐστὶν μόνη ἡ τῶν Χριστιανῶν πίστις ὀρθὴ τε καὶ ἀπλανῆς καὶ περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατὰ ἀνατολάς."—"Περὶ τῶν τιμῶν τῆς πίστεως συμβόλων."—"Ἐστὶν κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος ἡ ὑπεραγία παρθένος Μαρία."—Κανονικά τινὰ (ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα).—Ἀποφθέγματα τινὰ πατέρων (Ἰσιδώρου, Δωροθέου).—"Ἐστὶν οὐ δεῖ Χριστιανὸν ἀνθρώπων φοβεῖσθαι τὸν θάνατον."

7. "Σύνοψις [Νικήτα] τοῦ Χωνιάτου Περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἀρμενίων."

8. "Χρήσεις κατὰ εἰκονομάχων ἐκ τῶν συνθεμάτων Νικήφου καὶ Φωτίου."

9. Θεολογικά τινες ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

10. "Λόγοι εὐαγγελικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ δηλοῦντες τὴν πίστιν ἣν ὠμολόγουν οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν."

11. "Λόγια εὐαγγελικὰ καὶ ἀποστολικὰ

δηλοῦντα τὸν νόμον ὃν εἶχον οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 6—9 εἰσι γεγραμμένα ἄλλη χεὶρὶ τοῦ XIV αἰῶνος, τὰ δὲ 10 καὶ 11 κατὰ τὸν XVII.

1581. 68.

Χαρτ. 8. XVI.

Συναξάριον (μηναῖον) Σεπτ. α'—Ὀκτ. ιγ' (ἀτελές).

1582. 69.

Χαρτ. 8. XVII.

Γερωντικόν (ἀκέφαλον).

Ἐν αὐτῷ καὶ Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεῖς παρὰ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων.

1583. 70.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον. β'. Πρὸς Νικοκλέα. γ'. Εἰς Εὐαγόραν.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ μεθυσμένων.

4. Λιβανίου Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας.

5. "Ἐπιστολαὶ διαφόρων."

6. Κοσμᾶ Κανόνες.

7. Ἰγνατίου διακόνου Παραίνεσις τοῖς νέοις κατὰ στοιχείον.

Migne CXVII. 1176.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀλφάβητος παραινετικὸς πρὸς Φιλόπονον.

9. "Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως" Στίχοι.

"Ἀρχ. Ἄκουσον υἱὲ πατρικῶν διδασμάτων.

10. "Τοῦ ὀσίου Νείλου Κατὰ ἀλφάβητον."

"Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ ἐαυτοῦ κατάγνωσις.

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

11. "Ἐξηγήσεις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς."

Ἄρχ. Πρέπει ἀρμόζει ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ μακαρίζωμεν νὰ καλοτυχίζωμεν νὰ εὐδαιμονίζωμεν καὶ νὰ ἐπαινώμεν νὰ ἐκθειάζωμεν τοὺς λατρευτὰς τοὺς εἰλικρινεῖς δούλους.

12. "Ἐξηγήσεις τοῦ Ἰσοκράτους."

α' Πρὸς Δημόνικον. β' Πρὸς Νικοκλέα. γ' Εἰς Εὐαγόραν.

13. "Ἐξηγήσεις τοῦ Βασιλείου Κατὰ μεθύοντων."

14. Ἐξηγήσεις Διβανίου Πρὸς τοὺς Τρῶας.

15. "Κανὼν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ."

16. Ἐξηγήσεις τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ.

17. Ἐξηγήσεις Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς.

18. Ἐξηγήσεις τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωήχου.

19. Θεοστηρίκου μοναχοῦ Κανόνες εἰς τὴν Ὑπεράγια Θεοτόκου καὶ ἄλλοι.

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

20. Τύποι ἐπιστολῶν.

21. Ὁμιλία εἰς τὸ "Ἐξεγείρου Βορρᾶ καὶ ἔρχου Νότε διάπνευσον κήπν μου καὶ βευσάτωσαν ἀρώματα. Ἄσμα ἀσμάτων κεφ. 8^ο."

Ἐν τῇ καθωμλημένην.

1584. 71.

Χαρτ. 8. XIV. XVI.

1. Παρακλητικὴ (XIV).

Λίαν παρεφθαρμένη καὶ σχεδὸν ἀφανῆς ὑφ' ὑγρασίας.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι τιές. } (XVI.)

3. Τοῦ αὐτοῦ Λειτουργία (κολοβή).

Ἐν τέλει εἴρηται συνεσταχωμένοι τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος φύλλον (Περγ. XIII), περιέχον Τροπάρια.

1585. 72.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐκατοντάδες ζ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐξήγησις εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν πρὸς τινα φιλόχριστον ἐρμηνεία σύντομος."

3. "Ἐκ τῶν τοῦ Καλλίστου τοῦ Καταφυγίτου" κεφ. 4β'.

4. Συμῶν Θεσσαλονίκης Περὶ τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων Καλλίστου πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου.

5. "Τῶν ἐν μονοτρόποις ἐλαχίστων Καλλίστου καὶ κυρίου Ἰγνατίου τῶν Ξανθοπούλων

Μέθοδος καὶ κανὼν σὺν Θεῷ ἀκριβῆς καὶ παρὰ τῶν ἁγίων ἔχων τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν αἰρομένων ἡσύχως βιώναι καὶ μοναστικῶς" ἐν κεφ. ρ'.

6. "Θεολήπτου μητροπολίτου Φιλαδελφείας Λόγος τὴν ἐν Χριστῷ κρυπτὴν ἐργασίαν διασαφῶν καὶ δεικνύων ἐν βίῳ τοῦ μοναχικοῦ ἐπαγγέλματος τὸν κόπον."

7. "Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Περὶ διαφόρων τρόπων μετανοίας καὶ σωτηρίας ψυχῶν ἐν κεφαλαίοις ι'."

8. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου

Η.

Κορέση θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἱατροῦ Περὶ τῆς ἐξουχῆς τῆς θεολογίας."

9. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Ἠσυχίου Πρὸς Θεόδουλον."

Σφίζεται μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, μένοντος ἀτελοῦς.

10. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου Ἐξήγησις εἰς τοὺς Μακαρισμούς."

11. "Τοῦ σοφοῦ Ψελλοῦ Περὶ ἀρετῶν."

12. "Μαρτυρία σύντομος ὅτι καλὸν τὸ συνεχῶς μεταλαμβάνειν."

13. "Περὶ προηγιασμένου ἄρτου."

14. "Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Περὶ εἰκόνων ἐκ τοῦ ζ' βιβλίου τοῦ Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων."

15. "Ἐκ τῶν τοῦ Κορεσίου."

16. "Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου τῆς Κωνσταντίας Ἐκ τοῦ Ἀγκυρωτοῦ λόγου."

17. "Τοῦ ἁγίου Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου

Ἐξήγησις εἰς τὰ ἄπορα τῆς Πεντατεύχου."

Ἐν φ. 4β Ἐγράφη εἰς τοὺς 1776 Ἀυγούστου 20 εἰς τὴν Ἱδραν παρὰ Κωνσταντίου μοναχοῦ.

1586. 73.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσεις εἰς λόγους Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

α' Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλλ. ὠφελοῦντο λόγων.

β' Κατὰ μεθύοντων. γ' Λόγος ἀσκητικὸς περὶ ἀποταγῆς βίου.

2. "Δωροθέου Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς."

3. Γραμματικὴ ἀτελής.

4. "Ἐρμηνεία τῶν τῆς Ὀκτωήχου ἀναβαθμῶν ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου."

5. Ἐξήγησις εἰς τοὺς Μακαρισμούς.

6. "Βασιλείου Μακεδῶνος αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Παραίνεσις πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα τὸν σοφόν."

7. "Γεωργίου Κορέση Παραδείγματα εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."

Ἄρχ. Ὡς περ τὸ ἔχον μέρος τραῦμα ἐὰν μὴ καθαρισθῆ οὐχ ὑγιάζεται.

8. "Ἐπιτάφιος."

Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχασεν ὡς ἀχάριστος δούλος τοῦ οὐρανοῦ πατρός.

9. "Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικά δι-στιχοὶ"

κατὰ μετάφρασιν Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.

10. "Ἐγκώμιον ὀφειλόμενον εἰς τὸν πανιερώτατον καὶ σεβασμώτατον ἡμῶν δεσπότην κύριον κύρ Γαβριήλ."

1587. 74.

Χαρτ. 8. XIV.

1 (φ. 1 α). Πίναξ τῶν περιεχομένων (ἀκέφαλος).

2 (φ. 6 α). "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."

Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος ἤγουν ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος.

18

3 (φ. 13 α). “Ἐκ τῶν τετραστίχων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”

4 (φ. 16 α). Νεῖλου τοῦ ὁσίου Λόγου.

α' (φ. 16 α). “Λόγος ἀσκητικὸς ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν πόλεσιν ψικισμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες.”—β' (φ. 39 β). “Λόγος ἀσκητικὸς πρὸς ἡσυχάζοντας.” Ἀρχ. Οἱ τὸν οὐράνιον χῶρον νεμόμενοι. Τέλ. Καὶ τὸν Χριστὸν ἐν ἀγρυπνίαις ἐπικαλούμενοι τοῖς προειρημένοις φαρμάκοις χρῆσώμεθα.—γ' (φ. 52 α). “Περὶ καταστάσεως ἐγγιζούσης τῇ ἀπαθείᾳ.” Ἀρχ. Δύο τῆς ψυχῆς εἰρηνικαὶ καταστάσεις εἰσὶ. Τέλ. Οὐδὲ χρεμετίζει κινούμενον ὑπὸ ὀρμῆς ἐμπαθοῦς.—δ' (φ. 63 β). “Περὶ πορνείας.” Ἀρχ. Σωφροσύνην τίκτει ἐγκράτεια.—ε' (φ. 64 α). “Εἰς τοὺς ἡ' λογισμούς.”—ς' (φ. 73 β). “Πρόλογος τῶν ἐκατὸν πενήκοντα κεφαλαίων.” Ἀρχ. Πυρέττοντά με τῷ φλογμῷ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν.—ζ' (φ. 75 α). “Περὶ προσευχῆς κεφ. ργ'.”—η' (φ. 88 α). “Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ πρὸς Θανμάσιον μονάζοντα.” Ἀρχ. Ἄγαν φρονούσιν οἱ δαίμονες τοῖς τὴν σωφροσύνην ἀσπάζομένοις. Τέλ. Ἴνα χρηστὰς ὑποτεῖνη τοῖς πρῶτοις ἐλπίδας.—θ' (φ. 114 β) “Πρὸς τὴν σεμνοπρεπεστάτην Μάγναν διάκονον Ἀγκύρων.”

5 (φ. 141 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγου.

α' (φ. 141 α). “Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.”—β' (φ. 150 β). “Περὶ ὀργῆς.”—γ' (φ. 160 α). “Περὶ φθόνου.”—δ' (φ. 178 α). “Εἰς τὸ ὑπόλοιπον.” Ἀρχ. Ἐλέγετο τοίνυν παρὰ τοῦ Ἀποστόλου. ε'—ιβ' (φ. 189 α—274 α). “Ἐτεροι ὀμλῖαι ὀκτώ. ιγ' (φ. 280 α). “Παραίνεσις περὶ ἀποταγῆς.”—ιδ' (φ. 287 β). “Διάταξις ἀσκητικῆ.”—ιε' (φ. 347 β). “Ἀρχὴ τῶν κατὰ πλάτος Ἀσκητικῶν καὶ ἀνακεφαλαίωσις.”—ισ' (φ. 350 β). “Ἐπιτύπωσις.” Ἀρχ. Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—ις' (φ. 360 β). “Περὶ πίστεως.” Ἀρχ. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι τὸ ἐπίταγμα.—ιη' (φ. 368 β). “Ἐπίλογος εἰς τὰ Ἠθικὰ παρανευτικὸς.” Ἀρχ. Καλὰ μὲν τὰ τοῦ βασιλέως πρὸς τοὺς ὑπηκόους νομοθετήματα.—ιθ' (φ. 369 β). “Παραγγελία πρὸς ἱερέα μέλλοντα λειτουργῆσαι.”—κ' (φ. 374 α). “Λόγος ἀσκητικὸς καὶ θροὶ κατὰ πλάτος.”

Ἐν φ. 274 α—280 α “Ἰὸθεν ἡ βλασφημία τίκτεται καὶ πῶς θεραπεύεται.” Ἐκ τοῦ Γεροντικῶ.

6 (φ. 380 α). Ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἰαμβοῖ

εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς φθονοῦντας, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη

Γρηγορίου ἱερέως ἀθύρματά τε στοναχε τε.

7 (φ. 381 α). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς εὐγενῆ δύστροπον καὶ ἄλλα ποιήματα.

Ἀρχ. Εἰ σοι πίθηκον εἰς λέοντα σκευάσας.

8 (φ. 387 β). “Τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβοῖ.”

9 (φ. 399 α). “Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν αὐτοῦ βίον Ἰαμβοῖ.”

1588. 75.

Χαρτ. 8. XVIII.

“Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Κιονίτου καὶ Θαυμαστορείτου Λόγοι λ'.”

α' “Περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ μεγάλων εὐεργεσιῶν ἐν τῷ ε' εἶται αὐτοῦ.”—β' “Περὶ ἐγκρατείας καὶ πίστεως καὶ ἔργων ἐν τῷ ε' εἶται αὐτοῦ.”—γ' “Περὶ παθῶν καὶ λογισμῶν τοῖς ἐν κοινοβίῳ ζηλωταῖς ἀδελφοῖς ἐν ια' εἶται αὐτοῦ.”—δ' “Περὶ ἀσκήσεως δι' ὧν κατηξίωτο θεωριῶν περὶ ὧν γυμνάσας ὁ Κύριος ἐφάνερωσεν αὐτῷ ἐν καθαρότητι καρδίας εἰδεῖν ἅπαντα ἐν τῷ ια' εἶται αὐτοῦ.”—ε' “Περὶ ἀγῶνος τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων

ἐν τῷ ια' εἶται αὐτοῦ.”—ς' “Περὶ κτιθόρου τινὸς Ἀντιοχέως ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ.”—ζ' “Περὶ μετανόιας καὶ καταυξέως ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ.”—η' “Περὶ τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων καὶ ἀδεῶς ἀμαρτανόντων ἐν τῷ ιβ' εἶται αὐτοῦ.”—θ' “Περὶ μερικῆς τῶν δαιμόνων φαντασίας ἐν τῷ ιγ' εἶται αὐτοῦ.”—ι' “Περὶ τῆς ἀδηλόγητος τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ ιγ' εἶται αὐτοῦ.”—ια' “Περὶ πονηρᾶς τελευτῆς ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναπαύσει κοιμήσεως δικαίου ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ.”—ιβ' “Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ δικαίας ἀναποδώσεως ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ.”—ιγ' “Περὶ τῶν δι' ὑψηλοφροσύνης ἐκπιπτόντων τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ.”—ιδ' “Περὶ τῆς προσκαίρου τῶν πλουσιῶν φαντασίας (διωρθωμένοις εἰς φαντασιώδους) καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ κατακρίσεως αὐτῶν ἐν τῷ ιδ' εἶται αὐτοῦ.”—ιε' “Περὶ τῶν ἀποθεινόντων τὴν τοῦ γάμου συζυγίαν ἐν τῷ ιδ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.”—ισ' “Περὶ τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων καὶ ἀδεῶς ἀμαρτανόντων ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ.”—ις' “Περὶ τοῦ κατ' εὐσέβειαν τῶν ἁγίων θεάτρου ἐκ παραδείγματος τῶν κατὰ κόσμον τερπνῶν ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ.”—ιη' “Περὶ στρατείας τῶν θεοφιλῶν διὰ κριττοῦ ἀγῶνος εὐαρεστούντων ἐν τῷ ιε' εἶται αὐτοῦ.”—ιθ' “Περὶ καταυξέως καὶ περὶ παρθενίας καὶ τῆς θείας ἀγάπης καὶ τῆς ἀπάτης καὶ παρόδου τοῦ βίου ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ.”—κ' “Περὶ τῆς θείας χάριτος τῆς κυβερνώσης τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ.”—κα' “Περὶ τῆς ἡτοιμασμένης γενένης καὶ περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐπηγγελίωτο ὁ Θεὸς τοῖς ἁγίοις ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ.”—κβ' “Περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἐξόδου τοῦ σώματος καὶ τῶν ἀπαντῶντων πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐξουσιῶν καὶ τῶν ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἀγγέλων καὶ περὶ τῶν ἐν ἀμαρτίαις εὐρισκομένων δι' ὧν κατηξίωτο θεωριῶν ἐν τῷ ις' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.”—κγ' “Περὶ τῆς ἐμπράκτου πολιτείας τῶν μοναχῶν ἐν τῷ ις' εἶται αὐτοῦ.”—κδ' “Περὶ παρθενίας ἐν τῷ ιη' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.”—κε' “Περὶ ἀρετῶν καὶ στηριγμοῦ μοναχῶν ἐν τῷ κα' εἶται αὐτοῦ.”—κς' “Περὶ μερικῆς ὧν κατηξίωτο θεωριῶν θείων καὶ ἀποκαλύψεων ἐν τῷ κγ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.”—κζ' “Περὶ τῶν λυτῶντων πρὸς ἀπόγνωσιν καὶ δοκούντων ἐν τῷ σαρκικῷ διαλύσθαι τὸν βίον ἐν τῷ κγ' εἶται αὐτοῦ.”—κη' “Περὶ ἀσκήσεως ἐν τῷ κδ' εἶται αὐτοῦ.”—κθ' “Περὶ παρανέσεως πρὸς τοὺς φάσκοντας μαρτυρεῖν καὶ μὴδὲ ψιλὸν λόγον βαστάζοντας ἐν τῷ κδ' εἶται αὐτοῦ.”—λ' “Περὶ ὧν κατηξίωτο θεωριῶν ἐν τῷ κδ' εἶται τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.”

Τῶν λόγων προτάσσεται “Πίναξ τῆς παρουσίας πιξίδος τοῦ ὁσίου κοῖ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Κιονίτου καὶ Θαυμαστορείτου.”

1589. 76.

Χαρτ. 8. XVI. (φ. σκγ').

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, κεφ. σιη' κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ προτασθέντα (ἀκέφαλον) πίνακα, ὅστις καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ περιεχομένου. Κεφ. α' “Περὶ ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖν καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγου τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ.” Τελευταῖον σφίζεται ἐν τῷ κώδικι (κολοβ.) κεφ. σις' “Εὐχὴ ἐτέρα ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἐξομολογούμενῳ ἀφέσιμον.” Λεῖπουν δὲ τὰ ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανόμενα λοιπὰ τρία, κεφ. σις' “Εὐχὴ εἰς τὸν προπετῶς ὀμνύοντα,” κεφ. σις' “Εὐχὴ περὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων καὶ ἑαυτοῖς ὀρκῶ δεσμούντων,” κεφ. σιη' “Διαθήκη.”

1590. 77.

Χαρτ. 8. XVI.

Συμεῶν Θεσσαλονίκης Κεφάλαια σις'.

α' “Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας.” β' “Περὶ τῶν

ιερω̄ν τελετω̄ν.” γ’ “Οτι ἐπτά τῆς ἐκκλησίας μυστήρια.”... σιδ’ “Οτι καὶ οἱ ἄγγελοι φρίττουσι τοῖς μυστηρίοις τῆς ἐκκλησίας.” σιε’ “Περὶ τῆς εἰς τὴν ἱερωσύνην εὐλαβείας τῶν πάλα θεῶν ἀνδρῶν.” σισ’ “Οτι Θεοῦ μόνον ἔργα τὰ τῆς ἱερωσύνης.”
Τῶν κεφαλαίων προτάσσεται πίναξ ἀκριβής.

1591. 78. Χαρτ. 8. XVII.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Μετὰ τοῦ δέρματος τοῦ περικαλύμματος εὐρηται συνεσταχωμένον ἔσωθεν δέμα διαφόρων χαρτῶν ἀσήμεν ἐκκλησιαστικῆς ὕλης. Ἐν τούτοις καὶ σημείωμα περὶ τοῦ ἐν ἔτει 1621) χαρατζίου τῶν ἀγιορειτικῶν μονῶν, συμποσομένου εἰς 80,000 (ἄσπρα.)

1592. 79. Χαρτ. 8. XVII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου καὶ ἐτέρων τινῶν.”
2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ δύο.
3. “Διάταξις πότε δὴ ἐξέρχασθαι τὸν ἱερέα τοῦ βήματος ὅτε ἔστιν εἰσόδος.”
4. “Τοῦ σοφωτάτου Ψελοῦ Ἰαμβοὶ στίχοι εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας.”
5. “Διήγησις σύντομος ἐκ τοῦ λογιωτάτου Ζωναρά Περὶ τοῦ τί κανὼν καὶ τί φῶδῆ.”
6. Τὰ ἐπτά θαύματα καὶ ἄλλαι σημειώσεις βραχείαι.
7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
8. “Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, ποιθέντα ὑπὸ τοῦ σοφοῦ κύρ Ἀντώνι τοῦ Καροφύλλῃ ἐκ τῆς Κυθωνίας.”
9. “Σύνοψις μερικὴ περὶ θεολογίας.”
Ἄρχ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ μαθεῖν γράμματα καλῶς καὶ φρονεῖν ὀρθοδόξως περὶ Θεοῦ καὶ κτίσεως πολλοῦ χρόνου δέεται. Μένει δ’ ἀτελής μετὰ δύο φύλλα.
10. Τριψῆδιον ἀπὸ Κυριακῆς Πάσχα μέχρι Πεντηκοστῆς.
11. “Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.”
Ἄρχ. Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν τὴν νῦν ὀνομαζομένην ἁγίαν Σοφίαν.
12. “αχλγ’ (=1633). Λόγος Θεοδώρου ἱερέως Παλαδᾶ ῥηθεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Αἰκατερίναν τοῦ Κάστρου εἰς τὴν ἑωρτήν τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων.”
13. Διήγησις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ τοῦ Γεροντικοῦ.

1593. 80. Χαρτ. 8. XVII.

1. “Παύλου ἐπισκόπου Μονεμβασίας Διήγησις ψυχοφελεῖς περὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ θεοσεβῶν.”

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν πρώτων διηγήσεων ἔχουσιν ὧδε. “Περὶ τῶν τριῶν ἁγίων γυναικῶν τῶν φανερωθέντων ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.”—“Περὶ τοῦ λογοθετηθέντος πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.”—“Περὶ τοῦ ἐξαγορευσαντος εἰς γέροντα ἅγιον ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου.”—“Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀπελθούσης πρὸς τὸν ἀββᾶν Νεόφυτον τοῦ ἐξαγγεῖλαι.”—“Περὶ τοῦ ἐξαγορευσαντος εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”—“Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς εὐρεθείσης ἐν τῇ νήσῳ

μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.”—“Περὶ τοῦ πένητος τοῦ ἐν τῷ ναφῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Χαλκοκρατῶν προσευξαμένου.”—“Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ δεσμευθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ.” κτλ.

2—5. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων Ὀνουφρίου, Παύλου τοῦ Θηβαίου, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

1594. 81. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἀθλησις τῆς ἁγίας Ἐρμιόνης.
2. Βίος καὶ πολιτεία Συμεῶν τοῦ Στυλίου.
3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.
4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Φιλαρέτου.
5. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Σωσάννης.
6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
7. Διήγησις ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.
8. Θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
9. Διήγησις Πέτρου τοῦ τελώνου.
10. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ξένης.
11. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας.
13. Λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ ἀνεψιάς.
14. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάσης.
15. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑπατίου.
16. “Διήγησις περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰκόνας τῶν λεγομένων Χαλκοκρατῶν τὸ δι’ ἣν αἰτίαν ἐκλήθη Ἀντιφωνητῆς.”
17. Ἀθλησις καὶ μαρτύριον Ἀδριανοῦ, Ναταλίας καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.
18. Πράξις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ Ματθαίου ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων.
Προτάσσεται ἀκριβῆς πίναξ τῶν περιεχομένων.

1595. 82. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.
2. Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
4. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου.
5. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.
6. Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ Ἄθωνι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄννῃ.
7. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ Λόγοι ψυχοφελεῖς.
8. Ἔτεροι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
9. “Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος Μερικὰ κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα.”
10. “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος Διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς περὶ φράσει εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως.”

11. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀσκητικὸς καὶ περὶ μετανοίας κατασκευαστικός.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.

13. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.”

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ πλὴν τῶν ὑπ’ ἀρ. 3, 11 καὶ 12.

1596. 83. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λδ’.

Προτάσσεται “Προόμιον πᾶν ὥραϊον εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τοῦ θείου Χρυσοστόμου.” Ἐν τέλει·

...Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία

ἔγραψεν ἰδοὺ Σωφρόνιος ἐν πόνῳ

ἐν ἔτει ,ζρνγϞ’ (=1645) ἐνδον τοῦ ἁγίου Ὄρους.

1597. 84. Χαρτ. 8. XVI.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλία ν’.

Προτάσσονται ἐκ τοῦ Σουτῆδα τὰ περὶ Μακαρίων. Ἐν δὲ τέλει...Ἐπὶ ἔτους ,ζ4ηϞ’ ἰνδ. Γ’ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου (=1590).

1598. 85. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νεῶλου τοῦ ἄββᾶ Λόγοι ἀσκητικοί.

2. Συμῶν Θεσσαλονίκης Λόγοι περὶ ἱερωσύνης.

1599. 86. Χαρτ. 8. XVIII. XIX. (σ. 442).

Ἄποφ’ ἄ’ ματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

Τούτων τινὰ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1600. 87. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ναθαναὴλ Πενταπόλεως Λόγοι εἰς τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.

Προτάσσεται προόμιον ἐπιγραφόμενον “Ταπεινὸς μητροπολίτης **Ναθαναὴλ Πενταπόλεως** τῇ εὐλαβεστάτῃ ἐν μοναχαῖς καὶ ἀγίῳ πνεύματι θυγατρὶ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Εὐγενία μοναχῇ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.” Ἀρχ. τὸ προόμιον· Ἐπειδή περ ἀπῆτησας δούλη Χριστοῦ παρ’ ἡμῶν δοῦνέ σοι τὰ συντείνοντα νῦν καὶ ἀρμόζοντα πρὸς κατάληψιν ἀρετῆς καὶ ὠφέλειαν μάλιστα τῆς ψυχῆς, ἵνα κατέχουσα ταῦτα ὡσπερ τινα στάθμιν ἠκριβωμένην καὶ κανόνα εὐθύτατον, οἰκοδομήσης σεαυτὴν ἄξιον οἶκον τοῦ πνεύματος καὶ ναὸν ἀσπίλον συνεργουόντός σοι τοῦ Χριστοῦ.

Ἰδ. καὶ μονῆς Διονυσίου κώδ. ἀρ. 132 καὶ Σακελλίως Πατριακῆν Βιβλιοθήκην σ. 173 (κώδ. τοθ’). Ὡς δ’ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ πατριακῷ κώδικι μθ’ (Σακελλ. σ. 39) σημειώματος ἠκμαζεν ὁ Ναθαναὴλ τελευτώντος τοῦ ἰδ’ αἰῶνος.

2. “Ἄποφθέγματα τῶν ἁγίων γερόντων.”

1601. 88. Χαρτ. 8. XVI.

1. [Νικολάου τοῦ Κελλιώτου] Θεολογικὴ συγγραφή ἀνεπίγραφος εἰς κεφ. νη’, ὡν α’ “Ὅτι ὁ Θεὸς ἦγον ἡ ἁγία Τριάς ἐν εἰς τρεῖς χαρακτῆρας” κτλ. Ἰδ. καὶ κώδ. ἀρ. 149 (22). Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφ. α’ εὕρηνται γεγραμμένα τάδε Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ εἰς τὸ κέλλιον, ἅτινα πιθανῶς δηλοῦσι τὸν τὴν ὅλην συγγραφήν συντάξαντα.

2. “Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εὕρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη.”

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου.

4. Βίος τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

5. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς.

6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.

8. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Μαρίνος μετονομασθείσης.

9. “Λόγος κατ’ ἐπιτομὴν διαλαμβάνων

περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.”

10. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

11. “Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.”

12. “Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου Περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χρυσοῦ λιτρῶν τριακοσίων.”

13. “Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τιμίας ἐσθήτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” (κολοβ.)

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων.

1602. 89. Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου.”

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ ἀσκήσαντος,

ἐν ᾗ καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ῥόδου καὶ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ τὰ νῦν νεωστὴ ὑπὸ τοῦ ἐν μοναχοῖς εὐλαχίστου Ἀγαπίου μοναχοῦ μεταφραστῆς εἰς κοινὴν διάλεκτον.”

Ἡ Ἀκολουθία καὶ τὰ πρωτότυπα, ἐξ ὧν μετέφρασεν ὁ Ἀγάπιος, ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις 1884 ὑπὸ Κυρίλλου Βοῆνη [Ἰωάννου Σακελλίως] ἐκ χειρογράφων τῆς Πάτμου.

3. Περίοδος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ Προχόρου.

1603. 90. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

2. Λόγος περὶ νηστείας.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικοῦ.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

5. Ὁμιλία σ’.

α’ Εἰς τὴν α’ Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.—β’ Τῇ β’ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.—γ’ Τῇ δ’ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.—δ’ “Κυριακῇ ε” τοῦ Εὐαγγελίου τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.”—ε’ Τῇ σ’ Κυριακῇ τῶν βαΐφόρων.—ς’ Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐγράφη διὰ χειρὸς κάμου Παρθενίου ἱερομονάχου ,ζρις’ (=1608).

1604. 91. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἀποφθέγα (γρ. Ἀποφθέγματα) τοῦ ἄββᾶ Νεῶλου.”

2. "Πρόρρησις τοῦ ἁγίου [Νείλου] περὶ τῆς τελευταίης αὐτοῦ."

3. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς καθαιρέσιν ὑπερηφανείας" (κολοβ.).

1605. 92. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῶν ψυχῶν μέχρι καὶ τοῦ Πάσχα.

1606. 93. Χαρτ. 8. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Μορεζήνου ἱερέως Περὶ τῶν ξ' δυνατῶν. Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ τὸ ἀχλγ^ο μηνὶ Ὀκτωβρίῳ (=1633).

1607. 94. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1049).

"Βίβλος ἡ ἐπονομαζομένη Λειμῶν, ἣ ἦγον ὁ ἀνθρὸς παράδεισος τῶν βίων τῶν ἁγίων πατέρων." Γ' ἐγραπται μὲν χειρὶ ταπεινοῦ Κυριακοῦ μοναχοῦ ἐν τῷ ἡσυχαστηρίῳ τῆς μονῆς Διονυσίου τῷ λεγομένῳ Ἁγίος Ἰάκωβος προσεδρεύοντος τότε τῇ δὲ προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐν πνευματικοῖς πατρᾶσι κυροῦ Ματθαίου, οὗ καὶ κτῆμα ὑπάρχει αἰωνίως ἀναφαίρετον, ἐν ἔτει τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀχιε' μηνὶ Δεκεμβρίῳ κδ' (=1615). Ἄλλ' ἐν τέλει ἀναγινώσκονται τάδε Ἐν ἔτει ἀχκδ' Ἰουλλίου κα' (=1624). Φαίνεται δὲ, ὅτι ὁ βιβλιογράφος ἐπελάβετο μὲν τῆς γραφῆς τοῦ κώδικος τῷ 1615, ἐπεράτωσε δὲ τὸ ἔργον τῷ 1624 μακρὸν αὐτῷ προσταλαιπωρήσας διὰ τε τὸ πλῆθος τῶν σελίδων καὶ τὴν ἰδιάζουσαν τῷ κώδικι φιλοτεχνίαν.

1608. 95. Χαρτ. 8. XV.

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ παραινεῖσις.

1609. 96. Χαρτ. 8. XVII.

Λόγοι ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ. κολοβ.).

1610. 97. Χαρτ. 16. XVIII.

Ψαλτήριον μεθ' ἐρμηνείας.

1611. 98. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Διᾶλεξις ἡμῶν καὶ τοῦ λεγάτου Κλήμεντος φημὶ καὶ Νικηφόρου Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως."

2. "Ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος."

3. "Γενναδίου πατριάρχου τοῦ Σχολαρίου."

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος τὸ περὶ ταῦτα κρατεῖται καὶ τὸ ψαλτήριον αὐτολεξὶ ἀναγινωσκέσθω.

4. Δαυὶδ Ψαλμοὶ τινες.

5. "Εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς."

Αἱ πλείσται ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

1612. 99. Χαρτ. 16. XVII.

"Ψαλτήριον σὺν Θεῷ εἰς ἀπλῆν φράσιν.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος."

Ἔτος 1684 Μάϊος 24.

1613. 100. Χαρτ. 16. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τῆς οὐσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρ' Αἰγνατίου (γρ. παρὰ Ἰγνατίου) τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ ἐλαχίστου."

1614. 101.

Χαρτ. 16. XVII.

Λόγοι ἐκ τοῦ Πατερικοῦ κατ' ἐκλογὴν (ἀκέφ.) 1645.

1615. 102.

Χαρτ. 16. XV.

"Διδασκαλῖαι καὶ ἐρωτήσεις ἐκ πολλῶν ἁγίων ἀνδρῶν πάνν ὠφέλιμοι."

1616. 103.

Χαρτ. 16. XVIII.

"Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφίας Ἐκθεσις κατὰ τῶν ἀμαθῶς λεγόντων καὶ παρανόμως διδασκόντων ὅτι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας γνήσιοι καὶ ὀρθόδοξοι παῖδες ἐσμέν σχήματικοὶ παρὰ τῆς ἀγίας καὶ καθόλου ἐκκλησίας."

1617. 104.

Χαρτ. 16. XVIII.

Πατερικόν.

Ἰπαιρινέσις καὶ ἀποσπάσματα καὶ βίῳ πατέρων ἀναμῖξ ἐν τῇ καθωμλημένῃ καὶ τῇ καθαρευούσῃ.

1618. 105.

Χαρτ. 16. XVII.

Πατερικόν.

Ἀναμῖξ ἐν τῇ καθωμλημένῃ καὶ τῇ καθαρευούσῃ.

Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ιε' ἀχμς' (=1646).

*1619. 106.

Χαρτ. 16 μικρ. XVI.

Εὐχαὶ καὶ Κανόνες.

Ἡ παροῦσα διὰ γρόσια 20 ἡγοράσθη διὰ γρόσια 20. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου καὶ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, ποικιλόχρων καὶ κεχρυσωμένων.

1620. 107.

Χαρτ. 16 μικρ. XVII.

1. Βίος τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)... ὅλους τὴν καλὴν προαίρεσιν, καὶ ἔλεγεν ὁ παμμίαιρος, ὅτι οὐδὲν ἔναι τόσοον θαυμαστόν.

2. "Διήγησις τῶν τριῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν αἰχμαλωτισθέντων μοναχῶν."

3. "Διήγησις ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δέοντος Κατάνης πῶς ἔκαυσε Ἰλιόδωρος τὸν μάγον."

4. "Περὶ ὑπακοῆς γονέου, ἡ ὁποία δύνατε νὰ ἐλευθερώση τὸν ἔχοντα τὴν ὑπακοήν, οὐ μόνον σωματικὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ ψυχικόν."

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τεσσαρακοστῆς.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

7. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης.

8. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Μετεγλωττίσθη ὑπὸ Δανιὴλ ἱερομονάχου.

"Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1621. 108.

Χαρτ. 16. XV.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. σε', ὦν α' "Περὶ ἱερομένου ὁποῦ νὰ συρρέχεται εἰς ἀμαρτιμάτα καὶ ὁ λαῶς νὰ ἀπὸ φεῖγει ἀπ' αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ μὴ κατάκρινην κοσμικὸν τὸν ἱερέαν."—σε'. "Μοναχὸς πρὲςβύτερος ἢ ἱατρῶων ἢ εἰς ἐστὶν καθημιμένος."

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔπονται ἕτερα κεφάλαια μὴ συμπεριλαμβανόμενα ἐν τῷ προτασσομένῳ τοῦ νομοκάνονος πίνακι, ὡν α' "Τέταρτος κανὼν τῆς Γαργας ἀναθεματίζει τὸν ἀποστρεφόμενον κοσμικὸν ἱερέαν καὶ μὴ θελον ἐξ αὐτοῦ κανονισαί," τελευταῖον δὲ (κολοβ.) "Περὶ λεγάτων τοῦ Ἀρμενοπούλου."

- 1622.** 109. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.
1. "Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια."
2. "Συνοδικὸὶ καὶ αστολικοὶ (γρ. ἀποστολικοὶ) Κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
3. Κανόνες εἰς τοὺς ἁμαρτήσαντας.
4. Ὅδηγία ἐκκλησιαστικά.
Ἐν τέλει τούτων· Χεῖρ Γαβριήλ ἱερομονάχου ἐλαχίστου.
5. Εὐχὴ τῆς μεταλήψεως.

1623. 110. Χαρτ. 16 μικρ. XVIII.
Περὶ συνοικεσιῶν καὶ ἱερῶν μυστηρίων.

1624. 111. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Τετραεὐάγγελον.

"Ἔπονται 1. "Περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν πόθεν τε ἀρχεται ἕκαστος καὶ ποῦ καταλήγει."—2. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῷ καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαῖο τοῦ Εὐαγγελίου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα."—3. "Εὐαγγέλια τῆς μεγάλης μ'."—4. "Συναξάριον τῶν ἱβ' μηνῶν τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ δηλοῦντα ἀκριβῶς τὰ Εὐαγγέλια."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εὐρηται συνεσταχόμενον τῷ κώδικι ἀνὰ ἓν φύλλον (Χαρτ. XIV. σελ. 2), περιέχουσι δὲ μέρη Μηναίων.

1625. 112. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναίων Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XIII) ἐκκλησιαστικῶ περιεχομένου.

1626. 113. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Μηναίων Μαΐου.

1627. 114. Χαρτ. 4. XVI.

1. Παρακλητικὴ.
Ἐν τέλει· Ἐτους 7ξξ' μηνὶ Σεπτεμβρίου... ἡλίου κύκλος ἦν σελήνης κύκλος ιε' (=1556, ἀλλ' ἡλίου μὲν κύκλος ἦν θ', σελήνης δὲ ις').
2. Μεγαλυνάρια, Τροπάρια, Στιχηρά.
3. "Ἐγκώμια ψαλλόμενα εἰς τὴν Ὑπαπαντῇ."

1628. 115. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Ἡ μικρὰ Ὀκτώηχος.
2. Τριώδιον.
3. Πεντηκοστάριον (κολοβόν).

1629. 116. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. Παρακλητικὴ.
Ταύτης μέρη τινὰ μετὰ φωνῶν.
2. Εὐαγγέλια τινά.

1630. 117. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Παρακλητικὴ.
2. "Ἀπολυτικά τῆς ὄλης ἑβδομάδος" (κολοβ.).

1631. 118. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

Μηναίων Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
Ἐν τέλει... καὶ ἀξίωσον καμὲ τῷ ἁμαρτωλῷ Λαζάρῳ καὶ τρισαθλίῳ τῷ ἐκτελέσαντι.

1632. 119. Χαρτ. 4. XIV.

Προφητειῶν ἀναγνώσματα (ἀκέφ. κολοβ.).

1633. 120. Χαρτ. 4. XIV.

Μηναίων Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

1634. 121. Χαρτ. 4. XIV.

1. Τετραεὐάγγελον.
Προτάσσονται οἱ Κανόνες τῶν συμφωνιῶν τῶν εὐαγγελίων καὶ Συναξάριον τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ' ἐκάστην ἀποστολοεναγγέλων.

2. Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

3. Παύλου Ἐπιστολαί.

Ἐκάστης τούτων προτάσσεται Ὑπόθεσις.

1635. 122. Χαρτ. 4. XVI.

1. Μηναίων Ἰουνίου.

Μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἰκτροῦ πατέρες

Ἀνθρμίφ μοναχῶ.....

2. "Κανῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

***1636.** 123. Χαρτ. 4. XVII.

Ψαλτήριον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμῶν καὶ ἐπιτίτλου ἐν ᾧ εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἡ κυνὴρα αὐτοῦ.

1637. 124. Βομβ. 4. XIV.

Μηναίων Μαρτίου—Μαΐου (κολοβ.).

***1638.** 125. Χαρτ. 4. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
4. Εὐχὴ συγχωρητικὴ.

Ἐν τέλει· Ἐπὶ ἔτους ἐπτάκις χιλιωστῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ὀγδώ (=1630).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων χρυσῶν, ἐχόντων τὸ ἑδαφος κυανοῦν, καὶ κομψῶν χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμῶν. Χρυσαὶ δ' εἰσι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τινες τῶν ἐκφωνήσεων. Πρὸ ἐκάστης δὲ λειτουργίας φέρονται περίτεχνοι χρυσαὶ ἀψίδες, πρὸ δὲ τῆς τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου ἱστορημένη διὰ μέλανος. Ἐξωθεν δ' ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος ὑπάρχουσι πέντε ἀτεχνότατα ἀργυρᾶ μέταλλα (κομβία), ἔχοντα παραστάσεις ἐν ἐκτύπῳ, τὸ μὲν μέσον τὴν σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ τὰ ἄκρα τὰ σύμβολα τῶν Εὐαγγελιστῶν.

1639. 126. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Ἦσυχίου πρεσβυτέρου Πρὸς Θεόδουλον λόγος περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς. Κεφ. σ'.

2. Διαδόχου Φωτικής Κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς. Κεφ. ρ'.

1640. 127. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. XIII). Ἐν τινι τῶν τελευταίων τούτων "Ἀνακεφαλαίωσις ἐν επιτομῇ...πρὸ προειρημένων αὐτοῖς λόγων." Ἀρχ. Πίστης βεβαία ἀποταγῆς μήτηρ, τὸ δὲ ἐναντ...δειλον ἐλπῆς ἀκλινης.

1641. 128. Βομβ. 4. XIII.

Τετραεναγγέλον

ἐπομένον τῶν Κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων. Ὁ κώδιξ τιλφόβρωτος καὶ διαβεβρωμένος ὑφ' ὑγρασίας. Ἐν τέλει Θεὸν ἰλεούμενος, ὃ θεεὶ θύτα Κύριλον μέμνησο ἁμαρτωλὸν τε ἀνάξιόν τε ἐν ἱερομονάχοις, χειροποιήσαντα τὴν δέλτον ταύτην...εἶτους '5ωα' (=1293).

1642. 129. Χαρτ. 8. XVI.

Θεοτοκάριον συγγραφὴν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ.

1643. 130. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Ὁμιλίαι 15'

ἐν τῇ καθωμλημένῃ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς τῶν ἁγίων Πάντων. Προτάσσεται πίναξ τοῦ βιβλίου.

1644. 131. Χαρτ. 8. XVI.

Θεοτοκάριον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου.

1645. 132. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Ἰουλίου.

Ἐν ἀρχῇ εὔρηται συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τῷ περικαλύμματος ἐν φύλλον (Χαρτ. XVI) περιέχον ἀνεπίγραφον ποίημα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου(ς), οὗ ἡ ἀρχὴ

"Ἐστι καὶ ἐτελής τί κακῶν ὀρόωντας ἰαίνειν.

Τέλ. (κολοβ.)

μηδὲ μέση δμῶν τε καὶ οἰκιδίων ὄρυμαγδῶν...

1646. 133. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Αὐγούστου.

Ἐν τέλει...εἶτους 'ξξ5' μὴν Ἰούλιος εἰς τὰς 1β' (=1558).

1647. 134. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Ἀπριλίου.

1648. 135. Χαρτ. 8. XV.

Εὐχολόγιον.

1649. 136. Χαρτ. 8. XV.

1. Παρακλητικὴ (ἡχ. α'—δ') μετὰ τῶν Ἑωθινῶν.
2. Κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ κατ' ἐκλογὴν.

1650. 137. Χαρτ. 8. XVII.

Εὐχολόγιον.

1651. 138. Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (ἀκέφ.).
2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

4. Πεντηκοστάριον (κολοβ.).

Τὰ πρῶτα φύλλα εἰσι διαβεβρωμένα ὑπὸ μῶν.

1652. 139. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.

1653. 140. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (κολοβόν).

1654. 141. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Μαρτίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1655. 142. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.

1656. 143. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Ὀκτωβρίου.

1657. 144. Χαρτ. 8. XV.

Μηναιὸν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

1658. 145. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Δεκεμβρίου.

1659. 146. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ (ἡχ. α' ἀκέφ.—δ' κολοβ.).

Τιλφόβρωτος.

1660. 147. Χαρτ. 8. XV.

Ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν.

Αὔγ. (ἀκέφ.)—Νοέμβρ. (κολοβ.). Διαβροχέντος τοῦ κώδικος περὶ τὰ τελευταία φύλλα, τὰ γράμματα ἀπέβησαν ἀμυδρά.

1661. 148. Χαρτ. 8. XVI.

"Ἐκλογάδιον τῶν ἐπισημῶν ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

Ἐν τέλει Ἐπληρώθη τῷ παρὸν ἐκλογάδιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, εἴτι τῶν ἐπισημῶν ἑορτῶν, δια χειροῦ ἐμοῦ Κωνσταντίνου τάχα καὶ ἱερέως...

1662. 149. Χαρτ. 8. XV.

1. Συναξάριον τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου (ἀκέφ.).

2. "Πασχάλιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων Πάντων."

1663. 150. Χαρτ. 8. XVI.

Τριώδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1664. 151. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Ἐτους 'ξξα' μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς 1θ' (=1552).

1665. 152. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1666. 153. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν.

1667. 154. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ψαλτήριον.
 'Εν τέλει. Τέρμα εἴληφε τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἀρσενίου μοναχοῦ, ἔξοδος δὲ κύρ Νικοδήμου μοναχοῦ. Ἔτους ,ζκ' Φευρουαρίῳ ιθ' Ἰνδικτιῶνος ιε' (1512).
2. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου.
1668. 155. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
 2. "Μνήμη τοῦ δικαίου πατριάρχου Ἀβραὰμ υἱοῦ Θάρα."
 Χρονολογικαὶ σημειώσεις ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως καὶ περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ.
3. "Πόσαι αἰρέσεις. Σ' α' βαρβαρισμός, β' σκυθισμός κτλ." μετὰ χρονολογικῶν σημειώσεων.
4. "Μιχαὴλ μοναχοῦ (Μι^α) προέδρου καὶ ὑπερτίμου τοῦ Ψελλοῦ Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων."
5. "Ἀποκρίσεις κανονικὰ Τυμοθέου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τινῶν ἐρωτημάτων λύσεις."
6. "Παραίνεσις πρὸς τοὺς ἀναξίους καὶ μετὰ ἀφοβίας καὶ ἀναισχυντίας πρόσερχομένους τοῖς θείοις μυστηρίοις πρὸ τοῦ μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογεῖσθαι· ἀναγνώσκεται δὲ τῆ μεγάλῃ ε' εἰς ἐπίκουον πάντων."
7. "Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεία. Λύσεις τινῶν ἐρωτημάτων."
8. "Περὶ τῆς ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων κατασκευῆς."
 Ἄρχ. Τεσσάρων ἐκ λαχιμάτων αἰτιῶν ἡ γαῖα μεσέων οὐδὲ ἔλαχε τῶν οὐρανίων καὶ πάντων. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα. Ὡς τινες ἔφησαν...
9. "Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ κολύβων ἁγίων."
10. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν" (κολοβός).
1669. 156. Χαρτ. 8. XV.
 Ἀπόστολος.
1670. 157. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 59).
 1. "Ἑρμηνεία εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινισμοῦ."
 2. "Ἀκολουθεία τοῦ ἐγκαινισμοῦ καὶ ἑρμηνεία πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῶν ἐγκαινίων."
 'Εν τέλει. Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτει ρχκβ' μηνὸς Ἰουνίῳ α' (=1622).
 3. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον τοῦ νεομάρτυρος Νικολάου Καρπενσιώτου τοῦ ἐν Βυζαντίδι τῷ 1672 μαρτυρήσαντος.
 4. Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου μεγάλου λογοθέτου.
 "Συνοπτικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως."
 'Εν τῇ καθωμιλημένῃ.
 5. Ἀνάπτυξις τοῦ δεκαλόγου.
6. "Συλλογισμοὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος."
 'Εν ἀρχῇ 90 φύλλα ἐντύπου Εὐχολογίου.
1671. 158. Χαρτ. 8. XVIIII.
 1. Ἀκολουθία Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ.
 'Εν τέλει. Χεῖρ Σιλβέστρου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων, ρψκε' μηνὶ Μαΐῳ ιθ' (=1725).
 2. "Ἐκλογή εἰς ὀσίους μετὰ τὸν Πολυέλεον."
1672. 159. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 40).
 1 (φ. 1 α). "Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τοὺς ἁγίους πανευφήμους καὶ πανενδόξους πρωτοκορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον."
 2 (φ. 36 α). Ἱστορικὸν σημείωμα περὶ τῆς μονῆς Καρακάλλου (αἰὼν. XIX).
 Ἄρχ. Ἡ ἱερὰ βασιλικὴ σταυροπηγητικὴ καὶ κοινοβιακὴ μονή. Τέλ. Προσέτη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εὐρομεν καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου, τῷ αὐτῷ ἔτι Ἰαννουαρίῳ 26. Ἐπεται "Ἐπιγραφὴ κεφαλαίῳ γράμμασιν ἐν τῷ παραθαλασσίῳ πύργῳ τῆς μονῆς Καρακάλλου."
1673. 160. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 'Εν τέλει. Ἡ παρούσα Λειτουργία ἐγράφη Ἀθανασίου μοναχοῦ...κατὰ τὸ ρχγ' ἔτος Χριστοῦ γεννήσεως (=1693).
1674. 161. Χαρτ. 8. XVIII.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
1675. 162. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναῖον Μαΐου.
1676. 163. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Εὐχαὶ διάφοροι.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
 4. "Εὐχολόγιον περιέχων ἅπασαν ἀκολουθίαν εὐχῶν τοῦ Λυχνικοῦ."
 'Εν τέλει. Ἐν ἔτει ,ζκ' (=1512) δι' ἐξόδου κύρ Ἰωακείμ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ, ὁ δὲ γράφας Ἡσαΐας τλήμων. Ὁ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶν ἀρχὴ καὶ τέλος. Δόξα σοι.
1677. 164. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ψαλτήριον.
 Τὸ κείμενον ἐστὶ διηρημένον κατὰ στίχους, οἷς ἑπεται ἐκάστοτε ἑρμηνεία. Ἄρχ. Μακάριος ἀνὴρ...οὐκ ἔστι. Ἑρμ. Ὡς Ἄωτ καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ὡσαύτως. Τέλ. (ῶδῃ Ζαχαρίου) Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Ἐπιφανεῖς γάρ, ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς πλάνης, καὶ κατεύθυνεν τοὺς πόδας ἡμῶν τῇ ὁδῷ τοῦ Εὐαγγελίου.
 2. "Προφητία ὁποῦ εὑρέθη εἰς τὸ Παρίζη."

1678. 165. Χαρτ. 8. XV.
Τυπικὸν τῆς θείας Λειτουργίας.

1679. 166. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαράς,
οὐ προτάσσεται Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον· ἔπονται δ' ἐν τέλει δύο Κανόνες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
'Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ῥαφαήλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρλζ' Ἀπριλλίου ιγ' (=1629).

1680. 167. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον,
οὐ ἐν τέλει Εὐχαί τινες καὶ οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι.

1681. 168. Χαρτ. 8. XV.
'Ακολουθία τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων Μαρτ.—Αὐγ.

1682. 169. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

Τὸ κείμενόν ἐστι διηρημένον κατὰ στίχους, οἷς ἔπεται ἐκάστοτε ἑρμηνεία ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἄρχ. (ψαλμ. γ')...νικήσω τοὺς δαίμονας ὁπότεν ἐγὼ δὲν ἤθελα λογιαζῆ ταῦτα. Τέλ. (ψαλμ. ρν')· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἐπαινεῖτε, ὡ ἄνθρωποι, λέγει, τὸν Θεὸν, τὸν Κύριον, μὲ τὰ κύμβαλα τοῦ ἀλαλαγμοῦ, με τὰ πούλια ἐκεῖνα τὰ πνευματικὰ ὅπου ἔχουσι τὸν ἀλλαγμὸν. Ἄλλαγμὸς λέγεται ἡ φωνὴ ὅπου εὐγένει μίαν φορὰν μαζωμένη ἀπὸ πολλοῦ ἀνθρώπους μὲ χαρὰν καὶ ἀποκοτίαν θαρετῆν ἀπὸ καρδίας εἰς ἔπαινον καὶ δοξολογίαν Θεοῦ, καθὼς ἀλαλάζουν καὶ φωνάζουν ἐκεῖνοι ὅπου ὀρμοῦν εἰς τὸν πόλαιμον. Μὲ τὰ χεῖλη τοῦ ἀλαλαγμοῦ πᾶσα ψηχὴ ἀς δοξάσει τὸν Κύριον, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

'Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη το παρὸν Ψαλτήριον ἐν αἴτῃ ἀχνῇ Δεκεμβρίῳ 30 (=1658) διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀγγελῶ Τωμάζω ἀναγνώστῃ τῷ ἐπίκειν Δρακόπουλος.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι δύο.
α'. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.—β'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.

1683. 170. Χαρτ. 8. XIV.
1. Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
2. Ἡ λειτουργία καὶ θεία μυσταγωγία τῶν Προηγιασμένων.
3. "Ἀποστολοευάγγελα εἰς διαφόρους ἁγίους."
4. "Ἀκολουθία ψαλλομένη τῇ μεγάλῃ μ'" (κολοβ.).
εἰς τὴν μυσταγωγίαν τῶν Προηγιασμένων.
'Ο κῶδιξ ἐστὶν ἑλλιπὴς ἐν πολλοῖς.

1684. 171. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

1685. 172. Χαρτ. 8. XVII.
"Θεοτοκάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν."
'Ἐν τέλει· ,ζρκα' μηνὶ Μαΐῳ δ' (=1613).

H.

1686. 173. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν
τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμπάντων, ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, ἧτοι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων."

Περιλαμβάνεται καὶ Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς.
2. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους.
3. "Βίος καὶ ἀθλησις καὶ μερικῶν θαυμάτων διήγησις
τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Μοδέστου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων."

'Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὑρηται Τροπάρια τινε, ἐν οἷς ἀναγιγνώσκονται καὶ τάδε· Κουκουζέλης δὲ ὀνομάσθη ἐκ τῶν συμμαθητῶν του ἐρωτώμενος ἐν τῇ σχολῇ, ἔτι μικρὸς ὢν, τί ἔφαγες σήμερον Ἰωάννη; ἀπεκρίνετο, κουκία καὶ ζέλια. Πρὸ δὲ τοῦ φύλλου, ἐν ᾧ ταῦτα, ἐξέπεσον φύλλα, ἐν οἷς πιθανῶς περιλαμβάνετο ὁ βίος τοῦ μελωδοῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

1687. 174. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.
'Ἐν φ. 1 α κάτω· Μνήσθητι, ἱερὲ θύτα τὸν γράψαντα Χριστοφόρον.

1688. 175. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Εἰς ἀγρυπνίαν, μετὰ τὸν προουμακόν" (τὸ Μακάριος ἀνήρ).
2. "Πολύλειος ψαλλόμενος εἰς τὰς δοξολογίας."
3. "Τοῦ Βλεμῆδου κὺρ Νικηφόρου τοῦ πρεσβυτέρου Ἐκ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἐκλογαὶ ψαλλόμεναι μετὰ τὸν πολυέλεον" κτλ.

1689. 176. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία Ἀθανασίου (ἀκέφ.) καὶ Κυρίλλου.
2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

1690. 177. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς τεθνεώτας μετὰ κολύβων."
2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικῆς."

1691. 178. Χαρτ. 8. XV.
1. "Ἐορτολόγιον."
Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
2. Ἀκολουθία τοῦ Πάσχα (ἀκέφαλος).
3. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
4. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαιρκουρίου" (κολοβή).

1692. 179. Χαρτ. 8. XVIII.
'Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
'Ἐν τέλει· ρψνδ' (=1754).

- 1693.** 180. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ" εἰς μοναχοῦς.
2. "Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, κανόνες νεκρώσιμοι τῶν κατ' ἡχων."
3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
4. "Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
Ἐν ἀρχῇ πλεῖστα φύλλα ἐντυπα ἐκ Συναξαρίου τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
- 1694.** 181. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον
μεθ' ἐρμηνείας ἐν τῇ καθωμλημένῃ, ἐπομένης τῷ κειμένῳ ἐκάστοτε κατὰ στίχον.
- 1695.** 182. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Ἐτεῖ αἰκθ' (=1629) τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, γέγραπται χειρὶ μὲν Κυριακοῦ ἱερομονάχου, τοῖς δὲ ἀναλώμασιν ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς Ῥαφαήλου, οὐ καὶ κτῆμα ὑπάρχει. Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κ' ἡ παροῦσα βίβλος αὕτη.
- 1696.** 183. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
Ἀκολουθία εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.).
- 1697.** 184. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι.
- 1698.** 185. Χαρτ. 16. XVII.
"Δήλωσις περὶ τοῦ εὐρίσκειν εὐκόλως
ἐν ποίοις βιβλίοις εἰσὶν οἱ λόγοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ οἱ βίοι τῶν ἁγίων ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς καὶ λήγοντες εἰς τὸν Αὐγουστον."
- 1699.** 186. Χαρτ. 16. XVI.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Ἰησοῦν (ἀκέφ.).
- 1700.** 187. Χαρτ. 16. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
2. Εὐχαὶ διάφοροι.
3. "Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ."
4. "Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος."
5. "Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας."
6. Αἱ δ' γενικαὶ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.
7. Περὶ ἐπακτῶν.
8. Πίναξ "Πῶσαις ἡμέραις ἔχει ὁ καθ' εἰς μὴν."
9. "Ποίας ἡμέρας ἦνε καλὸν νὰ φλεβοτομᾷ ὁ ἄνθρωπος."
10. Διάφορα σημειώματα.
11. "Σύνοψις μικρὰ περὶ νηστειῶν καὶ ἐτέρων χρησίμων ὑποθέσεων ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἁγίων πατέρων συναθροισθεῖσα."
12. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
13. Εὐχαὶ διάφοροι.
14. Σεληνοδρόμιον κτλ.
- 1701.** 188. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἀποστολοευάγγελα εἰς ἁγίους ἑορτασίμους.
- 1702.** 189. Χαρτ. 16. XV.
Ἦρολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- 1703.** 190. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὄρθρου ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις.
2 (σ. 17). "Ἐκλογή συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου ἐκ τῆς δαβιτικῆς βίβλου, καὶ τεθεῖσα ἀρμολογῶντες ἐκάστη ἑορτῇ."
- 1704.** 191. Χαρτ. 16. XVII.
Ἡ ἱεροδιακονικὴ τάξις
ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ λειτουργία.
- 1705.** 192. Χαρτ. 16. XVII.
Διακονικόν.
- 1706.** 193. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ.).
- 1707.** 194. Χαρτ. 16. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Εὐχὴ ἐπὶ τῶν κολλύβων (κολοβ.).
- 1708.** 195. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. Εὐχαὶ τινες.
- 1709.** 196. Χαρτ. 16. XVII.
Μάμαντος Εὐχαί.
- 1710.** 197. Χαρτ. 16. XVI.
Ἦρολόγιον (κολοβόν).
- 1711.** 198. Χαρτ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Ἐν τέλει Σοφρώνιος ἱερομύναχος.
- 1712.** 199. Χαρτ. 16. XVI.
1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει Δέησης τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου σαγῆ| καὶ ἡ ἀναγνώθοντες εὐχαισθαι πατέρα του Κόσταν σαγῆ| ἐ μνη φευρωαρίω κβ' ἔτους ,ζμγ' ἰνδικτιῶνος β' (=1535, ἀλλ' ἰνδικτιῶν ἦτο ἡ ἡ').
3. "Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος."
4. "Ἀκολουθία εἰς διαφόρους μνήμας ἁγίων."
5. Εὐχολόγιον, πληρέστερον τοῦ πρώτου (κολοβόν).
- 1713.** 200. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
Κώδιξ τιφλόβρωτος, ἔχων ἐφθαρμένα τὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει.

1714. 201. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Εὐχολόγιον.
 Ἐμπεριέχονται καὶ Ἐκλογή ψαλμῶν Νικηφόρου Βλεμμίδου, Μεγαλυνάρια, Πρεσβεία εἰς τραπέζιον, εἰς πρεσβείαν μητροπολίτου, ἐπισκόπου κτλ.
 2. Ἑρμηνεία τῶν ιβ' ἄρθρων τῆς πίστεως.
 3. Περὶ τῶν ζ' μυστηρίων.
 4. Περὶ τῶν ζ' θανασίμων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν ζ' ἀρετῶν.
 5. Περὶ πίστεως κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
 6. Περὶ τοῦ πότε ἐγένετο τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.
 7. Περὶ τῶν ζ' συνόδων.
 8. Περὶ τῶν τοπικῶν συνόδων.
 9. Περὶ τῶν ζ' τάξεων τῆς ἱερωσύνης.
 10. Περὶ προσευχῆς.
 11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Διάλογος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
 12. Ἄλλαι ἐρωτήσεις μετ' ἀποκρίσεων (κολοβ.).
1715. 202. Χαρτ. 16. XIX.
 1. Στιχολογία τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῶν θ' φῶν.
 2. Αἶνοι.
 3. Συλλειτουργικά.
1716. 203. Χαρτ. 16. XIX.
 Ὅμοιοι τῷ ἀνωτέρω.
1717. 204. Χαρτ. 16. XVII.
 Διακονικόν.
 Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν διακονικὸν ἐγγραφή ἐπὶ ἔτους αχπβ' (=1682) χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.
1718. 205. Χαρτ. 16. XVIII.
 Διακονικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1719. 206. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.
 2. Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ Ὁρθρῷ.
 3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
1720. 207. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχαί.
1721. 208. Χαρτ. 16. XVIII.
 Διακονικόν.
1722. 209. Χαρτ. 16. XVII.
 “Ἑρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινισμοῦ.”
 Ἐν τέλει. Ἐν ἔτει ,ζρλβ' (=1624).
1723. 210. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ τοῦ μεγάλου Ἐσπερινοῦ.
 2. Ὁ Πολυέλεος.
 3. “Ἐκλογαὶ συλλεχθεῖσαι παρὰ Νικηφόρου τοῦ Βλεμύδους.”
1724. 211. Χαρτ. 16. XVII.
 Διακονικόν.
 Ἐν τέλει. Μηνὶ Ἰουλίῳ 5' ἔτος αχοβ' (=1672).
1725. 212. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
 Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
1726. 213. Χαρτ. 8. XIV.
 Εἰρμολόγιον (ἀκέφαλον), Μακαρισμοὶ, Στιχηρὰ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν, Στιχηρὰ Θεοτοκία κτλ.
 Μετὰ φωνῶν. Πολλαχού ὁ κώδιξ ἀμιδρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ὑφ' ὑγρασίας.
1727. 214. Χαρτ. 8. XIX.
 Πολυέλεος, Δοξολογία, Χερουβικά, Κρατήματα, Οἴκοι, Προκείμενα, Μαθήματα κτλ.
 Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει. Ἡ γράψασα χεὶρ Ἀποστόλου Κῶνστα Χίου αωκα' Μαΐφ κθ' (=1821).
1728. 215. Χαρτ. 8. XVII.
 “Στιχηράριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν εἰς δύο τόμους.”
 Οἱ δύο οἱτοὶ τόμοι εὔρηται συνεσταχωμένοι εἰς ἓνα.
 Ἐν τέλει τοῦ α' τόμου. Εἰς τοὺς 1691, χεὶρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμᾶ εἰς τῶν Ἰβήρων. Ἐν τέλει τοῦ β'. Εἰς τοὺς 1691, Μαρτίῳ 18, χεὶρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμᾶ εἰς τῶν Ἰβήρων. Πολλὰ ἐπιγραφαὶ τῶν στιχηρῶν καὶ πολλὰ ἀρχικὰ γράμματα φέρονται γεγραμμένα διὰ πρασίνου χρώματος.
1729. 216. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
 Μετὰ φωνῶν.
1730. 217. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. Ἀναστάσιμα καὶ κεκραγάρια.
 Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει. Ἐγγραφή δὲ τὸ παρὸν παρ ἐμοῦ Γεωργίου Πολυδερωποῦλου ἐν ἔτει ἀπο Χριστοῦ αωα' ἐν μηνὶ Μαΐφ... (=1801).
 Κατ' ἐπιστολὴν πρὸς με τοῦ ἱεροδιακόνου Γρηγορίου τοῦ Παντοκρατορινοῦ τὸ σημεῖωμα τοῦτο, ἀρχομένου τοῦ 1801, οὐχ ὑπῆρχε πλέον, ἀποκεκομμένων ἐν τέλει τοῦ κώδικος βεβήλων τριῶν φύλλων.
1731. 218. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
 Εἰρμολόγιον (μετὰ φωνῶν).
1732. 219. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. Ἀναστάσιμα καὶ κεκραγάρια (μετὰ φωνῶν).

1733. 220. Χαρτ. 16. XVII.
 'Ακολουθία του 'Εσπερινού, του *Ορθρου και τῆς
 Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).

1734. 221. Χαρτ. 16. XVII.
 Τὸ Μακάριος ἀνήρ, ὁ Πολυέλεος καὶ Λειτουργικά.
 Μετὰ φωνῶν.

1735. 222. Χαρτ. 16. XVI.
 'Ακολουθία του 'Εσπερινού (ἀκέφ.), του *Ορθρου καὶ
 τῆς Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).

1736. 223. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
 2. 'Αναστασιματάριον.

1737. 224. Χαρτ. 16. XVII.
 Δοξαστάριον (μετὰ φωνῶν. 'Ακέφαλον, κολοβόν).

1738. 225. Χαρτ. 16. XVII.
 'Ακολουθία του 'Εσπερινού (ἀκέφ.), του *Ορθρου καὶ
 τῆς Λειτουργίας (μετὰ φωνῶν).
 'Εν τέλει. Εἰλειφε τέλος τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον διὰ
 χειρὸς ἐμοῦ [τοῦ ὑπὲρ πάν]τας ἀνθρώπους ἀμαρτωλω-
 τέρου 'Αθ[ανα]σίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρέου... ἔτος
 αχρζ' (=1677)...

1739. 226. Χαρτ. 8 μέγ. XVII (φ. 251).
 1. Ματθαίου του Βλαστάρεως Νομοκάνων.
 Προτάσσεται "Ἡρόλογος εἰς τὸν παρόντα νομοκάνονα τοῦ
 ταπεινοῦ μητροπολίτου Γαζῆς κυροῦ Παΐσιου τοῦ Διγαρίδους
 τὸν ὁποῖον ἐσύναξεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος
 Ματθαῖος ὁ Βλάσταρος." Τὰ σύμπαντα κεφάλαιά εἰσι φοζ',
 ἀλλὰ τούτων ἐκ τοῦ Νομοκάνωνος τοῦ Βλαστάρεως φαίνονται
 ὄντα μόνα τὰ σμ'. Τὸ δὲ σμα' "Νομοκάνωνων ὠραίων καὶ ὅτι
 τῶν ἀρχιερέων ἐδόθη νὰ αὐξάνουν καὶ νὰ ὀλιγοστέβουν τὰ ἐπι-
 τίμια."—φοζ' "Γράμμα ὁποῦ γράφη ὁ ἀρχιερεὺς ὅταν κάμη
 πρωτοσύγγελον." 'Εμπεριέχεται δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ μέρει
 (κεφ. σμα'—φοζ') καὶ 'Εξομολογητάριον.

2. Διήγησις (ἀνεπίγραφος) περὶ τοῦ 'Εβραίου Θεο-
 δοσίου καὶ τοῦ Χριστιανοῦ χρυσοχόου Φιλίππου.

Γέγραπται δι' ἄλλης χειρός. "Ἀρχ. Κατὰ τοὺς χρόνους
 τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως 'Ιουστινιανοῦ τοῦ μεγά-
 λου ἦτον ἕνας 'Εβρέος καὶ προεστὸς ἀπάνω εἰς ὅλους
 τοὺς 'Εβρέους τὸ ὄνομά του Θεοδόσιος.

3. "Συνταγματίον Γερασίου πατριάρχου 'Αλεξαν-
 δρείας ἐναντίον ἐκείνων

ὁποῦ ψευδοφρόνως λέγουσι πῶς τὰ ἅγια μυστήρια τοῦ τιμίου
 σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ τελειώ-
 νονται εἰς τὰ κυριακὰ λόγια. 'Απόδειξις δὲ ἀληθῆς πῶς τελειώ-
 νονται εἰς τὸ Ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον" κτλ.

4 (φ. 249 α). "Ῥήματα διδασκάλων πολλὰ ὠραία,
 καὶ ἰδύτατα."

"Ἀρχ. 'Απόστολος ἄλαλος, ἐπιστολὴ βαστάξῃ ἄλαλη
 καὶ ἀπέρχεται εἰς πόλιν ἀθεμελίωτην. 'Απόκρισις.

'Απόστολος, εἶναι ἡ περιστερὰ, ἐπιστολὴ τὸ κλαδί τῆς
 ἐλαίας. πόλι ἡ κιβωτός. Εἰσὶ δὲ τὸ πλείστον αἰνίγματα
 δημῶδη μετὰ θεολογικῆς ἐρμηνείας, πλὴν δὲ τούτων τινὲς γρα-
 φικαὶ ἐρωτήσεις μετ' ἀποκρίσεων.

1740. 227. Χαρτ. 8. XV.
 1. Πασχάλια.

2. Εὐχαί.

3. Νομοκάνων (ἐξομολογητάριον)
 κεφ. σλ' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. α' "Διάφοροι διαφοραὶ
 ἐξομολογήσεων." Κεφ. σλ' "Περὶ τῶν ἱερομένων μοναχῶν
 κεφάλαια μερικὰ καὶ μοναχῶν παραγγελείαι." 'Εγρᾶφη τὸ
 παρὸν βιβλίον παρὰ τοῦ εὐτελεστάτου ἐν ἱερομονά-
 χοις Νικηφόρου ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Βατο-
 παιδίου... 'Οκτωβρίου ιε' ,ζβ' ἔτη ἰνδ. ιβ⁷⁵ (=1493).

1741. 228. Χαρτ. 8. XV.

1. 'Εκ τῆς 'Οκτωήχου (ἀκέφ.).

2. Νομοκάνων τῶν ἁγίων 'Αποστόλων καὶ τῶν ἁγίων
 πατέρων.

3. 'Αποφθέγματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Διηγήσεις
 ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4. Νομοκάνωνος μέρη.

5. 'Αποφθέγματα καὶ ἀποσπάσματα πατέρων.

6. "Περὶ τῆς τοῦ κόσμου ποιήσεως ἡλίου τε καὶ
 σελήνης καὶ τῶν ὀνομάτων μεγάλων ἑπτὰ ἀστέρων."

7. "Ἐξήγησις εἰς τὸν Μανασσῆν ἧτις ἐγένετο δι
 ὄρεξιν καὶ θέλημα καὶ ἀποδοχὴν εὐγενεστάτου κυροῦ
 Καλλινίκου τοῦ Συναδινού."

"Ἀρχ. 'Η ψυχὴ ἡ ἀγαπῶσα τὴν ὕλην ἤγουν τὰ ὑλικά
 πράγματα πάντοτε ἔχει τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὴν
 κίνησιν εἰς αὐτά.

8. Λόγοι, ἀποφθέγματα καὶ ἀποσπάσματα πατέρων.

9. Βίοι τινὲς ἁγίων ἐν συντόμῳ.

10. Νομοκάνωνος μέρη.

'Η ἐξ ἀρχῆς τάξις τῶν φύλλων ἐν τῷ κώδικι μεγάλως συγκε-
 χυμένη. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων τοῦ ὑπ' ἀρ. 3' 'Εγρᾶφη δὲ
 ὁ παρὸν νόμος καὶ οἱ λόγοι τῶν πατέρων καὶ ἑτέρα
 διδασκαλεῖα καὶ ἀκολουθία εὐχελαίων καὶ ἐξοδια-
 στικοῦ ἱερέων καὶ μοναχῶν καὶ κοσμικῶν καὶ νηπίων
 διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου 'Ραδινού
 ἱερέως... ἐγρᾶφη δὲ ἐπὶ ἔτους πληρεστάτου ,σ^ω 'Χ^ω μ^ς'
 ἰνδ. α' (=1438) ἐγρᾶφη δὲ εἰς τὴν βασιλείαν 'Ιωάννου
 τοῦ Παλαιολόγου καὶ αὐτοκράτορος 'Ρωμαίων καὶ ἐν' ἔ
 βασιλεύοντος 'Ισμαηλίτου βασιλεύοντος ἀσεβεστάτου
 'Αμουράτου τοῦ ἔτους οὐ ἐκαταλύθη ἡ Σερβία μετὰ τὸν
 πενθερὸν αὐτ' ἑπιούργκη ἐκ χώρας Βαδρίων.

1742. 229. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. τοῖ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι συμπαθῆς εἰς πάντας."—
 κεφ. τοῖ "Περὶ τοῦ πῶς γράφει τὴν μαρτυρίαν ὁ πνευματικὸς
 τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι."

2. Εὐχαί τινες.

3. "Του ἁγίου Ἀναστασίου Ἀντιοχείας κοινῇ γλώττῃ περὶ γονορρυίας καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου."

4. "Γερανοῦ πατριάρχου Περὶ τῆς νηστείας τοῦ Σταυροῦ."

5. Ἀκολουθία τῆς προσκομιδῆς.

6. Παρθενίου Κωνσταντινουπόλεως Πρὸς τοὺς καθηγούμενους τῶν μονῶν τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐπιστολὴ περὶ τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἄρτου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ἐγράφη διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων μαθητοῦ τοῦ πατᾶ κῦρ Ἀντωνίου ἐν ἔτει αχθὸ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ (=1679).

1743. 230.

Χαρτ. 8. XVIII.

Μαθθαίου Βλαστάρεως Νομοκάνων.

Κεφ. σνς' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι εἰς ὄλους συμπαθῆς."—Κεφ. σνς' "Περὶ ὅταν ὁ ἀνὴρ λείπει χρόνους πέντη καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξοδὸν πρὸς τὴν γυναῖκα του." "Ἐπονται Εὐχαί τινες.

1744. 231.

Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων

κεφ. ρμε'. Εἶτα δὲ α' Περὶ διακόνων. β' Περὶ πρεσβυτέρων, περὶ μοναχῶν κτλ. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ "Τὸ δὲ συμφερόμενον μετὰ Λατίνων ἢ λατινοφρόνων ἱερέων τοῦτο τελείως ἀπαγορεύομεν καὶ οὐδόλως ἐπιτρέπομεν."

Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη ἐν ἔτει Ἰρροῦ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ (=1670) ἐν τῷ τοῦ Ἁθῶ ἁγίῳ ὄρει.

1745. 232.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Μαθθαίου τοῦ Βλαστάρεως Νομοκάνων κεφ. σμέ' (ἀκέφ.).

2. Εὐχαί τινες.

3. Ἀκολουθία εἰς μοναχοῦς.

4. Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

5. "Βαθμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων εἰς τοὺς πόσους βαθμοὺς γίνεται τὰ τῶν γάμων συνουκία."

Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2, ὧν σφύζεται μόνῃ ἡ ἑτέρα) ἐκ Βίου ἁγίου τινός.

1746. 233.

Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων.

Προτάσσεται πίναξ κεφ. ρπα', οἷς προσετέθησαν ἐν τῷ κώδικι καὶ τινα ἄλλα ὡς καὶ εὐχαί τινες. Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων καὶ ἐγκρατῆς. Κεφ. α' "Περὶ τῶν χειροτονούντων παρ ἐνορίας."—β' "Περὶ τῶν χειροτονούντων ἐπὶ χρήμασιν."—ρπα' "Περὶ τῶν μεταθεμένων ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἐκ πόλεως μικρᾶς εἰς μεγαλειτέραν."

1747. 234.

Χαρτ. 8. XVIII.

Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

Φύλλα τινὰ ἐν τέλει διαβεβρωμένα ὑπὸ μυῶν. Ἐν τέλει Εἴλιφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν ποιμάντιον...ἐν τῇ ἁγία πόλει Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει 1799.

1748. 235.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κοσμᾶ Κανόνες.

α'. Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.—β'. Τῆς Ὑπαπαντῆς.—γ'. Τῶν Χριστουγέννων.—δ'. Τῆς Πεντηκοστῆς.—ε'. Εἰς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον παραινέσεις (κολοβ.).—β'. Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας.—γ'. Εἰς Εὐαγόραν ἐγκώμιον (κολοβ.).

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὀμιλία ε' τῶν εἰς τὴν Ἑξαήμερον (κολοβ.).

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

1749. 236.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Γνώμαι μονόστιχοι κατα στοιχείον ἐκ διφόρων ποιητῶν."

"Ἀρχ. Ἀνὴρ δὲ χρηστός. Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην, μὴ γραφείσης ἄπανταχοῦ.

1750. 237.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ὁ κανὼν τῶν Φώτων "Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα." Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

*1751. 238.

Χαρτ. 8. XVIII (φ. 12).

Ἑρμηνεία περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τοῦ Πάσχα κτλ.

Μετὰ σχημάτων.

1752. 239.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἑξηγήσεις διαφόρων λόγων ἀρχαίων συγγραφέων.

Περιλαμβάνονται α'. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον, εἰς Εὐαγόραν, Πλαταικός.—β'. Λουκιανοῦ Πατριδὸς ἐγκώμιον.—γ'. Διβανίου Πρὸς τοὺς Τρῶας, Τυραννοκτόνος, Πρεσβυτικὸς β', Πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης.—δ'. Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς, Περὶ πολυπραγμοσύνης.—ε'. Δημοσθένους Ὀλυμπιακός γ', Κατὰ Φιλίππου α' καὶ γ'.—ς'. Διβανίου Περὶ δυσκόλου ἀνδρός καὶ Ἀποκηρυττομένου λόγος ("Ἐχων τις γυναῖκα κτλ.).—ζ'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.

1753. 240.

Χαρτ. 8. XVII (φ. 36).

"Θεοκλήτου ἐκκλησιάρχου τε καὶ δομεστίχου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μεγάλῃς μονῆς τῶν Ἱβήρων τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ κειμένης Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἁγίου ἄρτου" κτλ.

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχξε' μηνὶ Μαρτίῳ ζ' (=1665).

1754. 241.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

"Ἀρχ....ρήματι τῶν ὑπαρκτικῶν ἕκαστον τυγχάνων ἔχων οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπαρέμφατον μετασχηματιζόμενον πλεονάζει. Τέλ. εἰ δὲ τῷ βουλομένῳ εἶη καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων διαφορὰν λῦσαι, ἀμετάβατον καλεῖται, καθὰ καὶ τῷ γραμματικῷ κέκληται.

Ἐν τέλει· Ἀνδρέας Ζερεπῆνος ἔγραψα ταῦτα ἐκ σχολῆς Σύφνου.

2. Ἰσοκράτους Λόγοι.

α'. Πρὸς Δημόνικον.—β'. Πρὸς Νικοκλέα.—γ'. Εἰς Εὐαγόραν.

3. Ἐξηγήσεις τοῦ βίου Αἰσώπου τοῦ ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη (ἀτελείς).

4. Ἐξηγήσεις τοῦ Ἰσοκράτους Πλαταϊκοῦ.

5. Συμμίου τοῦ Ῥοδίου Πτερόν καὶ Πέλεκυς.

6. Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς, Περὶ τοῦ ἀκούειν, Περὶ πολυπραγμοσύνης.

7. “Ὁδάριον κατασκευτικόν, ποίημα κυρίου Λέοντος φιλοσόφου καὶ βασιλέως κατὰ ἀλφάβητον, διὰ στίχων ὀκτωσυλλάβων τῶν λεγομένων ἀνακρεοντείων.”

8. Σημειώσεις τινές, ἰδίως γραμματικά, οὐδενὸς λόγου.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 6 καὶ 7 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

1755. 242. Χαρτ. 16. XVIII (σ. 80).
“Καλένδάριον.”

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλῳ Καλένδάριον συνθεῶ ἀγίῳ υπάρχειται ἰ ἀπαρχοὶ διὰ χυρῶς τοῦ παπᾶ Θεωδωσειῶν Ζαχαράδων.

1756. 243. Χαρτ. 16. XIX.
Συντακτικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

1757. 244. Χαρτ. 16. XV.
“Τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν διορθωθέντα κῦρ Μανουὴλ τῷ Μοσχοπούλῳ ἐρωτήματα.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἡμισὶ φύλλον (Περγ. X.) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

†1758. 245. Περγ. Χαρτ. X—XIX.
Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα, πρὸς δὲ καὶ μέρη ὅλα κωδικῶν, ὧν τὰ μὲν χαρτῶα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ περγαμηνῆς,

ἐν οἷς καὶ τινα ἀξία λόγου. Ἐν φύλλον (Περγ. XIII) περιέχον τροπάρια ἐστὶ παλιμψηστον ἀνήκει δὲ καὶ ἡ ὑποκειμένη γραφή εἰς κώδικα ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

1759. 246. Περγ. XIII.

“Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”

Εἰλητάριο· μήκους μ. 2,30, πλάτους 0,26, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.

Ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς ὡς καὶ οἱ ὑπ’ ἀρ. 1760 (247)—1763 (250) κώδικες.

*1760. 247. Χαρτ. 8 μέγ. XVII (σ. 107).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Χεῖρ Ματθαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Πωγωνιανῆς ἐν ἔτει ,ξρια’ Ἀπριλλίου α’ ἰνδ. α^{ns} (=1603).
Κοσμεῖται ὑφ’ ὡραίων ἀρχικῶν γραμμάτων.

*1761. 248. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπ’ ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων.

*1762. 249. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ τινων κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ξρκβ’ (=1614).

*1763. 250. Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ κομψοτάτων ἀρχικῶν γραμμάτων.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

- *1764.** 1. Περγ. φύλλ. XII.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ ὑπὸ ἐπιτίτλων, μέχρι δὲ τινος ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων χρυσῶν· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ κώδικος ἀρχικὰ γράμματά εἰσιν ἀπλῶς ἐρυθρά.
- 1765.** 2. Περγ. 4. VIII. σελ. 2 (φ. 36).
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
"Ἀρχ. ἐκ τοῦ Σαββάτου τῆς γ' ἐβδομάδος Κατὰ Ἰωάννην... εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶται ἀλλήλους.
- *1766.** 3. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
"Ἀρχ... οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν. Τούτων δ' ὄντων ἐκ τοῦ εἰς τὸ Πάσχα κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, εὐνόητον, ὅτι λείπει ἐν ἀρχῇ ἐν μόνον φύλλον. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀσήμων τινῶν ἐπιτίτλων κοσμημάτων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἀναξίων λόγου.
- 1767.** 4. Περγ. 4. XII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων (ἀκέφ. κολοβ.).
Σεπτ. β'—Ὀκτωβρίου λα'.
- *1768.** 5. Περγ. 4. XIV.
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει ἡ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ὑπὸ ἀτέχνων ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων.
Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ χάρτου χειρὶ νεωτέρα γεγραμμένοι πίνακες τῆς εὐρέσεως τῶν εὐαγγελίων.
- 1769.** 6. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
1. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
3. Εὐαγγέλιον.
4. Γένεσις.
5. Προφητεῖαι.
6. Παροιμίαι.
- Ἐν ἀρχῇ "Πίναξ σὺν Θεῷ ἐκλογαδίου ὅλου χρόνου τοῦ τε θείου Ἀποστόλου σὺν τῶν Πράξεων τοῦ τε παναγίου καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ὅλης Γενέσεως σὺν τῶν Προφητειῶν καὶ τῶν Παροιμιῶν συναξαρισμένα ἀμφότερα, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τριήμερῆς καὶ ζωηφόρῃ Κυριακῇ."
- 1770.** 7. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι
τὸν ἀριθμὸν κς' κατὰ τὸν προτασσόμενον πίνακα. Τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ, σφύζεται νῦν τελευταῖος ὁ ις' Εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάσης μέχρι τῶν λέξεων καὶ προγινῶναι τὸν λοιμὸν καὶ στῆναι πρὸς αὐτὸν πόρρωθεν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνομοὶ τὰ τῶν ὁμοφύλων...
- 1771.** 8. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.
Τελευταῖος τῇ κθ' Ἰουν. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου" (κολοβ.).
- 1772.** 9. Περγ. φύλ. XIII. XII. XI. σελ. 2.
1. Βίος ἁγίου, ἀκέφαλος (XIII).
"Ἀρχ... μετεμψυχώσεις δὴ τινος καὶ μεταγχισμοὺς παρεισάγοντες.
2. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου" (XIII).
3. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ," κολοβός (XIII).
4. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ. ιθ'—κθ' (XII).
Ἄκέφαλ. καὶ κολοβ. Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχῶς συγκεχυμένη.
5. "Πράξεις καὶ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ Προχόρου," ἀκέφαλ. (XI).
6. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ. λ'—Ὀκτ. κ' (XI).
Ἄκέφ. καὶ κολοβ.

1773. 10. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρ. α'—κθ'.
Τελευταῖος ὁ βίος τοῦ πατρὸς Ἀβραμίου. Τέλ. (κολοβ.)
ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ αὐτοὺς κατακεκλεισμένους· ἀλλὰ
πᾶσιν....
1774. 11. Περγ. φύλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίας εἰς τὰς Πράξεις
τῶν Ἀποστόλων
ἀπὸ τῆς α' (ἀκεφ.) ἀρχομένης... ποτε οὐχὶ πάντα ἀνέ-
γραψε μέχρι τέλους ἢ μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς να' (κολοβ.)
τελευτώσης· ἂν πιστεύωμεν ἡμεῖς ἂν ζητῶμεν ἂν πε...
1775. 12. Περγ. φύλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ. α'—λ'.
Τελευταῖος βίος ὁ τοῦ Γρηγορίου Ἀρμενίας.
1776. 13. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι κατ' ἐκλογὴν.
α'—ξβ'. Τέλ. (κολοβ.) ἀνευδότης πρὸς πάντα πει-
ρασμὸν τοῦ νοῦ γενομένου καὶ ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ δυναμούμενος...
1777. 14. Περγ. φύλ. XIII. σελ. 2.
Μηνῶν Νοεμβρίου.
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
(Χαρτ. XV).
1778. 15. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου
Ὁμιλίας (ἀκέφαλ.).
Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
(Περγ.).
1779. 16. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
Παρακλητική.
Φύλλα τινὰ ἐν ἀρχῇ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεω-
τέρων (Χαρτ. XVI. σελ. 2).
1780. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Πραξαπόστολος
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν.
1781. 18. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν ἐρυθρῶν, ἀκέφαλον, ἐν τέλει δ' ἑλλιπὲς καὶ
συμπληρωθὲν διὰ φύλλων νεωτέρων (Χαρτ. XVI). Οἱ τίτλοι
χρυσοὶ ὡς καὶ τὰρχικά γράμματα.
1782. 19. Περγ. 4. XI.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγνωσκόμενοι 15' λόγοι.
Τὸ τελευταῖον φύλλον χαρτῶν.
1783. 20. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγνωσκόμενοι 15'
λόγοι.
2. "Περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ Θεολόγος Γρη-
γόριος ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
3. "Περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν Γρηγόριος ὁ Θεο-
λόγος ἐν τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ."
4. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου συγγραφεὶς
παρὰ Γρηγορίου μαθητοῦ αὐτοῦ."
5. "Ἐπιτόμημα τύπον ἱστορίας κεφαλαιώδους ἐπέχον
ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς Μεταφράσεως."
6. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου."
1784. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
1. Πίνακες τῶν ἀντιφώνων.
2. Τετραεὐάγγελον.
3. Προκείμενα εἰς Ἀποστόλους, εἰς Προφήτας, εἰς
Μάρτυρας.
4. "Μηηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἑορτῶν."
1785. 22. Περγ. 4. XIV.
Τετραεὐάγγελον.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ κώδικος
τὰ φύλλα διαβεβρωμένα πρὸς τὸ ἐξώτερον μέρος.
1786. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ιε'.
Τελευταῖος ὁ Περὶ φιλοπτωχείας. Λέπει ἐκπεσῶν ὁ β' καὶ
τὸ πλείστον τοῦ γ', ὁ δὲ α' ἐγράφη πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν
ἐκπεσόντων φύλλων ἐπὶ χάρτου (XVI).
1787. 24. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου Ἐμέσης
συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου Ἐμέσης.
"Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ ὁ ποι-
ητῆς οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἐπληθύνετο
ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρθοδόξων καὶ εἰς μεγάλην ἐπεδίδου
προκοπὴν ἢ ἀρετὴ πολλοῖς..."
1788. 25. Περγ. Χαρτ. 4. XIV.
1. Εὐαγγέλια καὶ ἀπόστολοι τῶν Κυριακῶν τοῦ
ὄλου ἐνιαυτοῦ (Περγ.).
Φύλλα τινὰ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ μεταγενε-
στέρων.
2. Ἀναγνώσματα εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων κατὰ
μῆνας (Χαρτ. XIV).
1789. 26. Περγ. 4. XII.
Μηνῶν Ἰουνίου.
1790. 27. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.
Τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστά-
θησαν ὑπὸ χαρτῶν.
1791. 28. Περγ. 4. XII.
Μηνῶν Νοεμβρίου α'—κς' (κολοβόν).

1792. 29. Περγ. 4. XIII.
Ψαλτήριον.
Τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταία φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν. Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XIV) περιέχοντα κανόνα σταυρώσιμον.
1793. 30. Περγ. 4. XII.
1. Μηναιὸν Ἰουνίου α'—κδ'.
2. "Στιχηρὰ θεοτοκία ψαλλόμενα ὅτε ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἅγιος τοῦ Μηναιῶν ἀλληλουϊάριος."
1794. 31. Περγ. 4. XII.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου (κολοβόν).
1795. 32. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ
μετὰ τινων σχολῶν ἐν τῇ ψᾶ ἑνιαχοῦ. Ἀκέφαλος, κολοβὴ καὶ ἐλλιπής.
- *1796. 33. Περγ. 4. X.
Τετραεπάγγελον (κολοβόν).
Πρὸ τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου ἀτεχνοτάτη εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
1797. 34. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Ἀναγνώσματα προφητειῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
1798. 35. Περγ. 8. XII.
1. Μηναιὸν Ἰουνίου.
2. "Στιχηρὰ θεοτοκία ψαλλόμενα ὅτε ἐστὶν ἀλληλουϊάριος."
1799. 36. Περγ. 8. XI.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
1800. 37. Περγ. 8. XIII.
Μηναιὸν Μαρτίου (ἀκέφαλον, κολοβόν).
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
1801. 38. Περγ. 8. XIII.
1. Πραξαπόστολος.
2. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ ὄλου χρόνου τοῦ Ἀποστόλου."
- *1802. 39. Περγ. 8. XIV.
Τετραεπάγγελον.
Προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐσεβίου Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ Πίνακες τῶν ἀντιφῶνων ἐντὸς ἀτεχνοτάτων ἀψιδωτῶν κοσμημάτων.—Ἐτους ,5ωιβ' ἰνδ. β' κύκλου ἡλίου ἢ κύκλου σελήνης ι' (=1304).
1803. 40. Περγ. 8. XIII.
Μηναιὸν Μαΐου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τρία φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. 4. XIII. σελ. 2) περιέχοντα Τροπάρια. Ἐν δ' ἀρχῇ ἐπὶ φύλλον (Περγ. XV) σημειώσεις ἀνάξια λόγου περὶ δαπανῶν τροφίμων καὶ οἰκοδομῆς τινος.
1804. 41. Περγ. 8. XIII.
1. Τετραεπάγγελον.
2. Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὄλου χρόνου.
3. Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τὸ Πάσχα.
Ἐν τέλει ταύτης Ἡ ἀνάμνησις καθ' ὃν χρόνον γέγονεν ὁ μέγας σεισμός ἐτι ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἐν ἐτι ,5ψλθ' Μαρτίου ια' ἡμέρα δ' ἰνδ. δ'.—Ἐτους ,5[ψ]μη' ἡμέρα 5' ὠρα θ' ἐγένετο ἡλίου ἐκλειψις. Ἐτους ,5[ψ]ξθ' ἡμέρα 5' ὠρα θ' ἐγένετο ἡλίου λῆψις.
Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν τετραεπάγγελον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἀναγνώστου ἐν ἐτι ,5ψ.ἰνδ. β' (=12..).
1805. 42. Περγ. Χαρτ. XIII. (φ. 298).
I (φ. I α). Συλλογὴ κανόνων καὶ κανονικῶν διατάξεων (ἀκέφ.).
(φ. 1 α) "Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."—(φ. 12 α) "Κανόνες τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ' μακαρίων πατέρων."—(φ. 19 β) "Ὡστε τὰ ἐν τῇ Νικαίῳ συνόδῳ ὀρισθέντα παντὶ τρόπῳ παραφυλαχθῆναι." Ἀρχ. Αὐρήλιος εἶπε.—(φ. 31 β) "Ἐκ τῆς συνόδου Καρχηδόνας ἐθα πολλά ὀρίσθησαν."—(φ. 97 α) "Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει."—(φ. 99 α) "Κανόνες τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ Τρούλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως."—(φ. 103 α) "Τάξις ἀρίστη παντὸς ἀρχομένου καὶ λόγου καὶ πράγματος ἐκ Θεοῦ τε ἀρχεσθαι καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι κατὰ τὸν Θεολόγον Ἰωάννην."—(φ. 144 α) "Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἐτει ,5σ45' τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδικτιῶνος ια' εὐσεβῶς βασιλευόντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς."—(φ. 156 β) **Ταρασίου πατριάρχου** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν. Ἀρχ. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως.—(φ. 158 α) Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κθ'.—(φ. 159 α) "Ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."—Ἐκ τῆς τρίτης τῶν Βασιλειῶν.—(φ. 159 β) "Ἐκ τῆς δ' τῶν Βασιλειῶν περὶ τῆς λέπρας Γεεζή."—(φ. 160 α) "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαίαν ἐρμηνείας."—(φ. 161 α) "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."—(φ. 162 β) "Ἐκ τῶν Κανόνων τῶν χλ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Καλχηδὸνι συνελθόντων κανῶν ἢ καὶ θ'."—(φ. 163 α) "Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἁγίας ἔκτης συνόδου καν. κη'."—(φ. 164 α) "Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει α' καὶ β' συνόδου."—(φ. 175 α) "Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιώνυμῳ ναῶ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ Θεοῦ λόγω συστάσης τὴν ἐβδόμην καὶ οἰκουμηνικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιώσας."—(φ. 177 α) "Τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας" Πρὸς Βασιλεῖδην.—(φ. 180 β) **Πέτρου Ἀλεξανδρείας** "Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ Περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ." Ἀρχ. Ἐπεὶ τοῖνυν τέταρτον ἤδη Πάσχα ἐπικατελείφη.—(φ. 189 β) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ Πάσχα." Ἀρχ. Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν.—(φ. 190 α) **Γρηγορίου Νεοκαισαρείας** "Περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόθοντα φαγόντων ἢ καὶ ἕτερα τινὰ πλημμελησάντων."—(φ. 193 α) **Ἀθανασίου** "Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα."—(φ. 196 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῆς λθ' ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς."—(φ. 198 α) **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Ἀμφιλοχίῳ Περὶ κανόνων ἐπιστολαὶ α'—γ'.—(φ. 220 α) "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον

γραφέας ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγορεύειν τὸν Κύριον” κτλ.—
 “**Τοῦ αὐτοῦ** Πρὸς Διδώρον τὸν Ταρσοῦ Κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς
 γαμοῦντων” κτλ.—(φ. 223 β) “**Τοῦ αὐτοῦ** πρὸς Γρηγόριον
 πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναικίου.”—
 (φ. 224 β) “**Τοῦ αὐτοῦ** χωρεπισκόπου ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς
 αὐτοῦ ὑπέρτας παρὰ τοὺς κανόνas.”—(φ. 226 α) “**Τοῦ αὐτοῦ**
 πρὸς τοὺς ὑφ’ ἐαυτὸν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρή-
 μασιν.”—(φ. 227 α) “**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐκ τοῦ κς’ κεφαλαίου τῶν
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς... Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων.”
 —(φ. 230 α) **Γρηγορίου Νύσσης** Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς
 Λιτώιον Μελιτηνῆς.—(φ. 240 α) “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ
 τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ἐπῶν.”—(φ. 241 α) “**Τοῦ ἁγίου Ἀμφι-
 λωχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου** Ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων”
 (στίχοι 68).

Ἄρχ. Πλὴν ἀλλ’ ἐκεῖνο προσμαθεῖν μάλιστά σοι
 προσῆκον· οὐχ ἅπανα βιβλος ἀσφαλῆς
 ἢ σεμνὸν ὄνομα τῆς Γραφῆς κεκτημένη.
 Τέλ. Τινὲς μὲν ἐγκρίνουσιν, οἱ πλείους δὲ γε
 νόθον λέγουσιν· οὗτος ἀψευδέστατος
 κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν.

(φ. 243 α) “Ἀποκρίσεις κανονικαὶ **Τιμοθέη** ἀρχιεπισκόπου
 Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς προενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις.”
 —(φ. 246 α) “**Θεοφίλου** ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν
 Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ προσφώνησις.”—(φ. 246 β)
 “**Τοῦ αὐτοῦ** Ἰπομνηστικὸν ὅπερ ἔλαβεν Ἀμμὼν διὰ τὴν Λικῶν.”
 —(φ. 248 α) “**Τοῦ αὐτοῦ** Ἀφυγγίω περὶ τῶν λεγομένων καθα-
 ρῶν,” Ἀγάθω, Μηνῆ.—(φ. 249 β) “**Τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου**
 ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας... Κύλλω(;) Δόμωφ.”—(φ. 251 α)
 “**Τοῦ αὐτοῦ** Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις.”
 —(φ. 252 β) “Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ **Γενναδίου** τοῦ ἀγιωτάτου
 πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως** καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας
 συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας.”—
 (φ. 255 β) “Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ **Κωνσταντινουπόλεως**
 Μαρτυρίω ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας περὶ τοῦ ὅπως χρῆ δέχεσθαι
 τοὺς αἰρετικούς προσερχομένους τῇ ἀγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.”
 —(φ. 256 β) “**Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου** ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφιανὸν ἐπίσκοπον.”

2 (φ. 259 α). “**Τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου** ἐπισκόπου
 Κύπρου Διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθεισῶν αἱρέσεων
 πασῶν ἧτοι δογματῶν, ὧν μητέρες τὲ καὶ πρωτότυποι καὶ
 ὀνομασταὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πάσαι ἐφύθησαν.”

Ἄρχ. Βαρβαρισμός· ἧτις καθ’ ἐαυτὴν ἐστὶ διαρκέ-
 σασα ἀπὸ ἡμερῶν τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ
 Νῶε. Τέλ. Εὐχίται· συνάπτονται τούτοις καὶ τῶν ἀπὸ
 Ἑλλήνων ἐπιτετηδευμένων αἱρέσεων οἱ τοῖς οἱ λεγόμε-
 νοὶ Εὐφημίται καὶ Μαρτυριανοὶ καὶ Σαταριανοὶ.
 Περιλαμβάνονται κεφαλαιωδῶς τὰ π’ κεφάλαια τοῦ Παναρίου,
 ἀλλὰ τούτοις προστέθενται ἀπὸ φ. 271 α κ. ε. καὶ ἕτερα, εἰλημ-
 μένα ἐκ τοῦ Θεοδώρητου, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ φ. 273 β, καὶ ἄλλων
 τῶν περὶ αἱρέσεων συγγραψάντων. Τούτων τὰ κυριώτατα σημει-
 οῦνται ἐνταῦθα.—(φ. 271 α) “Κεφάλαια τοῦ τῶν Μασσαλιανῶν
 δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου αὐτῶν.” Ἄρχ.
 Ὅτι συνοικεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνιποστάτως ὁ Σατανᾶς.
 —(φ. 273 β) “Ἐπι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως Μασσαλιανῶν
 τῶν ἐν μοναστηρίοις οἰκούντων καὶ εὐρισκομένων ἐκ τῆς Ἱστορίας
Θεοδώρητου.”—(φ. 275 β) “πβ’. Εὐτυχιανισταί.” “πγ’
 Ἀλυπτιατικοί.”—(φ. 276 β) “Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως
 ὅπως οἱ ἐκ Σενήρου δοξάζουσι καὶ πῶς τὰς μερικὰς δογματίζουσι
 οὐσίας Ἰωάννου γραμματικοῦ **Τριθέτου** λεγομένου **Φιλοπόπου**

ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ Διαιτητοῦ.” Ἄρχ. Ὁ γὰρ κοινὸς
 καὶ καθόλου τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως λόγος εἶ καὶ
 αὐτὸς καθ’ ἐαυτὸν εἰς ἐστίν. Τέλ. Δαπανηθεῖη παρὰ
 βραχὺ καὶ τοῦτο αὐτοῖς ἀντὶ κοινωνίας λελόγισται.—
 (φ. 283 β) “πζ’. Ἡκίεται.”—“πη’. Γνωσίμαχοι.”—“πθ’.
 Ἡλιοτροπίται.”—(φ. 285 α) “Αὐται μέχρι τῶν Ἡρακλείου τοῦ
 βασιλέως χρόνων αἱ αἱρέσεις· ἀπὸ δὲ Ἡρακλείου καὶ δεῦρο
 ἀνεφύθησαν ἄλλαι αἱρέσεις ὡς ὑπόκειται.”—“4θ’ Μονοθελήται.”
 —(φ. 285 β) “ρ’ Ἀυτοπροσκόπται.”—(φ. 287 β) “Χριστιανο-
 κατήγοροι ἦγον Εἰκονοκλάσαι ἢ Θυμολέοντες.”—“Περὶ Ἀπο-
 σχιστῶν οἱ καὶ Δοξάριοι λέγονται.”—(φ. 288 β) “**Τιμοθέη**
 πρεσβυτέρω τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας **Κωνσταντινουπό-
 λεως** Περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ ἀμομήτῳ ἡμῶν πίστει.”
 —(φ. 289 β) “**Σακκοφέροι** καὶ Ἀποτακτίται ἢ Ἐγκρατεῖται ἢ
 Ἰδροπαραστάται.”—(φ. 290 β) “**Μονταισταὶ** καὶ **Πεπουζιανοί**.”
 —(φ. 291 α) “**Μανιχαῖοι**.”—(φ. 291 β) “**Εὐνομανοὶ** ἦτοι
 Ἀνόμοιοι.”—(φ. 292 β) “**Παυλιανισταί**.”—“**Σαβελλιανοὶ** ἢ
Μαρκελλιανοί.”—(φ. 293 α) “**Περὶ Σίμωνος** τοῦ Μάγου ὄθεν
 καὶ **Σιμωνιανοὶ** καλοῦνται.”—(φ. 293 β) “**Περὶ Μενάνδρου** τοῦ
 γενομένου μαθητοῦ Σίμωνος.”—“**Περὶ Ἐβριωνίων**.”—(φ. 294 α)
 “**Περὶ Κηρίνου**.”—(φ. 294 β) “**Περὶ Σατορινίου**. Περὶ **Καρπο-
 κράτους**.”—(φ. 295 α) “**Περὶ Μάρκου** τοῦ ἄνοσιου.”—“**Περὶ**
Ἀπελλοῦ.”—“**Περὶ Θεοδότου** τοῦ σκυτέως.”—(φ. 295 β) “**Περὶ**
Ἐλεσαῖτων.”—(φ. 296 α) “**Περὶ Νεπο**.”—“**Περὶ Ἡελαγίου** καὶ
Κελεστίνου.”—(φ. 296 β) “Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἴρεσις τῶν
Μελεχισεδεκικῶν.”—(φ. 297 α) “Οἱ δὲ χριόμενοι τῷ ἁγίῳ μίρω
Τεσσαρεςκαδεκαταῖοι.”—(φ. 298 α) “**Ἀρειανοὶ** ἀπὸ Ἀρείου.”—
 “**Μακεδονιανοὶ** ἦτοι **Πνευματομάχοι**.”—(φ. 298 β) “**Ἀπολινα-
 ρισταί**.” Ἄρχ. Ἀπολιναρίας ὁ Σύρος ἄνουεν τὸν Χριστὸν
 εἰπεῖν ἐτόλμησεν. Τέλ. (κολοβ.) οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ
 περὶ τῶν ἀποκειμένων ἀρρήτων ἀγαθῶν τοῖς ἁγίοις...
 Ἐπὶ περγαμηνῆς ἐστὶ γεγραμμένος ὁ κώδιξ μέχρι καὶ τοῦ
 φ. 74, τοῦντεῦθεν δὲ χαρτῶς τῶν αὐτῶν χρόνων (XIII αἰῶνος).

1806. 43.

Περγ. 8. XII.

1. **Μηναῖον Φεβρουαρίου**.

2. “**Κανὼν παρακλητικὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου**
 ὅστις ψάλλεται εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν κδ’.”

1807. 44.

Περγ. 8. XI.

Τετραεῖνάγγελον.

Προτάσσεται μὲν **Κοσμᾶ Ἰνδικοπλέστου** Περὶ τῆς ἁγίας
 Γραφῆς, ἔπειτα δὲ “**Ἰπολύτου Θηβαίου** Ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ
 συντάγματος περὶ γενεολογίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” Ἐν δὲ
 τῇ ἀρχῇ ἐπὶ φύλλων χαρτῶν “**Ἐορτολόγιον τῶν ιβ’** τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μηνῶν.”

1808. 45.

Περγ. 8. XII.

Τετραεῖνάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπίες).

1809. 46.

Περγ. 8. XII.

Τετραεῖνάγγελον.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ· Οὗτοι οἱ κληροὶ εἰσὶν οὗς οἱ
 μακάριοι Ἀπόστολοι ἔβαλον μετὰ δακτύλων τοῦ ποι-
 οῦντος τὴν εἴχην κατ’ ἰδίαν κτλ.

1810. 47.

Περγ. 8. XIII.

Τετραεῖνάγγελον.

Προτάσσεται “**Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων**
 τοῦ χρόνου ἀνάγνωσιν.”

*1811. 48. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον.
 "Ἐπεταί " Πίναξ τῶν Σαββατοκυριακῶν τοῦ ὅλου χρόνου." Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν ἰδιόρρυθμον καὶ ὠραῖον τὸ Β ἐν λέξει Βίβλος.

1812. 49. Περγ. 16. XII.
Ψαλτήριον
 ἀκέφαλον, οἷ τὰ τελευταία φύλλα χαρτῶα.

1813. 50. Περγ. 16. XII.
Ψαλτηριον
 ἀκέφαλον, λειπόντων ὀλίγων φύλλων ἐν ἀρχῇ.

1814. 51. Περγ. 16. XII.
Τετραεὐάγγελον
 ἀκέφαλον, οἷ τὰ πρῶτα τῶν σφισμένων φύλλων ἐφθαρμένα.

1815. 52. Περγ. 16. XII. (φ. 165).
 I (φ. 1 α). **Κεφάλαια θεολογικὰ ἀνεπίγραφα.**
 Εἰσὶ διηρημένα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν, αἷτινες λέξεις φέρονται καὶ ἐπιγεγραμμένοι ἐρυθρῇ βαφῇ, ἐν δὲ τῇ ψᾷ εὐρηγται ἀναγεγραμμένοι ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοῦ κ', τοῦ κώδικος ὄντος ἀκεφάλου, μέχρι μδ'. "Αρχ... ὄψονται. Ἐρώτησις. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος ἐμὸν ἐστὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ ὥτινι θέλω δίδωμι αὐτὸ ἅρα λοιπὸν πᾶς ἄνθρωπος πλουτήσας ἐκ Θεοῦ ἐπλούτησεν; Ἀπόκρισις. Οὐδεὶς ἀπὸ πολέμων καὶ αἱμάτων καὶ κλοπῶν καὶ ἐπιουρκιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ δωροδοσιῶν καὶ ἀδικιῶν συναξας πλοῦτον δύναται εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦ Θεοῦ ἐπλούτησα, ἀλλὰ διὰ τοῦ πονηροῦ κτλ.—Τέλ. Τὰ δὲ κρίματα ταῦτα ἄβυσσος πολλῇ καὶ μόνῃ τῷ Θεῷ γνωστά.

2 (φ. 54 α). "Λόγοι ἀγίων πατέρων ψυχωφελεῖς."
 Ἐσακοουθεῖ μὲν ἐν τῇ ψᾷ ἡ τῶν κεφαλαίων ἀριθμῆσις, τὰ δὲ κεφάλαια διαστέλλονται καὶ δι' ἐρυθρῶν ἐπιγραφῶν "περὶ ἐλεημοσύνης," "περὶ Μαγιστριανοῦ," "περὶ τοῦ ἐτέρου Μαγιστριανοῦ," "περὶ τοῦ ἀπολαβόντος ἑκάντοπλάσια,"... "περὶ σημιοφόρων," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Λέοντος," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Χριστοφόρου," "περὶ τοῦ κτισθέντος λουτροῦ," "περὶ τοῦ ἀββᾶ Ηαύλου"... Τέλευτ. (φ. 163 α) "περὶ τοῦ ἀργυροπράτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ," οὗ τέλ. (κολοβ.) ἔδοαμεν καὶ εὐρεν πᾶσαν τὴν πόλιν σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ τὰ...

1816. 53. Περγ. 16 μικρ. XIII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

1817. 54. Περγ. 16 μικρ. XII.
Ψαλτήριον μετὰ καὶ τῶν Ὠδῶν.
 Τὰ πρῶτα φύλλα χαρτῶα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τελευταία, οἰκτρῶς ἐφθαρμένα μετὰ καὶ τινων τῶν φύλλων τῆς περγαμηνῆς.

*1818. 55. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Εἰλητάριον κολοβὸν μήκους μ. 1,25, πλάτους 0,25, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,17. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου κοσμῆματος.

1819. 55 α. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Εἰλητάριον μήκους μ. 2,49, πλάτους 0,245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,15.

1820. 56. Βομβ. 4. XIII.
 1. Ἰσαάκ τοῦ Σύρου Λόγοι 4η'.
 2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Ἐκ τῶν πρὸς μοναχοὺς παραινέσεων αὐτοῦ."
 3. Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος
 "Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας," "Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς...προσευχῆς," "Περὶ τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ" κτλ., "Περὶ τοῦ συνδέσμου τῆς ἐναρέτου Τριάδος ἐν ἀρεταῖς."
 Τοῦτοις ἔπεταί "Τὸ ἐπίγραμμα τῆς βίβλου," οὗ τέλος εὐχαῖς ἀμείβου τὸν συντάξαντα τὰ δε μᾶλλον δὲ τὸν γράψαντα Ἀββακοῦμ ταῦτα ἐν ἔτει 5ω' (=1292) ἰνδ... (λείπει ἡ ἰνδικτιῶν).
 4. Θεοδώρου Ἐδέσσης "Κεφάλαια πρακτικά."
 5. "Ἐπιτομὴ καὶ ἄς εἰς ὑπόθεσιν ἑαυτοῖς γεγράφασιν σπουδαῖοί τινες καὶ ὀνόμασαν Ἐγχειρίδιον."
 6. "Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια."

1821. 57. Χαρτ. 4. XIV.
 1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 2. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 3. "Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἀγίων τοῦ ὅλου χρόνου"
 οὗ ἐν ἀρχῇ ἐρυθροῖς γράμμασι Μάξιμος μοναχός. Μένει κολοβὸν ἐν Φεβρ. ιη'.

1822. 58. Χαρτ. 4. XVI.
 1. Μηναιὸν Φεβρ.—Αὐγ. (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιθ' ἐν ἔτει 5λ^ωη' ἰνδ. γ' (=1530)... διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατᾶ Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτι τοῦ ἐπίκλην Τζαοῦσι... Ἐκτίθεμαι δὲ καὶ τὰ βιβλία κατ' ὄνομα οὐ πρὸς ἐμὸν ἐπαινον, ἀλλ' ἵνα μή τις βουληθεῖ ἐκσπάσαι ἐξ αὐτῶν καὶ ἀποξενῶσαι τῆς αὐτῆς μονῆς ἅτινα εἰσὶν οὐχ αἰμὸς πόνος, ἀλλὰ δῶρα τῆς κυρίας μου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐμῆς ἐλπίδος. + Ψαλτήριον. Μηναιᾶ δύο Ἰούλλιος καὶ Σεπτέμβριος. Τὸ παρὸν Συναξάριον καὶ ἐν Διακονικὸν καὶ Ψαλτικά. Ἐτερον διακονικὸν μετὰ τῆς ἐρμηνείας. Παρακλητικὸν τὸ 5'. Μηναιὸν Ἰανουάριος. Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου καὶ Συναξάριον ὁ Σεπτέμβριος ἕως τὸν Φεβρουάριον.

2. "Ἰωάννου γεωμέτρου
 τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος Λόγος προσφωνητικὸς ἢ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν."
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 "Αρχ. Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ.
 4. "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας."

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
Ἄρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.
Ὁ κώδιξ ἐστὶ κολοβός.
1823. 59. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηναῖον Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει· Τοὺς δὲ ἑτέροισιν λόγους τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Στεφάνου καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ζητεῖ καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ βέβρανον βιβλίον.
1824. 60. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ. 5—κ5'.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
- *1825. 61. Χαρτ. 4. XVI.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων καὶ ἀτεχνοτάτων εἰκόνων Ἰωάννου, Ματθαίου καὶ Μάρκου... Ἐγγραφή ἔνδον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπικεκλημένης τοῦ Φιλοθέου ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ ἐν ἔτει, ζ' α' μηνὶ Μαρτίῳ (=1583). Ἐν τέλει τὰ κρυπτογραφικὰ τάδε· + ἐξ Ἄθθββ5 ἐ υ ε ρ Ἀ ρ ψ λ χ ε ψ ε ο λ χ ω ζ θ η Ἀ ρ β ο ψ θ' υ θ π' θ ρ ζ ε Ἀ λ ξ λ ν θ' υ λ χ ψ λ χ ε π θ ο ο ἰ λ χ κ λ' ο ε σ ω (= ἐγγραφή δὲ χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὲλ τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως).
1826. 62. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτ. α' (ἀκέφ.)—λα'.
Ἐν τέλει· Τοῦ ἔτους παρατρέχοντος τρις διπλαῖς χιλιάσι αὐθις (αὐθὶς δις;) τετρασίην οὐσαις ἑκατοντάδες καὶ ἐν πρὸς τριάκοντα ἰνδικτιόνος ἔκτης (6831;=1323).
1827. 63. Βομβ. 4. XIV.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκ. ζ'—κθ'.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἐν ἀρχῇ ἐν φύλλον ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχον μέρος Βίου τοῦ ἁγίου Ἐσταθίου.
1828. 64. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκ.—Φεβρ.
Ἀκέφαλος καὶ ἑλλιπής. Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.
1829. 65. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρ. δ'—ιγ'.
Ἀκέφαλος. Τελευταῖος βίος, καταλαμβάνων τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ βίου κώδικος “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.” Ἄρχ. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσασμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Τελ. Βεβαίω-
τερὸν τε τοὺς παρόντας περὶ τὴν πίστιν ἐδράσαντες τῆς ἐπὶ τὰ οἰκεία εἶχοντο τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύττοντες εὐαγγέλιον ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
1830. 66. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.
1831. 67. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ πανηγυρικοὶ εἰς τὴν μνήμην διαφόρων ἁγίων κατ' ἐκλογὴν.
Εἰσὶ λόγοι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ ἄλλων. Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ φύλλ. (Βομβ. XIV. σελ. 2) “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Φωτικῆς Ἐγκόμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.” Τὴν στάχωσιν τοῦ κώδικος ἀποτελοῦσιν ἑκατέρωθεν ἀνὰ πέντε φύλλα (Περγ. 4. XI. σελ. 2—Βομβ. 4. XIV. σελ. 2) περιέχοντα μέρη βίων ἁγίων.
1832. 68. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
1. Ἐρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφαλος)
ἐπομένη ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἄρχ. ...ἀλλὰ καὶ οἱ ἑτέροις στασιάζοντας καὶ καταλλάσσοντες, εἰρηνοποιοὶ δὲ εἰσὶν καὶ οἱ διὰ διδασκαλίας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ ἐπιστρέφοντες, υἱοὶ δὲ Θεοῦ οἱ τοιοῦτοι· καὶ γὰρ καὶ ὁ μονογενὴς κατήλλαξεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ. Κείμενον. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἐρμηνεία. Οὐ μόνον οἱ μάρτυρες διώκονται, ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ ἔνεκεν τοῦ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ πάσης ἀπλῶς δικαιοσύνης ἤτοι ἀρετῆς· δικαιοσύνη γὰρ ἡ πᾶσα ἀρετὴ, ἐπεὶ καὶ κλέπται καὶ φονεῖς διώκονται, ἀλλ' οὐ μακάριοι.
2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
Ἀκέφ. Τελευταῖος ὁ Περὶ φιλοπρωχίας (κολοβ.). Ἐκάτερον τῶν μερῶν τοῦ κώδικος γέγραπται ἄλλῃ χειρὶ. Ἐπὶ τοῦ πρώτου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς σταχώσεως ἡ ἐξῆς σημείωσις· Ἐτους ζμ5ω' ἐπέειρεν ὁ Μπαρμπαρούσας τὰ περίχωρα τῶν Κορυφῶν τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπέειρανε καὶ τὰ Δωδεκάνησα.
1833. 69. Χαρτ. 4. XVI.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
1834. 70. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
Πολλαχῶς ἐφθαρμένον ὑφ' ὑγρασίας καὶ ἔνεκα τοῦ κακοῦ μέλανος. Ἐγγραφή ἐπὶ ἔτους ζρνβ' μηνὶ Μαρτίῳ κη' (=1644) χειρὶ Ἰωάννα φ.
Δότε ἐμοὶ συμπάθιον καὶ συγχωρήσατέ μοι
ἂν ἔσφαλα καὶ τίποτες μηδὲν με ὀργισθῆτε.
1835. 71. Χαρτ. 8. XV.
Τετραεῖς ἀγγελοι.
Τὰ πρῶτα δύο καὶ τὰ τελευταῖα τρία φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII. αἰών.).
1836. 72. Χαρτ. 8. XV.
Τετραεῖς ἀγγελοι.
1837. 73. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον (κολοβόν).
1838. 74. Χαρτ. 8. XIV.
Τετραεῖς ἀγγελοι (κολοβόν).

- *1839. 75. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον.
 'Εν τῇ ἀρχῇ ἐπίτιτλον κομψότατον.
1840. 76. Χαρτ. 8. XVI.
Πραξαπόστολος.
 'Εν τέλει· Ἡ ἱερὰ αὕτη δέλτος τῶν σεβασμίων ἐπιστολῶν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῆς ε' τῆς ιγ' ἑβδομάδος γέγραπται χειρὶ Μαξίμου τοῦ καὶ Μακαρίου μοναχοῦ· ἐκ δὲ ταύτης τῆς ῥηθείσης πέμπτης τῆς τρισκαιδεκάτης δηλαδὴ ἑβδομάδος μέχρι τέλους ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐκείνου κασιγνήτου Γαβριὴλ ἀτασθάλιο ἐν τῇ τῆς πανάγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου μονῇ τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου ἐπὶ ζτους 'ζπέ' (=1577)...
1841. 77. Χαρτ. 8. XVII.
Τετραευάγγελον.
 'Εν τέλει· Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις εἰς τοὺς 1671. 'Εγράφη χειρὶ καμοῦ 'Αθανασίου ἱερομονάχου. 'Εν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ. 4 κεκλασμένον εἰς 8^{ον} XIII. σελ. 2), περιέχον μέρος τοῦ Τυπικοῦ τοῦ μηναίου.
1842. 78. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
 Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων.
1843. 79. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Φεβρουαρίου.
 'Εν τέλει· Εὐχεςθε πατέρες τίμιοι καὶ ἀδελφοὶ ὑπὲρ τοῦ γράψαντος ἀμαρτωλοῦ Γαβριὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως... εἴληφε δὲ πέρασ εἰς τρεῖς 'ζοδῶ ἰνδ. 8^{ης} μηνὶ Μαρτίῳ (=1566).
1844. 80. Χαρτ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον.
 'Εν τέλει "Ἐκλογάδιον τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν." 'Εγράφη ζτους 'ζωμέ' ἰνδ. ε' μηνὶ 'Ιουλίῳ ἡμέρα δ' (=1337).
1845. 81. Περγ. XI—XIV. Χαρτ. XV—XIX.
Φάκελος περιέχων φύλλα διάφορα
 ἀπεσπασμένα ἀπὸ διαφόρων κωδίκων, ἅπαντα δὲ ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.
1846. 82. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Λόγοι πανηγυρικοὶ
 εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς ἁγίους.
1847. 83. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
 1. Λόγοι διάφοροι
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπιφανίου Κύπρου.
 2. "Τοῦ τιμιωτάτου σακελλίου Βερροίας τοῦ Κωμανίτζη Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀντώνιον τὸν νέον τὸν ἐν τῇ σκῆτῃ Βερροίας κατὰ Μακεδονίαν ἀσκητικῶς τὸν βίον ἀνύσαντα." "Ἀρχ. Τοὺς πρὸς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἀποδουμένους καὶ κατὰ τῶν ἀνθισταμένων μέλλοντας πρὸς ἄμυναν ἐξίεναι. Τέλ. 'Εν οὐρανοῖς συνελίττων ἄληκτον χορείαν περὶ Θεὸν τὸν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἓνα κατ' οὐσίαν εὐσεβῶς πιστευόμενον καὶ προσκυνούμενον καὶ κηρυττόμενον, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος κτλ.
3. Κύρου ἐπισκόπου Καστορίας καὶ πρωτοβρόνου Βουλγαρίας Βίος Ἀντωνίου τοῦ ὁσίου.
 4. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Βίος ὁσίου Ἀντωνίου.
 5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Λόγος.
 6. Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων κτλ.
 7. Βίοι Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου (τρεῖς).
 8. Ἀνδρέου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 10. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
 11. Λόγος εἰς τὴν εὐρεσίαν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.
1848. 84. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 293).
 1. Λόγοι διάφοροι
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Ἐπιφανίου Κύπρου.
 2. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Διήγησις περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων.
 3. Μαρτύριον τῶν μβ' μαρτύρων.
 4. Βίος καὶ πολιτεία Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.
 5. Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ'.
 6. Βίος ὁσίου Ἀλεξίου.
 7. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
 8. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Σωφρόνιον πατριάρχην Ἱεροσολύμων."
 "Ἀρχ. Οἱ τοῖς θεοῖς καὶ μακαρίοις πατράσι συγγράφοντες τὰ ἐγκώμια. Τέλ. (φ. 235) μετέβη πρὸς τὴν ἄνω τὴν τῶν πρωτοτόκων μητρόπολιν ἣν πατοῦσι πόδες πραέων τῶν ἐπεγνωκότων γνησίως τὸ καὶ ὀρθῶς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ λόγον καὶ ὁμοούσιον κτλ.
 9. Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν τῆς Κλίμακος.
 10. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς παραχράντου εἰκόνας τῆς ἀειπαρθένου.
1849. 85. Χαρτ. 4. XV.
Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας καὶ ἄλλων Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.
 Ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος. "Ἀρχ...[σάρ]κα δὲ ἐπεὶ ἡ σὰρξ ἀλλότριος ἐστὶν τῆς θείας φύσεως θέλων ὁ Εὐαγγελιστὴς δηλώσαι τὴν ὑπεράπειρον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν τῆς σαρκὸς ἐμνήσθη ἵνα ἐκπλαγῶμεν τὴν ἄφατον φιλανθρωπίαν αὐτοῦ. "Καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν." "Ἡ ἑρμηνεῖα." Ἐπειδὴ ἄνω εἶπεν ὅτι ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ ὅτι μία φύσις λοιπὸν

ἐγένετο ὁ Χριστός. Τέλ. Καὶ διὰ τοῦ ἡγαπημένου αὐτοῦ μαθητοῦ φωτίσαντι ἡμᾶς ἐν τῇ θεολογίᾳ καὶ ἐπιγνώσει αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ᾧ ἡ δόξα νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γεωργίου τάχα καὶ ἱερομονάχου.

1850. 86. Βομβ. 4. XIII.

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Ἑρμηνεία τῶν δ' εὐαγγελίων (ἀκέφαλος).

Ἄρχ... φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἡ πρ... ἀκούσασα παρὰ τοῦ ἀγγέλου ὅτι συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβητ ἔδραμε πρὸς ἐκείνην ἅμα μὲν χαίρουσα ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τοῦ συγγενοῦς, ἅμα δὲ καὶ ὡς συνεωπάτη, πληροφορηθῆναι θέλουσα τελείως εἰ ἀληθῆ εἶπεν ὁ φανείς αὐτῇ.

Τὸ κείμενον γέγραπται ἐκάστοτε ἐρυθρὸν, ἡ δ' ἔρμηνεία μέλανι. Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ· 1554. Τὸ αὐτὸν βιβλίον ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀρμενίου διὰ ἄσπρα ρν'.

1851. 87. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ἐν τέλει Τέλος ἔλαβεν ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερασίμου ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ ἱερομονάχου, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 15' ἔτους 5' ωμθ' ἰνδ. θ' (=1341)... ἔχουσα ἡ βίβλος τετράδια ξη', φύλλα φμδ'.

1852. 88. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. **Βασιλείου Καισαρέας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον.**

2. Ἄθλησις τοῦ μάρτυρος Πολυεύκτου.

3. Βίος καὶ πολιτεία Μαρκανοῦ.

4. Βίος καὶ πολιτεία Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.

5. Μαρτύριον Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

6. “**Νείλου μοναχοῦ** Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινῇ καὶ τῇ Ραϊθῷ ἁγίων πατέρων.”

7. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.

9. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

10. Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἱερὰ μηνὶ Αὐγούστῳ β', ἡμέρα γ', ὥρα θ' ἐν ἔτει 5' ωνθ' ἰνδικτιῶνος δ' (=1351).

1853. 89. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

1. **Μηναῖον Σεπτεμβρ.—Φεβρουαρίου.**

2. “**Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου** Συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦ τριφθίου.”

Μηνὶ Μαρτίῳ ἔτους 5' Ἰδεκάτου ἰνδ. ι' (=1402).

1854. 90. Χαρτ. 4. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον

μέχρις ὀμιλίας μδ' (κολοβῆς). Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα.

1855. 91. Βομβ. 4. XIII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ (ἀκέφ. κολοβ.).

1. **Ἀνδρέου Κρήτης** Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.—2. Ὑπόμνημα εἰς ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἄρχ. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ τὴν γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι.—3. Ἄλλο ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτόν. Ἄρχ. Εἰ καὶ δικαίου μνημῆνον μετ' ἐγκωμίων τελείσθαι θεῖός τις ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ θεῖα νομοθετῆ.—4. Μαρτύριον ἁγ. Δημητρίου.—5. Μαρτύριον μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ.—6. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.—7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—8. Ὑπόμνημα εἰς ἀπόστολον Φίλιππον (κολοβόν, σφζομένης μόνης τῆς ἀρχῆς).

1856. 92. Χαρτ. 4. XIX.

“**Ἐκλογὴ** ἐκ διαφόρων σοφῶν τῶν τε ἔσω καὶ τῶν ἔξω περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων.”

1857. 93. Βομβ. 4. XIII.

Θεοδωρήτου Κύρου Ὑπομνήματα εἰς τοὺς ψαλμοὺς (ἀνεπίγραφον).

Ἄρχ. Ἐμὰ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων θείων λογίων καταθύμιον ἦν τοῦ μεγάλου Δαβίδ ἐρμηνεύσαι τὴν προφητεῖαν. 1δ. Migne LXXX, 858.

1858. 94. Χαρτ. 4. XIV.

Πατερικὸν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1859. 95. Χαρτ. 8. XV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγος.

1860. 96. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.

1861. 97. Χαρτ. 8. XIV.

Γεροντικὸν (ἀκέφαλον).

Τὰ πρῶτα τῶν σφζομένων φύλλων ἐφθαρμένα.

1862. 98. Χαρτ. 8. XV.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ πανηγυρικοὶ.

Οἱ πλείστοι εἰσι τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ ι' τῶν λόγων “Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος.” Ἄρχ. Λίθος πεσὼν ἐξ οὐρανοῦ μετὰ κριῶν ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει· καὶ ὁ μὲν λίθος μικρὸς ἦν, τὸ δὲ βάρος φοβερόν. Τέλ. Ἠλούσιοι καὶ πένητες ἕκαστος τὴν βιωτικὴν μέριμναν ἐγκαταλίπομεν καὶ προσπέσωμεν τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ὁ Θεὸς ὁ φιλόανθρωπος.—Ἐν τοῖς ἄλλοις “**Διήγησις Ἠσυχίου μοναχοῦ** Περὶ τοῦ προπάτορος Ἀβραάμ” καὶ “**Λόγοι παραβολῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κατ' ἐρωταπόκρισιν.**”

1863. 99. Χαρτ. 8. XIX (1853).

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

1864. 100. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Δεκεμβρίου.
Ἐν τέλει· Εἴληφε πέρας ἤδη σὶν Θεῷ ἡ παροῦσα τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἀκολουθία ἐνισταμένου τοῦ „ζψ“ ἔτους κατὰ μῆνα Ἰούνιον (=1578). Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ σεβασμῆ τῆς Θεοτόκου μονῆ τῇ προσαγορευομένῃ τοῦ Φιλοθέου χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως...
1865. 101. Χαρτ. 8. XVII.
1. Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου Διδασκαλίας ψυχωφελεῖς.
Ἐν τέλει· Τέλος τῶν τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου παραινήσεων ἔτος „ζροβ“ μὴν Ἰουνίου ἡ (=1664).
2. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
3. Ἐκ τῶν λόγων ἀγίου Συμεὼν τοῦ νέου.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ μοναχικῆς πολιτείας.
5. “Θεοφάνους μοναχοῦ Λόγος περὶ φράσει εἰς τὰ β' ἄρθρα τῆς πίστεως.”
6. Παραίνεσις καὶ διδαχὴ πρὸς τοὺς κατὰ μόνας ἡσυχάζοντας.
7. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Πρὸς τὸν μὴ ἀπογινώσκοντα τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν.
8. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραβολικός.
9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.
10. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφαλαίων περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες δύο.
11. Τοῦ ὁσίου Μάρκου Περὶ νόμου πνευματικοῦ.
12. Τοῦ ὁσίου Βαρσανουφίου Διδασκαλία.
13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.
14. “Ἐκλογὴ τῶν θεοσεσιῶν πατέρων ἐκ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πάνυ ὠφέλιμος κεφάλαια ρ’.”
15. “Περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν.”
16. “Τοῦ ἀγίου Νείλου.”
Ἄρχ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐκδιώκει πᾶσας τὰς κακίας.
17. “Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου λόγου.”
Διάλογος μεταξὺ Ψυχῆς καὶ Σαρκός.
18. “Περὶ ἀγάπης.”
19. “Μέθοδος τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ προσοχῆς Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.”
20. “Τοῦ ἀγίου Βαρσανουφίου” Ἐρωταποκρίσεις.
21. “Τοῦ ἀγίου Νείλου Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν.”
22. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑπομονῆς.”
23. “Τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου Περὶ βλασφημίας.”
24. “Ἐκ τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ [τοῦ Σύρου].
Ὅτι δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ὡσπερ στρατιώτην ἐν παρατάξει.”
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3, 5 καὶ 13 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

1866. 102. Χαρτ. 8. XVI.
Μηηνολόγιον Ὀκτωβρίου.

1867. 103. Χαρτ. 8. XIV.
1. Λόγος (ἀκέφαλος).
Ἄρχ. ...ἶδε ὁ Ἀβρὰμ, ἶδε ὁ πλούσιος...κἂν ἰδεῖν πένητα, κἂν ἀποκριθῆναι, κἂν διαλεχθῆναι· καὶ ἀνέστη φησὶν Ἀβρὰμ καὶ προσεκύνησεν. Τέλ. (κολοβόν)· ἀλλ' οὐδὲ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτ' ἂν τὰς εὐθύναις τῶν πεπραγμένων ὑπέχωμεν· πολιτεία μὲν γὰρ ὀρθὴ καὶ σημείων χωρὶς ἀπολήψεται τοὺς στεφ[άνους]...
2. “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Ἐρμηνεία ἐπίτομος εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν” (κολοβ.).
Τῶν λειπόντων ἐνταῦθα φύλλον τινὰ εἴρηται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1845 (81) φακέλῳ.
1868. 104. Βομβ. 8. XIV.
Πατερικόν.
1869. 105. Βομβ. 8. XV.
Πεινηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
1870. 106. Χαρτ. 8. XVI.
“Ἐκ τῶν Κατηχήσεων [Θεοδώρου] τοῦ Στουδίτου.”
Διάφοροι ὁμιλίας (κολοβ.). Ἐν ἀρχῇ ξένον φύλλον (Περγ. XIII) ἐκκλησιαστικῆς ἑλης.
1871. 107. Χαρτ. 8. XV.
Διαφόρων πατέρων Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τὴν Γραφήν.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
1872. 108. Χαρτ. 8. XV.
Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
Ἀκέφαλος, κολοβός καὶ τελεόβρωτος. Ἄρχ. ...[δ]ρδην καὶ εἰς γῆν καταβα[λομέ]νους· ἀνδρας δὲ φιλοσοφίας καὶ ἀρετῆς ἐπιμελομένους. Τέλ. Κατὰ τοῦ ἀγίου δοῦναι παρασκευάζει λιβέλλους πλήρης μὲν διαβολῶν ὄντας...
1873. 109. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἀκολουθία καὶ βίος ἀγίου Γρηγεντίου (ἀκέφ. κολοβ.).
2. “Λόγος προσφωνητικὸς εἰς τὴν ὑπέραγον καὶ ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ λόγου μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν.”
3. Στίχοι ἱαμβικοὶ παραιρετικοὶ κατ' ἀλφάβητον.
4. Τινὰ περὶ θεότητος (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα τῶν σφισμένων φύλλον ἐφθαρμίνα. Ἡ τάξις τῶν φύλλον συγκεχυμένη.
1874. 110. Χαρτ. 8. XIV.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ καὶ πανηγυρικοί.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
1875. 111. Χαρτ. 8. XVI.
1. “Λόγος Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους Σινᾶ εἰς τὴν παρείσβασις τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν.”
2. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ [τοῦ Σύρου] Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα Περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατάσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι

Βοσκός πορεύομαι, καὶ Περὶ σωφροσύνης.”—“**Τοῦ αὐτοῦ Ἐφραίμ Παράνευσις** δ’ πρὸς νεώτερον μοναχόν.”—“**Κεφάλαια ἰ’ Περὶ ἀρετῆς.**”—“**Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ Πρόσχευε σεαυτῷ.**” Κεφ. ιβ’ μετὰ προλόγου.—“**Συμβουλίαι περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχόν**” κεφ. ιγ’.—“**Λόγοι παραινετικοὶ ρ’.**—“**Περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν**” κεφ. ια’.—“**Περὶ τῆς θείας χάριτος.**”—“**Περὶ γλωσσαλγίας παθῶν.**”—“**Πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχὸν λέγοντα Ἀφίημι καὶ εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω, κεφάλαιον μζ’.**”—“**Παράνευσις περὶ κακοθηείας μη’.**”—“**Περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τῶν κοσμικῶν.**”

1876. 112. Χαρτ. 8. XV.
Μηναῖον Δεκεμβρίου (ἀκέφαλον).

1877. 113. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.
2. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
3. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1878. 114. Χαρτ. 8. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λβ’.

1879. 115. Χαρτ. 8. XVIII.
“**Βίος ἐνθεὸς καὶ πολιτεία τοῦ παροσίου θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου.**”
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

1880. 116. Χαρτ. 16. XVIII.
“**Ἑρμηνία εἰς τὴν λιτανοίαν τῆς νέας Δευτέρας, ἣν ποιούμεν ἕξω τοῦ μοναστηρίου.**”

1881. 117. Χαρτ. 16. XVII.
Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τοῦ Πατερικοῦ.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

1882. 118. Χαρτ. 16. XVI.
Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν, τιλφόβρωτον).

1883. 119. Βομβ. 16. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
Κολοβὸς καὶ τιλφόβρωτος.

1884. 120. Χαρτ. 16. XV.
Νομοκάνων (κολοβός).

Κεφ. σκ’ οἷς ἐπονται “**Περὶ τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.**”—“**Περὶ τοῦ πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς.**”—“**Εὐχή...ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.**”

1885. 121. Χαρτ. 16. XV.
Κανόνες καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολοβ.).

1886. 122. Χαρτ. 8. XV.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου μετὰ φωνῶν.
3. Λειτουργία τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1887. 123. Χαρτ. 8. XV. XVI.
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ Εἵρμοὶ τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1888. 124. Χαρτ. 8. XVIII.
Δοξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

1889. 125. Χαρτ. 8. XV.
Τὰ ια’ ἑωθινὰ εὐαγγέλια καὶ Εἵρμοὶ μετὰ φωνῶν.
Κολοβός.

1890. 126. Χαρτ. 8. XIX.
“**Ἀνθολογία**

περιέχονσα δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ τινα ιδιόμελα τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου” μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα ψαλτικὴ κατὰ τὸ 1812 ἔτος κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου.

1891. 127. Χαρτ. 8. XVIII.
Στιχηρὰ ιδιόμελα τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.

1892. 128. Χαρτ. 8. XVI.
Δοξαστικά τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ τῶν τοῦ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.

1893. 129. Βομβ. 8 μικρ. XIV.
Στιχηρὰ τοῦ ἑνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).

1894. 130. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
1. “**Ἀναστασιματάριον** συντεθέν μὲν τὸ πάλαι παρὰ κυρίου Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, καταστροθὲν δὲ κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς νέας μεθόδου ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικῶν διδασκάλων.”
2. “**Λεξικὸν τῶν ἐν τῷ κεμένῳ λέξεων τοῦ παρόντος τόμου ἐξηγητικόν. Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Χαρ. Μαυροματίδης.**”

3. Ἰωάννου Βηλαρᾶ “**Πουλάκι ξένο.**”
Ἐν ἀρχῇ φύλλα τινὰ περιέχοντα Χερουβικά μετὰ φωνῶν: (ἀκέφ.), εἶτα δ’ ἄλλα τινὰ φύλλα περιέχοντα Σημάδια τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐν τέλει Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Χαραλάμπου Μαυρομμάτου.

1895. 131. Χαρτ. 16. XV.
Εἱρμολόγιον μετὰ φωνῶν.

1896. 132. Βομβ. 16. XV.
Εἱρμολόγιον μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1897. 133. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).

1898. 134. Χαρτ. 16. XVI.
Ὁμοιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1899. 135. Χαρτ. 16. XVI.
Στιχηρά τῷ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ θεοτοκία μετὰ φωνῶν.
1900. 136. Χαρτ. 16. XVI.
Δοξαστικά τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
1901. 137. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς
Λειτουργίας μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλον (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιε-
χομένου. Ἐν δ' ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν παράφυλλον (Χαρτ.)
συνεσταχωμένον τῇ περγαμνῇ καὶ λίαν ἐφθαρμένον περιέχεται
δ' ἐν αὐτοῖς ὁ τοῦ Κεβητος πίναξ ἐν μέρει.
1902. 138. Χαρτ. 4. XVI.
Τριψιδιον (κολοβόν, ἑλλιπές).
1903. 139. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτ.—Φεβρ. (ἀκέφ.
κολοβ.).
1904. 140. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναῖον Φεβρ.—Ἰουνίου (ἀκέφ. κολοβ.).
1905. 141. Χαρτ. 4. XV.
1. “Ἐκλογάδιον τῶν ἑορταζομένων ἁγίων
τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἧτοι ἀποστολο-
εὐαγγέλια καὶ ἀπολυτικά μετὰ καὶ τῶν κοντακίων” (ἀκέφ.).
Τούτου προτάσσονται εὐχαὶ τινες τῆς ἀκολουθίας.
2. Εὐχαὶ καὶ διατάξεις.
3. “Ἐρωτήσεις μοναχῶν Ἀγιοριτῶν πρὸς τὸν ἁγίω-
τατον πατριάρχην κύρ Νικόλαον περὶ διαφόρων ζητη-
μάτων.”
4. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας (κολοβ.).
1906. 142. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 25 καὶ 270).
1 (σ. 1—25). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.
2 (σ. 1—239). “Βίος καὶ ἔνθεα ἡρωϊκὰ κατορθώ-
ματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχι-
επισκόπου Αἰθιοπίας Λυβίης.”
3 (σ. 240). Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον.
4 (σ. 241). “Τοῦ ἀββᾶ Λογγίνου τοῦ σημειοφόρου
ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ θαυμάτων ὀλίγων τινων ὠφελήμων
διήγησις.”
5 (σ. 248). “Τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ τοῦ σκίτews” βίος.
6 (σ. 268). “Θεωρία φοβερὰ καὶ θαυμάσιος τοῦ
ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορίτου.”
Ἐν τέλει Ἐγράφη εἰς τὰ χίλια ὀκτακόσια πέντε
ὄμου μὲ τεσσαράκοντα (=1845) μηνὶ Φεβρουαρίῳ διὰ
Λογγίνου μοναχοῦ...
1907. 143. Χαρτ. 4. XV.
1. Εἰρμολόγιον (ἀκέφαλον).
Πληροῖ τὰς πέντε πρώτας σελίδας.
2. Ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν
ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
1908. 144. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 302).
1. Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου.
2. Περὶ τῶν ἐν Θάσῳ θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ.
Τὸ παρὸν βιβλίον περιέχον τὰς περιόδους τοῦ ἁγίου
ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, καὶ τινῶν ἁγίων ἀκολουθίας ἐγράφη διὰ
χειρὸς ἐμοῦ, Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐκ τῆς μονῆς τοῦ
Φιλοθέου εἰς τοὺς αψ45 Ἰαννουαρίου κ’.
1909. 145. Χαρτ. 4. XV.
Μηναῖον Ἰανουαρίου.
Κολοβθὲν συνεπληρώθη μὲν διὰ χειρὸς τοῦ XVI. αἰῶνος,
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐμειωεν ἀτέλεις.
1910. 146. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Μαρτίου (ἀκέφαλον).
1911. 147. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον μετὰ ἐξηγήσεως Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.
Προτάσσεται “Πίναξ τῶν ψαλμῶν” καὶ τὸ εἰς τοὺς ψαλμοὺς
προοίμιον τοῦ Ἀθανασίου. Ἐν τέλει ἔσροδ’ (=1666).
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου πόνος, οὐ καὶ κτῆμα
πέλει.
1912. 148. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.)
μετὰ τῶν ἀποστολοεὐαγγέλων τῆς ἐβδομάδος (ἀκέφ. κολοβ.),
τῶν ἀναστασίμων καὶ κανόνων τῆς ἐβδομάδος καὶ τῶν ἰα’ ἐθωνῶν
εὐαγγελίων.
2. “Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως.”
3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον δ’ (ὁ α’ ἑλλιπής, ὁ δ’
κολοβός).
4. Ἀπολυτικά καὶ κοντάκια τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ (ἀκέφ.).
5. “Τὰ ἀπολυτικά καὶ κοντάκια τοῦ τριψιδίου καὶ
ἐξοπασχίου.”
6. “Ἀπολυτικά καὶ ἀναστάσιμα τῶν ὀκτῶ ἡχῶν
σὺν τοῖς θεοτοκίσις καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.”
7. “Τροπάρια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα μετὰ τὸν
Ἄρμονον.”
ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ὄλου χρόνου.
8. “Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.”
9. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει Τέλος τοῦ μηνολογίου τὴν ἅπασαν ἀκο-
λουθίαν, τοῦ ὄλου χρόνου· δόξα ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
ἀμῆν. Ἐτελιώθη τῷ παρὸν βοιβλίῳ, τῇ γ’ ὥρα ε’
ἐπὶ ἔτει ἔμβ’ (=1534) Ἐιωάννου τοῦ γρατικοῦ, σωθῆ
ὁ ἔχων, ἐλεσηθῆ ὁ γράψας.
10. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως (κολοβ.).
1913. 149. Χαρτ. 8. XV.
1. Κανὼν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.
2. “Βίος τοῦ ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου,
συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου
ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει φύλλα τινὰ ξένα περιέχοντα ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ἐν δὲ τοῖς τελευταίοις καὶ δύο τῶν τῶν ἐπιστολῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

*1914. 150. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον.

Ἐν ἀρχῇ τῶν περιεχομένων ἀκολουθιῶν καὶ εὐχῶν ἀφήκεν ὁ βιβλιογράφος ἴδιον χώρον πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ κώδικος διὰ τῶν οἰκείων ἀρχικῶν γραμμάτων, ἀλλὰ τούτων ἐπειτα μὴ γραφέντων ὁ χώρος ἔμεινε λευκός.

1915. 151. Χαρτ. 8. XV.
Πεντηκοστήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἐλλιπές).

1916. 152. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ.

Ἐν τέλει. Εἰλήφε πέρασ σὺν Θεῷ τὸ παρὸν ἡμισυ τμήμα τῆς Παρακλητικῆς κατὰ τὸ „ζπη^ο ἔτος (=1580) χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς Γαβριὴλ τάχα καὶ θύτου...

1917. 153. Χαρτ. 8. XV.

“Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας

τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίαις μοναῖς.”

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἐν δὲ τῷ τέλει συμπληρωμένος διὰ φύλλων XVI. αἰῶνος.

1918. 154. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἀπριλίου.

Προηγούνται μὲν “Στιχηρὰ προσόμοια σταυροθεοκία ψαλλόμενα τῇ Δ’ καὶ παρασκευῇ,” ἔπονται δὲ “Σταυροθεοκία καθίσματα ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ψαλλόμενα.” Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναιὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ἐπίκλιον Συριάνου ὁρμονίου ἐκ τῆς εὐνομοσύνης τῶν πόλεων Κρήτης· μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κθ’ ἡμέρᾳ Δ’ ὥρα γ’ ἐν ἔτει „ζσα’, ἰνδικτιῶνος ζ’ (=1563);...

1919. 155. Χαρτ. 8. XIV.

Μηναιὸν Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει. τοὺς „ςζ δ’ ἰνδικτιῶνος θ’ Αὐγουστου α’ (=1396).

1920. 156. Χαρτ. 8. XVI.

Παρακλητικὴ.

Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Παρακλητικὴν μηνὶ Ἰουνίῳ γ’ ἐν ἔτει „ζλη’ ἰνδικτιῶνος γ’ (=1530)...Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ, υἱοῦ τοῦ πατῆ Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτι, τοῦ ἐπίκλιον Τζαοῦσι...

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἐν δὲ τῷ τέλει συμπληρωμένος διὰ φύλλων XVI. αἰῶνος.

1921. 157. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει. „ςλ’ μθωλιζυ ἄζωψέλ’ αελ’ ωβ’ ξδ’ ενςλ’ μθωλιζυ (=Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι). Πέρασ σὺν Θεῷ τῆς παρουσίας πυκτίδος γραφείσης χειρὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀλιτροῦ Γαβριὴλ τάχα καὶ θύτου. “Ἐτει „ζσε’ (=1567).

1922. 158. Χαρτ. 8.

Μηναιὸν Ἰουνίου.

Ἐν τέλει. Εὐχὴ τις καὶ τύπος ἐπιστολῆς.

1923. 159. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μαρτυρίου.

1924. 160. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Σεπτεμβρίου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει. Ἐτελειώθη μηνὶ Αὐγούστῳ θ’ ἔτους „ζλη’ ἰνδ. β’... (=1530) Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος τοῦ Μαξίμου. Ἐγράφη τὸ παρὸν μηναιὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ παπα Κωνσταντίνου τοῦ Καλλιπολίτη...

1925. 161. Χαρτ. 8. XVI.

1. Εὐχαὶ τινες καὶ κανόνες.

2. Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει. +ςβξβ’ψ ἄζλωνλψθ’ ἄζλωνλθ’ξθ ἄψσο Λ’ω (=Δημήτριος νοτάριος ὁ ἀμαρτωλός), καὶ κατωτέρω χειρὶ νεωτέρᾳ Δημήτριος νοτάριος ὁ ἀμαρτωλός. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐξήγησις τῶν ἀνοθεν ψιφῶν ἠπερ ἠφηλμός ἐστιν τῆς ἀριθμητικῆς. “Ἰωακείμ μοναχὸς ἐν ἔτει 1774.”

3. “Πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.”

4. “Εὐχαὶ τοῦ αὐτοῦ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θέλας Γραφῆς, τὰ πλείστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.”

5. “Διονυσίου μοναχοῦ Πεντήκοντα Ἰαμβοί.”

6. “Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.”

Ἐν τέλει. Τέλος εἰλήφε ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Δημητρίου τάχα καὶ γραμματικοῦ...

7. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ βιβλίον Παρακλητικόν, περιέχων στιχεροκαθίσματα καὶ κανόνες τῶν ὀκτωήκων.”

Ἐν τέλει. Σχέτλιος Δημήτριος ξύσας τὴν δέλταν ταύτην ἔτους „ζβλεθ’ (=1527).

8. Ἀκολουθία εἰς ἀνωνύμους ἀγίους.

Ἐν τέλει. ψεολωψσασσσομθκ ἄκεεζ (=τέλος) τῷ Θεῷ δόξα πρέπει) „ζλε’ Ἰουνίου ιε’ (=1527).

1926. 162. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.”

2. “Τοῦ ἀγίου Παχωμίου Προσευχῇ.”

3. Κανόνες παρακλητικοί.

4. Εὐχὴ.

5. Θηκαρᾶ Τριαδικὸς ὕμνος.

1927. 163. Χαρτ. 8. XVI.

Ἀκολουθία, εὐχαὶ, κανόνες καὶ τροπάρια.

1. Ἀκολουθία νεκρώσιμος.—2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.—3. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.—4. Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.—5. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον.—6. Ψαλμός τοῦ Δαβὶδ (ἀκέφ.).—7. Πολυέλεος.—8. Τροπάρια εἰς τὸν ὅσιον Ἀντώνιον καὶ τοὺς λοιποὺς ὁσίους.—9. Τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.—

10. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.—11. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.—12. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων.—13. Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.—14. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—15. Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.

Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 8· Μωϋσῆς ἱερομόναχος..Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 9· Ἐν ἰνδ^{ος} 5^{ης} μὴν Ἀπρίλιος ἰγ' ἔτους ,ζμζ' ἀπὸ κτίσεως κώσμου (=1539;) δε τοῦ ἐγράφη τὸ παρὸν γράμμα...Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος τοῦ Μαξίμου.

1928. 164. Χαρτ. 8. XVI.

1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Ἡ Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
5. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
6. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
7. “Κανὼν εἰς ἐκκλησιαστικούς γάμους.”
8. Εὐχαίτινες.
9. “Τάξις εἰς κατηχήσαι παιδίον, ἧτοι βαπτίσαι.”
10. “Εὐχὴ ἐπὶ μαιροφαγησάντων.”
11. Τὰ ἰα' ἑθνεῖα εὐαγγέλια.
12. Ἀποστολοευάγγελα.

1929. 165. Χαρτ. 8. XIV.

Πεντηκοστάριον.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν τῷ ,σωξέ' ἔτους ἡμέρα Τετράδη τῆς Πεντικοστῆς (=1357).

*1930. 166. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 187 ιη').

Λειτουργία.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.—2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.—3. Ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.—4. “Δι' ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν λεγόμεναι εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν.”—5. “Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἰς τὸν Ἐσπερινόν” Εὐαγγέλιον.—6. “Εὐχὴ τῶν κολύβων.”—7. “Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.”

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρὸν Λειτουργία ἐν ἔτει αψνη^ω μηνὶ Ἀπριλλίῳ (=1758). Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ τινῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

1931. 167. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἀκολουθία τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ.
2. Εὐχὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
3. “Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου Λόγος ἰδιωτικῆ φράσει εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

1932. 168. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ῥαθύμου Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Καλιπολήτι τοῦ ἐπίκλην Τζαοῦσι...

1933. 169. Χαρτ. 8. XV.

1. Μηναιὸν Μαΐου.
2. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ

Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

1934. 170. Χαρτ. 8. XV.

Ἀναγνώσματα προφητειῶν.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐφθαρμένα.

1935. 171. Χαρτ. 8. XV.

Θεοτοκάριον (κολοβόν).

1936. 172. Χαρτ. 8. XVIII.

“Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, τῶν κατήχων, νεκρώσιμος.”

1937. 173. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναιὸν Ἰουλίου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μαξίμου τάχα καὶ μοναχοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Τζαοῦσι καὶ Καλλιπολήτη...ἐτελειώθη μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἔτους ,ζλδζ' ἰνδ. α^{ης} (=1529;) ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω...

1938. 174. Χαρτ. 8. XVI.

“Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας

τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφρόνου πατρὸς ἡμῶν Σάβα” κτλ. Ἰδ. 1917 (153).

Ἐν τέλει...Ἐγράφη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῇ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Φιλοθέου· χειρὶ μὲν τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀλιτήμονος Γαβριήλ τοῦ ἐκ Καλλιουπόλεως προστάξει δὲ καὶ συνεργείᾳ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κύρ Καλλινίκου προηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ πρώην πρώτου τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους...εἴληφε δὲ πέρασ ἐπὶ ἔτους ,ζπδδ' ἰνδ. δ' (=1576).

1939. 175. Χαρτ. 8. XV.

Εὐχολόγιον.

1. Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.—2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγίασμου.—3. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων.—4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.—5. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑβδομάδος.—6. Μηναιὸν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (πλὴν Φεβρουαρίου) κατ' ἐκλογὴν.—7. Ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις, ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί.

1940. 176. Χαρτ. 8. XVII.

Τάξις ἐκκλησιαστικῆ κατὰ τὸ Πάσχα.

1941. 177. Χαρτ. XIV.

Εὐχολόγιον (κολοβόν).

Προτάσσεται πίναξ.

- 1942.** 178. Χαρτ. 8. XV. Ἐν τέλει· αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἀπριλίῳ ια' τετέλεσται χειρὶ καὶ πόνῳ Ἰωσήφ τοῦ Πελοποννησίου.
1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, ἀτελής).
 2. "Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα."
 3. "Τριαδικὰ ψαλλόμενα μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ τριαδικοῦ κανόνος."
 4. Ἐωθινά.
- *1943.** 179. Χαρτ. 8. XVII. Θεοτοκάριον (κολοβόν).
Τὰ πρῶτα φύλλα κοσμοῦνται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ χρυσῶν κομψῶν γραμμάτων, εἰς δὲ περιγεγραμμένα ὑπὸ χρυσοῦ τετραγωνικοῦ κοσμήματος, μαιανδρικοῦ κατὰ τὰ ἄκρα.
- 1944.** 180. Χαρτ. 8. XV.
1. Ὀκτώηχος.
 2. "Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμόν μοναχοῦ."
 3. Μηνολόγιον (ἀκέφαλον).
Ἄρχεται ἀπὸ Νοεμβρ. γ' καὶ λήγει σὺν τῷ Ἰουλίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ ἐξέπεσε μέρος τοῦ Μαΐου, ὅλος ὁ Ἰούνιος καὶ μέρος τοῦ Ἰουλίου.
 4. Ἀπολυτίκια (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος κατέστησαν ἀμυδρότατα διὰ φθορὰν ἐξ ὑγρασίας.
- 1945.** 181. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχὴ τῶν κολύβων."
 3. "Εὐχὴ ἐπὶ σταφυλῶν εὐλογήσεως."
 4. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει αχξθ' (=1669) χειρὶ Παρθενίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου.
 5. Εὐχὴ εἰς Ἰησοῦν Χριστόν.
- 1946.** 182. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἁγιαζομένου ὑπὸ ζ' πρεσβυτέρων."
 2. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 4. "Μηνὶ Νοεμβρίῳ ιγ' τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου" καὶ Ἀποστολοεὐαγγέλιον.
- 1947.** 183. Χαρτ. 8. XVII.
"Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον τῶν κολύβων, τῶν κατήχων, νεκρώσιμος."
- 1948.** 184. Χαρτ. 8. XVII.
1. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δαμιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν τῇ πόλει Λαρίσση κατὰ Ἰσοδῶν ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σουλτᾶν Σελήμ."
 2. "Τὸ συναξάριον [τοῦ ὁσίου Δαμιανοῦ] ἀπλῆ φράσει ἐξηγηθέν."
 3. "Εἰς τὸν ἅγιον Δαμιανὸν τὸν ὁσιομάρτυρα τὸν νέον
Λόγος πρὸς μερικὴν ὠφελείαν παραινετικός."
- 1949.** 185. Χαρτ. 8. XV.
Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1. Εὐχαί τινες.—2. "Τάξεις γινομένη τοῦ ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος."—3. "Ἀκολουθία εἰς ἐξομολόγησιν."—4. "Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εὐχελαίου."—5. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."—6. "Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας."
Τινῶν φύλλων ἡ γραφὴ ἀμυδροτάτη διὰ φθορὰν ἐξ ὑγρασίας.
- 1950.** 186. Χαρτ. 8. XVII. XVIII.
1. Εὐχολόγιον.
α'. "Ἀκολουθία εἰς ἀσθενοῦντας καὶ εἰς πνεύματα ἀκάθαρτα" μετὰ σημείων τινῶν ἐξορκιστικῶν.—β'. "Ἰούσης καὶ συγχωρήσεως εἰς ἐπιτίμιον ἀφορισμοῦ γενομένων διετίας καὶ πράξης παρα τινῶν
- 1949.** 185. Χαρτ. 8. XV. Ἐν τέλει· αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἀπριλίῳ ια' τετέλεσται χειρὶ καὶ πόνῳ Ἰωσήφ τοῦ Πελοποννησίου.
4. Διονυσίου σοφιστοῦ Ἀντιοχείας Ἐπιστολαί.
 5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Λόγος περὶ παρθενίας μεταφρασθεὶς εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν ἀπὸ τῆν Ἑλληνικὴν διάλεκτον."
Ἐν τέλει· αχκε' Ἰαννουάριος κθ' (=1625). Μετὰ δὲ τὴν σημείωσιν ταύτην "Πρὸς ἐκείνους ὅπου μέλλουν νὰ τὸ τύχουν."
Ἄρχ. Ἐγὼ ὅσον ἐδυνήθηκα, ἀδελφοί, τὸ ἔφερα εἰς πεζοτέραν φράσιν. Ἐν δὲ τῷ τέλει Ἰωσήφ Πελοποννησίου πόνος.
6. "Ἀπόκρισις πρὸς τοὺς φιλομαθεῖς ἄρχοντας τῆς Ἀρτης διὰ τοὺς στίχους τοὺς κάτωθεν"
Ἄβροχίτων δ' ὁ φύλαξ, θυροζυγόκαμψιμέτωπος
ἄβρος δ' ἐν προχοαῖς, κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ."
Ἐν τέλει· αχιε' (=1615) ἐξ Ἰωαννίνων αἱ Φευρουαρίου κυρίου Μαξίμου ἀπόκρισις πρὸς τοὺς Ἀρτης."
7. [Τοῦ αὐτοῦ] "Ἀπόκρισις πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι οἱ κακοποιοὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν οὐ ψόγου, ἀλλ' ἐπαίνου ἄξιον."
Ἐν τέλει· αχιδ' (=1614), λα' Ὀκτωβρίου ἐξ Ἰωαννίνων.
8. "Ὀμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὴν σοφίαν."
 9. "Ἄλλη ὑποθήκη πνευματικὴ" κεφ. ε'.
- Ἐν τέλει· αχκδ' Ἀπριλλίου αἱ ἐν Ἁγίᾳ.
10. "Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα λόγος."
 11. "Περὶ διατὶ λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογέρων ἀγγελικῶν καὶ ἐξηγησις ἀπλὴ εἰς ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ καλόγηρος, ἢ καλογραία, ὅταν γίνονται, καὶ πῶς τάσσουν νὰ τὰ φυλάγουν ὅλοι καὶ τί ἔχουν νὰ πάθουν ἂν δὲν τὰ φυλάξουν, καθὼς τάσσουν ἐμπρὸς εἰς τὸν Χριστόν."
 12. Ἐπιστολαί τινες.
Μία τούτων ἀναφέρεται εἰς παιδομάζωμά τι, ἀλλ' οὐδεμία κέκτηται ἱστορικὴν ἀξίαν.
 13. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυριδῶνος τοῦ θαυματουργοῦ βίος εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν μεταφρασθεῖς."
Ἐν τέλει· αχκδ' (=1624) ἐν τῇ Ἁγίᾳ ἐγράφη, Ἰωσήφ ἱερομονάχου πόνος πέλει.
 14. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς γυναικεῖον κοινόβιον ἢ ἀνδρῶν."
Ἐν τέλει· αχκδ' (=1624) Ἰουλίῳ καῖ.
Ἄπαντα πλὴν τῶν ὑπὸ ἀρ. 1, 4, 6, 7, 9 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

ἀνθρώπων ἀφρόνων.”—γ’. “Ἐρμνία ὅταν θέλι τινὰς ἱερεὺς νὰ διαβάσι τοῦ μεγαλομάρτυρος Μάμαντος τὰς εἰχὰς εἰς πίμνην προβάτον εἶ ἐι ζειγί βῶν ἤ ἰσ πασαν τετράποδον.”

2. “Ἀκολουθίαν εἰς μεσοκέφαλον”

μετὰ καὶ διαφόρων ἄλλων ἐκ τῆς κοινῆς λεγομένης Σολωμονικῆς.

1951. 187. Χαρτ. 4. XVIII. XIX.

1. “Βιβλίον καλούμενον Καθρέπτῆς τῶν ἐσωτερικῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐστολισμένος μὲ δέκα εἰκόνας καθ’ ὁμοίωσιν αὐτῶν τῶν παθῶν του, συντεθέν μὲν πρότερον εἰς τὴν Σλαβονικὴν διάλεκτον ὑπὸ ἀνωνύμου τινὸς Ῥώσσου, ἔπειτα μεταφρασθὲν εἰς τὴν Μολδαβικὴν ὑπὸ τινος Μακαρίου ἱερομονάχου καὶ αὐθὺς μετεφράσθη εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν παρὰ Κωνσταντίνου Πουζανέσκου γεωμέτρου 1837.”

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, τοῦ ἀπὸ εἰκοσι μιλιῶν μακρὰν τοῦ παραδείσου ἀσκήσαντος.”

3. “Διήγησις ὠφέλιμος τοῦ Ἀββᾶ Πιῶρ Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Λογγίνου.”

4. “Προφητεία ἀληθεστάτη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος Περὶ τῶν μοναχῶν τῆς ἐσχάτης γενεᾶς, καὶ περὶ τῆς μελλοῦσης ὀργῆς τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένῃ καὶ περιφρονήσεως τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος, λίαν ὠφέλιμος, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν.”

5. “Περὶ Εὐτροπίου εὐνοῦχου μοναχοῦ καὶ ὅτι εὐδελισθος ἢ φύσις τῶν εὐνοῦχων εἰς πάθη.”

6. “Λόγος ἐγκωμιαστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ πάντων τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει τοῦ Ἁθῶ ἀσκήσει διαλαμψάντων.”

7. “Ἀκολουθία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰουουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.”

8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θείου πατρὸς ἡμῶν ἀσκητοῦ Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.”

9. “Διήγησις τοῦ Ἀββᾶ Ζωσίμου Περὶ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν μακρῶν καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν.” Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ πλὴν τῶν ὑπ’ ἀρ. 5 καὶ 7.

1952. 188. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

“Τριψίδιον

σὺν θεῷ ἁγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελῶνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ καταλήγον ἄχρι τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου.”

Κολοβὸς κατ’ ὀλίγα φύλλα. Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Βομβ. XIV) περιέχοντα μέρος Κεφαλαίων ἐκκλησιαστικῶν, ὧν τὸ ἐ’ ἐπιγράφεται “Ὅπως δεῖ περὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ λόγου δοξάζειν.”

1953. 189. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Μηναῖον Ἀπριλίου.

1954. 190. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικὴ (ἀτελής ἐν ἀρχῇ).

1955. 191. Χαρτ. 8. XV.

1. Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον).
2. Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
3. Τροπάρια ἀναστάσιμα.

1956. 192. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Αἰγυπτίου, Ἀλεξανδρέως καὶ Ῥωμαίου.

1957. 193. Χαρτ. 8. XIX.

1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἁγιασμοῦ ὅπου ψάλλομεν τὴν Δευτέραν τῆς Λαμπρᾶς εἰς τὴν λιτανεῖαν.”
2. “Ἀρχὴ τῆς λιτανείας.”
3. “Μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα.”

1958. 194. Χαρτ. 8. XIX.

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Μανουῆλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσραήλ.

Ἐν τέλει· Καὶ τὸδε πόνος πέλει
μοναχοῦ Ἰακώβου
ὑπὲρ οὗ οἱ τυχόντες
μέμνησθε δέομαι. αωμθ’ (=1849).

1959. 195. Βομβ. 8. XV.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον).

Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα Περγ. XIII. αἰῶνος.

1960. 196. Χαρτ. 8. XIX.

Κανὼν εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

1961. 197. Χαρτ. φύλλ. XIX. (φ. 6).

Κανόνες πανηγυρικοὶ ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

1962. 198. Χαρτ. 8. XVI.

Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

1963. 199. Χαρτ. 4. XIV.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχῶς συγκεχυμένη.

1964. 200. Χαρτ. 8. XVI.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐν Σαγιαδά χωρίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτους ἰγλ’ ἀμὴν, ἡμέρα Γ’ Ἰουνίου 5’ (=1525).

1965. 201. Χαρτ. 8. XIX.

Θεοτοκάριον.

Συμπλήρωσις ἐπὶ χάρτου τοῦ ἐντύπου βιβλίου τοῦ ἐν ἔτει αχπα’ (=1681) ἐκδομένου Ἐνετίσιν παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ καὶ φέροντος τὸν τίτλον “Συνταγματίον” κτλ. (Βρετοῦ Μέρ. Α’ ἀρ. 111.)

1966. 202. Βομβ. 8. XIV.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

1967. 203. Χαρτ. 8. XV.

1. Ψαλτήριον.
2. Ὁρολόγιον.
3. Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
4. Ὁκτώηχος.
5. Θεοτοκία.
6. Ἀκολουθία τινὲς, εὐχαὶ καὶ κανόνες.

1968. 204. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον Αὐγούστου.
1969. 205. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
- *1970. 206. Χαρτ. 8. XVII.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
Ἐν τέλει· Αὐταὶ αἱ θείαι καὶ ἱεραὶ τρεῖς λειτουργίαι... ἐγράφησαν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ καὶ Κουκουζέλη τοῦ Κυπρίου... κατὰ τὸ «ζρλδ» Μαρτίου ἐ' ἡμέρα δ' (=1626) ἐν τῷ ἁγιω-
νύμφῳ θρεῖ τοῦ Ἀθωνος.
5. Ἐκκλησιαστικαὶ τινες διατάξεις.
Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὴν δὲ στάχσιν ἀποτελοῦσι ξένα φύλλα (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικῶ περιεχομένου.
1971. 207. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
1972. 208. Χαρτ. 8. XVI. XV.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας (XVI).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (XVI).
Ἐν τέλει· Μανοῦλ ἱεροδιάκονο γράφο ἰδιοχειρῶς.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (XVI).
4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (XVI).
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία δύο (XV).
Ἡ α' ἀκέφ.—ἡ β' "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἀντιο-
χείᾳ... ἐπὶ ἀταξίας τῆς καταστροφῆς τῶν ἀνδριάντων Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου."
6. Συμεὼν Θεσσαλονίκης Διάλογος κατὰ πασιῶν τῶν αἰρέσεων (XV).
Μένει κολοβὸς ἐν τοῖς Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Ἀγαρηνῶν. Τέλ. καὶ καθὼς ἡμᾶς αὐτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ὁ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρὸς ἐν τῷ...
Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (αἰῶν. XV.) γέγραπται διὰ γραμμάτων ὡς πυκνοτάτων.
- *1973. 209. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
1974. 210. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἐνόματα μνημονευομένων ἐπ' ἐκκλησίας.
1975. 211. Χαρτ. 8. XVI.
Πανθέκτης (ἀκέφαλος, κολοβός).
Ἐκὼδιξ γέγραπται διαφόροις χερσί.
1976. 212. Χαρτ. 8. XV.
1. Στιχηρὰ σταυροθεοτοκία.
2. Μηναῖον Ἀπριλίου.
3. Σταυροθεοτοκία.
1977. 213. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἀποστολοευάγγελα (ἀκέφ.).
2. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. Μηνολόγιον ἐορτῶν κατ' ἐκλογὴν.
1978. 214. Χαρτ. 16. XVI.
Ἐβδομαδάριον.
Ἐν τέλει· Ἐτοῦτη ἡ εὐδὼμαδαρῆα ὑπάρχου Φυλω-
θέου ἐν ἱερομοναχοῖς καὶ τῶν αὐτοῦ φηλῶν.
1979. 215. Χαρτ. 8. XIV.
Ὀκτωήχου κανόνες.
Ἐν τέλει· Ἐγρᾶφη καὶ ἐπληρώθη τὸ παρὸν θεοτο-
κάριον διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Νεῖλου ἱερο-
μονάχου τοῦ Πολιανίτη, ἐν ἔτει «5ω» ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κδ' (=1362).
1980. 216. Περγ. Βομβ. 8. XIII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).
Σύγκειται ἐκ φύλλων Περγ. καὶ Βομβ. ἀναμίξ. Τὰ πρῶτα τῶν σφωζομένων ἐφθαρμένα.
1981. 217. Χαρτ. 16. XV.
Εὐχολόγιον.
1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."—2. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας Βασιλείου τοῦ μεγάλου.—3. Ἑρμηνεία τῆς λειτουργίας τῶν προηγουμένων.—4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.—5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.—6. Ἀποστολοευάγγελα.—7. Εὐχαί.
1982. 218. Χαρτ. 16. XV.
Ὀρολόγιον.
- *1983. 219. Χαρτ. φύλ. XIX.
1. "Ἀκολουθία
ἀσματικὴ πανηγυρικὴ τε καὶ τερποχαρμόσυνος εἰς τὴν κοσμο-
σωτήριον, καὶ τοῦ τῆς σωτηρίας ἡμῶν κεφαλαίου, καὶ χαρμόσυνον ἐορτὴν τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Ἐπανξη-
θεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα μετὰ προσομοίων προσθήκην καὶ ἱαμβικῶν κανόνων ὅπως ἐκτελεῖται γηθοσύνως ἐν τοῖς ἐπ' αὐτὴν σεμννο-
μένοις περικαλλέσι ναοῖς καὶ εὐαγέσι μοναῖς εἰς δόξαν αὐτῆς. Ἐπιμελεῖα καὶ πόνω Ἰακώβου μοναχοῦ εἰς αἶδιον μνήμην. Ἀθωνίησιν ἐν ἔτει ρωλῆ' 1838."
Προτάσσονται Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ προσαγόμενοι τοῖς ἐντετυχομένοις.
2. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἐκὼδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

- *1984. 220. Χαρτ. φύλ. XIX. (φ. α').
 “Υπόμνημα καὶ θαυμάτων διήγησις
 τῆς θαυμαβρίτου καὶ ἡλιομόρφου εἰκόνας τῆς Θεομήτορος Γλυκοφιλοῦσης τῆς περιβλέπτου μονῆς Φιλοθέου...καὶ Παράκλησις πρὸς τὴν αὐτὴν Δέσποιαν Γλυκοφιλοῦσαν...Συνταχθεῖσα δὲ ἦτε ὑπόμνησις καὶ παράκλησις παρὰ Ἱακώβου μοναχοῦ Ἀγιορείτου, ὑπὲρ οὗ εὐχέσθε οἱ ἐντυχόντες. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐμγ' 1843, κατὰ μῆνα Νοέμβριον.”
 Προτάσσεται (φ. α') προσαγόμεναι Πρὸς τὸν Ἀδριανουπόλεως Γρηγόριον καὶ τοὺς ἐντυχάνοντας, καὶ (φ. β') ἀφιέρωσις περὶ τῆς καὶ στίχοι εἰς τὴν Γλυκοφιλοῦσαν.
 Κοσμείται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν, προτάσσεται δὲ τοῦ ὄλου εἰκὼν τῆς Γλυκοφιλοῦσης διὰ μολυβδίδος.
- *1985. 221. Χαρτ. φύλ. XIX.
 1. Ἀκολουθία καὶ παράκλησις
 εἰς Θεοδόσιον μητροπολίτην Τραπεζοῦντος καὶ Διονύσιον τὸν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τοὺς αὐταδέλφους, καὶ Συμεὼν τὸν Μονοχίτωνα, ἡγουμένους χρηματίσαντας τῆς μονῆς Φιλοθέου, καὶ εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας Δαμιανὸν τὸν ὁσιομάρτυρα καὶ Δομέτιον τὸν ἡσυχαστήν.
 Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἔσπερινου “Στίχοι εἰς τοὺς πέντε θαυμαστοὺς ἁγίους.” Ἐν τέλει δὲ τῆς ὅλης ἀκολουθίας Ἐίληφε τέρμα ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐμ' 1840.
 Ὁ κῶδιξ κοσμείται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν.
 2. “Λόγος ἐγκωμιαστικὸς μὲ συνοπτικὴν διήγησιν εἰς τοὺς ἱεροὺς προστάτας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ταύτης μονῆς Φιλοθέου.”
1986. 222. Χαρτ. φύλ. XVI.
 Μηναιὸν Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου ἱερέως πόνος. Ἐτεῖ ,ζπγ' (=1575).
1987. 223. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
1988. 224. Χαρτ. 16. XIX.
 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ διάφοροι εὐχαί.
 Ἐν τέλει Ἐγράφθη διὰ χειρὸς τοῦ 1296, 844, 1404 κατὰ τῷ αὐμβ'. Νοεμβρίου κη' (=1812). Ὅποιον τὸ ὑπὸ τοὺς κρυπτογραφικοὺς ἀριθμοὺς 1296, 844, 1404 κεκρυμμένον ὄνομα, οὐκ ἔστι σαφές. Πάντως δὲ τὸ ἄλλως ὄσον γ' ἐγὼ οἶδα ἀγνωστον πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ ὀνόματος τῶν βιβλιογράφων σύστημα τοῦτο φαίνεται μοι ἐννοητέον οὕτως ἕκαστος ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ σύνολον τῶν παρὰ Βυζαντινοῖς λεγομένων ψηφίων τοῦ ὀνόματος, οὕτωςί'
 π = 80
 ε' = 5
 τ = 300
 ρ = 100
 ο = 70
 υ = 400
 955
 Κατὰ ταῦτα δὲ ἡ εὐρεσις τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1296, 844, 1404 κεκρυμμένων ὀνομάτων καθίσταται αἰνιγματώδους παιδιᾶς λύσις.
1989. 225. Χαρτ. 16. XV.
 “Εὐχαὶ τοῦ Φηκαρᾶ μοναχοῦ” (=Θηκαρᾶς).
1990. 226. Χαρτ. 16. XV.
 Εὐχαὶ εἰς μοναχοῦς.
1991. 227. Χαρτ. 16. XVI.
 Ἀναστασιματᾶριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1992. 228. Χαρτ. 16. XV.
 Ὁρολόγιον καὶ Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
1993. 229. Χαρτ. 16. XV.
 1. Τριψίδιον (ἀκέφαλον).
 2. Ἀκολουθία ἐνυπνιαζομένου.
 3. Κανονάριον μετὰ πίνακος.
 4. Εὐχαὶ διάφοροι.
1994. 230. Χαρτ. 16. XVI.
 Προσκομιδὴ τῆς θείας λειτουργίας μετὰ τινων εὐχῶν ἐν τέλει.
1995. 231. Βομβ. 16. XV.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
1996. 232. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 76).
 1 (σ. 1). Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
 2 (σ. 37). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
1997. 233. Χαρτ. 16. XVI.
 “Ἀκολουθία ψαλλόμεναι ἐν τῇ σεβασμίᾳ λαύρῃ ἐν ταῖς λιτανίαις ἕξω τοῦ μοναστηρίου.”
 Περιέχονται αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἰταπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Βαῖων καὶ τῆς Β' τῆς Διακαινησίμου.
1998. 234. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Εὐχαί τινες (ἀκέφ.).
 2. Διακονικὴ τάξις.
 3. Τύποι ἐπιστολῶν.
 4. Ἀποκάλυψις τῆς Παναγίας (κολοβ.).
1999. 235. Χαρτ. 16. XVI.
 1. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
 2. Εὐχαί τινες.
 3. “Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου
 τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης ἀσκήσαντος ἐκείθεν τῆς εἰσόδου Αἰθιοπίας τοῦ ἔθνους τῶν Σεταιῶν” ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 4. Εὐχαὶ διάφοροι.
2000. 236. Χαρτ. 16. XVI.
 Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2001. 237. Χαρτ. 16. XVI.
 Κανόνες κτλ. τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.
 Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
2002. 238. Χαρτ. 16. XV.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2003. 239. Χαρτ. 16. XV. **Ἐρωτόλογιον (ἀκέφαλον).**
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ιγ' τοῦ ἔτους 5' 74α' (=1483) Νίμφου ἱερομονάχου τάχα καὶ ἀγνω-
ρήτου...
2004. 240. Χαρτ. 16. XVI. **Ἀναστασιαματάριον (ἀκέφ., κολοβ., τιλφόβρωτον).**
2005. 241. Χαρτ. 16. XV. **Ἐρωτόλογιον (ἐλλιπέες).**
2006. 242. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἀκολουθία ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ ἀγ. Ἐλένης.
2. Βίος τῶν αὐτῶν.
2007. 243. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Κοσμά καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁμιλίας τινές.
Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
2008. 244. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 345).
I (φ. I α). Ἐξομολογητάριον μετὰ κανόνων τῶν
ἀγίων συνόδων, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων.
Ἐν τέλει Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ
καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου διὰ χειρὸς κάμου
τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ἀχιλλεῖου ἱερομονάχου καὶ καθηγου-
μένου τῆς αὐτῆς μονῆς ἐν μηνὶ Ἰουλλίῳ κγ' ἔτους
, 5π' ἰνδ. ιε', ἀπὸ δὲ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αφοβ'
ἡμέρα δ' (=1572) ἐν τῷ νησίῳ τῆς Σωζωπόλεως.
2 (φ. 321 β). “Στίχοι τοῦ ἀγίου Γενναδίου πατρι-
άρχου Κωνσταντινουπόλεως.”
Ἀρχ. Ἄκουσον υἱὲ πατρικῶν διδασκάλων.
3 (φ. 322 β). Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος.
Ἀρχ. Ἐξωρήζεται ἀκουσίως Εὐα τοῦ παραδείσου.
4 (φ. 324 α). Περὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐνδυνάτων.
“Περὶ τοῦ ὑπογονατίου,” “Περὶ τοῦ σάκκου” κτλ.
5 (φ. 326 β). Τύποι ἐπιστολῶν, ἐνταλτηρίων, συ-
στατικῶν κτλ. πρὸς ἱερωμένους.
6 (φ. 336 α). “Ἀκολουθία τῶν ἐγκαίνιων.”
2009. 245. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 268).
“Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Τὸ τέταρτον
ἦτοι τὸ συντακτικὸν προσαυξηθὲν καὶ ἀναπληρωθὲν εἰς φράσιν
ἀπλῆν.”
2010. 246. Χαρτ. 16. XV. (φ. 157).
Ἐξομολογητάριον (κολοβόν).
2011. 247. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 175).
Γραμματικοὶ κανόνες (ἀκέφαλοι).
Ἀρχ...τες. Ὁ κανὼν. Πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς Ε
λήγουσα. Τέλ. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης, τοῦ
τετυψομένου. Δόξα τῷ Θεῷ ἀμήν ἀμήν.
Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον ξένον (Περγ. 8. XIII.
σελ. 2) περιέχοντα κανόνας ἐκκλησιαστικούς.
2012. 248. Χαρτ. 16. XV. (φ. 312).
Ἀντωνίου μοναχοῦ Μέλισσα ἦτοι συλλογὴ διαφορῶν
θεολογικῶν κεφαλαίων.
Ὁ κώδιξ ἀνεπίγραφος, ἀγράφου μένοντος τοῦ πρὸς ἐγγραφὴν
τῆς ἐπιγραφῆς διὰ κινναβάρεως ἀφεθέντος κενοῦ χώρου. Περι-
έχονται δὲ κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα τὰ ἐξῆς κεφάλαια,
ὀλιγώτερα ὄντα καὶ διάφορα τῆν τάξιν τῶν παρὰ Migne CXXXVI,
765 κ. ἐ. “α'. Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ [κακίας].—β'. Περὶ.....
—γ'. Περὶ ἀγνεύσεως καὶ [σωφροσύνης].—δ'. Περὶ ἀνδρείας καὶ
[ισχύος].—ε'. Περὶ δικαιοσύνης.—ς'. Περὶ φίλων καὶ [φιλα-
δελφίας].—ζ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.—η'. Περὶ εὐεργεσίας.—θ'.
Περὶ ἀρχῆς.—ι'. Περὶ ψόγου καὶ δια[βολῆς].—ια'. Περὶ κολα-
κείας.—ιβ'. Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας καὶ φιλαργυρίας.—ιγ'.
Περὶ αὐταρκειας.—ιδ'. Περὶ προσευχῆς.—ιε'. Περὶ διδασχῆς καὶ
λόγων.—ισ'. Περὶ νουθεσίας.—ιζ'. Περὶ παιδείας καὶ φιλο-
σοφίας.—ιη'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας.—ιθ'. Περὶ ὀργῆς
καὶ θυμοῦ.—κ'. Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων.—κα'. Περὶ
πολυπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας.—κβ'. Περὶ πλεονεξίας.—κγ'.
Περὶ τιμῆς γονέων καὶ φιλοτεκνίας.—κδ'. Περὶ φόβου.—κε'.
Περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων καὶ περὶ μετανοίας.—κς'.
Περὶ ἀμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως.—κζ'. Περὶ ἀκρασίας καὶ
γαστριμαργίας.—κη'. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.—κθ'. Περὶ
ὑπνου.—λ'. Περὶ μέθης.—λα'. Περὶ παρηρησίας καὶ τοῦ
ἐλέγχου.—λβ'. Περὶ φιλοπονίας.—λγ'. Περὶ ὄρκου.—λδ'.
Περὶ κενοδοξίας.—λε'. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους.—λς'. Περὶ
θανάτου.—λζ'. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου.—λη'. Περὶ ἐλπίδος.—
λθ'. Περὶ γυναικῶν.—μ'. Περὶ ἀντιλογίας καὶ θρασυτήτος καὶ
ξιδος.—μα'. Περὶ γήρως καὶ νεότητος.—μβ'. Περὶ ὑπομονῆς
καὶ μακροθυμίας.—μγ'. Περὶ ἐπαίνου.—μδ'. Περὶ κάλλους.—
με'. Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.—μς'. Περὶ δόξης.—μζ'.
Περὶ γλωσσαλγίας.—μη'. Περὶ προνοίας.—μθ'. Περὶ ταπεινο-
φροσύνης.—ν'. Περὶ ἠτηρῶν.—να'. Περὶ πίστεως.—νβ'. Περὶ
μνήμης.—νγ'. Περὶ ψυχῆς.—νδ'. Περὶ φθόρου.—νε'. Περὶ
έκουσίου καὶ ἀκουσίου.—νς'. Περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν.—νζ'.
Περὶ χρηστότητος.—νη'. Περὶ νόμου.—νθ'. Περὶ λογικοῦ καὶ
λογισμοῦ.—ξ'. Περὶ ἀφροσύνης.—ξα'. Περὶ ἀσωτίας.—ξβ'.
Περὶ σινηθείας καὶ ἔθους.—ξγ'. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας.
—ξδ'. Περὶ γέλωτος.—ξε'. Περὶ ἐνυπνίων.—ξς'. Περὶ ἀκακίας
καὶ μνησκακίας.—ξζ'. Περὶ βίου ἀνωμαλίας.—ξη'. Περὶ τοῦ ὅτι
δεῖ τιμᾶν ἀρετὴν καὶ κολάζειν κακίαν.—ξθ'. Περὶ τοῦ ὅτι εὐκόλος
ἡ κακία καὶ δυσπόριστος ἡ ἀρετή.—ο'. Περὶ φιλαυτίας.—οα'.
Περὶ τοῦ ὅτι οὐκ αἶε τὸ πλεῖον ἀριστον.
Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ οἱ πλείστοι ἀριθμοὶ οἱ δηλοῦντες τὰ
κεφάλαια καὶ τὸ ἀρχικὸν II τῆς λέξεως Περὶ, κίρρα ὄντα, ἀπέβη-
σαν μέχρις ἀφανείας ἀμυδρά, ἐξίτηλοι δ' ἐγένοντο λέξεις τινές
τῶν ἐπιγραφῶν. Ἀπὸ δὲ φ. 229 β οὐδ' ἐγράφησαν ἀρχῆθεν ἐν
τῷ κώδικι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων, τὰρχικὰ γράμματα καὶ
τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων ἐξ ὧν ἐλαβε τάποφθέγματα ὁ
Ἀντωνίος. Μεταξὺ δὲ τῶν κεφαλαίων ἐκάστων ἔμειναν ἐκάστοτε
ἐν τῷ κώδικι φύλλα τινὰ ἀγραφα.
2013. 249. Βομβ. 8. XIV.
I. Ἀκέφαλον τέλος θεολογικῆς συγγραφῆς.
Εὐρηται τοῖσι τῶν ἐν τῷ ἀκεφάλῳ κώδικι μόνον τὸ ἐξῆς ἀνεπί-
γραφον τέλος...καὶ τοῦτον ἀνοξίαντα εὐρίσκουσι τὸν
φιλόσοφον καθήμενον καὶ τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ γράμμα-
τος προτείνοντα, τῶν δὲ κληρικῶν βουλομένων τὸν
χάρτην λαβεῖν οὐδεὶς τοῦτο ἴσχυεν ἀποσπᾶσαι ἐκ

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἕως ἀνήλθεν ἡ χεὶρ τοῦ ἐπισκόπου καὶ παραχρῆμα τὸν χάρτην ἐπιδοῦς ἀνέπεσε πάλιν ὃν τινα χάρτην ἀνοίξας ὁ ἐπίσκοπος εἶρε νεοστὶ ἐπιγεγραμμένον τῇ χειρὶ τοῦ φιλοσόφου οὕτως· ἐγὼ Εὐάγριος ὁ φιλόσοφος σοὶ τῷ ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ χαίρειν.

2. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Ἀσκητικῶν κεφαλαίων ἑκατοντάδες δ'.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαιώδης λόγος περὶ θεολογίας.

5. "Τοῦ αὐτοῦ Ἔτερα κεφάλαια ἑκατόν."

6. "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα θεολογικά."

7. Διαδόχου Φωτικῆς Κεφάλαια ρ'.

8. Τοῦ μακαρίου Νείλου Περὶ προσευχῆς κεφ. ρκγ'.

9. Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου Περὶ τῶν ἡ' λογισμῶν.

10. Διάλεξις πατέρων περὶ ἀρετῶν.

11. "Ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ ἐκ διαφόρων λόγων ἀπανθισθέντες."

Κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν. Ἄρχ. Ἄγαθόν ἐστὶν οὐ πάντα εἶφίεται. Τέλ. Ὡδὴ ἐστὶν πνευματικὴ διδαχὴ κρυπτῆ κρυπτῆς προσευχῆς ὑπὸ ἀγγέλων τῇ ψυχῇ ἐνηχομένη.

12. Τοῦ ἁγίου Νείλου Περὶ τῶν ἡ' τῆς κακίας λογισμῶν.

13. "Λόγοι ψυχωφελεῖς ἀπαρτισθέντες ἀπὸ τὸ γερωντικὸν βιβλίον."

14. Ἐκλογή γνυμῶν πατέρων, ἰδίως περὶ ἀγ. πνεύματος.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

- 2014. 1.** Περγ. 8. XIII.
 'Ιωάννου του Σχολαστικού Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
- 2015. 2.** Περγ. 4. XII. (φ. 203).
 'Ιωάννου του Σχολαστικού Κλίμαξ μετά και του προς τὸν Ποιμένα λόγου.
 'Εν φ. 191 β: Τέλος εἴληφεν ἡ θεία βίβλος αὐτῆ χειρὶ μοναχοῦ ἀθλίου Βασιλείου ἐν ἔτει '5'χκα' ἰνδ. 5^{ης} ἐπὶ τῷ τριακοστῷ Γ^ο (τὸ Γ^ο διωρθωμένον δι' ἐρυθρᾶς βαφῆς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος α) ἔτη τῆς βασιλείας 'Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Εἰρήνης αὐγοῦστης (=1113).
- 2016. 3.** Περγ. 4. XII. (φ. 230).
 1 (φ. 1 α). Νείλου τοῦ μακαρίου Διδαχαί (ἀκέφ.).
 'Απὸ τῆς ι' (ἀκέφ.) μέχρι καὶ τῆς ιγ'. 'Αρχ. ...διορθώσατε σφάλμα καὶ πρὸς εἰδωλολατρίαν ὕστερον ἐκμανεῖσιν τοῖς ἔπειτα ἐπιστρέψαι θύειν αὐτῷ.
 2 (φ. 198 α). "Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιος."
 'Αρχ. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν. Τέλ. ἀποκτεῖναι μὲν τις δύναται με, βλάψαι δὲ οὐ.
 3 (φ. 209 α). Νείλου τοῦ μακαρίου Ἐπιστολαί.
 Μέχρι καὶ τῆς ρα' (Διακόνψ). Τέλ. (κολ.) ὅτι μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα...
- 2017. 4.** Περγ. 4. XIII. (φ. 443).
 1 (φ. 1 α). Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμώνος Ἐξήγησις Κανόνων.
 "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμεικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἢτοι μερικῶν καὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων· πρὸς δὲ δήλωσις τῶν ἐνεργούντων νόμων καὶ μὴ ἐνεργούντων, τῶν ἀναπαττομένων ἐν τοῖς δέκα πρὸς τοῖς δέκα πρὸς τοῖς τέτταρσι τίτλοις τοῖς κατ' ἄρθρον τῶν κανόνων κειμένοις, πονηθεῖσα κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν Θεοδώρῳ τῷ εὐτελεῖ διακόνῳ τῆς...μεγάλῃς ἐκκλησίας, νομοφύλακι, χαρτοφύλακι καὶ πρώτῳ τῶν Βλαχερνῶν τῷ Βαλσαμών, τῷ μετὰ χρόνους τινὰς γεγονότι καὶ πατριάρχῃ θεουπόλεως μεγάλῃς Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς."
 2 (φ. 52 α). 'Ιωάννου τοῦ Ζωναρά Ἐξήγησις Κανόνων.
- "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμεικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἢτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δονγκαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρωτοασκρητῆς."
 Τὰ εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 Ἐξηγήσεις παρεμβαλλόμενα κείμενα κανόνων εἰσὶ γεγραμμένα διὰ διαφόρων ἀποχρώσεων ἀπὸ τοῦ βαθέος πορφυροῦ μέχρι τοῦ ἰσοειδοῦς καὶ τοῦ κερροῦ.
 3 (φ. 442 α). "Πράξις προκαθηδρίας μητροπόλεως καὶ ἀρχιεπισκόπων τελούντων ὑπὸ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, καθὼς ἐν τοῖς κώδιξι τοῖς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγράφονται."
 'Εν φ. 441 β ἡ ἐξῆς σημείωσις: Ἐτους ζ'μθ^ο ἐγένετο ἡ ἄλωσις τοῦ Ἐσφιγμένου ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κζ' καὶ λαφυραγωγήσαντες τὰ τῆς μονῆς ἅπαντα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀφανίσαντες καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰς λεπτάς σχίσαντες κατέκαυσαν καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ ἐμπρῦσαντες τελείως κατέκαυσαν τὰ κελλία καὶ λαβόντες τὰς πύλας τοῦ κάστρου καὶ τοῦ πύργου καὶ ἐπτὰ αἰχμαλώτους ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἀνεχώρησαν, ὅθεν ἦλθον, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ἐρήμωσις τῆς μονῆς, οἷς οἶδε κρίμασιν ὁ πάντα κυβερνῶν καὶ διεξάγων Θεός.
- 2018. 5.** Περγ. φύλλ. X. (φ. 398).
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (ὁμιλ. α'—νε').
 Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τρία φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα ἀποσπάσματα Ἀναγνωσμάτων προφητῶν καὶ Πραξαποστόλων.
- 2019. 6.** Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 257).
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
 Ἀπὸ Ὁμιλ. ζ' (ἀκέφ.) μέχρι καὶ με' (κολοβ.).
- 2020. 7.** Περγ. φύλλ. X.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι.
 α' (φ. 1 α). Ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν. Ὁμιλ. α'—λγ'.—β' (φ. 205 α). Λόγος πρὸς Ἰουδαίους ε'.

2 (φ. 247 α). “Γέννησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.”

“Αρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν τις Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα. Τέλ. (κολοβ.) καθὼς εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δια νεφέλης ἀρπασθέντες εὐρέθησαν εἰς τὸν οἶκον τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀναστάντες ἐπὶ πέντε ἡμέρας...

2021. 8. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 220).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.

Ὁμιλ. ν' (ἀκεφ.)—ι' (κολοβ.). Ὁ κώδιξ ἐφθαρμένος περὶ τὸ τέλος ὑφ' ὑγρασίας.

2022. 9. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 191).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν βίβλον τῆς Γενέσεως.

Ὁμιλία λα', ὧν ἡ τελευταία κολοβή.

2023. 10. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2. (φ. 313).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (Ὁμιλ. μδ').

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.). Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά δύο φύλλα (Περγ. 4. VII) περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου.

2024. 11.

Περγ. φύλλ. μέγ. XI. σελ. 2. (φ. 264).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία.

α' (φ. 1 α). Οἱ ἐξ λόγοι περὶ ἱερωσύνης.—β' (φ. 47 α). Ἐξ λόγοι πρὸς Ἰουδαίους.—γ' (φ. 104 α). Εἰς τὸν πλούσιον Λάζαρον λόγοι ἐξ.—δ' (φ. 151 α). Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.—ε' (φ. 156 α). Εἰς τὸν Ὁζίαν καὶ τὸν Σεραφεὶμ λόγοι ε'.—ς' (φ. 179 α). Ἐπαῖνος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.—ζ' (φ. 185 α). Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεῦσθαι.—η' (φ. 191 α). Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Οὐχ ὃ θέλω ποιῶ.—θ' (φ. 204 α). Εἰς τὴν Ἄνναν λόγοι ε'.—ι' (φ. 238 α). Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου Ὅτι οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν.—ια' (φ. 245 α). Ὁμιλία περὶ πίστεως.—ιβ' (φ. 250 α). Περὶ ἁγίας Τριάδος.—ιγ' (φ. 257 β). Πρὸς τοὺς ἐγκαταλείψαντας τὴν σύναξιν. Τέλ. (κολοβ.). Συγκεχυμένων γὰρ ταῦτα τὰ ῥήματα ἀμφιβάλλειν...

2025. 12

Περγ. φύλλ. μέγ. XI. σελ. 2. (φ. 307).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

“Αρχ. ἀπὸ Ὁμιλ. β' (ἀκεφ.) μᾶλλον δὲ καὶ σώματι καὶ ψυχῇ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα διαφέρει. Προτάσσεται (φ. 1 β 3 α) “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τῶν ἠθικῶν ἢ δύναμις ἐν συντόμῳ.” Ἐν φ. 3 β οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι διὰ γραμμάτων τῆς μεγάλης γραφῆς:

Πόνους μελισσῶν ἐγγλυκαίνεται λάρυγξ,
πόνους δὲ τοι σοῖς καρδία πιαινεται,
καὶ νοῦς νοητῇ λάμπεται φωταυγία,
Ἰωάννη, τὸ θαῦμα τῆς ἐκκλησίας,
ἴαμα πικρῶν δηγμάτων ἀμαρτίας,
παρηγόρημα τῶν κατωδυνωμένων,
ψυχῆς ἄφραστος ἡδονή, πόθου βία,

καὶ ταῦτα πιστοῖ ὁ σὸς λάτρης Ἥλιος
ὁ προσκεχηνῶς σου πλέον χρυσοῖς λόγοις
ἢ πρὸς τροφήν τὰ τέκνα τῶν χελιδόνων.

2026. 13.

Περγ. φύλλ. μέγ. X. σελ. 2. (φ. 346).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον ξζ'.

Ἐν φ. 2 α πίναξ τῆς βίβλου γραφείσης ἐπὶ Θεοδώρου τοῦ ὀσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἡγουμένου διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον εἴποντο ταῖς εἰς τὴν Ἐξαήμερον ὀμιλίαις α' Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Περὶ τῆς ἐν Βηρυτῶν εἰκόνος,” β' Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς ἁγίας ἀχράντου ἀχειροποιήτου Καμουλιανῶν κτλ., ἀλλ' οἱ δύο οὗτοι λόγοι οὐχ εὐρηταὶ νῦν ἐν τῷ κώδικι, ἴσως δ' οὐδ' ἐγράφησαν ἀρχῆθεν πλὴν ἢ ἐν τῷ πίνακι.

Ἐν φ. 346 β' Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη συνεργεῖα Κυρίου δια χειρὸς Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ μνητῆ Μαρτίῳ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τετάρτῃ ὥρα ἑβδόμῃ ἔτους ἐξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου... (=937).

*2027. 14.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 452).

1 (φ. 3 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.”

“Αρχ. Συμεῶνην τὸν πάνυ τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης ἴσασι μὲν πάντες οἱ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ὑπήκοοι, εἶδραμε δὲ καὶ μέχρι Σκυθῶν νομάδων τῇ φήμῃ. Τέλ. θεότητος εἰσδεχόμενος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 53 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.”

“Αρχ. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος καὶ τῆς εἰδωλικῆς λήσεως τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐπιδραμοῦσης, Εὐστάθιος ὁ μέγας ἀρχὼν τῶν στρατιωτικῶν ἐγνωρίζετο καταλόγων. Τέλ. δοξάζοντες πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον τὴν μίαν θεότητά τε καὶ βασιλείαν, ἣ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ κράτος μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3 (φ. 91 α). “Ὑπόμνημα καὶ ἐξήγησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου συνταχθέν παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ῥοδίου.”

“Αρχ. Τῆς εἰδωλολατρείας τῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν χάριτι καταπαυθήσης καὶ τῆς τῶν δαιμόνων ἀπάτης κατασβεσθήσης. Τέλ. καὶ τοῦ καλλινίκου αὐτοῦ μάρτυρος Ἀρτεμίου δοξάζοντα καὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

4 (φ. 137 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὶν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων καὶ ἱστορία τῶν κατὰ Χριστῷ τότε πραχθέντων.”

“Αρχ. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τῶν σκῆπτρων ἐπειλημμένῳ. Τέλ. οὕτως ἀσκήσας, οὕτω τελευτᾷ τὸν βίον

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

5 (φ. 176 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.”

Ἄρχ. Θεῖον τὸ χρῆμα ἢ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία τῶν ἐγκωμίων. Τέλ. ἢ καὶ ἡμεῖς παρασταίημεν εὐχαῖς αὐτοῦ καὶ προσβέλαις διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος καὶ τῶν οἰκτιρῶν, ᾧ πρέπει δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζῶποιοῦ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

6 (φ. 259 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ρες δὲ τὰ μὲν εἰς γένος τῶν εὐγεγονότων, οὐσίαν δὲ αὐτάρκη καὶ ὄση μὴ περιττὴ κεκτημένοι. Τέλ. καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρῃ διαδεξάμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ἀγαθῷ πνεύματι δόξα κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου τούτου λείπουσι δύο φύλλα, ὧν τὸ μὲν περιεῖχε τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου, τὸ δὲ τὰς εἰς τὸν βίον ἀναγομένας εἰκόνας.

7 (φ. 295 α). “Μαρτύριον τῶν ἀγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.”

Ἄρχ. Κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι πρὸς ἀγῶνας τοὺς μαρτυρικούς ἀπεδύσαντο. Τέλ. φύλακας μὲν τῆς πόλεως, σωτήρας δὲ τῶν πλεόντων καὶ τῶν ἐν συμφοραῖς καὶ νόσοις ἀψευδὲς παραμύθιον εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

8 (φ. 344 α). “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδίου καὶ Ὁρέστου.”

Ἄρχ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ἀθέου τῶν εἰδώλων ἐπεπλήρωτο λατρείας. Τέλ. ἅπαντα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγίου μάρτυρος ἐποίησεν εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

9 (φ. 385 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

10 (φ. 420 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλολόγιον.

11 (φ. 437 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Ἰησοῦ.

Ἄρχ. Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Ἐν φ. 452 α γέγραπται ἡ ἐξῆς σημείωσις· Ἐπὶ ἔτους τοῦ τρέχοντος, ζμα^ϕ ἰνδ. 5^{ης} ἐγένετο ἀνάλωσις τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἐσφιγμένου μηνὶ Ἡουνῆω εἰς τὰς κς' ἡμέρας ε^ϕ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονικίῃ ἔτι καὶ εἰς δέκα ἡμέρας αὐθις ἀνηλώθη δεύτερον παρὰ τοῖς Ἄγαρ ἀπογόνους, τοὺς μιαιοὺς καὶ ἀντιχριστοὺς. Ἐλαβον ἅπαντα καὶ τὸ μοναστήριον

ἐνέπρισαν σὺν τὰ πλοῖα καὶ ἐννέα μοναχοὺς ἀπήγαγον εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἐτυχεν τότες ὁ κύρ Ἀκάκιος ὁ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κωχλυάρᾳ καὶ ἐξῶνισεν ἀπὸ βιβλία τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τοῦ Ἄγαρηνος, μικρὰ καὶ μεγάλα ρ' καὶ μερικὰ χρυσόβουλα. Ζουναράδες δύο· νομοκανῶνοι δύο· Ψαλτήρια γ'· μεταφραστάδαις δ'· Ἀπόστολον καὶ Πραξαπόστολον· Εὐαγγέλια καὶ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ἰωάννην ε'· πανηγυροικὰ ἰα, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Ἰανουάριος, Φεβρουάριος· Ἐξαήμερος· παρακλητικὰ δύο· εὐχολόγιον· κλίμακος ε'· Θεωτοκάρ· Χρυσωστομικὰ· Τελώνην καὶ Φαρισαῖον· κατήχησας δύο· τοῦ Χρυσωστόμου ἐξηγήσεις ταῖς πράξεις τῶν ἀγίων Ἀποστόλων· τετραεὐάγγελα ἐξηγημένα γ'· μνηολόγι· γεροντικῶ· συναξάριον Μάρτιος· τριψῆδια δύο· πεντικοστάρην· πατερικῶ· Λαυσαϊκὰ δύο· Ἰσάκ τοῦ Σύρου δύο· Χρυσωστομικὰ δ'· Ὁρολόγι· περιόδῃ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Θεολόγους δύο· πανηγυρικὸν μεγα μὲ ἱστορίας· παράδεισος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· τὰ μηναιᾶ Σεπτέμβριος α', Δεκέμβριος δύο, Ἰουανουάριος α', Ἀπρίλιος, Ἰούνιος α', Μάιος δύο, Φεβρουάριος μετὰ τὸν Μάρτιον· Εὐαγγέλια δύο· ἐπιτολῆ πρὸς Σεραπίωνα· λειτουργία α'. Ταῦτα τὰ βιβλία ἐξωλύσατο ὁ προρηθεὶς κύρ Ἀκάκιος καὶ δέδωκεν αὐτὰ εἰς τοῦ Σφιγμένου τὸ μοναστήριον καὶ ὁπίως αὐτὰ ὑστερήσει ἀπὸ τὸ μοναστήριον νὰ ἔχει Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ τὸ ἀνάθεμα αἰῶνιον καὶ τὸ Πορεῦσθαι ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰῶνιον τὸ ἡτιμασμένον τὸ διαβόλῳ ἀμήν ἀμήν ἀμήν.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, ὧν τινες ἀπεκόπησαν, καὶ δὴ, κατὰ τὰ λεγόμενα, ὑπὸ Μηνᾶ τοῦ Μηνσιδίου (Κωνσταντίνου τοῦ Σιμωνίδου; Ἰδ. 643 (96)). Τὸ φ. 1 ἐστὶ κεχρωσμένον βαθυκυανόν καὶ περιέχει ἐν ἰδίῳ πλαισίῳ διὰ χρυσῶν ἢ λευκῶν γραμμάτων τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων.—Τὸ φ. 2 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας, ἀναφερομένας εἰς τὸν μαρτύριον τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου.—Ἐν φ. 53 α ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Τ.—Τὸ φ. 90 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου.—Ἐν φ. 91 α ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἀξιόλογον ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Τ.—Τὸ φ. 136 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Ὁρέστου.—Ἐν φ. 137 α ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν Ε.—Ἐν φ. 176 α ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν Θ.—Τὸ φ. 294 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει ἑξ εἰκόνας ἐκ τοῦ βίου τῶν μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.—Ἐν φ. 295 α ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἰδιόρρυθμον ἀρχικὸν Μ.—Τὸ φ. 343 ἀχρωστον μεῖναν περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου Εὐστρατίου.—Ἐν φ. 344 α ἐπίτιτλον κόσμημα καὶ ἀξιόλογον ἰδιόρρυθμον Β.—Τὸ φ. 384 ἐστὶ πορφυροῦν καὶ περιέχει τέσσαρας εἰκόνας ἀναφερομένας εἰς τὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· τὸ δὲ κείμενον τοῦ αὐτοῦ λόγου (φ. 385—420) κοσμεῖται ὑπὸ ἐπίτιτλου μὲν ἐν ἀρχῇ, ἐξήκοντα δὲ καὶ πέντε εἰκόνων μεγάλων καὶ μικρῶν, ὧν αἱ ἐν φ. 390 α, 395 β, 406 α, 409 α καὶ 419 α ἀποκεκομμένα.—Ἐν φ. 420 α καὶ 437 α ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικὰ γράμματα.

Ἰδ. περιγραφὴν βραχείαν τῶν εἰκόνων τοῦ κώδικος καὶ παρὰ Brockhaus ἐνθ' ἀν. σ. 228 κ. ε'.

2028. 15. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 266).
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ὀκτωβρίου ιβ—λ'.
Ἄκεφαλος καὶ κολοβός.
2029. 16. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 252).
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Ὀκτωβρίου α'—λα'.
Ὁ τελευταῖος βίος, ὁ τοῦ ἀγίου Ἐπιμάχου, μένει κολοβός.
2030. 17. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 208).
1 (φ. 1 α). Βίος τοῦ ἀποστόλου Μάρκου (ἀκέφ.).
2 (φ. 6 β). Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Ἐπιστολὴ πρὸς Λεόντα τὸν Ἰσαυρον περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων.
3 (φ. 9 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
4 (φ. 19 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἄρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.
5 (φ. 22 α). Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
6 (φ. 25 α). “Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”
Ἄρχ. Τὸν Σταυρὸν ἐπαινῶν ὁμολογουμένως τὸν σταυρωθέντα τιμῶ.
7 (φ. 31 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαῖα.”
Ἄρχ. Σθές ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότη Λάζαρος εἰστιάσατο.
8 (φ. 44 β). “Ὁμιλία εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτήρος.”
Ἄρχ. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἰπεῖν.
9 (φ. 57 α). Γρηγορίου Ἀντιοχείας Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
10 (φ. 64 β). Ἰωάννου Θεσσαλονικῆς Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Σωτήρος.
11 (φ. 76 β). Γεωργίου Καισαρείας Εἰς τοὺς τιῆ πατέρας.
12 (φ. 86 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους Πάντας.
13 (φ. 93 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
14 (φ. 100 α). “Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοφιλοπόνου(;) μαγίστρου ἐκ διαφόρων λόγων Ἰωάννου τοῦ... Χρυσοστόμου.”
Ἄρχ. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων νόμος καὶ λόγος ἅπας τέχνη ῥητόρων συντεθειμένος.
15 (φ. 116 β). “Ἰωάννου μοναχοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.”
16 (φ. 127 β). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
17 (φ. 140 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
Ἄρχ. Καλεῖ πάντας ὁ παρῶν λόγος.
18 (φ. 149 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
Ἄρχ. Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις.
19 (φ. 158 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
20 (φ. 169 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
21 (φ. 184 β). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.
22 (φ. 190 α). “Εὐθυμίου μοναχοῦ Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τοῦ αὐτῆς ναοῦ τῆς ἀγίας Σωροῦ τῶν Χαλκοπρατέων.”
Ἄρχ. Πρὸκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν καὶ πνευματικὴν ἐστίασιν, ὡ καθαρὸν μοι ἀκροατήριον.
23 (φ. 197 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
Ἄρχ. Καὶ ὅτε Σταυροῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν.
2031. 18. Περγ. φύλλ. XII. (φ. 111).
1 (φ. 1 α). Κεφάλαια νηπτικά (ἀκέφ.).
Κεφ. ιζ'. Περὶ ἀνεξικακίας.—Κεφ. ιη'. Περὶ ἀγάπης.—Κεφ. ιθ'. Περὶ διορατικῶν.
2 (φ. 42 β). Παλλαδίου Λαυσαϊκῆ ἱστορία.
*2032. 19. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 205).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων πολλῶν τε καὶ κομψῶν καὶ ἐπιγραφῶν χρυσῶν. Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ αἱ ἐξῆς εἰκόνες· 1 (φ. 1 β) Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὄρθιος, εὐλογούμενος ὑπὸ τῆς θείας χειρὸς, παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Πρόχορος γράφων· 2 (φ. 47 β) Ὁ ἅγ. Ματθαῖος· 3 (φ. 71 β) Ὁ ἅγ. Λουκᾶς· 4 (φ. 102 β) Ὁ ἅγ. Μάρκος.
*2033. 20. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 296).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων ἐκάστων ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικά γράμματα.
2034. 21.
Περγ. 4. μέγ. XII. σελ. 2. (φ. 242).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν.
*2035. 22.
Περγ. 4. μέγ. XII. σελ. 2. (φ. 220).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων κερρῶν. Ἐν ἀρχῇ τῶν εὐαγγελίων ἐπίτιτλα ἀνάξια λόγου καὶ ἀρχικά γράμματα.
2036. 23. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 230).
Εὐαγγέλιον
μετὰ σηματοφώνων ὑπερύθρων.
Ἐν φ. 229 β μεταγενεστέρᾳ χειρὶ συμβόλαιον Ἰωάννου Βουτζᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Μιχαὴλ Κομπῆ μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας περὶ μισθώσεως τοῦ μολῶνος τῆς μονῆς Θεοτόκου τῆς Τζηνητζηλουκιωτίσσης “μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. β' ἔτους 5ωβ'.”
Ἐν φ. 230 α (ἐπὶ παραφύλλου χαρτ.)· Ἐτοῦτο τὸ εἰαγγελίων το ἀγόρασεν ὁ παπᾶ Ἀργυρὸς ἀπὸ τοὺς προσάνικους τοῦ παπᾶ Κῦρκου ὁ υἱὸς ἀπὸ ξναν Ἀγαρινὸν ὅταν ἐξηγεν ἰ εχμαλοσία εἰς τὰς Σέρρας τὸν κερῶν ὅπο ἐπαρτήν ἰ αρμάδα τὸν Τουρκὸν εἰς τον Ἐπακτον

καὶ ἐδονκεν ἄσπρα ἑκατὸν... ἐν ἔτους ,ζοη' καὶρὸν Χριστοῦ αφο'.

*2037. 24. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 193).

Εὐαγγέλιον

μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν καὶ ἀτεχνοτάτων ἀρχικῶν γραμμῶν.

*2038. 25. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 273).

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν κακοτέχνους ἀψίσιν οἱ κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων καὶ ἡ τοῦ **Εὐσεβίου** Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν, γεγραμμένη ὅλη δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν. Ἐν τέλει διάφοροι πίνακες καὶ μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

Ἐν φ. 257 α ἐρυθροβαφεῖς Στίχοι εἰς τὴν βίβλον, ὧν τὸ τέλος·

Ὡς γοῦν ἄχραντον ἱεράν τε καὶ θεῖαν
ἐγωγε Λέων ὁ Χθαμαλὸς ζεούση
ψυχὴ καὶ γνώμη ταύτην ἐπέκτησάμην,
τὰ ἔσω τε καὶ ἔξω καθώρτισας
νιφί φιλτάτῳ καὶ ἐμοὶ Βασιλείῳ
ταύτην δωροῦμαι φιλοτίμως καὶ νέμω
εἰς σκέπην, εἰς φρούρησιν, εἰς σωτηρίαν
αὐτοῦ καὶ συντήρησιν εἰς πάντας αἰῶνας.

Ἐβδομον δ' ἤγεν ὁ αἰὼν τότε ἔτος
καὶ τριακοστὸν ἐξακοσιοστὸν τε
καὶ χιλιάδας ἑξ προδιηνησμένας, (= 5·χλζ' = 1129)
ὄτε δακτύλοι Θεοδώρου ἐξέσθη
ἀλητροῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἐλαχίστου
εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ τε καὶ τοῦ θεοῦ
πνεύματος ἅμα καὶ ψυχὴν σωτηρίαν
Λέοντος λαμπροῦ τοῦ καὶ κτήτορος αὐτῆς.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τινων διαφορῶν καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι Αἰγυναία, ἀρ. Β', 15 Ἀπριλίου 1831, σ. 66.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμῶν.

2039. 26. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

Τετραεὐάγγελον

ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, κατὰ μέγα μέρος ἐν τῇ ἀρχῇ ἐφθαρμένον ὑφ' ὑγρασίας.

*†2040. 27. Περγ. 4. XIV. (φ. 175).

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται "Τάξις καὶ ἀκολουθία τῆς τῶν ἀποστόλων ἀναγνώσεως," **Εὐσεβίου** Ἐπιστολὴ πρὸς Καρπιανὸν καὶ Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων. Ἐν δὲ φ. 168 β κ. ἐ. εὐρηται Πίναξ τῶν κατὰ Κυριακὰς εὐαγγελίων. Ἐν φ. 174 α· Ἐτελειώθη τὸ παρῶν τετραβῆγγελον δια χειρὸς Θεοδώρου ἱερέως καὶ εὐτελοῦς ἐξ ἐπιτροπῆς κῦρ Βαρνάβα ἱερομονάχου τοῦ ἐπίκλην Ὀγωνικά, βασιλεύοντος κῦρ Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ ἔτος ,ς'ωιθ' ἰνδ. [θ'] (= 1311) καὶ οἱ ἀναγινώσκωντες...

Τὸ φ. 175 σύγκειται ἐκ δύο φύλλων ἀνεπτυγμένων (Περγ. 8. XIII), περιεχόντων μέρος Ψαλτηρίου.

Ἐν φ. 13 β εὐρηται εἰκὼν ἀτεχνοτάτη, παριστώσα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς, ἅπαντας καθήμενους καὶ γράφοντας, ἐστραμμένους δὲ δεξιᾷ. Ἐστὶ δ' ἡ εἰκὼν λίαν ἐφθαρμένη.

Ὁ κώδιξ ὅλος σύγκειται ἐκ φύλλων παλιμψήστων, ἀνηκόντων πάντων εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παλαιὸν κώδικα. Ἐστὶ δ' ἡ ὑποκει-

μένη γραφὴ (VI. σελ. 2) ἀμυδροτάτη καὶ ἀφανής, ἀλλὰ, καθ' ὅσον διακρίνεται, φαίνεται, ὅτι ὁ πρωτόγραφος κώδιξ ἦν Εὐαγγέλιον. Ἰδίως δὲ διακρίνεται ἡ παλαιὰ γραφὴ ἐν φ. 120 α καὶ 120 β.

†18. ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΤ. Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδικῶν τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι 1888 σ. 13 κ. ἐ.

2041. 28. Περγ. 8. XIV.

Εὐαγγέλιον (ἐλλίπες περὶ τὸ μέσον).

2042. 29. Περγ. 8. XIII. (σελ. 2).

Τετραεὐάγγελον.

*2043. 30. Περγ. 8. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστων τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπιτίτλων φέρον τὸ σύμβολον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

2044. 31. Περγ. 16. XII.

Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2045. 32. Περγ. XII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (ἀκέφαλος).

Εἰλητάριον μήκους μ. 6,70, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,095.

2046. 33. Περγ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφαλος).

Εἰλητάριον μήκους μ. 3,65, πλάτους 0,21, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.

Ἐν τέλει· Καλλίνικος μοναχός.

*2047. 34. Περγ. XIV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λειτουργία.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου ἐν ἀρχῇ ἀξιολόγου, ἀπλῶς πολυχρώμου ἀνευ χρισσογραφίας, ἔχει δὲ καὶ ἀρχικὰ γράμματα ἰδιόρρυθμα καὶ λόγον ἄξια, ἰδίως τὰ Ο καὶ Μ, σχηματιζόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἔχοντας ἀνεωγμένας τὰς πτέρυγας. Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν "Ἐτεὶ ,ς'ωιδ' ἰνδ. δ' μηνὶ Ἰουλίῳ (= 1306).

2. "Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλια εἰς πάσας τὰς ἐορτὰς τῆς Θεοτόκου."

3. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου** τοῦ μεγάλου Νουθεσία πρὸς τοὺς ἱερεῖς."

Εἰλητάριον μήκους μ. 4,45, πλάτους 0,215, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,105.

2048. 35. Περγ. Χαρτ. 8. XIV. XVI.

Εὐαγγέλιον (κολοβόν).

Ἡ περγαμνὴ (XIV. σελ. 2) καὶ ὁ χάρτης (XVI) ἀναμίξ.

2049. 36. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Ἰομιλ. νς' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ πέ' (κολοβ.). Τὰ τελευταῖα τῶν σφωζομένων φύλλων ἐφθαρμένα.

2050. 37. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ὀμιλία εἰς τὴν Ἐξαήμερον.

Ἰομιλ. γγ' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ κ' (κολοβ.). Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς (minusc.).

2051. 38.

Περγ. φύλλ. XI.

[Εὐθυμίου Ζιγαδηνού] Ἑρμηνεία εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.

Τελευταῖα διὰ τῆς εἰς τὸν Ματθαῖον ἑρμηνείας οὕτω·

Ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Τοῦτο δὲκινουσιν ὅτι οὐ μόνον μετὰ τῶν τῆνικαῦτα Ματθαῖος ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐστίν· οὐ γὰρ ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος οἱ ἀπόστολοι μένειν ἔμελλον, ἀλλὰ διὰ τῶν τότε καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα τὴν τοιαύτην ἐπιγγείλατο χάριν ὡς ἐνὶ σώματι διαλεγόμενος πᾶσι τοῖς πιστοῖς, οὐκ αὐτίκα δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη, ἀλλὰ μετὰ καιρὸν τινα ὡς ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν ἔξεστι διαγινώσκειν· καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀναλήψεως δια τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἦν ὄπτανόμενος τοῖς μαθηταῖς καὶ συναυλιζόμενος· εἶτα ἀπὸ τοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἑλαιῶνος ἀνελήφθη καθὼς ἡ βίβλος τῶν ἀποστολικῶν πράξεων διέξεισιν· εἶη δὲ ἡμῖν ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου καὶ δογματίζουσι καὶ πολιτευομένοις καὶ τελειομένοις τυχεῖν καὶ τῆς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐπηγγελμένης βασιλείας τοῖς τελείοις χάριτι τοῦ παντελείου βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα καὶ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀνάρχῳ καὶ ἀϊδίῳ πατρὶ καὶ τῷ συναράρχῳ καὶ συναϊδίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

*2052. 39. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2 (φ. 129).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἰς' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Πρῶτος ὁ θ' (ἀκέφ.) εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, τελευταῖος ὁ ἰς' εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.

Ἐν φ. 129 β'. Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Βασιλείῳ μοναχῷ.

Κατὰ τινα ἐν φύλλῳ χαρτῶς μετὰ τὸ φ. 1 ἐγγεγραμμένη μεταγενεστέραν σημείωσιν ὁ κῶδιξ διεφθάρη κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τοῦ Ἐσφιγμένου (1533 ;), διὸ εἰς τοὺς αψιθ' (=1719) προστενοντος καὶ κυβερνόντος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὸ παρὸν μοναστήριον τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου πρώην Μελενίκου κυρίου Γρηγορίου διὰ προσταγῆς τοῦ πανοσιωτάτου παπᾶ κϋρ Ἡσαίου δικαίου ἐσταχοδέθη ὑπὸ Γρηγορίου.

Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὀμλίας ὑπὸ μικρῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικοῦ γράμματος.

2053. 40.

Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2. (φ. 254).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἰς' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

2054. 41. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (φ. 337).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἰς' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Τούτων ὁ α' (εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα) ἀκέφαλος. Τοῦ κειμένου τῶν λόγων ἀναγράφεται ἐκάστοτε βραχὺ μέρος, ᾧ ἔπεται πυκνότερον γεγραμμένη μακρὰ ἑρμηνεία.

Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας εἰς τὸν πρῶτον τῶν σφζομένων ἀπ' ἀρχῆς λόγων, τὸν εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν· τῆς πανηγυρικῆς ιδέας καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐστίν· κέκραται δὲ πως καὶ τῷ συμβουλευτικῷ παραίνεσιν ἔχων καὶ πρὸς μὲν τὸ καλὸν προτροπῆν, πρὸς δὲ τὸ φαῦλον ἀποτροπῆν· καινὴ δὲ ἡ ἡμέρα Κυριακὴ ὀνομάζεται ἥτι διὰ τὸ ἐν

ταύτῃ ἐγκαίνια ἀγεσθαι ἢ καὶ διὰ τὸ τύπον εἶναι τῆς ὀγδόης ἐκείνης ἐν ἣ πάντα καινὰ μέλλουσι γίνεσθαι.

Τέλος τῆς ἑρμηνείας εἰς τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ἡ μὲν κάτω τὸν πρόσκαιρον καὶ σῶμα τρέφοντα, ὁ δὲ χοῦς ἡμῶν εἶτουν ἡ σὰρξ τὸν αἰώνιον καὶ τῆ ψυχῆ κατάλληλον, τουτέστι τὴν ἀρετὴν, ἣν τοῖς θεοῖς θησαυροῖς ἐναποθησόμεθα διὰ σοῦ προσαγωγέως καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμέτερα προσάγοντος τῷ Θεῷ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

2. "Τὸ ἴσον τῆς διαθήκης τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

2055. 42. Περγ. χαρτ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Ἀντιόχου τοῦ μοναχοῦ

1. Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης (ἀκέφ. καὶ ἀνεπίγραφος). 2. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου Πρόλογος." 3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου πρὸς τὸν αὐτὸν Εὐστάθιον Κεφάλαια διάφορα καὶ Προσευχὴ ἐξομολογήσεως."

Περιέχονται μόνον αἱ ὀμλῖαι μέχρι τῆς ρκ'· περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, τοῦ κώδικος οὗτος κολοβὸς. Ἔστι δὲ καὶ περὶ τὸ μέσον πολλαχῶς ἑλλιπῆς ὁ κῶδιξ, ἰδίως μεταξὺ τῶν ὀμλιῶν ι' καὶ ν'.

2056. 43. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 280).

Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι κατηχητικοὶ καὶ παραίνεσεις.

2057. 44.

Περγ. φύλλ. XII.

1. Ἀντωνίου μοναχοῦ (;) Βίος ἁγίου (ἀκέφ. ἀνεπίγρ.).

Ἄρχ. ... ὅθεν οὐδὲ βωτάνη ἀνήρχετο ἐν τῷ τόπῳ ἐκῆνῳ· κατα συγκυρίαν δὲ γήνεται ἡσελθῆν ξύλων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ δράκωντος. Περὶ τὸ τέλος· ἐγὼ οὖν ὁ ταπηνὸς καὶ ἐλάχιστος Ἀντόνιος ἡσὼ ἰδυνήθη καταλαβέσθαι ἐκ μέρους ἔγραψα τὴν ἡστορίαν ταύτην...

2. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

3. Μαρτύριον ἁγίου Εὐσταθίου.

4. "Περηοδὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ."

Ἄρχ. Κατ' ἐκίνων τὸν κερῶν ἡμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερωσωλοῖμοις Σήμεν ὁ λεγόμενος Πέτρος. Τέλ. ἔσται ὑμῖν αὕτη ἡ εὐχαριστή ἡς εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλεως ἡς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ σωτίρως ἡμῶν ὁ πρόπη πᾶσα δόξα τῆμῃ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ ἡς τοὺς ἀτελευτήτους ἐῶνας τῶν εἰῶνων ἀμήν.

5. Βίος ἁγίου Δημητρίου καὶ θαύματα.

α'. Βίος τοῦ ἁγίου (ἀκέφ.)—β'. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου περὶ τοῦ τραγοδοῦ θαύματος."—γ'. "Ἐτερον θαῦμα περὶ τὸν ἀπόσταλέντον ἀγγέλου τὸ μεγαλομάρτυρι Δημητρίου."—δ'. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου περὶ Κυπριάνου τοῦ ἐπισκόπου."

6. Βίος τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

8. Πράξις καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγ. ἀποστόλου Φιλίππου.

9. "Γέννησις καὶ ἀνατροφή τῆς ἁγίας Θεοτόκου συναγραφῆσα ὑπὸ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου."

10. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον.

11. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

12. Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

13. “Θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. Παιρὴ τοῦ Εβρέου του θεωρήσαντος τὰ μυστήρια τῆς ἁγίας δορεᾶς...”

14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

15. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.

2058. 45. Περγ. φύλλ. XII. (φ. 248).

1 (φ. 1 α). Σειρὰ κατηχήσεων πατέρων ἀνωδύμων.

Εἰσι τεταγμένα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος πρὸς τὸ ἀναγινώσκειν ἐπ’ ἐκκλησίας, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς κη ἐβδομάδος τοῦ ἔτους. Κεφ. σλγ’—τζη’.

Ἐν φ. 202 α’ “Συνελέγη ἡ παρούσα αὕτη βιβλος ἐκ τῶν θεοπνεύστων διδασκαλιῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἐφραίμ, Δωροθέου, Μακαρίου, Νείλου καὶ τῶν λοιπῶν καὶ προσετέθη εἰς τὸ καθ’ ἐκάστην ἐπ’ ἐκκλησίας μετὰ τὴν πρώτην ὥραν ἀναγινώσκειν παρὰ τοῦ τῆς μονῆς προσετώτου ἢ τοῦ ἐκκλησιαρχοῦ ἢ δὲ οὗτος προκρίνει εἰς κατήχησιν καὶ ὠφέλειαν πάσης τῆς ἀδελφότητος ἐν ἔτει τῷ ‘5 χιέ’ (=1107) ἐπὶ τῆς βασιλείας κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ πατριάρχου τοῦ κυροῦ Νικολάου καὶ ἡγουμενεῖας τοῦ μοναχοῦ κύρ Σωφρονίου μονῆς τοῦ Φιλανθρώπου.”

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνω σημειώματος ἀναφερόμενος ἔγραψεν ἐν τῇ φά τῷ 1873 ὁ Νείλος Πενταπόλεως τὰ ἐξῆς: “Ἐν τῷ II τόμῳ σελίς 324 τῶν ἐκδοθέντων συνοδικῶν πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ Μίκλοσχ (Miklosich) εὑρηται πατριαρχικὴ πράξις ἀναφέρονσα σεβ. μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικεκλημένην τοῦ Φιλανθρώπου, πράξις ἐκδοθεῖσα τῷ 1399 κατὰ τοῦ Ἀλεξίου Καβαλλάρι, ἐξαιτήσαντος ἀκύρωσιν ἀφαιρωθέντος κτήματος τῇ εἰρημένῃ μονῇ, ἀποκαταστηθέντος εἰς κάθισμα, καὶ ἕτερα πράξις 610, σελ. 443 μέμνηται περὶ ἑτέρου καθίσματος, τὸ ἀνωτέρω, ὡς οἶμαι, τοῦ Φιλανθρωπικοῦ τοῦ φιλανθρώπου Χριστοῦ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω οὖν πράξεων εἰκάσεται ἢ ὅτι ἕτερα ἐλέγετο μονὴ τοῦ Φιλανθρώπου ἐν ἣ ἐγεγράφη ἡ παρούσα βιβλος ἢ ὅτι εἰθισται καλεῖσθαι τὰς εἰς ὄνομα τιμωμένας μονὰς τῆς Ἀναλήψεως “τοῦ Φιλανθρώπου,” καὶ τότε ἐγεγράφη αὕτη ἐν τῷ κοινοβίῳ Ἐσφιγμένου.”

2 (φ. 202 β). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

πατρὸς Παΐσιου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Κολοβού.”

Ἄρχ. Ὡς περὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου καὶ περὶ ὄντα τρεπτὰ καὶ λυόμενα οἶδε τοὺς θελγομένους αὐτοῖς ἐφελκῦσαι πρὸς ἔρωτα. Τέλ. ἐμοῦ δὲ τῇ μετριότητι ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα ταῦτα εἴρηται εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

3 (φ. 244 β). “Διήγημα ψυχωφελές.”

Ἄρχ. Μοναχὸς τις ὀνόματι Ἀββακούμ ἐξηγήσατό μοι ἐν Ταμιάθῃ τῆς Αἰγύπτου. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἔκρυσσε ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἐπιχορηγῶν ἐκάστης ἡμέρας τῷ ἀθλίῳ ἀρχοντι ἀπὸ τῶν κουρευ...

2059. 46. Περγ. 4. XII (ι). σελ. 2. (φ. 197).

Ἀναγνώσματα λεγόμενα εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει. Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Γενεσσοπαροιμίας.

2060. 47. Περγ. 4. XIII. (φ. 166).

1 (φ. 1 α). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α’ λόγου (ἀκεφάλου).

2 (φ. 141 α). Βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

3 (φ. 157 β). Παλλαδίου Κεφάλαια τῶν πρὸς Λαύσον.

(φ. 157 β). “Περὶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ.”—(φ. 160 β). “Περὶ παρθένου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.”—(φ. 161 α). “Περὶ Εὐαγρίου.”—(φ. 163 β). “Περὶ Πατερμουθίου.”

4 (φ. 166 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

Σφίζεται μόνον ἡ ἀρχὴ, τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ.

2061. 48. Περγ. 4. XIII. (φ. 203).

Γεροντικὸν καὶ πατερικόν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2062. 49. Περγ. 4. XII. (φ. 151).

Γρηγορίου Νύσσης Ὁμιλία.

α’ (φ. 3 α). “Εἰς τὸ τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα.”—β’ (φ. 16 β). “Ἐπιστολὴ μνημόσυτα τὰ ὑποτεταγμένα ἅτινά ἐστι προτροπὴ εἰς τὸν κατ’ ἀρετὴν βίον. Περὶ παρθενίας.”—γ’ (φ. 69 α). “Ἰπρὸς Ὀλύμπιον ἀσκητὴν...εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ἦτοι περὶ τῆς τριήμερου ταφῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”—δ’ (φ. 81 α). “Ἰπρὸς Καισάριον μοναχὸν περὶ τελειότητος ἦτοι ἀρετῆς, ἐν ᾧ ἱστορεῖται καὶ ὁ τοῦ Μωυσέως βίος.” Τέλ. (κολοβ.) οὐ μὴν ἐπειδὴ τούτου διήμαρτεν ὁ τῆς κακίας.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2). Ἄρχ...ἡμῖν καὶ πραγμάτων ποικίλων διαφορὰς, ἀλλ’ οὐχὶ περιγραφὰς καὶ πέρατα καὶ διαδοχὰς. Τέλ. εἴτ’ εἰς ἄκρον καταψυχθὲν δλον δι’ ὅλου παγῆ θραβομένου τοῦ νέφους ἢ χιῶν καταφέρεται καὶ ὄλωσ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐξεστὶ σοι ὄραν πᾶσαν τοῦ ὑγροῦ τὴν φύσιν.

2063. 50. Περγ. 4. X.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2064. 51. Περγ. 8. μέγ. XIII. (φ. 117).

Νηπτικὰ κεφάλαια (ἀκέφ. κολοβ.).

Κεφ. θ’ (ἀκέφ.)—ιδ’ (κολοβ.). “ι’. Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. “Ὅτι οὐχ’ οἱ δι’ αἵματος μόνου μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ βίου ἐνθέου πολιτευόμενοι.”—“ια’. Κυριακῇ α’. Διδασκαλία περὶ εἰρήνης.”—...“ιγ’. Περὶ μνήμης θανάτου.”—“ιδ’. Μετὰ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περὶ τῆς ἐνθέου ἡμῶν πολιτείας.”—...“ιγ’. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς δελεασθέντων.”—“ιδ’. Περὶ τῶν νομιζομένων δυσχερῶν ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ.”—Ἄπαντα τὰ κεφάλαια ἀρχονται διὰ τῶν λέξεων “Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες.”

Ὁ κώδις πολλαχῶς ἐφθαρμένος.

2065. 52. Περγ. 8. μέγ. XIII. (φ. 255).

Στιχηράριον (κολοβόν)

περιέχον πάντα τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.

2066. 53. Περγ. 8. μέγ. XIV.

Στιχηράριον (κολοβόν)

μετὰ φωνῶν. Τὰ πρώτα δέκα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων (Χαρτ. XVI).

2067. 54. Περγ. 8. XIV. (φ. 140).
Εἰρμολόγιον (ἀκέφαλον).
Μετὰ φωνῶν ἐρυθρῶν. Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIV. σελ. 2)
ἀποκεκομμένον ἐξ Εὐαγγελίου.

2068. 55. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 184).
Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.

Ἐν φ. 183 α' Ἐγρᾶφῃ ἐν ἔτει ,5^ωκγ' ἰνδ. [ιγ'] μηνὶ
Ἰουνίῳ ιβ' (=1315) διὰ χειρὸς Μάρκου ἀμονάχου καὶ
τάχα ἱερέως ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ ὀσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
καὶ καθηγουμένου κῆρ Ματθαίου μοναχοῦ.

2069. 56. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 200).
Μηναιὸν Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγρᾶφῃ ἐν ἔτει ,5^ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνὶ
Ἀπριλλίῳ (=1316) τελεσθὲν διὰ χειρὸς Μάρκου ἱερο-
μονάχου.
Τὰ φύλλα 179—190 ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων
(Χαρτ. XVI).

2070. 57. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 262).
Μηναιὸν Δεκεμβρίου.

Ἐν τέλει Ἐγρᾶφῃ ἐν ἔτει ,5^ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνὶ Δεκεμ-
βρίῳ κη' (=1315) τελεσθὲν διὰ χειρὸς καὶ ἐξόδου
Μάρκου ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου.

2071. 58. Περγ. 8 μέγ. XIV. (φ. 165).
Μηναιὸν Αὐγούστου.

Ἐν φ. 162 α' Ἐγρᾶφῃ ἐν ἔτει ,5^ωκδ' ἰνδ. ιδ' μηνὶ
Φεβρουαρίῳ δ' (=1316) τελεσθὲν διὰ χειρὸς Μάρκου
ἀμονάχου καὶ τάχα ἱερέως. Καὶ κατωτέρω Ἐτελειώ-
θησαν τὰ παρόντα μηνέα οἷα Αὐγουστος Σεπτέριος
Ὀκτώβριος Νοέμβριος Δεκέμβριος διὰ χειρὸς κόπου
καὶ ἐξόδου κάμου Μάρκου ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου
ἀφιεροθὲν εἰς τὴν ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τοῦ σωτήρος
μοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἐσφιγμένου καὶ οἱ ἀναγινώστες
εὐχεσθὲ μοι δια τὸν Κύριον.

Τὰ τελευταῖα τρία φύλλα (163—165) εἰσι ξένα (VII αἰών.),
γεγραμμένα διὰ γραφῆς μεγάλης (uncialis), ἐπικλινοῦς πρὸς
τάρισερὰ τῷ ἀναγινώσκοντι καὶ φεροῦσης τόνους καὶ πνεύματα.
Περιέχουσι δ' ἀποσπάσματα θεολογικῆς συγγραφῆς, ἧς ἡ ἀρχή
...ρίας τῷ νοῦ δὲ αὐτοῦ ἐμπεζῶν ὅτι τοῦ Ἰούδα ἐστίν,
ἦν δὲ ὁ Ἰουδαῖος ἐκεῖνος μέγας νομοδιδάσκαλος Τιβε-
ριάδος καὶ ἔλεγεν τί μεγαλύνουσιν οἱ Χριστιανοὶ τὴν
Μαρίαν· θυγάτηρ ἐστὶν τοῦ Δαβὶδ καὶ οὐ Θεοτόκος·
γυνὴ γὰρ ἐστίν. Ἡ Μαρία γὰρ θυγάτηρ ἐστὶν τοῦ
Ἀχελμ, μητρὸς δὲ Ἄννης. Ἰαχείμ δὲ υἱὸς ἐστὶν τοῦ
Πανθῆρος. Πανθῆρ δὲ υἱὸς ἐστὶν τοῦ Μελχι ὡς ἔχει
ἢ παράδωσις ἡμῶν τῶν Ἰουδαίων...Καὶ κατωτέρω· Καὶ
Ἰὼβ λέγει· ζῆ Κύριος ὁ οὕτω με κρίνας καὶ ὁ παντο-
κράτωρ ὁ παραπικράνας μου τὴν ψυχὴν καὶ πνεῦμα
θεῖον τὸ περιδὸν ἐνρήσιν μου Κύριον καὶ παντοκράτορα
...Καὶ κατωτέρω Ἀποκρίνονται πάντες οἱ ἐκ περιτομῆς
κράζοντες καὶ λέγοντες· ὄντως αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῆς
ζωῆς καὶ πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν εἰς ζωὴν ἀπελεύ-
σονται, οἱ δὲ καταλειπόντες αὐτὴν εἰς θάνατον καὶ
κόλασιν ἀτελεύτητον...Τέλ. Ὀντως γὰρ ἐν ἀληθείᾳ

Η.

κωφὸς καὶ οἱ πάντες ἀσθενῆς ψυχῆς καὶ σώματι καὶ
αἱ γλώσσαι τῶν ἀνθρώπων αἱ ψελλίζουσαι αἱ ὠμνοιοι
κατὰ τῶν ματαίων εἰδώλων ποτὲ ἔμαθον λαλεῖν εἰρήνην
τὰ περὶ Χριστοῦ. Χριστὸς γὰρ εἰρήνη ἐστὶν καὶ σω-
τηρία τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτόν. Φησὶν γὰρ ὁ Θεὸς
διὰ Ἡσαίου περὶ τῶν πιστῶν...

2072. 59. Περγ. 8. XIII.
Πεντηκοστᾶριον (κολοβόν).

2073. 60. Περγ. 8. XIII.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον, κολοβόν, ἑλλιπές).
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

2074. 61. Περγ. 8. XI.
Μηναιὸν Μαΐου (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2075. 62. Περγ. 8. XIII.
I. Συμειῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγοι καὶ κεφάλαια
(ἀκέφ.).

α'. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις (ἀκέφ.). Ἄρχ. Τίς ἦν ἐν
τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ κόσμου; Ἀπόκρ. Ὁ Θεὸς ὁ τὸν
κόσμον ποιήσας.—β'. Ἐκφάσεις γνωστικὰ θεολογικὰ καὶ
πρακτικὰ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πατρὸς Θεολόγου Συμειῶν.—γ'.
Ἐκφάσεις τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων πειρασμῶν.—δ'. Ἐκφάσεις
περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων πειρασμῶν.—ε'. Ἐκφάσεις
περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύ-
τως.—ς'. Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὀσιου πατρὸς ἡμῶν Συμειῶν
τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ γνώσεως πνευματικῆς.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸ Πρόσεχε
σεαυτῷ.

2076. 63. Περγ. 8. XIII. (φ. 194).
Πραξαπόστολος

μετὰ σχολίων ἀραιῶν ἐν τῇ φᾷ, εἰς ἃ ἀναφέρονται παραπομπὰ
ἐκ τοῦ κειμένου δι' ἰδίωσιν σημείων.

*2077. 64. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Πραξαπόστολος (κολοβός).

Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρυθμῶν εἰκόνων τῶν ἀποστόλων Λουκᾶ
(ἐφθαρμένης), Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰούδα
καὶ Παύλου.

*2078. 65. Περγ. 8. XIV.
Πραξαπόστολος.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

2079. 66. Περγ. 8 μικρ. XII.
Πραξαπόστολος.

2080. 67. Περγ. 16. XIII.
Πραξαπόστολος.

Προτάσσεται ἡ Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν
κεφαλαίων τοῦ βίου χρόνου τοῦ Ἀποστόλου.

2081. 68. Περγ. 16 μικρ. XII.
Πραξαπόστολος.

2082. 69. Περγ. 16. XIII.
Γρηγορίου του Θεολόγου Οί 15' αναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ.).

'Από β' (ἀκέφ.) Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα μέχρι καὶ τοῦ 15' Εἰς τὸν πατέρα σωπῶντα.

2083. 70. Περγ. 16. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (κολοβ.).
Τελευταῖος τῶν περιεχομένων λόγων (κολοβ.) ὁ κη' "Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν τῆς μακαρίας προσευχῆς."

2084. 71. Περγ. 32. XIII.
Ὀρολόγιον.
Ὁ κῶδιξ μήκους 0,095, πλάτους 0,065, πάχους μετὰ καὶ τοῦ περικαλύμματος 0,06.

*2085. 72. Χαρτ. φύλ. μέγ. XIX.
1. "Βίος ἐνθεὸς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου συγγραφεὶς παρὰ Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης μαθητοῦ αὐτοῦ χρηματίσαντος πρότερον ἐν δρεὶ Ἄθω κατὰ τὸ ἔτος 830."

2. "Βίβλος ἱερὰ ἢ καλουμένη Πατερικὸν καὶ Γεροντικὸν παρὰ τοῖς θεσπεσίοις πατράσιν ἀρχαίοις ὡς ἐν παλαιοῖς χειρογράφοις εὐρίσκονται σωζόμενα ὑπόμνηματα περιέχουσα ἀποφθέγματα καὶ διδασκαλίας τῶν θεσπεσίων πατέρων ἐπιτε καὶ διαφόρους ἱστορίας καὶ θεωρίας παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἀγίων ὁσίων καὶ διδασκάλων θεσμούς τε καὶ κανόνες πρὸς πᾶσαν πολιτείαν ἀνθρώπων καὶ τάξιν λίαν ὠφέλιμους καὶ ψυχοσωτηρίους, ἥδη συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων παλαιῶν χειρογράφων βιβλίων καὶ εἰς ἀπλήν πεζὴν φράσιν μεταφρασθέντα... ἐπιμελεῖα καὶ πόνω, δαπάνη τε μοναχοῦ οἰκτροῦ Ἰακώβου... Ἐλαβε δὲ πέρας ἡ συγγραφή ἐν τῇ ἱερᾷ Νέα Σκήτει ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωνδ' (= 1854) παρὰ μοναχοῦ ἀμονάχου οἰκτροῦ Ἰακώβου ἐν τῷ ἀγιωνώμω ὄρει τοῦ Ἄθω."

Προτάσσεται εἰκὼν παριστῶσα τοὺς ἀγίους ἐρημίτας.

2086. 73. Βομβ. φύλ. XIII.
Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τοὺς Ψαλμούς (ἀκέφαλος).

Αἱ ἐρμηνεῖαι εἰσι γεγραμμέναι ὑπὸ διαφόρων πατέρων, ἦτοι Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νύσσης, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Θεοδώρου Ἀντιοχείας, Θεοδότου καὶ ἄλλων διαφόρων. Ἐκάστου τούτων τὸ ὄνομα φέρεται ἐν τοῖς οἰκείοις χωρίοις ἐπιτετημένον κατὰ τὴν φων. Ὁ κῶδιξ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας εἰς τὸν β' ψαλμὸν (ἀκέφ.). Ὁ εἰς τὸν γ' ψαλμὸν πρόλογος ἀρχεται διὰ τῶν ἐξῆς: Ἐπινικίους ἀνδριάντας οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τοῖς στρατηγοῖς νικήσασιν ἀνεγείρουσιν· ἄλλοι δὲ πάλιν ἐν βίβλοις καὶ γράμμασι τοῖς ἐπαίνοις τοῖς νικηταῖς γράφουσι. Τέλ. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς προσευχῆς Συμεῶν· ἀλλ' οὐδεὶς τῇ ὁμωνυμίᾳ... (ἐξίτηλον) βλασφημίαν τινὰ ἐννοεῖ κατὰ τῆς τοῦ μονογενοῦς δόξης κατὰ (:) τοὺς παραπλήγας Ἀρειανούς.

Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα τοῦ κώδικος τιλφόβρωτα.

2087. 74. Χαρτ. 4. XVIII.
1. "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Σύνοψις ἐπίτομος τῆς θείας γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας."
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

3. Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Περὶ τῶν δύο λατρείων.
4. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανασίμων ἀμαρτημάτων."

5. "Πρώτη πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Ἱερεμίου πρὸς τὴν Αὐγουσταίαν ὁμολογίαν ἀπόκρισις εἰς Τύβιγγαν ἀφοσ' πεμφθεῖσα."

"Ἀρχ. Δεξαμένη τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πεμφθέντα ἡμῖν γράμματα. Τέλ. ὁ ἡμέτερος νοὺς εἰς ὁδὸν εἰρήνης κατευθυνθείη. Ἐν κεφ. κα', ὡν α' "Περὶ ἐνὸς τρισυποστάτου Θεοῦ — ἐκπόρευσις τοῦ ἀγίου πνεύματος," κα' "Περὶ θεραπείας τῶν ἀγίων." Ἐπιτεταί. Ἄρχ. "Ἀπαντα ταῦτα τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα. Τέλ. ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ἐγράφη σὺν Θεῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφοσ' Μαῖου ιε' ἐν τῇ πατριαρχικῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Παμμακαρίστου.

6. Γνώμαι καὶ ἐκφράσεις πρὸς χρῆσιν ἐν ἐπιστολαῖς.
7. "Περὶ αἰρέσεων."

"Ἀρχ. Μαρκίων ὁ Ποντικός ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν ἐμθεύετο Θεόν. Τέλ. Κελέστιος δὲ σὺν τῷ διδασκάλῳ Πελαγίῳ... τόπον τε εἶναι μεταξὺ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς κολάσεως εἰς δὴν τὰ μὴ φωτισθῆναι φθάσαντα βρέφη μετατιθέμενα μακαρίως ζῆν.

8. "Περὶ τῶν ἀγίων συνόδων."
"Ἀρχ. Τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων ἀρχαιότερα ἱστορεῖται ἢ ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος.

9. Πυθαγόρου Χρυσᾶ ἔπη μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως καὶ σχολίων ἐν τῇ φᾶ ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροκλέους.

10. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου "Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων."

11. "Νικολάου Μανροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ μεγάλου ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας Προοίμια πράξεων πατριαρχικῶν."

12. Γραμματικὴ.
"Ἀρχ. Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα.

13. "Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλῆως Διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει."

14. "Τὰ εἰς τὴν λογικὴν μέθοδον ἀνήκοντα."

15. "Σειρὰ τῶν θεωρουμένων ἐπὶ τῆς φυσικῆς πραγματείας.

Περὶ φυσικῆς πραγματείας. Διανομὴ τῶν μερῶν τοῦ ἐπιστητοῦ γένους τῆς περὶ φύσεως πραγματείας."

2088. 75. Χαρτ. 4. XVII.
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον.
Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Διονυσίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου, Ἰρπζ' (= 1679)...

2089. 76. Χαρτ. 4. XIV.
1. Λόγος (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος).
"Ἀρχ. ... θηρία τῆς γῆς γόνιμα εἰσιν ἐνώπιόν σου Κύριε· οἴμοι τίνι ὠμοιώθην ἐγώ.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.
3. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ Εἰσόδια καὶ τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
4. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε προσέτεθῃ τῷ ναῷ τριετίζουσα.
5. Τοῦ αὐτοῦ Ἄλλος λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.
6. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.
7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε ἀπήρχετο μετὰ τοῦ Ἰωσήφ ἀπογραφῆναι εἰς Βηθλεέμ.
8. "Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Ὑπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
9. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαντὴν.
10. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Ὑπαντὴν κτλ.
11. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Ἄλλος λόγος εἰς τὴν Ὑπαντὴν.
Ἄρχ. Χαίρε σφόδρα θύγατερ Σιών.
12. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
15. Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεὸς οὐχ' ὡς συντεταγμένους τοῦτοις.
16. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγος δύο.
17. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν λόγος τρεῖς.
18. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
19. Μοδέστου Ἱεροσολύμων Εἰς τὴν Κοίμησιν.
20. "Διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν διακρίσεων καὶ οἰκονομιῶν καὶ θαυμάτων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ."
21. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
22. Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου.
23. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτήρος.
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτήρος.
25. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.
26. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
27. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν.
28. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Σωτήρος.

2090. 77. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἀγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
2. "Ἀθλησις... Ἀκινδίνου, Πιγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδοφόρου."
3. "Ἀθλησις... Ἀκειψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ."
4. Βίος τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.
5. Βίος τῶν ἀγ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
6. Βίος Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.

7. Μαρτύριον ἀγ. Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀγίων τῶν ἐν Μελιτινῇ ἀθλησάντων.

8. "Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ."

9. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ματρώνης."

10. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας καὶ ἀειμνήστου Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας."

11. Μαρτύριον ἀγ. "Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου τοῦ ἐν τῷ Κουαεῖφ μαρτυρήσαντος."

12. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος."

13. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

14. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.

15. Μαρτύριον τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

16. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου."

17. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου."

18. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Κλήμεντος Ῥώμης.

2091. 78. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου κατ' ἐκλογὴν.

Ἄρχ. διὰ βίου τοῦ ἀγίου Τριφῶνος (ἀκεφ.). Ἐν τῷ κώδικι περιέχονται καὶ τὰ ἐξῆς: "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀὔξεντιου σιγγραφεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ υπερτίμου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ." Ἄρχ. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκ τοῦ παλαιοῦ πτώματος ἀνανεύσεως ὁ Κύριος πέφυκε καὶ Θεός.—"Ἀσπερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασιλέα ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀμασείας." Ἄρχ. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες καὶ τῶν βασιλικῶν ἡνίων τε καὶ σκῆπτρων ἐπειλημμένοι.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φιλοθέου πόνος... Ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ἰθ' τοῦ 5⁸ ᾿Ϟ' ἐτους (=1417).

2092. 79. Χαρτ. 4. XVIII.

"Σύγγραμμα τινὸς ὀρθοδόξου καὶ ἀνατολικοῦ Χριστιανοῦ συλλεχθέν ἐκ τῆς θείας γραφῆς καὶ ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων περὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων παντὶ ὀρθοδόξῳ Χριστιανῷ ἐπινομαζόμενον Σαφήνεια τῆς ὀρθοδοξίας σύντομος."

2093. 80. Χαρτ. 4. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Ὁμλ. νε'—πη'. Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους 545' (=1588).

2094. 81. Χαρτ. 4. XIV.

1. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Γλαφυρῶν εἰς τὴν Γένεσιν λόγος ζ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Γλαφυρῶν εἰς τὴν Ἐξοδον λόγος γ'.

3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Λευϊτικόν.
4. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς Ἀριθμούς.
5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Δευτερονόμιον.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν καθ' ἕκαστον κεφαλαίων ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 1—5 πολλάκις διάφοροι τῶν φερομένων παρὰ ΜΙΘΝΕ LXXIX. Ἰδίως δὲ διαφέρουσιν αἱ τοῦ Δευτερονομίου ἔχουσαι ἐν τῷ κώδικι ὡς ἐξῆς: "Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ Δευτερονόμῳ. α'. Περὶ τῆς νευροκοπηθείσης δαμάλεως ἐν τῷ φάραγγι. β'. Περὶ τῆς αἰχμαλώτου ξυρομένης τὴν καὶ ὀνυχιζομένης. γ'. Περὶ παρεμβάλλοντος εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἔχθρους. δ'. Περὶ τῶν δυοκαίδεκα λίθων τῶν κεκοιταμένων πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ε'. Περὶ τῆς χειροτονίας Ἰησοῦ."

6. "Ἐπιστολὴ Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου πρὸς τινα περὶ τῶν ιβ' κεφαλαίων τοῦ ἀγίου Κυρίλλου, ἃ συνέταξε κατὰ Νεστορίου."
7. Τοῦ αὐτοῦ "Ἀνατροπὴ, ἣν ἐποίησεν, ὡς ἐνόμισεν κατὰ τῶν ιβ' κεφαλαίων τοῦ ἀγιωτάτου Κυρίλλου..."
8. "Ἀπολογία τοῦ ἀγιωτάτου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν παρὰ Θεοδωρήτου ἀντίρρησην κατὰ τῶν ιβ' κεφαλαίων."

2095. 82. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.

1. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Λόγοι ἀσκητικοὶ ἐν κεφ. κθ', ὧν τὸ τελευταῖον κολοβόν.
2. Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.
3. "Ἡ κατ' Αἴγυπτον ἱστορία τὸ λεγόμενον Μικρὸν παραδείσιον" (κολοβόν).

2096. 83.

Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2 (τὸ πλεῖστον).

Παλλαδίου Λαυσαϊκόν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Γεδεοῦ τάχα ἱεροδιακόνου... ἔτους 575 ὡς ἐ' ἰνδ. ι' μηνὶ Ἰουνίῳ ιγ' ἡμέρᾳ γ' (=1357).

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά δύο φύλλα νεώτερα (Σάρτ. XVIII) περιέχοντα μέρος Φυσικῆς.

2097. 84. Χαρτ. 4. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λόγοι ζξ.
2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
4. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.

2098. 85. Χαρτ. 4. XIV.

1. Μαρτύριον ἀγίου Μαρκιανοῦ (ἀκέφαλον).
Ἄρχ... ἡ τὴν περὶ τὴν εὐποιεῖαν σπουδὴν τὴν τῆς δόξης ὑπεροψίαν.
2. "Μαρτύριον τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου."
3. "Νεῖλου μοναχοῦ Ἀγκυρανοῦ Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθοῦ ἀναιρεθέντων ἀγίων πατέρων."
4. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ."

5. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.
6. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου

συγγραφεῖς ὑπὸ Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας."

7. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
8. "Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου" (κολοβ.).
Ἄρχ. "Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι.

Ὁ κώδιξ λίαν ἐφθαρμένος ὑπὸ τιφῶν.

2099. 86. Χαρτ. 8 μέγ. XIV.

- [Ἀντιόχου μοναχοῦ] πρὸς Εὐστάθιον κεφάλαια.
Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' ἀκεφάλου καὶ ἐξικνεῖται μόνον μέχρι τοῦ ζε' "Περὶ ἀληθείας" μένοντος κολοβοῦ.

2100. 87. Χαρτ. 8. XV.

Πατερικόν.

Προτάσσεται πίναξ (ἀκέφ.). Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ θεία δέλτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Συροπούλου τοῦ Δούκα ἀγιοσοφίτου δομestικου καὶ λαμπαδαρίου Θεσσαλονίκης... μηνὶ Μαΐῳ ι' ἰνδ^{ος} ἡ' ἡμέρᾳ τετραδῆ—ετος 575 πβ' (1475);

2101. 88. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ὁμιλίαι.
2. "Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλήμακος σχόλια.
Σχόλια ἀνωνύμου ἐκ τοῦ σοφοῦ Ἠλία Κρήτης τὰ μάλιστα παρεκβληθέντα, πρὸς δὲ καὶ ἄλλων ἀγίων πατέρων."

Ἄρχ. Σχόλιον πρῶτον ἡ πατρὶς ἡ προαγαγοῦσα ἡγουν ποῦ ἐγεννήθη. Σχόλιον β'. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ, κόρος τῶν αἰθῶν, αἰσθησις πνευματικὴ ἐστίν. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγράφεται "Σχόλια τοῦ λαδ' λόγου. Σχόλιον αον". Ἄρχ. Ἰατρὸς ἐστὶν ὁ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγιαίνει τὸν ἱατρὸν λέγει. Τέλ. πάθος λέγω καὶ θυμοῦ καὶ λογιστικοῦ πάθος τὴν ἐπιθυμίαν λέγει.

Οἱ λόγοι, εἰς οἷς τὰ σχόλια, ὑπολογίζονται λα', συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐν ἀρχῇ βίου τοῦ Ἰωάννου.

3. "Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Τετράστιχα εἰς τοὺς 30 λόγους τῆς ἱερᾶς Κλίμακος."
Ἄρχ. Εἶπερ θέλεις ἄνθρωπε καὶ δίχα πτίλων εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐχερῶς ἀνατρέχειν τὸν Ἰωάννου τοῦτον ἐκμιμοῦ βίου.
4. "Ἐξήγησις τοῦ Περὶ προσευχῆς λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου."

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς.
Ἄρχ. Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει τοῖς τοῦ Θεοῦ θεράποντας μακαρίζειν.

2102. 89. Χαρτ. 8. XIII.

Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνοῦ Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμούς.

2103. 90. Χαρτ. 8. XVIII.

"Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας
φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθόδοξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κουρσοῦλα τοῦ Ζακυνθίου διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου."

2104. 91.

Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐδώθη τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ιερομονάχοις κῦρ Μελετίῳ χάριν ψυχῆς καὶ ὠφελείας παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κῦρ Δανιὴλ τοῦ Τυφλοῦ τοῦ εἰς τοῦ Ἀκαπίου μηνὶ Αὐγούστῳ Ἰνδὸς ιβ' 5' 31β' ἔτους (=1404) ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεισάτων ἡμῶν βασιλέων Ἰωάννου καὶ Εἰρήνης τῶν Παλαιολόγων. + ὁ Κανστρήσιος. Σημειωτέον, ὅτι τῷ 1404 ἐβασίλευεν ἀληθῶς ἡδη Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος.

2105. 92.

Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δοσιθέου πόνος.

2106. 93.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐρμηνεία κανόνων καὶ εἰρμῶν.

Ἄρχ. Ἐπεὶ κανόνων ἐρμηνεία ἐστὶ τὸ παρὸν σύνταγμα, χρὴ καὶ περὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ κανόνος καὶ εἰρμοῦ, τῆς ὁδῆς δηλ. εἶτι καὶ τοῦ τροπαρίου, ἐκ τούτου γὰρ ἀπαρτίζεται ὁ κανὼν, φιλοσοφῆσαι ἡμᾶς.

2. “Ἐρμηνεία εἰς τοὺς τῆς Ὀκτοῆχου ἀναβαθμῶς ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου.”

3. “Ὀὐλπιανὸς ῥήτορος εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀπὸ Δημοσθένους λόγον ἐξήγησις.”

4. Τοῦ αὐτοῦ Ἐξήγησις εἰς Δημοσθένους Ὀλυνθιακὸν δευτέρου καὶ τρίτου καὶ κατὰ Φιλίππου πρώτου.

5. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.”

Ἐρμηνεία εἰς περικοπὰς τοῦ λόγου τούτου, ἐπομένη ἐκάστοτε εἰς προτασσόμενα βραχέα ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου.

6. “Περικοπαὶ τινες διερμηνευθεῖσαι

ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καθηγητοῦ ἡμῶν Μακαρίου ἱεροδιακόνου Πατμίου ἐκ πολλῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ἡλίου τοῦ ἀρίστου ἐρμηνέως τῶν ὑψηλῶν καὶ δυσνοήτων λόγων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου.”

Ἡ ἐρμηνεία περιλαμβάνει τὸν Ἀπολογητικὸν τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς, τὸν λόγον εἰς τὰ ἅγια Φῶτα καὶ τὸν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

7. “Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου Ἐρμηνεία τῶν τετραστίχων

τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἄτερ τῆς ἐρμηνείας τῆς α', θ' καὶ ι' γνωμολογίας ἣ ἐν τῷ Ζωναρᾷ, καὶ παραφράσεις ἐρμηνευτικαὶ κατὰ σύνοψιν εἰς τὰ αὐτὰ τετραστίχα καὶ περιλήψεις συντομώταται ἰδίᾳ ἐκάστου τῶν τετραστίχων, ποιηθεῖσαι ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμνιήτου, ἐκ πρώτων σχεδίων μεταγραφεῖσαι.”

8. “Τῶν τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διστίχων περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν ἐρμηνεία.”

9. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγράμματα ἐπικήδεια εἶτε ἐπιτάφια

εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἠρωλεγειῶν συντεθειμένα, συνταχθέντα καὶ ἐρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγῶνος δύο καὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἔτερ τοῦ μεγάλου

Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος ἔθηκε. Ζαχαρίου ἱερέως οἶμα εἶναι καὶ ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἐρμηνείαν Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ λεγομένου τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἐρμηνεύσαντος τοῦ Γρηγορίου ἐπη.”

10. “Στίχοι ἱαμβικοὶ (4) τοῦ φιλοσόφου κυρίου Νικήτα

τοῦ καὶ Δαβὶδ τοῦ ἐρμηνεύσαντος τὰ τετράστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ἐπη τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου.”

11. Ἐγκώμιον εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον

ἐκ στίχων 4 καὶ ἐπίγραμμα διστίχων εἰς τὸν αὐτόν.

12. “Τῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μονοστοιχίων κατὰ στοιχεῖον παραινετικῶν ἱαμβῶν ἐρμηνεία εἰς πλάτος καὶ κατὰ παράφρασιν.”

13. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα.”

Μετὰ καὶ τῆς ἐρμηνείας.

2107. 94.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐρμηνεία εἰς τὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολάς.

2108. 95.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νείλου Καβάσιλα τοῦ Θεσσαλονίκης

“Λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι” κτλ.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ἀπάντησις πρὸς Λατίνους ἐν λόγοις ε'.

3. “Λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἰοῦνται δεικνύναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐκπορευόμενον καὶ προτάσεις ὁμοίαι αὐτῶν, δι' ὧν συνάγειν οἰοῦνται τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου.”

4. “Λόγοι τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πρὸς λύσιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν εἰρημένων. Σαφέστατα καὶ διαρρήδην διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν διδασκάλων τῆς πίστεως καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων δεικνύνται τοῦτο.” Κεφ. μθ'.

5. “Κῦρ Νείλου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τοῦ ἐπιλεγόμενου Νταμιλά τοῦ Κρητικοῦ

τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ πέτρᾳ ἐν τῇ μονῇ Καρκαίων τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐν Χριστῷ πατρὶ καὶ ἀδελφῷ σοφωτάτῳ τε καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Μαξίμῳ τῷ ἀπὸ Γραικῶν Ἰταλῷ ὁ ἀμαρτωλὸς Νείλος εἰρήνην ἦν ὁ τοῦ Θεοῦ μονογενῆς παῖς τοῖς ἐκείνῳ πεπιστευκόσιν ἐχαρίσατο παρασχεθῆναι καθικετεύω παρ' αὐτοῦ εἰ καὶ ἀμαρτωλὸς εἰμὶ καὶ πᾶν εἶ τι ἄλλο χρῆσθον καὶ σωτήριον.”

Ἄρχ. Ἀνέγνων σου τὴν ἐπιστολήν, ὦ πάτερ, καὶ εὖρον οὐχὶ λόγους οὐγκεχαραγμένους, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐν πίνακι ἐξωγραφημένην.

6. Μάρκου Εὐγενικοῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Ὁμιλία καὶ ἐπιστολαί.

α'. “Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φερραρια πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἐτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρίου πυρός.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμιλία δευτέρα περὶ τοῦ αὐτοῦ καθαρίου πυρός.”—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόκρισις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων Λατινικῶν διδασκάλων.”—δ'. “Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Πρὸς Ἰσίδωρον ἱερομόναχον περὶ ὄρων ζωῆς, ἐκείνου αἰτήσαντος.”

7. “Βαρλάμ μοναχοῦ Ὅτι ὑποκειμένον ἐκ μόνου τοῦ

πατρός ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα οὐκ ἀναιροῦνται τὰ περὶ θεολογίας ῥήτά.”

8. “**Ζωνάρᾳ Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Νεκταρίῳ.**

“Ἐτι καὶ τοῦτο εἰπόμεθα εἴτε φθαρτὴ ἐστὶν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ μετάληψις εἴτε ἀφθαρτος.”

9. **Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου “Περὶ θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ”**

λόγοι γ’, ἀπευθυνόμενοι τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Ἰωσήφ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

10. “**Κατὰ σιμωνιακῆς αἰρέσεως ἢ ἀπιστίας.”**

11. “**Ἰὼβ ἀμαρτωλῶ Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας**

ἐξηγηματικὴ θεωρία καὶ διασάφισις.”

12. “**Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.**”

13. “**Κατὰ τῆς τῶν Λατίνων καινοφωνίας περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως.**”

14. “**Παραίνεσις, ἣν ἀναγινώσκουσιν οἱ ἱερεῖς εἰς ἐπίκουρον παντὸς λαοῦ, ἐν ᾧ μέλλουσι μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν μυστηρίων.**”

15. “**Ὁκτὼ εἰσὶ πάντες οἱ περιεκτικοὶ λογισμοί.**”

16. “**Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδους Περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν αἰδιος.**”

17. “**Μαξίμου Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν ψυχῶν προῦ-πάρχειν τὰ σώματα.**”

18. “**Φωτίου πατριάρχου Κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης**

ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ.”

19. “**Τί ἐστὶν ἡ τοῦ πνεύματος βλασφημία.**”

2109. 96. Χαρτ. 8. XVIII.

1. **Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν.**

2. “**Περὶ τοῦ διατὶ λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογῆρων ἀγγελικῶν καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅπου λέγει ὁ καλόγηρος ὅταν γίνεταί.**”

3. **Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ νηστείας.**

4. “**Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαῦματα τοῦ μυρορροῦ**

μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ μὲν μερικὰ ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς **Δαμασκηνοῦ** τοῦ ὑποδιακόνου καὶ **Στοδίου**, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ ταῦτα.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2110. 97. Χαρτ. 8. XVIII.

1. **Βίος καὶ πολιτεία Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.**

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὸ θαῦμα τὸ γεγονός ἐν Βηρυτῷ περὶ τῆς τιμᾶς καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.**

3. **Γεροντικόν.**

2111. 98. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “**Προλεγόμενα εἰς εὐχερεστέραν κατάληψιν τῶν τοῦ μεγάλου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου συγγραμμάτων.**” Κεφ. ι’.

2. “**Προλεγόμενα εἰς τὸ Περὶ μυστικῆς θεολογίας σύγγραμμα τοῦ ἁγίου.**” Κεφ. ζ’.

3. “**Ἰωσήφ μοιχαῶ τοῦ Βρυννίου ἐπισήμου θεολόγου Λόγος β’**” (κολοβός).

Ἄρχ. Θεὸς ἐμοὶ δόξα καὶ πλοῦτος καὶ καύχημα.

2112. 99. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 536).

1. **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατήχησις ρε’.**

2. **Τοῦ αὐτοῦ Διαθήκη.**

3. **Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι ἱαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.**

4. “**Τοῖς διὰ Κύριον διωγμένοις πανταχοῦ διευθαρ-μένους πνευματικοῖς ἀδελφοῖς καὶ πατράσι Ναυκράτιος ἀμαρτωλὸς μοναχός.**”

2113. 100. Χαρτ. 8. XVI.

1. **Μαξίμου Ἐκατοντάδες κεφαλαίων δ’.**

2. **Πατερικὸν καὶ Γεροντικὸν (κολοβόν).**

2114. 101. Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικόν.

2115. 102. Χαρτ. 8. XVIII.

“Κατήχησις ἱερὰ

ἣτοι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐξήγησις καὶ ἐξέτασις τῶν χειροτονουμένων, προστάζει τοῦ ἐκλαμπρωτάτου καὶ πανεπιστω-τάτου κυρίου κυρίου Χρυσοδοῦλου Βούλγαρι προέδρου Κερκύρας πρὸς ὠφέλειαν τῶν πιστῶν ἀπλῆ τῇ διαλέκτῳ ἐκδοθεῖσα κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ μὲν ἐρωτῶν καλεῖται Ἐξέταστης, ὁ δ’ ἐξεταζόμενος Ἐποψήφιος.

2116. 103. Χαρτ. 8. XIII.

“**Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου [Ἀλεξανδρείας] Ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Ὡσιε καὶ καθεξῆς εἰς τοὺς ιβ’.**”

Τὰ πρῶτα τέσσαρα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ἐπὶ νεωτέρων (Χάρτ. XV.).

2117. 104. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 241).

Βίος καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου

μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν τέλει.

*2118. 105. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 287).

1 (φ. 1 α). **Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ** “Ὁμιλία δεικνύσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς μυστή-ριον καὶ εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.”

2 (φ. 13 α). **Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.**

3 (φ. 21 α). **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.**

4 (φ. 29 β). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.**

5 (φ. 34 β). “**Συμῶν τοῦ λογοθέτου Λόγος διαλαμ-βάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου**” κτλ.

6 (φ. 69 α). “**Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμασῷ ὄρει.**”

7 (φ. 161 α). "Βίος τῆς μακαρίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἀγωνισαμένου ἐκ νηπίας ἡλικίας τὰ τῆς ἀσκήσεως ἄλλα ἐν τῷ θανατωτῷ ὄρει."

8 (φ. 192 α). Συμεὼν τοῦ κιονίτου Λόγοι Λ' ὡν πίναξ εὔρηται ἐν τέλει τοῦ κώδικος.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὔρηται πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ λόγων καὶ βίων. Τὰ φύλλα 62—67 καὶ 158—159 εἰμειναν ἀγραφα. Κοσμεῖται δ' ὁ κώδιξ ἐν μὲν φ. 68 β ὑπὸ εἰκόνας τοῦ μεγάλου Συμεὼν, ἐν δὲ φ. 160 β ὑπὸ εἰκόνας τῆς ἁγίας Μάρθας. Ἀμφότερα δ' εἰσὶ γεγραμμένα δι' ὑδρῶν χρωμάτων ἀτέχνως.

2119. 106. Χαρτ. 8. XV.

1. "Περίοδος, ἣτοι θαύματα... Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου..."

σιγγραφεῖς παρὰ Προχώρου μαθητοῦ αὐτοῦ..."

2. "Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."

3. "Βίος καὶ πολιτεία... Σιλβέστρου πάππα Ῥώμης."

*2120. 107. Χαρτ. 8. XVIII.

Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

"Βίος καὶ ἐγκώμιον καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ καὶ Παλαμᾶ μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἰδιωτικὴν φράσιν."

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψπβ' (=1782) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Ῥαφαήλ, οὗ καὶ τὰ ἔπη ταῦτα πρὸς τοὺς δύο ἁγίους.

Οἴου ἐραστής, οἴος οὐ ἐρωμένον
οὐ τίς εὖ ἀκίδησε τῶν ἀντιξῶν,
Ὡ θεεῖ Φιλόθεε συγγνώμην νέμοις
τῷ ἐγκυβιστήσαντι σῆς βένθει ἄλως
σῆ χειρὶ ἔμπης ἠδὲ ἀντέρου μόγις
ἀναθορόντι οἶα ὦ οἶα χάρις.

Ἐτεροι

Φεῦ πᾶς Ἰταλῆς νίκη σύ γε Θεσσαλονίκη
νίκη Θετταλῆς Ἄρες Ἄρες Μακεδῶν
δοῦρασι θευλογίης τὴν Γρηγόριος κάμεν ἀλκῇ
πνεύματος ἀρχιθέου θώρακι Φιλοθέου.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλου, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ ἀρχικοῦ γράμματος Ο, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Φιλοθέου.

2121. 108. Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σπυρίδωνος.—2. Μαρτύριον ἁγ. Ἐλευθερίου ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ.—3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.—4. "Λόγος εἰς τὸν προπάτορα Ἀβραάμ."—5. "Λόγος εἰς τὸν προφήτην Δαβὶδ καὶ βασιλέα."—6. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Μαρτινιανοῦ.—7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—8. Βίος καὶ πολιτεία Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.—9. Μαρτύριον ἁγ. Ἀραστασίας τῆς Ῥωμαίας.—10. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφῶντος.—11. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2122. 109. Χαρτ. 8. XIV.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ.).

Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ἡ' (ἀκέφ.) τοῦ εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Ἰησοῦ.

Ἄρχ... εἶτε πῦρ οἶον αὔλον καὶ ἀσώματον εἶτε τινα φύσιν ἄλλην.

2. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
3. Δαβὶδ Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν (κολ.).

2123. 110. Χαρτ. 8. XIV.

"Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Καλέκα Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς

τῶν ἐβδομάδων τοῦ θλου χρόνου καὶ ἐπὶ δεσποτικαῖς ἐτέραις ἐορταῖς ἐπισήμοις λεγόμεναι συναθροισζόμενον θεοφιλῆ λαόν, αἱ καὶ ἐκλεζάμεναι ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἐξηγητῶν καὶ ἐτέρων σοφῶν ἀνδρῶν."

Εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν γγ'. Προτάσσονται δὲ τοῦτων ἐν δέκα φύλλοις, γεγραμμένοις διὰ χειρὸς XVIII αἰῶνος: "Καθολικὴ διδασκαλία," "Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Μελετίου τοῦ Ἀθηνῶν Περὶ Ἰωάννου τοῦ Καλέκα."—"Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι ὀμιλιῶν."

2124. 111. Χαρτ. 8. XVI.

1. Γεροντικόν.

2. "Περὶ διατι λέγεται τὸ σχῆμα τῶν καλογέρων ἀγγελικόν" κτλ. ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3. Ἰωάννου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν Κοίμησιν.

4. "Περὶ κατανύξεως καὶ σωτηρίας ψυχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ."

5. "Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ νηστείας."

2125. 112. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 300).

Λόγοι πανηγυρικοὶ ιθ'.

Εἰσὶ γεγραμμένοι τουρκιστὶ διὰ στοιχείων ἐλληνικῶν. αψξ' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ κδ' (=1760).

2126. 113. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 487).

1 (σ. 1). Βασιλείου Σελουκείας Εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 (σ. 19). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

3 (σ. 65). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

4 (σ. 127). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς Καισάρμιον.

5 (σ. 205). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους.

6 (σ. 269). Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ μεθυόντων.

7 (σ. 313). Δημοσθένους Φιλιππικὸς τρίτος.

8 (σ. 367). Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

Ἐν τέλει. Εἰς τοὺς 1802 Δικεμβρίου α'.

9 (σ. 433). Τοῦ αὐτοῦ Περὶ πολυπραγμοσύνης.

Ἐν τέλει...1801 Ἄργος. Σπηριδων Ἡλία ταμ.

Τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 3 γέγραπται ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσι μεταφράσεις εἰς τὴν καθωμλημένην.

2127. 114. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τοῦ Χρυσόστομου κεφάλαια ρ'."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Τινὰ τούτων ἐπιγράφονται

“Πόθεν δήλον οὐ συναποθνήσκει τοῦ σώματος ἢ ψυχῆ,” “Ποίω δὲ ἄρα τρόπῳ χωρίζεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος,” “Ποῦ ἄρα θέλομεν λέγειν ὅτι συνέιναι προλαβοῦσαι αἱ τῶν δικαίων ψυχαὶ” κτλ.

2. “Κεφάλαια ψυχωφελῆ περὶ προσευχῆς.”

Τούτων τινὰ ἐπιγράφονται· “Ἡ προσευχὴ ὁμιλία ἐστὶ πρὸς Θεόν,” “Ἐπιεικῶς καὶ ἀταράχως προσεύχου,” “Παρασκευάζου ὡς περ ἔμπειρος ἀγωνιστῆς ἐν προσευχῇ σου.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος ἐκ τοῦ Φιλολογίου Περὶ τῶν θείων καὶ ἁγίων μυστηρίων πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῦτοις.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Τί πράττων Χριστιανὸς κληρονομήσει κτλ.

5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἠθικὸς περὶ τελείας ἀρετῆς.

6. “Παραβολὴ ἐκ τοῦ Βαρλαάμ πᾶν ψυχωφελῆς.”

7. “Μαρτυρία ἐκ τῶν ἁγίων προφητῶν

περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι κατ’ ἀλήθειαν Θεὸς πρὸ αἰῶνων ἐστὶ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς μονογενῆς υἱὸς καὶ συν-αἰδιος.”

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐκ τοῦ εἰς τὸ Βάπτισμα λόγου (κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν).

2128. 115. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 209).

1 (φ. 1 α). Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου “Κεφάλαια περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος παραφρασθέντα παρὰ τοῦ μακαρίου [Συμεὼν τοῦ] μεταφραστοῦ, ρν’.”

2 (φ. 71 β). Νηπτικὰ κεφάλαια.

3 (φ. 78 α). “Βίος καὶ πολιτεία Ὀνουφρίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.”

4 (φ. 93 α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

5 (φ. 103 β). “Ἰεροθέου τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Μονεμβασίας Συναγωγὴ ἐν πεζῇ φράσει

περὶ τῆς ἀμωμῆτος πίστεως τῶν Χριστιανῶν” κτλ.

Ἐν τέλει

Ἐν Μοσχοβία, τῇ θεοσώστῳ πόλει ἐπικρατοῦντος τὰ σεβάσματα σκήπτρα τῆς βασιλείας ἀνακτος Θεοδώρου μοναχοῦ Πορφύριου ὑποδιάκων Σωζωπολίτης ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου ἔγραψε ταύτην τὴν θεόπνευστον βίβλον ἐν ἔτει ἡμεῖς 1597.

6 (φ. 158 α). “Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου

Περὶ τῶν δώδεκα βαθμῶν τῆς παρακλήσεως μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.”

7 (φ. 185 β). “Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου

Παράλληλα τῶν δέκα νομικῶν παραγγελμάτων καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν πληγῶν τίνη πληγῇ πλήσσει ὁ τίνα ἐντολὴν παραβάς μετεγλωττίσθη ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Προχώρου τοῦ Κυδῶνη.”

8 (φ. 192 β). “Διήγησις πᾶν ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.”

9 (φ. 201 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.

Τοῦ ὅλου κώδικος προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἀπαρτίζεται δ’ ὁ κώδιξ ἐκ δύο μερῶν, ἑκατέρου γεγραμμένου ὑπὸ ἄλλης χειρὸς τὸν αὐτὸν αἰῶνα, συμπηχθέντων δὲ κατόπιν εἰς ἓν ὅλον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος σύγκεται ἐκ τῶν φ. 1—77, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῶν φ. 78—209.

2129. 116. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀνωνύμου Ὁμιλία ἐν τῇ καθωμυλημένῃ.

Ἄρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῆς γ’ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἡ α’ ἐπιγράφεται· “Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Λουκ. κεφ. ιη’.—Προοίμιον.” Καὶ τὸ μὲν προοίμιον ἄρχ. Δύο πλοῖα τὴν τοῦ βίου τούτου μεγάλην θάλασσαν ἐπλεον, ἡ δὲ διδαχὴ αὐτῆ ἄρχ. Δύο λογίων ζῶαις καὶ πολιτείας εἰς τοὺς παλαιούς Ἑβραίους εὐρίσκονται ἐκ διαμέτρου ἐναντίας.

2. [Παΐσιου Ἀ’ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως] Ἐπιτολὴ κανονικὴ πρὸς Νίκωνα πατριάρχην Ῥωσίας.

Ἡ πρὸς Μοσχοβίτας ἐπιστολή. Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ πατριάρχῃ Μοσχοβίας μεγάλης τε καὶ μικρᾶς Ῥωσίας καὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλατταν παντὸς βορρῆου μέρους κυρίῳ Νίκωνι ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν συγκοινωνῷ τε καὶ συμποιομένῳ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς χάριν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεος ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος καὶ κυριότητος σὺν παντὶ ὑπ’ αὐτὸν ποιμνίῳ ἱερομένοις τε πᾶσι καὶ λαϊκοῖς... Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κατὰ τὸ ἀχρὲ ἔτος τῆς θεογονίας, ἰνδ. η’.

Ἰδ. τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐκδομένην παρὰ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΑΦΘΟΝΙΔΟΥ ἐν τῷ Περὶ Ῥασκοδικίων. Κωνσταντινουπόλει 1876.— ΤΡΟΪΤΖΚΙ ἐν Πιερουπόλει. 1881 μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως, εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. ΑΘ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν Ἀνεκδότοις Συμαιοῖς. Τεύχ. Α’.

3. “Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπερυαγίας Θεοτόκου τῆς Πορταίτησας.”

2130. 117. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐκθεσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφθικίων τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου τῶν δεδομένων μόνον τοῖς ἱερεῦσι κατὰ τάξιν καὶ σειρὰν ἐνὸς ἐκάστον.”

2. Ἑρμηνεία εἰς διάφορα χωρία τῆς ἁγίας Γραφῆς.

2131. 118. Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμον.

2. “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομεία ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἰῶν.”

2132. 119. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀββᾶ Δωροθέου Λόγοι κ’.

Ἐν τέλει Ἐλαβε τέρμα ἡ βίβλος αὐτῆ ἐπὶ ἔτους ἡμεῖς 1672.

2. “Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.”

2133. 120. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἐρμηνεία εἰς διάφορα ῥητὰ τῆς ἁγίας Γραφῆς.
 Προτάσσεται "Πίναξ τῶν λέξεων τῆς παρούσης βίβλου."

2134. 121. Χαρτ. 8. XV.
 1. **Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαὶ (ἀκέφαλοι).**
 2. **[Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου] Κατανύξεις**
 ἐν λόγοις λβ', ὡν α' "Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε τῶν οἰκείων ἁμαρτιῶν τὴν ἐξομολόγησιν ποιεῖσθαι," λα' "Περὶ δακρύων καὶ φιλανθρωπίας τοῦ παραγάθου Θεοῦ," λβ' "Λόγος θρηνητικός." Τῶν Κατανύξεων προτάσσονται τὰ ἐξῆς· Τὸ παρὸν βιβλίον καλεῖται Κατανύξεις καὶ οὐχ ὡς τινες λέγουσιν Νέος Θεολόγος. Οὐ γὰρ περὶ θεολογίας εἰσὶν οἱ λόγοι, ἀλλὰ περὶ κατανύξεως. Φασὶ δὲ τινες ἀπὸ φήμης ὅτι τοῦ Μεταφραστοῦ κῦρ Συμεὼν ὑπάρχει σύγγραμμα, οὐκ ἔστι δέ· οὕτως γὰρ εὐρητὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μεγάλης μονῆς τῶν Μαγγάνων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν περὶ τούτων ὡν ἐφημεν οἶον περὶ τοῦ νέου Θεολόγου καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει του Μετὰφραστοῦ σύγγραμμα· ὅτι δὲ οὐχ ὑπάρχει τοῦ Μετὰφραστοῦ μαρτυρὶ τοῦτο καὶ ἐ πρόλογος· Συμεὼν γὰρ φησὶ μοναχοῦ· τίνοσ οἶν ἐνεκεν οὐ γράφης Μετὰφραστοῦ· διὸ οὐκ ἔστι.

2135. 122. Χαρτ. 8. XVII.
 1. **Παράδεισος (Γεροντικόν).**
 Προτάσσεται "Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν ἁγίων γερόντων ἧτις λέγεται Παράδεισος."
 2. **Ἄρκαδιου Κύπρου Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Γεώργιον.**
 3. **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι δύο**
 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. 1. "Λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως."—2. "Λόγος ψυχοφελῆς καὶ θαυμασίος." Ἄρχ. Ἄξιον εἶναι νὰ ἐγνωρίσῃ τινάς.
 4. "Ἐρμηνεία τοῦ Προοιμιακοῦ."
 5. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος μεταφραστὴν εἰς τὴν κοινὴν γλώτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου."
 Ἐν τέλει· Ἐτεῖ Ἰργλγ' (=1625). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου πόνος οὐ καὶ κτῆμα πέλει.

2136. 123. Χαρτ. 8. XV.
 1. **Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).**
 2. "Στίχοι ὠραῖοτατοι Ἰωάννου μοναχοῦ" (77).
 Ἄρχ.
 Ὁ βασιλεὺς ὁ Σολομὼν εἶρηκε πάλαι λόγον ἐγὼ τὸν κόσμον ἐγνωκα καὶ τὰ καλὰ τὰ τούτου.
 Τέλ.
 Τὸν ἥλιον ἐώρακα ἐκλείψαντα πολλάκις σκότῳ κρυφθέντα τὰς αὐγὰς, φωτὸς ἐστερημένον.
 3. "Τύπος ἐξομολογήσεως καὶ διαίρεισι τῶν ἁμαρτημάτων σύντομος καὶ σαφής."
 4. "Συμεὼν Θεσσαλονίκης τοῦ νέου Θεολόγου" Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν κεφαλαίων περὶ ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ μυστηρίων."
 5. "Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου"
 μεθ' ἐρμηνείας.

H.

6. **Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι κτλ. (κολοβ.).**
 "Ὅλος οὗτος ὁ λόγος ἀμυδρότατος ὑφ' ὑγρασίας."

2137. 124. Χαρτ. 8. XVII.
 "Τοῦ ταπεινοῦ **Γαβριὴλ μητροπολίτου Φιλαδελφίας** τοῦ ἐκ **Μονομβασίας** τοῦ **Σεβήρου**
 Ἐναντίον τῶν λεγόντων καὶ διδασκόντων ἀμαθῶς καὶ παρανόμως ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ῥωμαῖοι ἤμεσθεν σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν."

2138. 125. Χαρτ. 8. XVI.
 "Νικήτα φιλοσόφου καὶ ῥήτορος"
 Λόγος διηγηματικὸς καὶ βίος ἐγκομισαστικὸς περὶ τῆς ἀθλήσεως καὶ εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου **Στεφάνου**· συνετέθη δὲ παρὰ τινος εὐτελοῦς ἱερομονάχου εἰς ἰδιωτικὴν φράσιν."

2139. 126. Χαρτ. 8. XIX.
 "Πατερικὸν εἶτ' οὖν Γεροντικόν."
 Τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ Εὐεργετινῷ. 1823 αὐκγ' Ἰουλίῳ εἰκοστῇ."

Ἐν τῷ τίτλῳ καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι·
 Κτῆμα πέφυκε μοναχοῦ Καλλινίκου ὀρμωμένου μὲν ἐκ πόλεως Φιλίππου ἐν δὲ τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνοῦ τὸ πλεῖστον διανύσαντος τὸν βίον τὸν πενθῆρη...

2140. 127. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 143).
 "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου**
 Κεφάλαια ρα' Περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος, παραφραστῆντα μὲν παρὰ τοῦ μακαρίου **Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ**, τανῶν δὲ ἐρμηνευθέντα εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον καθὼς εὐρέθη ἐν παλαιῷ χειρογράφῳ."

2141. 128. Χαρτ. 8. XVII.
 1. **Προχόρου Περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου**
 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 2. **Χριστοδούλου τοῦ Ὀσίου ἡγουμένου τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς Διαθήκη.**

Ἐπιγράφεται "Διαθήκη κατηχητικὴ ἡγουμένου τινὸς τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ," γέγραπται δ' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἄρχ. Ἐστοντας καὶ νὰ ἡμαὶ ἄνθρωπος καὶ μέλλω νὰ ἀποθάνω τῶρα βλέπω πῶς ἐφθασα εἰς πολὺ γῆρας. Ἰδ. τὴν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ ὑπὸ Κυριλλου Βοΐνη ἐπιμελεῖα **ΙΩΑΝΝΟΤ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝΟΣ** ἐκδομένην ἐν Ἀθήναις τῷ 1884 Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου, σ. 63—106.

2142. 129. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Συλλογὴ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν Κωνσταντινουπόλεως νεοφανῶν μαρτύρων τῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ μαρτυρησάντων."

1. "Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως 1520 μηνὶ Νοεμβρίου α' μηνί τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ νέου."—2. "Ἐν ἔτει χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τεσσαροκοστῷ τετάρτῳ μηνὶ Μαρτίῳ κα' τῇ τετάρτῃ Κηριακῇ τῶν νηστειῶν μηνί τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος **Μιχαὴλ τοῦ νέου** τοῦ μαρτυρησαντος ἐν Θεσσαλονίκῃ."—3. "Ἐν ἔτει 1564 μηνὶ Ἀπριλίῳ κδ' μαρτίῳ τοῦ Δούκα **ράπτη**."—4. "Ἐν ἔτει 1575 μηνὶ Φεβρουαρίου

24

κ⁵ ἡμέρα α' μαρτύριον τοῦ Ἰωάννου."—5. "Ἐν ἔτει 1643^α μηνί Μαρτίου 18^α μαρτύριον τοῦ Μάρκου παιδίου."—6. "Ἐν ἔτει 1650 μηνί Φεβρουαρίου 2 μαρτύριον τοῦ Ἰορδάνου Τραπεζουντίου."—7. "Ἐν ἔτει 1652 μηνί Δεκεμβρίου 20 ἡμέρα Δευτέρα μαρτύριον τοῦ Ἰωάννου Ῥάπτου παιδίου."—8. "Ἐν ἔτει 1653 μηνί Αἰγούστου 14 μαρτύριον τοῦ Συμεῶν χρυσοχόου Τραπεζουντίου."—9. "Ἐν ἔτει 1655 μηνί Φεβρουαρίου α' μαρτύριον τοῦ Ἀθανασίου."—10. "Ἐν ἔτει χριστῶ ἐξακοσιοστῶ πεντηκοστῶ ἐβδόμῃ μαρτύριον τοῦ Νικολάου Καραμάνου."—11. "Ἐν ἔτει 1662 μηνί Μαΐου 12 μαρτύριον τοῦ Ἰωάννου Βλάχου."—12. "Ἐν ἔτει 1669 μηνί Ἀπριλλίῳ 8 τῆ 5^η τῆς διακαινησίου μαρτύριον τοῦ Ἰωάννου ναυκλήρου εἰς τὴν Κώ."—13. "Ἐν ἔτει 1670 μηνί Ἰουλίῳ 24 ἡμέρα α^η μαρτύριον τοῦ Ἀθανασίου ἀπὸ τὴν Γύλον."—14. "Ἐν ἔτει 1672 μηνί Σεπτεμβρίου 23 ἡμέρα Δευτέρα μαρτύριον τοῦ Νικολάου Καρπενσιώτου."—15. "Ἐν ἔτει 1676 μηνί Φεβρουαρίου 2 μαρτύριον τοῦ Γαβριὴλ μοναχοῦ."—16. "Ἐν ἔτει 1679 μηνί Ἰουλίῳ 5 ἡμέρα Σαββάτῳ μαρτύριον Κυπριανοῦ ἱερομονάχου."—17. "Ἐν ἔτει 168 (=1680) μηνί Αἰγούστῳ 16 ἡμέρα Δευτέρα μαρτύριον τοῦ Σταματίου ἀπὸ τὸν Βόλον."—18. "Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνί Σεπτεμβρίου ε' (5) ἡμέρα πρῶτι μαρτύριον τοῦ Ἀγγελῆ."—19. "Ἐν ἔτει 1681 μηνί Νοεμβρίου 13 μαρτύριον τοῦ μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ."—20. "Ἐν ἔτει 1682 μηνί Μαΐῳ 3 μαρτύριον τινὸς Τούρκου Ἀχμέτη, κάλφα ἦτοι γραφέως τοῦ τευτεριδιάρη ἐπονομαζομένου Μπὰς Μπορούνη."—21. "Ἐν ἔτει 1683 μηνί Ἀπριλλίῳ γ^η μαρτύριον τοῦ Παύλου Ῥώσσου."—22. "Ἐν ἔτει 1684 μαρτύριον τοῦ αρχιερέως Ζαχαρίου εἰς τὴν Κόρινθον."—23. "Ἐν ἔτει 1686 μηνί Φεβρουαρίου 17 μαρτύριον τοῦ Ἰωσήφ Χαλεπλή."—24. "Ἐν ἔτει 1694 μηνί Ἰανουαρίου 19^η μαρτύριον τοῦ Ρωμανοῦ Καρπενσιώτου."—25. "Ἐν ἔτει 179 (=1709) μηνί Ἰουλίῳ ἡμέρα Κυριακῆ μαρτύριον τοῦ Νικοδήμου."—26. "Ἐν ἔτει 1725 μηνί Ἀπριλλίῳ βίος καὶ πολιτεία τῆς Ἀργυρῆς."—27. "Ἐν ἔτει 1730 μηνί Ἀπριλλίῳ 12 βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ νέου συγγραφεὶς παρὰ τῶν αὐτοῦ φοιτητῶν." Ἀρχ. Οὗτος ὁ ὅσιος πατήρ ἡμῶν Ἀκάκιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ὀρίων Ἀγραφῶν τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου. Τέλ. (κολοβ.) συναθροισθέντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐπειδὴ ἐστεροῦντο ὕδατος, τὸ μὲν πρῶτον ἔκαμαν στέρνα...
"Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2143. 130. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις κατ' ἐκλογίην.

Ἐν τέλει· Αἱ παροῦσαι Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγράφησαν διὰ χειρὸς Ῥαφαὴλ τοῦ προηγουμένου.

2144. 131. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ὁμήρου Βατραχομομαχία (καταλογάδην) μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2. Ἐκλογή ἐκ τῆς ἀγίας Γραφῆς.

3. Τύποι ἐπιστολῶν.

4. "Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον" (24).

Ἀρχ. Ἄνω πτέρωσον πρὸς Θεὸν σου τὰς φρένας.

5. Σεισμολόγιον.

6. Τὰ ὀφθίκα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

7. Σολομώντος Ἄσμα ἁσμάτων.

8. "Σύγγραμμα γενόμενον παρὰ Νείλου μοναχοῦ τοῦ Δοξαπατρῆ

κατὰ κέλευσον τοῦ εὐγενεστάτου ῥηγὸς Σικελίας Ῥογερίου Περὶ τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιεπισκοπῶν καὶ μητροπόλεων."

9. Κατάλογος σταυροπηγιακῶν μονῶν.

10. Τάξις πρωτοκαθεδρίας πατριαρχικῶν θρόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐπισκοπῶν.

11. Τύποι ἐπιστολῶν πρὸς ἱερωμένους.

12. Τὰ ἐκκλησιαστικά ὀφθίκα.

13. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Περὶ τῆς θείας λειτουργίας.

14. Μητροφάνους πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Σιγγίλλιον τοῦ ἔτους 705^ς μηνί Ἰουνίῳ ἐν δ. ἐα^η.

15. Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Σιγγίλλιον περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Μαγνησίας τοῦ ἔτους 75^ς Ἰα^η.

16. Δηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

17. Σισινίου πατριάρχου Νόμος.

18. Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἀπὸ ἐθνῶν ἐπιστρέφοντας.

19. Μεθοδίου πατριάρχου "Διάταξις

περὶ τῶν διαφόρων τρόποις καὶ ἡλικίας ἀρνησασμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, εἶτα πάλιν ἐπιστρεφόντων."

20. "Λόγος στιλιτευτικός περὶ τῶν κακοδόξων καὶ αἰρετικῶν Ἀρμενίων καὶ ὅτι πόσαι αἵρέσεις εἰσὶν τῶν αὐτῶν σκοτινῶν."

21. "Περὶ τῆς σατανικῆς αἵρέσεως τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων καὶ τῶν ἐναγῶν νηστειῶν αὐτῶν."

22. "Ἐγκώμια εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν Ἐπιτάφιον." (Στίχοι πολιτικοὶ 188.)

Ἀρχ.

Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθε τὸν πάντων βασιλέα.

Τέλ.

ὡς ἀναξ ὄντως πλέοντα· ἀμὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

23. "Στίχοι λεγόμενοι κατασκευτικῶς." (50)

Ἀρχ.

Ἀπὸ γῆς με πλαστοργήσας ὦ δεσπότης τῶν ἀπάντων

καὶ ψυχὴν μοι δοὺς ὠραῖαν τέθηκέν μοι παραδείσῳ.

Τέλ.

καὶ κολάσεως παντοίων καὶ πικροῦ κακοῦ θανάτου.

24. "Παραβουλαί."

Εἰσὶν αἰνίγματα θεολογικὰ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

25. "Προφητεία τῶν σοφῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας."

26. "Ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς

μετὰ τινος ἐπεξεργασίας περὶ τῶν ἀναγκαίων ζητημάτων καὶ περὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος."

27. "Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν

Συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων συντεθείσα παρὰ Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδυλλίου Κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου Μαραφάρᾶ."

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον Ἀθανασίου πόνοσ ἀμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ, τάχα καὶ ἀρχιερέως.

28. "Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα."

29. "Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τοῦ ἀγίου πνεύματος."

30. "Οἱ δέκα ὀρισμοὶ τοῦ Θεοῦ."

31. "Τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως."
 32. "Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας."
 33. "Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἰβ' λίθων."
 34. "Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου καὶ μητροπολίτου λειτουργίας πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ."
 35. Κανόνων τινῶν συλλογή.
 36. "Ἐρώτησις τί οὖν ἄρα ἔχει ἄνεσιν καὶ ἄφεσιν δια μετανοίας ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνούμενος."
 37. "Διάλεξις Χριστιανοῦ πρὸς Ἰουδαίους."
 38. "Ἀνδρῶν ὀνόματα."
 39. "Γυναικῶν ὀνόματα."
 40. "Ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου."

Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ μετὰ τοῦ ξύλου τοῦ περικαλύμματος συνεσταχμένῳ· τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κάμου ἀμαρτωλοῦ Ἀθανασίου ἀρχιερέως Ἐφέσου. Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ς'ωπ'ω μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κ' ἐν δ'ος 5ης (=1577) ἐν τῇ Νέα Φωκαίᾳ. + Ὁ Ἐφέσου μητροπολίτης Ἀθανάσιος ὑπέρτιμος καὶ ξαρχος πάσης Ἀσίας.

2145. 132. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου Στουδίτου Κατηχήσεις
κατ' ἐκλογὴν, ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2146. 133. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

2. Ἐξόδος.

Ἐν τέλει· Τέλος ἕξοδος ἤλειψεν ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ιε' ἐπ' τῷ αψιδῷ ἔτει (=1714) ποιηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰωαννῶν δια δαπάνης καὶ συνδρομῆς τοῦ πανοσιωτάτου καὶ αἰδεσιμωτάτου ἁγίου καθηγουμένου τῆς αὐθεντικῆς μονῆς τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Μπραγκοβάννου κυρίου κυρίου Νεοφύτου ἐκ νύσσου Παρόν.

2147. 134. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 47).

1 (φ. 1 α). "Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα

τοῦ μυρορῥα μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ μὲν μερικὰ ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Δαμασκηνοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ ταῦτα."

"Ἀρχ. Τὸν καιρὸν ἐκείνον ἐκίνησαν οἱ Ἀβάροι με φουσατόν ἑκατὸν χιλιάδες.

2 (φ. 21 α). "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ μύροβλύτην Δημήτριον."

"Ἀρχ. Ἀστράπτει ὁ οὐρανὸς με τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν.

3 (φ. 33 α). "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρῶλου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

4 (φ. 40 α). "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."

"Ἀρχ. Χαρὰς σύμβολα δὲν ἀρμόζουσιν ὅπου ἡ λύπη κρατεῖ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2148. 135. Χαρτ. 8. XIX.

"Βιβλίον ψυχοφελέστατον,

διαλαμβάνον περὶ νοεῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἐν καρδίᾳ ἐνεργουμένης ἱεῶς προσευχῆς, συνταχθὲν παρὰ τινος ἀνωνύμου Ἀγορίτου οἰκτροῦ μοναχοῦ κατὰ θερμὴν παράκλησιν καὶ προτροπὴν εὐλαβοῦς τινὸς μοναχοῦ, ἐφιεμένου μνηθῆναι τὸν τρόπον δι' οὐρανίου αὐτῆ δωρεᾶ, ἡ νοερά, δηλονότι, προσευχὴ παραγίνεται καὶ ἐναποταμιεύεται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προσευχομένου καὶ ἀδιαλείπτως ἔκτοτε ἐνεργεῖ ἐκεῖ καὶ πρὸς κοινὴν διδασκαλίαν καὶ ὀφέλειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐρῶσιθὲν παρὰ διαφόρων νηπτικῶν καλουμένων θείων πατέρων, συγγραφάντων περὶ τοιαύτης ὑψηλῆς οὐρανοῦ διδασκαλίας."

2149. 136. Χαρτ. 8. XIX.

"Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ ὑπ' ἀρ. 2148 (135).

2150. 137. Χαρτ. 8. XVIII.

Διδαχαὶ δέκα κατὰ Κυριακὰς (ἀκέφ.) ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2151. 138. Χαρτ. 8. XVII.

Πατερικόν.

2152. 139. Χαρτ. 8. XIX.

1. "Διδασκαλία χριστιανικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν."

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν κεφ. ζ'.—α'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγ. Τριάδος.—β'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οικονομίας.—γ'. Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας.—δ'. Περὶ τῶν ἐντολῶν τῆς ἐκκλησίας.—ε'. Περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀγάπης.—ς'. Περὶ προσευχῆς.—ζ'. Περὶ τοῦ τί εἶναι τὸ ἀμάρτημα.

2. "Διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Χριστοῦ."

"Ἀρχ. Ἐπειδή τις καὶ ἀφ' οὗ εὐγένει τὸ παιδί τὸ μωρὸν ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητρός του ἄλλοτε τίποτε δὲν λείπει παρὰ μόνον τὸ οὐά.

Ἐν ἀρχῇ 1803. Αὐγούστου 15^η ἡ παρούσα βίβλος ὑπ' ἐμοῦ Θεοδώρου τὸ ἐπίκλην Ξενοπούλου.

2153. 140. Χαρτ. 16. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).

2154. 141. Χαρτ. 16. XIX.

"Διδασκαλία Χριστιανική."

Ὅμοια τῇ ὑπ' ἀρ. 2152 (139).

Περὶ τὸ τέλος· Τὸ παρὸν ἐτελειώθη εἰς τὰ 1087 (=1807) Ἰανουαρίου 14.

2155. 142. Χαρτ. 16. XVIII.

Θεολογικὴ συγγραφή

διηρημένη εἰς στάσεις ια'. "Εὐχὴ πρώτη. Τί ἂν εἴποι ἡ νύμφη ψυχὴ πρὸς τὸν νοητὸν αὐτῆς καὶ γλυκύτατον νυμφίον τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸς μόνον αὐτὸν διαλεγόμενη." Τέλ. "Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς Θεὸν αὐτῆς δίψους. Στάσις ια'."

"Ἐπονται ἴδια κεφάλαια "Περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς" καὶ "Εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα."

2156. 143. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.
Πατερικόν.
Γέγραπται διὰ διαφόρων χειρῶν.
2157. 144. Χαρτ. 16. XIX.
Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ καὶ κατανυκτικά.
2158. 145. Χαρτ. 16. XVIII.
Πατερικόν (ἀκέφαλον καὶ ἑλλιπές).
2159. 146. Χαρτ. 16. XVI.
1. Βαρσανουφίου καὶ ἄλλων πατέρων Διδασκαλία καὶ παραινήσεις.
2. Βίος ἀγ. Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2160. 147. Χαρτ. 16. XVI.
1. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος (ἀκέφ.).
2. “Περὶ τῶν συμφωνησάντων μετ’ ἀλλήλων πτεσάρων πρεσβυτέρων τοῦ ζῆσαι ἀχωρίστως ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.”
3. “[Θ]αῦμα ἐξεσιον γενομενον ἐν τῷ Βυζαντίῳ περὶ Νικήτα τοῦ χαρτουλαρίου.”
4. Βίος τοῦ ἀββᾶ Σεραπίωνος.
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
6. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεὶς παρα Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.”
2161. 148. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Γνώμαι ἐκ τῶν Εὐαγγελιστῶν.
2. Διάλογος μεταξὺ λαϊκῶν καὶ μοναχῶν ἐν στίχοις.
Ἄρχ. Λαϊκοί.
“Ἄν ἐσεῖς, ὦ πατέρες μας, ἀνέβατε τὴν σκάλαν ὅπ’ ἀγαπήσατε τὸν Χριστὸν κ’ ἀφήσατε τὰ ἄλλα.
3. “Ἀλφάβητον ὅπου ζητεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.”
Ἄρχ.
[Α]νύμφευτε, θεόνυμφε, οὐρανοῦ γῆς κυρία σῶσον μας τὸν ταλαίπωρον, Θεοῦ μητέρα Μαρία.
4. Διάλογος μεταξὺ Διαβόλου καὶ Ἀμαρτωλοῦ ἐν στίχοις κατ’ ἀλφάβητον.
Ἄρχ.
[Α]φες με τρισκατάρατε· τί ἔχεις μετ’ ἐμένα καὶ κακικῶς με τραβᾶς· τίς ἔστειλεν ἐσένα;
5. “Τὰ χριστοῦγεννα εἶναι.”
Ἄρχ.
Καλι ἐσπέρα ἄρχοντες ἂν εἶναι ὀρισμός σας Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν νὰ εἰπῶ σταρχοντικό σας;
6. “Ἐγγόμιον τῆς περιτομῆς τοῦ Κυρίου.”
Ἄρχ.
Πάλιν ἀκούσατ’ ἄρχοντες πάλιν νὰ σὰς εἰποῦμεν ὅτι καὶ αὐριον ἐστὶ ἀνάγκη νὰ χαροῦμεν.
7. “Λόγος ἀ’ εἰς τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν.”
Ἄρχ. “Ἄκουε οὐρανὸν καὶ φέριξον καὶ ἀλάσσωντας τὴν λευκότητά σου εἰς μαυρότητα σου σκέπασε με μελανὰ φορέματα τὸ πρόσωπόν σου.
2162. 149. Χαρτ. 16. XVII.
Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικού.
2163. 150. Χαρτ. 16. XVII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.
1. Βίος ἀγ. Θεοδώρας (ἀκέφ.).—2: Λόγος εἰς τὴν ὑψωση τοῦ Σταυροῦ.—3. Ἀθλησις τοῦ μάρτυρος Νικήτα.—4. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Μακαρίου.—5. Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—6. Μαρτύριον ἀγ. Μηνᾶ.—7. Βίος ἀγ. Φιλαρέτου.—8. Βίος ἀγ. Σπυρίδωνος.—9. Μαρτύριον ἀγ. Βαρβάρας.—10. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—11. Βίος ἀγ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.—12. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Ξενοφώντος.—13. Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—14. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.—15. Μαρτύριον τῶν ἀγ. μ’ μαρτύρων.—16. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—17. Θαῦμα ἀγ. Γεωργίου περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς κόρης.—18. “Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασιν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.”—19. “Ἐτερον θαῦμα περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.”—20. Μαρτύριον ἀγ. Κυριακῆς.—21. Μαρτύριον ἀγ. Μαρῖνης.—22. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Εὐπραξίας.—23. Μαρτύριον ἀγ. Παρασκευῆς.—24. Μαρτύριον ἀγ. Παντελεήμονος “μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.”
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 7—17 καὶ 20—24 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2164. 151. Χαρτ. 16. XVII.
“Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν πᾶν ὀφέλειμα ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν.”
2165. 152. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Τριώδιον (ἀτελές).
Ἐν τέλει ἐπτὰ φύλλα (Χαρτ. XVI) κατὰ τὸ ἥμισυ διαβεβρωμένα περιέχουσι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν μεγάλων ἀποδείπνων.
2166. 153. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Παρακλητικῆ.
2167. 154. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Παρακλητικῆ (ἀκέφ. κολοβ.).
2168. 155. Χαρτ. φύλλ. XIV.
Μηναιὸν Ἰανουαρίου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον ξένον περιέχον Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
2169. 156. Χαρτ. φύλλ. XV.
Συναξάριον Μαρτ.—Αὐγούστου (κολοβόν).
2170. 157. Χαρτ. φύλλ. XV.
Τριώδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2171. 158. Χαρτ. φύλλ. XIX.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 Ἐν τέλει· αὐτῆς μηνὸς Ὀκτωβρίου (=1810). Δανιὴλ ἱερομόναχος ὁ ἐξ αἰτωλίας.
 2. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον.

- *2172. 159. Χαρτ. φύλλ. XVII.
 1. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ ψάλτου."

2. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ὑποδιακόνου."
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 4. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἐπισκόπου."
 5. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου."
 6. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου."
 7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 8. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 Ἐν τέλει· Κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐν μηνὶ Μαρτίῳ (=1665).
 Ἐν Κωνσταντίνῳ τῇ λαμπρῇ καὶ θεοσόστῳ πόλει ὁ δούλος σας ὁ ταπεινὸς μετὰ τὴν βουλήν του ὄλη, τὸ ἀρχισεν, ἐτέλειωσεν μετὰ τοῦ Θεοῦ τὴν χάρι ὁ παντλήμων Ἰωάσαφ, ἀρετῆς πάσις ξένος.

9. Εὐχαί τινες (δύο φύλλα).
 Κοσμεῖται ὑπὸ λαμπρῶν ἐπιτίτλων καὶ κομψῶν ἐγχρωμῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, πολλαχοῦ δὲ καὶ γραμμάτων χρυσῶν.

- *2173. 160. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 Ἐν τέλει· Χεῖρ ἰωάννη ἱερομόναχου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκ πόλεως Λακεδαιμονίας, ἀψύλ (=1730).
 4. "Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν."
 5. Εὐχαί τινες.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Βασιλείου, ἐπιτίτλων καὶ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

- *2174. 161. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ ψάλτου."
 Ἐν τέλει διὰ χρυσῶν γραμμάτων· Αὕτη ἡ θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχημανδρήτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ ἐκ Πιργωνιανῆς ἐν Λεοντοπόλει τῆς Λεχίας ἐν ἔτει ἱερῶς μηνὸς Νοεμβρίου (=1601).
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, γέγραπται δὲ πολλαχοῦ γράμματι χρυσοῖς.

2175. 162. Χαρτ. 4. XVI.
 "Φιλοθέου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."
 Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφίλου πόνος. Ἐν ἔτει ἱερῶς (=1545).

2176. 163. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 4. "Ἀποστολοεὐαγγέλια τῆς ἑβδομάδος."
 5. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς ὄσιους.
 6. "Εὐχὴ εἰς τὴν εὐλόγησιν σταφυλῆς."
 7. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 8. Εὐχὴ εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους.

2177. 164. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ἱερῶς (=1572). Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος.
 4. Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.

2178. 165. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.

2179. 166. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Ὀκτωβρίου (κολοβόν).

2180. 167. Χαρτ. 8. XVII.
 Μηναιὸν Δεκεμβρίου (κολοβόν).

2181. 168. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Μαρτίου.

2182. 169. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναιὸν Ἀπριλίου (κολοβόν).

2183. 170. Χαρτ. 8. XV.
 Μηναιὸν Ἰουνίου.

2184. 171. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ἱερῶς (=1545)...Θεοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Δοσιθέου.

2185. 172. Χαρτ. 8. XIV.
 Μηναιὸν Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει· Ἐτος ἱερῶς (=1314);

2186. 173. Χαρτ. 8. XIV,
 Μηναιὸν Ἰουνίου (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐν τῷ ἱερῶς (=1392).

2187. 174. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Ἰουλίου (κολοβόν).

2188. 175. Χαρτ. 8. XVI.
 Μηναιὸν Αὐγούστου (κολοβόν).

2189. 176. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Οἴκοι πρὸς Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν.
 2. Οἴκοι κδ' πρὸς τὸν τίμιον Σταυρόν.
 3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ιβ' Ἀποστόλους.
 4. "Κανόνες κατ' ἤχον κατανυκτικοὶ καὶ ὀραιότατοι πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
2190. 177. Χαρτ. 8. XIX.
 1. "Τριψῆδια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ ψαλλόμενα ἀπὸ τῆς β' τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῶν ἁγίων Πάντων ἐν τῷ ἀποδείκνῳ."
 Ἐν τέλει Ἀντεγράφη ἐν ἔτει αὐτῷ Ἀυγούστου ἐ' (=1807). Πέρας εἴληφε παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Χρυσάνθου.
 2. Ὁ Ἄρωμος.
2191. 178. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Ἀκουεῖα (ἀκολουθία) νεκρώσιμια εἰς τοὺς προπελθῶντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ κτίτορας τῆς ἱερᾶς μονῆς."
 2. Κανόνες νεκρώσιμου.
 3. Εὐχὴ εἰς ἐξομολογηθέντα.
 4. Εὐχὴ εἰς μέλλοντα μεταλαβεῖν.
2192. 179. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 2. Εὐχὴ τις.
 3. "Ἐκ τῶν ἁγίων συνόδων λόγια πατερικὰ ἐρανισθῆσα παρὰ τοῦ βιβλίου (Πιδάλιον) σεμιμάματα."
 4. "Εὐχαὶ κατὰ ἀλφάβητον ἐν εἰδῶ οἴκοι εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
 5. Οἴκοι κδ' πρὸς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
 6. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁθῶ διαλαμφάντων."
 7. "Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ... Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην."
 8. "Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
 9. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 10. Ἁγίου Τρύφωνος Εὐχὴ εἰς σταφυλάς.
 11. "Ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ."
 12. "Εἰδήσις περὶ τῆς ἀγρυπνίας."
 13. "Θεοτοκάριον... ὀκτώηχον."
 14. "Κδ' οἴκοι τῶν θείων ταξιαρχῶν Μηχαὴλ καὶ Γαβριήλ."
 15. "Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων."
2193. 180. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὀκτώηχοι."
 2. Ἐτεροὶ κανόνες ὅμοιοι εἰς τὴν αὐτήν.
2194. 181. Χαρτ. 8. XIV.
 Κανονάριον τῶν ὀκτῶ ἤχων (Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς).
2195. 182. Χαρτ. 8. XV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
2196. 183. Χαρτ. 8. XIV.
 Συναξάριον Σεπτ.—Φεβρ. (κολοβόν).
 Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχού συγκεχυμένη.
2197. 184. Χαρτ. 8. XVI.
 Πανθέκτης.
 Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λαυρεντίου πόνος τάχα καὶ ἱερομονάχου.
2198. 185. Χαρτ. 8. XVII.
 Ὀκτώηχος καὶ Τριψῆδιον.
2199. 186. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Τετραεὐαγγέλιον.
 Λείπει τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ πρώτου τῶν εὐαγγελίων, τοῦ τοῦ Ματθαίου. Ἐν τέλει Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων καὶ Μηνολόγιον τῶν ἀποστολοευαγγελίων.
 2. Πραξαπόστολος.
 3. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
2200. 187. Χαρτ. 8. XV.
 Εὐχολόγιον (κολοβόν).
2201. 188. Χαρτ. 8. XVI.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
 Ἐν τῇ ψα τοῦ τελευταίου φύλλου Ἔτους 'ξξς' ἰνδικτιῶνος α' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἡμέρα β' (=1558).
 Ἐν τέλει φύλλα τινὰ περιέχοντα τροπάρια ἀνεπίγραφα.
2202. 189. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Διάταξις τῆς ἱεροδιακονίας."
 2. "Ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας λειτουργίας."
 3. Ἀπολύσεις ὅλης τῆς ἐβδομάδος.
 4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2203. 190. Χαρτ. 8. XVII.
 "Ψαλτήριον τοῦ Δαβὶδ ἐξηγημένον εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσαν."
 Ἄρχ. Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν βουλήν τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων.
 Ἐν τέλει ἀρχε' ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ λ' (=1685). Διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.
2204. 191. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Θεοτοκάριον (ἀκέφαλον).
 Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος. Ἔτους 'ξπ' ἰνδικτιῶνος δ' (=1572;).
 2. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

2205. 192. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Στιχηρά καὶ καθίσματα τῆς ἑβδομάδος.
2. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
2206. 193. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.
3. Ἀπολύσεις τῆς ἑβδομάδος καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
4. Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
Ἐν τέλει: Ἐπὶ ἔτους αψνδ' Μαΐου λ' (=1754) ἐγράφη τὸ παρὸν Λυχνικὸν διὰ χειρὸς Παρθενίου... Παρθένιος ἱερομόναχος.
5. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν.
Ἐν τέλει:
Ἐγράφη λέγω τὸ παρὸν, χρόνους εἰς τοὺς χιλίους πενήντα πρὸς τέσσαρους ἑπτακωσίοις, (=1754). Ἐπὶ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ξένου Παρθενίου...
2207. 194. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Οἴκοι 24 κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
2. "Εὐχαὶ διάφοροι πρὸς τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον Μαρίαν" καὶ μία εἰς Χριστόν.
3. "Οἴκοι κδ' εἰς... Ἰωάννην τὸν Θεολόγον."
4. Θηκαρὰ Ὑμνος τριαδικὸς εἰς τὸ μεσουκτικὸν (ἀτελής).
5. "Οἴκη εἰς τῶν ἀρχάγγελον Μηχαήλ."
6. "Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον."
7. "Οἱ 24 οἴκοι τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανεφήμων ἱβ' Ἀποστόλων."
8. "Οἱ 24 οἴκοι τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου."
2208. 195. Χαρτ. 8. XVII.
"Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως καὶ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἀνάληψιν."
2209. 196. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον.
Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα, περιέχοντα λέξεις τινὰς τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τῆς ἐξηγήσεως ἐκάστης, ἕτερα δὲ δύο φύλλα περιέχοντα Εὐχὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν δὲ τῷ τέλει προσήρτηται τινα Περὶ προσωδίας καὶ Δείγματα βραχυγραφῶν ὀλίγα τινά.
2210. 197. Χαρτ. 8. XVI.
"Τριώδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Λαζάρου" (κολοβ.).
Περιέχει τὴν ἀκολουθίαν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης.
2211. 198. Χαρτ. 8. XIV.
Πραξαπόστολος
μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ καὶ μηνολογίου (κολοβοῦ). Φύλλα τινὰ μετατεθέντα εὐρίσκονται ἐν τέλει.
2212. 199. Χαρτ. 8. XVI.
Παρακλητικὴ.
2213. 200. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον (κολοβόν).
2214. 201. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (ἀτελής).
3. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
Ἐν τέλει: Ἐν ἔτη αψοζ' Σεπτεμβρίου ιε'. (=1777) ἐτελειώθει ἡ παρούσα ἀκολουθία... χειρὶ Διονυσίου Πιλωπωνησιώτη Λαύρας Ἀθωνος ἐκκλησιαρχου.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους (ἀτελής).
2215. 202. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρὰ.
2216. 203. Χαρτ. 8. XIX.
Ἀκολουθία καὶ τροπάρια.
- *2217. 204. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Τάξεις γινόμεναι εἰς χειροτονίας.
Ἐν τέλει: Μνήσθητι τοῦ γράψαντος Θεοδόσιου Μηδείας ταπεινοῦ τοῦ μητροπολίτου ἀχλδ' Σεπτεβρίῳ α' ἰνδικτιῶνος γ' (=1634).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.
2218. 205. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
2219. 206. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
Ἐν τέλει: Μὴν Βοηδρομιῶν ι' εἴληφεν τέρμα. 1783.
2220. 207. Βομβ. 16. XIII.
Ἐτραενάγγελον.
2221. 208. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει: Μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Ἰσαὰκ μοναχοῦ.
2222. 209. Χαρτ. 16. XVII.
1. Μηνολόγιον τοῦ ἑνιαυτοῦ κατ' ἐκλογὴν.
2. Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἑβδομάδος.
3. Τριώδιον.
2223. 210. Χαρτ. 16. XVI.
1. Φιλοθέου Διάταξις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

4. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ῥαβουλά πόνος. Ἐτους ἐν τῷ ἔξρι μνηὶ Αὐγούστῳ (=1592) ἐν τῷ μονύδριον τῆς Πέτρας...
5. Αἱ ἀπολύσεις τῆς ἐβδομάδος.
2224. 211. Χαρτ. 16. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι (κολοβ.).
2225. 212. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Κανόνες.
2. Μικρὰ στιχολογία.
3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2226. 213. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μεταλαμβάνοντας.
2227. 214. Χαρτ. 16. XVI.
Ἀκολουθίαι διάφοροι (ἀκέφ. κολοβ.).
2228. 215. Χαρτ. 16. XVII.
Ὀκτώηχος (ἀκέφ. κολοβ.).
2229. 216. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Εὐχαὶ διάφοροι.
2. Θηκαρᾶς.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόνος, ἀψκῆ' (=1728).
3. “Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”
Μεταξὺ μὲν τῶν ὑπ. ἀρ. 1 καὶ 2 Θηκαρᾶς ἔντυπος, Ἐνετίσι, 1691 (λείπει παρὰ Βρετῶ), μεταξὺ δὲ τῶν ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 Ὀκτώηχος ἔντυπος Ἐνετίσι, ἀχν5' (λείπει παρὰ Βρετῶ).
2230. 217. Χαρτ. 16. XVII.
1. Φιλοθέου πατριάρχου Διάταξις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ἐν τινι τῶν φύλλων· Ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ζρμέ' (=1637).
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ἐν τέλει...καὶ ἡ μὲν τοῦ Χρυσοστόμου ἐγράφη ἐξέδου Γρηγορίου ἱερομονάχου, ἡ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου δι' Ἀντωνίου ἱερομονάχου...ἔτους ἔξρξβ' (=1654).
2231. 218. Χαρτ. 16. XVIII.
1. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
2. Κανόνες παρακλητικοί.
Ἐν τέλει· ἀψγ' (=1703)
Ὁ Ζαχαρίας ἔγραψεν ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι.
3. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.”
4. “Θαύμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.”
5. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—5 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Ἐν τέλει φύλλα τοῦ ἐντύπου ἐμμέτρου βιβλίου “Ἀνδραγαθία τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀνδρειωτάτου Μιχαὴλ Βοεβόδα... Ἐνετίσι, ἀχλη” (λείπει παρὰ Βρετῶ).
2232. 219. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).
2. Ἀκολουθίαι εἰς μάρτυρας καὶ ὁσίους (κολ.).
2233. 220. Χαρτ. 16. XVII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2234. 221. Χαρτ. 16. XVII.
Θηκαρᾶς (ἀκέφαλος, κολοβός).
2235. 222. Χαρτ. 16. XVI.
Ὡρολόγιον.
2236. 223. Χαρτ. 4. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2237. 224. Χαρτ. 4. XVII.
“Ἀνθολογία στιχηραρίου,
περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικά τοῦ ἐνιαυτοῦ...” μετὰ φωνῶν.
2238. 225. Χαρτ. 4. XVIII.
Ἀναστασιματᾶριον μετὰ φωνῶν.
2239. 226. Χαρτ. 4. XVII.
“Μαθηματᾶριον
σὺν Θεῷ ἁγίῳ πάνυ πλουσιώτατον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ στιχηρὰ καλοφωνικά...” μετὰ φωνῶν.
2240. 227. Χαρτ. 4. XVIII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀνθολογία διὰ χειρὸς ἐπτελοῦς καὶ ἀμαθοῦς Εὐθυμίου ἱερομονάχου ἐκ μονῆς Δουσίκου ἐν ἔτι 1795, Μαΐου ε'.
2241. 228. Χαρτ. 4. XVII.
Δοξαστᾶριον μετὰ φωνῶν.
2242. 229. Χαρτ. 8. XVII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2243. 230. Χαρτ. 8. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2244. 231. Χαρτ. 8. XVII.
1. Σημάδια τῆς μουσικῆς.
2. Ὀκτώηχος μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐτελιῶθη...διὰ χειρὸς καμοῦ του...Θεωδῶς...εἴληφε δὲ τέρμα τρέχοντος τοῦ ἔτους Χριστοῦ ἀχ45' ἐν μινὶ Ἀπριλίου κγ'... (=1697).
2245. 232. Χαρτ. 8. XVII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2246. 233. Χαρτ. 8. XVIII.
Δοξαστᾶριον μετὰ φωνῶν.

2247. 234. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Σημάδια τῆς μουσικῆς.
2. Δοξαστάριον, Στιχηράριον, Ἐωθινὰ κτλ. μετὰ φωνῶν.
Ὁ κῶδιξ ἀτελής.
2248. 235. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἀνοιξαντάρια" μετὰ φωνῶν.
2249. 236. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
2250. 237. Χαρτ. 8. XVIII.
Τὰ ἰα' Ἐωθινὰ, Τροπάρια τῶν Ὁρῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν, Εἰρμοὶ, Κοινωνικὰ μετὰ φωνῶν.
2251. 238. Χαρτ. 8. XVII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2252. 239. Χαρτ. 8. XVIII.
Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἀσματομελίριτον βιβλίον, Στιχειράριον, διὰ χειρὸς, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Παλαιολόγου ἱερέος ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν ἔτει 1780, Ἰουνίου 30.
2253. 240. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Εἰλυφε τέλος τὸ παρὸν ἐρμολόγιον... (διαγεγραμμένα) ἐν ἔτει σωτηρίου 1799, Φεβρουαρίου α'.
2254. 241. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2255. 242. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2256. 243. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Παπαδική.
2257. 244. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
Διάφορα τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ φωνῶν.
Σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ῥωσικὰ μετὰ φωνῶν.
2258. 245. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.
Δοξαστάριον μετὰ φωνῶν.
2259. 246. Χαρτ. 16. XIX.
1. "Τραγούδια τῶν Φωτῶν."
2. Τύποι ἐπιστολῶν.
3. Λόγος περὶ ἀρχαρίων.
4. Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
5. Εὐχαὶ διάφοροι.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος.
7. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 6 καὶ 7 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2260. 247. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική (κολοβ.).
2261. 248. Χαρτ. 16. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.
Μετὰ φωνῶν. Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.
2262. 249. Χαρτ. 16. XVII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν (κολοβόν).
2263. 250. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική.
Ἐν τέλει·
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν χρόνους εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἐξείκοντα πρὸς τοὺς ἑπτὰ τελείους (=1767)
τὸν μῆνα τῶν Ἰούλλιον δευτέρα δέκα πέντε εἰληφε τέλος ἡ γραμμῆ, ἡ πένα τοῦ χαρτίου.
Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς κάμου τοῦ εὐτελοῦς τε Χρῦσανθου ἱερομονάχου ται, λέγω καὶ ἀμαθοῦς τε...
2264. 251. Χαρτ. 16. XIX.
Τροπάρια, δοξαστικά, ἰδιόμελα μετὰ φωνῶν.
2265. 252. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.
2. Νεκρώσιμος ἀκολουθία.
Ἄπαντα μετὰ φωνῶν.
2266. 253. Χαρτ. 16. XVIII.
Παπαδική μετὰ φωνῶν.
2267. 254. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· ρψπ' Ἰουλίου ιζ' (=1780).
2268. 255. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.
2. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ."
3. Κεκραγάρια, χερουβικά κτλ. τῆς ἀκολουθίας μετὰ φωνῶν.
2269. 256. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη τῷ παρὸν Ἀναστασιματάριον διὰ χήρος κάμου τοῦ εὐτελοῦς Ἰωάννου Τζαρά... Ἐτεληφθη τῷ παρὸν κατὰ 1770 ἐν μηνί Ἰανουαρίου 5.
2270. 257. Χαρτ. 16. XVIII.
1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς.
2. Ἀναστασιματάριον.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 μετὰ φωνῶν.

2271. 258. Χαρτ. 16. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.

2272. 259. Χαρτ. φύλλ. XVIII. (σ. π', 870).

Θεοκλήτου Καρατζᾶ τοῦ Βυζαντίου Σύνταγμα κανόνων.

1 (ἐν ἀρχῇ). "Πίναξ τῶν προλεγομένων."—2 (σ. α'). "Τοῖς ἐντευξομένοις πᾶσι τὴν ὡς εἰκὸς προσκύνῃσιν," οὗ ἐν τέλει. "Ἐν τῷ ἀγιωνύμφῳ τοῦ Ἀθωνος Ὁρει κατὰ τὴν ἱερὰν τοῦ Καυσοκαλυβίου Σκήτην, Ἔτει σωτηριῶ φψξή'. Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Θεοκλήτος ὁ Βυζάντιος.—3 (σ. ζ'). "Δήλωσις καὶ φανέρωσις περὶ τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ περὶ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν συνόδων, πότε ἐγένον ἢ κάθε μία ἀπὸ αὐταῖς κατὰ τὴν τάξιν τῆς, καὶ ποῦ ἐγένε, καὶ εἰς ποίων βασιλέων καὶ πάπων καὶ πατριαρχῶν καιρῶν, καὶ διατὶ ἐγένε καὶ ἀπὸ πόσους θεοῦ πατέρας ἐγένε καὶ ἀπὸ πόσους κανόνας ἢ κάθε μία ἀπὸ αὐταῖς ἔκαμε. Πρὸς δὲ τούτοις φανέρωσις καὶ πόσοι ἀπὸ τοῦς κατὰ μέρος θεοῦ πατέρας ἡμῶν ἔχουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας κανόνας καὶ ἀπὸ πόσους κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοῦς ἔχει. Ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν νόμων, πόθεν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν καὶ πῶς συνέστησαν. Ἐκ τῶν τοῦ Ματθαίου Βλαστάρως, Βαλσαμών τε καὶ Ζωναρᾶ."—4 (σ. λα'). "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦδε νομοκανόνου." 5 (σ. 2). "Νομοκάνονον σὺν Θεῷ ἐντελέστατον, εἰς ἀπλὴν ἤδη φράσιν μετενεχθὲν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν." Ἀρχ. Περὶ ἀρχιερέων. Ποιοὶ μὲν εἶναι δέξιοι ἀρχιερωσύνης, ποιοὶ δὲ ἐμποδιζονται. Ἐν σ. 465. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ καὶ τῶν κατὰ ἀλφάβητον, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Α στοιχείου. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως νόμος πολιτικός." Ἐν δὲ τῇ ψα. "Κεφάλαιον α'."—6 (σ. 845). "Οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ παρόντι νομοκανόνῳ κανόνες."—7 (σ. 859). "Πίναξ ἕτερος, μετὰ τὸν ὅποιον ἐν πολλῇ εὐκολίᾳ εὐρίσκειται ὁ κάθε κανὼν εἰς ποῖον φύλλον εἶναι." Ἐν τέλει. Τέλος σὺν Θεῷ καὶ τοῦδε τοῦ πίνακος καὶ πάσης τῆςδε βίβλου. φψο' Ἰουν. (=1770).

2273. 260. Χαρτ. φύλλ. XVIII. (σ. οδ', 930).

Ἀωνύμου Σύνταγμα κανόνων.

"Συλλογὴ πάντων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων Ἀποστόλων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἅμα δὲ καὶ τοπικῶν σὺν τούτοις καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων τῶν κατ' ἰδίαν ὁροθετησάντων, καὶ ὑπὸ συνόδων οἰκουμενικῶν ἢ τοπικῶν θεωρηθέντων, συλλεχθέντες ἐκ διαφόρων βιβλίων. φψ4γ'. 1793. Ἀπριλλίου Α'." 1 (σ. α'). "Πίναξ τῶν κατ' εἶδος ἀριθμῶν."—2 (σ. γ'). "Πίναξ τῶν ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς κανόσι περιεχομένων ὑποθέσεων."—3 (σ. νζ'). "Τοῖς ἀπανταχοῦ γῆς ἐντευξομένοις ὀρθοδόξοις τῶν μετ' εὐλαβείας προσκύνῃσιν καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμῶν."—4 (σ. ξε'). "Προλεγόμενα ἐν γένει τῶν ἱερῶν κανόνων."—5 (σ. οδ'). "Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας."—6 (σ. 1). Ἀρχὴ τοῦ νομοκανόνου ἀνευ ἰδίου τίτλου. Ἀρχ. Οἱ πε' κανόνες τῶν ἁγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν διάλεκτον ταύτην ἐρμηνευόμενοι. Κανὼν α'. Ἐπίσκοπος χειροτονεῖσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. Ἐρμηνεία. Ἡ λέξις χειροτονία ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸ, τείνω, ἦτοι ἐξαπλόνω τὰς χεῖρας.

Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται τῷ κειμένῳ ἐκάστον κανόνος· φέρονται δὲ καὶ ὑποσημειώσεις ὑφ' ἐκάστην σελίδα.

2274. 261. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. κ', 390).
"Νόμος πολιτικός τε καὶ ἐκκλησιαστικός

πονηθεῖς μὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν καὶ συντεθείς ὑπὸ τοῦ πανερωτάτου καὶ ἑλλογιωτάτου ἐπισκόπου Καμπανίας κυρίου Θεοφίλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. 1798, Μαῦου 12."

1 (σ. β'). Ἐπιγράμματα πρὸς τὸν συγγραφέα κτλ.—2 (σ. ε'). "Πίναξ τῶν περιεχομένων."—3 (σ. 1). "Περὶ νόμων ἐκκλησιαστικοῦ τε καὶ πολιτικοῦ προλεγόμενα." Ἀρχ. Τὸ ὄνομα νόμος εἶναι πολυσήμαντος.—4 (σ. 9). "Νόμος ἐκκλησιαστικός. Περὶ ἀρχιερέων, εἴτον ἐπισκόπων κατὰ τὸ παλαιόν." Ἐν τέλει. "Ὅσοι οἱ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τὴν ἱερὰν ταύτην βίβλον ἀναγινώσκοντες, μέμνησθέ μου τοῦ ταύτης γραφῆως Γεωργίου ἱερέως ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντευξέσειν."

*2275. 262. Χαρτ. 4. XIX.

"Νόμος Ἀρμενοπουλο μεγὰ 1839 Ἰουλήου μηνὸς 8."

Ἀρχ. Περὶ τῆς νηστῆας τῆς παραμονῆς τοῦ Χριστοῦ-γένου καὶ τῶν φωτῶν... Ἐπονται προσευχαὶ καὶ Ἀκολουθία τῆς θείας μεταλήψεως." Ἐν τέλει Στέμμα τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας.

Ὁ νομοκάνων ἀτελέστατος. Ἐνυπάρχουσι δὲ καὶ φύλλα περιέχοντα εἰκόνας ἀτεχνοτάτας καὶ ἀντίγραφα ἐκ βωσικοῦ ἀλφαβηταρίου.

2276. 263. Χαρτ. 8. XVII.
Νομοκάνων.

1. Κανόνες τῶν Ἀποστόλων.—2. Κανόνες τῶν ζ' οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν μερικῶν.—3. Κανόνες τῶν πατέρων.—4. "Νόμῳ κεφάλαια διάφορα παρ' ἐκβληθέντα πρὸς τὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναφωμενάς ὑποθέσεις."

2277. 264. Χαρτ. 8. XVI.
Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Κεφ. σν5', ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι εἰς ὅλους συμπαθῆς."—Κεφ. σν5' "Περὶ τοῦ ὅταν ὁ ἀνὴρ λείπῃ χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἔξοδον πρὸς τὴν γυναῖκα του." Τὸ ὅλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τέλει. Δόξα Θεῷ τῷ δόντι μοι τέλος τὸδε ἐμοὶ τῷ λογοθέτῃ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀλεξάνδρου υἱῷ τοῦ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μεγάλου λογοθέτου Ἰέρακος τοῦ Βυζαντίου. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει ζραφ' Φευρουαρίου κδ' ἡμέρα ζ' ἰνδ. 575 (=1593).

2278. 265. Χαρτ. 8. XVI.
Νομοκάνων.

Κεφ. τγ', ὡν α' "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς," τγ' "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἀνδρας λείπῃ πέντε χρόνους" κτλ. Τὸ ὅλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐν τῷ (ἀκεφάλῳ) προλόγῳ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα [Μανουὴλ] τοῦ Μαλαξοῦ.

2279. 266. Χαρτ. 8. XVIII.
Νομοκάνων.

Κεφ. σιη'—τιε' ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Κεφ. σιη' "Ὅτι τῶν ἀρχιερέων ἐδώθη νὰ αὐξάνουν καὶ νὰ ὀλιγοστεύουν τὰ ἐπιτίμια καὶ περὶ τῶν μετανοούντων τοῦ μὴ ἀποστρέφειν αὐτούς."—Κεφ. τιε'. "Περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν ποίῳ μέρει τοῦ σώματος εὐρίσκειται."

2280. 267. Χαρτ. 8. XVI.
1. "Ἐκλογή μερικῆ ἀπὸ τὸ νόμιμον τοῦ σοφοτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Μαθαίου** [τοῦ **Βλαστάρεως**] ὅπερ ἐξηγήθη εἰς περὶ φράσιν ὁ **Κουνάλης** ὁ **Κριτόπουλος**."
- Κεφ. ρή', ὡν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α'. "Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν."—Κεφ. ρή'. "Περὶ τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."
- Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ παρόντος νομοκανόνου τοῦ ὀνομαζομένου **Κουνάλη** τοῦ **Κριτοπούλου**. Ἀποδῶ καὶ ἐμπροσθεν ἕτερα τινὰ ὠφέλιμα χωρὶς πίνακος καὶ ἐστὶν χρήσιμα πρὸς πάντας, ἐξαιρέτως πρὸς μοναχοὺς.
2. "Ψῆφος **Πυθαγόριος** διαγνωστικὸς ζωῆς καὶ θανάτου."
3. "Πόσοι χρόνοι εἰσὶν ἀπο κτίσεως κόσμου ἕως τῆς τοῦ **Χριστοῦ** καταβάσεως."
4. "Κατὰ καὶ ἀφορισμὸς, ὅπου ἐγένετο παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων **Βασιλέων Λέοντος** καὶ **Ἀλεξάνδρου** συνοδικῶς μετὰ πολλῶν ἁγίων πατέρων πρὸς ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς τοὺς δια μικρὰν ἐσχροκέρδιαν κρίνουσιν ἄδικα."
5. "Κεφάλαια ἀναγκαῖα κατὰ μοναχῶν." [Ἰερόντος βασιλέως.]
6. "Νόμος γεωργικὸς."
7. **Θεοδώρου** τοῦ **Στουδίτου** "Περὶ ἐξαγορεύσεως ἀμαρτημάτων."
8. "Ἐκ τῶν **Λαυσαϊκῶν**."
9. Κεφάλαια.
"Περὶ εὐεργεσίας Θεοῦ," "Περὶ τῆς ἁγίας λειτουργίας" κτλ.
10. **Ἰωάννου** τοῦ **Χρυσοστόμου** Ἑρμηνεία εἰς τὰς παροβολὰς τοῦ **Εὐαγγελίου**.
11. "Μερικαὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ῥητῶν τοῦ ἁγίου **Εὐαγγελίου**."
Κείμενον μετ' ἐπακολουθήσεως ἑρμηνείας.
12. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἡσαίου** **πρεσβυτέρου** καὶ **ἐγκλείστου** τοῦ **Πύργου** **Νικομηδείας** διήγησις περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ τοῖς ἱερεῦσι."
13. "Πῶς νηστεύουσιν τῶν **Χριστουγέννων** τὴν ἑορτήν."
14. "Συνοδικαὶ προτροπαὶ περὶ μεγαλοσχημῶν ἀρχιερέων τοῦ μὴ ἀπείργεσθαι τῆς θείας λειτουργίας."
2281. 268. Χαρτ. φύλ. XVIII.
- Μιχαὴλ** **Ψελλοῦ** Σχόλια εἰς τὰ **Μετὰ τὰ φυσικὰ** Ἀριστοτέλους.
- Τὰ σχόλια ἐπονται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Ἀρχονται δ' ἀκέφαλα ἐν τοῖς εἰς τὸ Ε τῶν **Μετὰ τὰ φυσικὰ**. Ἀρχ... ἐκ τοῦ εἶναι τὸν αὐτὸν τὸν μουσικὸν **Σωκράτην** τῷ γραμματικῷ **Σωκράτει**. Ἐξικνουῦνται δὲ μέχρι τοῦ Ν. Τέλος. Ὡς δὲ μὲν οὖν τέλος ἔσχεν αὐτὸ τὸ νῦ καὶ ἡ **Μετὰ τὰ φυσικὰ** πᾶσα σύνταξις καὶ αἱ εἰς αὐτὰ σχολαί.
- Ἐν τέλει. Τέλος κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ἐπρυτάνευεν ὁ Κύριος **αψξβ^{ον}** κατὰ μῆνα **Ἰουλίον** περὶ ποῦ τὸ τέλος (=1762).

2282. 269. Χαρτ. φύλ. XVIII.
- Νικολάου Κυριακοῦ Τζερετζέλη** **Γεωμετρία** καὶ Ἀριθμητικὴ κατὰ **Οὐόλφιον**.
- Τῆς συγγραφῆς "Στοιχεῖα γεωμετρίας" προτάσσεται "Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐπιστημονικωτάτου κυρίου κυρίου **Νικολάου Κυριακοῦ Τζερετζέλη** εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ μεταφρασθεῖσαν καὶ τοῖς αὐτοῦ φοιτηταῖς παραδοθεῖσαν κατὰ **Οὐόλφιον** **Γεωμετρίαν** προοίμιον." Τῆς δὲ συγγραφῆς "Στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς" προτάσσεται "εἰς τὴν κατὰ **Οὐόλφιον** Ἀριθμητικὴν προοίμιον τοῦ σοφωτάτου κυρίου **Νικολάου Κυριακοῦ Τζερετζέλη**" (ἀτελής).
2283. 270. Χαρτ. φύλ. XVIII.
1. "Θεοφίλου τοῦ **Κορυθαλέως**"
Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μείζον Ἄλφα τῶν **Μετὰ τὰ φυσικὰ** Ἀριστοτέλους." Καὶ συνέχεια εἰς τὸ **ελαττον** α μέχρι τοῦ δ.
Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ δ. τῶν **Μετὰ τὰ φυσικὰ**. **αψξα^{ον}** **Μαῖου** ιδ'. (=1761).
2. [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ τῆς τάξεως ἢ κέχρηται ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς **Μετὰ τὰ φυσικὰ**."
- *2284. 271. Χαρτ. 4. XVIII.
- "Τριγωνομετρικὰ παρὰ διαφόρων συγγραφέων συνειρησθέντα, τὰ πλείονα δὲ παρὰ τοῦ **ἄββᾶ Μαρία**."
Μετὰ σχημάτων τριγωνομετρικῶν ἐν τέλει.
2285. 272. Χαρτ. 4. XVIII.
- "Ἀλγεβρικῶν στοιχείων μέρος α^{ον}."
Μένει ἀτελής ἐν κεφ. ιε'.
2286. 273. Χαρτ. 4. XVIII.
- Ἀωνόμου **Λογική**.
Διήρηται εἰς δύο βιβλία. Ἀρχ. [Ἀ]γαθῶν ὅσα πέφυκε θέλγειν τῷ ὄντι καὶ προσεφέλκεσθαι ψυχῶν φιλοκάλους τε καὶ σπουδαίας. Τέλος τῶν ἀντιφατικῶν ἐξ ἀνάγκης ἢ ἕτερα ἀληθεύσει, ἢ δὲ ἕτερα ψεύσεται, ἀλλ' ἀορίστως.
2287. 274. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 316).
- 1 (σ. 1). "Κανὼν κατασκευτικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
Ἀρχ. Ἐγγράμ διοδεύσας.
2 (σ. 29). "Ἐκ τῶν **Σουίδα**" Περὶ **Βασιλείου** τοῦ **μεγάλου**.
3 (σ. 31). **Βασιλείου** τοῦ **μεγάλου** εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ **α' ψαλμοῦ**.
4 (σ. 65). Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.
5 (σ. 95). **Γρηγορίου** τοῦ **Θεολόγου** Ὑποθήκαι παρθένους.
6 (σ. 137). "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου** τοῦ **Θεολόγου** συγγραφεὶς παρὰ **Γρηγορίου** **πρεσβυτέρου**."
Ἀρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

- 7 (σ. 189). **Λουκιανού Διάλογοι** κτλ.
α' (σ. 189). **Ἐνύπνιον**.—β' (σ. 203). **Δίκη φωνηέντων**.—
γ' (σ. 213). **Κυνικός καὶ Λυκίνος**.—δ' (σ. 235). **Προμηθεὺς ἢ**
Καῦκος.
- 8 (σ. 257). **Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς**.
"Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ
διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην, τινὰ δὲ καὶ μετὰ
παρασελιδίων σημειώσεων. Ὁ δὲ ὑπ' ἀρ. 6 βίος μένει ἀτελής
μετ' ὀλίγα φύλλα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπαναλαμβάνεται πάλιν ἐξ
ἀρχῆς ἐν σ. 145, ἀλλ' ἀνευ σημειώσεων καὶ διαστίχου ἐξηγήσεως.
2288. 275. **Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 110).**
"Στοιχεῖα Ἀλγεβρας Νεωτέρων
συνεραρισθέντα ὑπὸ **Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου**."
Μένει ἀτελής ἢ Ἀλγεβρα ὡς καὶ ὁ ἐν τέλει πίναξ.
2289. 276. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 34· 314).**
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου "Ἐγχειρίδιον συμβουλευ-
τικὸν περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων."
Ὁ κῶδιξ ἐστὶ κατὰ τινα ἐν σ. β' σημείωσιν αὐτόγραφος τοῦ
Νικοδήμου, ἐστὶ δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τῷ ἐν ἔτει 1801 ἐν Βιέννῃ
τύποις ἐκδοθέντι βιβλίῳ (ἴδ. **Βρετοῦ** Μέρ. Β' ἀρ. 371).
2290. 277. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 494).**
1 (σ. 1). **Φωτίου πατριάρχου** "Ἐκ τῆς πρὸς **Μηχαὴλ**
τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς. Τί ἐστὶν ἔργον
ἄρχοντος."
Τὸ ὅλον κεφ. ρη'. Ἀρχ. Αἱ μὲν ἄλλαι χάριτες.
2 (σ. 105). **Κανόνες τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομη-
τορικῶν ἑορτῶν**.
3 (σ. 261). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι**.
α'. Εἰς τοὺς **Μακκαβαίους** λόγοι ζ'.—β'. Εἰς τοὺς **Λόγους**
καὶ τὸν ἐξισωτὴν **Ἰουλιανόν**.—γ'. Εἰς τὴν **Πεντηκοστήν**.—δ'. Εἰς
Καϊσάριον ἐπιτάφιος.—ε'. Εἰς **Γοργονίαν**.—ς'. Πρὸς τοὺς καλέ-
σαντας καὶ μὴ ἀπαντήσαντας.—ζ'. Πάλιν ἐπιτάφιος εἰς **Γοργο-
νίαν**.—η'. Εἰς **Γρηγόριον τὸν Νύσσης**.
"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην,
ἥτις λείπει ἐνιαχοῦ.
2291. 278. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 321—780).**
1 (σ. 321). "**Ξενοφῶντος βίος** ἐκ τῶν τοῦ **Λαερτίου**."
2 (σ. 325). **Ξενοφῶντος Κύρου παιδείας** α'—δ'.
3 (σ. 655). **Συνεσίου Ἐπιστολαί**.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθω-
μιλημένην.
2292. 279. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 320).**
"Ῥητορικὴ Ἐρμογένους τέχνη."
Ἐν τέλει. Χεῖρὶ **Γεωργίου Ἰθακισίου**...
2293. 280. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 198).**
"Ἡροδιανῶς τῆς μετὰ **Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν**"
βιβλία ἑπτὰ.
Ἐν τέλει. Γέγραπται κατὰ τὸ αψπ' **Δεκεμβρίου** ιη'
(=1780). Χεῖρ **Δημητρίου** με γέγραφε ξυμ πολῶ πόνῳ.
2294. 281. **Χαρτ. 8. XVIII.**
Εὐκλείδου Στοιχεῖα (ἀκέφ.).
2295. 282. **Χαρτ. 8. XVIII.**
Ἀνωνύμου Λογικῆ.
Προτάσσεται "Εἰσαγωγή τῆς **Λογικῆς**. Προοίμιον." Ἀρχ.
Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος παρὰ τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ εἰκόνι
καὶ λόγῳ κοσμηθεῖς.
2296. 283. **Χαρτ. 8. XVIII.**
1. "Στοιχεῖα Ἀλγεβρας ἐκ νεωτέρων συνεραρισθέντα
ὑπὸ **Δωροθέου** πρεσβυτέρου **Πρωτοῦ τοῦ Χίου**" (ἀτελή).
2. "Ἀριθμητικὴ τοῦ κῦρ **Δωροθέου Πρωτοῦ τοῦ ἐκ**
Χίου."
3. "Ἡ **Λογικὴ** Ἀντωνίου **Γεωνεσίου**
μεταφρασθεῖσα μετὰ τινῶν σημειωμάτων πρὸς χάριν τῶν
φιλομαθῶν νέων τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἀρχidiaκόνου **Δωροθέου**
Πρωτοῦ φιλοσόφου."
2297. 284. **Χαρτ. 8. XVIII.**
Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως **Φυσικὴ ἀκρόασις** κατ'
Ἀριστοτέλη.
Ἐν τέλει. Ἐλαβε τέλος ἡ παρούσα βιβλίος ἐν ἔτει
ἀπὸ **Χριστοῦ** χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑξικοστῷ τρίτῳ,
Ἀνθεστηριῶνος νομηνία (=1763) ἐν Ἰωαννίνοις.
2298. 285. **Χαρτ. 8. XV.**
Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου **Γραμματικὴ**
κατ' ἐρωτήματα καὶ ἀποκρίσεις.
2299. 286. **Χαρτ. 8. XVIII.**
"Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως **Περὶ συντάξεως**."
Προτάσσεται βίος τοῦ Ἀπολλωνίου.
2300. 287. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. τπβ').**
Λουκιανῶς Λόγοι καὶ διάλογοι.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων, οὗ ἐν τέλει
Ἐτελειώθει τὸ παρὸν εἰς χρόνους τοὺς χηλίους
στοὺς ἑξ καὶ ἐβδομήκοντα με τοὺς ἐπτακοσίους
(=1776).
2301. 288. **Χαρτ. 8. XVII. (σ. 1005—1407).**
Ἀνωνύμου "Λογικῆς βιβλίον δεῦτερον."
Τέλ. ἡ ἐτέρα ἀληθεύσει, ἡ δὲ ἐτέρα ψεύσεται, ἀλλ'
ἀορίστως. Ἰδ. καὶ ἀρ. 2286 (273).
2302. 289. **Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 182).**
Βικεντίου Δαμωδοῦ Λογικῆ.
"Λογικὴ ἐλάττων καὶ μείζων περιπατητικὴ καὶ νεωτερικὴ,
συντεθείσα παρὰ τοῦ λογιστάτου σοφοτάτου τε καὶ θεολογικω-
τάτου κυρίου **Βικεντίου Δημοδοῦ** εἰπατριδος **Κεφαλληνίας** τοῦ
καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνηφόρου. ἔτος τὸ σωτήριον
αψλα^ο κατὰ μῆνα **Δεκεμβρίου**."
Ἀρχ. "Προοίμιον. Ἡρώτων μέρος τῆς φιλοσοφίας
ἐστὶν ἡ **λογικὴ**. Τέλ. Καὶ πάλιν ἡ πίστις ὡς εἴρηται
γεννᾷ τὴν ἀσάφειαν, ἣν περ ἀποκλείει καὶ ἀποδιώκει
ἡ ἐπιστήμη.
Ἐν τέλει. Ἐτος τὸ σωτήριον αψν'. **Αὐγούστου** κε'
(=1750).

2303. 290. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. "Υπόμνημα συνοπτικόν και ζήτημα
 εις την Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν [Ἀριστοτέλους] Θεοφίλου
 τοῦ Κορυθαλέως."
 2. [Τοῦ αὐτοῦ] "Υπόμνηματα και ζητήματα
 εις τὸ Ἀριστοτέλους Περὶ γενέσεως και φθορᾶς βιβλίον α' "
 και β'.

2304. 291. Χαρτ. 8. XVIII.
Μπαλάνου Βασιλοπούλου Ἀριθμητική.
 "Συνοπτικὴ ἔρμηνεία ἀριθμητικῆς καθ' ἑκάτερα αὐτῆς μέρη
 μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας καταστροφθεῖσα παρὰ τοῦ σοφολογιω-
 τάτου και ἐπιστημονικωτάτου κυρίου **Μπαλάνου Βασιλοπούλου**
 τοῦ πρωτοπαπᾶ και διδασκάλου τῆς πρώτης σχολῆς τῶν Ἰωαν-
 νίνων."

2305. 292. Χαρτ. 8. XVII.
 1. **Θεοφίλου Κορυθαλέως Ῥητορικὴ τέχνη**
 μετὰ παρασελιδίων σημειώσεων.
 2. "Ἀπόκρισις εἰς τὴν δ' ἐρώτησιν,
 τὸ πῶς δηλονότι ἐνοεῖται ἡ τῶν ἱερῶν εἰκόνων προσκύνησις,
 και ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ **μεγάλου Βασιλείου.**"

3. **Κεφάλαια ἐκ τῆς Λογικῆς.**
 "Περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ."—"Περὶ τῶν ἐσωτε-
 ρικῶν τόπων."—"Περὶ τῶν ἐξωτερικῶν τόπων."—"Περὶ τῶν
 μέσων τόπων."—"Περὶ τῆς μεγίστης προτάσεως."

4. **Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγυμνάσματα**
 και ἄλλα τινα ἐκ τῆς Ῥητορικῆς.

5. "Σύνοψις τέχνης Ῥητορικῆς
 κατὰ πεῦσιν και ἀπόκρισιν, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου
 και λογιωτάτου μεγάλου Ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου
Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] ἱατροῦ τε ἀρίστου τοῦ ἐκ Κων-
 σταντινουπόλεως."

6. **Γεωργίου Σουγδουρῆ** "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν
 συγγράφειν."

- "Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ Περὶ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγρά-
 φειν διδάσκοντος τρόπου, μετενεχθέντος παρὰ τῆς τῶν
 Ἰταλῶν πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων φωνὴν παρὰ **Γεωργίου**
ἱερέως Σουγδουλῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων και τῷ Θεῷ ἔστω
 χάρις. 1691 Αὐγουστοῦ δεκάτῃ εἰς Ἰωάννινα. Ἐγράφη
 διὰ χειρὸς τοῦ Χριστοδοῦλου και αὐταδέλφου Ἀγαπίου.

7. **Προγυμνάσματα Ῥητορικά.**
 8. "Περὶ Ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις
 παρὰ **Γερασίμου Βλάχου** τοῦ τῶν ἐπιστημῶν ὑψηλοῦ
 ἐκδοθείσα."

9. "Περὶ διαφόρων ποιημάτων ἔκδοσις
 παρὰ τοῦ ταπεινοῦ **μητροπολίτου Σάρδων Ἐφραίμ** τοῦ
Δεκάρχου και Κρητός."
 Τῆς μετρικῆς ταύτης τὸ προοίμιον ἀρχ. Ἡ ποιητικὴ, τὸ
 μέγα τῆς Καλλιῶπης ἐντύφημα. Ἐν τέλει ρχπθ'.
 Σκιρβοφοριώως ἐννάτῃ φθίνοντος (=1689) εἰς τὸ Ἀνά-
 πλιν.

2306. 293. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 191).
 1. **Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου Ῥητορικὴ.**
 "Λευχειμονοῦσα Ῥητορικὴ, εἶπουν **Ἀφθονίου** προγυμνάσματα
 ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς ἀνθολογηθέντα και ἐν Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ

ὑποστροφθέντα σπουδῇ και πόνῳ **Ἀναστασίου παπᾶ Βασιλο-
 πούλου**, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

2. **Ῥητορικὴ** κατ' ἐρώτησιν και ἀποκρίσιν.
 Τὸ "Προοίμιον εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς βίβλου" ἀρχ. Ἐνορῶ
 ὑμῖν τὸν περὶ τὰ κατὰ ζῆλον. Ἐν τέλει ρφ4' φεουρ-
 αρίου 5^η (=1790). Καὶ ἐν μὲν σ. 171 Ἐπιγράμματα τινα,
 ἐν δὲ σ. 172 Σημείωσις περὶ γενομένου λάθους κατὰ τὴν
 ἀριθμῶσιν τῶν σελίδων, ἐν ἧ και ταῦτα. Τὸ ἀμάρτημα τούτ'
 ἐγένετο παρὰ τοῦ ἀντιγράψαντος ξένου Βησσαρίωνος.
 Ἐν τέλει τοῦ ὅλου κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2307. 294. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Στοιχεῖα Ἀλγεβρας νεωτέρων συνεργαισθέντα ὑπὸ
Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου."

2308. 295. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐκλείδου Στοιχεῖα.

"Ἐν τέλει.
 Εἴληφε τέλος τὰ Εὐκλείδους στοιχεῖα,
 παρ' ἐλαχίστου ἱεροδιακόνου,
 Ἀνατολίου, τοῦ ἐκ πόλεως Χίου,
 εἰσηγηθέντα παρὰ τοῦ σοφοτάτου
 κυρίου **Δωροθέου τοῦ και Πρωτοῦ**
 ἐν χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε
 ἐννενηκοστῷ τετάρτῳ κατὰ μῆνα
 Σεπτέμβριον· δε ἔσχεν ἡμέρας δέκα (=1794)
 ἐν Κυριακῇ, πρώτη οὔση τῶν ἄλλων.
 Χριστοῦ γὰρ ἀναστάτος ἐκ τῶν ἐν Ἄδῃ
 ἐκαινουργήθη πᾶσα κτησις και αὐτῇ.
 Ἐστω δὲ χάρις τῷ παντα δυναμένῳ
 Θεῷ τῷ ὄντι ἀρχῇ, και μὴν και τέλος.

2309. 296. Χαρτ. 8. XVII.
[Δωροθέου Μονεμβασίας]; "Βιβλίον χρονολογικῶν
 ἡγουν τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας

ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀρχόμενον ἕως τῆς βασιλείας τοῦ ὀρθο-
 δοξοτάτου μεγάλου βασιλέως κυρ **Μαυνοῦ** τοῦ **Κομνηνοῦ.**"

"Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀρχ. Ἀπ' ἀρχῆς ἐποίησεν ὁ
 Θεὸς τὸν οὐρανὸν χωρὶς ἀστρων, ὠραιότατον τε εἰς
 ὕψος και εἰς θέσιν. Μένει δὲ κολοβὸν ἐν τοῖς περὶ τῆς
 βασιλείας **Νικηφόρου** τοῦ **Βοτανειάτου** διὰ τῶν λήξεων ἐξεύθησαν
 γοῦν ἐκείνοι οἱ δύο στρατάρχαι και ὁ καθεὶς εἶχε τὴν
 σύνταξιν του πεντακοσίου...

"Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων (ἀκέφ.). Ἐν δὲ τέλει αὐτοῦ·
 "Ὅταν ἐκτίσθη ἦτον ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ε' ς' κ' δ'
 τρεῖς φοραῖς ἐκουρσεύθη ἡ βασιλικὴ μονὴ τοῦ Ἐσφυ-
 γμένου, ἡ πρώτη εἰς τοὺς 5' τ' π' α' χρόνους, ἡ δευτέρα
 εἰς τοὺς 5' φ' ν' και ἡ τρίτῃ ἡ τελεία ἐρήμοσις ἐγγείνεν
 εἰς τοὺς 5' μ' β' ὑπὸ τῶν ἀθῆων Ἀγαρηνῶν..."

2310. 297. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 627).
 1 (σ. 1). "Τοῦ κυρίου **Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου**
 Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας
 παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν **Κοσμᾶ** και **Ἰωάννου.**"

"Ἡ ἔρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς ἕνα καστον τροπᾶριον τῶν
 κανόνων· ἐκάστου δὲ κανόνος προτάσσεται προοίμιον.

- 2 (σ. 589). **Φωτίου πατριάρχου**
 "Ἐκ τῆς πρὸς **Μιχαὴλ** τὸν ἀρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς
 Τὶ ἐστὶν ἔργον ἀρχοντος." Ἐν κεφ. ξθ'.

2311. 298. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Κωνικῶν τομῶν συμπτώματα τὰ κυριώτερα."
Ἐν τμήμασι τρισί. Μένει δ' ἀτελής.
2. "Τὸ περὶ μετεώρων."
Ἄρχ. Μετέωρα μὲν οὖν λέγεται σώματά τινα. Μένει δ' ἀτελής.
2312. 299. Χαρτ. 8. XVIII.
Κριτικά ἐπιστάσεις εἰς Νεόφυτον διάκονον.
"Ἐπὶ τῶν ὑπομηματικῶν παρεκβολῶν τοῦ σοφολογιώτου ἐν ἱεροδιακόνους κυροῦ Νεοφύτου τῶν εἰς τὸ τέταρτον τῆς Γραμματικῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Κριτικά ἐπιστάσεις."
Ἄρχ. Ἄπερ ἄτε δὴ μάλιστα...διεφθαρμένοι εἶναι μοι δοκεῖ. Τέλ. Τοῖς δὲ ἀδίκως τε καὶ συκοφαντικῶς προσιοῦσι σὺν αὐτῇ τῇ κεφαλῇ τοῦ τύφου κατακλῶσαν τὸ φύσημα.
2313. 300. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 279).
1. Ἄνωνύμου Λόγος περὶ θανάτου ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Πολλὰ παραδείγματα σοφὰ καὶ παράδοξα ἐμεταχειρίσθησαν οἱ παλαιοὶ σοφοί.
2. "Προοίμιον περὶ νηστείας. Τὰ λοιπὰ ἀπο σημειώσεως."
Ἄρχ. Θέλοντας ἕνα καράβινὰ πλεύσῃ εἰς τὸ πέλαγος.
3. "Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ ἱερᾶς κοινωνίας ἀπὸ σημειώσεως."
4. Συνταγαί τινες.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—4 μετὰ καὶ Πίνακος τῶν περιεχομένων (ἑλληποῦς) περιέχονται ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν φύλλοις μὴ συνηριθμημένοις.
5 (φ. 1—279). Ἑρμηνεία εἰς διαφόρους περικοπὰς τῶν εὐαγγελίων τῶν Κυριακῶν.
2314. 301. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Περὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ κόσμου καὶ περὶ ὠφελίμων ἐπιγνώσεων τῆς ἐπὶ τὴν ζωὴν ἀγωγῆς. Παρὰ κυρίου Καλλιέρ, σεκρεταρίου τοῦ γαμπινέτου τῆς βασιλείας, ἐνὸς τῶν τεσσαράκοντα τῆς ἀγαθμίας, πρῶν πληρεξουσίου τῆς Φράντζας εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ Ῥισβίκ."
Ἄρχεται δι' ἐπιστολῆς "Πρὸς τὴν αὐτοῦ βασιλικὴν ὑψηλότητα τὸν κύριόν μου Δούκαν τοῦ Σάρτρ."
2. "Ἐπιστολαὶ περιέργοι περὶ τῆς παιδείας καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς" μεταξὺ "μιάς δάμας τῆς κούρτης" καὶ "μονσιῦ ἀμπὲ τοῦ Μπέλγκαρντ."
2315. 302. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἄναστασιον Παπαβασιλοπούλου Λευχειμονοῦσα ῥητορικῇ.
Ἰδ. καὶ ἀρ. 2306 (293).
2316. 303. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ὁ ἄνθρωπος τῆς αὐλῆς ἢ τέχνη φρονήσεως πολιτικῆς. Μέρος βῶν."
- Ἰερίεχει γνωμικὰ ἀπὸ ρυ' μέχρι τ' καὶ ἐρμηνείαν εἰς αὐτὰ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἄρχ. Γνωμικὸν ρυῶν. Κάμε νὰ τιμηθοῦν τὰ ἔργα σου. Δὲν ἀρκεῖ τὸ νὰ εἶνε τὰ πράγματα καλὰ εἰς τὴν φύσιν τους.
2317. 304. Χαρτ. 8. XVIII.
"Τοῦ λογιωτάτου κυρίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐπὶ σοφία μέγα ἐσχηκότος ὄνομα, εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἄριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή."
Ἐν τέλει. Ματθαῖος.
2318. 305. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 242, 95).
"Τέχνη ῥητορικῇ" εἰς βιβλία ε'.
- Βιβλ. α'. "Περὶ τῆς φύσεως τῆς ῥητορικῆς." Ἄρχ. Κεφ. αῶν. Τί εἶναι ἡ ῥητορικῇ, πόθεν ὠνομάσθη, κατὰ τί ὁμοιάζει καὶ διαφέρει ἀπὸ τὴν διαλεκτικῆν. Τὸ ὄλον ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
2319. 306. Χαρτ. 8. XVIII.
"Συμβουλή στοὺς νέους πῶς νὰ ὠφελῶνται καὶ νὰ μὴ βλάπτουνται ἀπ τὰ βιβλία τὰ φράγκικα καὶ τὰ τούρκικα, καὶ ποιά νὰ ἴναι ἡ καθ' αὐτὸ τους σπουδῆ."
Ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν ἀρχῇ δύο παραφύλλων. Πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα. Ἰστέον, ὅτι σ' αὐτὸ τὸ ἀντίγραφο σ' ὄλαις τῆς συναλοιαφῆς δὲν ἐβάλαμε τὰ ἀποστρεφόμενα φωνήεντα, γ'ὰ νὰ μὴν πειράζουσι τὸν ἀναγινῶστι ἴσως, πλὴν τὸν λέμε πῶς ὄλο ἔχει ν' ἀκολουθῇ τοὺς κανόνας, τοῦ ἐδόσαμε τῆς προφορᾶς στὰ ποιητικά, τὸ ὅποιο εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ στὰ λογογραφικά· ὅ ἐστι νὰ δ'αβάξῃ τὸν παρόντα λόγο κατὰ τὴ ζωντανῇ προφορᾷ μας. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῶν ἐν τέλει παραφύλλων ποίημα ἐκ δέκα στίχων Ἄρχ.
Ὁ μέγας σου ὁ πόθος νὰ τζιρίξῃς τὰ ἐδῶ. Συναδούεται δὲ τὸ ποίημα ὑπὸ τῶν παρατηρήσεων περὶ μέτρον.
2320. 307. Χαρτ. 8. XVIII.
1. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἱατροφιλοσόφου τε καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Γεωργίου τοῦ Κορεσίου" Ἑρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.
Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου. Προτάσσονται δὲ α'. "Μαρτυρία διαφόρων περὶ Γεωργίου τοῦ Κορεσίου συγγραφέως τῆς παρούσης βίβλου."—β'. "Τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γάζης Παΐσιου τοῦ Διγαρείδους Ἐπιγράμματα εἰς τὸν τρισόφον Γεώργιον τὸν Κορέσιον."
2. "Περὶ τῆς μάχης τοῦ Γῶθ καὶ τοῦ Μαγῶθ."
Ἄρχ. Ἐφιστάνει ἀξιὸν τὸν Ἰεζεκ.
3. "Τίνι τρόπῳ ὁ Ἰούδας ἐπὶ τοῦ Μεσσία ἀναστήσεται."
4. "Περὶ τῶν ἔτων ἀπὸ κτήσεως κόσμου" σημειώσεις χρονολογικά.
2321. 308. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἄνωνύμου Συγγραφῆ φυσικῇ καὶ φιλοσοφικῇ.
Ἄρχ. [II]ολὺ τοῖς φύσει τῶν ὄντων συνεστῶσι τὸ δυνάμει ἐπιπολάζει. Ὁ κῶδιξ μένει ἀτελής.
2322. 309. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Τύποι ἐπιστολῶν.
2. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραινεσις. Ἄνεπίγραφος καὶ κολοβή.

3. Νικηφόρου Βλεμμύδου Λογική.
'Εν τέλει Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἀναστασίου τοῦ Παναγιώτου Οἰκονόμου κατὰ τὸ αψνα^α (=1751).

4. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.
'Επαναλαμβάνεται μόνον μέρος αὐτῆς.

5. Γεωργίου Σουγδουρῆ "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν μέθοδον τοῦ Ἀριστοτέλους Προδιοίκησις ἥτοι εἰσαγωγή."
'Ελλιπής, ἐκκοπέντων φύλλων τινῶν ἐν τῷ μεταξὺ, καὶ κολοβή.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 4 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2323. 310. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Περὶ βαθμῶν συγγενείας (ἀκέφ.) ἐν τῇ καθωμλημένην.

2. "Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος

τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Παντωνῆ [Σπανδωνῆ:] Διασάφησις τῆς κατὰ τριμετρίαν κληρονομίας ἐννόμου ὑποθέσεως .."

3. "Ἐρωτήματα παρὰ τοῦ ἁγίου Δημητριάδος... λυθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου κυρίου Παντωνῆ."

4. "Ἰπποκράτους ἀφορισμῶν" τμήματα ὀκτώ.

2324. 311. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Λογικὴ Γενουεσιού ἐκ τῆς Ἰταλίδος φωνῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον μεταφρασθεῖσα."

2. "Ἐπίπεδος τριγωνομετρία."

Τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 ἡ ἀρχὴ εὔρηται ἐν τῷ τέλει, τῶν φύλλων ἀναστροφῶς ἐχόντων πολλαχοῦ καὶ καθ' ὅλου συγκεχυμένων ἐν τῷ κώδικι.

*2325. 312. Χαρτ. 8. XVIII.

"Σύνοψις κωνικῶν τομῶν"

μετὰ πολλῶν σχημάτων ἐν τῷ τέλει.

2326. 313. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.

1. Σημειώσεις γραμματικά.

2. "Ῥιζέττα διὰ τὴν μουστάρδαν."

3. "Οἱ τύποι τῆς κατὰ τοὺς Ἀραβας γραμματικῆς" διὰ χαρακτήρων ἑλληνικῶν.

4. Ἀθανασίου Χριστοπούλου Ποιήματα ἐκ τῶν ἔρωτικῶν.

5. Προβλήματα ἀριθμητικά.

6. Ἑρμηνεία καὶ ἐτυμολογία λέξεων ἑλληνικῶν.

2327. 314. Χαρτ. 16. XVIII.

"Γεωργίου τοῦ Δεκαπηνού Περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων."

2328. 315. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ Χαρακτήρες ἐπιστολῶν διάφοροι, μεθ' ὧν καὶ Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως καὶ τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἐτέρων μεταγενεστέρων ἄλλογίμων ἀνδρῶν ἐπιστολαὶ ἰδιόχειροι ἑλληνικαὶ καὶ ἀπλαι."

Προτάσσεται Πίναξ ἀκριβῆς τῶν περιεχομένων ἐπιστολῶν, ὧν πολλαὶ αὐτόγραφοι. Εἰσι δὲ Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως, Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Γερμανοῦ Νύσσης, Κωνσταντίνου Γουλιανοῦ, Ἀνδρέου Δικινίου, Κωνσταντίνου Δούκα Βοεβόδα, Βαρθολομαίου Ἡρακλείας, Παχωμίου Φιλίππων καὶ Δράμας, Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ ἱατροῦ, Ἀπολογία Διονυσίου Βυζαντίου εἰς τὰς περὶ τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ ψήφους, Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Ἰακώβου Γαβριηλοπούλου, Χουρμουζίου Βυζαντίου, Θεοδοσίου μεγάλου αὐθεντικοῦ γραμματικοῦ.

2. Θεοδοσίου Μηδείας Ὑμνοι καὶ ἱαμβικὰ ποιήματα.

3. Ἰωάννου Καρυοφύλλου, Ἰωάννου μεγάλου πριμμικηρίου καὶ ἄλλων Ἐπιγράμματα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

2329. 316. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Ἐρμογένους Τέχνη ῥητορικὴ διαιρητικὴ περὶ τῶν στάσεων."

2. Μελετίου Ἀθηνῶν Ῥητορικὴ

"διαλαμβάνουσα περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν, περὶ τῶν γενῶν καὶ διαιρέσεως τῆς ὁμιλίας." Κεφ. ι'.

Ἡ ῥητορικὴ αὕτη ἐν τῷ κώδικι 2305 (292) προσγράφεται τῷ Σουγδουρῆ.

'Εν τέλει Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰλαριώνοιο ἱερομονάχου, δ καὶ γέγραπται ὑπ' αὐτοῦ.

2330. 317. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Ἰπποκράτους Περὶ φύσεως ἀνθρώπου" (ἀκέφ. κολ.).

2. Συνταγαὶ τινες ἐν τῇ καθωμλημένην.

3. "Ζωολόγιον τῶν δώδεκα μηνῶν."

2331. 318. Περγ. X.—XIV.

Φάκελος

περιέχων διάφορα ἀποσπάσματα καὶ σπαράγματα κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ἕλης, ἰδίως δὲ λόγων πανηγυρικῶν καὶ Βίων ἁγίων.

2332. 319. Χαρτ. XIV.—XIX.

Φάκελος

περιέχων διάφορα φυλλάδια καὶ σπαράγματα κωδίκων, ἰδίως τοῦ XIX αἰῶνος, τὰ πλεῖστα ὄλως ἄσημα. Ἐν τούτοις Κανόνες, Ἀκολουθίαι, Ἐξηγήσεις λόγων κτλ.

2333. 320. Χαρτ. XIV.—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων ὄλως ἀνάξια λόγου. Ἐν τούτοις φύλλα τινὰ κώδικος μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐν φύλλον (XVI αἰῶν.), ἐν ᾧ ἀπόκομμα βραχέος χρονικοῦ. Ἄρχ. ἔτους 5 Ἰοβ' μηνὶ Ἰουλίῳ ἐπῆραν τὴν Μιτυλήνην οἱ Τούρκοι. Τέλ. τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ' ἔλαβεν καὶ τὴν Μονεμβασιά.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ

2334. 1. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 78).
Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας Κεφάλαια παραινετικά 66
 πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λέοντα.
 'Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ρψνδ' ἔτει Ἰουλίῳ ε' (=1754) εἰς Μονοστῆρι Μπουρνόσκης τοῦ ἀγίου καὶ Ζωοδόχου τάφου διὰ χειρὸς Ἰωαννάκη Λεῖβη ποστελνίκου τοῦ ἐκ Σωτήρος τῆς Ζαγοράς.
2335. 2. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ἠθικῶν.
 α'. Περὶ παίδων ἀγωγῆς.—β'. Περὶ τοῦ ἀκούειν κακῶς.—
 γ'. Περὶ πολυπραγμοσύνης.
 2. Θεμιστίου Λόγοι.
 α'. Περὶ φιλίας.—β'. Περὶ τῆς φιληκοῦτος τοῦ βασιλέως.—
 γ'. Προτρεπτικὸς Νικομηδεύσιν.
 Ἄπαντα περιέχουσι τὸ κείμενον μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.
2336. 3. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
2337. 4. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολοβ.).
2338. 5. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 78).
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Ὁ κῶδιξ περιβάλλεται ὑπὸ ξένου φύλλου (Περγ. XVI. σελ. 2) περιέχοντος ὕλην ἐκκλησιαστικὴν.
2339. 6. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἐξηγήσεις διάστιχοι λόγων ἐκκλησιαστικῶν.
 ρψπ5' Σεπτεμβρίου κ5' (=1786) ἐν Δημητσάνῃ.
2340. 7. Χαρτ. 8. XVIII.
 Γραμματικὴ.
2341. 8. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτικοῦ.
 Θεοῦ τῷ δῶρον καὶ Ἰωαννικίου κόπως κατὰ τῷ ρψκζ' Σεπτεμβρίου κη' (=1727).
2342. 9. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἰσοκράτους, Δημοσθένους καὶ Φωτίου πατριάρχου
 Λόγοι μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.
 ρψπβ' 1782 Ἰωάννης Σπυλιώτου ὁ ἐκ Δημητσάνης.
2343. 10. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2344. 11. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία καὶ εὐχαί.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν σχηματολόγιον ἐγράφη ἀρχήθεν διὰ χειρὸς Ἀντωνίου ἱερομονάχου. Τὰ νῦν δὲ ἀνακαινουργώθη καὶ ἐγράφη ὀλίγον καὶ μικρὸν τίποτε παραεὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων Ἀλυπίου τινὸς τοῦ Κρητὸς ...ἐν ἔτει 'ρσσια' ἐν μηνὶ Αὐγούστου κῆ' (=1703).
2345. 12. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκολουθία διάφοροι.
 Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου περγαμηνῆς, ἐξωθέν τε (Περγ. X. σελ. 2) καὶ ἔσωθεν (Περγ. XI.). Ἄμφοτέρων τὸ περιεχόμενον ἐκκλησιαστικόν.
2346. 13. Χαρτ. 8. XVI.
 Ἀκολουθία καὶ εὐχαί (κολοβ.).
2347. 14. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ διάφοροι.
2348. 15. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία (σελιδάριον).
 Ἐν τέλει φύλλον χάρτου ῥωσικὸν συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος.

2349. 16. Χαρτ. 8. XVI.
1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. 'Η λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
2350. 17. Χαρτ. 8. XVI.
1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (κολοβ.).
2351. 18. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι διάφοροι
2352. 19. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι.
2353. 20. Χαρτ. 8. XVI.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολ.).
2354. 21. Χαρτ. 16. XVII.
1. 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. 'Ακολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως.
3. 'Εκλογή γνωμῶν φιλοσόφων.
4. Βροντολόγιον.
5. Σεληνοδρόμιον.
6. Σεισμολόγιον.
2355. 22. Χαρτ. 16. XVI.
Νομοκάνων.
Περὶ πνευματικῶν, περὶ ἀρχιερέων, περὶ κληρικῶν, περὶ
ιερέων, περὶ μοναχῶν, περὶ ιερομονάχων. Κεφ. 235.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Αρσενίου πόντος.
2356. 23. Χαρτ. 16. XVII.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
'Εν τέλει 'Η παρούσα Λειτουργία ἐγρᾶφη παρ' ἑμοῦ
εὐτελοῦς Ἀντωνίου ιερομονάχου νὰ εὑρίσκηται ἐν τῇ
ἀγίᾳ καὶ ιερᾷ τραπέζῃ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ
ὁ τρλμήσας ἐξῴσαι αὐτὴν νὰ τοὺς ἔχη ἀντιδίκους ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως ὁμοίως καὶ τὸν ἀφορισμὸν μετὰ τῶν
ιεροσύλων—,ζρνβ' (=1644).
2357. 24. Χαρτ. 16. XVII.
1. "Μέθοδος περὶ τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου."
2. 'Ακολουθία εἰς τὴν Ἀνάστασιν.
3. "Νουθεσίαι διδακτικαὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν
υἱόν του."
4. 'Ιστορία Σωσάννης ἑμμετρος,
ἀντίγραφον τῆς τυπωθείσης τῷ αχπβ' (=1682) παρὰ Ἀνδρέα
τῷ 'Ιουλιανῷ ἐν Βενετίᾳ, ἣτις ἐκδοσις οὐ σημειοῦται παρὰ
Βρετῶ.
2358. 25. Χαρτ. 16. XVIII.
Εὐχαὶ διάφοροι.
2359. 26. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.
2360. 27. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παΐσιου μητροπολίτου Ῥόδου 'Ιστορία τοῦ ἁγίου
ὄρους Σινᾶ διὰ στίχων.
2. Συναξάριον ἀκέφαλον ἐν ἀπλῇ φράσει.
'Αρχ...τοῦ βασιλέως· οἱ πτοχοὶ πάλι ἐβαστούσαν
πουλία πολλῶν γενεῶν τόσον ὅπου ὁ τόπος δὲν τοὺς
ἐχώριεν ἀπὸ τὰ τετράποδα καὶ τὰ πουλία, ὅπου ἤφεραν
εἰς τὴν θυσίαν καὶ ἀπὸ τὰς φονὰς τῶν ἀλόγων ζώων
ὅπου ἄδικος ἐσφάζονται.
2361. 28. Χαρτ. 16. XVI.
Εὐχαὶ διάφοροι (ἀκέφ. κολοβ.).
2362. 29. Χαρτ. 16. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι
2363. 30. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2364. 31. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2365. 32. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2366. 33. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 177—300).
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2367. 34. Χαρτ. 16. XVIII.
Πατερικόν.
'Εγρᾶφη ἐν τῇ σκῆτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῶν
'Ιβήρων, ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ εψπα' σωτηρίου ἔτος
κατὰ μῆνα Δεκέμβριον... (=1781).
2368. 35. Χαρτ. 16. XVIII.
'Ακολουθίαι καὶ εὐχαί.
2369. 36. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνολόγιον καθ' ἑορτάς.
2370. 37. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ (κολοβόν).
2371. 38. Χαρτ. 8. XVI.
Εὐχολόγιον (κολοβόν).
2372. 39. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναῖον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2373. 40. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνοευχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).
2374. 41. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνοευχολόγιον.
2375. 42. Χαρτ. 8. XVI.
"Νόμιμον πᾶν πλουσιώτατον..."
'Εν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ· Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχη
εἶμεν τοῦ εὐτελοῦς Δοσιθέου ιερομονάχου ἐξ Ἀγίου
ὄρους ἐκ τῆς μονῆς τὸν ἅγιον Τεσσαράκοντα μαρτύρων.

2376. 43. Χαρτ. 8. XVII. **Ψαλτήριον καὶ ὕμνοι Θηκαρά.**
Ετούτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ ἀγίου Παντελε-
ήμονος.
2377. 44. Χαρτ. 8. XVI. **Ὑμνοι καὶ εὐχαί.**
2378. 45. Χαρτ. 8. XV. **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Θεολογικόν.**
Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ τιλφώβρωτος.
2379. 46. Χαρτ. 4. XVII. **Μηναῖον Νοεμβρίου.**
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μηναῖον χειρὶ Ματθαίου μονα-
χοῦ καὶ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου, ἐν ἔτει ἴσρκδ' μηνὶ
Ἰουνίω... (=1616).
2380. 47. Χαρτ. 4. XV. **Τριῶδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).**
2381. 48. Χαρτ. 4. XVIII.
1. **Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως Λογική.**
2. **Πρόκλου Σφαῖρα, περὶ ἄξονος καὶ πόλων.**
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἔτει αψμε' (=1745) ἐν μηνὶ
Αὐγούστῳ θ' καὶ τὸδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Εὐσταθίου
υἱοῦ Γεωργίου ὅστις ὑπῆρχεν ἐκ χώρας ὀνομαζομένης
Μαλαλά.
2382. 49. Χαρτ. 8. XVIII. **Ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμιλημένην.**
1. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Παραίνσεις πρὸς τοὺς νέους.**—
2. **Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων.**—3. **Τοῦ αὐτοῦ**
Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—4. **Πλουτάρχου Πῶς ἂν τις ὑπ'**
ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.—5. **Τοῦ αὐτοῦ Περὶ κολάκων.**—6. **Τοῦ**
αὐτοῦ Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.—7. **Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον.**
—8. **Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας.**
2383. 50. Χαρτ. 8. XVIII.
1. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ φιλοπτωχίας.**
2. **Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικός.**
3. **Τοῦ αὐτοῦ Περὶ θυμοῦ (μέρος μόνον).**
4. **Ὁμήρου Ἰλιάδος μέρος τοῦ Β.**
5. **Προγυμνάσματα εἰς τὴν θεματογραφίαν.**
6. **Δημητρίου τοῦ Πεπαγωμένου Σύνταγμα περὶ ποδά-
γρας.**
7. **Ζητήματα περὶ ἐξαγορεύσεως**
ἐν τῇ ἀπλῇ γλώσσῃ γεγραμμένα τῷ ἀρχαί' (=1681).
8. **Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δ'**
τὸ δ'.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—4 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλη-
μένην, τὸ δὲ 1 καὶ μετὰ σχολίων ἐν τέλει.
2384. 51. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 51). **Διάφοροι ἀκολουθίαι (ἀκέφ. κολοβ.).**
2385. 52. Χαρτ. 8. XVI. **Μηνοευχολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).**
2386. 53. Χαρτ. 8. XVIII. **Τύποι ἐπιστολῶν.**
Ἐν φ. 27 β' "Γράμμα σιγγιλιώδες τῆς ἱερᾶς μονῆς Κοσινίτζης.
Ἰερεμίας ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης." Ἀρχ. "Ἐφθασαν
μὲν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν ἀγιώτατοι πατριάρχαι ἐκεῖνοι.
Τέλ. (φ. 28 β) Καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ
καὶ πατριαρχικῇ μεγάλῃ μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη
τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας καὶ ἐπικεκλημένη τῆς Κοσινίτσης
εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐν ἔτει ζνβ'
<αψμδ' > μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ. β'.
2387. 54. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 266).
"Ἐγχειρίδιον συντεθὲν εἰς φράσιν πεζῶν παρὰ
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Περὶ τῆς νεωτερισθείσης
ἀρχῆς τοῦ Πάπα."
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος κατὰ
τὸ 1743^{ον} ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 27.
2388. 55. Χαρτ. 8. XVI. **Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.**
2389. 56. Χαρτ. 8. XVIII. **Εὐχαὶ ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ.**
2390. 57. Χαρτ. 8. XVIII. **"Νόμος ἐκκλησιαστικὸς τε καὶ πολιτικός." (Νομο-
κάνων.)**
2391. 58. Χαρτ. 8. XVII. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2392. 59. Χαρτ. 8. XVIII. **Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.**
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν φυλλάδιον ἐγράφη διὰ συνδρο-
μῆς τοῦ παπᾶ Διονυσίου προηγουμένου τῆς σεβασμίας
μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου καὶ ἀφιερῶθη ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸν
ναδὸν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων. Ἐπι ἔτι αψξξ' (=1767)
χειρ εὐτελοῦς Κωνσταντίνου ἱερομονάχου.
2393. 60. Χαρτ. 8. XVIII. **"Εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] ἐξ ἀπορ-
ρήτων Γραμματικῆν θέματα...
τοῦ ἐν μακαρίοις Μακαρίου διδασκάλου τῆς Πάτμου."
Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλων (Περγ. XI. σελ. 2) ἐκκλησια-
στικοῦ περιεχομένου.**
2394. 61. Χαρτ. 8. XVIII. **Θέματα εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν.**
Ὁ κώδιξ λίαν ἐφθαρμένος.
2395. 62. Χαρτ. 8. XVIII. **"Ἐξήγησις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ."**
Ἰωάννου Δημητσαναίου Σπηλιωτοπούλου.

2396. 63. Χαρτ. 8. XVIII.
 Λουκιανού Ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμλλημένην.
 1. Ἐνύπνιον.—2. Προμηθεὺς ἢ Καύκασος.—3. Περὶ τῶν ἐπι-
 μισθῶ συνόντων.—4. Τύβαρις.—5. Περὶ πένθους.—6. Πατρίδος
 ἐγκώμιον.—7. Περὶ τοῦ μὴ πιστεύειν βραδίως τῇ διαβολῇ.

2397. 64. Χαρτ. 8. XVI.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθίαι.

2398. 65. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχαὶ διάφοροι.

2399. 66. Χαρτ. 8. XVI.
 Τριῶδιον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2400. 67. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ὁμήρου Ἰλιάδος Α.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ τῶν καθ' ἑαυτόν.
 3. Τοῦ αὐτοῦ Χριστὸς πάσχων (ἀτελής).
 4. Τοῦ αὐτοῦ Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον
 φυγῆς ἔνεκεν.
 Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλλημένην.
 Ἐγρᾶφη ἀψπέ' Ἰανουαρίου κγ' (=1785).

2401. 68. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Σοφοκλέους Αἴας.
 2. Ὁμήρου Ἰλιάδος Γ καὶ Δ.
 3. "Πρῶται ἀρχαὶ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας."
 4. Πλάτωνος Μενέξενος.
 5. Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδης Β'.
 6. "Γαβρίου Ἑλληνοσ τετραστίχα."
 Ἄπαντα ἐν μεταφράσει εἰς τὴν νέαν ἐλληνικὴν.

2402. 69. Χαρτ. 8. XVI.
 Ψαλτήριον (ἀκέφαλον, κολοβόν).

2403. 70. Χαρτ. 16. XVI.

Θηκαράς.

Ἐν τέλει τὰ ἐξῆς λαμβεῖα (καταλογάδην).
 Τέλος εἰληφεν ἡ θεία βίβλος αὕτη
 ἢ μαργαρόδης τοῦ Νέου Παραδείσου·
 ὅσοι δὲ ταύτην ἐντύχεται τὴν δέλτον
 πρέσβειν αἰτεῖτε ἀδελφοὶ καὶ πατέρες
 τὸν κτισόμενον τὴν θεῖαν βίβλον ταύτην
 τὸν φιλόξενον καὶ κλινὸν Θηκαράν τε.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Εὐθυμίου
 μοναχοῦ δὲ τὴν κλίσιν, ἀλλ' οὐ τὸ ἔργον·
 τέλος λαμβάνη μηναν δὲ τὸν Γεννάριον
 τὴν πρώτην τοῦδε ἁγίου Βασιλίου
 ἐν ἔχρονείᾳ ἀφ' οὗ κατὰ σάρκα
 χιλίους πεντακοσίους διπλὴ δέκαδην (=1520).

2404. 71. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 142).
 Γεωργίου Λακαπηνῶ καὶ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Ζαρίδου
 Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι (ἀκέφ. κολοβ.).
 Σφύζονται β'—λβ'. Ἡ δὲ πρώτη λείπει μὲν, σφύζονται δ'

αὐτῆς ἢ μετὰ τὸ κείμενον καὶ τὸ διάστιχον σχῆδος ἐρμηνεῖα. Τῶν
 ἐπιστολῶν ἡ ζ' ἐπιγράφεται "τῷ Παλαμῶ," ἡ δὲ ι' "τῷ Ζαχαρίᾳ."

2405. 72. Χαρτ. 8. XVIII.
 Θέματα εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἑλληνικόν.

Ἐγρᾶφη αψψ' Ἀγούστου κ' ἐν Δημητζίανη. Τὸ περι-
 κάλυμμα τοῦ κώδικος ἀποτελοῦσι φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2)
 ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

2406. 73. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 60).

1 (φ. 1 α). "Περὶ τῶν γενομένων ἐν Περσίᾳ
 παραδόξων μυστηρίων περὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν ὅτι πρῶτον
 Πέρσαις ἐγνώσθη ἢ ἐπιφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ περὶ τῶν μάγων καὶ τοῦ ἀστέρος διεγρηθέντων παρὰ Ἀφρο-
 διτιανοῦ φιλοσόφου."

2 (φ. 9 α). "Ἰππολίτου τοῦ Θηβαίου Περὶ τῆς
 συγγενείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

3 (φ. 18 α). "Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ περιθανμάστου
 μεγάλου Νικολάου."

4 (φ. 21 β). Ἐτερον θαῦμα τοῦ μεγάλου Νικολάου.

5 (φ. 28 α). Διήγησις περὶ τῆς πρώτης, δευτέρας
 καὶ τρίτης εὑρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

6 (φ. 44 β). "Τοῦ ἁγιοπάτου πατριάρχου κῦρ Καλ-
 λίστου Περὶ θεωρίας."

7 (φ. 47 α). Περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν.

8 (φ. 49 α). Δαμασκηνῶ τοῦ Στουδίτου Παραίνεσις
 πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι.

9 (φ. 59 β). Περὶ κοινοβίου.

Συνεσταχωμένοι ἐν τέλει εὑρηται τὸ ἐξῆς ἐντυπον· "Βιβλίον
 ὠραιότατον περιέχον στίχους πολιτικούς κατὰ πολλὰ ψυχοφελείς·
 εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα, εἰς τὸν
 μάταιον κόσμον, εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν, καὶ ἕτερα διάφορα
 πρὸς ψυχικὴν ὠφέλιαν χρῆζοντα· παρὰ Ἀκακίου ἱερομονάχου
 τοῦ Διακρούσση τοῦ ἐν Κεφαληρίας συντεθέν· καὶ μετὰ πλείστης
 ἐπιμελείας παρ' αὐτοῦ διορθοθὲν καὶ τυπωθὲν ἰδίως αὐτοῦ ἀναλώ-
 μασι. Ἐνετίησιν, ἀχνθ' παρὰ Ἀνδρέᾳ τῷ Ἰουλιανῶ" ἐκ σ.
 104 (λείπει παρὰ Βρετῶ).

2407. 74. Χαρτ. 8. XVIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγου εἰς τὴν Ἐξαήμερον
 κδ'.

Καὶ τὸδε Ἰωάννη Σπηλιωτοπούλλῳ μετὰ τῶν φίλων.

2408. 75. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἐξηγήσις κατὰ λέξιν τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτω-
 ῆχου.

2. "Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Περὶ τῆς ὑπακοῆς,
 τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ ἄκου πόθεν
 ἐκλήθησαν."

3. "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου
 Ἐξηγήσις εἰς τὴν τιμωτέραν."

4. Δημοσθένους Ὀλυνθιακοῦ Α' ἢ ἀρχή.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Κατὰ Ἰουλιανῶ
 Στηλιτευτικὸς Α' μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθω-
 μλλημένην.

2409. 76. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀσκητικὴ ἀκολουθία καὶ Θηκαρῶς (κολοβός).
2410. 77. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Σχόλια εἰς τὸ Ψαλτήριον.
2. Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ.
2411. 78. Χαρτ. 8. XVI.
Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2412. 79. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 178).
1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ κατηχητικοί.
2. Δηγήσεις καὶ ιδιώγραφα (ἄνευ διαφέροντος),
ἐν οἷς καὶ “Περὶ τῶν νόμων ὅπου ὁ Σόλων ἔβαλεν εἰς τὴν Ἀθήνα.”
3 (σ. 124—139). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς Βαρλαάμ
μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.
Ἐν σ. 78 “Ἱστορίαι μερικαὶ ἀπὸ μίᾳ φιλάδα” ἀνωθεν δὲ γέγραπται: “ἀπο ἓνα παμπάλαιον κακογραμένον ἀντεγράφησαν αὐταὶ αἱ Ἱστορίαι.”
2413. 80. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 143).
“Περὶ τῶν τεσσάρων τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλληνο-Ρωμαίων διάλεκτον παρὰ Ἰωάννου Κομνηνοῦ (γρ. Κομνηνοῦ) τοῦ ἱατροῦ.”
Διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη. 1 (φ. 9 β) “Περὶ θανάτου.”—2 (φ. 26 α) “Περὶ τῆς μελλούσης φρικτῆς κρίσεως.”—3 (φ. 56 α) “Περὶ τοῦ Ἄδου.”—4 (φ. 84 α) “Περὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας.”—Ἀφιεροῦται δὲ (φ. 2α—3α) “Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ὑψηλοτάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Βασσαράβα βοεβόνδα τῷ Βραγκοβάτῳ... ἐν ἔτει αχ4θ' ἐν Βουκουρεστίῳ.”
2414. 81. Χαρτ. 8. XIX. (φ. ργγ').
“Ἀρμονία εὐαγγελικὴ ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.”
2415. 82. Χαρτ. 16. XVII.
1. Ἐκλογή γνωμῶν.
2. Νεοφύτου Ἐξομολογητάριον.
3. Εὐχαί.
4. Συλλογὴ ἐκ τῶν πατερικῶν καὶ ἁγίων τῆς ἐκκλησίας.
Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλων ἐφθαρμένων (Περγ. XII. σελ. 2) ἕλης ἐκκλησιαστικῆς.
2416. 83. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 357).
1. “Ἐξηγήσεις κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου. Τετράστιχα ἱαμβικά καὶ ἱεροελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ.”
2. Σοφία Σειράχ.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους.
4. Θαλασσίου Πρώτη ἑκατοντὰς περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας.
5. Ἰσοκράτους Πρὸς Εὐαγόραν.
6. Βίος Αἰσώπου.
7. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντινοῦ Χρηστοθήθεια.
“Ἀπαντὰ εἰσω ἐξηγήσεις εἰς τὴν καθωμιλημένην. Τὸ περικάλυμμα ἐκ φύλλου ἐφθαρμένου (Περγ. XII. σελ. 2) ἕλης ἐκκλησιαστικῆς.
2417. 84. Χαρτ. 8. XVII.
Θεοφάνους ἀρχιεπισκόπου Σικελίας τοῦ Κεραμέως Ὀμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Τέλος τοῦ παρόντος Μαρτύου 12. 1639.
- *2418. 85. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 121).
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν φ. 117 α διὰ γραμμάτων χρυσῶν Ἡ παρούσα λειτουργία ἀντεγράφη ὑπὸ Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐν Θήβαις τῆς Βιοτίας εἰς τὰς αχξγ' μηνὶ Μαΐῳ εἰς τὰς κ' (=1663), ἐν δὲ θυρεῶ τινι Θεοδοσίου ἱερομονάχου ὑπάρχει.
Ὁ κῶδιξ γέγραπται μετὰ πολυτελείας, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐπιτίτλων, ὥραιων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ (φ. 93 β) τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.
2419. 86. Χαρτ. 16. XVII.
Νομοκάνων ἐκ κεφ. σμξ'.
2420. 87. Χαρτ. 16. XVII.
Ἐξομολογητάριον ἐν τῇ καθωμιλημένην.
2421. 88. Χαρτ. 16. XIX.
Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.
2422. 89. Χαρτ. 16. XVII.
Εἰρημολόγιον.
2423. 90. Χαρτ. 16. XVII.
1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.
2. Βίος ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.
3. Βίος Εὐφημιανοῦ.
4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εὐχὴ ἐγκωμιαστικὴ εἰς τὴν Θεοτόκον (κολοβ.).
“Ἀπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένην.
2424. 91. Χαρτ. 16. XV.
“Λόγοι κανονικοὶ περὶ ἱερέων καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.” (κολοβ.).
2425. 92. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα ἱαμβικά καὶ ἠρωελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ ἀπάσῃ Παλαιᾷ Γραφῇ.
2. Σοφία Σειράχ.
3. Φωτίου Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς.

4. "Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου... Ἑρμηνεία δι' ἰαμβικῶν μέτρων πρὸς Σέλευκον."

Τέλος ἐν Δημητσάνῃ αψιζ' (=1790) διὰ χειρὸς Ἱεροθέου μοναχοῦ.

5. Θαλασσίου Περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας ἑκατοντὰς πρώτη.

6. Διάλογοι ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων.

7. Νείλου ἐπισκόπου Νουθεσίαι κατ' ἀλφάβητον.

8. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνώμαι μονόστιχοι.

9. Τοῦ αὐτοῦ Παραρηγητικὸς πρὸς Φιλόπονον.

Προτάσσονται ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Χαρτ. ιη'), ἐν οἷς περιέχονται πολιτικοὶ στίχοι ἐκκλησιαστικῆς ὕλης, ἀκέφ. καὶ κολοβ.

*Αρχ.

Καὶ μάλιστα μ' ἀπόφασιν εἶναι κατηραμένους καὶ βασιλείας οὐρανῶν εἶναι ὑστερημένους.

2426. 93. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ὑμνοὶ ἰαμβικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον.

2. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.

4. "Τοῦ πανσεβάστου καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον, περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα, ἐν ᾧ δεικνύται τίνα αὐτῶν εἶσιν ἀμετάβατα, τίνα δὲ μεταβατικά."

5. Ἀριστοφάνους Νεφέλαι (κολοβ.).

6. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον (βραχυτάτον).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 5 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2427. 94. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Περὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ περὶ τῶν ναῶν ὧν εἴγερεν."

2. "Περὶ το σχῆμα τῆς γῆς."

3. Περὶ τῆς μονῆς Βατοπεδίου.

4. Περὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου.

5. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

6. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου.

7. Ἐκλογὴ ἐκ τῶν πατέρων.

8. "Διηγῆσεις καὶ θαύματα γενόμενα ἐν τῷ ἁγινύμῳ ὀρει πλησίον εἰς τὰς Καρές."

9. "Καὶ ἄλλον δὲ θαύμα ἀκοῦσατε ὅπου ἔγιεν εἰς αὐτὴν τὴν σκῆτην."

10. "Βίος καὶ πολιτεία Κοσμά ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου."

11. "Λόγος περὶ τὰς μεθοδίας τοῦ Διαβόλου."

12. Ἐκλογὴ ἐκ τῶν πατέρων.

13. Ἐκλογὴ γνώμων μονοστίχων.

14. Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ.

15. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγοι τινές.

16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι τινές.

17. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2428. 95. Χαρτ. 16. XVII.

Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2429. 96. Χαρτ. 16. XVI.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ ἐν τῇ καθωμλημένη.

2430. 97. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 311).

1 (σ. 1). Εὐχαὶ πρὸ τῆς μεταλήψεως καὶ μετ' αὐτῆν.

2 (σ. 18). "Ἐχθρικὴ ἐπιστολὴ πρῶν Τουρνόβου πρὸς Λουκᾶ διάκονον τὸν Νικαέον."

3 (σ. 19). "Τοῦ αὐτοῦ Λουκᾶ Πρὸς τὸν Τουρνόβου."

4 (σ. 27). Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ Πρὸς ἕτερον, καὶ ἄλλη.

5 (σ. 41). Τύποι ἐπιστολῶν.

6 (σ. 48). "Ἀλφάβητον πρὸς νουθεσίαν" ἐν στίχοις.

*Αρχ.

Ἀρχιερεῖς καὶ οἰγουμένοι, μοναχοὶ καὶ μοναχαῖς ὅπου θέλεται νὰ μῆται τοῦ Κυρίου ταῖς αὐλαῖς.

7 (σ. 52). "Ἐτεροὶ στίχοι θρηνητικοὶ καὶ κατ' ἀλφάβητον διὰ τὴν ἐξωρίαν τοῦ Ἀδάμ."

*Αρχ.

Ἀδάμ ἐν θρήνῳ κέκραγεν οἶμοι τῷ ταλαιπῶρ ὅτι δεινῶς ἐξέπεσα τρυφῆς τοῦ παραδείσου.

8 (σ. 54). "Φιλονικία κατ' ἀλφάβητον τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Χάροντα."

*Αρχ. Ὁ ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπος εἶμαι Χάροντα καὶ σύ σε κυνηγάρης ἀπόμην νέος βρίσκομαι, πῶς ἤλθες νὰ μὲ πάρεις;

Ὁ χάρος.

Ἀνθρωπος εἶσαι ἀληθῶς ἀπὸ Θεοῦ πλασμένος μὰ γὼ εἶμαι πεμπάμενος καὶ ἐτζη ὀρισμένος.

Τέλ. Ὁ ἄνθρωπος.

Ὡ Παναγία δέσποινα ἐτζη ὁμολογῶ σε καὶ ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ τιμῶ καὶ προσκυνῶ σε.

9 (σ. 62). Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἄλλοι κανόνες.

10 (σ. 161). "Περὶ ἡσυχίας."

11 (σ. 170). Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ πατερικοῦ.

12 (σ. 256). "Θεορία, Πρόλογος."

13 (σ. 257). "Τὸ ἐν τῇ Λαύρᾳ θεῖον καὶ φρικτὸν μυστήριον."

*Αρχ. Κατὰ τὸ 1690 ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ἐν ᾧ καὶ τὰ τῆς βασιλείας τέλη ἐξῆλθον, ἦτον τις διάκονος.

14 (σ. 262). Συνέχεια καὶ τέλος τῶν ὑπ' ἀρ. 12 Θεωριῶν.

Ἐν σ. 262. Ἐν ἱεροδιακόνοις ἐλάχιστος καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος ἀνάξιος Λουκᾶς ὁ Νικαεὺς.

15 (σ. 298). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

2431. 98. Χαρτ. 16. XVII.

Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.

2432. 99. Χαρτ. 16. XVII.
1. Παλασίου "Πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ."
'Ἐν τέλει. Παρα μὲν τὸν γραφέντα λόγον ἐν πρώτῃ ἐν εἰσι ἀρχοῦ. + 'Ἐν δὲ τὸ παρὸν ἐγγράφη ἐν ἰστέροις καμοῦ εὐτελοῦς Ἀββακοῦμ ἱερομονάχου ἐν εἰσι ἀρχοῦ (=1686).
2. "Διαθήκη τῶν τριῶν ἱατρῶν Γαλινοῦ, Ὑποκράτους καὶ Διοσκορίδου."
3. "Ἀρχὴ τοῦ Γαλινου Περὶ πόνου κεφαλῆς" κτλ.
4. Σύνταγαὶ διάφοροι.
5. "Ἀρχὴ τοῦ Ὑποκράτους Περὶ σπλήναν καὶ περὶ στόμαχοῦ."
6. Τινὰ ἐκ τοῦ πατερικοῦ (κολοβ.).
2433. 100. Χαρτ. 16. XVI.
1. Νομοκάνονος τέλος (ἀκέφαλον).
2. Περὶ οὐρανοῦ καὶ σελήνης.
3. "Ἐκ τοῦ νομοκανόνου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Ἐπιτίμια εἰς ἐξαγορεύοντας."
4. Περὶ ἐξομολογήσεων.
5. Νομοκάνονος (ἀκεφάλου) κεφ. 4γ—ρις'.
Κεφ. 4β' (ἀκέφ.) ἀρχ... γὰρ γέγραπται περὶ τῶν πιστευσάντων ὡς οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων ἔλεγε ἐἶδον. Κεφ. ργ'. "Περὶ γελοῦδων γυναικῶν ὅπερ λέγουσι τινὲς ὅτι ἀναροφῶσας αἶμα βρεφῶν καὶ θανατοῦσαι αὐτά. Τοῦτο εἶναι τοῦ διαβόλου πλάνη καὶ μὴν τὸ πιστεῦσαι τινὰς. Ὁ γὰρ Θεὸς θανατοὶ καὶ ζωογονεῖ, οἱ δὲ δαίμονες οὐδὲ εἰς χεῖρους ἔχουσι ἐξουσίαν. Καὶ γὰρ ὁ μέγας Νικηφόρος ὁ ὁμολογητῆς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μεγάλως ἠπέλησε τοὺς πιστεύοντας αὐτὰ κληρικοὺς μὲν καθαιρεῖ, λαϊκοὺς δὲ ἀφορίζει."
6. Λειτουργία τοῦ Ἐσπερινοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
2434. 101. Χαρτ. 16. XVI.
'Ακολουθία καὶ εὐχαί (ἀκέφ.).
Συνεσταχωμένον μετὰ τοῦ κώδικος εὑρηται ἐν ἀρχῇ τὸ ἔντυπον βιβλίον "Ψαλτήριον τῷ Δαβίδ. Ἐνετίησιν. Παρὰ Ἀνωτῶν τῷ Πινέλλω. ἀρχ'." (Λέπει παρὰ Βρετῶν.)
2435. 102. Περγ. 8. XIV.
'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
2436. 103. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2437. 104. Περγ. 8 μικρ. XII.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).
2438. 105. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2439. 106. Περγ. 8. XIII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφ.).
'Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII) περιέχοντα μέρος τοῦ Ἀκαθίστου ἕμνου.
2440. 107. Περγ. 16 μικρ. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2441. 108. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.
2442. 109. Περγ. 8. XIV.
Μηολόγιον (ἀκέφαλον, κολοβόν)
μετὰ φωνῶν διαστίχων. Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
2443. 110. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
2444. 111. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν κη' (κολοβ.).
Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ χαρτῶν.
2445. 112. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον
μετὰ φωνῶν, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.
2446. 113. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (κολοβ.).
2447. 114. Περγ. 4. XI. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.
- *2448. 115. Περγ. 4. XII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).
Γέγραπται διὰ μεγίστων γραμμάτων τῆς μικρᾶς γραφῆς, ὃν τὸ σῶμα ἔχει μῆκος 0,004. Κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐπιτίτλου ἐν ἀρχῇ, χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους γεγραμμένων τούτων ἢ τοῦ Ματθαίου λαν ἐφθαρμένη.
'Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ "Ἐτους ζ'ξ' ἱερατέβοντος το... ἀνικείας Καλλίνικος ἱερομόναχος ἀγῶρασεν τὸ παρὸν τετραεὐάγγελον... δῆμος ὁ Χασάπης τοῦ κῦρ Γεώργι ὁ υἱὸς ἀπο τοὺς Τούρκους διὰ ἄσπρα ψ' καὶ τὸ ἐπροσίλοσε τοὺς ἀγίους Τεσσαράκονταὶς ἔγουν εἰς τοῦ Ξεροποτάμου.
2449. 116. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηνάιον Σεπτ.—Μαρτίου μετὰ φωνῶν.
Γέγραπται διὰ γραμμάτων ὡς λεπτοτάτων.
2450. 117. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
Μηνάιον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου (κολοβ.).
μετὰ φωνῶν ἑνιαχοῦ.

- 2451.** 118. Περγ. 4. XII.
Εὐαγγέλιον μετὰ φωνῶν.
Εἰσὶ φύλλα ἀσύρραπτα ἐξήκοντα τὸν ἀριθμὸν. Γέγραπται δὲ πολυτελῶς διὰ μεγάλων γραμμάτων τοῦ μικροῦ ῥυθμοῦ (*minusc.*), ὧν τὸ σῶμα ἔχει μῆκος 0,005.
- 2452.** 119. Περγ. 4. X. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν κά—κγ'.
Εἰσὶ σπάραγμα κώδικος ἐκ φύλλων δέκα καὶ ἕξ.
- 2453.** 120. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Λόγοι πανηγυρικοὶ λη' εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.
Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ, ἐν ἔτει ,ζρκέ', μηνὶ Αὐγούστῳ κη' (=1617).
- 2454.** 121. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν ἐγράφη χειρὶ Ἰωακείμ ἱερομονάχου... ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ,ζρκζ', ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ (=1619) ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁθῶ.
- ***2455.** 122. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων δι' ὑδαρῶν χρωμάτων γεγραμμένων. Ἐν τέλει· Ἐτους ,ζωξωη' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ πέμπτῳ (=1559), Νεοφύτου μοναχοῦ.
- 2456.** 123. Χαρτ. 4. XVII.
Τετραεὐαγγέλιον.
Ἐν τέλει· Ἡ τοιαύτη καὶ ἱερὰ βίβλος τῶν ἁγίων εὐαγγελίων ἐγράφη χειρὶ εὐτελοῦς Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρνς' μηνὶ Ἰουλίῳ (=1648), διὰ συνδρομῆς Κωνσταντίνου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου· ἐξόδου δὲ καὶ δαπάνης τοῦ ἐν ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρᾶσι κυροῦ Ματθαίου τοῦ ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκῆτι τῆς μεγάλης Λαύρας ἐν τῷ ἱερῷ ναῶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου...
- 2457.** 124. Περγ. 4. XI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
Περὶ ἀκαταλήπτου σ', Κατὰ Ἰουδαίων σ', Περὶ ἱερωσύνης σ', Περὶ παρθενίας πρὸς τοὺς ἔχοντας συνεισάκτους παρθένους. Τέλ. (κολοβ.) καταμανθάνειν κάλλος ἀλλότριον καὶ καταισχύνειν μὲν αὐτὸ, βλάπτειν δὲ τοὺς ἀσθενεστέρους... Ἐν τῷ προτασσομένῳ τοῦ κώδικος πίνακι σημειοῦνται καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ ἐπιστολαί, ἀλλὰ λείπουνσι, κολοβοῦ ὄντος τοῦ κώδικος.
- ***2458.** 125. Χαρτ. 4. XVII.
Εὐαγγέλιον
μετὰ καὶ Μηρολογίου τῶν εὐαγγελίων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων ἀρχικῶν γραμμάτων διὰ χρυσοῦ καὶ ὑδαρῶν χρωμάτων γεγραμμένων καὶ ὑπὸ ἀτέχων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐν διαγράμματι διὰ μέλανος καὶ χρυσοῦ. Αἱ δὲ σ. 60 καὶ 61 εἰσὶ κεχρυσωμένα.
- Ἐν τέλει... (ἀφανῆ) Νικόλαος κέκλημαι φεῦ μοι καὶ τοῦτο μέγα. Ῥόδιος γὰρ πέφηκα καὶ εἰς ἐκ τῆς αὐλῆς του. + Τέλος εἰληφεν τὸ παρὸν καὶ ἄγιον Εὐαγγέλιον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου Χριστοῦ οἰκονομίας ρ^ωχ^ων^ωδ^ω μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιη' (=1654).
- 2459.** 126. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χριστοφόρου πόνος. Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ζιδ' (=1586).
- 2460.** 127. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν ψαλτήριον ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν μεγάλων Μαρτύρων τεσσαράκοντα τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Ξηροποτάμου, ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς Κωνσταντίνου ἱεροδιακόνου ,ζρλη' (=1630).
- 2461.** 128. Χαρτ. 4. XVI.
Ψαλτήριον.
***2462.** 129. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ξξ').
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία
πολυτέστατα γεγραμμένη καὶ κοσμουμένη ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ καλλιτεχνικωτάτων μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων ἐπὶ ἐδάφους κυανοῦ γεγραμμένων. Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Βαρθολομαίου θύτη πόνος καὶ Ἐτους αχζη' Αὐγούστου κθ' (=1698).
Τὸ ξε' φύλλον λείπει.
- 2463.** 130. Χαρτ. 4. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
- 2464.** 131. Χαρτ. 4. XIX.
"Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁθῶ διαλαμπάντων."
Ἐν τέλει
Ἐν τῇ ἱερῷ καὶ σεβασμίᾳ σκῆτι τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης γέγραπται πλησθεὶ (διώρθωται εἶτα εἰς πλείστη) ἐπιμελεία ὄντως καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες.
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωκθ' Μαΐου λα' (=1829).
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἀλυτροῦ Διονυσίου μοναχοῦ πονους.
- 2465.** 132. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 122).
"Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας."
Ἐκδέδονται ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1804 καὶ ἐν Τεργέστῳ τῷ 1879 ἐπιμελεία Θεαγένους Λιβαδά.
- 2466.** 133. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρ. θ'—λα'.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν Πανηγυρικόν, ἐγράφη μὲν χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ· διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ δαπάνης

τοῦ ὀσιωπάτου ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Ματθαίου τοῦ Μιτυληναίου, καὶ ἀφιερῶθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ σεβασμῆ μονῇ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῇ ἐπονομαζομένῃ τοῦ Ξηροποτάμου· ἐν ἔτει ,ζρλβ' μηνί 'Απριλλίῳ κς^π (=1624).

2467. 134. Χαρτ. 4. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς διαφόρους ἁγίους καὶ ἑορτὰς λγ'.
2468. 135. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρ. α'—'Ιουλίου κγ'.
2469. 136. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 195).
I (φ. 1 α). Μελετίου τοῦ Κρητῶς "Περὶ Χριστιανισμοῦ τῶν εἰς δ"
Τόμ. α' (φ. 1 α)—Τόμ. β' (φ. 40 β)—Τόμ. γ' (φ. 72 α)—
Τόμ. δ' (φ. 107 β).
2 (φ. 134 β). Συνόδων διατάξεις.
3 (φ. 158 α). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς.
4 (φ. 166 α). "Προοίμιον πάνυ ὠραῖον
εἰς τὰ ἑνδεκα ἑθνῶνα, συγγραφὴν εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τινος
εὐτελοῦς Σεραφείμ ἱερομονάχου τοῦ 'Ελληνικοῦ."
5 (φ. 171 α). "Ὁμιλία εἰς τὸ β' ἑθνῶν
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου."
6 (φ. 174 α). "Ὁμιλία εἰς τὸ γ' ἑθνῶν..."
7 (φ. 177 α). Περὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἐρωτήσεις
καὶ ἀποκρίσεις.
8 (φ. 192 α).
"Διὰ στίχων εὐχή τὴν πανύμνητον
καὶ παρθένου Μαρίας γεραίρουσα
φέρουσα ἀκροστιχίδα τήνδε·
Παναγία παρθένε βοήθησον
καὶ χερσὶ τῶν δαιμόνων με λύτρωσαι
τὸν τῇ θεῖα σου σκέπη προσταρέχοντα
καὶ ἀγγέλου τὸ χαῖρε σοι μέλποντα
παῖγμα Θεοφάνους. ἀμήν."
2470. 137. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
Βίοι ἁγίων Δεκεμβρίου.
'Ιωακείμ ἱερομόναχος.
2471. 138. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς.
Εἰσὶ δ' ἔργα 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, 'Επιφανίου
Κύπρου, 'Ιωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ 'Ιωάννου τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ. 'Εν τέλει· 'Εγράφη τὸ παρὸν κατὰ τὸ εἰρη-
ῆτος τὸ σωτήριον ἐν μηνί Δεκεμβρίῳ 5' (=1615) ἐν
τῷ ὄρει τοῦ 'Αθω συνδρομῆ καὶ δαπάνῃ 'Ιωάσαφ ἱερο-
μονάχου χωρὶς ταῖς κόλλαις...
2472. 139. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.
'Εγράφη ,ζρλ', μηνί 'Απριλλίῳ ιβ' (=1622).
2473. 140. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ, βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ.
α'—Φεβρ. θ' (κολοβ.).
Εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν κδ'.
2474. 141. Χαρτ. 4. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς νβ'.
2475. 142. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 177).
"Ἀρτίκουλα νομικὰ, τὰ λεγόμενα Στατούτα
τῶν ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ ἦτοι 'Ερδελία κατωκισμένων Σαξῶνων
κοινῶς Σασιῶν ὀνομαζομένων, μεταγλωττισμένα ἀπὸ τὰ Λατινικὰ
εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν τῶν 'Ρωμαίων Διάλεκτον παρ' ἐμοῦ τοῦ
ἐλαχίστου 'Ιωάννου 'Αδάμη τοῦ ἐξ 'Αλβαντοχωρίου Τουρνόβου
τῆς Βουλγαρίας, τὰ ὅποια καταγράφονται ἀραδικῶς καὶ ἀπαραλ-
λάκτως μὲ ὄλα τοὺς τὰ περιεχόμενα τίτουλα καὶ κεφάλαια καὶ
παράγραφα, συνθεμένα μὲ φράσιν πολλὰ εὐκόλην καὶ συντομηκὴν
πρὸς χάριν καὶ εὐνοίαν τῶν φιλομαθεστάτων τιμίων πραγματευτῶν
'Ρωμαίων τῆς Κομπανίας τοῦ Σιμπινίου. 'Εν ἔτει Κυρίου 1762
κατὰ μῆνα 'Ιούνιον."
2476. 143. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Αποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
2. Γνώμαι διάφοροι.
3. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ 'Ὁδῆριον κατανυκτικὸν εἰς τὴν
δευτέραν παρουσίαν.
'Εν φ. 17 α—22 α 'Επιστολαὶ τινες στελλόμεναι τῷ ἁγίῳ
'Ηρακλείῳ κῦρ Καλλιπικῷ, τῷ Δρύστρας Σεραφείμ, τῷ ἐν ἱερο-
διακόνι καὶ διδασκάλῳ κῦρ Μακαρίῳ.
2477. 144. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρ.—Φεβρ. ιγ' (ἀκέφ.
κολοβ.).
2478. 145. Χαρτ. 4. XVII.
'Εξήγησις εἰς τοὺς ἀναβαθμούς.
2479. 146. Χαρτ. 4. XVI.
Κανόνες κατὰ μῆνα (κολοβ.).
'Εν τέλει εὐρηται συνεσταχωμένον ἐντυπον βιβλίον, οὐ δὲν
ἠμέλησα σημειῶσαι τὸν τίτλον.
2480. 147. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.
'Οκτώηχος.
2481. 148. Χαρτ. 4. XVI.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
2482. 149. Χαρτ. 4. XVII.
Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους Σεπτεμβρίου
α'—Νοεμβρίου λ'.
'Εν τέλει· 'Εγράφη ἐν ἔτει ,ζρκε' (=1617) ἀρχὴ Δανιὴ λ
καὶ τέλος Σωφρονίου. Διακρίνεται δ' εὐχερῶς ἡ γραφὴ
ἐκατέρου τῶν βιβλιογράφων.
2483. 150. Χαρτ. 4. XIV.
'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λόγου ι'.
2484. 151. Χαρτ. 4. XVII.
Μαξίμιον τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον.
'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Αντωνίου πόνοσ, ,ζρνη'
(=1645).

- *2485. 152. Χαρτ. 4. XVI. XV.
 1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (XVI).**
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων καὶ μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων.
 2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (XVI).**
 3. **Καθίσματα μαρτυρικά (XVI).**
 4. **Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ Ἐπιστολαὶ θεολογικαί (XV).**
2486. 153. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς Ματθαῖον.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἁθω ὄρει ἐν ἔτει ,ζριη' μηνὶ Μαΐω ις' (=1610).
2487. 154. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ἰωακείμ ἱερομονάχου, ἐν ἔτει δὲ ,ζρκς' (=1618).
2488. 155. Χαρτ. 8. XVI. σελ. 2.
Μηναιὸν Ὀκτωβρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναιὸν ἐν ἔτει ,ζρκςω' ἐν μηνὶ Μαΐω ε' (=1617) ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Ῥαφαὴλ ἱερομονάχου...
2489. 156. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Σεπτεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ὑπάρχει πόνος καὶ κτῆμα τοῦ ἐν ἱερομονάχοις οἰκτροῦ Ματθαίου καὶ ἐπεδόθη τῇ παρούσῃ βασιλικῇ ἀγίᾳ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου χάριν μνημοσύνου μου ἐν ἔτει ,ζρκδω' ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου (=1616).
2490. 157. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Αὐγούστου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ἐγράφη μέρος μὲν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ματθαίου καὶ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου καὶ μέρος δὲ ἐξ ἑτέρου ἐν ἔτει ,ζρκε' (=1617)...
2491. 158. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Δεκεμβρίου.
 Ἐν τέλει· Τίς ὁ κινῶν τὴν χεῖρα, τίς τὰ δῶρα χαρί-
 ζων, τίς τὸ ἀναπνεῖν δωρεῖται; ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· αὐτὸς καὶ τὸν
 οἰκτρὸν Ματθαῖον τὸν ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστον
 ἐνίσχυσε τελειῶσαι, οὐ μὴν δὲ καὶ ἀρχῆσαι τὸ παρὸν
 βιβλίον ἐν τῷ ,ζριγω' ἔτει ἐν μηνὶ Ἀπριλίω αῃ
 (=1605)....
2492. 159. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ἰουνίου.
 Ἐν τέλει· Θεοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Χριστοφόρου ἐτελει-
 ῶθη ἐν ἔτει ,ζοβω' ἰνδ. ζ' (=1564).
2493. 160. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναιὸν Ἰουλίου.
 Ἐν τέλει·
 Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία
 ἔγραψεν ἰδοὺ Χριστοφόρος ἐν πόνω.
 Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζοβ' ἰνδ. ζ' (=1564).
2494. 161. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ,ζρκε' Αὐγούστω βῃ (=1617) ἐν τῷ
 ὄρει τοῦ Ἁθω.
2495. 162. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Μαρτίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ
 τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ματθαίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρκβ'
 μηνὶ Ὀκτωβρίω (=1613)...
2496. 163. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Φεβρουαρίου.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν μηναιὸν ὑπάρχει κτῆμα καὶ πόνος
 Ματθαίου μοναχοῦ καὶ ἀλιτροῦ ἱερομονάχου... ,ζρκα'
 (=1613).
2497. 164. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Μαΐου.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρκδ' ἰνδ. η' (=1616)
 + λτό' (=;) μοναχοῦ.
2498. 165. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναιὸν Ἰανουαρίου.
 Ἐν τέλει· Ἰδοὺ καὶ τὸ δεύτερον τοῦ Ἰαννουαρίου
 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἔλαβε τέλος εἰς τὰς κδ', ἔτη
 ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αἰσι' (=1616) ἐν κόπῳ
 καὶ μόχθῳ...
2499. 166. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος (ἦχ. πλάγ. α' καὶ β').
 Ἐν τέλει· ,ζρμ' Μαΐω δ' (=1632).
2500. 167. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος (ἦχ. βαρὺς καὶ πλάγ. δ').
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
 Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου ἐν
 ἔτει ,ζρμ' μηνὶ Αὐγούστῳ (=1632)
2501. 168. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος (ἦχ. γ' καὶ δ'). Ἀκέφαλος.
 Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
 Ἄντωνίου ἱερομονάχου ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου
 ἐν ἔτει ,ζρμδ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ (1636).
2502. 169. Χαρτ. 8. XVII.
Ὀκτώηχος (ἦχ. α' καὶ β').
2503. 170. Χαρτ. 8. XV. (φ. 256).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. κολοβ.).
2504. 171. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον χειρὶ Κυρίλ-
 λου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρλγω' μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζῃ (=1624).
2505. 172. Χαρτ. 8. XIV.
**Μηολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ βραχύτατον (ἀκέφα-
 λον, κολοβόν).**

*2506. 173.

Χαρτ. 8. XVII.

“*Ἀνθολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.*”

Κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Ἐν τέλει· Τῷ παρὸν ἀθολόγιον ἐγράφη καὶ ἐσταχόθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ καὶ ἐλαχίστου Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἀπὸ νήσου Ἄντρου, υἱὸς τοῦ πατᾶ Λεονάρδου Μητρινοῦ ἀπο χορίου Λάμηρο ἐν τῇ εὐφημερίᾳ τοῦ χορίου Γιανιτζαριόταις καὶ ἐπαρχείας τῆς Ἐφέσου καὶ ἥστιν ἐμοῦ καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενῶσι ὑπὸ ἐμοῦ ζωντας μου στανικῶς ἡ κριφῶς ἔστω ἀφοραισμένος καὶ τὴν γκάταραν τοῦ Ἰησοῦ καὶ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν, ἠδὲ θανόντός μου εὐρίτην ἄς ἔστω συγχωριμένος, καὶ εὐξοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐν τῇ αγία προθέσει· καὶ ἐγύνη μηκρὸ διὰ τὴν ἀλαφρότητα τοῦ δρόμου· ἐν ἐτῇ ἀπο Χριστοῦ ἀχπεῖ ἰνδ. η' ἀπο ἀδάμ ,ζρῖγ' (=1685).

2507. 174.

Χαρτ. 8. XVII.

“*Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ἰωάννου τοῦ Χαλκεδῶν Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.*”

2508. 175.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 410).

1 (φ. 1 ε). “*Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου Λόγος περὶ τῆς φράσει εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.*”

2 (φ. 44 α). “*Διήγησις πᾶν ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.*”

3 (φ. 59 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.*”

4 (φ. 78 α). “*Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ.*”

5 (φ. 104 α). “*Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.*”

6 (φ. 210 α). “*Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.*”

7 (φ. 246 β). “*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβήτου.*”

8 (φ. 268 β). “*Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εἶρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη ἡ βασίλισσα.*”

9 (φ. 283 β). “*Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν.*”

10 (φ. 330 α). “*Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας.*”

11 (φ. 344 β). “*Ἐκ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίου.*”

12 (φ. 346 β). “*Διήγησις περὶ τῆς ἀφίξεως τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.*”

13 (φ. 351 α). “*Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν*

ἀγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—6, 9, 11 καὶ 13 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2509. 176.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Κεφάλαια διάφορα.

2. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ Ὁδᾶριον κατανυκτικόν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας.

4. Βίος ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἕσμα τῶν ἁσμάτων.

6. Νικηφόρου Στίχου εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄρχ.

Χαῖρε παρθένε Μαριάμ ἡ ἀναγκαιοτάτη ἐν τῷ Θεῷ καὶ ἐν ἡμῖν καὶ μακαριωτάτη.

Τέλ.

Χαῖρε παρθένε Μαριάμ κόρη εὐπρεπεστάτη

ἐκλάμπουσα ταῖς ἀρεταῖς, μήτηρ τηλαυγεστάτη.

Ἐκαστον δίστιχον ἀρχεται πάντοτε διὰ τῶν λέξεων Χαῖρε παρθένε Μαριάμ, τὸ δὲ ὁμοιοτέλευτον ἀποτελεῖ πάντοτε τὸ ὑπερθετικὸν θηλυκὸ ἐπιθέτου.

7. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

8. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ “*Λόγος ψυχοφελῆς καὶ θαυμασίου.*”

10. Ἐκλογὴ ἐκ τῶν πατέρων.

11. “*Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοῦς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κῆρ Δαμασκηνοῦ [τοῦ Στουδίτου] Λιτῆς καὶ Γενδύνης καὶ προέδρου Πολιανῆς.*”

12. “*Περὶ τῶν τριῶν μοναχῶν τῶν αἰχμαλωτισθέντων εἰς Ἀφρικήν.*”

13. “*Ἔτερον θαυμαστὸν περὶ τοῦ Ἑβραίου.*”

14. “*Ἔτερον θαῦμα περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ βασιτάσαντος τὸν Χριστόν.*”

15. “*Περὶ ἡσυχίας.*”

16. “*Περὶ γυναικὸς ἀσκήτριας θαυμαστῆς.*”

17. “*Διήγησις θαυμαστῆ Συνεσίου ἐπισκόπου Περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χριστοῦ λύτρων τριακοσίων.*”

Ἐν ἀρχῇ παράφυλλα δύο (Χαρτ. XVII), ὧν τὸ ἕτερον συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ, περιέχοντα βραχυτάτας καὶ μικροῦ λόγου εἰδήσεις περὶ τινος ὁδοιπορίας εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Παλαιστίνην, γενομένης τῷ ,ζριβ' ἤτοι 1604.

2510. 177.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νομοκάνων κεφ. σο5'.

2. “*Νομοκάνονον πᾶν πλουσιώτατον ἐκλελεγεμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.*” (Κεφ. σο5'—χι4δ').

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ λ' κατὰ τῷ κόσμῳ σωτήριον τοῦ Χριστοῦ αψδ' (=1704) Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόντος.

2511. 178. Χαρτ. 8. XVII. **Πατερικόν.**
2512. 179. Χαρτ. 8. XVII. **Μαξίμου του Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον.**
 'Εν τέλει.
 Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ Θεοῦ συνεργία
 ἔγραψεν ἰδοῦ Ἀντώνιος ἐν πόνῳ.
 'Εν ἔτει 'ζρνζ' (=1649) ἐν Ξηροποτάμῳ.
2513. 180. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Εὐχαί, ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις καὶ ἐκλογή ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
 2. 'Εκ τοῦ Γεροντικοῦ Διηγήσεις.
 'Εν τέλει 'ζρμγ' (=1635).
2514. 181. Χαρτ. 8. XVI.
Συμῶν μοναχοῦ Κατάνυξιν.
 "Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατη-
 γορίας δι' ἐπιστορῶν παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας
 Διαθήκης." Εἰσι δ' ἐν ὅλῳ λόγοι λβ'.
2515. 182. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 526).
 Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια
 Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀνδρέου Κρήτης, Ἰωάννου Εὐ-
 χαίτων, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Ἐπιφανίου Κύπρου, Χρυσίππου
 πρεσβυτέρου, Νικήτα τοῦ Παφλαγόνος, Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
 στόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας καὶ Εὐθυμίου μοναχοῦ.
 'Εν σ. 338. Ἦνος τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κῆρ
 Μακαρίου Πατρῆου καὶ οἷτος.
2516. 183. Χαρτ. 8. XVI.
 "Κυριακοδρόμη.
 Τοῦ παραγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νέας
 Ρώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ἰωάννου τοῦ Χαλκεδῶν
 Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἔνιαυτοῦ."
2517. 184. Χαρτ. 8. XVIII.
 Σειρὰ εἰς τὸ Ψαλτήριον.
 Περιλαμβάνονται δὲ σχόλια Κυρίλλου, Εὐσεβίου, Θεοδώρου
 Ἀντιοχείως, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου, Ἐφραὶμ, Νείλου,
 Θεοδωρήτου, Μαξίμου καὶ λοιπῶν.
2518. 185. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Λόγοι διάφοροι
 Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μακαρίου
 τοῦ Ῥωμαίου καὶ λοιπῶν.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Ἀκολουθίαι διάφοροι.
2519. 186. Χαρτ. 8. XVII.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
 'Εν ὅλῳ ιε'.
2520. 187. Χαρτ. 8. XVIII.
 Λόγοι πανηγυρικοὶ, βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
 'Εν ὅλῳ ιγ'. Τινὰ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.—'Εν τέλει αψζ'
 (=1707).
2521. 188. Χαρτ. 8. XIV.
 1. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.
 2. Περίοδοι ἦτοι θαύματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
 Θεολόγου.
 3. Συμῶν μοναχοῦ Λόγοι διάφοροι (Κατάνυξιν).
 'Ετελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἡ ἐπυνομαζομένη
 κατάνυξιν μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρα δ' (θ') ὥρα θ' ἔτους
 'ςων' (=1342).—Φιλίππου.
2522. 189. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ.
 'Εν ὅλῳ λα'. Τινὰ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 2. "Περὶ ἱερέων ἀναξίων διηγήματα φοβερὸν
 καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐδίκει τοὺς
 τολμητὰς καὶ αἰθάδεις."
 Ἄρχ. 'Εν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων
 Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἄρχων τις εἰς τὸν Μορέαν
 ἠγόρασε παῖδα Σκίθην.
 Εἰς Παῦλον ἐπίσκοπον Μονεμβασίας προσγράφεται τὸ
 Διήγημα τοῦτο ἐν τῷ Cod. Parisinus Gr. Suppl. 28, φ. 342 a,
 ὅπου περιέχεται μετὰ καὶ ἄλλων τοῦ αὐτοῦ.
2523. 190. Χαρτ. 8. XV. (φ. 243).
Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Συγγραφαί.
 Προτάσσεται "Ἐρμηνεία λέξεων κατὰ στοιχείον ἐμφερομένων
 τῆδε τῆ βιβλῳ." Ἐπονται δ' ἐν τέλει τάδε.
 Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντοουργοῦ Τριάδος
 τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη τε, μονῆς τε τοῦ Ἐσόπτρου,
 Καὶ εἰ τις βουληθῆ ποτέ, ταύτην ἀποστερησαι
 κεχωρισμένος ἔσεται, Τριάδος τῆς ἁγίας
 ἐν τῷ παρόντι τε καιρῷ, καὶ ἐν τῷ ἐσομένῳ.
 Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Σολωμοῦ ἱερομοναχοῦ.
2524. 191. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 344).
 1 (φ. 2 a). "Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τοῖς
 ὀπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν ἀνάθεμα."
 Ἄρχ. Τοῖς φρονούσι καὶ λέγουσι τὸ λάμψαν ἀπὸ
 τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς θείας αὐτοῦ μεταμορφώσεως φῶς.
 2 (φ. 22 a). Ἀνωνύμου Λόγος.
 Ἄρχ. Οὐκ ἄρα μάτην προύλεγον περὶ ὧν νῦν ἡμῖν
 οἱ κρότοι καὶ τῶν γιγνομένων παιᾶνες ἴσασι πρὸς οὐς
 ἐπιούμην τὰς ὁμιλίας. Τέλ. Ἀλλὰ σοι τὸν βίον
 ἐξάντη τῶν ἀνιαρῶν παντάπασι καθιστῶν σέ τ' ἀέξει
 καὶ τὴν σέ δεδεγμένην πόλιν κατὰ τὴν Θηβαίαν ὠδήν.
 3 (φ. 30 a). "Προσφωνητικὸν παρὰ τῆς ἁγίας
 Συνόδου πρὸς τὸν ἐλλαβεστάτον καὶ φιλόχριστον
 βασιλέα Μαρκιανόν."
 Ἄρχ. Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας
 ἐπάξιον. Τέλ. ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν
 Χριστῷ εἰρήκασι καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ Θεὸν
 λόγον ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας γενόμενον.
 4 (φ. 32 β). Ἐκλογή γινωμῶν ἐκ τῶν πατέρων.

5 (φ. 33 α). “Περὶ τοῦ κεκωλύσθαι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν τοῖς Κωνσταντινουπόλιταις.”

“*Αρχ.* Οἱ βασιλεῖς Φλάβιος Οὐαλεντινιανὸς καὶ Φλάβιος Μαρκιανὸς αἰώνιοι αὐγουστοὶ μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν καὶ σπουδῆς ἀποβέβηκεν. Τέλ. ἐδόθη πρὸς ζ’ εἰδῶν Φεβρουαρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει.”

6 (φ. 34 α). “Τόμος συνοδικὸς

κατὰ τῆς Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδίνου ἀθροιστικῆς αἰρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα Ἰούλιον τῆς δ’ ἰνδικτιῶνος τοῦ Ἰϛωνθ’ ἔτους.”

“*Αρχ.* Ὅστε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολέμιου μανίαν ἀγροεῖν οὐδένα νομίζομεν. Τέλ. ἀκίνητος εἰς αἰῶνα τὸν σύμπαντα διατηρηθήσεται τῇ πάντα δυναμένῃ ἐνεργείᾳ καὶ χαριτι τοῦ παντοδυνάμου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ὑπὲρ ἧς καὶ δε’ ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται.”

Ὁ συνοδικὸς οὗτος τόμος εὐρηταὶ ἐν φ. 34 α—42 α καὶ 58 α—65 β. Τὰ δὲ μεταξὺ 42 α καὶ 58 α φύλλα, οὐκ ὄντα κατὰ χώραν, περιέχουσι τὰ ἐξῆς:

7 (φ. 42 β). **Φακρασὴ τοῦ πρωτοστράτορος**

“Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις παρόντος καὶ αὐθηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κύρ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου.”

“*Αρχ.* Ὅρισθεὶς παρὰ τοῦ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν καὶ ἦν ὁ σκοπὸς αὐτῷ τοῦ προοικίου, ὅτι δεῖ μετ’ εἰρήνης γίνεσθαι τὰς περὶ τῶν θείων δογμάτων διαλέξεις. Τέλ. Ὁ δὲ Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλα μὲν ἱκανὰ πάλιν εἶπε καὶ μνήμης ἄξια, μὴ ἔχων δὲ νῦν ἐγὼ ταῦτα λέγειν κατὰ μέρος, ἀφήμι τὴν διήγησιν.”

8 (φ. 50 β). **Ἐπιγραφαὶ Λατίνων ιβ’ καὶ ἰσαριθμοὶ ἀντεπιγραφαί.**

Αἱ μὲν ἐπιγραφαὶ φέρουσι καὶ τὸν γενικὸν τίτλον “Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ,” αἱ δ’ εἰς αὐτὰς ἀπαντήσεις “Ἀντεπιγραφαὶ δεικνύσαι δυσσεβῶς ἐχοῦσας τὰς παρὰ τῶν Λατινοφρόνων τοιαύτας ἐπιγραφάς.”

9 (φ. 66 α). **Εὐχαὶ διάφοροι.**

10 (φ. 70 β). “Ὅπως χρῆ ἀναθεματίζειν ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν αὐτῶν τοὺς ἀπὸ Μανιχαίων προσιόντας τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.”

“*Αρχ.* Ἀναθεματίζω Μάνεντα τὸν καὶ Μανιχαίου καὶ Κούβρικον ὃς ἐτόλμησεν ἐαυτὸν παράκλητον ὀνομάσαι. Τέλ. Καὶ οὕτως ἀκολούθως ἐπιτελούμεν πάντα τὰ ἐπὶ τῷ βαπτίσματι νενομισμένα.”

11 (φ. 75 β). “**Τάξις γινομένη**

ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Μανιχαίων ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν.”

12 (φ. 77 α). “**Μεθοδίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου** Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικία ἐπιστρέφόντων.”

13 (φ. 78 β). **Εὐχαὶ διάφοροι.**

14 (φ. 88 β). “Ἀπὸ τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς συνόδου

τῶν τῆς πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ μέχρι τῆς ἀγίας καὶ

οἰκουμενικῆς συνόδου τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ’ αἱ προλαβοῦσαι αἱ ἄγιοι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.”

15 (φ. 90 β). **Περὶ Μελχισεδεκτικῶν.**

16 (φ. 92 β). **Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι.**

17 (φ. 97 β). “**Σημείωμα τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κύρ Γερμανοῦ** Περὶ ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσασμένου τὰ τῶν μοναχῶν ἄμφια.”

18 (φ. 98 β). **Τοῦ αὐτοῦ Ἐνταλμα εἰς πνευματικόν.**

19 (φ. 100 α). **Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν.**

20 (φ. 104 α). **Ὁσφίκια τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν.**

21 (φ. 105 α). **Λέοντος πάπα Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.**

“*Αρχ.* Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Ἰουλιανῷ Λέων ἐπίσκοπος. Εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων γραμμάτων ὦν ἀπεστάλακμεν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς πίστεως.

Ἐπονται δύο ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ.

22 (φ. 108 α). **Σημειώματα περὶ τῶν ζ’ συνόδων.**

“*Αρχ.* Τὸν Μακεδόνιον καὶ τοὺς συναρεισιώτας αὐτοῦ Ἡμιαρείους καλοῦσιν οἱ τῆς β’ οἰκουμενικῆς συνόδου θεῖοι πατέρες.

Ἐπονται περὶ κύκλων σελήνης καὶ τινα περὶ νόσων.

23 (φ. 113 β). **Τὰ ὀσφίκια τῆς βυζαντιακῆς αὐλῆς.**

24 (φ. 116 α). **Κανόνες συνόδων.**

25 (φ. 136 α). **Κανόνες περὶ ἐπιτρόπων (κολ.).**

26 (φ. 146 α). **Ματθαίου Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.**

27 (φ. 296 β). “Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν **Ματθαίου.**”

28 (φ. 302 β). **Νικήτα Ἡρακλείας** “Ἀποκρίσεις πρὸς τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρώτησε.”

“*Αρχ.* Ἡ μὲν ἀκρίβια τοὺς διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν. Τέλ. Τῶν δὲ ἄλλων κληρικῶν τὸ τοῦ διακόνου ἔργον ποιῆσαι ἐξὸν οὐδενί.

29 (φ. 303 β). **Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ Κανόνες.**

“*Αρχ.* Ἐὰν κατὰ ἄγνοϊαν πλυθῇ ἀντιμίσιον. Τέλ. Τὰ γὰρ ἀναισχύντως πλημμελούμενα πλείονα τὴν τιμωρίαν ἐφέλκεται.

30 (φ. 305 β). “Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου ἐπισκόπου **Κίτρου** πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Διρραχίου τὸν Καβάσιλαν **Ματθαίου** ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι.”

“*Αρχ.* Τὰ ἀντιμίσινα τῆς ἀγιαστικῆς μετασχόντα δυνάμει. Τέλ. συντριβείη ἡ παγίς τοῦ ἐπιρεαστοῦ, ὑψωθεῖη τῆς ἱερωσύνης ἡ δύναμις.

31 (φ. 310 α). “Περὶ ὀφικίων τῆς ἐκκλησίας πεντὰς πρώτη.”

“*Αρχ.* Τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων ὡς ἡ παλαιὰ ἔχει παράδοσις πρῶτος ἐστὶν ὁ μέγας οἰκονόμος. Τέλ. (κολοβ.;) καὶ διὰ ταῦτα μεγίστην εὐκλειαν παρὰ πάντων ἐκέκτητο.

32 (φ. 311 α). "Οἰκτροῦ μοναστῶν ταῦτα Ματθαίου θύτου."

Ἄρχ.

Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας.

Τέλ.

Τὸν νομοδότην τε πριμικήριον ..νοτ...

33 (φ. 311 α). "Τοῦ αὐτοῦ."

Ἄρχ.

Ἀξιωματῶν ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὀνομαστί σκοπήσωμεν τὴν τάξιν τε....

Τέλ.

Ραβδοῦχος καβαλλάριος καὶ σεβαστῶν τὸ γέρας τοῦ κάστρου προκαθήμενος, δρουγγάριος τοῦ στόλου.

34 (φ. 311 β). "Τοῦ αὐτοῦ."

Ἄρχ.

Ταύταις ἐκτόπως ταῖς τιμαῖς κεχῆναμεν οἱ πλείστοι

Τέλ.

Τῆς τε παρούσης τῆς φθαρτῆς καὶ τῆς προσδοκωμένης.

35 (φ. 312 α). "Κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων."

36 (φ. 317 α). "Ἄλλοι κανόνες (κολοβ.)."

Οἱ ὑπ' ἀρ. 31—33 στίχοι τοῦ Βλαστάρεως εἰσὶ γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας.

2525. 192.

Χαρτ. 8. XVII.

Νομοκάνων.

Κεφ. σί'.

2526. 193.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας

φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κούρσουλα τοῦ Ζακινθίου διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου" (κολοβός).

2527. 194.

Χαρτ. 8. XVII.

Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

2528. 195.

Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 258).

Συμῶν Θεσσαλονίκης "Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος... κατὰ πασῶν τῶν αἵρέσεων..."

Κολοβός.

2529. 196.

Χαρτ. 8. XVI.

Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου Λόγοι ιζ'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόνος.

2530. 197.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχων.

2. Ἀφθονίου Προγυμνάσματα καὶ στάσεις.

3. Ἀωνίου Ῥητορικῆ.

Ἄρχ. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προσιμίων εὐρεσις καλλίστης καὶ πραγματικωτάτης εὐρέσεως τετύχηκεν. Περιέχονται κεφάλαια Περὶ νόμων εἰσφορᾶς, Περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, Περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, Περὶ διηγῆσεως, Περὶ εὐρέσεως τόμου Γ', Περὶ κεφαλαίων, Περὶ ἐπιχειρημάτων κτλ. Κολοβός.

2531. 198.

Χαρτ. 8. XVIII.

Λογικῆ, φυσικῆ καὶ ψυχολογία.

Ἄρχ. Κοινῶς περὶ τῶν καθόλου. Εἴρηται τὰς ἐπιστήμας περὶ τῶν καθόλου καταγίνεσθαι, τὴν δὲ λογικὴν ὄργανον τούτων εἶναι. Τέλ. ἐπόμενον ἐστὶ καὶ περὶ φαντασίας, ὅπερ ἐστὶ δεῦτερον μέρος τῆς παρούσης πραγματείας.

Τοῦ κώδικος τοῦτου τὴν συνέχειαν περιλαμβάνει ὁ ὑπ' ἀρ. 199 κώδιξ.

2532. 199.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ψυχολογίας συνέχεια καὶ τέλος.

Δεύτερον μέρος τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 198 κώδικος. Περιλαμβάνονται μέρος β' περὶ φαντασίας, μέρος γ' περὶ ἀπλοῦ νοός, μέρος δ' περὶ κλίσεων ἧτοι περὶ τῶν τοῦ νοός φυσικῶν κινήσεων, μέρος ε' περὶ παθῶν. Ἐπονται δὲ μέρος α' καὶ β' Περὶ μεθόδου.

2533. 200.

Περγ. 8. XII.

Ἐτραευάγγελον.

2534. 201.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων.

2535. 202.

Χαρτ. 8. XVII. (σ. 539).

Ἰωάννου Μορεζήνου ἱερέως Ποιήματα.

1. "Ἰωάννου Μορεζήνου ἀμαρτωλοῦ ἱερέως Ἐγκόμια τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ πάσης τῆς ἀγίας Γραφῆς συλεχθέντα, ἔχοντα ὑπόθεσιν ἢ θεμέλιον τὸ ῥητὸν τοῦ Σοφοῦ Σολομῶντος τὸ κείμενον παρὰ τὸ ἄσματι τῶν ἀσμάτων, τὸ Ἰδοῦ ἢ κλήνη τοῦ Σολομῶντος, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν ἰῶν Ἰσραὴλ πάντες κατέχοντες ρομφαίαν δεδιδαγμένοι πόλεμον." Ἐν λόγοις ξ'.—2. "Τροπάρια τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἱερέως ψαλλώμενα πρὸς τὸ: Ὁ οὐρανὸν ἐν τοῖς ἀστροῖς κατὰ ἀλφάβητον, ὁμοιοκατάληκτα."

Ἄρχ. Ἀχραντε κόρη Μαρία παντὸς τοῦ κόσμου κυρία σε μεγαλύνω ὡς οὔσα μήτηρ Θεοῦ ὃν τεκοῦσα ἰκέτευε ὡς υἱὸν σου τοῦ σώζεσθαι τὸν λαόν σου.

Τέλ. Ὡ θεοτόκε Μαρία παντὸς τοῦ κόσμου κυρία τῶν οὐρανῶν ἀνωτέρα ἀγγέλων τε ὑπερτέρα σῶζε τοὺς σε ἀνυμνοῦντας καὶ πόθῳ σε προσκυνοῦντας.

Οἱ στίχοι τῶν τροπαρίων τούτων εἰσὶ γεγραμμένοι κατὰ τρεῖς σελίδας.—3. Τοῦ αὐτοῦ (:) "Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Παναγίας."

Ἄρχ. Ἐρατῆ φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ Δαβὶδ θεοκρότητον ἄσπον νῦν μέλος.

Τέλ. Ἴνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπαθείας καὶ σχέσιν.

Ἐν τέλει Κόπος Γαβριήλου Ζαχαρίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐγράφη ἐν ἔτη α'ω'χ'ω'β' μηνὶ Ἰουλίῳ κ' (=1602). Αἱ σελίδες 527—539 ἔμειναν ἀγραφοί.

2536. 203. Χαρτ. 8. XVI. 9 (σ. 373). "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μακάρων."
 Θεοτοκάριον.
 "Αρχ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνὴρ τις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀνόματι Ζώσιμος.
2537. 204. Χαρτ. 16. XVI. 10 (σ. 406). "Τοῦ μακαριωτάτου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἀθανασίας."
 1. Θεοτοκάριον.
 2. Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ Λόγος.
 3. "Εὐχὴ Θεοκτίστου μοναχοῦ" (κολ.).
 "Αρχ.
 Τοῦ πρώτου φάοις ἀγγελε δεῖτερον φῶς τυγχάνων καὶ προσταχθεὶς περιφρουρεῖν τὴν τάλαιναν ψυχῆν μου.
 Τέλ. (κολοβ.)
 καὶ τὴν χορείαν συμπληρῶ τὴν τῶν ἑορταζόντων τὴν ἑορτὴν τὴν.....
2538. 205. Χαρτ. 16. XVII. 2542. 209. Χαρτ. 16. XVI. XVII. (φ. 192).
 Τετραευάγγελον.
 1 (φ. 1 α). "Ποίημα Θεοφάνους μοναχοῦ,
 Λόγος ὠφέλιμος καὶ διδακτικοὶ εἰς πᾶσαν Χριστιανὸν ἀπὸ τοῦ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπὸ τοῖς Προφήταις καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὴ τῆς ἐκκλησίας μας καὶ πρέπον να διαδύεται."
 2539. 206. Χαρτ. 16. XVII. 2 (φ. 38 α). "Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλάπτει
 Νομοκάτων.
 Προηγείται Πίναξ ἀκριβῆς, καθ' ὃν Διάφορα κεφάλαια ρπα' Περὶ μοναχῶν, περὶ ἡγουμένων, περὶ ἱερομονάχων κεφ. 4β', Περὶ μοναστηρίων, περὶ διακονητῶν τῆς τραπέζης, περὶ ἐκκλησιαστικῶν διακονητῶν κεφ. 1', Περὶ κοσμικῶν κεφ. ρα', Περὶ γυναικῶν κεφ. κθ'.
 "Εν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον χειρὶ Ἰωάννου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,δρκζ' μηνὶ Ἀπριλίῳ κθ' (=1619).
 2540. 207. Χαρτ. 16. XVII. 3 (φ. 85 α). "Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος ἀσκη-
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία τικός."
 μετὰ καὶ διαφόρων ἀκολουθιῶν (Ἀκέφ. Κολοβ.).
 "Εν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Κυρίλλου ἔτους ,ζ·γ' (=1585).
 Τὰ φύλλα 141—147 ἔμειναν ἀγραφα.
 2541. 208. Χαρτ. 16. XVII. (σ. 512). 4 (φ. 148 α). Τοῦ αὐτοῦ (;) Λόγος (ἀκέφαλος).
 1 (σ. 1). Περὶ ἐντολῶν.
 2 (σ. 71). Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου "Λόγος κατασκευτικὸς καὶ περὶ κρίσεως."
 3 (σ. 147). "Τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ τί ἔκαμεν ὁ Θεός."
 4 (σ. 165). "Διήγησις πάντων ὠφέλιμος Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."
 "Αρχ. Πορευόμενός ποτε τινος τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἠκολούθησεν αὐτῷ ἄγγελος.
 5 (σ. 234). "Διδαχὴ περὶ ἀγάπης
 ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν συντεθημένη ἰδιωτικὴ καὶ ὠφέλιμος."
 "Αρχ. Ὡς περ τις ἄνθρωπος πτωχὸς νὰ ᾔηται καὶ πολὺ φίλος εἰς ἀν λάχῃ καὶ ἔλθουν τινὲς ἀπὸ τοὺς φίλους του.
 6 (σ. 303). "Περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀγάπην."
 "Αρχ. Ἀθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος ὁ τῆς ἀγάπης μακρὰν ὑπάρχων.
 7 (σ. 332). "Διδαχὴ περὶ προσευχῆς."
 "Αρχ. Ἰδᾶμεν πολλοὺς νὰ προσεύχονται καὶ ἡ προσευχὴ τους δὲν εἶτονε κατὰ Θεὸν, ἀλλὰ κατὰ ἀνθρωπο-ἀρέσκιαν.
 8 (σ. 365). "Διδαχὴ περὶ ἐλεημοσύνης."
 "Αρχ. Ὁ προφήτης λέγει ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανίζει Θεῷ.
 "Αρχ. Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβῆς τῇ Ῥώμῃ ὀνόματι Φημιανός.
 12 (σ. 501). "Περὶ φειδωλίας, ἡγουν ἀκρίβεια."
 "Αρχ. Ἡ φειδωλία ἐναι ἐπιθυμία ἄλογος διὰ νὰ μαζδῆς χρήματα καὶ κτίματα.
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—5, 7 καὶ 12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
- 5 (φ. 158 β). "Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου."
 "Εν τέλει Ἐτους ρσα' ἰνδ. ε' (=1563;).
 6 (φ. 180 α). "Τοῦ ἁγίου Εὐφραὶμ."
 "Αρχ. Ἀγαπητέ, ἀντὶ ῥομφαίας σπᾶσαι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Τέλ. (κολ.) σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας σοὶ ἐνότιη καὶ δικαιοσύνη πάσας τὰς...
 Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
2543. 210. Χαρτ. 16 μικρ. XVII (;). Ὁρολόγιον.
 Ἐγγράπται μετὰ μεγάλῃς ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας διὰ γραμματῶν μικροτάτων. Τὸ τέλος ἐγράφη ὑπ' ἄλλης χειρὸς.

2544. 211. Χαρτ. 8. XVI.
Λόγοι πανηγυρικοί διαφόρων πατέρων
εἰς τὸ Πεντηκοστήριον.

2545. 212. Χαρτ. 8. XVIII.
Νομοκάνων
μετὰ τινων εὐχῶν. Κεφ. φλ'.
'Ἐν τέλει.
'Ἐτελειώθη τὸ παρὸν με τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν;
καὶ θέλει λάβει τὴν χάριν ἐκεῖνος ποῦ τὸ πάρει;
Διατὶ ἔχει βῶταπόκρισις εὐμορφα συνθεμέναις;
καὶ κρίσαις καὶ ἀπόφασαις ἀπλή φράσει γραμμέναις;
'Ἐχει κανῶνας θαυμαστοὺς καὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων;—
συνόδων τε καὶ μερικῶν καὶ θείων ἀποστόλων;
'Ἐχει νόμους πολιτικοὺς τῶν πάλαι βασιλέων;
πατριαρχῶν ἀπόφασαις καὶ παλαιῶν καὶ νέων;
πολλὰ εἶναι ὠφέλιμον εἰς προσετοὺς ποιμένας;
διατὶ εἶναι ὠρεώτατον ποῦ δὲν τόχει καθ' ἕνας;
Κ' ἂν θὲς νὰ μάθης τίς ἐστὶν ὁ γραφῆς τὸ βιβλίον;
Γεωργατζῆς κάγω εἰμὴ υἱὸς Ἀλεξανδρίου;
Κ' ἂν εἶσαι φίλος τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχομεν ἐλπίδα;
'Ἐχε το εἰς τὰς χεῖρας σου πάντοτε" ἀνάγνωνέ το;
Κ' ἂν εἴρῃς λάθος εἰς αὐτὸ καλὰ διδῶνέ το;
'Ἐτελειώθη τὸ λοιπὸν χρόνους εἰς τοὺς χιλίους;
'Ἐξη γὰρ καὶ εἴκοσι μὲ τοὺς ἑπτακοσίους (=1726).
Κ' ὅσοι τὸ ἀποχτήσεται καὶ ὅσοι τὸ διαβάσθε
παρακαλῶ σας δουλικῶς καμοῦ νὰ ἐνθυμάσθαι.
Νοεμβρίω ιβ'.

Τὸ παρὸν ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Γεωργατζῆ υἱοῦ Ἀλεξανδρῆ διὰ σύνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ κύρ Βαγγελινοῦ υἱοῦ τοῦ παπᾶ Στέλου καὶ ἐδόθη αὐτοῦ ἔτος 1726, Νοεμβρίω 12.

Μετὰ τὴν σημείωσιν ταύτην ἔπεται τὸ ἐξῆς σημείωμα γεγραμμένον ὑπὸ χειρὸς μεταγενεστέρης: Εἰς τοὺς αψξβ'. Μαρτίου θ'. τὸν ἀγίον μ'. μαρτίρον, ἀρχοῖσασαμαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ μοναστηρίου μας. νὰ τὴν χαλάσομε καὶ τὸν Ἰούλιον μίαν. ἐβαλάμε τὰ θεμέλια εἰς: 30 ἀπειθαμiais βᾶθος καὶ: 40 ὄλο μὲ σκάρα...

"Ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλων εἴρηται τὸ ἐξῆς σημείωμα χειρὸς μεταγενεστέρης: Κατὰ τὸ αψμ" ἔτος, ἐγινε πείνα εἰς τὴν Ῥούμηλην μεγάλη, καὶ εὐγῆκεν εἰς ἕνα βουνὸν ἀλείριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πέρνωντες οἱ ἄνθρωποι ἐζωωτροφοῦντο.

2546. 213. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 182).
"Νόμιμον

συλλεχθέν ἐκ διαφόρων ἀναγκῶν κανόνων τῶν θείων ἀποστόλων καὶ ἀγίων καὶ οἰκουμεικῶν συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἐτέρων ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ εὐσεβῶν βασιλέων καὶ ἄλλων τινῶν."

Κεφ. σ4β'. Ἐν τέλει. 1740. Ὀκτωβρίου 3 ἔλαβε τέλος ὁ παρῶν νόμος ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἀνδρέου Καβάλλη.

2547. 214. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Νεοφύτου Θέματα ἀπλᾶ καὶ ἑλληνικά.
2. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου ῥήτορος

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] ἱατροῦ καὶ ἀρίστου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν."

3. [Μελετίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων] "Εἰς ἅπασαν τὴν τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον εἰσαγωγή."
1753 Σεπτ. 28.

4. "Θεοδώρου [Γαζῆ] Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ Δ'."

'Ἐν τέλει. Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Γρηγορίου ἱερομονάχου.

5. Θεοφίλου Κορυθαλέως Ἐκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.

6. Τύποι ἐπιστολῶν.

2548. 215. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 455).

1 (σ. 1). [Θεοφίλου Κορυθαλέως] Τύποι ἐπιστολῶν.

2 (σ. 13). "Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ

δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φίφου (=φιλοσόφου) Ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἄτερ τῆς ἐρμηνείας τῆς α' θ' καὶ ι' γνωμολογίας ἣ ἐνι τοῦ Ζωναρά."

3 (σ. 73). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιγράμματα.

4 (σ. 157). "Συνεσίου Ἐπιστολαί"

μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμιλημένην.

5 (σ. 237). "Θέματα εἰς τὸ α" εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν" καὶ ἄλλα θέματα.

6 (σ. 317). "Θέματα ἐξω τῶν εἰδῶν

δοθέντα παρὰ Ἀγαπίου Δημητζίναλου."

'Ἐν σ. 13. Καὶ τότε Ἰωάννου Σπηλιωτοποῦλλου Δημητζίναλου.

2549. 216. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψαλτήριον.

'Ἐν τέλει. Ἐν ἔτη αψε' Ἰουνίω ια' (=1705) Χεῖρ Διονυσίου ἐκ νήσου Κῶ.

2550. 217. Χαρτ. 8. XVIII. (ρ. 134).

"Ἠθικοὶ λόγοι κδ'

ἐκλεχθέντες διὰ Συμῶν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου ἐκ πασῶν τῶν πραγματιῶν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας τῆς Καππαδοκίας."

Μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμιλημένην. Ἐν φ. 1 α'. Καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακείμ ἱεροδιακόνου Κουταλινοῦ.

2551. 218. Χαρτ. 8. XVIII.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Ἐπιστολαί

κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων ἤδη πρῶτον ἐκτεθεῖσαι εἰς τρεῖς τε κλάσεις μερισθεῖσαι."

Μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2552. 219. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Λουκιανοῦ Διάλογοι τινές.

2. Κάτωνος Γνώμαι παραινετικά.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Διάφορα.

Τὰ πλείστα μετ' ἐξηγήσεως διαστίχου εἰς τὴν καθωμιλημένην.

- 2553.** 220. Χαρτ. 8. XVIII.
Ψαλτήριον
ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν τέλει φροθ' Ιουλίω ια' (=1679) δια συνδρομῆς καὶ ἰδίου κόπου Μακαρίου ἱερομονάχου οὐ καὶ κτῆμα πέλη ἐκ χῶρας Σμόλιας.
- *2554.** 221. Βομβ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον (ἀκέφαλον).
Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνας τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκά. Αἱ δὲ τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν ἀπεκόπησαν ἢ οὐχ ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς.
- 2555.** 222. Χαρτ. 8. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τῆς ἱερᾶς Κλίμακος διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Μάρκου... ἐν τῇ σεβασμῖα μονῇ τοῦ Βατοπεδίου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ιδ' ἔτους ζωνδ⁸ (=1346;).—Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ τελευταίου φύλλον· "Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ Ἐξήγησις εἰς τὸ Μετερχόμενος τὸ μέσον ἐν μέσοις γέγονα πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας περὶ τοῦτου." Ἄρχ. "Ὁ μεμάθηκα ἀλλ' οὐχ ὁ πέπονθα ἐπισηγγεῖλάμην διδάσκειν ὑμᾶς. Τέλ. δν διότι βαθμίσι ἀπεικάζει τὰς ἀρετὰς καὶ κλιμακῆδὸν εἰς αὐτὰς ἀναβιβάζει τὸν προσφοιτῶντα ἐπὶ τῆς Κλίμακος ὠνομάκαμεν.
- 2556.** 223. Χαρτ. 8. XVI.
Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.
- 2557.** 224. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Θεοφίλου Κορυθαλέως Ῥητορικῆ.
2. Ἐρμογένους Τέχνη Ῥητορικῆ περὶ τῶν στάσεων.
3. Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγυμνάσματα.
Ἐν τέλει Πόνος Ἀναστασίου πέλω τοῦ καὶ ἀδελφιδουὶς διδασκάλου κηροῦ Βασιλείου.
4. "Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] τοῦ ἐξ ἀπορρήτων Σύνοψις τέχνης Ῥητορικῆς κατὰ πύσιν καὶ ἀπόκρισιν."
Ἐν τέλει Ἐγράφθη ὑπ' ἐμοῦ Ἀντωνίου αὕτη ἢ Ῥητορικῆ φροθ' Ἀπριλλίου 5^η (=1772).
- 2558.** 225. Χαρτ. 8. XVIII.
Θεοφίλου Κορυθαλέως Λογικῆ.
Ἐγράφθη διὰ χειρὸς Ῥαδοῦλου τοῦ ἐκ κώμης Μπουζέου 1748 Ἀγούστου 19^η.
- 2559.** 226. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 293).
I (φ. I α). [Μιχαὴλ Γλυκᾶ] Χρονικόν.
Ἀκέφαλον, κολοβὸν καὶ ἑλλιπές. Ἄρχ... Λικίνιον δὲ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ἐν Νικομηδεῖα κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν (ΒΕΚΚΕΡ ἐκδ. Βόννης σ. 464, 14). Τέλ. ὁ Καϊμοῦνδος (ἢ Βαϊμοῦνδος) συνθήκας μετὰ τοῦ κρατοῦντος ποιήσας... (ΒΕΚΚΕΡ ἐκδ. Βόννης σ. 622, 21). Μετὰ τὸ φ. 46, ἐν φ' φέρεται ἐν τέλει λευκὸς χῶρος, ἢ τάξις τῶν φύλλων συγκέχεται, τακτέα δὲ ταῦτα οἴτω· 46, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν, 48—53, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν, 47, 56, 54, 55. Τὰ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ Μορομάχου ἐν φ. 49—50 φαίνονται τεταγμένα διαφόρως ἢ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι. Καὶ ἄλλως δὲ περιέχει ὁ κώδικς οὐ μόνον γραφὰς διαφόρους τῶν ἐν τῷ κειμένῳ, οἷον φέρεται ἐκδοδόμενον, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τινὰς διαφορὰς. Ἐν φ. 53 β ἀναγνωσκεται Κρατεὶ ὁ τοιοῦτος Ῥωμανὸς ἔτη γ'. Ἡ μέντοι βασιλεὺς θέλουσα μὲν συζευχθῆναι τινὶ τῶν πιστῶν ἀντὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκδόσεσι ἔτη γ' καὶ μῆνας ἦ καὶ τινὶ τῶν ἐπιφανῶν (ΒΕΚΚΕΡ σ. 607, 16). Ἐν δὲ φ. 54 α γράφεται καὶ δυνάμει τῶν τότε διαφέροντα ἀντὶ καὶ δυνάμει τότε διαφέροντα (ΒΕΚΚΕΡ σ. 616, 19).
2 (φ. 57 α). Σωκράτους Ἐκκλησιαστικῆ ἱστορία.
Ἐλλιπὴς καὶ κολοβή. Τέλ. (φ. 293 β)· τοῦτο γνοῦς ὁ Κύριλλος μεταπέμπεται τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρωτεύοντας, καὶ ὄσα... (VALESIVS VII, ιγ' σ. 350 Α). Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεκριμένη ἀπὸ τοῦ 212 κ. ἐ. Τακτέον δὲ τὰ φύλλα οἴτω· 57—211, 234, 235, 212—233, 268, 269, 236—253, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα πρῶτον), 254—261, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα δεύτερον), 270, 262—265, 267, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα τρίτον), 289, 290, 266, 271, 272, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα τέταρτον), 280, 273, 274, 291, 277, 275, 278, 276, μεθ' ὃ λείπει φύλλον ἐν (Χάσμα πέμπτον), 279, 281, 284, 282, 283, 288, 285—287, μεθ' ὃ λείπουσι φύλλα δώδεκα (Χάσμα ἕκτον), 292, μεθ' ὃ λείπουσι φύλλα δύο (Χάσμα ἕβδομον), 293 τὸ καὶ τελευταῖον. μεθ' ὃ λείπουσι φύλλα περὶ τὰ εἴκοσι καὶ ὀκτώ (Χάσμα ὄγδοον).
Χάσμα πρῶτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων παραχὰς μεγίστας κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμβροσίου μέχρι τοὺς περὶ Οὐαλεντινιανόν (VALESIVS σ. 270 B—271 D).—Χάσμα δεύτερον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος μέχρι τελούντες τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν (VALESIVS σ. 283 A—284 B).—Χάσμα τρίτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐπηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σεληνᾶς μέχρι χρόνον τινὰ καὶ ἐν Μακεδονίαισι διχόνοια (VALESIVS σ. 291 D—293 A).—Χάσμα τέταρτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπέμπεσθαι Ἰωάννην μέχρι καὶ ἀδικον βίον (VALESIVS σ. 300 D—302 A).—Χάσμα πέμπτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων φρονοῦντων λέγοντες οὐκ ἐπαύοντο μέχρι μὴ γὰρ εἰδέναι τὸ γεγονός ἐλεγεν (VALESIVS σ. 313 A—314 B).—Χάσμα ἕκτον. Ἀπὸ τῶν λέξεων οὐν ἐθάρρει ἐπὶ τούτοις καὶ ἤξιον ἐπιζητεῖσθαι τὰ κατηγορούμενα μέχρι Περὶ Μαρουθᾶ τοῦ Μεσοποταμίας ἐπισκόπου (VALESIVS σ. 326 D—344 B).—Χάσμα ἕβδομον. Ἀπὸ τῶν λέξεων διὸ καὶ αὐθις πολλοὺς αὐτῶν ἐτιμωρήσατο μέχρι τὰς Ναπατιανῶν ἐκκλησίας (VALESIVS σ. 345 C—348 D).—Χάσμα ὄγδοον. Ἀπὸ τῶν λέξεων εἰκὸς εἰμὴ παύσαιντο κατὰ Χριστιανῶν στασιάζοντες μέχρι τοῦ τέλους ἐν ἣ ἑπτακαιδεκάτη ὑπατεία τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου δέδοτο (VALESIVS σ. 350 A—391 D).
Τὸ ια' κεφάλαιον τοῦ VI βιβλίου διαφέρει ἐν τῷ κώδικι μεγάλως ἀπὸ τῶν κειμένων τῆς ἐκδόσεως τοῦ VALESIVS. Ἴδε αὐτὸ ἐκδοδόμενον παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ τοῦ KRYMBACHER Byzantinische Zeitschrift I.
- 2560.** 227. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
1. Παλλαδίου Λανσαϊκόν.
2. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων."
3. Ἰωάννου τοῦ Εὐκρατᾶ Λειμών.
Αὕτη ἢ βίβλος ἐγράφη... χειρὶ μὲν ἀμαρτωλοῦ Ἰωάσαφ. ἐν ἔτει ζρκθ' μηνὶ Δεκεμβρίῳ ις' (=1620).

2561. 228. Χαρτ. 4. XVII.
 'Εφραϊμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
 'Εν τέλει 'Ετελειώθη σὺν Θεῷ ἡ παρούσα βίβλος κατὰ τὸ 'ζρκθ' κατὰ μῆνα Αὐγουστον (=1621)...καὶ κατωτέρω 'Εγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς 'Ιωακείμ... φύλλα ση'.
2562. 229. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Ομιλίαι εἰς τὴν 'Εξαήμερον λγ'.
 'Ο κῶδιξ συνίσταται ἐκ τετραδίων ν' κατὰ τινα ἐν αὐτῷ σημείωσιν.
2563. 230. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 164).
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Ομιλίαι εἰς τοὺς 'Ανδριάντας κ'.
 'Εν τέλει ἀχέ' 'Απριλλίου ι' (=1605) ἐτελειώθη ὑπὸ τινος ἱερομονάχου Κρητικοῦ.
2564. 231. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.
 Εἰς τὸν ἀριθμὸν εἰκοσι καὶ δύο. 'Εν τέλει 'ζρκθ' μηνὶ Μαρτίω 5' (=1621) 'Ιωακείμ ἱερομονάχου.
2565. 232. Χαρτ. 4. XVII.
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Ομιλίαι εἰς τὸ κατὰ 'Ιωάννην εὐαγγέλιον.
 'Εν τέλει...χειρὶ 'Αντωνίου ἱερομονάχου... 'ζρλγ' (=1625).
2566. 233. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Μαρτίου.
2567. 234. Χαρτ. 4. XV.
 Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 'Εν τέλει 'Ετελειώθη διὰ χειρὸς 'Ιερεμίου τλήμονος τάχα καὶ ἱερομονάχου συνδρομῆ τῆς πάντα καλῆς τε Κ...ανένης τῆς καὶ Δούκενας καὶ Φιλανθρωπινῆς ἐν α' 'Απριλίου τοῦ '5' 'Αέ' ἔτους (=1407).
 'Εν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 4. VIII) πολυτελῶς γεγραμμένα καὶ περιέχοντα ἀπόσπασμα Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ 'Ιωάννην μετὰ σηματοφῶνων.
2568. 235. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 'Ιωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 'Εν τέλει 'Εγράφη ἐν ἔτει 'ζρνβ' (=1644) χειρὶ 'Αντωνίου ἱερομονάχου ἐν Ξηροποτάμῳ...
2569. 236. Χαρτ. 4. XVI.
 Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2570. 237. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.
 'Εν τέλει 'Εγράφη παρ' ἐμοῦ 'Αντωνίου ἱερομονάχου ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου... 'ζρμδ' ἔτος μηνὶ 'Απριλλίω (=1639).
2571. 238. Χαρτ. 4. XVII.
 Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2572. 239. Χαρτ. 4. XVII.
 "Βίβλος τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος." (κολ.).
2573. 240. Χαρτ. 4. XVII.
 'Ιωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ "Ἀπολογία τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταφρασθεῖσαι εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου."
 'Εν τῇ ἀρχῇ Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς 'Ελληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος 'Ιωάννης Καντακουζηνος ὅπου ὕστερ ὀνωμάσθη καὶ δια τοῦ θεοῦ καὶ αγγελικοῦ σχήματος 'Ιωασάφ μονάχος εἰς τοὺς ατζ' χρόνους ἀπο τὴν ἐνσαρκον οικονομίαν· μεταφράσθη δε εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπο Μελετίου τοῦ Συρίγου ἀχλε'. Δεκεμβρίου α'. εἰς Μολδοβλαχίαν με παρακινήσιν του ἐκλάμπρυντάτου καὶ θεόσεβεστάτου αὐθεντοῦ πασης Μολδοβλαχίας· κυρίου 'Ιωάννου Βασιλείου βωϊβόνδα· νῦν δε εγγραφη εἰς τοὺς αχογ' ἀπο τῆς ἐνσάρκου οικονομίας Σεπτεμβρίου ι' (=1673). Διὰ παρακινήσεως καὶ ἐξόδου καὶ δαπάνης παρα τοῦ πάροσιωτάτου καὶ εδαιμοτοτατου καὶ λογιωτάτου ἁγίου καθήγουμένου τον' κῶλια κυρίου Χριστοφῶρου του Βατοπεδινού. εἰς τὴν ἀνωθεν Μολδοβλαχίαν. Καὶ κατωτέρω Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἀχο'. μηνὶ 'Ιανουαρίου εἰς τὰς ια' χ,5 φζ'... (=1670)
2574. 241. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 'Εν τέλει... 'Εγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ 'Ιωασάφ ἱερομονάχου... ἐν ἔτει 'ζρλθ' Μαρτίου κ' (=1631).
2575. 242. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Συναξάριον Φεβρουαρίου—Αὐγούστου.
 'Εν τέλει 'Εγράφη 'ζρμγ' μηνὶ 'Απριλλίω κ'... (=1635).
2576. 243. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.
 Πραξαπόστολος.
 'Εν τέλει... γραφεὺς δὲ 'Αντώνιος οἰκτρὸς 'ζρμδ' μηνὶ Αὐγούστῳ (1636).
2577. 244. Χαρτ. 4. XIV.
 Πραξαπόστολος καὶ Τετραεναγγέλιον.
 Περὶ τὸ τέλος φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).
2578. 245. Χαρτ. 4. XV.
 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Ομιλίαι εἰς τὸ κατὰ 'Ιωάννην εὐαγγέλιον (ἀκέφ. κολοβ.).
2579. 246. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
 Μέγας κανὼν μετ' ἐξηγήσεων (ἀκέφ. κολοβ.).
2580. 247. Χαρτ. 4. XVI.
 Ψαλτήριον
 μετὰ καὶ τῶν ἑνδεκα ἐωθινῶν εὐαγγελίων.
2581. 248. Χαρτ. 4. XVII. (φ. ε' καὶ σ. 609).
 Ι (σ. 1—504). [Ψευδοδωροθέου] "Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταν-

τίνου του Παλαιολόγου του ἐσχάτου βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐπιπερήμευσα τὰ τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν μέχρι τοῦ σουλτάν Μουράτη· πρὸς τούτους διαλαμβάνουσα καὶ περὶ τῆς Βενετίας πότε ἐκτίσθη καὶ πόσοι τῶν δουκῶν ὄρισαν αὐτὴν καὶ πόσα κάστροι ἔλαβαν· πόσοι δὲ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἐπατριαρχευσαν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, συναχθέντα ταῦτα πάντα ἐκ διαφόρων βιβλίων τὰ ἀναγκαϊότερα καὶ γλυκύτερα καὶ εἰς πεζὴν φράσιν μεταγλωττησθέντα ἐν ἔτει 1507 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ρφο '·"

Παραβλητέα ἡ Σύνοψις ἱστοριῶν αὐτῆ πρὸς τὸ φερώνυμον Δωροθέου Μονεμβασίας Βιβλίον ἱστορικόν, τὸν κοινῶς Χρονογράφον λεγόμενον τὸν πολλακίς ἀπὸ τοῦ 1630 ἐκτυπωθέντα ἐν Βενετία. Ἐν συγκρίσει δὲ πρὸς τὸ ἐντυπον ἐκτενέστερα εἶνε ἐν τῷ κώδικι τὰ περὶ τῶν Τούρκων σουλτάνων ἀπὸ τοῦ Ὀσμάνη (σ. 441) μέχρι τέλους τῆς βασιλείας Σελήμη τοῦ υἱοῦ Σουλεϊμάνη (σ. 505). Τέλ. Ὅσοι δὲ ἐσφάγησαν εἰς τὸν πόλεμον ἦσαν ἕως χιλιάδες σαράντα· ὄρισαν δὲ οἱ βενετικοὶ τὴν Κύπρον χρόνους ἐνενηντα ἐπτὰ, ἀποθανόντος τοῦ Ρεγάτζου εἰς τὰ χίλια τετρακόσια εὐδομηντα τέσσαρα ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

Χεῖρ Μελετίου ἱερομονάχου. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

2 (σ. 509—532). Χρησμοὶ διαφόρων περὶ Κωνσταντινουπόλεως.

α' (σ. 509) "Χρησμοὶ εὐρεθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐξηγηθέντες παρὰ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως." —β' (σ. 509 τὸ β') "Δέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ βασιλέως Ἀνιγμια..." —γ' (σ. 512) "Περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου." —δ' (σ. 515) "Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως." Ἀρχ. Βύζαντος αὐτὴ ἐστὶν Κωνσταντίνου Ῥώμη Βαβυλῶν καὶ Σιών ἄλλη νέα.

Τέλ. Εὐθελίαι ὡς περὶ ἐκύκλουν πρὸς κεντρὶωλα. —ε' (σ. 524) "Καὶ τοῦτο εὐρέθη ἐν τινι παλαιῷ βιβλίῳ." Ἀρχ. Ἀνὴρ περιλαμπῆς τῷ γένει καὶ τῇ ψυχῇ ἐν ἀσκήσει ὀσιότατα πονέσας. Τέλ. καὶ ἐκλυκμήσει τὴν ἄλωνα τῆς ἀμαρτίας ἀπὸ πάσης ἱερατικῆς καταστάσεως. —ς' (σ. 525) "Ἐκθεσις ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατάρων." Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἔσται ἀκαταστασία μεγάλη πάσης τῆς γῆς. Τέλ. ὡστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. —ζ' (σ. 530) "Δανιὴλ προφήτου Περὶ τῆς Ἑπτάλοφου καὶ περὶ τὰς νήσους τί ἐστὶ τὸ μέλλον αὐτῶν." Ἀρχ. Οὐαὶ οὐαὶ σοὶ πόλις Ἑπτάλοφε. Τέλ. καὶ εἰς ἐτέρους τόπους γεννήσεται ὀδύνη πολλή καὶ στεναγμὸς καὶ οὐαὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

3 (σ. 505—508 καὶ 533—609). Χρονικὸν περὶ τῶν σουλτάνων ἀπὸ Σελήμη μέχρι Μεχμέτη

ἐπὶ τὸ ἐκτενέστερον, ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 Συνόψεως ἱστοριῶν.

Παραβλητέον καὶ τοῦτο πρὸς τὸν ἐντυπον Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου.

Τοῦ ὄλου κώδικος προτάσσεται ἐν φ. α' β—ε' β "Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου." Ἐν δὲ φ. ε' β εὐρηγται γεγραμμένα τάδε· 1631 ἐτοῦτο τὸ βασιλοχαρτεῖ ενε του Γηνακῆ αχ τῷ νεῖσι τῆς Μητηληνης χωρα Πέτρα καὶ ο πατηρ αὐτοῦ Κονσατῆς και η μητηρ αὐτοῦ Ρηγενα και η ωμοξηγος αὐτοῦ Ραλενα και απε τοῦτο εσικοσαν και εκαμαν σταπα ης ἦν Βενετηα οπερ φενοτε τὴν σήμερον

απο Χρηστου γενησεος χρονη σαν περαζμενη 1631. δια χηρος μου γραφο και ωπηος χρηστηανὸς και ηερης καν λαηκος και πεση 5α χερηα του ετουτο το βασιλοχαρτη και εβγαλη το ωνομα μου να εχη το αναθεμα...

Διὰ χειρὸς δὲ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ σημειώματι ἀναγραφομένου Γιαννάκη τοῦ ἐκ Μυτιλήνης γέγραπται καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 3 χρονικόν, οὗ ἡ μὲν ἀρχὴ (σ. 505—508) ἐγράφη ἐν σελλισιν ἀγράφους μινάσαις ὑπὸ τοῦ πρώτου βιβλιογράφου, ἡ δὲ συνέχεια ἀπὸ σ. 533 μέχρι τέλους τοῦ κώδικος, εἰ μὴ τρίτος τις ἄλλος βιβλιογράφος εἶνε ὁ γράψας τὰς τοῦ κώδικος σελίδας 561—609.

2582. 249. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 445).

1 (φ. 1 α). "Μηναιὸν τοῦ Σεπτεμβρίου

περιέχον τὴν πρόπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διορθώσεων καὶ ἀναπληρώσεων εἰς αὐτὸ διεφθαρμένον ὄν καὶ ἔλλειπὲς τῶν ἐκ Καίσαρῶν Δαπόντε γενομένων ἀπὸ ἀρχαίων χειρογράφων, νεωστὶ τυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ.....καὶ τὰ ἐξῆς."

"Ἄγνωστον ἂν πράγματι ἐξεδόθη ποτὲ τύποις τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ φαίνεται παρεσκευασμένον πρὸς ἐκδοσιν.

2 (φ. 329 α). "Ἐναρξὲς σὺν Θεῷ τῆς τε Ὀκτωήχου καὶ τῆς Παρακλητικῆς."

Ἐν τέλει (φ. 443 α).

Ἐν τῇ ἱερῇ καὶ περικλύτῳ σκῆτῃ τῆς θεοπρομήτορος Ἀγίας Ἄννης πέρας εὐληφον ταῦτα θεῖα συνάρσει παρὰ μελανείμονος ἀνδρὸς ἀλήτου ἀγύρτου ὄλωσ καὶ πάντῃ ἀμονάχου.

Ἐν ἔτει αψοθ^ω μηνὶ Ἰαννουαρίου (=1779).

2583. 250. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 319).

Καίσαρῶν Δαπόντε Διάφορα.

1 (φ. 1 α). "Πατερικὸν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου πάπα Ῥώμης ἐν ᾧ περιέχονται βίοι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὀσίων πατέρων, ὑπ' αὐτοῦ μὲν λατινιστὶ συγγραφέντες, παρὰ δὲ τοῦ μακαρίου Ζαχαρίου πάπα Ῥώμης εἰς τὸ ἑλληνικὸν μεταφρασθέντες, νῦν δὲ εἰς τὸ κοινὸν παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καίσαρῶν τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλων πρὸς χρῆσιν κοινὴν καὶ ὠφέλιαν τῶν ἀναγνωσκόντων. Ἀφιερωθὲν δὲ τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ λογιστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Ῥυμνίκου τῆς ἐν Κραγιόβα κυρίῳ κυρίῳ Καίσαρῶν οὐπίνωσ δαπάνῃ νῦν πρώτον καὶ ἐτυπώθη Ἐνετίσιν αψπ' παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων." Λεῖπει παρὰ Βρετῶν. Ἄλλ' ἴδε ΣΑΘΑ Νεοελληνικὴ Φιλολογία σ. 503.—2 (φ. 173 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, συντεθεῖς μὲν παρὰ τοῦ ὀσίου Ἰωάννου μαθητοῦ αὐτοῦ, μεταγλωττισθεῖς δὲ εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καίσαρῶν."—3 (φ. 222 β). "Τροπάρια εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον."—4 (φ. 224 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον."—5 (φ. 226 β). "Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καίσαρῶν Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Νεοκαισαρείας τὸν θαυματουργόν."—6 (φ. 243 β). "Ἦμνος τέταρτος (εἰς τὴν Παναγίαν).—7 (φ. 283 β). "Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καίσαρῶν Ἐγκώμιον φιλακῆς ἐν εἰδεί ἐπιστολῆς."—8 (φ. 302 β). Μεγαλυνάρια καὶ "Ἀκολουθία εἰς τὸν ἐν ἀγίοις μέγαν Ἀθανάσιον."—9 (φ. 309 α). "Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μέγαν Ἀθανάσιον."—10 (φ. 313 β). "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ

Ἰθάριον ψαλλόμενον ὡς τὸ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς." Ἐπειτα Μεγαλυνάριον εἰς τὸν αὐτόν.—11 (φ. 315 β). "Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριὴλ Ἰθάριον." Ἐπειτα Μεγαλυνάριον εἰς τὸν αὐτόν.—12. "Δαβιτικοὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Παναγίαν."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—11 εὐρηγνται συνεκδοκόμενα τύποις μετὰ τοῦ Πατερικοῦ. Ὁ δὲ κῶδιξ ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε.

2584. 251. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. ζ' 262).

"Θεοτοκάριον

τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ μετὰ τῶν ὕμνων **Καισαρίου Δαπόντε**, ὡραιότατον καὶ ψυχοφελέστατον νῦν πρῶτον τυπωθὲν τε καὶ διαδοθὲν ἵνα ψάλληται ἐν τοῖς ἀποδείκνυσι ἀνὰ πάσας τὰς τοῦ Θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀγαλλίαςαι καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν ψαλλόντων ἢ καὶ ἀναγινωσκόντων αὐτό."

Ἐν φ. β α περιέχεται Ἀφιέρωσις τοῦ Δαπόντε εἰς τὴν Παναγίαν ἐν ἔτει σωτηριῶ α ψ π γ' Νοεμβρίου κα'. Ἐν φ. γ α Προσφώνησις "Τοῖς ἐντευξομένοις." Ἐν φ. 1 α—196 β περιλαμβάνεται τὸ Θεοτοκάριον, ἐν φ. 197 α—216 α "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δεσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρθρῳ τῶν Σαββάτων ὅλου τοῦ χρόνου ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτῆς ναφ. Ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυρίου **Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ**," ἐν φ. 216 β—224 α "**Καισαρίου [Δαπόντε]** ἴμνοι ἐπιτάφιοι, ψαλλόμενοι ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου," ἐν φ. 224 β—262 β "Τριψόδια ψαλλόμενα ἐν τοῖς ἀποδείκνυσι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν ἁγίων Πάντων, ποίημα τοῦ κυρίου **Ἰωσήφ [τοῦ Ὑμνογράφου]**."

Ὁ κῶδιξ ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε. Τὴν δὲ στάχωσις ἀποτελεῖ φύλλον περγαμηνῆς φέρον γραφὴν σλαβικὴν.

*2585. 252. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 201).

1 (φ. 2 α). "Θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαὶ εὐχαὶ αἱ καλούμεναι Μονόλογοι τοῦ μακαρίου **Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος** ἐρμηνεύθησαν ἀπὸ τῆς λατινικῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλώσσαν παρὰ **Δημητρίου τοῦ Κυδωνῆ**."

2 (φ. 62 α). "Εἰς αὐτὸν στίχοι **Μιχαὴλ Κριτοπούλου** τοῦ Ἰμβρίου."

Στίχοι 17.

Ἀρχ. Ὅστις ἔρωτα Θεοῦ ἔσχεν εὐφρόνως καὶ πῦρ ἀνῆψεν ἀγάπης ἐν καρδίᾳ.

Τέλ. ὁδὸς γὰρ ἐστὶ τοῦτο τῆς μετανοίας καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγον.

3 (φ. 62 β). "Εὐχαὶ εἰς τὸν αὐτὸν **Κωνσταντίνου Δαπόντε** Σκοπελίτου."

Στίχοι 4. Ἐπονται δὲ **Τοῦ αὐτοῦ** "Εἰς τὸν Χριστόν," στίχοι 10 καὶ "Εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας" στίχοι 4.

4 (φ. 63 α). "Εὐχαὶ τοῦ αὐτοῦ **Μιχαὴλ Κριτοπούλου**."

Ἀρχ. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος συμπαθὴς καὶ εὐδιάλλακτος. Τέλ. Τὸ σὸν πανάγιον ὄνομα καὶ τοῦ ἀνάρχου σου πατρὸς καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

5 (φ. 66 β). "Εὐχὴ **Γεωργίου Σχολαρίου**."

Ἀρχ. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεὲ ἀληθινέ, βασιλεῦ ὕψιστε, ὑπεράγιε.

6 (φ. 69 α). "Εὐχὴ **Θεοκτίστου μοναχοῦ τοῦ Στουδίτου**."

7 (φ. 73 β). "Τοῦ αὐτοῦ **Εἰς τὸν ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς**."

Ἀρχ.

Τοῦ πρώτου φάους ἄγγελε, δεύτερον φῶς τυγχάνων καὶ προσταχθεὶς περιφρουρεῖν τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου

Τέλ.

τὴν ἑορτὴν τὴν...

Μένει οὕτω κολοβὸν τὸ ποίημα ἐν μέσῃ τῇ σελίδι. Ἐν δὲ τῇ ᾧ γέγραπται· λείπει. Ἰδ. καὶ κῶδ. 2537 (204).

8 (φ. 75 α). **Καισαρίου Δαπόντε** Χριστιανῶν θυσία.

φ. 75 α. "**Καισάριος Δαπόντες** Τοῖς ἐντευξομένοις τὸ παρὸν ἀδελφοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν."

Ἀρχ.

Πρέπον πολλὰ καὶ δίκαιον ἦτον νὰ ἐνωθοῦσιν εἰς ἓνα μέρος νὰ γραφθοῦν καὶ νὰ ἀποτεθοῦσιν ὡς μαργαρίται ἐκλεκτοὶ, ὡς λίθοι τῶν τιμίων ὡς περ τινὰ κειμήλια, εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον οἱ ὕμνοι τοῦτο τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς Παναγίας ὡς ὕμνοι τοῦτο συγγενεῖς μόνον ἐπ' ἀληθείας.

Τέλ.

Ἀγάλλεσθε εὐφραίνεσθε μετὰ μακροζωίας καὶ ἀξιούσθε βέβαια τῆς ἀνω βασιλείας.

φ. 77 α "Χριστιανῶν θυσία μέρος Α'." ἴμνοι εἰς τὸν Θεόν. **Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης** ὕμνοι ἐν ὄλῳ δέκα.—φ. 113 α. "Μέρος Β'." ἴμνοι εἰς τὴν Θεοτόκον. **Καισαρίου Δαπόντε**." "ἴμνος πρῶτος."

Ἀρχ. Ἄγιε σὺ

λόγε Θεοῦ σοφία
λάμψον ἐμῇ καρδίᾳ
σοφίας φωτισμόν.
Δὸς κάλλος ὀνομάτων
εὐρροϊαν νοημάτων
καὶ λέξεων ἐσμὲν
ὅπως τὴν σὲ τεκοῦσαν
δοξολογῶ, ὡς οὖσαν
ψυχῆς μου πλουτισμόν.

Τέλ.

Ὡ τι χαρὰ
νὰ ἔχω ἐγὼ μίαν
ὀλόφωτον Κυρίαν
καὶ νὰ μὲ ἀγαπᾷ
πλέον παρὰ μητέρα
καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα
νὰ μὲ περισκεπᾷ.
Λοιπὸν πῶς τὸ κοντῆλι
νὰ στέκη εἰς τὰ χεῖλη
γι αὐτὴν νὰ σιωπᾷ.

φ. 116 α. "ἴμνος δεύτερος."

Ἀρχ. Οἱ ἄγγελοι νὰ λαλοῦσι
μαζί σου νὰ σ' ἐπαινοῦσι
πάντα σοῦ πρέπει Κυρία
βασιλίσσά μου Μαρία.

Τέλ. Ποθῶ γὰρ ὡς οὐδὲν ἄλλο
νὰ σὲ ὕμνω καὶ νὰ ψάλλω.

φ. 119 α. "ἴμνος τρίτος."

Ἀρχ. Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ
ἄσατε ἐν τῇ ζωῇ
θυγατρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ
καὶ Μητρὶ λόγου υἱοῦ.

- Τέλ. Δός μοι τὴν εὐχὴν σου οὖν
φώτισόν μου εἰς τὸν νοῦν
ὕμνον ἄρξασθαι Ἄγνη
ἄλλον ἐν ἄλλῃ φωνῇ.
- φ. 120 α. “Ἦμος τέταρτος.”
Ἄρχ.
Ἄρχινῶ, Παρθένε, πάλιν δι’ ἀγάπην σου πολλὴν
διὰ ἄμετρόν μου χρέος καὶ μεγάλην ὀφειλήν.
Τέλ.
Τὸν Χριστὸν δὲν τὸν φωνάζουν τόσο ναὶ μὰ τὸν
Χριστὸν
ὡς καθὼς τὴν Παναγίαν, τὴν μητέρα τῶν πιστῶν.
- φ. 122 β. “Ἦμος πέμπτος.”
Ἄρχ.
Τὸ σῶμα, Κόρη, σὺ ὑπάρχεις τὸ παρθενικὸν
τὸ ἀχραντὸν ἀνεμνηνύτως, εἰ καὶ χοϊκόν.
Τέλ.
Ἦν ἐς αἰεὶ ὕμνοις δοξάζω, δόξαν προσδοκῶν
ἐν σοὶ ἐλπίζων τοῦ σωθῆναι ἄκων καὶ ἐκῶν.
- φ. 124 α. “Ἦμος ἕκτος.”
Ἄρχ. Ἄσω δὴ ἄσμα τῇ ἡγαπημένῃ
ἀμπελῶν σὺ εἰ τῷ ἡγαπημένῃ
κυρίῳ Σαβαῶθ, τῷ καθημένῃ
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ὕμνουμένη.
Τέλ. πανηγυρίζομεν νῦν εἰς τιμὴν σου
ἄρον κόρη κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου
καὶ εἶδε συνηγμένους τοὺς υἱούς σου,
ἦκασι πάντες εἰς προσκύνησίν σου.
- φ. 125 β. “Ἦμος ἕβδομος.”
Ἄρχ. Ἄν ἐπιβλέψῃς τὰ ἔργατά μου
καὶ ἀποβλέψῃς εἰς τὰ σφάλματά μου
υἱὲ ἀνθρώπου, Θεέ, κριτά μου.
Τέλ. ὅποτεν ἕνας διψᾷ σπουδάζῃ
ἀκαταπαύστως νὰ σὲ δοξάζῃ
τούτους τοὺς ὕμνους νὰ διαβάξῃ.
- φ. 129 α. “Ἦμος ὄγδοος.”
Ἄρχ. Ὡ Μαριὰμ φωτιστικὴ
πρᾶγμα καὶ ὄνομα γλυκὺ
ὦ Δέσποινα μου φωτεινὴ.
Τέλ. καὶ νὰ δοξάζῃ παγγενῆ
Θεὸν καὶ κόρη πανσθενῆ.
- φ. 131 α. “Ἦμος ἕνατος.”
Ἄρχ.
Ἄπασα γλῶσσα ἀπορεῖ ἀξίως εὐφημεῖν σε
καὶ νοῦς ὁ ὑπερκόσμιος ἱλιγγιᾷ ὑμνεῖν σε.
Τέλ.
καὶ ψάλλει σοὶ θεοπρεπῶς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
Θεοῦ καὶ Θεομήτορος τὰ μεγαλεῖα μόνα.
- φ. 136 α. “Ἦμος δέκατος.”
Ἄρχ.
Νὰ καὶ ληστής ἀκούσθηκεν ὅπου νὰ θεολογῇ
καὶ τὸν ἐσταυρωμένον διὰ Θεὸν δοξάζει
ὡς βασιλεῖα τὸν Χριστὸν νὰ τὸν καθομολογῇ
καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ νὰ τοῦ μνησθῆ φωνάζει.
Τέλ.
Ἐλθέ εἰς τοῦ Κυρίου σου καὶ Κυρίας τὴν χαρὰν,
εἰσελθε τώρα χαίρων εἰς τούτους τοὺς νυμφῶνας
ἵνα ὕμνῃς τὸν Κύριον καὶ ἐμένα τὴν Κυρὰν
μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- φ. 139 β. “Ἦμος ἐνδέκατος.”
Ἄρχ.
Ἄλλ’ ἐπειδὴ, Κυρία μου, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου
ἔσὺ μοῦ εἶσαι σκεπαστῆς, μετὰ Θεὸν Θεός μου.
Τέλ.
Ὡ πάτερ, λόγε καὶ πνεῦμα, Τριάς μονὰς ὁ Θεός μου
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ
κόσμου.
- φ. 141 α. “Ἦμος δωδέκατος.”
Ἄρχ.
Ἄλλ’ ὦ τί βία· ἀπ’ ἐδῶ ὁ πόθος μὲ βιάζει
καὶ ἄλλον ὕμνον νὰ εἰπῶ· ὁ νοῦς δὲν ἡσυχάζει.
Τέλ.
Καὶ τέλος πάντων διὰ σὲ τὴν ἔνθεον Μαρίαν
πολλοὶ ἐκφεύζονται κἀγὼ Ἄδου τὴν τιμωρίαν.
9 (φ. 151 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς
τὸν Εὐαγγελισμόν.
10 (φ. 162 β). “Πίναξ τῶν λόγων Δημητρίου τοῦ
Χρυσολωρᾶ.”
Ἐν τέλει· Τὸ βιβλίον τὸ περιέχον τοῦ Χρυσολωρᾶ
τοὺς λόγους τούτους καὶ ἄλλους ἄλλων πολλῶν εἶναι
μὲν σεσαθρωμένον καὶ διεφθαρμένον διὰ παλαιότητα·
σώζεται δὲ εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Σωτήρος τὸ
ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ. Ἐσημείωσα δὲ αὐτὸ
ἐνταῦθα διότι σπανίως εὐρίσκονται τὰ συγγράμματα
ταῦτα τοῦ Χρυσολωρᾶ, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλος Χρυσολωρᾶς.
- 11 (φ. 163 β). “Ὅροι φιλοσοφίας εἰσὶν ἕξ.”
12 (φ. 164 α). Θεοφάνους “Εὐχὴ διὰ στίχων
ὠραιότητῃ καὶ σοφωτάτῃ εἰς τὴν Πανύμνητον. Ἡ δὲ Ἄκρο-
στιχίς ἐστὶν αὕτη· Παναγία παρθένε βοήθησον καὶ χεῖρὸς τῶν
δαιμόνων με λύτρωσον· ὡς φιλάγαθος σῶσόν με μέλποντα,
χαῖρε πάντων ἡ δόξα καὶ καύχημα. Ταπεινὸς Θεοφάνης οἰκέτης
σου. Ἀμήν.”
Ἄρχ. Παναγία παρθένε ἐπάκουσον
τῆς εὐχῆς τοῦ ἀχρείου οἰκέτου σου.
Τέλ. Νύσσει βέλει γλυκεῖ τὴν καρδίαν μου
ὁ σὸς πόθος, διὸ μεγαλύνω σε.
- 13 (φ. 171 α). Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθο-
πούλου Ὑμνοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
α’ (φ. 171 α). “Ἀλφάβητος κατανυκτικὸς καὶ ἐγκωμαστικὸς
εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Πρὸς τὴν τιμιωτέραν.” Ἄρχ.
Ἀχραντε παρθένε κόρη σεμνή. Τέλ. Ὡ καύχημα τῆς
ψυχῆς μου χαίροις πανάμωμε.—β’ (φ. 172 β). “Τοῦ αὐτοῦ
ἕτερος ὁμοῖος.” Ἄρχ. Ἀνωθεν οἱ θεοὶ θεοειδεῖς, ἀχραντε,
προφήται. Τέλ. Ὡ δέσποινα τοῦ κόσμου δέξαι τὴν
δέησιν.—γ’ (φ. 174 β). “Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ὕμνος ἐπαινετικὸς
κατανυκτικὸς”... Ἄρχ. Ἀνεμνηνευτὸν ἄκουσμα ἐγνωμέν
σου, κόρη. Τέλ. προβάλλεται καὶ κράτος τάχος τὴν
χάριν δίδου.—δ’ (φ. 176 α). “Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ἐγκωμα-
στικὸς καὶ δεκτικὸς ἰδιόμελος ἵχος.”
Ἄρχ. Ἀκατάληπτος ὁ τόκος
ἀνεμνηνευτος ὁ τρόπος
σῆς ἀγνῆς κυοφορίας.
Τέλ. ὡς τὸ πρὶν ἐξαφανίσαις
ὁ κρατῶν καθικετεύει
καὶ τὸ πλῆθος χριστῶν ὕμνων.
ε’ (φ. 178 α). “Τοῦ αὐτοῦ Τροπάρια εἰς τὴν εἰκόνα τῆς
Ὁδηγητρίας.”

14 (φ. 178 β). [Του αὐτοῦ] "Στίχοι εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Χριστοῦ κατὰ πένθιν καὶ ἀπόκρισιν."

"Αρχ.

Τί σῶτερ εἰς γῆν οὐρανοῦς κλίνας ἔβης
τοὺς ἐκπεσόντας συνανυψῶσαι θέλων.

Τέλ.

Καὶ προσκυνῶ σε λοιπὸν, ὦ παντοκράτορ,
ἅπαντα δοξάζω σε τὸν σώσαντά με.

15 (φ. 180 α). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

"Αρχ. Πάναγκε, πανάγαθε καὶ πολυεύσπλαγχνε δέσποινα, τὸ τῶν Χριστιανῶν παραμύθιον, τὸ τῶν θλιβομένων θερμότερον παρηγόρημα. Τέλ. Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

16 (φ. 183 α). Διονυσίου τοῦ Σερογλάνη πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

α' (φ. 183 α). "Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον." "Αρχ. Ὑπερένδοξε καὶ ὑπέριττε τῶν οὐρανῶν ταγματῶν βασιλίσσα. Τέλ. Καὶ σὲ τὴν ὑπερένδοξον τῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ πάσης κτίσεως ἀνασσα.—β' (φ. 184 α). "Τοῦ αὐτοῦ." "Αρχ. Δέχου πανευμενεστάτη Παναγία Θεοτόκε τὴν ἡμετέραν ταύτην ἱκεσίαν. Τέλ. ἀναπέμπω ἐγὼ ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.—γ' (φ. 184 β). "Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνησις περὶ τοῦ θαύματος ὅπερ πεποίηκεν ἡ κυρία δέσποινα Θεοτόκος πρὸς τὸν ἀχρεῖον αὐτῆς δοῦλον Διονύσιον, τάχα καὶ πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως." "Αρχ. Ἐπλήσθη χαρᾶς ὄντως τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τέλ. Περὶ ὧν ἐποίησας καὶ καθ' ἐκάστην ποιεῖς ἐξαιρέτως εἰς ἐμέ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου καὶ κραταιᾷ βοηθείᾳ σου νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

17 (φ. 187 β). "Κυρίλλου Κωνσταντινουπόλεως

Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

"Αρχ. Παναγία δέσποινα Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν σωτήρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἡ θέλουσα καὶ ποθοῦσα πάντας ἀνθρώπους εἰς τὴν τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ δόξαν εἰσελθόντας ἰδεῖν. Τέλ. ὅτι εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

18 (φ. 188 α). Ἀωνίου Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

"Αρχ. Παναγία δέσποινα Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν σωτήρα καὶ λυτρωτὴν τοῦ γένους ἡμῶν. Τέλ. δι' ἣν εὐχαρίστως μεγαλυνῆ τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

19 (φ. 189 α). "Κανὼν εὐχαριστήριος

εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν παντοδύναμον Ἀνασσαν ἐπὶ ἀπαλλαγῇ ἐχθρῶν, ποιηθεὶς παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε, ὅτε ἀπέστειλεν ὁ ἐπίτροπος τῆς βασιλείας ἐν Γαίσι τῆς Μολδοβίας πιάσας αὐτὸν καὶ οὐχ εἶπεν αὐτὸν, προαισθόμενον καὶ ἀπελθόντα εἰς Κρέμι εἰς τὸν Ταταρχάνην. αψμσ'."

"Ῥδὴ α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου."

"Αρχ. Ἀθροίσθητε ἅπαντες ἐν σωτηρίῳ μου σήμερον, ἀγαλλιασώμεθα.

20 (φ. 192 β). "Ἀθανασίου ἱερομονάχου Ῥοδίου

Κανὼν πρὸς τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ἱκέσιος ὑπὲρ Κωνσταντίνου Δαπόντε ἐν φυλακῇ ὄντος."

"ἤχος πλ. δ' Ῥδὴ α'. Ἀρματηλάτην." "Αρχ. Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἡ τέξασσα, κόρη, βυθίσαντα Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

21 (φ. 195 α). "Κωνσταντίνου [Δαπόντε] Μεγαλυνάρια."

"Αρχ. Χαῖρε Παναγία μήτηρ Θεοῦ, χαῖρε Θεοτόκε προστασία Χριστιανῶν.

Ὁ κῶδιξ ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε. Ἐν φ. 112 β "Εἰκὼν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ εἰς τὸ Σαραντάρειο θαυματοργοῦ εἰκόνας. Ἐξωγραφῆθη παρὰ Γεωργίου ἐν ἔτει αψνθ' μηνὶ Νοεμβρίῳ (=1759)." Ἔστι δ' ἀξιόλογος μονόχρωμος εἰκὼν διὰ μέλανος γεγραμμένη.

2586. 253. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 333).

"Κωνσταντίνου Δαπόντε

τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου Φανᾶρι γυναικῶν, τουτέστι βιβλίον φανερώων ἀρχαίων γυναικῶν ἐθνικῶν τε καὶ Χριστιανῶν ἱστορίας θαυμασίας."

"Ἔργον ἔμμετρον, διηρημένον εἰς ἱστορίας ρυγ'. α' (φ. 1 α). "Ἐκάβης ἱστορία πρώτη" ἐκ στίχων 148.—β' (φ. 8 α). "Θυμοκλία." στ. 78.—γ' (φ. 9 β). "Ζῆλος γυναικὸς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης." στ. 38.—δ' (φ. 10 β). "Ζῆλος γυναικὸς ὑπὲρ ὀρθοδοξίας." στ. 68.—ε' (φ. 12 α). "Γυνὴ καματηρῆ." στ. 40.—ς' (φ. 13 α). "Φιδάλεια." στ. 48.—ζ' (φ. 14 α). "Γυκία θαυμαστή." στ. 256.—η' (φ. 20 α). "Νεκρά." στ. 60.—θ' (φ. 21 α). "Ὀδάτη." στ. 100.—ι' (φ. 23 β). "Ῥήγισσα Βριτίας καὶ περὶ Βριτίας." στ. 138.—ια' (φ. 27 β). "Πάνθεια." στ. 116.—ιβ' (φ. 29 α). "Κλεοπάτρα καὶ περὶ Καισαρίου." στ. 133.—ιγ' (φ. 32 α). "Δανηλίδος ἱστορία." στ. 86.—ιδ' (φ. 34 α). "Πλακιδία." στ. 44.—ιε' (φ. 35 α). "Βερενίκη." στ. 20.—ισ' (φ. 35 β). "Γραῖα." στ. 18.—ις' (φ. 36 α). "Ἐρμοδίκη." στ. 46.—ιη' (φ. 37 α). "Σεμίραμυς." στ. 154.—ιθ' (φ. 40 β). "Ἀρτεμισία καὶ περὶ τῶν τῆς γῆς θεαμάτων." στ. 35.—κ' (φ. 41 α). "Ἀμαζόνες." στ. 40.—κα' (φ. 40 α). "Σκύθαι." στ. 46.—κβ' (φ. 41 β). "Σκυθῶν γυναῖκες καὶ Λακεδαιμονίων." στ. 18.—κγ' (φ. 41 β). "Ἀφροδίτης εἶδωλο." στ. 18.—κδ' (φ. 42 α). "Ζώδιον με κέρατα." στ. 14.—κε' (φ. 42 α). "Δημόκριτος καὶ κόρη." στ. 8.—κς' (φ. 42 β). "Ξενοκράτη καὶ πόρνη." στ. 20.—κζ' (φ. 43 α). "Θεανώ." στ. 8.—κη' (φ. 43 α). "Φρόνη." στ. 10.—κθ' (φ. 43 β). "Κλεοφείδη." στ. 12.—λ' (φ. 43 β). "Σαβίνη Ποππία." στ. 10.—λα' (φ. 44 α). "Λαντισλαος καὶ κόρη." στ. 26.—λβ' (φ. 44 β). "Φαρμακαναθρεμμένη." στ. 14.—λγ' (φ. 44 β). "Ῥήγισσα Φερραρίας." στ. 30.—λδ' (φ. 45 β). "Πατρικία." στ. 22.—λε' (φ. 46 α). "Ἄλλη πατρικία." στ. 146.—λς' (φ. 48 β). "Κλυταιμνήστρα." στ. 16.—λζ' (φ. 48 β). "Ἀλκηστis." στ. 24.—λη' (φ. 49 α). "Βασίλισσα Περσῶν." στ. 90.—λθ' (φ. 51 β). "Ἐξασία καὶ Ἀστεία." στ. 94.—μ' (φ. 53 β). "Σώφρων πτωχὴ." στ. 30.—μα' (φ. 54 α). "Ἀδικοκαμένη πτωχὴ." στ. 20.—μβ' (φ. 54 β). "Βιτουλίνος καὶ χήρα." στ. 28.—μγ' (φ. 55 α). "Ῥοδανὸς καὶ χήρα." στ. 14.—μδ' (φ. 55 β). "Μαρίνα βασίλισσα." στ. 26.—με' (φ. 56 α). "Ἰουστίνα βασίλισσα." στ. 60.—μς' (φ. 57 β). "Ῥόδωπις." στ. 14.—μζ' (φ. 57 β). "Χήρα." στ. 38.—μη' (φ. 58 β). "Χήρα, καὶ περὶ τοῦ караβιτίν." στ. 62.—μθ' (φ. 60 α). "Ἰουβενάλια χήρα." στ. 42.—ν' (φ. 61 α). "Φράγγα." στ. 34.—να' (φ. 62 α). "Ἀταλάντη." στ. 68.—νβ' (φ. 63 β). "Ἰπποδάμεια." στ.

22.—*νγ'* (φ. 64 α). “Μάρπησσα.” *στ.* 24.—*νδ'* (φ. 64 β). “Θαρή.” *στ.* 16.—*νε'* (φ. 64 β). “Δαναίδες.” *στ.* 34.—*νς'* (φ. 65 β). “Λήμνιαι γυναῖκες.” *στ.* 16.—*νζ'* (φ. 66 α). “Χίων γυναῖκες.” *στ.* 8.—*νη'* (φ. 66 α). “Μακαρία.” *στ.* 6.—*νθ'* (φ. 66 α). “Τρεῖς ἀδελφαὶ παρθένοι.” *στ.* 8.—*ξ'* (φ. 66 β). “Ἰπατία.” *στ.* 32.—*ξα'* (φ. 67 α). “Εὐδοκία βασίλισσα πρώτη.” *στ.* 58.—*ξβ'* (φ. 68 β). “Εὐδοκία βασίλισσα.” *β^α* *στ.* 19.—*ξγ'* (φ. 69 α). “Εὐδοκία βασίλισσα τρίτη.” *στ.* 10.—*ξδ'* (φ. 69 β). “Εὐδοκία ἀρχόντισσα δ'.” *στ.* 14.—*ξε'* (φ. 70 α). “Ἄννα βασίλισσα.” *στ.* 8.—*ξς'* (φ. 70 α). “Εἰρήναι βασίλισσα τρεῖς.” *στ.* 16.—*ξζ'* (φ. 70 β). “Βασίλισσαι ἐπτά.” *στ.* 16.—*ξη'* (φ. 71 α). “Ἐλένη βασίλισσα.” *στ.* 44.—*ξθ'* (φ. 72 α). “Σιβύλλα.” *στ.* 40.—*ο'* (φ. 73 α). “Ἀνθρωποφάγισσαι.” *στ.* 90.—*οα'* (φ. 75 α). “Πολυφάγοι.” *στ.* 16.—*οβ'* (φ. 75 α). “Ψαροφαγούσα βασιλ.” *στ.* 10.—*ογ'* (φ. 75 β). “Φερετμή βασιλ.” *στ.* 22.—*οδ'* (φ. 76 α). “Ὀλυμπιάς βασιλ.” *στ.* 6.—*οε'* (φ. 76 α). “Σκύλλα καὶ Χάρυβδις.” *στ.* 44.—*ος'* (φ. 77 α). “Κίρκη.” *στ.* 64.—*οζ'* (φ. 78 β). “Μάγοι.” *στ.* 24.—*οη'* (φ. 79 α). “Πουτάνες, μάγοι.” *στ.* 60.—*οθ'* (φ. 80 β). “Μάγοι.” *στ.* 62.—*π'* (φ. 82 α). “Παιδεία Μάγισσας.” *στ.* 36.—*πα'* (φ. 82 β). “Κιννέζα.” *στ.* 22.—*πβ'* (φ. 83 α). “Εὐμορφαις γυν: καὶ σκυλοπαντρεμένη.” *στ.* 44.—*πγ'* (φ. 84 α). “Σκυλαγαπημένη.” *στ.* 16.—*πδ'* (φ. 84 β). “Σκυλοπεθαμμένη.” *στ.* 40.—*πε'* (φ. 85 β). “Ζωὴ βασίλισσα.” *στ.* 18.—*πς'* (φ. 85 β). “Εὐσεβία βασίλισσα.” *στ.* 54.—*πζ'* (φ. 87 α). “Τῶν ἁγίων πέντε κανονικῶν, Θέκλης, Μαριάμνης, Μάρθας, Μαρίας καὶ Ἐννεεῖμ.” *στ.* 192.—*πη'* (φ. 91 β). “Μαρτίου κθ' μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ φρέατι.” *στ.* 140.—*πι'* (φ. 94 β). “Ἰουλίου ε' μνήμη τοῦ ἁγίου Νεανίου καὶ σοφωτάτου μάρτυρος.” *στ.* 24.—*ι'* (φ. 95 α). “Ἰουλίου κβ' μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Μαρκέλλης.” *στ.* 22.—*ια'* (φ. 96 α). “Τῷ αὐτῷ μνηρὶ κγ' μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἄννης τῆς ἐν τῷ Λευκάτῃ.” *στ.* 48.—*ιβ'* (φ. 97 α). “Τῷ αὐτῷ μνηρὶ κς' μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὀραιοζήλης.” *στ.* 90.—*ιγ'* (φ. 99 α). “Τῷ αὐτῷ μνηρὶ κζ' μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς συγκεκμημένης εἰς τὴν μονὴν τοῦ Μαντινέου.” *στ.* 90.—*ιδ'* (φ. 101 α). “Μαρτίου κς' διήγησις ὠφέλιμος περὶ τινος Μάλχου μοναχοῦ.” *στ.* 212.—*ιε'* (φ. 106 α). “Διήγησις ἐτέρου μοναχοῦ ἀνωμόνου.” *στ.* 96.—*ις'* (φ. 108 α). “Παρούσατις καὶ Σεμίραμις.” *στ.* 44.—*ιζ'* (φ. 109 α). “Λουκρετία.” *στ.* 54.—*ιη'* (φ. 110 β). “Θάνατος βασιλέως Ῥώμης καὶ ἄλλοις διὰ γυναῖκα.” *στ.* 82.—*ιθ'* (φ. 112 β). “Θάνατος Ἰλδιβάδου καὶ Οὐραίου διὰ γυναῖκα.” *στ.* 68.—*ιρ'* (φ. 114 α). “Λακεδαιμόνιοι νικοῦνται διὰ γυναῖκα.” *στ.* 56.—*ια'* (φ. 115 α). “Ἀρχοντίσσης σφαγὴ ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης.” *στ.* 18.—*ιβ'* (φ. 115 β). “Ἀρχοντίσσων πνιγμός ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης.” *στ.* 12.—*ιγ'* (φ. 116 α). “Θάνατος ἀρχοντίσσων ἐκ τῆς ζηλείας τῶν ἀνδρῶν.” *στ.* 98.—*ιδ'* (φ. 118 α). “Θάνατοι δύο ἀνήκουστοι.” *στ.* 34.—*ιε'* (φ. 119 α). “Παλλακίδων κάψιμο καὶ περὶ Φωκαίων.” *στ.* 22.—*ις'* (φ. 119 β). “Ἀρμενίσσης λόγος σῶφρων καὶ σοφὸς καὶ περὶ Κύρου.” *στ.* 46.—*ιζ'* (φ. 120 β). “Ἑλληνίσσης λόγος σῶφρων καὶ σοφὸς καὶ περὶ Ἰέρωνος.” *στ.* 30.—*ιη'* (φ. 121 α). “Παυλίνα.” *στ.* 140.—*ιθ'* (φ. 123 β). “Βαλλερία ἢ καὶ Μεσσαλίνα.” *στ.* 77.—*ια'* (φ. 125 α). “Μερόη καὶ περὶ Κύρου.” *στ.* 116.—*ια'* (φ. 128 α). “Λιβέριος πάπας Ῥώμης.” *στ.* 82.—*ιβ'* (φ. 129 β). “Κομβάβος καὶ Στρατονίκη.” *στ.* 422.—*ιγ'* (φ. 137 β). “Στατεῖρα καὶ Παρύσατις.” *στ.* 58.—*ιδ'* (φ. 138 β). “Φαρμακοποισμένοι καὶ κουρίδζος.” *στ.* 56.—*ιε'* (φ. 140 α). “Γυναῖκες ἀξιοθαύ-

μασται.” *στ.* 90.—*ις'* (φ. 142 α). “Ἰώ.” *στ.* 22.—*ις'* (φ. 142 β). “Εὐρώπη.” *στ.* 20.—*ιη'* (φ. 143 α). “Δανάη.” *στ.* 16.—*ιθ'* (φ. 143 β). “Ἥρα.” *στ.* 22.—*ικ'* (φ. 144 α). “Ῥέα.” *στ.* 18.—*ικα'* (φ. 144 α). “Δάφνη.” *στ.* 20.—*ικβ'* (φ. 144 β). “Θίσβη.” *στ.* 27.—*ικγ'* (φ. 145 α). “Ἡρώ.” *στ.* 50.—*ικδ'* (φ. 146 β). “Σφίγξ.” *στ.* 38.—*ικε'* (φ. 147 α). “Βελλεροφόντης καὶ Χίμερα.” *στ.* 114.—*ικς'* (φ. 149 β). “Λαῖς.” *στ.* 40.—*ικζ'* (φ. 150 β). “Βονοφάτιος Τέννης καὶ περὶ μοιχῶν.” *στ.* 108.—*ικη'* (φ. 152 β). “Μοιχαλίδες, ἀόρατος θάνατος.” *στ.* 40.—*ικθ'* (φ. 153 β). “Βιργίνιος, Πόντιος, Περλιανδρος, Κέκρωψ.” *στ.* 40.—*ικλ'* (φ. 154 β). “Φρύξος καὶ Ἑλλη.” *στ.* 54.—*ικμα'* (φ. 155 β). “Μαρία, φρικτὴ ἱστορία.” *στ.* 112.—*ικμβ'* (φ. 158 β). “Δαιμονοκαλογραία.” *στ.* 102.—*ικμγ'* (φ. 160 β). “Ἀρχοντίσσης ἔργον θανμαστῶν.” *στ.* 152.—*ικμδ'* (φ. 164 α). “Ἡ ἁγία Βάσσα, θανμαστῶν.” *στ.* 182.—*ικμε'* (φ. 168 β). “Ἡ ὁσία βοσκοπούλα, ταῦτὸν εἰπεῖν, τὸ μέγα σπῆλαιον.” *στ.* 86.—*ικς'* (φ. 170 β). “Οἱ ὅσιοι Ἰαφνούτιος καὶ ὁ ποιμήν.” *στ.* 136.—*ικζ'* (φ. 173 β). “Ὁ ὁσῖος Ἡσαΐας.” *στ.* 106.—*ικη'* (φ. 175 β). “Σαμιώτισσα.” *στ.* 134.—*ικθ'* (φ. 179 α). “Μεχμὲτ ἐφένδης καὶ ἄλλος.” *στ.* 106.—*ικι'* (φ. 181 α). “Ἐλγα ἢ περὶ χριστιανισμοῦ.” *στ.* 236.—*ικια'* (φ. 186 β). “Μαβία ἢ περὶ χριστιανισμοῦ Σαρακηνῶν.” *στ.* 52.—*ικιβ'* (φ. 187 β). “Εὐφήμια καὶ Ἐδεσηνοί.” *στ.* 72.—*ικιγ'* (φ. 189 β). “Σαπφῶ καὶ Ἰάμβη.” *στ.* 55.—*ικιδ'* (φ. 190 α). “Ἀσπασία.” *στ.* 96.—*ικιε'* (φ. 193 α). “Ἀπριλλίου ιβ' μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης.” *στ.* 544.—*ικισ'* (φ. 205 β). “Ἡ ἁγία Κλάρα.” *στ.* 22.—*ικις'* (φ. 206 α). “Ἡ ὁσία Σπαθαρέσα.” *στ.* 434.—*ικιη'* (φ. 215 β). “Μαρτίου δέκα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας.” *στ.* 274.—*ικιθ'* (φ. 222 α). “Ἰανουαρίου δθ' μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀπολιναρίας.” *στ.* 272.—*ικιθ'* (φ. 228 α). “Ἀνώνυμος ὁσία.” *στ.* 70.—*ικια'* (φ. 229 β). “Ὅσια Λαρσινῆ.” *στ.* 208.—*ικιβ'* (φ. 234 β). “Σέργιος καὶ Πύρρος.” *στ.* 586.—*ικιγ'* (φ. 248 α). “Δεκεμβρίου γη' μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοῦλου τοῦ ἀπὸ ἐπάρχου καὶ Κορνηλίου τοῦ πανδοῦρου.” *στ.* 326.

2 (φ. 255 α). [Τοῦ αὐτοῦ] Μεγαλυνάρια.

3 (φ. 256 α. [Τοῦ αὐτοῦ] “Διάλογος

κατὰ ἀλφάβητον περὶ σωφρόνων νέων.” Πρόσωπα· Αἰγυπτία, Ἰωσήφ καὶ Πεντεφρῆς. *στ.* 100.

4 (φ. 259 β). [Τοῦ αὐτοῦ] “Διάλογος

περὶ σωφρόνων γυναικῶν.” Πρόσωπα· Πρωτογένης, Σωσάννα, Κόραι, Ἐβραῖοι καὶ Δανιήλ. *στ.* 100.

5 (φ. 262 β). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαλινὴν.”

Ἄρχ.

Ἄφαῖς ἀύλοις ἄπτεται σου, Χριστέ μου, μὴ μοῦ πρὸς ἡν ἔφησας ἄπτου Μαρία.

Ὁ Ἀπελλῆς περὶ φημος ζωγράφος τῶν Ἑλλήνων (δὲν εἶχε τελειώτερον ὁ κόσμος ἀπ' ἐκεῖνον) τὴν Ἀφροδίτην θέλωντας διὰ νὰ ζωγραφῆσῃ τὰ πλιόμορφα κορίτσια εἶχε τὰ συναθροῖσει Τέλ.

Θεὸς γὰρ ὑπερένδοξος καὶ κύριος σὺ μόνος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ πάντοτε καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

6 (φ. 274 β). [Τοῦ αὐτοῦ] Μεγαλυνάρια καὶ ὕμνοι.

α' (φ. 274 β). “Μεγαλυνάριον.” *στ.* 8.—*β'* (φ. 275 α). “Ὑμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ὑπερέμνητον Δέσποιναν.” *στ.* 102.—*γ'* (φ. 279 β). “Μεγαλυνάριον.”—*δ'* (φ. 279 β).

“*Ἔμμος δεύτερος.*” στ. 93.—ε’ (φ. 281 β). “*Μεγαλυνάριον.*” —5’ (φ. 282 α). “*Ἔμμος τρίτος.*” στ. 52.—ζ’ (φ. 283 α). “*Ἔμμος τέταρτος.*” στ. 53.—η’ (φ. 284 α). “*Ἔμμος πέμπτος.*” στ. 51.—θ’ (φ. 285 β). “*Ἔμμος ἕκτος λεγόμενος Μεγαλυνάριον.*” στ. 20.—ι’ (φ. 286 α). “*Ἔμμος ἕβδομος λεγόμενος Προσκυνητάριον.*” στ. 20.

7 (φ. 286 β). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Μεγαλυνάριον.*

Λόγος ἢ εὐχὴ ἐξαγορευτικὴ καὶ ἱστορικὴ καὶ θεολογικὴ.” Ἐκ στ. 1632.

Ἄρχ.

Πρόςδεξαι οὖν παρακαλῶ ταύτην τὴν ὑμνωδίαν, δέξου τὴν Παναγία μου, ὡσάν δωροφορίαν, ὅπου μὲ αὐτὴν προσφέρω σοι κι ὄλην μου τὴν καρδίαν οὐσαν ὑπὲρ χρηματικῆν πᾶσαν φορολογίαν.

Τέλ.

Ἐξ οὗ κἀγὼ ἐλάχιστος ὁ λάτρης ἐγεννήθην, δι’ οὗ ἀναγεννήθηκα, ἐν ᾧ διετηρήθην.

Πρὸς δὲ ἐπανελεύσομαι, θαρρῶς τὸ ἐλεός σου προϊσταμένου τοῦ Σταυροῦ, καὶ σοῦ δὲ τῆς παιδός σου

“*Ἵνα δοξάζω καὶ ὑμνῶ τὴν ἀγαθότητά σου καὶ θεωρῶ καὶ προσκυνῶ τὴν ὡραιότητά σου.*

“*Ὅτι αὐτῷ πρέπει τιμὴ, δόξα, θεολογία·*

νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε, ἀπαυστος, αἰωνία, ἀμήν.

8 (φ. 322 β). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Ἀκολουθία νυμφικῆ, ἐπιθαλάμιος, τριήμερος.*”

9 (φ. 325 α). [Τοῦ αὐτοῦ] “*Συμφωνία τοῦ εὐσεβοῦς καὶ θεοφιλοῦς ἀνδρογύνου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.*”

Τὸ ἐν τῷ αὐτογράφῳ τούτῳ κώδικι τοῦ Δαπόντε περιλαμβανόμενον Φανάρι γυναικῶν λέγεται μὲν παρὰ Βρετῶν Νεοελ. Φιλολογίας Τόμ. Α’ σ. 194 κατὰ τινὰ σημείωσιν τοῦ Λογίου Ἐρμού ἐκδεδομένον τύποις, ἀλλ’ οὔτε ὁ Βρετὸς εἶδε τὴν ἐκδοσιν, οὐτ’ ἐγὼ πολλὰ ζητήσας ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω τι περὶ αὐτῆς, ἀμφίβολον δ’ ἂν ποτε πράγματι ἐτυπώθη τὸ βιβλίον. Ὅπως δὲ τὸ Φανάρι γυναικῶν ἐγράφη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1766 ἐν Βενετίᾳ ἐκτύπωσιν τοῦ Καθρέπτου γυναικῶν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν λεγομένων ἐν τῇ μζ’ ἱστορίᾳ τοῦ Φαναρίου γυναικῶν, φ. 58 α—β. Εἰσι δὲ ταῦτα·

“*Ὅτι ἐγὼ ἀγαπητοὶ ἐγραψα ἱστορίας εἰς τὸ βιβλίον μου αὐτὸ, ὅχι τὰς δημοσίας, ὅπου οἱ χρονολογικοὶ μας γράφουν καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας, διατί; ὅτι ταυτολογία.*

“*Ἐγραψα ἀνεκδότους δὲ, σπανίας ἱστορίας, τὰ σπάνια γὰρ ἀξία εἰσιν ἐπιθυμίας, πόθον διὰ νὰ ἔχουσιν ὅλοι νὰ ταῖς διαβάσουν καὶ διαβάζοντες καρπὸν, ὄφελος νὰ συνάξουν.*

Οὐ μόνον γὰρ δι’ ἠδονὴν γράφω τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ δι’ ὠφέλειαν καὶ διὰ νοθεσίαν.

Κ’ εἰς τὸν Καθρέπτην Γυναικῶν πάμπολλαις γυναικείαις

ἔγραψα, καθὼς φαίνονται, εὐμορφαῖς ἱστορίαις.

Ἀπὸ ἐκείναις πλὴν ἰδῶ δὲν εἶναι μὴδὲ μία·

εἶνε δὲ ἀπὸ τὰ δύο μου ἢ πλείω βιβλία, τὴν Βίβλον τῶν βασιλειῶν εἰς δυὸ διηρημένην καὶ ἀπὸ τὴν Πνευματικὴν τράπεζαν λεγομένην.

Μακάριος ἐκεῖνος δὲ ὅπου νὰ τὸ τυπώσῃ, ὡς τὸν Καθρέπτην, καὶ αὐτὸ, στὸν κόσμον νὰ τὸ δώσῃ

καὶ τῶνομά του μὲ αὐτὸ θέλει νὰ τὸ τιμήσῃ δεύτερον καὶ τὸ γένος του θέλει εὐεργετήσῃ τρίτον τὸ ἔνα ἄλλο δὲ θέλει διαφορήσῃ καὶ τὴν ψυχὴν τὸ τέταρτον θέλει τὴν ὠφελήσῃ.

2587. 254. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 422).

Καισαρίου Δαπόντε Βίβλος βασιλειῶν.

Μέρος Α’.

Ἰδ. σημείωσιν ἐν τῷ ὑπ’ ἀρ. 2588 (255) κώδικι.

Τὸ πρῶτον βιβλίον ἀρχ.

Σὺ Ἰησοῦ μου προηγοῦ ταύτης τῆς ἱστορίας ἔνεκεν ἀληθείας τε, καὶ χάριν σωτηρίας.

Μέχρι τίνος ἐξικνεῖτο τὸ πρῶτον βιβλίον μένει ἄγνωστον, καθότι τὸ τέλος αὐτοῦ συνέπιπτε μετὰ τῶν φύλλων 113 καὶ 135, ἅτινα λείπουν νῦν ἐκ τοῦ κώδικος. Καὶ τὸ μὲν φ. 112 τελευτᾷ ἐν τοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐάλεντος ὡδε·

Δὲν ἔπρεπε νὰ πεταχθῶ ἀπὸ τὴν κάμαρή μου νὰ κουβαλῶ νερὸ κέγῳ μὲ ὄλη τὴ σπουδὴ μου ἀπάνω κάτω καὶ ἐγὼ νὰ τρέχω νὰ πηγαῖνω ἐτοῦτο ἤθελες μὲ πῆ εἶναι βεβαιωμένον.

Τὸ δὲ φύλλον 136, ἐν ᾧ γίνεται παρενθετικῶς λόγος περὶ Αἰγυπτίων, Σακῶν καὶ Περσῶν, ἀρχεται ὡδε·

Αἰγύπτῳ συνείθιζαν νὰ γνέθουν, νὰ κιτάζουν ταῖς δουλείαις δλαῖς τοῦ σπητιοῦ μέσα νὰ ἡσυχάζουν

ἢ δὲ γυναικες στὸ τζαρσί καὶ εἰς τὴν πραγματείαν εἰς κάθε ἔξω τοῦ σπητιοῦ χρεῖαν ὑπηρεσίαν.

Ἡ δ’ ἐπομένῃ συνέχεια ἀναφέρεται εἰς τὴν βασιλείαν Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Τὸ δὲ τέλος τοῦ β’ βιβλίου, ὅπερ ἐξικνεῖται εἰς τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασιν τοῦ Ἰουστινιανοῦ τελευτᾷ ὡδε·

Ἡ τρίτη τώρα ἀρχινᾷ ἐν τῷ ὀνόματί σου

καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ ἐν τῇ χάριτί σου.

Ναὶ Κύριε κι ἄς παίξωμεν ἡμεῖς τὴν λύρα πάλιν μὲ ἄλλην μελωδίαν μας, καὶ βασιλείαν ἄλλην, διὰ νὰ σὰς γλυκάνωμεν καὶ μὲ τὴν μελωδίαν

διὰ νὰ σὰς εὐφράνωμεν καὶ μὲ τὴν βασιλείαν.

Ἐν φ. 254, β. “*Βασιλειῶν βιβλίον τρίτον. Ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς δέκατος ἕβδομος.*” Ἄρχ.

Ὁ Ἰουστινιανὸς βασιλεύει ὁ μέγας

ἐκ Θεοῦ καὶ σὺν Θεῷ καὶ αὐτὸς, ὡς περ τις ἄλλος.

Ἐλθετε οὖν βασιλεῖς οἱ θεοστεφανωμένοι

ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ λαοὶ εὐλογημένοι

τώρα καὶ τὰ παρ’ αὐτοῦ νὰ εἰποῦμεν γεγονότα

καὶ τὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ αὐτοῦ συμβεβηκότα.

Μένει δὲ ὁ κώδιξ κολοβὸς ἐν τῷ τρίτῳ τούτῳ βιβλίῳ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, καὶ δὴ ἐν τοῖς περὶ Ἀρταβάσδου διὰ τῶν ἐξῆς·

Ἔστερα τὸν συγχώρησε, καὶ πάλιν πατριάρχην

αὐτὸς τὸν ἐδιώρισεν αὐτὸν τὸν γαδουράρχην.

διότι μὲ τοῦ λόγου του εἶχεν ὁμογνωμήσει

πάλιν καὶ ὑποσχέθηκεν ὡς δούλος του νὰ γήσῃ...

2588. 255. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 300).

Καισαρίου Δαπόντε Βίβλος βασιλειῶν. Μέρος β’.

Ὁ κώδιξ οὗτος, οὐ λείπουν τὰ πρῶτα 16 φύλλα, ἐστὶν αὐτογράφος τοῦ Δαπόντε, καὶ περιέχει διαφόρους διορθώσεις καὶ διασβέσματα τῇ αὐτοῦ χειρὶ, ὡς καὶ ὁ ὑπ’ ἀρ. 2587 (254), ἀποτελεῖ δὲ τὸ δεύτερον ἐκείνου μέρους. Ἀρχεται δὲ διὰ τοῦ τετάρτου βιβλίου ἀκεφάλου ὡδε·

Ἐπὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν σκλαβιά καὶ τυραννίαν στέλλει τὸν Βελισάριον μὲ τόσην προθυμίαν καὶ ὡς περ ὁ Ἀλέξανδρος τὴν μάχην εἶχε σικώσει κατὰ Περσῶν τοὺς Ἕλληνας, ἵνα ἐλευθερώσῃ. Τελευτᾶ δὲ τὸ τέταρτον βιβλίον ἐν φ. 70 β ἐν τοῖς περὶ Μιχαήλ Ῥαγκαβέ.

Ἐθανε δὲ καὶ ἐτούτος ὡς ἐπάξιος θανῆς, τὸν ἀπέθανον δὲ μᾶλλον ὡς ἀνάξιον ζωῆς. Δὲν ἤθελε δὲ πεθάνῃ, ἀν ἐξοῦσε γνωστικά, καὶ δὲν ἔκανε τρελλάδες καὶ τρελλάδες, ὡς κακά, ὅτι στύλος βασιλέως εἶν' ἡ γνῶσις καὶ ζωῆ, χάρος δὲ ἡ ἀγνωσία, χάρος κ' ἐρχεται ταχύ. φ. 71 α. "Βασιλείων βιβλίον πέμπτον. Βασίλειος ὁ Μακεδῶν τεσσαρακοστὸς ἔβδομος." Ἄρχ.

Βασίλειος ὁ Μακεδῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας γεμάτος κατ' ἀλήθειαν γνώσεως καὶ ἀνδρείας ἀξίος διὰ βασιλεὺς διὰ τὴν δύναμιν του καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ φρόνησιν [του], διὰ μεγαλοπρέπειαν, διὰ φιλοθεϊαν, διὰ τὰ πάντα ἀξίος διὰ τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν κύρ Ἡράκλειον Βασίλειος ἐτούτος ἐστάθη ὄντως βασιλεὺς, ὡς χαρισμάτων πλούτος. φ. 186 α—187 α περὶ τῶν Ψελλῶν.—φ. 189 β. Τέλος τοῦ ε' βιβλίου.

Ἄτ' ἡ καλὴ ἡ δούλευσις ταύτης τῆς ἐπιγείου αἰτία ἀπολαύσεως καὶ τῆς ἐπουρανίου, ἧς γένοιτο ἐπιτυχεῖν καὶ καταξιωθῆναι καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας καὶ πάντας καὶ συνειναι χάριτι καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς καὶ τῇ φιλανθρωπία Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὧ δόξα αἰωνία. Ἄμην. φ. 190 α. "Βασιλείων βιβλίον ἕκτον. Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνὸς ἐξηκοστὸς τρίτος." Ἄρχ.

Θρονίζεται ὁ Κομνηνὸς λοιπὸν μὲ εὐκολίαν πέρνει ὁ Ἰσαάκιος λοιπὸν τὴν βασιλείαν πρῶτος αὐτὸς τῶν Κομνηνῶν ἐφάνη βασιλέων, γένος πατροπαράδοτον, ξυδοξον καὶ ἀρχαίον. Ὁ πατριάρχης τὸ λοιπὸν διὰ τὴν συνδρομήν του τὸν βασιλέα ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπακοήν του. φ. 299 β. "Ἰσαάκιος Ἄγγελος Κομνηνὸς ἑβδομηκοστὸς τέταρτος, εἰς δὲ τὸ ὄνομα δεύτερος." Ἄρχ.

Ψήφω Θεοῦ δὲ καὶ λαοῦ λαβὼν τὴν βασιλείαν ὁ Ἰσαάκιος, διπλὸς εἰς γενεαλογίαν, Ἄγγελος γὰρ καὶ Κομνηνός, πολλὰς εὐεργεσίας ἔκαμνε στοὺς ἀρχοντας πολλὰς τε καὶ πλουσίας. Τό τε 5' βιβλίον καὶ ὁ κῶδιξ μένουσι κολοβὰ ἐν φ. 300 β ἐν τοῖς ἐξῆς.

Πῆρην ἀπὸ τοὺς Σικελοὺς καὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μεγάλην καταδίκην, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς ἀνταποδώσας καὶ περισσοὺς ἀπὸ αὐτοὺς δικαίως θανατώσας. Λέγουσι δὲ ὅταν Σικελοὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἔκαμαν κείνην τὴν φρικτὴν σφαγὴν καὶ καταδίκην ... (ἐξίτηλα) νὰ μὴν ἐγγιξαν ποσῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀπορριμμένα λείψανα τῶν Θεσσαλονικέων. Τώρα δὲ ἐπὶ τῶν Σικελῶν εἴχασιν λέν λυσσάζη εσυνερίζοντάνε ποιοὶ πλιότερα νὰ ἀρπάξῃ. Ἐτρωγαν καὶ δὲν χόρταιναν, ἀμὴ καὶ τὰ θαμμένα τὰ ξέχωναν καὶ τάτρωγαν, σὰν ἦταν προσταγμένα.

Ἐχοντας ὁ Σουλτὰν Μεχμέτ (ἀκούσατε καὶ μίαν διήγησιν μὲ τῶν σκυλιῶν αὐτὴν σχεδὸν ὁμοίαν) ἐχοντας ὁ Σουλτὰν Μεχμέτ μετὰ τῆς Βενετίας πόλεμον κατὰ τὸν Μωριά διὰ τινὰς αἰτίας μὲ τὸ νὰ ἐσικώθησαν νὰ πάρουν τὸν Μωρέα οἱ Βενετζάνοι ἀπ'... (διάτρητον) τὸν πρῶτον βασιλέα ἐπῆγαν ὡς διμύριοι Τούρκοι γιὰ νὰ πατήσουν τῶν Βενετζάνων τὰ χωριά, καὶ νὰ λεηλατήσουν πέρνοντες μίαν χώραν δὲ εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους ὡς πεντακόσους σκλάβωσαν ἀπὸ ἐκεῖ ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν βασιλεύουσιν εὐθὺς στὸν βασιλέα τοὺς ἔστειλεν ὁ στρατηγὸς πασᾶς ἀπὸ τὸν Μωρέα. Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταζε νὰ τοὺς διχοτομήσουν, τοῦτέστι δυὸ κομμάτια τὸν ἕνα νὰ τὸν σχίσουν τοῦτο τὸ διχοτόμημα αὐτὸς εἶχε τάρχισει μετὰ καιρὸν, ὡς πλιὸ φρικτὸ, τὸν κόσμον νὰ φοβήσῃ...

Βάσις τῆς ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 2587 (254) καὶ 2588 (255) κῶδιξ περιλαμβανομένης Βίβλου βασιλείων τοῦ Δαπόντε ἐστίν, ὡς φαίνεται, ὁ Χρονογράφος τοῦ Ψευδοδωροθέου. Πλήν δὲ τῶν διηγήσεων περὶ τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων παρεσιάζονται πολλὰ γραμματολογικά, πολλὰ εἰδήσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, τροπάρια ὀλόγραφα, πολλὰκις ἐν τῷ πρωτοτύπῳ μέτρῳ, συναξάρια, μῦθοι, ἴδιαι τοῦ ποιητοῦ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Τινὲς δὲ τῶν στίχων τοῦ Δαπόντε ἀνευρίσκονται καὶ ἐν ἄλλοις αὐτοῦ ἔργοις, οἷον ἡ διήγησις περὶ τοῦ καρὰβλου τῆς χήρας. Καθόλου δὲ ἡ Βίβλος τῶν βασιλείων, καίπερ περιέχουσα τὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τῶν δύο κωδικῶν δηλωθέντα χάσματα, ἐστὶ πάντως ἀξία ἐκδόσεως.

2589. 256. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. 222).

I (φ. I α). "Ἀνθολογία μερικὴ ἐκ τῶν βιβλίων Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομαζομένου Καισαρίου."

α' (φ. I α). "Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν Ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον."

Ἄρχ.

Δὲν λάμπει τόσον ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἀνατέλλων ὡς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος, ἐλθεῖν σήμερον θέλων. Δὲν εἶνε τόσο ποθεινὸ, γλυκὸ, τὸ φῶς ἡλίου καθὼς εἶναι ἡ εορτὴ τοῦ θεοῦ Γεωργίου.

Τέλ.

Εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις ἅπασιν, καὶ τῆς ἀειπαρθένου.

Ἄτ' αὐτῷ πρέπει καὶ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος δόξα, τιμὴ, προσκύνησις, αὐτὸς γὰρ Θεὸς μόνος. Στίχοι 270.—β' (φ. 7 α). "Μεγαλυνάριον."—γ' (φ. 7 β).

"Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην ἑβδομάδα."

Ἄρχ.

Χάριν ἐν λόγῳ δὸς μοι νῦν, ἐν χάριτι δὲ λόγον, μονογενὲς Λόγε Θεοῦ, καὶ χάρις θεολόγον.

Ἄτ' ἰσχύσω νὰ εἰπῶ τώρα μὲ τὴν ἀράδα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν σου μεγάλην ἑβδομάδα.

Τέλ.

Ἄν ταῖς πρεσβείαις, Κύριε, τοὺς δσους τὸν φυλάγουν αὐτὸν πάντοτε φύλαττε, καὶ στὴν δουλιᾶν δὲν πάγουν.

Ἄλλὰ σε συνδοξάζουσι, ὡς ἐνδοξον, καὶ μόνον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε, αἰῶνας εἰς αἰῶνων, ἀμήν.

Στίχοι 366.—δ' (φ. 15 β). "Μεγαλυνάριον."—
 ε' (φ. 16 α).
 "Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ φιλαργυρίας
 τοὺς φιλαργύρους νουθετῶν διὰ τῆς ιστορίας."
 Ἀρχ.
 Ἦτονε ἕνας βασιλεὺς ε τὴν Σάμον ξακουσμένος
 ὁ Πολυκράτης, εὐτυχῆς ὁ ἐπωνομασμένος.
 Ὅτι ποτὲ δὲν ἔλαβε κυμμίαν δυστυχίαν
 ἢ λυπηρὸν συμβεβηκός, ἀλλ' ὄλο εὐτυχίαν.
 Τέλ.
 Ὁ Πολυκράτης εἶχε λὲν βιβλιοθήκην μίαν
 μεγάλην καὶ ἐξάκουστον διὰ βιβλοπληθίαν.
 Ὁ Πυθαγόρας Σάμιος ἦτον, κ εἰς τὸν καιρὸν του,
 τὸν εἶχ' ἐξορισμένον δὲ πάντοτε ὡς ἐχθρὸν του.
 Στίχοι 114.—ς' (18 β).
 "Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ ζηλοτυπίας
 τοὺς ζηλοτύπους νουθετῶν διὰ τῆς ιστορίας."
 Ἀρχ.
 Μακεδῶν, πρῶτος βασιλεὺς, εἰς τὴν Μακεδονίαν,
 εἶς οἱ ὁ τόπος ἔλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν
 ἔχωντας τέσσαρας υἱούς, εἶχε αναχωρήσει
 Πίνδος, ὁ πλέον εὐμορφος, καὶ εἶχε φευγατίσει.
 Τέλ.
 Ναί, Ἀδελφοί! κί ἄς παίξωμεν ἡμεῖς τὴν λύρα πάλιν
 μετ' ἄλλην ἱστορίαν μας, καὶ μελωδίαν ἄλλην,
 διὰ νὰ σᾶς γλυκάνωμεν καὶ μετ' τὴν μελωδίαν,
 καὶ νὰ σᾶς ὠφελήσωμεν καὶ μετ' τὴν ἱστορίαν.
 Στίχοι 116.—ζ' (φ. 21 α).
 "Τοῦ Αὐτοῦ Λόγος ὁ παρῶν περὶ εὐχαριστίας,
 τοὺς ἀχαρίστους νουθετῶν διὰ τῆς ιστορίας."
 Ἀρχ.
 Κάποιοι ἀπὸ τὸ Στενὸ μετὰ εἶχαν κινήσου
 εἰς τῆς Πόλης τὰ νησιὰ νὰ ὑπάγουν νὰ ψουρίσου.
 (αὶ τελευταῖαι λέξεις ἐγράφησαν ἀντὶ τῶν πρότερον γραφειῶν
 καὶ ἔπειτα διασβεθεῖσιν νὰ ὑπᾶν νὰ σεργιανίσουν)
 πλείοντες δὲ τὸν γυαλὸ, τῆς Ἀνατολῆς τὸ μέρος,
 καὶ μπανάτσα ὁ καιρὸς, ἴσως καὶ νὰ ἦτον θέρος.
 Τέλ.
 Ἡμεῖς δὲ τὰς ἱστορίας, τέκνον μου ἀγαπητὸν,
 ξεφαντώνομεν πλουσίως μετ' πολλὴν χαρὰν ἡμῶν
 καὶ ὠφέλειαν, λογιάζω, καὶ μεγάλην, καὶ κοινὴν,
 ὡς καθὼς καὶ τὴν παροῦσαν κατ' Ἀλφάβητον
 βουλήν.
 Στίχοι 86.—η' (φ. 23 α). "Τοῦ Αὐτοῦ Ἀλφάβητον συμ-
 βουλευτικόν."
 Ἀρχ.
 Ἀγάπα πρῶτον τὸν Θεὸν, δεύτερον τὸν ἐχθρὸν σου.
 Βιβλία διάβαζε πολλὰ, ὅτι πολὺ καλὸν σου.
 Τέλ.
 Ψαλτήριον νὰ τὸ περνᾷς, ὅταν μεταλαμβάνης,
 Ὡ τί καλὸν, ἂν ὄλ' αὐτὰ τέκνον μου καὶ τὰ κἀνης.
 Στίχοι 24.—θ' (φ. 23, β). "Τοῦ Αὐτοῦ Περὶ θαυμασίων
 ἀκουσμάτων."
 Ἀρχ.
 Ἀλλ' ἐπειδὴ σ ἐφίλευσα τέκνον μετ' ἱστορίας,
 καὶ λόγια ψυχωφελῆ χάριν φιλαδελφίας,
 Τώρα ἄς τραπεζώσωμεν λόγους καὶ ἱστορίας
 καὶ θαυμαστὰς, καὶ περισσὰς, χάριν φιλομα-
 θείας.
 Η.

Τέλ.
 Ναί, Κύριέ μου καὶ Θεέ, ἡ χάρις σου ἄς σώσῃ.
 κανένας δοῦλός σου πιστὸς διὰ νὰ τὰ τυπώσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἡμεῖς τῶν θαυμασίων
 πραγμάτων τῶρ' ἄς ἐλθωμεν, ἀγαπητὸν τεκνίον.
 Στίχοι 684.—ί' (φ. 39 β). "Τοῦ Αὐτοῦ Περὶ θαυμασίων
 πραγμάτων." α'. "Διὰ νὰ κάμῃς αὐτὸ νὰ σικῶνεται ἀφ'
 ἑαυτοῦ τοῦ εἰς τὸν ἀέρα." β'. "Διὰ νὰ κινήται τὸ αὐτὸ ἐνθεν
 κάκεισε." γ'. "Διὰ νὰ μεθύσουν ἢ ὄρνυθες." δ'. "Διὰ νὰ
 ψηθῇ πάπια, καὶ ὅταν τὴν λιανίξῃς νὰ φωνάξῃ." ε'. "Διὰ νὰ
 πηδᾷ τὸ ψωμί μέσα εἰς τὸν φούρνον." ς'. "Διὰ νὰ μεγαλώσῃ
 ὑπὲρ τὸ μέτρον τὸ πράσον." ζ'. "Διὰ νὰ ἀνάψῃ ὄντως χωρὶς
 ζῆμιαν." η'. "Διὰ νὰ ἀνάπῃ κηρὶ μέσα εἰς τὸ νερὸ." θ'.
 "Διὰ νὰ κάμῃς τὸ νερὸ νὰ φανῇ κρασί." ι'. "Διὰ νὰ κολλήσῃ
 τὸ ποτήρι εἰς τὰ χεῖλη ὅπου τὸ πίνει."—
 ια'. "Ἐνδέκατον θαυμάσιον πρᾶγμα καὶ τελευταῖον
 καὶ μέγιστον καὶ ἀσφαλτον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον
 πανουκλας τὸ ἱατρικόν, μετὰ διὰφί καὶ μετὰ ἄλλας
 χωρὶς ἐξόδους περισσὰς, καὶ ἱατρείας ἄλλας."
 Τὸ ὄλον τῶν θαυμασίων πραγμάτων στίχοι 106.—ια' (φ. 42 α).
 Τοῦ αὐτοῦ "Θεραπεία ἀπλή, ἀλλὰ κατὰ τῆς πανούκλας βεβαία,
 καὶ κατὰ τοῦ διεφθαρμένου ἀέρος, καὶ ἄλλων κακῶν κολλητικῶν
 τῶνον εἰς ἀνθρώπους, ὅσον καὶ εἰς ζῶα, τῶ χιλιοστῶ ἐξακοσιοστῶ
 τεσσαρακοστῶ δευτέρῳ ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ εὐερέθιστα εὐδοκία Θεοῦ."
 Συνταγὴ ἐν πεζῷ λόγῳ.—ιβ' (φ. 43 α). Τοῦ αὐτοῦ "Ἦμνος εἰς τὴν
 Θεοτόκον στίχων 91 "οἱ ἢ Ἀκροστιχίς
 Ἄξιον, καὶ πάλιν ἐπάξιον, Ἦμνος σοι προσφέρειν Πανύμνητε
 Ἄλλ' ἀδυνατῶ ὁ ἀνάξιος Κωνσταντῖνος πάλιν Καισάριος."
 Ἀρχ.
 Ἀναρχος Θεὸς καταβέβηκε, καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ κατ-
 κισε
 ἔνον καὶ φρικτὸν τὸ μυστήριον, πάντα ὑπερβαῖνον
 μυστήρια.
 Τέλ.
 Ὅπως αἰωνίως δοξάζω σε, καὶ σοὶ τὸν Θεὸν συνδοξά-
 ζωμεν,
 Σὺν Ἀγγέλων θείοις στρατεύμασι, καὶ Ἁγίων
 πάντων τοῖς τάγμασιν.
 Στίχοι 91.—Προτάσσεται τὸδε τὸ προῖμιον·
 Ἀλλ' ἐπειδὴ Θεὸν ἠμῶν φερέει πρέπει τὰ γεγραμμένα
 ἐκ μέρους μου βιβλία μου, νὰ εἶναι βουλωμένα
 μετὰ τὸ χρυσὸν σου ὄνομα, καθὸ συντεθειμένα
 μετὰ τὸ σεπτὸν σου θέλημα, καθὸ ἱερωμένα
 καὶ ὄλα μετὰ εὐλάβειαν νὰ σὲ ὑμολογοῦσι,
 πῶς εἶναι τῆς σῆς χάριτος μετὰ αὐτὸ νὰ μαρτυροῦσι
 γυρίζω τώρα τὴν φωνήν, κί αὐτὴν μου τὴν καρδίαν
 πρὸς σὲ τὴν τῆς καρδίας μου ἄκραν ἐπιθυμίαν.
 Οὗτος ὁ Ἦμνος ἐστὶν ἐξω τῶν ἑκατῶν, οἵτινες εἰσιν
 ἐν τῷ ἱερῷ Ἐγκολπίῳ.—ιγ' (φ. 45 α). Τοῦ αὐτοῦ "Μεγα-
 λυνάριον."—ιδ' (φ. 45 β). "Δοξολογία εἰς τὸν τίμον Σταυρόν."
 Ἀλλ' ἐπειδὴ, Σταυρὲ Χριστοῦ, εἴχαμεν περπατήσει
 μαζί κοντὰ χρόνους ἐννιά Ἀνατολὴν καὶ δύσι,
 Ζητοῦντες διὰ τὴν μονὴν τὴν τοῦ Ξηροποτάμου,
 ζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες πλούσια Δέσποτά μου,
 Γυρίζω τώρα τὴν φωνήν πρὸς σὲ, καὶ τὴν καρδίαν
 τὸν πόθον τῆς καρδίας μου αἶει, καὶ θυμηδίαν.
 Ἀρχ.
 Δόξα σοι, Σταυρὲ Κυρίου, δόξα, καὶ τιμὴ Χριστοῦ
 καὶ τιμὴ, δόξα καὶ κράτος, καὶ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ

Τέλ.
Δόξα σοι, Σταυρέ Κυρίου, φῶς καὶ σέβας καὶ τιμῆ,
καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους, τέλος πάντων δὲ
καμοί.

Στίχοι 42.—ε' (φ. 46 β). Τοῦ αὐτοῦ "Μεγαλυνάριον."—
ις' (φ. 46 β). Τοῦ αὐτοῦ "Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν τίμον Σταυρόν."
"Ἀρχ.

Χαῖρε τίμιε Σταυρέ, τοῦ τῶν ὄλων βασιλέως
ὑποπόδιον σεπτὸν, προσκυνούμενον ἐνθέως.

Τέλ.

Χαῖρε τίμιε Σταυρέ, Κωνσταντίνου ἢ λατρεία,
Καισαρίου κλίμαξ δὲ ἐν τῇ ἄνω βασιλείᾳ.

Στίχοι 80.—ις' (φ. 48 β). "Μεγαλυνάριον."—ιη' (φ. 48 β).
"Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν εὐαγγελικὸς, ἥτοι περιέχων ἐν ἐπιτομῇ τὰ
κατὰ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον." Πρωτάσσεται τὸ ἔμμετρον
προόμιον τὸδε·

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀγαπητὴ βίος καὶ πολιτεία

Χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον εἶναι, καὶ δασκαλία,
συμφέρει δὲ νὰ ἐξωμεν αὐτὸ πρὸ ὀφθαλμῶν μας
πάντοτε, κ εἰς τὸ στόμα μας, καὶ εἰς τὸν λογισμὸν
μας.

Ἰδοῦ σοι τοῦτος ὁ Κανὼν, καὶ νὰ τὸν συχνοψάλλῃς
τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν νοῦν πάντα διὰ νὰ βάλῃς.
—ισ' (φ. 54 α). "Πίναξ καὶ ἀριθμὸς τῶν στίχων."—κ' (φ. 55 β).
"Ἐἰδησις." Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ πολλοί. Τέλ. καὶ μετὰ
τῶν ἀκουόντων, Ἀμήν.

2 (φ. 56 α). "Κωνσταντίνου Δαπόντε

τοῦ μετονομασθέντος **Καισαρίου**, ὁ ἄριστος ἐπιτάφιος, ψαλλό-
μενος ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας."

3 (φ. 64 α). "Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος εἰς τὴν αὐτὴν
ἑορτήν."

"Ἀρχ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος Παρθένε τώρα ἐν Γεθσημανῇ
καὶ ἀποδοθῆσεται σοὶ ἐν εὐθύμῳ τῇ φωνῇ.

Τέλ.

Ἦλθεν ὁ Θωμᾶς τὴν Τρίτην, τρέχει νὰ τὸν ἀσπασθῇ·
πλὴν αὐτῆ, ὡς ὁ υἱὸς τῆς, εἶχε καὶ ἀναστηθῇ.

Στίχοι 200. Ἐν τέλει "Μεγαλυνάριον," μεθ' ὃ· Ἐγρᾶφῃ
διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Ποιητοῦ, ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει,
ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τοῦ Κουτλουμουσίου, Ἐν ἔτει σωτηρίῳ
αψογ' (=1773).

4 (φ. 69 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ὁσίοις
πατρὸς

ἡμῶν Σίμωνος, κτήτορος τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει ἱερᾶς μονῆς
λεγομένης Σιμόπετρα, προτροπῇ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροδιακόνου
Γρηγορίου Πατμίου, στιχοῦργηθεὶς παρὰ **Κωνσταντίνου Δα-
πόντε** τοῦ μετονομασθέντος **Καισαρίου**." Ἀρχ.

Ἄλέξανδρος ὁ βασιλεὺς (ἅγιοι ἀδελφοί μου

πατέρες μου σεβάσμιοι, χαρὰ μου, καὶ τιμὴ μου)
ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, δόξα τῶν βασιλέων,
δόξα, καὶ κάλλος, καὶ εἰκῶν, τῶν παλαιῶν καὶ νέων.

Τέλ.

Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς ὄσους τὸν δοξάζουν
ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὡς εἰκὸς καὶ τὸν ἐγκωμιάζουν.

Τὸ λοιπὸν δῶμεν καὶ ἡμεῖς δόξαν Θεῷ Κυρίῳ.

δόξα Θεῷ νῦν καὶ ἀεὶ, Θεῷ τῷ αἰωνίῳ.

Στίχοι 558. Ἐν τέλει (φ. 1 α) "Μεγαλυνάρια."

5 (φ. 83 α). "Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου
πόλεως Ἀμορίου κὺρ Παύλου Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Σφῶσόν με
σῶτερ ὡς θέλεις κἄν μὴ θέλω, Παύλου."

6 (φ. 86 β). "Ἐτερος κανὼν κατανουκτικὸς
εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐξαγορευτικὸς, ποίημα
Λέοντος δεσπότου."

7 (φ. 90 β). "Ἐτερος κανὼν **Μιχαὴλ** τοῦ Ψελλοῦ
παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."

8 (φ. 94 α). "Ἐτερος κανὼν κατανουκτικὸς
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατὰ
Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, **Θεοφάνους**."

9 (φ. 100 α). "Μηνὶ νοεμβριῳ ἰζ'
τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισα-
ρείας τοῦ θαυματουργοῦ" (Ἀκολουθία).

10 (φ. 121 α). "Κωνσταντίνου Δαπόντε
τοῦ μετονομασθέντος **Καισαρίου** Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Γρηγόριον Νεοκαισαρείας τὸν θαυματουργόν."

"Ἀρχ.

Θαυμαστὸς ὄντως ὁ Θεὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ ἁγίοις
καθὼς ἐν τοῖς δαβητικοῖς κηρύττεται λογίοις.

Θαυμαστὸς ὄντως ὁ Θεὸς εἰς τὴν δημιουργίαν
τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς, ὡς λίαν θαυμασίαν.
Τέλ.

Δοξάζετε δὲ σύμπαντες, καὶ τὸν Θεὸν αἰνεῖτε
τὸν ἐν ἁγίοις θαυμαστὸν, καθὼς τὸ θεωρεῖτε·
ᾧ δόξα πρέπει, καὶ τιμὴ, βρότειος, οὐρανια,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ πάντοτε, ἄπαστος, αἰωνία. Ἀμήν.

Ἐν τέλει (φ. 139 β) "Μεγαλυνάριον."

11 (φ. 141 α). "Μηνὶ Νοεμβριῳ ἐβδόμη
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ
Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος." (Ἀκολουθία).

12 (φ. 156 α). "Ἐκ τοῦ διεξοδικωτάτου βίου
τοῦ ἁγίου Λαζάρου μερικῶν Πατέρων διήγησις."

13 (φ. 164 α). "Μηνὶ Δεκεμβριῳ ἐ'
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ." (Ἀκο-
λουθία).

14 (φ. 172 α). "Μηνὶ Ἰουλίῳ κα'
τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ." (Ἀκολουθία).

15 (φ. 175 β). "Μηνὶ Δεκεμβριῳ λα'
τοῦ ἁγίου Ζωτικοῦ τοῦ ὄρφανοτρόφου." (Ἀκολουθία).

16 (φ. 178 α). "Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων
πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καταβασίαι διὰ στίχων ἱαμβικῶν,
σωζόμεναι εἰς βιβλίον μεμβράϊνον παλαιὸν εἰς τὸ Χλωροποτάμου,
πεντακοσίων καὶ ἑξακοσίων σχεδὸν ἐτῶν." Ὡδὴ α'. ἡχ. α'.
Ἐσωσε λαόν. Ἀρχ.

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται
τὴν ἡμῶν ὡς εὖσπλαγχνος καινουργῶν φύσιν.

Τέλ. ὦδὴ θ'...

ὦ θαῦμα πάντας καινουργῶν τοὺς φθαρέντας
καὶ πρὸς φῶς ἄγων τὸ ἀνέσπερον κόρη.

17 (φ. 179 α). "Ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῇ ἡμέρᾳ
τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ" (διάφορα τροπάρια).

18 (φ. 180 β). "Ἀπὸ ἄλλου βιβλίου παλαιοῦ, οὐχὶ
δὲ μεμβράνης· τῇ ἡμέρᾳ τῶν σφαγέντων ἁγίωννηπίων..."
(διάφορα τροπάρια).

19 (φ. 181 α). Βασιλείου Κερκύρας Ἐπιστολή
 "τῷ ἀξιοπροσκυνήτῳ πατρὶ πατέρων καὶ Ἰσαποστόλῳ πάπῃ
 Ῥώμης."

"Ἀρχ. Προσκυνητὰ γράμματα τῆς σῆς ἐδεξάμην ἀγίο-
 τητος, πλήρη Πνεύματος ἁγίου, δεικνύντα τὸν ζῆλον,
 ὃν ἔχει ἡ ἀγιωσύνη σου ὑπὲρ τῆς οἰκουμενικῆς κατα-
 στάσεως καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν Χριστοῦ. Τέλλ.
 τὴν ὀφειλομένην στέλλω προσκύνῃσιν τῇ ἀγιότητὶ σου
 καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἱερά τῶν ἀρχιερέων, καὶ συνεπισκόπων
 ἡμῶν ἀδελφότητι.

20 (φ. 186 α). Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς τέσσαρας
 Εὐαγγελιστάς.

21 (φ. 187 α). "Κύριλλος εἰς τὸν πέμπτον λόγον
 κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου."

"Ἀρχ. Ἀφικόμενου τινὸς Πυθοῦ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνος
 νεῶν, ἐρομένου τε καὶ ἀναμαθεῖν ἐθέλοντος. Τέλλ.
 τάχαθὸν δὲ παρίστησιν, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ πάν ὅτι περ
 ἀγαθὸν ἐστίν, ἀπομιμουμένοι, κατὰ τὸ δυνατόν, τῶν
 ἄλλων τὴν ἐκείνου χρῆ φάναι, ιδιότητα, καὶ δι' αὐτῆς
 σωζομένων.

22 (φ. 192 α). "Τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ λογιωτάτου
 ἀγίου Παραμιθίας καὶ Βοθροντοῦ

κυρίου κυρ Παϊσίου τοῦ Δημάρου Περὶ τῆς ἀγίας εἰκόνης
 τῆς Χρυσοβίτζας διήγησις πῶς ἦλθεν εἰς τὸ χωρίον Κορσοβίτζα
 εἰς Ἰωάννινα."

"Ἀρχ. Τῆς χαριτοβρίτου τῆς Χρυσοβίτζας ἡ εἰκὼν
 πῶς εὐρέθη τὸ πρῶτον, καὶ πῶς εἰς τὸν τόπον ὅπου
 στέκει τῶρα, καὶ πόθεν ἦλθεν, κατὰ τὰς ἱστορίας ὅπου
 ἐτύχομεν ἐκ παλαιᾶς ἀντιγραφῆς, καὶ πῶς εὐρέθη εἰς
 τὸν πάνσεπτον ναὸν αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον Χρυσοβίτζα.
 Τέλλ. ἀλλὰ ὅλους καὶ μὲ διαφόρους τυρανίας ἐξέδωκε
 ἐσύντριψε καὶ συντρίβει τὴν κεφαλὴν τοῦ νοητοῦ
 Ὀλοφέρνηου καὶ διαβόλου, ὅπου τὸν διώκει νύκτα καὶ
 ἡμέραν ὅπου ἐπρόσδαμε καὶ προσδάμει εἰς τὴν σκέπην
 τῆς. Τέλος τῆς αὐτῆς διηγῆσεως.

23 (φ. 199 α). "Ἐρμηνία σύντομος
 περὶ τῆς πανόλιδος, ἧτει τῆς πανούκλας Μιχαὴλ ἱερέως τοῦ
 ἐξ Ἰωαννίνων."

24 (φ. 201 α). "Ἐτερον ἀντιφάρμακον,
 ὅταν πῆση θανατικὸν εἶτη πανούκλα."

25 (φ. 201 α). "Ἐτερον."

Τουρκιστὶ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν.

26 (φ. 201 β). "Διήγησις δια στοίχων ὠραίων,
 περὶ τοῦ βοσκού ὅπου ἐφανέρωθη εἰς τὸν Μωρέα κατὰ τὸ 1767
 καὶ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 18."

"Ἀρχ.

Ὁ νοῦς μου μὲ παρακινᾷ κί' ὁ λογισμὸς μὲ φέρνει
 τοῦ κόσμου τὰ καμώματα νὰ διδῆ καὶ νὰ πέρνη.

Βλέποντας πῶς οἱ Χριστιανοὶ δὲν θέλουν νὰ γρι-
 κήσουν

τῶν διδασκάλων διδασκαίς καὶ ὅτι τοὺς μιλήσουν.

Τέλλ.

Χίλιοι ἐπτακόσιοι ἐξήντα ἐπτὰ τὸ ἔτος

ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως καθὼς τρέχει ἐφέτως.

Εἰς τὰς δέκα καὶ ὀκτῶ μηνὸς τοῦ Ὀκτωβρίου

ἐτελειώθη ἡ ῥήμα αὐτὴ μὲ χάρι τοῦ Κυρίου.

Ἡ παροῦσα ῥημάδα ἐστάλθει ἀπὸ τὴν Λάρισσαν εἰς

τὸν Μπέρκο εἰς Ἰωάννινα ἀπὸ κάποιους φίλους του,
 καὶ ξεπέφτωντας καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἀντέγραφα εἰς μάθη-
 σιν τῶν φιλομαθῶν. Νεόφυτος ἱερομόναχος Ἰβηρίτης
 ὁ ἐξ [Ἰωαννίνων].

Στίχοι 292.

27 (φ. 211 α). "Σύνοψις καὶ ἐτέρων εὐχῶν
 παρ' αὐτοῦ τοῦ Καισαρίου. Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ
 Κριτοπούλου."

28 (φ. 215 α). "Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου
 τοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ Γενναδίου μετονομασθέντος" Εὐχὴ.

29 (φ. 217 β). "Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἀναστασίου τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ Εὐχὴ μετ' ἔρμηνείας εἰς
 τὸν ἔκτον ψαλμόν."

30 (φ. 218 α). "Γεωργίου Νικομηδείας
 Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ."

31 (φ. 220 α). Διήγησις ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ.
 "Ἀρχ. Ὁ ἀββᾶς Παλλάδιος ἐδιηγῆθη, καὶ εἶπεν ἡμῖν
 ὅτι ἤκουσε παρὰ τινος караβοκρυοῦ. Ἐν τῇ καθωμλη-
 μένῃ.

Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος αὐτόγραφον τοῦ Δαπόντε.

2590. 257. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 235).

Μηναῖον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.—ιζ' Σεπτ.—ια' Αὐγ. (φ. 219 β).
 Ἀπὸ δὲ φ. 220 κ. ε. Πίναξ τοῦ Μηναίου κατὰ μῆνας. Ὁ κώδιξ
 ἐστὶν αὐτόγραφος τοῦ Δαπόντε.

2591. 258.

Χαρτ. 8 μικρ. XVIII. (φ. δ', 200).

Ι (φ. α ι). Κωνσταντίνου Δαπόντε Ποίημα ἀφιερω-
 τικὸν

εἰς τὸν Μπεϊζαδὲν [Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον].

"Ἀρχ. Ἐκλαμπρότατε Μπειζαδέ.

Τὰ ἱερά τοῖς ἱεροῖς χωρὶς ἀντιλογίαν

καὶ κατὰ τὴν θεόπνευστον γραφῆς παραγγελίαν.

Διδὸ καὶ τὰ βασιλικά κατὰ ἀναλογίαν

τοῖς βασιλεῦσι πρέπουσι χωρὶς ἀμφιβολίαν.

Τέλλ.

Καὶ τοῖνυν τῶν βασιλικῶν ἐτοῦτων ὀνομάτων
 κηρυττομένων πανταχοῦ καὶ λόγων καὶ πρα-
 γμάτων

θέλει κηρύττεται ὁμοῦ πάντοτε αἰωνίως

καὶ τὸ τῆς σῆς λαμπρότητος ὄνομα ἐπαξίως

ὡς ὄνομα βασιλικὸν μὲ μέγαν ἔπαινον σου

πανέκλαμπρε Ἀλέξανδρε καὶ ἀπαφθαρτισμὸν σου

ὡς τοῦ κηρύγματος αὐτὸ ἐκέينو ἡ αἰτία

καθὼς ἐκέينو τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ πρεσβεία,

διὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ μεγαλοδωρίας

παρὰ τῆς σῆς χρηστότητος καὶ μεγαλοπρεπείας

τῆς βίβλου τῆς βασιλικῆς καὶ θριαμβευτικῆς των

ἀνάκτων καὶ βασιλισσῶν καὶ ὄλων παμμεγίστων

ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ σου καὶ τοῦ παντὸς κυρίῳ

ῷ πρέπει. δόξα καὶ τιμὴ ἐν χρόνῳ αἰωνίῳ.

Τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος

ὄλως εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

Καισάριος Δαπόντες.

2 (φ. γ 2). “Στίχοι ἠρωελεγεῖοι
Ἰαλεξάνδρου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς
σχολῆς.”

3 (φ. δ 1). “Πίναξ.”

4 (φ. ι α). Κωνσταντίνου Δαπόντε Ὑμνοι καὶ
Κανόνες.

α’ (φ. 1 α). “Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ εἰσάγεται ἡ
Θεοτόκος πανηγυρίζουσα.”

Ἄρχ.

Ὁ παπαγάλος τὸ πουλί μιλεῖ καὶ συντυχαίνει
πράγμα ὑπὲρ τὴν φύσιν του μιμᾶται καὶ μαθαίνει,
καὶ τὰ λαλεῖ τόσον ὀρθὰ ἐκεῖνα τὰ καμπόσα
ὅπου θαρρεῖς πῶς τὰ λαλεῖ ἡ ἐδική μας γλῶσσα.

Ὀλίγα ὁμοῦ καθαρὰ τὰ λέγει, τὰ προφέρει
ὅπου ἀκούει ἀνθρώπος καὶ ἀπορεῖ καὶ χαίρει.

Ὁ λογικὸς λοιπὸν ἐγὼ ὁ ἄλλος παπαγάλος
ὅπου ἀγάλλομαι πολλὰ, εὐφραίνομαι μεγάλως
νὰ λέγω καὶ νὰ κελαδῶ καὶ πάντα μου νὰ ψάλλω,
νὰ μελετῶ καὶ νὰ λαλῶ αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλο,
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, ἤγουν τῆς Παναγίας,
τὰς χάριτας τῆς Μαρίας, τὰς δόξας τῆς Μαρίας,
τοὺς λόγους ἐμιμήθηκα. Ἐὰν καὶ κατὰ φύσιν
δὲν ἐχω δὲ τὴν δύναμιν μὲ τὴν ἄξιαν ἴσην.

Τέλ.

Πρόσδεξαι καὶ τὸν ἴδιον ἐμοῦ τὸν ὕμνον τοῦτον
μᾶλλον δὲ τῆς σοφίας σου ὄντα ἀπὸ τὸν πλοῦτον
τὸν ὅποιον τὸν ἐγραψα ἐγὼ προθυμοτάτως
ὁμοῦ τὸν ὑπαγόρευσε σὺ Κόρη ἀοράτως.
—β’ (φ. 23 β). “Ὑμνος εἰς τὴν πανύμνητον Κόρην καὶ Θεοτόκον
κατὰ Ἀλφάβητον.”

Ἄρχ. Ἄγγελιο νῦν οὐρανὸθεν
ἄνθρωποι γῆθεν χαμόθεν
ὑμνήσωμεν ὁμοφρόνως
κοινῶς καὶ μεγαλοφώνως.

Τέλ.

Ἐδῶ λοιπὸν Κυρία μου ταύτας τὰς ὑμνωδίας
ἐν δσφ ζῶ προσφέρω σοὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

ᾧ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ, κράτος, θεολογία
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε, αἶνος, δοξολογία.

—γ’ (φ. 28 α). “Ὑμνος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.” Ἄρχ.

Κύριε εὐχαριστῶ σε, Ἰησοῦ σὲ προσκυνῶ
πάντα εἰς εὐχαριστίαν γλῶσσαν καὶ ψυχὴν κινῶ.

Τέλ.

Δεῖξον δὲ ἡμῖν Παρθένε καὶ τὰ θεῖα σου νυνὶ
εἰς τὰ ἅγια ἁγίων τὰ εἰσόδια ἁγνή.

Στίχοι 200.—δ’ (φ. 33 α). “Ὑμνος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου.” Ἄρχ.

Τὸ δὲ παιδίον ἠῶσαν, θεοπρεπῶς ἀρχίζω
Παρθένε τὰ εἰσόδια τῶρα νὰ σοῦ στολίσω.

Τέλ.

καὶ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ τὴν θεῖαν εἰσοδὸν σου·
δεξίζονταν ἡμῖν τὸν εὐαγγελισμὸν σου.

Στίχοι 200.—ε’ (φ. 38 α). “Ὑμνος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν
τῆς Θεοτόκου.” Ἄρχ.

Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ἐκ Θεοῦ
Γαβριὴλ ὁ πρωτοστάτης τοῦ ἀγγελικοῦ λαοῦ.

Τέλ.

Ἄλλ’ ἡμεῖς σοῦ προσκυνοῦμεν νῦν τὸν εὐαγγελισμὸν
τοῦ Χριστοῦ τὴν γένναν τῶρα δεῖξαι μας εἰς
φωτισμὸν.

Στίχοι 200.—ς’ (φ. 43 α). “Ὑμνος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ
Χριστοῦ.” Ἄρχ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀγγελικῶς δοξάζω

Μαρία ὑπερένδοξε νῦν καὶ συνορτάζω.

Τέλ.

Δοξάζομεν τὸν τόκον σου Κόρη καὶ προσκυνοῦμεν
τὴν Κοίμησιν σου δεῖξαι μας τῶρα παρακαλοῦμεν.

Στίχοι 200.—ζ’ (φ. 48 α). “Ὑμνος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς
Θεοτόκου.” Ἄρχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος κτλ. Ἰδ. κώδ. 2589
(256), 3.—η’ (φ. 53 α). “Ὑμνος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.”

Ἄρχ.

Γέρων τις ὁ Ἰωακείμ καὶ ἀσπρογέννης πλέον
πλήρης γεμάτος ἡμερῶν πολλῶν καὶ φιλοθέων.

Τέλ.

Ἐσεῖς δὲ ἐγεννήσετε παιδίον θυγατέρα
ὄλων αὐτῶν βασίλισσαν καὶ τοῦ Θεοῦ μητέρα.

Στίχοι 50.—θ’ (φ. 55 β). “Ὑμνος εἰς τὴν τιμίαν ἐσθήτα καὶ
ζώνην τῆς Θεοτόκου.” Ἄρχ.

Φόρεμα τῆς Παναγίας καὶ τίς δὲν τὸ προσκυνεῖ;

Φόρεμα μαζὶ καὶ ζώνη καὶ τίς δὲν τὰ ἀνυμνεῖ;

Τέλ.

καὶ τὸν ἀναρχὸν πατέρα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ εὐθές
οἱ ἀνάξιοί σου δούλοι ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.

Στίχοι 50.—ι’ (φ. 58 α). “Ὑμνος εἰς τὴν ζωοδόχον πηγὴν.”

Ἄρχ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον πατήσας
καὶ εἰς τοὺς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἄει χαρίσας.

Τέλ.

Καὶ πρέπει βεβαιότατα, πρέπει ἐπ’ ἀληθείας
ὅτι ἐκεῖνο τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο τῆς Παναγίας.

Στίχοι 50.—ια’ (φ. 61 β). “Ὑμνος εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.”

Ἄρχ.

Ἄγγελος ὁ πρωτοστάτης οὐρανὸθεν σοὶ ἀγνή
πέμφθηκεν εἰπεῖν τὸ χαῖρε ἀσωμάτῳ τῇ φωνῇ.

Τέλ.

Ὅτι βλέπω δὲν χορταίνω τὴν σὴν δόξαν ἀνυμνωῦ
εἰς τὴν δόξαν σου Παρθένε Δέσποινα ἂν δὲν φανῶ.

Στίχοι 50.—ιβ’ (φ. 64 α). “Ὑμνος πανέορτος.”

Ἄρχ.

Ἰμνῶν ὕμνησα πάναγε καὶ πάλιν ἀνυμνήσω
πανύμνητε, Κυρία μου, καὶ συμπανηγυρίσω
τὰς ἑορτὰς τῶρα ὁμοῦ τὰς σὰς καὶ τοῦ υἱοῦ σου
εἰς ἰλασμὸν καὶ φωτισμὸν δούλου τοῦ ταπεινοῦ σου.

Τέλ.

Ὅτι σοὶ πρέπει αἰνεσις, δόξα καὶ εὐλογία
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε μετὰ Θεὸν Κυρία.

Στίχοι 102.—ιγ’ (φ. 67 α). “Λόγος ἐγκωμαστικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Κωνσταντῖνον.” Ἄρχ.

Βασιλεὺς ἡ ὑπόθεσις ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἡλιος ὁ λαμπρότερος ἡλιακῆς ἀκτίνος.

—ιδ’ (φ. 103 α). “Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Γολινδοῦχ τὴν μετονο-
μασθεῖσαν Μαρῖαν καὶ ἄλλας ἁγίας βασιλισσας. Μηνὶ Ἰουλίῳ
ιγ’.”

Λιποῦσα Γολινδοῦχ ἄνδρα μάγον
εἶρε νυμφίον προσκυνηθέντ’ ἐκ μάγον

**Αρχ.*
 Ἐπτά εἶσθε ἀοίδιμαίς ὁπόταν ἀπὸ μίαν
 χάριν με δῶση κάθε μιὰ χαρὰς τὴν εὐτυχίαν.
 —ιε' (φ. 110 α). "Ἀπριλλίω κα'. Ἡ ἅγια Ἀλεξάνδρα."—
 ις' (φ. 113 β). "Νοεμβρίω κγ'. Ἡ ἅγια Μαξεντίνα."—
 ιζ' (φ. 121 α). "Φεβρουαρίω κς'. Ἡ ἅγια Ἀνθοῦσα."—
 ιη' (φ. 127 α). "Σεπτεμβρίω, Μαρτίω κβ'. Ἡ ἅγια Δροσίς."—
 —ιθ' (φ. 137 β). "Σεπτεμβρίω κθ'. Ἡ ἅγια Κασθόα."—
 κ' (φ. 143 α). "Ἀπριλλίω ιβ'. Ἡ ἅγια Ἀνθοῦσα."—κα' (φ.
 157 α). "Ἀπριλλίω κθ'. Ἡ ἅγια Κερκίρα."—κβ' (φ. 163 α).
 "Δεκεμβρίω ις'. Ἡ ἅγια Θεοφανώ."—κγ' (φ. 179 α). "Ἦμνος
 ἐπιτάφιος ψαλλόμενος τῇ ιε' Αὐγούστου ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς
 κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
 παρθένου Μαρίας." *Ἀρχ.* Στάσις α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ
 κατετέθη Χριστὲ καὶ ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς κατατίθεται,
 ξένον θέαμα ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς. Ἐν τέλει (φ. 186 β)
 "Εὐλογητάρια."—κδ' (φ. 187 α). "Κανὼν εὐχαριστήριος εἰς
 τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν παντοδύναμον Ἀνασσαν...προαισθό-
 μενον καὶ ἀπελθόντα εἰς τὸν Ταταρχάνην, καθ' ὃν καιρὸν καὶ τοὺς
 τριαδικοὺς κανόνας συνέθετο ἐν ἔτει ρψμς." "Ἰδ. καὶ κώδ. 2585
 (252), 19.—κε' (φ. 190 α). "Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ
 ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Λόγος ἐπαινετικός πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον." *Ἀρχ.* Ὡ
 βασιλεὺ ἤλιε. Ἰδ. ΣΑΘΑ Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Ε',
 106—117.
 Τὰ φύλλα 198 β κ. ε. ἀγραφα. Ὁ δὲ κώδιξ ἐστὶν αὐτοῖγραφος
 τοῦ Δαπόντε.

2592. 259. *Χαρτ.* 16. XVI.
 Τροπάρια καὶ ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν.
2593. 260. *Χαρτ.* 16. XVII.
 Εἰρμοὶ καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
2594. 261. *Χαρτ.* 16. XVII.
 Ἕμνοι διάφοροι μετὰ φωνῶν.
2595. 262. *Χαρτ.* 16. XVI.
 Τροπάρια διαφόρων ἑορτῶν μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.
 κολοβ.).
2596. 263. *Χαρτ.* 16. XVII.
 Τροπάρια καὶ Ἕμνοι μετὰ φωνῶν.
2597. 264. *Χαρτ.* 16. XVII.
 Στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
2598. 265. *Χαρτ.* 16. XVI.
 Γυμνάσματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς,
 τροπάρια, Ἕμνοι καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
2599. 266. *Χαρτ.* 16. XVII. (φ. 227).
 Διδασκαλία τῶν φωνῶν
 καὶ γυμνάσματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, κεκραγάρια,
 τροπάρια, πασαπνοάρια, τὰ ια' ἑωθινὰ, τὰ τῆς λειτουργίας
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς
 τῶν προηγουμένων, κοινωνικὰ διάφορα, χερουβικά, δοξολογία,
 τροπάρια, δογματικά, κοινωνικὰ τῆς ἐβδομάδος, καταβασίαι, κανῶν
 τοῦ Πάσχα, τρισάγιον νεκρώσιμον, εἰρμοὶ, λειτουργικὰ κτλ. μετὰ
 φωνῶν.

2600. 267. *Χαρτ.* 16. XVII.
 Διδασκαλία τῶν φωνῶν

καὶ γυμνάσματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, κεκραγάρια καὶ
 τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ, τὰ ια' ἑωθινὰ, ἀκάθιστος Ἕμνος, πασα-
 πνοάρια, τροπάρια διάφορα, δοξολογία, λειτουργία Ἰωάννου
 τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, κοινωνικὰ, λει-
 τουργία τῆς προηγουμένης, θεοτοκία, κρατήματα, τροπάρια
 διάφορα, ἄμωμος κτλ. μετὰ φωνῶν.

2601. 268. *Χαρτ.* 16. XVIII.

"Σημάδια" τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς,
 τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, πολυέλεοι, δοξολογία,
 χερουβικά καὶ κοινωνικὰ, Ἕμνοι, κρατήματα, εἰρμοὶ κτλ. μετὰ
 φωνῶν.

Ἐγράφησαν διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ Ἰωάννου Πα-
 δοπούλου 1746: Φευ. 5.

2602. 269. *Χαρτ.* 16. XVI.

Χερουβικά, κοινωνικὰ, τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, κεκραγάρια.
 τὰ ια' ἑωθινὰ, ἄμωμος, θεοτοκία, κράτημα (κολοβ.) μετὰ
 φωνῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα Περὶ βαθμῶν συγγενείας.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον (Περγ. XII).

2603. 270. *Χαρτ.* 16. XVI.

Κρατήματα, κατανυκτικὰ καὶ θεοτοκία
 σταυρώσιμον, δογματικά, τροπάρια, ἀκάθιστος (κολοβ.) μετὰ
 φωνῶν.

2604. 271. *Χαρτ.* 16. XVI.

Κρατήματα, συλλειτουργικὰ, κοινωνικὰ,
 τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (κολ.), κεκραγάρια, πολυ-
 ἔλεος, πασαπνοάριον, τὰ ια' ἑωθινὰ, θεοτοκία, δογματικά,
 χερουβικά, κοινωνικὰ κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος.

2605. 272. *Χαρτ.* 16. XVII.

Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χερουβικά,
 κοινωνικὰ, πολυέλεος, ἀντίφωνα, δοξολογία, εἰρμοὶ, ἄμωμος
 (κολ.) μετὰ φωνῶν.

2606. 273. *Χαρτ.* 16. XVII.

Τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ,
 πολυέλεοι, κρατήματα, κεκραγάρια, ἀντίφωνα, στιχηρὰ ἀνα-
 στάσιμα κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Περὶ τίνος τῶν τροπαρίων γέγραπται: τὸ αὐτὸ ψάλλεται
 ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου ὄρους, ποίημα
 Παΐσιου ἱερομονάχου.

2607. 274. *Χαρτ.* 16. XVIII.

"Ἀναστασιματάριον εἰρμολογικόν" μετὰ φωνῶν.

2608. 275. *Χαρτ.* 16. XVIII.

"Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης"
 μετὰ γυμνασμάτων, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων,
 πασαπνοάρια κτλ. μετὰ φωνῶν.

*2609. 276. *Χαρτ.* 16. XVI.

Τροπάρια διαφόρων ἁγίων μετὰ φωνῶν.
 Τινὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τὰ ἐπιτίτλα κοσμήματα
 εὔρηται κεχρωσμένα δι' ὑδαρῶν χρωμάτων.

- 2610.** 277. Χαρτ. 16. XVIII. Πολυέλεος, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, κεκραγάρια κτλ. μετά φωνών.
Τὸ μέλος "Φρικτὸν τὸ βῆμά σου" φέρει τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε· Τὰ γράμματα τοῦ σοφοτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· τὸ δὲ μέλος κυρίου Ζαχαρίου τοῦ μουσικωτάτου τῆς περσικῆς τέχνης, το δε τόνισμα κυρίου Ἀναστασίου.
- 2611.** 278. Χαρτ. 16. XVII. Κεκραγάρια, πασαπνοάρια, λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου κτλ. μετά φωνών. Ἀκέφαλος.
- 2612.** 279. Χαρτ. 16. XVII. Τροπάρια καὶ κρατήματα μετά φωνών. Κολοβός.
- 2613.** 280. Χαρτ. 16. XVI. Τὰ ἰά' ἑθωνά, πασαπνοάρια καὶ διάφορα τροπάρια, στιχηρὰ ἀναστάσιμα κτλ. μετά φωνών. Ἐν τέλει διάφοροι οἰκογενειακοὶ σημειώσεις οὐδενὸς λόγου, ἐν δὲ ταύταις καὶ τάδε· 1609 (7117) Ἀπριλίου κη' ἡμέρα ε' ἦλθαν ἡ 8 φούσταις καὶ ἐπολέμησαν τὴν Σίφνον.
- 2614.** 281. Χαρτ. 16. XVII. Καταβάσια, κανὼν τοῦ Πάσχα κτλ. Μετὰ φωνών. Ἀκέφαλος. Ἐν τέλει Ἀὔτη ἡ ψαλτικὴ, ὑπάρχει τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωαννοῦ, καὶ ὅποιος τὴν ἀπὸξενώσει ἀνευ τῆς αὐτοῦ ἀδίας νὰ ἔχει τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ.
- 2615.** 282. Χαρτ. 16. XVII. Ἀναστάσιμα, πασαπνοάρια, τροπάρια. Μετὰ φωνών.
- 2616.** 283. Χαρτ. 16. XVII. 1. Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
2. Λειτουργίαι καὶ διάφορα τροπάρια. Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 μετά φωνών.
- 2617.** 284. Χαρτ. 16. XVIII. Τροπάρια διαφόρων ἑορτῶν μετά φωνών.
- 2618.** 285. Χαρτ. 16. XVIII. Κοινωνικά, πασαπνοάρια, κανόνες καὶ τροπάρια, ἄμωμος, ἀκάθιστος, χερουβικά μετά φωνών. Ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.
- 2619.** 286. Χαρτ. 16. XVII. Τροπάρια διαφόρων ἀγίων καὶ δεσποτικῶν ἑορτῶν μετά φωνών.
- 2620.** 287. Χαρτ. 16. XVIII. Κρατηματάριον μετά φωνών. Ἐν τέλει Ποίημα τοῦ γράψαντος πρὸς τὴν Θεοτόκον, καὶ τάδε· Ἡ παρούσα ἀσματομελλυρρητὸ-φθογγος βίβλος τὸ λεγόμενον, κρατηματάριον, ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας Ἀνατολίου ἱερομονάχου τοῦ ἀγιωρίτου ἡ δὲ πατρίς μου εἶ τοῦ Δούκα νησίον ὑπάρχει Ἐκαστέλιον Ναούσσης... ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ ἔτος αψκδ' Δεκεμβρίου κη' (=1724) ἔνδον τῆς μεγαλοπόλεως τῆς Θεσσαλονίκης...
- 2621.** 288. Χαρτ. 8. XVII. Τροπάρια τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, κεκραγάρια, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χερουβικά, κοινωνικά, κρατήματα κτλ. μετά φωνών.
- 2622.** 289. Χαρτ. 8. XIX. Δοξαστικά, στιχηρὰ, κεκραγάρια θεοτοκία, πασαπνοάρια, αἶνοι μετά φωνών κτλ.
- 2623.** 290. Χαρτ. 8. XVIII. Τριψῆδιον, πεντηκοστάριον κτλ. μετά φωνών. Τὴν στάχωσιν ἀποτελοῦσι φύλλα (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
- 2624.** 291. Χαρτ. 8. XVII. Θεοτοκία, χερουβικά, κρατήματα μετά φωνών.
- 2625.** 292. Χαρτ. 8. XVIII. Εἰρμολόγιον μετά φωνών.
- 2626.** 293. Χαρτ. 8. XVIII. Τριψῆδιον καὶ πεντηκοστάριον μετά φωνών. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν τριψῆδιον καὶ πεντηκοστάριον ἐγράφη δια χειρὸς καμοῦ· τοῦ εὐτελοῦς· Καλλινίκου μοναχοῦ· διὰ ἐξέδου· τοῦ πανωσιωτάτου κυρίου κυρίου Νεοφύτου· ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων· ἐπι ἔτος. αψιθ' ἐν μηνὶ Δεκεμβρίου κ' (=1719).
- 2627.** 294. Χαρτ. 8. XVII. Εἰρμολόγιον μετά φωνών.
- 2628.** 295. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 358). Δοξαστικά, κεκραγάρια, τὰ ἰά' ἑθωνά, τροπάρια τῶν ὡρῶν κτλ. μετά φωνών.
- 2629.** 296. Χαρτ. 8. XVIII. "Στιχηράριον" μετά φωνών.
- 2630.** 297. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 360). Στιχηράριον. Στιχηρὰ τοῦ Τριψῆδιου καὶ Πεντηκοστάριον μετά φωνών. Ἐν ἀρχῇ ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου· Ὁ δοῦς τὴν ἀρχὴν καὶ τέλος δίδου σῶτερ. Ἐν τέλει· Ὡσπερ ξένοι χαίρονται εἰδεῖν πατρίδα καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, οὕτω καὶ οἱ Γράφοντες ἰδεῖν βιβλίον τέλος. Καὶ τάδε· Εἰληφε πέρας τὸ παρὸν, διὰ χειρὸς κῆμοῦ Βασιλείου ἀναγνώστου. Ἐἰ ἔπει χιλιοστῶ ἐπτακοσιοστῶ ἐννενηκοστῶ πέμπτῳ. Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιε'. (=1795) μέμνησθε γίνιν οἱ κεκτημένοι τὸ μικρὸν πονήματι τούτο, κῆμοῦ τοῦ συγγραφews. Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον τὸν ἀσματοψαλλοντα, μὲτ' εὐλαβείας, φύλαττε τοὺς τρεῖς, ὡ τριάς παναγία. Εἶναι ὄλλα τετράδια με'. ὁποῦ γίνονται φύλλα τξ'.

2631. 298. Χαρτ. 8. XVII. *τῷ ποτὲ πατῆρι Δαβὶδ καὶ αμαθῆς ἀπο καλήγγραφίαν· πλὴν υνε α καλὸν ἀνθίβολὸν τοῦ παλαιοῦ διδασκαλοῦ κῦρ Γριγορήου τοῦ ἀλιᾶτου βιβλίον εκ της μονῆς του κῦρ Διονίσιου· ετελιῶθι ἀπο Χριστοῦ ἀχοθ' (=1679). Ἐν ἀρχῇ ποικιλώτατον ἐπιτίτλων.*
 “Ἀνθωλόγιον...ἴγουν στιχηράριον” μετὰ φωνῶν.
2632. 299. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 580).
 “Τὸ μέγα ἴσον τῆς Παπαδικῆς,”
εἰρμολογικὴ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, πολυέλεοι, δοξολογίαι, χερουβικά καὶ κοινωνικά μετὰ φωνῶν.
2633. 300. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀνθολογία μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
2634. 301. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 177).
 Στιχηράριον ἢ ἀνθολογία μετὰ φωνῶν.
- *2635. 302. Χαρτ. 8. XVII.
 Πέτρον Μπερεκέτη Πολυέλεος.
Ἄρχ. Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ μουσικωτάτου· κυρίου κῦρ Πέτρον τοῦ Κωνσταντινουπολίτου ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης. Πολυέλεος σύντομος τε· ὠραίως τε· καὶ τερπνός. Προτάσσεται τοῦ κώδικος εἰκὼν φέρουσα ἐπιγραφὴν τήνδε· Πέτρος ὁ Περικέτης κέ μουσικός, παριστάνεται δ' ὁ Μπερεκέτης φέρων ἐνδυμασίαν ἀνατολικὴν καὶ μηλωτήν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐστὶν ἀποτετριμμένη ἰδίως κατὰ τὸ πρόσωπον.
2636. 303. Χαρτ. 8. XIX.
 Πολυέλεος μετὰ φωνῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Ἀγραφορενδινιώτι, 1812, Αὐγούστου 16.
2637. 304. Χαρτ. 4. XIX.
 Πολυέλεος μετὰ φωνῶν.
2638. 305. Χαρτ. 4. XIX.
 Ἀνοιξαντάρια, “δοχαῖ,” κεκραγάρια,
προκείμενα, ἀκάθιστος ὕμνος, κρατήματα, πολυέλεοι, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, ἄμμος, δοξολογίαι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, κοντάκια κτλ. μετὰ φωνῶν. Ἀκέφαλος.
2639. 306. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 681).
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ δογματικῶν, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, στιχηράριον, στιχηρὰ τοῦ Τριψίδου καὶ στιχηρὰ τοῦ πενηκοσταρίου μετὰ φωνῶν.
2640. 307. Χαρτ. 4. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης
καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τροπαρίων καὶ κρατημάτων ὡς παραδειγμάτων, ἀνοιξαντάρια, προκείμενα, ἀκολουθίαι, ἀλληλοῦια τραδικὰ, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, κρατήματα κτλ. μετὰ φωνῶν.
- *2641. 308. Χαρτ. 4. XVII.
 Στιχηράριον.
*“Στιχηράριον σην Θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὴν ἀπασάν ἀκολουθίαν του ὄλου ἐνηαυτοῦ.”
 Ἐν τέλει· Τελός καὶ τῷ Θεῷ χάρις· καὶ ἡ μέλοντες ἀδὴν μνήσθεντες Μέλétιος μοναχὸς καὶ υποτακτικῶς*
- *2642. 309. Χαρτ. 4. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης
*καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης μετὰ παραδειγμάτων. Ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, προκείμενα, ἀκολουθία, πολυέλεοι, ἀντίφωνα, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογίαι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά, θεοτοκία, τριψίδιον, κρατήματα κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ἐν τέλει· 1789 ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ Ἀγραφορενδινιώτι.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων ἐπιτίτλων.*
2643. 310. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 683).
 “Μαθηματάρηον ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ
 1841 Ἰανν. 14.” Μετὰ φωνῶν.
2644. 311. Χαρτ. 8 μικρ. XIX.
 Καταβασίαι μετὰ φωνῶν.
Ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.
2645. 312. Χαρτ. 8. XIX.
 Μακάριος ἀνὴρ, ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια,
πολυέλεοι, πασαπνοάρια, δοξολογίαι, τροπάρια, εἰρμὸι κτλ. μετὰ φωνῶν.
2646. 313. Χαρτ. 8. XVIII.
 Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
*ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, ἀκολουθίαι, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογίαι, χερουβικά, κοινωνικά κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Ἐν τέλει· 1794 ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ τοῦ ἀμαθούς καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἀγραφορενδινιώτου.*
2647. 314. Χαρτ. 8. XVIII.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2648. 315. Χαρτ. 8. XVIII.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν (Ἀκέφ. ἀτελής).
2649. 316. Χαρτ. 8. XIX.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
2650. 317. Χαρτ. 8. XIX.
 Σημάδια τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης
καὶ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, πολυέλεοι, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογίαι, λειτουργίαι, θεοτοκία, ὕμνοι κτλ. μετὰ φωνῶν.
2651. 318. Χαρτ. 8. XIX.
 Ἀνοιξαντάρια, στίχοι ἐκ τοῦ β' ψαλμοῦ
μετὰ φωνῶν. Ἐν δὲ τῷ τέλει Κατάλογος τῶν κατὰ διαφόρους χρόνους ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ διαπρεψάντων.
2652. 319. Χαρτ. 8. XVIII.
 Ἀκάθιστος καὶ κρατήματα μετὰ φωνῶν.

2653. 320. Χαρτ. 8. XVIII.
Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης,
κεκραγάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, λειτουργίαι, κρατήματα κτλ.
μετὰ φωνῶν.
2654. 321. Χαρτ. 8. XVIII.
"Ἀνθολογία" μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.
2655. 322. Χαρτ. 8. XVIII.
*Ὁμοιον.
2656. 323. Χαρτ. 8. XVIII.
Κεκραγάρια, πασαπνοάρια, δοξολογίαι,
χερουβικά, κοινωνικά κτλ. μετὰ φωνῶν.
2657. 324. Χαρτ. 8. XVIII.
Πολυέλεος, πασαπνοάρια, χερουβικά,
θεοτοκία, εἰρμοὶ κτλ. μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν
ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Σταυράκη, καὶ μαθητοῦ κῦρ Δανιὴλ
Λαμπαδαρίου ἐν ἔτει 1760.
2658. 325. Χαρτ. 8. XVIII.
Εἰρμολόγιον μετὰ φωνῶν.
2659. 326. Χαρτ. 8. XVIII.
Πολυέλεος, πασαπνοάρια, χερουβικά,
εἰρμοὶ κτλ. μετὰ φωνῶν.
- *2660. 327. Χαρτ. 8. XVII.
Τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν πεντηκοστάριον μετὰ τῶν δοξα-
στικῶν τοῦ τριψιδίου... ἐγράφη ἐκ χειρὸς ἐμῆς Ἀντωνίου
πρωτοψάλτου, υἱὸς Ντιμιρτζόγλου τοῦ ἐν μουσικῆς
νέου· εἰς τὸν καιρὸν, ἀρχιερατεύοντος ὁ πανιερωτάτος
ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης κύριος κῦρ Ζαχαρίας·
καὶ ἀφθεντέβοντος εἰς τὴν Βλαχίαν ὁ ἐκλαμπρότατος
αὐθέντης Ἰωάννου Δούκα Βοέβόνδα... ἔτος τῆς σωτηρίας
ἡμῶν 1674 ἀπο Ἀδαμ 7183... Ἐτελλειώθη ἐν μινεῖ
Ἰουλίῳ 24...
Ἀπὸ τοῦ μέσου περίπου καὶ ἐξῆς ποικιλῆχρα κοσμήματα.
2661. 328. Χαρτ. 8. XVIII (φ. 224).
Ἀναστάσιμα, εὐλογητάρια, δοξολογία,
ἀκολουθία, χερουβικά, κοινωνικά, καταβασαίαι κτλ. μετὰ
φωνῶν.
2662. 329. Χαρτ. 8. XVIII.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης,
ἀνοιξαντάρια, πολυέλεος, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, λειτουργίαι, στιχηρὰ
κτλ. μετὰ φωνῶν.
2663. 330. Χαρτ. 8. XVIII.
"Παπαδικὴ νέα
περιέχουσα διάφορα μαθήματα, ἅπερ ἐρανισάμενος ἐκ διαφό-
ρων διδασκάλων νεωτέρων τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν Κωνσταντίνου πόλει
διαπρεψάντων, εἰς ἐν συντάξεν ἀκριβῆ τάξει τε καὶ μεθόδῳ
Δημήτριος Λῶτος ὁ ἐκ Χίου, πρωτοψάλτης τῆς ἐκκλησίας
Σμυρναίων. Ἐν Σμύρνῃ, ἐν ἔτει αψπα' 1781."
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει κοσμογονείας ἴσση' σωτηρίῳ δὲ
ἔτει αψπβ' κατὰ τὴν ἰγ' τοῦ Αὐγούστου ἡμέρα Σαβ-
βάτῳ. Ἐν Σμύρνῃ 1782 Αὐγούστου 13.
2664. 331. Χαρτ. 8. XVIII.
Τριψίδιον καὶ πεντηκοστάριον.
2665. 332. Χαρτ. 4. XIX.
Διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Ἄνοιξαντάρια, κεκραγάρια, προκείμενα, ἀκολουθία, πολυέλεος,
πασαπνοάρια, δοξολογίαι, λειτουργίαι, χερουβικά, κοινωνικά
κτλ.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ
Ἄγραφορενδινιότι αψβ' Ματου η' (=1802) διὰ συνδρο-
μῆν κυρίῳ παπᾷ Ἀνθίμου.
- *2666. 333. Χαρτ. 4. XVIII.
Διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Κεκραγάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, στιχηράριον τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων λαμπρῶς κεκοσμημένων.
2667. 334. Χαρτ. 8. XVIII.
Χερουβικά καὶ κοινωνικά μετὰ φωνῶν.
2668. 335. Χαρτ. 8. XIX.
Στιχηρὰ ἰδιόμελα
εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου κτλ.
μετὰ φωνῶν.
2669. 336. Χαρτ. 8. XIX.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2670. 337. Χαρτ. 16. XIX.
Μέθοδος περὶ διδασκαλίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μου-
σικῆς.
2671. 338. Χαρτ. 8. XVIII.
Διάλογοι περὶ τῆς λογικῆς.
2672. 339. Χαρτ. 4. XIX.
"Θέματα κοινὰ καὶ Ἑλληνιστὶ ἐκδοθέντα
παρὰ ἱερολογιωτάτου διδασκάλου ἡμῶν κυρίου Χρυσάνθου
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."
2673. 340. Χαρτ. 8. XIX.
1. "Βίοι τῶν φιλοσόφων ἠθηκότατοι
εὐγαλμένοι ἀπὸ τὸν Δαέρτιον καὶ ἀπο ἄλλους παλεοῦς συγ-
γραφοῖς μετὰφρασθέντες δὲ εἰς κινήν διὰλεκτον παρα τοῦ
λογιωτάτου καὶ σοφοτάτου ἱερομονάχου κυρίου Ἀνα-
στασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων καὶ προτεθέντες εἰς κινήν
οφέλησαν τῶν φιλολόγων."
2. "Ἐλεγχος ἤγουν ἐρρώτησης, καὶ κανόνες
εἰς πᾶσαν ἀμαρτίαν ἱερέων καὶ μοναχῶν ἀνδρῶν τε καὶ
γυναικῶν."
2674. 341. Χαρτ. 8. XVI.
"Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας
τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
πατρὸς ἡμῶν Σάββα."
Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ἴσογ' ἰνδ. η' (=1565)... Κοσμᾶς
μοναχός...
Ἀπόκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ

2675. 1. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
2676. 2. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
Ὁμιλῖαι λβ', ὧν ἡ πρώτη ἀκέφαλος, ἡ δὲ τελευταία κολοβή.
2677. 3. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ Σεπτεμβρίου (κολ.).
2678. 4. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
1. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον.
 2. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου."
 3. Μαρτύριον ἁγ. μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.
 4. Βίος καὶ πολιτεία ὀσίου Ἀμφιλοχίου.
 5. Μαρτύριον ἁγ. Αἰκατερίνης.
 6. Βίος ἁγ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης.
 7. Μαρτύριον ἁγ. Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
 8. Μαρτύριον ἁγ. μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
 9. Μαρτύριον ἁγίου Ἀλυπίου.
 10. Μαρτύριον ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
 11. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Στεφάνου τοῦ νέου.
 12. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν.
 13. Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας" (κολοβ.).
Τὰ τελευταία φύλλα ἐφθαρμένα. Τινὰ δὲ φύλλα σποράδην ἐν τῷ κώδικι εἰσὶν ἀποκεκομμένα βεβήλως.
Ἰδ. καὶ 2679 (5).
- *2679. 5. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2 (φ. 397).
- I (φ. 4 α). "Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον."
- Ἡ.
- "Ἀρχ. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀίδιως συνὼν τῷ πατρὶ. Τέλ. τῷ τῆς ἐκείθεν τε δόξης στεφάνῳ κοσμεῖται καὶ τούτῳ σύνεστί τε καὶ συναγάλλεται, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
- 2 (φ. 9 β). Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα...Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας..."
- 3 (φ. 49 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος."
- "Ἀρχ. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα οὐδὲ ὁμολογητοῦ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Γαλάται μὲν γὰρ ἔπραττον ἀνοήτως, ἃ σύνηθες πράττειν αὐτοῖς. Τέλ. τινὲς δὲ τῶν δι' ἐκείνου πεπιστευκότων τὸ τίμιον αὐτοῦ ἀνελόμενοι σῶμα καὶ τοὺς προσήκοντας ἐπ' αὐτῷ ἕμνους τε καὶ ψαλμοὺς ἄσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
- 4 (φ. 58 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου γενομένου Ἰκονίου."
- "Ἀρχ. Καὶ τί τῶν καλῶν ἔσται τίς τῇ μνήμῃ παραδιδούς, εἰ τὸν Ἀμφιλοχίου βίον παρέλθοι σιγῇ. Τέλ. πολλὰ δὲ θεοσημεῖαι παρὰ τοῦ εἰδότητος τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν δοξάζειν Θεοῦ ἐκείσε γεγονάσι ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
- 5 (φ. 67 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων."
- "Ἀρχ. Κάλλιστόν τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὄσων ἐγκόσμίων τε καὶ ὑπερκόσμιον προξενούσα τοῖς ἐρασταῖς οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μέλλοντι μόνον τὰς ἀμοιβὰς ἀποδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον. Τέλ. ἐν πᾶσι καλοῖς κατακλείει τὸν βίον καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστὸν ἐκδημεῖ, ᾧ πρέπει τιμὴ, δόξα μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
- 6 (φ. 117 α). "Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλινοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης."

"Αρχ. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξεντίου πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς βδελυρᾶς τῶν δαιμόνων ἀντεποιεῖτο θρησκείας. Τέλ. παρ' αὐτὸν τῆς τελειώσεως τὸν καιρὸν περιστείλαντες πρὸς τὸ Σινᾶ ὄρος προπέμπειν ἐώκεσαν, εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος τε καὶ βασιλείας, ἣ πρέπει τιμῆ, κράτος νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

7 (φ. 133 β). "Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος

Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου."

"Αρχ. Κλήμης Ἰακώβω τῷ κυρίῳ καὶ ἐπισκόπῳ καὶ ἐπισκόπων ἐπισκόπῳ, διέποντι δὲ τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ ἁγίαν τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησίαν καὶ τὰς πανταχοῦ Θεοῦ προνοία ἰδρυθείσας καλῶς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκκλησίας. Τέλ. τοιαύτη θανμάτων ὑπερβολὴ τοιαύταις λαμπρότησιν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

8 (φ. 205 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου."

"Αρχ. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια ἄνδρα τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν διῖθύνοντα Διοκλητιανὸν τὸν δεισιδαίμονα τύραννον. Τέλ. ἐν τῷ μνημείῳ δὲ κατατίθεισιν, ὅπερ αὐτὸς ᾤκοδόμησε ἔνθα καὶ πολλὰ θεοσημεῖα γεγόνασι καὶ οὐδὲ μέχρι νῦν γινόμεναι διαλείπουσιν εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ πρέπει τιμῆ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

9 (φ. 216 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου."

"Αρχ. Δέκιος ἡνίκα καὶ Βαλεριανός, ὁ μὲν ἐπὶ τῶν τῆς Ῥώμης σκῆπτρων ἦν, ὁ δὲ τοὺς τῆς Ἀσίας θρόνους ἐφίδρενε. Τέλ. αἰνοῦντες τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ δοξάζοντες· τιμῶντες δὲ καὶ τὸν αὐτοῦ μάρτυρα Μερκουρίου, ὅτι Χριστῷ πρέπει τιμῆ, κράτος μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

10 (φ. 228 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου."

"Αρχ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτυρίων ἄθλοι καὶ πολλὴν δυνάμενοι τοῖς φιλαρέτοις ἐμποιεῖν τὴν ὠφέλειαν. Τέλ. δοξάζων εὐχαρίστῳ ψυχῇ τὸν τοῖς αὐτοῦ θεράποντας δοξάζοντα κύριον, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμῆ τε καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

11 (φ. 244 α). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου."

"Αρχ. Ἀρκαδίον τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα. Τέλ. τοιοῦτους δὲ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ διανοίσας ἄθλους ἀκόλουθον ἐννοεῖν οἶον παρ' αὐτοῦ τῶν βραβείων ἀξιοθῆσεται, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα τιμῆ, δόξα, κράτος μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

12 (φ. 254 β). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου."

"Αρχ. Θεῶν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία τῶν ἰγκωμίων. Τέλ. ἡ καὶ ἡμεῖς παρασταίημεν εὐχαῖς αὐτοῦ καὶ πρεσβείαις διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος

καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, ᾧ πρέπει δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

13 (φ. 306 β). "Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ

ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον."

"Αρχ. Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος. Τέλ. οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα τιμῆ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

14 (φ. 321 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Ῥωμανόν."

"Αρχ. Πάλιν μαρτύρων μνήμη καὶ πάλιν ἑορτῆ.

15 (φ. 328 β). "Ἐπόθεσις εἰς τὸν μακάριον προφήτην Ἀβδίου."

"Αρχ. Ἰουδαῖοι πρόγονον ἔχοντες τὸν Ἡσαῦ, ἐξ οὗ καὶ τὴν προσηγορίαν ἐσχῆκασιν. Τέλ. τῇ τοιαύτῃ γὰρ πολιτεία τὸν τῶν ἀπάντων κύριον θεραπεύοντες ἀπολαυσόμεθα τῶν παρ' αὐτοῦ δωρεῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

16 (φ. 333 β). "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Γρηγορίου τοῦ ἀπὸ Δεκαπόλεως."

"Αρχ. Ἄπαν μὲν τῶν πάντων οὐδὲν οὕτω πέφυκε πρὸς ἀρετῆς ἀνάληψίν τε καὶ μίμησιν ἐπαγωγὸν καὶ ἐπίφορον. Τέλ. ἡ πρέπει δόξα κράτος, τιμῆ, προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

17 (φ. 369 α). "Βίος καὶ μαρτύριον καὶ θαύματα

τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Κιλικίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἁγίων μαρτύρων."

"Αρχ. Κιλικίαν τὴν λίαν καλλίνικον ἐν ἀθλητικοῖς ἀνδραγαθήμασι καὶ πάνυ περιβλεπτον καλλιπάρθενον ἐν ὑπερφύσει σωφροσύνης πλεονεκτήμασι. Τέλ. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν δώη μερίδα καὶ κληρὸν εὐρεῖν διὰ τὴν ἄφατον φιλανθρωπίαν αὐτοῦ ἐν τῇ μελλούσῃ ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

18 (φ. 390 α). "Βίος ἐν ἐπιτομῇ, περίοδοι

μαρτύρια καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ πανευφήμου Πέτρου."

"Αρχ. Φαιδρὸς μὲν ὁ τῆς παρούσης πανηγύρεως σύλλογος, λαμπρότερα δὲ ταύτης ἡ ὑπόθεσις. Τέλ. (κολοβ.) σῶν τε καὶ ἀσινὴ ἀποδοθέντα τοῖς ἰδίοις γεννητορσι μετὰ δωδεκαμηνιαίου χρόνου περίοδον ..

Ἐν τοῖς φ. 1—3 περιλαμβάνεται ὁ Πίναξ τῶν περιεχομένων. Κοσμεῖται δὲ ὁ κῶδιξ ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων. Εἰσὶ δ' αἱ εἰκόνες αἱ ἑξῆς. 1 (φ. 1 β)· εἰκὼν τοῦ ἁγ. Φιλίππου, λίαν ἐξίτηλος.—2 (φ. 3 β)· τέσσαρες μικραὶ εἰκόνες ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Φιλίππου.—3 (φ. 9 β)· εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.—4 (φ. 48 β)· εἰκὼν τοῦ ἁγ. Πλάτωνος ἀξιόλογος, ὑπενθυμίζουσα τὰς ἐν τῷ Πρωτάτῳ τῶν Καρυῶν τοιχογραφίας.—5 (φ. 58 α)· εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ἀμφιλοχίου.—

6 (φ. 67 β): είκων τοῦ ἁγ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.—7 (φ. 116 β): είκων τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης.—8 (φ. 117 α): ἀρχικὸν γράμμα Β σχηματιζόμενον ὑπὸ εἰκόνος τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης περιβαλλομένης ὑπὸ ὄψεως.—9 (φ. 133 α): είκων τοῦ ἁγ. Κλήμεντος.—10 (φ. 133 β): ἀρχικὸν Κ σχηματιζόμενον ὑπ' ἀνδρὸς καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος καὶ ἀνατείνοντος τὴν δεξιάν, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ σκευὸς τι.—11 (φ. 204 β): είκων τοῦ ἁγ. Πέτρου.—12 (φ. 205 α): ἀρχικὸν Ε σχηματιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου προτείνοντος τὴν δεξιάν καὶ περιβαλλομένου ὑπὸ ὄψεως.—13 (φ. 216 α): μικρὰ εἰκὼν τοῦ ἁγ. Μερκουρίου, ἀξιόλογος.—14 (φ. 216 α): ἀρχικὸν Δ σχηματιζόμενον ὑπὸ πελαργοῦ καθήμενου.—15 (φ. 228 α): εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ἀλυπίου.—16 (φ. 228 β): ἀρχικὸν Κ σχηματιζόμενον ὑπὸ φανταστικοῦ ἀετοῦ καθήμενου ἐπὶ σφαίρας καὶ ἔχοντος ἀναπεπταμένην τὴν ἐτέραν τῶν πτερίγων.—17 (φ. 244 α): εἰκὼν παριστώσα τὸν ἁγ. Ἰάκωβον μαρτυροῦντα ὑπὸ δύο δημίων.—18 (φ. 244 α): ἀρχικὸν Α σχηματιζόμενον ὑπὸ γεωργοῦ καλλιεργούντος τὴν γῆν.—19 (φ. 254 α): εἰκὼν φέρουσα τὴν ἐπιγραφήν Οἱ δῆμιοι σύροντες τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν νέον.—20 (φ. 254 α): εἰκὼν τοῦ ἁγ. Στεφάνου τοῦ νέου.—21 (φ. 306 α): εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου. Τὸ ἐπὶ τοῦ κυανοῦ ἱματίου τοῦ ἁγίου ἰσχύρον ἐπιβλήμα ἐστὶν οὕτως ἐπιτυγμένον, ὥστε κολποῦται περὶ τὸ στήθος, ἐξ οὗ ἐξέρχεται ἡ δεξιὰ χεὶρ εὐλογοῦσα· ἡ δ' ἀριστερὰ μικρὸν κατωτέρω ἐξερχομένη τοῦ ὑπανεχομένου ἐπιβλήματος κρατεῖ εἰλητάριον. Ἡ εἰκὼν αὕτη ὑπομνήσκει τὸ ἐν τῷ Λατερανῷ ἄγαλμα τοῦ Σοφοκλέους.—22 (φ. 306 β): ἀρχικὸν Α σχηματιζόμενον ὑπ' ἀνδρὸς ἰδιορρύθμους ἐνδεδυμένους καὶ πρίοντος.—23 (φ. 321 α): εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ῥωμανοῦ.—24 (φ. 328 β): εἰκὼν τοῦ προφήτου Ἀβδιοῦ.—25 (φ. 333 β): εἰκὼν τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ ἀπὸ Δεκαπόλεως.—26 (φ. 333 β): ἀρχικὸν Α σχηματιζόμενον ὑπὸ ἀρκτοῦ ὀρθοστατοῦσας καὶ περιειλούσας εἰς πρέμον τὸν δεξιὸν ὀπίσθιον πόδα.—27 (φ. 369 α): ὑπῆρχεν ἄλλοτε ἡ εἰκὼν τῆς ἁγ. Κικιλίας, ἥτις λείπει νῦν ἀποκεκομμένη βεβήλωσ.—28 (φ. 389 β): τρεῖς εἰκόνες ἐκ τοῦ βίου καὶ τῶν μαρτυρίων τοῦ ἁγ. Κλήμεντος.

Τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν βίων οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἰδιάζον ὡς οὐδὲ τὰ ἐπίτιτλα. Αἱ δὲ εἰκόνες δὲν διακρίνονται μὲν διὰ τὸ κάλλος τῆς τέχνης, ἀλλ' οὐδ' εἰσὶ τὸ παρ' ἅπαν ἀτεχνοι. Ὅπως δὴ ποτε δ' ὁ κωδὶξ ἐστὶν ἀξιολογώτατος διὰ τὴν ἱστορίαν τοῖς παρὰ Βυζαντινοῖς γραφικῆς. Ἰδ. καὶ HEINRICH BROCKHAUS Die Kunst in den Athosklöstern. Leipzig, 1891 σ. 192, 228—231 καὶ πίν. 27. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ εὑρηται σημείωσις τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη, γεγραμμένη τῇ 17 Ἰουλίου 1860 “ὅποτε καὶ ἐφωτογραφήθησαν ἅπασαι αἱ εὐρισκόμεναι εἰκονογραφίαι.” Καὶ ἐγὼ δὲ κατέχω φωτογραφίας τινὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ φίλου BROCKHAUS κατ' ἐμὴν ὑπόδειξιν.

2680. 6. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἐν τέλει· Ἡ γράψασα χεὶρ Θεοδοσίου πέλει πρεσβυτέρου πέλοντος ἐν μονοτρόποις.

*2681. 7. Περγ. φύλλ. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Φέρει καὶ παρασελίδια σχόλια, περιβάλλοντα τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν καὶ κάτωθεν. Τὰ εἰς Ματθαῖον σχόλια ἀρχ. Ἡ βίβλος γενέσεως ἐστὶ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, διὸ καὶ ἐπὶ πάντων τὸ ἐγέννησε λέγεται. Τέλ. ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας

ζῶς τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Τὸ δὲ ζῶς οὐκ ἔστι νῦν χρονικόν· σύνεστι γὰρ τοῖς ἁγίοις καὶ μετὰ τὴν συντέλειαν διηνεκῶς· τὸ δὲ μεθ' ὑμῶν ἀρμόζει πᾶσι τοῖς ἁγίοις· οὐ γὰρ ζῶς συντελείας ἔμειναν οἱ μαθηταί· παντὶ γὰρ παραδιδόντι τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν ἀοράτως σύνεστιν ὁ Χριστός· ὡς Θεὸς γὰρ ἀοράτως σύνεστι τοῖς πιστοῖς εἰ καὶ ἀπειναί πως δοκεῖ κατὰ σάρκα· ἐπειδὴ γὰρ ἀποστέλλων αὐτοὺς μαθητεύειν πάντα τὰ ξθνη μέγα αὐτοῖς ἐδόκει τὸ ἐπίταγμα, ἐπαίρων αὐτῶν τὸ φρόνημα, ἵνα μὴ διαπορηθῶσιν ὡς οὐ δυνάμενοι τοῦτο ποιῆσαι εἶπε τοῦτο.—Σχόλια εἰς Μάρκον. Ἄρχ. Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς συνταξάντων ὑπομνήματα, ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, οὐδενὸς δὲ ὅλως ὡς οἶμαι εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξηγησαμένου, συνείδον τὰ κατὰ μέρος καὶ σποράδην... Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τοῦ προφητικῆς πνεύματος τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο· ἀρχὴ μὲν γὰρ τοῦ εὐαγγελίου καθὼς γέγραπται ἐν Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ τὴν περρωτικὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου δεικνύων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ σύντομον καὶ παρατρέχουσαν τὴν καταγγελίαν πεποιήται· προφητικὸς γὰρ ὁ χαρακτήρ οὗτος. Τέλ. Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρῶτης· παρὰ πλείστοις ἀντιγράφοις οὐ κεῖται ταῦτα τὰ ἐπιφερόμενα ἐν τῷ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίῳ ὡς νόθα νομίσαντες αὐτὰ τινὲς εἶναι, ἡμεῖς δὲ ἐξ ἀκριβῶν ἀντιγράφων ὡς ἐν πλείστοις ἐύροντες αὐτὰ κατὰ τὸ Παλαιστινιαῖον εὐαγγέλιον Μάρκου, ὡς χεὶρ ἡ ἀλήθεια συντεθείκαμεν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπιφερομένην δεσποτικὴν ἀνάστασιν μετὰ τὸ ἐφοβοῦντο γάρ.—Σχόλια εἰς Λουκᾶν. Ἄρχ. Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν. Ἐπειδὴ ὑπέρογκον ἦν τὸ ἐπιχείρημα ἀνθρώπων ὄντα Θεοῦ διδασκαλίαν καὶ ῥήματα συγγράφειν εἰκότως ἀπολογεῖται ἐν τῷ προοίμῳ. Τέλ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτοῦς. Τοῦτο ἐποίησε τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορημένον... Οὕτω δὲ ἐλεύσεται ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου υἱὸς κρίναι πᾶν γένος ἀνθρώπων καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.—Σχόλια εἰς Ἰωάννην. Ἄρχ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ἴσον δύναται τοῦ ἐν ἀρχῇ τὸ ἦν, εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἦν πότε οὐκ ἦν· δια τοῦτο δὲ φησὶν ὁ λόγος καὶ οὐχ ὁ υἱός, ἵνα μὴ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ υἱοῦ ἐπεισέλθοι τισὶν ἡ τοῦ πάθους ἔννοια, ἐπειδὴ τὰ παρ' ἡμῖν γεννῶντα ἐμπαθῶς γεννᾷ. Λόγος δὲ ἐκλήθη ἵνα δειχθῇ ὅτι ἐκ τοῦ νοῦ προήχθη. Τέλ. Ὡς οὐκ ἔγνω ὁ Κύριος. Ὡστε μὴ ἀπιστεῖσθαι τῆς σαρκὸς τὴν οἰκονομίαν πολλὰ ἀνθρωπινώτερον οἰκονομεῖ· ὡς γὰρ ἠβούλετο πιστευθῆναι ὅτι Θεὸς ἦν, οὕτως ὅτι Θεὸς ὦν σάρκα ἐφόρεσε καὶ τὰ τῆς σαρκὸς ἐνήργει· ὅτε τοίνυν αὐτὸν ἀπήλασαν οἱ Ἰουδαῖοι, τότε ἐπὶ τὰ ξθνη ἤρχετο ὡς ἐν τύπῳ πάλιν ἡμῖν δι' αἰνιγμάτων δεικνύς, ὅτι κὰν τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ εὐαγγελικὸν ἐκφοιτήση κήρυγμα καὶ εἰς τὰ ξθνη λοιπὸν ὁ θεὸς ἐκδράμοι λόγος οὐ συναποβληθήσεται τῷ Ἰσραὴλ ἢ εἰς τοὺς πατέρας ἀγάπη· ἀλλὰ πάλιν αὐτῶν ἀνθῆξεται ὁ Χριστὸς καὶ ἐπαναπαύσεται. Τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον μένει κολοβόν, τῆς μὲν ἐρμηνείας τελευτώσης ἐν τοῖς ἀμέσως ἀνωτέρω παρατεθείσι, τοῦ δὲ κειμένου ἐν τοῖς ἐξῆς· οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφήκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπήλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν...

'Ιδ. ταῦτά σχόλια καὶ ἐν κώδ. 2750 (76) καὶ ἐν ἱεροσολυμιτικῷ κώδικι 25 (ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ 'Ιεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 97).

'Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐντὸς δύο ἀψιδωτῶν κοσμημάτων εὐρηνται οἱ Κανόνες τῆς τῶν εὐαγγελίων ὁμοφωνίας.

2682. 8. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Τεσσαρακοστῆς (ὁμιλ. α').

2. Τοῦ αὐτοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

'Ομιλία ἀπὸ τῆς β' μέχρι καθ' ὀλοβῆς.

'Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος Βίου τοῦ ἀγίου Ῥουφίνου.

2683. 9. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου 'Ομιλία νά' (κολοβ.).

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων ὁμιλιῶν.

2684. 10. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

...ἐτεὶ ,σψπβ' (=1274).

2685. 11. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Τριῶδιον (ἀκέφαλον).

Τὰ τελευταῖα δύο φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

2686. 12. Περγ. φύλλ. XIV.

'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λγ' (κολοβ.).

Προτάσσεται Πίναξ (κολοβ.). 'Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

2687. 13. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

'Ἐν τέλει 'Ἐγράφη τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς μάλλον Μανουήλ τοῦ Σπαστριζῆ ἐν μηνί 'Απριλίῳ ,σψπδ'... (=1276).

'Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἕν φύλλον (Περγ. VII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου.

2688. 14. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ σηματοφώνων. 'Ακέφαλον καὶ κολοβόν.

*2689. 15. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀναξίων λόγου ἀρχικῶν γραμμάτων.

2690. 16. Περγ. φύλλ. XIV.

'Ἐρμηνεῖα κανόνων (ἀκέφαλος).

"Ἐπειτα εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τροπάρια, ὧν ἠγείται τὸ κείμενον.
"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἱαμβικῶν κανόνων ἐξηγηθέντων παρὰ τίνος ἀγιωτάτου ἀρχιερέως"... (ἐξίτηλα τὰ λοιπά). Περιέχονται δὲ α'. Κανὼν εἰς τὸν Σταυρὸν, οὗ ἡ ἔρμηνεῖα εἰς τὸν ἐν ἀρχῇ εἰρμὸν ἀναγινώσκειται εὐκόλως ἀπὸ τῶν λέξεων Μωϋσῆς τῆ θεία ράβδω αὐτοῦ...καὶ προτυπώσας ὄφθη τὸν σεβάσμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς.—β'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἐορτὴν τῶν Φώτων φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Βάπτισμα ῥύψις

γηγεννῶν ἀμαρτάδος.—γ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν τῶν Φώτων ἡμέραν φέρων ἀκροστιχίδα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἰάμβων, ἐξ ὧν συντθεῖται, στίχους δ', καὶ ἠρωλεγειῶς Ἡρωικ. Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν θεοφεγγεῖ πυρσῷ. Ἐλεγ. Πνεύματος ἐνθάπτει νάματος ἀμπλακίην.—δ'. "Κανὼν εἰς τὴν Ἑταπαντὴν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ε'. "Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἤχ. δ', ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ς'. "Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη δευτέρα τριῶδιον ἤχ. β', ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ζ'. "Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Τρίτῃ δυῶδιον τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ καὶ ἤχου."—η'. "Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Τετράτῃ Τριῶδιον τοῦ αὐτοῦ ἤχου καὶ τοῦ ποιητοῦ."—θ'. "Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Πέμπτῃ κανὼν, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ι'. "Τριῶδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Προσάββατόν τε, περὶ ἧς εἶπω εἰς τὸ τετραῶδιον τοῦ μεγάλου Σαββάτου."—ια'. "Κανὼν τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου, ποίημα Μάρκου μοναχοῦ ἄχρι τῆς πέμπτης ψδῆς καὶ αὐτῆς φέρων ἀκροστιχίδα Καὶ σήμερον δέ· τῆς δὲ ἕκτης ἢ ἀκροστιχὶς καὶ τῶν ἐξῆς ψδῶν, αἰτινὲς εἰσι Κοσμᾶ μοναχοῦ τετραῶδιον, συνέξενικται τῇ τοῦ τριῶδιου τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς...—ιβ'. "Κανὼν τῇ ἁγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ."—ιγ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ."—ιδ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ιε'. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν Ἰωάννου μοναχοῦ."—ισ'. "Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν ἐορτὴν τῆς μεταμορφώσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ."—ισζ'. "Κανὼν εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ."—ιη'. "Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανάγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ."—ιθ'. "Κανὼν εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον, ποίημα Γεωργίου φιλοσόφου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Μύρου γεραίρω τὴν χάριν Δημητρίου Γεώργιος Σκυλίτζης."

'Ο ἰθ' κανὼν μόνος ἀνευ ἔρμηνεῖας.

'Ἐν τέλει 'Ὡ Χριστέ μου φηλατε τῶν ἐχωντα τῶν βίβλων ταύτην Σωφρόνιον ἄθλιον ἱεροθύτην ὁ πνευματικὸς ἀμὴν ἐτεὶ ,σωιΓ' (=1305) ἠγοράσθη ξα'.

2691. 17. Περγ. 4. XII. σελ. 2.

'Απόστολος.

Μετὰ σηματοφώνων. 'Ακέφαλος καὶ κολοβός.

2692. 18. Περγ. 4. XIV.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων τοῦ Σεπτεμβρίου.

'Ἐν τέλει· Τῇ μὲν χεῖρ τῇ γράψασα καλύπτει τάφος, τῇ δὲ γραφεῖ τῇ παραπεμπούση εἰς χρόνους πληρεστάτους Γερασίμω ἀναξίω μοναχῷ καὶ ἱερεὶ ἀπο ὄρους τοῦ Παπικίου τῷ κε γραφεὺς...μηνί Ἰουλίῳ ινδ^{ης} 5^{ης}.

2693. 19. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβόν.

2694. 20. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

'Απόστολος.

Μετὰ σηματοφώνων. 'Ακέφαλος καὶ κολοβός.

- *2695. 21. Περγ. 4. XII. σελ. 2 (φ. 255).
 1 (φ. 1 α). Τετραεὐάγγελον.
 2 (φ. 245 α). "Ἐκλογαδίων τῶν ὄ Εὐαγγελιστῶν
 διὰ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἐκάστου
 Εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν
 ἀκριβῶς διαγορεύον· περιέχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῷ ἁγίῳ
 Πάσχα."
 3 (φ. 251 α). "Συναξάριον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον
 ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου."
 Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ χάρτου εἰκὼν ἀτεχνος παριστώσα ἐν ἑξαπτερούγῳ
 τὰ σύμβολα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
- *2696. 22. Περγ. 4. XIV.
 Τετραεὐάγγελον.
 Προτάσσονται· α'. "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου
 τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν
 πόθεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν."—β'. "Δήλωσις
 ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ Εὐαγγελίου
 ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς."—γ'. "Δήλωσις πῶς
 δεῖ εὐρίσκειν τὰ καθ' ἡμέραν εὐαγγέλια."—δ'. "Συναξάριον
 σὺν Θεῷ τῶν ἰβ' μηνῶν, δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων."
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
2697. 23. Περγ. 4. XIII. σελ. 2.
 Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων.
2698. 24. Περγ. 4. XII.
 Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Ἄκεφαλον.
2699. 25. Περγ. 4. XII.
 Ὀκτώηχος.
2700. 26. Περγ. 4. XII.
 Παρακλητικὴ (κολοβή).
2701. 27. Περγ. 4. XIII.
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
2702. 28. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
 Προφητῶν Ἀναγνώσματα.
2703. 29. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.
 Πατερικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν)
 περιέχον διάφορα κεφάλαια φέροντα ἰδίας ἐπιγραφάς· "Περὶ
 διδασκαλίας μετὰ νοουθεσίας."—"Περὶ κανόνος μοναχικοῦ καὶ
 ὅτι δεῖ ἐργάζεσθαι..."—"Περὶ ταπεινοφροσύνης."—"Ὅτι δεῖ
 τὸν μοναχὸν μακρόθυμον εἶναι καὶ ἀμνησικακόν..."—"Παραί-
 νησις περὶ εὐλαβείας."—Κεφ. μβ'. "Πρὸς ἀδελφὸν ἐρωτήσαντα
 πρὸς τίνα ὁ λόγος εἶρηται Κρείσσον γαμῆν ἢ πληροῦσθαι."—
 "μγ'. Παραίνησις περὶ ἀγάπης."—μδ'. "Πρὸς ἀκηδιαστὴν
 μοναχὸν λέγοντα Ἀφίημι τὸ μοναστήριον καὶ εἰς τὸν κόσμον
 ὑπάγω."—ν'. "Ἐλεγχος ἑαυτοῦ καὶ ἐξομολόγησις" (τελευταῖον
 κεφάλαιον ἐν τῷ κολοβῷ κώδικι).
- *2704. 30. Περγ. 8 μέγ. XIII.
 Τετραεὐάγγελον.
 Ἄρχ. ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ Λουκᾶ διὰ τῶν λέξεων... ἡδη δὲ
- αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψε
 πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος (Λουκ. Ζ' 6), μένει δὲ κολοβὸν
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην, οὗ ἡ ἀρχὴ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνου ἐπιτίτλου.
2705. 31. Περγ. 8 μέγ. XII.
 Μηναιὸν Νοεμβρίου.
2706. 32. Περγ. 8 μέγ. XII.
 Μηναιὸν Αὐγούστου (κολοβόν).
2707. 33. Περγ. 8 μέγ. XII.
 Γεροντικόν (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2708. 34. Περγ. 8 μέγ. XIII.
 Μηναιὸν Φεβρουαρίου.
 Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων
 (Χαρτ. XVIII).
2709. 35. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
 Τετραεὐάγγελον.
 Προτάσσεται Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
2710. 36. Περγ. 8 μέγ. XI.
 Εὐαγγέλιον.
 Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβόν.
2711. 37. Περγ. 8. XIII.
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἰς' ἀνογνωσκόμενοι
 λόγοι.
2712. 38. Περγ. 8. XIV.
 Πραξαπόστολος.
 Ἐν τέλει· "Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ πραξαποστόλου
 ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς καὶ καταλήγον τῷ μεγάλῳ
 Σαββάτῳ· περιέχει καὶ τὸ μηνολόγιον."
- *2713. 39. Περγ. 8. XIV.
 Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ
 ὑπὸ ἐπιτίτλου κοσμήματος καὶ ἀρχικοῦ γράμματος ἐν ἀρχῇ
 ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων.
2714. 40. Περγ. 8 μέγ. XI.
 Θεοδωρήτου Κύρρου Ἐρανιστῆς ἡ πολύμορφος.
 Ἄκεφαλος. Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ Ἀτρέπτου λόγου (ἀκεφ.)... ἡ
 μεθ' ὄρκων ὑπόσχεσις, οὐκοῦν δὲ βάρβδον βλαστῆ-
 σουσαν Ἰεσσαὶ προσηγόρευσε. Τέλ. Ἀπαθοῦς λόγῳ
 διεστειλάμεθα γὰρ κατὰ τὸν προφήτην ὡς προσετά-
 χθημεν.
2715. 41. Περγ. 8. XIII.
 Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
 Ἄκεφαλος καὶ κολοβός. Τὰ παράφυλλα χαρτῶα.
2716. 42. Περγ. Χαρτ. 8. XIII. XVII.
 1. "Ἐρμηνία τῶν ἁγίων εὐαγγελῶν
 ἀπὸ φωνῆς Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας"
 (Περγ. XIII).
 2. "Πίναξ τοῦ παρόντος κανοναρίου" (Χαρτ.
 XVII).

3. Ἐξομολογητάριον ἐν τῇ καθωμλημένῃ (Χαρτ. XVII).

4. “Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου” ἐν κεφ. σλζ’. α’. “Ὁ χειροτονῶν παρ ἰνορίαν σὺν τῷ χειροτονημένῳ καθερείσθω.”—σλζ’. Περὶ πνευματικῆς συγγενείας.

Μετὰ τὰ χαρτῶα φύλλα ἕτερα ἐντυπα περιέχοντα (1) Κατηχητικὸν λόγον καὶ (2) Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Ἐπιστολὴν πρὸς τὸν τιμωτάτον ἐν μοναχοῖς κῆρ Μάξιμον καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς.

2717. 43. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2718. 44. Περγ. 8. XII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἔπονται α’. “Συναξάριον τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν...” —β’. Μηρολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει τοῦ τετραεὐαγγέλου· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἡσυχίου.

2719. 45. Περγ. 8. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει Ἐγγραφή τὸ παρὸν βιβλίον ἢ Κλίμαξ παρὰ χειρὸς Λέοντος μοναχοῦ, διὰ δόσεως δὲ τοῦ πανοσιωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Μελετίου τοῦ Μελαχρηνοῦ ἐπὶ ἔτους 5ψπ’ ἰνδ’⁸⁵ πρώτης (=1272:).

Τινὰ φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

2720. 46. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται βραχεῖα αὐτοῦ ὑπόθεσις. Ἔπονται δὲ τοῦ τετραεὐαγγέλου α’. “Ἐκλογάδιον τῶν δ’ εὐαγγελιστῶν διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ τέλους τὴν περικοπὴν ἐκάστου εὐαγγελίου ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλῶν παρασιμῶσιν ἀκριβῶς διαγορεύων περιέχων δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἀγίας Πάσχα.”—β’. “Πίναξ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.”

2721. 47. Περγ. 8. XII.
Παρακλητικὴ (κολοβή).

2722. 48. Περγ. 8. XIV.
1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων
ὡν ἐκάστη προτάσσεται ὑπόθεσις καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ἐπιστολῆς.

*2723. 49. Περγ. 8. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται “ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.” Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν, γεγραμμένων διὰ χρώματος ὑπερύθρου.

2724. 50. Περγ. 8. XIV.
1. Ψαλτήριον.
2. Μεσουκτικὸν τῆς ὅλης ἐβδομάδος.

3. Ὄραι.

4. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

2725. 51. Περγ. μικρ. 8. XII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

2. Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Προτάσσονται: τοῦ τετραεὐαγγέλου α’. “Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν τὲ ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.”—β’. “Συναξάριον ἤγουν πίναξ τῶν εὐαγγελίων ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ἄγιον Πάσχα.”—γ’. “Δήλωσις πῶς δεῖ εἰρίσκειν τὰ καθ’ ἡμέραν εὐαγγέλια.”—δ’. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἰβ’ μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων.”

*2726. 52. Περγ. 8 μικρ. XII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐν τέλει Μηρολόγιον. Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Μαθαίου καὶ τοῦ Λουκά.

2727. 53. Περγ. 8 μικρ. XIII.

1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου (κολοβή).

2728. 54. Περγ. 8 μικρ. XI.

“Κεφάλαια τῆς θεοπνεύστου γραφῆς

ἀρμόδια πᾶσι τοῖς τε κοσμικοῖς καὶ μοναχοῖς ὑπὸ ἀγίων πατέρων ἘΝΕΛΘ (=ἐν ἐπιλογῇ) ἐκτεθέντα.” Κεφ. υλς’.
Ἀκέφ. καὶ κολοβ.

Ἔστι δὲ σειρὰ Ἡσαίου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Θεοδωρήτου Κύρρου καὶ ἄλλων.

2729. 55. Περγ. 8 μικρ. XIII.

Τετραεὐάγγελον.

Ἔπονται α’. Οἱ Ἀπόστολοι τῆς ἐβδομάδος.—β’. “Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων.”—γ’. “Συναξάριον δηλοῦν τὰ εὐαγγέλια τῶν εορτῶν τοῦ χρόνου.”—δ’. Ἀπόστολοι εορτῶν τυων.

*2730. 56. Περγ. 16. XII.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).

Κοσμεῖται ἰπ’ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Μάρκου, τοῦ Λουκά καὶ τοῦ Ἰωάννου.

2731. 57. Περγ. 16. XII.

1. Ψαλτήριον.
2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.
3. Μηρολόγιον Σεπτεμβρίου—Ἰουλίου (κολοβ.).

2732. 58. Περγ. 16. XIV.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

2733. 59. Περγ. 16. XIV.
Τετραεὐάγγελον (ἀκέφαλον).

Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἀκεφ.). Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τετραεὐάγγελον διὰ χειρὸς ἱερέως Γεωργίου καὶ κληρικοῦ...

2734. 60. Περγ. 16 μικρ. XIV. (φ. 38).
1. Κανόνες αγίων (ἀκέφ.).
2. Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ (κολ.).
2735. 61. Περγ. XII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Εἰλητάριον ἀκέφαλον μήκους μ. 4,70, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,095.
2736. 62. Περγ. X.—XIV.
Φάκελος διαφόρων φύλλων ἀπεσπασμένων καὶ σπαραγμάτων κωδίκων. "Ἀπαντα ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Ἐν μόνον φύλλον VII. αἰῶνος.
- *2737. 63. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVII. σελ. 2. (φ. 381).
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου.
Κοσμεῖται ὑπὸ κομφῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὁμιλίας.
2738. 64. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVI. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
Ὁμιλ. μγ'—4' (κολοβ.).
2739. 65. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XVII. σελ. 2.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι κ'.
2740. 66. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
Ὁμιλ. α'—μβ'.
2741. 67. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια αγίων
καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου κατ' ἐκλογὴν.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.
2742. 68. Χαρτ. 4. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια αγίων Ἰανουαρίου κ'—κη'.
Κατ' ἐκλογὴν. Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἓν φύλλον (Περγ. X. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.
2743. 69. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 452).
1 (φ. α). Ἐγκώμιον εἰς ἄγιον (ἀκέφαλον).
"Ἀρχ... οὐ τοίνυν τὰ τῶν ἀπολλυμένων ποιοῦσιν, ἀλλὰ τὰ τῶν προπεμπόντων εἰς ἀποδημίαν ἀμείνω· ἐπεισεν αὐτοὺς ὅτι τὸ σῶμα τὸ φθαρτὸν τοῦτο καὶ γήϊνον ἰμάτιον ἐνδύσεται τὸ σῆρικῶν καὶ χρυσοσπαστῶν πολὺ λαμπρότερον, τὴν ἀφθάρσιαν.
2 (φ. 1 β). "Ἰακώβου ταπεινοῦ
Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ."
3 (φ. 4 α). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον."
4 (φ. 12 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
5 (φ. 19 β). Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
- 6 (φ. 28 α). "Παντολέοντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ."
7 (φ. 46 β). Γεωργίου Νικομηδείας
Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
8 (φ. 53 β). Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως
Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
9 (φ. 60 β). Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις ἀγ. Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας.
10 (φ. 76 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
11 (φ. 85 β). Γρηγορίου Νύσσης
Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.
12 (φ. 103 β). Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Φῶτα.
13 (φ. 118 β). "Ὁμιλία ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου."
14 (φ. 123 β). Ἰωάννου Εὐχαΐτων
Εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
15 (φ. 135 α). Μαρτύριον ἀγ. Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
16 (φ. 142 β). "Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν τῆς ἡμέρας τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
17 (φ. 154 α). Γεωργίου Νικομηδείας
Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.
18 (φ. 166 α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου
Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
19 (φ. 171 α). "Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς."
20 (φ. 187 α). Γρηγορίου Νύσσης
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς αγίους μεγαλομάρτυρας τεσσαράκοντα.
21 (φ. 193 β). Μαρτύριον τῶν αγίων μεγαλομάρτυρων τεσσαράκοντα.
22 (φ. 201 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
23 (φ. 208 β). Γρηγορίου Νεοκαισαρείας
Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
24 (φ. 215 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου
Ἐγκώμιον εἰς τὴν εἴρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
25 (φ. 220 α). Μαρτύριον τοῦ ἀγ. Γεωργίου.
26 (φ. 233 α). Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως
Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.
27 (φ. 253 β). Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Μάρκον.
28 (φ. 258 β). Νικήτα ῥήτορος
Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον.
29 (φ. 265 α). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον καὶ θεόστεπτον βασιλέα Κωνσταντῖνον."
30 (φ. 290 α). "Ὑπόμνημα διαλαμβάνον τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἄθλα ἀποδημίαν τε καὶ τελείωσιν τῶν αγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου."

- 31 (φ. 302 α). **Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Προκοπίου.**
32 (φ. 322 α). “**Νικήτα ῥήτορος**
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ καλλιναίους μάρτυρας Κήρυκον
καὶ Ἰουλίτταν.”
- 33 (φ. 328 α). **Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος.**
34 (φ. 342 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**
Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
35 (φ. 346 α). **Βασιλείου Σελευκείας**
Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.
36 (φ. 362 α). **Ἀνδρέου Κρήτης**
Εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
37 (φ. 371 α). **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.**
Ἀρχ. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές τοῦ λόγου.
38 (φ. 378 β). **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ**
Προδρόμου.
39 (φ. 393 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**
Εἰς τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον.
40 (φ. 396 α). **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.**
41 (φ. 403 α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**
Εἰς τὸν πρῶτον ψαλμὸν.
42 (φ. 410 β). **Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.**
43 (φ. 418 β). **Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας.**
44 (φ. 426 β). “**Ἀναστασίου μοναχοῦ**
Τοῦ Σινᾶ ὄρου Ἑρμηνεία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν.”
45 (φ. 438 β). **Ἐφραίμ [τοῦ Σύρου] Λόγος**
εἰς πατέρας τελειωθέντας.
46 (φ. 441 β). “**Τοῦ αὐτοῦ Εἰς πατέρας τελει-**
ωθέντας.”
Ἀρχ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καὶ ἐπισήμῃ.
47 (φ. 445 α). “**Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως**
Διήγησις δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν
τὴν μνήμην ἐορτάζομεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου.”
(κολοβ.)
2744. 70. Χαρτ. φύλλ. XVI.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ**
Ἰωάννην εὐαγγέλιον.
Ὁμιλίας μγ’.
2. **Τοῦ αὐτοῦ “Εἰς τὴν Μεσοπεινητικοστὴν**
ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.”
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόντος.
2745. 71. Χαρτ. φύλλ. XIV.
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος (κολοβ.).
2746. 72. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου “Ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην
Ἡσαΐαν.”
2747. 73. Χαρτ. φύλλ. XV.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.
2748. 74. Χαρτ. φύλλ. XVI.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

2749. 75. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου.
Ἐν τέλει... ἔτους ,ζρπ’ (=1572).

2750. 76. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Τετραεναγγέλιον

μετὰ σχολίων γεγραμμένων μὲν διὰ γραμμάτων μικροτάτων, ἐπομένων δ’ ἐκάστοτε εἰς μικρὰ τεμάχια τοῦ κειμένου τῶν Εὐαγγελιστῶν. Φαίνονται δὲ τὰ σχόλια ταῦτα ὄντα πιστὸν ἀπόγραφον τῶν ἐν τῷ κώδ. ὑπ’ ἀρ. 2681 (7). Ἄλλ’ ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ τὸ ἐν τῷ κώδικι ἐκείνῳ, ὄντι κολοβῷ, λείπον τέλος τῶν εἰς τὸν Ἰωάννην σχολίων· ἔχει δὲ ὡδε· “**Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλά.** Ὑπερβολικῶς τοῦτο φησι· ἐκ μυρίων γὰρ θανμάτων τὰ μόνα πρὸς πίστιν καὶ ἀρετὴν συμβαλλόμενα ἐγράφη... Ἄλλος δὲ προσθήκη εἶναι φησὶ τοῦτο· τεθεικότως μὲν αὐτὰ τινὸς τῶν φιλοπόνων ἔξωθεν εἰς παράστασιν τοῦ πλείονα εἶναι τῶν γεγραμμένων τὰ γεγεννημένα τοῦ Κυρίου θαύματα· κατὰ μέρος δὲ ὑφ’ ἐτέροι ἀγνοία τοῦ πρῶτον τυχόν ἔσωθεν καὶ μέρος τῆς τοῦ εὐαγγελίου γραφῆς γινόμενον... πάντων τῶν εὐαγγελίων ὁ χρόνος καὶ ἡ συνήθεια φέρεσθαι παρεσκεύασεν.

Προτάσσονται τοῦ τετραεναγγέλιου· α’. “**Δήλωσις ἀκριβῆς διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν τὲ ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.**”—β’. “**Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.**”—γ’. “**Συναξάριον τῶν ἐξ’ μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν εὐαγγελίων.**”

Ἐν τέλει... ἔτους ,σ’ωξθ’ ἰνδ’⁹⁵ ἰδ’⁹⁵ (=1361) Γ’αβριήλ ἀλιτρὸς καὶ τάχα ῥακενδύτης...

2751. 77. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

1. Λόγος ἀκεφάλος.

Ἀρχ... εἰρημένον μετ’ εὐγνωμοσύνης καὶ γέγονε τὸ τοῦ ἐχθροῦ βέλος αὐτῷ φάρμακον ἰάσεως καὶ τὸ ὄνειδος ἐγκώμιον καὶ ἡ κατηγορία σέφανος. Τέλ. οὕτω γὰρ διηνεκῶς ἀπολαύσωμεν τῆς σωτηρίας καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτευξάμεθα ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2. “Τοῦ μακαρίου Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασίας

Ὁμιλία εἰς τοὺς δύο υἱοὺς τοὺς παρὰ τῷ Λουκᾷ, ἦγον εἰς τὸν ἄσωτον.”

Ἀρχ. Ἀναίσθητον ὁμοῦ καὶ πονηρὸν τῶν Φαρισαίων τὸ σύνταγμα. Τέλ. ἔτοιμος γὰρ ὁ πατήρ εἰς φιλανθρωπίαν καὶ ἀπαντᾷ τῷ μετανοοῦντι καὶ περιπτύσσεται ὅτι φιλόπαις ἐστὶ καὶ ἀγαθὸς καὶ αὐτῷ πρέπει ἡ προσκύνησις νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

3. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν κηρύττειν ὀφείλομεν. Τέλ. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνοματι Κυρίου· αὐτῷ ἀπαντήσωμεν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς σύμπαντας αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

4. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ἡμέρας τέσσαρας ἀναλώσαμεν τὴν κατὰ τὸν Λάξαρρον παραβολὴν ὑμῖν ἐξηγοῦμενοι. Τέλ. οὕτω γὰρ

δυνησόμεθα καὶ τὴν παροῦσαν ζωὴν μετ' εὐθυμίας διενεγκεῖν καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

5. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες· πτωχοὶ γὰρ ἅπαντες καὶ τῆς θείας χάριτος ἐπιδεδεῖς. Τέλ. ἴν' ὅτ' ἂν ἐνθὲνδεν ἀπαλλαχθῶμεν, δέξονται ἡμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

6. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ κτίσας ἡμᾶς. Τέλ. ὡς ἂν καὶ αὐτὸν σε εἰπεῖν μετὰ τοῦ προφήτου· ἐθαυμασθήσῃ ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ· πρόσεχε οὖν σεαυτῷ, ἵνα προσέχης Θεῷ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

7. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς τὸν λαὸν, λαλήσατε εἰς τὰ ὕψη Ἱερουσαλήμ. Τέλ. ἄξιοι καὶ τῆς ἐν τῷ νυμφῶνι εὐφροσύνης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

8. "Τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Ἐφρέμ τοῦ Σίβρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ νηστίας καὶ μετανοίας."

9. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Σαλπίαστέ φησι ἐ νεομηρία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἐορτῆς ἡμῶν. Τέλ. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῆς ἀναπαύσεως τῶν βεβιωμένων ἡμῖν ἐν τῇ δικαιοκρασίᾳ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

10. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ· συμπαθεῖτε ἀδελφοί, δοῦλοι εὐλογημένοι. Τέλ. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ θύραις ἔστηκεν ὁ Κύριος ποιῆσαι συντέλειαν αἰῶνος τοῦ ματαίου.

11. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καὶ εὐσήμεν μυστήρια υἱοῦ μονογενοῦς ἐνδόξως ἄδοντες βοήσωμεν ὑμῖν. Τέλ. ὅτι ἐξειλήσατε τῶν παιδῶν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἤλθετε πρὸς Χριστὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα καὶ ἐστὲ κληρονόμοι τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

12. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Πιρόκειται ἡμῖν, ἀγαπητοί, πνευματικῇ τράπεζᾳ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν πληρουμένη πλήρης ἀγαθῶν. Τέλ. ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ τιμῆ, δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ζωοποιῷ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

13. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Σύνθετον ζῶον ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ σώματος τοῦ φαινομένου καὶ τῆς λογικῆς καὶ ἀσωμάτων ψυχῆς λαχῶν εἶναι. Τέλ. ὅτε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐτελέσθη τὰ ἐν σαρκὶ θεοφάνεια, ᾧ πρέπει ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

14. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Φαιδρὰ τήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις καὶ λαμπρό-

Η.

τερος τοῦ συνήθους ὁ σύλλογος. Τέλ. ὁ γὰρ ποιήσας φησὶ καὶ διδάξας μέγας κληθήσεται οὗτος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα τιμὴ καὶ κράτος ἅμα τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

15. Γρηγορίου Νύσσης "Εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος."

16. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ. Τέλ. εἰρήνην σταθῆρᾶν καὶ συγχώρησιν τῶν πεπλημμελημένων καθ' ἐκάστην δωρεῖται, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

17. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον. Τέλ. δόξαν ἀναπέμψωμεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῷ ἐνὶ τρισυποστάτῳ Θεῷ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

18. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν καὶ εἶδατε τὸ κοινὸν θέαμα τοῦτο ὄπερ γέγονεν ἡμῖν. Τέλ. ὅτι τῆς αὐτοῦ πίστεως ἡμᾶς κατηξίωσε καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

19. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ὅτι μεσίτην ὀνομάζουσιν αἱ ἅγαι Γραφεὶ πρόδηλον, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν σχήματι ἀντιχρήστου μεσίτην τις καλούμενος ἐπὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Μαυρικίου τοῦ βασιλέως γέγραυεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ μαγικῇ τέχνῃ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς ἐν τῇ τέχνῃ φαρμακοῦς. Τέλ. ὅτι ὁ Θεὸς τῷ δούλῳ αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι χρεωστῷ σοι καὶ εὐχαριστῷ σοι καὶ ἀπολογουμαί σοι, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

20. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τὸν Σταυρὸν ἐπαινῶν ὁμολογουμένως τὸν σταυρωθέντα τιμῶ. Τέλ. καὶ ποιμανὸν καὶ ἔπαρον ἡμᾶς ἔως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν.

21. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου

τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος τῇ ἁγίᾳ τετάρτῃ τῇ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν."

Ἄρχ. Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις. Τέλ. ἵνα ἀξιοθῶμεν καὶ τῶν ἀγαθῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς ἀπεράντους αἰῶνας τῷ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

22. Βασιλείου Σελευκείας "Εἰς τὸ Ἰδοῦ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα."

23. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας."

24. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

25. Λόγος ἀνεπίγραφος Εἰς τὸν Λάζαρον.

Ἄρχ. Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκε σύλλογον. Τέλ. χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτοῦ καλοῦντος ἐπίγνωσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ

Θεοῦ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

26. Λόγος ἀνεπίγραφος τῇ Κυριακῇ τῶν Βατίων.

Ἄρχ. Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου βαδίσωμεν, ὦ ἀδελφοί. Τέλ. ὅτι αὐτῷ κάμψει γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων δόξαν αὐτῷ ἀναπέμποντες εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

27. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἦκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος σήμερον ἑορτῇ ὁ τῆς οἰκουμένης ἀθλητῆς, ἦκεν ἡμῖν ὁ ξένος καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμότιμος ἀγωνιστής. Τέλ. ἀλλ' ἄντι τούτων ἀπάντων ὀλόκληρον εὐχαριστίαν ἄντι θυσίας ἤνεγκε τῷ Θεῷ λέγων· εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

28. Λόγος ἀνεπίγραφος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ.

Ἄρχ. Ὅτ' ἂν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς ἐννοήσω καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἱππεύοντα κύκλον. Τέλ. ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, τιμῇ, κράτος, μεγαλυσίην καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ παναγίῳ καὶ αγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

29. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Πολλῶν τῶν ὁσίων καὶ ἀξίων τοῦ Θεοῦ ἱμνοῦντων εὐσεβῶς τὸν ἄχραντον δεσπότην ἠξιώθη καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ὑπάρχων σὺν αὐτοῖς δοξολογεῖν. Τέλ. σπουδάζωμεν προθύμως μιμηταὶ γενέσθαι τῆς τε σεπτῆς καὶ μακαρίας ἐκείνης γυναικὸς τῆς ἐσχκείας τὸ ἀνεξάντλητον ὕδωρ καὶ ἀνύφαντον πρὸς (:) Μαξιμον κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὅπως καὶ τοῦ ἐπαίνου αὐτῆς μέτοχοι γενώμεθα χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

30. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἐλεον Θεοῦ καὶ φιλανθρωπία κηρύττει μὲν ἡ κτίσις ἅπασα. Τέλ. Λάμψαντος τοίνυν τοῦ σταυροῦ τῆς χάριτος καὶ πάντων ἡμῶν νικητόμενον διὰ θείας τοῦ λόγου ἀληθείας καθαρῶς πολιτενώμεθα αὐτῷ δόξαν ἀναπέμποντες εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

31. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχ. Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν σταυρῷ καὶ ἡμεῖς ἑορτὴν ἄγωμεν. Τέλ. Γίνεσθαι γὰρ φησι ὅμοιοι τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἵνα καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καταξιωθῶμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

32. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεώσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.

33. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τέλ. ὦν εἶη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιμνιον ὡς νοερᾶς πύας καὶ θανασίμου πόρρω ἐπινεμομένους καὶ νέμοντας ἐν εἶναι πάντας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ νῦν τε καὶ εἰς τὴν ἐκείθεν ἀνάπαισιν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

34. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν τῇ φιλοχρίστῳ

ἡμῶν ἀκοῇ τὰ πρὸ τοῦ πάθους τοῦ δεσποτικοῦ γεγενημένα. Τέλ. Ὅπερ ἐστὶν πάσης τῆς λογικῆς κτίσεως ἐσχάτη μακαριότης, τῇ ἀγάπῃ κυβερνωμένη καὶ διαμένουσα εἰς ἀεὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

35. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Καθάπερ τοῖς μετάλλοις τοῦ χρυσοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν βραχυτάτην φλέβα περιδεῖν ἂν τις ἀνάσχοιτο τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν ἄτε πολλὴν ἐργαζομένην πλοῦτον, οὕτω καὶ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς. Τέλ. Ταῦτας οὖν εἰδότες, ἅπαντας ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ὑπομίνωμεν οὕτω γὰρ τῆς ἀληθοῦς ἠδονῆς ἀπολαύσωμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

36. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Παριῶν τοίνυν ὁ Χριστὸς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ. Τέλ. Ἄλλα μὴ γένοιτο πείραν λαβεῖν τῆς κολάσεως ἐκείνης, ἀλλ' ἐπαρεστήσαντας ἡμᾶς τῶν αἰωνίων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

37. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Μεσοπειτηκοστήν.

Ἄρχ. Τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ οἰκονομούμενα οὐ διὰ τοῦτο μόνον οἰκονομεῖται, ἵνα τὴν σάρκωσιν βεβαιώσῃται, ἀλλ' ἵνα καὶ ἡμᾶς παιδεύσῃ πρὸς ἀρετὴν. Τέλ. Αἴτη ἡμᾶς διασωσάει δυνήσεται καὶ ἀπαλλάξαι τοῦ αἰωνίου πυρός· αὕτη παραπέμψει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

38. Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Τοὺς μέλλοντάς τι παρὰ τῶν ἀναγινωσκομένων καρποῦσθαι οὐδὲ τὸ μικρὸν τῶν λεγομένων παρατρέχειν δεῖ. Τέλ. ἀλλ' οὕτως λάμψαι τὰ ἔργα ἡμῶν, ὥστε δοξασθῆναι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ δόξης ἡμᾶς ἀπολαῦσαι, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

39. "Τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου."

40. "Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρίας

Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρας καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εἰσεβέστατον βασιλέα." (Κολοβ.)

2752. 78. Χαρτ. φέλλ. XIV. σελ. 2. (φ. 389.)

1 (φ. 1 α). Ἄνδρου Κρήτης Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

2 (φ. 8 α). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

- 3 (φ. 17 α). Κοσμά βεσπτήτορος Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν.
- 4 (φ. 20 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.
- 5 (φ. 28 α). Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
- 6 (φ. 33 α). Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
- 7 (φ. 43 α). Ταρσίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
- 8 (φ. 53 α). "Παντολέοντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ θείου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ."
- 9 (φ. 80 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόριον.
- 10 (φ. 89 β). Βασιλείου Καισαρείας Εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.
- 11 (φ. 97 β). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ Ἰουδαίων Ἑλλήνων καὶ αἰρετικῶν.
- 12 (φ. 147 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.
- 13 (φ. 159 α). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.
- 14 (φ. 171 β). Βασιλείου Σελευκείας "Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
- 15 (φ. 184 α). Γρηγορίου Νύσσης "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα Στέφανον."
- 16 (φ. 194 α). Βασιλείου Σελευκείας "Εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βηθλέεμ ἀνερεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου διὰ Χριστόν."
- 17 (φ. 198 β). Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης βίος.
- 18 (φ. 224 β). Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὰ Φῶτα.
- 19 (φ. 236 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
- 20 (φ. 260 α). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν Συμεῶν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.
- 21 (φ. 266 β). "Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐπαπαντῆς καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
- 22 (φ. 282 β). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος."
- 23 (φ. 293 β). Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τύρινα.
- 24 (φ. 300 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης."
- 25 (φ. 317 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
- 26 (φ. 321 β). Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
- 27 (φ. 325 β). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.
- 28 (φ. 338 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου Πάντες μὲν παραστησώμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ."

- 29 (φ. 347 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον Σταυρόν."
- 30 (φ. 352 β). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
- 31 (φ. 356 α). Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν.
- 32 (φ. 360 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ.
- 33 (φ. 362 β). "Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγείσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος..."
- 34 (φ. 371 β). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.
- 35 (φ. 375 α). Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ Βαῖτα. Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς Σάβα ἀμαρτωλοῦ ἐν ἔτει 5ωλ' μηνὶ Αὐγούστῳ... (=1322).

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ κώδικι.

2753. 79. Χαρτ. φύλλ. XIV. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι μετ' ἐξηγήσεως Νικήτα Σερρών. Ὁ κώδιξ κολοβός.

2754. 80. Χαρτ. 4. XIV. 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα." 2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις. Κολοβός. Τελευταία τῶν Κατηχῆσεων "Περὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὁμολογίας."

2755. 81. Χαρτ. 4. XVIII. "Ἐρμηνεία τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφείσα εἰς τὴν ὁρομένην τάξιν καὶ συντεθείσα κατὰ τὸ ἀψ'η' ἔτος τὸ σωτήριον (=1798) ἐν Μολδαύβια εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ποτοσσάνι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Ποτζίτζι παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου κυρίου Θεοδωρίτου." Σφίζεται ἡ Προθεωρία ἀπὸ τοῦ (ἀκεφάλου) δευτέρου ὁράματος καὶ ἐξῆς. Προτάσσονται δὲ κατὰ τὸν ἐν τέλει πίνακα "Περικοπαὶ τινες ἐπιστολῶν διδασκάλων πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς ἐρμηνείας μαρτυροῦντα τὴν ἐρμηνείαν ὅποια ἐστὶ."

2756. 82. Χαρτ. 8. XIV. Ἰσαῦκ τοῦ Σύρου Ὁμιλίαι. Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Πρώτη τῶν σφισμένων ἐξ ἀρχῆς ὀμιλιῶν "Περὶ τῶν αἰσθήσεων," λα' "Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόκρισις πρὸς τινὰ ἀδελφὸν φυσικὸν καὶ πνευματικόν." Τελευταία περιέχεται "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀββᾶν Συμεῶνα."

2757. 83. Χαρτ. 8. XIV. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τέλει·

Τοῦ ἔτους παρατρέχοντος τρεῖς δυπλαῖς χιλιάσιν· αὐθις τετράσιν ἐν δυπλαῖς οὐσαι ἑκατοντάδων καὶ τρεῖς τε πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἰνδ^ος ἰγ' (=1315) Θεόδουλος ἀμαρτωλὸς τάχα καὶ μοναχός.

2758. 84. Χαρτ. 8. XVII.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων

τῶν τε ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων μετενεχθέντων ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως εἰς τὴν κοινὴν μετὰ μερικῆς παραφράσεως παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου·

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ἐπεταί ἐντυπον “Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου κριτοῦ Θεσσαλονικῆς πρόχειρον τὸ λεγόμενον ἢ Ἐξάβιβλος... Ἐνετίησι. 1744 παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων con licenza de' superiori e privilegio.” Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογίας Μέρ. Β' ἀρ. 99.

2759. 85. Χαρτ. 8. XIII. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

2. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρ στοῦ πόλεως Νυνεὺ Ἀλόγι ἀσκητικοὶ μεταγλωττισθέντες ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων Πατρικίου καὶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα.”

Προτάσσεται πίναξ.

3. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Διδασκαλίας διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς.”

Προτάσσεται “Πίναξ τῆς βίβλου τῶν διδασκαλιῶν.”

4. “Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ μακαρίου Δωροθέου τοῦ καὶ συγγραφέως τῆς βίβλου ταύτης καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου.”

5. Μάρκου τοῦ ἱερμίτου Διάφορα.

α'. “Τοῦ ἁγίου Μάρκου Περὶ νόμου πνευματικοῦ κεφάλαια διακόσια.”—β'. “Τοῦ ἁγίου Μάρκου Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιούσθαι κεφ. σιη'.”—γ'. Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης, ἧς τὴν δύναμιν οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ τῆς ἐργασίας διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐλάβομεν.”—δ'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.”—ε'. “Πρὸς Νικόλαον ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Μάρκου.”—ς'. “Τοῦ ἁγίου Μάρκου Συμβουλία νοδὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.”—ζ'. “Τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ Διάλεξις μετὰ τινος σχολαστικοῦ.”—η'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας.”—θ'. “Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”—ι'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ παραδείσου καὶ νόμου πνευματικοῦ.”

6. “Τοῦ ἁγίου Νεῖλου Λόγοι ἕξ.”

7. “Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας

Πρὸς Ἀντίοχον ἀρχόντα περὶ πεύσεων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων.” (κολοβ.)

Ἰλίγα φύλλα περὶ τὸ τέλος οὐκ εἰσι γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.

2760. 86. Χαρτ. 8. XVII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. “Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πᾶν ὠφέλιμα, ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τοῦ Σολομώντος.”

2761. 87. Χαρτ. 8. XVII.

Ἐπεταί τινῶν ἀποριῶν καὶ λύσεων

ἢ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, ποιηθὲν μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλου μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ αἴτησιν τοῦ πανειργεστάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ ἀφιερωθὲν τῷ ὑψιλοτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Παμισαράμπα βοεβόνδα πάσης Οὐγκροβλαχίας Ἀρχιερέοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου. Ἐτυπώθη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Συναγώβου. Ἐν ἔτι ἀρχίζ'.

Ὁ κώδιξ κολοβός. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου. Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογίας Μέρ. Α' ἀρ. 126.

2762. 88. Χαρτ. 8. XVI.

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ παραινέσεις.

2763. 89. Βομβ. 8. XIII.

1. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι καὶ παραινέσεις.

Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος. Τελευταῖος λόγος πδ' “Περὶ ἀνοποταξίας καὶ γογγυμοῦ.” Ἐν τέλει ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἀμαρτωλὸς Γαβριήλ.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ πεινήτων καὶ κατὰ πλουσίων.

Ἐν τέλει ἐρυθροῖς γράμμασιν Ἀμαρτωλὸς Γαβριήλ.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Λόγος δεῦτερος τοῦ Πάσχα.”

Μεθ' ἑρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς προτασσόμενα βραχέα ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου. Ἀρχὴ τοῦ κειμένου Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι φησὶ ὁ θαυμασίος Ἀμβρακοῦμ κατὰ μετ' αὐτοῦ. Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας Ἀμβρακοῦμ ὁ προφήτης ἑώρα πολλοὺς σκανδαλιζομένους ἐπὶ τῇ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, πῶς παρορᾷ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ καταφρονητάς.

2764. 90. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀωνύμου “Λόγοι τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ χρόνου ὄλου.”

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ὁ πρῶτος “Τῇ α' Κυριακῇ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.” Ἀρχ. Ἡ ἀπειρος ἀγαθοσύνη τῆς τρισσοφαοῦς θεότητος ποτὲ δὲν ἔλειπεν εἰς τὸ νὰ εὐεργετῇ μὲ διαφόρους τρόπους τὴν κτῆσιν ἄπασσαν.

2765. 91. Χαρτ. 8. XVIII.

Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἀνάμνησις τῆς ἰδίας ψυχῆς. Ἐν τέλει διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν. Τέλος τῶν τοῦ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ πονημάτων.

Ἡ συνταχθεῖσα συγγραφὴ θεοφρόνως πρᾶξις μοναχῶν εὐπρεπεστάτη πέλει ἄκος φέρουσα ψυχικῶν νοσημάτων τοῖς εἰδόσι τε τληπαθῶς φέρειν πόνους ὅρος γὰρ οὗτος τοῖς ἀθλοῦσι προφρόνως.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου εὐτελοῦς πόνος. Ἐτε-
λειώθη ἐν ἔτει αψκω* κατὰ μῆνα Αὐγουστον (=1728)
ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθω.

Ἰδ. τὴν πλήρη ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος ἐν κώδ. 136 (9).

2766. 92. Χαρτ. 8. XVII.

Ψαλτηρίου μετάφρασις εἰς τὴν καθωμιλημένην.

Ἐν τέλει· Τὸ παρῶν βηλίον ἐγράφηκεν ὑπὸ χερῶν
ἐμοῦ τοῦ ἀμαθῆ ἀ γ ρ...ἐγράφηκεν καὶ τελειόθεικεν
εἰς χῶραν τζήάρητζήανη ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ αχος' ἐν
μηνὴ Μαρτίου εἰς τὰς κθ' (=1679).

2767. 93. Χαρτ. 8. XVI.

1. Διηγῆσεις καὶ λόγοι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ
Πατερικοῦ.

2. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Θεοῦ.

2768. 94. Χαρτ. 8. XVII.

Σύνταγμα κατὰ Λατίνων καὶ Μωάμεθ

ἐν τῇ καθωμιλημένη, ἀκέφαλον καὶ ἀνεπίγραφον, ἐν ᾧ καὶ
ἐρμηνευτικὰ τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ κατὰ διαβόλου. Κεφ. 4α'.
Τὸ πρῶτον τῶν σφισμένων, κεφ. δ', ἐπιγράφεται· "Ἐκ τῆς
Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."—Κεφ. 4α'. "Μέθοδος
ἡγουν τέχνη πανουργικῆ τοῦ διαβόλου."

2769. 95. Χαρτ. 8. XV.

1. "Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων

παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐν
τῇ σεβασμίᾳ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Ἀγίῳ
ὄρει."

2. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον

τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας."

3. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου πατρι-
άρχου Ἀντιοχείας."

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀγίαν
Βαρβάραν.

5. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Παύλου τοῦ Ὀηβαίου."

6. "Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ ἀθλησις

τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ."

7. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου,
συγγραφεῖς παρὰ Γρηγορίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ."

8. Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς
ιεράρχας.

9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος"
Γνωμικά.

10. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης."

Τὸ ὑπ' ἀρ. 1 ἐπὶ φύλλων νεωτέρων XVI αἰῶνος. Προτάσσεται
δὲ τούτου πραγματεία τῆς σλαβικῆς. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν
φύλλον (Περγ. X) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

2770. 96.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ κυρίου ἐν ἱερομονάχοις καὶ διδασκάλου
Ἀλβίτρου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ
θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἡγουν τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας."

2. Θεολογικαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Εἰσὶν ἐν ὅλῳ λζ', ὧν αἱ μὲν πρῶται Περί βαπτίσματος, ἡ δὲ
τελευταία "Διατὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ προσκυνούμεν ἀνατωληκὰ
καὶ οἱ Εὐρεὶ πρὸς τὸν νότον."

3. Ἀθωνικαὶ παραδόσεις ἀνεπίγραφου.

Περί τοῦ Ἄξιον ἐστίν, περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ τῆς
καλεσάσης τὸν ἱερομόναχον τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ὅπως λειτουργήσῃ
ταχύτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Βίος Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ
Ζωγράφου.

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι.

5. Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα,

οἷς ἔπεται ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμιλημένην.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν τῇ καθωμιλημένη. Γέγραπται δὲ ὁ
ὅλος κώδιξ ὑπὸ τριῶν χειρῶν διαφόρων.

2771. 97.

Χαρτ. 8. XVII.

"Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Βασιλείου τοῦ νέου συγγραφεῖς παρὰ Γρηγορίου μαθητοῦ
αὐτοῦ, μεταφρασθεὶς δὲ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον διὰ ὠφέλειαν
πολλῶν."

Ἐν τέλει· ζρξ' μηνὶ Ἰουλλίῳ (=1652).

2772. 98.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ...ἐπεὶ δὲ φθόνῳ διαβόλου καὶ γυναικὸς ἐπη-
ρεία ἦν τε ἐπαθεν ὡς ἀπαλωτέρα καὶ ἦν προσήνεγκεν
ὡς πιθανωτέρα· φεῦ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας· ἐμὴ γὰρ ἡ
τοῦ προπάτορος· τῆς μὲν ἐντολῆς ἐπελάθετο τῆς δο-
θείσης. Τέλ. δν καὶ νῦν τρανοῦσθαι ἡμῖν εὐχόμεθα
ὅσον ἐφικτὸν τοῖς δεσμίοις τῆς σαρκὸς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2. Βασιλείου Σελευκέας Εἰς τὰ ἅγια νήπια.

3. "Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομῆν
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπαινος δια βραχέων εἰς
τὸν μέγαν Βασίλειον."

"Ἀρχ. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν
δὲ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων τὸν νόμον ἔχειν τοῦ
γράμματος ὁ μέγας ἀπεφῆνατο Παῦλος.

4. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ]

Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

5. "Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς

τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ἀποδημίαν τε καὶ τελείωσιν τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου
καὶ Παύλου."

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς
Μακκαβαίους.

7. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

8. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.

9. Τοῦ αὐτοῦ Περί τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

10. Βασιλείου Σελευκέας Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

11. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Οὐ̅πω δὲ εἰσεληλύθει εἰς τὴν κώμην.

12. “Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐν τῇ σεβασμῇ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου.”

13. “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ μοναχοῦ καὶ συγγέλου λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.”
 “*Αρχ.* Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ, τὴν δὲ χεῖρα συστήλλει τὸ δέος. Τέλ. καὶ φωνὴν ἀκούτισσον ἐπειλογοῦσαν καὶ τοῖς δικαίοις σύνταξον εὐεργέτα καὶ τῆς χαρᾶς σου μέτοχον δεῖξον σῶτερ ταῖς ἐντεῦξέσου μητρὸς σου τῆς πανάγου καὶ τῶν θείων σου καὶ νοερῶν ἀγγέλων ἀποστόλων τε προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος, ὅς νῦν καὶ αἰεὶ εὐλογητὸς ὑπάρχεις σὺν τῷ σῷ πατρὶ καὶ πνεύματι τῷ θείῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

14. “Μιχαὴλ τοῦ μακαριωτάτου συγγέλου τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξιαρχὰς τῶν ἀγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ εἰς τὴν σύναξιν αὐτῶν.”

“*Αρχ.* Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἤλκυσα πνεῦμα φησὶν ὁ θεῖος Δαυὶδ καὶ γὰρ τῆμερον μετ’ αὐτοῦ ταύτην ἀφήμι τὴν φωνήν. Τέλ. Σὲ πᾶσα φύσις εἴτε ἄψυχος καὶ λογικῆ τε καὶ ἄλογος, θνητῆ καὶ ἀθάνατος, ὡς δημιουργὸν καὶ προνοητὴν καὶ συνοχέα τοῦ παντὸς ἕμνεϊ, εὐλογεῖ, δοξάζει, σοὶ γὰρ ἀληθῶς πρέπει τιμὴ δόξα καὶ προσκύνησις, μεγαλοσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

15. Ἁνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Νικόλαον τὸν θαυματουργόν.

16. “Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.”

“*Αρχ.* Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς ὁ φιλόχριστος ὁ φιλόστοργος ὁ ἅγιος τῆς εὐσεβείας καλλίνικος μάρτυς τῆς ἀληθείας Γεώργιος εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ πνευματικὸν καὶ πανίερον τέμενος.

17. “Περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.”

“*Αρχ.* Ἰωάννης δὲ τις προσαγορευόμενος εὐλαβεῖα καὶ σεμνότητι συζῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας.

18. “Διήγησις μερικῆ θαυμάτων τοῦ μεγάλου ἐν ἀρχιερεῦσι Θεοῦ καὶ ἐν θαυματουργίαις περιούμιον Νικολάου Μύρων τῆς Λικίας ἐπαρχίας.”

“*Αρχ.* Καλὸν ἡμᾶς ὁ θεικῶν φασμάτων προᾶσπισται καὶ τὰ νῦν μνησθῆναι τῆς προφητικῆς ἐκείνης φωνῆς τῆς λεγομένης Ἀληθῶς ἐθανιάστωσεν ὁ Θεὸς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὁ κῶδις ἐστὶ γεγραμμένος ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2773. 99. *Χαρτ.* 8. XVII.

“Βίβλος τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου.”

Περιέχονται λόγοι ιζ’. Ἐν τέλει ἔστι ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν α’ (=1610).

2774. 100. *Χαρτ.* 8. XVIII. (σ. 560).

Λόγοι κατηχητικοὶ εἰς ῥητὰ τοῦ Ἐὐαγγελίου.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2775. 101.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Τοῦ Ψέλλου πρὸς τὸν Μηχαὴλ βασιλέα τὸν Κομνηνὸν Κεφάλαια θεολογικά.”

2. “Περὶ τῶν θείων σχέσεων διαλέξεις”

καὶ ἄλλαι τινὲς διαλέξεις περὶ θεολογικῶν ζητημάτων.

3. “Εἰς τὸ βῶ” τῆς θεολογίας βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίου Βλάχου τοῦ Κορητός.”

2776. 102.

Χαρτ. 8. XVII. XVIII.

1. “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ μοναχοῦ καὶ συγγέλου λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις” (XVII).

2. “Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τοὺς δι’ ὡ μείστους ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ.”

“*Αρχ.* Ἀνίσως, ἀγαπητοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἤθελε δοθῆ εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν τὸ χάρισμα τοῦτο.

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει αψνβ’ (=1752).

3. Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πάλιν. (XVIII).

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει αψγδ’ (=1794) ἐγράφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος.

4. Ἁνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον (XVIII).

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Πρωδρόμου (XVII). Κολοβός.

2777. 103.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νόννου Συναγωγῆ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τοῖς στηλιτευτικοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ (Ἀκέφ.).

2. “Πρόλογοι καὶ ὑποθέσεις τῶν ις’ λόγων” Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπτὰ τῶν ἀναγινωσκομένων λόγοι μέχρι καὶ τοῦ Συντακτηρίου.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

6. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Φῶτα.

8. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Περὶ νηστείας.

Λόγοι δύο.

11. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ φιλοπτωχίας.

12. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι.

α’. Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.—β’. Πρὸς τοὺς ζητούντας τίνας ἔνεκεν οὐκ ἐγένετο ἐκ μέσου ἡμῶν ὁ διάβολος.—γ’. Ὅτι ἐκ βαθυμίας ἢ κακία.—δ’. Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.—ε’. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου τὸ λέγον Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὀζίας. “*Αρχ.* Χαίρω συντρέ-

χοντας ὑμᾶς ὁρῶν.—5'. Εἰς τὴν πρώτην τῶν Παραλειπομένων.—ζ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὁζίας. Ἄρχ. Λαμπρὸν ἡμῖν τήμερον.—η'. Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου Εἶδον τὸν Κύριον. Ἄρχ. Φέρετε τήμερον τοῖς κατὰ τὸν Ὁζίαν.—θ'. Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ.—ι'. Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι.—ια'. Ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Ἄρχ. Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει.—ιβ'. Ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Ἄρχ. Ὅτι μὲν παντὸς ἀγαθοῦ κεφάλαιον.

Αἱ δύο τελευταῖαι ὁμιλίαι ἐλλιπεῖς καὶ κολοβαί.

2778. 104. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 252).

1 (σ. 1). “Διήγησις τῶν θαυμάτων ὅπου ἐγένοντο παρὰ τῶν οὐρανίων παμμεγίστων ταξιαρχῶν, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμῇ μονῇ αὐτῶν τῇ ἐπονομαζομένῃ τοῦ Δοχειαρίου καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος κειμένη.”

Ἐξηγήσις εἰς τὴν καθωμιλημένην τῆς ἐν τοῖς κώδ. 2769 (95, 1) καὶ 2772 (98, 12) περιεχομένης Διηγήσεως.

2 (σ. 125). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ τῆν Καλίβην πυρπολοῦντος ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένην.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν φύλλοις ἠριθμημένοι α'—ιβ' ἔρηται

3. “Περὶ τοῦ διὰ θαύματος οἰκοδομηθέντος ἤδη κατὰ τοὺς 1797 χρόνους ἐν Πετροπόλει περιωνύμου ναοῦ τοῦ παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαὴλ ὑπὸ τοῦ νῦν εὐσεβεστάτου καὶ θεοκυβερνήτου βασιλέως ἀπασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Παύλου πρώτου ὑπόμνημα.”

Τέλ. Τοῦτο τὸ θαυμάσιον ἐγένε φανερόν καὶ πολυθρήλλητον εἰς ὅλον τὸ βασιλείον τῆς Ῥωσσίας καὶ διαλαλεῖται πανταχοῦ καὶ ἐδῶ ἤλθον τινὲς ἀξιοπίστοι ἀδελφοὶ Ῥώσσοι, οἵτινες εὕρισκονται ἤδη ἐν τῇ σκῆτι τοῦ Μαυρόβιρου, οἱ ὅποιοι ἐγέναν αὐτόπται καὶ τοῦ χαλασθέντος παλατίου ἐκείνου καὶ τοῦ νεοκτίστου ναοῦ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

2779. 105. Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος ἐν τῇ καθωμιλημένην.

Ἄρχ...μετὰ μεγάλου φόβου τοῖς πόδας τοῦ κριτοῦ ὡς ἂν ἕνας ἐντροπιασμένος χωρὶς πρόσωπον θαρρετὸν οὐδὲ νὰ ἐχη καμίαν ἀπολογία νὰ εἰπῇ τὰ πταισίματά του καὶ δὲν ζητᾷ ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὸν κριτὴν μόνον τοῦτο Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, ἀφέντη μὴν με ἐξεφανέρωσης με τὸν θυμὸν σου. Τέλ. νὰ λάβωμεν καὶ τὴν ἄφεσιν καὶ συγχώρισιν τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ νὰ στεφανωθῶμεν ὡς ἀθληταὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν ἀρχῇ φαίνεται λείπον ἐν μόνον φύλλον.

2. “Τοῦ μακαρίου Ἀναστασίου τοῦ ὄρους Σινᾶ

Λόγος περὶ τῆς ἀγίας σινάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένην.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας καὶ κατανυξέως.

4. “Τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν ἀγίων νηστειῶν Διδασκαλία τῆς ἀγίας ἐκκλησίας.”

Ἄρχ. Ἡ ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία τὸ μάζωμα τῶν Χριστιανῶν διδάσκεται ἀπὸ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διθήκην.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένην.

α'. Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῶν.—β'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον.—γ'. Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκὴν. Ὁ λόγος οὗτός ἐστιν ἐν πρωτοτύπῳ.—δ'. Εἰς τὰς δέκα παρθένους.—ε'. Εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον.—ς'. Εἰς τὸ Ἰλὴν μάτην ταρασσεταί πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.—ζ'. Εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου.—η'. “Νουθεσία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.” Ἄρχ. Καίρὸς λοιπὸν εἶναι ἀδελφὲ νὰ ἐλθῆς εἰς τὸν νοῦν σου.

Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν πανηγυρικὸν ἐγράφη διὰ χειρὸς κάμου Ἰωάσαφ ἱερέως...ἐν εἰσι ἀρχαῖς Νοεμβρίου πρώτῃ (=1651).

6. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἀγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.”

2780. 106. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τοὺς ἀγίους Πάντας.”

Ἄρχ. Εἰς πᾶσαν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἀρμόζει ἡ ἀποστολικὴ νοουθεσία ἢ λέγουσα Γίνεσθαι ποιηταὶ τοῦ νόμου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί.

2. “Φωτίου τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου

Κωνσταντινουπόλεως Περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἰρέσεως ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς. Οὗτος ὁ ὀνομασθεὶς Ταράσιος ἀνήρ σοφὸς καὶ ἡγιασμένος.”

3. “Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ζήτημα περὶ τῶν λαμβανόντων δευτέραν χειροτονίαν.”

4. Κανόνες τινὲς συνόδων καὶ ἀγίων πατέρων.

Περιέχεται μέρος μόνον περιλαμβάνον τίτλους ιε'—λζ' (κολοβ.). Τίτλ. ιε'. “Πρώτης συνόδου. Ὁ τρίτος κανὼν τῆς πρώτης συνόδου ὀρίζει· ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἢ ὑποδιάκονος ἢ τινὰς ἄλλος τῶν ἐν τῷ κλήρῳ γυναῖκα ὅπου δὲν εὐλογηθῆ νόμιμον εἰς τὸ σπήτιον αὐτοῦ νὰ μὴδὲν τὴν ἔχη.”—Τίτλ. λζ'. “Περὶ ἀποθαμένου ὅπου νὰ εὐρεθῆ ἀκέραιον τὸ σῶμα αὐτοῦ μὴ ἔχων τρίχας τελείως.”

Ὁ κώδις γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

2781. 107. Χαρτ. 8. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Ὁ κώδις ἀκέφαλος. Ἰπρώτος τῶν σφρομένων λόγων ὁ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Ἄρχ...ἐντερον ταύτην καὶ ἴνπαρὰν πιθανότητα διαπτύσωσιν. Ὁ τελευταῖος τῶν λόγων, εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα, κολοβός.

2782. 108. Χαρτ. 8. XV.

1. Λόγος ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ...ρὰν ἐπάγη τοῖς ἐνοκνοῦσι, πολικίνητον δὲ ὡς ἂν ἀντιρρόπως κινούμενος αὐτὸς ἑαυτὸν κατὰ χώραν ἐπέχη, αἰεὶ δὲ κινούμενον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν πληθὺν τῶν

δοτρων κοσμίως συμπεριφέροντα. Τέλ. συνευφρανθώμεν τῷ σεσωσμένῳ ἀσώτῳ ἐπὶ τῆς ἀνω Ἱερουσαλήμ τῆς μητρὸς τῶν ζώντων τῆς ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

2. “Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας καὶ περὶ εὐσπλαγχνίας καὶ εὐποιίας.”

Ἄρχ. Τῇ μὲν παρελθούσῃ Κυριακῇ μνήμην ἐποιεῖτο ἡ ἐκκλησία τῆς τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμᾶς ἀνεϊκάστου φιλανθρωπίας.

3. Ἀναστασίου Σιναΐτου Εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν.

4. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς πατέρας τελειωθέντας.

5. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας.

6. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως “Διήγησις δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.”

7. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίως.

8. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

10. Διήγησις τῆς Ἀκαθίστου.

11. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸ σωτήριον πάθος.

12. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμά Ὁμιλία.

α’. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—β’. Εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν.—γ’. “Εἰς τὸ δέκατον ἐωθινὸν εὐαγγέλιον, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ κατ’ αἰσθησίν τε καὶ νοῦν πρὸς τὸν ἀντικείμενον ἡμῖν πολέμιον.”—

δ’. “Εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστήν τελεσθεῖσαν φανέρωσιν καὶ διανομήν τοῦ ἁγίου πνεύματος.”—ε’. “Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.”—ς’. “Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος.”—ζ’. “Εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Κυρίου σεπτὴν μεταμόρφωσιν.”

13. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.

14. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ “Λόγος ψυχωφελῆς καὶ θαυμάσιος εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένους πολιτεῖαν.”

15. Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

16. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Περὶ τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς.

17. “Ὁμολογία πίστεως ἱερομονάχου ὑποψηφίου τῆς θεοσώστου μητροπόλεως οὐ” (= δεῖνα).

18. “Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία καθ’ ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν.”

19. “Κατὰ ποῖον καιρὸν καὶ πότε καὶ παρὰ τίνων αἰρεσιωτῶν οἱ Ἰταλοὶ ἐδιδάχθησαν καὶ ἤρξαντο λέγειν καὶ ἐκ τοῦ Ἱοῦ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι...”

20. Ἐπιτομὴ τοῦ Σχολαρίου

Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τοὺς περὶ ταύτης ἡμῖν διαφερομένους βιβλίον β’.”

21. “Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἰρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα τῆς Ἰνδικτιῶνος τοῦ 5^{ου} ἔτους καθαιρῶν μὲν τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου...”

22. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος

διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς κτλ.

23. Διβανίου καὶ Βασιλείου Ἐπιστολαὶ τινες ἀμοιβαῖαι.

24. “Στίχοι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.”

25. “Ἀποφθέγματα παλαιῶν Ἑλλήνων σοφοτάτων ὠφέλιμα τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ κατ’ ἀλφάβητον.” Ἄρχ. Ἀριστοτέλους Ἀνανεούσθω σοὶ ὁ περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος καθ’ ἡμέραν ἢ τὸ σῶμα τοῖς σιτίοις. Τέλ. ὡς τὰς δόξας θαυμάζεις τούτων καὶ τὰς πράξεις μιμοῦ.

26. Ἀββᾶ Κασσιανοῦ Μικρὸν ἀπόσπασμα.

27. “Διήγησις διαλαμβάνουσα ὅτι οὐ χρῆ ἄνευ προτροπῆς τοῦ κατὰ τὸν τόπον ἀρχιερέως ἀναδέχεσθαι λογιζομῶς.”

2783. 109.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀθανασίου Λαύρας (ἀκέφ.).

2. “Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.”

3. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου.”

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόσιον.

5. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.”

6. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.”

7. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκελίου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.”

8. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.”

9. “Λόγος ἦτοι ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βαπτιστοῦ.” (Κολοβ.)

2784. 110.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς προσκομιδῆς καὶ τῶν προσφορῶν.”

2. “Ἀπόκρισις μικρὰ τις τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας τοῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ πρόσκομιδῇ.”

Ἐν τέλει Ἐγράφη χειρὶ Γαυριήλ θύτου τάχα καὶ πνευματικὸς ἐν ἔτει αχσοθ’ (= 1679).

2785. 111.

Χαρτ. 8. XIV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία.

Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ προοιμίου (ἀκεφάλου) καὶ οὐ κάθηται ἐν ἀποκρύφῳ τῆς ἰδίας κακίας θησαυρίζων. Περιέχονται δ’ ἐκ τῶν ἐν τῷ Πίνακι περιλαμβανομένων ὁμιλιῶν ἅπασαι αἱ μα’ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ αἱ τρεῖς πρώται τῶν νδ’ τοῦ δευτέρου. Τούτων ἡ τρίτη κολοβή. Ἰδ. καὶ ἀρ. 2786 (112).

2786. 112.

Χαρτ. 8. XIV.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ὁμιλία.

Δεύτερον μέρος τοῦ ὑπ’ ἀρ. 2785 (111) κώδικος, λίαν ἐσπαραγμένον. Καὶ δὴ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς λείπουσιν αἱ ὁμιλίαι τοῦ δευτέρου βιβλίου γ’—ιε’, τοῦ κώδικος ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ις’

ἀκεφάλου, ἐν δὲ τῇ μεταξύ λείπει ἡ λσ'· ἐξικνεῖται δ' ὁ κώδιξ μέχρι τῆς μβ', μενούσης κολοβῆς.

2787. 113.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου (ἀκέφαλον).
2. “Γ' ὡς καὶ διήγησις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ὅταν ὁ ἀμηνῶν ἐκοίσε τὴν δεξιάν του χειρα καὶ πάλαι ἡ Παναγία τὴν ἐκδύσε.”
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τῆς καταβύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἄδῃ.
4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
6. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις περὶ μνημοσύνων.
7. “Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὀφέλιμος κατα πολλὰ περὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὸ πῶσον καλὸν εἶναι νὰ παγένομεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας μας ἐκκλησίας δια νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ μανθένωμεν ὡς καθὼς μᾶς παραγγέλη τὸ θεῖον καὶ ἱερῶ εὐαγγελίον.”
8. “Περὶ τοῦ ἀσκυτοῦ ὁποῦ ἔκαμε δέξιον εἰς τὸν Θεὸν μετὰ τίνος νὰ ἔχει τὸ μέρος ἦγον νὰ εἶναι ἴσια εἰς τὴν βασιλείαν τὸν οὐρανῶν καὶ τοῦ ἀπὸκαλύφθη ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι μετὰ Θεοδώσιον τοῦ βασιλέως νὰ ἔχει τὸ μέρος.”
9. “Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Νικήτα” βίος.
10. “Ἡ εὐρεσις τῆς χηρῶς τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.”
11. “Βίος καὶ διήγησις εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ καὶ πῶς εὗρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη.”
12. “Βίος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τοῦ Θωμᾶ ὅταν τὸν ἐπούλησεν ὁ Κύριος καὶ τὸν ἔστηλεν εἰς τὴν Ἰνδία να κηρίξη τὸ ὄνομά του.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 7—12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2788. 114.

Χαρτ. 8. XVI.

1. “Ἄσμα ἀσμάτων [Σολομώντος] ἐρμηνεία Νεῖλου.”
2. “Ἐπιστολὴ γραφεύσα παρὰ τοῦ πάπα πρὸς τὸν βασιλέα Παλαιολόγον καὶ εἰς πᾶσαν τὴν σύγκλητον διδάσκουσα καὶ διαβανούσα (γρ. διατρανούσα) τὴν αἵρεσιν ἣν ἐκατεδέξατο ὁ Παλαιολόγος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.”
3. “Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς Ἐξαήμερου.”
4. Λόγος ἀκέφαλος εἰς τὸν Εὐαγγελισμίν.
Παρουσιάζονται ὁμιλοῦντες ὁ Ἄγγελος, ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Θεοτόκος. Ἄρχ. Λίαν εὐφραίνεται καὶ ἡ νέα Σιών προφητικῶς εἰπεῖν κατατέρεται. Τέλ. ἡ τῶν ὄλων προσδοκία ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων ὄρατων τε καὶ ἀοράτων πάντων ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν ἀμήν.
5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

H.

6. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Θεοφάνεια.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος.
9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων.
10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
11. Διήγησις περὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕας.
12. Νόννου Ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.
13. Διήγησις περὶ Μωάμεθ, Ἀναθεματισμὸς τῆς θρησκείας τῶν Σαρακηνῶν, Ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς πίστεως.
14. “Μετάνοια καὶ ἀνάκλησις πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γενομένη παρὰ τινος οἰκονόμου ὀνόματι Θεοφίλου ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς χώρας τοῦ νομοῦ Ἄδανα διὰ τῆς μεσιτείας τῆς ἁγίας ὑπερενδόξου Θεοτόκου Μαρίας.”
15. Βίος ἁγ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
16. Θαύματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν μακαρίαν Σωσάννην.
18. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίας Εὐφροσύνης.
19. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
20. “Διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Μαρίνου τοῦ Ἀθηναίου.”
21. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου Καίσαρίας Καππαδοκίας καὶ περὶ τῶν θαυμάτων Πέτρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.”
22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ τοῦ ὄψεως.
23. “Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς.”
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς μοναχὸν, εἰς ἱερομόναχον καὶ μεγαλόσχημον καὶ μικρόσχημον καὶ μοναστήρια καὶ εἰς κοσμοκούς.”
Ἄρχ. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ δι' ἡγήσωμαι ὑμῖν πάντες οἱ καταλίψαντες τὸν κόσμον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν αἶν Αἰγύπτω δια χειρὸς Μακαρίου ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ κριτοῦ τὸ ἐπήκλη Τζακωνιτὸν καὶ ἦται ἀληθεῖα λέγουσιν τὰ ἀνοθεν ἦται ψέμα οὐκ εἶδα ὁ Θεὸς ἡδὲ καθὼς ἡδὲ ἐγράψα ἀρχὸς εἰς Αἰγύπτω ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ιβ' (=1624).
Καὶ εἰς τοὺς ἀχλα' εὐρισκόμην εἰς τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἄγ. Ἄρνα τοῦ Πετροχίλου ἐχῶ ἔτος ἕνα ἀποῦ νὰ τὸ εὐρι ἀποῦ τὸν Θεὸν ὅποιος εἶναι ἀφορμὴ Αὐγούστου λ' ἡμέρα Τρίτη.
25. “Διήγησις πάνυ ὀφέλιμος γεωργοῦ τινὸς Μετρίου λεγομένου.”
26. “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς μοναχοὺς παραινετικός.”
Ἄρχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς δόξα σοι καὶ πάλιν ἐρῶ, δόξα σοι ὁ Θεὸς ὁ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερυψούμενος.
27. “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ψυχοφελῆς.”
Ἄρχ. Τὴν ἀφατον φιλανθρωπίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ ἀγάπην ᾧ ψυχῇ μου καὶ

32

μακροθυμίας ἀναμένουσάν σου τὴν ἐπιστροφὴν ὀρώσα καταφρονεῖ.

28. “Τοῦ μακαρίου Εὐσεβίου Λόγος

περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὴν εἰς τὸν Ἀδην...”

29. “Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.”

30. “Ἐπιτόμια περὶ τὰ πραχθέντα

εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου συγγραφέντα ὑπὸ Νικοδόμου ἀρχοντος τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων.”

Ἄρχ. Ἐγένετο ἐν ετερι δεκα Τιβεριίου καίσαρος τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

31. “Διδασκαλία παραινετικὴ κυροῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ λεγομένου Σπανέα.”

Ἄρχ.

Γραφὴ καὶ στίχοι διδασχῆς καὶ παραινέσεως λόγοι ἐξ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ μακαρίου κείμενοι...

Ἐπίλογος.

Τέκνον μου ποθεινότατον, παιδί μου ἡγαπημένον Τέλ. τοῦ Προλόγου:

κ' ἐσὺ σου λέγω πρόσεχε τὰ λόγια μου μὴ ψέγης.

Τὸ ποίημα διαιρεῖται εἰς κεφάλαια, φέροντα ἰδίως ἐπιγραφάς.

α'. Περὶ φόβου Θεοῦ.—β'. Περὶ Θεοῦ καὶ βασιλέως τιμῆς.—

γ'. Περὶ φίλου καλοῦ.—δ'. Περὶ ἀγάπης καὶ ὅπως ὀφείλει ὁ

ἄνθρωπος θεραπεύειν τοὺς δεσπότης αὐτοῦ.—ε'. Περὶ στρατείας.

—ς'. Περὶ προσοχῆς γλώσσης.—ζ'. Περὶ προσειχῆς.—η'. Περὶ

πλοῦτου.—θ'. Περὶ τοῦ μὴ ψέγειν πενίαν.—ι'. Περὶ ἀρετῆς.—

ια'. Περὶ ἀγάπης.—ιβ'. Περὶ γέλωτος.—ιγ'. Περὶ φίλων καὶ

γειτόνων κακῶν.—ιδ'. Περὶ διαβολῆς. Μετὰ δὲ τὸ κεφάλαιον

τοῦτο, οὗ τελευταῖος στίχος ἐστὶν ὅδε:

Ἀνθρώπος εἶσαι γὰρ καὶ σὺ καὶ καθ' ἡμέραν σφάλλεις

ἔπειτα ἀριθμὸς κεφ. λγ'. Περὶ μαθημάτων.

Ἄρχ.

Ὁ, τι γνωρίζεις μὲ τὸν νοῦν μελέτα νὰ τὸ ξεύρης

τὸ δ' ἀγνοεῖς ἐπιμελοῦ καὶ τρέχε νὰ τὸ μάθης.

λδ'. Περὶ λόγων χρησίων.—λε'. Περὶ θυμοῦ.—λες'. Περὶ

συμβουλῆς.—λς'. Περὶ ἐλεημοσύνης.—λη'. Περὶ ταπεινοφρο-

σύνης.—λθ'. Περὶ δικαιοσύνης.—μ'. Περὶ χαρισμάτων.—μα'. Περὶ

μυστηρίου.—μβ'. Περὶ φρονίμου ἀνδρός.—μγ'. Περὶ

συνδρομῆς πρὸς φίλους.—μδ'. Περὶ ὄρκου.

Ἐπίλογος.

Ἄρχ.

Ἦθελα καὶ ἄλλα περισσὰ νὰ σ' ἐγραψα παιδί μου

Τέλ.

Θαρρῶ καὶ ἐλπίζω στὸν Θεὸν καλὸν νὰ μὴ σὲ λείψη.

32. Λόγου ἀκεφάλου τέλος.

33. Ἰωάννου ἱατροῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ κῆρ Ἀπο-

στόλην. αψνζ'.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2789. 115. Χαρτ. 8. XV. XIV.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

2. Μέρος ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου

πνεύματος.

4. “Περὶ τῶν διαφορῶς νοουμένων.”

Ἄρχ. Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα. Ἀγγέλαιος ὁ ἀμαθῆς, ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Τέλ. Ὡα τοῦ ἐνδύματος, ὡὰ δὲ τῶν ὄρνιθων. Ὡμος τὸ μέρος, ὡμὸς δὲ ὁ ἀπηνῆς, ὁ σκληρὸς.

5. “Χρονικὸν ἐν συντόμῳ ποιθέν.”

Ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρις Ἀνδρονικοῦ τοῦ Κομνηνοῦ. Ἔπειτα δὲ Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν μέχρις Ἰσιδώρου Α'.

6. Βίος τῶν πατριαρχῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου.

7. “Τίνος ἕνεκεν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς

τὴν πίστιν τῶν Χριστιανῶν πολεμῆσθαι.”

8. Διάλεξις Νικηφόρου πατριάρχου

Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Λέοντος.

9. “Ἐρώτησις τί λέγει εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθείς

λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή, ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν.”

10. “Λόγος παραβολικὸς Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

πῶς ὁ ληστῆς πρὸ τῆς Ἀναστάσεως εἰσηλθεν εἰς τὸν παράδεισον.”

11. “Διονυσίου [Ἀρεοπαγίτου] Περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων.”

12. “Καὶ τί δήποτε τὴν ἡμετέραν φύσιν

ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων ἐδόξασε καὶ ἀγαπᾷ ὁ Χριστός.”

13. “Ὅτι ἡ φύσις ἢ βροτεία καλεῖται νύμφη.”

Ἄρχ. Φησί γὰρ ὁ Παῦλος ἡρμούσῃ ἡμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσῃ τῷ Χριστῷ.

Ἐν τέλει:

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ Γραφῆς περὶ τῆς νύμφης εἶπεν,

ἀπὸ δ' ἐκ παραδείγματος βλέπε καὶ τὰ τοιαῦτα.

14. Ποιῦμα ἐκ πολιτικῶν στίχων 82.

Ἄρχ.

Καθάπερ γάρ τις βασιλεὺς φοβερὸς τε καὶ μέγας

δὲ εἶχε πόλιν ὑψηλὴν μεγίστην καὶ μεγάλην.

Τέλ.

τὰ δὲ γ' ἐξῆς μοι τῶν ἐξῆς οἶδα ὅτι συνῆκας

τὰ τοῦδε παραδείγματος καὶ τὰς πρὸ τούτου ῥήσεις

καὶ μαρτυρίας τῆς Γραφῆς, ἄς τινὰς σοι προείπον.

15. Ἐτεροι πολιτικὸι στίχοι 31.

Ἄρχ.

Ὅστις καθαίρει ἑαυτὸν ἐκ πάσης ἁμαρτίας.

Τέλ.

Σαπρὸν δοχεῖον ὡς φησὶν οὐ πιστεύεται μύρῳ.

16. “Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν τῆς κακίας”

ἐν πολιτικοῖς στίχοις.

Ἄρχ.

Ὁ πρῶτος τούτων πέφυκεν ὁ τῆς γαστριμαργίας.

Τέλ.

ὡς ὑπὲρ ἄμμων θαλασσῶν καὶ οὐρανοῦ τὰ ἄστρα

τυγχάνει τούτων ὁ ἐσμός, κυρία, καὶ τὸ πλήθος.

17. “Τὸ Τρὶς ἐναυάγησεν ἐρμηνεύων οὕτως φησίν.”

18. “Πόθεν δῆλον ὅτι κρείττον πάσης

τῆς ἐπ' οὐρανῶν πίστεως οἱ Χριστιανοὶ πιστεύομεν.”

19. “Τὰ ἐπτὰ ἀδικούμενα τοῦ Καῖν

καὶ αἱ ἐπτὰ τιμωραίαι.”

20. Διήγησις περὶ τῆς ἐκ τοῦ ναοῦ

τῶν Μεδιολάνων ἐκδιώξεως τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

21. “Μαξίμου Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἱεράς λειτουργίας.”

22. “Τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι.”

23. “Τοῦ ἁγίου Κυρῶλου Ἀπὸ τοῦ μθ' κεφ. τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου.”

24. “Περὶ τῶν ἐν ταῖς ζ' οἰκουμενικαῖς συνόδοις διαλαμψάντων ἁγίων πατέρων.”

25. “Πράξεις γενομένης συνοδικῶς ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.”

26. “Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Σωτήρος.”

27. “Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πᾶν ὀφέλιμος.” Κεφ. ρ'.

Ἐν τέλει Ὀλίγα γινώμαι Ἀριστοτέλους, Κάτωνος, Μενάνδρου καὶ Ἰσοκράτους.

28. “Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κῦρ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ Πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν Σχολάριον, ῥηθείσα ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ.”

Ἀρχ. Εἰσὶ τινες ὑλαὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

29. “Ἀπόκρισις Σχολαρίου.”

Ἀρχ. Ἐγὼ, δέσποτά μου ἅγιε, πρῶτων μὲν εὐχαριστῶ τῇ μεγάλῃ ἁγιωσύνῃ σου ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις, οἷς ἐχρήσω εἰς ἐμέ.

30. “Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ἐστὶ πῦρ καθαρτικὸν μετὰ θάνατον.”

31. Βραχεῖα σημειώσεις περὶ τοῦ ἐν ἔτει 1608 σεισμοῦ.

32. “Οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου ἐγχαραχθέντες εἰς τοὺς ἁγίους Θεόδωρον καὶ Θεοφάνη στίχοι.”

33. Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου Εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.

34. Διήγησις περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.

35. Γεωργίου Νικομηδείας

Εἰς τὸ εἰστήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ.

36. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν.

Τὸ μὲν πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος, ἀρ. 1—31, XV, τὸ δὲ δεύτερον, 32—35, XIV αἰῶνος.

2790. 116.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Φιλοσοφικὴ πραγματεία (ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος).

Φέρει διαφόρους ἰδίας ἐπιγραφὰς τῶν μερῶν· Περὶ φωνῶν, Περὶ διαιρέσεως, Περὶ ὀρισμοῦ, Περὶ εἶδους, Περὶ ἀτόμου, Περὶ διαφορᾶς, Περὶ συμβεβηκότος, Περὶ ἰδίου, Περὶ τοῦ κατηγορουμένου κτλ. Τέλ. Ὀρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας ζξ. Ἐπιπερὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως.

2. “Περὶ τοῦ ἁγιωτάτου μυστηρίου

τῆς ἱεράς εὐχαριστίας πότε δηλονότι τὰ ἅγια τελιοῦνται καὶ πότερον αἰ ἐν τῇ προθέσει λαμβανόμεναι μερίδες μεταβάλλονται εἰς σώμα Χριστοῦ ἢ οὐ· καὶ πότερον ἢ Θεοτόκος ὑπέκειτο εἰς τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν ἢ οὐ· Διαίρειται δὲ ἡ πᾶσα πραγματεία εἰς βιβλία δύο.”

Ἔστι μακρὰ συγγραφὴ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, διηρημένη εἰς

βιβλία, τμήματα καὶ κεφάλαια. Προτάσσεται δὲ τοῦ δλου Προοίμιον.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

2791. 117.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου τοῦ ἐκ Μονοβασίας ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφίας Ἐκθεσις κατὰ τῶν ἀμαθῶς λεγόντων καὶ παρανόμως διδασκόντων ὅτι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας γνήσιοι καὶ ὀρθόδοξοι παῖδες ἐσμὲν σχηματικοὶ παρὰ τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας.”

Προτάσσεται Προοίμιον.

2. “Τοῦ σοφωτάτου Βαρλαάμ Λύγος περὶ τοῦ πάπα ἀρχῆς.” Κεφ. ις'.

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός.”

4. “Τοῦ σοφωτάτου ἱερομονάχου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, μαθητοῦ δὲ τοῦ αἰοδίου πάπα Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ Περὶ μεταβολῆς, ἤγουν μετουσιώσεως τῶν μυστηρίων.”

5. “Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου

Κατὰ τῆς τῶν Λατίνων ἐν Σαββάτῳ νηστείας, καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐ δεῖ ἐν μ, (sic) τελείαν γενέσθαι μυσταγωγίαν ὡς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἢ ἀπόδειξις πέφυκεν ἔτι δὲ καὶ περὶ γάμων ἱερέων.”

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψλ' μηνὸς Ἰουλίου α' (=1730) ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν Νίζνα τῆς Καζακίας διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Τζανία (sic) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρεῖτε μοι.

6. “Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τὰ νῦν δὲ οἰκουμηνικοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Σύντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον.”

Ἐν τέλει Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψλα' μηνὸς Ἰουλίου γ' (=1731) ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν Νίζνα τῆς Καζακίας διὰ χειρὸς Μελετίου ἱερομονάχου Τζανία... Αἱ λέξεις Μελετίου ἱερομονάχου ἀμυδρόταται ἄτε ἀποξεσθεῖσα.

7. Χρυσάνθου Νοταρᾶ Ἐπιστολὴ

“Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ, ὑψηλωτάτῳ, μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ πρίγγιπυ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Βασαράβα βοεβόνδα πᾶσαν θεῶθεν εὐδαιμονίαν.”

Ἐγράφη δ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Χρυσάνθου, ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγίου Τάφου “ἐν τῇ βασιλευσίῳ πόλει Μοσκόβ, ἀχλδ', μηνὶ Φεβρουαρίου α'.”

8. Χρυσάνθου Νοταρᾶ “Κιταῖα διοδεύουσα

ἤτοι βιβλίον περιέχων τὸν πόλεμον ὑποῦ οἱ Τατάρου τῆς Μουγδῶας ἐσύκωσαν κατὰ Σινῶν, δηλαδὴ Κιταϊτῶν καὶ ἐκυριεύσαν ἅπαν τὸ βασίλειον αὐτῶν ἔτι καὶ τινες ἔχουσι συνήθειας εἰς τοὺς πολέμους καὶ ὅποια φορέματα ἐνδύνονται πρὸς τοῦτους καὶ καθολικὴ περιγραφὴ τῶν ἐν οἷς καὶ πάντες οἱ Τατάρου ἀπλῶς τόπου κατοικοῦσι καὶ περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν τοῦ τε παρ' αὐτοῖς Δαλαηλαμὰ καὶ περὶ τοῦ Γῶγ καὶ Μαγῶγ.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ EMILE LEGRAND Bibliotheque Grecque vulgaire. Paris, 1881. Τόμ. Γ' σ. 336—441.

2792. 118.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου Ἐπιστολὴ.

“Τοῖς ἐν τῇ [Ἐπι]δαύρῳ τῇ Λακωνικῇ θεοσεβεστάτοις κληρικοῖς καὶ τοῖς λοιποῖς Γαβριὴλ ὁ μητροπολίτης Φιλαδελφίας Σεβήρος εὐ πράττειν.”

2. “Τοῦ ταπεινοῦ Γαβριὴλ [τοῦ Σεβήρου]
μητροπολίτου Φιλαδελφείας τοῦ ἐκ Μονεμβασίας Συναγαματίου
περὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων.”

Ἐν τέλει· ἀχιδ’ Φευρουαρίου κ’ (=1614) ἐγράφη τὸ
παρὸν διὰ χειρὸς Μερκουρίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου
τοῦ Βενετζά.

3. “Συμαρτυρία τῶν μελώντων ἱεροθῆναι.”

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Περὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

5. “Διάλογος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς
τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας κυρίου Μελετίου εἰς τὴν τῶν σπουδαίων ὠφέλειαν.”
Τὰ διαλεγόμενα πρόσωπά εἰσι Ξένος καὶ Παῖς.

6. “Τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου
κὺρ Λαυρεντίου πρωτοσυγγέλου καὶ ἡγουμένου τοῦ Μαρίνου
Περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.”

7. “Ἐτερον ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴ
κατὰ τῶν λεγόντων κρείττονα τὸν γάμον τῆς παρθενίας καὶ
κατὰ τῶν αὐτῶν ζητημάτων τῷ πεπαιδευμένῳ ἀνδρὶ κυρίῳ
Μάρκῳ τῷ Μορεζήνῳ υἱῷ ἐν Χριστῷ Λαυρέντιος ὁ τοῦ Βρον-
τηρίου ταπεινὸς ἡγούμενος ὁ Μαρῖνος εὐσέβειαν παρὰ Θεοῦ.”

8. “Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν χριστιανικὴν παιδείαν
παρὰ Μανουήλου τοῦ Μοσχιώτου τοῦ Κρητός.”
Ἐν εἰδει διαλόγου μεταξὺ Μαθητοῦ καὶ Διδασκάλου.

2793. 119. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἡ Σοφία τοῦ Σολομώντος ἐξηγηθεῖσα
παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ματθαίου τοῦ
Καντακουζηνοῦ.”

2. “Πόνημα Ἰσακίου τοῦ σεβαστοκράτορος

Περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων.”

3. “Περὶ προνοίας καὶ φυσικῆς ἀνάγκης.”

4. “Ἐκθεσις σύντομος τῶν περὶ τῆς τοῦ κακοῦ
ὑποστάσεως προβλημάτων.” (Κολοβ.)

2794. 120. Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Περὶ τῆς αἰωνίου
καὶ ἀτελεντήτου κολάσεως καὶ φοβερᾶς καὶ δικαίας κρίσεως.”

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι μαζομένα
ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα
εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἴνου.”

2795. 121. Χαρτ. 8. XVII.

1. Λόγος Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν (ἀκέφαλος).

Ἄρχ... ἐν ἀνθρωπήσας ἔξω ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ πατρὸς σὰρξ χωρὶς καμίαν τροπὴν
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν ὅτι ἡ συνάφεια τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἀνθρώπους ἡγοῦν ἢ ἀντάμωσις διὰ μέσου τοῦ ἁγίου
πνεύματος γίνεται καὶ ὅπου τὸ γινώσκει ἀς καταλάβῃ
καὶ ὅπου ἔχει αὐτία ἀς ἀκούει. Τέλ. καὶ διὰ πρεσβειῶν
τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ νὰ ὑμνήσωμεν
αὐτὴν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ θείου ἀρχαγγέλου τὸ Χαῖρε
καὶ χαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, ἀμήν.

2. Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

3. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου.

4. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου.

5. “Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.”

6. “Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου
καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ
τοῦ ἁγίου Προχόρου, ἐνὸς τῶν ἐπτὰ διακόνων.”

2796. 122. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

“Ἀπόκρισις τοῦ μεγάλου ῥήτορος

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας
ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσ-
κομιδῇ.”

2797. 123. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.

“Φανέρωσις τῆς ἀμωμήτου πίστεως καὶ τινων παραι-
νήσεων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2798. 124. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Ὁ ἀλφάβητος καὶ ὀνόματα τόνων καὶ στίξεων.

2. “Τοῦ ἀββᾶ Νείλου Στίχοι κατ’ ἀλφάβητον
εἰς ἀρχάριον μοναχόν.”

3. “Γνωμαὶ μονόστιχοι κατα στιχεῖον ἐκ διαφόρων
ποιητῶν καὶ σοφῶν.”

Περιέχονται τὰ κεφάλαια Εἰς ἀγαθοῦς ἀνδρας, Εἰς ἀλήθειαν,
Εἰς ἀμαρτίαν, Εἰς ἀνάγκην, Εἰς ἀρετὴν, καὶ πλέον οὐ, τοῦ
κώδικος μένοντος ἀτελοῦς ἐνταῦθα.

4. Νείλου Στίχοι εἰς ἀρχάριον μοναχόν.

Οἱ αὐτοὶ καὶ ἐν τῷ ἀρ. 2 ἀνωτέρω, ἀλλ’ ἀνεπίγραφοι καὶ
ἀτελεῖς.

5. “Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινοῦ

Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ φιλοῦνται
καὶ περὶ ἀντιστοιχῶν.”

6. “Στίχοι κατὰ ἀλφάβητοι δια στίχου
πάνι ὠραῖοι καὶ γλυκύτατοι· ποιηθέντες παρὰ τῆνος εὐσε-
βοῦς εἰς τὴν βασιλέβουσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.”

Ἄρχ. “Ἀνοιξον δέσμαι ἀγνή.

7. “Ἐτεροι στίχοι εἰς τὴν ἀναρχον γέννησιν
τοῦ Χριστοῦ, ποιηθέντες καὶ καλοπισθέντες παρὰ κὺρ Γερμανοῦ
τοῦ νέου πατρὸς.”

Κατ’ ἀλφάβητον. Ἄρχ. “Ἀναρχος Θεὸς καταβέβηκεν.

8. “Ἐτεροι στίχοι κατὰ ἀλφάβητοι δια στίχου

πάνι ὠραῖοι κατὰ νικητικοί.”

Ἄρχ. “Ἀνθρωπε κάμνης καὶ θαρῆς, θέλῃς τὸ νὰ
πλουτίσης.

9. “Φιλοσοφία.”

Ἄρχ. Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχει τῶν πνευμάτων.

10. “Ἐτέρα δήλωσης Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ εχει τῶν
πνευμάτων.”

Καὶ ἑτέρα, ὅτι “Ἐχει τὸ τριτὸν οὐδ’ ἐνὸς τῶν σωμάτων”
καὶ “Ἄντος μετᾶσχων οὐρεούσης τετράδος” καὶ “Αἰσθήσεως

πέφυκεν ἔξω πεντάδος" καὶ "Κοίνησιν οὐ πάσων δὲ διπλῆς ἐξάδος" καὶ "Δευτέρα δὲ ἕξας ἐστίν" καὶ "Φέρει τὸ σεπτὸν τῆς ἀρίστης ἐπτάδος" τὰ ζ' χαρίσματα τῆς ἀγίας ἐκκλησίας" κτλ.

11. "Κατὰ αἰβ (=ἀλφάβητον) δια στίχων διδασκαλία."

Αρχ. Ἐκκουσον παῖ τῆς ἐμῆς συμβουλίας.

12. Ἐπιστολικοὶ τύποι.

Ἐν τέλει 1712. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ Στεφάνου, εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

2799. 125.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀγαπίου [Λάνδου] τοῦ Κρητὸς Λόγου.

α'. Περὶ ἀγάπης.—β'. Περὶ πειρασμοῦ.—γ'. Περὶ ταπεινώσεως.—δ'. Περὶ κενοδοξίας.—ε'. Περὶ προσευχῆς.—ς'. Περὶ θείας μεταλήψεως.—ζ'. Περὶ πορνείας.—η'. Περὶ ἐλεημοσύνης. θ'. Περὶ δοξολογίας.—ι'. Περὶ μέθης.—ια'. Περὶ ὄργης.—ιβ'. Περὶ φθόνου.—ιγ'. Περὶ μοιχείας.—ιδ'. Περὶ φθόνου.—ιε'. Περὶ μετανοίας.—ισ'. Περὶ ἐξομολογήσεως.

2. [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ ἐξομολογήσεως

ἀρχιερέως εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ πῶς νὰ ἀποκρίνεται."

3. [Τοῦ αὐτοῦ] "Εὐχὴ συγχωρητικὴ" καὶ "Εὐχὴ ἐτέρα."

"Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2800. 126.

Χαρτ. 18. XVII.

1. "Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."

Αρχ. Ἐξῆσεν δὲ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος χρόνους νβ' καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους πέντε ἡμησι.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης.

3. "...Διήγησις καὶ ἀπόδειξις ἔχουσαν

ἐνάργως, ὅτι πάντῃ ὠφελοῦνται οἱ προκοιμηθέντες καὶ ἐλεημοσυνῶν ὑπὲρ αὐτῶν γινομένων, μάλιστα ἐκ πάσης προαίρεσεως καὶ ἀδιστακτοῦ ψυχῆς καὶ γνώμης τελούμεναι."

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον.

5. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ τετραήμερου Λαζάρου.

6. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὰ Βαῖα.

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

8. "Παραίνεσις καὶ διδαχὴ πρὸς τοὺς κατα μόνας ἡσυχάζοντας."

9. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ

καὶ εἰς Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθίας.

11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.

2801. 127.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).

2. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

3. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. "Διήγησις Ζωσιμᾶ περὶ τῆς πολιτείας τῶν ἁγίων Μακάρων."

5. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Νήφωνος.

6. "Ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας διὰ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μοναχοῦς."

7. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.

8. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

9. "Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερά καὶ ὠφέλιμος."

10. "Μνήμη τῶν ἁγίων ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μουρτιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακοστουδιανοῦ καὶ Κωνσταντίνου."

11. "Διήγησις περὶ τίνος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, ὀνόματι Θεοφίλου...ἀρνησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστόν."

12. "Ἰατρεῖον τοῦ μοναχοῦ." Διήγησις.

13. "Βροντολόγιον."

14. "Περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πωγονάτου." Συναξάριον.

15. Συναξάριον καὶ θαύματα

τοῦ ἀγ. μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτναίῳ.

16. "Πῶς τις καὶ πόθεν τῶν λογισμῶν περιγίνεται."

17. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

18. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.

19. Ἀποσπάσματα διηγήσεων ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

20. "Περὶ τῆς χρονογραφίας τῶν Ἰσμαηλιτῶν."

Αρχ. Ἐν ἔτει 5ωνδ' ἐπέρασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ ἔτους 5ριζ'.

21. "Διήγησις εἰς τὸν θρήνον τοῦ προφήτου Ἰερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ." (Κολοβ.)

2802. 128.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Τῆς ἱστορίας τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου

ὠραία καὶ ὠφελιμωτάτη διήγησις."

2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

3. "Περὶ ἀρχιερέων βιβλίον πρῶτον."

4. Νεῖλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.

"Ἔπονται σημειώματά τινα.

5. "Θαῦμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβίου τὸ γεγονός εἰς τὴν κόρην."

6. "Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγιωτάτης

τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τῆς ἀγίας Σοφίας."

7. "Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόσμου καὶ περὶ τῶν

τεσσάρων στοιχείων καθὼς λέγουσιν οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι."

8. Περὶ ποταμῶν καὶ ἄλλα τινα σημειώματα.

9. "Τοῦ ἁγίου Παφνουτίου Περὶ τοῦ ἁγίου

Ἐνουφρίου καὶ ἐτέρων πολλῶν ἀσκητῶν καὶ ἐρημιτῶν."

Ἄτελές.

10. "Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακονοῦ καὶ Στουδίτου Λόγος πῆξιν φράσει εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως."

11. Τρύφωνος Εὐχὴ ἐπὶ σταφυλαῖς.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἐν τέλει συνοσταχωμένον ἔντυπον βιβλίον “Ἀνδραγαθίας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀνδρειοτάτου Μιχαὴλ Βοεβόδα”..... καὶ ὁμοίως ἔντυπος “Ἐτέρα ἱστορία τῶν κατὰ τὴν Οὐγγροβλαχίαν τελεσθέντων, ἀρξαμένη ἀπὸ Σερμπάνου Βοεβόντα μέχρι Γαβριὴλ Βοεβόντα.....”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 5—7, 9, 10 καὶ 12 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

*2803. 129. Χαρτ. 16. XVII.

Προσκυνητῆριον τοῦ ἁγίου Τάφου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει Χεῖρ Δανιὴλ τοῦ ἱατροῦ ἀχξς’ Γουλιού ις’. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων διαφόρων ἐκκλησιῶν.

2804. 130. Χαρτ. 16. XVII.

1. “Ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Ἀνδρέαν τὸν διὰ Χριστὸν σαλόν.”

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ αὐτοῦ.

2805. 131. Χαρτ. 16. XVII.

1. Σημείωμα περὶ τῆς ἐν ἔτει ἀχν’ Σεπτ. ιδ’ ἐκρήξεως ἐν Θήρῃ.

Ἄρχ. ἀχν’ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιδ’. Ἐδῶ γράφομεν διὰ τὰ σημεῖα καὶ τέρατα ὅπου ἔγιναν εἰς τὸ νησί τῆς Σαντορήνης. Ἴδε αὐτὸ ἐκδεδομένον ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολ. ἐταιρίας Τόμ. Β’ σ. 107—111.

2. “Σύντομος ἀπαρίθμησις τῶν ἀμαρτημάτων ἀπὸ τὰ ὅποια ὅσα ἔκαμεν ὁ μετανοῶν πρέπει νὰ τὰ ἐξομολογηθῇ.”

3. “Διήγησις τοῦ ἀβᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνν ὠφέλιμος.”

4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

5. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.

Ἐν τέλει ἔτος Ἰρμῆ (=1632).

8. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.

10. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

11. Διηγήσεις.

α’. “Περὶ τοῦ παιδὸς ὅπου εἶδε τὴν ὄπτασιαν εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα.”—β’. “Περὶ τῆς Μαρίας τῆς φονευσάσης τὰ δύο τέκνα αὐτῆς.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 6, 7, 9 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2806. 132. Χαρτ. 16. XVII.

1. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου Νουθεσία ἀρίστη καὶ ὠφελιμώτατη.”

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

3. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

4. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.”

5. Περὶ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων κτλ.

6. “Κεφάλαια πάνν ὠφέλιμα.”

Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

7. Λόγος εἰς τὸ Πάσχα.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

8. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

9. “Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.”

10. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Διήγησις περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας.

Ἐκ τῶν περιβάλλεται ὑπὸ φύλλον (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐπ. γραφὴ “Περὶ δωροληψίας.”

2807. 133. Χαρτ. 16. XVII.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

2. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ.

3. “Θαῖμα γενόμενον παρὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία Σαυωνᾶ καὶ Ἀββίβου.”

Ἐκ τῶν περιβάλλεται ὑπὸ δύο χειρῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη χεὶρ ἔγραψε τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—2, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ὑπ’ ἀρ. 3.

2808. 134. Χαρτ. 16. XV.

1. Ἀνωνύμου Κεφάλαια θεολογικά.

α’. “Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης.”—β’. “Ὅτι ὁ τὸν Θεὸν ἀγαπῶν ὀφείλει καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν.”—γ’. “Τίνα τὰ γνωρίσματα τοῦ τὴν ἀγάπην ἔχοντος.”—δ’. “Ὅτι μείζων ἢ ἀγάπη τῶν ἄλλων ἀρετῶν.”—ε’. “Περὶ διαφορᾶς θεοῦ φόβου.”—ς’. “Περὶ διαφορῶν παθῶν καὶ τῶν ἐναντίων.”—ζ’. “Περὶ πειρασμῶν καὶ τῆς ἀπ’ αὐτῶν ὠφελείας.”—η’. “Περὶ φιλαυτίας.”—θ’. “Περὶ χρήσεως καὶ παραχρήσεως, ἐξ ὧν ἀρετὴ καὶ κακία γίνονται.”—ι’. “Ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πράττοντος κρίνεται πᾶσα πράξις.”—ια’. “Περὶ καθαρᾶς προσευχῆς.”—ιβ’. “Περὶ τῆς ἐντελεστῆρας ἐν ἀρετῇ προκοπῆς καὶ θεωρίας ἧτοι τῆς θείας γνώσεως.”

2. “Μαξίμου φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια διάφορα ἐν ἐξηγήσει ὑπάρχοντα.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν μακάριον Ἰωβ λόγος τρεῖς.

4. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν τῷ ὑπ’ ἀρ. 1 ὁ κῶδιξ ἐστὶ γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας.

2809. 135. Χαρτ. 4. XVIII.

Ψαλτήριον.

2810. 136. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν τέλει ἔγραψε τὸ παρὸν ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψβ’ χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

2811. 137. Χαρτ. 4. XV.

Ἐξαγγέλιον (κολοβόν).

2812. 138. Χαρτ. 4. XVII.

Ψαλτήριον.

2813. 139. Χαρτ. 8. XV.
1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
3. “Δήλωσις τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι ἀποστόλων.”
4. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἰβ’ μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν ἀποστόλων.” (Κολοβ.)
2814. 140. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρνβ’ (=1644).
2815. 141. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀπόστολος (κολοβός).
2816. 142. Χαρτ. 8. XVI.
Τετραεῖάγγελον.
Προτάσσεται Δήλωσις περὶ τῶν ἀναγνωσκομένων ἐν ἐκάστη ἑορτῇ εὐαγγελίων.
2817. 143. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀναγνώσματα τῆς παλαιᾶς Γραφῆς
τὰ ἐν ἐκάστη ἑορτῇ ἀναγνωσκόμενα.
2818. 144. Χαρτ. 8. XVI.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2819. 145. Χαρτ. 8. XV.
Ψαλτήριον.
2820. 146. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀπόστολος.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν ἔτει ,ζλβ’ ἰνδικτιῶνος ἰβ’ [ά]πὸ δὲ τὴν συγκατάβασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτους αφκδ’ (=1524). Ὅπισθεν δὲ Ἐγράφη χειρὶ Δημητρίου τοῦ Κανάκη τάχα καὶ πρωτοκανῶν-ἀρχου Ζιχνῶν ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου ἰα’ ἡμέρα Σαββάτου. Παρατηρητέον δ’ ὅτι αἱ χρονολογίαι τῆς δευτέρας ταύτης σημειώσεως οὐδαμῶς συμπίπτουσι μετὰ τῶν τῆς πρώτης, καθότι ἢ 11 Ὀκτωβρίου 1524, ἂν περὶ τούτου τοῦ ἔτους πρόκειται, συμπίπτει ἡμέραν Τρίτην.
2. Πασχάλια λε’
μετὰ βραχείας ἐρμηνείας προτασσομένης.
3. Πίναξ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.
4. “Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων.”
2821. 147. Χαρτ. 8. XIV.
1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐν ἐκάστη ἑορτῇ ἀναγνωστέων ἀποστόλων.
2822. 148. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν Ψαλτήριον διὰ χειρὸς Γαλακτίωνος μοναχοῦ τοῦ ἐκ Χίου, ἐν ἔτει αχλδ’ μηνὶ Ἰουλίῳ ἰα’ ἡμέρα 5’ (=1634).
2823. 149. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIX. (σ. 543).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς
τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου—Δεκεμβρίου (Τόμος Α’).
Ἐν τέλει...ἐν ἔτει αωιβ’. Ἐν τῷ τίτλῳ λέγεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τύποις ἤδη λαμπροῖς ἐκδοθείς.
Προτάσσεται “Πίναξ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ τόμῳ τοῦ Συναξαριστοῦ περιεχομένων ἀξιωμανηθέντων κατ’ ἀλφάβητον.”
2824. 150. Χαρτ. 4. XIX. (σ. 932).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς
τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου—Ἀπριλίου (Τόμος Β’).
Περὶ τὸ τέλος (σ. 897): “Ἀναπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα.”
Ἐπεταί “Πίναξ τῶν ἐν τῷ συναξαρίῳ περιεχομένων (Τόμ. β’).”
Ἐν τέλει Στίχοι τινὲς πολιτικοί, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὰδε καλλιγραφεῖς παρά τινος οἰκτροῦ Ἰωάσαφ Παρίου.
2825. 151. Χαρτ. φύλλ. XIX. (σ. 597).
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς
τῶν μηνῶν Μαΐου—Αὐγούστου (Τόμος Γ’).
Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων ἀλφαβητικῶς.
2826. 152. Χαρτ. φύλλ. XVII.
Παρακλητικὴ (κολοβή).
2827. 153. Χαρτ. φύλλ. XVIII.
Μηναῖον Αὐγούστου.
2828. 154. Χαρτ. 4. XVII.
Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχοῦ συγκεχυμένη.
2829. 155. Χαρτ. 4. XVI.
1. Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον).
2. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (κολοβός).
2830. 156. Χαρτ. 4. XVIII.
Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).
2831. 157. Χαρτ. 4. XVI.
Τριψίδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2832. 158. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναῖον Δεκεμβρίου.
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν μεναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων ἐν ἔτει αχ4ε’ (=1695).
2833. 159. Χαρτ. 4. XVI.
1. Μηναῖον Μαΐου—Ἰουλίῳ (ἀκέφαλον).
2. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον” (κολοβόν).
2834. 160. Χαρτ. 4. XVIII.
Μηναῖον Δεκεμβρίου (ἀκέφαλον).

2835. 161. Χαρτ. 4. XVI.
Συναξάριον Μαρτίου—Αυγούστου (κολοβόν).
2836. 162. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Σεπτεμβρίου (κολοβόν).
2837. 163. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου.
2838. 164. Χαρτ. 4. XV.
Μηναίων Μαρτίου—Μαΐου.
2839. 165. Χαρτ. 4. XVIII.
Μηναίων Ὀκτωβρίου.
Ἐν τέλει: Ἐγράφη τὸ παρὸν δια χειρὸς Συμεῶν ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτος 1734 Σεπτεμβρίου 20.
2840. 166. Χαρτ. 4. XIV.
Μηναίων Σεπτεμβρίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2841. 167. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου.
Ἐν τέλει: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἀρσενίου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων... ἐπὶ ἔτους αχζε' Ἰουλλίου ιε' (=1695).
2842. 168. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναίων Μαρτίου.
2843. 169. Χαρτ. 4. XVII.
Μηναίων Αὐγούστου.
2844. 170. Χαρτ. 4. XVI.
Μηναίων Ἀπριλίου.
Ἐν τέλει: Ἐν ἔτει ,ζνε' ἔτος ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1547). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος.
2845. 171. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Μαΐου.
Ἐν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος. Ἐν ἔτει ,ζνε' ἰνδικτιῶνος ε', μηνὶ Μαρτίῳ β' (=1547).
2846. 172. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Ἰουλίου.
Ἐν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος.
2847. 173. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Μηναίων Ἰουνίου.
Ἐν τέλει: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δημητρίου πόνος. Ἐν ἔτει ,ζνε' ἔτος, ἰνδικτιῶνος ε' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κς' (=1547).
2848. 174. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει:
Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηνὶ τε Ἰουλλίῳ
τῇ κῆ καὶ αῖ τε δόξα Θεῷ ἀγίῳ.
Ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνσαρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ αχγ' (=1693). Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς
εὐτελοῦς Ἀρσενίου ἱερομονάχου.
2849. 175. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Ἰανουαρίου.
2850. 176. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίων Ἰουλίου.
2851. 177. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου.
2852. 178. Χαρτ. 8. XV.
Μηναίων Αὐγούστου (ἀκέφαλον).
2853. 179. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Ὀκτωβρίου (κολοβόν).
2854. 180. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Δεκεμβρίου.
2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Διονυσίου
τοῦ Ὀλύμπου ὄρους.
2855. 181. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Δεκεμβρίου.
2856. 182. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Φεβρουαρίου.
2. “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου
ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Χαλαλάμπους.”
2857. 183. Χαρτ. 8. XVII.
1. Μηναίων Μαρτίου.
2. “Ἀκολουθία τυπωθεῖσα εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν
αἰρέσεων ἐπιστρέφοντας...”
3. “Μεθοδίου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου
Διάταξις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικιᾶ ἀρνούμενων τὴν
ἀμώμητον πίστιν καὶ πάλιν ἐπιστρέφόντων.”
“Ἐπονται εὐχαί τιες.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κλήμεντος.
5. “Κανὼν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος,
ψαλλόμενος ἐν συμφοραῖς καὶ θλίψεσι καὶ νόσῃ.”
6. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου (ἀκέφαλος).
Προτάσσονται τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 φύλλα τινὰ περιέχοντα τὴν
ἀρχὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.
2858. 184. Χαρτ. 8. XVII.
Μηναίων Μαρτίου (ἀκέφαλον).
2859. 185. Χαρτ. 8. XVIII.
Μηναίων Μαρτίου (κολοβόν).
2860. 186. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Μαΐου.
Ἐν τέλει: Ἐν ἔτει ,ζκ' (=1512).
2861. 187. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰουνίου.
Ἐν τέλει: Ἐτους ,ζμζ' ἰνδικτιῶνος ιβ' τῆς τρε-
χούσης (=1539).
2862. 188. Χαρτ. 8. XVI.
Μηναίων Ἰουλίου.

2863. 189. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνιαῖον Ἀπριλίου (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2864. 190. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνιαῖον Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρὸν μὴν διὰ χειρὸς ἡμετέρου ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Πηγάση καὶ ταβουλαρίου Χίου. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τετάρτῳ... Ἰουνίου δ' ἐτελειώθη ἡμέρα β'. ὦρα ε' ἰνδικτιῶνος β^{ας} (=1604).
2865. 191. Χαρτ. 8. XVI.
Πεντηκοστάριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2866. 192. Χαρτ. 8. XVII.
Τριῶδιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
2867. 193. Χαρτ. 8. XVII.
Μηνιαῖον Νοεμβρίου.
2868. 194. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηνιαῖον τῶν κυριωτέρων ἐορτῶν τοῦ ἔτους.
2. Ταρασίον Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
3. "Διήγησις τῶν γενομένων θαυμάτων" κτλ. 18. καὶ ἀρ. 2778 (104, 1).
4. "Ἀνάμνησις μερική περὶ τοῦ ἁγίου Ὁρους τοῦ Ἄθω, τὰ λεγόμενα Πάτρια."
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XIV), περιέχον Τροπάρια.
2869. 195. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηνιαῖον Ἰουνίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογίην.
2. Κατηχήσεις τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.
Μετά τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Μαρίας (Ἰουλίου κζ'). Ἐγράφη ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἰδ' ἡμέρα ε' ἐπὶ ἔτους ,ξξγ' ἰνδικτιῶνος ιγ' (=1555). Ὁ γραψας ταῦτα ὁ ἐλάχιστος πάντων Ἰωάννης ἱερεὺς Ἀρτης.
Ἐν τινὶ φύλλῳ μετὰ τὸ συναξάριον τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου βραχέα χρονικὰ σημειώματα. Ἀρχ. Ἐπαρέλαβον οἱ Τούρκοι τα σέρες ἐν ἔτει ,σ'ωιβ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιθ'. Τέλ. ὁ σουλτὰν Σουλεϊμὰν εὐασίλευσεν ἀπὸ ἔτους ,ξκθ'.
3. "Ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου."
Ἐν τέλει Ἐτους ,ξξβ' ἰνδικτιῶνος ιβ^{ος} μηνὶ Αὐγούστῳ ια' (=1554).
2870. 196. Χαρτ. 8. XV.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως (ἀκέφαλον).
2871. 197. Χαρτ. 8. XV.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν μάταιον βίον (ἀκέφ.).
2. "Θεοδοσίῳ ἐπίσκοπα Πατάρων Λόγος περὶ τῆς βασιλείας τῶν ἐθνῶν καὶ περὶ τῶν αἰσχατῶν ἡμερῶν ὅσα δε μελετηθέντα."
3. "Θαῦμα γενόμενον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδοῦ τοῦ Τυρῶνος."
4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
5. "Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μίρον τῆς Λυκίας περὶ τὸν καράβων."
6. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Σκύρου Ἰωακείμ ἐν ἔτει ,ξ'ζξς' ἀνὴ ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κ' (=1458).
2872. 198. Χαρτ. 8. XV.
1. Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
2. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐράσμου.
3. Βίος καὶ πολιτεία Νεκταρίου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ἀσκήσαντος.
4. Ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λουκά.
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος προτάσσονται 1. "Εὐχὴ λεγομένη εἰς πᾶσαν οἰκίαν." 2. "Διήγησις περὶ τῶν ἀναρεθέντων πατέρων τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ὑπὸ τῶν λατινοφρονούντων."
2873. 199. Χαρτ. 8. XV.
1. Συναξάριον Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον Ἰωακείμ δὲ τῶν πόνων... Ἐγράφη ἐν ἔτει ,σ'ω'ζ'β' ἰνδικτιῶνος β' (=1484).
2. Ἀκολουθία τῆς συνάξεως τῶν ἀσμάτων ἁγίων ἀγγέλων.
2874. 200. Χαρτ. 4. XVIII.
1. "Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ὁρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων."
2. "Λόγος ἐγκωμιαστικὸς διαλαμψάντων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω λαμψάντων."
3. Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.
2875. 201. Χαρτ. 4. XVIII.
Ἀκολουθία νεκρώσιμος καὶ κανόνες νεκρώσιμοι.
2876. 202. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Ἀκολουθία τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει πατέρων.
2. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς αὐτοὺς.
3. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
4. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον ἔμμετρος.
5. Τροπάρια προσόμοια τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.
2877. 203. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Κυριακῆς.
2. Ἀκολουθία ἁγ. Νικολάου τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ἀσκήσαντος. Ματῶν θ'.
3. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
2878. 204. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
Διάταξις λιτανείας.
2879. 205. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνατίον.

2880. 206. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Μελετίου ιεροδιακόνου του Μιχαλοπούλου
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πρίγκιπα τῆς Μολδοβλαχίας Ἰωάννη Βασιλείου Βοεβόδαν.
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
2. “Τὸ μεσονυκτικὸν μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν γλῶσσαν πρὸς χάριν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοφιλῆτος αὐθεντοῦ ἡμῶν κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου Βοϊβόνδα πάσης Μολδοβλαχίας.”
2881. 207. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Ἀκαθίστου.
2. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
3. Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως.
2882. 208. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων (κολοβ.).
2883. 209. Χαρτ. 8. XIX.
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ὀνουφρίου τοῦ μεγάλου καὶ Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2884. 210. Χαρτ. 8. XIX.
Συναξάριον Σεπτεμβρίου.
2885. 211. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία νεκρώσιμος καὶ Καίνες νεκρώσιμοι κατ' ἦχον.
2886. 212. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τῆς ἀνακομιδῆς τῆς ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου.
2. Λόγος περὶ τῆς αὐτῆς ἀνακομιδῆς.
3. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ εὐχαί.
4. “Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”
Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
5. “Τοῦ ἁββα Ἰσαὰκ [τοῦ Σύρου] Λόγος πρὸς ἀρχαίους μοναχοὺς, μεταφρασθεὶς περὶ γλῶσση παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου καὶ ῥήτορος.”
Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἔγραψαν οἱ ὁσιώτατοι μοναχοὶ Γεράσιμος καὶ Ἀναστάσιος... ἐν ἔτει ,ζρξβ' μηνὶ Ἀπρίλλιος (=1654).
2887. 213. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου.
2. Ταρσίου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὰ εισόδια τῆς Θεοτόκου.
3. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.
Ἐν τέλει: Ἐγράφη χειρὶ Ἰωάσαφ. ,ζρμζ' μηνὶ Ἀπριλίου (=1639).
4. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ κτλ.
5. Θαῖμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου περὶ τῆς κόρης.
6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ἀπὸ τῶν περὶ ἱεροσύνης λόγων καὶ ἐτέρων διδασκάλων.”
7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 6 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
2888. 214. Χαρτ. 8. XVII.
“Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς τὰς ἐπισίμους δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τοὺς μεγάλους ἁγίους.”
2889. 215. Χαρτ. 8. XIX.
Εὐχαὶ διάφοροι καὶ Κανόνες τριαδικοὶ μετὰ καὶ ἐπιστολῆς ἀφιερωτικῆς.
Ἐν τέλει: 1842, Ἰαννουαρίου 15, Ἁγίου Ὄρος, σκῦτη Ξενοφῶντος, Παρθένιος ἱερομόναχος.
2890. 216. Χαρτ. 8. XVII.
1. Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
2. “Εὐχὴ συναχθεῖσα ἐκ τῶν ἱερῶν ψαλμῶν τοῦ θείου Δαβίδ.”
3. “Εὐχαὶ θεωρητικαὶ οἱ καλούμενοι Μονόλογοι ἠρμηρεύθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα γλώτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη.”
4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εὐχαί.
5. “Ὑμνος τοῦ σοφοτάτου καὶ ὁσιωτάτου κηροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου” καὶ ἄλλαι εὐχαί.
6. “Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου.”
7. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
8. Εὐχαὶ διάφοροι.
9. Κανὼν κατασκευτικὸς ἀνεπίγραφος.
10. Ἐρμηνεία λέξεων τινῶν.
2891. 217. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι καὶ ἀκολουθία.
Ἐν τέλει: Πόνος ταπεινοῦ Δανιὴλ ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Αἰτωλίας.
2892. 218. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
2. “Εὐαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος” καὶ ἀπόστολοι.
3. Εὐχαὶ τινες.
4. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Τροπάρια τινά, ὧν ἐν τέλει: Κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ Δανιὴλ ἱερομονάχου.
2893. 219. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρὰ Εὐχαὶ πενθικαί.
2894. 220. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες τῆς Θεοτόκου.
2895. 221. Χαρτ. 8. XVII.
“Κανόνες κατ' ἦχον τῶν θείων ἀρχαγγέλων.”
Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον... ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζροε' (=1667) χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων...

2896. 222. Χαρτ. 8. XIX.
 1. "Τροπάρια θεοτοκία κατ' ἤχων."
 'Εν τέλει... ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου τοῦ Σιφνίου... ἐν ἔτι 1802, ἐν μινῆ Μαΐου 18.
 2. Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 3. Κανόνες παρακλητικοί.
 4. Στέμματα ἀρετῶν καὶ κακιῶν (ἀγάπη, φθόνος κτλ.).
2897. 223. Χαρτ. 8. XVII.
 Ἀκολουθία.
 α'. Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.—β'. Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.—γ'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—δ'. Τοῦ μεγάλου ἀγγελικοῦ σχήματος.
2898. 224. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 1. "Ἐρμηνία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινισμοῦ."
 2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐγγενισμοῦ."
2899. 225. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 Θηκαρᾶς.
2900. 226. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον (κολοβόν).
2901. 227. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Κανὼν τῶν δύο κορυφαίων" Ἀποστόλων.
 2. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
 3. "Τροπάρια θεοτοκία κατ' ἤχων."
 4. Τροπάρια ἄλλα.
 5. "Περὶ τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ὅπερ εἰς κληρὸν αἰτησαμένη εἴληφε παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ αὐτῆς."
 6. Χρονικαὶ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου.
 7. Ψαλτηρίου αἱ πρῶται τρεῖς ψδαί.
 8. Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογή ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 9. "Εἰς μνημόσυνα" τάξις.
2902. 228. Χαρτ. 16. XIX.
 Εὐχαὶ
 εἰς στίχους πολιτικοὺς ἐν τῇ καθωμλημένῃ (ἀκέφ. κολ.).
2903. 229. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου" μετὰ καὶ εὐχῶν τινῶν εἰς τὴν Θεοτόκον.
 2. "Ἀκολουθία τοῦ ἐνυπνιασμοῦ."
 3. Εὐχαὶ διάφοροι.
 4. Κανόνες παρακλητικοί.
 5. "Ἐκ τοῦ νομοκανόνου περὶ τῆς νηστίας τῆς Τετράδος καὶ τῆς Παράσκευῆς καὶ τῆς μεγάλης Τεσσαροκοστῆς καὶ τῶν λοιπῶν νηστειῶν, πῶς δεῖ νηστεύειν" (κολ.).
2904. 230. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. "Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως."
 2. "Ἐτέρα παράκλησις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
3. "Ἀκολουθία τῶν παρακλήσεων τῶν θείων ἀρχαγγέλων."
 4. "Παράκλησις πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον."
 5. Κανόνες κατανοητικοὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
 6. "Τροπάρια θεοτοκία."
 7. Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον.
 "Ἀρχ. Ἄνοιξον δέσμαι ἀγνή..."
 8. "Τῆς ἱστορίας τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου ὠραία καὶ ωφελιμωτάτη διήγησις."
 'Εν τῇ καθωμλημένῃ.
2905. 231. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία σὺν Θεῷ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν."
 2. "Ἐξοδιαστικὸς κοσμικῶν."
 3. Ἀκολουθία.
 α'. "Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα."—β'. "Τοῦ μικροῦ σχήματος."—γ'. "Τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος."—δ'. "Τοῦ ἀποκουκουλισματος."
 4. Εὐχολόγιον.
2906. 232. Χαρτ. 16. XVII.
 1. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
 2. Εὐχαὶ διάφοροι.
2907. 233. Χαρτ. 16. XIX.
 1. Εὐχαὶ καὶ κανόνες.
 2. Ἀκολουθία τοῦ ἀναγνώστου (ἐντυπος).
2908. 234. Χαρτ. 16. XVII.
 Αἱ παρακλήσεις τῆς ἐβδομάδος.
2909. 235. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. "Ἀπὸ τῶν θαυμάτων... Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ."
 'Εν τῇ καθωμλημένῃ.
 2. Δυῶν Ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Χριστόν καὶ ἀπάντησις αὐτοῦ.
 3. "Εὐχὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ."
 4. Ἐρμηνεία τῆς διακονικῆς.
 5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2910. 236. Χαρτ. 16. XVIII.
 Εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία.
2911. 237. Χαρτ. 16. XVI.
 Θηκαρᾶς.
 'Εν τέλει... ἔσβ' ἰνδικτιῶνος ζ' (=1564). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος.
2912. 238. Χαρτ. 16. XVII.
 Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ κοσμικῶν καὶ μοναχῶν (κολ.).
2913. 239. Χαρτ. 16. XVII.
 Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

- 2914.** 240. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Μεγαλυνάρια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
 2. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ" καὶ εὐχαί.
 3. Εὐχαὶ διάφοροι.
 4. Ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
- 2915.** 241. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Αἱ ἐννεὰ ψάλαὶ τοῦ Ψαλτηρίου.
 Ἐν τέλει 'ξρο' (=1662).
 2. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
 3. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
 4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
 5. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 6. Τύποι ἐπιστολῶν.
- 2916.** 242. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.
 1. Θηκαρᾶ Εὐχαί.
 2. Κανόνες.
 3. Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου (κολοβός).
- 2917.** 243. Χαρτ. 16 μικρ. XVII.
 1 (φ. 1 α). "Περὶ τῶν προφητῶν."
 2 (φ. 23 α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας
 "Ἀποδείξεις ἐκ τῶν προφητικῶν μαρτυριῶν περὶ τῆς ἐναν-
 θρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι Θεὸς ἀληθὴς
 ἐστὶ."
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 3 (φ. 57 α). Λεξικὸν ὁμηρικὸν κατ' ἀλφάβητον.
 "Λέξεις τοῦ Ὁμήρου."
 4 (φ. 62 α). Χρονικὰ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι
 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
 5 (φ. 63 α). Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικά.
 Περὶ εὐαγγελίου κτλ.
 6 (φ. 64 α). "Ὅτι ὠφέλιμον τὸ συχνῶς λούεσθαι."
 Ἐν στίχοις ἰαμβικοῖς.
 7 (φ. 65 α). Συνέχεια τῶν ὑπ' ἀρ. 5 ἐρωτήσεων καὶ
 ἀποκρίσεων.
 8 (φ. 70 α). Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 9 (φ. 80 α). Κανόνες ἑορτῶν τινων.
 10 (φ. 117 α). Εὐχαί τινες.
 11 (φ. 122 β). Τύποι ἐπιστολῶν.
 12 (φ. 126 α). "Ἐνθύμησις πρὸς πάντας
 ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεῖα νὰ τρώγουν καθ' ἕκαστον
 μῆναν ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ."
 13 (φ. 129 β). Καλαὶ καὶ ἀποφράδες ἡμέραι.
 14 (φ. 130 α). Σεληνοδρόμιον διὰ τὴν φλεβοτό-
 μησιν.
 15 (φ. 132 α). "Οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι τοῦ ὄλου
 ἐνιαυτοῦ."
 16 (φ. 134 α). "Περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν
 καὶ περὶ τῶν νηστησίων ἡμερῶν τοῦ χρόνου καὶ ποίας
 ἡμέραις καταλύμεν."
- 17 (φ. 138 β). Περὶ τῶν ἐπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου.
 18 (φ. 140 α). "Λόγοι παραβολικοὶ, οὗτοι διὰ-
 φέρουσι περὶ ψυχῆς."
 Ἄρχ. Μία γυνὴ ἐκτενίζετο καὶ ἡ ψυχὴ ἐποτίζετο,
 καὶ ὁ νοὺς φροντίζει. Ὁ νοὺς ὀράται, τὴν ψυχὴν περὶ
 τοῦ φθονεροῦ δαίμονος ποτῆζομένη.
 19 (φ. 146 α). Τύποι ἐπιστολῶν.
 20 (φ. 148 β). Περὶ Θεοῦ
 ἐν ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσιν.
 21 (φ. 150 α). Περὶ βρυκολάκων "[Ἰωάννου] τοῦ
 Νηστευτοῦ"
 καὶ "Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."
 22 (φ. 157 β). "Περὶ ἀκαθάρτου ὁποῦ νὰ πέσῃ
 εἰς φρέαρ ἢ εἰς ἔπερον ἀγγείον ἢ εἰς σεσάρη ἢ εἰς ἀλεύρη."
 23 (φ. 159 β). Περὶ τῶν μνημοσύνων.
 24 (φ. 161 α). "Περὶ τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων
 καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν ποῦ εἰρίσκονται τὴν σήμερον."
 25 (φ. 163 α). "[Π]ερὶ εἰς πῖον τόπον
 τοῦ κορμίου τοῦ ἀνθρώπου εὐρύσκεται καθένα στοιχείον ἀπο
 τα τέσσαρα. Ἰπποκράτους πρὸς Γαληνον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν."
 Ἔπονται ἕτερα κεφάλαια φυσιολογικὰ φέροντα ἰδίας ἐπι-
 γραφάς.
 26 (φ. 178 α). Προκείμενα τῶν ἑορτῶν.
 27 (φ. 185 β). Βροντολόγιον.
 28 (φ. 188 α). Τύποι ἐπιστολῶν.
- *2918.** 244. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Τάξεις χειροτονιῶν.
 Ἐν τέλει Ἐκ χειρὸς θύτου Συμεὼν Λακεδαιμόνος
 Χρυσάφας χώρας, ἤληφε τέρμα.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρύθμων ἀρχικῶν γραμμάτων μεγάλων.
 Πολλαχοῦ λείπουν οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἐπιτίτλα οὐδέπω γραφέντα.
- *2919.** 245. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἰδιορρύθμων καὶ ἐν μέρει χρυσῶν
 ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων, περιέχει δὲ καὶ ὠραίας
 εἰκόνας τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ
 Διαλόγου.
- *2920.** 246. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. "Εὐχαὶ συγχωρητικάί."
 3. Τάξεις χειροτονιῶν.
 4. "Ἀκολουθία εἰς τὰ ἐγκαίνια δίσκου καὶ ποτη-
 ρίου."
 Ἄνωθεν τοῦ τίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. 2. Ἡ παροῦσα δέλτος
 ἐγγράφη ὑπο εὐτελοῦς Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ
 Ἰωαννήνων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων
 καὶ ὠραίας ἱστορίας τοῦ Χρυσοστόμου.

2921. 247. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
- *2922. 248. Χαρτ. 4. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 Ἐν τέλει ἀχρηΐ Νοεμβρίῳ β' (1688).
 Κοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Βασιλείου, μεγάλων ἰδιορρύθμων ἀρχικῶν γραμμάτων διαφόρου μήκους, μέχρι καὶ 0,15, καὶ ἐπιτίτλων ἐν μέρει χρυσῶν.
2923. 249. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. “ Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας γινομένη οὕτως ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει.”
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη δὲ χειρὶ Νεκταρίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αψις (=1716).
 5. “ Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν” καὶ Εὐχαὶ διάφοροι.
2924. 250. Χαρτ. 4. XVIII.
 1. “ Ἀκολουθία τῆς θείας προσκομιδῆς.”
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Εὐχαὶ τινες.
2925. 251. Χαρτ. 8 μίγ. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. “ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.”
 4. Ἀποστολοευαγγελά τινα.
- *2926. 252. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων, μεγάλων ἀρχικῶν γραμμάτων τὸ πλεῖστον κεχρυσωμένων καὶ ὠραίων εἰκόνων τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
2927. 253. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Ἐν τέλει Ἐτους κοσμῶ σωτήριον ρϞχϞνϞ μηνὶ Δεκεμβρίῳ 8—η' (=1650). πόνος Νικολάου.
2928. 254. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
 3. Εὐχαὶ τινες.
2929. 255. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Εὐχὴ τῶν κολλύβων.
- *2930. 256. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
2931. 257. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Ἐν τέλει Ἀὕτη ἡ θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου ἀμαρτωλοῦ μητροπολίτου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ ἐκ Πιργωνιανῆς, ἐν ἔτει ,ζρζ' Μαῖω δ' (=1599).
2932. 258. Χαρτ. 8. XVI.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Ἐν τέλει Ἐτους... (λείπει ξεσθὲν) μηνὶ Ἀπριλίου α'.
- *2933. 259. Περγ. 8. XIV.
 1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Ἰπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Βασιλείου εἰκὼν αὐτοῦ ἐφαρμένη, ἅτ' ἐκτριβέντων τῶν χρωμάτων καὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰάσαφ πόνος. Ἐτους ,ςωπηγ' ἰνδικτιῶνος ιγ'. μηνὶ Αὐγούστου ζ' (=1375).
 Ἐπονται ἐπὶ χάρτου (XVI)
 4. Ἀποστολοευαγγελά τῆς ἐβδομάδος.
2934. 260. Χαρτ. 4. XV.
 1. Ἀντωνίου μοναχοῦ “ Συναγωγή λέξεων συλλεγείσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν, καὶ ἐκτεθείσα κατὰ στιχείου.”
 Ἄρχ. Τὸ ἄλφα μετα τοῦ α. Ἄαπτος ὁ ἀπροπέλαστος παρὰ τὸ ἄπτω, ἄπτος καὶ ἀπτος, οὐ οὐκ ἂν τις ἄψαιτο· ἔν ἧ ὁ ἀπρόσιτος ἢ ὁ ἄγαν ἀπτόμενος· ἐπιτάσει τοῦ α. Ἐπονται αἱ λέξεις ἄατος, ἀάσχετος, ἀάβυκτον, ἀαγές, ἀάλιον, ἀασάμην κτλ. Τέλ. Τὸ ω μετὰ τοῦ ψ. Ὡψαν· εἶδον· ὠψισμένοι· βραδὲς γινόμενος, ὠψίσθη· ἐβράδυνεν. ὠψωνηκότες, ὠψωνήσαντες δὲ μικρόν. Δόξα τῷ Χριστῷ μου ἀμήν. Ἐτει ,ς Ἰακη' (=1420).
 2. “ Χρησμοὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.”
 Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.
 3. Ὁδηγία πρὸς εὐρεσιν τοῦ Πάσχα καὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.
 4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “ Προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὄλων τῶν ἐν τῷ βίῳ...”
 Ἄρχ. Χριστὲ ἀναξ δε ἀγναῖς ποθ' ἀειρομέναις παλαμῆσι. Ἐπεται ἐξήγησις.

5. "Ὄνόματα ἑβραϊκὰ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἐκφερομένων."

*Αρχ. Ἀδάμ, γῆ σαρκουμένη ἢ μαρτυρία. Τέλ. (κολοβ.) Ἰωάνης· περιστερά. Ναοὺμ ἐγὼ πάσιν. Ἀμβρακούμ.

6. "Ὀροευρέσιον ποδικὸν ἐν ἡλίω."

*Ἰδ. καὶ κώδ. 3819 (289).

7. Τύποι ἀρχῆς καὶ τέλους ἐπιστολῶν.

2935. 261. Χαρτ. 4. XVIII.

"Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων

[Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] Ἐρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν."

Βιβλίον α' μέχρι καὶ τοῦ 5' κεφ. τοῦ Βιβλίου Β' (κολ.).

2936. 262. Χαρτ. 4. XVIII.

1. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

2. "Ἰσοκράτους Εἰς Εὐαγόραν ἐγκώμιον."

3. Ἀνεπίγραφον.

*Αρχ. [Ν]όμος ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις κείμενος.

4. "Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις."

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὀμιλία.

α. Περὶ προσευχῆς.—β'. Εἰς Εὐτρόπιον.—γ'. Εἰς ἄγ. Παῦλον.—δ'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια ἢ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.

6. "Ἐπιστολὴ Πουφλίου ἀξιωματικοῦ ἀνδρὸς τοῦ Λευτοῦλου, ἀπεσταλμένη ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν γερουσίαν τῆς Ῥώμης, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Λευτικοῦ."

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πρὸς εὐχὴ σεαυτοῦ.

8. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.

9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους

ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

10. Τοῦ αὐτοῦ "Ὀμιλία ἰδ' κατὰ μεθύντων."

11. "Σχόλια εἰς τὸν λόγον τοῦ μεγάλου Γρηγορίου Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα."

12. Τοῦ αὐτοῦ Ἀκέφαλον.

*Αρχ...ἐπῆξε καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

13. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

14. Σημειώματα διάφορα.

Περὶ μνηῶν, περὶ ῥητορικῆς, περὶ μιλίων, καὶ "δύο, πότερον, τῷ μικρῷ ἢ τῷ μεγάλῳ γραπτέον" κτλ.

15. "Στίχοι ἠρωελεγεῖοι εἰς τὸν Νικόλαον Μαυρογέννην αὐθέντην τῆς Βλαχίας."

16. "Ἰαμβικὸν στίχοι εἰς τὸν αὐτόν."

† 17. "Εἰς τὸν ἅγιον νέον Κοσμᾶν."

18. "Μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα."

19. Ὀμήρου Ἰλιάδος Α καὶ μέρος τοῦ Β (κολ.).

*Ἀπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 6, 11 καὶ 14 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2937. 263. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

Δανιὴλ Κεραμέως τοῦ Πατμίου Ἐξηγήσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφεῖς.

α'. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους καὶ Κατὰ μεθυσάντων ὁμιλ. ιγ'.—β'. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον, Πρὸς Νικοκλέα, Εὐαγόρου ἐγκώμιον, Πλαταϊκός, Παναθηναϊκός.—γ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐπιστολαί, Λόγος καθ' Ἑλλήνων.

—δ'. Πλουτάρχου Νέρων (ι).—ε'. Δημοσθένους Ὀλυμπιακός α', β', γ', Φιλιππικός α', γ'.—ς'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.—ζ'. Ξενοφώντος Ἀπομνημονευμάτων βιβλ. δ'.—η'. Φωτίου Ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας.—θ'. Βασιλείου Σελευκείας Λόγοι.

2938. 264. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.

Δανιὴλ Κεραμέως τοῦ Πατμίου Ἐξηγήσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφεῖς.

α'. Ἐπιστολαί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, λακωνικά, Ἀριστοτέλους, Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου, Ἀρισταίνετου κτλ.—β'. Συνεσίου Φαλάκρας ἐγκώμιον, Λόγος περὶ βασιλείας.—γ'. Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου Τετράστιχα εἰς τὴν παλαιὰν γραφήν.—δ'. Θεμιστίου Περὶ φιλίας.—ε'. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, Πῶς δεῖ χρῆσθαι τῇ ἀκοῇ.—ς'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περὶ ἱεροσύνης.—ζ'. Διβανίου Λόγοι πρὸς τοὺς Ῥώμης. Μελέτη γ' "Ἐχων τις γυναῖκα."—η'. Γρηγορίου πρεσβυτέρου Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—θ'. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

Ἐν τέλει Παρὰ Γρηγορίου ἱεροδιακόνου Πατμίου Κανᾶ ἐγράφηθ.

2939. 265. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Κανόνες διάφοροι.

2. "Κανὼν εἰς τὴν ὑπερυγίαν Θεοτόκον κατὰ πασῶν σχεδὸν τῶν αἱρέσεων· εὑρομεν δὲ αὐτὸν τυπικᾶς γεγραμμένον κατὰ τὸ ἀφκε' σωτήριον ἔτος, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου, ζγ' διὰ τυπογράφου Κοινάδου καὶ ἐπιγράφεται τῷ κανόνι ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ."

Τὸ ἐντυπον βιβλίον, ἐξ οὗ ἀντεγράφη ὁ κανὼν, λείπει παρὰ τε τῷ Βρετῶ καὶ τῷ LEBRAN. Ἔπονται φίλλα τινὰ ἄγραφα.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α'. Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος.—β'. Γνωμικὰ δίστιχα.—γ'. Γνωμικὰ μονόστιχα.

4. Νείλου τοῦ ὀσίου Γνώμαι κεφαλαιώδεις.

5. "Βασιλείου Μακεδόνος αὐτοκράτορος Ῥωμαίου Παραίνεσις ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα τὸν σοφόν."

6. "Θέματα ἕξ τῶν εἰδῶν."

Ἠγείται τὸ "κοινὸν" καὶ ἔπεται τὸ "Ἑλληνικόν," λείπον πολλακίς.

7. Λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένῳ.

α'. "Λογίδριον ἐπιτάφιον."—β'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.—γ'. Εἰς τὸν ἀκάθιστον ἕμνον.—δ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

8. Τύποι ἐπιστολῶν.

Τὰ ἑπ' ἀρ. 1, 3, 4 καὶ 5 μετὰ διαστήχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2940. 266. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἀνωνύμου Φυσικὴ ἀκρόασις μετὰ προδιόκησεως.

*Αρχ. ἢ προδιόκησις· τῶν ὅσα θηράσιμα πέφυκε τοῖς ἀνθρώποις καλά.

Ἐν τέλει· Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκρόασις βιβλίων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλή καὶ χάρις ἀπειρος. Ἐγράφη δὲ ὑπὸ ἐλαχίστου ἐν σπουδαίῳ Κριτίου ἔτει αψζ^ω, ἰαμηλιῶνος ε' ἰσταμένου (=1707).

2941. 267. Χαρτ. 8. XIX.

“Στοιχεία Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας,

ὑπὸ νεωτέρων συνεραισθέντα καὶ εὐτάκτως συντεθέντα καὶ ἐπαυξηθέντα πλουσίως παρὰ τοῦ πανιεροσοφολογιωτάτου Φιλαδέλφιας κυρίου Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1806.”

2942. 268. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 344).

Ι. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι καὶ ἐπιστολαί.

α' (φ. 1 α). Εἰς Βαρλαάμ τὸν μάρτυρα.—β' (φ. 4 β). Εἰς Γόρδιον.—γ' (φ. 15 β). Περὶ νηστείας.—δ' (φ. 29 β). Περὶ νηστείας.—ε' (φ. 39 α). Περὶ φθόνου.—ς' (φ. 49 α). Λόγος ἀκέφαλος. Ἄρχ...κτῆσει τῶν παίδων, παιδοτροφίας μεριμνα' γυναικὸς φυλακῆ οἴκου ἐπιμέλεια. Τέλ. (κολ.) ὄρους δὲ ἑαυτῷ τιθέντος πρὸς ἐκκλίσιν τοῦ κακοῦ, καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ συνεργίαν εἰς τελείωσιν τῶν σπουδαζομένων ἐπιζητοῦντος...—ζ' (φ. 52 α). Εὐλογία καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀρκοκρατίῳ.—η' (φ. 56 α). Ἐπισκόποις δυτικοῖς συνοδικῇ.—θ' (φ. 57 β). Παρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ.—ι' (φ. 59 α). Παλλαδίῳ καὶ Ἰννοκεντίῳ.—ια' (φ. 59 α). Τοῖς πρεσβυτέροις Σαμοσάτων.—ιβ' (φ. 59 β). Τῷ Σαμοσατέων κλήρῳ.—ιγ' (φ. 61 α). Τῇ βουλῇ Τυάνων.—ιδ' (φ. 62 α). Τοῖς Σαταλεῦσι πολίταις.—ιε' (φ. 63 α). Μονάζουσιν.—ισ' (φ. 64 α). Πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα.—ις' (φ. 66 β). Οὐρβικίῳ μονάζοντι.—ιη' (φ. 67 α). Τῷ αὐτῷ.—ιθ' (φ. 68 α). Λεοντίῳ σοφιστῇ.—κ' (φ. 69 α). Τῷ αὐτῷ (κολ.).—κα' (φ. 70 α). Μαξίμῳ φιλοσόφῳ περὶ τῶν πονημάτων Διονυσίου.—κβ' (φ. 72 α). Μαξίμῳ παραμυθητικῇ.—κγ' (φ. 73 β). Μαξίμῳ σχολαστικῷ.—κδ' (φ. 74 β). Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ Ἀντιοχείας.—κε' (φ. 76 α). Νεκταρίῳ περὶ τοῦ πρεσβυτερίου.—κς' (φ. 79 β). Πρὸς τὴν ὁμόθυγα Νεκταρίου παραμυθητικῇ ἐπὶ τῷ παιδί.—κζ' (φ. 81 α). Πατρὶ σχολαστικοῦ παραμυθητικῇ.—κη' (φ. 83 α). Παραμυθητικῇ. Ἄρχ. Εὐχῆς ἀξιῶν ἡν.—κθ' (φ. 84 α). Ἀβουργίῳ.—λ' (φ. 84 α). Τῷ αὐτῷ.—λα' (φ. 84 β). Τῷ αὐτῷ.—λβ'. Ἀρματίῳ τῷ μεγάλῳ.—λγ' (φ. 86 α). Ἀρυνθαίῳ.—λδ' (φ. 86 α). Ἀταρβίῳ.—λε' (φ. 87 β). Τῷ αὐτῷ.—λς' (φ. 88 α). Βίκτορι στρατηλάτῃ.—λς' (φ. 89 α). Εὐσταθίῳ ἱατρῷ.—λη' (φ. 89 β). Εὐλακίῳ.—λθ' (φ. 90 α). Ὀριγένει.—μ' (φ. 90 β). Σωφρονίῳ μαγίστρῳ.—μα' (φ. 92 α). Τῷ αὐτῷ Εὐμαθίῳ ἐνεκεν.—μβ' (φ. 92 β). Μοδέστῳ ὑπάρχῳ.—μγ' (φ. 93 α). Τῷ αὐτῷ.—μδ' (φ. 94 α). Τῷ αὐτῷ.—με' (φ. 94 β). Ἰοβίνῳ κόμητι.—μς' (φ. 95 α). Τερεντίῳ κόμητι.—μς' (φ. 98 β). Τῷ αὐτῷ περὶ τοῦ ὁμοουσίου.—μη' (φ. 101 β). “Διακόναν θύγατρα Τερεντίου κόμητος, περὶ πίστεως.”—μθ' (φ. 102 β). Τραϊανῷ.—ν' (φ. 103 β). Τῷ αὐτῷ.—να' (φ. 104 α). Ὀλυμπίῳ.—νβ' (φ. 104 β). Τῷ αὐτῷ.—νγ' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νδ' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νε' (φ. 105 α). Τῷ αὐτῷ.—νς' (φ. 106 β). Πασωίκῳ ἱατρῷ.—νς' (φ. 107 α). Μελετίῳ ἀρχιερωῶ.—νη' (φ. 107 β). Κηνσίτορι.—νθ' (φ. 108 β). Τῷ αὐτῷ.—ξ' (φ. 109 β). Κανδιδιανῷ.—ξα' (φ. 110 β). Καλλισθένει.—ξβ' (φ. 112 α). Περγαμίῳ.—ξγ' (φ. 113 α). Παλλαδίῳ.—ξδ' (φ. 113 β). Φιλαργίῳ Ἀρκηνῷ.—ξε' (φ. 114 α). Φαλερίῳ.—ξς' (φ. 114 β). Φιρμίνῳ. Ἄρχ. Καὶ σπάνιά σου τὰ γράμματα.—ξς' (φ. 115 α). Ἐπερεχίῳ.—ξη' (φ. 115 β). Μαρτινιανῷ.—ξθ' (φ. 118 α). Μαγνητιανῷ.—ο' (φ. 118 β). Ἀντιπάτρῳ ἡγεμόνι.—οα' (φ. 119 α). Ἀντίπατρος Βασιλείῳ.—οβ' (φ. 119 α). Ἠγεμόνι Νεοκαισαρείας.—ογ' (φ. 119 β). Ἠγεμόνι.—οδ' (φ. 121 β). Κανονικαῖς.—οε' (φ. 124 α). Πρὸς Θεοδώραν κανονικῆν.—ος' (φ. 125 α). “Πρὸς Ἐλευθέραν.” Ἄρχ. Τέχνη τις ἐστὶ περιστρωῦν.

2 (φ. 126 α). Πλουτάρχῳ Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

3 (φ. 128 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ πότερον

τὰ τῆς ψυχῆς ἢ τὰ τοῦ σώματος πάθη χεῖρονα.”

4 (φ. 131 α). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τύχης.”

Ἄρχ. Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία.

5 (φ. 135 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς τύχης.”

Ἄρχ. Αἱ πολλοὺς πολλὰκις ἠγωνισμέναι.

6 (φ. 152 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς.”

Λόγος Α' καὶ Β'.

7 (φ. 184 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι.”

8 (φ. 197 β). Τοῦ αὐτοῦ “Πότερα τῶν ζῶων φρονιμώτερα τὰ χερσαῖα ἢ τὰ ἐνδρα.”

9 (φ. 247 β). “Τοῦ αὐτοῦ Πλουτάρχῳ Ἐπτὰ σοφῶν συμπόσιον.”

10 (φ. 280 α). Λουκιανῷ “Ζεὺς ἐλεγχόμενος.”

11 (φ. 287 β). Τοῦ αὐτοῦ “Δὶς κατηγορούμενος ἢ δικαστήρια.”

12 (φ. 307 β). Τοῦ αὐτοῦ “Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιστεῦν διαβολῆν.”

13 (φ. 319 β). Τοῦ αὐτοῦ “Πρὸς ἀπαίδετον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον.”

14 (φ. 332 α). Τοῦ αὐτοῦ “Φιλόπατρις ἢ διδασκόμενος.”

Τὰς ὑπ' ἀρ. 2—9 ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιλαμβανομένας πλουταρχείους συγγραφὰς ἀνέββαλεν ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΒΕΡ-ΝΑΡΔΑΚΗΣ διὰ τὴν παρὰ Teubner ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐκδοσὴν τῶν Ἠθικῶν. Ἴδε ὅσα γράφει περὶ τοῦ κώδικος ἐν Plutarchi Chaeronensis Moralia. Lipsiae. Teubner 1888. Τόμ. Α' σ. XII, XLVIII κ. ε.

2943. 269. Χαρτ. 8. XVIII.

Ι. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς τοὺς νέους

ὄπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγῳ.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρὸς εἰς σεαυτῷ.

4. Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.

5. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια.

6. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

7. “Παραδείγματα Γεωργίου Κορέσση Εἰς διαφόρους συμβαλλόμενα.”

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2944. 270. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον

ἐκ διαφόρων ποιητῶν.”

Κεφ. Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, Εἰς ἀλήθειαν κτλ.

2. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

3. Κανόνες διάφοροι.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Περὶ προσευχῆς.—β'. Εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.

5. "Ιγνατίου τοῦ εὐλαβεστάτου σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Παραίνεσις τοῖς νέοις κατὰ στοιχεῖον." Ἐν τέλει Ἰόνος Νεκταρίου ἱεροδιακόνου Πελοπονησίου ἐκ χώρας Δημητρίδης, αψμζ' Μαΐου ιδ' (=1747) ἐν Βουκουρεστίῳ.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Εὐτρόπιον.

7. "Ὁ κανὼν τῶν Θεοφανείων" ἀτελής.

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2945. 271. Χαρτ. 8. XVIII.

Ἰγυεινὴ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Τὰ πρῶτα κεφάλαια "Περὶ μακροβιότητος καὶ εὐεξίας τοῦ ἀνθρώπου," "Περὶ ἀέρος," "Περὶ βρωμάτων καὶ ποτῶν." Ἐν τέλει "Σημείωσις περὶ πανώλης" καὶ Συνταγαί.

2946. 272. Χαρτ. 8. XVII.

1. "Εἰς τὰ ὀκτὼ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως διαλέξεις, ζητήματά τε καὶ θεωρήματα."

Προηγείται Προοίμιον, οὗ ἡ ἀρχὴ Συλλήβδην περὶ πάσης τῆς περιπατητικῆς φιλοσοφίας εἰπεῖν. Ἐν τέλει Σύνθεσις τοῦ λογικώτατου καὶ σοφωτάτου μεγίστου εροδιδασκάλου Κυρίου Κυρίου Ματθαίου Τυπάλδου τοῦ ἐκ Κεφαληνίας.

2. Τοῦ αὐτοῦ (;) "Εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους

βιβλία περὶ οὐρανοῦ" Διαλέξεις.

Προτάσσονται "Περὶ τινων ὠδε προλεγόμενων. Ζήτημα α^ο. Τίς ὁ σκοπὸς ταύτης τῆς πραγματείας." Ἀρχ. Περὶ τοῦ σκοποῦ ταυτησὶ τῆς πραγματείας διαφωνία πολλὴ παρὰ τοῖς ἐξηγηταῖς φαίνεται· πολλῶν γὰρ πολλὰ λεγόντων, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὑπολαμβάνει.

Ἐν τέλει Σχήματα τῶν ἡλιακῶν συστημάτων (Τυχωνικόν, Ἡμιτυχωνικόν, Πτολεμαϊκόν, Αἰγυπτιακόν, Πλατωνικόν, Κοπερνιακόν).

3. Τοῦ αὐτοῦ (;) "Διαλέξεις καὶ θεωρήματα

εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς πραγματείαν."

Ἀρχ. Τῷ καλλίστῳ τῆς φυσικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀπάσης.

Ἐν τέλει Ζαχαρίας ὁ Σένεκας ὁ Κυπρέος καὶ μέγας λογοθέτης τῆς ἀρχιεπίσκοπῆς καὶ πάσης Κύπρου, καὶ πρῶειν, καὶ δραγομάνος τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν. Ἐν, Ἐνετίσιν 1680 Σεπτεμβρίου α^ο· νῦν δὲ ξένος καὶ ἐλάχιστος καὶ ταπηνός.

2947. 273. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου "Τετραστίχα ἱαμβικά καὶ ἠρωελεγεία εἰς τα κεφαλαιώδως ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ γραφῇ."

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α'. Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—β'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—γ'. Εἰς Καισάριον.—δ'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

"Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

*2948. 274. Χαρτ. 8. XVII.

1. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

2. Φαλαρίδος Ἐπιστολαί.

3. Ἀνωνύμου Ἐπιστολὴ "Σοφωτάτῳ

κυρίῳ Ἰωάννῃ Ματθαίῳ τῷ Καρυοφύλῳ."

Ἀρχ. Ὁ τῆς δεσποτείας σου ἐμπροσθεν.

4. Σωσιπάτρου Ἐπιστολὴ Τερπάνδρῳ.

5. Ἀνωνύμου Ἐπιστολὴ "Γεωργίῳ τῷ ἡγουμένῳ."

6. Ζωσιμά Ἐπιστολαί.

α'. "Γαβρήλῳ τῷ Φιλαδελφείας."—β'. "Σαθανάτῳ" (κολ.).

7. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες ἱαμβικοὶ γ'.

8. "Ἀρχὴ συν Θεῷ περὶ τῆς ἀλφαβήτου τὸ πῶς συνέστηκεν ἐξ ἀρχῆς."

9. "Λεξικὸν κατὰ αββ^{ον} καὶ ἐρμηνεία τῶν βοτάνων."

Ἀρχ. Ἀείζων τὸ ἀμάραντον, Ἀκαλύφη, ἡ κνίδη.

10. "Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων."

11. "Περὶ ἐλέου καὶ οἴνου καὶ μέλιτος."

12. "Τῶν ἰβ' πολυτίμων λίθων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ὄχρα."

13. "Τῶν ἰβ' ἀνέμων τὰ ὀνόματα καὶ τῶν τόπων αὐτῶν."

14. "Περὶ ἐλεγείου στίχου· τὰ δὲ ἐλεγεῖα λιγυρῶς."

15. "Πόθεν ἐκλήθη ἐλεγεῖον."

16. "Λέξεις τῶν ψαλμῶν" κατ' ἀλφάβητον.

17. "Λέξεις τῶν ᾠδῶν" τοῦ Ψαλτηρίου.

18. "Ἐκλογὴ τῶν θεοπνευστων γραφῶν

πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος."

19. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Ἀρχ. Ἐρώτ. Ἐδοξε τισὶν ὅτι δυνατὸν ἐστὶ φεύγοντα τινὰ ἀπὸ θανατικοῦ αὐ τῶπου εἰς ἕτερον τόπον διασωθῆναι ἐκ τοῦ θανάτου. Ἀπόκρ. Ὁ τῶν θυματικῶν λόγος καὶ τὸ τούτων μυστήριον βαθὺ καὶ δυσκατάληπτόν ἐστι...

20. "Προοίμιον εἰς τὸ Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν."

21. Ἀκέφαλος λόγος καὶ πραγματεία.

Κοσμεῖται ὑπὸ σχημάτων.

22. "Ἀριστοτέλους τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τὸ α^ο" (κολ.).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 7 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην. Ἡ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 ἀραιά, περιοριζομένη μόνον εἰς τινὰς λέξεις.

2949. 275. Βομβ. 8. XIII.

"Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπικῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν μετενεχθεῖσα πόλιν διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ, μονῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα."

Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ ταπεινοῦ ἱερέως καὶ ἀμαρτωλοῦ Μιχαήλ τοῦ Ταγκρεῖ ἐπὶ 5 ψοά' ἔτους (=1263).

2950. 276. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.

2. "Κανὼν ἱκετήριος εἰς τοὺς ἁγίους μέγαν Θεολόγον, Ἀθανάσιον καὶ Χαλαλάμπην."

3. "Γνώμαι μονόστιχοι κατά στοιχείων ἐκ διαφόρων ποιητῶν."
Τὰ πρῶτα κεφάλαια Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας, Εἰς ἀλήθειαν κτλ.
4. Κάτωνος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικά κατὰ μετάφρασιν Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.
5. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεις κεφαλαίων παραινετικών.
6. "Γαβρίου Ἑλληνος Τετράστιχα."
7. "Δημοφίλου Ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν."
8. "Πυθαγόρου Χρυσὰ ἔπη."
9. "Παραδείγματα Γεωργίου Κορέσση Εἰς διάφορα συμβαλλόμενα."
10. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα.
11. Τοῦ αὐτοῦ Διάφορα ἄλλα ποιήματα.
12. Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήθεια.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—12 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

2951. 277.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον.
"Ἀρχ. Α. ἀντι τοῦ ω χρυσάσων ἀντι χρυσώσων. τίθεται δωρικῶς ἐν γεν. πληθ. ἀπλοῦν ἀν χωρὶς τόνου ἢ μὲ περισπωμένην ἀν. α. ἀντι τοῦ ε, δωρικῶς λαμβάνεται. οἶον αἶτε ἀντι εἶτε. ἀ ἀντι τοῦ ἦ ἄρθρου, δωρικῶς. ἔ ὀπου ἀντι ἦ. ἀα, σύστημα ὕδατος, Ἡσύχιος." Ἐπονται αἱ λέξεις ἀάτος, ἀάβακτος, ἀαγῆς, ἀαδα κτλ. Τελευτᾶ μετὰ τὴν ἐρμηνείαν τῶν λέξεων ὠτακουστῶ, ὠτακουστής, ὠτᾶν, ὠτᾶριον, ὠτε, ὠτειλή, ὠτικὸς καὶ ὠτεγγύτης, ὠτογγλύφης, ὠτὸς ἢ ὠτος διὰ τῶν ἐξῆς: Ωψ: ὄφθαλμὸς καὶ θεωρία προσώπου καὶ τὸ πρόσωπον: ὠψοπόνος: μάγειρος. ὠώδης: ὠοειδής.

2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Περιέχονται ἐξηγήσεις μετὰ Πίνακος ἐν ἀρχῇ δηλοῦντος τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐν αἷς ἀναγνωστέοι οἱ Ἀπόστολοι.

2952. 278.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀνωνύμου Γραμματικῆ.
"Ἀρχ. Περὶ τοῦ τί ἐστὶ Γραμματικὴ καὶ εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα. Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη τοῦ ὀρθῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ γράφειν διδακτικῆ."
2. "Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου] δραγομένου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Περὶ συντάξεως."
3. "Ἐτέρου τινὸς Ἀνωνύμου Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν."
"Ἀρχ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τῆς γραμματικῆς τσαυτὰ εἰρήσθω ἡμῖν.

2953. 279.

Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

"Γραμματικὴ τοῦ Δασκάρως."

2954. 280.

Χαρτ. 8. XVIII.

- Κωνσταντίνου Δαπόντε Ὕμνοι καὶ ψῆδαί.
α'. "Τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονο-

Η.

μασθέντος **Καισαρίου** Ὕμνοι εἰς τὴν πανύμνητον Θεοτόκον."
—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ὠδάριον."

"Ἀρχ. Μιχαὴλ μεγαλοουργέ,
τῶν ἀγγέλων ἀρχηγέ.

—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριήλ."
—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα."
—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἅγιον Ῥηγῖνον."

"Ἀπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. β' εἰς στίχους πολιτικούς.

2955. 281.

Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱεροδιακόνους κυρίου κῦρ **Μακαρίου** [τοῦ Πατμίου] Ἐκθεις ῥητορικῶν τινῶν κανόνων, ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ἀπανθισάμενος, εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν τοῖς φιλόλογοις προσήκεν."
Ἐτυπώθη ἐν Βενετία τῷ 1755. Ἰδ. ΣΑΘΑ Νεοελ. φιλολογία σ. 441.

2. "Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν"
ῥητορικὴ εἰς κεφ. ιβ'. "Ἀρχ. Μέλλουσιν ὑμῖν ὁμιλίαν συγγράφειν (ἢν διδαχὴν εἰώθαμεν λέγειν), πρῶτον.

2956. 282.

Χαρτ. 16. XVIII.

"Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον Προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή, Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

2957. 283.

Χαρτ. 16. XVIII.

"Τέχνη ῥητορικὴ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ παραδείγματα εἶναι ἀπὸ ταῖς διδασκαίαις τοῦ ἱεροδιδασκάλου **Μηνιάτη**. Συντεθεῖσα παρὰ **Βικεντίου** τοῦ **Δαμοδοῦ** δαφνοφόρου ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκθ' κατὰ μῆνα Ἰανουάριον."
Ἐξεδόθη τύποις ἐν Βενετία τῷ 1759. Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογία Μέρ. Β', ἀρ. 115.

2958. 284.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινοῦ Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται. Καὶ περὶ ἀντιστοίχων. Τινὲς λέγουσι ὅτι τοῦ **Πτωχοπροδρόμου** κῦρ **Θεοδώρου** υπάρχουσιν, οἱ καὶ μάλον ὡς οἶμαι ἀληθεύουσιν."
2. "Περὶ συντάξεως **Δαμασκηνοῦ** ἀρχιερέως [τοῦ **Στουδίτου**]."

Ἐν τέλει Ἐίληφεν τέρμα τὰ τῆς συντάξεως ῥήματα ὠδε τῇ χειρὶ Ἰωσήφ ἱερομονάχου. Ἐτους δ'ρκ' μινῆ Ἀπριλίῳ εἰς τὰς 5' (=1602).

3. Κλίσις τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.
4. Λεξιλόγια ἦτοι ἐρμηνεῖα λέξεων κανόνων.
5. Τύποι τῶν ῥημάτων ἐν παραδείγμασι.
6. Περὶ ἐπιρρήματος καὶ ἄλλα γραμματικά.
7. "Περὶ συντάξεως τῶν προθέσεων."
8. "Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων... **Δασκάρως**."
Ἄτελές. "Ἐπονται δὲ φύλλα ἄγραφα."
9. "Παράφρασις τῶν γνωμῶν **Κάτωνος** τοῦ Ῥωμαίου ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ **μεγάλου λογοθέτου**."
Ἄτελές.

34

2959. 285.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Γνώμαι ἔμμετροι (ἀκέφαλοι).

2. Φωκλίδου Στίχοι

μεθ' ἑρμηνείας ἐπομένης εἰς ἕκαστον στίχον.

2960. 286.

Χαρτ. 4. XVIII.

1. Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων Νομοκάνων.

Ἀφιεροῦνται εἰς Παρθένιον οἰκουμενικὸν πατριάρχην (τὸν Β') δι' ἐπιστολῆς ἐπομένης εἰς τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακα τῶν περιεχομένων. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστολὴν "Λόγος προοιμακὸς τῆς παροίσης βιβλίου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν πόλεων" καὶ εἶτα "Πρόλογος τῆς παροίσης βιβλίου τῆς συντασσομένης ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων." Αὐτὸς δὲ ὁ νομοκάνων διήρηται κατ' ἀλφάβητον, καὶ ἀρχεται ἐν τῷ Α στοιχείῳ διὰ τοῦ κεφ. "Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐὰν ἐπιστραφῶσι πῶς νὰ εἰκονομηθῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, κεφάλαιον α'." Κεφ. τελ. ἐν τῷ Ω "Περὶ ὠρειῶν ποιοὶ λέγονται κεφ. β'."

"Ἔστι δὲ ἡ ἄλλως λεγομένη Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων, περὶ ἧς ἴδ. ZACHARIAE V. LINGENTHAL ἐν Deffner's Archiv für mittel- und neugriechische Philologie. Athen. 1880 σ. 222 κ. ε. Ταύτης ἐξέδωκεν ἐκ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν τὸ Εὐρετήριο καὶ τοὺς προλόγους ὁ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας. Τόμ. Γ' σ. 129—225.

2. "Περὶ τῶν ἱερατικῶν [καὶ κοσμικῶν] ἀξιωματίων."

3. Τύποι διαζυγίων καὶ ἐπιστολῶν.

4. Τινὰ περὶ παραδείσου.

Ἐν τέλει· Οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε τοῦ γράψαντος τὴν βίβλον ταύτην Μακαρίου ἀρχιερέως τοῦ Μιτυληναίου, ἐν ἔτει σωτηρίας αψη' ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1708).

5. Νεοφύτου Β' Κωνσταντινουπόλεως

Πρᾶξις συνοδικῆ περὶ διαφορῶν γαμικῶν κεφαλαίων.

"Ἀρχ. Νεόφυτος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Ἐν τέλει· ζριθ' μηνὶ Μαΐῳ ἰνδικτικῶνος θ'ῆ'. Τέλ. Θεοφάνης ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. Ἐπονται δ' αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συνυπογραψάντων ἐπισκόπων.

Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ ΡΑΛΛΗ-ΠΙΟΤΑΗ (Σύνταγμα κανόνων Τόμ. Ε' σ. 156 κ. ε.) καὶ ΓΕΔΕΩΝ (Κανονικαὶ διατάξεις, ἐπιστολαὶ, λύσεις, θεσπίσματα τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1889. Τόμ. Β' σ. 74—77).

2961. 287.

Χαρτ. 4. XVI.

1. "Στίχοι γραμματικῶ τοῦ βιβλίου βαρβάρου (γρ. Βαβρίου)."

Περιέχονται καὶ Αἰσώπειοι μῦθοι κατ' ἀλφάβητον μέχρι τοῦ μ γεγραμμένου ἐν χωλιαμβικοῖς τετραστίχοις.

"Ἀρχ. Ἀνδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λέων
καὶ τις λέωντι φησι τὴν ἰσχὺν βλέπει·
ἀλλ' εἰ λέοντες εἶπεν εἶδονσαν γλύφειν
πολλοὺς ἀνδρας οἶδες ἀνθρώπους λίθους.

Ἐπ' ἄλλοτρίοις πράγμασιν μὴ ἐπαίρεσθαι
Ἄλλοτρίοις πτεροῖσιν ἀμφιεσμένος
ἠῆχει κολοῖδς ὀρνέων ὑπερφέρειν·
πρῶτω δὲ δῶρον ἢ χελιδῶν ἠρπάκει
μεθ' ἦν ἅπαντες, εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

Εἰσὶ δὲ οἱ μῦθοι ποίημα Ἰγνατίου διακόνου. Ἰδ. κώδ. 1025 (160,13).—CAR. FRID. MUELLER Ignatii Diaconi Tetrasticha 58 etc. Kiel, 1886. KRYMBACHER Gesch. der byz. Litteratur s. 348.

2. Αἰσώπειοι μῦθοι καταλογάδην.

Περιέχονται 11 μῦθοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Κ καὶ 7 ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Λ.

"Ἀρχ. Κόραξ κρέα ἀρπάσας ἐπὶ τινος ἐκαθέσθη δένδρου· ἀλώπηξ δὲ τοῦτου θεασαμένη. Τέλ. Λύκος αἶγα θεασάμενος ἐπὶ τινος κρημνοῦ νεμομένην... ὁ δὲ ἔφη· ἄλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομῆν καλεῖς· σεαυτῷ δὲ τροφὴν πορίζεις.

3. Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη κατὰ τὸ τρέχον ἀρτίως 578 (=1582) δι' ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυροῦ Θεοδοσίου.

4. "Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθίκια."

5. "Ἡ γεγωνυῖα ὑποτύψεις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν."

6. Συμπληρώματα τοῦ Συντάγματος τοῦ Ματθαίου.

7. "Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ."

8. Νικητὰ Ἡρακλείας Ἀποκρίσεις

πρὸς τινὰ Κωνσταντίνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη.

9. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως

"Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων."

10. Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου

τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους, "Πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπίσκοπον Δυρραχίου τὸν Καζάσιλαν Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι."

11. "Μάρκω ἱερομονάχῳ Σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορρέμενα τοῦ Τυπικοῦ."

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα ξένα, ἐν οἷς περιέχονται α'. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολή.—β'. Ἀπόσπασμα τοῦ Λειωναρίου.—γ'. Εἰρηναίου Ἐξηγητῆς περὶ τῶν ἑξακισχιλίων ἐτών.—δ'. Ἑρμηνεία ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ψαλμοῦ 5' καὶ ια'.

2962. 288.

Χαρτ. 8. XVIII.

"Νομοκάνωνον

ἐν ᾧ περιέχονται ἅπαντες οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἀποστολικοί, συνοδικοί τε καὶ πατερικοί κανόνες, ἐξηγημένοι εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον."

"Ἀρχ. Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων... α' Ἐπίσκοποι νὰ χειροτονοῦνται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἐπίσκοπους. β'. Ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ διάκονος καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί... Μένει ἀτελής ὁ κώδιξ ἐν τῷ "Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν λειτουργῇ μόνος του. οα' Συμειὼν Θεσσαλονίκης" διὰ τῶν λέξεων· ἔξωθεν μὲν λέγουσι κέλευσον, ἔσωθεν δὲ ψάλλουσι γυρώθεν τῆς ἀγί...

2963. 289.

Χαρτ. 8. XVIII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. κς' μετὰ πίνακος ἀκριβοῦς τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α' "Περὶ κριτοῦ ἦτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆ καὶ νὰ μὴν πιστεῖη λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ." Κεφ. κς'. "Τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τοῦ λόγου

τῆς Κοιμήσεως αὐτοῦ." Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ἐγγράφῳ δια χειρὸς εὐτελοῦς τινὸς καὶ ῥακεν-δίτου Συμεὼν μοναχοῦ...αψλδ' (=1734) Ὀκτωβρίῳ ἰ.

2964. 290. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 221).

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. 294. Κεφ. 1. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς καὶ να μὴ δὲν πιστεύῃ λογὸν τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ." Κεφ. 294. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰ πνευματικὸς ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν." Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη το πῶν νόμιμον δια χειρὸς καμοῦ Δημητρίου ἱερέως ἐκ πόλεως Μπαμπὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρύστρας ἐν ἔτη 1735, κατὰ μῆναν Ἀυγουστον εἰς τὰς 18.

2965. 291. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 51).

Νομοκάνων.

"Νομοκάνωνον ἐρρανισθὲν ἐκ τῶν τοῦ νόμου κεφαλαίων" ἀνευ διαρέσεως εἰς κεφάλαια. Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος λογισμοὺς ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθός.

2966. 292. Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων κεφ. φξ'.

Μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α'. "Τὰ ἰβ' ἀρθρα τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἀγίας καὶ ἀμώμου." Κεφ. φξ'. "Εὐχὴ λεγομένη παρὰ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων."

Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη ἐνιαχοῦ.

2. "Καθολικὸι κανόνες τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων."

Καὶ ἕτερα τίνα κεφάλαια κανονικά.

3. "Περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πράξις τοῦ ἐπισκόπου."

4. "Ἐτέρα πράξις ἀρχιερέως."

5. "Ἐρώτησις περὶ τῶν ἑπτὰ τάξεων τῆς ἱερωσύνης."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

6. "Περὶ τῆς ἱεράς προσευχῆς Συμεὼν Θεσσαλονίκης."

7. "Διάλεξις ἦτοι διάλογος τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου." Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

8. "Τί πράγμα εἶναι ἡ νηστεία."

9. "Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσιάρχων."

10. "Σύνοψις μαρτυριῶν τῆς ἀγίας γραφῆς

περὶ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν λατινικῶν αἰρέσεων ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν."

11. "Μαρτυρία ἐκ τῆς ἀγίας γραφῆς

κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα προσφερόντων."

12. Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

"Περὶ τῆς τῶν Φράγκων αἰρέσεως καὶ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς. Οὗτος ἐστὶν ὁ ὀνομασθεὶς Ταράσιος σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἡγιασμένος."

13. "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θεῶν πατέρων

περὶ πίστεως καὶ κατὰ λατίνων."

14. "Τοῦ Χρυσοστόμου Ἐκ τοῦ λόγου τῆς Κοιμήσεως αὐτοῦ."

2967. 293.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Νομοκάνων.

Εἰς βιβλία τρία, ὧν τὸ α' περιέχει κεφ. σλα', τὸ β' κεφ. πλ' καὶ τὸ γ' κεφ. λη'. Τὸ α' κεφ. τοῦ α' βιβλ. "Περὶ τῶν ἀμνηθέντων τὸν Χριστὸν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως." Κεφ. λη' βιβλ. γ'. "Περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου φόνου."

2. "Ἐτερον νομοκάνωνον συνοπτικότερον

ἀπὸ διαφόρων κανόνων..." Μετὰ προοιμίου. Καὶ ἄλλοι τινὲς κανόνες.

Ἐν τέλει· Ἐγγράφῳ ἐν ἔτει ,ζρκε' μηνὶ Νοεμβρίῳ (=1617).

2968. 294.

Χαρτ. 8. XVII.

Νομοκάνων

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Κεφ. σν5' μετὰ πίνακος ἀκριβοῦς τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. α'. "Ματθαίου τοῦ νομοθέτου καὶ μοναχοῦ τοῦ πάνσοφωτάτου τοῦ Βλαστάρεως κεφάλαιον α". Πρέπει τὸν κριτὴν τούτεστι τὸν ἀρχιερέα νὰ μεμείται" κτλ. Κεφ. τελ. "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ἀνὴρ λείπει χρόνους ε' καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἑξωδὸν τὴν γυναῖκα του." Ἐπεται· "Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τὸν μετανοοῦντα."

2969. 295.

Χαρτ. 8. XVII.

Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Κεφ. σζα'. Ἐπιγράφεται· "Ἀρχὴ σὴν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἱεροῦ νόμου Ματθαίου τοῦ νομοθέτου ὡς ἡν ἱερομόναχος καὶ σοφώτατος, τὸ ἐπικληθεὶς Βλαστάρις." Κεφ. α'. "Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς" κτλ. Κεφ. σζα'. "Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἡ ἱερεὺς ἡ πνευματικὸς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν."

2970. 296.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Νομοκάνων.

Ἐν τίτλοις μ'. Ἀρχ. ἀπὸ τοῦ β' (ἀκεφ.)...ἢ ὡς διὰ τριῶν ποιῶν ἢ βάρους ἐπιτιθεῖς ἢ συνάπτων ἐν αὐτῷ τὶ οἰκοδόμημα ἰδιωτικὸν παρα κέλειςιν βασιλεῶν ὁ ὑπερβαίνων δι' αὐτοῦ καὶ μὴ διὰ τῆς πόρτας κεφαλικῶς τιμωρεῖται.—Τίτλ. γ'. Ζῆτει βιβλίον α' τῶν Βασιλικῶν περὶ τῆς ἀνωτάτου τριάδος.—Τίτλ. δ'. Περὶ ἐνοχῆς καὶ ἀγωγῆς, ζῆτει βιβλίον τῆς Βασιλικῆς νβ'.—Τίτλος λη'. περὶ βιαιῶν πραγμάτων ἀρπαγέντων καὶ περὶ ὀχλαγωγίας.—Τίτλ. λθ'. Περὶ διασεύσεων.—Τίτλος μ'. Περὶ ἀπελατῶν. Κυρίως ἀπελάτης λέγεται, ὅστις θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ἢ βουκολίων ὑποσύρει, ἢ ἀπὸ τῶν ἀγγελῶν, ἵππους· ὁ γὰρ βουὸν ἢ ἵππον πλανώμενον λαβὼν, οὐκ ἔστιν ἀπελάτης, ἀλλὰ κλέπτης· μέχρι δὲ δέκα προβάτων καὶ πέντε χοίρων καὶ ἵππου ἐνὸς ὁ ἀπελάτης γνωρίζεται· ἢ δὲ τιμωρία, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντίμων, ἐξορία ἢ ἀποκίνησις ὀφφικίου, ἐπὶ δὲ τῶν ἀτίμων, ἐξορία ἢ χειρὸς ἐκτομῆ, ἐὰν μετὰ σιδήρου ἀπελάσῃσι καὶ τρισεύσωσιν· ἅπασ γὰρ τολμησαυτες τοῦτο, τύπτονται· δεύτερον δὲ ἐξορίζονται, καὶ τρίτων, χειροκοποῦνται."

2. "Ἐκλογὴ ἀπὸ νομοκανόνων."

Ἀρχ. Ὁρισεν διὰ ταῦτα ἡ ἀγία σύνωδος μιδὲν ἑξήνε μοναστήριον οἰκοδομηὴν ἀνευ τῆς τοῦ ἐπισκόπου γνώμης ἢ βουλής.

3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας
 “Ἐπιστολὴ πρὸς μονάζοντα περὶ ἐνυπνιαζομένων.”
4. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας “Περὶ τῶν ἁγίων Θεω-
 φαφείων.”
5. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας “Ἐκ τῶν κανονικῶν αὐτοῦ
 ἀποκρίσεων.”
6. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας “Ἐκ τῆς πρὸς Βασίλειον
 ἐπιστολῆς.”
7. “Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Πρὸς Ἀμφιλόχιον
 Ἐπιστολαὶ περὶ τῶν ἐξαγορευόντων τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας.”
8. “Ἀπ’ ἐδῶ πάλιν ἔρχονται αἱ ἁμαρτίαι ἀπὸ τοῦ
 Ἀδάμ καὶ τῆς Ἑύας.”
9. “Ἐκ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κανόνων.”
10. Κανόνες πατέρων καὶ συνόδων.
11. “Οἱ ὑπόγραφαὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς διὰ
 κυναβάρεως.”
12. “Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παμφίλου
 ἐκ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν Ἀποστόλων, τοῦτέστιν ἐκ τῶν
 συνδικῶν αὐτῶν κανόνων, μέρος τῶν ὑπ’ αὐτοῦ εὐρεθέντων εἰς
 τὸ τοῦ Ὀριγένης βιβλιοθήκην.”
13. Ἐπιτίμια Ἀποστόλων, πατέρων καὶ συνόδων.
14. “Σεληνοδρομίον σὺν Θεῷ τῶν τριάκοντα ἡμερῶν
 τῆς σελήνης.”
15. “Τίτλος ἔταιρος περὶ ακριβίας τῶν γάμων.”
16. “Λόγοι πρὸς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεὸν,
 παρενετήκοι καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπόντας τὴν ὁδὸν τὴν στενήν.”
17. “Περὶ τῆς θείας λειτουργίας.”
18. “Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώ-
 σκειν λόγος ὠραίος.”
19. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῶ.

2971. 297. Χαρτ. 8. XVII.

1. **Μαθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν
 τῇ καθωμλημένῃ.**
 Κεφ. σιζε’. Προτάσσεται προοίμιον “Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρι-
 σκομένοις χριστιανῶσι λαοῖς ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ
 χαίρειν αἰεὶ” καὶ Πίναξ τῶν περιεχομένων.—Κεφ. α’. “Περὶ
 κριτοῦ τοῦ εἶναι” κτλ. Κεφ. σιζε’. “Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς” κτλ.
2. Τύποι γραμμάτων ἐκκλησιαστικῶν.
3. Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἰβ’ λίθων.
4. “**Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύτρου**
 εἰς τὸ ῥητὸν ὅπου λέγει Ὀνομά μου Κύριος καὶ δὲν τὸ ἐφανε-
 ρωσεν αὐτῶν.”
5. “Περὶ ἀρχιερέως πῶς κάμνη χρεία
 νὰ παραγγέλλη καὶ νὰ διδάξῃ ἐκείνον ὅπου νὰ κάμνη πνευ-
 ματικόν.”
6. Εὐχαὶ τινες.
 Νεωτέρα χειρὶ. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου
 πόντος τοῦ Κυπρίου ἐπὶ ἔτους ,ζριβ’ ἰνδικτικῶνος β’
 Δεκεβρίῳ ἰθ’ (=1603).
- 7 (ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ). “Κατὰ ἀλφάβητον

κατανικὰ (γρ. κατανυκτικὰ) Πρὸς τὸ Ὀ οὐρανὸν τοῖς
 ἄστροις ποιήμα Δέοντος τοῦ σοφοῦ.”

Ἄρχ.

Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου.

2972. 298. Χαρτ. 8. XVII.

1. **Μαθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν
 τῇ καθωμλημένῃ.**
 Κεφ. σιζγ’.—Κεφ. α’ “Περὶ κριτοῦ” κτλ.—Κεφ. σιζγ’.
 “Περὶ πῶς γράφει ὁ ἀρχιερεὺς τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας
 λείπη χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἔξοδος τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ.”
2. Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν, τῶν Ῥωμαίων καὶ
 Χριστιανῶν βασιλέων καὶ τῶν σουλτάνων.
 Μετὰ καὶ τῶν ἐτῶν τῆς πατριαρχίας ἢ βασιλείας ἐκάστου καὶ
 τῶν κυριωτέρων κατορθωμάτων ἐκάστου βασιλέως. Μέχρι τοῦ
 ἔτους ,ςπγ’ (=1575).

2973. 299. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.

1. **Μαθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων ἐν
 τῇ καθωμλημένῃ.**
 Κεφ. τζ’, προτασσομένου Προοιμίου “Τοῖς ἀπανταχοῦ” κτλ.
 καὶ Πίνακος τῶν περιεχομένων. Κεφ. α’. “Περὶ κριτοῦ τοῦ
 εἶναι” κτλ.—Κεφ. τζ’. “Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν
 ὁ ἄνδρας λείπη πέντε χρόνους” κτλ.
2. Εὐχαὶ τινες καὶ σημειώματα ἀτελῆ.

2974. 300. Χαρτ. 16. XVII.

1. “**Νόμιμον πᾶνει οφέλημων καὶ εκλεκτὸν**
 ἧς πατέρας πνευματικοῦς.”
 Περιλαμβάνεται Ἐξομολογητᾶριον, οὗ προηγούνται Συμβουλαὶ
 καὶ ὁδηγία εἰς πνευματικοῦς, καὶ “**Νομοκάνωνας ἔχων κανόνας**
κατ’ ἐπιτομήν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοῦ μεγάλου Βασίλειου
καὶ τῶν συνόδων” κεφ. σλη’.
 Ἐν τέλει Δοσίθεος ἱερομόναχος.
2. “**Αἰρότησης καὶ ἀποκρίσις αἱ πλήσται**
του αἰγιότατου πατριάρχου Ἀλεξάνδριαις κυρίου Μάρκου κεφά-
λεα διάφορα.”
3. “Περὶ μοναχῶν.”
4. “Περὶ τῆς τραπέζης.”
5. “**Συμειῶν Θεσσαλονίκης Λόγος.**”
 Ἀρχ. Πᾶς δὲ ἀφορισθῆς.
6. **Κανόνες.**

2975. 301. Χαρτ. 16. XVIII.

1. **Νομοκάνων**
 ἧτοι Ἐξομολογητᾶριον, προτασσομένων Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγιῶν
 εἰς πνευματικοῦς, ἐπομένων δὲ κανόνων σιβ’, ὧν α’ “Περὶ τῶν
 πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι καὶ τοῦ μὴ λέγειν ἕτερου πνευ-
 ματικοῦ.” σιβ’ “περὶ ὑψουμένης Παναγίας ἐὰν ἀπολεσθῇ τί
 χρὴ ποιεῖν.”
2. **Διάφοροι εὐχαὶ καὶ κανόνες.**
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη εἰς τοὺς χιλίους ἐπτακόσιους
 πενήντα ὀκτῶ Ἀπριλλίου πρώτη (=1758).

2976. 302. Χαρτ. 16. XVII.

- Νομοκάνων**
 ἧτοι Ἐξομολογητᾶριον, προτασσομένων Νουθεσιῶν καὶ ὁδηγιῶν

εἰς πνευματικούς καὶ Πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Κεφ. σλβ', ὦν α'. "Περὶ τῶν πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι," σλβ' "Εὐχὴ λεγομένη ὑπὸ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν..."

2977. 303. Χαρτ. 16. XVII.

Νομοκάνων

ἦτοι Ἐξομολογητάριον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Προτάσσεται ἐν ἀρχῇ Πίναξ (ἀκέφ.) καὶ ἔπονται Νουθεσίαι καὶ ὁδηγίαι εἰς πνευματικούς. Κεφ. ρ4ε', ὦν σφίζονται μόνον ροθ'. Κεφ. α'. "Περὶ τοῦ πτεῖ ὑσὸν ἀληθῶς πνευματικοί."

2978. 304. Χαρτ. 16. XVII.

1. Νομοκάνων

ἦτοι Ἐξομολογητάριον, ἀκέφαλον. Ἐν ἀρχῇ Πίναξ ἀκέφαλος. Προτάσσονται Νουθεσίαι καὶ ὁδηγίαι εἰς πνευματικούς. Κανόνες σκβ', ὦν α'. "Περὶ τῶν πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι καὶ τοῦ μὴ λυεῖν ἐτέρου πνευματικοῦ κρίσιν," σκβ'. "Περὶ λήθης τοῦ ἱερέως μὴ ἔνωσιν γενέσθαι συνέβη καὶ ἐκάλυψαν κενὸν τὸ ποτήριον."

2. "Κυροῦ Μάρκου Ἀλεξανδρείας" καὶ "Τοῦ Ἀρμενοπούλου" Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Ἐν τέλει: Ἐν ἔτει ,ζρξγ' ἐν μηνὶ Ἰουλλίφ ι' (=1655). Συνεσταχωμένη μετὰ τοῦ χειρογράφου κώδικος εὔρηται ἐν τέλει ἔντυπος Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ.

2979—3065. 305—391. Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XVIII.

Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ.

3066. 392. Χαρτ. XVI—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.

3067. 393. Χαρτ. XV—XIX.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ἱλῆς.

3068. 394. Χαρτ. XV—XVIII.

Φάκελος

περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα διαφόρου σχήματος κωδίκων λειτουργικῆς ἕλης.

3069. 395. Χαρτ. 8. XIV.

"Τυπικὸν ἀκριβὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς

ἀκολουθίας ἀπὸ τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάβα καὶ ἐτέρων ἀθροισθὲν διαφόρων ἔχον καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ **μοναχοῦ κῦρ Μάρκου**, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ζητεῖται χωρίοις μεθ' ἐτέρων τινῶν ἀναγκαίων σημειώσεων."

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται Πίναξ. Ἐν τέλει: Χείρ Γρηγορίου Ἀλυάτου.

Ὁ κώδιξ κεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μονῆς.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ

3070. 1. Περγ. 8. XII. (φ. 299).
'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

1 (φ. 4 β). "Πίναξ ἐγὼ πέφυκα τῆσδε τῆς βίβλου."—
2 (φ. 5 α). "Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας."—3 (φ. 25 β).
"Περὶ ἐλεημοσύνης."—4 (φ. 45 α). "Περὶ ἀγάπης."—5 (φ. 59 α).
"Περὶ διδαχῆς καὶ νοθεσίας."—6 (φ. 70 α). "Περὶ ἀμαρτίας
καὶ ἐξαγορεύσεως."—7 (φ. 81 β). "Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
καὶ δόξης."—8 (φ. 88 β). "Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως."—
9 (φ. 100 β). "Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—10 (φ. 113 α). "Περὶ
ἀνδρείας καὶ ἰσχύος."—11 (φ. 121 β). "Περὶ ὄρκου."—12 (φ.
128 β). "Περὶ θανάτου."—13 (φ. 140 α). "Περὶ παίδων
ἀνατροφῆς."—14 (φ. 148 β). "Περὶ ἀκακίας καὶ μνησικα-
κίας."—15 (φ. 160 α). "Περὶ εὐχῆς."—16 (φ. 172 β). "Περὶ
μετανοίας."—17 (φ. 179 β). "Περὶ νηστείας καὶ σωφροσύνης."—
18 (φ. 184 β). "Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλη-
σίας καὶ τῶν θείων μυστηρίων."—19 (φ. 193 α). "Περὶ ταπεινο-
φροσύνης."—20 (φ. 198 β). "Περὶ ψυχῆς."—21 (φ. 202 β).
"Περὶ προνοίας."—22 (φ. 209 α). "Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας."—
23 (φ. 219 β). "Περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης."—24 (φ. 225 α).
"Περὶ ἀρρωστίας καὶ ἰατρῶν."—25 (φ. 231 α). "Περὶ γυναικῶν
καὶ κάλους."—26 (φ. 242 β). "Περὶ πλεονεξίας."—27 (φ. 250 α).
"Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας."—28 (φ. 254 β). "Περὶ ἀλα-
ξουσίας καὶ κενοδοξίας."—29 (φ. 260 α). "Περὶ φθόνου."—
30 (φ. 264 α). "Περὶ μίσους καὶ ἐχθρας."—31 (φ. 270 β).
"Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας."—32 (φ. 274 α). "Περὶ ὀργῆς καὶ
θυμοῦ."—33 (φ. 281 α). "Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρητῶν."—
34 (φ. 281 β). "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον."
(κολ.)

3071. 2. Περγ. 8. XIII. (φ. 226).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α'. Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα (ἀκέφ.).—β'. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.—
γ'. Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—δ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.
—ε'. Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ξαρ.—ς'. Εἰς τὴν
Πεντηκοστήν.

2. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.—β'. Εἰς τὰ Βαῖτα.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

4. Βίος τῶν ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ καὶ τῆς μητρὸς
αὐτῶν Θεοδότης.

5. Ἰακώβου Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

6. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμη-
μένων.

7. Διήγησις μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Μακαρίου Ἀλεξ-
ανδρείας.

8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἱστορία περὶ τῆς κηδείας
τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.—β'. Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ
Ἰούδα.

10. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

11. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος

"περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ
τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆ Βυρητῶ πόλει."

12. Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
Βαρνάβα.

13. Ἐκ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

15. "Θαῦμα ἐκ τινος ἱστορίας συντεθῆν
γενόμενον ἐπὶ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου."

3072. 3. Περγ. 8. XIII. (φ. 75).

Βαρσανουφίου Διδασκαλία.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. "Ἀρχ...λέσαι περὶ τούτου καὶ
ἐφοβούμην λέγων μὴ ποτε οὐ πιῶ. Τέλι. ἐν γεέννη τοῦ
πυρὸς τοῦ ἀσβέστου τὸ σημεῖον τοῦ ἀποβάλλοντος..."

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων περγαμηνῆς, ὧν τὸ
μὲν ἐξώτερον (XI αἰῶνος) περιέχει ὕλην ἐκκλησιαστικὴν, τὸ δ'
ἐσώτερον φαίνεται ἀνήκον εἰς τὸν αὐτὸν κώδικα.

3073. 4. Περγ. 8. XII. (φ. 171).

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι εἰς τὴν ἐξαήμερον θ'.

2. Γρηγορίου Νύσσης Περὶ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Πέτρον ἐν κεφαλαίοις λ'.

Τέλ. (κολ.)· πάλιν δὲ κατὰ προσθήκην δύναμις τις ψυχικὴ τοῖς ἀλόγοις ἐγγινομένη οὐδὲ αὐτὴ τοῦ τέλους ἐφήκεται...

3074. 5. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 244).

1 (φ. 1 α). “Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης

Ἰακώβῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων περὶ τῶν πράξεων καὶ περιόδων τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου αἰς καὶ ὁ αὐτοῦ συμπεριελήπτε βίος.”

2 (φ. 47 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος.”

“Ἀρχ. Αὕτη μὲν οὖν ἡ πλήρης τῆς ἀνωθεν χάριτος τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου ἐπιδημιῶν διήγησις. Τέλ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ δόξα κράτος τιμὴ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

3 (φ. 60 α). “Ἱστορία ψυχωφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα.”

3075. 6. Περγ. XI. (φ. 263).

1 (φ. 1 α). Μάρκου μοναχοῦ Λόγοι.

α' (φ. 2 β). “Περὶ νόμου πνευματικοῦ.”—β' (φ. 10 β). “Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιούσθαι.”—γ' (φ. 23 α). “Περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.”—δ' (φ. 42 β). “Διάλεξις πρὸς σχολαστικόν.”—ε' (φ. 57 β). “Συμβουλία νοὺς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.”—ς' (φ. 61 α). “Πρὸς Νικόλαον.”—ζ' (φ. 72 α). “Εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

Ἐν ἀρχῇ τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀκέφαλος. “Ἀρχ... μένοις καὶ τελείοις ἐστί. Ἐν τέλει ἐκάστου τῶν λόγων στιχομετρικὴ σημείωσις. Ἡ ἐν τέλει τοῦ εἰς τὸν Μελχισεδέκ ἔχει ὄδε· Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου εἰς τὸν Μελχισεδέκ στίχοι χ' ὁμοῦ στίχοι β,ω. Λόγος ἐστὶ παρὰ τοῖς μονάζουσιν, ἦγον ἀσκηταῖς, φάσκων ὅτι πάντα πώλησον καὶ Μάρκον ἀγόρασον. Ὅμοῦ λόγοι η' στίχοι β,ω'.

2 (φ. 82 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

“Ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης ἐπιστολῆς εἰς τὸ ῥητὸν τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν.”

3 (φ. 89 α). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

4 (φ. 240 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

5 (φ. 249 α). Γρηγορίου Νύσσης Περὶ νηστείας καὶ πτωχοτροφίας.

6 (φ. 257 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

“Ὁμιλία λεχθεῖσα μελλούσις εἰσαίνει τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.”

Ἀρχ. Φαιδρὰ τήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Τέλ. (κολ.) ἐμβοῶντος τῶν προφητικῶν ἡ...

Ἐν φ. 239 β χειρὶ νεωτέρα· Ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει τοῦ μονηδρίου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαγγέλου Ὁνουφρίου τοῦ ἐχομένου ἐν τῇ λαύρᾳ τῶν Καρεῶν. Ἡλιφα τοίνυν ταύτην ἐγὼ Καλλίνικος μοναχὸς ἐκ τοῦ εἰρημένου μονηδρίου ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐφόδου τῶν Τουρκῶν οὐχ' ἔνεκα ἱεροσυλίας ὡσάν τις ἡμᾶς κρίνειτο,

ἀλλ' ὅπως ταύτην φυλάξοιμι. Ὁ γοῦν βουληθεὶς ὑστερήσαι ταύτην ἢ μετὰ τὴν ἐμὴν ζωὴν ἢ καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ βίου μου ἐὰν μὴ προφθάσω ἐγὼ ἐκεῖσε δοῦναι ἔστω ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σατανᾶ καὶ μετὰ Ἰούδα τοῦ προδότου καὶ τῶν εἰπόντων ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν.

3076. 7.

Περγ. 4. XI. (φ. 317).

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι μ' (ἀκέφ.).

2. Νείλου τοῦ ἀββᾶ Κεφάλαια νηπτικά.

3. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια.

4. Μάρκου μοναχοῦ Κεφάλαια.

5. Κασιανοῦ Λόγος ἀσκητικός.

6. Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια παρακλητικά ρ'.

7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Πρὸς μονάζοντας καὶ κληρικούς πάντας.”

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

3077. 8.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 168).

1. Ἰώβ.

2. Παροιμίαι Σολομώντος.

3. Ἐκκλησιαστής.

4. Σολομώντος Ἄσμι ἀσμάτων.

5. Σοφία Σολομώντος.

6. Σοφία Σεφράχ.

3078. 9.

Περγ. 8 μέγ. XIV. (σ. 570).

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἴερά παράλληλα (ι);

2. Πρόβου Ἐπαπορήματα πρὸς Ἰακωβίτας.

3. Μιχαὴλ [Κηρουλαρίου] πατριάρχου

Ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον Ἀντιοχείας περὶ ἀζύμων.

4. Πέτρου Ἀντιοχείας Ἀντίγραμμα.

5. Ὅρος ἐκτεθεὶς παρὰ Μανουὴλ τοῦ Πορφυρογεννήτου.

6. Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Πρὸς Σίλβεστρον πάπαν Ῥώμης.

7. Ὁμιλίαι διάφοροι.

Εἰσὶ δὲ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Μαξίμου μοναχοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἐκ τῆς Κλίμακος.

Ἐν σ. 9—10 “Τάξις τῶν μητροπολιτῶν αὐτοκεφάλων καὶ ἀρχιεπισκόπων.”

3079. 10.

Περγ. 4. XI. (φ. 360).

Προκόπιου τοῦ Γαζαίου Ὑπομνήματα εἰς τὴν παλαιὰν Διαθήκην.

1 (φ. 3 α). “Εἰς τὴν Γένεσιν” (ἀκέφ.). “Ἀρχ... πρῶτον ἀγγέλων ἐπὶ τῆς κατὰ Ἀβραὰμ διηγήσεως.—2 (φ. 97 α). “Εἰς τὴν Ἐξοδον.”—3 (φ. 192 α). “Εἰς τὸ Λευιτικόν.”—4 (φ. 235 α). “Εἰς τοὺς Ἀριθμούς.”—5 (φ. 276 α). “Εἰς τὸ Δευτερονόμιον.”—6 (φ. 308 α). “Εἰς τὸν Ἰησοῦν.”—7 (φ. 321 α). “Εἰς τοὺς Κριτάς.”—8 (φ. 330 α). “Εἰς τὰς Βασιλείας.”—9 (φ. 334 β). “Εἰς τὴν Γ' τῶν Βασιλείων σχόλια.”—10 (φ.

343 α). “Ἀρχὴ σχολίων εἰς τὴν Δ’ τῶν Βασιλειῶν.”—11 (φ. 352 β). “Σχολίων τῆς τῶν Βασιλειῶν Β ἀρχή.”

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος δύο φύλλα συναριθμηθέντα εἰσὶν ἀγραφα. Τὰ δὲ τέσσαρα τελευταῖα φύλλα φθαρόντα ἐν τοῖς ἀνω ὑφ’ ὑγρασίας φέρουσιν ἐπικεκολλημένα τεμάχια περγαμνῆς ἀγραφα. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων φαίνεται συγκεχυμένη, τῶν σχολίων εἰς τὴν Β’ τῶν Βασιλειῶν συμπεπηγμένων νῦν ἐν τέλει τοῦ κώδικος, οὐχὶ δὲ μετὰ τὰ εἰς τὴν Α’, ἅτινα φαίνονται ὄντα ἑλλιπῆ.

3080. 11.

Περγ. 8. X. (φ. 373).

1 (φ. 1 α). Λόγοι πανηγυρικοὶ διάφοροι.

Εἰσὶ δὲ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2 (φ. 115 α). Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

“Διήγησις δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν τὴν μνήμην ἑορτάζωμεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.”

ΜΙΘΩΝ XL, 1821 κ. ε.

3 (φ. 133 α). “Διήγησις ψυχοφελῆς

περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνας τὸ πῶς ἐπεκλήθη ἀντιφωνητῆς καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου.”

Ἀρχ. Ἀδελφοὶ διήγησιν βούλομαι διηγήσασθαι ὑμῖν πάνυ καλὴν καὶ ὠφελείας πλήρη.

4 (φ. 152 α). “Διήγησις ψυχοφελῆς

περὶ τοῦ ἐπαράτου καὶ παρὰ νόμου ἐπασιδοῦ τούτῳ τῶν τοῦ μεσίτου καὶ περὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου καὶ περὶ τοῦ πατρικίου περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἀρχ. Ὅτι μὲν γὰρ μεσίτην ὄνομάζουσιν αἱ ἅγιοι γραφαὶ Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πανταχόθεν δῆλόν ἐστιν ἐξ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν. Τέλ. ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

3081. 12.

Περγ. 8. XI. (σ. 242).

1 (σ. 1). Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι λβ’.

Ὁ α’ “Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.”

2 (σ. 90). “Ἐκ τῆς Ἱερωνύμου ἐπιστολῆς πρὸς Λαῦσον.”

Ἀρχ. Πείθομαι γὰρ ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ Λαῦσαι. Τέλ. ὑπὲρ πάντων πολυτελεῆ θυσίαν ἀρέσκει τῷ Θεῷ.

3 (σ. 105). “Ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς β’ ἑκατοντάδος Ἐκλογῆ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου Καρπάθου.”

Ἀρχ. Καλὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τὰ πάντα γεγόνασιν. Τέλ. τὸν κατορθοῦντα κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἀπεργάζεται Θεοῦ.

4 (σ. 115). Ἰακώβου τοῦ Πέρσου Περὶ ἀσκήσεως.

Ἀρχ. Ἀσκησις ἐστὶ μελέτη καὶ πόνοι. Τέλ. Πρὸς τὸ πράττειν τὸ κακὸν καὶ τὸ καλὸν ἀντιλέγοντες.

5 (σ. 121). Ἀββᾶ Ἡσαίου Διδασκαλία.

6 (σ. 123). Ἀββᾶ Κασσιανοῦ

“Περὶ τυπώσεως κοινοβίου ἐκλογῆ.” Ἀρχ. Ἐπειδὴ μοι προσέταξας μακαριώτατε πάτερ.

Ἐπονται τοῦ αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι.

7 (σ. 184). Θεοδώρου Ἐδέσσης Κεφάλαια.

Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ Σατανᾷ. Τέλ. Τὸ γὰρ ὄλον ἡμῶν τῆς σωτηρίας ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς κείται καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία αὐτῷ ἡ δόξα.

8 (σ. 202). Ἀββᾶ Νεῖλου γινώμαι.

Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ σεαυτοῦ κατάγνωσις. Τέλ. ὧτων καὶ γλώσσης καὶ φιλαυτίας μέγας ὁ κίνδυνος.

9 (σ. 203). “Τοῦ αὐτοῦ Ἀπόδειξις ὅτι οὐδὲν ὄφελος μιάς ἀρετῆς τῶν ἄλλων ἀπόντων.”

Ἀρχ. Οὕτω τῆς κατὰ ψυχὴν εὐμορφίας φροντίσωμεν. Τέλ. ἐπειδὴ οὐχ εὔρε καλὸν τὸν καρπὸν αὐτῶν.

10 (σ. 205). Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ Κεφάλαια.

Ἀρχ. Τῆρει σεαυτὸν ἀδελφὲ ὅτι ὥσπερ ὁ Χριστὸς ὑπεμεινε δι’ ἡμᾶς ὑβρεῖς καὶ θάνατον. Τέλ. ἀκτημοσύνη ἐγκράτεια καὶ τὸ ἀπερίσπαστον.

11 (σ. 209). “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου

τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος παραινετικὸς πρὸς Γεώργιον ἕπαρχον Ἀφρικῆς.”

Ἀρχ. Σκοπήσωμεν ἀκριβῶς εὐλογημένη τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπε. Τέλ. πόθον δὲ τῆς βασιλείας ἀναλαβεῖν τὸν προτρεπόμενον αὐτὸν εἰς τὰς ἀγαθὰς πράξεις.

12 (σ. 214). Ἀββᾶ Θαλασσίου “Κεφάλαια ὠφέλιμα πρὸς πάντα πρεσβύτερον.”

Ἀρχ. Πόθος πρὸς Θεὸν ὀλικῶς τεταμένος Θεῷ καὶ ἀλλήλοις συνδεσμεῖ τοὺς ποθοῦντας. Τέλ. συμφέρει μετὰ τῶν ἀνθρώπων εἶναι, τῷ δὲ εἰδοτῆ ζῆμῖα αὐτῷ ἐστίν.

13 (σ. 231). “Ἐκ τῶν ἠθικῶν τοῦ Χρυσοστόμου.”

Ἀρχ. Μεγά ἀγαθὸν εὐχὴ ἐὰν μετὰ διανοίας εὐχαρίστου γίνεται. Τέλ. εἰ θέλωμεν οὖν ἐν ευχαίς ἀκοῦεσθαι τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας φυλάξωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

14 (σ. 238). “Τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.”

Ἀρχ. Δια τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ μετανοίας ποιῶ λόγον. Τέλ. (κολ.) εἰ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖ ἀμαρτῶντες ἀμαρτήματα τσαύ...

3082. 13.

Περγ. 4. XI. (φ. 262).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα

εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον. Ὁμιλία μγ’.

3083. 14.

Περγ. 16. XII. (σ. 521).

1 (σ. 1). Συμμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ νοερᾶς προσευχῆς (ἀκέφ.).

2 (σ. 13). “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλήμονος.”

Ἀρχ. Ἐλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Φιλήμονος τοῦ ἀναχωρητοῦ ὅτι καθεῖρξεν ἑαυτὸν. Τέλ. μηδὲν το παράπαν λαλῶν ὁ ὄντως φιλόσοφος ἀνὴρ.

3 (σ. 36). Ἀββᾶ Νεῖλου Κεφάλαια

α’ (σ. 36). Ἀρχ. Εἰ βούλει ἐξαφανίσαι. Τέλ. γνωρίζει πρὸς τὸν Θεόν.—β’ (σ. 37). Ἀρχ. Ἐγγίσατε φησὶ τῷ Θεῷ. Τέλ. δωρεῖται τὸ χάρισμα.—γ’ (σ. 38). Ἀρχ. Ἐν ταῖς πρὸς τὸ κρεῖττον δεήσεσι. Τέλ. καὶ μὴ ἐγχνονίσωσιν ἐν τινι ἐλαττώματι.—δ’ (σ. 41). Ἀρχ. Μηδαμῶς θορυβηθῆς. Τέλ. ὥσπερ καπνὸν ἀφ’ ἡμῶν ἐκλείποντες.—ε’ (σ. 43). Ἀρχ. Ἐὰν γλίχη εἰσελθεῖν. Τέλ. καθ’

ἐκάστην τιτρωσκόμενον νύκτα.—5' (σ. 43). "Ἀρχ. Τὸν δεσπότην ἑαυτῶν. Τέλ. καταπατήσας τὸ πάθος τὸ μυσαρόν.

4 (σ. 50). 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Διάφορα ἀποσπάσματα.

5 (σ. 62). Βασιλείου τοῦ μεγάλου

α'. Περὶ ἀσκήσεως.—β'. Περὶ προσευχῆς καὶ προσοχῆς.

6 (σ. 81). "Ἐκλογή περὶ νήψεως ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀποφθέγματα τούτων περὶ φυλακῆς καρδίας."

"Ἀρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος δεῖ τὸν μοναχὸν ὡσπερ τὸν ἰχθὺν εἰς τὴν θάλασσαν. Τέλ. καὶ τίς ἂν ἀξίως ἐξείπη τῆς προσευχῆς τὰ κέρδη καὶ τὴν ὠφέλειαν.

7 (σ. 88). "Μακαρίου Ἀλεξανδρείας."

"Ἀρχ. [Ο]ὶ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τῶν θελόντων εὐαρεστεῖν τῷ Θεῷ. Τέλ. καὶ προασφαλίζεται τὴν ψυχὴν ὡς ὀφθαλμὸς ὦν αὐτῆς.

8 (σ. 90). "Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου."

"Ἀρχ. Μαρτυρεῖ τῇ συνειδήσει

Μένει κολοβὸν λειποσῶν τῶν σ. 91—104.

9 (σ. 105). Ἀωνίου Ἀνεπίγραφον.

"Ἀρχ. Ἀσπασαί τὴν ἀγνείαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Τέλ. δοξάζων καὶ ἀνυμνῶν τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ Τριάδι πάντοτε εἰς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμήν.

10 (σ. 110). Ἐκλογή κεφαλαίων ἀγίου Διαδόχου.

"Ἀρχ. Ὁ ἐν αἰσθήσει καρδίας ἀγαπῶν τὸν Κύριον. Τέλ. τὸ νέφος ἐκεῖνο τὸ βαρὺ ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ μέλους διαλυθῆ.

11 (σ. 132). Ἐκλογή κεφαλαίων ἀγίου Μαξίμου περὶ ἀγάπης.

"Ἀρχ. Οὐ τὰ βρώματα κακὸν ἀλλ' ἡ γαστριμαργία. Τέλ. ἀρῆται ἀπεντεῦθεν τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως.

12 (σ. 148). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου Μάρκου.

"Ἀρχ. Οἱ τὸν Θεὸν ἀγαπῶντες καθ' ἡμέραν ἀποθησκουσιν. Τέλ. καὶ νιοθεσία καὶ δόξα ἀφατος ἐξ αὐτοῦ ἡμῖν δεδῶρηται.

13 (σ. 182). Ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου Μακαρίου.

"Ἀρχ. Ὁ πάσης κακίας καὶ ἐμπαθοῦς διαθέσεως τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀποκαθάρας. Τέλ. τῷ ἀγαθῷ πάντως ἐπακολουθεῖ.

14 (σ. 184). Ἐκ τῶν τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

"Ἀρχ. Ψυχῆς κίνησις ἐστὶ διττή. Τέλ. ἐπὶ τὰς ἀπλᾶς καὶ ἠνωμένας ἀνάγεται θεωρίας.

15 (σ. 184). Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

"Ἀρχ. Οὕτως ἐγὼ νοῶ τὸ τοῦ Δαυὶδ ἐκεῖνο. Τέλ. καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσει σοι τοῖς ἐγκάτοις.

16 (σ. 185). Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσαίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

"Ἀρχ. Πανταχοῦ ἡ θεία Γραφὴ παλαιά τε καὶ νέα.

17 (σ. 186). Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

α'. "Ἀρχ. Οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ τοιοῦτον οἶον μύσαντα τὰς αἰσθήσεις. Τέλ. ταῦτα τῆς κατασπώσης ὕλης ἐπικρατήσιεν.—β'. "Ἐκ τοῦ μακκαβαϊκοῦ λόγου ἀπόδειξις ὅτι αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμὸς." "Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνυσθαι μέλλων. Τέλ. ἀλλὰ καὶ θείας μερίδος σὺν ἐκείνοις κατηξιώθη.

18 (σ. 193). Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Η.

"Ἀρχ. Εἰ μὲν τῆς φύσεως μὴ ἐνοχλοῦσης πρὸ καιροῦ τῆς πείνης ἡ μνήμη γένηται. Τέλ. οὐδὲν ὠφελείται νηστεύων.

19 (σ. 196). "Κεφάλαια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαλασσίου περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας."

20 (σ. 230). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἐκ τῆς Κλίμακος.

α'. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας.—β'. Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν μακαρίας προσευχῆς.

21 (σ. 266). Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου

"ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας." "Ἀρχ. Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει τὸ στάσιμον. Τέλ. χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τῆς περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

22 (σ. 275). "Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἀγίου Νίκωνος."

"Ἀρχ. Καὶ ἡ χαρὰ ὁμοίως εἰς δύο κεῖται. Τέλ. ἐν ταῦθα ἐφεύροις εἰ μετέλλοις γυνήσιως.

23 (σ. 279). "Ποίημα Ἡλία ἐκδίκου τινός."

"Ἀρχ. Ἐξεστι παντὶ Χριστιανῷ τῷ ὀρθῶς πιστεύοντι εἰς Θεὸν μὴ ἀμεριμνεῖν. Τέλ. ὅποια ἐστὶ πρὸ τῆς μελλούσης γνώσεως.

24 (σ. 291). "Τοῦ αὐτοῦ

Ψυχὴν ἔρωτι νυμφικῷ τετραμένην
εὐχῆ συνάπτειν οἶδεν ὧδε νυμφίῳ."

"Ἀρχ. Τοῦ αἰσθητοῦ τε καὶ νοεροῦ φωτός. Τέλ. ἐνθα πάντων εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐστίν.

25 (σ. 300). "Τοῦ αὐτοῦ

Λειμῶν ἐνθάδε καρπῶν πεπληρωμένους
πνευματικῆς πράξεως καὶ θεωρίας."

"Ἀρχ. Ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ. Τέλ. ἥς χωρὶς καὶ ἡ προσευχὴ ἀκάθαρτος εὐρίσκεται καὶ ἀπρόσδεκτος.

26 (σ. 319). "Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐργασίας νοός."

"Ἀρχ. Τὴν ἀρχὴν τῆς κατὰ Θεὸν ὠφελείας ποιεῖσθαι ἔχομεν. Τέλ. καὶ τῆς πάλαι δουλείας ἠλευθέρωσαν.

27 (σ. 320). Ὅσίου Ἀντωνίου κεφάλαια νηπτικά.

"Ἀρχ. Ἀνθρωποποιὸς ὀφείλει λέγεσθαι ὁ τοὺς ἀπαιδεύτους ἡμερῶσαι δυνάμενος. Τέλ. καὶ ὀρώσα τὰς περὶ αὐτὴν ἐστῶσας δυνάμεις.

28 (σ. 339). Ὅσίου Μακαρίου

"Καιφάλαια ὠφελίας πεπληρωμένα."

"Ἀρχ. Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διακονία τῆς ψυχῆς. Τέλ. ἐπεὶ οὐκ ἂν ἠδυνήθη ὑποστῆναι.

29 (σ. 351). Συμμεῶν Εὐχαΐτων

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχόν.

"Ἀρχ. Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες ἔχειν τὴν λογικὴν ψυχὴν. Τέλ. ἀναβοᾶν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος.

30 (σ. 364). "Εὐαγγέλιον."

Ἀρχ. Εἴ τις βούλοιο ἰδεῖν. Τέλ. ἐπιφανέντος αὐτοῦ τοῦ φωτός.

31 (σ. 365). "Ἐκ τῆς βίβλου τινὰ Βαρσανουφίου."

35

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον λέγων. Τέλ. χειρόν ἐστι καὶ ὀλεθριώτατον.

32 (σ. 370). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου, Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ, ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

33 (σ. 375). “Ἐκλογή καιφαλίων πάντων ὠφελήμων ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.”

Ἄρχ. Ὁ φόφος τοῦ Θεοῦ ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς. Τέλ. ἐν τῇ θλίψει τῆς σαρκὸς ἐπισκέπτεσθαι.

34 (σ. 407). Τοῦ αὐτοῦ “Ἔτερα ἐκλογή ἐκ τῶν πρὸς τὸν ὁσίου Συμεῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ.”

Ἄρχ. Ὅτι δὲ πάσας τὰς ἐντολὰς χρῶν φυλάττεσθαι ὑφ’ ἡμῶν. Τέλ. ἡ τελειότης τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν ταύτη.

35 (σ. 455). “Ἐκλογή ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Ἰσαὰκ Σύρου.”

Ἄρχ. Εἶπέ τις τῶν ἁγίων ὅτι γίνεται τὸ σῶμα φίλος τῆς ἀμαρτίας. Τέλ. καὶ αὐτὸς ποιήσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ μεθ’ ἡμῶν, ἀμήν.

36 (σ. 462). Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ Εὐαγρίου καὶ Νικήτα τοῦ Σιτηάτου.

37 (σ. 468). “Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ.”

Ἄρχ. Πᾶσα γνώσις ἀρετῆ τε καὶ ἰσχύς χάρις Θεοῦ εἰσιν. Τέλ. ἥτις ἐστὶ γνώσις θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

38 (σ. 479). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πεινθικὸς τῷ πεινθεῖν βουλομένῳ.”

Ἄρχ. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὄρθου βαθέος ἀναστὰς ἐπορευόμεν. Τέλ. κατὰ τὴν σάρκα φορῶν τῶν ἐτέρων οὐ διήμαρτεν.

39 (σ. 482). “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἐκ τῆς εἰς τὸν προφήτην Ἡσαίαν...”

Ἄρχ. Δεῖ δὴ οὖν ἡμᾶς μὴ παροργίζειν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Τέλ. ἀπὸ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

40 (σ. 489). “Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.”

Ἄρχ. Πολλὰκις τοιγαροῦν ἐθαύμασα τῶν τὰς θείας παρερμηνεύοντων γραφᾶς. Τέλ. οὕτω μὴ θεὸς γε ἐμπνέοι δύναμιν.

41 (σ. 492). “Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππώνος.”

Ἄρχ. Τὴν γνώσιν τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων πολλοὺ τιμᾶσθαι. Τέλ. καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ τῇ ἁγία, ᾧ πρέπει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια νῦν τε καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

42 (σ. 514). Γρηγορίου Συναίτου Κεφάλαια προσευχῆς.

Ἄρχ. Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον διὰ τὸ ἐπίπονον. Τέλ. ἀμυδρὸν καὶ κολοβόν.

3084. 15. Περγ. 8. XI. (σ. 715).

1 (σ. 1). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι.

Περιέχονται ἐν ὄλῳ λόγοι λέ’, ὧν ὁ α’ (ἀκίφ.) ἀρχ... οὐρανὸν ἄνω καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω θείας φωνῆς ἀκού-

σαντες καὶ καταμάθωμεν νομοὺς κτίσεως.—β’ (σ. 15). “Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου ἡγίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων.”—λε’ (σ. 508). “Σημασία εἰς τὸν Ἐζεκιήλ.”

2 (σ. 510). Βίος ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἄρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς ὡς ἄνδρες Γρηγόριος ὁ πᾶν. Τέλ. σὴ γὰρ ἐστὶν ἐκείνη ἡ ἱερὰ φωνὴ καὶ Θεῷ λέγουσα φίλον εἶναι τὸ κατὰ δύναμιν.

3 (σ. 558). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ἱερῶν σὺννης λόγοι 5’.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι, μεινᾶση ἀγράφῳ, εἴρηται γεγραμμένα ἐν μεταγενεστέρῳ αἰῶνι· τάδε· Ἰσκουταριώτου λευίτου Θεοδώρου· ἐστὶ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος τοῦ κώδικος.

3085. 16. Περγ. 4. XII. (φ. 299).

1 (φ. 1 α). Θεοδώρητου Κύρρου(;) Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις καὶ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων.

α’ (φ. 1 α). “Προίμιον τῆς ἐρμηνείας τῶν Πράξεων.” Ἄρχ. Εἰ καὶ Πράξεις τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται τῶν Ἀποστόλων, ἀλλ’ ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν τὰς τοῦ Παύλου περιέχει. Τέλ. εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐπάνελθὼν καὶ τὴν νομίμην σύζυγον.—β’ (φ. 94 β). “Ἐπιτομὴ τῆς Πέτρου δευτέρας ἐπιστολῆς.”—γ’ (φ. 109 β). “Ἐπιτομὴ τῆς Ἰωάννου ἐπιστολῆς τοῦ Θεολόγου.”—δ’ (φ. 133 α). “Ἐπιτομὴ τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου β’ ἐπιστολῆς.”—ε’ (φ. 137 β). “Ἐπιτομὴ τῆς Ἰωάννου γ’ ἐπιστολῆς.”—ς’ (φ. 139 α). “Ἐπιτομὴ τῆς Ἰούδα ἐπιστολῆς.” Τέλ. (κολοβ.) ὡς καὶ αὐτοῦ βδελυροῦ χρηματίζοντος...

2 (φ. 146 α). Τοῦ αὐτοῦ “Φιλόθεος ἱστορία ἢ ἀσκητικὴ πολιτεία.”

Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἦν ὁμοίως πάντες κἂν ὁ μὲν εὐθύς, οἱ δὲ μετ’ ὀλίγον ὀδύσσωμεν...

Ὁ κώδιξ σύγκεται ἐκ δύο τμημάτων, γεγραμμένων ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν τοῦ XII αἰῶνος καὶ συμπληγμένων εἰς τὸ αὐτό. Ἀμφότερα δ’ εἰσὶ κολοβά. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξικνεῖται μέχρι καὶ τοῦ φ. 145, τὸ δὲ δευτέρον μέχρι τοῦ τέλους. Τοῦ δὲ δευτέρου μέρους τὰ δύο τελευταῖα φύλλα εἰσὶ γεγραμμένα κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν αἰῶνα, νεωτέρᾳ δὲ χειρὶ.

3086. 17.

Περγ. Βομβ. 4. XI. XIII. (φ. 260).

1 (φ. 1 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίου.

α’ (φ. 1 α). Ἀνεπίγραφος καὶ ἀκίφ. Ἄρχ. ἐν τῷ ἀναγγέλλειν τοῖς πλησίον ἡμῶν τὸ κήρυγμα· δεσὺς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ. Τέλ. ὁ γὰρ ἐλεῶν φσησι πτωχῶν δανείζει τῷ Κυρίῳ· ἐχέγγυον δὲ τοῦδ’ ἀνθρώποις ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.—β’ (φ. 3 α). “Κατὰ τοκίζόντων.”—γ’ (φ. 8 β). “Εἰς τὸν κη’ ψαλμόν.”—δ’ (φ. 17 β). “Εἰς τὸν κθ’ ψαλμόν.”—ε’ (φ. 23 β). “Εἰς τὸν λβ’ ψαλμόν.”—ς’ (φ. 32 α). “Εἰς τὸν λγ’ ψαλμόν.”—ζ’ (φ. 45 β). “Εἰς τὸν λς’ ψαλμόν.”—η’ (φ. 51 β). “Εἰς τὸν μα’ ψαλμόν.”—θ’ (φ. 59 β). “Εἰς τὸν με’ ψαλμόν.”—ι’ (φ. 66 α). “Εἰς τὸν μβ’ ψαλμόν.”—ια’ (φ. 75 α). “Εἰς τὸν νθ’ ψαλμόν.”—ιβ’ (φ. 78 α). “Εἰς τὸν ξα’ ψαλμόν.”—ιγ’ (φ. 83 α). “Εἰς τὸν ριδ’ ψαλμόν.”—ιδ’ (φ. 86 β). “Εἰς τὸν ριε’ ψαλμόν.”—ιε’ (φ. 90 β). “Εἰς τὸν Πρόδεχε σεαντῶν.”—ις’ (φ. 97 β). “Εἰς τὸν ῥήτον τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου· Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.”—ις’ (φ. 103 α). “Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.”—ιη’ (φ. 111 β). “Περὶ εὐχαρι-

στίας.—ιθ' (φ. 118 α). "Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίττα καὶ εἰς τὰ λειπόμενα τῆς προλεχθείσης ὁμιλίας καὶ περὶ εὐχαριστίας." Τέλ. (κολοβ.) τὴν τῆς ψυχῆς σου ἐπιστάσιαν προκατασχού....

2 (φ. 121 α). Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικάι.

"Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἔνεκεν τοῦ ἐλέους καὶ...κατορθωμάτων μου ὁ δὲ ἑαυτὸν ὑπεύθυνον λογιζόμενος οὔτε μνησι-κακήσει ἀνθρώπῳ πώποτε οὔτε κατακρίνη ἀνθρώπον ἀμαρτάνοντα.

3 (φ. 131 α). "Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν πρὸς Μεθόδιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὄντα ἐν μνημείῳ κεκλεισμένον."

"Ἀρχ. Τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωηφόρῳ ναίουσι τὴν γῆν καὶ πολοῦντι τὸν πόλον.

"Ἔπονται "Οἱ εἰς τὰ μέτωπα καὶ τὸ ὄλον πρόσωπον τῶν αὐτῶν ἁγίων γραφέντες στίχοι."

4 (φ. 131 β). Συναγαί.

5 (φ. 132 α). Ῥητὰ καὶ συναγαί.

"Ἀρχ. Ὁ τὸν πλοῦτον μὴ σκορπίζων τοῖς χρῆζουσιν.

6 (φ. 132 β). "Περὶ τοῦ Μελχισεδέκ."

"Ἀρχ. Οὗτος ὁ Μελχισεδέκ ἀνὴρ δίκαιος ἦν καὶ θεοσεβής.

7 (φ. 134 β). Περὶ Πτολεμαίου καὶ μεταφράσεως τῆς Γραφῆς ὑπὸ τῶν Ο'.

8 (φ. 136 β). Συναγαί.

9 (φ. 137 α). Βασιλείου Καισαρείας τοῦ νεωτέρου Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

α' (φ. 137 α). Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—β' (φ. 138 α). Εἰς τὸ Πάσχα λόγος δεύτερος.—γ' (φ. 142 β). Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν.—δ' (φ. 149 α). Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—ε' (φ. 158 α). Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—ς' (φ. 160 β). Εἰς τὸν μέγαν Κυπριανόν.—ζ' (φ. 163 α). Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.—η' (φ. 165 β). Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.—θ' (φ. 169 α). Εἰς τὸ Χριστὸς γεννᾶται.—ι' (φ. 181 α). Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.—ια' (φ. 196 β). Λόγος πρῶτος τῶν Φώτων.—ιβ' (φ. 203 α). "Τέλος τῶν ἱστοριῶν καὶ τοῦ πρώτου λόγου τῶν Φώτων· ἀρχὴ δὲ τοῦ β' λόγου τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν."—ιγ' (φ. 208 β). Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.—ιδ' (φ. 216 α). Εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.—ιε' (φ. 226 α). Περὶ φιλοπρωχίας.—ισ' (φ. 230 α). Εἰς Γρηγόριον Νύσσης ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.

Ῥητὴ μνεῖα τοῦ Βασιλείου ὡς σχολιαστοῦ τῶν εἰρημένων λόγων γίνεται ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ θ' λόγου (φ. 169 α), ἐχούση ὡδε: "Ἀρχὴ τῶν σχολίων τοῦ Χριστὸς γεννᾶται λόγου:—Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τῷ φιλοχρίστῳ δεσπότη Κωνσταντίνῳ αὐτοκράτορι." Ἔπονται δ' ἐν ἐκάστῳ λόγῳ τὰ σχόλια τεμαχισθὲν εἰς προηγούμενον βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου γεγραμμένον γράμμασιν ἐρυθροῖς. Μόνον δὲ περὶ τὸ τέλος τοῦ ιβ' λόγου ἔμεινε κενὸς ὁ χώρος ὁ διὰ τὴν ἐγγραφήν τῶν ἐρυθρογραμμάτων χωρίων τοῦ ἐρμηνευομένου κειμένου προωρισμένους.

10 (φ. 231 β). "Στίχοι τοῦ Κερκύρας [Νικολάου] πρὸς τὴν παραίτησιν αὐτοῦ."

"Ἀρχ. Στηλογραφία τῆς ἐμῆς ἀκηδίας.

Ψυχὴ διέγνωσ ὡς τὰ τοῦ βίου πλάνη μὴ κάμνε λοιπὸν μὴ περισσά μοι φρόνει.

Τέλ. δι' ὃν τὰ πάντα νῦν παρεῖδον ἀθρόως εὐπραξίαν κέρδη τε συλλόγους θρόνον.

Ἐβῆθη τὸ ποίημα ἐκδομένον ἐξ ἄλλων κωδίκων παρὰ ΜΟΥΣΤΟΞΤΑΔΟΥ Illustrazioni Corcirese. Milano. 1811. Append. σ. XX κ. ἐ.—Nicolai metropolitae Corcyrae carmen morale. Mediolani 1815.—Delle cose Corciresi. Corfu. 1848. Appendice di documenti σ. XXXV κ. ἐ. καὶ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Κερκυραϊκὰ Ἀνέκδοτα. Ἐν Ἀθήναις. 1882. σ. 23 κ. ἐ.

11 (φ. 234 α). "Παρεκβολὴ ἀπὸ τῶν τῆς Παλαιᾶς."

"Ἀρχ. Οἱ υἱοὶ Νῶε· Σιμὸς Χάμ· ἐγεννήθησαν οὖν αὐτῶν υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. Τέλ. καὶ Ὁβηδ δ' ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα.

12 (φ. 240 β). "Περὶ τῆς στολῆς τῶν ἱερέων."

"Ἀρχ. Αἱ στολαὶ ἄς ποιήσουσι οἱ ἱερεῖς οἱ μέλλοντες ἱερατεύειν. Τέλ. καὶ ὁ στίχος ὁ δ' οὗ χρυσόλιθος καὶ βιρυλαίων καὶ ὀνύχιον.

13 (φ. 241 α). "Ἐξήγησις ἀκριβεστάτη τῶν θείων ψαλμῶν ὑπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων συνθεθεῖσα μᾶλλον δὲ συλλεγεῖσα."

"Ἀρχ. Πρόκειται μὲν ἡμῖν τῶν ἱερῶν ψαλμῶν ἐξήγησις. Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔσθη. Ὁ δὸς ὁ βίος εἴρηται διὰ τὴν πρὸς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν γεννηθέντων ἐπειξιν· ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πλοίοις καθεύδοντες αὐτομάτως ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐπὶ λιμένας ἄγονται κἂν αὐτοὶ μὴ αἰσθάνονται· ἀλλ' ὁ δρόμος αὐτοὺς πρὸς τέλος ἄγει, οὕτως καὶ οἱ...

14 (φ. 246 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α' (φ. 246 α). Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ τὴν βραδυτῆτα.—β' (247 β). Εἰς τὸ Πάσχα.

15 (φ. 260 β). Ἀνεπίγραφος λόγος.

"Ἀρχ. Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς ν[όμος] καλῶς ἔχων. Τέλ. (κολοβ.) ἵνα ἐγὼ σωθῶ καὶ τοῦ παλαιοῦ πτώματος ἀνακληθῶ καὶ γένωμαι...

Ὁ κώδιξ σύγκεται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, Περγ. XII σελ. 2, καταλαμβάνει τὰ φύλλα 1—260, τὸ δὲ δεύτερον, Βομβ. XIII, κατὰ μίαν σελίδα γεγραμμένον διήκει μέχρι τοῦ τέλους.

3087. 18. Περγ. 8. X. (φ. 277).

1. Δανιὴλ μοναχοῦ Ῥαῖθου Βίος Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος.

2. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

3. Θαλασσίου ἀββᾶ Ἐκατοντάδες.

4. Τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ Κεφάλαια.

5. Νεῖλου τοῦ μεγάλου Λόγοι.

3088. 19.

Περγ. 8 μέγ. XII. σελ. 2. (σ. 766).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁγίους καὶ ἑορτὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Αἱ σ. 709—766 ἀνήκουσιν εἰς τμήμα κώδικος ἄλλου (αἰῶνος XIII), συμπεπηγμένον, ἐν ᾧ περιέχονται α' (σ. 709). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου."—β' (σ. 745). "Ἐπόνημα διαλαμβάνων μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ

ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.”

Ἐν σ. 766 χειρὶ XV αἰῶνος Ἀφιερῶθη τὸ ἱερὸν πανηγυρικὸν τῆ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ῥόδου καὶ ὁ βουλόμενος ὑστερήσθαι τοῦτο παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἔξει τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφύρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὸ ἀνάθημα καὶ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ ἁγίου τοῦ πατριάρχου τοῦ οἰκουμενικοῦ, ἔτι δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου τοῦ μακαριωτάτου κῦρ Νείλου...

3089. 20.

Περγ. 4 μέγ. X. σελ. 2. (φ. 222).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου δ'—ιγ'.

Περιέχονται βίοι καὶ μαρτύρια ἁγ. Βαρβάρας, ἁγ. Σάββα, ἁγ. Νικολάου, ἁγ. Ἀμβροσίου, ἁγ. Παταπίου, ἁγ. Μηνᾶ, ἁγ. Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου, ὁσ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου, ἁγ. Σπυρίδωνος, ἁγ. Εὐστρατίου, ἁγ. Μαρδαρίου, ἁγ. Αὐξεντίου, Εὐγενίου καὶ Ὁρῆστου (κολοβ.).

3090. 21.

Περγ. 8. XI. σελ. 2. (σ. 412).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Ἐν τισὶ τῶν πρώτων λόγων παρασελίδια σχόλια.

3091. 22.

Περγ. XII. Βομβ. XIV. 4 μέγ. (φ. 550).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην λόγ. κέ' (ἀκέφ.).

2. Νικήτα Σερρών Ἐξήγησις εἰς ιε' λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κολοβ.).

Τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 1 περιλαμβάνεται ἐν τῷ ἐκ περγαμηνῆς μέρει τοῦ κώδικος (φ. 1—133 καὶ 452—550), τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 2 ἐν τῷ βομβυκίνῳ μέρει (φ. 134—451).

3092. 23.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 304).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου—κα' Μαΐου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ τριάκοντα καὶ πέντε. Πρωτάσσεται δὲ Ἱνᾶς ἀκριβῆς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου.”

3093. 24.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 244).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου—Ἰουλίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ δέκα καὶ ἑννέα. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη, ὡς παρατήρησεν ἤδη ὁ ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐπὶ χάρτου ἀναγράφας τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων (φ. 1 β).

3094. 25.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 257).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγου περὶ νηστειῶν.

Ἀκέφαλος καὶ μέχρι φ. 91 ἀποκεκομμένος τὸ πρὸς τὰ ἕξ ἡμισυ.

3095. 26.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 255).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου ι'—κα'.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ ἑνδεκά.

3096. 27.

Περγ. 4. XIII. σελ. 2. (φ. 210).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου ιδ'—λα'.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ δέκα καὶ τέσσαρες. Ἐν φ. 210 α' Ἐγράφη ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Κοσμά ἱερομονάχου.

3097. 28.

Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 217).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι ἐννέα.

2. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου ι'—ια', ἐπτὰ ἐν ὄλφ.

3098. 29.

Περγ. 4. XII. (φ. 262).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ εἴκοσι καὶ τέσσαρες.

3099. 30.

Περγ. 4. XII. (φ. 275).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Ἐν φ. 274 + 7 ἡν παροῦσαν βίβλον ἰδὼν μυρία ἔχουσαν σφάλματα ἐν τε πνεύμασι καὶ τόνοις καὶ ἀντιστίχοις καὶ συλλαβαῖς, καὶ μάλιστα τὸ νῦ γράμμα ἐν οἷς οὐκ ἔδει συνεχῶς γεγραμμένον, τοῦτο μὲν ἀπέξεσα ὡς ὀρᾶς πάτερ. Τὰ δὲ πνεύματα καὶ τοὺς τόνους καὶ ἀντιστίχων καὶ συλλαβῶν καὶ λέξεων ὑπόθεσιν μερικῶς διορθώσα, ἐπειδὴ οὐδὲ ἀντιβόλαιοι εἶχον ὡς ἂν ἴδω καὶ ἄπερ ὁ ἀντίγραφος οὗτος κατὰ ἀγνοίαν ἢ λήθην παρέγραψε. Κατὰ γὰρ τὴν προσοῦσαν μοι ἀμάθιαν καὶ ἀγροικίαν ἐκ πολλῶν ὀλίγα διόρθωσα. Εὐχέσθω τοῖνυν πᾶς ὁ ἀναγινώσκων τὴνδε τὴν βίβλον ὑπὲρ τοῦ γράψαντος ταῦτα οὐ τὸ ὄνομα Θεὸς οἶδεν ἐγὼ οὐκ οἶδα καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νίφωνος τοῦ διορθώσαντος τάχα ταύτην, ὡς ἂν τύχοιμεν ψυχικῆς σωτηρίας. Ὡς οὖν ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων κατέλαβα ἀκριβῶς ὅτι οὗτος ἐκεῖνός ἐστιν ὁ γραφεὺς καὶ οὐκ ἄλλος ὁ καὶ τὴν ἠθικὴν βίβλον γράψας τῆς παρουσίας μονῆς τοῦ [Κουτλουμουσίου; διεξεσμένα] ἤγουν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν... (διεξεσμένα). Πλὴν δὲ διώρθωσα κάκεινην ὁμοίως ταύτη. Εὐρον δὲ ἐν ἐκείνῃ καὶ τετράδια ἐνηλλαγμένα ἤγουν παρατεθημένα ὑπὸ τοῦ βιβλιοδέτου καὶ ἐσημείωσα μὲν καὶ ταῦτα ἀναγινώσκεσθαι καθ' εἰρμὸν καὶ τάξιν καὶ ἐνορδίνως, εὐρον δὲ καὶ τινὰς ἐπὶ προφάσει διορθώσεως γράφοντας σφάλματα καὶ μάλιστα τὸν πρασινογράφον πλὴν ἴλωσ γένοιτο Κύριος πᾶσιν ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅσα ἂν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐπράξαμεν καὶ ἐγράψαμεν. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Γένοιτο, γένοιτο.

3100. 31.

Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 264).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ἰανουαρίου ιη'—κη'.

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Εὐθυμίου, ἀποστόλου Τιμοθέου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου, Κλήμεντος Ἀγκύρας, Εὐσεβείας τῆς μετονομασθείσης Ξένης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὁσίου Ξενοφῶντος, ἐπὶ τῇ ἀνακομῇ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Κύρου καὶ Ἰωάννου. Ὁ τελευταῖος βίος ἀρχ. Κύρος ὁ περιφανῆς τῶν μαρτύρων ἀστήρ. Τέλ. (κολοβ.) ἔπειτα μέντοι καὶ Κυρίλλω τὸν θρόνον μετ' αὐτὸν...

3101. 32.

Περγ. 4. X. (φ. 314).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεῖα εἰς Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν.

Ὁ κώδιξ μένει κολοβὸς ἐν φ. 313 β μετὰ τῶν λέξεων μὴ τοῖνυν αὐτὸν παροξύνωμεν, ἀλλ' ἀκούσωμεν αὐτοῦ λέγοντος Ἀλλὰ φοβήθητε τὸν δυνάμενον. Πλὴν ἀλλ'

οί ὑπολειπόμενοι ὄλιγοι στίχοι ἀνεπληρώθησαν ἐν φ. 314 α ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας ἐπὶ χάρτου.

Ἐν φ. 314 α δι' ἄλλης χειρὸς ἔτους τοῦ ζμῆ' μινῆ μάρτυρος ἐγένετο χειρὸς βαριτάτως πολλῆ δὲ ἀπόθαινων ἐν τι οδῶ ἄλλη δὲ ἀπο ποταμῶν οὐκ ἠδηνείθησαν ἀπεράσαι αὐτῶν. Τὸ δὲ Θεῶν πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3102. 33. Περγ. 8. XIV. (φ. 100).

1 (φ. 2). "Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν εὐχαριστία καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῆ τῶν τῆς κακίας δυσεσθημάτων."

"Ἀρχ. Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχειούμενοι τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Τέλ. κρίνων ζῶντας καὶ νεκροὺς ὡς οἱ θεολόγοι τῆς ἐκκλησίας φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη. Πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.

Ἀπέναντι μὲν τῆς λέξεως μνήμη γέγραπται ἐν τῇ ῥά ἐρυθροῖς γράμμασι Τρίς, ἀπέναντι δὲ τῶν λέξεων τῶν βασιλέων γέγραπται Ἐκφώνησις.

2 (φ. 76 α). Ἀναθέματα εἰς τὰ συγγράμματα κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ Μακαρισμοὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνισθέντων μέχρις Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου.

3 (φ. 90 α). Συνέχεια ὀνομάτων μακαριζομένων. "Ἀρχ. "Εὐδοκίας καὶ Θεοφανοῦς, Θεοδώρας καὶ Ἑλένης."—φ. 93 α. "Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου" κτλ. —Τέλ. (φ. 95 β). "Ἡσιδῶρου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου αἰωνία ἡ μνήμη."

4 (φ. 97 α). Συνέχεια ὀνομάτων μακαριζομένων ἀσήμεων ἢ ἀφανῶν, μεθ' ἃ ὀνόματα πατριαρχῶν Ἀντιοχείας μνημονευομένων. Τέλ. (φ. 99 β). πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

Ἐν φ. 30 α ἄρχονται ἐμπεριλαμβανόμενα "Τὰ εἰσαχθέντα καὶ λαληθέντα παρὰ Μιχαὴλ τοῦ γεγονότος διδασκάλου πρωτεκδικίου καὶ | φ. 30 β | μαίστρωτος τῶν ῥητόρων καὶ Νικηφόρου διδασκάλου τῶν Ἀποστόλων τοῦ Βασιλάκη, τῶν διακόνων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, οἷς καὶ ὁ μητροπολίτης Δυρραχίου Εὐστάθιος ἠκολούθησε καὶ ὡν προέστη ἐγγράφως καὶ Σωτήριχος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκ- | φ. 31 α | κλησίας ὁ καὶ ὑποψήφιος πατριάρχης Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ ἐπονομαζόμενος Παντεύγενος. "Ἐτι δὲ καὶ ἕτερα τὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σωτήριχου εἰσαχθέντα καὶ ἐγγράφως ἐκδοθέντα τὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ὕστερον ἀναθεματισθέντα καὶ ἀποβληθέντα ἃ καὶ ἡ | φ. 31 β | συγκροτηθεῖσα ἁγία σύνοδος κατὰ πρόσταξιν Μανουὴλ τοῦ ὀρθοδόξου μεγάλου βασιλέως Πορφυρογεννήτου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ ἀπεκήρυξε καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλεν." "Ἀρχ. Τοῖς λέγουσιν ὅτι τὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κοσμοσωτηρίου πάθους. Ἐν δὲ φ. 64 α ἄρχονται ἐμπεριλαμβανόμενα "Τὰ κατὰ μῆνα Ἰούλιον τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους λαληθέντα καὶ πραχθέντα παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου | φ. 64 β | τῆς συγκροτηθείσης κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις ἐν τῷ θεοφρουρητῷ παλατίῳ τῶν ἱερῶν Βλαχερνῶν ἐνδον τοῦ μεγάλου τρικλίνου τοῦ

λεγομένου Ἀλεξιακοῦ." "Ἀρχ. Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τοῖς ὀπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν ἀνάθεμα.

Ὁ κώδιξ γέγραπται γράμμασιν ὑπερμεγεθέσιν οὕτως, ὥστε ὀλίγα τὰ ἐν ἐκάστη σελίδι περιλαμβανόμενα, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκ τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω παρατεθέντων. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων ἀφείθησαν ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν μακαριζομένων κενὰ, συμπληρωθέντα μετὰ τὴν γραφὴν τοῦ κώδικος ὑπὸ χειρῶν νεωτέρων διὰ προσθήκης καὶ ἐτέρων ὀνομάτων. Οὕτω δὲ ἐν μὲν φ. 89 προσετέθη τὸ ὄνομα Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου, ἐν δὲ φ. 93 κ. ε. "Φιλοθέου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου πατριάρχου αἰωνία ἡ μνήμη" καὶ ὀνόματα ἄλλων νεωτέρων πατριαρχῶν μέχρις "Ἰερεμίου τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετανομασθέντος Ἰωάννου." Ἐν δὲ φ. 96 α—β χειρὶ XV αἰῶνος "Μανουὴλ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ταῦθα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ὁμοφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων τῶν τρισολβίων καὶ ὁμολογητῶν αἰωνία. Τρίς." εἶτα δὲ μνημονεύονται καὶ ἄλλα ὀνόματα μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν, "Νικολάου"... "Λουκίου, Ἀμμονίου, Σάβα, (ἕτερον μονοῦ ἐξίτηλον διὰ τὸ ἀμυδρὸν), Φιλίππου, Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Δανιὴλ, Νικήτα, Κωνσταντίνου, Σεργίου, Ἀγαπητοῦ, Ἰωάννου, Σεφάνου, Εὐσεβίου, Πανθηρίου, Νικηφόρου, Εὐσταθίου, Μύρωνος, Μάρκου, Λέοντος, Γεωργίου, Χριστοδούλου, Εὐσταθίου, Θεοδοσίου, Θεοδώρου καὶ Γερασίμου τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαριωτάτων μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως," Ἰωσήφ, Γερασίμου, "Πολλικάρπου," Ἰωακείμ, "Καλλίστου ἀρχιερέως Ἀδριανουπόλεως τοῦ νέου αἰωνία ἡ μνήμη ὡς τῆς ἔδωκεν τὸ κοινὸν χρέος ἐν τῷ ζῆρᾳ ἀπριλλίου κς'" (νεωτέρα χειρὶ XVII αἰῶνος ἐν χῶρῳ μείναντι κενῷ, δι' ἧς ἐγράφησαν καὶ τὰ ἐπόμενα ὀνόματα), Ματθαίου, Θαδαίου, Γερασίμου.

Τὰ τέσσαρα πρῶτα φύλλα χαρτῶα.

3103. 34. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 286).

1 (φ. 1 α). Γρηγορίου Νύσσης λόγοι δύο.

α' (φ. 1 α). Ἀρχ. Ἀκέφαλος... αὐγαῖς καταλαμπόμενον καταλεπτύνων τὰ στέρνα.—β' (φ. 5 α). Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

2 (φ. 10 β). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι ἰδ'.

Ὁ τελευταῖος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μένει κολοβὸς μετὰ τῶν λέξεων οὐδὲ Φρυγῶν ἔκτομαι καὶ αὐλοὶ καὶ Κορύβαντες καὶ ὡσα περὶ τὴν Ῥεῖαν ἄνθρωποι μαίνονται τελοῦν- [τες]...

3104. 35.

Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (φ. 352).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων

Λόγοι εἰς τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν λθ', ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς β' Κυριακῆς καὶ λήγοντες εἰς τὸ μέγα Σάββατον.

3105. 36. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 296).

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμοὺς.

3106. 37. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 369).

Βίαι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἁγίων Ἰανουαρίου.

Εἰσὶν ἐν βλφ εἴκοσι καὶ ἐπτὰ.

3107. 38. Περγ. 4. X. σελ. 2. (φ. 247).
Βίοι καὶ μαρτύρια καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ ἀγίων
Ἰουίνου.

Εἰσὶν ἐν ὄλῳ εἴκοσι καὶ δύο, ὧν τινες Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου.

3108. 39. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 275).

1. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἑκατοντάδες δ'.

Ὁ κώδιξ ὧν ἀκέφαλος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λβ' κεφ. τῆς Β' ἑκατοντάδος διὰ τῶν λέξεων...μεν φυσικὰ σπέρματα ὡς ὅταν δ θέλωμεν ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι.

2. Τοῦ αὐτοῦ Ἑτέρα κεφάλαια.

3. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἀγίους καὶ νηπτικὰ κεφάλαια.

Εἰσὶ δὲ Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου Ἱεροσολύμων, Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Θαλασσίου καὶ Ἰππολύτου Ῥώμης.

4. Ἀντιόχου μοναχοῦ Ἠθικοὶ λόγοι ρλ'.

Προτάσσεται ἡ πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης ἐπιστολή.

5. Διαθήκαι τῶν ιβ' υἱῶν Ἰσραήλ.

6. Βίβλος Μακκαβαίων.

7. Ἰωσήπου Χριστιανοῦ Περὶ σῶφρονος λογισμοῦ.

8. Ἐσδρας.

Τέλ. (κολοβ.)· οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ...

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. X. σελ. 2), ἐν οἷς περιέχονται μέρη λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3109. 40.

Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2. (σ. 522).

1. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...εἰδωλάτριδος τε καὶ ἀμπαπ ἀνιέρου καὶ ἀλλοτρίας Κυρίου ἐργάτιδος.

2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς

ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεω μέχρι τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἐν ὄλῳ νβ'. Εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Γρηγορίου Νύσσης, Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Παντολέοντος διακόνου, Ἀνδρέου Κρήτης, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Νικομηδείας Εἰς τὴν Θεοτόκον, Γρηγορίου Ἀντιοχείας, Ἐπιφανίου Κύπρου, Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, Βασιλείου Ἰσαυρίας, Κωνσταντίνου ἀρχidiaκόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τοὺς Ἁγίους Πάντας. Ὁ τελευταῖος μένει κολοβὸς μετὰ τῶν λέξεων καὶ πάντες ἀμοιβαδὸν τῇ πνευματικῇ καταστάσει τὴν σωματικὴν ὀφειλὴν τοῖς πέλας ἀνταποδῶμεν.

Ἐν ἀρχῇ "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου." Μετὰ δὲ τοῦτον ἐν 6—13 ἐπὶ χάρτου (XIV αἰῶνος) περιέχεται "Ἐπίμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας συγγραφεῖς παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεῶν καὶ λογοθέτου

μεταφραστοῦ." Ἄρχ. καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὄσα ὑπὸ χρόνον.

3110. 41. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 201).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ ις' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Ὁ α'. Εἰς τὸ Πάσχα Α' ἄρχ. ἀκέφ...τιμήσωμεν τὸ ἀρχέτυπον, γνῶμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.—Ὁ ις' Πρὸς τὸν πατέρα λείπει. Ὁ δὲ τελευταῖος τῶν σφωζομένων ιε' περὶ φιλοπρωχίας δὲν διεσώθη ἐπὶ τῆς ἀρχῆθεν περγαμηνῆς, ἀλλ' ἀντιγεγραμμένος ἐπὶ χάρτου (XIV αἰῶν), τελευτᾷ δὲ κολοβὸς διὰ τῶν λέξεων ὁμοῦ τῇ κακίᾳ τὴν ὀργὴν ἐπαγάγη τοῖς ἀμαρτάνουσι μιμησώμεθα νόμον Θεοῦ...

3111. 42. Περγ. 4. XI. (φ. 339).

Φωτίου Νομοκάνων.

Προτάσσεται λεπτομερῆς Πίναξ τῶν κανόνων. Ἐν δὲ φ. 1 α εἴρηται σημειώματα τῶν ὀνομάτων διαφόρων κτητῶν τοῦ κώδικος.

3112. 43. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (σ. 304).

“Συμεῶν μαγίστρου καὶ λογοθέτου

Ἐπιλογὴ λόγων εἰκοσιτεσσάρων ἀπὸ πάσης συγγραφῆς τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας.”

3113. 44. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 269).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πανηγυρικοὶ λόγοι ιε'.

Ἐν τοῖς πλείστοις φύλλοις ἐφθαρμένη ἢ πρὸς τὰ ἔξω ἑτέρα τῶν σελίδων. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ φέρονται γεγραμμένα κατ' ἐπανάληψιν ἀνορθογράφως ταδε' ἀρχιεπίσκοπος Ἱερουσαλῶν καὶ ἀγίου Ὁρους Γερμανός.

3114. 45.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 356).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα

εἰς τὰς ἐπιστολάς Παύλου πρὸς Τιμόθεον, πρὸς Φιλήμονα, πρὸς Τίτον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον (Ὁμιλ. ιβ'—μδ'). Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3115. 46.

Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2. (φ. 328).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα

εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. Ὁμιλία μα'. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3116. 47. Περγ. Βομβ. 8. XIV. (φ. 247).

“Διάφορα ἐκλογαὶ ἐκ παλαιῶν ἀπὸ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς.”

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἀναμῆ ἐκ φύλλων περγαμηνῆς καὶ βομβυκίνων ἐν συνεχείᾳ. Ἐστὶ δὲ κολοβός.

Ἐν ἀρχῇ εἴρηται πλαγίως συνεσταχόμενον φύλλον Περγ. σῶζον λείψανα ἀμυδρότατα γραφῆς μεγαλογραμμάτου τοῦ VII αἰῶνος σελ. 2, ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου.

3117. 48. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 284).

Λόγοι πανηγυρικοὶ περὶ τοὺς πεντήκοντα.

Εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου, Νεκταρίου Κωνσταντι-

νουπόλεως, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀνδρέου Κρήτης καὶ Γρηγορίου Ἀντιοχείας. Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός, ἔχων τὰ πρῶτα δέκα φύλλα συνερρικνωμένα καὶ βεβλαμμένα ἐκ τῆς ἐν εἰς 1870 συμβάσεως πυρκαϊᾶς.

3118. 49. Περγ. 8. X. (φ. 349).

1. Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. Κοσμᾶ βεστίτηρος Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.
3. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
4. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

μετὰ καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν ἐπιτομῇ.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εὑρηται συνεσταχωμένον ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης. Τὸ δὲ πρῶτον φύλλον τοῦ κώδικος ἐστὶν ἀποκεκομμένον.

3119. 50. Περγ. 16. XIV. (σ. 502).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἀκέφαλος. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα χάρτου ἀγραφα. Ἐν δὲ σ. 502. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ Θεοδωρίτου μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐν δ. ια' ἔτους, ὧσ' ἀκα'... (=1313).

3120. 51. Περγ. 4. X. σελ. 2. (φ. 198).

Γρηγορίου τοῦ ἀγιοπάτου καὶ ἀποστολικοῦ

πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ λαμψάντων.

Ἐν τοῖς φ. 193—198 ἡ ἑτέρα τῶν σελίδων, ἢ πρὸς τὰ ἔξω, ἀποκεκομμένη, ἀντὶ δὲ τῆς ἀρχῆθεν περγαμνῆς φύλλα χάρτου ἀγράφου.

3121. 52. Περγ. 8. XIV. (φ. 200).

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίας διάφοροι.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ κβ'. Τὰ δ' ἐν τέλει φ. 199—200, γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρᾳ XIV αἰῶνος, περιέχουσι Κανονικὰς διατάξεις.

3122. 53. Περγ. 8. XI. (φ. 203).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) λατινικῆς γραφῆς, ἐκκλησιαστικῆς δὲ ὕλης.

†3123. 54. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 304).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κβ'.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Πρώτη τῶν ὁμιλιῶν “Περὶ ὑπομονῆς τῶν ἀγίων.” Ταύτης ἡ ἀρχὴ ἐκλιποῦσα ἐγράφη καὶ πάλιν ἐπὶ νεωτέρων φύλλων (Περγ. XIV. σελ. 2), ὧν σφύονται πέντε, ἐκ νέου ἀπολεσθείσης τῆς ἀρχῆς. Εἰσὶ δὲ τὰ πέντε ταῦτα φύλλα παλιμψηστα, ἀλλ' ἡ παλαιότερα γραφὴ ἐστὶν ἀμυδροτάτη, μὲν δὲ πού διαφαίνονται τὰρχῆθεν γεγραμμένα, ἅτε τοῦ χρυσοστομικοῦ λόγου μὴ γραφέντος ἐν τῷ κενῷ τῶν παλαιῶν στίχων, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων γραμμάτων.

3124. 55. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 484).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι ξ'.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3125. 56. Περγ. 4. XII. (φ. 227).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων.

Τὰ φ. 168—227 καὶ τινα ἄλλα μεταξύ τῶν φ. 1—168 χαρτ. XIV αἰῶνος. Ἐν δὲ τοῖς φ. 215 β—216 β “Τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου περὶ τῷ ἀγίῳ Ὅρει τοῦ Ἄθω ὅπερ εἰς κλῆρον αἰτησαμένη εἴληφε παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ αὐτῆς.” Ἀρχ. Μικροῦ μετασχῶν ὕπνου ὁ θεοφόρος Πέτρος ὀρᾷ τὴν πανάχραντον Θεοτόκον. Τέλ. παλινδρομεῖ πρὸς τὴν θείαν Λάβραν καὶ γεγονῶς δοκιμότητος αὐτόθι καταλύει τὸν βίον. Ἐν ταύτῃ τῇ διηγήσει φέρονται καὶ τὰδε (φ. 216 β)· περὶ πού δὲ τὴν Μεγάλην ὀνομασμένην Βίγλαν.

3126. 57. Περγ. 16. XIV. (φ. 55).

Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων

μετὰ καὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν (κολοβ.).

3127. 58. Περγ. 8. XII. (φ. 188).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3128. 59. Περγ. 8. XII. (φ. 145).

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Λείπουσιν ἐν ἀρχῇ ὀκτώ φύλλα, τὰ δὲ σήμερον σφωδόμενά εἰσιν ἠριθμημένα ἀπὸ τοῦ 9 μέχρι καὶ τοῦ 153.

*3129. 60. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 256).

Τετραευάγγελιον.

Ἐπονται ἐν τέλει φ. 188 κ. ἐ. Μηναῖον σύντομον καὶ ὁδηγαὶ πρὸς εὑρεσιν τῶν εὐαγγελίων, ἐν δὲ φ. 256 Τροπάρια τινα μετὰ σηματοδοφῶνων.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ πέντε εἰκόπων. Ἐν φ. 1 β εἰκὼν παριστώσα τὸν Ἰησοῦν ὄρθιον καὶ εὐλογοῦντα. Τῶν ποδῶν δ' αὐτοῦ ἄπτεται ἀριστερόθεν τοῦ θεατοῦ γυνὴ πρηνῆς. Δεξιόθεν δ' ἀνὴρ ξανθογένειος καὶ ὄρθιος παρουσιάζει τῷ Σωτῆρι διὰ τῆς δεξιᾶς Εὐαγγέλιον, δηλουμένης διὰ ταύτης τῆς παραστάσεως τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν ἀναθέσεως τοῦ ἐνταῦθα περιγραφομένου βιβλίου.

Ἄνω δὲ τοῦ ἀνδρὸς γέγραπται ἡ ἐπιγραφὴ ΚΕ ΒΟΗΘΗ Τὸ ΚΤΗCΑΜΕΝΩ ΑΥΤΩ ΑΜΗΝ. Κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνας ἐστὶν ἐσχισμένη ἡ ψα, ἀλλὰ διακρίνεται σφωδρόμενη ἡ ἐπιγραφὴ ἥδε· ΤΟΝ ΔΣΛΟΝ CΣ ΒΑCΙΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΣΛΗΝ.....Σ ΚΤΗCΑΜΕΝΟΝ ΑΥΤΩ ΑΜΗΝ. Ὁ δὲ κτήτωρ τοῦ κώδικος Βασίλειος ὁ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιγραφῇ μνημονεύομενός ἐστι πάντως ὁ αὐτὸς δν εὑρίσκομεν ἀναγραφόμενον καὶ ἐν φ. 187 α ἐνθ' ἀναγινώσκονται τὰδε· Βασιλεῖψ προτοσπαθαρίψ σῶτερ ἐν κρίσει ἄνεσ.—Ἐν φ. 2 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.—Ἐν φ. 5 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.—Ἐν φ. 82 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.—Ἐν φ. 115 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἐν φ. 1 α' Ἀνοικοδομήθη ἡ θεία βίβλος τοῦ θείου καὶ ἀγίου εὐαγγελίου... ἀμφιάσης καὶ ἡ ἐνδισις ἐξ ἐπιταγῆς Γερασίμου μοναχοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἐν μάρτυσιν περιουμένου ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Κλησουριώτου καὶ διὰ χειρὸς λ' ταβου^λ (=Λουκᾶ; ταβουλλαρίου) καὶ κληρικοῦ τῆς ἀγιοπάτης ἀρχιεπισκοπῆς πόλεως Μικρᾶς βε^ρ (=Βρύσεως) τοῦ Ψελλοῦ μηνὶ Μαῖω κς' ὦρα ἦν ὡς ἐννάτη ἡμέρα β' ἔτους ὧσ'... (1171);

- *3130. 61. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 278).
Τετραευάγγελον
ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἔχον χρυσᾶ τὰ ἀρχικά γράμματα καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Λουκᾶ (φ. 77 β) καὶ Μάρκου (φ. 112 β). Ἐν φ. 78 α ἐπίτιτλον κόσμημα ἀνωθεν τῆς ἀρχῆς τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, ἐν αὐτῷ δὲ λευκῇ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή ΤΣ САРΒΑΝΤΗΝ8.—Ἐν φ. 113 α ἐπίτιτλον κόσμημα, ἀνωθεν τῆς ἀρχῆς τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ἐν αὐτῷ δὲ κωνητῇ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή Τ8 ΑΝΘΡΩΠ8 ΤΗ8 ΒΟΥΡ-ΤΖΑΙΝΗС.—Ἐν φ. 201 β τετράγωνον σχῆμα, ἐν ᾧ, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μέσου, περατοῦται καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις ἡ ἐξῆς, ἐναλλάξ χρυσοῖς καὶ πορφυροῖς γράμμασι γεγραμμένη, ἐπιγραφή ΛΕΟΝΤΑΝ ΙΕΡΕΑΝ ΧΡΙΣΤΕ ΤΩΝ ΣΩΝ ΑΞΙΟΥ.—Ἐν φ. 202 α ἐν ἐπιτίτλῳ κοσμηματι λευκῇ ἐν χρυσῷ ἐδάφει ἡ ἐπιγραφή ΛΕΟΝΤΟС ΙΕΡΕΩС ΚΑΙ ΚΟΥΒΟΥΚΛ(α-ριου).
- *3131. 62. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 288).
Εὐαγγέλιον.
Ἀρχικά γράμματα ἐναλλάξ κωνᾶ καὶ χρυσᾶ. Ὁραιότατα ἐπίτιτλα κοσμήματα διὰ χρυσοῦ καὶ κωνᾶ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐν φ. 3 β εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, παρ' ᾧ ἀριστερῶθεν τῷ θεατῇ ὁ ἅγιος Πρόχορος.
- *3132. 63. Περγ. 4. XII. σελ. 2. (φ. 337).
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιγραφῶν χρυσῶν καὶ ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.
3133. 64. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 238).
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Τὰ ἀρχικά γράμματα κινρᾶ.
3134. 65. Περγ. 8. XI. (φ. 306).
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα ἀνήκουσιν εἰς πολυτελὲς Τετραευάγγελον (Περγ. XI. σελ. 2).
3135. 66. Περγ. 4. XI. σελ. 2. (φ. 165).
Εὐαγγέλιον.
Μετὰ σηματοφώνων. Κολοβὸν καὶ ἐφθαρμένον.
3136. 67. Περγ. 8. XII. (φ. 141).
Τετραευάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει διάφοροι πίνακες πρὸς εὔρεσιν τῶν εὐαγγελίων.
3137. 68. Περγ. 8. XIII. σελ. 2. (φ. 185).
Τετραευάγγελον.
Τὰ φ. 2—34 καὶ 155—183 ἐπὶ χάρτου. Μένει δὲ ὁ κώδιξ κολοβός. Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 8. XI.) Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τέλει ἐν φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) περιέχον μέρος Λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
- *3138. 69. Περγ. 8. XII. (φ. 267).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Ματθαίου (φ. 5 β), Μάρκου (φ. 87 β), Λουκᾶ (φ. 135 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 207 β) καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων σχηματιζομένων δι' ἀνθεμίων (φ. 6 α, 88 α, 136 α, 208 α).
- Ἐν φ. 265 β χειρὶ νεωτέρα· τῇ κε' τοῦ Αὐγουστοῦ μηνὸς ἐχάλασαν τὸ κᾶστρον τοῦ δεσπότη το λεγόμενον Κρουσοβέτσην ἐν ἔτους ,5 ᾠλε' ἰνδ' ε'.—Ἐν δὲ φ. 266 α Ἐτούτο τὸ τετραβάγγελον τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν βασιλικὴν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου ὁ Ἀλέξιος ὁ χρυσοσκουλος ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν...
- *3139. 70. Περγ. 8. XII. (φ. 209).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων τοῦ Ματθαίου (φ. 10 β), Μάρκου (φ. 64 β), Λουκᾶ (φ. 102 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 160 β) καὶ ὑπὸ τινος ἄλλης εἰκόνας, νῦν ὄλως ἐφθαρμένης (φ. 2 α), πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ ἀξιολόγων ἐπιτίτλων κοσμημάτων, σχηματιζομένων δι' ἀνθεμίων (φ. 11 α, 65 α, 103 α, 161 α). Αἱ εἰκόνες τῶν Εὐαγγελιστῶν εἰσι γεγραμμένα δι' ὑδαρῶν χρωμάτων, τὰ δ' ἐνδύματα τοῦ Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου εἰσὶ λευκά, ἡ δὲ πτύχσις τῶν τοῦ Μάρκου καὶ Ἰωάννου ἐξαίρετος. Ἐν φ. 3 α ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῷ. Ἐν φ. 4 β—8 α οἱ Πίνακες τῶν ὁμοφώνων μερῶν τοῦ Εὐαγγελίου κατ' Ἀμμώνιον κάτωθεν ἐπιτίτλων κοσμημάτων, ὑποβασταζομένων ὑπὸ κιονιδίων διαιρούντων τὰ φύλλα εἰς σελίδας. Ἐν φ. 201 β ἐν χώρῳ μείναντι κενῷ ἐνεγράφησαν ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας τὰδε· Ἐτους ,ζριγ' ε' μηνῇ Ἰουνίῳ ἐτούτο τῷ τετραβάνγγελον ἦνε τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος τοῦ ἐπιειχομένου Κουτλουμουσί καὶ το ἐκόσμησεν ἡ πολυχρονημένη ἡ τόμνα Ἐλησάβητ τοῦ Πολυχρονη Μανουήλ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθεντος πάσης Μολδοβλαχίας κήρου Ἰωάννου Ἰερεμία Βο-έβνδα διὰ συνδρομῆν καὶ κόπου του ὄσιωτά ἐν ηερο-μονάχους κήρου Παῖσιου· ἐπήσεν δὲ καὶ ποτήρηδν ἔνα να λητουργούσιν ἡ ιερῆς καὶ σταυρους δύο ὄλα ἀσιμένηα καὶ μαλαματομένα καὶ το ἀπαργηᾶση εἰς του Κηρήτση γηανάκη τα χέρηα να το στήλη εἰς το μοναστηριον το προρημένον του Κουτλουμουσίου εχε'.
3140. 71. Περγ. 8. XIII. (φ. 232).
Τετραευάγγελον.
Ἐν φ. 230 β δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαθεῖ καὶ χορικογράφου Ἰωσήφ μοναχοῦ μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐπὶ ἔτους ,5 ψο5' ἰνδ. ια' (=1268) ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ καὶ Θεωδόρας τοῦ Παλαιολόγου· ἐτελειώθη δὲ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξώδου Ἰγνατίου μοναχοῦ.
- *3141. 72. Περγ. 8 μικρ. XI. (φ. 295).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων ἀτέχνων.
3142. 73. Περγ. 8 μικρ. XIII. (φ. 267).
Τετραευάγγελον.
Τὰ φ. 1—12 καὶ 247—267 εἰσὶν ἐκ χάρτου, τούτων δὲ τὰ φ. 254—267 ἀγραφα.
- *3143. 74. Περγ. 8 μικρ. XIV. (φ. 218).
Τετραευάγγελον.
Τὰ φ. 157—180, 208 καὶ 209 εἰσὶν ἐκ χάρτου. Σφίξει δὲ ὁ κώδιξ εἰκόνα τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἀτεχνον καὶ ἐφθαρμένην (φ. 108 β) καὶ ἐπίτιτλα κοσμήματα (φ. 5 α, 67 α, 109 α). Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχουσιν οἱ Πίνακες τῆς ὁμοφωνίας τῶν εὐαγγελίων ἐντὸς ἀτέχνων καμαρωτῶν κοσμημάτων.

3144. 75. Περγ. 16. XII. (φ. 351).

Τετραεγγέλιον.

Μέγα μέρος του κώδικος (φ. 1—61 και 250—351) έκπεσον ἀνεπληρώθη διὰ φύλλων χαρτῶν XVII αἰῶνος. Ἐπί τινος τούτων (φ. 336 β) ἡ,ζρλ (=1622) χεῖρ Σοφρονίου τοῦ ἀμονάχου.

3145. 76. Περγ. 16. XII. (φ. 190).

Τετραεγγέλιον.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Τὰ τελευταῖα ἐννέα φύλλα τῶν σφζομένων ἐφθαρμένα κατὰ τὸ ἥμισυ.

*3146. 77. Περγ. 16. XI. (φ. 353).

Τετραεγγέλιον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τοῦ Μάρκου (φ. 102 β), Λουκᾶ (φ. 166 β) καὶ Ἰωάννου (φ. 269 β), ὧν αἱ δύο τελευταῖαι ἐπὶ ἐδάφους χρυσοῦ, καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων (φ. 2 α, 103 α, 167 α, 270 α).

Ἐν φ. 352 β Ἐποῦτω τῷ Εὐαγγελίῳ τὸ ἡφερα ἀπο τὴν Εἰράκλιαν καὶ τὸ ἐμεταστάχωσα διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξέδου ἐγὼ παπᾶ Γερμανός.

3147. 78. Περγ. 16 μικρ. XIII. (φ. 201).

Τετραεγγέλιον

γεγραμμένον διὰ γραφῆς ὡς μικροτάτης.

3148. 79. Περγ. φύλλ. XIII. (φ. 97).

Τριῶδιον

μετὰ μουσικῶν σημείων διαστίχων. Ἔστι δὲ γεγραμμένον διὰ γραφῆς λεπτοτάτης καὶ μετὰ πλείστης ὄσης ἐπιμελείας. Τὸ τελευταῖον φύλλον οὐ σφῆζεται ἐν πρωτοτύπῳ, ἀλλ' ἐν φωτογραφικῷ ἀποτυπώματι φέρουσι τὰ σημεῖα P.S. δηλοῦντα τὸ ὄνομα τοῦ Ῥώσου Σεβαστιανῶφ τοῦ πιθανῶς ἀφαιρέσαντος τὸ πρωτότυπον φύλλον καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπικολλήσαντος τὸ ἀπείκασμα.

Ἐν ἀρχῇ εὑρηται συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχον μέρος λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν δὲ τέλει ἀμέσως πρὸ τοῦ φωτογραφικοῦ ἀπεικασματος δύο φύλλα (φ. 95 καὶ 96, Περγ. XI. σελ. 2), ἐσπαραγμένα ἐκ κώδικος περιτέχνου, χρυσᾶ ἔχοντος τάρχηκα γράμματα καὶ περιλαμβάνοντος Βίους ἁγίων.

3149. 80. Περγ. 8. XIII. (φ. 179).

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος. Τελευταῖα δὲ ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ Παύλου. Ἐν φ. 178 β Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα τῶν ἀποστολικῶν πράξεων καὶ ἐπιστολῶν βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὑπὲρ πάντας Ἰωαννικίου ἐν ἔτει ἡ,ψο' (=1262). Καὶ τὸ μὲν λοιπὸν σημείωμα γέγραπται διὰ βαφῆς ἐρυθρᾶς, τὸ δ' ἔτος διὰ λεπτοτάτων γραμμάτων ἄλλης ἰσως χειρὸς βαφῆς κερρᾶ.

3150. 81. Περγ. 8. XIII. (φ. 228).

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

3151. 82. Περγ. 8. XIV. (φ. 145).

Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Μετὰ παρασελιδίων σχολίων. Ἐν φ. 145 α' Οἱ ἀναγιγνωσκότες εὔχεσθε ὑπὲρ τοῦ γράψαντος μοναχοῦ Νικολάου τοῦ Γαλησιώτου. Τὰ πρῶτα ὀκτὼ φύλλα ἐκλι-

πῶντα ἀνεπληρώθησαν διὰ χαρτῶν (XV αἰῶνος) ἰσως δ' εἰς τὸν γράψαντα ἀναφέρονται τὰ ἐν τῷ πρώτῳ τούτων τῶν φύλλων τῷ μετὰ τοῦ ξύλου τοῦ περικαλύμματος συγγεκολλημένῳ τάδε: Βιβλίον Ἀρσενίου δομειστικῶν τάλανος ἐν μονοτρόποις. Ἐν τέλει δ' εὑρηται συνεσταχωμένα τῷ ξύλῳ δύο φύλλα (Περγ. 8. XII) περιέχοντα μέρη τῆς Γενέσεως.

3152. 83. Περγ. 8. XIII. (φ. 329).

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

3153. 84. Περγ. 4. XIII. σελ. 2. (φ. 222).

Τριῶδιον.

Τινὰ φύλλα σποράδην καὶ ἐξ ἐν τέλει ἐκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ χαρτῶν.

3154. 85. Περγ. 4. XIII. (φ. 231).

Βιβλίον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (κολ.).

†3155. 86. Περγ. 8. XIV. (φ. 238).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 234 α' Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος. Ἄπαντα τὰ φύλλα τοῦ κώδικος εἰσι παλίμψηστα. Εἰσὶ δ' εἰλημμένα ἐξ ὀκτῶ κωδίκων, ὧν τινὰς μὲν ἀπλῶς ἀπέξεσεν ὁ τὸ Ψαλτήριον γράψας Σωφρόνιος, τινὰς δὲ καὶ ἀπέκοψεν, ὄντας πρότερον μείζονος σχήματος. α'. Τὰ φύλλα 2—10, 29—30, 35—38, 178, 193, 195, 197, 200, 205—208, τὰ παράφυλλα πρὸς τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνήκουσιν εἰς κώδικα παλαιὸν τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ (VI ἢ VII σελ. 2, ὧν ἑκάτερα εἶχε πλάτος 0,055 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου). Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ἀναγνώσματα ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου· ἀρα ὁ πρωτόγραφος κώδιξ ἦν Εὐαγγέλιον, οὐ τὰ τελευταῖα φύλλα ἀπεκόπησαν ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου πρὸς γραφὴν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῇ συμπήξει τοῦ νέου κώδικος κατὰ πλάτος, ὅπως προσαρμοσθῶσιν εἰς τὸ μικρότερον τοῦ ἀνά χείρας Ψαλτηρίου σχῆμα.—β'. Τὰ φύλλα 31, 44, 162—164, 167—169, 171, 173, 174, 176, 179, 181, 182, 184, 187, 189, 190 καὶ ἄλλα ἰδίως τῶν ἐν τέλει τοῦ νέου κώδικος ἀνήκουσιν εἰς κώδικα περιέχοντα τὰς ἐπιστολάς τῶν Ἀποστόλων (XI 1 σελ. πλάτους 0,10). Ἐν φ. 171 α διακρίνεται μέρος τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου (Α 17), ἢ δ' ἀρχὴ τῆς καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου ἐν φ. 167 α πρὸς τὰ κάτω. Ὁ παλαιὸς κώδιξ οὗτος ἦν βραχὺ τι μείζων τὸ σχῆμα τοῦ Ψαλτηρίου, διὸ τὰ ἐξ αὐτοῦ ληφθέντα φύλλα συνέπηξεν ὁ νεώτερος βιβλιογράφος κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ ὁ νέος κώδιξ διεύθυνσιν, προσαρμόσας αὐτὰ εἰς μῆκος κατ' εὐθείαν ἢ καὶ ἀντιτρόφως.—γ'. Τὰ φύλλα 28, 60, 125, 126, 138, 143, 154, 161 καὶ ἄλλα ἀνήκουσιν εἰς ἀρχαιότερον κώδικα (XIII. σελ. 2, ὧν ἑκάτερα πλάτους 0,07), περιέχοντα λειτουργικὸν βιβλίον, πιθανῶς Τριῶδιον μετὰ διαστίχων μουσικῶν σημείων, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐκ τοῦ φ. 28 β. Ἦν δὲ ὁ ἀρχαῖος κώδιξ τὸ τε πλάτος καὶ τὸ μῆκος πολλῶ μείζων τοῦ Ψαλτηρίου, διὸ ὁ Σωφρόνιος ἀπέκοψε μὲν συνήθως τὴν ἐτέραν τῶν τοῦ Τριωδίου σελίδων, περιέτεμε δὲ καὶ τὸ μῆκος τῶν μεμβρανῶν. Ἦσαν δὲ τοῦ πρωτογράφου οἱ στίχοι γεγραμμένοι πυκνῶτατα πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἐμέτρησα σφζομένους καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἀποκοπὴν τοῦ μήκους μέχρι πεντήκοντα ἐν τισὶ τῶν φύλλων.—δ'. Τὰ φύλλα 11, 16, 40, 43 καὶ ἄλλα προέρχονται ἐξ ἀρχαίου κώδικος (X, τῆς μικρογραμμάτου γραφῆς, σελ. 2, ὧν ἑκάτερα πλάτους 0,05), περιέχοντος Βίους ἁγίων. Ἦσαν δὲ τὰ φύλλα τοῦ ἀρχαίου τούτου κώδικος μείζων τῶν τοῦ Ψαλτηρίου,

διό ἐσταχώθησαν κατὰ πλάτος, ὥστε ἡ παλαιὰ γραφή εἶσιν ἐγκαρσία πρὸς τὴν τοῦ Σωφρονίου.—ε'. Τὰ φύλλα 13, 14, 18, 19, 20 καὶ ἄλλα ἀνήκουσιν εἰς κώδικα ἀρχαῖον (X, τῆς μικρογραμμίου γραφῆς, σελ. 2 πλάτους 0,06), περιέχοντα ἐπ' ἴσης Βίους ἀγίων καὶ συμπηχθέντα καθ' ἓν καὶ ὁ δ' τῶν ἀρχαίων κωδικῶν τρόπον.—ς'. Τὰ φύλλα 21, 22 καὶ ἄλλα φέρουσιν ἀπεψημένους πιθανῶς ὁμοίως Βίους ἀγίων ἐκ κώδικος (X, τῆς μικρογραμμίου γραφῆς, σελ. 2 πλάτους 0,055) γεγραμμένου μὲν διὰ γραφῆς ἀδροτέρας τῆς τῶν κωδικῶν δ' καὶ ε', συμπηχθέντος δὲ καθ' ἓν καὶ τὰ ἐξ ἐκείνων φύλλα τρόπον.—ζ'. Τὰ φύλλα 20, 27, 32, 33 καὶ ἄλλα εἰσὶν ἐκ κώδικος (XII, σελ. 2 πλάτους 0,075) περιέχοντος ἕλην λειτουργικὴν, συνεπήχθησαν δὲ τὰ φύλλα καθ' ἓν τρόπον καὶ τὰ τῶν κωδικῶν δ', ε' καὶ ς'.—η'. Τὰ φύλλα 46, 47, 51, 52 καὶ τινὰ ἄλλα ὀλίγα ἀνήκουσιν εἰς κώδικα (XI, σελ. 2 πλάτους 0,07), περιέχοντα πιθανῶς Βίους ἀγίων.

*16. περὶ τούτου τοῦ παλιμψήστου ΣΗΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδικῶν τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι 1888 σ. 15—20 (τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἀθήνησι, 1888 σ. 309—314).

3156. 87. Περγ. 16 μικρ. XII. (φ. 208).
Ψαλτήριον.

3157. 88. Περγ. 16. XIII. (φ. 251).
Ψαλτήριον (κολοβόν).

Προτάσσονται οἱ Οἴκοι (ἀκέφ.).

3158. 89. Περγ. 8 μέγ. XIII. (φ. 137).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν φ. 137 β'. Θεοφάνης ἱερομόναχος καὶ προτοσύγγελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πολέμιος τοῦ πρόην πατριάρχου.

*3159. 90. Περγ. 4. IX. σελ. 2. (φ. 492).
Εὐαγγέλιον.

Τῆς μεγαλογραμμίου γραφῆς. Ἐκαστον τῶν γραμμάτων ἔχει μήκος 0,006, ἐκίστη δὲ τῶν σελίδων ἔχει κατὰ μέσον ὄρος 0,065 καὶ στίχους 19, ὧν ἕκαστος περιέχει γράμματα 8 ἢ 9. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιτίτλον κόσμημα, τὰ δὲ ἀρχικὰ γράμματα ἀτέχνως κεκοσμημένα.

*3160. 90 α. Περγ. 8. XI. (φ. 294).

1. Τετραευάγγελον.

2. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἐκοσμεῖτο ποτε ὁ κώδιξ δι' εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων. Ἄλλ' ἐκείνων μὲν ἀφηρέθη ἀποκοπέισα ἢ τοῦ Μάρκου, σφύζονται δ' αἱ τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τελείως ἐξίτηλοι, ὥστε νῦν μόνον τὰ φύλλα ἐν αἷς ὑπάρχον διακρίνονται. Τῶν δ' ἐπιτίτλων τὰ μὲν ἐν φ. 7 α καὶ 80 α ἀπεκόπησαν ὅλως, τὸ δ' ἐν φ. 126 α ἐκσπασθὲν ἀνεπληρώθη διὰ νεωτέρας περγαμνῆς.

3161. 90 β. Περγ. 4. XII. (φ. 82).

Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Τὰ ὀκτὼ πρῶτα φύλλα ἄγραφα. Ἐν τῷ σφύζομένῳ μέρει περιέχονται ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

3162. 90 γ. Περγ. 4. XI. (φ. 8)

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3163. 90 δ. Περγ. 16. XI. (φ. 195).
Τυπικὸν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ φ. 181—195 χαρτῶα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ περγαμνῆς ἐκπεσόντων.

3164. 91. Βομβ. 4. XIV. (φ. 295).

Θεολογικὸν περὶ πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος κτλ.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Διήρηται εἰς τίτλους, καὶ περιέχει ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἔργων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Μαξίμου, Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Λεοντίου τοῦ Βυζαντίου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας κτλ.

3165. 92. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 453).

Πατερικὸν ἐν λόγοις κέ.

3166. 93. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 348).

1. "Ἐβδομαδύριον τοῦ πλαγίου β' ἡχου."
2. Κεφάλαια ἀσκητικὰ ἐκλελεγμένα ἐκ διαφόρων πατερικῶν βιβλίων.
3. Βίος ὁσίου Ὀνουφρίου.
4. Ὁμολογία διαφόρων ἁγίων περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.
5. Ἀκολουθίαι ἁγίων διάφοροι.

Μεταξὺ τῶν φ. 82 καὶ 83 Ψαλτήριον ἐντυπον τῆς ἐκδόσεως Ἄλδου 1494 (LEGRAND Bibliographie hellénique Τόμ. Α' σ. 22).

3167. 94. Βομβ. 8. XIV. (φ. 342).

Πατερικὸν ἐν λόγοις λη' (Ἀκέφ.).

3168. 95. Βομβ. 16. XIV. (σ. 444).

Πατερικόν.

3169. 96. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 541).

1. Διαδόχου Φωτικῆς Κεφάλαια ἀσκητικὰ.
2. Θεοδώρου ἀσκητοῦ Ἐδέσσης Κεφάλαια ψυχοφελῆ.
3. Θαλασσίου Κεφάλαια ν' περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας.
4. Ἰωάννου Καρπάθου Κεφάλαια γνωστικὰ καὶ θεολογικὰ ριζ'.

Ἐν σ. 188. Ἔτος αψο' μὴν Αὐγουστος ιγ' (=1770) ὁ γράψας Ἰλαρίων ἱερομόναχος. Ἐν σ. 273...αψο' ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει ἐτελειώθη κατὰ Αὐγουστον μῆνα.

3170. 97. Χαρτ. 8. XVII. XVIII. (φ. 259).

1. Παράδεισος γερόντων (XVIII).
2. Διηγήσεις τινὲς περὶ Ἀθωνος.
3. Τινὰ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
4. Λέοντος τοῦ σοφοῦ Χρησμοί.
5. Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Νείλου.
- 6 (φ. 242). Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου
"Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν."

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ τοῦ

περικαλύμματος· Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κτίμα ἐμοῦ τοῦ ταπινοῦ Γεδεῶν ἀναξίου ἱερομονάχου ὁ ἐκ νήσου Σκοπέλων τὸ ἐπινόμι αὐτῷ Κοκκορίνης. Καὶ κατωτέρω· καὶ τὸ ἀγόρισα γρόσια 10 ἤγουν δέκα ἀπὸ τον παπα Ἰωανίκιον τὸν ψάλτην Κωνσταντινου-πολίτην. Ἦν δὲ ὁ Γεδεῶν, ὡς φαίνεται ἐν φ. 1 β, “προηγούμενος Κουτλουμουσίου.” Ἐν δὲ φ. 259 α εὔρηται τὸδε τὸ σημεῖωμα· Εἰς τοὺς 1788 αψπῆ ἡμέρα Τετράδῃ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ μὴν Μάϊος εἰς τὰς 24 κδ' ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας ἔγυνε ἐκκλήψης τοῦ ἡλίου καὶ ἐστάθη ὥρας δύο.

3171. 98. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1289).
Πατερικὸν ἐν λόγοις κ'.

“Αποφθέγματα τῶν ἐν ἀσκήσει μονασάντων.” Τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ πρὸ τοῦ πίνακος ἐξ φύλλα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὸν αὐτὸν κώδικα, ἀλλὰ δὲν συνηρθωθήσαν ἀπὸ τοῦ ποιησαμένου τὴν παλαιὰν κατὰ σελίδας ἀρίθμωσιν.

3172. 99. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 400).
Παλλαδίῳ Λαυσαϊκόν.

*3173. 100. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 233).
I (φ. 5 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωσήφ.”

“Ἀρχ. Κάθε ἄνθρωπος τιμῶταται ἄρχοντες ὁποῦ θέλει νὰ διηγηθῆ βίον ἁγίου καὶ δικαίου ἀνθρώπου. Τέλ. καὶ θέλομεν ἀξιωθῆ τῆς οὐρανοῦ βασιλείας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 37 β). “Διήγησις περὶ τοῦ πῶς ἔλαβεν ὁ Ἰωσήφ τὴν Ἀσηνέθ γυναικα.”

“Ἀρχ. Θέλω νὰ ἀναφέρω καὶ νὰ διηγηθῶ νὰ ἐγνωρίσητε διὰ τὴν Ἀσηνέθ. Τέλ. ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων Χριστὸν δοξολογήσωμεν σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι τῇ ἁγίᾳ Τριάδι τιμῆ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3 (φ. 44 α). “Δαμασκηνοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς παραινέσις πρὸς μοναχοῦς.”

“Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν καὶ τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν ἀγαπήσαμεν. Τέλ. θέλει μας ἀξιώσει ὁ Θεὸς καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας αὐτοῦ ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾧ πρέπει δόξαι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

4 (φ. 53 β). “Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείῳ ἐκ διαφόρων ποιητῶν.”

“Ἀρχ. Εἰς καλοῦς ἀνθρώπους: ἀνὴρ ὁ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.—ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ, ἐσθλά καὶ διδοῖ Θεός.—ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.—ἡθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.—Εἰς ἀλήθειαν. Ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τὰ ληθῆ λέγει.—Εἰς ἀμαρτίαν. Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττε μηδὲ μάνθανε. Ἐκάστη γνώμη ἔπεται ἐρμηνεία εἰς τὴν καθωμιλημένην.

5 (φ. 58 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γοβδελαῆ.”

6 (φ. 70 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου

πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου μεταγλωττισθεὶς κατὰ λέξιν εἰς ἰδιωτικὴν φράσιν.”

7 (φ. 108 α). Διήγησις περὶ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου.

“Ἀρχ. + εἰς τοὺς ,ζις'. Ἐν ὑστέροις δὲ [καί]ροῖς καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου ἀπόσαντο τὴν τῶν ἁγίων πατέρων τὴν συνήθειαν λέγοντες ὅτι ἐμεῖς μοναστήριον μέγιστον ἐσμέν. Τέλ. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμῆ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

8 (φ. 110 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώββου τοῦ Πέρσου, μεταφρασθεὶς εἰς ἰδιωτικὴν γλῶσσαν.”

9 (φ. 125 β). Οἱ ἐξῆς στίχοι (καταλογάδην): Ὁ θέλων γράματα μαθῆν καὶ θέλων ἐπενήσθαι. θέλει πωλλᾶς εἰπομονᾶς, θέλει πολλὰς εἰμέρας, θέλοι καλλῶν σοφρονησῶν καὶ φύβων τοῦ Κυρίου, τιμῆ, προσδοῦ δάσκαλον, δωκάτα εἰς τὰς χίρας, θέλη χάρισματα πολλᾶ, μαντίληα χρυσομένα· τότε νὰ εὐγέ ὁ μαθητῆς ὅσάν τῶν δάσκαλλῶν του, νὰ ἔχει καὶ ἔπαιων καλλῶν ἀπὸ ὄλλου τοῦ ἀνθρώπου.

“Ὅτει τὰ μαθεύματα.

φῆρνονσιν τὰ χρέματα.

10 (φ. 126 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας.

11 (φ. 142 β). “Λόγος τῆς ἁγίας Κυριακῆς τῆς ἐνδόξου Χριστοῦ ἀνιστάσεως.”

12 (φ. 147 α). “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου, Περὶ τοῦ ἀγγέλου.”

13 (φ. 155 β). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος τοῦ καὶ νέου Ἰωβ χριματίσαντος.”

14 (φ. 176 β). “Περὶ νιστείας.”

15 (φ. 187 α). “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρinos.”

16 (φ. 193 β). “Θαῦμα γενόμενον ἐν Κονστατινουπόλει.”

17 (φ. 199 β). “Περὶ τῶν παρίκουων.”

18 (φ. 202 β). “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ φράσις καὶ Διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν Δεκαλογὸν τοῦ προφήτου Μωσέως, εἰς πᾶσα Χριστιανόν.”

19 (φ. 225 β). “Περὶ τῶν ψαλόντων τὸς ὥρας καὶ πᾶσαν ἀκολουθίαν, ἐσπερινόν, ἀπόδειπνον σὺν τῷ μεσωρικτῷ, ἀρχιεπισκόπον, ἐπισκόπον, ἱερέων, διακόνων, ὑποδιακόνων, ἀναγνώστων.”

20 (φ. 227 α). “Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατελθοῦσα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου Ἀποστόλου Πέτρου τοῦ κορυφαίου.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1—3, 5, 6, 8—11, 13—18, ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν φ. 55 α—57 β μείναντος ἀγράφου χώρου ἐνεγράφησαν ἐν μεταγενεστέρῳ χρόνῳ Ὅροι τοῦ ἁγίου Ὁρους, ὧν ἡ ἀρχή· Τιμιώτατοι πατέρες οἱ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν διαῖονταίς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω. Μὴ ἐπαρκέσαντος δὲ τοῦ χώρου πρὸς ἐγγραφήν τοῦ ὄλου, ἐνεγράφη τὸ τέλος ἐν φ. 231 β, εἰς δ ἐγένετο παραπομπὴ διὰ τῶν ἐν τέλει τοῦ φ. 57 β λέξεων· γήρισε

εις τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἵνε γραμμένη. Ἄρχεται δ' ἡ συνέχεια ὡδε· +Οἱ ἀρχιεροὶς οποῦ οἴτων εἰς τῶν καιρῶν ὀπτόταν ἐγραψαν τῶν δρον τοῦ ἀγίου Ὁρος Μάξιμος Ἐφέσου, Γενάδιος Ἰρακλήας... Τέλ. ταῦτα δὲ φασὲν μετ' ἀλύτου ἀφορισμοῦ καὶ δεσμοῦ τῶν ἀγίων πατέρων.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ 24 εἰκόνων, ὧν μία μὲν ἐν φ. 2 α καὶ ἔτεροι 20 μεταξὺ τῶν φ. 5 α καὶ 37 β ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπ' ἀρ. 1 Βίον τοῦ ἀγίου Ἰωσήφ, αἱ δὲ 3 λοιπαὶ μεταξὺ τῶν φ. 37 β καὶ 44 α εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2 Διήγησιν. Εἰσὶ δ' αἱ εἰκόνες μικραὶ γεγραμμέναι διὰ γραφίδος καὶ δι' ὑδαρῶν χρωμάτων κεχρωσμένοιαι.

Τὰ φ. 1, 3 καὶ 4 εἰσὶν ἀγραφα.

3174. 101. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 378).

Συμῶν μοναχοῦ Κατάνυξίς.

“Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνίστορων παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ καθεξῆς.”

Ἐν φ. 1 α—β “Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πικτίδος.” Ἐν δὲ φ. 377 β Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίων ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' μινῆ Ὀκτωβρίου ιε' (1627) τοῦ γράψαντος Δανιὴλ ἀμονάχου καὶ ἀμαθοῦς ἡ αναγιγνώσκοντες εὐχέσθε.

3175. 102. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 180).

“Νουθεσίαι ἐκ διαφόρων βιβλίων

τῶν διδασκάλων ἡμῶν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυχανόντων.”

Συνεσταχωμένοι εὐρηται βιβλιάριον ἐντυπον ἀνευ ἐξωφύλλου.

3176. 103. Βομβ. 4. XIV. (φ. 212).

Νηπτικὰ κεφάλαια.

3177. 104. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 238).

Βίοι ὁσίων πατέρων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3178. 105. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 267).

“Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Βασιλείου τοῦ νέου καὶ γραφῆς παρα Γρηγορίου ταπεινοῦ.”

Ἐν φ. 259 α Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Ἰεζεκιήλ ἱερομονάχου τοῦ ποτὲ Δημητρίου Χαρβούρη ἐν ἔτει αχκα' Ὀκτωβρίου ιη' (=1621).

3179. 106. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 446).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος, 7073 (=1565).

3180. 107. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 439).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι λα'.

Κατὰ Ἰουδαίων Σ', Περὶ ἱερωσύνης Σ', Εἰς τὸν Λάζαρον γ', Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ τὸν Ἰωσήφ, Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου περὶ τῶν κεκοιμημένων καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, Εἰς τὸν Ὁξίαν δ', Εἰς τὰ Σεραφεῖμ, Περὶ εὐταξίας καὶ εἰς τὸ Εἶδον τὸν καθήμενον ἐπὶ θρόνου, Περὶ ἀκαταλήπτου η'.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. Ἐτελειώθη ἡ ἱερὰ βίβλος αὕτη ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' μινῆ Ἰνδ. ιε' ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ ιβ' ἡμέρα Β (=1571).

3181. 108. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 468).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β').

Ὁ κῶδιξ φαίνεται γεγραμμένος ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφροσύνου τοῦ γράψαντος καὶ τοὺς κώδικας 3179 (106), 3180 (107), 3188 (115), 3190 (117), 3191 (118), 3203 (130), 3212 (139), 3215 (142), 3274 (201), 3282 (209) κτλ.

3182. 109. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 294).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3183. 110. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 392).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Εἰς τὰς πρὸς Ἐφεσίου, πρὸς Φιλιππησίους καὶ πρὸς Φιλιμόνα.

3184. 111. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 236).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων.

3185. 112. Χαρτ. 8. XV. (φ. 329).

Πανηγυρικοὶ λόγοι εἰς τὴν Πεντηκοστὴν

ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς τῶν ἀγίων Πάντων. Εἰσὶ δ' οἱ πλείστοι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

3186. 113. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 360).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β'). Ὁμιλίαι μς'.

Ἐν φ. 360 α Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη δια χειρὸς ἐμοῦ Δανιὴλ ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίου ιε' ἡμέρα Παρασκευῆ (=1630)...18. καὶ ἀρ. 3174 (101), 3210 (137) κτλ.

3187. 114.

Περγ. Χαρτ. 4. XII. XVI. σελ. 2. (φ. 283).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (μέρ. β'). Ὁμιλ. μδ'.

Χαρτ. (XVI) τὰ φ. 1—168 καὶ 229—283, περγ. (XII) τὰ φ. 169—228.

3188. 115. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 421).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη ἐπὶ ἔτους Ἰρλε' ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ γ' ἡμέρα Σ' (=1555);. Προφανῶς γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου, περὶ οὗ ἰδ. ἀρ. 3181 (108).

3189. 116. Βομβ. 8. XIV. σελ. 2. (φ. 198).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Μαργαρίται

συνλεχθέντες ἐκ τῆς Ἐξαμέρου.

2. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μαργαρίται.

4. Νεῖλου τοῦ ὁσίου Περὶ τῶν ἡ λογισμῶν τῆς κακίας.

5. Τοῦ αὐτοῦ Ἀσκητικὰ κεφάλαια.

6. Ἀββᾶ Μάρκου Λόγοι Σ'.

7. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Περὶ θεωρίας θαυμα-
στῆς τῆς ὑπεραγάθου Θεοτόκου.

8. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ

α'. Ἐκατοντάδες δ'.—β'. Γνωστικῶν κεφαλαίων ἑκατοντάς.
—γ'. Κεφάλαια θεολογικά.—δ'. Λόγοι.—ε'. Ἄλλα διάφορα.
—ς'. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

9. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Πρὸς Θεόδουλον Λόγοι
ψυχωφελεῖς.

10. Ἐκλογή βραχεῖα ἐκ τῶν ἔργων

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας,
Μιχαὴλ συγκεφάλου Ἱεροσολύμων, Θεοδωρήτου Κύρρου,
Γρηγορίου Νύσσης.

11. Ἀνωνύμου ἐπιστολαὶ τρεῖς.

α'. Θεογνώστῳ πρεσβυτέρῳ.—β'. Ἀθανασίῳ.—γ'. Ἰωσήφ
πρεσβυτέρῳ.

Τὰ φ. 116—140 καὶ 171—174 γεγραμμένα κατὰ μίαν μόνην
σελίδα. Ἐν δὲ τοῖς ὑπ' ἀρ. 8 ἔργοις τοῦ Μαξίμου ἡ τάξις τῶν
φύλλων συγκεχυμένη.

3190. 117. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 366).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξαή-
μερον λγ'.

Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἐπὶ ἔτους ,ζξγ' ἐν
μηνὶ Αὐγούστου ια' (=1555) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες
εὐχέσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γράψαντος Εὐφροσύνου μονα-
χοῦ. Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).

3191. 118. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 275).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν
εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Ὁμιλ. μγ'.

2. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Προφανῶς ἐγράφη ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφροσύνου. Ἰδ.
καὶ ἀρ. 3181 (108).

3192. 119.

Βομβ. Χαρτ. 4. XIII. XVI. (φ. 153).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης
Λόγοι.

Τὰ φ. 1—6 καὶ 146—153 Βομβ. XIII. σελ. 2 σπαράγματα
ἐκ κώδικος ἀκέφαλα, κολοβά, ἀτελῆ. Τὸ δ' ἐκ χάρτου ὑπόλοιπον
μέρος, οὗ μεταξὺ εὔρηται συμπεπηγμένα τὰ βομβύκινα φύλλα,
ἔστιν αὐτοτελές (XVI αἰῶνος).

3193. 120. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 703).

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστὴν Ματθαῖον (μέρ. β').

Ἐν τῇ καθωμίλημένῃ.

3194. 121. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 293).

Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμούς.
Τινὰ ὀλίγα φύλλα κατὰ μίαν μόνον σελίδα γεγραμμένα.

3195. 122. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (σ. 587).

Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδόνης Ὁμιλίαι ἐκάστης Κυριακῆς
τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ.

Ἐν σ. 587· Εἰς ἔτους ,ζρλε' Ὀκτωμβρίου ς' (=1627).

3196. 123. Χαρτ. 4. XV. (σ. 958).

Ἐπιτομὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἀγίων πατέρων
καὶ διδασκάλων εἰς τὴν βίβλον τῶν Ψαλμῶν συλλεγείσα
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κῦρ Νικήτα τοῦ
τοῦ Σερρῶν.

Γέγραπται διὰ γραφῆς πυκνοτάτης.

3197. 124. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 441).

Βασιλείου τοῦ μεγάλου

α'. Ὁμιλία εἰς τοὺς Ψαλμοὺς ις'.—β'. Λόγοι ἠθικοὶ λβ'.—
γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Συμπλικίαν.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος... ἐτελειώθη ἐπὶ
ἔτους ,ζνθ' ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ζ' (=1550).

3198. 125. Βομβ. 8 μέγ. XIII. (φ. 321).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι ις' λόγοι
μετὰ παρασελιδίων σχολίων, τῶν τοῦ Νικήτα Σερρῶν,
πυκνότερα γεγραμμένων.

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

3199. 126. Βομβ. 4. XIV. σελ. 2. (σ. 453).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ἀναγινωσκόμενοι ις' λόγοι.

Ὁ πρῶτος ἀκέφαλος. Προτάσσονται Νικήτα τοῦ Σερρῶν
Ἐρμηνεῖαι εἰς τὸν Γρηγόριον ἐν φύλλοις δύο. Ἐν τῷ πρώτῳ
παραφύλλῳ λέγεται περὶ τοῦ κώδικος... καὶ το Ἰφερὲν ὁ
παπᾶ Ἀνανίας ὁ Ανδριῶτις καὶ καθηγούμενος ὄν
αχκς'.

3200. 127. Βομβ. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 359).

Νικήτα τοῦ Σερρῶν Ἐξήγησις εἰς τοὺς ις' Λόγους
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κολ.).

3201. 128. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 951).

Νικήτα Σερρῶν Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου.

3202. 129. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 360).

Θεοφύλακτου Βουλγαρίας Ἡρόνημα εἰς τὰς ἐπιστολάς
τοῦ ἀγίου Παύλου.

Ἐν φ. 360 α διὰ μονοκονδυλίας· Ὁ Οὐγγροβλαχίας καὶ
πρῶτος Χαρίτων, δς καὶ ἠγούμενος Κουτλουμουσίου ἐχημάτισε
τὸν XIV αἰῶνα.

3203. 130. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (σ. 515).

Συμεὼν μοναχοῦ Κατάνυξίς.

Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἡ ἐπινομαζομένη
Κατάνυξις ἐν ἔτει ,ζπζ' ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ἡμέρα
Τετάρτη, ὥρα θ' (=1579) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην
εὐχέσθαι διὰ τὸν Κύριον τὸν τε γράψαντα τάλαινα
Εὐφρόσυνον μοναχόν. Ἰδ. περὶ μὲν τοῦ βιβλίου ἀρ. 3174
(101), περὶ δὲ τοῦ βιβλιογράφου ἀρ. 3181 (108).

3204. 131. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 300).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Προτάσσεται ἡ Ἐπιστολὴ Ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς
Ῥαῖθου.

3205. 132. Βομβ. 8. XIV. (φ. 164).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

- 3206.** 133. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 311).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἐν ἔτει ᾿σωλδ’ (=1326) διὰ χειρὸς Δωροθέου τλήμονος τάχα καὶ μοναχοῦ.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν παράφυλλον σινεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος (Βομβ. XIV) ἕλης θεολογικῆς.
- 3207.** 134. Χαρτ. 8. XVI. XIV. (φ. 201).
 1 (φ. 1 α). Λειτουργικά τινα ἐν οἷς καὶ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ μετὰ σηματοφώνων (XVI).
 2 (φ. 19 α). Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ (ἀκέφ. XIV).
 3 (φ. 193 α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι. Μένουσι κολοβοὶ μικρὸν μετὰ τὴν ἀρχήν.
 Ἐν φ. 192 α: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κβ’ ἐν ἔτει ᾿σωπβ’ ἰνδ. ιβ’ (=1374) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν εὐχέσθαι κάμοι τῷ γράψαντι Ἰακώβῳ τλήμονι.
 Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
- 3208.** 135. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 254).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ
 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Ἐν φ. 253 α: Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν βιβλίον ἦτε τῆς ἱερᾶς Κλίμακος ἐγράφη χειρὶ μὲν Σωφρονίου ἐξόδῳ δὲ καὶ σπουδῇ κυροῦ Ἀθανασίου τοῦ ἱεροδιακόνου ἀπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου, ἐν ἔτει ᾿ζρλβ’ (=1624) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχέσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων.
- 3209.** 136. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 139).
Ἀωνίου τοῦ Ὁμιλίου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ ιε’.
 α’ (σ. 1). “Πρώτη τῶν νηστειῶν, λόγος περὶ νηστείας.” Ἀρχ. Τόσα μεγάλα πράγματα ἐχάσαμεν ἡμεῖς οἱ δυστυχεῖς. Τέλ. ἡ ἀπόκρισις ὅπου ἐδόθη εἰς ἐκείνους ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀκούσατέ τὴν· ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ἡμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν.—β’ (σ. 8). “Παρασκευὴ πρώτη τῶν νηστειῶν Περὶ προσευχῆς.”—γ’ (σ. 16). “Κυριακὴ α’ τῶν νηστειῶν: ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ὀλίγον πιστεύουσι τοῦ Χριστοῦ.”—δ’ (σ. 25). “Τῇ Τετάρτῃ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, Λόγος περὶ ἀδικίας.”—ε’ (σ. 34). “Τῇ Παρασκευῇ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, Λόγος περὶ κλοπῆς.”—ς’ (σ. 43). “Κυριακὴ δευτέρα τῶν νηστειῶν Λόγος περὶ ἀμαρτίας σαρκικῆς, ὅτι εἶναι δυσκολοσυμπάθητος ἀπὸ τὸν Θεόν.”—ζ’ (σ. 52). “Τῇ Τετάρτῃ τῆς τρίτης ἐβδομάδος Λόγος περὶ φθόνου.”—η’ (σ. 61). “Τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν Λόγος περὶ ἀγάπης.”—θ’ (σ. 70). “Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, Λόγος περὶ φόβου.”—ι’ (σ. 80). “Τῇ δ’ τῆς τετάρτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.”—ια’ (σ. 90). “Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ’ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Θάνατος καὶ ζωὴ.”—ιβ’ (σ. 100). “Περὶ ἐλεημοσύνης.”—ιγ’ (σ. 109). “Περὶ θείου λόγου διατὶ τόσον ὀλίγον καρποφορεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.”—ιδ’ (σ. 118). “Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν.”—ιε’ (σ. 128). “Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.”
- 3210.** 137. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 502).
 1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι. Ἀμφοτέρα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
 Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος δια χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Δανιὴλ ἀμονάχου ἐποὶ ἔτους ᾿ζρλα’ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰς τὸς ιζ’ ἡμέρα δευτέρα (=1623). Ἰδ. καὶ ἀρ. 3186 (113).
- 3211.** 138. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 892).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
- 3212.** 139. Χαρτ. 4. XVI. (σ. 472).
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ᾿ζξέ’ ἐν μηνὶ Ἰουλλίῳ κ’ (=1557) ἀμήν. Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
- 3213.** 140. Χαρτ. 8 μέγ. XVI. (σ. 637).
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου “Λόγοι παραινετικοὶ εἰς μοναχοὺς.”
 Ἐν σ. 637: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν ἔτει ᾿ζξέ’ (=1557). Τοῦ Κουτλουμουσίου ὑπάρχει ἡ βίβλος αὐτῆ. Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Εὐφροσύνου μοναχοῦ. Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
- 3214.** 141. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 442).
Συναξάριον Φεβρουαρίου.—Σεπτεμβρίου.
 Γέγραπται προφανῶς ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου. Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
- 3215.** 142. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 414).
Συναξάριον Μαρτίου—Αὐγούστου.
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Συναξάριον τῶν ἐξ μηνῶν ἐπὶ ἔτους ᾿ζσα’, ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 5’ ἡμέρα Σαββάτῳ (=1563). Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
- 3216.** 143. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 274).
 1. Παύλου Μονεμβασίας Διηγήσεις περὶ ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
 2. Θαύματα τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
 3. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
 4. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Κεφάλαια.
 5. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις.
 6. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς.
 7. Ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Γοβδελαῆ.
- 3217.** 144. Χαρτ. 8. XVI. XIV. (φ. 346).
 1. Διόντος τοῦ σοφοῦ Ὠδάριον.
 2. Βασιλείου ἡγουμένου τῆς Μαλείου μονῆς “Ὑποτύπωσις ἀσκητικῆς πολιτείας.”
 3. Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
 4. Ἰωάννου Εὐχαῖτω Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
 5. Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

6. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
7. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
8. Σημειώσεις περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.

9. Ὁμιλίαι εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν.
10. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Εἰς τὰ Εἰσόδια.
11. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου.
Τὰ φ. 1—275 Χαρτ. (XVI), τὰ φ. 276—346 Βομβ. (XIV).

3218. 145. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 393).

1. Παράδεισος πατέρων.
2. Βίοι ἁγίων.

Ἐν φ. 390 β—391 β “Περὶ ὁσπρίων καὶ ὁπώρας καὶ πάντων τῶν ἐδοδίων.” Ἀρχ. Βασιλεύοντος τοῦ πανενδοξωτάτου κυδωνίου καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ περιβλέπτου κύτρου καὶ συνεδριάζοντος μετὰ ῥοδίου. Τέλ. τότε ἀναστάντες πάντες ὁ περὶ τὸν βασιλεῦ κυδώνιε εἰς πολλὰ ἔτη. Ἔστι δ' ἡ ἄλλως λεγόμενη Διήγησις τοῦ Πωρικολόγου, ἣν ἐξέδωκαν τύποις Κ. ΣΑΘΑΣ (Κλειώ. Τεργέστη. 1871 ἀρ. 516) καὶ G. WAGNER (Carmina Graeca medii aevi. Lipsiae. 1874. σ. 199—202).

Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ ἐξόδου καὶ δαπάνης Χριστοφύρου τοῦ μοναχοῦ.

3219. 146. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 432).

Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου Ἀδολεσχία φιλόθεος.

Τὸ παρὸν χειρίσιον κάμου χ. Σουμελίτη ἐγράφη ἐν ἔτει σωτηρίῳ τῷ αὐτῷ κατὰ μῆνα Ἰανουάριον λ' (=1865).

3220. 147. Χαρτ. 8. XV. (φ. 389).

1. Βίος Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
2. Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3. Βίος Γρηγορίου Ἀκραγαντίνου.
4. Ὑπόμνημα εἰς Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.
5. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σπυρίδωνος.
6. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου.
7. Βίος καὶ πολιτεία Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XIII), ἴσως γεγραμμένα ὑπὸ Λατίνου ἑλληνιστῆ, ἐν οἷς περιέχεται μέρος Ἐκλογῶν ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατέρων.

3221. 148. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 431).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
2. Λόγοι εἰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.
3. Ἐξήγησις Ψαλμῶν τινων.
4. Διαθήκαι Σολομώντος.
Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3222. 149. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 136).

1. Λόγοι εἰς τὴν Τεσσαρακοστὴν καὶ διαφόρους ἑορτάς.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Ἐν τέλει (φ. 127—136) φύλλα κώδικος λατινικοῦ (Χαρτ. XIII σελ. 2) περιέχοντος ὕλην ἐκκλησιαστικὴν.

3223. 150. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 156).

1. Βίοι ἁγίων.
α'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—β'. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—γ'. Ὀσίου Ξενοφάντος.—δ'. Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος.—ε'. Διήγησις ὀσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.—ς'. Ὀσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.
2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ ταπεινοφροσύνης.
3. Βίος Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.
Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3224. 151. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 164).

Ἄποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐρμηνευθέντα εἰς περὶ τὴν φράσιν παρα Γεωργίου τοῦ ῥήτορος.” Κολοβός.

3225. 152. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 119).

1 (φ. 1 α). “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ φράσει καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωυσέως.”

2 (φ. 41 α). “Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ

Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται, ᾱ, ε, ἦ, ι, ὀ μικρὸν, ὕ ψιλὸν καὶ ὦ μέγα. Τινὲς λέγουσιν ὅτι τοῦ Πτωχοπροδρόμου κύρ Θεοδώρου ὑπάρχουσιν, οἱ καὶ ὡς οἶμαι ἀληθεύουσιν.”

Ἀρχ.

Βούλωμαι, φίλε, πρὸς μικρὸν ὦδε σοι σαφηνίσαι τῶν φωνηέντων τῶν ἐπτὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν πράξιν Ἐν τῇ φά τάξιν.

Τέλ.

Τοῦτο θαυμαστικὸν ἐστὶ καὶ βάρυνε, ὦ φίλε τὸ δὲ γε πάλιν κλητικὸν τοῦτο ἀεὶ περίσπα. Οἱ στίχοι εἰσὶ μὲν γεγραμμένοι καταλογάδην, ἀλλὰ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ στιγμῆς ἐρυθρᾶς, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι.

3 (φ. 54 α). “Τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου

πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληροφορικὴ διδασκαλία ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων.”

Ἀρχ.

Ἄπ' ἄρτι, φίλε, γράφω σοι λέξεις τῶν ἀντιστοίχων ὡκέως καὶ συνοπτικῶς, ἵνα ταχέως μάθης.

Τέλ.

σὺ παντελῶς μὴ ἀμελήῃς, ὅπως γνωρίσης ταῦτα, καὶ λάβης γνώσιν ἀκραιφνῆ γράφειν ἐπισταμένως.

4 (φ. 70 α). “Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν τὸν καθηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις.”

Ἀρχ.

Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθὶ τὸ ὕφος τῶν γραφέντων ἄπερ σοι ἔγραψα λοιπὸν τὰς ἐρμηνείας ταύτας. Τέλ.

καὶ σοῦ μνησθεῖ Κύριος ἐν τέρματι τῶν χρόνων νῦν καὶ ἀεὶ καὶ πάντοτε ἀμήν τε εἰς αἰῶνας.

"Ιδ. τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 ἐκδομένα ὑπὸ Ε. MILLER καὶ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études Grecques. 1874 σ. 222 κ. ἐ.—1876 σ. 121 κ. ἐ. 'Ἡ ὑπ' ἀρ. 4 'Ἐπιστολὴ ἐνέχει ἐν τῷ κουλουμουσιακῷ κώδικι, πρὸς τὴν παρὰ MILLER (ἐνθ' ἀν. 1874 σ. 235—237) ἐκδοσιν παραβαλλομένη, τὰς ἐξῆς διαφόρους γραφάς. Στ. 177: γραφέντων.—Μετὰ στ. 177: ἄπερ σοι ἔγραψα λοιπὸν τὰς ἐρμηνείας ταύτας.—Στ. 178: νῆστις. ἰσχύω.—Στ. 179: οἶνον.—Στ. 180: τε.—Στ. 181: οἶκοι πλήθουσιν αἰεὶ καὶ τῶν πενήτων.—Στ. 183: ἐσθίων.—Στ. 184: ταῦτα φίλε.—Στ. 185: νηστικὸς οὐκ ἐζήμωσα.—Στ. 186: δι' ὅτι μὴν. οἶδε. ἦτον.—Στ. 187: καὶ νόμισμά μοι πιστευσον οὐδέν μ' εὐρέθη ὄλως.—Μετὰ στ. 187: οὐτ' ἄσπρον οὐτε κᾶν σολδι οὐδ' ὀβολοῦ μικροῦ γε—τοῦ ἀγοράσαι ἄρτον τε, ἰχθύν, τυρὸν ἢ οἶνον—ἢ ἕτερον ὀψόνιον μικρότατον εἰς γεῦσιν—ἢ πρᾶσον ἢ καὶ σκόροδον κᾶν φύλλα μαρουλίων.—Στ. 188: κήρξάμην.—Μετὰ στ. 188: πολλὰ γοῦν ἐτραλίσθηκα καὶ ἤρχησα δακρύων—κλαίων καὶ ὀδυρόμενος λείψιν τῶν ἀργυρίων—καὶ ἐν τῷ κόλπῳ ψηλαφῶ ἄραγε μήπως τύχῳ,—οὐδ' ἐν αὐτῷ ἐνέτυχον νῆ τὴν σοφίαν πᾶσαν.—Στ. 189: εἶπα.—Στ. 190: σκοτισθῆ.—Μετὰ στ. 190: καὶ μὴ ὁ νοῦς μου ἐκτραπῆ, ἄλλως ἐξ ἄλλου γένω.—Στ. 192: εἰ γράψεις.—Στ. 193: ὀλέσω.—Στ. 194: χάσης.—Στ. 195: ὑπήκουσε εἰμῆ.—Στ. 196: ταυθί.—Μετὰ στ. 196: καὶ σύγγνωθί μοι ἀδελφέ ταῦτα σοι μνημονεύων—καὶ σοῦ μνησθεῖν Κύριος ἐν τέρματι τῶν χρόνων—νῦν καὶ αἰεὶ καὶ πάντοτε ἀμήν τε εἰς αἰῶνας. Τὰ δὲ μετὰ τὸν στ. 196 παρὰ τῷ MILLER λείπουν πάντα, ἀποτελοῦντα τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνω ὑπ' ἀρ. 3. "Ἐπιθί καὶ τὴν ἐν τῷ Annuaire 1876 σ. 127 κ. ἐ. ἀντιβολὴν τοῦ σμυρναϊκοῦ κώδικος, ὅστις ἐν τοῖς πλείστοις συμφωνεῖ πρὸς τὸν κουλουμουσιακόν.

5 (φ. 72 α). "Κανὼν περὶ τῶν ἀντιστοιχῶν Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφάβητον. 'Ωδὴ α'. 'Ἐν βυθῷ κατέστρεψας."

"Ἀρχ. Ἀναφῆς καὶ ἄκτιστος Θεός. Τέλ. καὶ ὀρμίσκος μικρὸν ὃ γράφονται.

Ἐῤῥηται ἐκδομένοι ὑπὸ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ἐν τῷ Annuaire 1876 σ. 131—134.

6 (φ. 75 α). Τοῦ αὐτοῦ (;) "Ἐτερος κανὼν κατὰ ἀλφάβητον περὶ ἀντιστοιχῶν. 'Ωδὴ α'. Σοῦ ἢ τροπαίουχος δεξιὰ."

"Ἀρχ. Ἀεὶ τὸ ἐπίρρημα δηλοῦν δια παντός τὸ αὐτὸ δίφθογγον ἔσιν τῷ ἰ δέ'. Μετὰ τοῦ οἰ δὲ ἐνούμενον αἰοίδιμος λέγεται ὁ πάντοτε ἐπαινούμενος. Τέλ. Νίκων μοναχὸς καὶ Νικάνδρος καὶ Νικαεὺς ὁμοῦ καὶ Νήφων Νικόδημος καὶ Νικόλαος καὶ νιφετὸς ἰωτίζονται· τὸν νηκωλῶ δὲ ἦτοι σκώληκα δι' ἢ καὶ ὦ μεγάλου κατὰ-γραφόμενον ἐπίστασο.

7 (φ. 82 β). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανὼν.

8 (φ. 87 β). Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανὼν.

9 (φ. 90 α). Τύποι ἐπιστολῶν.

3226. 153. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 257).

1 (φ. 7 α). Ποίημα ἀκέφαλον εἰς στίχους πολιτικούς. "Ἀρχ.

...μὲν στέκοντε καὶ φαίνονται στὸν κόσμον καὶ παινοῦνται

καὶ πάντες τὸ θαυμάζονται, πῶς εἶναι γεγραμμένα καὶ δὲν ἀλησμονήθησαν ποτὲ τὰ περασμένα καὶ ἂ δὲν ἤθελαν γραφεῖ τοῦ καθ' ἑνὸς αἰ πράξεις βίος καὶ κατορθώματα καὶ βασιλέων τάξεις πῶς ἤθελάμεν δυνηθῆ, πῶς ἤθελάμεν θέλει ἡμεῖς νὰ διηγοῦμεστέν τοῦ καθενὸς τὰ τέλει. Τέλ.

Εἰς τοῦτο βάνωμεν ἀρχὴν τὰ κατὰ τὴν μεγάλη πόλι ἄκουσον τὰ γραφόμενα ὁποῦ σὲ λέγουν ὄλοι.

2 (φ. 8 α). Θρήνος ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς στίχους πολιτικούς.

'Ἐποίηθη πιθανῶς ὑπὸ Συναδινῶν ἱερέως καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν τῇ Ἔστία 1886 σ. 821 κ. ἐ.

3 (φ. 14 α). Συναδινῶν ἱερέως Χρονικὸν περὶ τῆς πόλεως Σερρών κατὰ τὰ ἔτη 'ζρδ'—'ζρν' (=1598—1642).

"Ιδ. ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Τὸ χρονικὸν τοῦ πατᾶ Συναδινῶν" ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας. Τόμ. Β' σ. 640—650.

4 (φ. 99 α). Τοῦ αὐτοῦ Παραινέσεις πρὸς τὸν ἀδελφόν.

"Ἀρχ. + Καὶ ἐπειδὴ ἀδελφέ μου ἠγαπειμένε σὲ ἔγραψα ταῦτα καὶ τὰ ἐχάρης κατὰ πολλὰ μὲ τὸ νὰ εἶσε καλῆς φύσεως ἄνθρωπος· καὶ ἀκόμη δέεσε καὶ παρακαλῆς τὸ πῶς νὰ σὲ γράψω κατὰλεπτῶς καὶ νὰ σὲ παραδώσω ἐγράφως ἐκεῖνα ὅσα εἶναι ἄτυχα διὰ τὰ ἀποφεύγης· διότι μερικὰ ἤξεύρης καὶ μερικὰ δὲν ἤξεύρης πῶς εἶναι καλὰ καὶ πῶς εἶναι ἄτυχα· καὶ πάλιν ἐκ τηθὸς (γρ. ἐλ στήθους) δὲν ὑμπορῆς νὰ τὰ θυμάσε· μόνον νὰ εἶναι εἰς πλάκα γραμμένα διὰ τὰ μετέρχεσε τὴν πᾶσαν ἡμέραν νὰ τὰ ἤξεύρης κατὰλεπτῶς, πῶς εἶναι ὠφέλημα καὶ πῶς εἶναι βλάψημα.

'Ἐν φ. 174β· Καὶ ἔγραψα ταύτην τὴν φυλλάδα ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος δούλος σας Συναδινὸς ἱερεὺς καὶ σακελάριος Σερρών εἰς τὰ Φεύγια εἰς χῶραν Μελικίτζη εἰς τὴν Αἰχρῶνα ἐκεῖ ὁποῦ ἐδούλεβαν τὰ ἐργαστήριά μου τὰ λουτράκια καὶ ἔγραψα αὐτὴν ἐδικὰ μου εὐρέματα ἀπὸ τὴν θεῖαν γραφὴν εἰκιοχείρω μου γράμματος· αὐτοθελήτως καὶ αὐτοπροωερέτως εἰς πολλῶν σοφρονησμόν, καὶ ἐτελειώθει ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὰς ἰ' ἡμέρα Τετράδι ἐπὶ ἔτους 'ζρν (=1642). Συναδινὸς ἱερεὺς καὶ σακελάριος Σερρών καὶ δούλος πάντων.

Τὰ φ. 1—7 καὶ 201—257 ἄγραφα.

3227. 154. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 271).

1. Μάρκου τοῦ ἀββᾶ Λόγοι καὶ κεφάλαια ἀσκητικά.

2. Ἀντιβολὴ σχολαστικοῦ πρὸς ἀββᾶν Μάρκον.

3228. 155. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 38).

"Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης περὶ φράσει."

"Ἀρχ. Εἰς τοὺς τριανταπέντε χρόνους ὁποῦ ἐβασίλευεν ὁ παράνομος καὶ ἀσεβὴς Μαξέντιος. Τέλ. καὶ ὁ ναὸς τῆς νὰ ἦναι πάντοτε δοξασμένος, ἐπαινεμένος καὶ τιμημένος· εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

3229. 156. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 423).
 1 (φ. 1 α). **Μαξίμου του Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιου.**
 "Αρχεται από τῆς θ' Κυριακῆς.
 2 (φ. 284 β). **Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.**
 3 (φ. 305 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων.**
 4 (φ. 310 α). "**Διήγησις τοῦ ἁγίου τόπου τῶν Ἱεροσολύμων.**"
 "Αρχ. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγαθὴν σου προαίρεσιν καὶ ἀκριβῆ ζήτησιν περὶ τῶν ἁγίων τόπων, ὅπου ἐπεριπάτησεν ὁ δεσπότης Χριστός. Τέλ. ὅτι ταῦτα πάντα δι' ἡμᾶς ὑπέμεινεν ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
 5 (φ. 324 β). "**Περὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ.**"
 "Αρχ. Αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον τὸ Σινᾶ μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ὅπισω εἰς τὸ σύνθρονον, ὅπου κάθονται οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν λειτουργοῦν, λέγουν πῶς ἔναι τὰ χαρίσματα τῆς Παναγίας ἐκεῖ. Τέλ. καὶ ἔσχισεν αὐτὴν καὶ ἄφισεν τοῦ μαθητῆ αὐτοῦ ἐντολὴν νὰ μὴν τὸ εἶπῃ τινός, ὡστε ζῆ... Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικάνωρ ξίσμα τοῦ ζξξ^δ ἔτους 1559. β' μηνὶ Σεπτεμβρίου κγ', ἡμέρᾳ 5' καὶ ὥρᾳ 5' (=1559;) ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ...
 6 (φ. 327 α). **Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.**
 7 (φ. 338 α). "**Ὀδοιπορεῖαι τῆς Ἐδέμ τοῦ Παραδείσου.**"
 "Αρχ. Ἀπὸ Ἐδέμ ἕως Δραγμαῶν μοναὶ ο' ὁδὸν παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Φύσων.
 8 (φ. 339 α). "**Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας.**"
 Γέγραπται μέχρι τινὸς κατὰ δύο σελίδας.
 9 (φ. 367 β). **Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικηφόρου, καὶ Κατὰ μνησικακίας.**
 10 (φ. 375 α). **Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος.**
 11 (φ. 393 α). "**Κάτωνος Ῥωμαίου γινῶμαι παραινετικαὶ δίστιχων (γρ. διὰ στίχων) ἄς μετήγαγεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ λεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης.**"
 12 (φ. 395 α). **Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας**
 "Λόγος φανερῶν τίνι ὁμοιοῦται ὁ ἀνθρώπινος βίος."
 Ἐν φ. 406 β. Τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Κουτλουμουσίου καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου ἀρχοῦ.
 Τὰ τελευταῖα φ. 407—423 ἀγραφα πλὴν ἀσήμεων τινῶν δοκιμῶν κονδυλίου.
 3230. 157. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 347).
 1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν πόρνην.**
 2. **Βίος καὶ διήγησις Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου.**

H.

3. "**Μετάφρασις εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίας περὶ φράσει καὶ ἰδιωτικῆ.**"
 4. "**Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἱερομάρτυρος Μοδέστου συνταχθεὶς καὶ μεταγλωττισθεὶς εἰς ἀπλὴν καὶ ἰδιωτικῆν γλῶσσαν.**"
 5. **Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.**
 6. **Βίος καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.**
 7 (φ. 198 β). **Ναθαναὴλ τοῦ Πέρσου Λόγος.**
 "Λόγος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Πέρτου." Αρχ. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἀκούσατέ μου παρακαλῶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν μικρὰν διδασκαλίαν καὶ ὀλίγον λόγον. Τέλ. ἄλλα θεραπεύσωμεν διὰ καθαρᾶς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως ἵνα καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπιτύχομεν χάριτι καὶ φιλοανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧς πρέπει πᾶσα δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωόποιῳ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.
 8. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.**
 9. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.**
 10. "**Περὶ τῆς διαλέξεως τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Ἑβραίων ἣν ἐποίησεν ὁ ἅγιος Σιλβέστρος ἐν Ῥώμῃ.**"
 11. "**Τοῦ ὁσίου μοναχοῦ Ἡσαίου.**"
 12. "**Περὶ τὸν διδωμένον λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ τὰ σαρατάρια διὰ ζωντανούς καὶ δι' ἀποθαμένους. Τὰ σαρατάρια διὰ τοὺς ζωντανούς.**"
 13. "**Λόγος περὶ φράσει περὶ νηστείας.**"
 14. "**Λόγος ὠφέλιμος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.**"
 15. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δέκα παρθένων.**

"Ἀπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 7, 11 καὶ 14 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3231. 158. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 424).
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι (κολοβ.).

3232. 159. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 68).
Ἠλίου Μηνιάτη Πέτρου σκανδάλου.

3233. 160. Χαρτ. 16. XVI. (σ. 728).
Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλίαι πνευματικαὶ μθ'.
 1591 μηνὶ Ἰανουαρίῳ.

3234. 161. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. υδ').
 1. **Νικολάου Βιλλαρά Προσφώνησις**
 περὶ τῆς ὑπὸ Παρθενίου εὐρέσεως καὶ ἐκδόσεως τῶν Ἀμφιλοχίων τοῦ Φωτίου.
 2. "**Ἐκλόγιον ἀναρанныσθεν ἐκ διαφόρων βίβλων ἐκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ Κενῆς Διαθήκης καὶ παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐξωθεν φιλοσόφων Ἑλλήνων.**"
 Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ. "Ὅτι τὰ πάντα ἐκτίσται παρὰ Θεοῦ."—"Εἰς τὸ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας."—"Πῶς κινεῖ ὁ Θεὸς τὰς νοητὰς δυνάμεις καὶ πῶς ἡμεῖς ἐλλαμπόμεθα."—"Περὶ θείων ὀνομάτων κοινῶν τε καὶ ἰδικῶν."—"Περὶ παραδείσου."—"Περὶ τῆς μετὰ τοῦ παραδείσου

37

ἐκπτώσεως τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ καταστάσεως.”—“Περὶ τῆς ἐφόδου τῆς κακίας τοῦ ἀνθρώπου.”—“Περὶ τῆς τῶν γραφῶν διδασκαλίας.”—“Περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου δνόματος.”—“Περὶ πλάσεως ἀνθρώπου.”—“Συναγωγὰ διαφόρων νοημάτων ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς γενέσεως.”—“Περὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων τίνα ἐφεύρηται.”—“Περὶ τοῦ ὅτι ὁ παλαιὸς νόμος δέικνυται ἀτελής διὰ πολλῶν.”—“Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ ἀγίῳν πατριαρχῶν.”—“Περὶ διαιρέσεως τῶν βιβλων τῆς Παλαιᾶς, ἅτινα εἰσὶν κβ’.”—“Περὶ τῆς συντόμου χρονολογίας τῆς Παλαιᾶς συλχεθεῖσα παρὰ Ἰωανκίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου.”—“Τοῦ αὐτοῦ Περιγραφή τῶν βαβυλωνίων βασιλείων.”—“Περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς δύσεως τῶν Γερμανῶν.”—“Περὶ τῆς περιγραφῆς τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν.”—“Ἱστορία περὶ τόκων ἐκ τῶν Ψαλμῶν.”—“Περὶ νηστείας.”—“Περὶ φθόνου.”—“Περὶ τάξεως.”—“Περὶ θανάτου.”—“Ἐρωτησις πρὸς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”—“Περὶ φωνῶν.”—“Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης σποράς.”—“Περὶ ἐνυπνίων.”—“Περὶ παραδείσου.”—“Πῶς ἐννοεῖται ἡ τοῦ Ἀδὰμ ἐκπτώσις.”—“Περὶ συναφείας ἀνθρώπου.”—Σημειώματά τινα ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.—Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Σηλητευτικὸς κατὰ Ἰουλιανοῦ.—“Περὶ τῆς τοῦ Κούρσουλα θεολογίας διαλέξεις ια’.”—“Θεωρία σύντομος ῥητορικῶν τρόπων.”—“Ἐτεροὶ τρόποι ῥητορικοί.”—“Ἐτεροὶ τρόποι περὶ πλατισμοῦ διὰ πασῶν τῶν πτώσεων.”—“Ἐτέρα χρῆσις λογικῆ.”—“Περὶ ἐπιστολῶν.”—“Περὶ τῶν τεσσάρων ποταμῶν.”—“Περὶ θαλάσσης.”

3235. 162. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 1268).

Ἐοφυλάκτου Ἀχιεπισκόπου Βουλγαρίας

Ἐριμνεία εἰς τὰ τέσσαρα ἱερὰ εὐαγγέλια μεταγλωττισθεῖσα εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τινος σοφοῦ καὶ πεπαιδευμένου ἀνδρὸς ἀνωτάτου [Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη]; τὰ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδωθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου καὶ χρησιμωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Τζελεχοῦρι, ἐκ πόλεως Πρεμετῆς ἐκ τοῦ κλίματος τοῦ μακαριωτάτου Ἀχριδῶν καὶ ἀφιερωθεῖσα παρὰ αὐτοῦ τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικῆς μεγάλης ἐκκλησίᾳ ἐπιμελεία καὶ διορθώσει τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Γεδεῶν Ἱεροσολυμίτου τοῦ Κυπρίου εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόμενων. Ἐν Λιψία τῆς Σαζωνίας παρὰ Ἰωάννη Γοττλεῖπ Ἐμμανουήλ Πρεϊσκοφ. αψζα’.

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ἐντύπου, οὐ ὁ παρὰ Βρετῶ (Τόμ. Α’ σ. 82 ἀρ. 225) ἀτελής τίτλος συμπληρωτέος ἐκ τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνορθογραφῶν.

3236. 163. Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 189).

Ι (σ. Ι). “Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Παράδοσις ἀκριβεστάτη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,

μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν εἰς τὸ ἀπλοῦν, προτροπῆ Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἰβηρίας, μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας, παρὰ Γεωργίου Τραπεζουντίου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικῆς σχολῆς ἐπὶ τῆς αὐθεντίας Ἰωάννου Κωνσταντινίου Βασαράβου Μπραγκοβάνου βοεβόδα.”

2 (σ. 181). Γρηγορίου Νύσσης “Λόγος ἐκ τῶν ἀπόρων περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ Κατ’ εἰκόνα Θεοῦ καὶ καθ’ ὁμοίωσιν.”

Ἐν σ. 188. Τὸ παρὸν θεολογικὸν ὑπάρχη ἐκ τῆς βιβληθίκης τοῦ ἀγίου μακαριωτάτου πρόην Ἀλεξάνδρειας κυρίου Ματθαίου ἐκ τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου.

3237. 164. Χαρτ. 8. XVI. (φ. φκ’).

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον.

Ἐομίλια νγ’.

3238. 165. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 286).

1. “Ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου εἰς φράσιν ἑλληνικὴν.”

2. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψις.

3239. 166. Χαρτ. 8. XIV. (σ. 267).

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας

Ἐλόγιον περὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον βιβλίον τῶν Ἐθναρῶν.”

3240. 167. Χαρτ. 4. XVII. (σ. 900+460).

Ι (σ. Ι). Γεωργίου Κορεσίου Θεολογικόν.

Ἄρχ. Θεολογία παρὰ τῇ Γραφῇ λέγεται σοφία τοῦ Θεοῦ ἰ Κορινθ. κς^ω καὶ ζ Ἐφεσ. λ̄: ἰ καὶ φρόνημα τοῦ πρὸς Ῥωμαί: ἡ σ̄: καὶ μυστήριον τῆς πίστεως ἰ πρὸς Τιμόθεον γ^ω: καὶ θ̄ καὶ νθ Γαλατ. ἰ κγ^ω. Καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ Ἐβρ. δ ἰβ^ω, φ̄ ἡ θεία θέλησις ἐμφανίζεται καὶ ἡ μὲν ὑπάρχει ἀρχέτυπος, ἡ πάντα ὁ Θεὸς ἐξ αἰδίου ἐγίνωσκε καὶ ἑαυτὸν, ἡ δ’ ἔκτυπος, ἥτις τοῖς ἀνθρώποις θεόθεν ἐκοινωνήθη. Τέλ. (σ. 899): διατὶ ἐτέθησαν Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ἡ Νινευτ καταστραφήσεται: Ἡ τεσσαράκοντα καὶ οὐ τρεῖς ἐτέθησαν ἐν τῇ Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ, ἤγουν τρεῖς δεκάδες ἡμερῶν.

Προτάσσονται α’ (σ. α’). “Πίναξ κεφαλαιώδης τῆς παρουσίας βίβλου.”—β’ (σ. ιζ’). “Ἐπίγραμμα πρὸς τὸν εὐκλεέστατον σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἱατροῖς ἀρίστον κύριον Γεώργιον Κορεσίον...”—γ’ (σ. ιζ’). “Ἐἰς τὸν αὐτὸν Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου.”—δ’ (σ. ιθ’). “Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ οἰκουμικῷ πατριάρχῃ Κυρίλλῳ τῷ ἐκ Βερροίας Γεώργιῳ ὁ Κορεσίος θεολόγος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν.” Ἄρχ. Ἰδίᾳ, πάτερ ἐπιστάτα τῆς ἐκκλησίας, παναγιώτατε καὶ σοφώτατε, ἄλλους μὲν ἄλλοις προσύλοις τῶν δωρεῶν τοὺς προϊσταμένους τῶν λαῶν. Τέλ. καὶ σὺ πάτερ ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας, παναγιώτατε καὶ σοφώτατε, τὴν ἀνρηθισμένην τῶν ἀντικειμένων ὡς γλισχρολογουμένων πανταχόθεν συστέλλων ἀγνοίαν καὶ ὁ ἑλληνικὸν σύστημα μελιχίῳ καὶ σοφωτάτῳ νεύματι ἀπερχόμενος εἰς τὼς ἐς βίον μακραίωνα ἀφικόμενων.—ε’ (σ. κδ’). “Κύριλλος οἰκουμικὸς πατριάρχης...” Ἄρχ. Ἐχρονίσαμεν γράψαι σοι. Τέλ. παρ’ ἀνθρώπων οὐκ ὁ μισθὸς οὐκ προσδοκῆτέος, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐ ἡ χάρις μετὰ τῆς σῆς λογιότητος. αχλζ’, Φευρουαρίου κςπ. Ὁ Κωνσταντινουπόλεως.

2 (σ. Ι). “Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων

παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου ἱατροῦ Γεωργίου Κορέσση συλλεγεῖσαι.”

Ἄρχ. Τὰ μὲν οὖν τῆς πανυπερτάτου δεσποίνης ἡμῶν ὀνόματα πολλὰ ἐστὶ καὶ διάφορα κατὰ τὴν περὶ ἐκείνην διάφορον θεωρίαν. Τέλ. καὶ ὁμῶς κατὰ τὴν Γραφὴν τοῦ ψεύδους ἀρχηγός ἐστιν ὁ διάβολος ἰθ^ω τοῦ Ἰωάννου: ἰα’ δεδομένον ἦν τῷ Πιλάτῳ ἄνωθεν τὸ φέρεσθαι κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμῶς ἀμαρτίαν ἔχειν οἷς ἐδειξεν δ^ω: κεφ. τῶν Πράξ: ὁ Θεὸς προώρισε τὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁμῶς καταγινώσκει τῶν Ἰουδαίων ὁ Θεὸς καὶ αἰχμαλωσίαν παραδίδωσιν ὅτι δὲ ἡ τύφλω-

εις και η πόροσις αὐτεξουσίως τοῖς ἀπεγνωσμένοις δίδεται ἐρρέθη και α^ω τοῦ Ἰωάννου, και τετάρτη. Τέλος και τῷ Θεῷ δόξα.

3241. 168. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 522).

“Ἐσοπτρον θεολογικῆς ἐκφαντορίας

Νικολάου Κεραμέως τοῦ ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου.”

Ἄρχ. Κόρη παρθένος κομῶσα τῷ σώματι και τοῖς ἀφροδισίοις κάλλεσι βακχευομένη. Τέλ. ἀλλά τὸ νοεῖν αὐτοῦ ὄλον ἐστὶν ὁμοῦ τέλειον διαμένον εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀμήν.

Προτάσσεται ἐν ξὶ φύλλοις “Ἐλεγχος τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ βιβλῶν περιεχομένων.”

3242. 169. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 828).

“Τοῦ μακαριωτάτου και λογιωτάτου

ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας [Θεοφάνους] τοῦ ἐπίκλην Κεραμέως Ὁμιλίας εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

Προτάσσεται α'. “Ἦναξ τῶν διδασκαλιῶν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ περιέχων σημειῶσιν ὁμιλιῶν νά.—β'. “Ὁμιλίας εἰς τὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια ἐωθινὰ τὰ ἔνδεκα.”

3243. 170. Χαρτ. 8. XV. (σ. 253 μς').

Ἄββα Δωροθέου Λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).

Προτάσσεται “Ἦναξ τῆς παρουσίας βιβλου,” εἶτα δ' ἐν σ. α'—μς' ἔπονται ἐν ἀντιγράφῳ XIX αἰῶνος τέσσαρες τῶν λόγων τοῦ Δωροθέου.

3244. 171. Χαρτ. 4. XV. (φ. 294).

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι (ἀκέφ. κολοβ.).

Τάνω μέρη τοῦ κώδικος σχεδὸν ἀφανῆ ὑφ' ὑγρασίας.

3245. 172. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 223).

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν ἀρχῇ και τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XV. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

3246. 173. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 232).

Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ βιβλ. β' (ἀκέφ. κολ.).

3247. 174. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 517).

Συμεῶν μοναχοῦ Κατάνυξις.

Προτάσσεται “Ἦναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πυκτίδος.”

3248. 175. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 290).

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.
2. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ “Κεφάλαια περὶ ἀγάπης” ἑκατοντάδες δ'.
3. “Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.”

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν κατὰ τὸ ἔσρον ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κς' (=1670)...Θεοῦ δῶρον και Γερασίμου πόνος. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ ετοῦτο το βηβληνον ηπαρχει του παπα Ζαχαρηά το αγορασε παραδες πενιτα ἡγον πενίντα δια το βεβηνον της ἀλειθηας υπογραφο και ομωλογῶ εγο ο Πανταζεις.

3249. 176. Χαρτ. 8. XV. (φ. 288).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς και βίοι ἀγίων και μαρτύρια.

Ἐν τινι τῶν φύλλων Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἀναγνωστικὸν ἐπὶ ἔτους 5 ᾿λμς' Ἰνδ. β' (=1439). Ἀπέναντι δὲ Ναυπάκτου Γεννάδιος μηνὶ Ἀυγούστῳ λογ. λς'.

Πολλὰ τῶν φύλλων ἐν τε τῇ ἀρχῇ, τῷ μέσῳ και τῷ τέλει ἀγραφα. Γέγραπται δὲ ὑπὸ δύο χειρῶν.

3250. 177. Χαρτ. 8 μικρ. XVII. (φ. 199).

1. Ἐρωτήσεις και ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας.
2. “Περὶ τῶν ἀζημιτῶν ἕτερα διάλεξις.”
3. Εὐχῆ ἐξομολογήσεως.
- 4 (φ. 24 α). “Προγνωστικὸν ἐκ τῶν σχημάτων τῆς σελήνης” και ἄλλα τινὰ τοιαῦτα.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον και Ἱερεμίου κόπος.

5 (φ. 29 α). “Περίοδος τῶν θείων και σεβασμίων μοναστηριῶν τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἀθονος δια στίχου.”

Ἄρχ.

“Ὅποιος θέλει βουληθεῖ νὰ πᾶ προσκυνήση.

Ἡ συνέχεια εὐρηται γεγραμμένη μετὰ τὸ φ. 29 ἐν φ. 32α—33α ὑπ' ἄλλης χειρὸς. Ἔστι δὲ τὸ πῶλημα Πορφύριου Νικαίας τὸ ἐκδομένον παρὰ ΜΟΝΤΕΓΡΑΤΟΝ Palaographia Graeca σ. 501 κ. ε.

6 (φ. 33 α). “Ἐρμηνείαν του αγιου βαπτισματος.”

7 (φ. 34 α). “Διήγησις πάνη οφέλημος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου του Αιγυπτίου.”

Ἄρχ. Πορευόμενος ποτέ τις τῶν μοναχῶν τῶν ἀγίων πατέρων. Τέλ. διήγηθέντα παρὰ τοῦ ἀγγέλου, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, ἥς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Τέλος και το Θεῷ χαρῆ. Ἐτους ἔσρον ἐν μηνὶ Ὀκτώβριῳ εἰς β' (=1620).

8 (φ. 48 β). “Ἡ παροῦσα διήγησις ὑπάρχει Δαυὶδ ἱερομονάχου.”

Ἄρχ.

Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθαι τὸν πάντων βασιλέα ἐπὶ σταυροῦ κρεμμάμενον τίς ἀκουῶν οὐ φριπτεῖ. Τέλ.

Χριστὸς ἀνέστη κράξατε Χριστὸς ὁ ζωὸδωτῆς και βασιλεὺς και κύριος νῦν και εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 (φ. 51 α). “Περὶ ἱατροσοφικόν.”

10 (φ. 53 α). “Ἀρχὴ τῆς σελήνης διὰ φλεβοτομίας.”

11 (φ. 54 α). “Ἀρχὴν τον ζονδῶ (=ζωιδῶν).”

12 (φ. 58 α). “Περὶ της βροντῆς.”

Ἄρχ. Ἐὰν Κριδς βροντίσει οἱ ἀπὸ ἀνατωλῶν.

13 (φ. 62 β). “Ἐτεραμῆθῶδος (=μέθοδος, βροντολογίου).” Ἄρχ.

Μὴν Ὀκτώβριος.

14 (φ. 63 β). Ἐρωτήσεις και ἀποκρίσεις ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

15. Ὄνόματα ποταμῶν.

16 (φ. 67 α). “Ἀρχὴ σελήνωνδρόμι.” Σεληνοδρόμιον.

17 (φ. 70 α). “Ὁμιλία περὶ τῶν ἀχραντων και αθατων τοῦ Χριστοῦ μιστήριον λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ελαχίστου Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κριτός.”

Ἄρχ. Ἐνας σπλαγχνικὸς και γλυκὺς καλὸς γονῆς ἔχοντας ἕνα του πεδὶ πολλὰ και δινατὰ ἀρρωστημένον.

Τέλ. τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν εἰς κοῖνην τὴν αἰώνιον καὶ εὐφρόσυνον τροφήν εἰς αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτω πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμήν.

18 (φ. 108 β). “Δέξεις ἐγκείμενε τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις.”

Ἄρχ. Ἄνασ πηγὴ δυνάμεως. Τέλ. καὶ μὴδαμῶς ἐστάναι, ἀλλὰ τὰ πάντα πληροῦν.

19 (φ. 113 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

20 (φ. 135 α). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

21 (φ. 169 α). “Ἐρωτοαπόκρισις περὶ τοῦ ἁγίου Πάτερ ἡμοῦ.”

Ἄρχ. Ὅς κατῆλθεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον. Τέλ. Ὅτι σοῦ ἐστὴν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

22 (φ. 174 α). “Ἐγκόμοιον εἰς τὴν Παναγίαν Θεοτόκον.”

Ἄρχ.

Δέσποινα πάντων δέσποινα καὶ πάντων ὑπερτέρα παράχραντε ἀμόληντε τω φέγγος τοῦ ἡλίου.

Τέλ.

Ἰμνοῦμεν καὶ δοξάζομε καὶ προσκηνοῦμε πάντες τὸν τόκον σου τῶν ἄσπορον ᾧ μήτηρ τοῦ Κυρίου.

Οἱ στίχοι εἰσι γεγραμμένοι καταλογάδην.

23 (φ. 178 α). Ἡ ἀλφάβητος, τὰ πνεύματα, οἱ τόνοι.

24 (φ. 178 β). Ἀββᾶ Νελου “Στίχοι κατ’ ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.”

Ἄρχ. Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτεῖαν ποιοῦ.

Βίον εὐκλεῆ κοινόβιον λογιζοῦ.

Τέλ. Ψάλλων λογιζοῦ ποίησον ἅπερ λέγω.

Ὡ ἀγαπητὲ ταῦτα ποιεῖ καὶ σώζου.

25 (φ. 179 β). Προσευχαὶ ἐν στίχοις πολιτικοῖς (καταλογάδην).

Ἄρχ.

Ἀρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν καιλεῦσι σου οικτηρμον πλάσθης ἐκ τὸν ἀχράντων σου χρηστῶν καὶ ἐπλανήθην.

Τέλ.

Ὡ πάντεπόπτα του πάντός καὶ κτείστα τῶν ἀπάντων ἐλέησον καὶ σώσον με καιμὲ τὸν πλανηθέντα ἅγιος ἅγιος ἅγιος.

26 (φ. 192 α). Κυκλικὸν διάγραμμα μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

27 (φ. 196 α). Πίναξ μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

28 (φ. 196 β). Ὁδηγία πρὸς εὐρεσιν τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου.

Τὰ φ. 167 β—168 β, 175 β—177 β, 181 β—191 β καὶ 192 β—196 α ἀγραφα.

*325I. 178.

Χαρτ. 4. XIII. (φ. 143).

1 (φ. 1 α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου

“Ἐρωτήσεις πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.”

Ἄρχ. Τί Θεός: ἀίδιος οὐσία.

2 (φ. 2 β). “Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἐκ τῶν ἐρωτημάτων αὐτοῦ.”

Ἄρχ. Ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

3 (φ. 3 α). “Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἄρχ. Ὁ Ἄριος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.

4 (φ. 3 β). Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια.

5 (φ. 8 α). Τεμάχιον κειμένου τοῦ εὐαγγελίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ὧς οὐκ ἀνέβησαν εἰς τὴν γῆν μεθ’ ἐρμηνείας Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας.

6 (φ. 8 β). Γρηγορίου Νύσσης Πρὸς Λητούϊον. Κεφ. α’.

7 (φ. 9 α). “Τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ β’ κανὼν β’ μεθ’ ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ νομοφύλακος.”

8 (φ. 9 α). Ἀριστοτέλους καὶ ἄλλων γνωμικὰ

“περὶ ἀρετῆς,” “περὶ ἀγαθῶν,” “περὶ πολιτείας,” “περὶ ἐπιστήμης,” “περὶ ἀγνοίας,” “περὶ εὐγενείας,” “περὶ δυσγενείας,” “περὶ ψυχῆς.”

9 (φ. 9 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

“περὶ αἰῶνος,” “ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία,” “περὶ τοῦ ποῦ.”

10 (φ. 11 α). “Ἰωάννου ἀναγνώστου Κωνσταντινουπόλεως Λεπτῆς γενέσεως.”

Ἐν τῇ ψα’ [Α]π’ ὠδε διαλαμβάνει βιβλίον τὸ καλοῦμενον λεπτὴ γένεσις. Ἐν τῷ κειμένῳ: Ἔργα ὡς λέγει ἔκτησεν ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις, δι’ ὃ καὶ κη’ γράμματα παρ’ Ἑβραίοις καὶ κη’ βιβλία καὶ κη’ γενεαρχία ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἰακώβ. Κάϊν, ὡς λέγει, τῆς οἰκίας πεσοῦσης ἐπ’ αὐτὸν ἀπέθανεν.

Ἐπειτα ἐκλογὴ διαφόρων γνωμῶν καὶ ἀποσπασμάτων Ἰωάννου ἀναγνώστου, Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, τῆς Λεπτῆς Γενέσεως, τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰωσήπου καὶ Ἐπιφανίου ἐκ τοῦ Παναρίου.

11 (φ. 13 β). “[Ἰππο]λύτου [τοῦ Θεβ]αίου Ἐκ [τῶν] χ]ρονικῶν [αὐτο]ῦ συγγρα[φ]ῶν.”

Ἡ ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐν τῇ ψα’ τὰ δ’ ἐν ἀγκύλαις ἐνταῦθα ἐγκεκλεισμένα ἀπεκόπησαν κατὰ τὴν στάχωσιν τοῦ βιβλίου.

Ἄρχ. Ἰάκωβος ὁ γενόμενος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἀδελφὸς μὲν τοῦ Κυρίου ἐλέγετο εἶναι, υἱὸς δὲ τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ. Τέλ. Ὁ δὲ Σωφρόνιος τοῦ Θεολόγου τὴν μητέρα καὶ αὐτὴν θυγατέρα λέγει τοῦ Ἰωσήφ· τρεῖς γὰρ θυγατέρας ἔσχεν ὁ Ἰωσήφ καὶ τέσσαρας υἱούς.

12 (φ. 14 α). “Τοῦ μακαρίου Κοσμᾶ τοῦ πρεσβυτέρου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωκείμ καὶ Ἄνναν

οὗ ἡ ἀρχὴ, ἡ χθὲς τῆς Θεοτόκου γενεθλιακῆ πανηγυρις καὶ μετὰ πολλὰ Ἀληθῶς γὰρ ὡς ἄξιοι προωρισθητε.”

13 (φ. 14 β). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων πζ’, ξθ’, οα’, ογ’, οδ’, ιθ’, κ’, καθ’ ἃ σημειοῦνται ἐν τῇ ψα’.

14 (φ. 16 β). Τοῦ αὐτοῦ

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Θεόφιλον τὸν βασιλέα.

Ἔπονται ἀποσπάσματα **Ταρασίου πατριάρχου, Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολυμίτου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀμφιλοχίου, Κυρούλου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου κτλ.**

15 (φ. 27 α). “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τὰ σχόλια (γρ. σχόλια) τοῦ Κλίμακος [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ] τοῦ ἁγίου Ἰωάννου [τοῦ ἡγουμένου Ραΐθου].”

ΜΙΓΝΕ ΙΧΧΧΙΙΙ, 1211 κ. έ.

16 (φ. 41 α). Παροιμία **Σολομώντος.**

Κείμενον μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης ἐκάστοτε εἰς βραχέα ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου. Ἄρχ. Παροιμιαὶ Σολομώντος υἱοῦ Δαβὶδ δε ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ γυνῶνα σοφίαν καὶ παιδίαν. Παιδία ἐστὶν ἀγωγή ἐπίπονος ὠφέλιμος τῇ ψυχῇ.

17 (φ. 56 α). Θεολογικὴ βίβλος λεγομένη Ὁδηγός.

Ἄρχ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τάδε ἐνεστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῇ λεγομένη Ὁδηγῷ.

Προθεωρία κατ' ἐπιτομὴν ὧν δεῖ ἐξασκεῖν τῶν περὶ πίστεως Θεοῦ λαλεῖν καλῶς βουλόμενον. Ὅροι δογματικοὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν. Προοίμιον πρὸ τῆς πραγματείας. Ἐξήγησις κατ' ἐπιτομὴν περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν ἐξ ἀρχῆς ὡς ἡ τοῦ Νεστορίου καὶ Σεβήρου. Περὶ τῶν ἁγίων συνόδων. Πόθεν τὴν ρίζαν ἔχει τὸ δόγμα Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου. Ἀπόδειξις ὅτι ἀπεβάλετο ὁ Σεβήρος τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ ἐνομοθέτησεν ἀκύρους εἶναι τὰς χρήσεις αὐτῶν τὰς λεγούσας δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ. Ἀπόδειξις Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ ἀπ' αὐτοῦ Μωσέως καὶ Σολομώντος ὅτι οὐ ταῦτὸν φύσις καὶ ὑπόστασις. Ὁμοίως παράστασις ἐκ τῆς τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίας συνόδου ὅτι οὐ ταῦτὸν φύσις ἡγουν οὐσία καὶ ὑπόστασις, ὡς Σεβήρος νομίζει. Διήγησις διαλέξεων τεσσαρῶν ὧν ἐδογματίσαμεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ Γαϊανιτῶν ἐν αἷς ἠλέγξαμεν αὐτοὺς ὅτι ἐάν ταυτὸν ἐστι φύσις καὶ ὑπόστασις Νεστοριανοὺς ποιούσιν ὅλως τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ αὐτὸν τὸν ἅγιον Κύριλλον ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς μιᾶς τοῦ Θεοῦ λόγου φύσεως τῆς σεσαρκωμένης. Παρασημείωσις περὶ τῆς φωνῆς τῆς λεγούσης τὰς φύσεις ὑποστάσεις πόθεν αὕτη. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς. Συζήτησις περὶ χρήσεων ὧν προφέρουσι ἡμῖν τῶν ἁγίων πατέρων οἱ Σεβήρου κατὰ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος καὶ ἐπίλυσις αὐτῶν εὐσεβῆς. Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρέως κατὰ Μονοφυσιτῶν. Ἐτερον κεφάλαιον κατὰ τῆς νέας αὐτῶν ἐορταστικῆς. Εἰς τὸ Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος ἐρμηνεῖα εὐσεβῆς. Ἀπόδειξις ὅτι οὐ συνεσαρκώθη τῷ υἱῷ ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Κατὰ τῶν κακῶς ἐπὶ Χριστοῦ λαμβανόντων τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου. Κεφάλαιον μιᾶς Πανλιανιστοῦ. Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ Σεβηριανῶν ἀφρόνων, καὶ ἕτερον κεφάλαιον σύντομον, ἐν ᾧ ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἀλληγάλλως μεταλλάττειν τὰ δόγματα. Κεφάλαια γραφικὰ ἀπορηθέντα ἡμῖν ὑπὸ ἀπίστων καὶ Ἀνδρέα Νεστοριανοῦ κεφάλαιον. Κατὰ Γαϊανιτῶν ἐνεπιτομον. Ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπόφασις φάσκοντος ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκοινωνήσεν ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῇ

τοῦ λόγου σαρκώσει εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ μόνῃ τοῦτο δὲ παρεθέμεθα διὰ τὸ φάσκειν Σεβήρον συναρκῶσθαι τῷ υἱῷ τὸν πατέρα καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ περιειλημένων κεφαλαίων ὀλίγα μόνον λείπουσιν, ἅτ' ἐκπεσόντων τιῶν φύλλων καὶ τοῦ τμήματος τούτου τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ μετὰ τὰς λέξεις οὐδέν τι τῶν ἐτέρων φύτων ἐν αὐτῷ συνεπισπόμενον ἢ τὸ ἑαυτοῦ τοῖς ἐτέροις καταλιπῶν, ἐξελλθῶν...

18 (φ. 129 α). “Κανὼν εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ].”

19 (φ. 133 β). “Ἐτερος κανὼν ἐρμηνευτικὸς τῶν Βαίων.”

20 (φ. 135 α). “Ἐτερος κανὼν τῆς Λαμπρᾶς.”

21 (φ. 136 β). “Ἐτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡγουν τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ].”

22 (φ. 138 α). “Τί ἐστὶ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ ἐξῆς.”

23 (φ. 141 α). “Ἐπερωτήματα διάφωρα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν μέγαν Θεολόγον περὶ ἱερῶν.” Καὶ “Ἀπόκρισις Γρηγορίου τοῦ μεγάλου.”

24 (φ. 142 α). “Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν τῶν ἀναστασίμων.”

25 (φ. 142 β). “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.”

26 (φ. 142 β). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπόσπασμα.

27 (φ. 142 β). “Ἱστορία τῶν Λογγιβάρδων.”

Ἐχει ὧδε Ἰστέον ὅτι ὁ Βάρ ἔσχε γυναῖκα λεγομένην Λεγγά· οὗτος ὁ Βάρ ἔκτισε καὶ τὴν μεγάλην Βάρην καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι. Ἐγέννησεν δὲ καὶ ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Λεγγᾶς υἱοὺς πέντε ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν οὕτως· τὸν Σέρ, ἐξ' αὐτοῦ γὰρ ἡ γενεὰ οἱ καλούμενοι Σέρβοι, β' τὸν Κάλον, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Καλαυροὶ· τρίτον τὸν Μέλφιν, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Μελφίτιανοί· τέταρτον τὸν Ἀρβάν, ἐξ' αὐτοῦ οἱ Ἀρβανίται· πέμπτον τὸν Βίονα, ἐξ' αὐτοῦ γὰρ Βενετικοί. Ἐδιδασκίαν δὲ οὗτοι ἕκαστος εἰς ἴδιον τόπον καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐκλήθησαν οἱ τόποι κατὰ τὸ πατρικὸν τὸ ἑκκαλαὶ ὄνομα, οἷον ἀπὸ τοῦ Σέρ Σερβεία, ἀπὸ τοῦ Κάλου Καλαυρία, ἀπὸ τοῦ Μέλφιν Μελφίτιανοί, ἀπὸ τοῦ Ἀρβάν Ἀρβανον καὶ ἀπὸ τοῦ Βίονος Βενετία ὀμοῦ Λογγιβαρδία οἷον ἀπὸ τοῦ Βάρ καὶ τῆς Λεγγᾶ.

28 (φ. 142 β). “Ἱστορία περὶ τοῦ μύρου.”

29 (φ. 143 α). Περὶ τῆς λέξεως Ὡσαννά.

30 (φ. 143 β). “Ἱστορία καὶ μῦθος περὶ τῆς Ἀρεθούσης.”

Ἐν φ. 127 β μείναντος χώρου ἀγράφου ἐνεγράφησαν ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας μέλανι διαγράμματι ἀξιόλογοι εἰκόνες τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.

3252. 179. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 183).

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

3. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
4. Σημειώματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
Ἐπί ἐτους ,ζπς' (=1578).

3253. 180. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 178).

1. Βίος Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου (ἀκέφ.).
2. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι β.
3. Βίος ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
4. Βίος Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

3254. 181. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 95).

1. Τινὰ ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀκέφ.).
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

3255. 182. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 159).

1. Βίος τοῦ ἁγίου Σάββα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
Ἄρχ. Δὲν εἶναι κανένα πρᾶγμα ὅπου νὰ παρακινᾷ ἐπιζη εὐκόλα μίαν ψυχὴν εἰς ἐπιθυμίαν τῆς ἀρετῆς ὡς ἀν πῶς εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων, ὅταν τὴν ἀκούουν ἀνθρωποὶ θεοσεβεῖς καὶ φιλόθεοι.

3256. 183. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. τκή).

Ἐφρασίον πρόχειρον

εἰς χρῆσιν Σουμελίτη Χ. Ἰωάννου Τραπεζουντίου κατὰ ἀλφάβητον συντεθέν, ἐν ᾧ περιέχονται ἱκανὰ σημειώματα ἐρραυσθέντα περιεργώτερον ἐκ διαφόρων βιβλίων· προσέτι· ἐκ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τὰ ἀναγκαιώτερα τῶν σημειωμάτων τοῦ ἐν μοναχοῖς κυρίου Βρυννίου, καὶ ὀλόκληροι λόγοι τοῦ αὐτοῦ ἱκανὸ μεταγραφέντες ἐκ τε τοῦ ἀτόμου καὶ δευτέρου· ἐτι μιν μετεγράφησαν καὶ τὰ Ἀπόρητα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν ἔτη σωτηρίῳ αψπφ Φειρουαρίου ἱσταμένου, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν σ. ρξ'. Τέλος τῶν τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου Ἀπορητῶν, ἅτινα ἐγράφησαν τῇ παρούσῃ βίβλῳ παρ' ἐμοῦ Σουμελίτη Χ. Ἰωάννου Τραπεζουντίου ἐπὶ ἐτους σωτηρίου αψοθ' ιδ' Δεκεμβρίου ἱσταμένου.

3257. 184. Χαρτ. 8. XIX. (φ. 89).

1. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Γερμανοῦ καὶ Ἐπιφανίου.
2. Βίος καὶ πολιτεία Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.
3. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
4. Οἶκοι εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους
“οἵτινες εἰσὶ ποίημα τοῦ ὁσιολογιώτατου Νικοδήμου Ναξίου [τοῦ Ἀγιορείτου].”
5. “Οἶκοι κατὰ ἀλφάβητον ἀναγνωσκόμενοι ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου νεωστὶ ποιηθέντες.”

3258. 185. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 124).

1. Προχόρον Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
2. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστὴν τὸν Θεολόγον.”

3259. 186. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 263).

1. Ἀποφθέγματα πατέρων.

2. Θηκαρὰ Εὐχαί.

Ἐγράφη τὸ παρὸν βηβλίον παρ ἐμοῦ τοῦ Δανιὴλ τοῦ ἀμαθοῦς...ἐτους ,ζρκθ' ἐν μινῇ Ἰουλίῳ ιε'.

3260. 187. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 164).

1. “Κεφάλαια ὠφέλημα περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”
Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.
2. [Ἐπιφανίου Κύπρου] “Περὶ φυσιολογίας μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς πάνυ θαυμάσιον.”
3. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων.”

3261. 188. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 196).

1. Δοξαστικὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
2. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις ὠφέλιμος περὶ μνημοσύνων.
Ἡ μὲν ἀρχὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, ἡ δὲ συνέχεια καὶ τὸ τέλος ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.
3. “Διήγησις ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μέλισσα περὶ ἀναξίων ἱερέων.”
4. Περὶ τῶν τριῶν τυφλῶν.
5. “Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ τὰ σαραντάρια.”
6. “Περὶ τῆς ἁγίας Θεοφανῶ.”
7. “Περὶ ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀποθαμένους ἔναι ὠφέλεια καὶ ἄφεσις ἀμαρτιῶν αἰ θεῖαι λειτουργίαι, ἀλλ καὶ εἰς τοὺς ζωντανούς.”
8. “Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον.”
9. “Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους.”
10. “Ἐτέρων τι περὶ τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου, ὠραίων.”
11. “Διήγησις μοναχοῦ τινος πάνυ ὠφέλιμος.”
12. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
13. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
14. Βίος τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ.
15. “Περὶ ἐκείνου ὅπου ἔδραμεν ὀλοψύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν.”

Ἐν φ. 196 β'. Τὸ παρὸν βιβλαρίδιον εἶναι ἐμοῦ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς γερο Ἀνανίου...ἐν ἔτει αχμηφ' ἰνδ. α' (=1648), ἐν μινὶ Δεκεμβρίου 22, ἡμέρα 4. Τὰ ὑπ' ἀρ. 3, 5—7 καὶ 15 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3262. 189. Χαρτ. 8. XV. (φ. 120).

- 1 (φ. 1 α). Παντολέοντος διακόνου
“Διήγησις θαυμάτων μερικῆ τοῦ παμμεγίστου ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.”
Ἄρχ. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀρχαγγελικῆς σου ἀρετῆς καὶ ἀξίας αἰ ἐννοιαί. Τέλ. (κολ.)· ὁ εἰς τῶν ἐπτὰ ἀρχαγγέλων τῶν ἀναφερόντων τῷ Θεῷ τὰς προσευχὰς τῶν δικαίων....

- 2 (φ. 25 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος.
 α' (φ. 25 α). Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—β' (φ. 42 α).
 Εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Μαρκανόν.—γ' (φ. 56 β). Εἰς τὸν ἐξισωτὴν
 Ἰουλιανόν.—δ' (φ. 71 α). Εἰς Γρηγόριον Νύσσης.—ε' (φ. 77 β).
 Συνακτῆριος εἰς τὴν τῶν ῥν' ἐπισκόπων παρουσίαν.—5' (φ.
 102 α). Περὶ πτωχοτροφίας.
- 3 (φ. 107 α). “Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας
 Εἰς τὸν ἅγιον Θερίνον τὸν μάρτυρα.”
 Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Κερκυραϊκοῖς
 ἀνεκδότοις. Ἐν Ἀθήναις. 1882. σ. 5 κ. ε.
- 4 (φ. 118 α). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου
 μεγαλομάρτυρος Θερίνου ἐν πόλει Βοτρωτῶ μαρτυρίσαντος.”
 Ἀρχ. Βασιλεῦντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου
 Δεκίου ἦν διωγμὸς μέγας κατὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν βασι-
 λείαν. Τέλ. (κολ.). ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐδυσφήμει καὶ ἤχθετο
 καὶ ὠργίζετο καὶ ἄφνω γίνονται βρονταὶ καὶ σεισμὸς
 τοιοῦτος...
3263. 190. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 203).
 1 (φ. 1 α). Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου
 “Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ
 τῆ Κυριακῆ πρὸ τῆς ὑψώσεως.”
 2 (φ. 124 α). Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος.
 Ἀρχ. Πορευόμενός τις τῶν ἁγίων πατέρων.
 3 (φ. 130 β). “Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ
 πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς, μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου
 ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων.”
 4 (φ. 134 α). “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
 Λόγος ἀσκητικός.”
 5 (φ. 136 β). “Εἰς ἀρχαρίους μοναχοὺς καὶ ἀγραμ-
 μάτους.”
 6 (φ. 137 β). “Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως,
 συνασθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος.”
 7 (φ. 142 α). “Περὶ ἀναχωρήσεως καὶ ὡς δηλοῦνται
 κατ' ὄνομα ἅπαντα.”
 8 (φ. 146 β). “Διήγησις καὶ ὄπτασία ὠφέλιμος
 ὀρθοδόξου τινος Δημητρίου συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους
 ἱερομονάχου προτροπῆ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου
 αὐτοῦ κυροῦ Διονυσίου καὶ ῥήτορος, τεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν
 παρὰ Δαυρεντίου ἱερομονάχου.”
 9 (φ. 159 β). “Διήγησις περὶ κληρικῶν
 καὶ μοναχῶν τῶν μὴ ψαλλόντων τὴν παραδομένην ἀνωθεν
 ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν.”
 10 (φ. 160 β). “Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ τρισμάκαρος
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”
 11 (φ. 166 β). “Περὶ ἱερέων ἀναξίων
 διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς
 ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις.”
 Ἰδ. καὶ 2522 (189), 2.
 12 (φ. 168 β). “Τοῦ μεγάλου Βασιλείου” Περὶ ἱερέων.
 13 (φ. 169 α). “Ἐτερον διήγημα, ὅπου ἐγένετο
 ἐν καιρῷ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.”
 14 (φ. 172 α). “Περὶ ἐτέρου ἱερέως.”
 15 (φ. 172 β). “Ἐτερον διήγημα
 περὶ ἐτέρου ἱερέως διήγησις ὠφέλιμος.”

- 16 (φ. 178 α). “Εὐχὴ τοῦ μεταφραστοῦ
 κύρ Συμεῶν στίχοι ἰάμβικοι ἀκατάληκτοι τρίμετροι.”
 17 (φ. 181 α). “Περὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων
 μυστηρίων.”
 Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3—8, 11 καὶ 17 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Γέγρα-
 πται δὲ ὁ κώδιξ ὑπὸ δύο χειρῶν.

3264. 191. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 203).

- Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
 Ἐν σ. 202. Τὸ παρὸν βιβλίον καλούμενον Ἰωάννου
 τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου ἐμετα-
 γράφη τὸ δεύτερον ἀπὸ ἄλλο ὁμοίον χειρόγραφον παρ'
 ἑμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαρτωλοῦ Γαβριὴλ μοναχοῦ
 τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ ἀπὸ χωρίων Ἐπιβάταις ἀπὸ
 Κωνσταντινουπόλεως ἐτελειώθη τῇ 10 Ἰουνίου 1865
 σωτηρίου ἔτους.

3265. 192. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 113).

1. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εἰς τὴν Κοίμησιν.
3. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
4. “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ
 Αἰγυπτίου.”
 Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

*3266. 193. Χαρτ. 8. XV. (φ. 156).

1. Θηκαρὰ Εὐχαί.
2. “Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου πόλεως Ἀμορίου
 μοναχοῦ κύρ Παύλου Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.”
3. Κανόνες διάφοροι.
4. “Τοῦ φιλοσόφου τοῦ [Μιχαὴλ] Γλυκᾶ
 Κεφάλαια νηπτικὰ εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν.”
5. Ἐκλογή
 ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Συμεῶν Θεσσα-
 λονίκης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου,
 Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἄλλων.
- 6 (φ. 154 α). Χρονικὰ σημειώματα.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Τὰ δ' ἐν ἀρχῇ
 καὶ τέλει φύλλα παρελήφθησαν ἀπὸ κώδικος Χαρτ. XIV.
 Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων εἰκόνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
 (φ. 3 β), Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (φ. 4 β) καὶ τοῦ ἁγίου Θεο-
 δώρου (φ. 5 β).

*3267. 194. Χαρτ. XIV. 8. (φ. 48).

- “Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου.”
 Ἐν ἀρχῇ κομψὸν ἐπίτιτον κόσμημα.

3268. 195. Χαρτ. XVI. 8. (φ. 136).

- 1 (φ. 1 α). Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νόμιμον.
 Ἐν φ. 2 β μετὰ τὸ προοίμιον. Ἦνυσται αὕτη ἡ βιβλος
 μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐνταῦθα ἐν τῇ περιφήμῃ ἀγιω-
 τάτῃ μητροπόλει τῶν ἐπταπόλων Θεβῶν ἥτις ἐστὶν ὁ
 ναὸς τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος
 ἐπὶ τοῦ καλῶς καὶ θεαρέστως ταύτης ἀρχιερατεύοντος
 πανιερωτάτου καὶ θεοσιμήτου μητροπολίτου ὑπερ-

τίμου και ἐξάρχου πάσης Βοιωτίας κύρ 'Ιωάσαφ οὗ οἱ γεννήτορες εὐγενέστατοι θεοφιλεῖς ἐλεήμονες καὶ ἱερεῖς τίμιοι καὶ εὐλαβέστατοι Μακρῆς τούτου τὸ ἐπώνυμον· ἡ δὲ ἐπίγειος πατὴρ αὐτοῦ ἡ θεοφύλακτος νῆσος Ζακίνθου παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ, υἱοῦ τοῦ πρώην τιμιωτάτου οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπλοίου καὶ Ἀργους κύρ Δημητρίου ἐν ἔτει 'χοα' ινδ. 5^ο ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γενέσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ α^ο φξβ^ο Μαρτίῳ ε^ο.

Ἐν δὲ φ. 2β—12α “Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου.” Ἐν φ. 134α Τέλος τοῦ παρόντος νομίμου. Παρθένιος ἱερομόναχος.

2 (φ. 134α). Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

3 (φ. 136β). Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν

Κωνσταντινουπόλεως “ἀφ' οὗ ὄρισαν αὐτὴν οἱ Τούρκοι” μέχρις Ἱερεμίου, περὶ οὗ τάδε· “Ἱερεμίας δὲ πολλυχρόνιον ποιῆσαι κύριος ὁ Θεὸς τοῦ ποιμαίνειν τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν πάσῃ ὑγείᾳ ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ χριστοῦ λαοῦ.”

4 (φ. 136β). “Ἴδε περὶ τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν πόθεν ἄρχησεν.”

Τὸ Χρονικὸν τοῦτο τελευτᾷ κολοβὸν μόλις ἀρξάμενον διὰ τῶν λέξεων· Ἐξεύρεται ὅτι εἶναι πλέον περὶ ἐξακόσιοι χρόνοι ἀπερασμένοι ὅπου τούτοι οἱ Τούρκοι ἐν πρώτοις ἐπέρασαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἐκεῖ ἐστάθησαν καὶ ἐκούρσευσαν ἀπ' ἀρχῆς. Καὶ ἀπὸ ὀλίγων εἰς ὀλίγον ἐρχόντησαν...

Περὶ εἶχε δ' ὁ κώδιξ κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα πλὴν τῶν σφραγισμένων καὶ τάδε· α'. “Ἴδε πῶς ὀνομάζονται Ὀτμανλίδες.”—β'. “Ὅρα ὅτι ἀπὸ αὐτὸν τὸν Ὀτμάνην ἔλαβεν ἀρχὴν ἡ βασιλεία τῶν Τουρκῶν.”—γ'. “Ὅρα ὅτι εἰς Κωνσταντῖνον καὶ Ἐλένην ἐκτίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἐπαράδοθη.”

Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ γραμμάτων λεπτοτάτων.

3269. 196. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 193).
Ψαλτήριον.

Γέγραπται διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει σωτήριον αχνε' (=1655).

3270. 197. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 111).

Ἀναστασίου Γορδίου Κατὰ Μωάμεθ καὶ Λατίνων.

Ἐν φ. 1α· “Πίναξ τοῦ παρόντος ἐχειριδίου πανοπλοῦς. Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ” κτλ. Κεφ. πη'. Ἐν δὲ φ. 5α· Τὸ παρὸν κατὰ Μωάμεθ καὶ Λατίνων πόνυμα ὅτι ἐστὶ σύγραμμα καὶ πόνημα γνήσιον τοῦ κύρ Ἀναστασίου Γορδίου βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ ἐκ τῆς δόξης καὶ υπολήψεως ἦν εἶχε κατ' ἐκείνων.

Τοῦ χειρογράφου κώδικος προηγείται συνεσταχωμένον ἔντυπον βιβλίον ἐπιγραφόμενον “Πραγματεία περὶ παιδῶν ἀγωγῆς ἢ παιδαγωγία συνθεθεῖσα παρὰ Ἰωσήπου τοῦ Μοισιόδακος... Ἐνετίσι. 1779...” Ἰδ. Βρετοῦ Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Β' σ. 69, ἀρ. 156.

3271. 198. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 254).
Ψαλτήριον.

3272. 199. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 149).

1 (φ. 1α). Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 145β· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου πόνος· κτῆμα δὲ Ἀθανασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τοῦ Κουτλουμουσίου 'ζροε' (1667).

2 (φ. 146α). “Οἱ οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.”

Εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι ὑπ' ἄλλης χειρὸς (XVI).

3273. 200. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 298).

Μηναῖον ἀπὸ Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.

3274. 201. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 291).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ 25. Ἐν δὲ τῷ τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος. Ἐτελειώθη ὁ παρὼν Σεπτέμβριος, ἦγουν ἡ παρούσα βιβλος αὕτη, ἐν ἔτει 'χο' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ εἰς τὰς Γ' ἡμέρᾳ γ'... (=1562).

Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).

3275. 202.

Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 347).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Ὀκτωβρίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ 27. Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτει 'ζροε' (=1657) χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου...

3276. 203.

Χαρτ. 4. XVI. (φ. 461).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ 25. Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος. Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους 'ζων' ε' (=1547).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

3277. 204.

Χαρτ. 4. XVI. (φ. 420).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ 23. Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος. Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτει 'ζνζ' (=1549).

Ἰδ. καὶ ἀρ. 3276 (203).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος.

3278. 205.

Χαρτ. 4. XVI. (φ. 524).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

Εἰσὶν ἐν ὄλφ 28. Λέγουσι δ' οἱ βίοι τῆς κε' καὶ κς Δεκεμβρίου.

3279. 206.

Χαρτ. 4. XVI. (φ. 329).

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων

Μαῖου μέχρι καὶ Αὐγούστου. Εἰσὶν ἐν ὄλφ 18. Ἐν φ. 311β· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους 'ζωνθ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιγ' (=1551). Ἡ δὲ χεῖρ πιθανῶς ἡ τοῦ Σωφρονίου, περὶ οὗ ἰδ. 3277 (204).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

3280. 207.

Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 374).

Μηναῖον Μαρτίου—Ἰουνίου (ἀκέφαλον).

3281. 208. Χαρτ. 4. XV. (φ. 222).
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι ἠθικοὶ η'.
2. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων γυναικῶν
 Σεπτεμβρίου—'Ιανουαρίου, ἐν δλω 17. 'Ἐν τούτοις καὶ ὁ βίος τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
3. Εὐχαὶ κατασκευτικαὶ μετὰ τροπαρίων.
 'Ο κωδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν, μένει δὲ κολοβός.

3282. 209. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 286).
 "Ἱστορία ψυχωφελῆς
 ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν 'Εθιόπων χώρας τῆς 'Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ 'Ιωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα."
 "Ἀρχ. "Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Θεοῦ.
 'Ἐν τέλει· 'Ἐπὶ ἔτους ,ζογ' ἰνδικτ. η' ἐν μηνὶ Ματῶν α' ἡμέρᾳ Τρίτῃ (=1565) ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ Εὐφροσύνου μοναχοῦ.
 "Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).

3283. 210. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 181).
 I (φ. 2 α). "Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου 'Αλεξανδρείας, τὰ νῦν δὲ οἰκουμενικοῦ Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Κυρίλλου [τοῦ Λουκάρεως] σύντομος πραγματεία κατὰ 'Ιουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῃ πρὸς Γεώργιον [τὸν Πάργαν]."
 'Ἐξεδόθη τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1627. "Ἰδ. Βρεττὸ Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Α' σ. 18, ἀρ. 50.
 'Ἐν τέλει· Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα αἰώνιος εἰς ἄβδ' (=1629).
 2 (φ. 79 α). Παρθενίου ἀρχιερέως (;) "Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα,
 ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμός θέλει νὰ τὰ ἐχῆ, καθὼς τὰ κρατοῦσιν οἱ 'Ρωμάνοι, ἀλλὰ ἀρπακτικῶς ἔχει καὶ τὰ μεταχειρίζεται."
 "Ἀρχ. Δὲν εἶναι ἄλλο διὰ τὸ ὅποσον λέγουσιν οἱ 'Ρωμάνοι πῶς ὁ πάπας νὰ εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας. Τέλ. "Ἄς ἀκολουθοῦμεν λοιπὸν ἡμεῖς ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἐδογματίσαν οἱ ἁγιώτατοι ἐκεῖνοι πατέρες καὶ θεολόγοι καὶ μὴν δεχώμεσθαι νέα κανόνια διὰ νὰ ἀξιοθούμεν καὶ τῆς μακαρίας ἐκεῖνης χορείας καὶ ἀναπαύσεως, ὅπου ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ τρισμακάριοι, τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
 Χριστὲ δίδες πονήσαντι τὴν πολυύλβον ἀρωγὴν οἰκτρῷ ἀρχιερεὶ τλήμονι Παρθενίῳ.
 3 (φ. 106 α). "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, τοῦ ἐξ 'Αρμενίας καὶ ἐν τῇ περιφῆμῳ Λακεδαιμονίᾳ τελειωθέντος."
 "Ἀρχ. Οἱ ἐν πελάγει μεγάλῳ πλέοντες, οἷς οὐκ ὄρος, οὐ βουνός, οὐδὲ σκόπελοι τινες τὴν χέρσον σημαίνουσι. Τέλ. 'Ἐπὶ δὲ τοῦ θρόνου τῆς τοῦ ἀδεκάστου φοβερᾶς κρίσεως ἀκαταίσχυντος προσάγων με, μέτοχον τῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ στάσεως ἀποδείξοις ἀρπαγησόμενον εἰς οὐρανόν, καὶ μετ' ἀγγέλων ὑμνῶδόν ἐσόμενον τῆς

H.

ἀκτίστου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νοουμένης τε καὶ δοξαζομένης νῦν καὶ ᾗ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους καὶ ἀτελευτήτους αἰῶνας, ἀμήν.

'Ἐξεδόθη τύποις μόνον λατινιστὶ παρὰ MARTENE ET DUBRAND Veterum scriptorum amplissima collectio. Parisiis 1729. Τόμ. 5'.

'Ἐν τέλει· 'Ἐτελειώθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Παρθενίου ἐπισκόπου κατὰ τὸ ἀχλ' ἔτος τὸ σωτήριον (=1630). 'Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ· Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Γαλακτίωνος ἱερομοναχοῦ, τοῦ ἐξ 'Αναβρυτῆς καὶ ὁ ἀπ' ἐμοῦ ἐξιλεώσας ἔστω ἀφορισμένος ἀπὸ Θεοῦ.

3284. 211.

Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (σ. 489).

I (σ. 1). 'Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι κζ'.
 'Ἐν σ. 425· 'Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Γερασίμου ἱκτροῦ (=οἰκτροῦ) ,ζροη' (=1670).
 2 (σ. 427). "Περίοδοι καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖς παρὰ Πρχώρου..."

3285. 212.

Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 276).

Θεοφίλου Κορυθαλέως Περὶ ψυχῆς.

3286. 213.

Χαρτ. 4. XVII. (φ. 245).

I (φ. 5 α). Ψευδοδωροθέου "Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ ἐσχάτου βασιλέως τῶν 'Ρωμαίων, περιέχουσα τὰ τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν μέχρι τοῦ σουлтᾶν Μουράτη, πρὸ τούτοις διαλαμβάνουσα καὶ περὶ τῆς Βενετίας πότε ἐκτίσθη καὶ πόσοι τῶν δακῶν (γρ. δουκῶν) ὤρισαν αὐτὴν καὶ πόσα κάστρη ἔλαβαν, πόσοι δὲ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἐπατριαρχευσαν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, συναχθέντα ταῦτα ἐκ διαφόρων βιβλίων τὰ ἀναγκαϊότερα καὶ γλυκύτερα καὶ εἰς πεζὴν φράσιν μεταγλωττισθέντα ἐν ἔτει ζοη' ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφο'."

"Ἀρχ. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως. Θέλω νὰ σοφὸς καὶ δημιουργὸς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς νὰ κάμῃ τὸν κόσμον. Τέλ. "Ὅμως ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς σουлтᾶν Σελήμης, βασιλεύσας ἔτη ὀκτῶ καὶ μῆνας τρεῖς καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ σουлтᾶν Μουράτης ἐν ἔτει ,ζπγ' ὁ ὁποῖος ἐπεμψε τὸν μέγαν πορτάριον αὐτοῦ, ἤγουν τὸν Καπητζίμπασι καὶ ἐπνιξε τὸν Καντακουζηνόν ὅτι ἠνώχλησε Βλαχίαν καὶ Μπογδανίαν καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ τὸν ἔκαμεν ὄλον αὐθεντικόν καὶ τὸν ἐπώλησεν διὰ νὰ λάβῃ ὁ βασιλεὺς τὸ χρέως ὅπου ἐχρεώσται ὁ αὐτὸς Καντακουζηνὸς ὡς λέγεται. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

'Ἐν τέλει· 'Ο παρῶν χρονογράφος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πρωγῳιαννῆς ἐν ἔτει ,ζρκδ' μηνὶ 'Ιουνίου ιδ' (=1616).

2 (φ. 198). Χρονικὸν ἀπὸ 'Αλεξίου Δούκα τοῦ Μουρτζούφλου μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

φ. 198 α. "Βασιλεία Δούκα τοῦ Μούρτζουφλου καὶ περὶ πῶς

38

ἐπήραν οἱ Φράγγοι τὴν Κωνσταντινούπολιν.” Ἄρχ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξίου τοῦ υἱοῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου ἐβασίλευσεν Δούκα ὁ Μοῦρτζουφλος ὁ ὁποῖος Δούκας ἐσκότωσε τὸν Ἀλέξιον.—φ. 215 α. “Τέλος τῆς βασιλείας Μπαλδουβίνου νιέ Φιλάνδρια.” “Τέλος τῆς βασιλείας Ρουμπέρτου καὶ βασιλεία τῶν Βενετικών.”—φ. 217 α. “Βασιλεία Θεοδώρου τοῦ τρίτου τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἀνατολήν.” “Βασιλεία Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Ἀνατολῆς.”—φ. 218 α. “Περὶ πῶς ἐπήραν οἱ Τούρκοι τὴν Προύσαν.”—φ. 221 α. “Ἐδὼ γράφωμεν τὴν ἐπιβουλὴν ὅπου ἐπαθεν ὁ ἐλευεὸς πρηντζηπος ἀπὸ τὸν γυναικάδελφόν του τὸν Νικηφόρον τὸν δεσπότην τῆς Ἑλλάδος.”—φ. 226 β. “Ἐδὼ γράφωμεν περὶ τῆς κινράττας Μπέτας ὅπου ἐχήμευσεν πῶς ἔλαβε τὸ πρηντζηπάτο τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Μορέαν.”—φ. 228 β. “Ἐδὼ γράφωμε καὶ περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου πῶς ἐβασίλευσε καὶ πῶς ἐπήραν οἱ Τούρκοι τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ πῶς ὑπήγεν ἀτὸς τοῦ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἔκαμεν τὴν ὁγδόην σύνοδον.”—φ. 235 α. “Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία.”

“Περὶ πῶς ὑπήγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Φεραραν διὰ τὴν σύνοδον.” Τέλ. (κολοβ.) καὶ ἤφεραν καὶ μάρτυρας εἰς τὴν μέσιν ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ὅπου τὴν ἔγραψαν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας, ὅταν ἤθελε νὰ γένη ἡ τρίτη σύνοδος καὶ ἔλεγεν ἡ ἀρχὴ εὐφραίει...

Ἡ σχέσις τοῦ δι' ἄλλης χειρὸς ἐν τῷ κώδικι γεγραμμένου Χρονικοῦ τούτου πρὸς τὸν Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου, πρὸς ὃν ἔχει πολλὰ τὰ κοινὰ, ἐστὶν ἀξία μελέτης.

Ἐν φ. 2 β κ. ε. Χρονικαὶ σημειώσεις περὶ τῶν Τούρκων σουλτάνων καὶ ἀλώσεως πόλεων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὅμοιαι πρὸς τὰς ἐν τῷ Chronicon breve τῷ ἐν τῇ Βυζαντιδὶ τῆς Βυβλῆς μετὰ τὸν Δούκαν ἐκδεδομένῃ.

3287. 214. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 158).

Κώδις ἕλης φιλοσοφικῆς.

I (φ. 1 α). Πραγματεία ἀκέφαλος.

Ἄρχ... ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ὀρχήσεως κινεῖται μὲν κατὰ τὴν καρδίαν, κινεῖται δὲ κατὰ τοὺς πόδας. Τέλ. ἡ δὲ κατὰ τὸν λαζὸν κύκλον προσέλευσις καὶ ἀπόστασις διὰ μείζονος γιγνόμεναι διαστήματος, ἀποχωρῶσαι δοκοῦσι πλείστην ἔχουσαι διαφορὰν πρὸς τὴν ὅτι εἰ κατὰ τὴν πρώτην φορὰν ἐκινεῖτο ὁ ἥλιος...

2 (φ. 46 β). “Τοῦ βου βιβλίου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους παράφρσις.”

“Κεφ. α^{ον} Πλάτωνος ἔλεγχος καὶ τῶν ποιούντων μίαν ἕλην παρὰ τὰ στοιχεῖα.”

3288. 215. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 125).

Νικηφόρου Βλεμμίδου Ἐπιτομὴ φυσικῆς.

3289. 216. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 49).

“Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγὴ συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.”

3290. 217. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 190).

I (φ. 1 α). Χρονογράφος.

“Χρονογράφος περιέχων περὶ τοῦ πότε ἐκτίσθη ἡ Ῥώμη καὶ περὶ τῶν βασιλέων αὐτῆς καὶ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκτίσθη καὶ πόσοι βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ τῆς ἀναλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν.”

Ἄρχ. Βασιλεὺς πρῶτος Ῥώμης Αἰνείας. Ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἠφάνισθη ἡ Τρωάδα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἕνας στρατηγὸς ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀχίστου ἐλυτρώθη ὑπὸ τῆς βοηθείας τοῦ Μενελάου καὶ ἔλαβε τὸν λαὸν του. Τέλ. (ἐν τοῖς περὶ τοῦ σουλτάνου Σελίμη) “Ὅσοι δὲ ἐσφάγησαν εἰς τὸν πόλεμον ἦσαν ἕως χιλιάδες μ’. Ὦρισαν δὲ οἱ Βενετικοὶ τὴν Κύπρον χρόνους ἐνενηκοντα ἑπτα τὴν ὁποῖαν ἔλαβον ἀποθανόντος τοῦ Ῥεγάτζου.

2 (φ. 176 β). Μεθόδου Πατάρων Πρόγνωσις.

3 (φ. 181 α). “Ὅρασις τοῦ προφήτου Δανιὴλ.”

4 (σ. 183 β). “Δέοντος τοῦ σοφοῦ Προφητεία.”

5 (φ. 184 α). “Περὶ σεντετζίας ὅπου εὕρεθη εἰς πόλιν Ὠκίλλα μέσα εἰς ἕνα λίθον.”

6 (φ. 186 α). “Περὶ τοῦ βασιλέως τοῦ ὀρθοδόξου ἕτερος χρῆσμός.”

7 (φ. 187 α). “Προφητῆ γεγραμμένη ἐβραϊστῆ.”

Ἐν φ. 187 β: Τὸ παρὸν χρονογραφικὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν Σέρραις παρ’ ἐμοῦ Δημητρίου τοῦ εὐτελοῦς υἱοῦ τοῦ Κυριάκη, τάχα λαμπαδαρίου Σερρῶν...κατὰ τὸ ἔτος ὁ μὴν Φεβρουαρίῳ ιη’ (=1623).

3291. 218. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 39).

“Ἀπόκρισις μικρά τις

τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας πού δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ. Κυροῦ Μπαλασιού.”

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχζ’ μηνὶ Μαρτίῳ ι’ (=1677).

3292. 219. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 167).

“Ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν παπιστῶν.

Συντεθέν μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἱερομονάχου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, νῦν δὲ τυπωθὲν διὰ προστάγματος τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου καὶ γαληνοτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνου πάσης Οὐγγροβλαχίας Κυρίου Κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μπασαράμπα Βοεζόνδα τοῦ Μπραγκοζάνου. Ἐν τῇ αὐθεντικῇ τυπογραφίᾳ τῇ ἐν Μπουκουρεσίῳ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχζ’ κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον ἐπὶ τῷ διαδιδόσθαι χάρισμα τοῖς ὀρθοδόξοις, νῦν δὲ ἔπει αψν’ κατὰ μῆνα Μαΐου.”

Ἀντίγραφον ἐξ ἐντύπου βιβλίου, οὐ μόνον ἢ α’ ἐκδοσις (1690) μνημονεῖται παρὰ Βρετῶν Νεοελ. φιλολογία Μέρ. Α’ σ. 41, ἀρ. 116.

Ἐν σ. 166: Ἐτελειώθει (Θεοῦ βοηθία) διὰ χειρὸς κᾶμου τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις συγκέλου Δανιὴλ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἐφημερέου τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐπονομαζομένης ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν Ἀλιτζέρῃ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Λυβείης, τοῦ νῦν κυρίου Ἰωακείμ, ὑπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, τὰ νῦν πατριαρχεύοντος, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀγιωτάτου ἐμοῦ δεσπότη καὶ γέροντος Πάπα καὶ πατριάρχου κυρίου Ματθαίου. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψνβ’ μηνὶ Αὐγούστῳ κε’ (=1752).

3293. 220.

Χαρτ. 8. XV.—XVII. (φ. 322).

I (φ. 4 α). “Περὶ λαιμαργίας.”

Ἄρχ. Ὁ Ἀδάμ διὰ τῆς γαστριμαργίας ἐδιώχθη τοῦ παραδείσου.

- 2 (φ. 4 β). "Περὶ μέθης."
 "Αρχ. Ὁ Νῶε μεθυσθεὶς κατεφρονήθη παρὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Χάμ.
 3 (φ. 5 β). Ἄνεπίγραφον.
 "Αρχ. Ὡςπερ γὰρ τα ζῶα ἀπὸ τῶν ἰδίων πράξεων ἐξετάζομεν ἢ εὐγενῆ ἢ δυσγενῆ. Τέλ. ἀμὴ νὰ εὐλόπομεν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν...Μένει ἐν τούτοις ἀτελές.
 4 (φ. 6 α). "Κεφάλαιον [Μιχαήλ] τοῦ Γλυκᾶ μέ."
 "Αρχ. Μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν νεκροῦ σώματος ἐξέφερετο.
 5 (φ. 7 α). "Περὶ ἀναισθησίας καὶ αἰσθήσεως, ἀδιακρισίας καὶ διακρίσεως."
 "Αρχ. Ἀναισθησία ἐστὶ παντὸς φιλοθέου κάλλους καὶ πάσης εὐαρέστου ταπεινοφροσύνης λήθη καὶ ἀγνοια.
 6 (φ. 9 α). "Διήγησις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας."
 "Αρχ. Ἡ Ἁγία Σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς. Τέλ. προβαλλόμενος Ἰουστίνου ἀνεψίου αὐτοῦ εἰς βασιλεία, κουροπλάτην ποτὲ ὄντα. Τέλος τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῆς πόλεως τῶν πατρῶν αὐτῆς.
 7 (φ. 14 β). "Ῥωμαίων βασιλέων ἀπόδειξις ἀπὸ ἔτους ευῆ τοῦτέστι τῷ κς̄ τοῦ Ἐρκανοῦ."
 "Αρχ. Γαῖος Ἰούλιος ἐβασίλευσεν ἔτη δ'. Αὐγουστος ἐβασίλευσεν ἔτη ις'. Τέλ. Ὁ αὐτὸς [Μιχαήλ Παλαιολόγος] ἀπεβίωσε κατὰ τὴν ια' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς ια' ἰνδικτιῶνος τῷ 5Ψ4α' ἔτος.
 8 (φ. 15 β). "Ἐρμηνεία περὶ τὰς λάρνακας τῶν βασιλέων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔνθα κείττονται."
 "Αρχ. Ἐν τῷ ἡρώω τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν πρώτοις κατὰ ἀνατολὰς κείται ἡ λάρναξ αὐτοῦ. Τέλ. Ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἀνέκειτο ἡ γυνὴ Ἰουστινιανοῦ Θεοδώρα ἡ κριτόρισσα ἐν λίθω Ἱεραπύνην δν καὶ ἀφήλαντο οἱ τυμβορῆχοι Ἐλατῖνοι. Φεῦ τῇ ζημία.
 9 (φ. 16 β). Τάξις ἀρχιερατικῶν θρόνων.
 "Αρχ. Ἡ Καισάρεια, ἡ Ἐφεσος, ἡ Ἡράκλεια, ἡ Ἀγκυρα.
 Ἑλληνίς διὰ τὴν πρὸς τὰ κάτω ἐξ ἀριστερῶν φθορὰν τοῦ φύλλου τούτου τοῦ κώδικος.
 10 (φ. 17 α). Σημειώματα περὶ τοῦ πρωτοπαπᾶ Μονεμβασίας Ἰωάννου τοῦ Λικινίου (αρχς̄—αχλγ').
 11 (φ. 17 β). "Τὰ ὀφθίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας."
 12 (φ. 18 α). Τιμοθέου Κωνσταντινουπόλεως Σιγίλλιον πρὸς τὸν μητροπολίτην Μονεμβασίας δι' οὗ ἀπαγορεύεται αὐτῷ ἢ παρὰ τῶν κληρικῶν αἰτησις κανονικοῦ. "Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδικτιῶνος β' [1619]."
 "Αρχ. Ἱερώτατε μητροπολίτα Μονεμβασίας, ὑπέριτιμε καὶ ἐξαρχε πάσης Πελοποννήσου. Τέλ. καὶ μὴ ἀλλέως γενέσθω ἐξ ἀποφάσεως ὡς ἀν χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη σοι.
 13 (φ. 18 β). Σημείωμα περὶ Ἱερεμίου Μονεμβασίας.
 14 (φ. 20 α). Περὶ ὀφθικίων.

- α' (φ. 20 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων τῶν βασιλικῶν ἐν τοῖς καιροῖς τῶν Ῥωμαίων."—β' (φ. 21 β). "Περὶ τῶν ὑποκριτῶν."—γ' (φ. 22 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων."—δ' (φ. 24 α). "Περὶ τῶν φορεμάτων ἐκάστου τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφθικίων."—ε' (φ. 32 α). "Περὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου τῶν ὀφθικίων."—ς' (φ. 40 α). "Περὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν τάξεως καὶ τῶν κατ' αὐτὰς τελουμένων ἐθίμων."—ζ' (φ. 61 α). "Περὶ ἐτέρων διαφόρων ἐορτῶν ἐν αἷς ὁ βασιλεὺς ἀπέρχεται εἰ ἐνδημῶν τῇ πόλει εἰρίσκειται."—η' (φ. 63 α). "Περὶ τῆς ἐν τῷ φουστάτῳ τοῦ μεγάλου δουκὸς ὑπηρεσίας."—θ' (φ. 65 α). "Περὶ στεφφορίας βασιλέων."—ι' (φ. 73 β). "Περὶ προβλήσεως δεσπότη."—ια' (φ. 74 β). "Περὶ προβλήσεως σεναστοκράτορος καὶ καίσαρος."—ιβ' (φ. 74 β). "Περὶ προβλήσεως πατριάρχου."—ιγ' (φ. 77 α). "Περὶ πενήμων βασιλικῶν φορεμάτων."—ιδ' (φ. 78 α). "Περὶ μελλονύμφης δεσποίνης."
 Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὸ πλείστον ἐκ τῶν τοῦ Κωδικοῦ.
 15 (φ. 79 α). "Περὶ πῶς ἔκαμαν τὸν πρῶτον καιρὸν τὸν βασιλεῖαν."
 "Αρχ. Ὡσαν ἤθελαν νὰν τον ἐψηφίσουν οἱ ἀρχοντες του παλατιοῦ καὶ ὁ λαὸς, τὸν ἀνεύαξαν πάνω εἰς ἓνα σκουτάρι. Τέλ. ἔμπνευ εἰς τὸ θυσιαστήριον ὡς εἰς οὐρανὸν αὐτῆς μετέχει τῆς οὐρανοῦ βασιλείας, καὶ ἐτελειωνέτονε ἀληθῶς βασιλεὺς, ἀφ' οὗ ἤθελε μεταλάβη τῆς ἱερᾶς κοινωνίας.
 16 (φ. 81 β). "Ἐκ τῶν προαγορεύσεων Σιβύλλης τῆς προφήτιδος."
 "Αρχ. Αἱ αἱ σοὶ Λιβύη, αἱ αἱ δὲ θάλασσά τε καὶ γῆ. Τέλ. καὶ σε δι' αἰῶνος λείψει πύρ, ἀλλὰ καήση. Ταυτί σοι πέμπω ἱερέων ἀριστε καὶ πρῶτε ἀπερχθὲς ἐν τῷ τῆς Σιβύλλης τόμῳ ἀνέγνω.
 17 (φ. 82 α). Προφητεία.
 "Αρχ. (Εἰς—1590. εἰς τὴν πρώτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς) Προφητεία ὅπου εὐρέθη Ἡς τὸ Παρίση εἰς μίαν πέτραν μακρὰν ἢ ὅποια πέτρα εἶχε μάκρος ὀργίαις—12, καὶ πλάτος ὀργίαις—8.
 18 (φ. 82 β). Ἡ αὐτὴ προφητεία.
 Τὸ φύλλον εὐρηται ἀνεστραμμένον.
 19 (φ. 83 α). Ἀπόσπασμα.
 "Αρχ. (ἀκέφ.)...ποικίλω καὶ καθύγρου, πολλουινίας καὶ πολυφαγίας.
 20 (φ. 83 β). "Ἁγίου σύμβουλον φράγγικον."
 "Αρχ. Κρέτο ἰν οὐνον τέομ πάτρεμ ὀνιποτέντεμ.
 21 (φ. 84 α). Χρονικὰ σημειώματα
 περὶ τοῦ μονεμβασιωτικοῦ οἴκου τῶν Λικινίων (Λιχίνα) ρυζγ—φχμ'.
 22 (φ. 84 β). "Περὶ διάγνωσις ἵππου καλλιῶστου."
 "Αρχ. Χρῆ τὸν κάλλιστον ἵππον ἢ πῶλον μικρὰν ἔχει τὴν κεφαλὴν. Τέλ. καὶ κρείττον πάντων εὐθυκίνητος.
 23 (φ. 84 β). Σημείωμα
 γεγραμμένον μέλανι κερρῷ (XV). Ἐχει δὲ ὡδε· + Σε θήμησή μου. Ἐδῶ ἤχα ἓνα τέτραδω ἀπάνο εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα γράματα τοῦ Χωνιάτη καὶ τοῦ ποτὲ παπᾶ Δημητρί Στρογγύλη καὶ ἤχε καὶ εἰς το τέλος τῆς σφῆρες τοῦ ἀγίου πνευματος καὶ ἤτασι εἰς μίαν μέση

καὶ ἐδίχνασι τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ κάποιος σκολιὸς ἄνθρωπος τὸ ἔκοψε καὶ τὸ ἐπύρε ὁποῦ νάχει τὸ ἀνάθεμα καὶ ἡ ψυχὴ του μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη νὰ κρίνεται. Ἡ ἀρχὴ του γράφῃ τὴ ἔστιν Θεός. Ἐρωταπόκρισις εἰς τὴν θεολογίαν. Καὶ πλέον νὰ μὴν δίδο κανὸς τήποτις γιὰ τον ὄρκον ὀπόχο.

24 (φ. 85 α). “Περὶ τοῦ Σαββάτου” καὶ “Περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς.”

25 (φ. 86 α). “Τὰ ὀροθέσια τῶν πέντε ἁγιωτάτων πατριαρχῶν.”

Ἄρχ. Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου ἀποστόλου Πέτρου. Τέλ. περιέχουσιν τὴν Παλαιστίνην χώραν Ἄρραβίας.

26 (φ. 88 α). “Περὶ τί ἐρμηνεύεται Πάπας.”

Ἄρχ. Πάπας σιμᾶ εἰς τοὺς Λατίνους ἦγουν εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν λέγεται πατήρ. Τέλ. οἱ ὀποιοὶ αὐτοὶ ὀλλοὶ λέγονται πατέρες τῶν πατέρων καὶ ποιμέναις τῶν ποιμαίνων.

27 (φ. 88 β). “Περὶ πατριάρχου πῶς γίνεται.”

Ἄρχ. Ὅταν οὖν θέλουν νὰ ψηφίσουν πατριάρχην δώδεκα ἀρχιερεῖς θέλει ὁ τύπος. Τέλ. ἔκαμαν τὸν ἀρχιερέα αὐτῆς οἰκουμεικὸν πατριάρχην καὶ νὰ ἔχει καὶ τὰ ἴσα τῆς τιμῆς.

Ἐν φ. 90 α προστίθεται καὶ νὰ ἔχει καὶ τὰ ἴσα τῆς τιμῆς δια νὰ εἶνε ὁ Ἡρακλεῖδας ἀπεθαμένος.

28 (φ. 91 α). “Περὶ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων.”

Ἄπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἰουστίνου. Ἄρχ. Ὅμως περὶ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων αὐτὴ μὲν δηλονότι ἡ βασιλεία ποτὲ μὲν ἦτο εὐημερισμένη καὶ πλατυνομένη ποτὲ δὲ δυστυχισμένη καὶ τοῦτο ἦτον ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς.

Συμπίπτουσι τὸ πλεῖστον πρὸς τὸν Χρονογράφον τοῦ Ψευδοδωροθέου.

29 (φ. 143 β). “Βασιλεία Σολωμόντος

υἱοῦ Δαυὶδ καὶ ὅτι χιλιάδες γυναῖκες εἶχε.”

Ἄρχ. Ἄπὸ δὲ κτίσεως κόσμου τέσσαρες χιλιάδες τετρακόσιοι ἐβδομήκοντα χρόνοι ἐβασίλευσε Σολωμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Τέλ. καὶ ἀπέθανε καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Συμπίπτουσι δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὰ ἐν τῷ Χρονογράφῳ τοῦ Ψευδοδωροθέου. Τοῖς δὲ περὶ Σολωμῶντος ἔπεται ἡ ἐπιγραφὴ “Βασιλεία Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σολωμῶντος,” ἀλλὰ τὰ κατ’ αὐτὴν οὐχ εὑρῆνται ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ κώδικι.

30 (φ. 149 α). Νικηφόρου Γρηγορᾶ Λόγοι καὶ ἐπιστολή.

α’ (φ. 149 α). “Μονωδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ πρώτου Παλαιολόγου.” Ἄρχ. Τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγεθος, ὧ παρόντες, σιωπᾶν ἡμᾶς ἀναγκάζει. Τέλ. ἐπεὶ πάντα λόγον οἱ τοῦ βασιλέως ὑπερβαίνουσι θρηνοί.—β’ (φ. 151 β). “Μονωδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου λογοθέτου καὶ φιλοσόφου.” Ἄρχ. Ἐμοὶ δὲ ὧ παρόντες ταυτὸν τι συνέβη παθεῖν. Τέλ. Ἡ μὲν γὰρ ἀξία τῆς ἐκείνης γλώττης ἐδεῖτο, ἡ δὲ προθυμία γνώμης τῆς ἑμαυτοῦ.—γ’ (φ. 154 β). “Ἐπιστολὴ τῷ μεγάλῳ δομestικῷ.” Ἄρχ. Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς. Τέλ. θειότατε ἄνθρωπε καὶ πάντων ἀγαθῶν ἀνθρώπων ἀντάξει.

31 (φ. 155 α). “Τὰ εἰς τὸ παλαιόν.”

Ἔστι δὲ κατάλογος χρονολογικὸς Ἰουδαίων, Χαλδαίων, Περσῶν, Ῥωμαίων καὶ αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου μέχρι Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου. Ἄρχ. Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἐκ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπίστευσε Θεὸν τὸν ποιητὴν πάντων. Τέλ. Ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ ἐστέφθη παρὰ τοῦ πατριάρχου κύρ Ἰωσήφ μετὰ Σοφίας τῆς ἀπὸ Λατίνων γυναικὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐν ἔτει 5 ἄκθ’ ἰνδ. ἰδ’ Ἰαννουαρείῳ ἰθ’ ὀβ’ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου 661 γ’ καὶ 675 ἰγ’.

32 (φ. 159 β). Χρονικὰ σημειώματα

ἀπὸ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου μέχρι τοῦ 1601. Ἄρχ. Κωνσταντίνος ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ εἰς τοῦ ὀποιοῦ τὸν κερὸν αἰχμαλωτίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις παρὰ τοῦ βασιλέως Σουλτὰν Μεεμέτ ἐν ἔτει αὐγ’ μαῦον κθ’ ἡμέρα γ’ ἰνδ. α75. Τέλ. 1601 ἤλθασι τέσσαρα κάτεργα φράγγικα τὸν χιμῶνα καὶ ἤλθασι καὶ ἐχτιπήσασιν τὴν Χίον καὶ ἔγεινε φουρτοῦνα καὶ ἐσικώθησαν τα κάτεργα καὶ ἄφησαν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ καὶ ἔκοψάν τους ὄλους οἱ Τούρκοι. 1574 ἐδιάβη τοῦ μεγάλου αὐθεντὸς ἡ ἀρμάδα καὶ ἐπολέμησε τὴν γουλέταν ἡμέρας μ’ καὶ ἐπύρεν τῇ καὶ ἀπέκεφάλησε ἅπαντας.

33 (φ. 163 α). Περὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)... τὸ χαῖρε κεχαριτωμένη τοῦτο δὲ βλέποντες οἱ λαοί.

34 (φ. 163 α). “Περὶ τοῦ Σολομῶντος.”

Ἄρχ. Τοῦ δὲ Σολομῶντος ἡ ὀργὴ αὐτῆ. Τέλ. οὕτως ἡλπίζωμεν καὶ αὐτὸς ὀφείλι λαβεῖν.

35 (φ. 163 β). “Χρισμοὶ Λεοντος τοῦ σοφῷ βασιλέως.”

Ἄρχ. Εἶδα γραία καὶ πῆδα τράφον.

Τέλ. νὰ το φάγουσι τα γίδια

ὀπου στα βουνὰ κρατοῦσι.

Ἐν μέσῳ τούτων τῶν Χρησμῶν ἐν φ. 164 β “Θρήνος πόκαμεν ἡ γυνεκα τοῦ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως.”

Ἄρχ.

“Α δ’ ἐγὼ ἡ τριτάλαινα καὶ ἀμφοτέρων βασιλῆων.

Εὑρῆται δὲ τὸ ποιημάτιον τοῦτο παρὰ Κεδρηνῷ (σ. 707, 14 ἐκδ. Βόννης) καὶ Ζωναρῷ (III, 300 ἐκδ. Dindorf).

36 (φ. 165 α). “Ἱστορία διὰ τὰ κτήρια

καὶ οἰκοδομήματα καὶ διὰ τὰ κῖνια ἦτοι κολῶνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως.”

Ἄρχ. Ὅτι εἰς τὴν χάλκινη καμάρᾳ σιμᾶ τῆς ἁγίας Πουληχερίας εἰς τὸ ἄπλωμα τοῦ παλατίου εἰσίκωσαν μίαν μεγάλην κολῶνα μαρμαρένια. Τέλ. Ἄλλο γίνωσκε ὅτι κατὰ μίμησιν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ἐκτίσθη αὐτὴ ἡ θεὸςδοτος Κωνσταντινούπολις... Πλὴν τῷ Θεῷ δόξα τῷ παιδεύοντι καὶ πάλιν ἱατρεύοντι καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦντι ὡς αὐτὸς μόνος γινώσκει ἀμήν.

37 (φ. 188 β). Χρονικὰ σημειώματα

ἰδίως περὶ Μομεμβασίας καὶ Βενετίας, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ ταῦτα α’. “Διάκρισις τῆς Βενετίας διὰ τῷ λαῷ ὀποῦ εὑρῆσκειται καμομένη 1596.”—β’. “Διάκρισις τοῦ κανάλι καὶ τὰ τραγέτα καὶ γόντολαις τῆς Βενετίας.”

38 (φ. 190 β). Θεοδώρου Παλαιολόγου, δεσπότης

τῆς Πελοποννήσου, Ἀργυρόβουλλα δύο περὶ Μονεμβασίας.

Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν τῷ Παρνασσῷ Τόμ. Ζ' (1883) σ. 472 κ. έ.

39 (φ. 194 α). Χρονικὸν περὶ κτίσεως Μονεμβασίας.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Ἱστορικοῖς μελετήμασιν (Ἐν Ἀθήναις. 1884) σ. 96 κ. έ.

40 (φ. 197 α). “Διήγησις περὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὅπου τὴν ἀφέντευαν.”

Ἀρχ. Ὁ Πέλωψ ἐκεῖνος ἦτον Ἕλληνας καὶ βασιλεὺς ὄλου τοῦ νησίου τῆς Πελοποννήσου. Τέλ. ἐσυνεβίβασθη με τὴν Βέλικιαν ἤγουν τὴν τὴν (τὸ πρῶτον τὴν διαγεγραμμένον) πόλιν Βουρκάνων καὶ ἐσύναξεν λαὸν χιλιάδας ρ' καὶ ἤλθαν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ οὐδὲν τὸν ἠθέλησεν ἀφέντη οἱ ἄρχοντες τῆς Ἀρκαδίας.

41 (φ. 198 α). “Περὶ Πουλχερίας τῆς βασίλισσας.”

Ἀρχ. Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν θυγατέραν ὀνόματι Πουλχερίαν. Τέλ. καὶ ἀπ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐμεινεν ἡ Ὀδιγήτρια εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔνα εἰς τὴν σήμερον καὶ ποιεῖ θαύματα μέγала καὶ φοβερὰ τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

42 (φ. 200 α). Περὶ Θεοδοσίου ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς υἱὸς ὑπῆρχεν Ἀρκαδίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καὶ ἔδοκαν πόλεμον καὶ ἐσκοτόθησαν ν' χιλιάδες ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Αὐριλίου. Τέλ. καὶ ἐκεῖ ἔκτισε κάστρον καὶ λέγουσι τοῦ Ἀγγυραν κοντὰ τῆς Ἀλλάμάνιας καὶ ἐκεῖ ἀπόθανεν καὶ ἐθάψαν τον ἐκεῖ.

43 (φ. 201 β). “Ὅρασις Δανιὴλ τοῦ προφήτου.”

44 (φ. 208 α). Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, κατὰ τὴν μετάφρασιν Θεοδοσίου Ζυγομαλά, ἀκέφαλος καὶ ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἴνα τι ἀδελφοὶ οὕτω διαμάχεσθαι εἰρηνεύετε ὡς θέλει Θεός. Καὶ τοιαῦτα ἀκούσαντες κριτὴν ἠξίωσαν γενέσθαι καὶ προσήγγισαν αὐτῷ. Ὁ δὲ φύσιν ἔχων πονηρὰν ἐπιπηδήσας ἐφόβησεν αὐτούς. Ἡ γλαυξ λοιπὸν πανούργος καὶ σαρκοφάγος καὶ οὐ δεῖ πιστεῦειν τοῖς φύσι κακοῖς. Ἐπεὶ οὖν τὰ τόσα κακὰ βεβαιώθη τὸ γένος τῶν πτηνῶν εὐγαλαν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τὴν γλαυκα.

Ἐν φ. 235 β· Τὰς πέντε καὶ δέκα ταῦτας συνομιλίας τὰς ἔφερον ἀπὸ τὴν Ἰνδιάν ὁ Περζωὲ ὁ ἱατρὸς καὶ ἔδωκέ τας τοῦ βασιλεία τῆς Περσίας πρῶτον καὶ ἀπὸ γλώσσαν ἰνδικὴν ἔκαμέν τὴν εἰς Περσικὴν δεῦτερον καὶ ἀπὸ περσικὴν εἰς ἀραβικὴν τρίτον ὁ Συμεὼν ὁ Θῆβ ὁ Ἀμυρᾶς Καλαβρίας εἰς ἑλληνικὴν μετέφερεν, τέταρτον καὶ ἀπὸ ἑλληνικὴν τὸρα εἰς ἀπλὴν γλώσσαν ἐγένετο παρ ἐμοῦ τοῦ ταῦτα σχεδιάσαντος Θεοδοσίου πρωτονοταρίου Ζυγομαλά. Πρῶτον διηγείται πῶς ὁ Περζωὲ ἐπήγευ εἰς τὴν Ἰνδιάν...Εἰς τὴν ἰγ' πῶς ἄλλοι παθόνουν καὶ ἄλλοι παιδεύονται. Εἰς τὴν ιδ' πῶς οἱ σύμβουλοι νὰ εἶναι καλοί. Εἰς τὴν ιε' πῶς ἕνας ποῦ ζητὰ δύσκολον νὰ μὴν χάσῃ καὶ ὄπερ ἔχει ὡς εὐκολον.

Ἐν φ. 237 β·

Στίχοι τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου.

Μυθικὴ βίβλος ἐξ ἰνδικῆς σοφίας

προσενεχθεῖσα πρὸς γλώσσαν τὴν περσίδα...

εἰσεσι θαυμάσιοι ἐξυφασμένοι.

+Ἐν μηνὶ Μαΐου κη' τέλος καὶ τὸ Θεῷ χάρις.

Ἰδ. ÉMILE LEGRAND Notice Biographique sur Jean et Theodose Zygomalas. Paris. 1889 σ. 78 κ. έ.

45 (φ. 238 α). Διήγησις Συντίπα.

“Διήγησις φιλοσόφου συγγραφήσα παρ ἡμῶν περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνησίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συντίπα καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἐπτά φιλοσόφων καὶ τῆς μῆδ' αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικὸς καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν κατεσκεύασεν ἡ μητρὰ αὐτοῦ. Ταύτην οὖν τὴν διήγησιν προεστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλιαν.”

Ἀρχ. [Β]ασιλεὺς τις ἦν Κύρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν γυναῖκες ἐπτά ἦν δὲ ἄπαις. Τέλ. ταῦτας οὖν κράτιστε βασιλεὺ ἂν περ παρ' ἐμοῦ ἀκήκοᾶς ἀποκρίσεις, ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε περὶ πάντων. +Τέλος τοῦ φυλοσώφου Συντίπα.

46 (φ. 320 α). Ποίημα ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ.

Ἀνάγνωθι ᾧ ἀνθρωπε κατὰλαβε τὸν πλοῦτον τὸν χρονον τε καὶ τὸν τροχὸν, τὸν πλάνον κόσμον τοῦτον

Ὡς ἀποκόπου νύσταξα, κ ὑπνος με περεχύθη ἐκούμπησα στὴν κλίνην μου, ὀλίγον ἐκοιμήθη.

Τέλ.

καὶ διὰ τοῦτο πρέπει μας καθ' ἕνα νὰ θωροῦμεν τὸν θάνατον καὶ τὸν τροχὸν καὶ νὰ μετανοοῦμεν.

Στίχοι ἐν ὄλφ 108. Οὐκ ἔστιν ὁ πολλαίς ἐν Βενετία, τελευταῖον δ' ἐν Παρισίοις τῷ 1870 ὑπὸ Ε. M. LEGRAND ἐκδοθεῖς Ἀπόκοπος τοῦ Μπεργαῆ.

Διακρίνονται ἐν τῷ κώδικι τέσσαρες χεῖρες. α' ἡ γράψασα τὰ φ. 9—16 (XV αἰῶνος), εἰς τὸν αὐτὸν δ' αἰῶνα ἀνέρχεται καὶ τὸ φ. 83· β' ἡ γράψασα τὰ φ. 4—9, 20—82, 165—201· γ' ἡ τοῦ Λικινίου (Λιχίνα) γράψαντος ἄλλα τε καὶ τὰ ποικίλα Χρονικὰ σημεῖωματα· δ' ἡ γράψασα τὰ φ. 208 μέχρι τέλους. Καθόλου δὲ ὁ κώδιξ φαίνεται ἀνήκων εἰς τὸν οἶκον τῶν Λικινίων, οἵτινες κατὰ διαφόρους χρόνους ἀπὸ τοῦ XV—XVII αἰῶνος ἐνέγραψαν τὴν ἐν αὐτῷ ποικίλην ἔλλην. Τῷ δὲ 1773 εἶχε περιέλθει ὁ κώδιξ εἰς τινα “παπᾶν Ἀθανάσιον Γιερομᾶναν (:)” κατὰ τινα σημεῖωσιν ἐν τινι τῶν παραφύλλων τῶν τὴν στάχων ἀποτελούντων.

Τὰ φ. 5 α, 6 β, 8 β, 19, 21 α, 162, 202—207 εἰσιν ἄγραφα.

3294. 221.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ὀσιομάρτυρος καὶ καθηγητοῦ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ νέου” [κτίστου τῆς σκλήτης τῶν Ἰβήρων].

2. “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ Ἀναστασιώτου

Λόγος εἰς τὸν ὀσιομάρτυρα καὶ καθηγητὴν πατέρα ἡμῶν Ἰακώβον τὸν νέον.”

Ἀρχ. Πατρικῶν ἡμῖν παλαισμάτων ἀσκητικοὶ ἀγῶνες καὶ μαρτυρικὰ σκάμματα φαιδρὰν τὴν εὐφημίαν ἐπιπροτῆσαι προτρέπουσιν. Τέλ. εἰ δ' ἄλλοτε, ἀλλὰ μὴ παραλάττουσα ἡ μερὶς εἶη, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ τάξεως, ἡ δὲ ταῖς ἀναγομέναις ψυχαῖς παρὰ Θεῷ φιλανθρώπως ἀποκεκλήρωται ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις...εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

3295. 222. Χαρτ. 8. XIV. XV. (φ. 295).

Μιχαήλ τοῦ Γλυκά Χρονογραφία.

Ἐν τέλει: Ἔως ὧδε τὸ πέρασ τῆς κατὰ τὰ Χρονικὰ διηγήσεως. Γλυκὺς μὲν ὁ Γλυκάς, πικρὸς δ' ἐν σοὶ γέγονεν ὦ Ἀσάνη.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα (XV) περιέχοντα Ἐκλογὴν γνωμῶν ἐκκλησιαστικῶν. Τὸ δὲ κάλυμμα τοῦ κώδικος φέρει ἔξωθεν φύλλα (Περγ. XI) περιέχοντα μέρος τῆς Συνόψεως τῶν Βασιλικῶν (Α Ι 28—33 ἐκδ. ZACHARIAE VON LINGENTHAL Τόμ. Ε' σ. 455—456).

3296. 223. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 170).

Ἐπιστολαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας.

Τινὲς μὲν ἐγράφησαν ὑπὸ Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας [τοῦ Καπασούλη], αἱ δὲ πλεῖστα ὑπὸ Ματθαίου Ἀλεξανδρείας, εἰσὶ δὲ καὶ ἐπιστολαὶ γραφεῖσαι ὑπ' ἄλλων πρὸς τοὺς δύο ἐκείνους πατριάρχας καὶ τὸν προκατόχον τοῦ Ματθαίου Κοσμᾶν. Καὶ τινες μὲν εὔρηται ἐν πρωτοτύπῳ, ἄλλαι δ' ἐν ἀντιγράφῳ. Ἴδ. περὶ τοῦ κώδικος τούτου ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Ὁ πατριαρχικός θρόνος Ἀλεξανδρείας ἀπὸ Σαμουήλ τοῦ Καπασούλη μέχρι καὶ Ματθαίου" ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας Τόμ. Γ' σ. 560—578, ἐνθα καὶ τινες τῶν ἐπιστολῶν εὔρηται ἐκδοδομένην.

3297. 224. Χαρτ. 4. XVII. (φ. 148).

Ι (φ. Ι α). "Νόμιμων ὑπὸ πολλῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ ἀγίων καὶ ἐρετῶν ἀνδρῶν...τὸ ὅποιον ἔχει κεφάλαια τῶν ἀριθμῶν σ4δ'."

Ἐν φ. 5 α—13 β Πίναξ.

2 (φ. 125 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης Ὁμιλία ῥηθείσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμῆτος πίστεως τῶν Χριστιανῶν· ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τοῦ ἀμυρὰ σουλτάνου τοῦ Μαχμέτη τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀπεκρίνατο οὕτως." Κεφ. κ'.

Ἐν φ. 14 β Ἦνυσται αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κόπου καὶ ἐξόδου γέγονεν παρὰ τοῦ χρησιμωτάτου ἄρχοντος καὶ ἱερέως παρὰ κυρίου κυρίου παπᾶ Κυριανῆ, ταυὴν δὲ ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν ἀρχόντων καὶ μετὰ θελήσεως ἱερέων καὶ χρησιμωτάτων ἀνδρῶν, ἐπὶ κληθεὶς γέρον καὶ πρῶτος πάντων κατὰ τὴν φρόνησίν του, καὶ γνώμην του· εἰς αὐτὴν τὴν περὶ φημον χωρὰν Τουρνόβου λέγω. Καὶ ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αυθεντὸς καὶ δεσπότης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσεως κυρίου κυρίου Διονυσίου ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως γέννημα καὶ θρεμα, κατὰ γοὺ δὲ ἐκ τῶν Κατὰ-Κουζηνῶν καὶ Παλαιολόγων. Ἐν ἔτει ἴσροβ', ἰνδικτιῶνος β', ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αχξδ', ἐν μηνὶ Σεμπτεβρίῳ α'' (=1664).

Ἐν δὲ φ. 4 β εὔρηται τὸδε τὸ σημεῖωμα· Εἰς τοὺς αχξη ἦλθεν ὁ βασιλέας ὁ σολτὰν Μεχμετις εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἔκαμεν του μομὸν ὑφέντι ὅσος το σαράγιον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὀκτώ τοῦ Ὀκτομβρίου καὶ ἐκόνεψεν ἐξοτις Λάρισας εἰς τον Τροπέ καὶ εἰς τὰς ἰζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐσεβην μέσα εἰς τὴν Λάρισα εἰς τὸ σαράγι τοῦ καὶ ἀγάπα πολὺ να κινιγὰ καὶ πολλὴν πιασμὸν ἐπάθεναν καὶ ἀνοιγε τὰ κινίγια αὐτοῦ ἐμίμισαν με τὸν

δραγομάνον Γρίλον εἰς τὴν Βενετιαν διὰ νὰ ἔλθι ὁ Λιτζις νὰ κάμουν ἀγάπιν καὶ ἦλθεν καὶ ὁ Λιτζις ὁ λεγόμενος εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἐκκονέψασιν εἰς του Μισιρλόγλι τα σπῆτια του Χατζὶ Νικολοῦ.

3298. 225. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 356).

"Νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον νεωστὶ ἐκλεγέν καὶ συντεθέν ἐκ πολλῶν νομίμων."

Κεφ. κ'. Προτάσσεται (φ. 1 α—21 β)· "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου." Ἐγράφη χειρὶ Ἰωάσαφ ἴσροβ' μηνὶ Μαρτίῳ α'' (=1625).

3299. 226. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 603).

Νομοκάνων κεφ. χπη'

ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, κακῶς γεγραμμένος. Ἐν σ. 601· Ἐτελειώθη τὸ παρῶν ἐν ἐτῇ χύληδστῶ ἐπτάκοσιδστῶ ἐξήκοστο ἐνάτο ἐν μηνεὶ Μαρτίου α' (=1769) ἐγράφη καὶ διὰ χυρὸς καμοῦ τοῦ ἀναξίου δοῦλου Γιόργηου Ἰεραίως...ἐπὶ ἔτους 1769 ἐν μηνὶ Μαρρτήου α' ἐν κώμης Σαϊκαραιτζη.

3300. 227. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 305).

Ι (φ. Ι α). Νομοκάνων κεφ. φ' ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Πλην τῶν ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανομένων φ' κεφαλαίων προστέθενται ἐν τῷ κώδικι καὶ τὰδε·

2 (φ. 274 β). "Περὶ τίναν τρώγει ὁ ἄνθρωπος πᾶσαι μῆναν ὅλον τὸν χρόνον."

3 (φ. 278 β). "Κεφ. φιε'. Αἱ παροῦσαι χωραὶ ἐκτίστησαν

Τὸ Δυρράχιον χρόνος αφεξ πρὶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Μιτυλήνη χρόνος αἰ'.

Ἡ Εὐρίππος χρόνος αφεξ'.

Ἡ Γένοβα χρόνος αφεξ'.

Ἡ Ἀνάπολι—Ντεριάμε—χρόνος αφεξβ.

Ἡ Πάδουβα χρόνος αφεη'.

Ἡ Ῥώμη ἐκτίσθη παρὰ Ῥωμῖλου χρόνος α'."

4 (φ. 278 β). "Κεφ. φισ'. Περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἀγίας Σοφίας πότε ἐκτίσθησαν."

5 (φ. 278 β). "Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία καὶ ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔλαβαν οἱ Βενετικοὶ τὰ κάτωθεν κάστροι." Ἀρχ. Εἰς τὰ υκα' ἐτῆ ἀπὸ Χριστοῦ καταβάσεως ἐπίσθη ἀρχὴ ἡ Βενετία.

6 (φ. 279 β). "Κεφ. φηγ'. Περὶ πότε ἐφάνη ὁ Μωάμεθ."

7 (φ. 279 β). "Κεφ. φηθ'. Περὶ τῶν αὐτῶν αὐθεντῶν

πότε ἔλαβαν τὰ κάτωθεν κάστροι σὺν τῇ βασιλευσῆ τῶν πόλεων."

Ἀρχ. Ἐτους ἀπὸ Ἀδὰμ ἴσωνδ' ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ τοῦ νέου Ἀδὰμ ατηνδ' ἐπέρασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Τέλ. ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ αφεκβ' Δεκεμβρίῳ κε' ἔλαβε τὴν Ῥόδον.

8 (φ. 284 β). "Περὶ τῶν χειρωτονουμένων ἐπὶ χρήμασιν."

9. Κανόνες τῶν Ἀποστόλων καὶ ἄλλα κανονικὰ διάφορα.

10. Χρονολογία πρὸς εὔρεσιν ἑορτῶν.

11. "Τῶν ὀφθικίων αἱ ὑπηρεσίαι."

Τὰ φ. 281 β—283 β εἰσὶν ἀγραφα.

3301. 228. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 422).

Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Προτάσσεται Πίναξ, οὗ ἐν τέλει· Περιέχει ὁ παρὸν νόμος κεφάλαια ἐπτακόσια ἐβδομήκοντα ὀκτώ.

3302. 229. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 184).

Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νόμιμον.

Κεφ. σξβ'. Ἐτελιῶθη αὐτὴ ἡ βύβλος τῷ θεῖον καὶ ἱερῶν νόμιμος εἰς τὰς 1615 ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου ἢ ὑπὸ χειρὸς Δημητρίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν τὸ ἐπίκλην τοῦ Ἰανουλάκη.

3303. 230. Χαρτ. 8. XVII. (σ. 348).

Νομοκάνων.

Κολοβός. Ἐν φ. 5' προτάσσεται Πίναξ γεγραμμένος ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

3304. 231. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 155).

1 (φ. 6 α). "Νικολάου Τριανταφύλλου

τοῦ Κερκίρου εἰς τὸ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται κανὼν ἤχος πλ. δ'."

2 (φ. 7 β). "Στίχοι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πάπαν."

*Αρχ.

Ὁ πάπας ἀποθαίνει κ' ἡ ψυχὴ του
ἐστὸν οὐρανὸν διαβαίνει ὁκ τὸ κορμί του
καὶ κουρταλεῖ τὰς πόρτας νὰ τ' ἀνοίξουν
κ' οἱ πυλωροὶ θέλουν νὰ τὸν κρημνήσουν
καὶ ἀπ' ὄλους ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη μὲ θυμὸν
ἐσὼ μέσα δὲν ἐμπαινεις Πάτερ ἡμῶν.

Εὔρηται ἐκδεδομένον ἐν τῷ Ἐγμολογιδίῳ τοῦ Νικολάου Τριανταφύλλου τῷ ἐκδεδομένῳ τύποις ἐν Βενετία τῷ 1724.

3 (φ. 10 α). Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως

Σύνταγμα κανόνων ἐκ κεφ. σι5'.

Τὰ φ. 1 α—5 β εἰσὶν ἀγραφα.

3305. 232. Χαρτ. 16. XVIII. (σ. 1365).

Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως Σύνταγμα κανόνων.

3306. 233. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 153).

Νομοκάνων.

Κεφ. σκε'. Περὶ πνευματικῶν, περὶ ἀρχιερέων, περὶ κληρικῶν, περὶ ἱερέων, περὶ μοναχῶν, περὶ ἱερομονάχων. Προτάσσεται τοῦ ἀκεφάλου Νομοκάνωνος (φ. 20—153) Πίναξ (φ. 1—19).

3307. 234. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 177).

"Νόμιμον πᾶν ὀφέλιμον καὶ πλουσιότατον τοῦ Ζωναρά."

Προτάσσεται Πίναξ περιλαμβάνων κεφ. ρκ5'.

3308. 235. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 60).

1. "Ἐκ τῶν τοῦ Νικηφόρου χαρτοφύλακος

περὶ τῶν ῥηθέντων τῷ Νηστευτῇ Ἰωάννῃ ἐπιτιμίων."

2. "Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Κανονάριον

διαγορευόν περὶ πάντων τῶν παθῶν λεπτομερῶς."

3. "Περὶ ἐγκληματικῶν κανόνων παρασημείωσις."

4. Ἀγίου Νείλου Ἐπιστολὴ Θαυμασιῶ μοναχῷ.

3309. 236. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 209).

1 (φ. 2 α). "Ἀποκάλυψις τῆς Ἡπεραγίας Θεοτόκου περὶ τῶν κολάσεων καὶ ποσ κολάζοντε ἡ ἁμαρτολή."

Ἐν τέλει Ἐτους ,ζπ5' Ἰνδικτιῶνος 5' (=1578).

2 (φ. 12 α). "Ὠπτασιν ψυχοφελῆ

καὶ διήγησις πανν οφέλημος καὶ φοβερος."

*Αρχ. Ἐν πορεβόμενος πότε ὠ ἀβὰς μου Καρηὸς πρὸς τοὺς ἱεροτέρας ἐρήμους. Τέλ. ἀπηλθεν ἐν τῷ κελλιὸ αὐτοῦ καὶ διήγισατο τινη πηστὸ ἀδελφο καὶ συνασκητη τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3 (φ. 23 α). Ἐξομολογητάριον.

4 (φ. 81 α). "Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς νήπιον τελευτήσαντα."

5 (φ. 95 β). "Θαύμα γενόμενον οὐκ ηκουσαμεν οὐδε εἶδαμεν."

6 (φ. 109 α). Ἐξορκισμοί.

7 (φ. 110 α). "Περὶ καλάνδων

ὅπως ἔπονται αἱ τροπαὶ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

*Ἐπονται Συναξαί τινες.

8 (φ. 114 β). "Κεφάλαια Σολομου διήγησις καὶ γιώσις."

9 (φ. 117 β). "Περὶ τῶν ἀνέμων."

Στίχοι πολιτικοί. *Αρχ.

Μαίγδαλα πράγματα θωρῶ στων κόσμου καὶ θαναμάζω, ἀμαίτηρητα καὶ ἀσῆστατα καὶ γῶ ἀναστενάζω.

Πλοῦσιων δὲν των θέλουσῃν πτωχων καταφρονούσῃν καὶ φείλου πάλιν τρώσῃν τον και εἴστερα τὸν γελοῦσῃν.

Τέλ.

καὶ ἀν βαρεθῶ καὶ γω καμνο ὡσὰν γνωρίζω

εἰσις μου σύντηχένεται καὶ γῶ παρασμερῆζω.

10 (φ. 120 β). Διήγησις θαύματος ἐν Ἱεροσολύμοις.

*Αρχ. Μηνη Δικέβριος του ἔτους ,ζργ' Ἰνδικτιῶνος ἡ'. Ἐπηστολη ἐξ οὐρανῶθεν ἔπεσε ἐν ἡέρωσολίμις πρόλογος καὶ διήγησις του φωβεροῦ καὶ φρίκτοῦ θαύματος του γενομένου ἐν το σεπτω νῶ τῶν ἱέρωσολύμων.

11 (φ. 127 β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λόγος περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς.

"Του ἐν ἀγίεις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεος του Χρυσσοστόμου λόγος περὶ τῆς ἁγίας κυρηκῆς ψυχοφελίς τῆς ἀναστασίμου του κυρίου και Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

12 (φ. 134 α). "Μεγαληνάρια ψαλομεν εἰς τας δεσποτικὰς ἑορτας του ὄλου ἐνηαυτοῦ."

13 (φ. 142 α). Ἐρμηνεία περὶ τῆς τάξεως τῆς Ὀκτωήχου.

14 (φ. 144 β). Τινὰ περὶ ὀρέων τῆς γῆς.

15 (φ. 146 β). "Περὶ τεσάρων θάλασων."

16 (φ. 147 β). Περὶ ἀγγέλων κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

17 (φ. 148 β). “Περὶ τῶν ἐ' πατριάρχων.”

18 (φ. 151 β). Σύνταγαὶ κατὰ τὸ σεληνολόγιον.

19 (φ. 156 β). Τύποι ἐπιστολῶν.

20 (φ. 159 β). “Διήγησις περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μεγάλων πολέμων.”

Ἀρχ. Ἀλέξανδρος ἀφέντης τὸν ἀφεντάδον ὄλον καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων ὄλων ἐκίνησε πρὸς τὴν Ἀνατολὴν να ταξιδέβη καὶ ὄσι βασιλῆδες καὶ κάστροι με το θελημά τους τὸν ἐπροσκύνησαν εἶχαν συνπάθηον ἀπο τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ ὄσι τὸν ἀντίστεκαν καὶ οὐδέν τὸν ἐπροσκυνούσαν, ὄλουνοὺς ἀπεκεφάλησεν με ὀικονημένο σπάθη. Τέλ. (κολοβ.). Ἐπιστολὴ ὅπου ἐστηλεν Κανδά τοῦ Ἀλεξάνδρου. Κανδάκης ἡ βασιλῆσα Ἀλέξανδρο τμημένο το ὄνομά σου τῷ καλο στὸν κόσμο γρικημενο, καὶ προσκηνό σε καὶ δόρα να σε στήλο φ'. ἀγένηα πεδιά να σε πεψο καὶ ἰ'. ἀρμάδες πέβο σου, τρίπιό μαργαρητάρη καὶ ἑκατο λήτρες ἀτρίπιτο...

Ἐν τῇ πεζῇ διηγῆσει εὐρηται ἐγκαταμεμιγμένοι στίχοι καταλογάδην γεγραμμένοι καὶ παρεφθαρμένοι, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀναγραφέντος τέλους τῆς Διηγῆσεως.

21 (φ. 207 β). Ποίημα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἀρχ. Ἡ τις τὸν Θεὸν πιστέβη
πάντα τα καλα τοῦ πεύγι
Δίδι τοῦ καὶ ἔχει πιδέξου
καὶ ποτὲ δε ἔχει ἀδέξιν.
Καὶ ὄγιος τὴν εἰρήνην ἔχει,
τὴν δροσιὰν τοῦ κάμου πῆνει.
Καὶ ὄπιος κάμνη ἐλεείμοσιν
τῆς ψυχῆς τοῦ καλοσίνι.
Τέλ. Το αἰώνιον κριτήριον
καὶ το μέγα μοναστήριον
Νά στε εἰς μέγα μοναστήρη
καὶ εἰς ὄριον παραθύρι.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην διακρίνονται διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐκάστου διστίχου γεγραμμένου ἐρυθροῦ κεφαλαίου γράμματος.

Ἐν φ. 1 Εὐχαὶ (ἀκέφ.). Τὰ δὲ φ. 192 α—207 α ξυμειναν ἀγραφα.

3310. 237. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 441).
Σχολικαὶ ἐξηγήσεις καὶ θέματα.

3311. 238. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 45).
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.

3312. 239. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 486).
Διοσκορίδου Μετάφρασις εἰς τὴν καθωμιλημένην ὑπὸ Νικηφόρου Πριγγελῆως τοῦ Ἀθηναίου.

Ἐν τέλει Ἐλαβε τέλος χειρὶ τοῦ ταπεινοῦ Νικηφόρου ἱερμονάχου Πριγγελῆως ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Διοσκορίδου ἡ βίβλος μεταφρασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ αἰτήσῃ φίλου τινος Δημητρίου τ' ὄνομα ἀπο Τουρνάβου τῆς Λαρίσσης τῶν Θετταλῶν εἰς ὠφέλειαν μὲν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκεῖσαι ὄντων ἐμπειρικῶν ἱατρῶν κατὰ τὸ α^ωχ^ωλ^ως^ω Ὀκτω-

βρίφ κδ' (=1637) Ἀθήναζε ἡ συναριθμηθήσεται καὶ τὸ μετὰ τοῦτο βιβλίον δηλαδὴ τὸ πολυνομνον.

Ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις “Ἐλεγχος, ἦγον φανέρωσις τοῦ παρόντος βιβλίου” περιέχουσα τὰ φάρμακα, μέταλλα κτλ. κατ' ἀλφάβητον.

3313. 240. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 58).
Εὐστρατίου Ἀργέντου τοῦ Χίου Ἐγχειρίδιον περὶ βαπτίσματος.

Ἐῤῥηται ἐκδοδομένοι τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει 1756.

3314. 241. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 97).
Γραμματικὴ (ἀκέφαλος καὶ κολοβή).

3315. 242. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 267).

1. “Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν.”
2. Κανόνες διάφοροι τῆς Γραμματικῆς.
3. Περὶ σολοικισμοῦ κτλ.
4. “Γεωργίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ πρότερον Πάρδου ὀνομαζομένου Περὶ συντάξεως τοῦ λόγου, ἡτοῦ περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν...”
5. “Μαξίμου τοῦ Πλανοῦδη Ἐκθεσις ὠφέλιμος περὶ τῆς τῶν ῥημάτων συντάξεως μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων.”

Κατ' ἀλφάβητον.

6. Βραχὺ λεξικὸν ῥημάτων.
Γέγραπται ὑπὸ ἄλλης χειρὸς.
7. Κατάλογος ῥημάτων μετὰ τῆς πτώσεως ἡ συντάσσονται.

8. “Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζυγαβινοῦ

Περὶ τῶν ἐπὶ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται καὶ περὶ ἀντιστίχων...”

Στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.

Ἀρχ.

Βούλομαι, φίλε, πρὸς μικρὸν ὦδε σοι σαφηνίσαι.

Τέλ.

καὶ λάβης γινῶσιν ἀκρεφινῇ γραφεῖν ἐπισταμένως.

Ἰδ. 3225 (152).

3316. 243. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 81).

“Τοῦ σωφοτάτου ἱατροῦ φιλοσόφου

κυρίου Νικολάου τοῦ Κεραμαῖως Περὶ φιλίας.” Κεφ. κζ'.
Ἐν τέλει 1691 ἐν μηνὶ Νοεμβρίου γ' παρὰ τῆς εὐτελεστάτης χειρὸς Ἀλεξάνδρου Τρίκκης τὸ παρὸν γεγραπται.

3317. 244. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 200).

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα μετὰ τῆς ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά.
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβοὶ παραινετικοὶ μονόστιχοι καὶ ἄλλοι στίχοι.

3. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ “Κανὼν ἱαμβικὸς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ στίχον ἠρωελεγειῶν.”

Μεθ' ἐρμηνείας.

4. “Κανὼν ἱαμβικὸς τῶν ἁγίων Θεοφανείων ποίημα τοῦ αὐτοῦ κυρ Ἰωάννου [τοῦ Δαμασκηνοῦ].”

5. "Κανὼν ἱαμβικὸς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ἀρκλά."
 6. "Κάτωνος Ῥωμαίου βιβλίον πρῶτον, ὅπερ μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης."
 7. "Κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή Παράδεισος Νείλου μοναχοῦ, ἠρωλεγεῖα."
 Κεφ. 4θ' μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας ἐρυθρᾶς.
 8. "Φωκυλίδου ποιῆμα νουθητικόν" μετὰ ἐρμηνείας ἐκάστοτε.
 Ὁ κῶδιξ ἐστὶ κολοβός.

3318. 245. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 196).

1. Θεολογικὴ συγγραφή ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Κάθε πρᾶγμα ἢ ἀκτιστον εἶναι ἢ κτιστὸν καὶ ἂν εἶναι κτιστὸν πρέπει ἀπὸ ἄλλο νὰ ἐκτίσθῃ, εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀκτιστον πρέπει ἐκεῖνο νὰ ἔκτισεν ὅλα τὰ κτιστά. Καὶ λοιπὸν ποῖον ἄλλο πρᾶγμα ἢμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ Ἐθεὸς παρέξ ἐκεῖνο, ὁποῦ ἔκτισε καὶ ἐδημιούργησεν ὅλα τὰ ὑλικά καὶ ἀύλα. Τέλ. εὐγαλέ την ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας διὰ νὰ σοῦ προσφέρῃ θυσίαν τὸν ἑαυτὸν της μὲ τοὺς στεναγμοὺς, μὲ τὰ δάκρυά της. Φίλε Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς παραβάτας τῶν ἐντολῶν σου καὶ ὡς ἀν φίλος πιστὸς, χάρισαί μας τὴν βασιλείαν σου, ἀμήν.

2. Τύποι ἐπιστολῶν.

3319. 246. Χαρτ. 16. XV. (φ. 267).

1. Γραμματικὴ (ἀκέφαλος).

α'. Περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἀρσενικῶν κανόνων, κανόνες λδ'—β'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν θηλυκῶν κανόνων."—γ'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν οὐδετέρων κανόνων."—δ'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ῥήματος."—ε'. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων."

Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

Ἐν τέλει καταλογάδην γεγραμμένοι οἱ ἐξῆς στίχοι:

"Ὡσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα καὶ οἱ θαλαττεύοντες εὐρεῖν λιμένα· οἱ νοσοῦντες δὲ τυχεῖν ὑγείας, οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος. Πέρας ἐνταυθὶ τῆς παρουσίας νῦν δέλτου τῆς τῶν σοφιστῶν ἐκμαθήσεως ὄντως γραμματοειδοῦς φιλοσόφου τ' ἂν ἄρξης καὶ πληρωτικῆς πολυτρόπου σοφίας. Τετελείωτο δ' ἐν ἔτει κοσμογένους, χιλιάς ἐξὰς καὶ δις τετρακοσίοις χρόνοις σὺν ἄλλοις, ἀπλῆς δεκάς δεκάδος· ἐννάς πρὸς τούτοις σὺν καὶ ἰνδικτιῶνος Ἰουλίῳ τε μηνὶ εἰκάς ἐννάτῃ (541;=1410).

Ἐξὸθεν κτηθὲν Μιχαὴλ ἱερεῖ, οὐ τὸ ἐπίκλην τοῦ Κοτύλη μᾶλλον Ἀθηνεύς· αὕτη γὰρ πατρὶς ἢ θρέψασα καὶ τ' ἄλλα· τῶν ὀρθοδόξων εἰς μετέχων ἐν πᾶσιν γραφὲν χειρὶ τλήμωνος καὶ ἐλαχίστου Νικοδήμου μοναχοῦ.

Αἱ λέξεις Μιχαὴλ ἱερεῖ καὶ Κοτύλη διεξεσμέναι, τὸ δὲ τέλος τοῦ σημειώματος ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

2. "Φιλοσόφου καὶ ῥήτορος κῦρ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου."

Η.

"Ἀρχ.

Ἰστέον, ὧ παῖ ὅτι τὸ ἄλφα δασύνεται ἐν λέξεσι τοιαύταις·

ἄπαξ, ἀπλῶς, καὶ ἅγιος, ἄρπαξ καὶ ἄρπαξάδων.

Τέλ.

εἰκόνα εἶδος τὴν μορφήν, εἶμε τὸ καθ' ἡμέραν καὶ εἴσω ἔσω γράφεται, εἶασε τὸ ἀφῆκε.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀστείον."

"Ἀρχ.

Τῆν χθές οὐκ ἐξυμώσαμεν, ἄλευρον γὰρ οὐκ ἦτον.

Τέλ.

Ἔως ὧδε μετριάζοντες ἐπλέξαμεν τοὺς στίχους.

Οἱ στίχοι τῶν ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 γεγραμμένοι καταλογάδην.

Ἰδ. τὸ ὑπ' ἀρ. 3 στιχοῦργημα καὶ ἐν ἀρ. 3225 (152).

4. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἀναφορῶν (κολ.).

3320. 247. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 88).

Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δ' τὸ γ' καὶ δ'.

3321. 248. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 227).

1. "Βίβλος ἱατρικὴ

συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱατροῖς ἐλαχίστου Νικολαίου Ἰερόπαιδος τοῦ ἐκ Βελισδονίου τῶν Ἀγράφων· συντέθηται ἐκ τῆς Ματαιόλου καὶ Βρυέλλου καὶ Ἰακώβου τοῦ Ὀλερίου, ἐτι δὲ καὶ Ὀρειβασίου καὶ Διοσκορίδου τῶν Ἑλλήνων. Καθόλου μὲν ἐν τοῖς ἀπλοῖς βοηθήμασιν ὁ Διοσκορίδης καὶ Ματαιόλης, τὰς δὲ νόσους συνδρομὰς ἐν τῷ Ὀρειβασίῳ· διαίταν δὲ καὶ τροφήν ἐν τῷ Βρυέλλου· ἐν δὲ τῷ περὶ λοιμοῦ λόγῳ τὰ πλείστα ἐν τῷ Ἰακώβου."

2. "Γαληνοῦ ἱατροῦ σοφωτάτου Ὅροι τῶν νοσημάτων."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει καὶ ἐν τοῖς διὰ μέσου μένουσιν ἀγράφοι φύλλοις διάφοροι συνταγαὶ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, γεγραμμέναι ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

3322. 249. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 158).

1. Νομοκάνονος μέρος.

Κεφ. ρλδ'—τς'. Κεφ. ρλδ' "Περὶ ποῖα ἀμαρτήματα συχωροῦνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εὐχῶν..."—Κεφ. τς' "Διάταξις περὶ τοῦ ἐν διαφόροις τρόποις καὶ ἡλικίας τῶν ἀρνησαμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν."

2. Ἀποσπάσματα πατέρων καὶ Κανόνες περὶ ἐξομολογήσεως.

3323. 250. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 152).

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. Παράκλησις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον.

4. Ἄλλος κανὼν παρακλητικὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

5. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας

"Διατὶ ἐκλήθη ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ καὶ ἀγενεαλόγητος."

6. "Ἀπορία· τί ἐστὶν ἐὰν ὁ δεξιὸς σου ὀφθαλμὸς, ἢ ἡ χεὶρ σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοψον καὶ τὰ ἐξῆς."

39

7. **Ματθαίου Μυρών** Ἐπιστολὴ Κυρίλλω Ἀλεξ-
ανδρείας.

“Τῷ μακαριωτάτῳ πάπῃ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῇ τῆς οἰκουμένης κυρίῳ Κυρίλλω, Ματθαίος ὁ Μυραίων τῆν ἐν Κυρίῳ ὑπακοήν.”

8. **Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου**

α'. “Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαυριήλ καὶ ἐπιτρόπου πατριαρχικοῦ, τοῦ ἐκ Μονεμβασίας τοῦ Σεβήρου Κατὰ τῶν λεγόντων, τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας υἱοὺς κακῶς τε καὶ παρανόμως ποιεῖν, τὸ τιμᾶν καὶ προσκηνεῖν τὰ ἅγια δῶρα, ἥνικα ὁ χερουβικὸς ἄδεται ἕμνος.”—β'. Τοῦ αὐτοῦ Περί τῶν μεριδῶν.—Τοῦ αὐτοῦ Περί τῶν κολλύβων.

9. Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

10. Ἀποφθέγματα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

α'. “Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν πάνυ βιωφελῆ.”—β'. “Φιλοσόφων καὶ ῥητόρων ὠφελιμώτατα.”—γ'. “Ἔτερα ἀποφθέγματα ὠφελιμώτατα κατὰ πολλά.”

11. **Ματθαίου Μυρών** “Διήγησις σύντομος

περὶ τε τοῦ Σερπάνου βοεβόδα τοῦ καὶ Ῥάδουλου, παρ' ἐλπίδα τῆς ἡγεμονίας ἐκπεσόντος καὶ Ῥάδουλ, βοεβόδα, υἱοῦ Μίχρον βοεβόδα ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ εἰσελθόντος. Τῷ ἐκλαμ-
προτάτῳ καὶ ἐνδοξωτάτῳ αὐθέντῃ πάσης Οὐγκροβλαχίας, κυρίῳ Ἰωάννῃ Ῥάδουλ, Ματθαίος ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μυραίων ἐν Κυρίῳ χαίρειν.”

12. “Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν.”

Ἄλλ' εἰσὶ χωρία μβοὶ τρίμετροι.

Ἄρχ. Ταῦτα μὲν ὦ δούξ παρ' ἐμοῦ πρὸς σέ πρόφω.
τέλ. Νῦν τε καὶ αἶε καὶ εἰς πάντας αἰώνας, ἀμήν.

13. Λέξεις δασυνόμεναι.

14. Τινὰ ἐκ τοῦ Ψολτηρίου.

3324. 251. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 323).

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καὶ ἄλλαι ἀκο-
λουθία.

2. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους.

3. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον
βίον.

6. Λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ (καθωμιλ.).

7. Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακήν.

8. Μεθοδίου Πατάρων Λόγος περὶ τῆς βασιλείας τῶν
ἔθνων.

9. Περί τινων θαυμάτων “ὅπου θέλουν νὰ γένουν εἰς
τὸ τέλος τοῦ κόσμου.”

10. “Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος

ἀσκούντος ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Λαύρας.”

Ἄρχ. Ἐγὼ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκοντα τὰ βιβλία εὔρον
θαύματα, ὅσα εἰδεξεν ὁ Θεὸς νὰ παιδεύσῃ τοὺς ἀν-
θρώπους.

11. “Ποίημα Θεοφάνους μοναχοῦ. Λόγος ὠφέλιμος
καὶ διδακτικὸς εἰς πᾶσαν Χριστιανόν.”

12. “Ὁμιλία περὶ τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων
τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου
Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κριτός.”

Ἄρχ. Ἐνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς καὶ καλὸς πατήρ
ἔχοντας ἕνα του παιδὶ πολλὰ ἀρρωστημένον.

13. Κανόνες.

α'. Κατανυκτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.—β'. Εἰς τὸν
τίμον Σταυρόν.—γ'. Παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

14. “Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις.”

15. Προγνωστικὸν ἐκ τῶν σχημάτων τῆς σελήνης.

16. Πότε γίνεται ἄνεμος καὶ βροχή.

17. “Ἐρμινῆ εἰς τὴν γενὰ σελήνης.”

18. Χρονικὸν σύντομον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Ἰωάν. Ἰωάν.

Ἄρχ. Ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ εἰς τὸν κατακλισημοῦ ἐπέρασαν
χρῶν χιλιάδες βουμβ'. τέλ. Ὅταν ἐπέρασαν ἡ Τούρ-
κοι ἀπο τὴν Ἀνατολήν εἰς τὴν Δύσιν εἰς χιλιάδες
Ἰωάν.

19. “Ἐρωτησὶς ποιήματα Λέον τοῦ Σοφοῦ.”

20. “Σισμολογίον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”

21. Βροντολόγιον.

3325. 252. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 260).

1. Νομοκάνων κατὰ τὸν τοῦ Μανουὴλ Μαλαξοῦ.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. Τύποι ἐπιστολῶν.

3326. 253. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 26).

1. “Εὐχὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.”

2. “Πίναξ τῆς παρουσίας βίβλου.”

3. Ῥητὰ πατέρων ἐρμηνευόμενα.

3327. 254. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 81).

1. Εὐχὴ (ἀκέφαλος).

Ἄρχ. Μετανοίας πρὸς τρίβους με ἴθουνον
λύτρωσαι με πρὸς αἰωνίζοντος.

2. “Εὐχαὶ ἐν ἐπιτόμῳ λεγόμεναι

τῶν δώδεκα ὡρῶν τῆς ἡμέρας Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ].”

3. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ βροντῆς καὶ
ἀστραπῆς.

4. “Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος
εἰς τὴν σκῆτην τῆς ἁγίας Λαύρας.”

5. “Περὶ τοῦ Βατοπαιδίου μονῆς.”

6. Περὶ τῆς Πορταΐτισης τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς.

7. Περὶ τῆς τοῦ Ζωγράφου μονῆς.

8. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις.

9. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας
καὶ τῶν τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.”

10. Ἀββᾶ Νείλου “Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς
ἀρχάριον μοναχόν.”

11. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον.

12. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους.

13. “Εἰδισὴς τῆς φλεβοτομίας τηρεῖν τὰς ἡμέρας
τῆς σελήνης.”

3328. 255. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 137).
Εὐαγγέλια.
Γεγραμμένα δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀρχὴν τῶν κεφαλαίων ἔχοντα ἑλληνικὴν, τὸ δὲ λοιπὸν τουρκικὸν γράμμασιν ἑλληνικοῖς.
3329. 256. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 34).
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἀναστάσιμοι.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίμου πόνος· ἐπροσηλώθη δὲ ἐν τῷ δεξιῷ χορῷ καὶ εἶτις ἀποξενώσει αὐτὴν ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν πατέρων.
3330. 257. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 121).
Δημοσθένους
α'. Περὶ τοῦ στεφάνου. β'. Περὶ παραπροσβείας.
Ἐνιαχοῦ διάσχιτος ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμιλημένην.
3331. 258. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 111).
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3332. 259. Χαρτ. 8. XIX.
Κατηχητικοὶ λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένη.
Μόνον τὸ πρόσθιον μέρος τῶν φύλλων γεγραμμένον.
3333. 260. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 210).
Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμιλημένη.
Ἀκέφαλος. Κεφ. ριγ'. Περιέχονται μάλιστα συνοδικοὶ κανόνες.
3334. 261. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 225).
1. Ἀκολουθία ἁγίων.
2. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτὰς καὶ ἁγίους.
Ἐν τούτοις καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν, μεθ' ἑρμηνείας.
3. Βίοι καὶ μαρτυρία ἁγίων (κολοβ.).
Κώδιξ λιαν ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.
3335. 262. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 71).
Κανόνες καὶ εὐχαί (κολοβ.).
3336. 263. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 28).
1 (φ. 1 α). Τινὰ περὶ ἐξαγορεύσεως.
2 (φ. 1 β). "Αἱ παροῦσαι χώραι ἐκτίσθησαν πρὶν τοῦ Χριστοῦ."
3 (φ. 2 α). "Περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πότε ἐκτίσθησαν."
4 (φ. 3 α). "Περὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία."
5 (φ. 3 β). "Περὶ πότε ἐφάνη ὁ Μωάμεθ."
Ἰδ. τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 καὶ ἀνωτέρω ἐν ἀρ. 3300 (227), 3—6.
6 (φ. 4 α). "Ἐρμηνεῖαι εἰς τὸ Ψαλτήριον."
7 (φ. 10 β). "Αἱ τοῦ ἀνθρώπου ἑπτὰ ἡλικίαι."
8 (φ. 11 β). "Παραβολαὶ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου."
9 (φ. 28 α). "Περὶ τῶν ἐν Βατοπεδίῳ πέντε θαυμαζομένων εἰκόνων."
3337. 264. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 95).
1. Εὐχολόγιον.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
3338. 265. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 193).
Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
Χερουβικόν, εἰρμολόγιον, τροπάρια, Θεοτοκία, ὕμνοι.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ς'ϞϞβ' ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ' (=1553).
Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3181 (108).
3339. 266. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 96).
1. Ἐσπερινὸς τῆς ἀγρυπνίας.
2. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
3340. 267. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 144).
1. "Δαυὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος." (Ψαλμοί).
2. Ὀκτώηχος.
3. Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει πολλὰ ἔντυπα φύλλα μὴ συναριθμηθέντα εἰς τὰ 144 χειρόγραφα φύλλα.
3341. 268. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 102).
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ κανόνες.
3342. 269. Χαρτ. 16. XV. (φ. 168).
1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἔρωτημάτων, διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου."
2. Στιχηρῶν τινων ἑρμηνεῖα.
3. Περὶ κύκλων σελήνης.
4. Περὶ ῥήματος.
5. Συναγαγὶ ἱατρικαί.
6. Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.
7. Τύποι ἐπιστολῶν.
8. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
9. Συμῶν Θεσσαλονίκης "Λόγος ὑπὲρ τινων ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπ' ἀφορισμὸν εὐρεθέντων."
Ἄρχ. Ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐλεήμονος πατρὸς συναϊδίου λόγος.
10. Ἁγίου Τρύφωνος Εὐχῆ
εἰς κῆπον, εἰς ἀμπελον, εἰς χωράφια.
11. Κανὼν νεκρώσιμος εἰς κοιμηθέντας μοναχοῦς.
12. "Περὶ φύσεως ἀνθρώπου Λόγος κεφαλαϊώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Νύσσης (γρ. Ἐμέσης)."
Ἄρχ. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοεράς καὶ σώματος ἀριστα κατεσκευασμένον. Τέλ. διὰ τῶν εὐχῶν τὴν εὐγένειαν διασπᾶσμεν.
13. Γρηγορίου Νύσσης "Τί χρῆ ἴλεγειν πρὸς τοὺς ἐπαποροῦντας."
14. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

15. "Σύνταγμα ψηφηφορικὸν καὶ σύνοδος πανσέ-
ληνος."
16. "Τάξις γινομένη εἰ συμβῆ μιαρὸν
ἢ ἀκάθαρτον τι προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ
ἐλαίου."
3343. 270. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 160).
Ὁκτώηχος.
3344. 271. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 32).
1. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Ὁ κανὼν τῆς Ἀναστάσεως.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίου πόνος.
Ἐτέρωθεν· Μνήστίτη Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς δούλους τοῦ
Θεοῦ Γαίρασιμου ἱερομῶνάχου καὶ ευχεστὴ ὑπὲρ ἐμου
τοῦ ἀμάρτωλου.
3345. 272. Χαρτ. 16.
Κῶδιξ σλαβικός.
3346. 273. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 109).
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
καὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3347. 274. Βομβ. 4. XIII. σελ. 2.
Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.
Εἰσὶ δ' ἔργα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀμφιλοχίου
Ἰκονίου, Ἀββᾶ Κασσιανού, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας καὶ
ἄλλων.
Κῶδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἐλλιπής.
3348. 275. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 207).
Πραξαπόστολος.
3349. 276. Χαρτ. 4. XV. (φ. 599).
1. Ἀκολουθία τοῦ μοναχοῦ.
2. Νοιθεσία ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
3350. 277. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 233).
Πραξαπόστολος.
3351. 278. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 204).
1. Τετραεγγέλιον.
Προτάσσεται ἐν ἀρχῇ Πίναξ πρὸς εὑρεσιν τῶν εὐαγγελίων.
2. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
3. Εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν.
4. Τάξις μοναχικῆς πολιτείας.
5. Δαυὶδ Ψαλμοὶ τινες.
3352. 279. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 187).
Εὐαγγέλιον.
3353. 280. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 133).
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3354. 281. Χαρτ. 8. XV. (φ. 167).
Τετραεγγέλιον.
Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐν ἐκάστω εὐαγγελίῳ τῶν εὐαγγε-
λιστῶν περιεχομένων κεφαλαίων.
3355. 282. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 292).
Ἀποστολοεὐάγγελια εἰς τὰς Κυριακὰς
τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ εἰς τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν.
- *3356. 283. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 258).
Τετραεγγέλιον.
Προτάσσεται α' (φ. 2α) "Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ
χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν
διαδοχὴν, πότεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι," β' (φ. 2β)
Πίναξ πρὸς εὑρεσιν τῶν καθ' ἡμέραν εὐαγγελίων, γ' (φ. 3α—
7β) Πίναξ τῶν ἑβδομάδων τοῦ ὄλου χρόνου. Ἐκάστου δὲ τῶν
Εὐαγγελιστῶν προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων κεφα-
λαίων καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Τῶν εἰκόνων λείπει ἢ τοῦ Μάρκου
μετὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου. Ἐν τέλει
τέσσαρα φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται "Κεφάλαια τῶν ἑορτῶν τοῦ
ὄλου χρόνου." Περὶ τὸ τέλος... ἔτους ,σω' λνδ. ιε' μηνί
Ἰουνίῳ κθ' ἡμέρα Δ' (=1362).
3357. 284. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 295).
Εὐαγγέλιον.
3358. 285. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2. (φ. 144).
Τετραεγγέλιον.
Ἐργάφη ἐπὶ ἔτους ,ζμπβ' (=1674) χειρὶ Θεοκλήτου
εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.
- *3359. 286. Χαρτ. 4. XVIII. (φ. 177).
Τετραεγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀξιολόγων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ τῶν εἰκόνων
ἐνίων τῶν Εὐαγγελιστῶν.
3360. 287. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 198).
Τετραεγγέλιον.
Προτάσσονται Δηλώσεις καὶ πίνακες πρὸς εὑρεσιν τῶν εὐαγ-
γελίων.
3361. 288. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 247).
Τετραεγγέλιον.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος καὶ κτῆμα τῆς
τῶν Κουτλουμουσηνῶν μονῆς, ἔτους ,ζδ' αδ' (=1583).
Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3181 (108).
- *3362. 289. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 245).
Τετραεγγέλιον.
Ἐν τέλει· Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις,
ἀμήν. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐφροσύνου πόνος καὶ κτῆμα
τῆς τῶν Κουτλουμουσηνῶν μονῆς, ἔτους ,ζδ' οδ' (=1562).
Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3181 (108).
Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου γράφοτος γεγραμ-
μένη διὰ μέλανος.

- *3363. 290. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 200).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται μὲν ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Εὐφροσύνου τῷ ,ζο' (=1562), κοσμεῖται δὲ ὑπὸ πολυχρῶμων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
*Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3181 (108).
- *3364. 291. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 250).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται μὲν ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου ἔτους ζ⁸π^δ (=1576), κοσμεῖται δὲ ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, γεγραμμένων διὰ ζωηρῶν ὑδαρῶν χρωμάτων.
*Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3181 (108).
- *3365. 292. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 273).
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
- *3366. 293.
Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2. (φ. 261).
Τετραευάγγελον.
Γέγραπται ἐν Μόσχᾳ τῷ ,ζρε' (=1597) ὑπὸ μοναχοῦ Ματθαίου ἐκ Πωγωνιανῆς τῆς Ἡπείρου.
Κοσμεῖται ὑπὸ καλλιτεχνικωτάτων ἐπιτίτλων, τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματά εἰσιν ἐρυθρά.
3367. 294. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 348).
Τριψίδιον.
3368. 295. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 410).
Τριψίδιον. Μετὰ σημοδοφῶνων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII. σελ. 2) περιέχοντα μέρος Εὐαγγελίου.
3369. 296. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 148).
Τριψίδιον.
3370. 297. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 357).
Τριψίδιον.
3371. 298. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 328).
Τριψίδιον.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ξζγ' (=1555). *Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
3372. 299. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 331).
Τριψίδιον.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ξζγ' (=1555). *Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
3373. 300. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 303).
Τριψίδιον.
3374. 301. Χαρτ. 8. XV. (φ. 361).
Τριψίδιον.
3375. 302. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 616).
Τριψίδιον.
3376. 303. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 200).
1. Ἀναγνώσματα ἐκ τῶν Προφητῶν.
2. Παροιμίαι καὶ προφητεῖαι τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου τῷ ,ξξα' (=1553). *Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
3377. 304. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 369).
1. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων παθῶν.
2. Πεντηκοστᾶριον.
Γέγραπται ὑπὸ Δημητρίου μοναχοῦ τῷ ,ζμδ' (=1536).
3378. 305. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 271).
Πεντηκοστᾶριον.
3379. 306. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 204).
Πεντηκοστᾶριον (ἀκέφαλον).
3380. 307. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2. (φ. 327).
Πεντηκοστᾶριον.
Μετὰ σημοδοφῶνων ἐνιαχοῦ. Ἐν τέλει
Βίβλος μὲν εἰμὶ μουσικῶν μελησμάτων
ἐκ πλείστων συλλεγείσα καὶ συντεθείσα
χειρὶ δεξιᾷ καὶ γνώμῃ Φιλαρέτου
τοῖς σὺν φόβῳ ψάλλουσι καὶ γλιχομένοις
ἄπλετον εὐρεῖν λύσιν ἀμπλακημάτων.
Ἦν γοῦν καὶ τὸν γραφέα ζητεῖς, ὦ φίλος,
Ἴωσήφ οὗτος μοναχὸς τε καὶ θύτης
ἐν Ματράχους γράψας με καὶ ὀργανώσας
ἔτους τρέχοντος τῇ ἕκτη χιλιάδι
ὀκτάκις ἑκατὸν σὺν δεκαπλῇ ὀκτάδι
καὶ τέσσαρα συνάμα δὲ Θεῷ χάρις (,ςωπδ' =1376).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ (Περγ. XII. σελ. 2) ἐκκλη-
σιαστικοῦ περιεχομένου.
3381. 308. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 140).
Παρακλητικὴ τοῦ α' καὶ β' ἤχου.
3382. 309. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 138).
Παρακλητικὴ τοῦ γ' καὶ δ' ἤχου.
3383. 310. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 139).
Παρακλητικὴ τοῦ πλαγίου α' καὶ β' ἤχου.
3384. 311. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 144).
Παρακλητικὴ τοῦ βαρέος καὶ πλαγίου δ' ἤχου.
3385. 312. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 323).
Παρακλητικὴ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Ἐν τέλει Μνήσθητι Κύριε τοῦ γράψαντος ἀμαρ-
τωλοῦ Βατάτση ιερέος Καλιουπόλεως, ἔτους ,ζμη',
μηνὸς Σεπτευρίου γ' (=1540).
Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα (Περγ. 4. XIV. σελ. 2) Τριψιδίου μετὰ
σημοδοφῶνων, ἐν δὲ τέλει δύο φύλλα ἐφθαρμένα (Περγ. XII)
περιέχοντα μέρος συγγραφῆς θεολογικῆς.
3386. 313. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 292).
Παρακλητικὴ.

3387. 314. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 284).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου.
Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐφθαρμένα.
3388. 315. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2. (φ. 318).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου.
3389. 316. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 268).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μηναῖον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀθλίου Διονυσίου, τάχα δὲ καὶ μοναχοῦ κατὰ τὴν θ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἡμέρα γ' τῆς ε' ἰνδ. τοῦ '5ωο5' ἔτους (=1367;) ἐν τῇ σεβασμια βασιλικῇ μονῇ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ὅποτε καὶ ὁ εὐσεβέστατος κράτιστος ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς ὁ χαριτώννυμος (=Ἰωάννης) Παλαιολόγος ἀπεδήμει διὰ τὸ λαβεῖν συμμαχίαν ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ τῶν ...των χώρα πατριαρχεύοντος καὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου τοῦ κῦρ Φιλοθέου τοῦ οἰκουμενικοῦ φωστῆρος.
3390. 317. Χαρτ. 8. XV. (φ. 220).
Μηναῖον Σεπτεμβρίου.
Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κβ' ἡμέρα Παρασκευῇ ἐν ἐτι '5' λμγ' (=1434).
3391. 318. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 295).
Μηναῖον Ὀκτωβρίου.
3392. 319. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 418).
Μηναῖον Νοεμβρίου.
Ἐν τέλει Μαρτύριος ὁ γράφας ταῦτα μοναχὸς ὠνομάζετο ἐκ τῆς νήσου Πελοπος.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XIII) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.
3393. 320. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 245).
Μηναῖον Δεκεμβρίου.
3394. 321. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 361).
Μηναῖον Δεκεμβρίου.
3395. 322. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 245).
Μηναῖον Ἰανουαρίου α'—εγ'.
3396. 323. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 243).
Μηναῖον Φεβρουαρίου.
3397. 324. Χαρτ. 4. XV. (φ. 171).
Μηναῖον Μαρτίου.
Τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ κώδικος γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.
3398. 325. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 172).
Μηναῖον Μαρτίου.
3399. 326. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2. (φ. 173).
Μηναῖον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.
Ἐν ἀρχῇ φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) περιέχον μέρος Λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3400. 327. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 223).
Μηναῖον Ἀπριλίου.
3401. 328. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 224).
Μηναῖον Ἀπριλίου.
Γέγραπται τῷ ζξδ' (=1556) ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου. Ἰδ. καὶ ἀρ. 3181 (108).
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εὔρηται συνεσταχωμένον μετὰ τοῦ ξύλου τοῦ περικαλύμματος φύλλον (Βομβ. XIV) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.
3402. 329. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 275).
Μηναῖον Ἰουλίου.
3403. 330. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 282).
Μηναῖον Αὐγούστου.
Χεῖρὶ Δωροθέου τοῦ ἐλαχίστου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα ξένα ὕλης λειτουργικῆς.
3404. 331. Χαρτ. 4. XVI. (φ. 217).
Μηναῖον Αὐγούστου.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάσαφ. Ἐν δὲ τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς. Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει παπᾶ Παΐσιου τῆς Ἐλευθερόπολις.
3405. 332. Χαρτ. 8. XV. (φ. 252).
Μηναῖον Μαρτίου.
3406. 333. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 186).
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
3407. 334. Χαρτ. 8 μέγ. XVI. σελ. 2. (φ. 61).
Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.
Ὁ κώδιξ φαίνεται γραφείσ ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου.
3408. 335. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 304).
Θεοτοκᾶριον.
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἐν ἐτει 'ζξε' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ α' (=1556). Φαίνεται δὲ γραφείσ ὁ κώδιξ ὑπὸ τοῦ Εὐφροσύνου.
3409. 336. Χαρτ. 8. XIV.—XVI. (φ. 348).
1. Θεκαρὰ ὕμνοι καὶ στίχοι.
2. Διάφοροι ὕμνοι καὶ ἀκολουθία.
Γέγραπται ἐν διαφόροις χρόνοις καὶ ὑπὸ πλείων τῆς μίᾶς χειρῶν. Περί δὲ τοῦ τὸ πλείστον γράψαντος βιβλιογράφου εὔρηται ἐν τινι τῶν φύλλων τὸ ἐξῆς σημείωμα. Δεῖ εἶδέναι ὅτι ἡ θεία βίβλος αὕτη διὰ πολλῆς συνδρομῆς καὶ κόπου ἐγράφη τῷ κῦρ Κοσμᾷ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτὴν εὔχεσθε αὐτὸν παρακαλῶ μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐδόθη ἐξ αὐτοῦ τῷ παπᾷ κῦρ Δανιήλ. Ἐτελειώθη ἐν ἐτει '5ω4' (=1382).
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκέχεται διὸ ἐκ παλαιῦ ἤδη χρόνον ἐνεγράφησαν ὁδηγία καὶ παραπομπὰ πρὸς εὐχερῆ εὔρεσιν τῆς συνεχείας ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ξένα φύλλα Περγ. ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.
3410. 337. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 256).
Προφητεῖαι καὶ παροιμίαι ἀναγινωσκόμεναι κατὰ τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.
Γέγραπται τῷ 'ζξγ' (=1555) ὑπὸ Ἰωακείμ μοναχοῦ.

3411. 338. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 614).
 Ἀνθολόγιον ὕμνων.
 Γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ παρα-
 φύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ πλὴν τινῶν ἄλλων παρα-
 σημειώσεων φύ^λ (= φύλλα) χιζ' καὶ αφξδ' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ
 ιβ' ἡμέρα Σαββάτῳ ὥρα ε' ἔγγυε μέγας σῦσμος ὡστε
 τὴν γῆν σῖσιεσθαι ἐπὶ ὄραν ἰκανήν.
3412. 339. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 284).
 Θεοκαρὰ ὕμνοι.
3413. 340. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 450).
 Εὐχολόγιον.
 Ἐν τέλει δι' ἄλλης χειρὸς Ἐυχὴ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
 Τρύφωνος λεγομένη εἰς κήπους καὶ ἀμπελόνας καὶ εἰς χοράφην
 καὶ εἰς μελίσια."
3414. 341. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 284).
 Εὐχολόγιον.
 Γέγραπται ἐπὶ χάρτου δύο εἰδῶν καὶ ὑπὸ δύο χειρῶν. Κῶδιξ
 ἀξιοπαρατήρητος διὰ τὸ ἰδιάζον τῆς σταχώσεως.
3415. 342. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 154).
 Ἀκολουθία εἰς μοναχοῦς.
3416. 343. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 247).
 Εὐχολόγιον.
3417. 344. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 163).
 Ἀκολουθία τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 Ἐγράφη ζνθ' μηνὶ Ἰουλίῳ κε' (=1551).
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἐν φύλλον (Περγ. XII) ὕλης ἐκκλη-
 σιαστικῆς.
3418. 345. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 251).
 Θεοτοκάριον.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν Θεοτοκάριον διὰ χειρὸς
 καμοῦ τοῦ τάλανος Νικολάου ἱερέως καὶ προτῶπαπᾶ
 ἐκ τῆς Σκιαῆθου ἐν ἔτη ζδ' Αὐγούστῳ κδ' (=1586)
 καὶ διὰ συνδρομῆς Γαυριήλ μοναχοῦ ἐγεγῶνι τὸ παρὸν
 Θεοτόκιν. Κατὰ τινὰ δὲ ἄλλην σημείωσιν ἀνῆκε τὸ βιβλίον
 εἰς τὸν ἱερομόναχον Δαμασκηνὸν, ὅστις τὸ ἀφιέροσεν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
 εἶναι εἰς τὰ σύνωρα τοῦ Ῥαβδούχου ἐν ἔτει ἀψιη'
 Σεπτεμβρίου θ'.
3419. 346. Χαρτ. 8. XV. (φ. 258).
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
 Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν ἔτι ζωσφ'
 ἰνδικτιῶνος α^{ης} κύκλου ἡλίου σ' κύκλου σελήνης ιδ'
 θεμέλιον σελήνης ζ' (=1498) γραφέν διὰ χειρὸς ἀν-
 αξίου Μάνου καὶ ἱερέως ἐν Ῥόδῳ.
3420. 347. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 320).
 1. Τυπικόν.
 2. Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τοῦ ἀγιοτάτου ἐπισκόπου
 Ἀλεξανδρείας Τιμοθέου."
 3. Ἐπερὶ τῶν παρ' αἰρετικῶν καὶ χειροτονημένων."
4. "Ἡ καθ' ἕκαστον μῆνα γέννησις καὶ ἀπόχυσις
 τῆς σελήνης."
 5. Πάσχάλιον Ἰουδαϊκόν."
 6. Τύπος διορισμοῦ πνευματικοῦ.
 7. Ὁδηγία περὶ εὐρέσεως τοῦ Πάσχα.
 8. Ματθαίου [τοῦ Βλαστάρεως;] Στίχοι "περὶ τῶν
 ἐκκλησιαστικῶν διακονιῶν."
 Ἄρχ.
 Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας
 αἱ διαιροῦνται πνεύματι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον
 ἀπαριθμεί πρὸς ὄνομα νῦν μοναχὸς Ματθαῖος.
 Τέλ.
 ἕκτης ὥρα τὸν ῥήτορα, διπλοῦς ὀσπιαρίους
 τὸν μονοδότην τε πριμικήριον ναταρίων.
 Οἱ στίχοι εἰσὶ γεγραμμένοι καταλογάδην ἐν τῷ κῶδικι.
 Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ
 Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς καὶ κόπου
 ἐμοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου τάχα καὶ
 γραμματικοῦ...ἔτους ζμς' ἰνδ. ια' (=1538).
3421. 348. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 37).
 Ὀνόματα τῶν ἐν ταῖς λειτουργίαις τῆς μονῆς μνημο-
 νεομένων.
 Ἐν τέλει Ἐτη σωτηρίῳ αψξγ' (=1763) ἐγράφη ἡ
 παρούσα Παρρησία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Βαρούχα
 τοῦ ἐκ Κρήτης εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου διὰ
 δαπάνης Συμεῶν ἱερομονάχου.
3422. 349. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 89).
 Εὐχολόγιον.
3423. 350. Χαρτ. 8 μικρ. XVI. (φ. 127).
 Εὐχολόγιον.
3424. 351. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 245).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν φ. 244 α' Ἐγράφη τὸν βιβλίον δι' ἐμοῦ χεῖρ
 ἀμαρτωλοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Λεσβότην. Ἐν δὲ
 φ. 245 α' Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος.
3425. 352. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 179).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν φ. 177 β' Ἐτους ζλδ' ἰνδικτ. ιδ' (=1526) δῶρον
 Θεοῦ καὶ Δημητρίου πόνος.
 Τὰ φ. 10 α—43 α γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.
3426. 353. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 226)
 Ψαλτήριον.
- †3427. 354. Χαρτ. 8. XV. (φ. 153).
 Ἀπόστολος καὶ ἀναγνώσματα ἐπ' ἐκκλησίας.
 Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος
 Πατερικοῦ, ἴσως παλιμψήστου.
3428. 355. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 140).
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος).

- 3429.** 356. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 490).
 1. Εὐαγγέλιον.
 2. Ἀπόστολος.
 3. Μακαρισμοὶ κατ' ἤχον.
 Ἐν τέλει Ἔτου ζ'π' ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ β' ἡμέρα
 Σαββάτῳ ὥρα 5' τῆς ἡμέρας τῆ ἑβδομάδι τῆς διακε-
 νισίμου ἐγένετο σισμὸς μέγας, ὥστε καὶ τὰ οἰκητήρια
 ἐσχίσθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ἐκ θεμελιῶν.
- 3430.** 357. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 279).
 Ἐκλόγιον τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ.
- 3431.** 358. Χαρτ. 8. XV. (φ. 162).
 Εὐχολόγιον.
- 3432.** 359. Χαρτ. 8. XV. (φ. 199).
 Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄλου
 ἑνιαυτοῦ.
- 3433.** 360. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 502).
 Ἀκολουθία
 τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπιση-
 μοτέρων ἁγίων Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.
- 3434.** 361. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 473).
 1. Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει Ἐτελείωθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐπὶ ἔτους
 ζ'να' Ἰνδικτιῶνος α' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ις' ἡμέρα 5'
 (=1543)
 Θεῶ παμμεδέοντι, σὺν υἱεὶ καὶ πνεύματι δόξα.
 ἀμήν.
 2. Τριώδιον.
- 3435.** 362. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 294).
 1. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου.
 2. Μηναῖον Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.
- 3436.** 363. Χαρτ. 8. XV. (φ. 291).
 Ἀγρυνναία τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ.
- 3437.** 364. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 211).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει α'χοα' (=1671) χειρὶ Θεοκλήτου ἱερο-
 μονάχου.
- 3438.** 365. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 271).
 Μηναῖον τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων
 ἁγίων (ἀκέφ. κολ.).
- 3439.** 366. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 117).
 Ἀκολουθία εἰς τὰς ἑορτὰς
 τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῆς Κοιμήσεως καὶ τῶν
 Τριῶν ἱεραρχῶν.
- *3440.** 367. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 85).
 Ἀκολουθία ἁγίου Γεωργίου.
 Ἐν τέλει α'ψκδ' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κζ' (=1724)
 ἐγράφη ἢ παρούσα ἑορτῇ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ
- μέγα Γεωργίου Ἀπανωσύφι διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεροντίου
 μοναχοῦ τοῦ Καλαμαρά. Οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες συγ-
 νώμην ποιήσεται διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
- 3441.** 368. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 135).
 Ἀκολουθία τῶν ἁγίων παθῶν
 ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.
- †3442.** 369. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 199).
 Ἀκολουθία διαφόρων ἁγίων.
 Ἐν τέλει φύλλον (Περγ. XIV) περιέχον Στιχηρὰ. Ἔστι δὲ
 παλιμψηστον, τῆς ἀρχαιοτέρας γραφῆς ἀνερχομένης εἰς τὸν XII.
 αἰῶνα καὶ περιεχοῦσης ὕλην ἐκκλησιαστικὴν, ἐν ᾗ καὶ τὰδε τὰ
 παρ' ἐμοῦ ἀναγνωσθέντα καὶ τοῦ υἱοῦ...συνάναρχον καὶ
 ὁμότιμον τὰ πλήθη. Διακρίνονται δ' ἐν τῇ ἀρχαιοτέρῳ
 ταύτῃ γραφῇ καὶ ἐπιγραφαί τινες διὰ κεφαλαίων γραμμάτων,
 ὧν ἐν τινι ΕΝΔΟΞΟΝ ΚΑΙ ΑΧ...
- 3443.** 370. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 281).
 1. Ὑμνοι τριαδικοί.
 Ἐν τέλει Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ζ'ρ' (=1592).
 2. Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων.
- 3444.** 371. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 184).
 Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἑβδομάδος τῶν παθῶν.
 Ἐν τέλει Ἐτεῖ ζ'μθ' μινὶ Ἀπριλλίῳ α' (=1541).
- 3445.** 372. Χαρτ. 8. XV. (φ. 124).
 Ἀπόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
- 3446.** 373. Χαρτ. 8. XV. (φ. 99).
 Ψαλτήριον.
 Ἐν τέλει Ψέολωψλχτθοψβ' λγ' λχ' λ' μθ' ψ̄ (=τέλος
 τοῦ ψαλτηρίου δόξα τῷ).
- 3447.** 374. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 300).
 1. Εὐχολόγιον.
 2. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς ἱερωμένους κτλ.
 Ἐν σ. 296 Ἐν ἔτει 1774 Μαγίου 15 Γρηγόριος
 Ἱερομῶναχος.
- 3448.** 375. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 269).
 1 (φ. 1 α). Ὁρολόγιον.
 Μεταξὺ τῶν φ. 19 καὶ 20 συνεσταχωμένα φύλλα ἔντυπα.
 2 (φ. 82 α). “Στίχοι πατρὸς πρὸς ἡγαπημένον
 τέκνον, παρακαλοῦντος τὸν Θεὸν διὰ τὸ τοῦ τὸν
 ἀποστείλῃ.”
 Ἄρχ.
 Θαρροῦσα ὁ ἀροῖζικος, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 πῶς γέννησα διὰ χαρὰν τὸ ποθιτόν μου τέκνον
 καὶ γὰρ βλέπω ὁ ἄχαρος, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 πῶς ἔχω θλίψεις καὶ καῖμούς διὰ τὸ καλὸν μου
 τέκνον.
 Τέλ.
 τὸν δοῦλον σου τὸν ταπεινόν, ὦ τοῦ Θεοῦ μου τέκνον,
 καὶ ὡς ποθῶ ἀπόλαυσα τὸ φίλτατόν μου τέκνον,
 ἀμήν.

3 (φ. 82 β). “Στίχοι κατανυκτικοὶ εἰς τὰ πένθη ἀπλοῖ.”

Ἄρχ.

Πένθη χαρᾶς μοι πρόξενα, πένθη εὐλογημένα,
Πένθη δακρῶν λύτρωσις, πένθη χαριτωμένα.
Τέλ.

πένθη νὰ μὴ μοῦ λείψεται ποτέ μου ἐκ καρδίας,
διὰ νὰ μὲ ἀξιῶσθαι Χριστοῦ τῆς βασιλείας.

4 (φ. 83 α). “Στίχοι εἰς τὸν Ἐνώς οὗτος ἠλπισεν ἐπικαλεῖσθαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀοράτου κυρίου Θεοῦ Σαβαώθ.”

Ἄρχ.

Ἐνώς ὁ τρίτος ἀπ’ Ἀδάμ ἀπὸ Θεοῦ ἐλπίζει
τοῦτ’ εἰς ἐμᾶς ὁ Κύριος καὶ ὁ Δαυτὸ ὀρίζει.

Τέλ.

Ἡ περίληψις.

Ἐδῶ μανθάνεις ἀνθρώπε τὰς γενεαλογίας
τῶν ἐπτὰ προπατόρων μας ὁμοῦ καὶ εὐλογίας
μανθάνεις ἔτι πληθυσμὸν τίτλον ὑποκειμένου
ἐνὸς καθάπερ τοῦ Ἐνώς τοῦ ἐνδοξαζομένου.

Τίμησον τὸν ἐπτάριθμον χορὸν τῶν προπατόρων,
κτῆσαι ἐλπίδα πρὸς Θεὸν αἰεὶ τροπαιοφόρον.

Μιμήσου καὶ τὴν εὐρροίαν τούτων τῶν νοημάτων.
τὴν τάξιν καὶ τὸ εὐῤῥυθμον τῶν ἐπιχειρημάτων.

5 (φ. 84 α). “Στίχοι εἰς τὴν εὐαγγελισθεῖσαν ὑπὲρ ἀγνῶν Θεοτόκον.”

Ἄρχ.

Θεὸς ὁ πάντων ποιητῆς, ἄνευ τῆς συναφείας
φύσεως, νόμων καὶ σπορᾶς ἢ ἄλλης συνουσίας.

Τέλ.

δοξάζων τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ ὑψίστου,
πατρὸς, υἱοῦ καὶ πνεύματος, τριάδος ἀχωρίστου.

Φαίνονται δὲ τὰ ὑπ’ ἀρ. 2—5 πεποιημένα ὑπὸ **Καίσαρος τοῦ Δαπόντε**.

6. Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ Ὁρολογίου.

3449. 376. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 129).

“Θεωρητικά καὶ ἐρωτικά Εὐχαῖ

αἱ καλούμεναι Μονόλογοι, τοῦ μακαρίου **Αὐγουστίνου** ἐπισκόπου Ἰππώνος, ἐρμηνεύθησαν ἀπὸ τῆς Λατινικῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ **Δημητρίου τοῦ Κυδῶνη**.”

Περιέχονται καὶ ἄλλαι Εὐχαῖ.

3450. 377. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 48).

Ψαλμοὶ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ καὶ τινῶν ἑορτῶν.

Τὴν στάχων ἀποτελοῦσι δύο φύλλα (Περγ. XI) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

3451. 378. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 241).

1 (φ. 1 α). Συνταγαὶ τινες καὶ σημειώματα οὐδενὸς λόγου.

2 (φ. 2 α). “Περὶ μελανίου μαύρου εἰς χαρτία βαμβίκινα.”

Ἐχει ὡδε· Βάλε ὕδωρ λογαρικὴν μίαν ἤγουν λίτραν μίαν εἰς τζουκαλόπουλον καὶ κρασὶν χρήσιμον τὸ τέταρτον τῆς λίτρας, καὶ ἐντὸς τούτου κομμίδιν Ἀλεξανδρεινὸν ἐξάγια ε’. καὶ ἔστρωσαν ἕως οὐ διαλυθῆ τὸ κομμίδιν, ὡσεὶ ὕδωρ· εἶτα κικίδια μαύρα καλὰ ἢ 5’.

H.

ἢ 5’. τρίψον ὡσεὶ χνοῦν καὶ βάλε αὐτοῦ, καὶ ἄς σταθῆ ἡμερόνυκτα τρία· εἶτα καλακάνθιν κύπριον, ἐξάγια 5’. τρίψον ὡσεὶ χνοῦν καὶ βάλε καὶ ἀνακάτωσε αὐτὰ καὶ διαπάραιξον ὁμοῦ καλὰ· εἶτα στήσον αὐτὸ ἡμερόνυκτιον ἐν, ἵνα κάθηται ἡ ὕλη· ἔπειτα σιακέλισον αὐτὸ, ἤγουν διύλισον εἰς πανὶν φιλὸν, καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὸ μελανοδοχεῖον καὶ γράφε ὡς θέλεις.

Ἐν συνεχείᾳ· Εἰς δὲ τὰς βεβράνας ξανθότερον ποιήσον, κατασκευάσον δὲ αὐτὸ οὕτως· Εἰς τὸ νερόν κτλ.

3 (φ. 3 α). Εὐχαὶ τῆς ἀκολουθίας.

4 (φ. 9 α). “Οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερόνυκτίου ψαλμοὶ

ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνον ἐκλεγισῶν.”

5 (φ. 137 α). “Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅπως γέγονε καὶ διατί.”

6 (φ. 156 β). “Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.”

7 (φ. 208 α). “Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μεταλήψεως.”

8 (φ. 230 β).

“Ἐξαγόρευσις, ἰλέωσις πταισμάτων μακαρίτου τάλανος τοῦ **Ξανθοπούλου**.”

Ἄρχ.

Ὁ πάτερ, υἱέ, πνεῦμα, τριάς ἁγία,
ἀγαθὸν ἀκένωτον εἰς πάντας βέον,
κάλλος πολυέραστον, οὐκ ἔχων κόρον.

Τέλ.

Θεὸς συμπαθῆς εὐεργέτης ὑπάρχων.

Δόξα σοι ὁ Θεός·

Δόξα σοι Παναγία μου Θεοτόκε.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην.

Ἐν τέλει φύλλα τινὰ περιέχουσιν ἀνάξια λόγου σημειώματα.

3452. 379. Χαρτ. 18. XV. XVI. (φ. 323).

1 (φ. 1 α). Ποίημα (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).

Ἄρχ.

...καθίσατε στὴν τραπεζαν να φάτε μετα μένα
καὶ ακουετε ἀνάγνωσιν, ἔσματα γεγραμμένα.

Τέλ.

κ εκλαια εἰς τὴν στέρησιν ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ μου
τὸ αἷμα εἰς τὰ ρούχα μου ἐβλεπα τοῦ υἱοῦ μου.

2. Ἀκολουθία εἰς ἀνωνόμους ἁγίους καὶ Εὐχαῖ.

Ἐν φύλλοις ἀγράφοις ἐν τῷ μεταξὺ μείνασιν ἐνεγράφησαν
Συνταγαὶ καὶ Σημειώματα διάφορα.

3. Ἱατροσόφιον (ἀκέφαλον).

Ἄρχ...τὸ πέμπτον ὅπερ εἶπομεν κατάπυρον ὡς περ
αἷμα· γίνωσκε ὅτι τὰ δύο στοιχεῖα ἠνεμήχθησαν. Τέλ.
καὶ ἐνώσας πάντα ταῦτα, πῖε ξαγίου τὸ δίμηρον· ζύμωσον δὲ ταῦτα με μαλαθροῦμου.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3453. 380. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 191).

1. Ἀκολουθία, Εὐχαῖ καὶ ὕμνοι.

2. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3454. 381. Χαρτ. 16. XV. XVI. (φ. 365).
 Ἐκκλησιαστικὴ ἐφορολογία καὶ ἀγίων ἀνωτέρων, Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3455. 382. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 616).
 1. Κανόνες εἰς διαφόρους ἑορτάς.
 2. Ἐκκλησιαστικὴ ἀνωτέρων ἀγίων καὶ ἑορτῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3456. 383. Χαρτ. 16. XV. XVI. (φ. 179).
 1. Ἐκκλησιαστικὴ, Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι.
 2. "Τοῦ ἀββᾶ Νεῶλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν."
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3457. 384. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 224).
 "Ἐκκλησιαστικὴ σύντομος,
 εἰς τυχόν καὶ οὐκ ἔχει ἕτερον βιβλίον, ψάλλει ταῦτα ὁ ἱερεὺς εἰς καὶ ἑκκλησιαστικὴ τῆς ὅλης ἐβδομάδος."
3458. 385. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 51).
 Ἐκκλησιαστικὴ καὶ εὐχαί.
3459. 386. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 171).
 Ἐκκλησιαστικὴ ἀνωτέρων ἀγίων.
3460. 387. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 181).
 Ἐκκλησιαστικὴ.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.
3461. 388. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 94).
 Εἰρημολόγιον (κολοβόν).
3462. 389. Χαρτ. 16. XIX. (φ. 161).
 Ἐκκλησιαστικὴ.
3463. 390. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 137).
 "Προσκυνητᾶριον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων τόπων."
 Ἐν φ. 130 β'. Ἐγράφη τὸ παρὸν προσκυνητᾶριον ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας 1630, ἀλλ' ἐμὲν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ τὸν μῆνα Ἰανουαρίου κη'. ἡμέρα Παρασκευῆ... (=1630).
3464. 391. Χαρτ. 16 μικρ. XV. (φ. 206).
 Ὁρολόγιον.
3465. 392. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 269).
 "Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὰ ἀπολυτοκόντακα τοῦ χρόνου."
3466. 393. Χαρτ. 16 μικρ. XV. (φ. 181).
 Ὁρολόγιον μετ' εὐχῶν καὶ ὕμνων διαφόρων.
3467. 394. Χαρτ. 16 μικρ. XVI. (φ. 339).
 Ὁρολόγιον.
3468. 395. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 235).
 Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ μετὰ φωνῶν.
 Ἀνοξάντνια, κρατήματα, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, χερουβικά κτλ.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3469. 396. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 177).
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Κεκραγάρια μετὰ στιχηρῶν καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεος, εἰρημοί, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, χερουβικά, κρατήματα, ἄμμος, τροπάρια, ἰδιόμελα, ἀλληλουϊάρια, κοινωνικά κτλ.
3470. 397. Χαρτ. 16. XVIII. (φ. 368).
 1. Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
 2. Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Ἀνοξάντνια, κεκραγάρια, κοντάκια, πολυέλεος, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, μαθήματα, Θεοτοκία, εἰρημοί.
3471. 398. Περγ. 8. XII. (φ. 170).
 Τροπάρια εἰς διαφόρους ἁγίους μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3472. 399. Χαρτ. 8. XIV. (φ. 229).
 Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ μετὰ φωνῶν (κολοβ.).
 Ἀνοξάντνια, κρατήματα, κεκραγάρια, προκείμενα, πολυέλεος, ἀντίφωνα, χερουβικά, κοινωνικά, Θεοτοκία, ἀναγραμματισμοί, κατανυκτικά, ἄμμος κτλ.
3473. 400. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 76).
 Τροπάρια κτλ. μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
3474. 401. Χαρτ. 8. XVIII.
 "Στιχηράριον
 σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὰ στιχηρὰ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. Τόμος πρῶτος, καλωπισθὲν παρὰ κυρίου Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν."
3475. 402. Χαρτ. 8. XIX.
 1. Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης.
 2. Ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν.
3476. 403. Χαρτ. 8. XIV.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
3477. 404. Χαρτ. 8. XVII.
 Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.
3478. 405. Χαρτ. 8. XIX.
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
 Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξαστικά, χερουβικά, κοινωνικά, εἰρημοί κτλ.
3479. 406. Χαρτ. 16. XVIII.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ μετὰ φωνῶν.
 Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ ἀτελής.

3480. 407. Χαρτ. 16. XVIII.
Στιχηρά και τροπάρια μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
3481. 408. Χαρτ. 8. XVIII.
Τροπάρια μετὰ φωνῶν.
3482. 409. Χαρτ. 8. XVII.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον Νεῶν Πατρῶν [Γερμανοῦ] ἤγουν Ἀνθολογίαν.”
3483. 410. Χαρτ. 8. XVII.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ, Στιχηράριον καλοφωνικόν, περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατα τάξιν, συντεθείσαν εἰς νέον καλοπισμὸν παρὰ κυρίου Χρυσάφου καὶ προτοψαλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.”
Ἐν τέλει 1682 Ἰουνίου 18 χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Κοσμά τοῦ Μακαιδῶνος.
3484. 411. Χαρτ. 8. XIV.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).
- *3485. 412. Χαρτ. XVI. Βομβ. XIV.
Ἀκολουθία τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ φωνῶν.
Ἄνω κώδις ἀποτελεῖται τὸ μὲν πρῶτον ἐκ φύλλων χαρτῶν (XVI), ἔπειτα δ' ἐκ βομβυκίνων (XIV), ὧν μεταξὺ εὔρηγται καὶ χαρτῶν (XVI). Ἡ ψᾶ τῶν βομβυκίνων φύλλων κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ εἰκόνων ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ ὠραιότατων, φέρονται δ' ἐν αὐτοῖς καὶ κομψότατα ἐπίτιτρα κοσμήματα.
3486. 413. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, χερουβικά, λειτουργία, ἀναστάσιμα κτλ.
3487. 414. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, τὰ ἰα' ἐωθινὰ καὶ ἡ λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3488. 415. Χαρτ. 16. XVI.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, πολυέλεοι, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3489. 416. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων καὶ τὰ ἰα' ἐωθινὰ.
Ἐν τέλει Χεῖρ Γερασίου Λαυριώτου.
3490. 417. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων καὶ τὰ ἰα' ἐωθινὰ.
3491. 418. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἀνοιξαντάρια, πασαπνοάρια, πολυέλεοι, χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3492. 419. Χαρτ. 16. XIX. (σ. 38).
Τὸ Μακάριος ἀνὴρ μετὰ φωνῶν.
3493. 420. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, τὸ Μακάριος ἀνὴρ καὶ τινες ἄλλοι ψαλμοὶ, δοξολογία, χερουβικὸν καὶ κοινωνικόν.
3494. 421. Χαρτ. 16. XVIII.
1. “Ἐξήγησις κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῶν παλαιῶν μεγάλων κεκραγαρίων.”
2. Ἐγκώμια, τὸ Μακάριος ἀνὴρ καὶ ἄλλοι ψαλμοὶ, πασαπνοάρια, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, ἠχήματα κτλ. Μετὰ φωνῶν.
3495. 422. Χαρτ. 16. XVIII.
“Καταβασίαι σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθείσαι κατὰ τὸ ὄφος τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· σύνθεσις δὲ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου.” Προσόμοια, καθίσματα, ἐξαποστειλάρια, κεκραγάρια μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεοι, Θεοτοκία, μεγαλυνάρια, χερουβικά, κοινωνικά, “δοξολογία κὺρ Πέτρου Μπερέκτη” κτλ. Μετὰ φωνῶν.
3496. 423. Χαρτ. 16. XVIII.
“Καταβασίαι...τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν,” Καθίσματα κτλ.
Μετὰ φωνῶν. Ἐν τέλει Τῶ παρῶν ἐγράφη διὰ χειρὸς καμοῦ τῷ ἐλαχίστῳ Γαβριήλ, τῷ παντλίμῳ τάχα καὶ θύτου τὸ ευρισκομένου ἐν τι σκίτι τῶν Καραίων. 1796.
3497. 424. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Τριαδικὰ, κεκραγάρια, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, “δοξολογία κὺρ Πέτρου Μπερέκτη,” χερουβικά, κοινωνικά κτλ.
3498. 425. Χαρτ. 16. XVIII.
Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).
Ψαλμοὶ, χερουβικά, κοινωνικά, κεκραγάρια, ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον, τὰ ἰα' ἐωθινὰ, λειτουργία κτλ.
3499. 426. Χαρτ. 16. XVII.
Δοξαστικά διαφόρων ἁγίων μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).
3500. 427. Χαρτ. 16. XVII.
1. “Ἀναποδισμοὶ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.” Μετὰ φωνῶν.
2. “Οἱ ἀναβαθμοὶ ὄλης τῆς ὀκτωήχου.” Μετὰ φωνῶν.
Ἄνω κώδις ἐμεινεν ἀτελής.
Ἐν ἀρχῇ γεγραμμένοι καταλογόδην ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας οἱ ἐξῆς στίχοι

Κοντιλην δεν μου βρεθηκεν να γραψω διὰ τῆς ὥρας, διατι εὐβρισκομαι εἰς χωριον ἀπόμακρον τῆς χώρας. με μίαν πένναν τα ξγραψα που γράφω τα ξηριχία. εἶναι κακὰ τὰ ἀντίστιχα μηδεν με καταγνώσουν, ἀ δε σ ἀρέσουν, στὸ νερόν βάλε τα να φουσκόσουν.

3501. 428. Χαρτ. 16. XVI.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολ.).

3502. 429. Χαρτ. 16. XVII.

1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἐκ τῶν δοξασταρίων τοῦ Ἀνθολογίου.”

2. “Ἐδῶθεν ἄρχονται μερικὰ ἰδιόμελα τοῦ Τρωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου...”

3. Τροπάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ κτλ.
“Ἄπαντα μετὰ φωνῶν.”

3503. 430. Χαρτ. 16. XVII.

Δοξαστικά κτλ. μετὰ φωνῶν (ἀκέφ.).

3504. 431. Χαρτ. 16. XVIII.

Ἀναγραμματισμοὶ (δοξαστικά) τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.
Μετὰ φωνῶν. Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3505. 432. Χαρτ. 16. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλος).
Κρατήματα, ὕμνοι, προκείμενα, λειτουργικά κτλ.

3506. 433. Χαρτ. 16. XVII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Στιχηρὰ ἀναστάσιμα, πολυέλεος, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, δοξολογία, χερουβικά, κοινωνικά, λειτουργία, Θεοτοκία κτλ.

3507. 434. Χαρτ. 16. XVII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).
Κεκραγάρια μετὰ δοξαστικῶν καὶ πασαπνοαρίων, πολυέλεος, ἑωθινὰ, πασαπνοάρια, χερουβικά, κοινωνικά, προκείμενα κτλ.

3508. 435. Χαρτ. 16. XIX.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Δοξαστικά, κεκραγάρια, πολυέλεος, πασαπνοάρια, χερουβικά καὶ κοινωνικά.

3509. 436. Χαρτ. 16. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἠχηρά, ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, ἀνοιξαντάρια, ψαλμοὶ, χερουβικά κτλ.

3510. 437. Χαρτ. 16. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
“Σημάδια τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης,” στιχηρὰ ἀναστάσιμα, κεκραγάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, ἀνοιξαντάρια, ἀκάθιστος ὕμνος, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξολογία, λειτουργικά, χερουβικά, κοινωνικά, ἀκολουθία διαφόρων ἑορτῶν κτλ.

3511. 438. Χαρτ. 16. XVI.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἠχηρὰ, ἀνοιξαντάρια, τὸ Μακάριος ἀνήρ, κεκραγάρια, πασαπνοάρια, κοινωνικά, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, χερουβικά κτλ.

*3512. 439. Χαρτ. 16. XIX.

1. Ἐωθινὰ μετὰ φωνῶν.
2. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ανθωλογίας, περιέχον τὰ δοξαστικά καὶ ὠρους.” Μετὰ φωνῶν.
Ὁ κῶδιξ γέγραπται τῷ 1826, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ὠραίων ἐπιτίτλων.

3513. 440. Χαρτ. 8. XIX. (σ. 110).

Εἴρμοι μετὰ φωνῶν. (Ἄκέφ.).

3514. 441. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀτελής).
Κεκραγάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, πασαπνοάρια, χερουβικά, κοινωνικά, δοξολογία, ψαλμοὶ, Θεοτοκία κτλ.

3515. 442. Χαρτ. 8 μικρ. XVIII.

“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἰδιομέλων καὶ δοξαστικῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν, θεομητορικῶν καὶ ἐορταζομένων ἀγίων.”
Ἐν τέλει. Εἰληφε πέρασ τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς κάμου τοῦ εὐτελοῦς τ' οὐνομα Ἀλεξίου τὴν τάξιν ἀναγνώστου. Ἐν ἔττει ἀψλγ'. Ἐν μηνί Αὐγούστου λα' (= 1733).

3516. 443. Χαρτ. 8. XVI.

Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τινων δοξολογουμένων ἀγίων. Μετὰ φωνῶν (Κολοβ.).

3517. 444. Χαρτ. 8. XIX.

Μελωδικὰ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Μετὰ φωνῶν.

3518. 445. Χαρτ. 8. XV.

Στιχηρὰ μετὰ φωνῶν (Κολοβ.).

3519. 446. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
Σημάδια τῆς μουσικῆς τέχνης, ἀνοιξαντάρια, κεκραγάρια, πολυέλεος, πασαπνοάρια, δοξολογία, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, Θεοτοκία, “ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ τῶν κατ' ἤχων τερετηζόντων ἠχημάτων” κτλ.
Ἐν τέλει. Ἐλαβε τέλος ἡ παρούσα ἀσματομέλιρτύτ-φθογκος βίβλος ἐν ἔτι ἀπὸ μὲν τῆς κοσμοποιίας Ἰςξξ' ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1757...καὶ κατωτέρω. Χεῖρ Θεοκλήτου μοναχοῦ ἐκ τοῦ περιφήμου Γάννου ἠγοράσθη παρατου αἰδεσιμωτάτου παπὰ κὺρ Χριστοδοῦλου καὶ προτοπαπά.

*3520. 447. Χαρτ. 8. XVIII. (σ. 1186).

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.
σ. 1. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων, καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθεμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατα καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων.” Κοσμεῖται ὑπὸ τροχοῦ καὶ κλιμάκων τῶν ἤχων ἐν λαμπραῖς εἰκόσιν.—σ. 47.

“Ἐπωφελὴς μέθοδος ἡ τοῦ Κωρῶνι κρατημάτων φέρουσα χειρονομίαν εἰς ἤχων τερπνόν τοῦ πλαγίου δευτέρου,

καὶ νεανῶ δέματος ἡκριβωμένου·
ἤδιστον γὰρ ἐστὶ τοῦ νανῶ το μέλος,
ὡς ἡ τέχνη δέικνυσι τῆς μελουργίας.
Τὰ γὰρ ἄλλα δέματα τοῦ πρώτου ἤχου,
καὶ καθεξῆς τῶν ἄλλων,
δένουσι καὶ λύνουσιν ἐντέχνως πάνυ,
τὴν μεταβολὴν ὡς ἐν βραχὺ δεικνύντες.

Τὸ δὲ νενῶ ἐκτεταμένον μέλος ὑπὲρ τῶν ὀκτώ.”

Ἡ ἔμμετρος αὕτη ἐπιγραφή γέγραπται καταλογάδην.—
σ. 54. “Μέθοδος πάνυ ὠφέλημος τοῦ στιχηραρίου.”—σ. 65.
“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ μεγάλου Ἐσπερωῦ.”—σ. 85. “...καὶ
ἄρχεται τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ.”—Στίχοι
διαφόρων ψαλμῶν, κεκραγάρια, προκείμενα, ὕμνοι τριαδικοί,
εὐλογητάρια, πολυέλεοι, ἀντίφωνα, πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ,
δοξολογία, πολυχρονισμοὶ, λειτουργία, ἀλληλουϊάρια, χερουβικά,
κοινωνικά κτλ.

*3521. 448. Χαρτ. 8. XV.

“Οἱ εἰκοσιτέσσαρες οἶκοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου”
Θεοτοκία, καθίσματα, τριαδικὰ (κολοβ.). Μετὰ φωνῶν.

Οἱ Οἶκοι κοσμοῦνται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ὠραίων
ἀρχικῶν γραμμάτων.

*3522. 449. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης, ἀνοιξαντάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ,
δοξολογία, συλλειτουργήματα, χερουβικά, κοινωνικά, λειτουργ-
γία, Θεοτοκία, ἠχήματα, τιμωτέραι, ἐν αἷς καὶ “ἕτερα τιμωτέρα
βατοπαιδινὴ ἡ λεγομένη Κατζιβέλα,” ἄμωμοι, δοχαί.

Ἐν τοῖς ἀνοιξαντάριοις κομψότατον ἐπίτιπλον κόσμημα. Τὰ
δ' ἀρχικά γράμματα εἰσιν ἐρυθρὰ ἐν τῷ κώδικι.

3523. 450. Χαρτ. 16. XIX.

Μέθοδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς μουσικῆς τέχνης, τῆς κοινῆς παρα-
δώσεως καὶ τεχνολογίας, τῆς περιέχουσας κατὰ ἀκρίβειαν πάσαν
τέχνην καὶ ἐνέργειαν τῶν φωνῶν, ἐν συντόμῳ τρόπῳ συνετέθη
δὲ παρ' ἐμοῦ Ἀποστόλου τοῦ πικλήν Κῶνστα ἐκ νίσου Χίου,
τοῦ ἰδίου γραφέως. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρω'. μετεγράφη δὲ ἐν
ἔτει ρωθ'. κατὰ μήνα Ἰαννουάριον (=1809) ἐν Κωνσταντινου-
πόλει, εἰς Κερπίτζ χάνη.”

3524. 451. Χαρτ. 8. XIX.

“Χερουβικά” μετὰ φωνῶν.

Ἐν τέλει ὀλίγα φύλλα περιέχουσιν ἄλλα τροπάρια μετὰ
φωνῶν.

3525. 452. Χαρτ. 8. XVI.

Δοξαστικά διαφόρων ἀγίων καὶ ἑορτῶν μετὰ φωνῶν
(ἀκέφ.).

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα XIX αἰῶνος.

3526. 453. Χαρτ. 8. XVI.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

Κεκραγάρια, ἀνοιξαντάρια, πολυέλεοι, ψαλμοὶ, ἀντίφωνα,
χερουβικά, λειτουργία, κοινωνικά, τροπάρια.

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. XII) περιέχοντα μέρος Βίου τῆς
ἀγίας Μελάνης.

3527. 454. Χαρτ. 8. XVIII.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

“Θεοτοκάριον,” δοξαστικά, “ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ τῶν
τερεντισμάτων,” εἰρμοὶ, κρατήματα κτλ.

3528. 455. Χαρτ. 8. XVI.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

Ἀνοιξαντάρια, πολυέλεοι, χερουβικά, κοινωνικά, εἰρμοὶ, Θεο-
τοκία, κοινωνικά, στιχηρὰ κτλ.

Τὰ ἀρχικά γράμματα ἐπιμήκη καὶ ἐρυθρὰ, ἔνια δὲ καὶ
πολύχρωμα.

Ἐν φ...β' Ἐγίνε εἰς τὴν Λευκοσία ξιμερόματα πρῶ-
τοις ὅπου ἰνε εἰς τες ἰγ' οχτοβρίου ἀφξθ'... ὄρες τοῖς
νικτος μεγαλος σισμῶς ὅπου εἰσιξε τοι γι μιὰ ὄρα...

3529. 456. Χαρτ. 8. XV.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφαλος).

Ἄμωμοι, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά, ἀναγραμματισμοὶ,
ἀναστάσιμα, στιχηρὰ, κρατήματα, καταβασίαι, κατανυκτικά,
Θεοτοκία ἰτλ.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς
ἐμοῦ Γεωργίου διακόνου τοῦ Γαλατάκη, ἔτους 5' Ἰνα'.
ἰνδικτιῶνος 5'. μηνὶ Μαρτίῳ ἰδ'. ἡμέρα Πέμπτη,
(=1443) ἀμήν.

3530. 457. Χαρτ. 8. XIV.

Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν.

Ἀνοιξαντάρια, στιχοὶ καλοφωνικοί, κεκραγάρια, προκείμενα,
ψόδαί, πολυέλεοι, ψαλμοὶ, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά,
ἄμωμοι, κρατήματα, ἀναποδισμοὶ, στιχηρὰ κτλ.

†3531. 458. Περγ. 4. XIV. (φ. 175).

1 (φ. 1 α). “Μηνολόγιον.”

Ἦτοι Δοξαστικά τῶν διαφόρων ἀγίων Ἰανουαρίου—Αὐγούστου
μετὰ φωνῶν. Ἐν φ. 126 β'. Ἐπληρώθη σὺν Θεῷ τὸ
Μηνολόγιον, Χριστέ, πρῶτηγού τῶν ἐμῶν πονημάτων,
Θεοδώρου ταπεινοῦ τοῦ Ραιδεστινοῦ, τοῦ ταύτης χθου-
νης ξένου.

2 (φ. 127 α). “Κυριακὴ τοῦ Τελῶνου καὶ τοῦ
Φαρισαίου.”

Ἦτοι Δοξαστικά κτλ. τῆς ἑορτῆς ταύτης μετὰ φωνῶν.

Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα καὶ συνερρικνωμένα ὑπὸ τῆς
πυρκαϊᾶς τοῦ 1870. Πάντα δὲ τὰ φύλλα εἰσὶ παλίμψηστα,
ἀλλ' ἡ ἀρχαιότερα γραφῆ, XIII αἰῶνος, κατὰ μίαν σελίδα,
περιέχει μὲν ὕλην ἐκκλησιαστικὴν, οὐ δύναται δ' ὀρθῶθαι
εὐχερῶς ἀκριβέστερον διὰ τὸ ἐντελὲς τῆς τῶν παλαιῶν γραμ-
μάτων ἀποξέσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐξίτηλον αὐτῶν.

3532. 459. Χαρτ. 16. XVI.

Μουσικὸν Ἀνθολόγιον μετὰ φωνῶν.

Σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης, κεκραγάρια, ἀνοιξαντάρια, τὸ
Μακάριος ἀνὴρ, πολυέλεοι, λειτουργία, χερουβικά, κοινωνικά,
πασαπνοάρια, τὰ ἰα' ἑωθινὰ, ἄμωμοι κτλ.

Ἐν τέλει οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι καταλογάδην·

Τῷ πληροῦντι τὰ πάντα Θεῷ δόξα πρόπει, ἀμήν.

Εἴληφε τέλος τῆς παρούσης πηξίδος·

ἐνταῦθα λήξις τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου,

τέρμα λαβόντες τοῦ Θεοῦ συνεργία.

Πόνημα χειρὸς Γαβριήλ ταύτην θύτου.
 Εἰ τις δὲ μετέρχεται τὴν βίβλον ταύτην,
 εὐχᾶς ποιήτω πρὸς τὸν ἐμὸν δεσπότην,
 καὶ τὴν θεομήτορα τὴν Θεοτόκον
 ἵνα λάβω ἄφεσιν τῶν ἐγκλημάτων
 καὶ μεσίτην εὔριμι τὴν Θεοτόκον,
 δόξα τῷ Θεῷ καὶ ποιητῇ τῶν ὄλων.
 φθάσας ἐν ἔτει ἐπτάκις δὲ χιλίους
 του ζ' δὲ θ', μηνὸς Αὐγούστου (ζ' 4θ' = 1591)
 Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ θυῦπλόου πόνος,
 ἐκ Χίου πόλεως.

Ἰπὸ συνεργείας καὶ ἐξόδου τοῦ ἐν ιερομονάχῃς
 κυροῦ Μητροφάνους. Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες (ἄνωθεν
 προστεθειμένον καὶ ψάλλοντες) αὐτὸ, εὐχέσθαι τῶν ἀμφο-
 τέρων. Ἔτους 'ζρ' (= 1592).

3533. 460. Χαρτ. 16. XVII.
 Ψαλτικὴ μετὰ φωνῶν (ἀκέφ. κολοβ.).

Κεκραγάρια, πασαπνοάρια, τροπάρια, εὐλογητάρια, χερου-
 βικά, κοινωνικά.

3534. 461. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 224).
 Ψαλτικὴ.

Περιέχονται 1 (φ. 7 α). "Προπαίδεια τῆς μουσικῆς."—2 (φ.
 18 α). "Μέθοδος πάνω ὀφέλιμος τοῦ στιχηραρίου."—3 (φ. 27 β).

"Ἐπωφελὴς μέθοδος ἢ τοῦ Κορώνη,
 κρατημάτων φέρονσα χειρονομίαν."

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω 3520 (447), σ. 47.—4 (φ. 34 α). "Ἐτέρα
 μέθοδος πάνω ὀφέλιμος τοῦ αὐτοῦ..."—5 (φ. 39 β). "Μέθοδος
 τῆς διπλοφωνίας."—6 (φ. 40 α). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ
 τὰ προκείμενα τῆς ὄλης ἐβδομάδος μετὰ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων
 δοχῶν."—7 (φ. 49 β). "Τῆ 5'. τῆς διακαινησίμου, ἀλλὰ δὴ
 καὶ τῆ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης μ'."—8 (φ. 51 α).
 "Ἐτέρα μέθοδος τῆς καλλιφωνίας..."—9 (φ. 55 α). "Ἐρμηνεία
 τῶν ἐν τῇ ψαλτικῇ σημαδιῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν χρησίμων, καὶ
 τὰς τούτων ἐτυμολογίας, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
 Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ γλυκυτάτου κῦρ Ἐμμανουὴλ τοῦ Χρυ-
 σάφη καὶ τοῦ ξένου τοῦ Κορώνη καὶ Γαβριήλ ιερομονάχου
 τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου."—10 (φ. 82 α). "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐρωτοῦποκρίσεις τῆς παπαδικῆς
 τέχνης περὶ τῶν σημαδιῶν, τῶν τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων
 καὶ κρατημάτων καὶ παραλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ
 διαλλαμβάνουσιν."—11 (φ. 133 α). "Μέθοδος ὀφελημωτάτη..."
 (κεκραγάρια).—12 (φ. 134 α). "Ἐτέρα μέθοδος καὶ ἄλλως
 ἐξαστρεπτή..."—13 (φ. 135 α). "Ἀκρίβεια κατ ἐρώτησιν καὶ
 ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης ὑπερβαύμαστος."—
 14 (φ. 193 α). "Περὶ τῶν ἐνθεορουμένων τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ καὶ
 ὧν φωνοῦσι κακῶς τινὲς περὶ αὐτῶν" καὶ περὶ φθορῶν.—15 (φ.
 217 α). "Ὡς ἐν συντόμῳ καὶ ἄλλῃ μερικῇ ἐρμηνεία τῶν φθορῶν."
 Ἐν φ. 224 α' 1680, Ὀκτομβρίῳ 2.
 Μέχρι τοῦ φ. 53 α πάντα μετὰ φωνῶν.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

- *3535. 1. Περγ. 4. VII. σελ. 2. (σ. 474).
Εὐαγγέλιον.
Μένει κολοβὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ Ἰωάννην “Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσθήκεσαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ” ἐν ταῖς λέξεσιν **ΗΝ ΔΑΙ ΕΝ ΤΩ ΤΟΠΩ ΟΠΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ...**
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχαϊκῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
- *3536. 2. Περγ. 4. XII. (φ. 220).
Εὐαγγέλιον.
Ἐν ἀρχῇ ἀτεχνοτάτη εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
3537. 3. Περγ. 4. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- *3538. 4. Περγ. 8 μέγ. XIII. (φ. 355).
Τετραευάγγελον.
Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς Εὐσεβίου Καρπιανῶ καὶ τῶν Κανόνων τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων.
Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐξαιρέτως κεκαλλιτεχνημένων ἀρχικῶν γραμμάτων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου τὸ Ε σχηματίζεται ὑπὸ εἰκόνας τοῦ Ἰωάννου εὐλογοῦντος ἄνωθεν τοῦ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καθημένου Προχόρου. Τῆς δ' ἀρχῆς ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν προηγείται ἀτεχρον ἐπιτίτλον κόσμημα, τὸ δὲ μετ' αὐτὸ ὑπόλοιπον τῆς οἰκείας σελίδος γέγραπται διὰ χρυσῶν γραμμάτων. Ἡ δ' ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου, καταλαμβάνουσα τρεῖς ὄλας σελίδας, γέγραπται ἅπασα ἐντὸς κοσμημάτων διὰ γραμμάτων χρυσῶν. Οἱ δὲ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων εἴρηται γεγραμμένοι ἐντὸς κοσμημάτων ἀψιδωτῶν, ὧν ἄνωθεν πτηνὰ καὶ ζῆα. Κοσμεῖται δ' ὁ κῶδιξ καὶ ὑπὸ πέντε εἰκόνων μεγάλων, τῶν τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τοῦ Μωσέως λαμβάνοντος τὸν νόμον, ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ δύο μικρῶν, τῆς τοῦ ὀσίου Ἀμμωνίου καὶ τῆς τοῦ ὀσίου Εὐσεβίου, γεγραμμένων ἄνωθεν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Εὐσεβίου.
- *3539. 5. Περγ. 8 μέγ. XIV.
Τετραευάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν ἀπλοῦν ἐπιτίτλον κόσμημα καὶ ἀρχικὸν γράμμα.
3540. 6. Περγ. 8 μέγ. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (κολοβόν).
3541. 7. Περγ. 8 μέγ. XIII.
Τετραευάγγελον.
Ἐν τέλει διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν Ἐϋχεσθε τίμιοι καὶ ἅγιοι πατέρες τοῦ γράψαντος τὴν βίβλον ταύτην τοῦ τετραβαγγέλου Νικηφόρου τοῦ ἱερέως καὶ Ῥηγινού... Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ σημεῖωμα μία σελὶς ἐρυθρῶν γραμμάτων τουρκικῶν.
- *3542. 8. Περγ. 8 μέγ. XII. (φ. 280).
I (φ. I α). Τετραευάγγελον.
Ἐν ἀρχῇ Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ καὶ οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων ἐντὸς ἀτέχρων ἀψιδωτῶν κοσμημάτων.
2 (φ. 135 α). Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
3 (φ. 269). “Συναξάριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.”
4 (φ. 275). “Ἐκλογάδιον τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν.”
Ἐν φ. 268 β' Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος χάριτι Χριστοῦ ἐν ἔτει τῷ ,5χμα' ἰνδ. ια' μηνὶ Ἀπριλλίῳ λ' ὥρα γ' τῆς ἡμέρας (=1133) τῷ πεντεκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας κυρ Ἰωάννου καὶ πορφυρογεννήτου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Εὐρήνης τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης διὰ χειρὸς τοῦ ἀμαρτωλοῦ Θεοκτίστου.
Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐκάστου πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰκείου Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ φ. 134 β φέρονται μικραὶ εἰκόνας τῶν Ἀποστόλων ἐν θυρεοῖς, τεταγμένοις εἰς τέσσαρας στίχους, ἀνὰ τρεῖς ἐν ἐκάστῳ.
3543. 9. Περγ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον.
Ἐπονται α'. “Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν.” β'. “Μηολόγιον τῶν ἐορτῶν.” γ'. “Πίναξ ἀποστολοεὐαγγέλων εἰς διαφόρους μνήμας ἁγίων.”
Ἐν τέλει Ἐτελειώθη μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. γ' τοῦ ,5ωιγ' ἔτους (=1304).

- 3544.** 10. Περγ. 8. VIII. σελ. 2.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων καὶ Πίναξ τῶν βίβλων.
- 3545.** 11. Περγ. 8. XIII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
- *3546.** 12. Περγ. 8. XIII.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται οἱ Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν εὐαγγελίων ἐν ἀτέχνοις ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν.
Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ὧν λείπει νῦν ἡ τοῦ Ἰωάννου μετὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου.
- *3547.** 13. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ μεγάλης εἰκόνης, καταλαμβάνουσης ὅλον τὸ φ. 1β κατὰ μήκος καὶ παριστώσης τὴν Ἀνάστασιν, κατὰ δὲ τὰς τέσσαρας γωνίας τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς.
- *3548.** 14. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων ἀρχικῶν γραμμάτων. Τὰ δὲ πενήκοντα πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).
- 3549.** 15. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
- *3550.** 16. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2. (φ. 323).
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον).
Μετὰ σηματοφώνων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων. Ἐν φ. 323 α ὑπογραφή τουρκικοῖς γράμμασιν.
- 3551.** 17. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων.
- *3552.** 18. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον (ἀκέφαλον καὶ κολοβόν).
Μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχαϊκῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.
- 3553.** 19. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
Μετ' ἐρυθρῶν σηματοφώνων. Ἐξῶθεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σταχῶσεως φέρονται ἀργυραὶ καὶ διάχρυσοι ἐκτυποὶ εἰκόνες τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἐντὸς σταυροῦ ὁ Ἐσταυρωμένος.
- *3554.** 20. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2. (φ. 299).
Εὐαγγέλιον.
μετὰ κερρῶν σηματοφώνων. Ἐν φ. 1 α εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καθήμενου καὶ ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ ἀναλογίου διεπτυγμένον εἰλητάριον, κρατοῦντος δ' ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸν κάλαμον. Ἐν φ. 44 α εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καθήμενου. Ἐν φ. 83 α ἀγραφὸς χώρος ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ γραφῆ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, μὴ γραφείσα. Ἐν φ. 107 α εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καθήμενου καὶ γράφοτος, ἔχοντος δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ ἀναλογίου τόμον καὶ εἰλητάριον.
- 3555.** 21. Περγ. 4 μέγ. VII. σελ. 2.
Εὐαγγέλιον.
"Ἐκλογαδιν σὺν Θεῷ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ."
- *3556.** 22. Περγ. 8. XII.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου καὶ ὑπὸ ἐπιτίτλων.
- *3557.** 23. Περγ. 8. XIII.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται ἐν ἀκόμφοις ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας.
Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνά ἓν φύλλον (Περγ. VII. σελ. 2) περιέχον μέρος Εὐαγγελίου μετὰ φωνῶν.
- *3558.** 24. Περγ. 8 μικρ. XIII.
Τετραευάγγελον.
Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.
- 3559.** 25. Περγ. 8. XII.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται μὲν Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων, ἔπονται δὲ Πίνακες τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων.
- 3560.** 26. Περγ. 8. XII.
Τετραευάγγελον.
- 3561.** 27. Περγ. 8 μικρ. XIII.
1. Τετραευάγγελον.
Προτάσσεται Συναξάριον τῶν εὐαγγελίων.
2. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
"Ἐπονται α' " Δήλωσις τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ Ἀποστόλου." β'. " Συναξάριον τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ' ἐκάστην Ἀποστόλων."
"Ἐξῶθεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σταχῶσεως χαλκοῦν μετάλλιον, ἐφ' οὗ εἰκονίζεται ἡ Σταύρωσις.
- 3562.** 28. Περγ. 16. XII.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
Περιλαμβάνεται μόνον τὸ κατὰ Ματθαίου εὐαγγέλιον.
- 3563.** 29. Περγ. 16. XI.
Τετραευάγγελον (κολοβόν).
- 3564.** 30. Περγ. 16. XIV.
Τετραευάγγελον.
Προτάσσονται α'. " Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου

τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν τὲ ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν." β'. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ ὄλου χρόνου τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς." γ'. "Μηρολόγιον τῶν ἑορτῶν." δ'. "Εὐαγγέλια εἰς διαφόρους μῆμας ἀγίων."

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Χαρίτωνος πόνος ἐτελειώθη ἐν ἔτει 5'ωκ5' ἰνδ. α' (=1319).

3565. 31. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται μὲν Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ, ἔπονται δὲ "Αἱ ἀρχοτέλειαι τῶν εὐαγγελίων" καὶ Συναξάριον αὐτῶν.

*3566. 32. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Ἐστιν ἑλλιπὲς τοῦ τέλους τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Ἐν τέλει α'. "Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων δι' ὄλων τῶν τοῦ χρόνου ἑβδομάδων." β'. "Ἐορτολόγιον τῶν ἰβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τεταγμένα ἀναγνώσκεσθαι εὐαγγέλια." γ'. "Εὐαγγέλια λεγόμενα εἰς διαφόρους μῆμας ἀγίων."

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

*3567. 33. Περγ. 16. XIII.
1. Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. "Πίναξ τῆς τῶν εὐαγγελίων ἀναγνώσεως." β'. "Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων." γ'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. δ'. Κανόνες τῆς τῶν εὐαγγελίων συμφωνίας.

2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
3. Παύλου Ἐπιστολαί.
4. Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει "Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Ψαλτήρος."

Ὁ κώδιξ ἐστὶ γεγραμμένος διὰ γραμμάτων μικροτάτων καὶ πυκνοτάτων. Κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Δαβίδ, ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ὑπὸ ἀψιδωτῶν κοσμημάτων ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Εὐσεβίου καὶ τοῖς Κανόσι.

Ἐσῶθεν τοῦ περικαλύμματος ἐν ἀρχῇ ξυλογλυπτικὴ ἔκτυπος παράστασις. Διήρηται δ' εἰς εἴκοσι καὶ τρία διαμερίσματα, ὧν τὰ πέντε, κατέχοντα σταυροειδῶς τὸ μέσον τῆς ὄλης παραστάσεως, εἰκονίζουσι σκηνὰς ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Ἐν δὲ ταῖς ἐκ ξύλου ζῶναις ταῖς διαχωρίζουσαις τὰ διάφορα ἔγγλυπτα διαμερίσματα ἀπ' ἀλλήλων εὕρηται ἐγγεγλυμμένα ἐπιγραφὰ ἐξηγοῦσαι τὰς παραστάσεις. Καὶ αἱ μὲν καθ' ἐκάστας γλυφαὶ οὐκ ἔχουσι τι τὸ ἰδιαζόντως περίτεχρον, ἀλλὰ τὸ ὄλον, συνεπικουρούσης καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐν μέσῳ τῶν γλυφῶν ἐμπεπηγότων κωνῶν λίθων ἐντυπώσεως, ἐμποιεῖ τὴν αἰσθησὴν καλλιτεχνήματος ἀξίου λόγου.

*3568. 34. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν κοσμήμασιν ἀψιδωτοῖς οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

H.

*3569. 35. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν ἀτέχνῳ ἐρυθροῖς ἀψιδωτοῖς κοσμήμασιν οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. Τούτων δὲ προηγεῖται ἡ Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

*3570. 36. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται ἐν κοσμήμασιν ἀναξίσις λόγου οἱ Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτεχνωτάτων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου.

3571. 37. Περγ. 16. XIII.
1. Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. β'. Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας. γ'. "Ἐκλογάδιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ τῶν τε ἀγίων εὐαγγελίων καὶ τῶν θείων ἀποστόλων."

Ἐν τέλει· Ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς Θωμᾶ μοναχοῦ μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος μηνι... (ἔμεινεν οὕτως ἀσυμπλήρωτον ἐξ ἀρχῆς).

2. "Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων."
3. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

*3572. 38. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ. β'. Κανόνες τῆς τῶν Εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων.

3573. 39. Περγ. 16. XIII.
Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

*3574. 40. Περγ. 16. X.
Τετραεὐάγγελον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ ὑπὸ ἀκόμψων ἐπιτίτλων.

3575. 41. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἀγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Νοεμβρίου α'—15'.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ.).

3576. 42. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι κ5'.

α'—15'. Οἱ ἀναγινωσκόμενοι.—15'. Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς.—17'. Εἰς Ἀρειανούς καὶ εἰς ἑαυτὸν.—18'. Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάς.—κ'. Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως.—κα'—κβ'. Περὶ υἱοῦ λόγος α' καὶ β'.—κγ'. Περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος.—κδ'. Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν.—κε'—κς'. Περὶ θεολογίας λόγος α' καὶ β'.

41

3577. 43. Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Φεβρουαρίου μέχρι ἀρχῶν
Μαΐου κατ' ἐκλογίην.

“Μηνὶ Μαρτίῳ 5' Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ
Χριστοῦ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων, συγγραφέν ὑπὸ **Εὐδίου**.”
Κώδιξ λίαν ἐφθαρμένος ὑφ' ὑγρασίας.

3578. 44. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ
Νοεμβρίου.

Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεω-
τέρων (Χαρτ. XVI).

3579. 45. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν
λδ'—ξζ'.

λδ'. “Ἐἶπεν δὲ Κύριος τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ χωρισθῆναι
τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ.”—ξζ'. “Ἐἶπεν δὲ φησιν Ἰσραὴλ τῷ
Ἰησήφ” (κολοβ.).

3580. 46. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγε-
λιστὴν Ματθαῖον.

Ὁμιλῖαι α'—με'.

3581. 47. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

3582. 48. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου ιβ'—λα'.

Πρῶτος βίος ὁ τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος (ἀκέφ.).

3583. 49. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

*3584. 50. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Νικολάου.—β'. “Θαύματα τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.”—γ'. Βίος ἁγ. Παντελεήμονος.
—δ'. Βίος ἁγ. Εὐδοκίμου.—ε'. Βίος ὁσ. Σαμφῶν τοῦ ξενο-
δόχου.—ς'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Προκοπίου.—ζ'. “Ἐγκώμιον
τοῦ λογιώτατου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Ἰωάννου τοῦ
Σταυρακίου εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὴν
Θεοδοσίαν.”—η'. “Τὸ συναξάριον αὐτῆς τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μαῖω
κθ'.”—θ'. Μαρτύριον ἁγ. Τρύφωνος.—ι'. Μαρτύριον ἁγ.
Βλασίου.—ια'. Μαρτύριον ἁγ. τεσσαράκοντα.—ιβ'. Μαρτύριον
ἁγ. Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.—ιγ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου
ὀσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει.”—ιδ'. “Λόγος δια-
λαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς
ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς θεοπρεποῦς τὴν γεννή-
σεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς
συνέδραμε τελευτῆς· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς
τιμίας αὐτῆς ἐσθήτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος Χρι-
στιανοὺς τεθησαύρισται.” Ἀρχ. Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς τὴν
Παρθένον ὡς περ αὐτῇ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφοιτᾶν
μέλλοντος ἀξίον τι καὶ θεοπρεπὲς εὐρέθη κατοικη-
τήριον.” Ἰδ. καὶ 3586 (52) ιζ'. 3588 (54) ι'. 3700 (166) λβ'.
3715 (181) ιβ'. 4035 (501) 3.—ιε'. “Λόγος διαλαμβάνων τὰ

περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ
ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ
τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.” Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ
μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης. Ἰδ. καὶ 3586 (52) ιη'. 3588
(54) ιβ'.—ισ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ Πάσχα.
Ἀρχ. Εἰ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ 14 μικρῶν εἰκόνων ἐν θυροῖς ἀνωθεν
τῶν ἐπιτίτλων ἢ παρ' αὐτά. Εἰσὶ δ' αἱ εἰκόνες αὐταί, προτασ-
σόμεναι τοῦ οἰκείου βίου ἢ λόγου, αἱ τῶν ἁγίων (1—2) Νικολάου
(δύο), (3) Εὐδοκίμου, (4) Σαμφῶν, (5) Προκοπίου, (6—7) Θεο-
δοσίας (δύο), (8) Τρύφωνος, (9) Βλασίου, (10) Τεσσαράκοντα,
(11) εἰκὼν διηρημένη εἰς τρία μέρη παριστῶντα τὴν γέννησιν τῆς
Θεοτόκου, τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς φέροντας τὴν
τιμίαν ἐσθήτα εἰς τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν, (12) Γέννησις τοῦ
Προδρόμου, (13) Ἀποτομὴ αὐτοῦ καὶ (14) Εὐρέσις τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ. Αἱ τρεῖς τελευταῖαι μικραὶ εἰκόνες εὕρηνται ἀνωθεν τοῦ
ἐπιτίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. ιε' λόγου. Ἀνωθεν δὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιβ'
Μαρτυρίου ἔμεινε χώρος κενὸς διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου
καὶ τὸ ἐπίτιτλον, ἀνωθεν δὲ τοῦ ἐπιτίτλου τοῦ ὑπ' ἀρ. ιγ'
Μαρτυρίου χώρος κενὸς διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου.

3585. 51. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου ιη'—λ'.

3586. 52. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ὀσίου Παχωμίου.—β'. Μαρτύριον
Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.—γ'. Βίος ὁσ. Σαμφῶν τοῦ
ξενοδόχου.—δ'. “Ἐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἁγῶνας
καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.” Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ
μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας.—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Προ-
κοπίου.—ς'. “Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστου Ἐγκώμιον
εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν.”
Ἀρχ. Τίς αὕτη ἢ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ὄρθρος.—ζ'. “Κων-
σταντίνου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Τίλου Λόγος εἰς τὴν
εὕρην τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου μάρτυρος
Εὐφημίας.” Ἀρχ. Ἦκω τὸ ἐπίταγμα φέρων ὦ πανα-
γιώτατε πάτερ.—η'. “Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασίας
Ἐκφρασις εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν πανευφήμον.” Ἀρχ.
Πρῶην μὲν ὦ ἄνδρες Δημοσθένην εἶχον ἐν χειρὶ τὸν
δεινόν.—θ'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγ. μάρτυρας Κήρυκον καὶ
Ἰουλίτταν.—ι'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ανατολίου.—ια'. Ἀθλησις
τῆς ἁγ. Μαρίας. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἡδύνη καὶ καθιλα-
ρύνει ὡς ἡ τῶν καλλινηκῶν ἀθλοφόρων ἀνάγνωσις.—
ιβ'. Μαρτύριον ἁγ. Παντελεήμονος.—ιγ'. “Ἀθλησις τοῦ ἁγ.
μάρτυρος Καλλιπικίου.”—ιδ'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐδοκίμου.
—ιε'. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ
ἐν τῇ θεοσώστῃ πόλει Θεσσαλονίκῃ.” Ἀρχ. Οἱ τῶν εὐ-
βεβιωκότων τὰς πράξεις ἀναγραφόμενοι. Ἐν τούτῳ
“Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς πασχούσης τὰ ὄμματα.” Ἀρχ.
Ἐτερον δὲ θαῦμα δ' ἐποίησεν ἀγαπητοὶ ἐνωτίσασθε.
“Περὶ τῆς ἀφίξεως τῶν τριβούνων καὶ ὅτι κατάφοροι γίνονται
εἰς Θεσσαλονικὴν σταλέντες παρὰ τοῦ ὑπάρχου τοῦ Ἰλλυρικοῦ...”
Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ εἶχε δὲ αὐτὸν πᾶσα ἡ πόλις ὡς περ
ἄγγελον Θεοῦ. Ἰβρβλ. VALENTIN ROSE Leben des Heiligen
David von Thessalonike. Berlin, 1887.—ισ'. “Βίος ἐν
ἐπιτόμῳ ἦτοι ἐγκώμιον εἰς τὸν ὀσιον πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν Θεσσαλο-
νικῇ.” Ἀρχ. Δαυὶδ δὲ ὁ ὀσιώτατος.—ιζ'. “Λόγος διαλαμ-

βάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως...τῆς...Θεοτόκου..." Ἰδ. 3584 (50) ιδ'.—ιη'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως ἀνατροφῆς...Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου..." Ἰδ. 3584 (50) ιε'. Τέλ. (κολοβ.)· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ μᾶλλον τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ὡς σῖτος ὄριμος ἐκ...

Τὰ ἐξ πρῶτα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

3587. 53. Περγ. φύλλ. XI. (φ. 257).
"Ἡ βίβλος τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος."

Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τὰ τελευταῖα ἐξ ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

3588. 54. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοί.
α'. Βίος ἁγ. Ἀρσενίου. Ἀρχ. Πολλοὶ τῶν σπουδαίων ἀρα καὶ φιλαρέτων ἀνδρῶν αἱ πράξεις.—β'. Μαρτύριον Μανουὴλ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.—γ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου.—δ'. "Ἐπιτομή διαλαμβάνου μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελειώσεις τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Προκοπίου.—ς'. Μαρτύριον ἁγ. Παντελεήμονος.—ζ'. Μαρτύριον ἁγ. Καλλινίκου.—η'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Εὐδοκίμου.—θ'. "Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων." Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐνδείκνυσθαι μέλλων εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐγενῆς λογισμὸς.—ι'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως...τῆς...Θεοτόκου..." Ἰδ. καὶ 3584 (50) ιδ'.—ια'. "Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων Διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθείσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αἰθαίον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ..." Ἀρχ. Οὐκ ἀρα μόνος αὐτὸς ἀκατάληπτος.—ιβ'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως...Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου..." Ἰδ. 3584 (50) ιε'.—ιγ'. "Ἐπιτομή εἰς τὸν προφήτην Ἰσοῆ." Ἀρχ. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ Ῥοβοάμ. Τέλ. (κολοβ.) ἵνα πιστοτέρους ἀποφάνη τῇ θεωρίᾳ τοὺς λόγους...

3589. 55. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι.
α'. Εἰς τὴν Ἐξαήμερον.—β'. Εἰς τοὺς Ψαλμοὺς.—γ'. Περὶ νηστείας α' καὶ β'.—δ'. Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.—ε'. Περὶ εὐχαριστίας.—ς'. Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ εἰς τὰ λειπόμενα περὶ εὐχαριστίας.—ζ'. "Ὅτι οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.—η'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.—θ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου Ἀνθρώπου τιμὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἢ χώρα.—ι'. Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.—ια'. Κατὰ μεθυόντων.—ιβ'. Κατὰ ὀργιζομένων.—ιγ'. Περὶ φθόνου.—ιδ'. Εἰς Γόρδιον μάρτυρα.—ιε'. Εἰς τοὺς μ' μάρτυρας.—ις'. Εἰς Βαρλαάμ.—ιζ'. Ἐν Λακίτοις. Ἀρχ. Ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχθρὸς φιλονεικῶν τῷ ἐξῴθεν θορύβῳ.—ιη'. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.—ιθ'. Προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.—κ'. Περὶ πίστεως.—κα'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.—κβ'. Κατὰ Σαβελλιανῶν.—κγ'. Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἀν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελούτο λόγων.—κδ'. Ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.—κε'. Περὶ τοῦ μὴ προσηλωθῆαι τοῖς βιωτικαῖς.—κς'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Τέλ. (κολοβ.)· ὁ κριτὴς ἐξετάσει· εἰ δὲ μὴ δὴ τοῦτο αὐτὸ συνίης...

3590. 56. Περγ. 4. XIII.
Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου α'—ιε'.

3591. 57. Περγ. 8 μέγ. XIV.
"Ἐκ τῶν συλλογῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Εὐεργετινοῦ."
"Ἐπιτομή α'. Ὅτι τῷ μοναχῷ ἡ ἀκτῆμοσύνη ἐπήγγελλται."
...Ἐπιτομή βγ'. Ὅτι οὐ δεῖ τῶν ὑπηκόων καταυθεντεῖν ἢ τὰ μὴ ἀνήκοντα αὐτοῖς ἐπιτάττειν." (κολοβ.)

3592. 58. Περγ. 8 μέγ. XIII.
"Τριώδιον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου."
Κολοβόν.

3593. 59. Περγ. 8. XIV.
Μηναῖον Μαΐου.
Ἐν τελείῳ Τέλος εἴληφεν ἡ θεία βίβλος αὐτῆ χειρὶ μοναχοῦ ἀθλίου Εὐγενίου ἔτους ,ς'ωκη' Ἰνδ. γ' μηνὶ Νοεμβρίῳ ιε' ἡμέρᾳ Πέμπτῃ (=1320).

3594. 60. Περγ. 8. XIII.
Ψαλτήριον.
Προτάσσονται δὲ τούτου α'. Ἁγίου Διονυσίου Πῶς ὁ Θεὸς καλεῖται ἅγιος ἅγιος.—β'. "Πῶς χρῆ μερίσαι τὰ κδ' γράμματα εἰς τρία μέρη ἰσόψηφα."—γ'. Διάφοροι σημειώσεις περὶ τοῦ Ψαλτήρου, ἐν αἷς καὶ Θεοδωρήτου Κύρρου.—δ'. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τοὺς ψαλμοὺς. Ἀρχ. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος.—ε'. "Γεωργίου [Ξιφιλίνου] Ἰαμβεῖα εἰς τὸν θεοπάτορα Δαυὶδ."

Ἀρχ. Ἡ μουσικὴ μὲν Ὀρφείῳ πάλαι λύρα Ἐλληνες ἦν ἐφησαν οἱ μυθογράφοι. Γέγραπται δὲ κατὰ δύο σελίδας.—ς'. "Στίχοι [Ἰωάννου] τοῦ Γεωμέτρου εἰς τὸ Ψαλτήριον."

Ἀρχ. Σίγησον Ὀρφεῦ, ῥίψον Ἐρμῆ τὴν λύραν τρίπους ὁ Δελφοῖς δύνον εἰς λήθην ἔτι.—ζ'. "Αἱ θείαι ἐντολαὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ." Ἀρχ. Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.—η'. "Προοίμιον εἰς τὸν Ψαλτήρα καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Δαυὶδ." Ἀρχ. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὄλον εἶπειν ὁ Θεοῦ παῖς ὑπερασπιστῶ φησὶ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ.

Τοῦ Ψαλτηρίου τὸ κείμενον γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, περὶ δ' αὐτὸ δεξιόθεν, ἀριστερόθεν καὶ κάτωθεν παρασελίδος ἐρμηνεία. Ἡ ἐρμηνεία εἰς τὸν πρῶτον ψαλμὸν ἀρχεται ὡδε· Ὁ πρῶτος οὗτος ψαλμὸς ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις ὧν οὐδὲ παρὰ τῶν ἐρμηνευσάντων ἔτυχεν ἐπιγραφῆς· ἔστι δὲ οὐ μόνον ἠθικὸς, ἀλλὰ καὶ δογματικὸς. Παραινεῖ γὰρ προσέχειν τοῖς θείοις λόγοις.

*3595. 61. Περγ. 8. XIII. σελ. 2.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ εἰς ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

Ὁ εἰς· Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα μένει κολοβός.
Ἐκάστου τῶν λόγων πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς προτάσσεται εἰκὼν ἔχουσα ἀντικείμενον ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου. Τὸ δὲ πρῶτον ἀρχικὸν γράμμα ἐκάστου λόγου σχηματίζεται συνήθως δι' εἰκόνας ἁγίου. Ἄξιον δὲ σημειώσεως ἐστὶν ἰδίως τὸ ἀρχικὸν Τ τοῦ εἰς' λόγου.

Ἐν φ. 1, β εἰκὼν παριστῶσα τὸν βιβλιογράφον ἢ τὸν δωρητὴν τοῦ κώδικος περιβεβλημένον στολὴν ποδῆρην καὶ παρουσιάζοντα τὸν τόμον τῶν λόγων εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦ δωρητοῦ τούτου ἢ βιβλιογράφου τοῦ ἐπιμελέστατα γεγραμμένου κώδικος περιείχετο πάντως ἐν τῷ νῦν λείποντι αὐτοῦ τέλει.

3596. 62. Περγ. 8. XIV.

Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. (*Ακέφ.).

3597. 63. Περγ. 8. XIV.

1. Ἀδῆλον Πρόλογος εἰς τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου; (ἀκέφ.).

Ἀρχ...λεράρχαις ἤνικα καὶ ἡμεῖς ὡς οἴσθα καὶ αὐτός. Τέλ. τὰ συνοπτικῶς εἰρημένα τῷ ὄντως ιεροθέῳ διακρίνοντες καὶ ἐκφαίνοντες.

2. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ Δημοφίλῳ θεραπευτῆ ἡμεῖς ἰδιοπραγίας καὶ χρηστότητος."

Τὸ κείμενον τῶν ἀνωτέρω γέγραπται διὰ μειζόνων γραμμάτων ἐν τῷ μέσῳ, ἐν δὲ τῇ ψᾶ φέρονται ἀραιὰ σχόλια, συμπίπτοντα ἐν μέρει μόνον πρὸς τὰ τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ τὴν Παραφρασιν τοῦ Παχυμέρους. Τέλ. τῶν εἰς τὸ Περὶ ἱεραρχίας σχολίων Ταῦτα οὐχ οἶόν τε νοεῖν ὡς εἰσὶ· πλὴν εἰ μὴ τοὺς ἀξιοθέτας τοιαύτης τελειότητος ὁποίας ἄρα καὶ εἶναι προσήκει ἀνδράς καθάπερ ὁ ἅγιος οὗτος φησὶν ἱερεὺς ὥστε καὶ θείων ἐλλάμψεων ἀξιοθῆναι περὶ τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν καὶ περὶ τὴν πρὸς Θεὸν καθαρὰν ἀνάτασιν. Ἐκ γὰρ τοιούτων θεοούμενος ἐν ἕξει γίνεται τῆς ἀγγελικῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἐν ἐκείνοις ἀοχλησίας, καθ' ἣν ῥαστνευόμενος λοιπὸν ὁ νοῦς ὡς ἐν ῥάονι λήξει γενόμενος ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν σωζομένων εὐπαθῶν καθ' ὅσον δυνατὸν Θεὸν μιμεῖται τὸν θέλοντα πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι ἀπολαύσας τῶν τοῦ Θεοῦ θεουργῶν ἐπιφοιτήσεων τουτέστι τῶν θεοῦ ἐργαζομένων καὶ ἀποτελουσῶν. Τὰ δὲ εἰς τὴν Ἐπιστολὴν Δημοφίλῳ σχόλια ἀρχονται, ὡς ἐν τῇ Παραφράσει Παχυμέρους Ὁ Δημόφιλος οὗτος μοναχὸς ἦν ὡς δηλοῖ τὸ θεραπευτῆ. Τέλ. ἐν ἔρμηνείᾳ τῶν λέξεων καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλανθρώπων ἀγγέλων. Σημαίνει ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος καλεῖ τοὺς ἀγγέλους.

3598. 64. Περγ. 8. XIII.

"Τοῦ μακαριωτάτου Βουλγαρίας [Θεοφυλάκτου] Ἐπόμνημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον."

Ἐπονται τὰ Ἐπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς Εὐαγγελιστάς. Τὰ τρία τελευταῖα φύλλα λίαν ἐφθαρμένα.

*3599. 65. Περγ. 8. XIV.

1. Ψαλτήριον.

Προτάσσονται μὲν α'. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Σάμβατον μὲν ἔστιν ἀπὸ τῶν κακῶν ἀργεία καὶ ἀποχή. [N]εομηνία δὲ τὸ ἀεὶ νεάζειν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις.—β'. Ἰμνοι τριαδικοί.—γ'. "Ἐπίθεσις Ψαλμῶν Εὐσεβίου Παμφίλου."—δ'. "Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ὑπερτίμου Στιχηρὰ εἰς τὸν ρν' ψαλμὸν ἐνθα καὶ δι' ὧν ἐρρήθησαν πρὸς τὸν κύριον Μιχαὴλ καὶ βασιλέα τὸν Δοῦκαν."—ε'. Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῶν ψαλμῶν καὶ περὶ διαψαλμάτων.

Ἐπονται δὲ τῷ Ψαλτηρίῳ α'. "Ἰμνος λυχνικός ὁ κατὰ συνήθειαν."—β'. "Προσευχὴ Συμεῶν ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου."—γ'. "Μακαρισμοὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου." (κολοβ.)

2. "Αἱ τάξεις τῶν μιτροπολιτῶν."

3. "Αἱ τάξεις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν."

4. "Ὄνόματα τῶν μεγάλων ποταμῶν ὁμοῦ μδ'."

5. "Ὄνόματα τῶν μεγάλων ὀρέων ὁμοῦ ιβ'."

6. "Περὶ τῶν ιβ' ἀνέμων."

7. "Περὶ νησσιῶν μεγάλων."

8. "Περὶ πελάγων μεγάλων."

9. "Περὶ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων."

10. "Περὶ μωρίων ἀνθρώπου."

11. "Περὶ ἀγγελικῶν ταγμάτων."

12. "Πόσοι προφήτῃται καὶ τί τὰ ὀνόματα αὐτῶν."

13. "Περὶ ἐκλογῆς τῶν θείων."

14. "Τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα βιβλία, οὐχ εὑρισκόμενα δέ."

Ἀρχ. Ἀδὰμ, Σῆθ, Ἐνώχ ἀποκρύφου...

15. "Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Περὶ πίστεως."

Ἀποσπασμα. Ἀρχ. Χρῆ πάντα Χριστιανὸν οὕτως πιστεύειν τῷ πατρί.

16. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."

Ἀποσπασμα.

17. "Ποίῳ τρόπῳ ἡ ψυχὴ χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος."

18. Εὐχή.

Ἀρχ. Κύριε ὁ Θεὸς μου ὁ μέγας καὶ φοβερός.

19. "Κανὼν τῶν ἁγίων πάντων ἡτοι τοῦ ὄλλου χρόνου φέρων μνήμην καθ' ἑξῆς πάντων κατ' ὄνομα."

20. "Στιχηρὰ ἀναστασιμα εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα."

21. "Στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

22. "Περὶ τῆς ἀποκρέω καὶ τοῦ Πάσχα."

23. "Ψήφος τῆς ἀποκρέω καὶ τοῦ Πάσχα."

24. "Ὀροπόδιον ἐνόδιον ἐκ τῆς ἐκάστου σκιᾶ λαμβανόμενον."

Προτάσσεται μὲν ἐγχρωμον διάγραμμα τοῦ Ὀροποδίου, ἔπονται δὲ πίνακες τῶν ὠρῶν καὶ τοῦ μήκους τῆς σκιᾶ ἐντὸς κοσμημάτων ἀψιδωτῶν.

25. Πίνακες πασχαλίων ἐν κύκλοις ἀπὸ τοῦ ἔτους Σωκα' (= 1313).

26. Πίναξ λέξεων ἀναγινωσκομένων ὁμοίως ἐκ πάντων τῶν μερῶν.

Ἐν ταύταις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ Σάβας γέγραφε τὴν δέλτον ταύτην.

Ἐν τέλει οἱ ἐξῆς στίχοι, γεγραμμένοι καταλογάδην

Τὴν ὑμνολεκτον ψαλμειόνημον βίβλον τὴν ἐν προφήταις Δαυτὸ ἄσματογράφου πάνυ ἔτευξεν εὐσύνοπτον κριπίδα Σάβας μοναχὸς κόλπου Νικομιδίας κώμης οὐ μικρὰς Μάνου λιμένος δν τοῦ Καλαθὰ πάντες ἐπονομάζον ἦν περ κατασχῶν πᾶς τίς εὐφρονῶν φίλε μέμνησον τοῦτον εὐχαριστῶν Κυρίῳ.

Ἐν δὲ τῷ τέλει ἐντὸς κοσμήματος σταυροειδοῦς Σάβας.
Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—26 ἀποτελοῦσι δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος, εἰσι δὲ γεγραμμένα εἰ μὴ ὑπ' ἄλλης χειρὸς, ἀλλὰ διὰ γραφῆς διαφόρου τῆς τοῦ Ψαλτηρίου.

Κοσμεῖται δὲ τὸ Ψαλτήριον ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις ὑπὸ 10 εἰκόνων. 1 (φ. 5 α). Εἰκὼν δι' ἀπλῶν χρωμάτων παριστῶσα τὸν Ἰησοῦν μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἰουδαίων πρὸ τῆς ἐξηραμένης συκῆς.—2 (φ. 5 β). Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐν μέσῳ τῶν βαπτιζομένων Ἰουδαίων, εὐλογοῦμενος ἀφ' ὑψηλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ.—3 (φ. 11 α). Εἰκὼν διηρημένη εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἄνω ἐξοικονίζει τὸν Ἰησοῦν περιβαλλόμενον ὑπὸ κύκλου δόξης καὶ παριστάμενον ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέλων, τὸ δὲ κάτω τὸν Μωσῆν πρὸ τῆς καιομένης βάτου.—4 (φ. 11 β). Ὁ ἄγγελος, ἐξάγων ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐκ τοῦ στόματος τὴν ψυχὴν, ἔχουσαν μορφήν βρέφους. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή "Ἐξελλθε ψυχὴ καὶ κρίνου κατ' ἀξίαν.—5 (φ. 11 β). Ἡ ψυχὴ ἐν μορφῇ βρέφους ὀδηγούμενη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς ἀβύσσους καὶ πελάγη.—6 (φ. 12 α). Ἀμαρτωλὸς κολαζόμενος ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή Θρήνη ψυχῆ μου καὶ φύγης ἀπερ βλέπεις.—7 (φ. 12 α). Δίκαιος εὐλογοῦμενος ὑπὸ δύο ἀγγέλων.—8 (φ. 12 α). Ἡ Θεοτόκος ὀρθία καὶ κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ τὸν Ἰησοῦν. Εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς προσπίπτει μοναχὸς τις, πιθανῶς ὁ ἀφιέρωσας τὴν βίβλον. Ἄνωθεν δ' ἐρυθρὰ ἡ ἐπιγραφή Φέρεις ἄχραντε τὸν κρατόντα τὴν κτίσιν. Κάτωθεν δὲ Λύσις πταισμάτων μήτερ τοῦ Λόγου ζητῶν—ἀνιστόρησα σου...οἰκτρῶτατος καὶ Ναζωραῖος.—9 (φ. 13 α). Σολομῶν. Ἄνωθεν δ' ἡ ἐπιγραφή Στόμα τὸ γέμον τὸν πλοῦτον τῆς σοφίας.—10 (φ. 13 α). Ὁ προφητὰς Δαυὶδ.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν εἰκόνων εἰσι γεγραμμέναι διὰ γραμμάτων κεφαλαίων.

3600. 66. Περγ. 8. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

3601. 67. Περγ. 8. XII (;).
Τετραευάγγελον.
Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Περιέχεται μόνον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Μάρκου ἀπὸ τοῦ ἀκεφάλου ε' κεφαλαίου καὶ ἐξῆς.

3602. 68. Περγ. 8. XIII.
Πράξεις καὶ Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Προτάσσεται α'. "Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων," β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων. Ἐν τέλει α'. Πίναξ τῶν καθημερινῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀποστόλων, β'. Πίναξ τῶν ἑορτασίμων ἀποστόλων κατὰ μῆνας.

†3603. 69. Περγ. 16. XIII.
Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμοὺς
ἐν χωλιάμβοις γεγραμμένους καταλογάδην δι' ὅλου τοῦ κώδικος.
Ἄρχ. Μακάριος πᾶς ἀσεβῶν ἐκδρὰς τρίβους καὶ τῶν ἀσεβῶν τὰς ὁδοὺς παρεκλίνας ἀνδρῶν τε λοιμῶν ἐκφυγῶν συνεδρίας ἐπευδοκῶν δὲ τοῖς νόμοις τοῦ δεσπότου.
Τέλ. αἰνεῖτε τυμπάνοισι καὶ χοραυλαῖσι· αἰνεῖτε χορδῶν τῶν πολυφθόγγων κρότοις καὶ πρὸς μελησμοῖς ὀργάνων βαρυβρόμων·

αἰνεῖτε κυμβάλησιν εὐήχεστάτοις ἐπινικίοις ἀλλαλαγοῦ κυμβάλοις πᾶσα πνοὴ τὸν Κύριον δοξασάτω.
Ὁ κώδιξ ἐστὶ δι' ὅλου παλιμύσητος. Ἡ δ' ἀρχαιότερα γραφὴ (XI. 4) περιεῖχε Τροπάρια, ἀνήκοντα τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Παρακλητικὴν.

*3604. 70. Περγ. φύλλ. μέγ. X. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Ἐρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους α', ἐπιστολὴν (ὁμιλαί μδ') καὶ εἰς τὴν πρὸς Τίτον (ὁμιλαί 5').

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς.
Ἐν τέλει Ἐγράφη τῷ ἐνδοξοτάτῳ Βασιλεῖω πατρικίῳ καὶ παρακοιμωμένῳ τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου διὰ χειρὸς Νικηφόρου νοταρίου δούλου ἐλαχίστου μνητῆ Ἰουλίῳ ἰδικτιῶνος ιγ' (955 ;).
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων κοσμημάτων, ὧν τινα ἀξιόλογα, φέρει δὲ καὶ ἐπιγραφαὶ χρυσᾶς ὀλόχρυσος δ' ἐστὶν ὁ ἐν ἀρχῇ προτασσόμενος Πίναξ τῶν ὁμιλιῶν.

3605. 71. Περγ. φύλλ. X. σελ. 2.
1. Ὁμιλαί καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτάς.
α'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Περὶ νηστείας καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Χαίrete ἐν Κυρίῳ πάντοτε."—β'. Τοῦ αὐτοῦ "Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς."—γ'. Τοῦ αὐτοῦ "Λόγος κατὰ αἰρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου."—δ'. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.—ε'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.—ς'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Βαῖτα.—ζ'. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὰ Βαῖτα.—η'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Τῇ ἀγίᾳ μεγάλῃ Δευτέρᾳ.—θ'. Τοῦ αὐτοῦ Τῇ ἀγίᾳ Δευτέρᾳ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.—ι'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. Ἄρχ. Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων.—ια'. Τοῦ αὐτοῦ "Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ ἐκ τῆς ἑρμηνείας εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον εἰς τὸ ῥητὸν "Ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου."—ιβ'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰς δέκα παρθένους καὶ περὶ μετανοίας.—ιγ'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. Ἄρχ. Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα.—ιδ'. Τοῦ αὐτοῦ "Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ."—ιε'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ. Ἄρχ. Πανταχοῦ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων.—ις'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐπὶ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα." Ἄρχ. Μιμηταὶ μου γίνεσθε φησὶν ὁ Παῦλος.—ιζ'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.—ιη'. Τοῦ αὐτοῦ "Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἑρμηνείας εἰς τὸ ῥητὸν Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος."—ιθ'. Τοῦ αὐτοῦ "Εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστὴν καὶ τὰ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας."—κ'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς τὸ ῥητὸν Τῇ δὲ ἐπαύριον ἦτις ἐστὶν μετὰ τὴν Παρασκευῆν."—κα'. Γρηγορίου Ἀντιοχείας Εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Κυρίου.—κβ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου "Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα."—κγ'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.—κδ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἄρχ. Πάσχα ἡ σήμερον ἡμέρα.—κε'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἄρχ. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγάλλεται.—κς'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἄρχ. Λαμπρὰ καὶ περιχαρῆς.—κζ'. Τοῦ αὐτοῦ "Κατὰ μέσης

λεχθεὶς τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.” Ἀρχ. Ἀπεθέμεθα τῆς νηστείας τὸ φορτίον.—κθ’. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ μεθύοντων.—κθ’. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας.—λ’. Τοῦ αὐτοῦ “Ὁμιλία β’ λεχθεῖσα περὶ τῶν ποιούντων τὸ πρῶτον Πάσχα.”—λα’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον.—λβ’. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ.—λγ’. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.—λδ’. Βασιλείου Σαλευκέας Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.—λε’. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.—λς’. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου Λόγος εἰς τὸν παράλυτον.” Ἀρχ. Καθὰ περ ἐν τοῖς μετὰ τοῦ χρυσοῦ. —λζ’. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου Μετὰ ταῦτα εὕρσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς.”—λη’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Παράλυτον καὶ εἰς τὸ Ὁ πατήρ μου ἐργάζεται.—λθ’. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.” Ἀρχ. Ἡ δὲ δὲ τῆς ἐορτῆς μεσοπένης.—μ’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Σαμαρείτην καὶ τί ἐρμηνεύεται ὁ Μεσίας.—μα’. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου εἰς τὴν Σαμαρείτην καὶ εἰς τὸ ῥητὸν Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς.”—μβ’. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος ἕτερος εἰς τὴν Σαμαρείτην.”—μγ’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν. Ἀρχ. Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς.—μδ’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν. Ἀρχ. Τὰς γραφὰς οὐχ ἀπλῶς.—με’. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν λεγομένην τῶν ἐπιχωρίων τῶν Καππαδοκῶν.—μς’. “Λέοντος ἐν Χριστῷ αἰωνίῳ βασιλεὶ Βασιλέως Λόγος ὅτι φέρων τὴν τοῦ πλάσματος καταλλαγὴν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ μετὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν πρόσλημματος τοῖς πατρικοῖς ἐνεθροίσθη κόλπους.”—μζ’. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.—μη’. “Τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου ἐν οἷς καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως.” Ἀρχ. Ἐννεακαίδεκάτῃ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.—μθ’. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.—ν’. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.—να’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.—νβ’. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας καὶ περὶ κατανύξεως καὶ ἐλεημοσύνης.

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς.

2. Σειρὰ ἐρμηνείας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.

Σφύζονται αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ κώδικος (ἀκεφ. κολοβ.) ὀκτὼ μόνον φύλλα (ΙΧ), περιέχοντα ἑδάφ. οθ’—ζε’ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου (Κεφ. β’ 16—γ’ 9). Τὸ κείμενον τοῦ οθ’ ἑδάφ. “Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου” λείπει, ἀκεφάλου ὄντος τοῦ κώδικος· σφύζεται δὲ μόνον μέρος τῆς ἐρμηνείας, ἔχον ὡδε· οθ’ Ἀμμωνίου. Πατέρα ἴδιον καλεῖ ὁ Χριστὸς τὸν Θεὸν ὡς αὐτὸς μόνος ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχων. Τοῦ αὐτοῦ Οἶκος μὲν ἐστὶν ἐμπορίου ὁ τοῦ Θεοῦ οἶκος ἀλλ’ οὐ τῶν σαρκικῶν τούτων καὶ εἰς κοιλίαν χωροῦντων ἀλλὰ τῶν τιμίων καὶ καλῶν μαργαριτῶν οἵτινες κοσμοῦσι τὸ τῆς ψυχῆς πρόσωπον· οἱτοὶ δὲ εἰσὶν ἡ καθαρὰ πίστις καὶ αἱ λυπαὶ ἀρεταί. Μετὰ δὲ ταῦτα κείμενον π’. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με, εἰς δὲ ἐρμηνεία π’ Κυρίλλου. Ἐρανίζονται κατα βραχὺ τὸ ἐν γνώσει τέλειον οἱ μαθηταὶ καὶ ταῖς τῶν πραγμάτων ἐκβάσειν τὰ γε-

γραμμένα συμβάλλοντες πολλὴν ἤδη δεικνύουσιν τὴν ἐπὶ τὸ μείζον ἐπίδοσιν... (Κείμενον) ζε’. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ’ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. (Ἐρμηνεία). ζε’... Τοῦ ἁγίου Ἀμμωνίου. Τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀκούει... τὴν φωνὴν διὰ τῶν προφητῶν...

Εἰσὶ δ’ οἱ ἐρυθρᾷ βαφῇ ἐπιγεγραμμένοι ἐκάστοτε ἐρμηνευταὶ Ἀμμωνίος, Κύριλλος, Ἰωάννης, Εὐσέβιος Καισαρείας, Ὀριγῆνης, Σεβήρος Ἀλεξανδρείας, Θεόδωρος, Ἀπολλινάριος.

Τὸ μὲν κείμενον εὐρηταὶ γεγραμμένον ἐν τῷ μέσῳ διὰ γραμμάτων τοῦ μεγαλογραμμάτου ῥυθμοῦ, φερόντων τόνους, ἢ δ’ ἐρμηνεία διὰ γραμμάτων τῆς μικρᾶς γραφῆς περὶ αὐτὸ.

3606. 72. Περγ. φύλλ. Χ. σελ. 2.

1. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τὴν ἑξαήμερον θ’.

2. “Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπόλυπα τοῦ ν’ ψαλμοῦ.”

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Σεραφεῖμ (κολ.). Εἰς τὸν κώδικα τούτον προσέθηκα φύλλα τινὰ, ἀνήκοντα μὲν εἰς αὐτὸν, ἐσκεδασμένα δὲ πρότερον ἢ ἀποκεκομμένα.

Ὁ κώδιξ τῆς μικρᾶς γραφῆς.

3607. 73. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ις’ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι.

3608. 74. Περγ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἐορτὰς Ἰανουαρίου.

Τὸ ὅλον κβ’. α’. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Διήγησις περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων Βασιλείου τοῦ μεγάλου.—κβ’. Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ ὑπογραφαὶ τινες μετὰ τῆς λέξεως μαρτυρῶ καίπερ οὐδενὸς ἐγγράφου προτασσομένου. Μεταξὺ τούτων καὶ Ἀρχων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Μανουὴλ ἱερεὺς ὁ Μοσχολλέων.

3609. 75. Περγ. φύλλ. XIV.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν τῇ ψα διαίρεσει καὶ ὀδηγίαι περὶ τῆς ἀναγνώσεως κατὰ διαφόρους ἐορτὰς καὶ Κυριακάς.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος. Ἔτους 5, ὡπεί’ ἰνδ. ιε’ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ δ’ (=1377).

Ἐν ἀρχῇ (Χαρτ. XVII) “Δήλωσις ἀκριβῆς τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένων ἀποστόλων.”

3610. 76. Περγ. φύλλ. XII. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Νοεμβρίου.

Τὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

3611. 77. Περγ. φύλλ. XII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν.

Ἀρχονται ἀπὸ τῆς 5’ (ἀκεφ.). Ἡ ζ’ “Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς ἑξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων.”

3612. 78. Περγ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

“Βιβλίον Εὐεργετινὸν τὸ τρίτον.”

Διήρηται εἰς ὑποθέσεις μθ'. α'. “Ὅτι δεῖ ἐξ ὑπονοιῶν μὴ κατακρίνειν τινὰ ἢ ὅλως πιστεύειν ταῖς ὑπονοίαις ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.”—...μθ'. “Ὅτι δεῖ τῶν μὴ διαφερόντων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλλοτρίων ὡς ὀλεθρίων ἀπέχεσθαι.”

Ἐν τέλει

Βιβλος μὲν αὕτη τῆς μονῆς τῆς Πανέγγνου, γραφεὺς δὲ ταύτης Γεώργιος τίς ξένος· οὐ πλὴν ὅλως γε, τὸ πλεον δὲ τῆς ὄλης. Ἀγῶν δὲ πάλιν συνδρομὴ καὶ ἐξοδος τοῦ Καλλιπικίου καὶ φιλοχρήστου, φίλος.

Ἐν ἔτει 50κθ' ἰνδ. δ' (=1321).

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

3613. 79. Περγ. 4. XIV. σελ. 2.

“Ἱστορία ψυχοφελῆς

ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεῖσα ἀπὸ τῆς ἀραβικῆς γλώττης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐν ἧ ὁ βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰώασαφ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων.”

Τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νεωτέρων (Χαρτ. XVII).

*3614. 80. Περγ. 4. XIV.

Τετραευάγγελον.

Προτάσσονται α'. Ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῶ, ἐντὸς κοσμημάτων σχήματος σταυροειδοῦς.—β'. Οἱ κανόνες τῶν εὐαγγελίων, ἐντὸς ἀπλῶν τετραγώνων.—γ'. “Στίχοι ἱρῶικοι ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δ' εὐαγγελιστάς.”—δ'. “Συναξάριον περιέχον τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων εὐαγγελίων.”—ε'. “Ἐπιτόμημα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.” Ἀρχ. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ γεγονότα καὶ γραφέντα θαύματα ἐν τῇ Κοιμῆσει.—ς'. “Ἐρμηνεῖαι λέξεων ἑβραϊκῶν τῶν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ ἐμφερομένων.” Ἀρχ. Ἀμιναδάβ λαοῦ μου ἐκουσίου λαός. Ἀβιά Πατρός μου κύριος. Ἀσά χαιρών. Τέλ. Ὁβηδ δουλεύων. Ὡσαννά σώσον δὴ ἡ ἔρχων Κύριε.—ζ'. “Ἐπιτόμημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστήν.” Ἀρχ. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστὴς πατρίδα μὲν ἔσχεν τὴν Γαλιλαίαν. Τῶν τριῶν τελευταίων φύλλων ἡ τάξις συγκεχυμένη.—η'. “Τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.”—θ'. “Ἐπιτομὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.”

Τὸ κείμενον τῶν εὐαγγελίων γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, περὶ αὐτὸ δ' ἐν τῇ ᾧ εὐρηται ἔρμηνεα. Καὶ ἡ μὲν ἔρμηνεα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἀρχ. Εὐαγγέλιόν ἐστι λόγος περιέχων ἀγαθῶν ἀγγελίαν πραγμάτων κατὰ τὸ εὐλογον διὰ τὸ ὠφελεῖν εὐφραίνων τὸν ἀκούοντα ἐπ' ἂν παραδέξεται τὸ ἀπαγγελλόμενον ἢ λόγος περιέχων ἀγαθῶν παρουσίαν. Κατὰ Ματθαῖον δὲ ἐπιγέγραπται ἐπειδὴ Ματθαῖος ὁ τελώνης εἰς ὧν τῶν ἰβ' τοῦτο συνεγράψατο καὶ ἐξέδωκεν φωνῇ τῇ Ἑβραϊδί. Ἡ δ' εἰς τὸν Μάρκον ἔρμηνεα ἀρχ. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ πνεύματος τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο. Τέλ. Εἰ γὰρ πάντα παρεδέξατο εὐκαταφρονητότερα ἂν ἦν καὶ τὰ τέσσαρα ἂ προέκρινεν· νῦν δὲ τῶν πολλῶν ἀποδοκιμασθέντων τοῖς τέσσαρσιν ὡσπερ στοιχείοις εὐχρήστοις ἀρδομένη

καὶ πεινομένη εὐφραίνει καὶ αὔξει θάλλουσα. Ἡ δ' εἰς τὸν Λουκᾶν ἔρμηνεα ἀρχ. Τὸ ἐπεχείρησαν ἐνταῦθα λεληθυῖαν ἔχει κατηγορίαν τῶν χωρὶς χαρίσματος ἐλθόντων ἐπὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν εὐαγγελίων. Ματθαῖος γὰρ οὐκ ἐπεχείρησεν, ἀλλ' ἔγραψεν ἐξ ἁγίου πνεύματος κινούμενος ὁμοίως καὶ ὁ Μάρκος καὶ ὁ Ἰωάννης. Τέλ. καὶ ἔστιν ὁ αὐτὸς ἀεὶ σὺν τῇ ἀκηράτῳ σαρκὶ ἅμα πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως δν ἐκδεχόμεθα ἐλεύσασθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐπὶ τῷ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ἡ δ' εἰς τὸν Ἰωάννην ἔρμηνεα ἀρχ. Ὅρα ὅσον δύναται τοῦ ἐν ἀρχῇ τὸ ἦν· εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἦν πότε οὐκ ἦν; δια τοῦτο δὲ φησὶν ὁ λόγος καὶ οὐχ ὁ υἱός. Τέλ. εἰ δὲ ὅσα δύναται ποιῆσαι ὡς Θεὸς ἢ καὶ ὅσα ἐποίησε δημιουργήσας θαυμαστά ἔργα καὶ παράδοξα ἐὰν ἐγράφη καθ' ἐν οὐδὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο διάχωρον καὶ περίμετρον τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ κόσμος ἡδυνήθη χωρῆσαι τὰ περὶ τούτων γραφόμενα βιβλία ἀμήν.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.

3615. 81. Περγ. 8 μέγ. XIII.

Παρακλητικὴ (ἀκέφαλος).

3616. 82. Περγ. 8 μέγ. XII. σελ. 2.

Ἀναγνώσματα προφητῶν (κολοβ.).

3617. 83. Περγ. 8 μέγ. XII.

Ι. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Ἰουνίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος διὰ χειρὸς Ἀρσενίου μοναχοῦ τοῦ ἐπίκλην Σπαστρικὸν μηνὶ Ἰουλίῳ κς' ἰνδ. ιε' ἡμέρα Δευτέρᾳ ἐπὶ βασιλείᾳ Ἰωάννου τοῦ πορφυρογεννήτου καὶ Κομνηνοῦ πατριάρχου τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος τοῦ Στουπή... (=1137).

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Ἐπιστολὴ

πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένη μοναχοὺς εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου.”

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 (κολοβ.) ἀνήκει εἰς συμπεπηγμένον μέρος ἄλλου κώδικος (Περγ. XII. σελ. 2).

3618. 84. Περγ. 8 μέγ. XIII.

Μηνιαῖον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Μετά τινων τροπαρίων σεσημασμένων.

3619. 85. Περγ. 8 μέγ. XII.

Ἀναγνώσματα τῶν εὐαγγελίων κατὰ μῆνας (ἀκέφ.).

Ἐν τέλει Χριστέ μου σώσον Μιχαὴλ ἐλαχίστην ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας τῷ Πόθῳ κτησαμένῳ τῇνδε τὴν ἱερὰν βίβλον ὀρμωμένῳ πόλεως εὐκλεοῦς Καρίας· εὐχεσθε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ πάντες οἱ τοῦτο ὑπὸ χεῖρα λαμβάνοντες.

3620. 86. Περγ. 8 μέγ. XI.

Ψαλτήριον.

Προτάσσονται α'. “Ἐπιτομὴ Εὐσεβίου.” Ἀρχ. Τῆς

βιβλίου τῶν Ψαλμῶν ἤδε ἂν εἶη ἡ διαίρεσις.—β'. 'Ανεπίγραφον. "Αρχ. Ἰστέον ὡς ἡ καθόλου τῶν Ψαλμῶν ὑπόθεσις εἰς ταῦτα διήρηται τὰ μέρη, εἰς τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ δογματικόν.—γ'. 'Ανεπίγραφον περὶ τῶν διαφόρων ἐκδόσεων τῶν Ψαλμῶν. "Αρχ. Ἡ τῶν οβ' οὔτοι Ἑβραῖοι ὄντες ἐξελέγησαν ἀπὸ ἐκάστης φυλῆς ἐξ ἧς ἡρμήνευσαν τὴν θείαν Γραφήν.—δ'. "Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ψαλμῶν ἐρμηνεῖα τινῶν κατ' ἐπιτομήν." "Αρχ. **Εὐσεβίου** Ἐκατὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν οἱ Ψαλμοί.—ε'. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ **ἀγίου Μαξίμου** Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥηθὲν Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν.—5'. "Τοῦ ἀγίου **Ἀθανασίου** πατριάρχου **Ἀλεξανδρείας** Ἐπιτομὴ εἰς τοὺς 97 Ψαλμοὺς." "Αρχ. Εἰσὶ μὲν οὖν ἵνα τοῦτο πρῶτον τις τῆς βίβλου παρατηρήσῃται οἱ μὲν διηγηματικοὶ λεγόμενοι.

Τὸ μὲν κείμενον τοῦ Ψαλτηρίου γέγραπται ἐν τῷ μέσῳ, ἐν δὲ τῇ φφ φέρεται περὶ αὐτὸ ἐρμηνεῖα κατὰ παραγράφους. Ἡ ἐρμηνεῖα ἀρχ. Μακάριος ὄνομα τῆς κατ' ἀρετὴν πολιτείας ὑπάρχει καρπός· ὡς περ γὰρ ἕκαστον τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτηδευμάτων εἰς τι τέλος ἀφορᾷ οἷον ἡ στρατιωτικὴ εἰς τρόπαια καὶ ἡ ἱατρικὴ εἰς ὑγείαν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιστήμη καρπὸν ἔχει καὶ τέλος τὸν θεῖον μακαρισμὸν. Μηδεὶς δὲ τοῦ μακαρισμοῦ τούτου ἐστερησθαι τὰς γυναῖκας νομιζέτω· συμπεριλαμβάνει γὰρ τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναῖκας κατὰ τὸ εἶναι τὸν ἄνδρα κεφαλὴν τῆς γυναικός.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη μνηὶ Ἰανουαρίου ἰνδ. ε' ἔτους 5 φμε' (=1037). Ἐν τινι δὲ τῶν τελευταίων φύλλων, μέιναντι ἀγράφῳ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους· Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔκτη ἡμέρα πρῶτη ἰνδ. ιε' τοῦ 5 ψπ^δ ἔτους ἐγενόμην ἀρχιερεὺς Σμύρνης. Προσέτι δέ· Ἐγεννήθη ὁ ἐγγονός μου Θεόδωρος ὁ Ξιφιλίνος μνηὶ Σεπτεμβρίῳ ἡμέρα ἔκτη ἰνδ. δευτέρῳ τοῦ 5 ψπ' δευτέρου ἔτους.

3621. 87. Περγ. 8. XIII.

"Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **ἁββᾶ Ἰσαὰκ** τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὲ Ἀλόγοι ἀσκητικοὶ γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ· ἐρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁπίων πατέρων ἡμῶν τοῦ **ἁββᾶ Ἀβραμίου** καὶ τοῦ **ἁββᾶ Πατρικίου** τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Σάβα**."

Φύλλα τινὰ ἐν τῷ μέσῳ ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ χαρτῶν.

3622. 88. Περγ. 8. XIII.

Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.—β'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—γ'. Περὶ θείων ὀνομάτων.—δ'. Περὶ μυστικῆς θεολογίας.—ε'. Ἐπιστολαί.

3623. 89. Περγ. 8. XII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

α'. Κατηχήσεις ἀπὸ τῆς ι' (ἀκεφ.).—β'. "Στιχολογία." "Αρχ. Ναυκρατίου μεγάλου γλυκερὸς πόνος ὄν ποτ' ἐκεῖνος.—γ'. "Ἰαμβος." "Αρχ. Ἄλλ' ὦ Θεοῦ δῶρημα πᾶσιν ἐν βίῳ.—δ'. "Ἰαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις." (Εἰς λείψανα τῶν ἀγ. μαρτύρων, Εἰς τὴν κέλλαν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, Εἰς ἀποτασσομένους, Εἰς ἡγούμενον, Εἰς ὑποτακτικόν, Εἰς τὸν τὰ δευτέρα φέροντα, Εἰς τὸν οἰκονόμον). Κολοβ.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. γ' καὶ δ' "Ἐπίγραμμα εἰς τὸν δῖον πατέρα ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴν Θεόδωρον ἡγούμενον τοῦ Στουδίου." "Αρχ. Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὄσιος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν ὁ Χριστοῦ θεράπων καὶ ὁμολογητῆς Θεόδωρος.

3624. 90. Περγ. 16. XIII. (φ. 251).

Ι (φ. 1 α). "Ἐκ τῶν τοῦ **Ἡροδότου Μουσέων** Ἐκλογή.

α' (φ. 1 α). Ὁ δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προτσχοντο, ἐλεξέ σφι λόγον—ὅτι δὴ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου δεσηθέντος ἀπίστασθαι σφέας ἀπὸ Κροίσου οὐκ ἐπέειθοντο (Ἡροδ. Ι. 141).—β' (φ. 1 α). Νίτρωβις Βαβυλῶνος βασιλεία τοιαυτὰ ἐμνηχανήσατο—εἰ μὴ ἀπληστός τε χρημάτων ἕας καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν, θήκας νεκρῶν ἀνέφγας (Ι. 187).—γ' (φ. 2 α). Ἀμείβεταί οἱ δὴ οὖν ὁ Ἰστάσπης τοῖς δεῖ ὦ βασιλεῦ· μὴ εἶη ἀνὴρ Πέρσης γεγωνὸς ὅστις τοι ἐπιβουλεύσει· εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα (Ι. 210).—δ' (φ. 2 α). Ἄπληστον αἵματος Κύρε· μὴ δὲν ἐπαρθῆς—καὶ ἀπληστον ἐόντα αἵματος κορέσω (Ι. 212).—ε' (φ. 2 α). Ἀσκὸν ἐμπλήσασα ἀνθρωπηνίου Τόμυρις ἐδίξετο—σὺ μὲν ἐμέ ζῶσαν σε καὶ νικῶσαν μάχῃ ἀπόλεσας (Ι. 214).—ς' (φ. 2 β). Ψαμμίτιχος ὡς οὐκ ἠδύνατο πυρθανόμενος πόρον οὐδένα τούτων ἀνευρεῖν—τοιούτω σταθμησάμενος πρήγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (ΙΙ. 2).—ζ' (φ. 3 α). Τοὺς δὴ ὦν Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας—ἔσεσθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας (ΙΙ. 30).—η' (φ. 3 β). Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῇσιν ὁδοῖσι· λέγοντες ὡς τὰ μὲν αἰσχροῦ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ, ἀναφανδόν (ΙΙ. 35).—θ' (φ. 3 β). Ἡρακλέα θελήσαντα πάντως ιδέσθαι τὸν Δία—ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τῷ γαλμα ποιέουσιν Αἰγύπτιοι (ΙΙ. 42).—ι' (φ. 4 α). Ἐν δὲ τῇσιν συνοουσίησι τοῖσιν εὐδαίμοσιν Αἰγυπτίων—πίνου τε καὶ τέρπου· ἔσει γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος (ΙΙ. 78).—ια' (φ. 4 α). Ὡς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολόμενοι, καταφανὲς τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποισι ποιήσωσιν, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, μεγάλαί εἰσι καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν· καὶ ταῦτα μὲν τῇ ἐμῇ δοκέει εἶρηται (ΙΙ. 120).—ιβ' (φ. 4 α). Τα μὲν δη πρῶτα κατάνοντο τὸν Ἄμασιν Αἰγύπτιοι—καὶ προμηθέεσθαι ἑαυτοῦ ἐκέλευσεν (ΙΙ. 172).—ιγ' (φ. 4 β). Τὸ μὲν ὄροριον μέχρις ὅτου πληθυσίως ἀγορῆς προθύμως ἐπρησε τὰ προσφερόμενα πρήγματα—τούτων δὲ ὡς ἀληθῶν ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήτια παρεχομένων, τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο (ΙΙ. 173).—ιδ' (φ. 5 β). Λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανὸς—ἐπέλ τε ἀνδρώθη καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν, ποιήσασθαι τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατείαν (ΙΙΙ. 2).—ιε' (φ. 6 α). Τούτων κατίσας σὺν ἄλλοισιν Αἰγυπτίοις—αὐτὸν δὲ ψαμμίτι (sic) ἀναστήσαντες ἤγον παρὰ Καμβύσην (ΙΙΙ. 14, 15).—ις' (φ. 7 β). Νῦν δὲ αὐτῷ τόξον δίδοντες τάδε ἔπεα λέγετε—τούτω γὰρ ἑαυτοὺς ὑπὲρ Περσέων ἡσοῦσθαι (ΙΙΙ. 21).—ιζ' (φ. 8 β). Ἐχει δὲ ὁ μόσχος οὗτος ὁ Ἄπις καλεόμενος σημεῖα τοιαῦτα—Αἰγυπτίων δὲ τὸν ἂν λάβωσιν ἑορτάζοντα κτείνειν (ΙΙΙ. 38).—ιη' (φ. 9 α). Τῶν δ' ἀδελφῶν τὴν νεωτέρην ἐπεσπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνειν—αὐτὸν ἐγώ γε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν, καλῶς βαλέειν

(III. 31—35).—ιθ' (φ. 11 β). 'Ο δὲ ἕτερος τῶν μάγων ἐπεὶ τε οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγίνετο—ὡσεὶ τὸ ἐγχειρίδιον· καὶ ἔτυχε κως τοῦ μάγου (III. 78).—κ' (φ. 11 β). Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου καὶ παραπλήσια ἄλλα ταύτη—ὁ δὲ ὅτι ἤπιος καὶ ἀγαθὰ σφι ἐμνηχανήσατο (III. 89).—κα' (φ. 12 α). 'Επεὶ τε δὲ ἐξέμαθεν ὡς οὐ συγκειμένοισιν εἶη ταῦτα πεποικῶς—καὶ οἱ ἀπήκε τοῦτον τὸν δὲ παραιτέτο καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἠσθεὶς αὐτῆ:~(III. 119).—κβ' (φ. 13 α). Μετὰ δὲ ταῦτα Σάμον βασιλεὺς αἰρέει Δαρείος, διὰ τοιήνδ' εἴ τινα αἰτίαν—ἀνευ τὸ φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος :· (III. 139—141).—κγ' (γ. 14 β). Μαιάνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου ἐμπλέει ἐς Λακεδαιμόνα—ἵνα μὴ ἀναπέσει ἡ αὐτὸν ἢ ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων καλὸν γενέσθαι (III. 148).—κδ' (φ. 15 α). Πυθόμενος δὲ ταῦτα Δαρείος ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς—τοῦτο εἶπε οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν (III. 151).—κε' (φ. 15 α). Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίῃ Περσέων ὑπερεβάλετο—Μεγαβύζου δὲ γίνεται Ζώπυρος· ὃς εἰς Ἀθήνας ἠντομόλησεν ἐκ Περσέων (III. 160).—κς' (φ. 15 β). Γινομένης δὲ μάχης πολλὰκις καὶ οὐ δυναμένον οὐδὲν ἔχειν πλέον τῶν Σκυθέων—καὶ ἐξελαθέντες αὐθις ὑπὸ Μήδων κατῆλλον τρόπῳ τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην (IV. 3).—κζ' (φ. 16 α). Πολλάκις δὲ τούτου γινομένου τέλος Δαρείος ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο—οὐκ ἀπονοστήσετε ἐπὶ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι (IV. 131—132).—κη' (φ. 16 β). Ἄνδρες Σκύθαι χρηστὰ ἤκετε φέροντες—ὑπὲρ τε ὑμέων αὐτέων τίσασθαι οὕτως, ὡς κείνους πρέπει (IV. 139).—κθ' (φ. 17 α). Δαρείος δὲ διὰ Θρηκίης πορευόμενος—τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι εἰ μὴ ἦσαν τυφλοὶ (IV. 143).—λ' (φ. 17 β). Τῆ δὲ νήσω ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα, ἡ ἐπωνυμίη ἐγένετο—ἐπ' οὐ Αἰγεῖδαι καλέονται φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ (IV. 149).—λα' (φ. 17 β). Ἡ δὲ μήτηρ Ἀρκεσιλάου τοῦ παιδὸς Βάτου Φερετίμη, ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου ἐφυγεν—ὁ Εὐέλθων ἐφη· τοιοῦτοις γυναῖκας δωρεῖσθαι· ἀλλ' οὐ στρατιῇ (IV. 162).—λβ' (φ. 18 α). 'Ο δὲ Ἀρυάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ἱππαρχός—αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπένεικας ὡς οἱ ἐπανιστάτο, ἀπέκτεινε: (IV. 166).—λγ' (φ. 18 β). Οὐμὴν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὐ τὴν ζῶν κατέληξεν· ὡς γὰρ τάχιστα ἐκ τῆς Διβύης τισαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπενόστησεν εἰς Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἔξεσεν· ὡς ἄρα ἀνθρώποισιν αἰ λῖαν ἰσχυραὶ τιμωραὶ πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται (IV. 205).—λδ' (φ. 18 β). Τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κρηναῖον ἐόν—ἐπίκλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλεῖται ἡλίου (IV. 181).—λε' (φ. 19 α). Τραυσοὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα—ὄσων κακῶν ἀπαλλαχθεὶς ἐστὶν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ (V. 4).—λς' (φ. 19 α). Ἡ μὲν νυν ὄψις τοῦ ἱππάρχου ἐνυπνίου ἦν ἦδε ἐν τῇ προτέρῃ· νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἐδόκεεν ὁ ἱππαρχὸς ἀνδρᾶ οἱ ἐπιστάντα μέγαν καὶ εὐεῖδᾶ, αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα· τλήθι λέον· ἀτλητα παθῶν· τετληθῆτι θυμῶ· οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει (V. 56).—λζ' (φ. 19 α). Οἱ μὲν νυν ἄλλοι ἡσυχίαν ἦγον· Κορίνθιος δὲ Σωκλῆς ἔλεξε τάδε—τοῦ, οὔτε ἀδικώτερόν ἐστι κατ' ἀνθρώπους οὔτε μαιφονώτερον (IV. 92, 1).—λη' (φ. 19 β). 'Ο τοῖνον Περιάνδρος, κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρὸς—ἐνταῦθα δὲ πᾶσαν κακότητα ἐξέφαινε ἐς τοὺς πολίτας (V. 92, 6—7).—

λθ' (φ. 20 β). Βασιλεῖ Δαρείω ὡς ἐξηγγέλησαν Σάρδεις ἀλοῦσαι ἐμπεπρήσθαι—δέσποτα· μέμνεο τῶν Ἀθηναίων: (V. 105).—μ' (φ. 20 β). Ἀρισταγόρης μὲν νυν Ἴωνίην ἀποστήσας, οὕτω τελευτᾶ—τοῦτο τὸ ὑπόδημα, ἔρραψας μὲν σὺ· ὑπεδέχαστο δὲ Ἀρισταγόρης (VI. 1).—μα' (φ. 21 α). Πρὸς ταύτην δὲ τὴν κατηγορίην Κλεομένης ὁ Ἀναξίνδρεω—ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῶ (VI. 50).—μβ' (φ. 21 β). Μετὰ δὲ τῆς βασιλείας τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρατος ἦρχεν αἰρεθεὶς ἀρχὴν—ἦεν ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία:~ (VI. 67).—μγ' (φ. 22 α). Ἐκβάντας τὲ ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους—ὀκόσον δέ μοι μέρος μετῆν, ὁ ὀδῶν μετέχει (VI. 107).—μδ' (φ. 22 α). Καὶ δήπου μάλιστα τῶν μνηστήρων ἠρέσκοντο οἱ ἀπ' Ἀθηναίων ἀπιγμένοι Κλεισθένης τῷ Σικυνῶος τούρανῳ· καὶ τούτων μᾶλλον Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο—καὶ οὕτω Ἀλκμαιωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνά τὴν Ἑλλάδα (VI. 128—131).—με' (φ. 23 β). Ἄρχ. Ἀποκτεῖνασι δὲ τοῖσιν Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδας τὲ καὶ γυναῖκας (VI. 139).—μς' (φ. 24 α). Τέλ. Μαρδόνιος μὲν τῶσαυτα ἐπιλεήνασταιν Ἐέρξῳ γνῶμην ἐπέπαυτο (VII. 10).—μζ' (φ. 24 β). Ἴσον ἐκείνῳ ὦ βασιλεῦ παρ' ἐμοὶ κέκριται—ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς, οὐ τοσοῦτον ἔδακε λύπη (VII. 16, 1).—μη' (φ. 25 α). Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας Πυθίας ἀνὴρ Λυδὸς ἐξείνισε τὴν βασιλέως στρατιῇ—οὐδενὶ γὰρ κω ἀνθρώπων συνέμιξα οἶος σὺ (VII. 27—29).—μθ' (φ. 25 β). Μαρδονίου τοῦ Γωβρύου, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τρέποντος τὴν Ἐέρξου γνῶμην· ἀποτρέποντος δὲ ἀπ' Αἰγύπτου· καὶ μηδεὺς τολμῶντος ἀντιπεῖν Ἀρτάβατος πατρὸς τοῦ Ἐέρξου, μόνος ἀντεῖπε—ταῦτα τὲ ἤκουσε· καὶ ἐδόκει τὸ δνεῖρον θερμοῖς σιδηροῖς, ἐκκαίειν μέλλον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς (VII. 10—18).—ν' (φ. 27 α). Ἡπείλησε πίτυος τρόπον ἐκτρίψειν, ὅτι πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκτμηθεῖσα βλαστὸν οὐδένα μεθίσιν, ἀλλὰ πανωλεθρία ἀπόλλυται (VI. 37).—να' (φ. 27 α). Καὶ δὲ ἐξευγμένον τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος χειμῶν μέγας—καὶ τῶν ἐπιστεώτων τῆ ζεῦξει τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποτεμείν τὰς κεφαλὰς:~ (VII. 34—35).—νβ' (φ. 27 β). Ἐνταῦθα λέγεται Ἐέρξῳ ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλησπόντον, ἀνδρᾶ εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον· ὦ Ζεῦ· τί δὲ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση· καὶ οὐνομα ἀντὶ Διὸς Ἐέρξην θέμενος ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι· ἀγων πάντας ἀνθρώπους· καὶ γὰρ ἀνευ τούτων· ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα (VII. 56).—νγ' (φ. 27 β). Ἐν Ἀβύδῳ προεπεπύνητο Ἐέρξῃ ἐπίτηδες ἐπὶ κολωνοῦ προεξέδρη λίθου λευκοῦ—καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιοῦσι τὸν βίον (VII. 44—46).—νδ' (φ. 28 α). Ἐνθα δὲ Μεγακρέοντος ἀνδρὸς Ἀβδηρίτῳ, ἔπος εὐεῖρημένον ἐγένετο—ἡ καταμείναντας, κάκιστα πάντων κατατριβῆναι (VII. 120).—νε' (φ. 28 β). Ἐν Ἀβήδῳ Ἐέρξῃς ἐὼν εἶδεν ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα σιταγωγὰ—τί δῆτα ἀδικέουσιν οὗτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες (VII. 147).—νς' (φ. 29 α). Γέλων μὲν δὲ ταῦτα προετινέτο—ὡσεὶ τὸ ἔαρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἶη (VII. 161—162).—νζ' (φ. 29 β). Λακεδαιμονίων καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων—ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ (VII. 226).—νη' (φ. 29 β). Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων Εὐρυτὸς τε καὶ Ἀριστόδημος—τὸν δὲ ἐμπεσόντα ἐς τὸν ὄμιλον διαφθαρῆναι (VII. 229).—νθ' (φ.

30 α). Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης Δημάρητε τέω τρώω —ἀλλὰ πάντα ἀνδρῶν στόλον ὁμοίως φοβεύμενος (vii. 234—235).—ξ' (φ. 30 β). Οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξην ἐς ὁδὸν ὀρέατο—τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς (viii. 25—26).—ξά' (φ. 30 β). Λέγοντος Θεμιστοκλέους, ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς Ἀδείμαντος ὁ Ἰκύντου εἶπεν—διέβαιναν ὡς Εὐρυβιάδην· λέγων μᾶλλον ἐπεστραμμένα (viii. 59—62).—ξβ' (φ. 31 α). Πρὸς δὲ καὶ τὸδε ὦ βασιλεῦ ἐς θυμὸν βαλέο, ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δοῦλοι φιλοῦσι γίνεσθαι· τοῖσι δὲ κακοῖσι, χρηστοί· σοὶ δὲ ἐόντι ἀρίστῳ ἀνδρῶν πάντων, κακοὶ δοῦλοι εἰσίν· οἱ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι. (viii. 68, 3).—ξγ' (φ. 31 β). Λέγεται γὰρ βασιλέα θηεύμενον μαθεῖν τὴν νέα ἐσβαλοῦσαν· καὶ δὴ τινα εἰπεῖν τῶν παρεόντων· Δέσποτα ὄρᾳς Ἀρτεμισίην ὡς εὐ ἀγωνίζεται, Ξέρξην δὲ εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα· οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι μοι γυναικες· αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες (viii. 88).—ξδ' (φ. 31 β). Πλέοντα δὲ τὸν βασιλέα, ἀνέμον μέγαν ἀπολαβὴν κυματίνην—ἀποταμῆν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (viii. 118).—ξε' (φ. 32 α). Ὁ δ' Ἑλλησπόντιος Μουριχίδης ἐς Σαλαμίνα ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλήν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου—κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ, τὰ τέκνα (ix. 4—5).—ξς' (φ. 32 β). Ἐχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον τῶν βαρβάρων Ἀτταγίνος ὁ Φρώνωνος—πολλὰ φρονέοντα, μηδενὸς κρατέειν (ix. 15).—ξζ' (φ. 33 β). Ὡς δὲ ἀπύκετο ὁ κήρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους—ψηφίζεσθαι ἔφη· μὴ φεύγειν τοὺς ξείνους λέγων τοὺς βαρβάρους· (ix. 55).—ξη' (φ. 34 α). Λέγεται δὲ καὶ τὰδε γενέσθαι· ὡς Ξέρξης φεύγων—ἦλθεν ἐς ἡμέας οὕτως διζυρὰν ἔχοντας ἀπαιρησόμενος· (ix. 82).—ξθ' (φ. 34 β). Ὡς δὲ πολλοὺς ἦν λισσόμενος ὁ ξείνος ὁ Σάμιος ἤρετο Λευτυχίδης, εἶπε κληδόνος εἴνεκεν θέλων πυθέσθαι· εἶτε καὶ κατὰ συντυχίην θεοῦ ποιεύντος· ὦ ξεῖνε Σάμιε· τί τοι τὸ ὄνομα· ὁ δὲ εἶπεν Ἠγησίστρατος· ὁ δὲ, ὑφαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον εἶ τινα λέγειν ὄρητο ὁ Ἠγησίστρατος, εἶπε δέκομαι τὸν οἰωνὸν τὸν Ἠγησίστρατος ὦ ξεῖνε Σάμιε + ~ (ix. 91).

2 (φ. 35 α). Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Βίων Ἐκλογή.

α' (φ. 35 α). “Φωκίωνος καὶ Κάτωνος” [Φωκίων]. Ἀρχ. “Ὅτι Φωκίωνα, ὅτε γελάσαντά τις ῥαδίως ὅτε κλαύσαντα εἶδε (Πλουτάρχου Φωκ. 4, 2). Τέλ. [“Ὅτι Φούδιππος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος· καὶ τὸ κῶνειον ὄρων τριβόμενον ἠγανάκτει—ἐπὶ τούτῳ, ὁ Φωκίων τινὰ τῶν φίλων καλέσας, ἀποδοῦναι τὸ κερμάτιον εἶπεν· εἰ μὴ δ' ἀποθανεῖν Ἀθήνησιν δωρεάν ἐστίν· (Φωκ. 36, 2—3).—β' (φ. 40 β). “Κάτων.” Ἀρχ. “Ὅτι οἱ εὐφυνεῖς ἀναμνηστικοί· μνήμονες δὲ οἱ μετὰ πόνου καὶ πραγματείας τὴν μάθησιν δεχόμενοι (Κάτ. 1, 3). Τέλ. Ἐν δὲ Ἰτύκῃ τῇ Λιβυκῇ ὡς τῶν ἀντιπολεμούντων Καίσαρ περιγέγονε—τὰ δ' ἔντερα σπαράξας καὶ τὸ τραῦμα ἐπαναρρήξας ἀπέθανεν (Κάτ. 70, 1—4).—γ' (φ. 45 α). “Δίωνος καὶ Βρούτου.” [Δίων]. Ἀρχ. “Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος, πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους χαλεπὸς ὦν, μόνην ἔφερε τὴν παρρησίαν Δίωνος—διὰ δὲ σέ, οὐδεὶς ἕτερος πιστευθήσεται (Δίων. 5, 3). Τέλ. Ἐοικασιν Ἀθηναῖοι φέρειν ἄνδρας ἀρετῇ ἀρίστους—μέλι καὶ κῶνειον ὠκυμωρῶτατον ἀναδίδωσιν· (Δίων. 58, 1).—

δ' (φ. 48 β). “Βρούτος.” Ἀρχ. “Ὅτι Βρούτος Ἰούνιος, ὁ τὸν Καίσαρα ἀποκτείνας Σερβιλίας μὲν υἱὸς τῆς Κάτωνος ἦν ἀδελφῆς. Κάτωνι δὲ κηδεστὴς ἐγένετο ἐπὶ Περκία τῇ θυγατρὶ. Τέλ. Ἐν Μεδιολάνοις τοῖς ἐντὸς Ἀλπεων Γαλατίας Βρούτου χαλκοῦς ἴστατο ἀνδριάς—καὶ τὸν ἀνδριάντα κατὰ χώραν μένειν ἐκέλευσεν· (Δίωνος καὶ Βρούτου σύγκρ. 5).—ε' (φ. 50 β). “Παύλου καὶ Τιμολέοντος.” [Παῦλος Αἰμίλιος]. Ἀρχ. “Ὅτι Παῦλος Αἰμίλιος (διώρθωται ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος Αἰμίλιος), Λευκίου Παύλου θυγατριδοῦς ἦν (Παῦλ. Αἰμ. 2, 2). Τέλ. Ἐφ' οἷς περιπαθῶς διατεθέντα τὸν δῆμον παρεμυθήσατο—ἐμφανέστερον παράδειγμα τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας· (Παῦλ. Αἰμ. 36, 2—9).—ς' (φ. 52 β). “Τιμολέων.” Ἀρχ. “Ὅτι ὁ Κορίνθιος Τιμολέων φιλάδελφος ἦν· καὶ ἔχων ἀδελφὸν Τιμοφάνην—οὐ πρότερον ἀπήλθε, πρὶν σῶσαι τὸν ἀδελφόν (Τιμ. 4, 1—2). Τέλ. “Ὅτι οἱ Ἕλληνες τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων περιέστερον σελίνους· καὶ τούτου παροιμία γέγονε τὸν ἐπισφαλῶς νοσοῦντα δεῖσθαι τοῦ σελίνου (Τιμ. 26, 1).—ζ' (φ. 55 β). “Σερτωρίου καὶ Εὐμένους.” [Σερτώριος]. Θαυμαστὸν μὲν ἴσως οὐκ ἔστιν ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ—πολλάκις ταῦτα γίνεσθαι διὰ τῶν αὐτῶν περαινούμενα ἀνάγκη (Σερτ. 1, 1). Τέλ. Τῶν δὲ Περπένηνα συναμοτῶν, οἱ μὲν, ὡς Πομπήιον ἀναχθέντες ἐφθάρησαν—μισούμενος καὶ πενόμενος κατεγήρασεν· (Σερτ. 27, 3).—η' (φ. 61 β). “Εὐμένης.” Ἀρχ. “Ὅτι ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ Εὐμένης πατὴρ ἦν ἀμαξεύοντος ἐν Χερρονήσῳ διὰ πηνίαν—ἐν οἷς εὐημερήσαντα τὸν Εὐμένην, ἀναληφθῆναι παρὰ Φιλίππου (Εὐμέν. 1, 1). Τέλ. Ὡς δ' ἔδοξε τεθνάναι τὸν Εὐμένην, τρισὶν ἡμέραις διαγαγὼν ἄσιτος ὡς μὴ δοθείσης αὐτῷ τροφῆς· οὕτω σφάττεται· καὶ αὐτὸς προδοθεὶς εἰς σφαγὴν ὑπὲρ ὧν ἠγωνίζετο+ (Εὐμέν. 19, 1).—θ' (φ. 69 α). “Φιλοποίμην καὶ Τίτος.” [Φιλοποίμην]. Ἀρχ. “Ὅτι Ῥωμαίων τις Φιλοποίμηνος ἐπαινωῦν, ἔσχαστον Ἑλλήνων προσεῖπεν· ὡς οὐδένα μέγαν μετὰ τούτου τῆς Ἑλλάδος ἐνεγκούσης· οὐδὲ αὐτῆς ἄξιον (Φιλ. 1, 7). Τέλ. Λέγεται δ' ἐν χλανυδίῳ κατακείμενος, ὡς εἶδε φῶς καὶ παρεστῶτα τὸν ἀνθρώπον—εὐ λέγεις εἶπεν, εἰ μὴ παντάπασιν κακῶς πεπράχαμεν· ἄλλο δὲ μὴδὲν εἰπὼν μὴδὲ φθεγγάμενος ἐξέπιεν (Φιλ. 20, 2—4).—ι' (φ. 70 β). “Τίτος.” Ἀρχ. “Ὅτι φιλοτιμώτατος Τίτος ὦν καὶ φιλοδοξώτατος, τοῖς δεομένοις εὐ παθεῖν μᾶλλον ἔχαιρεν—πρὸς δόξαν ἠγούμενος· (Τίτ. 1, 3). Τέλ. “Ὅτι ἐν Ἐφέσῳ συνέβαλε Σκηπίων ὁ Ἀφρικανὸς Ἀντίβα· ἔπειτα λόγου περὶ στρατηγῶν ἐμπροσθέντος—ἀλλὰ πρῶτον ἐποιούμην τῶν στρατηγῶν· (Τίτ. 21, 3).—ια' (φ. 74 β). “Πελοπίδα καὶ Μαρκελλου.” [Πελοπίδας]. Ἀρχ. Κάτων πρὸς τινὰς ἐπαινοῦντας ἀνθρώπον—τὸ μὴ πολλοῦ ἄξιον τὸ ζῆν νομίζειν (Πελοπ. 1, 1). Τέλ. Τραγῶδων δὲ ποτε θεώμενος Εὐριπίδου, Τρωάδας ὑποκρινόμενος, ᾗχετο—ἐπὶ τοῖς Ἐκάβης καὶ Ἀνδρομάχης κακοῖς ὀφθήσεται δακρῶν· (Πελοπ. 29, 4).—ιβ' (φ. 78 α). “Μάρκελλος.” Ἀρχ. “Ὅτι Μάρκελλος Κλαύδιος, αὐτόχειρ κατειργάσατο τὸν τῶν Γαλατῶν βασιλέα—ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πολέμου προτρεπομένοις· (Μαρκ. 7, 1—3). Τέλ. “Ὅτι ὁ Πέρσης Χρυσάντας διηρμένους κοπίδα· καὶ παῖσιν μέλλων πολέμιον, ὡς ὑπεσῆμαιεν ἡ σάλπιγγ ἀνακλητικὸν, ἀφείλ τὸν ἄνδρα μάλα πρῶτος καὶ κοσμικὸς ἀνεχώρησεν (Πελοπ. καὶ Μαρκ. σύγκρ. 3, 1).—ιγ' (φ. 82 α).

“Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος.” [Ἀλέξανδρος]. “Ἀρχ. Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐκ πατρὸς μὲν ἦν Ἡρακλείδης, ἀπὸ Καρανοῦ πρὸς μητρὸς δ’ Αἰακίδης ἀπὸ Νεοπτολέμου (Ἀλεξ. 2, 1). Τέλ. Ὅτι δευσοποιδὸν ἐγένετο τῷ Κασάνδρῳ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου διός—ἰλιγγιάσαντα πρὸς τὴν ὄψιν (Ἀλεξ. 74, 3).—ιδ’ (φ. 93 β). “Καίσαρ.” Ἀρχ. Ὅτι Καίσαρι τῆς πρὸς Σύλλαν ἀπεχθείας αἰτία ἦν ἡ πρὸς Μάριον οἰκειότης (Καίσαρ. 1, 1). Τέλ. [“Ο]τι πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς τελευτῆς Καίσαρος, λόγῳ ἐμπροσθέντος ὡς ποῖος εἶη τῶν θανάτων ἀριστος ἀπαντας προλαβὼν (ἢ λέξις προλαβὼν προστίθεται ἐν τῇ ᾠῃ) Καίσαρ ἐξεφώνησεν ἀπροσδόκητος (Καίσαρ. 83, 2). Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπονται ἐν συνεχείᾳ, ὑψημμένα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκ τῶν βίων Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος, τὰ ἐξῆς ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βίου Δημητρίου Ἀθηναίου Φιλιπποῦ γραμματοφόρου λαβόντες, ἐπιστολὴν ἐπιγεγραμμένην Ὀλυμπιάδι κομίζοντας, οὐκ ἔλυσαν· οὐδὲ ἀπέκάλυψαν ἀπόρρητον ἀνδρὸς ἀποδήμου πρὸς γυναῖκα φιλοφροσύνην: (Δημ. 22, 1). [“Ο]τι Στρατοκλῆς Σπαρτιάτης τοῖς αὐτοῦ πολίταις εὐαγγέλια θύειν κελεύσας ὡς νενικηκόσιν, ἐπεὶ τῆς ἥττης ἀληθῶς ἀγγελλομένης μετέπειτα ἠγανάκτουν, ἠρώτησε τὸν δῆμον, τί ἡδίκηται τρεῖς ἡμέρας δι’ αὐτὸν ἡδέως διαγεγονώς: (Δημ. 11, 3).—ιε’ (φ. 100 β). “Θησέως καὶ Ῥωμύλου.” [Θησεύς]. Ἀρχ. Ὅτι Θησέως τὸ πρὸς πατρὸς γένος εἰς Ἐρεχθέα καὶ τοὺς πρώτους αὐτόχθονας ἀνήκει· τῷ δὲ μητρῶς Πελοπίδης ἦν (Θησ. 3, 1). Τέλ. Ἐμπίπτων δὲ εἰς στάσεις ἐκ τῆς τοῦ Μενεσθέως δημαγωγίας· καὶ ἀπεγνώκως—ὡς δ’ ἐνιοι μετὰ δεῖπνον σφαλέντα φασίν (Θησ. 35, 5—8).—ισ’ (φ. 103 α). “Ῥωμύλος.” Ἀρχ. Περὶ τῆς Ῥώμης, οἱ μὲν, λέγουσι Πηλασγούς ἐπὶ πλείστα τῆς οἰκουμένης πλανηθέντας—οὕτως ὀνομάσαι τὴν πόλιν (Ῥωμ. 1, 2). Τέλ. Οἱ δὲ ἕτερά αὐτα λέγουσι περὶ τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος· οἱ δ’ ἀπὸ Ῥωμύλου κληθῆναι: (Ῥωμ. 2, 1—4).—ιζ’ (φ. 103 β). “Σόλωνος καὶ Ποπλικόλα.” [Σόλων]. Ἀρχ. Ὅτι ὁ τοῦ Σόλωνος πατὴρ Ἐξηκεστίδης· ἦν δὲ Λοκρίδης ἀνέκαθεν (Σόλ. 1, 2). Τέλ. Ἐπὶ τούτοις δὲ πολλῶν αὐτὸ νοθευόντων καὶ πυνθανομένων, τίνι πιστεύοντες οὕτως ἀπονοεῖται, τῷ γῆρα εἶπεν: (Σόλ. 31, 1).—ιη’ (φ. 106 α). “Ποπλικόλας.” Ἀρχ. Ὅτι μετὰ τὸν τῆς Λουκρητίας θάνατον καὶ τὴν τοῦ τυράννου Ταρκυνίου Σουπέρβου κατάλυσιν, πρῶτος ἠρέθη ὕπατος, Λεύκιος Βροῦτος, συνυπατεύοντα σχῶν Ταρκύνιον Κολλατίνον τὸν τῆς Λουκρητίας ἀνδρα (Ποπλ. 1, 3—5). Τέλ. Αἱ δὲ γυναῖκες ἰδία πρὸς αὐτὰς συμφρονήσασαι· διεπένθησαν, ἐν-αὐτὸν ὄλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ πένθος ἔντιμον καὶ ζηλωτὸν: (Ποπλ. 23, 4).—ιθ’ (φ. 107 β). “Θεμιστοκλέους καὶ Καμίλλου.” [Θεμιστοκλῆς]. Ἀρχ. Ὅτι Θεμιστοκλῆς πρὸς μητρὸς νόθος ἦν· Ἐρήσσα γὰρ ἦν ἐκείνη· οἱ δὲ, Καρίνην λέγουσι (Θεμ. 1, 1). Τέλ. Πόλλεις δ’ αὐτῷ τρεῖς οἱ πλείστοι μὲν δοθῆναι λέγουσι· Μαγνησίαν· Λάμψακον καὶ Μυοῦντα—Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχούνην (Θεμ. 29, 10).—κ’ (φ. 114 α). “Κάμιλλος.” Ἀρχ. Ὅτι ὁ Φρούριος Κάμιλλος δικτάτωρ πεντάκις ἠρέθη· ἐθριάμβευσε δὲ τετράκις· κτίστης δὲ τῆς Ῥώμης δευτέρος ἀνεγράφη· ὑπάτευσεν δὲ οὐδὲ ἅπαξ (Καμ. 1, 1). Τέλ. Ἐτελεύτησε δὲ Κάμιλλος λοιμῶδει νόσω σφόδρα γεγηρακώς—ὡς οὐδὲ οἱ σύμπαντες τῇ νόσῳ ταύτῃ κατ’ ἐκείνον τὸν χρόνον ἀποθανόντες: (Καμ. 43, 1, 2).—

κα’ (φ. 118 β). “Ἀριστείδου καὶ Κάτωνος.” [Ἀριστείδης]. Ἀρχ. Ὅτι Ἀριστείδῃ τῷ Λυσιμάχου Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἐν τοῖς πολιτικοῖς διάφορος ἦν (Ἀριστ. 1, 1, 2, 2). Τέλ. Ὅτι Μιλτιάδης, ἐδεσμεύθη· καὶ Θεμιστοκλῆς ἐφυγε· καὶ Περικλῆς ἐζημιώθη· καὶ ὁ Πάχης ἀπέκτεινεν αὐτὸν· ὡς ἠλίσκετο ἐπὶ τοῦ βήματος· καὶ Ἀριστείδης ἐξωρίσθη καὶ Κίμων: (Ἀριστ. 26, 5).—κβ’ (φ. 124 α). “Κάτων.” Ἀρχ. Ὅτι ἐπτακαίδεκα ἔτη γεγονὼς Κάτων στρατεύειν ἐκρίθη· περὶ δὲ Ἀννίβας χρόνον εὐτυχῶν ἐπέφλεγε τὴν Ἰταλίαν (Κάτ. 1, 10). Τέλ. Ὅτι Κάτων περὶ ὅτουδήποτε πράγματος ἀποφαινόμενος, προσεπιφωνεῖν εἴωθε· δοκεῖ μοι καὶ Καρχηδονίου μὴ εἶναι. Τούναντιον δὲ Σκιπίων ὁ Ναυσικᾶς αἰεὶ διετέλει λέγων· δοκεῖ μοι Καρχηδονίους εἶναι (Κάτ. 27, 2—3).—κγ’ (φ. 128 α). “Κίμωνος καὶ Λουκούλλου.” [Κίμων]. Ἀρχ. Κίμων Μιλτιάδου υἱὸς ἦν· μητρὸς δὲ Ἠγησιπύλης Θράττης τὸ γένος· θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως (Κίμ. 4, 1). Τέλ. Ὅτι τῆς ἀφ’ αὐτοῦ Κίμων ἐπ’ Αἴγυπτον στρατευόμενος καὶ Κύπρον τριακοσίαις ναυσὶ καὶ πολιορκῶν Κίτιον ἀπέθανεν· ὡς μὲν τινες λέγουσι νοσήσας· ὡς δ’ ἐνιοι τραυματισθεὶς (Κίμ. 28, 2—29, 1).—κδ’ (φ. 132 α). “Λούκουλλος.” Ἀρχ. Ὅτι Λούκουλλος ἐπὶ Σύλλα στρατεύειν ἤρξατο (Λουκ. 2, 1). Τέλ. (φ. 146 β). Πρὸ δὲ τῆς τελευτῆς λέγεται νοσήσαι τὴν διάνοιαν· καὶ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ τὴν οὐσίαν τὸν ἀδελφὸν διοικεῖν (Λουκ. 43, 1).—κε’ (φ. 146 β). “Περικλῆς καὶ Φάβιος Μάξιμος.” [Περικλῆς]. Ἀρχ. Ὅτι ξένους τινὰς πλουσίους ἰδὼν ὁ Καίσαρ ἐν τοῖς κόλποις κυνῶν τέκνα περιφέροντας καὶ πιθήκων, ἠρώτησεν εἰ παρ’ αὐτοῖς παιδία οὐ τίκτουσιν αἱ γυναῖκες (Περ. 1, 1). Τέλ. Ὅτι Περικλῆς Σαμίους πολιορκῶν εἰς ὀκτὼ μέρη διελθὼν τὸ πλεῆθος ἀπεκλήρωσε—λευκὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ λευκοῦ κυάμου προσαγορεύουσιν (Περ. 27, 2—3).—κς’ (φ. 149 α). “Φάβιος.” Ἀρχ. Ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμπλοκῆς Γαῖου Φλαμινίου καὶ Ἀννίβου περὶ τὸν Τερβίαν, σεισμὸν μέγιστον συνέβη γενέσθαι· ὑφ’ οὗ καὶ πόλεις ἀνετράπησαν καὶ βρύματα ποταμῶν ἐξ ἔδρας ἐξέστη· καὶ ὑπώρειαι περιεράγησαν· ἀλλὰ καίπερ οὕτω γενομένου βιαίου πάθους, οὐδεὶς το παράπαν ἤσθετο τῶν μαχομένων· καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Φλαμίνιος ἔργα τόλμης ἐπιδειξάμενος πέπτωκε· καὶ περὶ αὐτὸν οἱ κράτιστοι· τῶν δ’ ἄλλων τραπέντων, πεντάκις χίλιοι πρὸς μυρίους κατεκόπησαν· καὶ ἕτεροι τοσοῦτοι ἐάλωσαν· καὶ οὕτω Φάβιος Μάξιμος δικτάτωρ ἀποδειχθεὶς, τὸν πόλεμον ἐπετράπη: (Φαβ. 2—4, 1). Τέλ. (φ. 153 α). Ὅτι Ἐπαμεινώνδου τελευτήσαντος, οὐδὲν οἶκοι εὐρέθη, πλὴν ὀβελίσκου σιδηροῦ· δια τοῦτο δημοσίας ταφῆς παρὰ Θηβαίους ἔτυχεν (Φαβ. 27, 3).—κζ’ (φ. 153 α). “Δημητρίου καὶ Ἀντωνίου.” [Δημήτριος]. Ἀρχ. Ὅτι οἱ παλαιοὶ Σπαρτιάται, τοὺς εἰλωτας ἐν ταῖς ἑορταῖς, πολὺν ἀναγκάζοντες πίνειν ἄκρατον, εἰσῆγον εἰς τὰ συμπόσια· τοῖς νέοις οἶον ἐστὶ τὸ μεθύειν ἐπιδεικνύντες (Δημ. 1, 2). Τέλ. Ἐν δὲ Χερρονήσῳ τῇ συριακῇ φρουρούμενος καὶ νοσήσας ὑπὸ πλησμονῆς οἴνου ἀπέθανεν: (Δημ. 52, 2).—κη’ (φ. 161 α). [Ἀντώνιος]. Ἀρχ. Ὅτι Ἀντώνιος ὁ τοῦ Ἀντωνίου πατὴρ ὁ ἐπικληθεὶς Κρητικὸς, ἐλεύθερος καὶ μεταδοτικὸς ἦν (Ἀντ. 1, 1). Τέλ. Καὶ ποτε γάμους ἐστιαθεὶς Ἰππίου τοῦ μίμου—ἐμέσειε· τῶν φίλων τινὸς ὑποσχόμενος τὸ ἱμάτιον (Ἀντ.

9, 3).—κθ' (φ. 161 β). "Νικίου καὶ Κράσσου." [Νικίας]. "Ἀρχ. Τοῦ Νικίου εἰς Σικελίαν πεμπομένου, θεοπρόπου ἐπέμφθησαν εἰς Ἀμμωνος καὶ ἀνεῖλεν ὁ χρησμός μετακαλέσασθαι, τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κλαζομεναῖς ἰέρειαν ἥτις καὶ μεταπεμφθεῖσα οὐδὲν ἐφράσεν. Ἡσυχία δ' ἦν αὐτῇ ὄνομα (Νικ. 13, 1—5). Τέλ. "Ἦστερον μέντοι καὶ Κάλλιππος ὁ Ἀθηναῖος Δίωνα ἀποκτείνας Συρακουσίων ἐπ' ὀλίγον ἐκράτησεν (Νικ. 14, 5).—λ' (φ. 162 α). "Κράσσος." "Ἀρχ. "Ὅτι Κράσσος φιλόδοξος ἦν καὶ ἐπεικῆς καὶ τὸ τῆς Ῥώμης συμφέρον προτιμῶν οὐ στάσιμος ἦν ἀλλ' ἐν ὀλίγω τοῖς αὐτοῖς ἐχρήτο φίλοις καὶ ἐχθροῖς καὶ οὕτε φίλοις ἦν μόνιμος καὶ ἐδραῖος οὕτε ἐχθρὸς ἀνάτος (Κράσσ. 7, 8). Τέλ. (φ. 164 α). Φοβηθεὶς οὖν ὁ Κράσσος ἐχώρει πρὸς Σουρήναν καὶ τοσοῦτον εἶπε μεταστραφείς—οὐκ ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀπώλετο (Κράσσ. 30, 5).

Ἰδ. περὶ τῆς Ἐκλογῆς ταύτης ΣΗΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Πλουτάρχεια ἀπανθίσματα ἐν ἀγιορειτικῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου. Ἀθήνησι. 1888 (τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου. Ἀθήνησι 1888. σ. 315—337).

3 (φ. 164 β). Πλουτάρχου Ἀπανθίσματα σποράδην.

α'. Ἀντίπατρος σκώπτων Δημάδην τὸν ῥήτορα—στόμα καὶ κοιλία λείπεται: (Φωκ. 1, 1).—β'. Τοῦ Ἀντιπάτρου κελεύσαντος εἰρήνην Ἀθηναίους ἐσεσθαι—πλὴν τῶν καὶ σὲ ἀπειλούντων καὶ ἡμᾶς: (Φωκ. 27, 1—3).—γ'. Πόρκιος Κάτων ὁ τοῦ ἐν Ἰτύκῃ τῇ Λιβυκῇ τελευτήσαντος Κάτωνος υἱός, ῥάθυμὸς τις γεγωνὸς καὶ περὶ γυναικάς οὐκ ἀνεπίληπτος, ἐν Καππαδοκίᾳ ξένω τινὶ χρησάμενος Μαρφαδάτῃ—βασιλικὴν ψυχὴν ἔχων: (Κάτων. 78, 1).—δ'. Λεωνίδης ὁ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεὺς, ὡς παρήλθον οἱ Πέρσαι τὰς Πύλας, τὸν πόλεμον περιρρέοντα βλέπων καὶ δσον οὕτω τὸν κίνδυνον, ἀριστήσωμεν ἐφ' ἄνδρες Σπαρτιάται ἐνταῦθα ὅτι καθ' Ἄδου δειπνήσομεν: (Συναγ. ἱστορ. παραλλ. 4);—ε'. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐπαινούμενος ὅτι μελέτην αἰεὶ πεποιήτο τῶν πολεμικῶν, καὶ τίς ἂν, ἐφ' βασιλείᾳ ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας θανμάσειεν ἦν γὰρ πρεσβύτης ἤδη, οὐκ ἐπιδεικνύμενον ἀλλὰ μελετῶντα (Φίλοπ. 13, 6).—ς'. Ἀλέξανδρος πρὸς Ἄδαν ἦν ἐποίησατο μητέρα καὶ Κάριας βασίλισσαν πολλὰ πέμπουσαν αὐτῷ—μήτοι μοι τρυφερὸν ἢ περισσὸν ἢ μήτηρ συντέθεικεν: (Ἀλεξ. 22, 3).

4 (φ. 166 α). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Πολιτικῶν παραγγελμάτων Ἐκλογή.

α'. Ἰούλιος Δροῦσος ὁ δημαγωγός (4, 11).—β'. Ῥωμαίων δῆμος ὑπισχνουμένου τοῦ Κάρβωνος (4, 16).—γ'. "Ὅτι ἐν Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους ἀκολάστου γνώμη (4, 17).—δ'. Ἰφικράτης ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφῶντα (5, 5).—ε'. Ἐν Ἀθήναις ἀρχιτεκτόνων δύο ἐξεταζομένων (5, 7).—ς'. Πυθέας ἐσκώψεν ἐς τὸν Δημοσθένην τοὺς λόγους αὐτοῦ φάσκων ἐλλυχνίων δῆσειν (6, 1).—ζ'. Καὶ τις αἰτίαν ἔχων κλέπτειν (7, 4).—η'. Λέων ἠκέ ποτε τοῖς Ἀθηναίοις διαλεξόμενος (8, 5).—θ'. Πυθέας δὲ ὁ ῥήτωρ ὅτε πρὸς τὰς Ἀλεξάνδρου τιμὰς ἀντέλεγεν (8, 6).

5 (φ. 167 α). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ἀποφθεγμάτων βασιλέων καὶ στρατηγῶν Ἐκλογή.

Ξέρξου 3.—Ἀρταξέρξου 1, 4.—Κύρου τοῦ νεωτέρου.—Ἀρτα-

ξέρξου τοῦ Μνήμονος 2 (Ἀρταξέρξης δὲ ὁ τοῦτου ἀδελφὸς ἐν φύγῃ τινι).—Παρυσάτιδος.—Ὀρόντου.—Μέμνονος.—Ἀτέου.—Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου 1—8, 10, 13.—Διονυσίου τοῦ νεωτέρου 1, 2, 5.—Ἀρχελάου 1, 4, 5.—Φιλίππου 5—7, 9—14, 18, 19, 21—28, 31.—Ἀλεξάνδρου 1, 3, 5—8, 12, 15, 17, 19, 22, 23, 33, 34.—Πτολεμαίου τοῦ Λάγου.—Ἀντιγόνου 1—6, 8, 10—13, 15—17.—Δημητρίου 2.—Ἀντιγόνου τοῦ δευτέρου 1, 3—5.—Λυσιμάχου 1.—Ἀντιπάτρου 1.—Ἀντίχου τοῦ τρίτου 1, 2.—Εὐμένους.—Πύρρου 1, 2, 4, 5.—Θεμιστοκλέους 2, 7—10, 12—15.—Μυρωνίδου.—Ἀριστείδου 3, 4.—Περικλέους 3, 4.—Ἀλκιβιάδου 1—7.—Λαμάχου.—Ἰφικράτους 4, 3, 5, 6.—Τιμοθέου 1—3.—Χαβρίου 1, 2.—Ἡγησίππου.—Φωκίως 4, 17.—Πεισιστράτου 3.—Χαρίλλου 1.—Ἀρχιδάμου.—Βρασίδου 2, 3.—Ἄγιδος 1, 2, 4, 6.—Λυσάνδρου 1—4.—Ἀγησιλάου 1—3.—Ἄγιδος τοῦ νεωτέρου 2.—Παιδαρέτου.—Νικοστράτου.—Εὐδαιμονίδου.—Ἀντίχου.—Ἀνταλκίδου 1—3.—Ἐπαμῶνδου 3, 4, 6—8, 10, 11, 13—15, 17, 21.

6 (φ. 186 β). Πλουτάρχου Ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἀποφθεγμάτων Ἐκλογή.

Μανίου Κουρίου 2.—Γαίου Φαβρικίου 2, 4, 5.—Φαβίου Μαξίμου 1, 2 (οὗ ἐν τέλει παρεμβεβλημένον τὸ ἐξῆς χωρίον ἐκ τοῦ 1· τοῦτο δὲ εἰρήκει ὅτι διὰ τῶν τραχέων καὶ τῶν ὀρεινῶν ἐπηκολούθει αὐτῷ Μάξιμος), 3, 4, 7.—Σκιπίωνος τοῦ πρεσβυτέρου 2, 4, 8, 9.—Γναίου Δομπίου 1.—Ποπλίου Λικινίου.—Παύλου Αἰμιλίου 3, 4.—Σκιπίωνος τοῦ νεωτέρου 1—3, 8, 9, 11, 12, 17—23.—Γαίου Μαρίου 4—6.—Λευκούλλου 1, 2.—Γναίου Πομπηίου 10, 11, 13, 15.—Κικέρωνος 3—6, 9—11, 14, 19.—Γαίου Καίσαρος 1.—Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ 12.

7 (φ. 194 β). Πλουτάρχου Ἐκ τοῦ Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς Λόγ. β' Ἐκλογή.

[Δ]ιονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος ὡς φασὶ—ἀντιτερπόμενος (π. 1).—Ὁ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς Ἀνταίας—τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς φάτναις εἶχεν (π. 1).—Ὁ Ἀπελλῆς οὗτος θαυμαστῶς ἐγραψε—ὁ δὲ Ἀπελλοῦ ἀμίμητος (π. 2).

8 (φ. 197 β). "Διογένης Λαερτίου Ἐκ τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου."

"Ἀρχ. Θαλῆς δοκεῖ πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προεῖπειν· ἔπειτα δὲ πρῶτον αὐτὸν φασιν εἰπεῖν ἀθανάτους καὶ τοῦ τοῦ ἡλίου μεγέθους τὸ σεληναῖον ἐπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφύνατο, ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεστήσατο καὶ τὸν κόσμον ἐμψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη. Τοῦτον φασὶ καὶ τὰς πυραμίδας ἐκμετρηῆσαι παρατηρήσαντα ἐκ τῆς σκιᾶς ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθεις εἰσίν. Τέλ. Φίλιππος ἐρωτηθεὶς οὓς τινὰς μάλιστα φιλεῖ καὶ οὓς τινὰς μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας ἐφ' ἡμετέρας μάλιστα φιλεῖ καὶ τοὺς ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ. Θεανὼ ἢ πυθαγορικὴ φιλόσοφος ἐρωτηθεῖσα ποστὰ γυνὴ ἀπ' ἀνδρὸς καθαρεύει ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου εἶπε παραχρῆμα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλοτρίου οὐδέποτε.

Τὸ γεγραμμένον μέρος ἔχει ἐν τῷ κώδικι μήκος μὲν 0,105, πλάτος δὲ 0,07. Ἐκάστη δὲ τῶν σελίδων ἔχει στίχους 23—24.

†3625. 91.

Περγ. 16. XIII.

1. "Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ Περὶ μετανοίας πᾶσι πάντοτε προσηκούσης."

Λόγοι λβ', ὧν οἱ πλείστοι Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, ὀλίγοι δὲ Μάρκου τοῦ Αἰγυπτίου.

2. "Τοῦ δούλου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἐδεσσηνοῦ τοῦ ἡγιασμένου τοῦ ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ μεγάλου Σάβα ἀσκήσαντος Κεφάλαια ἑκατὸν ὧν ὁ νοῦς εἰληπταί ἐκ τῶν κεφαλαίων **Ἐυαγγελίου.**"

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ Σατανᾷ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τῷ Θεῷ συνεταξάμεθα.

3. "Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ Λόγος θαυμασιώτατος περὶ ἀπροσπαθείας καὶ ἀνεξικακίας."

"Ἀρχ. Ἀρχόμενος ὁ ἀββᾶς Ζωσιμᾶς καὶ ποιήσας πρῶτον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῷ στόματι ἔλεγεν οὕτως.

4. **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου (:) Κεφάλαια.**

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἔγραψάς μοι ποθεινότατέ μου ἀδελφεῖ ἵνα κανόνα σοι παραδῶ ἀσκητικὸν τί σοι γράψω οὐκ οἶδα.

Ἡ ἐπιγραφή δυσανάγνωστος ἄτε συμπύπτουσα πρὸς γράμματα τῆς ἀρχαιότερας παλιμψήστου γραφῆς, περὶ ἧς κατωτέρω.

Αἱ μεμβράναι τοῦ κώδικος ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ τρίτῳ εἰσι παλιμψήστοι (4 ἡ μέγ. 8, X. σελ. 2). Περιεῖχε δ' ὁ ἀρχαῖος κώδιξ, ὡς ἀναγνωρίζεται ἐκ τῶν ἀναγνωσκομένων λέξεων, συγγραφὴν ἐκκλησιαστικὴν διηρημένην εἰς τίτλους καὶ ἐδάφια καὶ γεγραμμένην, καθ' ἃ δοκεῖ, ἑνιαχοῦ, εἰ μὴ καὶ πανταχοῦ, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἐν ἐδαφίῳ τιμὴ φέροντι τὸν ἀριθμὸν κδ' ἀνέγνων τάδε...καὶ Μενανδριανοῖς μαθητευομένου (:) καὶ τὰ ὅμοια. Συμπύπτουσι δὲ ταῦτα πρὸς τὰ περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν Βασιλιδιανῶν (αἵρεσις κδ') ἐν τῇ Ἀνακεφαλαίῳ τοῦ Παναρίου τοῦ Ἐπιφανίου (ἐκδ. DINDORF Τόμ. Α' σ. 242). Ἄλλ' οὔτε ἡ Ἀνακεφαλαίωσις οὔτε τὸ Πανάριον εἰσι γεγραμμένα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ παλιμψήστου ἦν ἔργον ἄλλου συγγραφέως. Ἐπειδὴ δ' ἐν τινὶ τῶν φύλλων φέρεται ἡ ἐπιγραφή....

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ἔνθα ὅλος ἐξίτηλος ἡ πρώτη λέξις ἡ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως δηλοῦσα, οὐκ ἀπίθανος φαίνεται ἡ ἐπισταλείσά μοι γνώμη τοῦ μακαρίτου LIPSIVS, ὅτι ὑποκρύπτεται ἐνταῦθα ἡ συγγραφὴ τοῦ κατὰ τὸν VII αἰῶνα ζήσαντος **Σωφρονίου Ἱεροσολύμων**, ἧς σφάζεται μόνον λατινικὸν ἀπόσπασμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε· Sophronii Patriarchae Hierosolymitani de laboribus certaminibus et peregrinationibus SS. apostolorum Petri et Pauli (Bibliotheca Patrum ed. DE LA BIGNE. Ἐν Παρίσις, 1589. Tom. VII. col. 153 κ. ε.). Ἰδ. καὶ ΣΠΙΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ Περὶ τῶν παλιμψήστων κωδικῶν τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν. Ἀθήνησι. 1888 σ. 11 κ. ε. (Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκοντατηριδος τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου. Ἀθήνησι. 1888. σ. 305 κ. ε.)

3626. 92. Περγ. 16. XI.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ ιϛ' ἀναγνωσκόμενοι λόγοι.

3627. 93. Περγ. 16. XII.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).

3628. 94. Περγ. 16. XIV.
"Νεοφύτου πρεσβυτέρου

μοναχοῦ καὶ ἐγκλειστοῦ Ἑρμηνεία σὺν Θεῷ συνοπτικὴ περὶ τοῦ θείου Ψαλτῆρος Δαυὶδ." Ἀρχ. Ἀνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς

τῶν φώτων πνεύματι θείῳ ἐνηχοῦμενος ὁ θεῖος Δαυὶδ περὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προεφήτευσεν ἀτεχνῶς καὶ περὶ πλείστων ἐτέρων. Τέλ. Σδ δὲ τέκνον, ἱερομόναχε Ἡσαΐα, ὡς πρὸς τόνδε τὸν σκοπὸν ἡμᾶς παρὰθῆξας πρὸ πάντων καὶ πλείων πάντων ὀφείλεις καρπώσασθαι ταῦτα ὥστε καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν ἀναγινώσκεις σε ταῦτα καὶ τὴν ἐντεῦθεν θεοκαρπῖαν τρυγᾶν τε καὶ τρυφᾶν μετὰ πάντων τῶν ἐλομένων κατατρυφᾶν τὰς τοιαύτας ἐδωδάς. Καὶ ἔστωσαν εἰς σωτηρίαν πάντων ἡμῶν χάριτι Θεοῦ, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων εἰς αἶνον καὶ δόξαν τιμὴν καὶ προσκύνησιν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἐπὶ ἔτους ,5ωλ' ἰνδ. ε⁷⁵ (=1322).

3629. 95. Περγ. 16 μικρότ. XII.
Τροπάρια κανόνων

διαφόρων δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν. Μετὰ μουσικῶν σημειῶν.

*3630. 96. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Εἰλητᾶριον μήκους μ. 4,93, πλάτους 0,250, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,13. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος ἔτους ,5ω4 ἰνδ. ι' μηνὶ Ἰουλίῳ ιη' ἡμέρα ε' (=1382).

Ἐν ἀρχῇ κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνας τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐφθαρμένης.

3631. 97. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

Εἰλητᾶριον μήκους μ. 5,46, πλάτους 0,245, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.

3632. 98. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).

Εἰλητᾶριον μήκους μ. 3,00, πλάτους 0,295, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,18.

*3633. 99. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Εἰλητᾶριον μήκους μ. 4,80, πλάτους 0,275, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,14.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος ἔτους ,5ω4δ ἰνδ. θ' μηνὶ Ἀπριλλίῳ ι' (=1386).

Προτάσσεται Τάξις χειροτονίας. Ἐν ἀρχῇ εὐρίσκετό ποτε εἰκὼν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, νῦν διεξοσμένη.

3634. 100. Περγ. XIII.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Εἰλητᾶριον μήκους μ. 5,85, πλάτους 0,30, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,185.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φιλοθέου πόνος. Γέγραπται μόνον ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους. Τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματα εἰσιν ἐρυθρά.

*3635. 101. Περγ. XIV.
1. "Εὐχὴ τῆς γονυκλισίας τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς."

2. "Ακολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων."
Ειλητάριον μήκους μ. 7,37, πλάτους 0,26, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ ειλητάριου.
Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 ἐξεικονίζεται ἐν θυρεῷ προτομὴ ἁγίου σχεδὸν ἐξίτηλος. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 εἰκὼν ἐξίτηλος.
3636. 102. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ειλητάριον μήκους μ. 4,80, πλάτους 0,25, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,13.
3637. 103. Περγ. XV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ειλητάριον μήκους μ. 5,20, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,135.
Ἐν τέλει· Ματθαίου πόνος ἔτους ,5 λικς' ἰνδ. ιβ' (=1419).
3638. 104. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
Ειλητάριον μήκους μ. 3,80, πλάτους 0,26.
- *3639. 105. Περγ. XIII.
Εὐχαὶ διάφοροι.
Ειλητάριον μήκους μ. 7,07, πλάτους 0,23, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,95.
Πρὸ τῆς εὐχῆς "Ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ ἀποτιθεμένου τοῦ ἱερέως τὸν σάκον" κόσμημα ἐπίτιτλον, ἀνωθεν δ' αὐτοῦ ἐντὸς κουβουκλίου ἔχοντος τὴν στέγην πολυχρώμως ἐστιγμένην μικρὰ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἀρχικὰ γράμματα ἰδιόρρυθμα, σχηματιζόμενα διὰ συνθέσεων ζῶων.
3640. 106. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία (ἀκέφ.).
Ειλητάριον μήκους μ. 4,13, πλάτους 0,22, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,105.
3641. 107. Περγ. XIII.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ειλητάριον, ἀκέφαλον καὶ ἐφαρμένον, μήκους μ. 3,28, πλάτους 0,27, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
3642. 108. Περγ. XIV.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
Ειλητάριον μήκους 4,53, πλάτους 0,18, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,11.
Διατηρεῖται ἄριστα, ἔχον συνδεδεμένα πρὸς ἀλλήλα τὰ διάφορα τεμάχια τῶν μεμβρανῶν, ἐξ ὧν σύγκειται, διὰ διπλῆς λεπτῆς λωρίδος περγαμηνῆς.
3643. 109. Περγ. XII.
"Λειτουργία προηγιασμένη."
Ειλητάριον μήκους μ. 2,36, πλάτους 0,18, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,12.
- *3644. 110. Περγ. XII.
Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως (ἀκέφαλος).
Ειλητάριον μήκους μ. 2,90, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,08.
Γέγραπται ὅλον γράμμασι χρυσοῖς.
3645. 111. Περγ. XV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ειλητάριον μήκους μ. 2,80, πλάτους 0,20, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,14.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Κωνσταντίνου πόνος ἔτους ,5 λικα' ἰνδ. 5' μηνι Ἀπριλλίῳ (=1413).
3646. 112. Περγ. XIV.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Ειλητάριον μήκους μ. 3,60, πλάτους 0,17, πλάτους ἐν τῷ γεγραμμένῳ μέρει 0,09.
3647. 113. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIV. σελ. 2.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν.
Κολοβός.
3648. 114. Χαρτ. φύλλ. μέγ. XIII. (σ. 875).
Ἑρμηνεία εἰς τὸ Ψαλτήριον.
Ἀκέφαλος. Ἀρχ. ἀπὸ τοῦ ἱγ' Ψαλμοῦ (ἀκέφ.). Ἐγῆ-
γερατὰ δείκνυσσι δὲ ἐπὶ ...νη εὐχαρ. .. ὅτι ἐπὶ τῷ
ἀποστραφῆναι τὸν...ἐχθρὸν ἑαυτοῦ τὸν θάνατον εἶναι
φησὶ τὸν καὶ εἰς τὰ ὀπίσω ἀποστρεφόμενον...Ἐπειτα
κείμενον ἐκ τοῦ ἱγ' ψαλμοῦ Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται
ἀπὸ προσώπου σου. Ἡ εἰς αὐτὸ δ' ἑρμηνεία ἀρχ. Πρὸσωπον
ἀκούων μὴ δὲν σωματικὸν ὑποπτεύσης, ἀλλὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὁ ἰδ' ψαλμὸς ἀρχεται διὰ
τῆς ἐξῆς Ἑρμηνείας Ἐπειδὴ καὶ τοῖς τὴν Ἱεροσολίμ
οἰκοῦσι προεθέσπισε τὴν σωτηρίαν ὁ πρὸ τούτου ψαλ-
μὸς καὶ τοῖς ἤδη δορυαλώτοις γεγεννημένοις προηγέ-
ρευσε τὴν ἐπανάκλησιν. Τέλ. τῆς ὄλης ἑρμηνείας Ὁ δὲ
καὶ ξηραῖς αὐτοῦ λέξεσιν...σύνταγμα τοῦτο λήθης
φάρμακον...μα...εἰ δὲ καὶ ἄλλοις δὲ...Θεῷ χάρις παρ'
οὐ...ἀνθρώποις τὸ κατορθούμενον, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.
Ἡ ἑρμηνεία συνελέχθη ἀπὸ διαφόρων πατέρων, ὧν τὰ ὀνόματα
ἦσαν γεγραμμένα ἐν τῇ ᾠδῇ, ἥτις τὸ πλεῖστον ἐστὶ διαβεβρωμένη
περὶ τὰ ἐξω ὑπὸ τιλφῶν. Τὰ δὲ συνήθως σφῆζόμενα τῶν ὀνομάτων
εἰσὶ τὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγά-
λου, Γρηγορίου Νύσσης, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Θεοδώριτου
καὶ ἄλλων.
3649. 115. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
I. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν
Ἑξαήμερον.
Τὸ ὅλον εἰσὶ κδ'. Μεταξὺ δὲ τῆς β' καὶ ε' ὁ κῶδιξ ἐστὶν
ἐλλιπής.
2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν
Ματθαῖον.
Ὁμιλῆαι ἱγ'—λδ'.
Ἐν τέλει· Καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων Γαλακτίωνος ἐν τῇ

σεβασμία και βασιλική μονή του τιμίου ένδδξου προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστου 'Ιωάννου τῆ έπονομαζομένη του άγιου Διονυσίου, ἣς και κτῆμα τυγχάνει και οι άναγινώσκοντες αυτό εϋχεσθε υπέρ τῆς πολυμαρτήτου μου ψυχῆς, έν έτει αχϋδ' μηνι 'Ιουνίω ιδ' (=1654).

3650. 116. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια άγιών και Λόγοι πανηγυρικοί.

α'. Γρηγορίου Νύσσης Έγκώμιον εις τον πρωτομάρτυρα Στέφανον.—β'. Του αυτού "Εις τον βιον και τα θαύματα του έν άγίοις πατρδς ἡμών Γρηγορίου του θαυματουργου άρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας."—γ'. Μαρτύριον του μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος. δ'. Βίος και πολιτεία του όσιου 'Αμφιλοχίου 'Ικονίου.—ε'. Βίος και πολιτεία άγιου Γρηγορίου έπισκόπου 'Ακραγαντινων.—ς'. Μαρτύριον άγιας Αικατερίνης.—ζ'. Μαρτύριον άγ. Μερκουρίου.—η'. Μαρτύριον του άγιου και άρχιεπισκόπου 'Αλεξανδρείας Πέτρου.—θ'. Μαρτύριον άγιου Κλήμεντος 'Ρώμης.—ι'. Βίος και πολιτεία όσιου 'Αλυπιου.—ια'. Μαρτύριον άγιου 'Ιακώβου του Πέρσου.—ιβ'. Βίος και πολιτεία όσιου Στεφάνου του νέου.

'Εν τέλει (καταλογάδην)

"Ελαβε τέλος και ἡ παρούσα δέλτος, του Μεταφραστου τδ δεϋτερον βιβλιον μηνδς Νοεμβρίου τε τῆς ένδεκάτης, έν τῆ μονῆ τε του τιμίου Προδρόμου παρα τλήμονος όμου και ρακενδύτου

Γαλακτίωνος άρετῆς πάσης ξένου αχϋζ' (=1657).

Τδ υπ' άρ. α' γέγραπται κατα μίαν σελίδα υπδ χειρόδς νεωτέρας. 'Εν τέλει δ' αυτού: 1725 'Ιανουαρίου 14.

3651. 117. Χαρτ. φύλλ. XVI.

1. " 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου 'Υπόμνημα εις τον εϋαγγελιστήν Ματθαίον."

2. Του αυτού "Εις τῆν προδοσίαν του 'Ιουδα και εις τῆν παράδοσιν των μυστηρίων και περι του μη μνησικακείν."

3. Γεωργίου Νικομηδείας "Εις τδ Ειστήκεσαν δέ παρα τῷ σταυρῷ του 'Ιησου ἡ μήτηρ αυτού και εις τδ σωτήριον πάθος και εις τῆν θεσάωμον ταφήν του κυρίου ἡμών 'Ιησου Χριστου."

4. Γρηγορίου 'Αντιοχείας "Λόγος εις τδ άγιον Σάββατον και εις τῆν τριήμερον του κυριου άγιαν 'Ανάστασιν." 'Αρχ. 'Επαινετδς και οϋτός έστι τῆς εκκλησίας ό νόμος.

3652. 118.

Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2. (σ. 992).

Λόγοι εις τῆν άγιαν και μεγάλην Τεσσαρακοστήν.

Εισί δέ 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου, 'Ιωάννου του Δαμασκηνου, 'Εφραμ του Σύρου, Βασιλείου του μεγάλου, 'Αναστασιου του Σιναΐτου, Θεόδωρου του Στουδίτου, Νικήτα βήτορος, Κυρίλλου 'Αλεξανδρείας, 'Ανδρέου Κρήτης, Γρηγορίου 'Αντιοχείας και άλλων, έν όλω λόγος ξδ'. 'Εν τούτοις και Διηγῆσεις τινές και Βίος άγιου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης.

Προτάσσεται Πίναξ των περιεχομένων (άκέφαλος).

3653. 119. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Βίοι και μαρτύρια άγιών Σεπτεμβρίου.

'Εν τέλει: 'Εγράφη επί ζτους ,ζρξα' μηνι 'Απριλλίω

ζ' (=1653). Τδ παρόν βιβλιον έγραψας έγώ γε 'Ιωασαφ τῆ ιδία χειρί...διά συνδρομῆς Γαλακτίωνος ιερομοναχου.

3654. 120.

Βομβ. φύλλ. XIV.

1. "Οι παρα Φωτίου του πατριάρχου συντελεσθέντες δεκατέσσαρες τίτλοι."

Πίναξ άκριβῆς των ειρημένων τίτλων.

2. Πίναξ βραχῆς των κανόνων των 'Αποστόλων, πατέρων και συνόδων.

3. "Στίχοι ήρωικοί χάριν τῆς παρ' αυτού (Θεόδωρου του Βαλσαμώνος) γενομένης εξηγήσεως του νομοκανόνου τῆς και δηλουμένης έν τῆ παρούση βιβλῳ." 'Αρχ. 'Αστέρες ως πολύφωτοι άφεγγουδς όμματα νυκτδς κανόνες εκγεγάασιν έρικυδέν κηρύκων. Τέλ.

Τῷ δ' αϋ 'Αντιοχείας ταπεινῷ πατριάρχη Βαλσαμών Θεοδώρῳ δς τωνδ' οϋραίων σωματών πολύπευσεν άπειρεσίους δυνάμεις πλανήτων τε νόμων υποχθονίην κατάδυσιν πριν λάχε θρόνον 'Αντιοχείας πάρος κυδρῆς σωτηρίην ψυχῆς ταύτης γάρ περί θρηνεί.

4. "Εξήγησις των ιερών και θείων κανόνων των τε άγιων και πανευφήμων 'Αποστόλων και των ιερών οικουμενικών συνόδων, αλλά μην και των τοπικών ἤτοι μερικῶν και των λοιπών άγιων πατέρων, προς δέ και δήλωσις των ενεργούτων και μη ενεργούτων νόμων των αναπαττομένων έν τοίς δέκα προς τοίς τέτταρσι τίτλοις τοίς κατ' άρχῆν των κανόνων κειμένοις, πονηθείσα κατα πρόσταξιν βασιλικήν και πατριαρχικήν Θεοδώρῳ τῷ εϋτελεί διακόφ τῆς του Θεου μεγάλης εκκλησίας νομοφύλακι χαρτοφύλακι και πρώτῳ των Βλαχερνών τῷ Βαλσαμών."

5. "Εξηγήσεις των ιερών και θείων κανόνων των τε άγιων και πανευφήμων 'Αποστόλων και των ιερών οικουμενικών συνόδων, αλλά μην και των τοπικών ἤτοι μερικῶν και των λοιπών άγιων πατέρων, πονηθείσα τῷ άγιωτάτῳ πατριάρχη 'Αντιοχείας κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Βαλσαμών και 'Ιωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρῷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας και πρωτασηκρήτης."

6. Διονυσίου 'Αλεξανδρείας 'Επιστολή προς Βασιλείδην έπίσκοπον.

7. Πέτρου 'Αλεξανδρείας "Κανόνες φερόμενοι έν τῷ περι μετανοίας αυτού λόγω περι των έν καιροίς διωγμών περιπεπτωκότων ειτα μετανοησάντων."

8. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας 'Επιστολή κανονική "Περι των έν καταδρομῆ των βαρβάρων ειδωλόθουτα φαγόντων και έτερα τινα πλημμελησάντων."

9. "Του άγιου 'Αθανασίου 'Επιστολή προς 'Αμμοϋν μονάζοντα."

10. Βασιλείου του μεγάλου 'Επιστολή "προς τον άγιον 'Αμφιλόχιον έπίσκοπον 'Ικονίου τῆς μητροπόλεως Φρυγίας."

11. "Του αυτού 'Επιστολή δευτέρα προς τον αυτόν."

12. "Του αυτού Προς τον αυτόν 'Επιστολή κανονική τρίτη."

13. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐξ ἐτέρου λόγου πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον ἐπιστολὴ περὶ βρωμάτων διαφορᾶς.”

14. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου.”

15. “Τοῦ αὐτοῦ Χώρεπισκόποις ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπέρτας περὶ τοὺς κανόνας.”

16. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ὑφ’ ἐαυτὸν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν.”

17. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκ τοῦ κζ’ κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων.”

18. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κθ’ κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματείας.”

19. “Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Λητίου ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.”

20. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας Ἀποκρίσεις κανονικαὶ “πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.”

21. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας Προσφώνησις “τῶν Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ.”

22. Κυρῆλλου Ἀλεξανδρείας “Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Δόμνον.”

23. “Τοῦ αὐτοῦ Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις.”

24. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Ἐκ τῶν ἐμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνα χρῆ ἀναγινώσκεισθαι βιβλία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς.”

25. Ἀμφιλόχιου Ἰκονίου “Ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.”

26. “Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης.”

27. “Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.”

28. “Ἐπίλογος τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κῦρ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν ἀπὸ στίχων ἰάμβων.”

Στίχοι 43 κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ. Τὴν μωσαϊκὴν ἀναμετρήσας πλάνην ἐρημοβατῶν εἰς ἀνικμοπραξίας.

29. “Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστείων ἐκάστου ἔτους πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχείς.”

Ἀρχ. Ἐκεῖνοι διδάσκουσι περὶ νηστείων θεάρεστα διδασκάλια.

30. “Ἀπόκρισις καὶ μελέτη τοῦ αὐτοῦ χάριν τῶν πατριαρχικῶν προνομίων.” Ἀρχ. Εἰςῆλθε τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν μου πανιερώτατε καὶ ἐδέχθη καὶ ἀπεδέχθη καὶ ψκείωθη μοι.

31. “Μελέτη τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν χάριν τῶν δύο

ἐκκλησιαστικῶν ὀφθίκων τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τοῦ πρωτεκδικίου.”

Ἀρχ. Τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας Παύλου τοῦ θεοκήρυκος.

32. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν κρίσεων κῦρ Ἰωάννην τὸν Αὐτωρειανὸν χάριν τῶν διδομένων ἐτησίως θυμαμάτων παρὰ τοῦ πατριάρχου.”

Ἀρχ. Σὺ μὲν τριπλόθρον τέκνον μεγαλοδοξέσθαι κριτά.

33. “Τοῦ αὐτοῦ Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς ναοὺς τῶν μοναστηρίων γενομένης μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν.”

Ἀρχ. Βλέπων ἀπειροκάλους τινάς.

34. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὀσιωτάτον καθηγητὴν τῶν κατὰ τὸν Παπικίον μοναστηρίων μοναχὸν κῦρ Θεοδόσιον χάριν τῶν ῥασοφόρων.”

Ἀρχ. Ὁ μέγας διδάσκαλος τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

35. “Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας Πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως καὶ ὑπέρτιμον Περὶ τοῦ μὴ ἀναγινώσκειν βιβλίον μαθηματικῶν.”

Ἀρχ. Ὅστε γῆρας πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἀξίωπιστον.

36. “Διάγνωσις τοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος περὶ τοῦ εἰ χρῆ τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα δυσὶ διεξαδέλφαις συνάπτεσθαι.”

Ἀρχ. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἰθαγενεῖς καὶ προσήλυτοι. Ἀπασαί αἱ ὑπ’ ἀρ. 29—36 Ἐπιστολαὶ καὶ μελέται Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν εὑρηγται ἐκδοδομένοι ὑπὸ ΡΑΛΛΗ καὶ ΠΟΤΑΗ

(Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἀθήνησιν. 1854. Τόμ. Δ’ σ. 496 κ. ἐ.). Ἄλλα νέον ἐστὶ τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Αὐτωρειανοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς ὑπ’ ἀρ. 32 ἐπιστολῆς. Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται παρὰ ΡΑΛΛΗ καὶ ΠΟΤΑΗ ἄπλωσ “Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν κρίσεων” ἀνευ τοῦ ὀνόματος.

37. Ἀποφάσεις συνοδικαῖ, Διατάξεις πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νεαραὶ αὐτοκρατόρων.

α’. Σισινίου πατριάρχου Περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφούς ἐξαδέλφας δύο (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε’ 11).—β’. Ἰωάννου τοῦ Ξιμφιλίνου Περὶ μνηστείας (αὐτ. Ε’ 51).—γ’. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐτέρα συνοδικὴ σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου” (αὐτ. Ε’ 53).—δ’. “Χρυσόβουλλον τοῦ μακαριστοῦ βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων...” (αὐτ. Ε’ 277).—ε’. “Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κῦρ Σισινίου Ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου διαλαμβάνοντος περὶ κεκωλυμένων συγγενικῶν προσώπων.” Ἀρχ. Ἀπειρήσθω δύο ἀδελφούς δύο ἀδελφὰς λαμβάνειν.—ς’. “Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας σύγγραμμα Μιχαὴλ νομοφύλακος τοῦ Χούμνου τοῦ γεγονότος μητροπολίτου Θεσσαλονίκης” (αὐτ. Ε’ 397).—ζ’. “Ἀκριβῆς διαίρεσις τῶν ἐννόμων γάμων καὶ κεκωλυμένων.”—η’. “Ἰσον τῆς ἐκτεθείσης συνοδικῆς ψήφου ἐπὶ Μιχαὴλ [Κηρουλαρίου] τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ Νικήτα τοῦ ὀσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ ,ς φξ’ ἔτος τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος” (αὐτ. Ε’ 40). Τὸ ,ς φξ’ ἔχει ὀρθῶς ἀντὶ τοῦ παρὰ ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ ,ς φξε’.—θ’. “Πιπτάκιον πατριαρχικὸν ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου χαρτοφύλακος τοῦ τοῦ Ἰωνοπούλου περὶ τοῦ τῇ διεξαδέλφῃ τῆς ἰδίας μητρὸς συναφθέντος καὶ τῶν ὀφειλόντων δοθῆναι αὐτῷ ἐπιτιμίων” (αὐτ. Ε’ 92).

38. "Ερωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Θεοδώρου τοῦ Βασιλέως."

ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Δ' 447.

39. "Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων γεγονυίας ὀρθοδόξους καὶ αἰρετικὰς περιέχον συνόδους ἕως τῆς ὀρθοδοξίας."

"Ἀρχ. Σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις."

40. "Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως καὶ προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ἀνωθεν τάξεως καὶ συστάσεως."

"Ἀρχ. Καὶ πᾶσι μὲν ἄλλοις ἀρμόζειν ἐν ἅπασιν οἶμαι τὴν περὶ τῆς ἀκριβείας φροντίδα."

41. "Τόμος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γεωργίου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου."

"Ἀρχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Τέλ. δ' ἡ τομογράφη καὶ οἰκείαις ὑπογραφαῖς ὑπεσημνημένα μετὰ μὴνι Σεπτεμβρίου ἰνδικτιῶνος τρίτης ἔτους 5 ψλῆ."

42. Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίου

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διατάξεις. α'. Περὶ ἐνορκῶν δικαίων (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 101).—β'. Περὶ σταυροπηγιακῶν μονῶν. "Ἀρχ. Μηνὶ Νοεμβρίῳ κς' ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἰνδ. ι' (γρ. ια') προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς δεξιούσις Ἀλεξιακοῖς κατηχομενεῖσι συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἐφέσου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας Γεωργίου... Πολλάκις καὶ ἐν διακόνις τελοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν ἕωρα ἐνίοις τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπισκόπων παθαινομένων καὶ αἰτιωμένων τινᾶς τῶν ἐπὶ σταυροπηγιακοῖς πατριαρχικοῖς θεία τεμένει ἀνεγειρόντων.—γ'. Περὶ τῶν αὐτῶν. "Ἀρχ. Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἡμέρᾳ πρώτῃ ἰνδ. ι' προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιούσις Ἀλεξιακοῖς κατηχομενεῖσι συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἐφέσου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας Γεωργίου... Ἐγένετο μὲν οἰκονομία τις εὐλογος δι' ὑπομνήματος συνοδικῶς ἐκτεθέντος τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ τὴν κς' τοῦ διεληθέντος Νοεμβρίου μηνὸς τῆς παρούσης ι' ἰνδ. εἰς τοὺς ἀνεγειρομένους ἐκ βάθρων ἐπὶ πατριαρχικοῖς σταυροπηγιακοῖς θείους ναοὺς."

43. "Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαιοῦ καὶ οἰκουμηνικοῦ περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολὰς ἀμσθὶ δίδοσθαι τοῖς αἰτούσιν ὡς γέγραπται ἐν τῷ χαρτῶ-φυλακίῳ."

ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 1.

44. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Χρονογραφικὸν ἐν συντόμῳ."

45. "Ἐτη τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἧτοι γνώσις τῶν ἐν αὐτῇ διαταξάντων."

"Ἀρχ. Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος. Στάχυς ἐν Ἀργυροπόλει."

Η.

46. "Ἐτη πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως."

"Ἀρχ. Μητροφάνης ἀδελφὸς Πύβου."

47. "Οἱ ἐν Ῥώμῃ ἐπίσκοποι ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων."

48. Κατάλογος τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱεροσολύμοις πατριαρχῶν."

49. "Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου

ἀρχαῖου ἀνδρὸς πνευματοφόρου καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων" Περὶ τῶν ο' μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος.

ΜΙΘΝΕ κχι, 1060.

50. "Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν."

51. "Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου

Συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβῶς συνελεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων."

"Ἀρχ. Ἐρώτ. Ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαῖοι παραλόγως; Ἀπόκρ. Ἐπὶ Κωνσταντίνου Λιβέριου ὁ Ῥώμης."

ΜΙΘΝΕ σιν, 1220.

52. "Ὁφθίκια τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας."

53. "Λεξικὸν Ῥωμαίων κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ἀκτωρ ὁ ἐνάγων, Ἀντικίνσωρ ἀναγραφεύς."

54. Περὶ τῶν ἐπτὰ συνόδων βραχεία.

55. Πατριαρχικαὶ καὶ συνοδικαὶ διαγνώσεις, Νεαραὶ καὶ Ὑπομνήσεις.

α'. [Μιχαὴλ Ὁξείτου πατριάρχου] "Σημείωμα δι' οὐ διεγνωσθῆ Νήφων ἐκείνος τῆς τῶν Βογομήλων εἶναι αἰρέσεως" (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ Ε' 90).—β'. [Μαυνοῦλ τοῦ Κομνηνοῦ] "Σημείωμα τῆς καθαιρέσεως τοῦ γεγονότος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Κοσμᾶ τοῦ Ἀττικοῦ ὀμόφρονος ἀποδειχθέντος τῷ Βογομήλῳ Νήφω" (αὐτ. Ε' 307).—γ'. "Ἐπισημῆσι τῶν θεοφιλεστάτων διακόνων καὶ ἀρχόντων τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ ὑπομνηματογράφου, τοῦ νομοφύλακος καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν μοναστηρίων περιέχουσα οὕτως." Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι καὶ πανευτελεῖς δούλοι τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σου ὑπομιμνήσκομεν, δέσποτα ἡμῶν ἁγίε.—δ'. "Συνοδικὴ διάγνσις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Ἰωάννου Περὶ μοναστηριακῶν κεφαλαίων καὶ ἐκδόσεων καὶ ποιήσεων."—ε'. "Συνοδικὴ διάγνσις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξίου Περὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κεφαλαίων" (αὐτ. Ε' 25).—ς'. "Ὁ τόμος τῆς ἐνώσεως ἐκθεσις ἧτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μὲν βασιλευόντος, τοῦ δὲ τὸ τῆρκαῦτα τῷ βασιλοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος" (αὐτ. Ε' 4).—ζ'. "Τὸ δοθὲν ἐγγράφον ἐπὶ βήματος βασιλικοῦ παρὰ Εὐστρατίου μητροπολίτου Νικαίας ἐφ' οἷς ἐτεροδόχησε κατ' ἄγριοι καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ βασιλικὸν σημεῖωμα."—η'. "Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαιοῦ Περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολὰς ἀμσθὶ δίδοσθαι." Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 43.—θ'. "Ἡ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου συγκροτηθεῖσα σύνοδος."—ι'. "Τὰ πραχθέντα βασιλικῆ καὶ συνοδικῆ διαγνώσει ἐν τε τῷ παλατίῳ καὶ τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ κατὰ τοῦ Ἰταλοῦ Ἰωάννου." Ἀρχ. Μηνὶ Μαρτίῳ κ' ἰνδ. ιε' προκαθημένου Εὐστρατίου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς

43

κατηχουμενείους πρὸ τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἀγίου Ἀλεξίου.
Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τοῦ νομοκάνονος κατὰ στοι-
χείον.

3655. 121.

Βομβ. φύλλ. XIII.

1. “Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων

τῶν τε ἀγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκου-
μενικῶν συνόδων καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν
ἀγίων πατέρων ποιηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ τῷ ἀπὸ τῆς σεβασμίας
μονῆς τῆς ἁγίας Γλυκερίας τῷ Ζωναρᾷ γεγονότι μεγάλῳ δρυου-
γαρίῳ τῆς βίβλας καὶ πρωτασηκρήτης.”

2. “Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γεναδίου πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.”

Ἰδ. 3654 (120), 26.

3. “Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς τοῦ
μεγάλου Βασιλείου.”

4. “Νεαρὰ τοῦ πανευσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου
κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως τοῦ πορφυρογενήτου κύρ
Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ Περί τῶν ἐκουσίως φουενόντων.”

ZACHARIAE VON LINGENTHAL Novellae Institutiones im-
peratorum post Justinianum σ. 476.

5. “Περὶ Μελχισεδεκτικῶν τῶν καὶ Θεοδοτιανῶν καὶ
Ἀτζιγγάνων.”

Ἀρχ. Ἐκ τεσσάρων κακῶν εἰς ἓν συνηλθόντων ἡ
αἴρεσις αὕτη συνέστηκεν.

6. “Ἐκθεσις ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς
ἐκκλησίας ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ.”

Μένει κολοβὴ ἐν ταῖς λέξεσι ταῦτα δὲ φαιμέν ὅταν μὴ
τέκνα παρῆ ἐκ τῶν προτέρων γάμων (ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΑΗ
Ε' 7). Ἰδ. καὶ 3654 (120), 55 σ'.

7. “[E]ἰ χρὴ τὰ προσφερόμενα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
οἷον προσφερόμενα ἀδιαφόρως ἐσθλεῖν τὸν ἱερέα.”

Μετ' ἐρωτήσεων καὶ λύσεων.

8. Πίναξ τῶν ἐν τοῖς ἰδ' τίτλοις κεφαλαίων.

Ἐν τοῖς τελευταίοις ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

9. “Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας τοῦ κύρ Μάρκου καὶ Ἀποκρίσεις τοῦ...πατρι-
άρχου Ἀντιοχείας κύρ Θεοδώρου τοῦ Βαλασαμῶν.”

3656. 122.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. “Καθίσματα μαρτυρικά.”

2. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἀγίων
τοῦ ὅλου χρόνου ὅθεν τε ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς
χρόνοις καὶ εἴτε διὰ μαρτύριον εἴτε δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο τὸν
στέφανον.”

Ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει Ὁ γραφεὺς ἐστὶν Παῦσιος ἐκ Πάτμου,
ἐγράφη ἐν ἔτει ἴξγ' Ὀκτωβρίῳ ἡμέρα γη' ὥρα θ'
(=1554).

3657. 123.

Χαρτ. φύλλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἀγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἀγ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.—β'.
Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Εὐθυμίου.—γ'. “Μαρτύριον τῶν ἀγίων
τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Εὐγενίου, Κανιδίου, Οὐαλεριανοῦ καὶ
Ἀκύλα.—δ'. “Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ
Χριστοῦ Τιμόθεον.” Ἀρχ. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε

μὲν ἡ Λυκαόνων, ἐθρέψατο δὲ καὶ ἤσκησεν ἡ πάλαι
περιφανῆς ἐν πόλεσι Λύστρα.—ε'. Μαρτύριον τοῦ ἀγ.
Ἀναστασίου.—ς'. “Ἀθλησις τοῦ ἀγ. ἱερομάρτυρος Κλήμεντος
Ἀγκύρας.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐσεβίας τῆς μετο-
νομασθείσης Ξένης.—η'. Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—θ'.
Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξεροφώντος.—ι'. “Ἰπόμνημα τύπον
ἱστορίας κεφαλαιώδους ἐπέχον ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ τιμίου
λειψάνου τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.” Ἀρχ. Ἀλλὰ
πῶς ἂν τις αἰτίας καὶ μῶμου ἡμᾶς ἀπαλλάξοι τὸ ἱερὸν
οὕτως ἐν ὑπερορίᾳ σῶμα τοῦ θείου Χρυσοστόμου κατα-
λιπόντας.—ια'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.—
ιβ'. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.—
ιγ'. Βίος καὶ μαρτύριον τῶν θαυματουργῶν Κύρου καὶ Ἰωάννου.
—ιδ'. “Κοσμᾶ βεστήτορος Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ τῶν μετὰ
τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ
λειψάνου.”—ιε'. Ἰωάννου Εὐχαΐτων Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς
ἱεράρχας.

Ἐν τέλει...ἐγράφη ἐν ἔτει ἴρβ' (=1594).

3658. 124.

Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἀγίων.

α'. “Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἀγίων θαυματουργῶν ἱατρῶν
Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.”—β'. “Ἀθλησις τῶν ἀγίων καὶ
ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηλασίου, Ἀφθονίου,
Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου.”—γ'. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ
ἀγῶνες τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ μεγάλου.”—
δ'. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἀγίων Γαλακτίωσος
καὶ Ἐπιστήμης.”—ε'. “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰέρωνος
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων.”—ς'. “Βίος τῆς ὁσίας Θεο-
κτίστης τῆς Λεσβίας.”—ζ'. “Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖῳ μαρτυρήσαντος.”
—η'. “Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.”—θ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου.—ι'. “Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον
Φίλιππον.” Ἀρχ. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεοῦ λόγος ἀέδιως συνῶν
τῷ πατρὶ καὶ ἀχρονος ὢν.—ια'. “Μαρτύριον τῶν ἀγίων
τριῶν ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου καὶ μερικὴ
διήγησις τοῦ γενομένου θαύματος εἰς Εὐφημίαν τὴν κόρην.”
—ιβ'. “Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ματθαῖ τὸν ἀπόστολον καὶ
εὐαγγελιστὴν.” Ἀρχ. Ἦδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος
ἡμᾶς δοθείσαν φυλάττοντες ἐντολήν.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος δια χειρὸς
ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Λαυρεντίου ἱερομονάχου...ἐν ἔτει
ἴε' Ὀκτωβρίῳ Γ' ἡμέρα β' (=1496).

3659. 125.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ἰπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις
τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.”

Ὁμιλία νε'.

3660. 126.

Χαρτ. φύλλ. XVI.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἀγίων.

α'. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου “Διήγησις περὶ τε τοῦ νέου τῶν
θανιμάτων τοῦ ἐν τιμῇ τῶν ἀποστόλων Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
γενομένου Καισαρείας Καππαδοκίας.”—β'. Βίος καὶ πολιτεία
Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.—γ'. Μαρτύριον ἀγ. Πολυεύκτου.—
δ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Μαρκιανοῦ.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ.
Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.—ς'. “Μαρτύριον τῶν ἀγίων μαρ-

τύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.”—ζ’. “Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Εἰς τὴν ἀνάρεσιν τῶν ἁγίων ἀββάδων τῶν ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει καὶ ἐν τῇ Ραῖθου.”—η’. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.—θ’. Βίος ὁσ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—ι’. “Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου.” Ἀρχ. “Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γενόμενοι κάτοχοι.—ια’.” “Λόγος τοῦ φιλοσόφου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν τιμίαν ἀλυσιν τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ ποίω τρόπῳ καὶ λόγῳ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει μετεκομίσθη.” Ἀρχ. Μέγας ὁ Πέτρος καὶ τί γὰρ ἦ τῶν τοῦ Σωτῆρος ὀπαδῶν ἡ κορυφαία ὑπεροχὴ καὶ ἀκρόπολις.—ιβ’.” Βίος καὶ πολιτεία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς ὑπὸ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τελει ὁβλ' ἱρμύχσ' ἐρψ' ἵπρῳ βκῖν (= Δανιὴλ ἱερομόναχος ἔγραψε τὸ παρὸν...); Αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει κτῆμα τῆς τοῦ Διονυσίου μονῆς προτροπῆ δὲ τοῦ ταύτης καθηγουμένου Θεωνᾶ ἱερομονάχου ἐγράφη ἐν εἰτε 1594 (= 1594).

3661. 127.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ μάρτυρος Ἀνανίου.”—β'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.—γ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.”—δ'. Μαρτύριον τῆς ἁγ. Χαριτίνης.—ε'. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.” Ἀρχ. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι.—ς'. Μαρτύριον Σεργίου καὶ Βάκχου.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.—η'. Μαρτύριον Εὐλαμπίας καὶ Εὐλαμπίας.—θ'. Μαρτύριον Ταράχου, Πρόβου καὶ Ἀνδρονίκου.—ι'. Μαρτύριον Κάρπου, Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.—ια'. “Πολιτεία καὶ ἀθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου.”—ιβ'. Βίος καὶ μαρτύριον ἁγ. Λουκιανοῦ.—ιγ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.”—ιδ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει.”—ιε'. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.” Ἀρχ. Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων τελεῖσθαι θεῖος τις ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ θεῖα νομοθετεῖ.—ισ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.”—ιζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Ἀρτεμίου.—ιη'. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος.”—ιθ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως.—κ'. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸθεον.” Ἀρχ. Οὐχ οὕτως ἡδὺ τι τῷ φιλαρέτῳ καὶ κόρῳ μὴ δὲν λυμαινόμενον.—κα'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ μαρτυρησάντων ἐν Νιγρᾷ τῇ πόλει.”—κβ'. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων.”—κγ'. “Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.”—κδ'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—κε'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.—κς'. Μαρτύριον Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας.—κζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Ἐπιμάχου.

Ἐν τελει Ἡ θεία αὕτη καὶ ἱερὰ βίβλος τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ὑπάρχει κτῆμα τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν εἰτε 1611 (= 1611).

3662. 128.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. “Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν.” Ὀμιλία μς'.—β'. “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου Εἰς τὴν Μεσοπενηκοστήν.” Ἀρχ. “Ἡ δὲ τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης.—γ'. Ὀμιλία “τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.” Ἀρχ. Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἀνθρώπον τυφλόν.—δ'. Εἰς τὸ “Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἔπτυσε χαμαί.” Ἀρχ. Τοὺς μέλλοντάς τι παρὰ τῶν ἀναγιγνωσκομένων καρποῦσθαι.—ε'. Εἰς τὸ “Λέγουσι τῷ τυφλῷ σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ.” Ἀρχ. Τὰς γραφὰς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ παρέργως ἐπιέναι χρῆ.—ς'. Εἰς τὸ “Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.” Ἀρχ. Οἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν πάσχοντές τι δεινὸν...(κολοβ.).

3663. 129.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Ἀθλησις τῆς ἁγ. Βαρβάρας (κολοβ.).—β'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Σάββα (ἀκέφ.).—γ'. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.”—δ'. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς ἁγ. Νικόλαον.—ε'. “Θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.”—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀμβροσίου Μεδιολάνων.—ζ'. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Παταπίου.—η'. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ, Ἐρμωγένους καὶ Εὐγράφου.”—θ'. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.”—ι'. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ἀρχιεπισκόπου Τριφυθοῦντος.”—ια'. Μαρτύριον ἁγ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.—ιβ'. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλιπικού, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου.”—ιγ'. Μαρτύριον ἁγ. Ἐλευθερίου.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3664. 130.

Χαρτ. φύλλ. XVI.

1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου

ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀρμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ κυρίου κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γενομένην τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.”

2. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

4. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατὰ μέθης.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κατὰ μεθυόντων.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ὀμιλία εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας.”

7. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ περὶ Ἀναστάσεως.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.

9. Τοῦ αὐτοῦ Ἴτερος ὁμοιος.
 Ἄρχ. Ἦκω τὸ περιληφθὲν ὄφλημα καταβαλεῖν ἐπει-
 γόμενος.
10. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν, εἰς τὸν
 ἀπόστολον Θωμᾶν καὶ περὶ πίστεως.
 Ἀρχ. Φαιδρὸς ὁμοῦ καὶ θεοσεβῶς.
11. Βασιλείου Σελευκείας Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ
 εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.
12. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν
 καὶ εἰς τὰς μυροφόρους γυναῖκας.
13. Βασιλείου Σελευκείας “Εἰς τὸν χωλὸν ἐπὶ τὴν
 ὠραίαν πύλην καθήμενον.”
14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τὸν παράλυτον
 καὶ εἰς τὸ Μὴ κρινεταὶ κατ’ ὄψιν.”
15. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτην.”
16. “Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος
 εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν
 καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον τὸν ὑπὸ Ἡρώδου ἐν τῇ φυλακῇ
 ἀποκλεισθέντα.”
17. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Εἰς τὸν ἐκ γεννητῆς
 τυφλόν.”
18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τὴν ἀνάληψιν
 τοῦ Χριστοῦ.”
 Ἐν τέλει...ἐγράφη δὲ προτροπῇ τοῦ ταύτης ἡγου-
 μένου Θεωνᾶ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ἰζρδ^ο μηνὶ Μαρτίῳ
 (=1596).
 Ἰδ. καὶ 3660 (126).
19. Βασιλείου Σελευκείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
20. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
22. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἕτερος.
 Ἄρχ. Ἐτι μοι κατὰ ψυχὴν ἀριθμοῦντι.
23. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Ἀνάληψιν ἕτερος.
 Ἄρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτὴ τῆς τοῦ Κυρίου οἰκο-
 νομίας.
24. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
25. “Λόγος ἱστορικὸς περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἰσαποστόλου
 βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου
 καὶ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου τῶν
 ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ περὶ τῆς
 ἀπὸ τῆς ἐξορίας ἀνακλήσεως τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρείου καὶ τῆς τοῦ
 βίου αὐτοῦ κατατροφῆς.”
26. Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας
 “Λόγος εἰς τοὺς τιτ’ ἁγίους πατέρας καὶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον
 τὸν βασιλέα.”
27. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ
 εἰς τοὺς ἀπ’ αἰῶνων κεκοιμημένους πιστοῦς.
28. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.
29. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ἕτερος.
 Ἄρχ. Οὐρανὸς ἡμῖν σήμερον γέγονεν ἡ γῆ.
30. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ παναγίου πνεύματος.
31. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος τῇ ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ

- περὶ συνεχῶς ἀπαντῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ ἑορτῶν...”
 Ἄρχ. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.
32. Τοῦ αὐτοῦ “Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν,
 περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος...”
 Ἄρχ. Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λόγον ἀνθρώ-
 πινον ὑπερβαίνοντα.
33. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ]
 “Ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν τελεσθεῖσαν φανέ-
 ρωσιν καὶ διανομὴν τοῦ θεοῦ πνεύματος.”
34. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Εἰς τοὺς ἁγίους
 μάρτυρας τοὺς ἀπανταχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀθλή-
 σαντας.”
35. Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τοὺς ἁγίους
 Πάντας.
 Ἐν τέλει Χάρις τῷ ἐνὶ καὶ μεγάλῳ ἐν οὐρανοῖς Θεῷ
 τῷ κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ· εἴληφε γὰρ τέλος καὶ
 ἡ βίβλος αὕτη τῷ εὐτελεῖ Δοσιθέῳ Ὀκτωβρίου κζ’
 τῷ ἰζμς’ ἔτει (=1537). Ἡ δὲ πρὸ ταύτης βίβλος πρὸ
 τεσσαρῶν χρόνων ἐγράφη, δηλαδὴ πρὸ τοῦ τῆς μονῆς
 ἐμπρησμοῦ ἐν ἔτος. Ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει τῆς μονῆς
 τοῦ Διονυσίου, ὅπου καὶ ἐγράφη.
 Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Σύνκειται
 δ’ ὁ κώδιξ ἐκ δύο μερῶν συμπεπηγμένων εἰς τὸ αὐτό. Τοῦτων τὸ
 μὲν πρῶτον, περιλαμβάνον τὰ ὑπ’ ἀρ. 1.—18, γέγραπται κατὰ
 μίαν σελίδα, ὡς καὶ τὸ ὑπ’ ἀρ. 27, ἐν ἔτει 1596, τὸ δὲ δεύτερον,
 περιλαμβάνον τὰ ὑπ’ ἀρ. 19—35 πλὴν τοῦ ὑπ’ ἀρ. 27, γέγραπται
 κατὰ δύο σελίδας τῷ 1537.
3665. 131. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.
 [Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως]
 “Διδασκαλία τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ τινῶν
 μεγάλων καὶ ἐξαιρέτων ἑορτῶν, ἀκριβῶς συνθεθειμένων αἰτίαις
 ἀρχονται ἀπὸ τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πάντων καὶ καταδήγουσι
 μέχρι τῆς κθ’ τοῦ Αὐγούστου μηνός.”
 Προτάσσεται τῶν ὁμιλιῶν Πίναξ τῶν περιεχομένων.
 Κάτωθεν τοῦ πρώτου φύλλου, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή ἄνευ τοῦ
 ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, εὑρηται ἐν τῇ ᾧ τὸ ἐξῆς σημεῖωμα·
 Εὐρον ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι ποίημα κυροῦ Φιλοθέου
 πατριάρχου.
3666. 132. Χαρτ. φύλλ. XVII.
 1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Παΐσιου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου
 μοναχοῦ τοῦ Κολοβοῦ.”
 2. Βίος καὶ μαρτύριον ὁσ. Φεβρωνίας.
 3. Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.
 4. Βίος καὶ πολιτεία ὁσ. Φιλοθέου τοῦ ἐν τῷ ὄρει
 Ἀθῶ ἀσκήσαντος.
 5. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
 6. Βίος καὶ ἀθλησις τοῦ νέου μάρτυρος Βάκχου.
 7. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 Μαξίμου τοῦ Καψοκαλλύβη τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶνος
 ἀσκήσαντος, συγγραφεὶς παρὰ Νήφωνος ἱερομονάχου.”
 8. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
 Θεοῦ.
 9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κλεονίκου καὶ Εὐτροπίου.

10. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βασιλίσκου.**
11. **Βίος καὶ πολιτεία Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου.**
12. “**Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Ἀνδρονίκου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.**”
13. “**Διήγησις ἐπωφελῆς περὶ τῆς θεανδρικής εἰκόνας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς φανερωθείσης ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ μονῇ τῶν Λατόμων συγγραφείσα παρὰ Ἰγνατίου μοναχοῦ τοῦ καθηγουμένου τοῦ Ἀκαπνίου.**”
 Ἀρχ. Πολλὰ μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ μεγάλα τὰ τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμᾶς εὐεργετήματα.
14. “**Μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς πατρικίας.**”
 Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἀναστασία τοδνομα.
15. “**Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου**
 πρὸς Χαρικλεῖ πρεσβυτέρῳ ἀποτόμῳ ἐξερχομένῳ τοῖς πταίουσι καὶ λέγοντι μὴ ἀρκεῖν τὴν μετάνοιαν εἰς ἐξομολόγησιν.”
 Αρχ. Πάνυ μοι δοκεῖς τὴν θεῖαν ἠγνοηκέναι γραφὴν.
16. “**Ἐξήγησις περὶ τινος οἰκονόμου ἀνδρὸς**
 εὐλαβοῦς ὀνόματι Θεοφίλου ὑπὸ ἐνεργείας δὲ τοῦ διαβόλου ἀρνησαμένου ἐγγράφῳ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, διὰ δὲ μεσιτείας τῆς τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν μεσιτίδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου συμπαθηθέντος ὑπὸ τοῦ φίλενοπλάγχνου υἱοῦ αὐτῆς καὶ Θεοῦ.”
 Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων φιλοχρίστῳ πολιτεία πρὶν τὴν ἐπιδρομὴν γενέσθαι τῶν Περσῶν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὀνόματι Ἀδανῶ, τῆς τῶν Κιλικῶν δευτέρας ἐπαρχίας οἰκονόμον γενέσθαι ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὀνόματι Θεόφιλον.
17. “**Περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ.**”
18. “**Διήγησις τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ἣν εἶδε περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν.**”
19. “**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν κεκοιμημένων.**”
20. “**Περὶ ἐλπίδος πάνυ ὠραῖον κεφάλαιον.**”
21. “**Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.**”
 Ἀρχ. Ἱερεῖς τις μετ’ εὐλαβοῦς διακόνου ἀγάπην τὴν Θεῷ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι διὰ δαιμονικῆς σκαϊότητος εἰς ἐχθραν περιτραπέντες.
22. “**Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας**
 πῶθεν ἤρξατο καὶ τίνος εἰκὼν τυγχάνει καὶ τί τὰ ἀμφιάσματα καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπὸς καὶ φωτισμός.”
 Ἀρχ. Κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ομοίωσιν τοῦ ἁγίου καὶ φιλανθρώπου καὶ ἀγαθοῦ Θεοῦ.
 Ἐν τῇ ψα: Ἰσως τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
23. “**Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρός.**”
24. “**Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Χάσματι.**”
 Ἀρχ. Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Χριστιανῶν βασιλέως νέσει Θεοῦ καὶ συνεργία τοῦ τιμίου σταυροῦ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς κρατοῦντος τὰ σκῆπτρα.
25. “**Θαῦμα γειόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἢ μεγάλην Ἀντίληψις.**”
26. “**Διήγησις Ἰουδαίου τινὸς σοφοῦ**
 ὁμολογήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι καὶ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὴν πάλιν παρθένου μέναι.”
27. “**Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλέα Τιβέριον περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**”
28. “**Ἀντίγραμμα καίσαρος [Τιβερίου] πρὸς Πιλάτον Πόντιον κατηγορικόν.**”
29. “**Διήγησις περὶ τῶν ἐπὶ τὰ παῖδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου.**”
30. “**Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως [Ἀντιοχείας] Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ πραχθέντων.**”
31. “**Περὶ μισομονάχου τινὸς ἐπισκόπου.**”
 Ἀρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἁγίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλει ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματι Ἀμῶς.
32. “**Τοῦ ὀσίου Ἀντιόχου Περὶ ἐνυπνίων καὶ πλάνης.**”
33. “**Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πενταπόλεως Ναβαυιλῆ τῇ εὐλαβεστάτῃ ἐν μοναχαῖς**
 καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι θυγατρὶ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Εὐγενείᾳ μοναχῇ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.”
 Ἀρχ. Ἐπειδὴ περ ἀπήτησας δούλη Χριστοῦ παρ’ ἡμῶν παραδοῦναι σοὶ τὰ συντείνοντα νῦν καὶ ἀρμόζοντα πρὸς κατάληψιν ἀρετῆς.
34. “**Περὶ τοῦ Σολομώντος.**”
 Ἀρχ. Ὁ Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἐγένετο ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικὸς· ἐγένετο δὲ οὕτως.
 Ἐν τῇ ψα: Μηδεὶς πιστευέτω τοῖς ἐν τῷ διηγηματι τούτῳ λεγομένοις· ὑπὸ κακούργων γὰρ καὶ μιαρῶν αἰρετικῶν συνεγράφησαν.
35. “**Ἐκθεσις κατ’ ἐπιτομὴν**
 τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ποιοῦσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τε καὶ παράδοσιν, συγγραφείσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου ἐκ προτροπῆ τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογενήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ, ἐν τῇ καὶ περὶ τῶν Χατζιτζαρίων.”
36. “**Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα Πάτρια.**”
37. “**Διήγησις διαλαμβάνουσα ὅτι οὐ χρὴ**
 ἀνευ προτροπῆς τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως ἀναδέχεσθαι λογισμοὺς καὶ τὴν κατὰ πνεῦμα πατρότητα ἐνεργεῖν.”
38. “**Περὶ τοῦ παρανόμου Ἰούδα.**”
39. “**Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου**
 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου περὶ νηστείας.”
40. “**Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου**
 Κεφάλαια εὐσύνοπτα πάνυ ὠφέλιμα.”
41. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος Περὶ μοναχικῆς πολιτείας.**
42. **Βίος τοῦ ὀσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.**
43. “**Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ νεοφανοῦς ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμύλου.**”
44. “**Διηγήματα περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων, περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου τοῦ ἐν Ῥαῖθου.**”

45. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.”

46. Μαρτύριον ὁσίου Χριστοφόρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος “Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου.” Ἐν δὲ τῷ τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφει διὰ χειρὸς Δανιὴλ συνδρομῆς δὲ καὶ ἐξόδου Γερασίμου μοναχοῦ τῆς αὐτῆς μονῆς τοῦ κῦρ Διονυσίου....

3667. 133. Χαρτ. φύλλ. XVII.

“Εὐθύμιου πόνημα καὶ μονοτρόπου
τοῦ Ζιγαβηνοῦ Δογμάτων πανοπλία
Ἀλεξίῳ τευχθεῖσα Κομνηνῶν γένους
ἀνακτι πιστῷ τῶν ἀπίστων εἰς πάλην.”

Προτάσσεται “Πίναξ τῆς βίβλου τῆς ἐπονομαζομένης Δογματικῆς πανοπλίας.” Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δόγματικὴ πανοπλία διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ ἱερομονάχου τοῦ Θεασίου ἐν ἔτει ρχ45' Ὀκτωβρίου ιδ' (=1696).

3668. 134. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

“Συναξάριον σὺν Θεῷ

τῶν ἀπανταχόθεν τῆς οἰκουμένης ἁγίων διαλαμβάνον συν-
επιτυμένως ὄθεν τε ἦν ἕκαστος καὶ ποῦ καὶ ποτε καὶ πῶς εἶπε
φημί δι' ἀθλήσεως, εἶτε ἀσκήσεως τὸν βίον διήνυσεν· ἔτι τὲ καὶ
περὶ τῶν δεσποτικῶν καὶ ἐτέρων ἐπισήμων ἐορτῶν· οἱ δὲ στίχοι
συνετέθησαν ἄγαν ἀρίστως ὑπὸ Χριστοφόρου πατρικίου καὶ
ὑπάτου τοῦ Μιτυληναίου· οἱ μὲν ἱαμβοὶ ἐν ἐγκωμίου τάξει
τό τε ὄνομα καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐγκωμιαζομένου δηλοῦντες· ὁ δὲ
εἰς τὸν πρῶτον ἅγιον ἡρωϊκὸς, δηλῶν ὁμοῦ τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ
τέλος αὐτοῦ καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐτελειώθη. Ἐν δὲ ταῖς
πρώταις ἡμέραις δηλοῖ καὶ τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα.”

Ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ Φεβρουαρίου.

Προτάσσονται α'. “Τῇ Κυριακῇ, ὅταν οὐκ ἔχη ὁ κατὰ τὴν
ἡμέραν ἅγιος κοντάκιον λέγομεν Προστασία τῶν Χριστιανῶν
λέγομεν δὲ καὶ τὸν παρόντα οἶκον.” Ἀρχ. “Ἐκτεινόν σου
παλάμας.—β'.” “Καθίσματα μαρτυρικά.”

Ἐν τέλει τοῦ Συναξαρίου· Τὸ παρὸν Συναξάριον ἐγράφει
χειρὶ Κυρίλλου...ὑπάρχει δὲ κτῆμα τῆς σεβασμίας
μονῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Διονυσίου· ἐγράφει
δὲ ἐν ἔτει ,ζριϞ' μηνὶ Νοεμβρίῳ ιζ' (=1606).

3669. 135. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίος, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.—β'. “Ἀ-
θλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Ἀκινδύνου,
Πηγασίου, Ἀφθονίου καὶ Ἀνεμποδίστου.”—γ'. “Ἀθλησις τῶν
ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλά.”—δ'. “Βίος καὶ
πολιτεία καὶ ἄγῳνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου.”—ε'.
“Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος
καὶ Ἐπιστήμης.”—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.—ζ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτηνῇ
ἀθλησάντων.”—η'. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκήσεως τῆς ἁγίας
Ματρῶνης.”—θ'. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας καὶ ἀειμνήστου
Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.”—ι'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.—
ια'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.
—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—ιγ'.

“Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.” Αρχ. Ὁ
τοῦ θεοῦ λόγος αὐδῶς συνῆν τῷ πατρὶ.—ιδ'. “Μαρτύριον
τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου.”—ιε'.
“Ἐπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματ-
θαῖον.” Αρχ. Ἦδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς
δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν
τέλει (καταλογάδην)

Ὡσπερ κατηξιώσας, ὦ Θεοῦ λόγε,
τέρμα κατιδεῖν τοῦ παρόντος βιβλίου,
οὕτω καταξιώσον ἰδεῖν καὶ τέλος
τῶν συνεχουσῶν συμφορῶν με ποικίλων
τῆς σῆς δεήσεις μητρὸς εἰςδεδεγμένους
τοῦ τε Προδρόμου καὶ θείου βαπτιστοῦ σου
Ἀντώνιος ὁ τλήμων ὁ καὶ αὐτοῦ οἰκέτης. ,ζρμε'
μηνὶ Ὀκτωβρίου η' (=1636) διὰ συνδρομῆς Γαλακτί-
ωνος ἱερομονάχου.

3670. 136. Χαρτ. φύλλ. XVI.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οἱ εἰς ἀναγιωσκόμενοι
λόγοι.

Προτάσσεται “Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρούσης πυκτίδος.”

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζπηϞ' ἰνδ. ηῆς (=1580).
Οἱ παρόντες οὗτοι ἐκκαίδεκα ἀναγιωσκόμενοι λόγοι
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
δηλαδὴ ἐγεγράφησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ταύτῃ σεβασμίᾳ
καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ἦτοι τοῦ κυροῦ Διονυσίου, οἱ
καὶ κτῆμα αὐτῆς ὑπάρχουσιν· ὁ γοῦν βουληθεὶς συλ-
λῆσαι αὐτοὺς, δηλονότι ἐκ τῆς εἰρημένης μονῆς ἐχέτω
τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τῶν καὶ ἡ θεοφόρων πατέρων·
ἔλαβον δὲ τέρμα ἐξ ἐμοῦ Θεωνᾶ ἱερομονάχου καὶ
ἀμαρτωλοῦ Σκιρροφοριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα ἡμέρᾳ
Σαββάτῳ.

3671. 137. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Συναξάριον ἀπὸ Μαρτίου μέχρι καὶ Αὐγούστου.

Προτάσσονται α'. “Καθίσματα μαρτυρικά λεγόμενα εἰς τὴν
ζ' ὥδην.”—β'. “Περὶ τοῦ πῶς δεῖ λέγειν τὰς ἡμέρας τῶν
μηνῶν.”—γ'. “Τῇ Κυριακῇ ὅταν οὐκ ἔχη ὁ ἅγιος κοντάκιον
λέγομεν τὸ παρὸν, ἦχ. πλαγ. β' Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε· Ὁ οἶκος Ἐκτεινόν σου παλάμας.”—δ'. “Κον-
τάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς.” Ἐπεταί δὲ
“Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου μετὰ τὸ
συναξάριον αὐτοῦ.” Αρχ. Ἄλλ' ὦ πρόδρομε τοῦ Σωτήρος,
ἔωςφόρε τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου.

Ἐν τέλει τοῦ Συναξαρίου· Τὸ παρὸν Συναξάριον ὑπάρχει
μὲν κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς ἐπο-
νομαζομένης τοῦ Διονυσίου συγκειμένης ἐν τῷ τοῦ
Ἄθω ὄρει· ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ
ἐνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας...ἐν ἔτει ,ζριβ' Φεβρουαρίου
ιε' (=1604).

3672. 138. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγοι.

α'. “Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρη-
γορίου Λόγος ἀποδεικτικὸς πρώτος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ'
ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.” Αρχ.

Πάλιν ὁ δεινὸς καὶ ἀρχέκακος ὄφεις.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, καὶ πρὸς τὰ παρὰ Λατίνων ἐκ τῆς θέας γραφῆς εἰς συνηγορίαν αὐτῶν δῆθεν προτεινόμενα." Ἀρχ. "Ὁν μὲν οὖν ἔδει καὶ αὐτῷ τῷ τῶν εὐσεβοῦντων καταλόγῳ.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰς παρὰ τοῦ Βέκκου ὑπὲρ Λατίνων ἐπὶ ταῖς συλλεγείσαις παρ' αὐτοῦ γραφικαῖς χρήσεσιν, ἐπιγραφὰς, ἀντεπιγραφὰς δεικνύσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τουαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὐσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσιν.—δ'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος δ'." Ἀρχ. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου γένοιτ' ἂν τὸ ζητούμενον ἡμῖν γνώριμον.—ε'. "Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος πέμπτος." Ἀρχ. Καὶ μὴν καὶ ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου καὶ δὴ καὶ τῆς ἐβδόμης δεικτέον ἐστὶ τὸ ζητούμενον.—ς'. "Τοῦ αὐτοῦ Λύσις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι." Διήρηται εἰς Κεφάλαια Λατίνων μβ' καὶ Λύσεις τῶν προειρημένων.

Τινὰ εἰσιν ἔργα Νείλου Θεσσαλονίκης τοῦ Καβάσιλα. Ἰδ. καὶ 3681 (147), 3685 (151), 7, 8.

3673. 139. Χαρτ. φύλλ. XIV.

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ

Ἀπολογία κατὰ Μωάμεθ. Βιβλία δ'.

Ἡ ἀρχὴ ἐφθαρμένη.

3674. 140. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

Πατερικόν.

Διήρηται κατὰ λόγους, ἀπὸ τοῦ ιε' (ἀκεφ.) μέχρι καὶ τοῦ λη' (κολ.), ἔχοντας μὲν διαφόρους ἐπιγραφὰς, ἀπηρτισμένους δ' ἐκ διαφόρων ἀποσπασμάτων πατέρων.

Ἄ 15' ἐπιγρ. "Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος." Ὁ λη' "Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας καὶ πῶς δὴ γνωρίσωμεν τὰ τοιαῦτα ἀ ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσὶν ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου."

3675. 141. Χαρτ. φύλλ. XVII. (φ. 249).

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμου. Ὁμιλία μδ'.

Προτάσσεται "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου" καὶ Προῖμιον. Ἀρχ. Μάξιμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννήσιος τοῖς ἀπανταχοῦ εὕρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς ἱερομένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν πάντοτε καὶ ἀεί. Ἐν τέλει τοῦ προομίου ἀχιδ' Μαρτίου ζ' εἰς Ἰωάννινα.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος: Χεῖρὶ μὲν Ἀρσενίου μονοτρόπου τῇ δὲ προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ νῦν καθηγουμένου κυροῦ Συμεῶν ἱερομονάχου γέγραπται τὸ παρὸν ἔτος αχλθ' Ἰουλίῳ γ' (=1639).

3676. 142. Χαρτ. φύλλ. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλία ιε'.

α'. Εἰς τὸ Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ περὶ φιλοξενίας.—ιε'. "Περὶ ἀκαταλήπτου." Ἡ ι' τῶν Ὁμιλιῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν τέλει Γαλακτίων ὁ γράψας ἐν ἔτει ,ζρλε' (=1627) κτῆμα τῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου μονῆς.

3677. 143.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀγάθης.—β'. Μαρτύριον Φαύστης, Εὐύλασιου καὶ Μαξιμίνου.—γ'. Βίος ὀσίου Ἀλέξανδρου.—δ'. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου Ὀρησίμου.—ε'. Μαρτύριον Κλεονίκου καὶ Εὐτροπίου.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.—ζ'. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.—η'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.—θ'. Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἁγίου Γεωργίου.—ι'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλῆως ἐπισκόπου Ἀμασείας." Ἀρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν τῆς Ῥωμαίων ἄθρον καὶ δυσμενέστατον.—ια'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου.—ιβ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερική θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης."—ιγ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει."—ιδ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανῶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων."—ιε'. [Θεοδώρου πρεσβυτέρου] "Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τρόπον, καθ ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθῆς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σωρῷ τῆς ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένης."—ις'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοίντου."—ιζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κόνωνος."—ιη'. Ἀθλησις τοῦ μάρτυρος Ἰακίνθου.—ιθ'. Βίος, ἀγῶνες καὶ μερική θαυμάτων διήγησις Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῳ.—κ'. "Βίος καὶ μαρτυρίῳ συμπεπλεγμένος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Προκοπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ."—κα'. "Ἐὐαγγίλιον ἐπισκόπου Εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου ἀρχιερέδρου Ταυρομενίας."—κβ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων."—κγ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου."—κδ'. "Ὅρος τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης συνόδου τῶν χλ' ἁγίων πατέρων ἡμῶν." Ἀρχ. Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἡ κατὰ Θεοῦ χάριν καὶ θέσπισμα.—κε'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀντιόχου."—κς'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθηνογένους."—κζ'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανῶ."—κη'. Μαρτύριον ἁγίας Χριστίνης.—κθ'. Μαρτύριον ἁγίου Λαυρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—λ'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου καὶ περὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ."—λα'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ."—λβ'. Μαρτύριον Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν τέλει: Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει μὲν κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Διονυσίου συγκειμένης ἐν τῷ τοῦ Ἀθῳ ὄρει· ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Δαμιανῶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐπροσήλωσα αὐτῷ ἐν τῇ ῥηθείᾳ μονῆς ἔνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχέσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν ἔτει ,ζρμα' (=1633).

3678. 144.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινῶ τοῦ λεγομένου Σχολαστικοῦ τοῦ καὶ συγγραψαμένου τὴν ἁγίαν

ταύτην καὶ ἱερὰν Κλίμακα, μεταφρασθεὶς ἐν ἀπλῇ καὶ ἰδιωτικῇ φράσει παρὰ τινος Σωφρονίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ὠριμομένου ἐκ τῆς Ἑλλάδος γῆς.”

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3679. 145. Χαρτ. φύλλ. XVII. (φ. 572).

1. Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων.

α'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Λουκά τοῦ ἐν Στερίφ" (ἀκέφ.). "Ἀρχ... μῆτε σὺ ἐμὲ ἀδικήσης ἔφη μὴτ' ἐγὼ σέ. Τέλ. δ καὶ ἐμοὶ γένοιτο καὶ πᾶσι τοῖς σέ βοηθὸν ἐπιγραφόμενοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν." Ἰδ. Γ. ΚΡΕΜΟΥ Φωκικά. Ἐν Ἀθήναις. 1874 Τόμ. Α' σ. 41—62.—β'. Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου.—γ'. Μαρτύριον ἁγίου Νικηφόρου.—δ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.—ε'. Μαρτύριον ἁγίου Βλασίου.—ς'. Βίος ἐν συντόμῳ Μελετίου Ἀντιοχείας.—ζ'. Γρηγορίου Νύσσης Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ὅσιον Μελέτιον Ἀντιοχείας.—η'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν.—θ'. Βίος ὁσίου Μαρτινιανοῦ.—ι'. Ἀθλησις Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.—ια'. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ἁγίας Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν."—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰακώβου τοῦ ἁσκητοῦ.—ιγ'. "Νικῆτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θεόδοτον." Ἀρχ. Ἐγκώμια ζομένων δικαίων εὐφρανθήσεσθαι λαοὺς τῆς ἱερᾶς πιστεύου λεγούσης γραφῆς.—ιδ'. Βίος καὶ πολιτεία Γερασίμου τοῦ ἀναχωρητοῦ.—ιε'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμωρίῳ μαρτυρησάντων συγγραφέντα παρὰ Εὐωδίου."—ισ'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων."—ιζ'. "Βίος ἐν ἐπιτόμῳ καὶ ἐγκώμιον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ τῆς Συγριανῆς."—ιη'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας."—ιθ'. "Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφείς παρὰ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων."—κ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἡγουμένου μονῆς τοῦ Μηδαιίου."—κα'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."—κβ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασιλέα ἀρχιεπίσκοπον Ἀμασείας." Ἀρχ. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες καὶ τῶν βασιλικῶν ἠνιῶν τε καὶ σκήπτρων ἐπιλημμένοι.—κγ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἱερεμίαν." Ἀρχ. Νόμος ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐγενεστέροις ἢ δικαιοτέροις.—κδ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου καὶ δικαίου Ἰώβ."—κε'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου."—κς'. "Νικῆτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἠσαΐαν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν Σεραφίμ." Ἀρχ. Ὡς πολὺ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.—κζ'. Τοῦ αὐτοῦ "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Σίμωνα τὸν Ζηλωτὴν." Ἀρχ. Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα καὶ εὐσημος ἑορτὴ καὶ θυμηδίας μεστή.—κη'. "Ἀθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Λουκιλλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ." Ἐν τέλει Ἐγράφη χειρὶ μὲν Ἰωάσαφ τῆ δὲ προτροπῇ Γαλακτίωνος Ἰρμ5' (=1648).—κθ'. Μαρτύριον Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.—λ'. "Νικῆτα ῥήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Ἰούδαν τὸν Θαδδαῖον." Ἀρχ. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ ἐκεῖνος ὁ καὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τέλει ποτὲ τοῦ βίου γενόμενος καὶ τοὺς υἱοὺς εὐλογῶν.—λα'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν τῇ θεοσώστῳ πόλει

Θεσσαλονίκῃ." Ἀρχ. Οἱ τῶν εὐ βεβιωκότων τὰς πράξεις ἀναγραφόμενοι ζωγράφων ἀρίστων εὐτεχνίαν μιμούμενοι.—λβ'. "Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Δαβὶδ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ." Ἀρχ. Δαβὶδ ὁ ὁσίωτατος τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ εἰς ὑπόθεσιν προκειμένῳ τῷ λόγῳ.—λγ'. Βίος καὶ πολιτεία Σαμφῶν τοῦ ξενοδόχου.—λδ'. "Τπόμημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἀθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελειώσεις τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου." Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα.—λε'. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰακίνθου."—λς'. "Βίος καὶ πολιτεία, ἡγουν ἀθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος Γολιθοῦχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας."—λζ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως.—λη'. "Βίος ἦτοι ἐγκώμιον τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου καὶ ἀληθῶς ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Δίου." Ἀρχ. Ὅπὸτ' ἂν τινὲς τῶν φιλομαθῶν ἀνδρῶν τι καινὸν καὶ παράδοξον ὁμοῦ τε καὶ ψυχωφελὲς ἀκούσῃσι διήγημα.—λθ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Μακρίνης τῆς ἀδελφῆς Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ῥηθῆς ὑπὸ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Νύσσης."—μ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.—μα'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλίνκου.—μβ'. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου."—μγ'. "Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων." Ἀρχ. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνυσθαι μέλλων.—μδ'. "Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλέως Ῥωμαίων Διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς εἰς Αἰγάρων ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν..." Ἐν τέλει Ἐτους Ἰρμ^δ Ἰνδ. γ^{ης} μηνὶ Σεπτεβρίῳ β^η (=1619). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰγνατίου πόνος.—με'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας."

2. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ αὐτοκράτορος Τραπεζούντος Χρυσόβουλλον περὶ τῆς μονῆς Διονυσίου.

Ἐν τέλει Μετεγράφει ἀπὸ τὸ καθολικὸν χρυσόβουλλον ἐν ἔτει Ἰρμ^δ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κε' (=1646) δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων Γαλακτίωνος.

Ἐκδέδοται τύποις ὑπὸ FALLMEYER Originalfragmente, Chroniken, Inschriften und anderes Material zur Geschichte des Kaisertums Trapezunt. (Abhandlungen der III Kl. der Bayr. Akademie der Wissenschaften III Bd. Abth. III σ. 87—91), ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Ὁρθόδοξων Ἑλλήνων θεολογικαὶ γραφαὶ τέσσαρες. Ἐν Λονδίῳ 1859 σ. 120 κ. ἐ. καὶ DRÄSEKE ἐν τῇ Byz. Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 86 κ. ἐ. Ἰδ. καὶ ἀντιβολὰς τοῦ ZACHARIAE VON LINGENTHAL Über ein trapezuntinisches Chrysobull (Sitzungsberichte der philol. u. hist. Cl. der Bayr. Akad. der Wissenschaften 1881 σ. 292 κ. ἐ.) καὶ ΣΠΥΡ. Η. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν τῇ Byz. Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 613 κ. ἐ.

Ἐκδέδοται γέγραπται ὑπὸ τριῶν χειρῶν, τῆς μὲν ἀρχαιοτέρας, τῆς τοῦ Ἰγνατίου (ἰδ. I, μδ'), τῶν δὲ νεωτέρων, τῆς τοῦ Ἰωάσαφ (ἰδ. I, κη') καὶ τῆς τοῦ Γαλακτίωνος (ἰδ. 2).

3680. 146. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.

1. "Φιλόθεος ἱστορία συγγραφείσα παρὰ Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κύρου."
2. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν τῶν Βραγμάνων."
3. Ἰωάννου τοῦ Εὐκράτᾳ Λειμών.

3681. 147.

Χαρτ. φύλλ. XIV.

1. Νείλου Θεσσαλονίκης

α'. Συγγραφή ἀκέφαλος. "Αρχ...καὶ τοσοῦτον ὡς μὴδὲ ἀριθμῶ ὑποπίπτειν δύνασθαι, ποῦ δίκαιον ἀθετεῖσθαι θεραπείαν.—β'. "Λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἴωνται δεικνύναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος α^{ος}."—δ'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Λόγος δεῦτερος."—ε'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Λόγος γ'."—ς'. "Πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος δ'."—ζ'. "Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα Λόγος πέμπτος."—η'. "Λύσεις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι."

"Ιδ. καὶ 3672 (138), 3685 (151), 7, 8.

2. "Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου

Ἐν τῷ προοίμῳ τοῦ περὶ Τριάδος τρίτου βιβλίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος."

3. "Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου

ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης."

Περιέχεται καὶ "Πρὸς τὸν ἀγιώτατον Φώτιον Ἰωάννου πάπα ἐπιστολή: Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ εὑρέθη ἐν βιβλίῳ ἀγιορειτικῆ τῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου πολλὰ καὶ διάφορα ἔχοντι περὶ ἀσκητικῆ βίου καὶ μετεγγραφῆ ἐκείθεν ὡς κεῖται· εὑρέθη καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει βιβλίον ἕτερον ἔχον ταύτην τὴν ἐπιστολήν."

Ἐν τέλει· Εἰλήθηε τέρμα ἢ παροῦσα νῦν βιβλος ἔτους 1369 ὑπάρχοντος ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδ. ζ' (=1369).

4. "Ἀγιορειτικὸς τόμος

ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζοντων διὰ τοὺς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀπειθείας ἀθετοῦντας τὰς τοῦ πνεύματος μυστικὰς ἐνεργείας κρείττον ἢ λόγος ἐν τοῖς ἀγαθῶν ζώσιν ἐνεργουμένας καὶ δι' ἔργων φανερούμενας, ἀλλ' οὐ διὰ λόγων ἀποδεικνυμένας."

"Αρχ. Τὰ μὲν ἀρτίως καθωμιλημένα καὶ κοινῇ πᾶσιν ἐγνωσμένα καὶ παρρησία κηρυττόμενα δόγματα τοῦ διὰ Μωσέως ὑπῆρχε νόμου μυστήρια, τοῖς προφήταις μόνοις ἐν πνεύματι προορώμενα.

5. "Συνοδικὸς τόμος

γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐξελεγχάσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσέβειαν μεγάλας συνόδοις, ἐν αἷς οὐχ ἡ ἐκκλησία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ παρήσαν τῶν Ῥωμαίων κριταὶ προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως, ἕως οὗ περιῆν."

"Αρχ. Ἐπαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπὼν τὴν ταπεινωσιν ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν· αὕτη γὰρ καὶ τῶν οἰκείων μέτρων ἐστὶ κατάληψις.

6. "Συνοδικὸς τόμος

ἐπικυρῶν τὸν ἐπ' ἐλέγχῳ καὶ καταδικῆ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δογμάτων πρότερον τόμον καὶ σὺν Ἀκινδύνῳ πάλιν ἐξελέγχων καὶ καθαιρῶν τὸν ὕστερον ὁμόφροντα καὶ προστάτην αὐτοῦ γενόμενον πατριάρχην."

"Αρχ. Ὅντως οὐδεὶς οὕτως ἀρχιτέκτων τῶν ποικίλων ὡς ποριστῆς καὶ προστάτης παντοδαπῆς δυσσεβείας ὁ ἀντικείμενος.

7. "Ὁ προβὰς ὕστερον ἱερὸς τόμος

κατὰ τοῦ Ἀκινδύνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ τῶν τε χρημα-

Η.

τισάντων δύο ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου καὶ τοῦ Γάνου καὶ τοῦ Γρηγοῦ καὶ Δεξιοῦ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοδόξων αὐτοῖς."

"Αρχ. Οὐτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολέμου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν, οὔτε τὴν παρὰ τοῦ Σωτῆρος ῥοπήν, δι' ἣν μυρίων ἐπιρρυνέντων αὐτῇ τῶν δεινῶν, οὐ τῶν βελῶν περιγίνεται μόνον. ἀλλὰ καὶ λαμπρὰ διαδείκνυται.

3682. 148.

Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Κατήχησις

ἐν τῇ λαμπρᾷ Κυριακῇ τῆς ἁγίας τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως."

3. Βίος Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

5. "Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,

ἣν εἶδεν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ."

6. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις

τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου."

7. "Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου

Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον θεόσπετον καὶ ἰσπαύστολον βασιλέα Κωνσταντίνον."

"Αρχ. Ἀρά τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν καὶ λόγων ἔχων ἰσχύν.

8. "Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα

εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Κύριλλον τὸν τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπίσκοπον."

"Αρχ. Ἀρδεὶ μὲν ὁ πολυχεύμων Νείλος ὁ ποταμὸς ὁ Αἰγύπτιος τὴν τῆς Αἰγύπτου χώραν.

9. "Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον

εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον προτραπέντος ὑπὸ τοῦ κλειροπρεσβυτέρου καιδούχου τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ ναοῦ ἐν φῆστορείται καὶ ὁ τόπος τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων καὶ δηλοῦται ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἀθλησις."

"Αρχ. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προσέθετο τοῖς πτωχοτάτοις ἡμῖν ἡ πατρικὴ ἡμῶν φιλομαθία, ὡ πατέρων ἄριστε καὶ ἀσκητῶν δοκιμώτατε πάτερ.

10. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ἰουνοφρίου, συγγραφεὶς παρὰ μοναχοῦ Νικολαοῦ κλειροπρεσβυτέρου τοῦ Σιναΐτου."

11. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

12. Ἀντιπάτρου Βόστρων Εἰς τὸ γενέσιον

τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου.

13. "Ἄετιον κλειροπρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως

Ὀμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ."

"Αρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις, ἀγαπητοὶ ποικίλας ἡμῖν διδασκαλίας προτεθείκασι.

14. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον

εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

"Αρχ. Δίδου ἡμῖν, ὦ φωνῆ τοῦ λόγου, φωνήν.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς

Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

16. "Νικήτα ῥήτορος καὶ φιλοσόφου

44

Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους ἀποστόλους καὶ κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον.”

Ἄρχ. Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος· τίς ὁ τῶν ἑορταζόντων εὐσημος κρότος.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.—β'. Εἰς τοὺς ἱβ' Ἀποστόλους.

18. “Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον...τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη.”

Ἰδ. 3677 (143), ιε'.

19. “Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς καὶ ῥήτορος

Νικήτα τοῦ Παφλαγῶνος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ἰάκινθον.”

Ἄρχ. Ἐπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίῳ λίθῳ εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ πνεύματι.

20. “Βίος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς Ἀνδρέου

Ἱεροσολυμίτου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Κρήτης συγγραφεὶς παρὰ Νικήτα πατρικίου καὶ κοιαιστῶρος καὶ πανευφήμου.”

21. “Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον καὶ θεοφόρον

πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.”

Ἄρχ. Οὐδὲ τῆς τῶν ὀσίων μνήμης οἱ φιλόθεοι προσκορεῖς.

22. “Νικήτα φιλοσόφου δούλου Χριστοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους μάρτυρας καὶ καλλιτικούς Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν.”

Ἄρχ. Ὡς περ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαῖον ἢ Ἕλληνα καὶ δούλον σώζειν ἢ ἐλεύθερον.

23. Κυριλλου Ἀλεξανδρείας “Λόγος

εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἀγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου.”

Ἄρχ. Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χάριτος ἐμπεπλησμένος.

24. “Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομῆν

τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔπαινος διὰ βραχέων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.”

Ἄρχ. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν δὲ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων τὸν νόμον ἔχειν τοῦ γράμματος ὁ μέγας ἀπεφήνατο Παῦλος.

25. Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

26. Βίος ἀγῶνες καὶ ἀθλησις Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

27. Ἀθλησις τῆς ἁγίας Μαρίνης

28. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.

Ἄρχ. Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα τοῦ Ἰσραὴλ φυλαὶ σὺν ἀλλήλαις ἦσαν καὶ ἀδιαίρετοι.

29. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

30. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Λόγοι δύο.

31. “Λόγος εἰς τὴν εὐρεσιν καὶ ὑψωσιν

τοῦ τιμίῳ καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ.”

32. “Εὐθυμίου ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανένδοξον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Ἱερόθεον.”

Ἄρχ. Ἱερόθεον ἐπαινέσομαι τὸν ἱερόν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπον.

33. “Παντολέοντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις θαυμάτων τοῦ θεοῦ ἐστρατήγου Μιχαήλ.”

34. “Μιχαήλ τοῦ μακαριωτάτου συγκέλλου

τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ταξιάρχην τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ εἰς τὴν αὐτῶν σύναξιν.”

Ἄρχ. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα φησὶν ὁ θεὸς Δαβίδ.

35. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσοδον.

36. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

37. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

Ἄπὸ τοῦ ἀρ. 27 ἄρχεται “Ἡ δευτέρα βίβλος,” ἧς προτάσσεται ἴδιος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος· Ἴδου πεπεράτωται μοι καὶ αὐτὴ ἡ βίβλος...τῷ ζμῆ' ἔπει Ἰουλίφ κα' (=1540). Δοσίθεος εὐτελής ῥακενδύτης καὶ μονότροπος τάχα. Ἐγράφη γοῦν ἐν τῇ σεβασμῖα μονῇ τῇ ἐπωνομαζομένη τοῦ Διονυσίου, ἧς ὑπάρχει καὶ κτῆμα.

3683. 149. Χαρτ. φύλλ. XIV. σελ. 2.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει· Δόξα σοι τῷ Θεῷ τῷ δόντι τέλος χαρμόσυνον· εἰξασθε οἱ ἀναγινώσκοντες ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Λουκᾶ μοναχοῦ τοῦ γεγραφότος.

3684. 150. Χαρτ. φύλλ. XV. XVII.

1. Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου

α'. “Ἐκθεσις τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως κυροῦ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ καὶ ὕστερον γενομένου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ κύρ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Ἀπολογία σύντομος ὑπὲρ τοῦ μὴ δέχσθαι τοὺς ὑγιαίνοντας τῶν Γραικῶν τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ σύνοδον καὶ τὴν ἐκεῖ κακῶς ὀρισθεῖσαν ἔνωσιν· ἐγράφη δὲ μετὰ τὴν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τελευτήν.” Ἄρχ. Ὅθεν μὲν καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκην οἱ Λατίνοι κεκίνηται, ἀλλῆς ἂν γένοιτο χρείας ἐξετάζειν τε καὶ σκοπεῖν.

2. “Τόμος συνοδικὸς

κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἰρέσεως ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα...τοῦ 5^{ου} ἔτους· καθαιρῶν μὲν Ἰωάννην τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἀναθέματι τοῦτον καθυποβάλλων ὡς τῇ τοιαύτῃ αἰρέσει αὐτομολήσαντα· τῷ αὐτῷ δ' ὁμοίως παραδιδούς ἀναθέματι καὶ πάντα ἄλλον τὸν τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ φρονούντα ἢ φρονήσαντα ποτὲ προκαθημένου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αυτοκράτορος Ῥωμαίων κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, συνεδριάζοντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου καὶ συμπάσης τῆς ἱεράς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκλητικῶν παρακαθημένων.”

3. “Ὁ ὅρος ὁ γενόμενος ὑπὸ Λατίνων

ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ὑπογραφεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων παραχωρήσει Θεοῦ.” Ἄρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος, δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ.

4. Γεωργίου Κορεσίου Θεολόγου

α'. “Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ θεοῦ πνεύματος.”—β'. “Γεωρ-

γιόν Κορσεσίου τοῦ Χίου, ἱατροῦ καὶ θεολόγου Περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ περὶ καθαρτηρίου πυρός."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀπολαύσεως τῶν ἀγίων."

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον (ἀρ. 1—3) XV αἰῶνος, τὸ δὲ δεύτερον (ἀρ. 4) XVII. Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 4 α'. Ἐν ἔτει Ἰρρηκῶ μηνὶ Νοεμβρίῳ α' (=1619) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰγνατίου ἐλαχίστου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἦτοι τοῦ κύρ Διονυσίου, ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ.

3685. 151.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Βίος ὁσίας Εὐπραξίας.

"Ἀρχ. (ἀκέφ.)...καὶ πέρνοντας καὶ αὐτὴν με τοῦ λόγου τῆς ἐτυχε μίαν τῶν ἡμερῶν καὶ ἐφάνηκε τῆς καθηγουμένης νὰ μετεωρισθῆ τάχατες πρὸς τὸ κοράσιον.

Τὰ τελευταῖα τρία φύλλα ἀπεσχισμένα.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἐν τέλει. Οἱ παρῶντες δύο βίοι (ἀρ. 1 καὶ 2) ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου [Ἰγνατίου] καὶ ἐμετεβλήθησαν εἰς κοινὴν φράσιν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων...ἐν ἔτει Ἰρρηκῶ μηνὶ Ἰουλίῳ κ' (=1610).

3. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εἰρήνης.

4. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως.

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α'. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.—β'. Εἰς τὸ Πάσχα.—γ'. Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ τὸ ξαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα.

6. "Ἐπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου

καὶ προσκνητῆς εἰκόνας τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας, συγγραφῆς παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεὼν τοῦ λογοθέτου μεταφραστοῦ."

7. "Λατινικὰ προτάσεις

καὶ συλλογιστικὰ ἀποδείξεις κατὰ Γραικῶν, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύρ Νείλου τοῦ Καβάσιλα καὶ ὑπ' αὐτοῦ θεολογικῶς τε καὶ πάνυ σοφῶς καὶ θεοπνεύστως ἀνατραπέσαι."

8. "Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου

καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύρ Νείλου Κατὰ Λατίνων ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα." (κολοβ.). "Ἰδ. καὶ 3672 (138), 3681 (147), 1.

9. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων.

10. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Περὶ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ συντελείας τοῦ κόσμου.

11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῶ.

12. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ εὐχαριστίας (κολοβ.).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν (ἀρ. 1—8, 9—12), ἀμφοτέρων τοῦ XVII αἰῶνος, ὧν τὸ δεύτερον γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

3686. 152.

Χαρτ. φύλλ. XIII. (σ. 1015).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι μεθ' ἑρμηνείας.

Ἡ ἑρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς μικρὸν τεμάχιον τοῦ κειμένου

προηγούμενον. Ὁ κώδιξ, ἀκέφαλος ὢν, ἀρχεται διὰ τοῦ ἐξῆς τεμαχίου κειμένου...ρῶμενον καὶ οὕτως ἐστὶ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκριμα... Ἡ δ' εἰς τὸ κείμενον τοῦτο ἑρμηνεία ἀρχ. Οὕτω μὲν οὖν φησιν ὑπήστησαν ἄγγελοι οὕτω πῶς, τουτέστι κατὰ πρῶτην τάσιν καὶ ἐφ' ἐνὶ ἐννοήματι.—Τῷ δὲ πρῶτῳ ἀκεφάλῳ λόγῳ ἔπεται ἀμέσως "Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν καιρὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα," οὗ ἡ ἑρμηνεία ἀρχ. Ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μὲν ἡ πρῶτη καθιέρωσις ἀρτι ἀπαρτισθέντος, ἐπὶ οἴκου δὲ ἡ πρῶτη τοῦ οἰκοδομηθέντος ἐνοίκησις.—Τελευταῖος λόγος "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος περὶ φιλοπρωχίας." Ἡ ἑρμηνεία ἀρχ. Οἰκείου τοὺς ἀκροατὰς ἀδελφοὺς ὀνομάζει καὶ συμπένητας ἵνα καὶ ἀπὸ τῶν προσηγοριῶν τούτων προσελκύσῃ αὐτοὺς εἰς συμπάθειαν τῶν νοσοῦντων.

3687. 153.

Χαρτ. φύλλ. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Σεπτεμβρίου (κολοβ.).

Ὁ πρῶτος βίος, Συμεὼν τοῦ Στυλίου, γέγραπται μὲν χειρὶ XIX αἰῶνος, μένει δ' ἀτελής. Μετὰ τοῦτον τὸν βίον καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος πολλὰ φύλλα ἀγραφα.

3688. 154.

Χαρτ. φύλλ. XV. (φ. 147).

1 (φ. 1 α). "Ἐπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν

τῆς ἀχράντου καὶ προσκνητῆς εἰκόνας τῆς παναμώμου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ῥωμαίας."

Ἀρχ. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνων κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν γενόμενα βέων ἀεὶ καὶ φερόμενος.

Ἐν τέλει. Μετεγράφει ὁ παρὼν λόγος ἐπὶ ἔτους 5 Ἰηγ' (=1445) διὰ Δοσιθέου ἱερομονάχου.

2 (φ. 28 α). "Κωνσταντίνου πρωτονοταρίου

καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Λουκίου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Εὐγένιον καὶ τοὺς συνάθλους αὐτοῦ Κανίδιον Οὐαλεριανὸν καὶ Ἀκύλαν τοὺς ἐν Τραπεζοῦντι μαρτυρήσαντας."

Ἀρχ. Πολλῶν ὄντων, καὶ διαφερόντων ἀριθμήσασθαι μὲν λαμπρῶν, διηγῆσασθαι δὲ θαυμασίων, ἀ τὴν Τραπεζοῦντα τὴνδε πόλιν κατακοσμεῖ. Τέλ. τὴν ποιμνὴν σου περιφύλαττε ταυτηνὴ τὴν τιμῶσαν σε τὸν περιούσιον τοῦτον ἰ Θεοῦ τε καὶ σὸν λαὸν σῶζε τε καὶ διάσωζε· ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

3 (φ. 39 β). "Διήγησις θαυμάτων

τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Εὐγενίου τοῦ Τραπεζοῦντιοῦ, συγγραφείσα παρὰ Ἰωάννου τοῦ γενομένου πατρίως Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ξιφιλίνου."

Ἀρχ. Τῶν τοῦ μεγάλου καὶ θαυμαστοῦ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρος Εὐγενίου θαυμάτων, πλήθει τε πολλῶν ὄντων καὶ μεγέθει μεγίστων, συγγραφῆ μέλλων παραδοῦναι τινὰ καὶ δεδοικῶς μή τις με θρασὺν καὶ τολμητῆα ἡγήσασαιτο. Τέλ. ἐκεῖθεν δὲ μεθισταμένους, τῶν ἀτελευτήτων καὶ αἰώνων ἀγαθῶν μετόχους γενέσθαι εὐδόωσον, πρεσβείαις ταῖς σαῖς· χάριτι καὶ φιλοφροσύνη τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ, τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα· κράτος τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

4 (φ. 45 β). “**Ἰωσήφ** τοῦ χρηματίσαντος μητροπολίτου **Τραπεζούντος**, Λόγος ὡς ἐν συνόψει διαλαμβάνων τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ ἐν θαύμασι περιβοήτου καὶ μεγαλάθλου **Εὐγενίου**: ὅπως τε δήλη γέγονε, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τοὺς πάλαι καὶ ὅπωςδὴποτε παρείθη, μέχρι καιρῶν ἐνίων· ὅπως τε καὶ πάλιν ἀρχὴν ἐληφεν ἡ τοιαύτη ἑορτή· καὶ ἡμῖν ἐξεδόθη ἑορτάζειν αὐτήν, πρὸς τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενομένου αἰοδίδμου, Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ· ἐν μέρει τε ὁ λόγος διεξιῶν, καὶ τὰ τοῦτου λαμπρὰ σύσσημα· οἷος ἦν τῷ εἶδει, λόγῳ τε καὶ τρόπῳ.”

“**Ἀρχ.** Τοὺς τῶν μαρτύρων ἀγῶνας· τοὺς τε ἄθλους· τὰ παλαιάσματα· τοὺς ἀνηκέστους πόνους· τὰ τῶν ποικίλων βασάνων στίγματα. **Τέλ.** Εἰ καὶ πλείστον ἀπολειπόμενον οἶδα τοῦτον τῆς εὐφημίας τῆς μεγαλωσύνης σου, φρουροίης ἐν ὅλη ζωῇ· καὶ βίῳ παντί· ἐν **Χριστῷ Ἰησοῦ** τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ συναϊδίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

5 (φ. 53 β). “**Ἐπισύνοψις τῶν τοῦ ἁγίου θαυμάτων μερικῆ, ἐκ τῶν πλείστων.**”

“**Ἀρχ.** Ἀμέλει καὶ ἡμῖν μὲν ἐπιστήσαι τῷ λόγῳ ἡρρημένοις τὰ θαύματα. **Τέλ.** Ταῦτα τῶν προφητικῶν σημείων τὰ δεύτερα· ἀλλὰ καὶ ἰσόρροπα· ταῦτα τῶν ἀποστολικῶν θαυμάτων, ἰσότημά τε καὶ ἀξιάκουστα καὶ ἀξιοθαύμαστα· καὶ τῆς τοῦ πανενδόξου **Εὐγενίου** πρὸς Θεὸν παρρησίας, δυντὼς ἐπάξια· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

6 (φ. 77 α). “**Ἀρχὴ** σὺν **Θεῷ ἁγίῳ** τοῦ **Χρονικοῦ** βιβλίου, ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφοτάτου κυροῦ **Μιχαὴλ** τοῦ **Γλυκά.**”

Μένει κολοβὸν ἐν ταῖς λέξεσιν ὅρα λοιπὸν νουνεχῶς, καὶ μὴ ἐπὶ πλέον τοῖς λόγοις αὐτῶν θορυβοῦ· εἰ γὰρ καὶ λέγουσιν, ὅτι ἡ ὦρα καθ’ ἣν ἡ σύλληψις τοῦ συλλαμβανομένου γίνεται (ἐκδ. Βόννης σ. 214, 18).

Ὁ κώδιξ σύγκριται ἐκ τριῶν μερῶν, γεγραμμένων ἀπάντων τὸν XV αἰῶνα ὑπὸ τριῶν χειρῶν, α’ φ. 1—26 κατὰ δύο σελίδας, β’ φ. 28—76, γ’ φ. 77—147. Ἡ γραφὴ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου μέρους μικροτέρα τῆς τοῦ πρώτου. Τὸ φ. 27 ἄγραφον.

3689. 155. **Χαρτ. φύλλ. XVII.**

Ἀδύλου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακάς

ἀπὸ τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι καὶ τῆς τῶν τη’ θεοφόρων πατέρων.

Ἡ α’. “**Ἐἶπεν** ὁ Κύριος πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.” **Ἀρχ.** Εἰς μαρτύριον προτρέπει τοὺς μαθητὰς ὁ Χριστὸς καὶ τὰς καρδίας τούτων παρασκευάζει καὶ διανιστᾷ πάντων καταφρονεῖν τῶν μελλόντων συμβαίνειν αὐτοῖς δεινῶν τε καὶ δυσχερῶν. Ἡ τελευταία· “**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς** τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὦρα δόξασόν σου τὸν υἱὸν ἴνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε.” **Ἀρχ.** Μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξου ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνήμην ἑορτάζομεν κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ τῶν ἐπὶ **Κωνσταντίνου** τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου τῶν **Χριστιανῶν** βασιλέως συνελθόντων ἐν **Νικαίᾳ** κατὰ τοῦ **δυσσεβοῦς Ἀρείου**.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ζρλε’ μηνὶ Ἰουνίῳ κα^π (=1627) $\frac{1}{\alpha} | \frac{\omega}{\sigma}$ (=Ἰωάσαφ).

3690. 156. **Χαρτ. φύλλ. XVII.**

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια εἰς ἑορτὰς

Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ’ ἐκλογίην. Ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ “**Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.**”

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ **Δανιὴλ πόνος**.

Ὁ κώδιξ ἐστὶν ἀκέφαλος, ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη ἐν ἀρχῇ.

3691. 157. **Χαρτ. φύλλ. XV. (σ. 755).**

Ἀντιόχου μοναχοῦ Πανδέκτης.

σ. 1. “**Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.**” **Ἀρχ.** Ὁ μοναχὸς Ἀντίοχος ὁ τῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν **Σάβα** μονῆς τῶν Ἱεροσολύμων εὐλογον ἀφορμὴν εὐρῶν τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Περσῶν, καθὼς αὐτὸς ἐκεῖ λέγει ἱερὰν βίβλον συνῆψεν ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ἣν καὶ Παντέκτην ὠνόμασεν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων.

Ἐπεταί “Ὁ πίναξ τῆς βίβλου,” καὶ λόγοι ξβ’, ὧν οὔτε ὁ ἀριθμὸς, οὔτε αἱ ἐπιγραφαὶ, οὔτε ἡ τάξις συμφωνοῦσι πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ **ΜΙΓΝΕ LXXXIX, 1421.**

σ. 13 “**Λόγος (α’) διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου.**” **Ἀρχ.** Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας περιέχει.—σ. 16. “**Λόγος β’.** Προσίμιον τῆς βίβλου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἔχον ἐν ἐπιτομῇ τοῦ Κυρίου τὴν ὅλην πραγματείαν τοῦ βιβλίου καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν ἡμᾶς τὰς θείας γραφὰς συμπίπτουσι εἰς τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου.” **Ἀρχ.** Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς φησὶν ὁ θεὸς **Χρυσόστομος**.—σ. 726 λόγ. ξα’. “**Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως καὶ τῆς τῶν τοιούτων διαγωγῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς κοινοβίοις διαγόντων**” ἔτι καὶ περὶ ἀναχωρητῶν...” **Ἀρχ.** Ὁ πολλὰ νηστεύων, ἐν δὲ τῇ μεταλήψει μὴ δυνάμενος ἀνέχεσθαι τοῦ κοινοῦ.—σ. 732 λόγ. ξβ’. “**Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως τοῖς κατὰ κόσμον βιωτικοῖς καὶ πῶς δεῖ τρέφεσθαι Χριστιανούς...**” **Ἀρχ.** Βούλεσθαι ἰδῶμεν τίνα ἡδονὴν ὁ πλοῦτος ἔχει καὶ τίνα τιμὴν.

3692. 158. **Χαρτ. φύλλ. XIV. σελ. 2.**

Ἀντιόχου μοναχοῦ Πανδέκτης.

Ὁμοῖος τῷ ἀνωτέρῳ, ἐν λόγοις λε’, ὧν ὁ α’ ἀκέφ. ὁ δὲ λε’ “Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι...” **Ἀρχ.** Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.

3693. 159. **Χαρτ. φύλλ. XIV.**

1. “**Ὁρασις Δανιὴλ τοῦ προφήτου.**”
2. **Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.**
3. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.**
4. [**Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου**] **Λόγοι κγ’.**
α’ (ἀκέφ.). **Ἀρχ.**...ἐπιγενομένης διεχωρίσθησαν ἀπ ἀλλήλων· ἐπίσταται δὲ ἕκαστος τί ἔχει ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.—β’. “**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμᾶς ἀπετούντων.”—γ’. “**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος περὶ κρίσεως καὶ πῆθου καὶ κατανύξεως.”—κγ’. “**Τοῦ αὐτοῦ** **Νουθεσίαι ἀδελφῶν**

καὶ περὶ τοῦ μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ἡμῶν ἐν χειμῶνι ἢ ἐν Σαββάτῳ.”

5. Τοῦ αὐτοῦ Παραινεσεις ν’.

Μεταξὺ τῆς ζ’ καὶ ια’ λείπουν αὐτῶν ἀρ. η’, θ’ καὶ ι’.

6. Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ιβ’ πρὸς τοὺς τὸν μονήρη βίον ἀσκούοντας.

7. “Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια διάφορα πῶς κτᾶται τις ταπεινοφροσύνην.”

8. “Λόγος περὶ τοῦ μακαρίου Ἐφραΐμ.”

Ἄρχ. Γέγονέ τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀνόματι Ἐφραΐμ Σύρος τῷ γένει ὑπάρχων.

9. Γρηγορίου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον Ἐφραΐμ.

10. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων

Εὐστρατίου, Λύξεντιου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου.”

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ δεύτερον (ἀρ. 4—10), ἀκέφαλον ὄν καὶ κολοβόν, γέγραπται κατὰ δύο σελίδας πλὴν τοῦ ἀρ. 10.

3694. 160.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον.”

2. “Περὶ τοῦ νοταρίου.”

3. “Περὶ τῆς παρθένου τῆς πεσοῦσης εἰς πορνείαν.”

4. “Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πάπα Ῥώμης.”

5. “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν

Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ ἐλαχίστου.”

6. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

7. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ θαυματουργοῦ.”

Ἄρχ. Ἐλεγεν ὁ ὁσιος Συμεῶν ὁ θαυματουργὸς ὅτι ἰδοὺ, ἀδελφοί, λέγω σας τὰ μυστήρια ταῦτα.

8. “Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου.”

9. “Δεκάλογος τοῦ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ.”

10. “Ὁμιλία εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον.”

Ἄρχ. Ὅλα τὰ θεῖα λόγια εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἀγαθὰ καὶ ὠφέλιμα εἶναι εἰς ἐκείνους ὅπου τὰ ἀκούουσι καὶ τὰ φυλάγουσι.

11. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Περὶ τῶν παθημάτων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Διδαχὴ “τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς.”

12. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

13. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

14. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Εὐσταθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ.”

15. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφῶντος.

16. “Διήγησις περὶ τῆς Μαρίας ὅπου ἔσφαξε τὰ δύο τῆς τέκνα καὶ ὕστερον μετενόησε καὶ πῶς ἐπνίγη.”

17. “Ὅπτασία τινὸς μοναχοῦ, ὃς ἐξήσατό μοι ἐμοῦ Μερκουρίου μοναχοῦ ἐν ἔτει ἀχι’ ἐν μηνί Ἰουλίῳ” (=1610).

Ἄρχ. Ὡς ὅτι θεῶρι ἓνα κάμπου μεγάλου πολλὰ καὶ εἶτου εἰς τὴν μέσιν χωρισμένος με ἀκάνθες ψιλαῖς κατὰ πολλὰ.

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἄπαντα πλὴν τῶν ὑπ’ ἀρ. 1—4 καὶ 12 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3695. 161.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α’. “Λόγος περὶ νηστείας καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν.”—β’. Εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἐμβλέψας.

2. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

“Διήγησις δι’ ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστεῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου κυρίου Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.”

3. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας “Παρένεσις

ψυχοφελῆς περὶ τοῦ ὄψεως φανερούσα τί ὁμοίοιαι ὁ βίος οὖτω.”

4. “Ἀποκάλυψις τῆς παναγίας ἀχράντου

ὑπερέλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, περὶ τῶν κολάσεων, ἐν ᾧ οἱ ἀμαρτωλοὶ αἰωνίως βασανίζονται.”

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὴν ὄρησιν τῆς Ἡρωδιάδος.

6. “Ἰερεμίου καὶ Βαρούχ καὶ Ἀβιμέλεχ

Λόγος ὅτι παρεδώθη Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων.”

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α’. Εἰς τὰ Θεοφάνεια.—β’. Εἰς τὸν ἄστων υἰόν.

9. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

α’. “Περὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν...”—β’. “Περὶ τοῦ σπουδάξαι ταχέως ἐκκόπτειν τὰ πάθη.”—γ’...Ἄλλοι λόγοι.

10. Ἄλλοι τινὲς λόγοι πατέρων.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3696. 162.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α’. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.—β’. Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.—γ’. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—δ’. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος.—ε’.

Ὁμιλία εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον.—ς’.

“Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον.”—ζ’.

“Περὶ τοῦ πότε καὶ δια τί αἰτίαν ἔκοψαν τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πάλιν τὴν ἐκώλυσε εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.”—η’.

“Λόγος κατ’ ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.”—θ’.

Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—ι’.

“Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν καὶ ἰδιωτικὴν γλῶσσαν παρὰ Γερμανοῦ ἱερομονάχου.”—ια’.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.—ιβ’.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.—ιγ’.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.—ιδ’.

Ἄνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου μεταφρασθὲν ὑπὸ Μαξίμου ἱερομονάχου.—ιε’.

Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3697. 163. Χαρτ. 8. XVII.
1. 'Αποστολοευάγγελα.
 2. 'Ανδρέου Καισαρείας Καππαδοκίας
'Ερμηνεία εἰς τὴν 'Αποκάλυψιν.
'Εν τέλει καταλογάδην.
Τέλος εἴληφεν ἡ παρούσα πυκτίδα
διὰ χειρῶν δὲ οἰκτροῦ 'Ιερεμίου
παριππεύοντος ἐπτὰκις χιλιάδων
σὺν ἑκατοστῷ ἅμα τριακοστῷ τε
Σεπτεβρίου ἁγόντος εἰκάδι ἕκτη (=1621).
 3. "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου."
 4. "Θεωρία Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ
προαναγνωσκομένη τοῦ ἐγκωμίου καὶ ἀκροᾶσθαι τὸν σύλλογον
ἀναπεῖθουσα."
'Αρχ. Πολλῶν δντων ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἀ παρὰ τῶν
κρατίστων εὐρεθέντα φαίνονται φύσεων.
 5. "Τοῦ σοφωπάτου καὶ ἀγιωτάτου
Βλεμμύδους κῦρ Νικηφόρου 'Εγκώμιον εἰς τὸν μέγαν ἀπό-
στολον καὶ εὐαγγελιστὴν 'Ιωάννην τὸν Θεολόγον."
'Αρχ. Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκοι ἀν αἰῶνος εὐαγ-
γελικός τε καὶ θεολογικός ὄθεν οὐ κατ'ὀκνητέον ἡμᾶς
αὐτῷ τοῦτον καθόσον οἶον τε προσαγαγεῖν.
 6. "Περὶ τοῦ τὰς εἰς Θεὸν ἐντεύξεις ἄνευ
ἀσμάτων τελείσθαι καὶ πᾶσαν εὐταξίαν εἶναι ἐν τῷ ναφῷ."
'Αρχ. Τοῖς ἑαυτοῦς ὄλους ἐκδεδωκῶσι τῷ παραγα-
γόντι Θεῷ καὶ πάντα κόσμον παρωσαμένοις.
 7. 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὴν Κοίμησιν.
 8. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν Εὐαγγε-
λισμόν.
 9. 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεο-
τόκου.
 10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Προοίμιον τῶν Παροιμιῶν
(ἀτελής).
 11. 'Ανδρέου Κρήτης Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ
εἰς τοὺς κοιμηθέντας.
 12. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
α'. Εὐχῆ.—β'. "Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστόν."
—γ'. "Εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν."
 13. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς Στέφανον τὸν
πρωτομάρτυρα.
 14. "Κεφάλαιον κανονικὸν τοῦ ἐν ἁγίοις
πατρὸς ἡμῶν 'Ιωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου Πῶς δεῖ συνάγειν τὰ ἐπιτίμια τῶν ἁμαρ-
τανόντων."
 15. "Τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 'Εφέσου
κῦρ Μάρκου Πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα 'Ιωάννην τὸν
Παλαιολόγον."
'Αρχ. Δῶρον τι τοῦτο μικρὸν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ,
ἐκ τῆς ἐμῆς...Μένει δὲ ἀτελής.
 16. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ
μοναχοῦ καὶ συγκελλου τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη-
σίας Λόγος εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις."
'Αρχ. Τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ, τὴν χεῖρα
συστέλλει τὸ δέος.
 17. Εὐχὴ εἰς τὸν 'Ιησοῦν.
 18. Βίος καὶ πολιτεία Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.
 19. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου 'Ερώτησις
τί σημαίνει τὸ μοναχικὸν σχῆμα." ('Ατελής.)
 20. "Λόγος 'Αναστασίου μοναχοῦ
τοῦ ὄρους Σινᾶ εἰς τὴν παρεῖσθαι τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν
ἕκτον ψαλμόν."
 21. "Τοῦ μακαρίου 'Εφραῖμ [τοῦ Σύρου]
Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ."
 22. "Μαξίμου 'Εκ τῶν ἀσκητικῶν."
 23. "Ἰσιδώρου 'Εκ τῶν ἐπιστολῶν."
 24. "Πῶς νοητέον τὸ Εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνοῦχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν."
 25. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ
Χριστοῦ.
 26. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ 'Ομιλία πρὸς τὴν
σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ξένην, περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ
περὶ τῶν τικτομένων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς."
'Αρχ. Τοῖς μοναδικῶς ζῆν προθυμουμένοις ὡς ἀληθῶς
ἀηδῆς ἐστὶν οὐ μόνον ἡ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ καὶ
ἡ πρὸς αὐτοὺς τοῖς ὁμοτρόπους ὁμιλία.
 27. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου 'Εκ τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν
Πεντηκοστὴν λόγου.
 28. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης καὶ θεολόγου τοῦ Παλαμᾶ
Λόγος καθ' ἐξήγησιν εἰς τὸν δεκάλογον τῆς κατὰ Χριστὸν
νομοθεσίας ἧτοι τῆς νέας Διαθήκης."
 29. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν 'Αναστασίου
πρεσβυτέρου τοῦ ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει Περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ
καθ' ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς."
 30. "Τοῦ αὐτοῦ 'Ακολουθῶς Εἰς τὸ κατ' εἰκόνα
καὶ ἀπόδειξις ὅτι δι' οὐδὲν ἕτερον ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ὁ
Θεὸς σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως εἰ μὴ εἰς τύπον
καὶ εἰκόνα τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ συνθέσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς."
 31. "Ἐρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου
"Ὅτε ἐτέλεσεν ὁ 'Ιησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετήρην ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Κωνσταντινου-
πόλεως τοῦ Θεολόγου."
'Αρχ. Ὁ τοὺς ἀλιεῖς προελόμενος 'Ιησοῦς καὶ αὐτὸς
σαγηνεύει.
 32. "Προοίμιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν
τῆς χάριτος τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς γινομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς
πλάνης ἐρωτημάτων Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου."
 33. "Ἔργα καὶ λόγοι δαιμονιώδεις
ἅπερ εἰς τῶν δαιμόνων βασανιζόμενος ὑπὸ τοῦ σημειοφόρου
πατρὸς Λογγίνου μέσον τοῦ βαυκαλίου εἴρηκεν, ἐκ τοῦ Πατερικοῦ."
 34. "Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου
τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῆς Μνουπόλεως ἀσκήσαντος, συγγραφεῖς
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης."
'Αρχ. Καὶ τοῦτο σὸν, ὦ θεεῖτε ἄνθρωπε καὶ τῆς σῆς
μεγαλοφυΐας πλεονέκτημα τὸ τοὺς βίους τῶν ἐναρέτων
φιλοκρινεῖν.
 35. "Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου μοναχοῦ
Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ 'Ιωάννου."

"Αρχ. Καλῶς ἐφήρμοσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου τελείωσιν εἰς αὐτὴν σχεδὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν περὶ αἰώσιν.

37. "Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."

"Αρχ. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας ἐν Βηθλεέμ.

37. Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολαί.

α'. "Ἐπιστολὴ Φωτίου πρὸς Μαρῖνον Καστέλλης ἐπίσκοπον." β'. "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Φωτίου πρὸς Γαυδέρικον Βελιτέρας ἐπίσκοπον."—γ'. "Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Φωτίου πατριάρχου πρὸς Ζαχαρίαν Ἀναγίνων ἐπίσκοπον."—δ'. "Μαρτινιαῶ ψλγ." ε'. "Εὐτονίῳ διακόνῳ" ψνζ.—ς'. "Μάρωνι: ἄξς."—ζ'. Ἀνεπίγραφος. "Αρχ. Ἐπειδὴ ἡ μὲν κακία διὰ τῶν παρ' αὐτίκα δοκούντων εἶναι τερπνῶν πορεύεται. Τέλ. ἵνα μὴ σε λάβῃ ἐκεῖθεν συμμέτοχον.

Οὐδέμια τῶν ἐπιστολῶν τούτων εὑρηται ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ ΙΩ. ΒΑΛΕΤΤΑ. Ἐν Λονδίνῳ, 1864. Ἄξιοι δὲ σημειώσεως οἱ ἀριθμοὶ ψλγ', ψνζ', ἄξς', ἴσως ἀναφερόμενοι εἰς πλήρη συλλογὴν ἐπιστολῶν τοῦ Φωτίου.

38. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὅροι

κατ' ἐπιτομήν καὶ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

39. "Ἀπὸ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον

Ἰγνάτιον τὸν γεγονότα πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως συντεθέντος παρα Μιχαὴλ μοναχοῦ πρεσβυτέρου τε καὶ συγγέλου."

"Αρχ. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας Ἰγνάτιος, εὐγενὴς ἐξ ευγενῶν πριφανῆς ἐκ περιβλέπτων, ἅγιος ἐξ ἁγίων γονέων γεγένητο, βασιλέων χρηματισάντων.

40. "Σισινίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ κόσμου ἐπεισφρήσασαν

ἤδη τοῦ Χριστοῦ πόμην ἀθεμιτογαμίαν καὶ πυρὸς δίκην πυρπολοῦσαν τὰ σύμπαντα, ἥτις Θεοῦ χάριτι κανονικῶς καὶ νομίμως συνοδικῇ ἀποφάσει ἐκλύθη ἐν ἔτει 5φνεϞ."

"Αρχ. Καὶ ἱατρὸς ἠδὲν ἐκείνος καὶ πολλοὶ ἄξιοι πόλεσιν ὅστις λοιμοῦ προσβάλλειν ἐπειγομένου πρὶν εἰς πηδῆσαι τὸ κακὸν διωθῶν, πείραν τῆς νόσου λαβεῖν οὐκ ἔβ. Τέλ. (κολ.) τοὺς τοῖνον ἀθεμίτους τῶν γάμων τοὺς νόμους οἱ γράφοντες τοὺς μὲν ὀνόμασι ῥητοῖς δίστειλαν, τοὺς δὲ τῷ τῆς ἀκαθαρσίας διαλαβόντες ὀνόματι γενικῶς ἀφήκαν καὶ παρεσιώπησαν τοῦ σεμνοῦ ἡ ἀντὺς φροντίζοντες καὶ μὴ ἐπὶ μακρῷ καθ' ἕκαστον τὴν...

41. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου (κολ.).

3698. 164.

Χαρτ. 8. XVII.

"Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου

τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Χριστοῦ γεννήσεως."

Προτάσσονται α'. "Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα Ἄβος τοῦ Χρυσοστόμου μετὰφρασθεὶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ κύρ Μαξίμου."—β'. "Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου."

Ἐν τέλει. Ἐν ἔτει αχμθ'... (=1649) ὁ γράψας καὶ τελειώσας εὐτελεῖς δούλος τοῦ Θεοῦ Νικόλαος.

3699. 165.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι λβ.

α'. "Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε τῶν οἰκείων ἀμαρτιῶν τὴν ἐξομο-

λόγησιν ποιεῖσθαι καὶ δια παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον."...λβ'. "Ἄβος θρηνητικός."

Ἐν τέλει. Τῷ συντελεστῇ Θεῷ χάρις ἰς ἅς ἐξ ἄθεν, οὐκ ἔν ψιλῶν κλνλ (=ἴδου;) ἐγραψεν Λεόντιος ἐν ποιο).

2. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

3. Μαξίμου Μαργουνίου Ἐγκύκλιος.

"Ἐξετέθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθύρων τοῦ Μαργουνίου." Ἄρχ. Δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πεμφθέντα ἡμῖν γράμματα τὸ τε βιβλῆριον καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ὑμῶν πίστεως. Τέλ. (κολ.) ἐν αἷς καὶ αἱ λοιπαὶ κεφαλαιώδεις ἀρεταὶ πᾶσαι εἰσὶ, καθαγνίζοντες ἑαυτοὺς εἰς ἀπα...

3700. 166.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι, μαρτύρια καὶ ἐγκώμια ἁγίων.

α'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀγῶνες ἁγ. Θεοδώρου τῆς ἐν Ἀλεξ-ανδρείᾳ.—β'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας.—γ'. Μαρτύριον Θέκλης.—δ'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀγῶνες Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ὁσίας Μαρτῶνης.—ζ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀικατερίνης.—η'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.—θ'. Μαρτύριον Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησῆσας.—ι'. Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.—ια'. Βίος, πολιτεία καὶ ἀθλησις Εὐγενίας καὶ τῶν αὐτῆς γονέων.—ιβ'. Βίος καὶ πολιτεία Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.—ιγ'. Βίος καὶ πολιτεία Εὐσεβίας τῆς ξένης.—ιδ'. Μαρτύριον Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.—ιε'. "Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀιγυπτίας συγγραφεὶς παρὰ Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων."—ισ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.—ις'. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Φεβρωνίας.—ιη'. "Ἐγκώμιον τοῦ λογιωτάτου χαρτοφύλακος Θεσσαλονικῆς Ἰωάννου τοῦ Σταυρακίου εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Θεοδοσίαν." Ἄρχ. Ὁ λόγος ὀρθοδοξίας στήλην Θεοδοσίᾳ τῇ καλλιμάρτυρι.—ιθ'. Μαρτύριον ἁγ. Ἀκυλῆνης.—κ'. Ἀθλησις ἁγ. Ἀγριππίνης.—κα'. "Ἄβος διαλαμβάνων περὶ τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν Βλαχέρναις." Ἄρχ. Λέοντος τοῦ μεγάλου καὶ Βηρίνης τῆς ὀμοζύγου τούτῳ τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων τὴν βασιλείου δι' ἑθνονότων ἀρχήν.—κβ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Κυριακῆς.—κγ'. "Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν." Ἄρχ. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ὄρρος, φησὶν ἡ τῶν ἀσμάτων γραφή.—κδ'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Γολιδοῦχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας."—κε'. "Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν." Ἄρχ. Ὡσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαίου ἢ Ἑλληνα.—κς'. Ἀθλησις τῆς ἁγίας Μαρίας.—κζ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.—κη'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Μυρῶνης."—κθ'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγάλης μάρτυρος Χριστίνας."—λ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἰγνατίου τῆς μονῆς Διονυσίου."—λα'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.—λβ'. "Ἄβος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως τῆς... Θεοτόκου..." Ἰδ. καὶ 3584 (50) ἰδ'. 3588 (54) ι'. 3715 (181) ιβ'.—λγ'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βάσσης καὶ τῶν τριῶν υἱῶν αὐτῆς."—λδ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀθανασίου ἐπισκόπου, Χαρισίμου καὶ Νεοφύτου."—λε'. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων παρθένων, Μηρο-

δώρας Μητροδώρας και Νυμφόδωρας.—λς'. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν αὐτῆς θυγατέρων Πίστειος, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.—λς'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίνης.—λη'. Βίος, πολιτεία καὶ μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν τέλει Διὰ χειρὸς τλήμονος Κύρου μοναχοῦ ἐγράφη, ἔτει ,αχις' τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Νοεμβρίῳ πρώτῃ (=1616).

3701. 167.

Χαρτ. 8. XV.

1. Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (;) Συγγραφή θεολογική.

α', β' λείπουν, τοῦ κώδικος ὄντος ἀκεφάλου.—γ' (ἀκέφ.). Ἄρχ...[παν]τεπόπτῃς πάντων προνοητῆς ἐξουσιαστῆς κριτῆς καὶ γινώσκου καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ ὅτι εἰς ἐστὶ Θεὸς ἡγουν μία οὐσία.—δ'. "Ἀπόδειξις ὅτι εἰς ἐστὶ Θεὸς καὶ οὐ πολλοί."—ε'. "Περὶ λόγου Θεοῦ καὶ πνεύματος." 5'. "Περὶ πνεύματος ἁγίου."—ζ'. "Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."—η'. "Περὶ τόπου Θεοῦ καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον."—θ'. "Περὶ ἀγγέλων."—ι'. "Περὶ οὐρανοῦ."—ια'. "Περὶ φωτὸς πυρὸς φωστήρων ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων."—ιβ'. ...λείπει.

2. "Ἰγ'. Τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου καὶ πρὸς τοὺς καδδινάλιους."

Ἄρχ. Ἱερώτατοι καὶ ἐνδοξότατοι καὶ φρονιμώτατοι καδδινάλιοι τοῦ ἁγιωτάτου πάπα.

3. "Ἰδ'. Ἐπιστολὴ τοῦ πάπα πρὸς τὸν πατριάρχην."

4. "Ἰε'. Ὅρος τῶν φραιμενουρίων."

Ἄρχ. Ὁ πατὴρ ἐστὶ πλήρης Θεὸς ἐν ἑαυτῷ, ὁ Θεὸς πλήρης ἀπὸ τοῦ πατρὸς γεννητός.

5. "Ἰς'. Πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας φραιμενουρίους καὶ λοιπούς."

Ἄρχ. Εἶπατε ἡμῖν ᾧ τιμιώτατοι τοῦ ἁγίου πάπα ἀποκρισιάριοι ἄρα ὁ μὴ ὁμολογῶν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι.

6. "Ἰζ'. Τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης κῦρ Νικολάου [Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος]."

7. "Ἰη'. Σύγγραμμα κατὰ Λατίνων

περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ περὶ τῶν ἀζύμων γέγονε παρὰ τοῦ Βουλγαρίας ἐκείνου τοῦ Ἡφαίστου."

Ἄρχ. Εἰς ἤλθε τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν μου.

8. "Ἰθ'. Ὁμολογία τοῦ κῦρ Ἰωσήφ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

9. "κ'. Εὐθύμιου μοναχοῦ τοῦ Ζυγαβηνοῦ

κατὰ Λατίνων ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ."

Ἄρχ. Εἰ ἀπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πατρὸς δὲ καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πάντες ἐν ἅν οὗτοι νομισθεῖεν πρόσωπον.

10. "Λόγος ἀνατρεπτικός

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δόγματος τοῦ δεῖν λέγοντος γίνεσθαι τὴν τῶν θείων μυστηρίων προσέξειν δι' ἀζύμων."

Ἄρχ. Οἱ τὰ ἄζυμα πρεσβεύοντες εἰσὶν οἳ τε Φράγγοι καὶ Λατίνοι.

11. "Περὶ τῶν ἀζύμων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου."

12. "Νικῆτα τοῦ Σείδου Περὶ τοῦ Πάσχα καὶ τῶν ἀζύμων."

13. Πραγματεία περὶ ἀζύμων (ἀκέφ.).

Ἄρχ...τότε κλώμενον ὅλος καὶ πρὸς τὴν κοινὴν βρῶσιν προδκεῖτο. Τέλ. ὅτε τοῖνον ἀπολογεῖσθαι καιρὸς τούτοις πρὸς τὰ καθ' ἡμῶν.

14. "Διάλεξις Ματθαίου ἱερομονάχου μετὰ τοῦ Βαρλαάμ."

Ἄρχ. Ὁ Βαρλαάμ ἐλληνικοῖς προσκείμενος δόγμασιν.

15. "Ἀπόδειξις σύντομος τοῦ μακαρίου

Ματθαίου ἱερομονάχου εἰς πῶσας καὶ πῶσας αἰρέσεις ἀθλίως ἐμπέπτονσιν οἱ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ φοιτηταί."

Ἄρχ. Οἷς μὲν τὸν Θεὸν ἐνέργειαν μῆδαμῶς ἔχειν λέγουσιν οἱ μύσται.

16. "Ἀντιρητικὸς κατὰ Ἀκινδύνου."

17. "Τίτλος εἰκοστὸς τέταρτος κατὰ Ἀρμενίων."

Ἄρχ. Μετὰ τὴν τετάρτην ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀπορήξαντες ἑαυτοὺς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οἱ Ἀρμένιοι.

18. "Κατὰ Ἑβραίων ἐκ τῆς λεγομένης εἶναι

[Γρηγορίου] τοῦ Νύσσης βίβλου τῆς προσαγορευομένης Θεογνωσίας τὰ ὑποτεταγμένα πάντα συνελέγησαν κεφάλαια μέχρι τῶν Χρυσοστομικῶν, τὸ μέντοι πέμπτον τούτων τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐστίν."

19. "Ἐτι κατὰ Ἑβραίων."

20. "Ἐτι κατὰ Ἑβραίων. Λεοντίου ἐπισκόπου Κύπρου" καὶ ἄλλων.

21. "Περὶ τῆς ἰουδαϊκῆς περιτομῆς

τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ τῆς Ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὴν βίβλον τῆς Γενέσεως."

22. "Περὶ τῆς αὐτῆς περιτομῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ."

23. "Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας."

24. "Σιβύλλης ἱερείας Ἀπόλλωνος Ἀπόφθεγμα

περὶ τοῦ μέλλοντος ἐκ θείας μόνης ἐπιπνοίας εἰς ἔλεγχον τῶν εἰδωλολάτρων..."

25. "Κατὰ Σαρακηνῶν οἱ καλοῦνται

Ἰσμαῆλται ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰσμαῆλ καταγόμενοι."

26. "Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις περὶ τοῦ λόγου καὶ Θεοῦ."

Ἄρχ. Ὁ Θεὸς τέλειος ὢν οὐκ ἄλογος ἐστὶ.

27. "Ἰπποκράτους Ἐπιστολὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου."

Ἄρχ. Συνέστηκεν ὁ κόσμος ἐκ στοιχείων τεσσάρων.

28. "Διαθήκη Γαληνοῦ περὶ τοῦ ἀνθρώπου σώματος κατασκευῆς."

Ἄρχ. Ἐγὼ Γαληνὸς πεπειραμένος πάνυ τοῦ τῶν ἀνθρώπων ἥθους.

29. "Ἡ δίαίτα τῶν ἰβ' μηνῶν."

30. "Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων."

Ἄρχ. Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα εἰσὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀπλὰ καὶ ἀσύνηθα στοιχεῖα.

31. "Περὶ τῶν θεοειδῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐπιφανίου καὶ ξένου."

Ἄρχ. Ἰστέον κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἀφροδισιανὸν ὅτι τῆς παναγίας Θεοτόκου τὸ ἦθος ἦν μάλα σεμνόν.

32. "Ἀριθμὸς σύντομος τῶν μελλόντων."

"Αρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ Μωϋσῆς ὄνομα ψηφισόμενον συνάγει ἀριθμὸν αὐτῆς."

33. "Τὸ περίμετρον νήσων τινῶν δηλούμενον εἰς μίλια."

34. "Τί ἦν τὸ ἐφοῦδ δι' οὗ ἐπρωτίσεν ὁ ἱερεὺς τὸν Θεόν."

35. "Τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως."

36. "Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Περὶ τῶν ἱβ' λίθων τῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἱερέως ἐμπεπηγμένων."

37. "Ἑρμηνεία τοῦ λυχνηκοῦ ἕμνου."

38. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος."

39. Δανιὴλ Ὁράσεις α'—ιβ'.

40. "Τοῦ πανσόφου κῦρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Περὶ τοῦ πῶς αἱ συλλήψεις γίνονται."

41. "Τοῦ αὐτοῦ πανσόφου κῦρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Ἐκ τῆς Παντοδαπῆς αὐτοῦ καὶ ἀναγκαίας διδασκαλίας ἐν κεφαλαίοις καὶ ἐκτεθεῖσα πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ αἰδομένον βασιλέα κῦρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα αὐτοκράτορα γεγονότα."

42. "Φωτίου τοῦ πατριάρχου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων."

"Αρχ. Εἰκὼν λέγεται παρὰ τὸ εἰοικέναι.

43. "Τίνος χάριν κατὰ ἀνατολὰς προσκυνούμεν ἀπὸ παραδόσεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

44. "Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς τε ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῆς Τριάδος καὶ περὶ τῆς θέας ἐνσάρκου οικονομίας."

45. Περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμηνικῶν συνόδων.

"Αρχ. Ἡ μὲν πρώτη γέγονεν ἐν Νικαίᾳ.

46. "Ἐπι περὶ ἀπασιῶν τῶν συνόδων καὶ τῆς κατὰ χρόνους τάξεως αὐτῶν."

"Αρχ. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐκθεσις τῶν συνόδων οὐ γέγονε κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθ' ὅσους συνήλθον.

47. "Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει."

48. Τοῦ αὐτοῦ

"Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε."

49. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου παρακοιμωμένου κῦρ Ἰωάννου τοῦ Φακρασῆ Ἐκφρασις περὶ τῶν βασιλικῶν ὀφθίκων."

"Αρχ. Ὁ μὲν χορηγὸς τῶν θείων χαρισμάτων δίδωσιν ἡμῖν τὴν κάτω σκηπτουχίαν.

Τέλ. ὁ μυρταίτης ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις καὶ δὴ σεβαστὸς καὶ δρουγγάριος στόλου.

Στίχοι ἐν δλω 95.

Ἐξεδόθησαν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, ἐν τῇ Βυζαντίδι τῆς Βόννης, ἐν ἐπιμέτρῳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κωδινού σ. 215 κ. ε.

50. "Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφθίκια ἔχουσιν οὕτως."

"Αρχ. Ὁ μέγας οἰκονόμων κρατῶν πάντα τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας.

51. "Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις τοῦ βασιλέως Δεόντος τοῦ Σοφοῦ."

Η.

52. Πίνακες κύκλων ἡλίου καὶ σελήνης.

53. "Μέθοδος περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος."

54. "Τοῦ Πτωχοπροδρόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχους."

3702. 168.

Χαρτ. 4. XVII.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐγκώμια εἰς ἁγίους

Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου κατ' ἐκλογὴν.

Ἐν δλω μβ'. Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ ὁ γράψας. Ἐν ἔτει ζριβ* (=1604). Κατωτέρω δὲ Πιεπεράττωτε καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἔκτην Αὐγούστου...

3703. 169.

Χαρτ. 4. XVI.

1. Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ βίοι ἁγίων

Μαρτίου—Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.

Ἐν δλω να'. Ἐν τέλει Ἔτους ζρζδ, ἰνδικτιῶνος ιβ^{ης} μηνὶ Μαρτίῳ (=1599). Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεωνά πόνος.

2. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἄλογος

εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ εἰς τὰ ἁγία σπάργανα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

3704. 170.

Χαρτ. 4. XVI.

1. "Βιβλίον δευτέρου τοῦ ὀσιωτάτου

Παύλου μοναχοῦ καὶ κτήτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Εὐεργετίδος."

Ἐπιθέσεις ν' μετὰ Πίνακος τῶν περιεχομένων ἐν ἀρχῇ. Φύλλα τινα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἐκπεσόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVIII).

2. "Ἰππολύτου τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου

καὶ μάρτυρος Ἄλογος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου τούτου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, τὸ πῶς μέλλει βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

3. "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἄλογος

περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν."

3705. 171.

Χαρτ. 4. XV.

Συναξαριστῆς Σεπτεμβρίου—Φεβρουαρίου.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3706. 172.

Χαρτ. 4. XVI.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

"ἐν λόγοις μδ'. βιβλίον δευτέρον" (Λόγ. με'—πη). με'. "Ὅτι ἡ τῆς Ἀναστάσεως καὶ κρίσεως μνήμη τὰς ἀτόπους ὁρμᾶς ἐκκόπτει..."—πη'. "Περὶ τῶν παρεπομένων τῇ πνευματικῇ καὶ τῇ αἰσχρῇ ἡδονῇ καὶ περὶ πλεονεξίας."

3707. 173.

Χαρτ. 4. XVII.

Λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ βίοι ἁγίων Δεκεμβρίου.

Ἐν τέλει Μαρτίῳ α" αχλς' (=1636) Γαλακτίων.

3708. 174.

Χαρτ. 4. XIV.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμά Λόγοι νδ' καὶ Εὐχαὶ γ'.

45

Προτάσσεται “Πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἠθικῶν καὶ διδασκαλικῶν λόγων τοῦ ἁγίου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου” (ἐλλιπής). Λόγ. α’. “Τοῦ ἁγίου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Ὁμλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης· ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονικὴν ἐπιδημίας.”...Λόγ. νδ’. “Τοῦ αὐτοῦ Δεκάλογος τῆς κατὰ Χριστὸν νομοθεσίας, ἥτοι τῆς νέας Διαθήκης.”—Εὐχὴ α’ “Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἦν πρὸς τὸν Θεὸν συνήθως πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως ἠύξατο, ὅτε ἐμελλεν εἰσελθεῖν.”—β’. “Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ λεχθεῖσα ἐπὶ ἔθνος ἐπιδρομῇ.”—γ’. “Τοῦ αὐτοῦ Εὐχὴ ἐτέρα ἐπὶ ἀνομβρία λεχθεῖς.” Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Τέλ. (κολ.) ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξει καὶ δμβρον δοῦναι...

3709. 175. Βομβ. 4. XIII. (φ. 264).

Ι (φ. Ι α). Ἄνωνύμου Γεωγραφικὴ ὑπότυπωση (ἀκέφαλος).

Ἀρχ. [Τ]ῆς γε μὴν καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης ἐν ἡπείροις διηρημένης τρισὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ μέρος ὡς οἶόν τε ἱστορηθείσης, ἀναγραφὰς τε καταλελοιπῶτων ἐκάστης ἡπείρου ὡς ἐν ἱστορίᾳ καὶ αὐτοὶ δεῖν νενομίκαμεν τὰ μὲν ἐωρακότες, τὰ δὲ παρ’ αὐτῶν ἐκλαβόντες πίνακος ὡς περὶ τρόπον πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὑποτυπῶσαι ὡς ἂν μηδὲν τοῖς φιλομαθέσιν ἀγνωστον ἢ τῶν κατὰ μέρος χρησίμων μεθ’ ἱστορίας ψυχὴν κοσμεῖν καὶ διεγείρειν εἰς οὐξύνοιαν φυσικὴν δυναμένων. Προτιμητέον γὰρ ἔμοιγε κἀνταῦθα καὶ πανταχῆ τὸ βέλτιον καὶ ἐπιπονώτερον τοῦ χειρόνος καὶ ῥάονος. [Τ]ῆς οὖν γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος περιορίζεται ἀπὸ μὲν Ἀνατολῶν ἀγνώστη γῆ τῆ παρακειμένη τῶν ἀνατολικῶν ἔθνεσι τῆς μεγάλης Ἀσίας Σιναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Σηρικῇ. Τέλ. Αἱ ἐνταῦθα πόλεις ἔχουσι τὴν μεγίστην ἡμέραν, ὡρῶν ἰβ’ δ’. ὁ δὲ ἥλιος δις τοὺς ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφὴν ἀπέχων τῆς θερινῆς τροπῆς μοίρας θ’ 5’. ο ἰβ’ καὶ τελευταῖος πίναξ περιέχων τὴν Ταπροβάνην νῆσον.

Ὀλίγον κατωτέρω. Οἱ πάντες τῆς οἰκουμένης πίνακες κ5’ χῶραι 4δ’ πόλεις ἐπίσημοι τν’.

2 (φ. 5 α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας

Πρὸς Σαραπίωνα “κατὰ τῶν βλασφημούντων καὶ λεγόντων κτίσμα εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.”

3 (φ. 30 α). “Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς Ῥαϊθοῦ

Προπαρασκευῆ τις καὶ γυμνασία...”

4 (φ. 40 α). “Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ Ἀντιοχείας

Ἐκ τῶν πρὸς Ἀκάκιον φιλόσοφον καὶ Πέτρον Ἀπαμείας γραφέντων ὄρων δογματικῶν κατ’ ἐτυμολογίαν κεφ. κβ’.”

5 (φ. 40 β). “Ἐπι περὶ οὐσίας. Ἡ παροῦσα διδασκαλία λείπει εἰς τὸ περὶ οὐσίας.”

Ἀρχ. Τί μὲν ἐστὶν οὐσία εἴρηται καὶ τίς διαφορὰ οὐσίας πρὸς τὰ συμβεβηκότα.

6 (φ. 41 α). “Πίναξ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.”

Διήρηται δὲ ἡ βίβλος εἰς κεφ. ριέ’, ὧν α’ “Περὶ τοῦ ὄντος οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος.” ριγ’ “Περὶ γένους καὶ εἶδους τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ ἰδικωτάτου καὶ τῶν ὑπαλλήλων.” Τὸν δὲ ἀρ. ριδ’ καὶ ριε’ φέρουσι τὰ δύο ἐπόμενα.

7. “κεφ. ριδ’. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἐρώτησις τί σημαίνει τὸ μοναχικὸν σχῆμα.”

8 (φ. 260 α). “Κεφ. ριέ’. Τοῦ βασιλέως κῦρ Μανουὴλ [τοῦ Κομνηνοῦ Ὀρος;] εἰς τὸ ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν.”

Ἀρχ. Μανουὴλ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς πορφυρογέννητος Ῥωμαίων αυτοκράτωρ εὐσεβέστατος, αἰγουστός, αἰεσέβαστος, ἰσαυρικὸς, κίλικικὸς, ἄρμενικὸς, δαλματικὸς...Εἰ μακαρίζει Πέτρον Χριστὸς.

Εὔρηται ἐκδοδομένον παρὰ Ζαχαρίας von Lingenthal Novellae constitutiones imperatorum post Justinianum σ. 485 κ. ε.

Τὸ ὑπ’ ἀρ. 1 ἀπόσπασμα τοῦ Πτολεμαίου κατέχει μόνον τὰ τρία πρῶτα φύλλα, ὄντα χαρτῶα (XV) ὡς καὶ τὸ τέταρτον, ὃν ἀγραφοῦν. Τὰ φύλλα δὲ ταῦτα μετὰ τὴν παρ’ ἐμοῦ σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἀπωλέσθησαν βραχὺν χρόνον πρὸ τοῦ 1884 ἐκ νέου συμπληθέντος τοῦ κώδικος, ἀλλ’ εὐρέθησαν καὶ πάλιν φροντῖδι τοῦ κατ’ ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὴν μονὴν Διουσιίου ἐπισκεψάμενον Φιλίππου Γεωργαντᾶ εἰδότες τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν ἐκ τοῦ χρόνου καθ’ ὃν ἐβοήθησέ μοι συντάττοντι τὸν κατάλογον· συνέστησε δὲ ὁ Γεωργαντᾶς τὴν ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν ἐπικόλλησιν τῶν φύλλων τούτων, ἧτις πέπεισμαι ὅτι καὶ ἐτελέσθη ὑπὸ τῶν τὰ τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς ἐποπτευόντων.

3710. 176. Χαρτ. 4. XIV. (σ. 460).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Λέγουσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ὀλίγα φύλλα.

3711. 177. Χαρτ. 4. XVI.

Τοῦ ὁσίου Δωροθέου Διδασκαλία ψυχοφελῆς.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Ἀρχ. ἀπὸ λόγου β’, οὐ τὸ τέλος τὴν ἀμεριμνίαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν· δόξα τῷ πατρὶ ἄμα τῷ νιῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.—λόγ. γ’. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς μακαρίας ταπεινοφροσύνης.”—...κγ’. “Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεῖα ἐτέρων ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μετὰ τροπαίων, εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας λόγος κγ’.” (κολ.).

3712. 178. Χαρτ. 4. XVII. (σ. 274).

Διάλεξις ψυχῆς καὶ σώματος

εἰς στίχους πολιτικῶν ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. σ. 1. “Πίναξ.”—σ. 9. Πρόλογος στίχων 196. Ἀρχ.

Ἐπρεπε πάντ’ ἀπαίδευτον, λιγομαθῆ ὡς ἐμένα, μὴ φανερώνειν εἰς γραφὴν, τὰ μὴ τελειωμένα.

Τέλ.

Εἰ δέ τι καὶ παρέσφαλται, συγγνώμην φίλοι δῶτε, ὠφέλειαν δὲ ψυχικὴν, ἀπὸ τῆς βίβλου γνῶτε.

—σ. 21. Δεύτερος πρόλογος στίχων 360. Ἀρχ.

Ἀκουσον πᾶς Χριστιανὸς, ψυχὴν ἀνερευνῶσαν, καὶ τὸ κορμὴ τὸ ἑαυτῆς, ζητήματ’ ἐρωτῶσαν.

Τέλ.

Τῶν διδασκάλων τῶν σοφῶν, τῶν θεολόγων λέγω,

κι ὅπου λαλεῖ ἐνάντια, περίσσια τὸν κλαίγω.

—σ. 57 ἀρχεται ἡ Διάλεξις, διηρημένη εἰς ε’ βιβλία καὶ ἔχουσα ἐν δλφ στίχους περὶ τοὺς 2150. Ἀρχ.

Καιρὸς πολὺς ἐπέρασεν, ἀφ’ οὗ Θεὸς ὁ πλάστης, ἡμᾶς ἐδημιούργησεν, ὡς καὶ ἐσὺ σεβάστης.

Καὶ ἀπὸ σάρκα καὶ ψυχὴν, τὸν ἀνθρώπου ἐποίκε, μίξιν καὶ κράσιν θαυμαστὴν, ἐν ζῶον ἐπαφῆκε.
 Ἐν τῇ ψᾷ τοῦ πρώτου στίχου ἔσωθεν ψυχῆ, εἰς δ' ἀντιστοιχεῖ κατωτέρω κορμί, ἐν δὲ τῇ ἔξωθεν ψᾷ α' ζήτησις συγγνώμης, ἢ συμπαθίου. Ἐν τῇ ψᾷ τῆς σ. 272 ἐν κεφαλαίῳ "περὶ πολιτείας" ἡ ἐξῆς συνταγή.
 Νὰ λάβῃς καλὴ θηριακὴ, νάχουν καὶ μιθριδάτην καὶ ῥοδοζάχαρι πολλή, καθάρια ζαχαράτη.
 Κι ἄλλα μαντζούνια τινά, πούνε καθάρια πλάνη, κι ὅποιος αὐτὰ γοράζει τα, μόν' τ' ἄσπρα του τὰ χάνη.

3713. 179. Χαρτ. 4. XIV.
 Βίοι ἁγίων Μαρτίου—Αὐγούστου.

Ἐν τέλει ὁ Βίος ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ ἀσκήσαντος ἐτέρα χεὶρ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

3714. 180. Βομβ. 8 μέγ. XIV. (φ. 387).

1 (φ. 1 α). "Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν ᾧ εἰσι τάδε."

2 (φ. 1 α). "Βιβλίον γ τῆς βιβλοπανσυλλέκτου ἀνθολογίας. Ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ Μακαρίου περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος κεφαλαϊώδης ἐπιτομῆ κεφ. ρν'."

3 (φ. 31 β). "Παρεκβολαὶ ῥητῶν γνωμικῶν καὶ ἠθικολογιῶν ἀπὸ διαφόρων βιβλίων. Βιβλίον δεῦτερον."
 Ἄρχ. Τοῖς μὲν νέοις ἐλπὶς ἐστὶ καὶ μικροτέρας ἰσως ζωῆς· τοῖς δὲ γεγηρακῶσι οὐδὲν ἕτερον εἰς ἐλπίδα περιέλειπται ἢ ὁ θάνατος.

4 (φ. 39 α). "Παρεκβολαὶ ῥητῶν δογματικῶν ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου."

Ἄρχ. Τὰ ἐξ ἀνθρωπίνης διακρίσεως προφερόμενα δόγματα σαθρὰ τυγχάνει.

5 (φ. 58 α). "Ψαλμοὶ λεγόμενοι ἐν διαφόροις ὑποθέσει καὶ θλίψει καὶ πειρασμοῖς ἀναγκαίως."
 Ἄρχ. Ἐὰν εὐξασθαί τινα θέλῃς τοῦ Θεοῦ δεόμενος, ὑπὲρ αὐτοῦ συνόντος κάκεῖνον ἔχεις τὸν ἰθ' ψαλμὸν ἧγουν Ἐπάκουσαι σου Κύριος.

6 (φ. 59 α). "Ῥητὰ γνωμολογικὰ καὶ ἠθικὰ ἐκ διαφόρων βιβλίων ἁγίων."
 Ἄρχ. Καλὸν πείθεσθαι τῷ Θεῷ καλοῦντι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον.

7 (φ. 80 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς παρὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγηθέντας."
 Ἄρχ. Πᾶσαν τοῦ Θεοῦ τὴν εἰς ἡμᾶς ἀγαθότητα.

8 (φ. 107 α). "Συλλογὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Γεροντικοῦ τοῦ λεγομένου Λειμωναρίου."
 Ἄρχ. Τῆς μὲν παρακοῆς ὁ καρπὸς θάνατος.

9 (φ. 115 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀνευ τῶν τετρακοσίων κεφαλαίων ἧγουν τῶν ρ' κεφαλαίων τῆς κοσμοποιήσεως."
 Ἄρχ. Ἐν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς.

10 (φ. 141 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ πρὸς Λαῦσον βιβλίου."
 Ἄρχ. Εἰσι καὶ περιστατικαὶ ἀρεταί.

11 (φ. 145 β). "Συλλογὴ ἐκ τοῦ ὅλου βιβλίου

τοῦ μεγάλου Μαξίμου ἀνευ τῶν τετρακοσίων κεφαλαίων καὶ τῶν θεολογικῶν."

Ἄρχ. Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς πέφυκε κάλλος ὁ λόγος.

12 (φ. 223 β). "Συναγωγὴ ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατερικῶν βιβλίων τῶν εὐεργετινῶν πάνυ ὠφέλιμος."
 Ἄρχ. Ἡ κατὰ Θεὸν λύπη χαρὰ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐπιτίθεται τῷ ἀνθρώπῳ.

13 (φ. 255 α). "Συναγωγὴ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἡρακλείου κῦρ Νικήτα εἰς τοὺς δεκαεξὶ λόγους τοῦ Θεολόγου ἧγουν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ."
 Ἄρχ. Δεῖ καὶ τοῖς ἐχθροῖς λέγειν τὸ ἀδελφοί· τοῦτο γὰρ ἀπόδειξις ἀγαθῆς περὶ αὐτοῦ διαθέσεως.

14 (φ. 305 β). "Ἐπιτομὴ τῶν τριακοσίων ἀσκητικῶν κεφαλαίων τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
 Ἄρχ. Τὰ μὲν ἔρημα γονέων ἀφ' ἑαυτῶν προσλαμβά νεσθαι δεῖ.

15 (φ. 315 α). "Ὅροι συντεθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ὁδηγοῦ."

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἄρχ. Ποίῳ τρόπῳ δυνήσεται τις μὴ ὀργίζεσθαι. Ἐρ. (=Ἐρώτησις ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Ἀποκρίσις). Ἄν τὸν Θεὸν ἐποπτεύοντα καὶ παρόντα ἐνοπτρίζεται ἀεὶ.

16. "Συναγωγὴ περὶ ζῴων ἱστορίας χερσαίων θαλαττιῶν καὶ πτηνῶν ποιηθεῖσα παρὰ βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ [Πορφυρογενήτου, ἀνθ' ἧς λέξεως ἀγραφος χώρος] καὶ ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐρανισθείσα."
 Ἡ Συναγωγὴ αὕτη ἐστὶν ἀνεπίγραφος ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, τῆν δὲ ἀνω ἐπιγραφὴν παρέλαβον ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ Πίνακος τῶν περιεχομένων.

Ἄρχ. Ἐν τῇδε τῇ συντάξει, τὸν ἀριθμὸν οὕση δευτέρα, πειράσομαι προγράφων περὶ οὗ ἐστὶν ὁ λόγος ζῴων ὄνομα προσηγορίας τούτῳ ὅσα τὸ προταθὲν ζῴων μόρια κέκτηται. Τέλ. (κολ.) ὅστις δὲ κατὰ τινα ἐπιβουλὴν...ἐκείνου γεύσεται τοῦ σαρκίου ἔρωτι καὶ μάλ' ἄ γε ἀκρατεῖ...ψύχεται καὶ ἐμφύγεται καὶ βοᾷ καὶ ἀκατασχέτως ὀρμᾷ...

Ἐξέδωκε ταύτην τὴν συναγωγὴν SPYRIDON P. LAMBROS Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo (Supplementum Aristotelicum editum consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussiae. Vol. 1 pars 1). Berolini. MDCCLXXXV.

3715. 181. Βομβ. 4. XIV.
 Βίοι, μαρτύρια καὶ ὑπομνήματα ἁγίων.

α'. Βίος ἁγίου Ἀρσενίου. Ἄρχ. (ἀκέφ.)....αἴτιος ἀλλὰ καὶ μήκοθεν οὐκ ὀλίγον φοιτῶντες πολὺν ἔρωτα εἶχον, ὄψιν τε ἰδεῖν Ἀρσενίου.—β'. Βίος καὶ πολιτεία "τῶν ἁγίων τριῶν μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσμαήλ."—γ'. "Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου."—δ'. Μαρτύριον ἁγίου Προκοπίου.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία Σαμψῶν τοῦ ξενოდόχου.—ς'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Εὐδοκίμου.—ζ'. Μαρτύριον ἁγίου Παντελεήμονος.—η'. Μαρτύριον ἁγίου μεγαλομάρτυρος Καλλινοῦ.—θ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τοὺς Μακκαβαίους.—ι'. "Ἰωσήπου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους."—ια'. Βασιλείου Σελευκείας "Λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—ιβ'. Ἀνδρέου

Κρήτης Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.—γ'. "Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως τῆς... Θεοτόκου..." "Ιδ. 3584 (50) ιδ'. 3588 (54) ι'. 3700 (166) λβ'.—ιδ'. "Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ πρόδρομον, ἀπὸστολὸν τε καὶ μάρτυρα Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν." "Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος οἰκουμένης.—ιε'. "Ἐτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν ἀνεπίγραφος. "Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος.—ισ'. **Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου** Εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίας. Τέλ. (κολ.) ἠττήθησαν μάλιστα.... Τὸ περικάλυμμα ἀποτελοῦσι δύο φύλλα (Περγ. XIII. σελ. 2) ἐκκλησιαστικῆς ὄλης.

3716. 182. Χαρτ. 8 μέγ. XIX.
"Ἀπολιναρίου Μετάφρασις τοῦ Ψαλτῆρος."

ΜΙΟΝΕ ΧΧΧΙΙ. 1313 κ. ε.

Προτάσσεται "Μαρτυρία περὶ τοῦ Ἀπολιναρίου ἐκ τοῦ Σουίδα." "Ἐκεῖ δὲ Μετρικῆ ἐπιγραφομένη "Ἐνταῦθα περὶ ποδῶν διάγνωσις καὶ διδασκαλία." "Ἀρχ. Πόδες εἰς δισύλλαβοι, τρισύλλαβοι καὶ τετρασύλλαβοι.

3717. 183. Χαρτ. 8 μέγ. XV.

1. "Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου ἐπισκόπου γενομένου πόλεως Τεφάρ, τῆς κατὰ τὸν Ὀμηρήτην, συγγραφῆς παρὰ Παλαδίου ἐπισκόπου πόλεως Νεγρῆς." "Ἐν τέλει· Εὐχέσθαι πατέρες ἅγιοι κάμοι τῷ ἀμαρτωλῷ Σάβα τῷ γεγραφῶτι, ὅτι ἀμαθὴς εἰμι τοῦ γράφειν.
2. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ** Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."
3. "Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας Τριάδος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ Θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν. **Τοῦ αὐτοῦ.**"

3718. 184. Βομβ. 8 μέγ. XIII.

Ἐκλογή κατὰ Ἀριανῶν καὶ Ἰουδαίων ἐκ τῶν ἔργων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἄλλων.
Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3719. 185. Χαρτ. 8 μέγ. XVII. (σ. 116).

Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

3720. 186. Χαρτ. 8. XIV.

Νομοκάνων.

Διήρηται εἰς ὀκτὼ βιβλία, ὧν τὸ α' ἀκέφαλον καὶ συγκεχυμένον τὰ φύλλα ὡς καὶ τὸ β'.—γ'. "Περὶ χηρῶν, βιβλίον τρίτον." "Ἀρχ. Χήρας δὲ καθίσταται, μὴ ἔλαττον ἐτῶν ξ'. ἵνα τρόπῳ τινὶ τὸ τῆς διγαμίας αὐτῷ ἀνύποπτον βέβαιον ὑμῖν διὰ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ὑπάρχη, εἰ δὲ νεωτέρα καταστήσῃτε εἰς τὸ χηρικὸν καὶ μὴ φέρουσα τὴν ἐν νεότητι χηρίαν γαμηθῆ, ἀπρέπειαν ἐμποιήσῃ.—...η'. "Διαταγαὶ περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων, διακόνων, ὑποδιακόνων, ἀναγνώστων, διακονισσῶν."
Ἐπονται δὲ α'. "Πέτρον καὶ Παύλου Διατάξεις.—β'. "Ὅρος κανονικὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.—γ'. "Ἐτεροι κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἦτινες ἐγράφησαν κατ' ἀξίαν.—δ'. "Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τὰ ἐπιτίμια.—

ε'. "Θεοδώρου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν τε Στουδίων καὶ τοῦ Σακουδίου, Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὄλης ἀδελφότητος, ἐπὶ τῶν παραλειπόντων εἰς τὸν κανόνα."—ς'. "Κεφάλαια κατ' ἐπιλογὴν, τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου **Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας** πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῶν ἐρωτήσεις εἰς παρὰ τε ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν."—ζ'. "Ἰππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ **Δωροθέου** ἐπισκόπου Τύρου καὶ ἱερομάρτυρος, Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου ὅπου ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐτελειώθη."—η'. "Ὅτι φεύγειν χρὴ τοὺς αἰρεσιώτας ὡς ψυχῶν φθορέας καὶ ὅτι ἐκάστη αἵρεσις δοξάζει· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ η κ θ'. καὶ δεκάτω κεφαλαίῳ." "Ἀρχ. Ἀπέχεσθαι ὄν αἱρέσεις.—θ'. "Ὅτι ἔθος Ἰουδαίους τὴν καὶ Ἕλλησιν παρατηρεῖσθαι τὰ φυσικὰ καθάρσεις καὶ τῶν θεθνεῶν τὰ λείψανα, βδελύσσεσθαι Χριστιανῶν δὲ τὸν τε ἀλλότριον, οὗς καὶ συνιέναι δεῖ ἐν τοῖς κυμητηρίοις τῶν ἁγίων καὶ ψάλλειν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων."

3721. 187. Χαρτ. 8. XIV.

1. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, συγγραφῆς παρὰ **Γρηγορίου** τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ."
2. "Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ μακαρίου Ἀνδραίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ." "Ἐν τέλει· ...Ἐν ἔτει ,ς ω λς' ἰν δ. ια' (=1328).

3722. 188. Χαρτ. 8. XV.

"Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας

Πόνημα, τὸ μὲν καθόλου κατὰ τῆς τῶν Λατίνων κακοδοξίας, περὶ δὲ πού τὰ τέλη καὶ κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀθένων· ὅπερ καὶ διακέκριται εἰς κεφάλαια ἑκατὸν."
Καὶ λέγονται μὲν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἑκατὸν τὰ κεφάλαια, ἀλλ' ἐν τῷ κώδικι φέρονται ρκ', ὅσα καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς συγγραφῆς ἐν τε τῷ Cod. Vindob. Theol. 176 καὶ ἐν Κώδ. 111, 11 τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων (ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Α' σ. 196. "Ιδ. καὶ κώδ. 145, α' αὐτ. σ. 247). Εὐρηται δ' ἐκδεδομένη ἡ συγγραφὴ ἀνωτύμως παρὰ ΔΟΣΙΘΕΟΥ πατριάρχου ἹΕΡΟΣΟΛΥΤΜΩΝ (Τόμος Καταλλαγῆς. Ἐν Ἰασιῶ. ρχ4β'. σ. 1. κ. ε.). Τὸν κώδικα τῆς μονῆς Διουσιου τοῦτον ἀναγράφει καὶ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ἹΕΡΟΣΟΛΥΤΜΩΝ παρὰ Κ. ΣΑΘΑ (Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 275).

Τῆς συγγραφῆς τοῦ Μακαρίου προτάσσονται ἐν τῷ κώδικι πέντε φύλλα, ἐν οἷς Ἐκλογή πατέρων (ἀκέφ.). "Ἀρχ....καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. Τέλ. "**Κυρίλλου** Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ θ' Ψαλμοῦ" ...ὁ δὲ Θεὸς ἠγείσθω μοι τοῦ καθεξῆς λόγου ὁ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἔσθ' ὅτε λόγον ἐμπνέων, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παναγίου πνεύματος· ἀρξομαι δὲ ἐντεῦθεν...(κολ.).

3723. 189. Χαρτ. 8. XV.

1. Βίος, μαρτυρία καὶ ἐγκώμια ἁγίων **Σεπτεμβρίου**—Ἰανουαρίου.
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσιδώρου πόνοσ.
2. **Ἐπιφανίου Κύπρου** Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν καὶ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν.
3. "Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου."
4. Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Νικολάου (κολ.).

3724. 190.

Χαρτ. 8. XV.

Συμεών Θεσσαλονίκης

α'. "Εκθεσις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ὀρθοδόξου καὶ μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως."—β'. "Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων..."—γ'. Ἐρμηνεία "περὶ τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν τε πέρι καὶ διακόνων..."—δ'. "Ἐρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν, εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον..."—ε'. "Ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαιοτάτη, περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων..."—ς'. "Περικεκτικὰ ὡς δυνατὸν, τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως, κεφάλαια δώδεκα, ἅπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως..."—ζ'. "Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαβριήλ..."—η'. "Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινα τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν..."—θ'. "Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν, προτρεπτικὴ πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, ἀποσταλεῖσα ἐν ταῖς κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις." Ἀρχ. Συμεῶν ἐλάχιστος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ χάριν αὐτοῦ καὶ ἔλεος ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ταῖς ἐν πάσῃ τῇ Θεσσαλίᾳ ἀγίαις ἐκκλησίαις.—ι'. "Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Ἐπιστολὴ πρότερον μὲν γραφεῖσα εἰς στηριγμὸν εὐσεβείας πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πιστοὺς, τοὺς κατὰ Καισάρειαν καὶ Ἀγκηράν τε καὶ Γαγγάκρα διὰ τινος διακόνου τοῦτο ζητήσαντος, ὕστερον δὲ πλατυθεῖσα μικρὸν καὶ τοῖς περὶ τὴν Θεσσαλίαν ἐκδοθεῖσα" (κολ.).

3725. 191.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νικίτα Δανδῆ (ῖ) Ἐρμηνεία εἰς στίχους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Διήρηται εἰς βραχέα κεφ. νθ' κειμένον, ὧν ἕκαστον προηγείται τῆς οἰκείας ἐρμηνείας. Ἀκέφαλος δὲ ὧν ὁ κώδιξ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ 5' κεφ. διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ὑψωνται καὶ ὑψωθήσονται καὶ γὰρ οὐ τῶν εὐλάλων καὶ εὐγλάτων καὶ κεκοψευμέναις κεκρημένων λέξεσι καθέστηκεν ἡ χάρις.—Κεφ. ζ'. Κείμενον. Δῶρον Θεοῦ κάλλιστον ἐστὶν ὁ τρόπος,—κὰν παντ' ἐνέγκης, οὐδὲν οἴσης ἀξιον.—δ καὶ πένης δίδωσι, τοῦτο πρόσφερε.—μίσθωμα πόρνης, ἀγνώστου οὐ μερίζεται. Ἐρμηνεία ἀρχ. Ἐπειδὴ τινὲς βίβλῳ μὲν ἀνάγνωψ χρῶνται.

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγινωσκόμενοι λόγοι

Προτάσσονται "Πρόλογοι εἰς τοὺς 15' λόγους τοῦ ἐν ἀγίαις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

3. "Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ λόγῳ οὗ ἡ ἀρχὴ Ἐμελλεν ἄρα."

3726. 192.

Χαρτ. 8. XV. σελ. 2.

1. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Συγγραφαί.

α'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."—β'. "Εἰς τὰς ὑπὲρ Λατίνων παρὰ τοῦ Βέκκου συλλεγείσας γραφικὰς χρήσεις ἐπιγραφαί (ιβ'), πρὸς ἅς αἰ καθέξῃς τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης ἀντεπιγραφαί."—γ'. "Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατιοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ [Νικηφόρου]

Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου συγγραφεῖσα παρὰ τινος τῶν τῆς συγκλήτου λογάδων, παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ ἦτοι τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης ὡς ἀπὸ τινος ἐτέρου συγγραφεῖς περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας." Λόγοι β'.—ε'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἔλεγχος εἰς τὸ θεϊτάτου φῶς τῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας, καὶ παράστασις ἐξ ἀντιθέσεως, ὅτι ἄκτιστον τοῦτο ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ αἰδιον."—ς'. "Ἐλεγχος ἐτι τῆς εἰς τὸ θεϊτάτου φῶς τῆς τοῦ Κυρίου μεταμορφώσεως, παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας, καὶ παράστασις ἐτι διὰ πλειόνων, ὅτι ἄκτιστον τοῦτο ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ αἰδιον, οὐχὶ θεία φύσις..."—ζ'. "Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἐγκειμένης τῷ συνοδικῷ τόμῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥήσεως καὶ παρὰ τοῦ Γρηγορᾶ συκοφαντουμένης ὡς μὴ γνησίας."

2. "Συνοδικὸς τόμος, ἐπικυρῶν

τὸν ἐπ' ἐλέγχῳ καὶ καταδίκῃ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκιδύνου δογμάτων πρότερον τόμον, καὶ σὺν Ἀκιδύνῳ πάλιν ἐξελέγχων καὶ καθαιρῶν τὸν ὕστερον ὁμόφρονα καὶ προστάτην αὐτοῦ γενόμενον πατριάρχην, Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Καλέκαν."

Ἰδ. ἀρ. 3681 (147), 6.

3. "Τοῦ αὐτοῦ ἦτοι τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Λόγος περὶ τῆς κατὰ σάρκα

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οικονομίας καὶ τῶν δι' αὐτῆς κεχαρισμένων, τοῖς ὡς ἀληθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν καὶ ὅτι πολυτρόπως ὁ Θεὸς δυνάμενος τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰκότως ταύτη μᾶλλον ἐχρήσατο τῇ οικονομίᾳ."

4. "Ἴσον τῆς γενομένης περὶ τοῦ πατριάρχου

ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἁγίαν δέσποιναν παρὰ τῶν σχολαζόντων καθ' ἑαυτοὺς ἀρχιερέων." Ἀρχ. Κρατίστη καὶ ἁγία ἡμῶν κυρία καὶ δέσποινα. Ἐν τέλει ὑπογραφαί πέντε μητροπολιτῶν καὶ ἐνὸς ἀρχιεπισκόπου.

*3727. 193.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Προτάσσονται α'. "Δανιὴλ ταπεινοῦ μοναχοῦ Ῥαϊθοῦ Εἰς τὸν βίον τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλη Σχολαστικοῦ."—β'. "Πίναξ ἀριστος τῆς λογογράφου βίβλου."—γ'. "Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ τοῦ συγγραφῆως τῆς παράσης βίβλου τῆς Κλίμακος."—δ'. "Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ πρὸς τὸν ὁσιν Ἰωάννην τὸν Σχολαστικὸν τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγούμενον."—ε'. "Τοῦ καθηγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρους [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ] Ἀντίγραφον πρὸς τὸν τὴν ἀναγραμμένην ἐπιστολὴν ἐπιστείλαντα."—ς'. "Ἐπίγραμμα εἰς τὴν Κλίμακα."

Ἐπὶ δὲ τοῖσις ἀμέσως πρὸ τῆς συγγραφῆς Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ ἢ εἰκῶν τῆς Κλίμακος.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον, Μανουὴλ πόνος.

2. "Ἐρμηνεία τοῦ τρισμερου τῆς ψυχῆς."

Τὸ ὑπ' ἀρ. ἐν ὄλῳ ἐκ δύο μόνον σελίδων.

3728. 194.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκιδύνου Συγγραφή (ἀκέφ.).

Ἀρχ...ἔστι θεότης ὑφειμένη δῶρον οὐσα τῆς ὑπερκειμένης. Ταῦτα γοῦν τὰ ῥήματα καὶ ἡ φράσις τοῦ Βαρλαάμ ἐστὶ, πρῶτον μὲν αὐτοῦ τοῦτο φρονήσαντος κακῶς καὶ κατὰ δυσσεβῆ διάνοιαν.

Ἐμπεριέχονται πλεῖστα χωρία πατέρων.

2. “**Φακρασή του πρωτοστράτορος**
Ἐπίτομος κατά τὸ δυνατὸν διήγησις παρόντος καὶ αὐθηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου Νικηφόρου, Ἀκινδυνίου γεγονότος. Παρῆν τῆνικαῦτα καὶ ὁ λεγάτος.”
Ἄρχ. “Ὅρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν καὶ ἦν σκοπὸς αὐτῷ τοῦ προοιμίου ὅτι δεῖ μετ’ εἰρήνης γίνεσθαι τὰς περὶ τῶν θείων δογμάτων διαλέξεις.”
Ἐπονται χωρία καὶ ἀποσπάσματα κατὰ τῶν Ἀκινδυνιανῶν ἐκ τῶν κανόνων **Κοσμᾶ τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἁγίου Μαξίμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου** καὶ ἄλλων.
3. “**Περὶ τῆς θείας χάριτος ἢ περὶ τοῦ θείου φωτὸς**
τοῖς κτίσμα ὁξάζουσι τὴν θείαν χάριν πάσας ἐνεργείας τε σεπτῆς Τριάδος καὶ τὰς θεουργοὺς δωρεὰς τὰς ἀφθόνους **Ματθαίου ἀνθίστησι τόνδε τὸν λόγον.**”
Ἄρχ. Εὐσύνοπτον βούλομαι καὶ καθόσον οἶον τε σαφῆ λόγον ποιήσασθαι περὶ τῶν νυνὶ κεκινημένων δογμάτων.
4. “**Τοῦ δυσσεβοῦς Καλαβροῦ Βαρλαάμ**
Ἀσεβῆς δόξα περὶ τοῦ ἀπροσίτου καὶ αἰδίου καὶ ἀκτίστου φωτὸς τῆς μεταμορφώσεως τοῦ δεσπότη καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”
5. “**Ἐτι τοῦ αὐτοῦ Κατηγορίας πρὸς πάντας ἁγίους**
τοὺς διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ καθαρᾶς προσευχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ ἐπιστάσεως καὶ νήψεως τοῦ παραδείσου ἐκληρώσαντο.”
6. “**Τοῦ Ἀκινδυνιανοῦ δυσσεβοῦς Γρηγορᾶ**
φιλοσόφου **Συνεσκιασμένη καὶ ἐπίκρυπτος καὶ ὕψαλος ὁμολογία** ἣν ἀπέστειλλε τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἐτι ζῶντος ὥστε συγχωρηθῆναι τοῦ ἀφορισμοῦ.”
7. “**Τοῦ πανιερωτάτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Νεῖλου τοῦ Καβάσιλα** ὧς ἐκ προσώπου τῆς ἱερᾶς συνόδου πρὸς τὸν φιλόσοφον Γρηγορᾶν ἀντίγραμμα.”
8. “**Κεφάλαια λατινικὰ δώδεκα ἐπιγραφή δὲ πρώτως πρώτη Λατίνων.**
Μετὰ τῶν ἀντεπιγραφῶν **Γρηγορίου τοῦ Παλαμά.**”
9. “**Διάλογος Νεοφύτου μοναχοῦ Προδρομηνοῦ πρὸς Λατίνων.**”
Ἄρχ. Οὐδὲν τῆς φιλαδελφίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης τῷ Θεῷ περιμάχητον τῶν ὄντων καθέστηκεν.
10. “**Γνώμαι χρήσιμοι Κάτωνος Ῥωμαίου**
ἃς ἐκ τῆς Λατίνων γλώσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνεγκεν ὁ φιλοσφώτατος καὶ λογίωτατος μοναχὸς κύριος **Μάξιμος ὁ Πλανουδῆς.**”
11. “**Ὁ κατὰ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ συντεθεὶς**
Συνοδικὸς τόμος ὡς ἀποδειχθέντος κακοδόξου καὶ μὴ κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ φρονούντος καὶ δογματίζοντος συγκαθημένου καὶ συναποφαινομένου τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Ἰωάννῃ καὶ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ τοῦ τρισμακαρίστου καὶ αἰοδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τὴν μὲν ἀπόφασιν ἐξενηγεμένην παρουσίᾳ βασιλικῇ τὸν δὲ τόμον μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐκτεθέντα (ἐν τῇ ψᾶ· ἐπειδὴ ἐφέξῃς μᾶ ἐβδομάδι ἐξῆσε· νοσῶν γὰρ ἦν) καὶ ἐπιγραφέντα κατὰ μῆνα Αὐγούστου τῆς θ’ ἰνδ. τοῦ ἑωμθ’ ἔτους.”
Ἄρχ. Ἐπαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπὼν τὴν ταπεινῶσιν ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν.

12. “**Τόμος ἕτερος ἀγιορειτικὸς...**”
Ἰδ. ἀρ. 3681 (147), 5.
13. “**Ὁ καθολικὸς καὶ περιληπτικὸς**
καὶ ἐξεταστικὸς διὰ πολλῶν καὶ ἱερῶν συνόδων πάντων κεφαλαίων θείος τόμος τῆς δυσσεβοῦς αἰρέσεως Βαρλαάμ τε καὶ Ἀκινδύνου, συγκαθημένου καὶ συναποφαινομένου τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ οἰκουμενικοῖς πατριάρχαις τῷ τε κυρῷ Ἰσιδώρῳ ἐκείνῳ καὶ τῷ Ἱεροσολύμων κυρῷ Λαζάρῳ καὶ τῷ μετ’ αὐτῶν κυρῷ Καλλίστῳ καὶ ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς συνόδοις καὶ τοῖς ἱερωτάτοις καὶ λογάσι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν τῆς βουλῆς καὶ τοῖς ἐντιμωτάτοις καὶ πρώτοις τῆς πολιτείας, τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ γαληνοτάτου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ αὐτοκράτορος κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ ὑπογραφεῖς καὶ ἐπικυρωθεὶς κατὰ μῆνα... (χῶρος ἀγραφος) τοῦ ἑωμθ’ ἔτους τῆς ιε’ ἰνδικτιῶνος.”
Ἄρχ. Οὐτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολέμου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν.
14. [**Θεοφάνους Νικαίας**] “**Διάλεξις ὀρθοδόξου μετὰ Βαρλααμίτου**
κατὰ μέρος ἀνασκευάζουσα τὴν Βαρλααμίτιδα πλάνην.”
Ἄρχ. Ὁρθόδ. Μαθεῖν ἐβουλόμην παρ’ ὑμῶν τῶν ζητούντων καὶ ἐπεκδικούντων τὰ λείψανα τοῦ συνοδικῶς ἐξεληλεγμένου κακοδόξου Βαρλαάμ τίνα εἰσίν, ἃ κατ’ ἐκείνον ἡμῖν αὐθις ἀρτίως ἐγκαλεῖτε.
Ἰδ. καὶ 3752 (218), 3.
15. **Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**
α’. “Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς Ἡθικὸν ὁμίλιας ε’ τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ Ἑλλήνων.” Ἄρχ. Μὴ τοίνυν τὸ μὴ γίνεσθαι νῦν σημεῖα τεκμήριον ποιοῦ.—β’. “Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἀπὸ τῆς ζ’ ὁμίλιας τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπιστολῆς.” Ἄρχ. Ὁρᾶς ὅτι καὶ συνέφερον οὕτω μᾶλλον μαθεῖν παρὰ τοῦ πνεύματος.—γ’. “**Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τῶν ἀποστολικῶν πράξεων κατὰ Ἑλλήνων.**” Ἄρχ. Εἰ τις ἐπιθυμεῖ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν.—δ’. “**Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν ἐκ τοῦ δ’ λόγου τῶν ἀποστολικῶν πράξεων κατὰ Ἑλλήνων.**” Ἄρχ. Τοιοῦτόν ἐστιν ἄνδρα εἶναι πνευματικόν.—ε’. “**Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ κα’ λόγου Ἡθικὸν τῶν ἀποστολικῶν πράξεων.**” Ἄρχ. Ἀκούσατε παρακαλῶ εἰ καὶ μὴ τοιοῦτόν τι γίνεται.
16. “**Νεοφύτου Προδρομηνοῦ μοναχοῦ**
Κεφαλαιώδης ἀπόδειξις πρὸς τίνα Ἑλληνοφρόνα ὅτι ἐν καὶ τρία ἐστὶν ὁ κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ φύσει μόνος Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.”
Ἄρχ. Δέον τοὺς δούλους αἰεὶ πρὸς τοὺς οἰκείους δεσπότας εὐνοεῖν.
17. **Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου.**
α’. “Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐπιστολῆς Ἡθικὸν τοῦ ζ’ λόγου τοῦ Χρυσοστόμου.” Ἄρχ. Λειτουργούντων γὰρ αὐτῶν καὶ νηστεούντων τῷ Κυρίῳ φησὶν εἶπε τὸ πνεῦμα.—β’. “**Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν λόγου δευτέρου ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς κατὰ Ἑλλήνων.**” Ἄρχ. Εἰ μὲν γὰρ εἰς ἐπίπονον καὶ ἐπίμοχθον ἐκάλεε πρᾶγμα.—γ’. “**Τοῦ αὐτοῦ Μέρους τοῦ τετάρτου λόγου τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπιστολῆς κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἡθικόν.**” Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν.—δ’. “**Τοῦ αὐτοῦ Ἡθικὸν τοῦ ια’ λόγου τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς.**” Ἄρχ. Ὅταν οὖν καὶ ἐν τῷ μηδὲν

ἐαυτοῖς συνειδέναί.—ε'. "Ἦθικὸν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς **Χρυσοστόμου** τοῦ θεοῦ τῆς κγ' ὁμιλίας τῆς α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς." Ἀρχ. Μὴ τοίνυν φρόνει μέγα ὦ ἄνθρωπε.—5'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Παύλου Ἐξήγησις τῆς κθ' ὁμιλίας τοῦ θεοῦ **Χρυσοστόμου** πρὸς τὸ ῥητὸν τὸ λέγον..." Ἀρχ. Τοῦτο ἅπαν τὸ χωρίον σφόδρα ἐστὶν ἀσαφές.—ζ'. "Ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου Ἦθικὸν δ' τοῦ **Χρυσοστόμου** ὅτι δεῖ τὸν πιστὸν καὶ βίον ἔχειν ὀρθόν." Ἀρχ. Ἐπεὶ οὖν τοσαύτης ἀπελεύσαμεν δωρεᾶς πάντα ποιῶμεν.

18. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Περὶ ταπεινοφροσύνης.

19. "Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πεμφθεῖσα πρὸς τὸν καίσαρα **Τιβέριον**."

20. "Τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ καίσαρος **Τιβερίου** καὶ πεμφθέντα πρὸς Πιλάτον."

21. "Διήγησις θαυμαστῆ **Θεοδοσίου** τοῦ ἐξ Ἰουδαίων τοῦ ὁμολογήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῴοντος εἶναι υἱόν."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως **Ιουστινιανοῦ** γέγονεν ἄνθρωπος τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων **Θεοδόσιος** ὄνομα αὐτῷ.

22. "Ἰωσήπου τοῦ Ἰουδαίου Περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι Θεὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἰη' λόγου τῆς ἀρχαιογονίας."

23. **Ἀποσπάσματα** τινὰ πατέρων.

24. "**Νεοφύτου Προδρομηνοῦ** μοναχοῦ Πρὸς Λατίνον ἀντιλογία λέγοντα ὅτι ὀφείλει τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ οἶα μητρὶ τῶν ἐκκλησιῶν πασῶν τὰ πρεσβεία καὶ αὐτῇ τὰς ἄλλας ὑπέκειν τὲ καὶ δίδοναι."

Ἀρχ. Ὡ σοφώτατοι Λατίνων εὐγε ὑμῖν τῆς ἀγχινοίας.

25. "Τοῦ μεγάλου **Χρυσοστόμου**

Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ἐκ τῆς ββ' ὁμιλίας περὶ τοῦ ἀγίου ἄρτου καὶ περὶ τοῦ Πάσχα."

Ἀρχ. Τί δὴ ποτε τότε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα.

26. "**Νεοφύτου** ἁμαρτωλοῦ καὶ Προδρομηνοῦ μοναχοῦ Ἀντιλογία περὶ τοῦ τύπου τοῦ θεοῦ καὶ ζωοποιῶν σταυροῦ πρὸς αἰρετικούς."

Ἀρχ. Ἀπορεῖς ἡμᾶς ὦ οὗτος ὅτου χάριν σημειούμενοι ἐαυτοὺς τῷ δεσποτικῷ σταυρικῷ σημείῳ προσκυνούμεν σχετικῶς τὴν ἀγίαν εἰκόνα αὐτοῦ.

27. "Ἀπορία περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου πῶς τὴν μὲν τοῦ Χριστοῦ ἐπιγράφωμεν Ἰς Χς, τὴν δὲ Μῆρ Θῶ."

Ἀρχ. Οὐκ ἀφωῶς οὐδ' ἀσυλλογίστως ἀγαπητὲ τοῦτο ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία ποιεῖ.

28. "Τοῦ ἀγίου **Μαξίμου** Περὶ τῶν δύο τοῦ Χριστοῦ φύσεων."

Ἀρχ. Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ.

29. "Ἀπολογία πρὸς Λατίνον λέγοντα

ὅτι τῷ πάππᾳ ἡμῶν ὀφείλομεν ὑπέκειν."

Ἀρχ. Καὶ σὺ μὲν λέγεις κατὰ πάντα ὑπέκεις τῷ σφετέρῳ πάππᾳ.

30. "Πρὸς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον

Πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίειν ἐσθίετε."

Ἀρχ. Οἱ Λατίνου ὡς περ ἐν τοῖς ἄλλοις θεοῖς φαίνονται.

31. "Ἀπορία ἐτέρα Λατίνου περὶ τῆς Παναγίας."

Ἀρχ. Ἐπιτωθάζουσιν ἡμᾶς οἱ Λατίνου καὶ ἐν τούτῳ τῆς εὐσεβείας.

32. "Πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τίς μᾶλλον ἄγγελος ἢ ἄνθρωπος καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὁ ἄγγελος γέγονεν."

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς μὲν ἦν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

33. "Ἀπορία περὶ τοῦ θεοῦ ἄρτου

καὶ τοῦ ἀντιδώρου καὶ πῶς πρῶτον λέγεται καὶ πῶς δεύτερον καὶ πῶς ναστὸν καὶ πλήρη καὶ ἐνζυμον ἄρτον εἰς θυσίαν λαμβάνομεν."

34. "Περὶ τοῦ τίς μείζων ἐν δόξῃ ὁ θεὸς **Σταυρὸς** ἢ ἡ ὑπεραγία Παρθένος καὶ Θεοτόκος."

Ἀρχ. Τίς με πειράζων δεινὸν προσήνεγκε.

35. "Τοῦ αὐτοῦ **μοναχοῦ** **Νεοφύτου**

Πρόχειρος ἀντιλογία πρὸς τὸν **Βαρλαάμ** καὶ Ἀκίνδυνον ὅτι ἄλλο οὐσία καὶ ἄλλο ἐνέργεια αὐτῆς ἐπὶ παντὸς πράγματος εἰ καὶ ἅμα τὸ εἶναι ἔχουσιν."

Ἀρχ. Καὶ περὶ μὲν οὐσίας καὶ τῆς αὐτῆς θείας ἐνεργείας περὶ μὲν μοι λέγεται.

36. "Ὅτι ὁ Ἀκίνδυνος πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τὸ ἐν Θαβωρίῳ πρὸς αὐτοῦ Χριστοῦ ἐκλάμψαν τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις φέρει κτίσμα καὶ συμβεβηκὸς διδάσκει..."

Ἀρχ. Εἰ τὸ ἐν Θαβωρίῳ φῶς κατὰ σὲ Ἀκίνδυνε συμβεβηκὸς ἦν ἤγουν χρωματισμὸς ἀέρος.

37. "Ἀντιλογία πρὸς τοὺς ἀποροῦντας ἡμᾶς

ὅτι μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὸ εἰς δόξαν τῆς Παναγίας ψωμίον ἐκ τοῦ ὄλου ἄρτου δεῖ συναφαιρεῖν καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ταῦτα μὴ τοῖς πολλοῖς ἐσθίεσθαι."

Ἀρχ. Φίλον τοῖς σπουδαίοις τὸ παραβάειν ἐκ διαλειμμάτων ἐν τοῖς ὁμοίοις συνουσίας χάριν.

38. "Ἀπόδειξις γεωμετρικὴ ὅτι τὸ εἰς τιμὴν

καὶ δόξαν τῆς Παναγίας μετὰ τὴν ἐσθίασιν λαμβανόμενον ψωμίον ἁγιαζόμενον δὲ τῇ ἐπικλήσει τῆς μακαρίας Τριάδος τριγώνῳ σχήματι ὀφείλει τέμνεσθαι..."

Ἀρχ. Ἀρχὴ παντὸς σχήματος καὶ αἰτία τὸ σημεῖον ἦτοι ἡ στιγμή ἐστὶ.

39. "Περὶ τοῦ προαγιαζομένου ἄρτου τῆς μεγάλης Πέμπτης..."

Ἀρχ. Ὅτου χάριν ἀπορήσας μέ τις τῶν λίαν ἐπεσκεμμένων ὁ μὲν ἄρτος τῆς προσκομιδῆς τῆς μακρᾶς Πέμπτης ἁγιαζόμενος τηρεῖται μέχρι καὶ τῆς πρώτης τοῦ Ἀγούστου.

40. "Δι' ἣν αἰτίαν λαμβάνομεν εἰς τὸ ἅγιον

βάπτισμα τὸ ὕδωρ τὸ ψυχρὸν τὸ εὐκρατον τὸ ἐλαιον καὶ τὸ μύρον."

Ἀρχ. Τίς με ποτε τῶν φιλολόγων καὶ σπουδαίων ἠπόρησεν ὅτου χάριν φάμενος ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι λαμβάνομεν τὸ ὕδωρ.

41. "Τοῦ σοφοῦ κυροῦ **Νικολάου** τοῦ **Καβάσιλα**

Ἐξήγησις εἰς τὴν ὄρασιν τοῦ προφήτου **Ἰεζεκιήλ**."

Ἀρχ. Πᾶσα προφητεία καὶ θεωρία καὶ ὄρασις εἰκόνας ἦσαν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιδημίας.

Προτάσσεται ἐκάστοτε βραχὺ μέρος τοῦ κειμένου εἰς ὃ ἔπεται ἡ οἰκεία ἐρμηνεία.

42. "**Νεοφύτου** ἁμαρτωλοῦ καὶ Προδρομηνοῦ

μοναχοῦ Τετράστιχα ἱαμβικὰ εἰς διαφόρους δεσποτικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς ἐτέρους ἁγίους καὶ εἰς ἀνθρώπους."

43. “Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμά] Λόγος διασαφῶν ἐν ἐπιτόμῳ

τὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δόξαν καὶ τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας ἀντιλεγόντων αὐτοῖς. Ἔστι δὲ οὗτος ἀντιρρητικός πρὸς Ἀκινδύνου λόγον ἐν ᾧ διασύρει ἐπιχειρεῖ καὶ θεολογικὸν τροπάριον Ἰσιδώρου τοῦ παραγωγιάτου πατριάρχου.”

Ἄρχ. Ἀπολογία ἐαυτοῦ τὸν πρὸς ἀνασκευὴν ἀρτίως προταθέντα παρ’ ἡμῶν αὐτοῦ λόγον ἐπιγράφει ὁ Ἀκινδυνος.

44. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

α’. Περὶ τελειότητος μοναχικῆς πολιτείας. Ἄρχ. Πέρυσί μοι προσήλθον τινὲς αἰτοῦντες.—β’. Περὶ γλωσσαλγίας. Ἄρχ. Ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις πάσαι.

45. “Βαρλαάμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου τοῦ Καλαβροῦ ἐκείνου Κατὰ Λατίνων.” Ἐν λόγοις θ’.

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν ὑποκειμένου ἐκ μόνης τῆς πρώτης αἰτίας.

46. “Βαρλαάμ τοῦ φιλοσόφου καὶ Καλαβροῦ

ὅτι ὑποκειμένου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πολλὰ τῶν ὁμολογουμένων ἀναιρεῖται καὶ πολλοῖς ῥητοῖς τῶν ἁγίων ἐναντίας ἔχει ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις.”

Ἄρχ. Ὅταν εἰς λόγους ἀλλήλοις ἐρχόμεθα ὡς ἄνδρες Λατῖνοι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων.

47. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα.”

Ἄρχ. Μὴ τοῦτο οἴου σεβάσμιε πάτερ ὅτι τοῦ πάπα τῶν ὀρθῶν ἐκπεσόντος δογμάτων.

Ἐν τέλει Ἡ βίβλος αὕτη δογματικὴ κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου τῶν δυσσεβῶν ναὶ μὴν καὶ κατὰ Λατίνων καὶ Ἑλλήνων καὶ εἰκονομάχων καὶ περὶ ἄλλων δὴ τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἀναγκαίων ἔτους ἐνισταμένου ἐγράφη ὡς ἰνδ. α’ μηνὶ Μαρτίῳ κα’ (=1363).

48. “Τοῦ μακαρίου ὑπερτίμου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ Πρὸς τὸν αἰδίδιμον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν.”

3729. 195.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ῥηθέντα.”
Τὰ πλείστα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. Κεφάλαια λζ’

συνιστάμενα ἐξ ἀποσπασμάτων πατέρων καὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ Πατερικοῦ καὶ τοῦ Γεροντικοῦ. Κεφ. α’. “Περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὅτι παντὸς ἀγαθοῦ ὑπερέχουσιν, ὀπηνίκα μάλιστα διὰ τῶν ἔργων ἀναλάμπουσιν.”—Κεφ. β’. “Περὶ τῶν παραβεβηκότων τὴν εὐσέβειαν καὶ πίστιν καὶ εἰς Θεὸν ἀσεβοῦντων.”—Κεφ. λζ’. “Περὶ αὐταρκείας.”—Κεφ. λζ’. “Περὶ τοῦ ὅτι οὐκ αἰεὶ τὸ πλείστον ἄριστον.”

3. “Χρυσοστόμου Ἐπιστολὴ

πρὸς τινὰ ἡγούμενον ὅστις ἐζήτησεν ἀποστεῖλαι αὐτῷ κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ’ αὐτοῦ ἀδελφῶν.”

4. Κεφάλαια ἀνεπίγραφα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ Πατερικοῦ.

3730. 196.

Χαρτ. 8. XVII

“Ψαλτήριον ἐξηγημένον εἰς ἀπλήν γλώσσαν.”

Ἄρχ. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ.

Προτάσσονται α’. Περὶ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων μουσικῶν ὀργάνων.—β’. “Εὐσεβίου Παμφίλου Περὶ διαιρέσεως τῶν Ψαλμῶν.” Ἐν τέλει Γέγραπται τὸ παρὸν ψυχρῶς τῆριον Ψαλτήριον κατὰ τὸ ἀρχιγ’ ἔτος (=1693) ἐν τῇ τοῦ θέμου ἀκμῇ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μανουὴλ, ὑπομνηματογράφου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας... Ὀκτωβρίῳ 15’.

3731. 197.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 389).

1. Λόγοι εἰς ἑορτὰς ἐκ τῶν ἐπ’ ἐκκλησίας ἀναγιγνωσκομένους.

α’. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.—β’. “Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς πρὸ τῶν Χριστοῦ γεννηθλίων Κυριακῆς.”—γ’. “Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.”—δ’. Εἰς τὴν πρὸ τῶν Φώτων Κυριακῆν.—ε’. “Εἰς τὰ Θεοφάνεια τοῦ Χριστοῦ.”—ς’. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

2. “Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ

τοῦ Ἱεροσολιμίτου Πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Κοπρόννον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων.”

3. “Πράξις Ματθαίου καὶ Ἀνδρέου τῶν ἁγίων ἀποστόλων μαθητῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἄρχ. [Κ]ατ’ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι συνηγμένοι ἐπὶ τὸ αὐτῷ καὶ ἐμέρισαν πασαν τὴν οἰκουμένην, ὅπως ἀπέλθῃ ἕκαστος εἰς τὸν ἐπίλαχῶν αὐτῷ μερῶν.

4. “Λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν συλεγέν,

εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

5. “Λόγος πάνυ ὠραῖος καὶ τῆμιώτατος

καὶ ψυχοφελὴς περὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν.”

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ τοῦ Διμητρίου πόνος. ΑΧΚΣ’. ἰνδ. θ’ μηνὶ Μάρτιος (=1626).

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 4 καὶ 5 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ὁ κώδις γέγραπται κομψῶς, καίτερ βρίθων ἀνορθογραφῶν.

3732. 198.

Χαρτ. 8. XIV.

“Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφοντος, καὶ ἐπισκόπου Κυλικίας καὶ συγγραφέως Πέτρου ἱερομονάχου.”

Ἄρχ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττειν ἔνδοξον.

Ἐν τέλει Ἐτους ὡμβ’ (=1334). Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον ἀμέσως λείπουσιν ἐν τῷ μεταξύ φύλλα τινά.

3733. 199.

Χαρτ. 8. XV.

1. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Φύλλα τινὰ εὔρηται μετατεθειμένα ἐκ τῶν μεταξὺ εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου.

2. “Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς

τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης Ἁγίας Σοφίας.”

3. “Τοῦ ἁγιοτάτου [Ἰωάννου] μητροπολίτου Κλαυδίου πόλεως Περὶ τῶν ἀζύμων, καὶ λόγος στηλιτευτικός.”

4. “Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Ἀρμενίων.”

5. "Νικήτα μοναχού καὶ ἱερέως τῶν Στουδίων Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥωμαίους περὶ τῶν ἀζύμων, τῆς νηστείας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ γάμου τῶν ἱερέων."

6. "Τὸ παρὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἰσαποστόλου

Κωνσταντίνου μεγάλου γεγωνῶς βασιλέως ἐγγραφον θεσπισμα πρὸς τὸν ἅγιον Σίλβεστρον τὸν πάπαν τῆς Ῥώμης."

"Ἀρχ. Δέον ἐκρίναμεν μετὰ πάντων τῶν σατραπῶν ἡμῶν.

7. "Ἐπιστολὴ Ἰνοκεντίου πάππα Ῥώμης

πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὅτε καὶ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο ὁ Χρυσόστομος μὴ καταλαβὼν τὴν ἐξορίαν· ἀλλὰ διδασκόμενος τοῦ πάππα τὰ κατ' ἐκείνον διὰ ἱερέως τινὸς καὶ διακόνου τῶν ἐκδουλεσάντων τῷ ἁγίῳ μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς."

"Ἀρχ. Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾷ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ σου βασιλεύς.

8. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ Ἀλεξίου."

Τὰ φύλλα συγκεχυμένα.

9. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Περὶ κατανύξεως."

10. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

11. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφῶντος.

12. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ εὐρέθεντος ἀπὸ μιλίων κ' ἔξο τοῦ παραδείσου."

13. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Ζωσίμου καὶ πῶς ἐδείχθη τῷ Θεῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς μακάρους καὶ ἔλαβεν τὰς διηγήσεις αὐτῶν."

14. Στίχοι Ψαλμῶν τινῶν καὶ Τροπάρια δύο.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ.

16. Σημειώσεις περὶ τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ (κολ.).

17. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ (ἀκέφ.).

18. "Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πεμφθεῖσα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἁγίᾳ πόλει, ἐγγραφείσα δὲ παρὰ τοῦ ἁγιοτάτου πατριάρχου δὲ Ἱεροσολύμων καὶ σταλεῖσα εἰς πάντας Χριστιανούς."

"Ἀρχ. Ἀκούσατε ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἱεροῖς καὶ μοναζόντες.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου.

20. "Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου."

21. "Τὸ αὐτὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου ἐξ ἄλλης βίβλου."

22. Διηγήσεις περὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀκέφαλος, κολοβή (xviii. αἰῶνος). Τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὑπ' ἀρ. 9 προτάσσονται τάδε· Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Ἀναγνωστικὸν περιέχων βίους ἁγίων καὶ ὁσίων.

3734. 200.

Χαρτ. 8. XIII.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμά Ἔργα

H.

α'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσοδὸν καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς θεοειδῆ βίον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου."—β'. "Τοῦ αὐτοῦ Ὀμιλία εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ περὶ σωφροσύνης καὶ σώφρονος χηρείας, καὶ κατὰ τῆς ἀντιθέτου ταύτης πορείας."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Πῶς ἀνύσιμός τε καὶ ἀμωμος ἡ ἀρετὴ τελείται καὶ ὅτι μέγα τὸ ὄφελος τῆς νηστείας καὶ ἐγκρατείας, καὶ πολλὸ τὸ βλάβος τῆς ἀκρασίας· ἐν οἷς ὡς ἐν ἐπιτόμῳ καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως. Ἐξεφωνήθη τῇ νηστίμῳ Κυριακῇ δ'."—δ'. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ νηστείας καὶ προσευχῆς καὶ τῆς κατ' αὐτῶν πολυειδοῦς ἐπιβουλῆς τοῦ κοινῶς πολεμίου. Ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας."—ε'. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."—ς'. "Τοῦ αὐτοῦ Πισαχῶς ἡ θεία ἔνωσις καὶ διάκρισις καὶ ὅτι μὴ κατὰ τὰς ὑποστάσεις μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς κοινὰς προόδους καὶ ἐνεργείας διάκρισιν ἐδιδάχθημεν ἐπὶ Θεοῦ, καὶ ὅτι κατ' ἑτέραν ἔνωσιν τε καὶ διάκρισιν, ἄκτιστον φρονεῖν παρελάβομεν αὐτὸν, κἂν Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνος ἀπαρέσκωνται."—ζ'. "Τῶν πρὸς Ἀκίνδυνον ἀντιρητικὸς πρῶτος, κατάλογον ἔχων τῶν αἰρέσεων, αἷς περιπίπτειν ἐκινδύνευσεν αὐτὸς τε καὶ ὅσοι κατ' αὐτὸν, ἐν καὶ ἀδιάφορον παντάπασι ἐπὶ Θεοῦ λέγοντες οὐσίαν καὶ ἐνέργειαν."—η'. "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὰ τοῦ Γρηγοῦρα συγγράμματα λόγος τέταρτος. Ἐλεγχος τῆς εἰς τὸ θεούτατον τῆς τοῦ κόσμου μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγοῦρα βλασφημίας καὶ παράστασις ἐξ ἀντιθέσεως, ὅτι ἄκτιστον τοῦτο ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ αἰδιον."

3735. 201.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Ἠσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ...τῆς Βάτου πρὸς Θεόδουλον λόγος ψυχοφελὴς περὶ νύψευς, τὰ λεγόμενα ἀντηρητικά καὶ εὐκτικά κεφάλαια ρ'."

Σφίζονται μόνον μέχρι τοῦ πη' κεφ. (κολ.)

2. "Διατάξεις κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων...διάφορα κεφάλαια..."

3. "Νομιμος καὶ μερικὴ ἐντολῶν πρόρρησις, συλλεγῆσα ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συνόδου καὶ τῶν καθ' ἑξῆς, περὶ τῶν συμβάντων ἡμῶν ἢ καὶ συμβησμένων ἐν διαφόρων ἀμαρτημάτων καὶ ἀκριβεῖς ἐξέτασις ἀπὸ τῶν αἰσχάτων καὶ ἕως τῶν πρώτων."

4. Ἁγίων πατέρων Κανόνες.

5. Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ "Λόγοι διάφοροι ἐκ τοῦ Κλήμακος."

6. "Διδασκαλεία καὶ διαταγαὶ ἐκ τῶν μωσαϊκῶν νόμων καὶ παραδωσεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων."

7. "Περὶ τοῦ πῶς ὀφείλει ὑποτάσσεται τῷ οἰκείῳ ἀνδρὶ ἢ γυνῇ. διδασκαλία."

8. "Πρὸς τὸ μὴ καλλωπιζέσθω γυνὴ παρ' ἐξ τοῖς ὑποτακτικοῖς ἡθους."

9. "Διδασκαλία περὶ τοῦ μὴ συνλούεσθαι ἀνδρας μετὰ ἀνδρὸς ἢ γυνὴ μετὰ ἀνδρὸς δ καὶ βάρβαρον."

10. "Περὶ ἐπισκόπων καὶ ἱερέων καὶ διακόνων διδασκαλία τῶν ἐπιτιμιῶν ἀντηρητικά."

11. "Περὶ βαπτίσματος διδασκαλία τῶν κορυφαιωτάτων Ἀποστόλων εἰς ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς."

46

12. “Περὶ τοῦ πῶς τὰ σώματα ἡμῶν μέλωσιν ἀνίστασθαι καὶ περὶ ὧν τιῶν σωμάτων ἐθρησιωβρώθεισαν καὶ ἐπνήγησαν καὶ ἐκριμῆσθησαν καὶ ὑπολακτίσθησαν.”

13. “Ἐρμηνεία τῶν ἁγίων ζ' οἰκουμεικῶν συνόδων ἀπὸ πότε καὶ ἐκ τιῶν ἐγένωντο αἱ τοιαῦται.”

14. “Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἦτοι τοῦ μανδίου καὶ μόνου.”

Ἐν ἀρχῇ ἐν τέσσαρσι φύλλοις (Περγ. XIV)· α'. “Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς βίβλου ταύτης, καὶ ὁ ἀναγινώσκων ταύτην εὔρει ἐν αὐτῇ πᾶσαν ὠφέλιαν. Ἀρχὴ δὲ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος λόγων καὶ δογμάτων.”—β'. **Κυρολλου Ἀλεξανδρείας Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.**—γ'. “Ἰωάννου τοῦ **Δαμασκηνοῦ** Περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.”—δ'. “**Ὠριγένους.**”—ε'. “Ἐκθεσις σύντομος ὀρθοδόξου πίστεως Ἰωάννου τοῦ φιλοσόφου πρὸς τινα ζητήσαντα αὐτόν” (κολ.). Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3736. 202.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἢ ἐν τῇ η' (Μαῖου) καὶ ἢ ἐν τῇ κς' (Σεπτεμβρίου).”
2. “Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.”
3. Προχόρου Περὶ τῶν θαυμάτων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

3737. 203.

Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 187).

1. “Τοῦ ἁγίου ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίου διάφοροι...”

α'.—κγ'. Ἡ ις' “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν διακονίαν τοῦ κελαρίου” παραλειφθεῖσα ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, ἐγράφει τελευταία.

Ἐν τέλει· Ἐτεῖ ,ζρλζ' (=1629).

2. “Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Νουθεσία πνευματικά.”
3. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μάταιον βίον.

3738. 204.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας. Κεφ. νγ'.

Τὰ ἐν τέλει δύο φύλλα καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ πίναξ ἐγράφησαν χειρὶ XVII. αἰῶνος, διὸ ἢ ἐν τέλει χρονολογία· Ἐν ἔτει ,ζρκς' Ματφ ιθ'. (=1616) Ἰγνάτιος ἱερομόναχος.

2. **Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως Εὐχαὶ**

α'. “εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ αἰρετικῶν βεβηλωθέντος.”—β'. “εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ ἐθνῶν βεβηλωθέντος.”—γ'. “εἰς ἀνοξία ναοῦ ὑπὸ αἰρετικῶν καθυβρισθέντος.”

3. “Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῇ εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους ἐπὶ ἀνοξία ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως.”

4. “**Μεθοδίου πατριάρχου** Περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικία ἐπιστρεφόντων.”

Ἐπονται Εὐχαὶ τινες εἰς αὐτούς.

5. “Ὅπως χρῆ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστολικῆ προσιόντας ἐκκλησίᾳ.”

6. “**Διάταξις** γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν.”

3739. 205.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἐρμηνεία τοῦ μεγάλου κανόνος.

Ἐπιτετα ἢ ἐρμηνεία εἰς ἕκαστον τροπάριον τοῦ κανόνος, ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος λείπει τὸ κείμενον τιῶν τροπαρίων, μένοντος κενοῦ τοῦ δι' αὐτὸ χώρου.

Προτάσσεται “Ἐπιστολὴ κυρι **Ἀκακίου** μοναχοῦ καὶ **Σαβαίτου** Πρὸς τὸν αἰτήσαντα, καὶ Πρόλογος τοῦ βιβλίου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε τοῦ φέροντος τὴν ἐρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος, τοῦ ἐν ἁγίοις ὄντος θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Ἀνδρέου Κρήτης**, τοῦ Ἱεροσολυμήτου.”

Ἐν τέλει· ἀχίη ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἐν μηνῇ Γεναρῖου ιε'. [ἀ]πο τὸ ἔκπαλαι ,ζρκς' (=1618);

3740. 206.

Χαρτ. 8. XVII.

1. **Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας** τῆς Ῥωμαίας, μεταφρασθὲν εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν καὶ ἰδιωτικὴν παρὰ **Γερμανοῦ ἱερομονάχου.**”

2. “Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄνθρωπῳ οἰκωδεσπότη ὅστις ἐξῆλθεν ἄμα πρῶτ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.”

Διδαχὴ ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3. Βίος καὶ πολιτεία **Ἀλεξίου** τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

4. **Διηγήσεις** τινὲς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

5. “**Θαῦμα** γενόμενον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου **Μαρίας**, εἰς τὴν Φραγγίαν, περὶ τινος κόρης **Μαρίας** λεγομένης.”

6. “Τὸ θαῦμα τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, **Γουρία**, **Σαμωνά** καὶ **Ἀβίβου** περὶ τῆς κόρης.”

7. “Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Παύλου** τοῦ ἀπλοῦ” Βίος.

8. “Περὶ τοῦ βασιλέως **Κωνσταντίνου** τοῦ Πωγωνάτου.”

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις καὶ τοῖς κεροῖς τοῦ βασιλέως **Κωνσταντίνου** τοῦ Πωγωνάτου τῆς βασιλείας, ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς, νυστάξας μικρὸν, ἐπεσεν ὑπὸ τοῦ διαβόλου εἰς τοιαύτην μυσαρὰν ἀμαρτίαν.

9. “Ἐκ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Ἄρχ. Καὶ ἢ μὲν Θεοτόκος βλέπουσα ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κύριον ταῦτα ἔλεγεν.

10. “Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου** τοῦ Θεολόγου.”

Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραγενόμενος ἐγὼ **Ἰωάννης** μόνος ἐπὶ τὸ ὄρος **Θαβῶρ**.

11. **Διηγήσεις** ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τοῦ Πατερικοῦ.

12. **Μαρτύριον** τοῦ ἁγίου **Χαραλάμπους** (κολ.).

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3741. 207.

Χαρτ. 8. XVII.

1. **Διήγησις** περὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ (ἀκέφ.).

Ἄρχ. αἰτίαν τῆς σταυρώσεως ἐτίθουν ἐπάνω αὐτοῦ οὗτος δὲ ἀγανακτῶν καὶ μὴ δυνάμενος τοὺς ὄνειδισμοὺς ὑπομένειν.

2. “Ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

Αρχ. Τῆς Κυριακῆς οὖν διαφασκούσης συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐν τέλει· Δανιὴλ ἱερομόναχος.

3. “Ὅρασις τῆς μελλούσης κρίσεως.”

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς ὀπτασίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος.

4. “Περὶ τῶν παρ’ αἰρετικῶν κεχειροτονημένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν συλλογὴ μερική.”

5. “Παρεκβολαὶ ἀναγκαῖαι παραμυθητικαί, συλλεγείσθαι ἐκ τῶν λόγων τῶν ἁγίων.”

Συλλογὴ ἐκ τῶν ἔργων Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου Νύσσης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

6. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Περὶ παρθενίας ἤτι περὶ ἀσκήσεως.”

7. “Εὐχὴ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου καὶ προτόκορφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου, κατὰ πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων.”

8. Στιχηρὰ μετὰ μουσικῶν σημείων

Ἐν τοῖς τέσσαρσι τελευταίοις φύλλοις.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

3742. 208.

Χαρτ. 8. XIX.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις οβ’.

Ἐν τῇ καθωμιλημῆνῃ.

Ἐν τέλει· 1831. Μαΐου 7.

3743. 209.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ

Ἀπολογία τοῦ Χριστιανισμοῦ δ’ καὶ Λόγοι κατὰ Μωάμεθ δ’. Ἐν τῇ καθωμιλημῆνῃ.

Προτάσσεται ἡ Ὑπόθεσις, ἧς ἀνωθεν τὰ ἐξῆς· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς Ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Κύριος Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός, ὁποῦ ὕστερον ονομάσθηκεν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς ατζ’. χρόνους ἀπὸ τὴν ἐνσαρκον οἰκονομίαν. Μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπὸ Μελετίου Συρίγου αχλε’. Δεκεμβρίου α’. εἰς Μολδοβλαχίαν, με παρακίνησι τοῦ ἐκλαμητάτου ἀυθεντός πάσης Μολδοβλαχίας Κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου Βοεβόνδα.

Ἐπονται ἐν τέλει Τροπάρια τινὰ καὶ Διήγησις ἐκ τοῦ Γερωνικοῦ.

3744. 210.

Χαρτ. 8. XV.

Ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίας κβ’.

α’. “Περὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀποταγῆς.”—...κβ’. “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίοις ἐπιστάτας καὶ μαθητάς...”

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου (Περγ. X. σελ. 2.) ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.

3745. 211.

Χαρτ. 8. XVII.

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων Δεκεμβρίου.

α’. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.”—β’. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηᾶ, Ἐρμωγένους καὶ Εὐγράφου.”—γ’. “Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὔξεντιου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου.”

Ἐν ἀρχῇ φύλλα τινὰ περιέχοντα μέρος Μηνολογίου μετὰ

τροπαρίων καὶ κοντακίων. Ἐν τέλει δὲ δύο φύλλα (XVIII.) περιέχοντα μέρος τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος ἐκ τοῦ Α μετὰ παρασελιδίου ἐξηγήσεως καὶ ἐτέρας στήλης ἐν τῇ ᾧα, ἐν τῇ σχόλια.

3746. 212.

Χαρτ. 8. XV.

1. “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερική θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου, μητροπολίτου Λαρίσσης.”

2. Ἐτερος βίος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου τὴν αὐτὴν φέρων ἐπιγραφὴν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν αὐτῷ καὶ Διάλογος μετὰ Μαρίας καὶ Ἀγγέλου καὶ Ἰωσήφ καὶ Μαρίας.

4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου.

Μετετέθη κατὰ τὴν σύμπηξιν τοῦ κώδικος ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅπου ἦν τὸ πρότερον τεταγμένη. Καὶ φύλλα μὲν τινὰ ἐκλιπόντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII.), ἅτινα καὶ ἔμειναν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος, ἄλλα δὲ τινὰ τῶν ἀρχαίων φύλλων εὐρηγῆται μετατεθειμένα περὶ τὸ τέλος τοῦ κώδικος. Καὶ τὰ μὲν ἀρχαία φύλλα εἰσὶν ἀνευ φωνῶν, τὰ δ’ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος νεώτερα φέρουσι τινὰ τροπάρια σεσημασμένα.

5. Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων

Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ διδασκάλους Βασιλείου τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.”

6. Τοῦ αὐτοῦ Ὁ αὐτὸς λόγος ἐκ δευτέρου (ἐλλιπίης).

Ἡ τάξις τῶν φύλλων πολλαχοῦ συγκεχυμένη ἐν τῷ κώδικι.

3747. 213.

Χαρτ. 8. XV.

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ἔργα.

Καθ’ ἃ ἀναγράφει ὁ προτασσόμενος “Πίναξ τῆς παρουσίας βιβλίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου” περιέχονται α’. “Περὶ οὐρανοῦ ἱεραρχίας. Κεφάλαια ιε’.”—β’. “Περὶ θείων ὀνομάτων. Κεφάλαια ιγ’.”—γ’. “Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. Κεφάλαια ζ’.”—δ’. “Περὶ μυστικῆς θεολογίας. Κεφάλαια ε’.”—ε’. “Ἐπιστολαὶ δέκα. Πρὸς Γάϊον α’. Πρὸς Δωρόθεον δ’. Πρὸς Σώπατρον α’. Πρὸς Πολύκαρπον α’. Πρὸς Δημόφιλον α’. Πρὸς Τίτον. Πρὸς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστὴν α’.”

Ἐπεται δὲ τῷ Πίνακι α’. περὶ ἄλλων τινῶν πραγματειῶν Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου “Πρόλογος τοῦ ἁγίου Μαξίμου.”—β’. “Ἀπὸ σχολίων τινὸς φιλοπόμου ἀνδρός.”

Ἐν δ’ ἀρχῇ ἐκάστης τῶν τεσσάρων βιβλίων τοῦ συγγραφέως εὐρηγῆται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. Ἐχουσι δ’ αὖ βιβλία ἐκεῖνα καὶ παρασελιδίου σημειώσεις ἐνιαχοῦ.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικὰ νε’.

α’. Ἐπιστολὴ πρὸς Κοσμάν ἐπίσκοπον Μαϊουμᾶ.—β’. “Περὶ γνώσεως.”—...νε’. “Περὶ τῶν δ’ στοιχείων.”

3. Τοῦ αὐτοῦ “Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

Δογματικὰ κεφάλαια ρις’, ὧν α’ “Ὅτι ἀκατάλειπτον τὸ θεῖον”, ρις’ “Περὶ ἀναστάσεως.”

Προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.

3748. 214.

Χαρτ. 8. XV.

1. Γρηγορίου Νύσσης

α’. “Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου κεφάλαια λ’.” μετὰ Πίνακος

των περιεχομένων ἐν ἀρχῇ.—β'. "Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς" Λόγ. α', β', ε' καὶ η'.—γ'. Εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν Ὁμιλ. α'—δ', ἥτις μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσιν· ὅτι παύσασθε ἀνθρωποὺς περὶ τὰ μάταια ταῖς ἐπι...—δ'. "Ἐπιστολὴ μνημόσυνα τὰ ἐπιτεταγμένα ἄτινά ἐστι προτροπὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, καὶ περὶ παρθεσίας." Προόμιον μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων, περιλαμβάνοντος κεφάλαια κδ', ὧν περιέχονται ἐν τῷ κώδικι μόνον τὰ ἰδ' πλήρη, τὸ δὲ ἐ' ("ὅτι ἡ ἀληθὴς παρθεσία ἐν παντὶ ἐπιτηδεύματι θεωρεῖται") κολοβὸν μέχρι τῶν λέξεων· ἐπὶ πάντα δὲ ὁμοίως καὶ μετὰ...

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα.

α'. Ἀνεπίγραφον Ἀρχ. Χριστὲ ἀναξ, δε ἀγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμησι.—β'. "Ἐπιανος παρθεσίας."—γ'. "Ἐποθῆκαι παρθενοῖς."—δ'. "Πρὸς τοὺς ἐν κοινωβίῳ μοναχοῦς."—ε'. "Εἰς ἑαυτὸν δι' ἀλεγειῶν."—ς'. "Εἰς ἑαυτὸν μετὰ τὴν ἐπάνοδον."—ζ'. "Εἰς ἐπισκόπους."—η'. "Εἰς ἐπισκόπους."—θ'. "Εἰς ἐπισκόπους."—ι'. "Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὰς κακοκαθείας."—ια'. "Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν."—ιβ'. "Εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἀναστασίας."—ιγ'. "Περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης."—ιδ'. "Περὶ εὐτελείας τοῦ ἐκτός ἀνθρώπου."—ιε'. "Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος."—ισ'. "Μακαρισμοὶ διαφόρων βίων."—ιζ'. "Ὅροι θεολογίας."—ιη'. "Κατὰ τῆς σαρκός."—ιθ'. "Κατὰ τοῦ πονηροῦ."—κ'. "Ἐπιστρεπτικὴ πρὸς Θεὸν νοουθεσία."—κα'. "Ὅσα ἐνδιάθηκα."—κβ'. "Μάστιγες δι' ἐλεγειῶν."—κγ'. "Δεκάλογος."—κδ'. "Πατριάρχαι δώδεκα, ἀπόστολοι δώδεκα."—κε'. "Ἡ παρὰ τῷ Ματθαίῳ καὶ Λουκᾷ γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ."—κς'. "Γενεαλογία."—κζ'. "Χριστοῦ θαύματα κατὰ Ματθαίου."—κη'. "Παραβολαὶ κατὰ Ματθαίου."—κθ'. "Κατὰ Ἰωάννην θαύματα."—λ'. "Παραβολαὶ τῶν τεσσάρων."—λα'. "Εἰς Ἑλλήγιον τὸν ἐξισωτήν."—λβ'. "Εἰς τὸν ἐξισωτήν Ἰουλιανόν."—λγ'. "Νικέβουλος πρὸς τὸν πατέρα."—λδ'. "Ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱόν."—λε'. "Πρὸς Βιταλιανὸν παρὰ τῶν υἱῶν."—λς'. "Κατὰ γυναικῶν καλλωπιζομένων."

Τὰ ποιήματα ταῦτα συνοδεύονται ὑπὸ διαστίχου ἐρμηνείας λέξεων τινων δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν γεγραμμένης· ἀλλ' αὕτη λείπει περὶ τὸ τέλος.

3749. 215.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων." Ἐν ὄλφ ριγ', ὧν α'. "Ἐρώτ'· Τί ἴδιον Χριστιανοῦ καὶ τί τὸ χαρακτηριστὸν Χριστιανῶν, καὶ τί τὸ κυρίως ἔργον Χριστιανοῦ."
2. "Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ Περὶ τρόπων."
3. "Ἐπιφανίου Ἐκ τῶν Παναρίων."
4. "Διάλογος τῶν ἁγίων μεγάλων ἱεραρχῶν, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου." Ἀρχ. Βασίλ. Τί ἐστὶν ἀρχή.
5. "Θεοδώριτου Ἐκ τῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος."
6. "Εἰρηναίου Λουγδούνων Ἐκ τοῦ εἰς τὴν Γέεναν."
7. "Ἰουστίνου Ἐκ τῶν δογματικῶν."
8. "Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."
9. "Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων."
10. "Εὐσεβίου ἐκ τῶν Χρονικῶν."
11. "Ἡσυχίου Ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν."

12. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἐπιστολὴ πρὸς Ὀπτιμον ἐπίσκοπον εἰς τὸ κατὰ Κάϊν καὶ εἰς τὰ ἐπτά ἐκδικούμενα, ἐκ τῶν Ἠθικῶν λόγων μγ'."

13. "Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως [Ἀντιοχείας] Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων."

14. "Ἀποφθέγματα φιλοσόφων ἀρχαίων, ὧν τὰ κεφάλαια κατὰ ἀλφάβητον."

15. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης, συγγραφεὶς παρὰ Εὐσεβίου τοῦ Παμφύλου."

16. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου "Εἰς τὴν παρεΐσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον Ψαλμόν."

17. "Τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ"

α'. "Περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλαιπωριῶν."—β'. "Περὶ φόβου ψυχῆς."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."—δ'. "Περὶ ὑπακοῆς."—ε'. "Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ."—ς'. "Περὶ πρηνπαθείας παραινέσις."—ζ'. "Τοῦ αὐτοῦ Ἐπὶ κατανύξει ψυχῆς."

Ἐν τέλει Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυριλλοῦ...ἔτους ,ζρ' (=1492).

3750. 216.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Ἐορτολόγιον τῶν ἰβ' μηνῶν καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου μετὰ τροπαρίων καὶ κοντακίων (ἀκέφ.). Ἄνευ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῶν μηνῶν.
2. "Κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἀχραντον αὐτοῦ μητέρα, ἐπὶ τὸν πίπτοντα εἰς θλίψιν καὶ πειρασμῶν."
3. "Ἀνθολόγημα ἡγῶν ἢ μέλισσα ἔχον κεφάλαια διάφορα ἁγίων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν." Κεφ. 4γ' μετὰ Πίνακος τῶν περιεχομένων. Κεφ. α'. "Περὶ βίου καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—β'. "Περὶ φρονήσεως καὶ βουλής."—4β'. "Τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ" Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις.—...4γ'. "Κεφάλαια πάνν ὠφέλιμα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐμπόνως συλλεγέντα" (ἐν δὲ τῷ Πίνακι τὸ κεφ. 4γ' ἐπιγράφεται "Ἔτερα κεφάλαια πάνν ὠφέλιμα ἁγίων καὶ μεγάλων, ἀπὸ διαφόρων πατερικῶν"). Ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ "Ἐποτύπωσις ἀκριβῆς καὶ πάνν ὠφέλιμος πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς" καὶ "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ" διάφορα.
4. Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου "πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος τῆς Ξυλοκέρκου" α'. "Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικά."—β'. "Ἔτερα κεφάλαια γνωστικὰ καὶ θεολογικά."—γ'. "Ἔτερα κεφάλαια πρακτικά."
5. Ἀποσπάσματα καὶ λόγοι τινὲς πατέρων, ἰδίως δὲ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ.
6. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Περὶ ἡγουμένων."
7. "Διδασκαλία τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου." Ἀρχ. Ἐστω δὲ ἡμῖν ἁγῶν ὥστε μὴ τυραννεῖν ἡμῶν θυμόν.
8. "Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου Διάφορα ἀποσπάσματα."
9. "Τοῦ ἀββᾶ Μωϋσεως τοῦ Αἰθιώπος." Ἀρχ. Ἐὰν παραβάλουσίν σοι τινὲς ὅταν ἴδεις αὐτοὺς ἀπὸ μήκοθεν στὰ εἰς ευχήν καὶ εἰπέ.

10. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

"*Αρχ.* Ἦκούσατε ἀγαπητοὶ καὶ φιλόχριστοι πόση ἐστὶν ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ.

11. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικάι.

12. "Τίτλοι ἐκ τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τῶν πατέρων."

Τίτλος α'. Βασιλικῆς μεγαλοφροῦ ἂν ἴδιον ἐστὶν οὐ μόνον ὄπλοις κοσμίζεται ἀλλὰ καὶ νόμοις καὶ ὄπλοις.

13. "Κυριακῇ πρώτῃ τῶν νηστειῶν

Περὶ τοῦ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς θεωρήμασιν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου."

14. "Τοῦ ἁγίου Νείλου Πρὸς Χαρίκλῃν

τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴ φάσκοντα μὴ ἀρκεῖν τὴν διαλόγων ἐξομολόγησιν πρὸς μετάνοιαν."

"*Αρχ.* Σκόπει τοίνυν πρεσβύτα μὴ μόνον ἀποτομίαν.

15. Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ.

16. "Σὺν Θεῷ ὄροι διάφοροι

ἀπὸ τε τῆς κατὰ παράδοσιν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς λεγόμενοι, συλλεγέντες παρὰ Κλήμεντος τοῦ ἀγιωτάτου πᾶπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ ἐτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων."

"Ἐν τέλει... ἐπόνθησα πρὸς ταῦτα τῷ ἐξάκιςχιλιοστῷ αὐθις ὀκτακοσιοστῷ πρὸς τοὺς πεντήκοντα καὶ ἐνὶ ἔτη ἰνδικτηώνος δὲ ἐνδεκάτης (=1343). Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἔτω τῆς εἰς τὰ Βελλάγραδα εἰσελεύσεως τοῦ σεβαστοκράτῳρος Σερβείας κῦρ Νικηφόρου τὸ Ἰσαακίω, χειρὶ δὲ Ἰακώβῳ ἱεροθῦτῳ.

17. "Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ἰουφορίου ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Παφνουτίου."

"*Αρχ.* Ἐν μὲν τῶν ἡμερῶν ἐγὼ ἐλαχιστος Παφνουτίως σποδὸδὴν ἐποίησάμην τοῦ γενέστε ἐς τὴν ἐσοτέραν ἔρῃμον.

"Ἀπὸ μὲν τοῦ ὑπ' ἀρ. 5 ὁ κῶδιξ γέγραπται ὑπὸ ἄλλης χειρὸς τοῦ αὐτοῦ XIV. αἰῶνος. Ἡ δὲ χεὶρ τοῦ ὑπ' ἀρ. 17 Βίου νεωτέρα.

375I. 217.

Χαρτ. 8. XV.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

Ἐν τῇ ᾠφᾷ σχόλια ἀραιάτατα.

3752. 218.

Χαρτ. 8. XV.

1. Νικολάου Μεθώνης Θεολογικὴ συγγραφή (ἀκέφ.).

"*Αρχ.*... τῷ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγῳ θεμέλιον· εἰ γὰρ ἐστὶ τὸ πνεῦμα Θεὸς ὡςπερ δὴ καὶ ἐστὶ καὶ λέγεται καὶ πιστεύεται, Θεὸν δὲ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, ὡς φησὶν ὁ τὰ τῆς θεολογίας βροντίσας ἀπόρητα.

"Ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ φέρονται ἴδιαι ἐπιγραφαὶ τῶν καθ' ἕκαστον κεφαλαίων. "Ἐκθεσις ἐν συνόψει τοῦ καθ' ἡμᾶς ὁρθοῦ δόγματος." "*Αρχ.* Πιστεύομεν εἰς ἓνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις εἶτον ὑποστάσει θεωρούμενον. Τέλλ. καὶ ἕκαστον ἄρα τῶν ἀρχικῶν προσώπων τὸ πᾶν πληρέστατον ἐστὶ καὶ τελέστατον ἐστὶν ἐν εἰς ὅπερ οὐδεὶς

ἐμπίπτει συνδυασμός.— "Ἐπιχείρημα ἐξ ἀντιθέσεως." "*Αρχ.* Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα ἐν καὶ οὐχὶ ἐν, τὸ μὲν ὅτι ἐκπορευτὸν, τὸ δ' ὅτι οὐκ ἐκ μιᾶς ἀρχῆς ἀλλ' ἐκ δύο· δύο γὰρ εἰ καὶ μὴ τῇ φύσει, ἀλλὰ ταῖς ἰδιότησι, πῶς ἐστὶ πλῆρωμα τῆς ὄλης θεότητος.— "Δύσις ἐλέγχουσα τοὺς ἀντιθέτους λογισμοὺς καὶ τὴν ἀλήθειαν παραδίδουσι." "*Αρχ.* Παιδὼν λέγει ἐν ἀγορᾷ παιζόντων ἀθύρματα ἢ ἀνδρῶν κακοδαιμόνων ὡς ἀληθῶς καὶ ἀνοήτων συμπλάσματα.— "Ἐπαύξισις τοῦ τῆς ἀντιθέσεως." "*Αρχ.* Τοῦτο μόνον ζητεῖς ἢ κἀκεῖν πῶς εἴρηται παρὰ τοῦ Χριστοῦ.— "Ὅτι ἡ τοῦ πνεύματος φωνὴ πολυσημαντὸς ἐστὶν." "*Αρχ.* Ἄλλ' ὧ βέλτιστε ἐρωτήσω δὲ σὲ κἀγὼ· σὺ δὲ μοι ἀποκοίθητι Πέτρον τὸ πνεῦμα.— "Ἐκ τῶν πράξεων τῆς πρώτης συνόδου." "*Αρχ.* Δέχου μίαν θεότητα τοῦ γεννησαντος τὸν υἱὸν ἀνεκφράστως.— "Ἐν τῇ γ' συνόδῳ."—"Ἐν τῇ δ' συνόδῳ."—"Ἐν τῇ β' συνόδῳ."—"Ἰαμβοὶ στίχοι Νικηφόρου φιλοσόφου." Ἐν δλφ 15.

"*Αρχ.* Ὅσοι γὰρ θεσμοὺς πατέρων χριστοφόρων ἀποστολικὰς παραδόσεις ἐνθέουσ.

Τέλλ. ἔλυσε ἀρδην ὡς ἀραχνίους μίτους.

Ἐν τέλει· Τέλος τῶν συγγραμμάτων τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης.

2. Συγγραφή κατὰ Ἀκινδύνου ἀνεπίγραφος.

"*Αρχ.* Φησὶ που τῶν Παροιμιῶν ὁ Σολομὼν Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται. Πειπεισμένοι μὲν οὖν ἡμεῖς ἐγκελευομένῳ καὶ παραινούντι τῷ σοφισθέντι κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ παρέχοντες ἀφορμὴν ὑπὲρ εὐσεβείας τῇ σοφίᾳ δια τούτων τῶν γραμμάτων. Τέλλ. Ἐγὼ δὲ ταῦτ' ἐπέστειλα τῇ σῇ συνέσει κἂν μὴ πόρρω βάλλω τοῦ εἰκότος καὶ τᾶλλα τῆς Ἀκινδύνου κακονοίας ὑμῖν ἀντι σκοποῦ προθεῖς, τούτων εὐθὺ πέμπειν παρακαλέσω τὰς ἐκ λόγων βολίδας. Χρῆσται γὰρ ὑπὲρ εὐσεβείας τῇ δυνάμει τῶν λόγων τοῖς καθ' ἡμᾶς δια βίου περὶ λόγου ἐσχολακῶσι τῶν ὀφειλομένων διαφερόντως. Εἰ γὰρ καὶ βίος ὑμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ βίου τὸ εὐσεβεῖν ἀνωθεν ἐκ προγόνων ἰδὲ τινα κλῆρον ὑπερκόσμιον ὄντως ἐφ' ἡμᾶς εἰλικρινῆ καὶ ἀμείωτον καταβαίνοντα κεκτημένοις τὰ θεῖα φρονεῖν ὡς εἶναι πολλαχῶς ἀλλ' οὐχ ἐνὶ τρόπῳ πρὸς ἡμᾶς λέγειν ἐκεῖνο τὸ ἀποστολικόν· ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δὲ ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις. Ἐρρώμενος μοι διαβιώης καὶ τῆς σουρυγοῦ τροφῆς παραβαλλομένης δαψιλοῦς παρὰ τῆς Ἀκινδύνου Κίρκης ἀγευστος μετὰ τῶν φίλων ἐταίρων· ἀνύσιμον δ' ἔξεις τὴν εὐχὴν εἰ παρ' εὐαγοῦς Ἐρμου λαβῶν ἔχεις τὸ λωτὸν καὶ μάλιστ' ἐπὶ νοῦν τοὺς τῇ εὐσεβείᾳ δηλονότι συνηγόρους λόγους.

3. Θεοφάνους Νικαίας

α'. "Διάλεξις ὀρθοδόξου μετὰ Βαρλααμίτου κατὰ μέρος ἀνασκευάζουσα τὴν Βαρλααμίτιδα πλάνην." "*Αρχ.* Ὁρθόδοξος· Μαθεῖν ἐβουλόμην παρ' ὑμῶν. Ἰδ. καὶ 3728 (194), 14.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους Διάλεξις δευτέρα πρὸς τὸν ἀπο Βαρλααμιτῶν ἐπιστρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης, ἡ περὶ θεότητος καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθεκτοῦ." "*Αρχ.* Θεοφάνης. Ἐπεσκέψω κατα σεαυτὸν γενόμενος ἀδελφὲ Θεότιμε τὰ ὠμίλημένα ἐναγχοῦς ἢ καθάπερ τινα περιττὴν ἀδολεσχίαν ἀμελέτητον ἀφείς καὶ λελη-

θότως ὑπεκπνεῖν κατὰ μικρὸν ἑάσας τῶν τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεφόρησας τελέως λογισμῶν.

4. Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου.

α'. "Λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται." Ἀρχ. "Ἄνδρες ἡγαπημένοι γνήσιοι φίλοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς.—β'. "Τοῦ αὐτοῦ τί χρῆ καὶ λέγειν ἐπὶ ταῖς γενομέναις εὐποιταῖς τῶν ἀπελθόντων ἕνεκεν εἰ παντελῶς ἀπαλλάττει αὐταὶ ἰσχύουσι τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦς." Ἀρχ. "Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρῆ κατὰ τι δικάζειν.—γ'. "Περὶ τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζομέναις τοῦ σώματος καὶ ὅπου περ αὐταὶ ἀπέρχονται. Τοῦ αὐτοῦ." Ἀρχ. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων τί χρῆ καὶ λέγειν.

5. Ἀναστασίου Ἀντιοχείας Ἀποσπάσματα.

Ἀρχ. Πίστις ἐστὶν ἐνδιάθετον ἀγαθόν.

6. "Περὶ τῶν Φραγκῶν πῶς ἐσχίσθη ἡ ἐκκλησία τῆς Ῥώμης ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν."

Ἀρχ. Ἦν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐβδόμῃ συνόδῳ Ἀδριανὸς πάπας Ῥώμης.

7. "Κεφάλαια ὠφέλιμα."

Ἀρχ. Ὁ ψις γυναικῶν βέλος ἐστὶ πεφαρμακευμένον.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα Περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν ἐρωτήσεων.

3753. 219. Χαρτ. 8. XV. (φ. β' 174).

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Ἀποσπάσματα διαφόρων λόγων.—β'. "Λόγος παρακλητικὸς πρὸς τινα δαιμονιῶντα ἀσκητὴν Σταγείριον."—γ'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς πέμπτης ὁμιλίας τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τὰ μέσα τοῦ λόγου."—δ'. "Ἐκ τῆς κγ' ὁμιλίας τοῦ κατὰ Ματθαῖον."

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπόσπασμα.

Ἀρχ. Εἰ μὲν κοινωνεῖ τῷ πατρὶ κατὰ τὸ θεογονον ὁ υἱός.

3. Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τοῦ εἰς τοὺς κοιμηθέντας λόγου."

Ἀρχ. Ἐπειδὴ γὰρ θεοειδὴς ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο.

4. "Δήλωσις καὶ διάταξις τῆς λειτουργίας."

5. Οἱ κ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

6. "Διάταξις τῶν χειροτονιῶν πότε καὶ πῶς γίνεται ἐκάστη."

7. "Περὶ ἐκπλύσεως ἁγίας τραπέζης."

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Ἐκ τῆς μα' ὁμιλίας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου περὶ τὸ τέλος αὐτῆς."

9. "Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς σεισμόν."

10. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν σεισμόν."

11. "Τακτικὸν συνοπτικὸν...τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐκθεσις νέα πατριαρχεύοντος τοῦ κυροῦ Νείλου γραφεῖσα καὶ ἐκτεθεῖσα κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἔτος. Ὅπως ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νεῆς Ῥώμης καὶ οἰκουμηνικός γράφει τῷ Πάπᾳ."

12. "Περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν."

13. "Τάξις προκαθηδρίας

τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων."

14. "Ἐκθεσις νέα ὅπως γράφει νῦν

ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ πάπᾳ Ῥώμης καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχεις καὶ ἀρχιεπισκόποις μητροπολίταις τε καὶ τοῖς κοσμηκᾶς ἀρχὰς διύθουνουσιν."

15. "Ὅσαι ἐπισκοπαὶ ἐκάστη μητροπόλει ὑπόκεινται."

Ἀρχ. Τῇ Καισαρείᾳ Καππαδοκίας ὁ Νύσσης.

16. "Αἱ ὑποκείμεναι τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί."

17. "Ὅπως προβιβάζεται ἐπίσκοπος εἰς μητροπολίτην."

Ἀρχ. Εἰ μὲν ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ τιμᾶται εἰς μητροπολιν ἐξ ἐπισκοπῆς.

18. "Ἐνταλτήριοι γράμμα εἰς πνευματικόν."

19. "Τοῦ πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ Αὐτορειανοῦ Ἀφέσιμον πρὸς τινα."

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ καὶ τῆς ἀγαθότητος ἄβυσσος.

20. "Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Λύσις ἀφορισμοῦ

προσγεγονότος ἐπὶ τινα καὶ τελευτήσαντα οὕτως."

Ἀρχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ποιητὴς τοῦ παντός.

21. "Τίνος χάριν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄρχονται οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου."

22. "Περὶ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου."

23. "Περὶ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τοῦ κύρ Ματθαίου [Βλαστάρως ;] τῆς δευτέρας."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Ναβουνοσάρου περὶ λήξιν ἐσπέραν.

24. "Περὶ τοῦ διατὶ μέχρι τῶν ἰθ' οἱ τῆς σελήνης ἀναβιβάζονται κύκλοι."

25. "Περὶ τοῦ πότε ἄρχεται ὁ τῆς σελήνης κύκλος καὶ ὁ θεμέλιος αὐτῆς."

26. "Περὶ βιβλίων τῆς θείας Γραφῆς γνησίων καὶ νόθων."

Ἀρχ. Ὁ γδοηκοστὸς πέμπτος κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ταυτὶ φησι τὰ βιβλία διαφερόντως πρεσβεύειν χρῆ.

27. "Περὶ τῆς τελευτῆς Νῶε

καὶ περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν υἱῶν Νῶε ἐκ τῆς θείας Γραφῆς."

28. "Περὶ τῆς οἰκοδομηθείσης πόλεως καὶ τοῦ πύργου."

29. "Περὶ τῆς γενεαλογίας ἀπὸ τοῦ Σῆμ ἕως Ἀβραάμ."

30. "Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Φιλῆ

Μετὰφρασις τῶν οἰκῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου."

31. Γρηγορίου Νύσσης "Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιγραφομένου τὰ Μακρίνια."

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀπόσπασμα

“έν τῷ Ἡθικῷ τῆς μς’ ὁμλίας τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.”

33. “Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἤχ. δ’.”

34 (φ. 156 α). “Κανὼν περὶ ἑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας

οὗ ἡ ἀκροστιχῆς Ψυχῆ τὰ δεινὰ μὴ λυποῦ παρατρέχειν **Μάξαρι.**”

Ἄρχ. Ὡδὴ α’ ἤχ. πλ. δ’ Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς τῷ κτίσκει σου ἐν περιστάσει τινὶ ἀνιαθείσά πως ἐκ καρδίας ᾄδουσα ψυχὴ μου μεταβίβασον πρὸς χαρὰν σου τὴν λύπην πνευματικῶς καὶ κουφίσθητι· λύπης γὰρ Θεὸς παραμύθιον. Τέλ. Συνετωτέρως παντάναξ· σοὶ τὸ ἐφύμνιον ἄδω· καὶ τὴν εὐχὴν ἐκπληρῶ σοι· καὶ ἐντολὴν τῷ δεσπότη· ὧν δὲ λοιπὸν χρεῖαν ἔχω σὺ προὔξειπστασαι πάτερ.

35 (φ. 160 α). [Τοῦ αὐτοῦ] “Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον

πρὸς τὸ Ἄγγελος πρωτοστάτης.”

Ἄρχ. Ἀνθρώπων ὡς ἀδάμαντ’ ἄλλον λίθον δεῖ εἶναι ἐν ἅπαντι τῷ παρόντι βίῳ καὶ σὺν στερρότητι λογισμοῦ τὰ συμβαινόντά οἱ παρ’ ἐλπίδ’ ἄδοξα προθύμως ὑποδέχασθαι. Τέλ. Ὡ μεσίτρια κόσμου δέσποινα Θεοτόκε... ὅτι αἶε πρεσβεύειν οὐ πέπαυσαι· ὅτι παντὶ μεσίτης γεγένησαι· ὅτι εἰς σε τίθεμεν τὰς ἐλπίδας· ὅτι ἐν σοὶ καὶ σωθῆναι θαρροῦμεν· εὐχαριστῶς διάγοντες.

Οἱ ὑπ’ ἀρ. 34 καὶ 35 Κανόνες τοῦ **Μάξαρι** εἰσὶν ἀντίγραφα νεώτερα τῶν αὐτῶν κανόνων (ἀρ. 36 καὶ 37), γεγραμμένων καθ’ ἕνα χρόνον καὶ ὁ λοιπὸς κώδιξ τὸν XV αἰῶνα. Τὰ δ’ ἀντίγραφα ἐγένοντο τὸν XVII αἰῶνα, διὸ ἐν τέλει τοῦ ὑπ’ ἀρ. 35 γέγραπται· αχξδδ’ (=1664).

36. “Κανὼν περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας...”

Ἰδ. ἀρ. 34.

37. “Οἴκοι κατὰ ἀλφάβητον...”

Ἰδ. ἀρ. 35.

38. Χρονικὸν ἀνεπίγραφον βραχύτατον.

Ἄρχ. Τὴν Κωνσταντινούπολιν παρέλαβον οἱ Λατῖνοι κατὰ τὸ 5 ψιβ’ ἔτος Ἀπριλίου ἰδ’ ὥρα δευτέρα κρατήσαντες αὐτὴν ἐπὶ χρόνους νη’. Τέλ. κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τοῦ 5 ς’ μγ’ ἔτους ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ δεσπότης τοῦ Μορέως κύρ Θεόδωρος ἀξιόλογόν τι πρᾶγμα χρυσοκλαδικὸν τὰς στήλας τοῦ τε βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς δεσποίνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἃς καὶ ἔστησαν πλησίον τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως. Λέγεται ὅτι ἐξοδίασθησαν εἰς κατασκευὴν αὐτῶν (=νομίσματα), δ’.

3754. 220.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν

Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου, ἡγουμένου χρηματίσαντος μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξυλοκέρκου.”

Ἄρχ. Χρῆμα θερμὸν ἀρετῆ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσησῆσαι τοῦ πόθου τοὺς ἀνθρακας.

2. Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου λόγος νς’.

α’. “Περὶ ἀγάπης καὶ ποίαι εἰσὶ τῶν πνευματικῶν ἀνδρῶν αἱ ὁδοὶ καὶ πράξεις καὶ μακαρισμὸς πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν ἀγάπην ἐγκάρδιον.”—β’. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς

καὶ φθοροποιούς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀποπέμπεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς ἀναστῆναι ἔτι δὲ καὶ περὶ τοῦ δεῖν σκοπεῖν εἰ τὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἔχωμεν καὶ περὶ δακρῶν καὶ κατανύξεως Λόγος βς’.”—...νς’.” “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ δεῖν λέγειν ὅτι ἀδύνατον νῦν εἰς ἄκρον ἐλθεῖν ἀρετῆς τὸν βουλούμενον καὶ τοῖς πάλαι ἀμλληθῆναι ἀγίοις καὶ ὅτι πᾶς ὁ τὰ ἐναντία διδάσκων τῶν θείων γραφῶν νέαν αἴρεσιν τοῖς πειθομένοις αὐτῷ δογματίζει καὶ περὶ δακρῶν, ὅτι ἐκ φύσεως ἡμῶν τὰ δάκρυα πρόσεστι Λόγος νς’.”—νς’.” “Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν γενναίως καὶ μακροθύμως ὑποφέρειν πάντων τῶν ἐπερχομένων αὐτῷ πειρασμῶν τὰς ἐπιφορὰς Λόγος νς’.”

3. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τῶν θείων ὕμνων Λόγος α’.”

Ἄρχ.

Ἄφες κόσμον ἅπαντα καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ μόνον προλαβοῦ τὸ μακάριον πένθος.

Ἔπονται Ποιήματα διάφορα ἐκ διαφόρων Λόγων ἐν ποικίλοις μέτροις, τινὰ μὲν ἐν ἀρχαῖζουσιν ἰαμβικοῖς τριμέτροις, ἄλλα δ’ ἐν πολιτικοῖς στίχοις καὶ ἄλλα ἐν τουρκοῖς τροχαϊκοῖς μέτροις, οἷον·

Πῶς ὑμνήσω, πῶς δοξάσω, πῶς ἀξίως εὐφημήσω τὸν πολλὰ παραδραμόντα ἀμαρτήματα Θεόν μου.

Ἐν τέλει Πίναξ τῶν λόγων.

3755. 221.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου Νάγγοε βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος Οὐγγροβλαχίας Λόγος.

α’. “Τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νάγγοε μεγάλου βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος μεγάλης Οὐγγροβλαχίας Λόγος διδακτικὸς περὶ ἀγάπης Θεοῦ πρὸς τὸν ἡγαπημένον αὐτοῦ υἱὸν Θεοδόσιον καὶ πρὸς ἑτέρους αὐθέντας καὶ ἄρχοντας πατριάρχας τε καὶ ἀρχιεπισκόπους καὶ πλουσίους καὶ πένθητας.” Ἄρχ. Λέγει μὲν ἡ θεῖα Γραφὴ Δίδου σοφῷ ἀφορμὴ καὶ σοφώτερος ἔσται.—β’. “Διδασκαλίᾳ ἑτέρα πρὸς τὸν ἡγαπημένον υἱὸν αὐτοῦ Θεοδόσιον καὶ παροιμία ψυχωφελὴς περὶ ἐλεημοσύνης καὶ περὶ τοῦ βίου τοῦ ματαίου κόσμου τούτου.” Ἄρχ. Ἐπὶ ἄκουσον.—γ’. “Ἐπιστολὴ πρὸς τὰ λείψανα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νεάγγας καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀγγελίνας καὶ Λόγος θρηνητικὸς περὶ αὐτῶν.” Ἄρχ. Ἐκ τῆς θείας χάριτος πάτερ ἀγαθὲ καὶ διδάσκαλε καὶ ἐνώπιον ἡμῶν λίαν ἡγάπημένε.—δ’—ια’. “Ἔτεροι ὀκτὼ Διδαχαὶ καὶ παραινήσεις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν υἱὸν Θεοδόσιον καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας.—ιβ’.” “Προσευχὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νάγγοε βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος μεγάλης Οὐγγροβλαχίας πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν ἐξοδὸν τῆς ψυχῆς.” Ἄρχ. Ἐλέησόν με Ἰησοῦ Χριστέ γλυκύτατε Θεέ μου ἐλέησόν με ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ.

3756. 222.

Χαρτ. 8. XVI.

“Βιβλίον πρῶτον τῆς Ἑξαήμερου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.” Ὁμιλία λ’.

3757. 223.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 341).

1 (φ. 1 α). “Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.”

2 (φ. 71 α). “Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ οὗ ἡ δελφὴ ἦν πόρνη καὶ πῶς μετενόησεν.”

Ἄρχ. Ἀδελφὸς τις ἐκάθητο εἰς κελλίον τῆς Αἰγύπτου ἐν πολλῇ ταπεινώσει.

3 (φ. 73 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχ. Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια καὶ ἀπολλύμενα πράγματα κατελίπετε.

4 (φ. 79 α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

5 (φ. 89 α). Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

6 (φ. 101 β). Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ξενοφώντος.

7 (φ. 118 β). “Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλιηκού μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Εἰρήνης.”

Ἄρχ. Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους γέγονέ τις βασιλεὺς ὀνόματι Δικίνιος. Μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσι καὶ κύκλοθεν τοῦ πύργου τεθεῖναι τεῖχος...

8 (φ. 119 α). “Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφews.”

9 (φ. 127 α). Μαρτύριον ἁγίου Παντελεήμονος.

10 (φ. 162 β). “Διήγησις πάνυ ωφέλιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου.”

Ἄρχ. Πορευόμενος ποτὲ τις τῶν ἁγίων πατέρων.

11 (φ. 171 α). Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.

12 (φ. 178 β). Μαρτύριον ἁγίου Χαραλάμπους

“μεταγλωττισθεὶς παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου ἐκ τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς.”

Ἄρχ. Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ ἄριστοι τῶν ἰατρῶν, χρησιμώτατοι μου ἀκροαταί, ὅταν θέλουσι διὰ νὰ ἰατρεύσουν.

13 (φ. 202 β). Μαρτύριον ἁγίας Αἰκατερίνης.

14 (φ. 222 β). Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

15 (φ. 239 α). “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος τοῦ νέου Ἰώβ χρηματίσαντος τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης, συζύγου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.”

16 (φ. 257 β). Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

17 (φ. 266 α). “Θαῦμα γινόμενον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς Χαλκοπρατεῖσι.”

Ἄρχ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει φαρμακὸς τις πονηρότατος πάνυ ὀλεγόμενος μεσίτης.

18 (φ. 267 β). “Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ εἰς πορνείαν πολεμουμένου.”

19 (φ. 269 α). “Διήγησις θαυμαστὴ περὶ τοῦ ταξιώτου.”

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Νικήτα πατρικίου ἐν Καρταγένῃ τῆς Ἀφρικῆς.

20 (φ. 271 β). “Περὶ κρίσεως καὶ τόπων καὶ κολαστικῶν.”

Ἄρχ. Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς οὗτος πατρικίος ἔφη.”

21 (φ. 272 β). “Διήγησις περὶ τινος γέροντος

σημειοφόρου μοναχοῦ πῶς ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.”

Ἄρχ. Γέροντες ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῃ.

22 (φ. 277 α). “Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐπισκόπου ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς.”

Ἄρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν.

23 (φ. 285 α). “Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Καισαρείας Ἀσκητικῶν περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιάται, θαυμαστόν.”

24 (φ. 287 α). “Κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς Χριστὸς βροντωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένει.”

25 (φ. 296 β). “Ἐτερος κανὼν ἰαβιτικὸς φέρων ἀκροστιχίδα τῆνδε δια στίχων ἠρωϊκῶν Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει.”

26 (φ. 315 β). “Ἐτερος κανὼν ἰαμβικὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων ἠρωελεγειῶν Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφθογγεῖ πυρσῶ.”

27 (φ. 325 α). “Κανὼν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν, οὗ ἡ ἀρχὴ Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.”

28 (φ. 330 α). “Ἐτερος κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὴν Πεντηκοστὴν... Ἡ ἀκροστιχὶς Θειογενὲς λόγε πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον.”

Ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 24—28 Κανόσιν ἔπεται εἰς ἐκάστου τροπαρίου τὸ κείμενον ἐκάστοτε ἡ Σύνταξις τοῦ κειμένου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 4—6, 9, 12—15, 22 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3758. 224. Χαρτ. 8. XVI. (σ. 1360).

1 (σ. 1). “Προοίμιον.”

2 (σ. 1). “Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πικτύδος.”

3 (σ. 2). “Πίναξ ἀκριβῆς τῆς δευτέρας πικτύδος.”

Ἐν τέλει. Ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζξή', τὸ δὲ ἀπὸ Χριστοῦ ραφξ' ἰνδ. γη'. Ἰδοὺ σημειώσαι καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ μοναστηρίου διὰ τὸ ἀμφίγνωμον ὅτι οἱ μὲν λέγουσι φιλονεικῶς ἐν τῷδε τῷ ἔτει, οἱ δὲ τῷδε. Διὰ τοῦτο οὐδὲν γινώσκετε πάντες τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ ἐμπρησμός ἐγένετο ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κε' ἡμέρα Κυριακῇ ἔτος ζμη'. Ἐγὼ δὲ ἐχειροτονήθην πρεσβύτερος ἐν τῷ ζμα' ἔτει μηνὸς Ἰουλίου κδ' ἧτοι τὸ γεννέσιον τοῦ Προδρόμου.

4 (σ. 3). Συμῶν Θεσσαλονίκης.

α' (σ. 3) Θεολογικαὶ πραγματεῖαι (ἀκέφ.). Ἄρχ... τοῦ πνεύματος ἐπ' αὐτὸν ἐν εἰδει περιστερᾶς καὶ ὁ Ἡσαΐας περὶ τούτου ὡς περ ἀπ' αὐτοῦ φησὶ τοῦ Χριστοῦ. Τέλ. καὶ ἐνταῦθα δὲ εἰς τύπον τῆς θέλας ὡς εἰρήκαμεν ἐλημοσύνης εἰς ἡμᾶς καὶ συμπαθείας τοῦτο τὸ ἔλαιον ἐπισπώμεθα. Ἐμπεριέχονται τὰ κεφάλαια Περὶ ἱερουργίας, Περὶ χειροτονίας, Περὶ γάμου, Περὶ παρθεσίας, Περὶ μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως, Περὶ τοῦ δεσμῆν καὶ λυέν, Περὶ τοῦ ἁγίου ἐλαίου ἧτοι τοῦ εὐχελαίου.—β'. (σ. 11). “Ἐρμηνεία πονηθεῖσα τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης κὺρ Συμῶν περὶ τοῦ θελοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν τῶν καὶ διακόνων ἀρχιερέων τῶν καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περι-

βάλλεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μισταγωγίας λόγον ἐκάστω διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ μοναχοῖς θείαις(;)καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλῆσα."—γ' (σ. 33). "Περὶ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ τυπικοῦ." "Ἀρχ. Πάσαις σχεδὸν ταῖς μοναῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡ τοῦ ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων τυπικοῦ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα τελεῖται τάξις.—δ' (σ. 60). "Περὶ τοῦ τέλους καὶ τῆς ἱερᾶς τάξεως τῆς κηδίας καὶ τῶν κατ' ἔθος ὑπὲρ μνήμης γυμνομένων."—ε' (σ. 70). "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφάλαια ιβ' ἄπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κύριου Συμεῶν διότι ταῦτα προέρχεται τὸ θεῖον σύμβολον καὶ περιεκτικῶν ἀρετῶν."—ς' (σ. 74). "Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις τοῦ ἱρωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαυριήλ." Ἐρωτήσεις πέ', ὡν α' "Τίνι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὡς ἀνθρώπος ὁ ἄγγελος," πέ' "Περὶ λήθης τοῦ ἱερέως τοῦ μὴ ἔνωσιν γενέσθαι σινέβη καὶ καλύψει κενὸν τὸ ποτήριον."

5 (σ. 123). "Περὶ ἐξαγορεύσεως Σωφρονίου Ἱεροσολύμων."

"Ἀρχ. Πολλοὶ τρόποι τῶν ἐξαγγελόντων εἰσίν.

6 (σ. 124). "Νομοκάνων σὺν Θεῷ ἁγίῳ."

α'. Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθός.—β' (σ. 130). "Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου." Κεφ. σλ' βραχεία.—γ' (σ. 171). "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἠμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαῖος [ὁ Βλαστάρης]."—δ' (σ. 177). "Ἐκθεσις ἀπλουστερά καὶ συντομιωτέρα τῶν γαμικῶν συναλλαγμάτων, συντεθεισὰ παρὰ τοῦ λογιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπὶ ἔτους τῶν τρεχόντων ἐπτακισχιλιοστῶ τριακοστῶ ἐξδόμῳ. Ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον." Ἀρχ. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιούτων συγγεγραφοῦντες διὰ τὸ ἀμφίγνωμον αὐτῶν ἀσαφῆ τὰ τοιαῦτα.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν νομοκάνονον παρὰ εὐτελοῦς Κλήμεντος, ἔτος δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζξη' (=1560).

7 (σ. 185). "Ἀπὸ τὸ μέγα νομοκάνονον τὸ ἐξηγγημένον συντάγματα τινά."

"Ἀρχ. Ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ζωναρά. Κεφ. α'. Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. Ἐρμην. Νῦν μὲν χειροτονία καλεῖται ἡ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἱεραῖσθαι λαχόντος τελεσιουργία τῶν εὐχῶν.

8 (σ. 197). Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου

"Ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπιτεθεισὰς αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινῶν Χριστιανῶν ὀρθοδόξων." Ἐρωτήσεις ρμγ', ὡν α' "Τί ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ," ρμγ' "Εἰ μολύνεται ὁ ὀρθὰ φρονῶν, μνημονεύων δὲ τοῦ αἰρετίζοντος."

Ἐν τέλει Ἐτέλος ἔλαβον αἱ ἐρωταποκρίσεις παρ' ἐμοῦ Κλήμεντος ταπεινοῦ ῥακενδύτου ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτος ζξε" (=1557).

9 (σ. 351). "Ἐπιστολὴ Ἀντιόχου μοναχοῦ

τῆς παλαιᾶς λαύρας τοῦ ἁββά Σάββα πρὸς Εὐστάθιον ἡγουμένον μονῆς Ἀτταλικῆς πόλεως Ἀγκύρας τῆς Παλατιᾶς." Κεφάλαια ρλ'.

Ἐν τέλει Ἐτέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα, ἔτος δὲ τοῦ τρέχοντος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ κτίσεως ζξε" ἰνδ. ι' κ' κόσμου, ἀπὸ αφνζ' Χριστοῦ δέ (=1557).

H.

10 (σ. 455). "Ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, Ἀποστόλων τε καὶ προφητῶν καὶ ἐξ ἑτέρων ἁγίων ἐκ βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν."

Κεφ. ογ', ὡν α' "Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας."—β'. "Περὶ φρονήσεως καὶ βουλής."—γ'. "Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης."—...ξθ'. "Περὶ τοῦ ὅτι εὐκολοὶ ἡ κακία καὶ δυσπόριστος ἡ ἀρετή."—ο'. "Περὶ φιλαυτίας."—οα'. "Περὶ τοῦ οὐκ αἰεὶ τὸ πλείον ἀριστον."—οβ'. "Περὶ κρειττόνων ὅτι οὐ δεῖ μετ' αὐτῶν διαμάχεσθαι."—ογ'. "Περὶ καταλαλιᾶς."

Ἐν ἐκάστω κεφαλαίῳ εὐρηγὰ τεταγμένα πάντοτε τὰ ποφθέγματα κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν: Τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Ἀποστόλου, Σολομώντος, Σιράχ, Βασιλείου [τοῦ μεγάλου]. [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου. [Ἰωάννου] τοῦ Χρυσοστόμου. εἶτα δ' ἔπονται κατὰ ποικίλην τάξιν ἄλλα ἐκ συγγραφῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ τῶν θύραθεν.

11 (σ. 491). Παράδεισος τῶν γερόντων.

α' (σ. 491). "Πρόλογος περὶ βίου καὶ ἀσκήσεως τῶν ἁγίων πατέρων." Ἀρχ. Ὁ ὧν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς λόγος. Ἐπονται "Διηγῆσαι καὶ παραινέσεις ἁγίων πατέρων" εἰς λόγους κ', ὡν α' "Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος," β' "ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάσῃ σπουδῇ μεταδιώκειν."... ιθ'. "Περὶ ἀναχωρητῶν," κ' "Περὶ ἐναρέτου πολιτείας."

Ἐπὶ τούτοις (σ. 611) "Περὶ τοῦ Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου," (σ. 612) "Τοῦ ἁββά Μωϋσῆ κεφάλαια β'."

12 (σ. 613). Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Εὐκράτα

Ἐκ τῶν πνευματικῶν λειμώνων κεφάλαια ρκθ'."

Ἀρχ. Γέρων τις ἦν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁββά Εὐστοργίου ὄνοματι Ἰωάννης.

13 (σ. 621). "Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν αἱ μονάζουσαι προάστεια, τοῦ ἁββά Βισαρίωνος."

14 (σ. 623). "Λόγος ἀπὸ τὸ βιβλίον τὸ λεγόμενον

Παράδεισον εἰ τις εἶχε τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων ὧν ὁ συγγραφεὺς Παλλάδιος ἐπίσκοπος περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων."

Ἀρχ. Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου καὶ φιλομαθία καὶ φιλικοία.

15 (σ. 626). "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλίμακος"

[Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ], καὶ Νείλου τοῦ ὁσίου "Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."

Ἀρχ. Ὄκτω τοὺς τῆς κακίας λογισμοὺς πρωτεύοντας.

16 (σ. 635). "Συναγωγὴ λέξεων συλλεγείσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέ φημι Γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δῆπου τῆς θύραθεν."

Ἀρχ. Ἀρχὴ τοῦ α' μετὰ τοῦ α' ἀρσενικοῦ. Ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος δ' οὐκ ἂν τις ἄψετο ἴν' ἢ ἀπρόσιτον. Ἄαπτος ἀβλαβής. Οὐδέτερον Ἄαγὸς ἄθραυστον. Τέλ. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ψ. Ὡψ ὀφθαλμός. Ὡψ παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, σημαίνει δὲ τρία, δύο διὰ τοῦ Ω μεγάλου τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ὀφθαλμόν, σημαίνει καὶ τὴν φωνὴν διὰ τοῦ Ο μικροῦ. Ὡψζόμην ὀψέ ἐποίησα, βράδιον ἠρχόμην. Ὡψά τὰ ὀπτητήρια. Ὡψουν ἐμαγειρεύουν, ὠπτουν.

Ἐτέλος τοῦ Ω μεγάλου στοιχείου καὶ πάσης τῆς βίβλου, ἔτος δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ζξς" (=1558).

17 (σ. 759). "Δεξικὸν ἔπερον κατὰ στοιχείων

τὰ ἐλίποντα τοῦ πρώτου λ'ζικὸ ἀναπληροῦντα ὠδε."

"Αρχ. Ἐβρότονον εἶδος βοτάνης θαμνώδους, ἔστι δὲ πικρότατον. Ἐβρόνομαι καυχῶμαι, κοσμοῦμαι. Τέλ. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ Πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς Γραφῆς, φαίνονται δὲ καὶ ἐν τῇ Πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς καὶ καταπεπικνωμένοι πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ δὲ ἕξ, ὅπερ τινὲς οἴονται.

18 (σ. 773). "Λέξεις εἰς τὴν τῶν Ἑβραίων φωνήν."

"Αρχ. Τὸ ἦλ Θεός, τὸ ἔλωθ Θεός ἀεί.

19 (σ. 773). "Ἡ ὀνοματοποιία τῆς τοῦ ἀνθρώπου θέσεως."

"Αρχ. Τὸ ἀπαλὸν βρέγμα τὸ ἀνώτερον.

20 (σ. 774). "Ἐκ τοῦ Ψαλτῆρος χρειαζόμενα τινὰ συνάματα."

"Αρχ. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸν πρῶτον ψαλμὸν. Καθὰπερ οἱ οἰκοδόμοι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ τείχους καταβάλλουσι καὶ τὸν θεμέλιον. Τέλ. τέλος τούτων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα καὶ τέλος ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζ'οῦ (=1562).

21 (σ. 779). "Συνάγματα ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίου."

"Αρχ. Εὐαγγέλιον οἱ Εὐαγγελιστὰι τὴν διήγησιν ὠνόμασαν.

22 (σ. 795). "Ἐρμηνεία τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου Συνάγματα μερικά."

"Αρχ. Εὐαγγέλιον νῦν ὁ Μάρκος τὴν καινὴν Διαθήκην τὴν νέαν νομοθεσίαν τοῦ Χριστοῦ κέκληκε.

23 (σ. 796). "Ἐρμηνεία τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου Μερικὰ συνάγματα."

"Αρχ. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, ἀναγράψασθαι διήγησιν ἡγουν εὐαγγέλιον.

24 (σ. 801). "Ἐρμηνεία ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου."

"Αρχ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ μεγάλου Βασιλείου δὲν ἔγραψεν Ἀμφιλόχιος. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἦν εἰ μὴ αὐτὸς ὁ ὢν.

25 (σ. 805). "Ἱστορία περὶ τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ εὐαγγέλιον."

26 (σ. 807). "Ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου Τινὰ συνάγματα."

27 (σ. 823). "Ἐκ τῆς βίβλου τῆς λεγομένης Δογματικῆς πανοπίας [Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ] Κεφάλαιά τινα συνάματα εἰς μίαν ἐκάστην αἵρεσιν ἀρμόζοντα."

Διήρηται εἰς κδ' τίτλους, ὧν α' "Τοῦ [Ἰωάννου] τοῦ Δασκηνοῦ [= Δαμασκηνοῦ] Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις ὅτι ὑπάρχει Θεός," κδ' "Κατὰ Σαρακηνῶν."

28 (σ. 960). "Ἐκ τῶν κανόνων τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς."

"Αρχ. Αἰρετικὸς ὁ καταπίστιν ἀλλότριος.

29 (σ. 963). "Μητροπολίτου Κυζίκου [Δημητρίου] Περὶ Ἰακωβιτῶν ἢ Χατζιτζαρίων," "Περὶ Μασσαλιανῶν τῶν νῦν λεγομένων Βογομίλων."

30 (σ. 963). "Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμεικῶν ἑπτὰ συνόδων ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἐκάστη συνήχθη."

"Αρχ. Χρῆ δὲ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτὰ εἰσὶν ἅγιοι καὶ οἰκουμεικαὶ σύνοδοι. Τέλ. δι' ὧν γὰρ

τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων κατηγοροῦσι τοὺς διὰ τῶν πόνων αὐτῶν καρποὺς σκορπίζειν φιλονικοῦσι. Τοῦτους οὖν ἀποβάλλεται ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

31 (σ. 969). "Πέτρον διακόνου καὶ φιλοσόφου Ἐκθεσις περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρων."

"Αρχ. Πάντα φθαρτὰ καὶ τρεπτὰ τὰ κτιστὰ λέγειν τὲ καὶ φρονεῖν ὀφείλομεν. Τέλ. ὅσοι μὲν ἐξ αἵματος καθαροῦ τὴν σύστασιν ἔχουσιν οὗτοι πάντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, εἰσὶ δὲ ἀνδρεῖοι, καλόχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ ξανθῆς χολῆς τυγχάνουσιν οὗτοι εἰσὶ γρήγοροι ἐπιτολμοὶ ὀργίλοι πικροὶ καὶ ἀλλόχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ μελαίνης χολῆς οὗτοι ῥάθυμοι, ὀλιγόψυχοι, φιλάσθενοι, ὀκνηροὶ, δειλοὶ καὶ μελάχροοι, ὅσοι δὲ ἀπὸ φλέγματος οὗτοι λυπηροὶ καὶ δειλοὶ ψυχροὶ καὶ ἀμνήμονες καὶ διαλελυμένοι, χαῦνοι, μαλακοὶ, μῶμοι.

32 (σ. 985). "Ἰπποκράτους Πρὸς Γαληνὸν

αὐτοῦ μαθητὴν περὶ σφίγγων καὶ κρᾶσεως ἀνθρωπίνων σωμάτων."

"Αρχ. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκ τεσσάρων χυμῶν συνίσταται.

33 (σ. 985). "Ἐκ τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν βίβλου λόγος μζ."

"Αρχ. Σῶμα ἐστὶ τὸ τριχῆ διαστατόν.

34 (σ. 986). Περὶ τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου—Φεβρουαρίου ὑπὸ ἱατρικὴν καὶ φυσικὴν ἔποψιν.

προτάσσονται Στίχοι ἱατρικοί.

"Αρχ. Ἰστέον ὅτι ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ζ' ἐστὶν ἡ ἡμέρα ὠρῶν ια' 4' καὶ ἡ νύξ ιβ' 4'.

35 (σ. 990). "Τοῦ Πτωχοπροδρόμου

Μηνῶν παριστώσαι ἐνεργείας στίχοις."

"Αρχ. Μάρτιος.

Ἐγὼ στρατηγὸς πρὸς πανοπλίαν ἄγω, ξίφη τε θήγω καὶ καινουργῶ πρὸς μάχας.

36 (σ. 991). "Τοῦ σοφωτάτου Βλμηήδους

Περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν ἕξω σοφῶν."

"Αρχ. Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τρίγωνόν ἐστὶν οὔτε τετράγωνον οὔτε πάλιν στρογγύλον, ἀλλὰ οἶον ἀμφικυκλόμηκον ἡγουν στρογγυλόμακρον.

37 (σ. 994). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

α' (σ. 994). "Κεφ. μ' περὶ οὐρανοῦ." "Αρχ. Οὐρανὸς ἐστὶ περιοχὴ ὀρατῶν τὲ καὶ ἀοράτων κτισμάτων.—β' (σ. 996). "Περὶ γῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφ. με'." "Αρχ.

Ἡ γῆ ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ ξηρόν τε καὶ ψυχρόν.—γ' (σ. 997). "Περὶ τοῦ παραδείσου κεφ. μς'." "Αρχ. Ἐπειδὴ δὲ ἔμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστοουργεῖν.—δ' (σ. 998). "Περὶ ὑδάτων τοῦ Δαμασκηνοῦ." "Αρχ. Καὶ τὸ ὕδωρ δὲ ἐν τῶν δ' στοιχείων ἐστὶ.—ε' (σ. 999). "Περὶ φωτὸς πυρὸς φωστήρων ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἀστρων κεφ. μα'." "Αρχ.

Τὸ πῦρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ.—ς' (σ. 1001). "Περὶ ἀέρος καὶ ἀνέμων κεφ. μβ'." "Αρχ. Ἄηρ ἐστὶ στοιχεῖον λεπτότατον.

38 (σ. 1002). "Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μαρτίου μηνὸς προοίμιον."

"Αρχ. Μάρτιος. Οὗτος ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος παρὰ τῷ θεσπεσίῳ διαγορεύεται Μωσεῖ.

39 (σ. 1003). Ἀποσπάσματα λόγων ἔνδεκα

εις διαφόρους ἑορτὰς ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
 α'. "Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ λόγος α^{ος}." Ἀρχ. Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ βασιλεῖς ὅταν μέλλουσι νὰ ὑπάσιν εἰς τὸν τόπον ὅπου βουληθῶσι.

Ἐν τέλει Ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ζογ' ἰνδ. η^{ος}, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἀφξε' μηνὸς Ἰουλίου (=1565) ἐτελειώθη.

40 (σ. 1019). "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Χρονικοῦ βιβλίου ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφοτάτου κυροῦ **Μιχαὴλ τοῦ Γλυκά** διεξὶον ἀπὸ κτίσεως κόσμου συνοπτικὸν κατ' ἐπιτομὴν περὶ τε οὐρανοῦ καὶ γῆς περὶ τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐπὶ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις 5' περὶ τε πλάσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν λοιπῶν καθέξης."

Προτάσσεται μὲν ὁ πρόλογος. Ἀρχ. Βραχυσύλλαβον ἐγχαράττω σοι καὶ τοῦτο τὸ γράμμα. Περιλαμβάνονται δὲ τὰ τῆς ἐξαημέρου ἐκ τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Γλυκά. Ἀρχ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τέλ. Ταῦτα μὲν οὖν εἰ καὶ παρεκβατικώτερον εἴρηται ἀλλὰ φιλομαθείας ἕνεκα πάντως τῆς σῆς· ἐφέσει καὶ γὰρ ὡς ὀρᾶς τῇ σῇ χαρίζομενος καὶ φιλοπόνως ταῦτα συνέλεξα καὶ φιλοτίμως τῷδε διείληφα τῷ συντάγματι.

Ἐκδ. Βόννης σ. 221, 4.

41 (σ. 1088). **Θεοδώρου Κυζίκου Χρονικὸν ἀνεπίγραφον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου.**

Ἀρχ. Γεννᾶ τοίνυν ὁ Ἀδὰμ τὸν Κάϊν τὸν Ἀβελ καὶ τὸν Σῆθ, θυγατέρας δὲ δύο καθά φησι Γεώργιος τὴν Ἀζουράμ ἣν ὁ Κάϊν ἔως γυναῖκα ἔλαβε καὶ τὴν Ἀσουάμ ἣν ἔλαβεν ὁ Σῆθ. Ὁ γὰρ Ἀβελ φονευθεὶς παρὰ τοῦ Κάϊν διὰ φθόνον ἀπῆλθε παρθένος. Ἐφθόνει δὲ τῷ Ἀβελ ὁ Κάϊν ὅτι προσέσχε ταῖς αὐτοῦ θυσίσαις ὁ Θεὸς μάλλον ἢ ταῖς τοῦ Κάϊν.

Ἰβλ. **Μιχαὴλ Γλυκᾶν** Ἐκδ. Βόννης σ. 221, 6 κ. ε.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν Ἰουδαίων καὶ Βαβυλωνίων βραχύτατα τὰ περὶ Περσῶν, μεθ' αὐτὴν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, Μακεδόνων καὶ Πτολεμαίων. Ἐπειτα δ' ἔπεται ἡ ἱστορία τῶν Ῥωμαίων, ἀρχομένη διὰ τῶν ἐξῆς· Ἐνταῦθα καλὸν τὴν ἱστορίαν ἀναποδίσαντα περὶ τῶν Ῥωμαίων διαλαβεῖν ὅθεν ἔλκουσι τὰς τοῦ γένους πηγὰς· ἔχει δὲ οὕτως. Αἰνεῖται ὁ Φρῦξ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν φεύγων τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Φρυγίας βασιλέα Ἀντίνορα ἐξώρμησεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Λατίνον τὸν Τηλέφου υἱόν. Μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων ἀρχεται ἡ τοῦ βυζαντιανοῦ κράτους καταλήγουσα εἰς τὰ περὶ **Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου** καὶ ἀνακτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῶν ἐξῆς· καὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τὸ τῆς μεγάλης Σοφίας τέμενος ἵνα ἐγχειρίσῃ τὴν καθέδραν τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνήθροιστο μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐν τέλει πάντες καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ πρόκριτοι καὶ πᾶσα πλῆθὺς καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἐπιλαβόμενος ἔχεις φῆσὶ τὸν θρόνον σου δέσποτα καὶ οὐτῖνος ἐκ μακροῦ ἐστέρησαι καὶ τῆς καθέδρας ἀπόλαβε.

Ἐν τέλει Γίνωσκε οὖν ἤρξατο ὁ Γεώργιος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕως τοῦ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν Γεώργιον ὁ ὁμολογητῆς Θεοφάνης ἕως τελευτῆς βασιλείως Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ γενικῶν. Καὶ ἀπὸ **Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβέ** τῆς χρονογραφίας ὁ Ἰωάννης ὁ Σκυλίτσης κατῆρξατο ἕως τοῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου

τοῦ Πορφυρογεννήτου. Ἀπὸ δὲ τούτων τῶν βασιλέων ἤρξατο **Θεόδωρος ὁ Κυζίκου** ἀχρι **Μιχαὴλ** τοῦ Παλαιολόγου. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἤρξε καὶ οὗτος, οὐ μόντοι δὲ εἰς πλάτος ἐγράψεν. Ἀπὸ δὲ τούτων τῶν δύο βασιλέων ὡς εἴπωμεν ἐγράψεν οὗτος εἰς πλάτος, ἦγουν ὅσους δὲν ἐφθασαν ἐκεῖνοι γράψαι.

Τὸ Χρονικὸν ἀρχεται μὲν ἐν σ. 1088 κατὰ τὰ εἰρημένα ἀνεπίγραφον διὰ τῶν ἀνωτέρω παρατεθέντων. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τοῦ Χρονικοῦ εὑρηται κατωτέρω ἐν σ. 1221, ἐνθ' ἀναγνώσκονται ταῦτα· "Ἡ βίβλος ἦδε **Κυζίκου Θεοδώρου** σύνοψις χρονικὴ ἀπὸ Ἀδάμ τὴν ἀρχὴν λαβούσα καὶ κατιούσα μέχρι καὶ τῶν κατὰ καιροῦ ἀρχόντων τῶν τε κριτῶν καὶ τῶν βασιλέων τῶν τε Περσῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἕως καὶ τῶν τῆς παλαιότερας Ῥώμης καισάρων καὶ τῶν τῆς νεωτέρας βασιλέων, δηλοποιούσα τίνες οὗτοι καὶ πόσον ἕκαστος χρόνον τὰ τῆς βασιλείας διώκησε καὶ τίς καὶ τίνα ἔσχε διάδοχον."

Ἀρχ. Ἀδὰμ μετὰ τὸ γενέσθαι ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Κάϊν, τὸν Ἀβελ καὶ τὸν Σῆθ καὶ θυγατέρας δύο Ἀζουράμ καὶ Ἀσουάμ, ἣν δὲ τούτῳ γυνὴ Εὐδα. Τέλ. ἐπὶ τούτου προφήτεον Ἀχιάς ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας καὶ Ἀδδῶ οἱ προφήται. Σημ(είωσις). Γήρησε ὀπισθεν εἰς τὸν χρονογράφον καὶ εἶδες καὶ τὰ λοιπὰ τῆς χρονογραφίας.

42 (σ. 1216). **Βραχύτατα σημειώματα**

περὶ τῶν μετὰ **Μιχαὴλ** τὸν Παλαιολόγον βασιλέων μέχρι Κωνσταντίνου.

43 (σ. 1217). "Ἐτέρα χρονογραφία περὶ τῶν Τούρκων."

Ἀρχ. Ἐτους ζωνδ' ἐπέρασαν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Δύσιν. Τέλ. ἐτους ζμζ' ἔτει Νοεμβρίῳ κα' ἔδωκαν οἱ Βενετικοὶ τὸ Ἀνάπλη καὶ τὴν Μονεβασίαν τοὺς Τούρκους διὰ νὰ κάμουν ἀγάπην.

44 (σ. 1218). "Περὶ τῶν παρ' αἵρετικῶν κεχειροτονημένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν **Συλλογὴ μερικῇ.**"

Ἀρχ. Ἀρειὸς ὁ τῆς μανίας ἐπώνυμος ἐξεκόπη τῶν πιστῶν καὶ καθηρέθη δι' ἀποκαλύψεως παρὰ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Πέτρου.

Ἐπονται αἱ σ. 1221—1225 περὶ ὧν ἴδε ὑπ' ἀρ. 41.

45 (σ. 1225). "Ἐκ τοῦ Χρονικοῦ ἦτοι ἐκ τῆς **βίβλου τῆς Παλαιᾶς.**"

Ἀρχ. "Περὶ τοῦ Νῶε." Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν· ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς.

Ἔστι δὲ περίληψις τῆς Παλαιᾶς διαθήκης, ἐν ᾗ περιλαμβάνονται διηγήσεις ἐκ τῆς Γενέσεως, τῆς Ἐξόδου, τοῦ Λευιτικοῦ, τῶν Ἀριθμῶν, τοῦ Δευτερονομίου, τῶν Βασιλειῶν, τοῦ Ἔσδρα, τῆς Ἔσθῆρ, τῆς Ἰουδίθ, τοῦ Τωβίτ, τῶν Δανιὴλ ὁράσεων καὶ τῶν Μακκαβαίων.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἡ ἐξῆς μακρὰ σημείωσις τοῦ βιβλιογράφου περὶ τε τούτου τοῦ κώδικος (πυκτὶς β') καὶ ἄλλου πρότερον ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένου (πυκτὶς α'),

Προοίμιον.

Τὴν δέλτον οὖν ταύτην, ᾧ ἀδελφοί, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων συνήθροισα καὶ συνήρμοσα εἰς μίαν βίβλον, τάχα γε εἰς ὠφέλειαν ἕνεκεν τῶν ἐντυχανόντων αὐτὴν, καθάπερ ἡ μέλιττα ἐκ πολλῶν

και διαφόρων ἀνθέων τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος, εἰς κοινὴν ὠφέλειαν· τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἐμῆς ἐννοίας τῆς συλλογῆς ταύτης; ἵνα γένηται ἐπιθυμητὴ πάντων τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ραθύμων καὶ ἀμελῶν, διὰ τὴν συνάθροισιν τῶν πολλῶν βιβλίων· ὀρώμεν γὰρ σήμερον πολλὰς ἱερὰς βίβλους καταπεφρονημένας καὶ ἡμελημένας· μᾶλλον δὲ καὶ ὑπὸ σκληρῶν βεβρωμένας· ἔνεκεν τούτου ἐδεδοίην ἀγῶ μήποτε φθαρῆ καὶ ἀχρηιοθῆ ὑπὸ καταφρονήσεως, ἐσοφίσθην τὸν θεοφιλεῖ σκοπὸν τούτου τῆς συλλογῆς ταύτης, καθάπερ τις ὄψοποιὸς ἀριστος ἐκ πολλῶν καρκευμάτων εἰς ἐνὸς ὄψου ἤδονην, ὡς καὶ τὸν ἄγαν ἀνόρεκτον εἰς ὄρεξιν ἐλκίση τοῦ γεύματος τοῦ ὄψου· ἢ διάφορα βρώματα συσκευασάμενος τὸν ἀσθενῆ· καὶ ἐὰν οὐκ ἔχη ὄρεξιν εἰς τοῦ ἐνὸς ὄψου, ἵνα γεύηται τοῦ ἐτέρου· ἂν δὲ καὶ τούτου ἀηδίζεται, ἀπτηται τοῦ ἄλλου πάντως ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐδεσμάτων ὀρέγεται τινὸς φαγεῖν· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐσοφίσθην ἀγῶ τὸν ἔρανον τούτου τῆς συλλογῆς καὶ ὑπέμεινα τὸν τραχὺν καὶ πολὺν κόπον τούτου τοῦ καμάτου καὶ τοὺς πολλοὺς γογγισμοὺς τῶν ἀδελφῶν. Τίς ἡ αἰτία τοῦ γογγισμοῦ, ὃν ἐγόγγιζάν μοι οἱ ἀδελφοί; ἐγὼ ἐρῶ ὑμῖν· ὡς ἂν εὐκαίρουν κἂν ἀπὸ ταῖς ξξω δουλείαις, κἂν ἀπὸ ταῖς ἔσω, εὐθὺς ἐπὶ τὸ γράφειν ἐκαθεζόμενη προθύμως, τάχα γε, ἵνα τελειώσω ὧν ἤρξα· καὶ τούτου ἔνεκεν ἐγόγγιζάν μοι, ἵνα ἐβλέπω ταῖς δουλείαις τοῦ μοναστηρίου· καὶ τὸσον οὐκ ἐλογιζόμενη τὸν κόπον, ὅσον τὸν γογγισμὸν καὶ τὸν ὀνειδισμὸν· ἐγὼ δὲ ἐκώφευα πρὸς τὴν λοιδορίαν αὐτῶν, διὰ τὸν ἐλπιζόμενον ἀπὸ Θεοῦ μισθόν· ἐώρουν γὰρ τὸν κόπον μου, ὅτι πνευματικὸς ἦτον, καὶ τὸ ἐργόχειρόν μου ὠφέλιμον μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς μέλλοντας θεωρεῖν αὐτὸ μετὰ πίστεως, καὶ πᾶν ἔργον θεάρεστον οἶδα ἀληθῶς ὅτι φθονεῖται καὶ ἐμποδίζεται συνεργεία δαίμονος· δια τοῦτο οὐδὲ προσῆχον αὐτοῖς κἂν ἄκροις ὡσί, ἢ μόνον ἐργαζόμενη καὶ ἔγραφον προθύμως. πολλὰκις δὲ ἡμέλουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀκολουθίαν μου, ἵνα ἴδω γλιχόμενος τὸ τέλος τοῦ βιβλίου καὶ ἐλευθεροῦμαι τοῦ διπλοῦ κόπου, τοῦ καμάτου λέγω καὶ τῆς λοιδορίας· πιστεύσατέ μοι ἀδελφοί, ὅτι πλέον ἔγραφα τὴν νύκτα παροῦ τὴν ἡμέραν, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρούσαν βίβλον ἦτον ὁ φθόνος ὁ δαιμονικὸς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐτέραν· ἔγραψα γὰρ καὶ ἕτερον πανθ' ἔκτην πρὶν νὰ με ποιήσωσιν ἡγούμενον τὸ πρῶτον, ἦγουν ἀπλὸς παπᾶς, ἔχουσα οὖν ἐντὸς αὐτοῦ πᾶσαν ἀκολουθίαν, ὅσην χρειάζεται ὀλοχρονικῶς ὁ σπουδαῖος ἱερομόναχος· ὅμως ὁ φθονερὸς δαίμων οἶδατε πάντες σαφῶς, ὅτι αἰεὶ βασκαίνει τὰ καλὰ ἔργα καὶ θεάρεστα καὶ κινεῖ τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀπαιδεύτους καὶ καταφρονητὰς ἀνθρώπους πρὸς φθόνον καὶ ζῆλον, ἵνα σκανδαλίσωσι τοὺς ἀγωνιζομένους πρὸς ἔργα ἀγαθὰ καὶ σωτήρια· δια τοῦτο τοιγαροῦν δέομαι ἡμῶν οἰκετικῶς τοὺς σπουδαίους λέγω καὶ φιλομαθεῖς, ὅσοι γινώσκετε τὸν κόπον καὶ τὸν πόνον τούτου τοῦ καμάτου· ὅσοι μέλλετε μετὰ ταῦτα λαβεῖν αὐτὴν ἐπὶ χεῖρας ἀναγινώσκειν, μέμνησθέ μου διὰ τὸν μικρὸν πόνον τούτου, καὶ μνεῖαν ποιήσατε πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ οἰκτροῦ Κλήμεντος τάχα καὶ θύτου, ὅπως διὰ τῶν ἁγίων ὑμῶν εὐχῶν, συμπα-

θήση τὰ πολλὰ μου ἀμαρτήματα καὶ ἀξίωση με τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν.

Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πικτύδος.

Ἴδου σὺν Θεῷ ἀπαριθμῶ τῆς α^{ης} βίβλου τὰς ἀκολουθίας· εἰς τὴν ἀρχὴν τίθημι πρῶτον ψαλτήριον, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ὀκτώηχος· εἶτα ἡ ἑβδομαδαρέα, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἀνώνυμον Μηναιον, ἦγουν ἀκολουθία ὡς ἀρμόζει ἐνὶ ἐκάστῳ ἁγίῳ· ἔπειτα, αἱ δεσποτικά· ἔορται καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων ὅσοι ἔχουν δοξολογίαν· εἶτα τὸ τριῶδιον καὶ τὸ πεντηκοστάριον, μετὰ τούτων τὸ μηνολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι μηνὸς Αὐγούστου τυπικόμενον· εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὰ συνάγματα Μάρκου μοναχοῦ εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ· εἶτα τὸ εὐχολόγιον σῶων, ὅσα χρειάζεται ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ τὸ νομοκάνονον πάνυ ὠραῖον καὶ δύο βαθμολόγια. Ταῦτα τὰ βιβλία ἔχει ἡ πρώτη βίβλος.

Πίναξ ἀκριβῆς τῆς β^{ας} πικτύδος.

Ἴδου Θεοῦ θέλοντος συντάττω καὶ τὸν πίνακα καὶ τὴν ἀρμολογίαν τοῦ δευτέρου βιβλίου καὶ ἀπαριθμῶ μιᾶς ἐκάστης πικτύδος, τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸν τόπον· πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὴν τίθημι τὴν βίβλον τοῦ κύρ Συμεῶν Θεσσαλονίκης, εἶτα μετ' αὐτὴν τὸ νομοκάνονον σῶων ὅσα χρειάζεται ὁ πνευματικὸς πατήρ εἰς διδρῶσιν ψυχὰς ἀνθρώπων καὶ τὸ βαθμολόγιον, καὶ ἄλλα τινὰ συνάγματα ἀπὸ τὸ μέγα νομοκάνονον· μετὰ τούτων τὴν βίβλον Ἀναστασίου τοῦ Σιναῖτου· εἶτα τοῦ Ἀντιόχου τὴν βίβλον καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, τὰ ἀποφθέγματα, τὸ πατερικόν, ἦτοι τὸ γεροντικόν, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀββᾶ Νείλου περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν τῆς κακίας καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ αὐτοῦ· μετ' αὐτῶν τὴν ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ιδ'. ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου· εἶτα τὸ ἐλεξικὸν πλούσιον ἀπὸ πολλῶν βιβλίων συνειλεγμένον, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τοὺς τρεῖς ἱαμβικοὺς κανόνια· ἔπειτα τὴν βίβλον τῆς δογματικῆς πανοπλίας καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, οἱ ἐπτὰ σύνοδες, καὶ ἄλλα πολλὰ κεφάλαια περὶ πίστεως καὶ περὶ θεολογίας χρειάζόμενα, εἶτα Πέτρον διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀστρονομία σύντομος, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, οἱ ἰβ'. μῆνες δις καὶ τρις γεγραμμένοι, περὶ ἄλλης αἰτίας, ἀλλὰ καὶ περὶ ἰατρείας, καὶ ἄλλα τινὰ κεφάλαια χρειάζόμενα τοῦ Βλυμίδου καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· μετὰ τούτων ἡ ἐξαήμερος Μιχαήλ τοῦ Γλυκᾶ, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ χρονογράφος σῶως, ἀπὸ Ἀδὰμ ἀρχόμενος μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι τοῦ παραδείσου, μέχρι βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου· ἐπὶ τούτου τοῦ Κωνσταντίνου ἐάλω ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τέλος πάντων τίθεται ἡ βίβλος τοῦ Μωσέως, ἦτοι ὁ παλαιὸς νόμος, καὶ καθεξῆς αἱ βίβλοι αὗται· τοῦ Ἰώβ, τοῦ Ἐσδρα, τῆς Αἰσθήρ, τῆς Ἰουδῆθ, τοῦ Ἐσθέρ, τοῦ Δανιήλ καὶ τῶν Μακαβαίων.

Καὶ τὴν μὲν πρώτην βίβλον τὴν ἔχουσαν τὰς ἀκολουθίας τῆς προσευχῆς, ἦγουν τὸν πρῶτον πάνθ' ἔκτην, ἔγραψα αὐτὸν πρὶν νὰ με ποιήσωσιν ἡγούμενον τὸ πρῶτον, τουτέστιν ἀπλῶς ἱερομόναχος· ἐποίησαν δέ με ἡγούμενον τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἔτει, πάνυ τῆ ἡλικίας νέον, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς τὰς κς' (=1542).

Ἐγραψα δὲ μετὰ τὴν ἀποχὴν τοῦ πρώτου μου ἡγου-
μενίου καὶ τὴν δευτέραν βίβλον, ἥτοι τὸν δεύτερον
πανθ' ἔκτην, ὃν καὶ ἐπὶ χεῖρας κρατοῦμεν, καὶ ἐστά-
χουσα αὐτὸν τὸ πρῶτον στάχυμα ἐν τῷ ζξ^Ϟ ἔτει (=1552).
εἶτα ἐποίησάν με πάλιν ἡγουόμενον δεύτερον ἐν τῷ ζξζ^Ϟ
ἔτει Σεπτεμβρίου εἰς τὰς η' ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῷ
ζξη^Ϟ (=1560) ἐστάχυσα πάλιν δεύτερον τὴν παρούσαν
βίβλον, ἥτοι, τὸν παρόντα πανθ' ἔκτην, μὴ ἀρέσαντός
μου τοῦ πρώτου σταχύματος· ἡγουμενεύοντος δὲ μου
δευτέρου χρόνου· τίς ἡ αἰτία τῆς σημειώσεως ταύτης,
ἵνα γινώσκῃ τις τοὺς πεπερασμένους χρόνους, πόσοι
ἐπεπεράκασιν ἀπὸ τὴν μίαν ὑπόθεσιν ἕως τὴν ἄλλην,
διὰ τὴν φιλονεικίαν. Τέλος πάντων καὶ τῷ Θεῷ δόξα
τῷ δόντι τὸ τέλος.

Ἡ κώδιξ γέγραπται ἐναλλάξ ὅτε μὲν κατὰ δύο σελίδας, ὅτε δὲ
κατὰ μίαν καὶ μόνην.

3759. 225.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Συμῶν Θεσσαλονίκης

α'. Θεολογικαὶ πραγματεῖαι. Ἄρχ. (ἀκέφ.)...ἐαυτῷ διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἐργάσατο ἐν ἀγίῳ πνεύματι. Ὅρα καὶ ὅπως
τὸν γάμον ὡς δημιουργὸς συνεστήσατο καὶ εὐλόγησεν.
Ἐπονται τούτοις τοῖς περὶ γάμου καὶ παρθενίας κεφάλαια. Ἐπερὶ
μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως, "Ἐπερὶ τοῦ σχήματος πῶς ὁ σωτήρ
δὲ ἐαυτοῦ ἔδειξεν," "Διατὶ ἔλαιον ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ μύρῳ
καὶ ἔλαιον ἐν τῷ εὐχελαίῳ."—β'. "Ἐρμηνεία...περὶ τοῦ θείου
ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν καὶ διακόνων..."—γ'. "Ἐπερὶ τοῦ
ἱεροσολυμικοῦ τυπικοῦ."—δ'. "Ἐπερὶ τοῦ τέλους καὶ τῆς ἱερᾶς
τάξεως τῆς κηδίας..."—ε'. "Περικτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης...
πίστεως..."—ς'. "Ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις...Γαβριήλ." πε'.

Ἐν τέλει· Τέλος τοῦ κύρ Συμῶν ζρξγ' (=1655).

Ἰδ. 3758 (224), 4.

2. Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου Ἀποκρίσεις...ρμγ'.

Ἐν τέλει· Τέλος ἔλαβον αἱ ἐρωταποκρίσεις παρ' ἐμοῦ
Ἀντωνίου ταπεινοῦ ῥακενδύτου ἔτους ζρξγ' (=1655).

Ἰδ. 3756 (224), 8.

3. "Ἐπιστολὴ Ἀντιόχου μοναχοῦ...πρὸς Εὐστάθιον
...Ἀτταλικῆς πόλεως..." Κεφ. ρλ'.

Ἰδ. 3758 (224), 9.

4. "Ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων βιβλίων ἐκ τοῦ
Εὐαγγελίου..."

Κεφ. σγ', ὡνα' Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας...—σγ' Περὶ καταλαλιᾶς.

Ἰδ. 3758 (224), 10.

5. "Περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν
ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλίμακος [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ]"
καὶ "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου περὶ τῶν ὀκτῶ λογισμῶν."

Ἰδ. 3758 (224), 15.

6. "Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Νεῖλου
Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς ὑπάρχων καὶ σώματος δυσὶ
σαλεύεται νόμοις σαρκὸς λέγω καὶ πνεύματος καὶ ὁ μὲν τῆς
σαρκὸς νόμος κατὰ τὴν αἴσθησιν, ὁ δὲ τοῦ πνεύματος κατὰ τὸν
νοῦν κέκτῃται τὴν ἐνέργειαν."

Ἄρχ. Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος.

7. "Περὶ ἐξαγορεύσεως Σωφρονίου Ἱεροσολύμων"
(κολ.).

Ἰδ. 3758 (224), 5.

Ἡ κώδιξ ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀρ. 3758 (224) κατ' ἐκλογὴν.

3760. 226.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Ψαλτήριον.

Μετὰ παρασελιδίων σχολίων. Τὰ σχόλια ἀρχ. Οὐκ ἀπέ-
κλεισε τοῦ μακαρισμοῦ τὰς γυναῖκας ἀλλ' ἐκ τοῦ
ἡγεμονικωτέρου τὸ ὄλον ἐδήλωσεν. Λοιμοὶ δὲ οἱ καὶ
ἄλλοις τῆς κακίας μεταδιδόντες.—Καρπὸν τοῦ ξύλου
νοήσης τὴν ὀρθὴν πίστιν, φύλλα δὲ αὐτοῦ τὴν πλῆ-
ρωσιν τῶν ἐντολῶν.—Φρίλαγμα ἐστὶν ὁ ἐξ αγερωχίας
καὶ θρασυτήτος ἐγγινομένης τοῖς ἵπποις χρεμετισμός.

Προτάσσεται μὲν Εἰσαγωγή ἀνεπίγραφος εἰς τὸ Ψαλτήριον.
Ἄρχ. Ἀὕτη ἡ βίβλος ὡ φιλόλογοι τὸ Ψαλτήριον πεντά-
τευχος καλεῖται· διήλον γὰρ αὐτὸ εἰς πέντε βιβλία
οἱ τῶν Αἰβραίων διδάσκαλοι ὥστε εἶναι καὶ αὐτὸ
ἄλλην πεντάτευχον. Ἐπονται δ' Εὐχαὶ τιναε καὶ "Καθί-
σματα κατανοκτικὰ καὶ εὐχαὶ λεγόμενα εἰς τὰ καθίσματα τοῦ
Ψαλτήρος," ἐν οἷς καὶ α' "Θεοφίλου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον," β' "Εὐχὴ Παύλου μοναχοῦ
μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος," γ' "Μάρκου
Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Εὐχὴ περιεκτικὴ εἰς τὴν ζωποιοῦν
Τριάδα."

2. "Μηνολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ."

3. "Περὶ τῶν ἐπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου."

4. "Περὶ ἀγάπης, τοῦ μεγάλου φωστήρος Χρυ-
σοστόμου."

Ἄποσπασμα. Ἄρχ. Εἰπέ δὴ μοι τί σοι δοκῶ μείζον
εἶναι χάρισμα διδασκαλίας.

5. "Κατὰ τοῦ 5^{ου} ὀκτακοσιαστοῦ ἔτους

βασιλείας Ἀνδρονίκου. Ἐκ τοῦ σιγγιλιώδους γράμματος
Νίφωνος ἀρχιεπισκόπου Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατρι-
άρχου ἐν τῷ Προτάτῳ τοῦ ἁγίου Ὄρους."

Ἀναφέρεται εἰς τὰ προνόμια τοῦ ἁγίου Ὄρους. Ἄρχ.
Ὅσπερ δ' οὐκ ἀρκεσθέντες τοῖς οὕτω λαμπρῶς πονη-
θεῖσι καὶ φιλοτιμηθεῖσιν οἱ θεϊβτατοὶ τῶν βασιλείων
ἐκεῖνοι ἀλλ' ἀδέσποτον τι χρῆμα τὴν ἀρετὴν εἰδότες,
κάκεισε διαμένειν ἀδέσποτον μάλιστα δικαιοῦντες,
ὑπ' ἐλευθερίαν πᾶσαν ἀνήκαν τὰ κατ' αὐτὸ. Τέλ.
πολλῶ γὰρ βέλτιον τὸ τῶν κανόνων δίκαιον καὶ χρόνων
ἰσχύειν καὶ παντὸς ἄλλου ἢ χρόνου δίκαια τῶν ἱερῶν
νικᾶν κατακαιρόμενα καὶ κατακαυώμενα. Κατὰ τὸ
5^{ωδ} ἔτους. Νίφων ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατρι-
άρχης.

6. "Ἀντώνιος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατρι-
άρχης."

Σιγγιλλιον ἀναφερμένον εἰς τὰ προνόμια τοῦ ἁγίου Ὄρους.
Ἄρχ. Ἐπεὶ ὁ ὀσιώτατος πρῶτος τῶν κατὰ τὸ Ἅγιον
Ὄρος τὸν Ἄθω ἁγίων καὶ σενασμιῶν μονῶν ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἱερο-
μόναχος κύρ Νεόφυτος ἐκλεγείς παρὰ τῶν ἐνασκου-
μένων τῷ Ἁγίῳ ὄρει τιμιωτάτων ἱερομονάχων καὶ
μοναχῶν ὡς ἔθος εἰς πρῶτον, εἶτα ἀναδραμῶν εἰς τὴν
ἡμῶν μετριότητα. Τέλ. Τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται
καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριό-
τητος κατὰ μῆνα Μάρτιον τῆς τέσσαρες καὶ δεκάτης
ἰνδικτιῶνος τοῦ 5^{ωδ} ἐννενηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους.
Ἀντώνιος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινου-
πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

7. “Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ μεγάλου Βασιλείου τῶν Ἀσκητικῶν.”

8. Κανόνες τινὲς τῶν Ἀποστόλων καὶ συνόδων μετὰ ἑρμηνείας.

9. “Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Παράδοσις ἀναγκαία πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς.”

Ἄρχ. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα ἀναρχον παντελῶς καὶ ἀίδιον.

10. “Τοῦ αὐτοῦ Καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου ὁμολογίας.”

3761. 227. Χαρτ. 8. XV. (φ. 284).

“**Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης**

Ἑρμηνεία εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολὰς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”

α’ Εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου καθολικὴν ἐπιστολὴν. (φ. 1 α). Ἄρχ. Τῶν πνευματικῶν καὶ νοερῶν νεφελῶν ὁ θεὸς καὶ οὐράνιος ὑπερὸς γεννᾶται μὲν αὐταῖς καὶ χορηγεῖται σαφῶς ἀπὸ τῆς ἀνωτάτω πάντων καὶ ἀενάου πηγῆς. Τέλ. καὶ τὰς μακαρίας ἐπαγγελίας εὐρήσομεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—β’ (φ. 21 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεῦτερος.” Ἄρχ. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ νόμου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί. Τέλ. ἵνα δοξάζῃς τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ βασιλέα τῆς δόξης μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἀκαταλήκτως ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—γ’ (φ. 41 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος γ’.” Ἄρχ. Οὕτως λαλεῖτε

καὶ οὕτως ποιεῖται ὡς διὰ νόμον ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. Τέλ. καὶ δοξάζομεν αὐτὸν ἀκαταλήκτως ὡς βασιλέα τῆς δόξης ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—δ’ (φ. 52 β). “Τοῦ αὐτοῦ λόγος δ’.” Ἄρχ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν. Τέλ. ἵνα μὴ παραρρηῆς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ε’ (φ. 66 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πέμπτος.” Ἄρχ. Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν. Τέλ. ἵνα καὶ τὰς ἐντεῦθεν λάβοιμεν ἀμοιβὰς καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιωθῶμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος τοῦ ε’ λόγου τοῦ εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου καθολικὴν ἐπιστολὴν.—ς’ (φ. 83 β). “Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἑρμηνεία εἰς τὴν τοῦ Πέτρου καθολικὴν ἐπιστολὴν λόγος α’.” Ἄρχ. Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις. Τέλ. εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν καὶ καταξιοθῶμεν καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ

καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ζ’ (φ. 96 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεύτερος.” Ἄρχ. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Τέλ. εἶτα φησὶν καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ παρεδόθη. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—η’ (φ. 110 β). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τρίτος.” Ἄρχ. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ’ ἐπιστρέψατε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα. Τέλ. καὶ τὴν ἄρρητον ἀγαλλίασιν ἔχοντα καὶ μακαριωτάτην ἀπάθειαν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—θ’ (φ. 126 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τέταρτος.” Ἄρχ. Ἔτοιμοι δὲ πρὸς ἀπολογίαὶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι. Τέλ. καὶ τὸν ἴδιον νυμφίον Χριστὸν γεραίνει ταῖς χαριστηρίοις φωναῖς ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ι’ (φ. 135 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πέμπτος.” Ἄρχ. Ἀγαπητοὶ μὴ ξενίζησθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει. Τέλ. ἵνα καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους Χριστοφιλῶς εἰρηνεύοντες εὐρεθῶμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ἁγιασμόν κατορθοῦντες ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ια’ (φ. 157 α). “Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἐξήγησις τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς.” Ἄρχ. Σίμων Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσθιμοῖς ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν. Τέλ. καντεῦθεν ἀξιωθῶμεν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιβ’ (φ. 168 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεύτερος τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς.” Ἄρχ. Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπίλυσις οὐ γίνεται. Τέλ. μᾶλλον δὲ τοῖς πᾶσιν ὁσμὴ ζωῆς πρὸς ζωὴν εὐωδιάξουσα τὴν αἰώνιον καὶ καταξιοθῶμεν δὲ κατὰ τὸν μέλλοντα βίον τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος τοῦ δευτέρου λόγου τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς.—ιγ’ (φ. 178 α). “Τοῦ αὐτοῦ Λόγος τρίτος τῆς Πέτρου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς.” Ἄρχ. Ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν γράφω ὑμῖν ἐπιστολὴν. Τέλ. ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διαθέσεως καὶ καρδίας φαιμέν αὐτῷ Χριστῷ δόξα καὶ κράτος καὶ μεγαλοσύνη καὶ ὕμνος ἀσίγητος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιδ’ (φ. 194 α). “Τοῦ αὐτοῦ Μητροφάνους μητροπολίτου Σμύρνης Ἑρμηνεία τῆς Ἰωάννου καθολικῆς πρώτης ἐπιστολῆς.” Ἄρχ. Ὁ ἦν ἀπ’ ἀρχῆς δὲ ἀκηκόαμεν δὲ ἐώρακαμεν τοῖς

ὄφθαλμοῖς ἡμῶν. Τέλ. ἵνα καὶ μετὰ τῶν δικαίων ἐκλάμψωμεν ὡς ὁ ἥλιος καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιοθῶμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιε' (φ. 211 α). “**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος δευτέρος τῆς **Ἰωάννου** πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Γράφω ὑμῖν τεκνία μου ὅτι ἀφένται ὑμῶν αἱ ἀμαρτίαι. Τέλ. καὶ μένοντα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν ἵνα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ισ' (φ. 226 β). “**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τρίτος τῆς **Ἰωάννου** πρώτης ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος ἐστίν. Τέλ. ἵνα καὶ μένοντες ἐν αὐτῷ καὶ μένοντα δὲ τὸν Θεὸν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς ἀκολουθῶν καταληφθῆμεν καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιστ' (φ. 235 α). “**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τέταρτος τῆς **Ἰωάννου** πρώτης ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύητε. Τέλ. καὶ τὸν Θεὸν εἰλικρινῶς καὶ τοὺς ἀδελφούς ὡς ἑαυτοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἀμφοτέρωθεν εὐκλείαν ἀπενέγκασθαι καὶ κληρονομήσαι τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ιζ' (φ. 246 α). “**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος πέμπτος τῆς **Ἰωάννου** πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Τέλ. ἵνα ποιήσῃ τοὺς γονεῖς οὐρανίους καὶ τοὺς ἀποίκους τῆς Ἐδέμ κληρονομήσωμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—ισθ' (φ. 258 β). “**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐρμηνεία τῆς **Ἰωάννου** δευτέρας ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Παράλληλος τῇ προτέρᾳ καὶ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς ἔοικε προδήλως ὁ χαρακτήρ. Τέλ. καὶ συνημμένοι διὰ πίστεως εἰλικρινοὺς καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ ζωῆς οὐρανόφρονος ἵνα καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν κληρονομήσωμεν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—κ' (φ. 271 α). “**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐρμηνεία τῆς **Ἰούδα** τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολῆς.” Ἀρχ. Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις. Τέλ. δηλονότι τοῦ δι' ἡμᾶς καθὼς ἡμᾶς γεγονότος καὶ πεφικτότος ἀνθρώπου καὶ σώσαντος

τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος διὰ φιλανθρωπιᾶν ἀνείκαστον. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ παντοκράτορι πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἐν τέλει χειρὶ νεωτέρα: Ἀφιερώθη καὶ τοῦτο ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ὑπ' ἐμοῦ Μαξίμου ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ τοῦ κυρίου Διονυσίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος διὰ μνημόσυνον τοῦ ἐμοῦ φιλτάτου πατρὸς ὁ δὲ τολμήσας συλλήσαι ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἀγίων πατέρων.

3762. 228. Χαρτ. 8. XV. (φ. 434).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἑορτάς.

α' (φ. 9 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λόγος εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν (ι). Ἀρχ. (ἀκέφ.)...πασαν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ σπουδὴν ἀπέλεγξας. Τί οὖν ἀπιστότερον εἶπέτε μοι τῆς ζωῆς; Τέλ. καὶ τεθνήξεται τῷ λιμῷ τὸν διηνεκὴ δηλονότι καὶ ἀτελευτήτου θάνατον· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀφάτοις οἰκτιρμοῖς ῥυσθέντας Θεοῦ τῆς ἀτελευτήτου καὶ μακαρίας ζωῆς ἐκείνης ἐπιτυχεῖν ἢ τοῖς τὸν Θεὸν γνησίως ἡγαπηκόσιν ἐπηγγελαῖ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πᾶσα δόξα πρέπει σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—β' (φ. 15 α). “**Τοῦ σοφώτατου καὶ λογιώτατου καὶ ὑπερίμου μητροπολίτου κυροῦ Νεῖλου Ῥόδου** Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὁσίαν Ματρῶναν τὴν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.” Ἀρχ. Οὐ ξένα τὰ τῆς παρουσίας ἡμῖν πανηγύρεως.—γ' (φ. 36 β). “**Τοῦ σοφώτατου καὶ λογιώτατου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χρυσολοῦ** Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀρχ. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐύφραινέσθωσαν οἱ τῶν οὐρανῶν ἄρχοντες τὴν ἀλλοίωσιν ἀπλῶς οὐκ ἔτι φοβούμενοι.—δ' (φ. 40 α). “**Τοῦ σοφώτατου καὶ λογιώτατου κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα** Λόγος εἰς τὰ σωτήρια καὶ ζωοποιὰ πάθη τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀρχ. Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος.—ε' (φ. 53 β). “**Κοσμά βεσττήτορος** Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν.” Ἀρχ. Μύστα τῶν ἀρρήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρία.—ς' (φ. 56 α). “**Σισινίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως** Λόγος εἰς τὸ ἐν Σώναις γεγονός θαῦμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.” Ἀρχ. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε ὁ μεγαλοφωνότατος προφήτης Δαυὶδ καὶ θεοπάτωρ μελωδῶν ἀνεκέρυξε.—ζ' (φ. 63 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. Εὐκαιρος ἡμέρα.—η' (φ. 70 α). “**Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδου** Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. Ἀρχ. Εὐαγγελιστῆ θεολόγῳ προσήκοι ἀν αἰνος εὐαγγελικός.—θ' (φ. 82 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἀρχ. Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας πειθόμενος.—ι' (φ. 85 α). “**Λέοντος** ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν μάρτυσι περιβήτητον μάρτυρα καὶ θεῖον Δημήτριον.” Ἀρχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.—ια' (φ. 92 β). “Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἐνδόξους πανευκλείς καὶ θεῖους Ἀραργύρους Κοσμῶν καὶ Δαμιανῶν.” Ἀρχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου

κύριε τῶν δυνάμεων.—ιβ' (φ. 100 α). “Τοῦ ἀγιωτάτου **Μιχαὴλ συγγέλλου καὶ ὁμολογητοῦ** Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους τοῦ Θεοῦ ἀρχαγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.” Ἀρχ. Τὸν μὲν λόγον ἢ προθυμία κινεῖ, τὴν χεῖρα συστέλλει τὸ δέος.—ιγ' (φ. 119 β). “**Κοσμά βεστήτορος** Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ διαπύσιον τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.” Ἀρχ. Ὁν τρόπον τοῖς φιλοχρῦσοις ἀνθρώποις αἱ ὀρυγαὶ τῶν κεχωσμένων θησαυρῶν ἐπιθυμητῶς ἐνεργοῦνται.—ιδ' (φ. 123 β). “Εἰς τὸν ἐν θαύμασι περιβόητον μυροβλήτην καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον Στίχοι τοῦ λογιωτάτου κύρ Φιλῆ.” Ἀρχ.

Τῷ Νικολάῳ τὸν προκείμενον λόγον ἐρεύγεται μὲν ὁ στεφειφόρος **Λέων**.

Γέγραπται δὲ καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.—ιε' (φ. 124 α). **Ἀνδρέου Κρήτης** Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀρχ. Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπον καὶ οἰκονόμῃ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων. Προτάσσονται δὲ τοῦ Ἐγκωμίου Στίχοι ἱαμβικοὶ περὶ τοὺς 50 (καταλογάδην). Ἀρχ.

Κρήτης ὁ ποιμὴν δεῦρο παρῶν Ἀνδρέας ἀφίσταται γὰρ οὐδὲ τοῦ νῦν συλλόγου.—ισ' (φ. 131 α). “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου **Ἱεροσολύμων** Λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.” Ἀρχ. Πάλιν φῶς προερχόμενον καὶ πάλιν ἐγὼ φωτιζόμενος.—ιζ' (φ. 143 α). “Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου** ἐπισκόπου **Νεοκαισαρείας Πόντου** τοῦ θαυματουργοῦ Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.” Ἀρχ. Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας.—ιη' (φ. 150 α). “Λόγος διαλαμβάνων εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην εὑρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.” Ἀρχ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεὸς Πρόδρομος ἐφέστηκε.—ιθ' (φ. 158 β). “**Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως** Εἰς τὰ ἐγκαίνα τοῦ σεβασμίοναοῦ τῆς Θεοτόκου.” Ἀρχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἢ πόλις τοῦ Θεοῦ.—κ' (φ. 163 β). “Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου πῶς ἐφανερῶθη καὶ ὅπως ὁ μέγας τοῦτος πλοῦτος τεθησαύρισται καὶ πῶς...” Ἀρχ. Ἀλλὰ τῆς μὲν θείας ταφῆς τοῦ ζωηφόρου σώματος ὁ λόγος οὕτως ἔχων ἐστίν.—κα' (φ. 171 α). **Σωφρονίου Ἱεροσολύμων** Εἰς τὴν Ἰταπαντὴν. Ἀρχ. Τὰ τῆς παρουσίας ἱερᾶς πανηγύρεως ἢ εὐαγγελικῆς σάλπιγγος περιηχεῖται.—κβ' (φ. 183 α). “Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.” Ἀρχ. Καλὰ μὲν καὶ τὰ τῶν φιλοθέων ἀνδρῶν ἀριστεύματα.—κγ' (φ. 193 α). “Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἱσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.” Ἀρχ. Τὰ κάλλιστα τῶν διηγημάτων οὐ μόνον ἠδονὴν ἐνήεισι τοῖς ἀκούουσιν.—κδ' (φ. 204 β). “Ἀναζήτησις εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.” Ἀρχ. Ἐτους διακοσιοστοῦ καὶ τριακοσιοστοῦ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—κε' (φ. 210 α). Μαρτύριον τῆς ἁγ. Μαρίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἠδύνη καὶ καθ'ἰλαρύνει ψυχὴν ἀγαθὴν.—κς' (φ. 219 α). “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διηγήσις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Εὐδοκίου.” Ἀρχ. Εἶτα εἰ γραφικῆ μοι τοῦπιτήδευμα ἦν καὶ κεραννύειν ἡσκητο χρωμάτα.—κζ' (φ. 240 α). “Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ **Νικολάου τοῦ Πεπαγωμένου** Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν μάρτυσι μάρτυρα καὶ περιβόητον Ἰσίδωρον.” Ἀρχ. Ἡ μὲν ἀληθής

καὶ προσήκουσα τοῖς μάρτυσιν εὐφημία ζῆλος οἶμαι τῆς ἐκείνων ἀνδρείας.—κη' (φ. 258 α). Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον (ἀνεπίγραφον). Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἐν ὀφθαλμοῖς παντοῖα προκείμενα οὐ μνήμη βασάνων αἱ τοῖς προειληφόσι τῶν ἁγίων ἐπήχθησαν. Τέλ. καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανται ἐπ' αὐτὸν καταφεύγουσιν ἔνεκεν τῆς δόξης ἧς αὐτὸν ὁ πάντων δεσπότης ἐδόξασεν.—κθ' (φ. 276 β). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** “Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν πανσεβάσμιον τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν.” Ἀρχ. Ὅπότεν τὸ ἔαρ ἐπέλθη.—λ' (φ. 277 β). **Ἀνδρέου Κρήτης** “Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.” Ἀρχ. Ἀρχὴ μὲν ἐορτῶν ἢ παρούσα πανήγυρις.—λα' (φ. 293 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἀγωμεν.—λβ' (φ. 299 β). “**Γεωργίου** μητροπολίτου **Νικομηδείας** Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προηρέχθη ἐν τῶναφ' ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων.” Ἀρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις.—λγ' (φ. 307 β). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. Τί τοῦτο σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὀρώ.—λδ' (φ. 313 α). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὰ νήπια. Ἀρχ. Ὡσπερ οἱ τοὺς ἡδίτους καρπούς.—λε' (φ. 315 β). “Διήγησις διαλαμβάνουσα πόσοι ἀνέστησαν ἐκ τῶν νεκρῶν ὅτε ἐσταυρώθη ὁ Κύριος.”—λς' (φ. 316 α). “Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ καλλινοῦ μάρτυρος Εὐφημίας.” Ἀρχ. Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.—λζ' (φ. 326 β). “Εἰς τὴν περιφανῆ καὶ ὑπέρλαμπρον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀρχ.

Ἠλὴν ἀλλὰ τὴν σὴν Χριστὲ μακροθυμίαν ἐκπλήττει μὲν καὶ βροτῶν πᾶσα ἢ φύσις.—λη' (φ. 327 α). “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων ἀποστόλων καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.” Ἀρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα.—λθ' (φ. 339 β). “Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων Κυρικού καὶ Ἰουλίττης.” Ἀρχ. Καὶ πᾶς μὲν λόγος μαρτυρικὴν ἀναπτύσσειν ἄθλησιν.—μ' (φ. 346 β). “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ἀθλοφόρου καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.” Ἀρχ. Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος κατὰ πάσης διασκεδασθείσης τῆς οἰκουμένης.—μα' (φ. 361 α). “Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.” Ἀρχ. Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης.—μβ' (φ. 379 α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Εἰς τὸν ἅγιον προφήτην Ἠλίαν. Ἀρχ. Ὁ μακάριος καὶ μέγας προφήτης Ἠλίας.—μγ' (φ. 384 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Ἰπόμνημα εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν. Ἀρχ. Ὅλιγοὶ ἡμῖν σήμερον οἱ παραγενόμενοι.—μδ' (φ. 395 β). **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη.—με' (φ. 405 α). “Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως... τῆς... Θεοτόκου.” Ἰδ. καὶ ἀρ. 3715 (181), ιγ'.

Ἐν φ. 434 β' Ἐγρᾶφη καὶ ὑπεγρᾶφη τὸ παρὸν βιβλιδᾶριον διὰ χειρῶν ἐμοῦ εὐτελοῦς ἱερέως **Μιχαὴλ Κατραρίου** τοῦ καὶ Χρυσοχόου καὶ νομοφύλακος τῆς ἐν Χίφ' ἀγιωτάτης μητροπόλεως ἔτους 573 κθ' ἰνδ. ιδ' Ϟ κύκλος ιγ' Ϟ κύκλος ιγ' (=1421). Ἐπὶ δὲ ταῦτα

μονοκονδυλία δυσξύμβλητος (Ὁ νομοφύλαξ);. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἐξαναφτιάστη δὲ καὶ ἐδιωρθώθη παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ,ζρκς' ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ κῦρ Διονυσίου ἧς καὶ κτῆμα τυγχάνει Ἀπριλλίου ις' (=1618).

Ἐν φ. 3 α ἐν μέσῳ φύλλων ἀγράφων ἑπίπλεον ἀκριβῆς τῆς παρούσης πικτίδος."

3763. 229.

Χαρτ. 8. XV.

“Βίβλος ἐπονομαζομένης Μέλισσα ἡδητάτη ὡραῖος.”

1. Συλλογὴ κεφαλαίων ρα', ὧν α' “Τί τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ,” β' “Περὶ ἐσφαλμένης πίστεως...” ρα' “Περὶ τῶν ιβ' Ἀποστόλων αἱ πατρίδες καὶ τὰ δόγματα τῶν γεννησάντων αὐτοῦς...” —2. Ἀναστασίῳ τοῦ Σιναΐτου “Ἀπόκρισις πρὸς τὰς προσενηχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινῶν ὀρθοδόξων περὶ διάφορον κεφαλαίων.” —3. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας “Πρὸς Ἀντιόχον ἄρχοντα περὶ πλείστον καὶ διαφόρων ζητημάτων...” Κεφ. ρλε', ὧν περιέχονται μόνον ριδ', τοῦ κώδικος μένοντος κολοβού.

Προτάσσεται “Πίναξ σὺν Θεῷ ταύτης τῆς βίβλου.” Τοῦ δὲ Πίνακος τῶν Ἀποκρίσεων Ἀναστασίῳ τοῦ Σιναΐτου προηγείται “Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου.” Ἀρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ εἰς αἰδίον τοῦ πράγματος μνήμην, συναίνουντος τοῖς ὑπογεγραμμένοις καὶ τοῦ ποθεινοτάτου υἱοῦ ἡμῶν Ἰωάννου Παλαιολόγου τοῦ περιφανοῦς βασιλέως τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν τοποτηριτῶν τῶν σεβασμιῶν ἀδελφῶν ἡμετέρων τῶν πατριαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν παριστανόντων. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ἀφήρηται μὲν γὰρ τὸ μεσότειχον τὸ τὴν δυτικὴν καὶ ἀνατολικὴν διαιροῦν ἐκκλησίαν. Τέλ. Ἐδόθη ἐν τῇ Φλορεντία ἐν δημοσίᾳ συνελεύσει ἐορτασίμως ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τελεσεῖσα ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως α'ω'λ'ω'θ'ϑ' Ἰουλ. 5' ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἰνδ. β'α' καὶ τῆς ἀρχιερατείας ἡμῶν ἔτει θ'α'.

Ὁ κώδιξ τιλφόβρωτος, ἰδίως ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις.

3764. 230.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.—β'. Μαρτύριον ἁγ. Αἰκατερίνης.—γ'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.—δ'. Μαρτύριον ἁγ. Βαρβάρας.—ε'. Βίος καὶ πολιτεία ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.—ς'. “[Ε]κ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου μερικὸν περὶ φράσει.”

2. [Ε]κ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ Μακαρίου

Ἀλεξανδρέως πρὸς τὸν μέγαν Εὐσέβιον. Περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων καὶ ἄωρου θανάτου.”

3. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων.

α'. Μαρτύριον ἁγ. Ἀγάθης.—β'. Μαρτύριον ἁγ. Νικηφόρου.—γ'. Μαρτύριον ἁγ. Χαραλάμπους.

4. “Λόγος ἀπλὸς καὶ διδακτικὸς περὶ ἀγάπης Θεοῦ...συνηλεγμένος μετ' ἐπιμελείας ἐκ τῆς θείας Γραφῆς παρὰ Ἰωσήφ ἱερομονάχου τοῦ ἐ' Ἑλλαυικοῦ μετὰ πολλοῦ κόπου.”

Δι' λέξεις Ἰωσήφ—κόπου διαγεγραμμένοι διὰ κινναβάρους.

5. Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἐορτάς.

Η.

α'. “Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς.”—β'. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.—γ'. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Ὁμιλία τῇ β' Κυριακῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν ἐν Καπερναοῦμ ἰαθέντα παρα τοῦ Κυρίου παράλυτον· ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρως ὀμιλοῦντας ἀλλήλοις ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἱεραῖς συντάξεσιν.”—δ'. Μαρτύριον ἁγ. Εἰρήνης.—ε'. Μαρτύριον ἁγ. Χριστοφόρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—ς'. Βίος καὶ μαρτύριον ἁγ. Προκοπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.—ζ'. “Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, μετὰφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου [Πετρίτζη;] τοῦ ἐν ἱερομονάχοις, τοῦ ἐκ Χίου, τοῦ ἐλαχίστου.”—η'. “Βίος καὶ ἀσκήσις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης πλησίον Αἰθιοπίας.”

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῶν.

α'. “Περὶ Ἰουλίου τοῦ ἐλεήμονος, ὅπως πέπρακε τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πῶς ἐρρύσθη ἐκ τοῦ θανάτου οὗτος διὰ τὴν ὑπακοὴν του.”—β'. “Περὶ τοῦ σφάζαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον.”—γ'. “Περὶ τοῦ δόντος πλουσίῳ τὰς τριάκοντα λίτρας τοῦ χρυσοῦ καὶ ὕστερον μεταμεληθέντος, τί πέπονθε.”

8. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ ἀπὸ εἰκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου ἀσκήσαντος.”

9. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου “Λόγος ἀναγινωσκόμενος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν καὶ εἰς σωφροσύνην καὶ ποιεῖν ἔργα ἀγαθὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ.”

10. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικῶν.

11. “Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ τῶν βίων τῶν ἁγίων, ἐρμηνευθέντα εἰς περὶ φράσιν παρὰ Γεωργίου βήτορος Αἰγίου.”

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.”

13. “Ἐτερος λόγος τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τούτου.”

14. “Ὁμιλία περὶ προσευχῆς πάνυ ὠφέλιμος Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ.”

15. “Διηγήσεις πάνυ ὠφέλιμος Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”

16. “Περὶ τοῦ μὴ ψέγειν τι τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ παραθεμένων καὶ μὴδὲ ὀμιλεῖν τὸ καθόλου μὴδὲ γελᾶν· λόγος κατηχητικὸς.”

17. “Περὶ ἀπάτης καὶ πλάνης τῶν δαιμόνων ὅπου κάμνουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου διηγήσις ὡραία.”

18. “Εἰς τὸ Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ...”

19. Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὸ “Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν πλοῦσις καὶ ἐνεδεδύκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.”

20. “Διηγήσις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους.”

21. “Διηγήσις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν καὶ περὶ μνημοσύνων.”

48

22. “Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περί τῶν κεκοιμη-
μένων.”

23. “Ἐκ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου.”

24. Διηγήσεις.

α'. “Διηγήσεις φοβερὰ περί θανάτου ἀμαρτωλοῦ καὶ δικαίου.”
—β'. “Ἐτέρα διηγήσεις Παύλου τοῦ ἀπλοῦ.”—γ'. “Ὁπασία
θανασατὴ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ περί τοῦ μετανοήσαντος ἀμαρ-
τωλοῦ.”

25. “Τὸ ἴσον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὸ ἀφ' ἔτους
ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἀκιαν.”
Ἀπόφασις Πιλάτου.

26. “Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς τὸν βασιλεῖα
Τιβέριον...”

27. “Ἀντίγραμμα καίσαρος [Τιβερίου] πρὸς Πιλάτου
Πόντιον κατηγορικόν.”

28. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου
Ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων περί νηστείας.”

29. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου
Κεφάλαια εὐσύντοπα πάνυ ὠφέλιμα.”

30. “Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους,
τὰ λεγόμενα Πάτρια.”

31. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθω
ἀσκήσαντος (κολοβ.).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 β', γ', 5', 2, 3 β', γ', 4, 5 α', β', γ', 5', 5',
6, 7 α', 8, 10—19, 24 α', β', 31 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Μετὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 1 α Πίναξ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις περι-
χομένων.

3765. 231.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὴν ξηρανθείσαν συκὴν.—β'. Εἰς τὰς δέκα παρθένους.
—γ'. Εἰς τὸ ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.—δ'. “Περὶ
μνησικακίας καὶ ὅτι πάντα ὑποφέρειν ἡμᾶς δεῖ τὰ ἐπερχόμενα.”
—ε'. Εἰς τὸ τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία.—ς'. “Κατὰ
φιλαργύρων” καὶ ὅτι ἀπὸ ραθυμίας τίκτετε τὸ δεινὸν τοῦτο
νόσημα...—ζ'. “Εἰς τὸ τῆ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσήλθον...”
—η'. “Κατὰ φιλαργύρων καὶ πλεονεκτῶν καὶ ὅτι χείρων τῶν
δαιμονόντων εἰσιν.”—θ'. Εἰς τὸ Καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ.—ι'. “Ἠθικὸν περὶ ἀνεξικακίας καὶ
θυμοῦ.”—ια'. Εἰς τὸ Ἀπὸ δὲ τῆς ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο.—
ιβ'. “Ἠθικὸν, τοῦ αὐτοῦ λόγου, περί ἐλεημοσύνης... ἐν ᾧ καὶ
κατηγορία, ὅτι βουστάσιον καὶ ὄνων καὶ καμήλων τὴν ἐκκλησίαν
πεποιήκαμεν ἐκ τῶν ἀκαθάρτων ἔργων.”—ιγ'. Εἰς τὴν Ἀνά-
στασιν.—ιδ'. Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ.—ιε'. “Εἰς τὸν
παράλυτον καὶ εἰς τὸ Μὴ κρίνατε κατ' ὄψην.”—ισ'. Εἰς τὴν
Μεσοπεντηκοστήν.—ιζ'. Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

2. Κυρῶλου Ἀλεξανδρείας Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—β'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν μνήμην
τῶν Ἀποστόλων.

4. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως Εἰς τὴν Μεταμόρ-
φωσιν.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὸν Τελῶνην καὶ Φαρισαίου.—β'. Εἰς τὸν ἄσωτον
υἱόν.—γ'. Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.—δ'. Εἰς
τὴν δευτέραν παρουσίαν.—ε'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.

6. “Τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου Ταυρομενίου
τοῦ ἐπίκλην Κεραμέως Λόγος τῆ Κυριακῆ τῆς ὀρθοδοξίας.”

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ
Σταυροῦ.

8. “Βίος Εὐλογίου τοῦ λαττόμου.”

9. “Διηγήσις περί τήνος μαίστρησαντοῦ,
τοῦ ποιήσαντος τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τὸν ἐν τῇ ὁδῷ νεκρόν.”

10. “Λόγος περί ἐλεημοσύνης ἐκ τοῦ βίου
τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.”

11. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννη-
θέντος.—β'. “Ὅτι τὸ κατὰ Θεὸν πένθος καὶ χαρὰν ποιεῖ
μεγάλῃν καὶ ὀφέλειαν...”

12. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς
τὸν Συμεῶνα καὶ τὴν Ἄνναν.

13. “Διηγήσις περί τοῦ γενομένου θαύματος
ἐν Χῶναις παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.”

14. Μαρτύριον ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

15. “Ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου
μητροπολίτου Εὐχαΐτων. Μιχαήλ τοῦ συγκέλλου καὶ
ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπου-
ρανίους δυνάμεις πρὸς τὸ τέλει τοῦ τοιοῦτου λόγου.”

16. “Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀναγινωσκόμενος
εἰς ὀφέλειαν ἡμῶν, καὶ σοφροσύνην, καὶ ποιεῖν ἔργα ἀγαθὰ ἐν
τῷ παρόντι βίῳ.”

17. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος Περί νηστείας.

18. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α'. “Περί τῆς γέννησις τοῦ πυρὸς καὶ ὅτι χείρων ἦν αὐτῆς ἢ
ἀπόφασις τοῦ Κυρίου...”—β'. “Ἀποδεικτικὸς περί τῶν ἐξ ἡμῶν
μεταστάτων, ἵνα μὴ τοῦτους θρηνοῦμεν.”

19. “Διήγημα θαυμαστόν καὶ ὀφέλιμον.”

20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Βαῖα.

21. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου

“Λόγος περί τῆς συνάξεως καὶ περί τοῦ μὴ μνησικακεῖν.”

22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
Προδρόμου.

23. “Ἀμωμος μετὰ τῶν μεγαλυναρίων,
ψαλλόμενος ἐν τῇ κοιμῆσει τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.”

24. “Λόγος διαλαμβάνων περί τῆς εὐρέσεως
καὶ ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Ἐτους διακοσιοστοῦ τρίτου ἐγένετο.

25. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὰ Θεοφάνεια τοῦ
Χριστοῦ.

26. “Θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου” δύο.

27. “Περί τῶν πασχαλίων, πῶς δεῖ εὐρίσκειν τοὺς
κύκλους, τὸ Πάσχα...”

28. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως

“Διηγήσις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων
νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου
μνήμην, καὶ περί νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.”

29. “Διηγήσις διαλαμβάνουσα περί τῶν ἁγίων
καὶ σεπτῶν εἰκόνων· καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν
ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἢ
ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.”

**Αρχ. Τοῦ βασιλείως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ συγχωρήσει Θεοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν διέποντος ἀρχήν.*

30. «*Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σοφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.*»
Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3766. 232. Χαρτ. 8. XVII. (φ. 3, χνδ').

1 (φ. α' α). «*Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου.*»

2 (φ. ιγ' α). «*Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου τοῦ μακαρίου πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον Βαρσανοφίου καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, ἦτοι συνασκητὴν τὸν ἀββᾶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα προφήτην διὰ τὸ διορατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε παρὰ τοῦ Θεοῦ.*»

3 (φ. ιθ' β). «*Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλεία διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς, ἀναχωρησαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ Σερίδου, καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησάμενον μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπῆν, καὶ τοῦ ἀββᾶ Βαρσανοφίου.*»

4 (φ. ρξδ' α). «*Τοῦ ἁγίου καὶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς πονηρίας πνευμάτων.*»

5 (φ. ρζδ' β). «*Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου καὶ Θεολόγου Περὶ ἀρχῆς βίου ἀρμοζούσης τοῖς ἄρτι τῷ κόσμῳ ἀποτασόμενοι καὶ πρὸς τὸν μοναδικὸν ἀποτρέχοντι βίον, καὶ Διδασκαλία εἰς ἀρχαίους λυσιτελεστάτη.*»

6 (φ. ρπς' β). «*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναδικοῦ, καὶ πῶς τις ὀδῶν καὶ τάξει προβαίνειν εἰς ἀρετὴν ἐν τῇ τῶν ἐντολῶν ἐργασία, εἰς τελειότητα ἔρχεται.*»

7 (φ. ριβ' β). «*Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ γεναμένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Χινευτὶ Λόγος κ^{ος} περὶ τάξεως ἀρχαίων.*»

Ἐπονται Τοῦ αὐτοῦ Ἐτεροὶ ε' λόγοι καὶ διδασκαλίας.

8 (φ. σκα' α). Τοῦ ἁγίου Νίκωνος Κεφάλαια ἀσκητικὰ γ'.

Λόγ. λς', κη', ν'. Περιέχεται καὶ ἐκλογή ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν Λόγων πατέρων, Κανόνων συνοδικῶν καὶ ἀποστολικῶν καὶ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

9 (φ. τκβ' α). «*Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος ἀσκητικὸς, περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς καὶ φθοροποιοὺς τῶν ἀνθρώπων.*»

10 (φ. τλζ' α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Παιραινέσεις κη' πρὸς μοναχοὺς.

11 (φ. νδ' β). «*Ἐρωτήσεις γερόντων, διαλέξεις πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ λογισμῶν, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισις.*»

Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 24 (φ. χι' β).

12 (φ. υς' β). «*Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει γηρασάντων, ὡς ἐν ἐπιτόμῳ, τὴν ἀκρὴν αὐτῶν ἀρετὴν δηλοῦντα.*»

13 (φ. υη' α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου α' (φ. υη' α). «*Παιραινέσεις πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα, καὶ περὶ μετανοίας.*»—β (φ. υς' α). «*Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀσκητικὸς*

πάνυ θαυμαστός καὶ κατασκευαστικός.»—γ' (φ. υη' α). «*Συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχόν*» Κεφ. 4'.—δ' (φ. υξθ' β). «*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὀρθοῦ βίου Κεφάλαια πθ'.*»—ε' (φ. υπβ' α). «*Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοί.*»—ς' (φ. υλς'). «*Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.*»—ζ' (φ. φισ' α). «*Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἀσκητικοὶ εἰς τὸ Πρὸσεχε σεαντῶ.*»—η' (φ. φς' β). «*Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαιον βον, Παραβολή.*»

14 (φ. φκ' α). «*Ἐκ τῆς Διόπτρας τοῦ μοναχοῦ Φιλίππου ἀπ' ἀρχῆς στίχοι τοβ'.*»

Ἄρχ.

Πῶς καθη πῶς ἀμεριμνεῖς, πῶς ἀμελεῖς ψυχὴ μου.

Τέλ.

Τὸ χαίρειν μετὰ χαίροντος, τὸ συμπενεθεῖν πενθοῦσιν.

15 (φ. φκή' α). «*Διήγησις ὠραία καὶ ὠφέλιμος περὶ μετανοίας.*»

16 (φ. φλ' α). «*Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ τὰ λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν καὶ ὅπως ἡ αἰχμαλωσία γέγονεν ἔχει δὲ οὕτως.*»

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν.

17 (φ. φλζ' β). «*Μηνὶ Νοεμβρίῳ ια'.*»

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ. Θαύματα τοῦ αὐτοῦ.

18 (φ. φμα' β). «*Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'.*»

Θαῦμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβίου.

19 (φ. φμβ' β). Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ

Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς.

20 (φ. φμδ'). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἄδελφοί ἐπιστολιμαῖος πρὸς τινα ἠγοούμενον αἰτήσαντα παρ' αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας...

21 (φ. φνδ' β). «*Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος.*»

22 (φ. φξ' β). «*Κεφάλαια ἐκ τῶν θεοφόρων πατέρων ὠραία καὶ ὠφέλιμα κατὰ ἄβον.*»

23 (φ. φξη' α). «*Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμοι.*»

Ἐκ τῶν συγγραφῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, ἀββᾶ Στεφάνου «Ἐντολαὶ ιβ', Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Διαδόχου Φωτικῆς, τῆς Καινῆς Διαθήκης κτλ.

24 (φ. χι' β). «*Ἐρωτήσεις γερόντων καὶ διαλέξεις πρὸς ἀλλήλους περὶ λογισμῶν, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.*»

Τούτων φαίνονται ἀντίγραφον τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 11 (φ. νδ' β) ἄτε γεγραμμένα ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

25 (φ. χισ' α). [Ἐπιφανίου Κύπρου] «*Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Φυσιολόγου,*

περιέχων τὰς φύσεις τῶν ζώων, περὶ ᾧ ἐμνημόνευσεν ὁ Δαβὶδ.»

Ἄρχ. Κύριε μὴ ἀρπάξης ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου μὴ δντος λυτρομένου μηδὲ σώζοντος. Περὶ λέοντος. Ὅτε λέων μὴ εὐρίσκει τί φαγεῖν, τί ποιεῖ πορευόμενος ἐν ἀγρῷ ἐρήμῳ.

Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ Φυσιολόγου· σύγγνωτε οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦτον, ἐπεὶ περὶ λίαν διεσφαρμένον τὸ ἀντιβόλαιον καὶ διεσφαλμένον.

- 26 (φ. χλη' β). "Λόγοι ἀρχαίων πατέρων ἁγίων."
 Δύο βραχεῖαι διηγήσεις.
- 27 (φ. χλη' α). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ."
- 28 (φ. χμ' α). "Τοῦ ἁγίου Μακαρίου."
 Ἀρχ. Πρῶτον ὁ τῷ σκοπῷ τῆς εὐσεβείας τρέχων.
- 29 (φ. χμβ' α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου
 "Λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν."
- 30 (φ. χμδ' α). "Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου
 Περὶ καταστάσεως ἀρχαρίων καὶ περὶ τῶν μονοκελιτῶν καὶ
 τῶν θελότων οἰκῆσαι ἐν κεινοβίῳ."
- 31 (φ. χμθ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ."
- 32 (φ. χνα' α). "Μάρκου Μοναχοῦ Διήγησις
 τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Γεωργίου
 τοῦ μάρτυρος τῶν εἰς τοὺς Σαρακηνούς γενομένων."
 Ἐν φ. 1 α Πίναξ τῶν περιεχομένων.
 Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

3767. 233.

Χαρτ. 8. XIV.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Οἱ 15' ἀναγνωσκόμενοι
 λόγοι.

Ἀκέφαλος. Σφίζονται μόνον οἱ ἀπὸ τοῦ δ' καὶ ἐξῆς. Ὁ
 δ' (ἀκέφ.) ἀρχ... γὰρ τῶν ἀκούοντων ἂν εἴη μᾶλλον ἢ
 τῶν λεγόντων τὸ θαῦμα.—ε'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. Περὶ μετανοίας. Ἀρχ. Εἶδετε τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ
 πόλεμον καὶ νίκην.—β'. Περὶ νήψεως ἦτοι νοουθεσίαι πνευ-
 ματικά. Ἀρχ. Καιρὸς λοιπὸν ἀδελφὲ διανῆσαι. Τέλ.
 (κολοβ. ὄλιγον μετ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν) ἵνα εὐμενῶς προσ-
 δέξηται σε καὶ ἀνοίξῃ σοι ἐν καιρῷ ταχέως...

3768. 234. Χαρτ. 8. XVII. (φ. σση).

1 (φ. α' α). "Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας Λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν."

Ἀρχ. Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότη.

2 (φ. ζ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ Λόγοι τινὲς ὠφέ-
 λημοὶ καὶ ἀναγκαῖοι."

3 (φ. μθ' α). "Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ Περὶ αἰσχροῶν
 λογισμῶν."

Ἀρχ. Ἀδελφοὶ οἱ ἀρχαῖοι μύσχους καὶ κριοὺς καὶ
 ἄμνοὺς πάντες εἰς θυσίαν προσέφερον τῷ Κυρίῳ.

4 (φ. νσ' β). "Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου."

Ἀπόσπασμα. Ἀρχ. Ἐν τοῖς τῆς Καμπανείας μέρεσιν
 ἐν τῷ δρεὶ τῷ Εἰσαμαρσίν ἀνῆρτις σφόδρα εὐλαβέστατος
 Μαρτίνος ὄνομα.

5 (φ. νζ' β). "Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ" καὶ τοῦ Λαυ-
 σαϊκοῦ.

Μεταξὺ τούτων διάφορα ἀποσπάσματα Γρηγορίου Διαλόγου,
 Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, ἀββᾶ Μάρκου καὶ
 ἄλλων. Τελευταῖα κεφάλαια φ. 4α' α "Διήγησις Θεοδωρήτου
 πατριάρχου Ἀλεξανδρείας." Ἀρχ. Μοναχὸς τις διηγῆσατο
 ἡμῖν λέγων ὅτι παραβαλόντος μου ποτὲ τῷ ἁγίῳ Θεο-
 δωρήτῳ.—φ. 45' α. "Διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Παμβῶ"
 καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.—φ. ρβ' α. "Λόγοι
 ὠφέλημοι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ παθῶν σαρκικῶν," ὧν τινες

ἔχουσιν ἰδίαν ἐπιγραφάς.—φ. ρμζ' β. "Περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ
 εἰδότος τὴν ὄπτασιαν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι." Ἀρχ. Ἐν
 ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλείων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου.

6 (φ. ρξ' α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

α' (φ. ρξ' α). Βραχὺ ἀπόσπασμα. Ἀρχ. Μὴ εἴπησ
 μοναχὲ ὧδε στένωσις καὶ πόλεμος.—β' (φ. ρξα' α).
 "Λόγος ἀσκητικός." Ἀρχ. Δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες
 καὶ ἀδελφοὶ μου τὸ ἐκλεκτὸν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ.—
 γ' (φ. ροσ' β). "Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀρχ. Προσέλθετε καὶ δεῦτε υἱοὶ
 φωτὸς ἀκούσατε.—δ' (φ. ρπβ' β). "Λόγος πρὸς διόρθωσιν
 τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν καὶ τῶν τιμᾶς ἀπαιτούντων." Ἀρχ.
 Ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ μου καὶ φρίττω καὶ τῇ λύπῃ κατα-
 βιβρώσκομαι—ε' (φ. ρφα' β). "Εἰς τὴν δευτέραν παρου-
 σίαν"... Ἔστι δ' ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. γ'.

7 (φ. ριζ' α). Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου "Ὁμιλία
 ῥηθεῖσα εἰς τὸν 5' ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν παρείσθησιν τῶν ἁγίων
 νηστειῶν."

Ἀρχ. Πρέπουσαν τῇ τῶν νηστειῶν ἀρχῇ.

8 (φ. σί' β). "Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ
 τοῦ Ἀλεξανδρείως Περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 ἁγίων πατέρων ἐν Σινᾷ καὶ Ραῖθου."

Ἀρχ. Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένη ἐν τῷ ταπεινῷ
 μου κελίῳ πλησίον Ἀλεξανδρείας, εἰς τόπον καλοῦ-
 μενον Κανωβόν.

9 (φ. σκθ' α). "Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ" Ἀπόσπασμα.

Ἀρχ. Ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰρηκεν τὸν ἐν
 ὀλίγῳ ἄπιστον καὶ ἐν πολλῷ ἄπιστον εἶναι.

10 (σ. σλα' α). Διήγησις ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ἐλεγεν ἡ μακαρία Συγκλητικὴ ὅτι πολλαὶ αἱ
 τοῦ διαβόλου παγίδες.

11 (σ. σλβ' β). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Εἰς τὸν
 μάταιον βίον καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν."

Ἀρχ. Ἀγαπητοὶ ὄσα τὰ τοῦ βίου μάταια.

12 (φ. σλθ' α). Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

α' (φ. σλθ' α). "Λόγος περὶ πνευματικῆς πανηγύρεως καὶ
 ἐντεύξεως τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν." Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ
 πατέρες πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται.—β' (φ. σμ' β). "Περὶ
 μνήμης θανάτου." Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες χθὲς
 ἐπειδὴ ἐλήλυθε βεβασιλευκός.

13 (φ. σμγ'). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

"Περὶ προσευχῆς καὶ κατανύξεως καὶ περὶ μνήμης θανάτου."

Ἀρχ. Ἀναγινώσκετε τὰς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας.

14 (φ. σνσ' α). "Ἀκολουθία εἰς τοὺς νεοφανεῖς
 ἀστέρας καὶ θεολόγους καὶ διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Μελέ-
 τιον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας τὸν ἀπὸ Κρίτης καὶ Γαβριὴλ
 Φιλαδέλφειας τὸν ἀπὸ Μονεμβασίας καὶ Μάξιμον Κιθίων τὸν
 Μαργουίνιον τὸν καὶ αὐτὸν ἀπὸ Κρίτης τοὺς ἐν ἐνὶ καιρῷ ἐπὶ
 στηριγμῶ τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ πατρικῶν παραδόσεων
 διαλάμπαντας, πονηθεῖσα Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ
 Μυρέων εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν
 στιχηρὰ προσόμοια εἰς ἧχον πλαγίου τετάρτου."

15 (φ. σοβ' α). "Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ
 ἐν ἀρχουσὶ κυρίῳ κυρίῳ Σκαρλάτῳ τῷ γραμματικῷ Ματθαίῳ
 ὁ Μυρέων ἐν Κυρίῳ χαίρειν."

Ἀρχ. Μὴ θαυμάσης μοι (ὡ τέκνων φίλτατε τῶν ἐμῶν)
 τῷ τῇ εὐγενείᾳ σου βιβλιάριον ἐπιστέλλοντι. Δρῶ
 γὰρ οὕτω δυοῖν ἔνεκα.

3769. 235.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμ-
πους."

2. "Περὶ τοῦ μαγιστριανοῦ

ὅπως ἐρρύσθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἐλεημοσύνης."

Ἄρχ. Μαγιστριανός τις ὄνυματι Ζήνων ἐπιστρέφων
ἀπὸ Παλαιστίνης ἐπὶ Κωνσταντίνου πόλιν.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας καὶ
ἐλεημοσύνης.

5. "Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου

Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ
θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦγον τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευὴ ἑπέρας."

Ἄρχ. Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου... Ἡ ἁγία ἐκκλησία,
ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρει
πρὸς ἡμᾶς παθήματα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὅποια ἔλαβεν
ἀπάνω του.

6. Διηγήσεις.

α'. "Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ δια τον φίλον."

—β'. "Περὶ τοῦ νικταρίου."—γ'. "Περὶ τῆς παρθένου τῆς

πεσοῦσης εἰς πορνεϊαν."—δ'. "Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν Χριστὸν

κοιράτορα."—ε'. "Περὶ τοῦ δόντος πλουσίῳ τὰς λ' λίτρας

Χρυσίου" εἶτα μεταμεληθέντος."—ς'. "Περὶ Ἰουλίου τοῦ ἐλεή-

μονος ὅπως πέπρακε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν καὶ ὡς ἐρρύσθη τοῦ θανάτου

οὗτος διὰ τὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ."—ζ'. Ἔτεραι διηγήσεις γερόντων.

7. Βίος καὶ μαρτύριον Φεβρωνίας.

8. "Ἱστορία ὠφέλιμος."

Ἄρχ. Παρεβάλομεν ἐγὼ καὶ ὁ σοφιστὴς Σωφρόνιος
ἐν ἀλεξανδρίᾳ τῷ ἁββᾷ Παύλῳ ἔχοντι μοναστήριον
εἰς τὸ Λιθαζόμενον.

9. "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου

περὶ τινος λιστοῦ μετάνοήσαντος."

10. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
Προδρόμου.

11. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν
αὐτῆς γονέων.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου (Περγ. XII. σελ. 2) ὕλης
ἐκκλησιαστικῆς.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3770. 236.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Νεοφύτου Ῥοδινῷ Ἐξήγησις

εἰς τὴν ὁδὴν τῆς Θεοτόκου, τουτέστιν εἰς τὸ Μεγαλίνει ἡ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον μοιρασμένη εἰς δώδεκα ὁμιλίαις πολλὰ
ὠφέλιμα διὰ διδασκὰδες καὶ κάθε φιλοπάρθενον Χριστιανῶν."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Πανα-
γίας" (κολοβ.).

Προτάσσονται τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 α'. "Τῷ ἐξοχωτάτῳ καὶ αἰδеси-
μωτάτῳ καρδιναλίῳ κυρίῳ Φραγκίσκῳ Βωνκομπανίῳ Νεαπόλεως
ἀρχιεπισκόπῳ δεσπότη μου σεβασμιωτάτῳ" Ἐπιστολὴ τοῦ
Ῥοδινῷ.—β'. "Παντελεήμονος Διγαρείδου τοῦ Χίου Εἰς
τὴν βίβλον Νεοφύτου τοῦ Ῥοδινῷ" Ἐπίγραμμα.—γ'. "Ῥαφαὴλ
ἱερομονάχου Φραγκίσκου τοῦ Κροβάτου Εἰς τὴν βίβλον Νεο-
φύτου τοῦ Ῥοδινῷ" Ἐπίγραμμα.—δ'. "Τοῖς ἀναγινώσκουσιν
ἐτότο τὸ βιβλίον ἐκκλησιαστικοῖς ἀντάμα καὶ λαϊκοῖς ἀδελφοῖς

ἐν Χριστῷ περιποθήτοις Νεόφυτος ὁ Ῥοδινὸς Κύπριος ὁ Συναίτης
σωτηριαν παρὰ Θεοῦ."

Ἐξεδόθησαν τύποις μετὰ καὶ Μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Νεοφύτου ἐν Ῥώμῃ τῷ 1637. Ἰδ. ΣΑΘΑ Νεοελληνικὴ Φιλο-
λογία σ. 267. Εἰσὶ δὲ γεγραμμένα πάντα ἐν τῇ καθωμλημένῃ
πλὴν τῆς εἰς Φραγκίσκον τὸν Βωνκομπάγιον ἐπιστολῆς.

3771. 237.

Χαρτ. 8. XVII.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ

εἰς τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως μέχρι
καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Χανααίας.

3772. 238.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἐρωτήσεις ἰβ' μετὰ τῶν οἰκείων ἀποκρίσεων.

α'. "Ποῖος παρέδωκε τελείσθαι τὰ μυστήρια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς νῦν τελούνται."—β'. "Ποῖοι διέταξαν τοὺς μὲν ἀρχιερεῖς
πάντα τὰ μυστήρια τελεῖν, τοὺς δὲ ἱερεῖς τινὰ μόνον;"—...ια'.
"Ζητῶ μαθεῖν τίς πρωτεπενόησε τὸν βαθμὸν τῶν ἱερέων ἦτοι
παπάδων."—ιβ'. "Δείκνυται ἐν τοῖς πατράσι καὶ μάλιστα
παρὰ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἱερέας τελειοῦ..."

Προτάσσεται Πρόλογος. Ἄρχ. Ἐπειδὴ παρὰ τινος τῶν
ἀρίστων μοι φίλων ἠξίωμαι ἀποκρίσεις ἐκθέσθαι πρὸς
τὰς προβληθείσας αὐτῷ πεύσεις, οὐκ ἀπεσεισάμην τὴν
ἀξίωσιν οὐδὲ κατενάρκησα ὅλως πρὸς τὴν γραφὴν.
Τέλ. ὑμεῖς ὅμως οἱ ταῖς ἐμαῖς ταύταις ἀποκρίσεσιν
ἐντευξόμενοι εἴ τι παρὰ χορδὴν εἴρηται (δέομαι ὑμῶν)
καὶ συγγνωτέ μοι τῆς ὀλιγομαθείας κἀκείνο ὡς μὴ
καλῶς καὶ ὡς ἐχρῆν εἰρημένον φιλαδέλφως διορθώ-
σατε.

3773. 239.

Χαρτ. 8. XVIII.

Πατερικὸν καὶ Γεροντικόν.

Περιέχονται Ἀποφθέγματα καὶ ἀπανθίσματα γερόντων καὶ
πατέρων, ἐν οἷς καὶ "Τοῦ Ἀββᾶ Μάρκου Περὶ νόμου πνευ-
ματικοῦ," "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οιομένων ἐξ ἔργων δικαιούσθαι."

Περὶ τὸ τέλος τοῦ κώδικος χειρόγραφον σλαβικόν.

3774. 240.

Χαρτ. 8. XVIII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

α' (ἀκέφ.). Ἄρχ...κη' κεφάλαιον. Λίθον ἀκρογω-
νιαιὸν τὸν Χριστὸν ὀνομάζει.—β'. "Λόγος πανηγυρικός
εἰς τὸν θεῖον καὶ ζωηφόρον Σταυρόν...λόγος ε'." Ἄρχ. Λάμπει
ἀπὸ τῆν σελασφόρον ἀνατολῆν ὁ λαμπρόμορφος ἐτοῦ-
τος καὶ φαινόμενος ἥλιος.—γ'. "Ματαιότης ματαιότητων
τὰ πάντα ματαιότης ὁ ἐκκλησιαστής εἰς τὸ α' κεφάλαιον,
λόγος ς'." Ἄρχ. Παράπονον θλιβερόν καὶ πικραμένους
ἀναστεναγμοὺς βλέπω.—δ'. "Λόγος τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ
πάντα, λόγος ζ'." Ἄρχ. Ὡς χόρτος μαρένεται καὶ ὡς
ἄνθος ξηρένεται πᾶσα εὐμορφία.—ε'. "Τῆ ἁγία καὶ
μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς ἐκούσιον προδωσίαν κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιέχει δὲ καὶ πόσον εἶναι τὸ
βῆρος τῆς ἁμαρτίας καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐξομολογῆται τινὰς
καὶ τότε νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, λόγος
η'." Ἄρχ. Ἄγγελοι, ἄνθρωποι, δίκαιοι, ἁμαρτωλοὶ,
δαίμονες καὶ ὅλα τὰ καταχθόνια πνεύματα, τί παι-
σιμον ἔχει εἰς τὴν ψυχὴν ὁ παραπονεμένος Ἰησοῦς;
—ς'. "Τῆ ἁγία καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ εἰς τὰς δέκα παρθένους
λόγος ι'."—ζ'. "Λόγος διαφόρων ἁγίων ἀπλὸς καὶ ὠφέλιμος
περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργων τῆς ἁγίας Κυριακῆς, λόγος ια'."

“*Αρχ. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ πᾶσαν νύκτα πολλὴν πόλεμον ἔχει ὁ διάβολος εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς.*”
 “*Απαντες οἱ λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.*”

3775. 241. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος**
 “*μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἱγνατίου ἱερομονάχου.*”

2. “*Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.*”

3. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.**

4. “*Ἀποδείξεις ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη καὶ αἱ λειτουργίαι λυτρῶν οὖσι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆν κόλασιν λόγος ὠφέλιμος.*”

5. “*Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσαν ἀνθρωπον.*”

“*Αρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος.*”

6. **Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα.**

7. “*Περὶ τοῦ ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ εὐχῶν καὶ ἐλεημοσυνοῦ ὅπου γίνονται διὰ τοὺς ἀποθαμένους Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.*”

8. [**Ἡσαίου μοναχοῦ**] “*Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερῶν διὰ τὰ σαραντάρια καὶ ζώντων καὶ ἀποθαμένων ἀνθρώπων.*”

9. “*Διήγησις περὶ τῆς Μαρίας ὅπου ἔσφαξε*

τὰ δύο τῆς τέκνα καὶ ὕστερον μετενόησε καὶ πῶς ἐπύργη.”

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3—5, 7—9 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3776. 242. *Χαρτ. 8. XVIII.*

“*Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκοποῦ Ἀκραγαντίνου.*”

Λόγος ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀρχ. Ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ δὲν εἶναι ὡσὰν τὴν ἀρετὴν ἄλλο καλλίτερον καὶ ὠφέλιμότερον.

3777. 243. *Χαρτ. 8. XVII.*

“*Φυσιολογία νέα ἢ ἐποίησε*

Δαμασκηνὸς ὁ Ναυπάκτου μητροπολίτης ῥανισάμενος ἐκ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τὰ βιβλία διηγείται δὲ περὶ τῶν τε χερσαίων καὶ θαλασσιῶν καὶ πτηνῶν ζώων.”

Προτάσσεται Ἀφιέρωσις ἐπιγραφομένη: “Ὁ ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος Δαμασκηνὸς τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ ἐν ἀρχοῦσι κύρ Μιχαὴλ τῷ Καντακουζηνῷ καὶ μεγάλῳ δομestικῷ εὐπράττειν.”

Ἰδ. καὶ 794 (92), 1, 4259 (139), 2.

3778. 244. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. **Μαρτύριον Μαρίας τῆς Ῥωμαίας ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.**

2. “*Ἐκ τοῦ φυσιολογικοῦ Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.*”

Τὴν στάχωσην τοῦ κώδικος ἀποτελεῖ φύλλον (Περγ. 4. XII. σελ. 2) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

3779. 245. *Χαρτ. 8. XVIII.*

1. “*Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου Ἰππῶνος Προσευχαὶ πάνν θεολογικαὶ καὶ κατανυκτικαὶ ὡς ἐν σχήματι διαλέξεως πρὸς τὸν Θεὸν εἰς*

ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῶν διὰ προσευχῆς φιλοῦντων φεῖ τῷ Θεῷ συνεῖναι.”

2. “*Εὐχαὶ ἕτεροι ἐτέρων ἁγίων πάνν ὠραῖαι καὶ κατανυκτικαί.*”

3. “*Οἴκοι κδ' κατ' ἀλφάβητον εἰς Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ποίημα Ραματᾶ.*”

3780. 246. *Χαρτ. 8. XVI.*

“*Γεωργίου Σχολαρίου τὸ Σύνταγμα τοῦ ὕστερον γενομένου Γενναδίου μοναχοῦ.*”

“*Τμῆμα πρῶτον Περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον σαφῆς ἀποδείξεις ἐστὶ τοὺς Λατίνους κακῶς φρονεῖν.*” — “*Τμῆμα δεύτερον Περὶ τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου καὶ καθόλου περὶ τοῦ πῶς δεῖ χρῆσθαι ἐκάστῳ τῶν διδασκάλων ὑμᾶς κατὰ ἀντιπαράστασιν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν κτιστῶν εἰκόνων καθολικὴ θεωρία.*” — “*Τμῆμα τρίτον, ἐν ᾧ προκατάστασις τῶν πρὸς τὴν ἔνστασιν λόγων καὶ ἔκθεσις τῶν ῥητῶν τῶν διδασκάλων τῶν παρ' ἡμῖν ἃ τὴν ἡμετέραν βεβαιοῦσι δόξαν, τὴν δὲ τῶν Λατίνων ἐλέγχουσιν.*” — “*Τμῆμα δον', ἐν ᾧ λύσεις τῶν ἐνστάσεων, ἃς ἐπάγουσιν οἱ Λατῖνοι ἐκ τινῶν ὑποδειγμάτων τε καὶ ῥητῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑπ' αὐτῶν τιθεμένης τάξεως καὶ τοῦ τὸν υἱὸν αἰτίον τοῦ πνεύματος εἶναι.*” — “*Τμῆμα εον', ἐν ᾧ δείκνυται καὶ ῥητοῖς ἁγίων καὶ λόγοις μὴ εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ πνεύματος αἰτίον καὶ ὡς ἐπαναλήψει τῶν προειρημένων σαφηνεία τοῦ δι' υἱοῦ τί ποτε βούλεται, ῥήσεις τῶν διδασκάλων, ἀποφάσκουσαι τοῦ υἱοῦ τὴν αἰτίαν τοῦ πνεύματος.*” — “*Λόγος σον', ἐν ᾧ δείκνυται, ὅπως δεῖ συμβιβάζειν τοὺς παρ' ἑκατέρους διδασκάλους καὶ ὅτι πρὸς τὸν τύπον τῶν παρ' ἡμῖν διδασκάλων τὰ τῶν ἀπ' Εὐρώπης διδασκάλων ἔλκεσθαι δεῖ καὶ ὅπως ὁ τύπος οὗτος σαφέστερός τε καὶ κυριώτερος καὶ αἰς ἀρχαῖς τῆς πίστεως συμφωνότερος καὶ ὅτι ἄλλως συμβιβασόμενοι δείκνυται μᾶλλον ἀντιφάσκοντες, καὶ ἐπίλογος τῆς ὅλης πραγματείας.*”

“*Ἐν τέλει. Εἰληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος ἐν ἔτει, ἔξρε' ἐν δὲ τῷ νέφ' ρφ4ζ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς' ἡμέμα βς' (=1597) ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰσιδώρου ἀμαρτωλοῦ ἐν Χίφ.*”

3781. 247. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. “*Ἐκ ποίων αἰτιῶν αἱ νηστεῖαι λύνονται.*”

“*Ἐν ἔτει, ἔξριη^ο Ἰουλίῳ ιθ' (=1610).*”

2. **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.**

“*Ἐν ταύταις καὶ “Δέοντος ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς... Θεοτόκου...*”

3. “**Διδασκαλία πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς**

γεγονεῖα παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου συγγενοῦς τοῦ ἐν διδασκάλους ποτὲ κυροῦ Χριστοφύρου τοῦ πάνου.”

“*Αρχ. Προοίμιον: “Ὅτι δὲ δεῖ καὶ διδασχὴν Θεοῦ ἐξηγητὴν ἀκούειν τὸν βουλομένον, κἂν μὴ ἀξίος εἴη ὁ ταύτην λέγων φησὶν ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Τέλ. ὅσοι δὲ πάλιν τοῦτο ἀηδιάζονται μὴ ἀνακόπτειν ἐπιχειρεῖτωσαν τοὺς αἰρουμένους, ἵνα μὴ ὡς φίλαντοι καὶ κενόδοξοι ἢ κοιλιόδουλοι καὶ ἐμπαθεῖς ὑπὸ τῶν εὐφρονούντων καταγνωσθῶσιν.*”

4. [Τοῦ αὐτοῦ] “*Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλέπτει μεγάλως τὸν θέλοντα σωθῆναι καὶ περὶ ἄλλων πταισμάτων.*”

“*Αρχ. Ἡ γαστριμαργία καὶ ἡ μετὰ οἴνου ἡ καὶ*

ἡδατος πολυποσία φέρεי πολλήν ἀμέλειαν καὶ ἀχαμνωσύνην τῷ σώματι.

Προτάσσονται Ἱερεμίου "Τοῖς ἐντυγχάνουσι," Ἐπιγράμματα τρία.

5. Ἄδηλου Λόγος ἀνεπίγραφος καὶ ἀκέφαλος.

"Ἀρχ...ὀφθῆ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτοῦ δῶμεν συγνώμην ἀλλήλοις δι' ἀλλήλων πειραζόμενοι. Τέλ. τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς καταλάβωμεν, τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς ἀπολαύσωμεν, σὺν ἀγγέλοις χορευώσωμεν, σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν τὸν κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

6. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Περὶ τῶν τεσσάρων θείων τεσσαρακοστῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."

7. "Ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ ἁγίου Ἀμμωνᾶ

καὶ ἑτέρων διαφόρων ἁγίων πατέρων."

"Ἀρχ. Τέσσαρα πράγματα εἰσὶ καὶ ἕνα ἐν ἐξ αὐτῶν ἕχῃ ὁ ἄνθρωπος οὕτε μετανοῆσαι δύναται. Τέλ. (κολ.) Χριστὸν γὰρ μιμεῖται καὶ αὐτῷ συγκαθέξεται· μακάριος ὁ πολλοὺς εὖ ποιῶν...

8. Ἀποφθέγματα καὶ ἀπανθίσματα

Παύλου τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν πρὸς Ἐφεσίους, πρὸς Γαλάτας, πρὸς Κορινθίους), ἐκ τοῦ Δευτερονομίου κτλ.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2 (πλὴν τοῦ λόγου Λέοντος Νεαπόλεως) καὶ 4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3782. 248.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Εἰς τὴν παρεῖςβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν.

2. "Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἱερομονάχου ἀκροατοῦ γενομένου κυροῦ Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου."

"Ἀρχ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα...ὅποιοι ἤθελον εὐρη τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας του τί νὰ κάμῃ νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του.

3. "Ἀνδρέου [Κρήτης] Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μαξίμου ἱερομονάχου."

4. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Λόγοι ὀκτώ.

5. "Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς" Λόγος (κολοβ.).

"Ἀρχ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς τόσο ἐκείνοι ὅπου βαστοῦν τὸ σχῆμα τὸ μοναχικόν, τόσο οἱ εὐσεβεῖς ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὸν κόσμον.

6. "Λόγος τῶν ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλιμος."

7. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

8. Ἱερεμίου Β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

Σιγίλλιον περὶ μεταβάσεως τοῦ Σιλβέστρου εἰς Ἅγιον Ὅρος ὡς ἐξάρχου πρὸς διευθέτησιν τῶν κακῶς ἐχόντων.

"Ἀρχ. Ἐπειδὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν πρὸς δύσιν καὶ Πελοπόννησον πέρσι κατερχομένης ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Θεσσαλονίκῃς διατριβούσης καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἑορταζούσης ἐφθασε θεόθεν εἰπεῖν καὶ ἠνώθη ἡμῖν ὁ ἁγιώτατος

πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κῦρ Σιλβέστρος. Τέλ. Ἐπὶ τούτοις γὰρ ἅπασιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐπικυρωτικὸν σιγίλλιδες ἡμέτερον συνοδικὸν γράμμα καὶ τοῖς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει πέμπεται εἰς δῆλωσιν καὶ ἐκπλήρωσιν καὶ ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ ,ζπγ' ἔτος ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδ^{ος} γ'. Ἱερεμίας ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Σιλβέστρος ἐλέω Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἕτεροι δώδεκα ἀρχιερεῖς.

9. "Ὁμιλία τῇ Ἀ Παρασκευῇ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ'." (κολοβῆ.)

"Ἀρχ. Ἐὰν εἰς ταῖς λεγομέναις γούβαις καὶ τὰ μέταλα τὰ πολύτιμα τοῦ ἀργύρου ἢ τοῦ χρυσοῦ.

10. Ἀποφθέγματα πατέρων.

11. Ἀποσπάσματα εὐαγγελίων μετὰ τῆς ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2—5 καὶ 9 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ δύο χειρῶν.

3783. 249.

Χαρτ. 8. XVII.

1. "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης τοῦ μακαρίου ἐκείνου κῦρ Νείλου τοῦ Καβάσιλα Προοίμιον ἐν οἷς μέλλει διαλέγεσθαι πρὸς Λατίνους περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς."

"Ἀρχ. Ἡ γούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους ποιουμένους τὸν λόγον.

2. "Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

3. Τοῦ αὐτοῦ "Λόγος δεύτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος..."

4. "Εἰς τὰς ὑπὲρ Λατίνων παρὰ τοῦ Βέκκου συλλεγείσας γραφικὰς χρήσεις ἐπιγραφαί, πρὸς ἃς αἰ καθεξῆς τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] ἀντεπιγραφαὶ δεικνύσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὖσας ταῖς συνειληγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσιν."

5. Διήγησις γέροντος.

6. "Συναγωγὴ ἱστοριῶν ὧν ἐμνήσθη ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ."

7. "Συναγωγὴ ἱστοριῶν ὧν ἐμνήσθη ἐν τῷ πρῶτῳ Σηλιτευτικῷ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος."

8. "Περὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων τῆς ψυχῆς."

9. "Στίχοι τοῦ κῦρ Κωνσταντίνου καὶ βέστου τοῦ Γρανάτου εἰς τὴν βίβλον τὴν λεγομένην Διόπτραν."

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

10. "Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου καὶ πόθεν τρίτα καὶ ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά."

3784. 250.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ὁμιλίαι εἰς ῥητὰ τῆς Γραφῆς τέσσαρες.

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

2. "Ἀπολογία τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου

[του Βουλγάρους] Περί τῆς ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους φυγῆς. Τῷ παραγιωτάτῳ καὶ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ δεσπότη καὶ πρῶτῳ οἰκουμένικῷ πατριαρχῇ κυρίῳ Κυρίλλῳ τὴν μετὰ τῆς ὀφειλομένης ὑποκρίσεως προσκύνῃσιν.”

Εὑρίθται ἐκδοδομένη τύποις ὑπὸ Γ. ΑΙΝΙΑΝΟΣ ἐν Συλλογῇ ἀνεκδότων συγγραμμάτων Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρους. Ἐν Ἀθήναις, 1838 σ. 54 κ. ἐ. καὶ ΑΝ. ΓΟΥΤΑ ἐν Παραλλήλοις Βίοις. Τόμ. Β΄ σ. 12 κ. ἐ.

3. Ὁμιλίαι εἰς ῥήτὰ τῆς Γραφῆς δύο.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου “Λόγος περὶ κρίματος Θεοῦ.”

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

5. Νεοφύτου τοῦ Πελοποννησίου Λόγος εἰς τροπάριον ἀγίας Παρασκευῆς.

Τὸ μὲν τροπάριον (ἀνεπίγραφον καὶ ἀκέφαλον) ἀρχ...τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατὰλληλον ἐργασαμένη φερῶν νυμὲ τὴν ὁμῶνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι Παρασκευὴ ἀθλοφόρε. Ὁ δὲ λόγος ἀρχ. Πολλοὺς τοῖς πολλοῖς ὁ λόγος περὶ τοῦ προκειμένου τροπαρίου, οἱ τὰ σπουδῆς ἀξία ὡς σαφῆ δὴθεν παρατρέχοντες, τούτου καὶ μόνου ἐπιλαμβάνονται διαπορούμενοι περὶ αὐτοῦ πρὸς οὓς ἂν γνοίεν παιδείας ὅπως οὖν μετεληφότας. Τέλ. Εἰ δέ τις ἕτερ’ ἄττα ἐγκυμονῶν ἀποτεκεῖν ἐπέιγεται τὰς προεκθεθείσας ἡμῖν ἐνστάσεις ἀνασκευασάμενος πρότερον· εἰθ’ οὕτως ἀποτικτέτω τὰ ἴδια. α. ψ. Νεόφυτος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος ὁ ἐξ Ἑβραίων.

6. “Ἀνάπτυξις περὶ τῶν τοῦ Συνεσίου ἐπιστολῶν κατὰ τε λέξιν καὶ σύνταξιν.”

7. “Περὶ τεχνολογίας.” Κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.

3785. 251.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι.

α’. “Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.” Ἀρχ. Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς θαρρῶν καὶ πιστεύων.—β’. “Περὶ διακρίσεως.” Ἀρχ. Εἰς πᾶν πρᾶγμα φησὶ χρῆζομεν τὴν διάκρισιν.—γ’. “Περὶ προσευχῆς.” Ἀρχ. Ἐὰν εὐχῇ τῷ Θεῷ περὶ πολέμου, ἵνα λάβῃ αὐτὸν ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ εἰσακούῃ σου μὴ ἐκκακῆσῃ.—δ’. “Περὶ ἐξόδου ψυχῆς.” Ἀρχ. Εἰ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί μου, οἶον φόβον καὶ ἀγῶνα καὶ ἀνάγκην ἔχομεν ὑποστῆναι.

2. Τοῦ αὐτοῦ

“Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τῆς βίβλου.. παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου...”

Ἰδ. καὶ 186 (9), 1, 957 (92), 1, 1150 (116), 1.

Ἐν τέλει· Εἶληφε Πέτρου Δαμασκηνοῦ τὸ πέρας· γέγραπται τῇ χειρὶ Γαλακτίωνος ἱερομονάχου, ἐν ἔτει ρχμς^ω μηνὶ Αὐγούστῳ ἰθ’ ἡμέρᾳ (=1646).

3786. 252.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 128).

“Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου

ἀρχιεπισκόπου γενομένου πόλεως Τεφρών Διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβάν τ’ οὐνομα.”

Ἀρχ. Τελεσθείσης ἤδη τῆς προσθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν παρεγένοντο οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ διαλεγῆναι ὡς ἐκελεύσθησαν· καὶ τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ Θρελύτῳ γεγονυίας· αὐτῇ δὲ τοῦτο μεγίστη. Τέλ. ὁ δὲ ἅγιος, λαβὼν τὸν Ἐρβάν, καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοπροαιρέτως, καὶ βαπτισθέντων πάντων, ἐποίησαν δόξαν

τῷ Θεῷ· καὶ ἔγινε μεγάλη ζημία τῷ διαβόλῳ· καὶ χαρὰς πλήρης ἐποίουν οἱ Χριστιανοί· μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ τοῦ βασιλέως.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν φύλλῳ ἀγράφῳ Ἰωσήφ τοῦ Σκούλτου τοῦ Ἑλλανικοῦ 1633· ἐν δὲ φ. 128 β· Ἰωάννου ἱερομονάχου, ρρλβ’ (=1624). Φαίνονται δὲ ἀμφότερα ὀνόματα κτητῶρων τοῦ κώδικος.

3787. 253.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Λόγος κατ’ ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.”

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. “Διήγησις καὶ ὄπτασία ὠφέλιμος

ὀρθοδόξου Δημητρίου τινὸς συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ ῥήτορος τεθείσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ κύρ Λαυρεντίου.”

Ὁ Μητροφάνης εἶνε πιθανώτατα αὐτὸς ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Διονυσίου, περὶ οἷ ἰδ. κατωτέρω ἀρ. 3788 (254).

3. Ἀσκητικὴ ἀκολουθία.

4. “Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηται...”

5. Στιχηρὰ εἰς τὰ Εἰσόδια.

6. “Ἐκλογή εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Θεοτόκου.”

Ἐκ τῶν τοῦ Ψαλτηρίου.

7. Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

Ἀρχ. Οὐδὲν δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον ὄροις.

8. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Δύο μόνον φύλλα.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος φύλλον (Περγ. XI. σελ. 2) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς, συνεσταχωμένον τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος.

3788. 254.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐπεταί “Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον.”

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος· Αἱ παροῦσαι Κατηχήσεις τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μετεβλήθησαν εἰς ἀπλῆν φράσιν παρ’ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Ἰγνατίου δι’ ἐπιταγῆς τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγουμένου τῆς καθ’ ἡμᾶς μονῆς τοῦ κύρ Διονυσίου Μητροφάνους ἐν ἔτει ρρκς^ω μηνὶ Μαρτίῳ (=1618).

3789. 255.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν τέλει· Εὐραν τέρμα αἱ Κατηχήσεις αὐταὶ παρὰ Θέωτος ἀβίου τε καὶ θύτου.. ἔτους ρρα^{ον} ἰνδ. 5^ο μηνὶ Μαρτίῳ (1593).

2. “Κυριακῇ β^α τῶν νηστειῶν ψάλλεται

ἡ παρούσα ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαιματουργοῦ τοῦ καὶ Παλαμᾶ συντεθείσα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Φιλοθέου.”

3. “Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἐν ἁγίοις

πατρός ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ.”

3790. 256.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Διηγῆσεις γερόντων καὶ πατέρων.
2. Ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν “Ὁφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμυροι.”

Ἄρχ. Συνήθεια καὶ τάξις παλαιὰ ἦτον ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ θεοσύλλεκτον ἄθροισμα τῶν ὀρθοδόξων ὅποτεν οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐθέλασιν ἐρχεσθαι ἀπὸ τὸν πόλεμον.

3. “Διδαχὴ εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.”

Ἄρχ. Μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα περὶ ψυχικῆς σωτηρίας ἐπιμελούμενος ὁ παντεπόπτης καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

4. “Παραδείγματα ἐξ ὧν εἶρηκε ὁ θεῖος Βαρλαάμ διδάσκων τὸν Ἰωάσαφ.”

5. “Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου περὶ τίνος ληστοῦ μετανοήσαντος.”

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μετανοίας.

7. “Ἐτέρα ἱστορία ὠφέλιμος.”

Ἄρχ. Ἐλεγον περὶ τίνος νεωτέρας ὅτι ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς καὶ κατελήφθη ὄρφανή· ὄνομα δὲ αὐτῇ Ταῖσια.

8. “Περὶ τῆς ὀπτασίας, ἧς εἶδεν ὁ ἀββᾶς Μακάριος περὶ τῶν κεκοιμημένων.”

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν ὑπόλοιπον τοῦ 1^{ου} ψαλμοῦ.

10. Ἀλβέρτου Μαρίνου τοῦ Χίου Εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

11. “Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ δούλου

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου Ἑρμηνεῖα τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἄτερ τῆς ἐρμηνείας τῆς α^{ης} καὶ θ^{ης} καὶ ι^{ης} γνωμολογίας, ἧ ἐνι τοῦ Ζωναρά.”

II, οἰάσεται “ Προοίμιον τοῦ τὸ σύγγραμμα ποιησαμένου τὸ παρὸν προσφώνησιν ἔχον πρὸς τὸν ἀξίωσαντα ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν τῶν τετραστίχων τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά.” Ἄρχ. Εἰς σὴν χάριν, μακαριώτατε ἀδελφέ, τὸ πόνημά μου τοῦτο πεπόνηται. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Προοιμίου ἐν τῇ ῥα Σχόλιον Ζαχαρίου ἱερέως· Ἐκ τοῦδε τοῦ Προοιμίου δεδήλωται ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ζωναράς τὰ τετράστιχα ταῦτα τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἠρμήνευσε· καίτοι δὲ ἡ αὐτοῦ πᾶσα ἐρμηνεῖα ὀσπῶ μοι ἐντετύχηκεν, εἰ μὴ τι καὶ ἡ παροῦσα Νικήτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαβίδ. Μεταξὺ δὲ τοῦ Προοιμίου καὶ τῆς Ἑρμηνείας “ Ἑρμηνεῖα τοῦ Ζωναρά εἰς τὸ δίστιχον·

Γρηγορίου πόνος εἰμί τετραστιχίην δὲ φυλάσσω γνώμαις πνευματικαῖς μνημόσυνον σοφίης.”

12. “Μάρκου μοναχοῦ Κατὰ Λατίνων.”

Ἄρχ. Ὅντως κατὰ μέθεξιν Θεοῦ εἰσὶν υἱοὶ οἱ περὶ δογματικῶν μετὰ ἀκριβείας ἐπιμελῶς μαθεῖν ἐφιέμενοι.

13. “Μαξίμου τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου τοῦ Μαργουίνου Ἀπολογία τίς συντομωτέρα ἐν εἰδει ἐπι-

H.

στολῆς πρὸς τὴν ἐπ’ ἀμβωνος γενομένην περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως θεωρίαν τε καὶ ὡσπερ ἀπόδειξιν πρὸς τινὰς τῶν τῆς τάξεως τοῦ ἁγίου Φραγγίσκου Λατινιστῆ πρὸς αὐτὸν πρότερον συντεθείσα· ἔπειτα δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μετενεχθείσα. Τῷ πάνυ εὐλαβεῖ πατρὶ καὶ ἐν Χριστῷ παμφιλτάτῳ ἀδελφῷ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Δαβίλα ἀρίστῳ τοῦ θεοῦ λόγου κήρυκι Μάξιμος ὁ Μαργουίνος ἐπίσκοπος Κυθήρων σωτηρίαν ἐν Κυρίῳ.”

Ἄρχ. Ἐγὼ δ’, ὦ πάντων μοι φίλτατε Πέτρε, τό τε ὑπέροξόν σου τοῦ νοὸς σου καὶ τὸ μὴ τυχόν τῆς κατὰ τὸ εὐφραδὲς δυνάμεως. Τέλ. ἀλλ’ ἐνθα ἦ τε ἀλήθεια διῆθηνοι τὰ τε τῶν θεολόγων συγγράμματα καὶ ἡ τῶν αὐτῶν ὑγιῆς διερμήνευσις. Ἐνετίησιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου μουσείου κατὰ τὴν ὑστάτην τοῦ Ἀπριλλίου τοῦ ἀφ’ 4^{ου} ἔτους.

14. “Τοῦ σοφωτάτου Βαρλαάμ Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα.”

15. “Ἰωάννου πάπα Ἐπιστολὴ πρὸς Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.”

Ἄρχ. Ἰωάννης ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ Φωτίῳ τῷ αἰδεσίμῳ καὶ καθολικῷ ἀδελφῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως χάριν ἀνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη.

16. Μελετίου Ἀλεξανδρείας.

Ἄρχ. Μελέτιος ἐλέψ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. Τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ σὺν τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς, εὐγενεστάτοις ἀρχουσι καὶ ἀπαξάπαντι τῷ φιλοχρίστῳ καὶ φιλοθέῳ πληρώματι τῶν ὀρθοδόξων τοῖς ἐν Χίῳ τῇ εὐλογημένῃ καὶ περιφανῇ νήσῳ ἐν Κυρίῳ περιποθήτοις χάρις ἔλεος καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀμήν. Τέλ. Ἀντὶ πάντων καὶ πρὸ πάντων Χριστὸς ἡμῖν ἔστω καὶ πτωχὸς καὶ ξένος καὶ γυμνὸς καὶ πάσχων καὶ θανατούμενος θάνατον Σταυροῦ· τοῦτον μὴ αἰσχυρθῶμεν διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ δὲ τοῦ κόσμου σώσα· τὸν κόσμον εὐδοκήσαντα, οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν, ἀμήν. Μαρτίῳ β^α ,ζρ^ς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

17. “Τοῦ μακαριωτάτου κυροῦ Μελετίου

Περὶ τοῦ νεωτερισμοῦ τοῦ νέου καλανδαρίου. Σιλβέστρω Ἀλεξανδρείας Μελέτιος μέγας πρωτοσύγγελος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀλεξανδρείας.”

Ἄρχ. Καλῶς ἀληθῶς τε καὶ εὐλαβῶς ἔφη Βασίλειος ὁ μέγας.

3791. 257.

Χαρτ. 8. XVII.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη αχξξ’ μηνὶ Ἀπριλλίῳ κε’ (=1667).

3792. 258.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. “Περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.”

Σφίζεται μόνον ἡ πρώτη σελίς· τὰ δὲ λοιπὰ λείπουσιν.

49

3. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι ἀσκητικοὶ ιε΄.
Ἐν τούτοις καὶ “Παραίνεσις τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.”
4. Ἐπιφανίου Κύπρου Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ.
5. “Τοῦ ἁγίου Νεῖλου Πρὸς Εὐθύμιον ἐπίσκοπον.”
Ἄρχ. Κατὰ πάντα μὲν χρόνον σπουδάζει ὁ Σατανᾶς.
6. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ βίου τῶν ἁγίων πατέρων.
Ἄρχ. Ἐλήλυθέ τις προ βραχείου χρόνου πρεσβύτης τῆ ἡλικίᾳ.
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὸν μάταιον βίον.
8. Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
9. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀσκητικός.
Ἄρχ. Πόνος λέγειν ἀναγκάζει με, ἡ δὲ ἀναξιότης μου σιωπᾶν ἐπιτάσσει με.
10. “Περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ρηθέντα.”
11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον περὶ ἀσκήσεως.
12. Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἄρχ. Ἡ παιδευτικὴ παραχώρησις φέρει μὲν λύπην πολλήν.
13. “Ἐρωτήσεις μοναχοῦ τινος πρὸς ἅγιον γέροντα.”
Ἄρχ. Ἐρώτ. Τί ἐστι πάτερ τὸ βοηθεῖν τὸν μοναχὸν ἐν παντὶ πειρασμῷ καὶ θλίψει.
14. Διάφορα ἀποσπάσματα λόγων πατέρων (κολ.).

3793. 259.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “Περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.”
Ἄρχ. Πάλιν μιᾶ τῶν ἡμερῶν εἶχεν συνθήειαν ὁ μακάριος νὰ περιπατῆ μοναχὸς τὴν νύκτα.
2. “Περὶ τοῦ γενομένου θανατικοῦ ἐν τῇ Πόλει.”
Ἄρχ. Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐξινεν θανατικὸν πολὺ ἐἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τόσον ὅπου ἐδύνετον ἕνας τὸν ἄλλον νὰ θάπτῃ.
“Ἔτερα κεφάλαια α΄ “Περὶ τοῦ κλέπτου ἐκεῖνου ὅπου ἐκδινε τοὺς ἀποθαμένους.” Ἄρχ. Καὶ μετὰ ἡμέρας τινὰς ἀπέθανε θυγάτηρ μεγάλου τινος ἄρχοντος.—β΄. “Περὶ ὅταν ἐπήγε ὁ δίκαιος εἰς τὴν πόρταν τοῦ Σιναΐτου λεγομένην.” Ἄρχ. Πάλιν μιᾶ τῶν ἡμερῶν τὰ μεσοσαρακόστα ἐπαιξεν ὁ ὁσιος εἰς τὸ παζάρι.—γ΄. “Περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ Φιλαργύρου.”—δ΄. “Περὶ τοῦ πρὸςφίλου νεανίου τοῦ Ἐπιφανίου.” Ἄρχ. Πάλιν ἕνας νέος προσεκολλήθη τὸν Ἐπιφάνιον τὸν ὁποῖον τὸν ἀνηφέραμεν καὶ πρωτίτερα.—ε΄. “Περὶ Ἰωάννου τοῦ πρὸςφίλου Ἐπιφανίου.” Ἄρχ. Ἄλλος πάλιν νέος ὀνόματι Ἰωάννης ἡγαπημένος κατὰ πολλὰ καὶ φίλος τοῦ Ἐπιφανίου.—ς΄. “Περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ὁ ἀνὴρ ἐπλανᾶτον.” Ἄρχ. Μία γυναικίκα πάλιν ἐκατοίκα πλησίον εἰς τὸ σπήτι τοῦ Ἐπιφανίου.—ζ΄. “Περὶ τῶν ὁράσεων τοῦ προφήτου Δαβίδ.”—η΄. “Ὅταν ἐκίνησε ὁ διάβολος κατὰ τοῦ Ἐπιφανίου.”—θ΄. “Περὶ τοῦ διακόνου τοῦ πόρνου.”—ι΄. “Περὶ τοῦ πλουτοῦ.”—ια΄. “Περὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῆς.”—ιβ΄. “Περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πορνοκαπήλου.”—ιγ΄. “Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς θεασαμένης τὴν ὄπτασιαν.”—ιδ΄. “Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ἐπανεθόντος τῷ Ἐπιφανίῳ.”—ιε΄. “Περὶ τοῦ βδελυξαμένου ἀρχοντος τὸν ὁσίου.”
Τελειώθη Ὀκτωμβρίου ἡ΄ ἐν εἴτη ρχ΄ς (= 1616),

γραφεὺς πενιχρὸς, μόλις ἦλθεν εἰς τέλος Ἀποστολος τὸ ὄνομα ἐπώνυμον Ἀνδρίστης.

3. Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
4. “Χριστοφῶρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν.”
5. “Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου τοῦ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων.”
Ἄρχ. Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν οὗτος Ἀντώνιος ἐξ ἀρχοντικῆς ἀξίας τῆ μοναδικῆ προσελθὼν πολιτεία.
Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1—4 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3794. 260.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Βίος ἁγίου Φιλαρέτου.
Ἄρχ. (ἀκέφ.)...μετὰ χαρᾶς πρότερον ἐμπιπλῶν τῶν ἀπὸ τραπέζης, εἶθ’ οὕτως προπέμπων καταφιλῶν καὶ ἀσπασόμενος.
2. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
3. “Θαῦμᾶ γενόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἡ μεγάλη Ἀντίληψις.”
Ἄρχ. Ἐν τοῖς μέρεσι τοῖς ἀνατολικοῖς μοναστήριον ὑπῆρχεν ὀνομαζόμενον ἡ μεγάλη Ἀντίληψις.
4. Ἀββᾶ Δωροθέου Περὶ νηστείας.
Ἄρχ. Ἀδελφοὶ ὅστις φυλάξοι ἑαυτὸν καλῶς.
5. “Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Κεφάλαια εὐσύνοπτα πάνυ ὠφέλιμα.”
6. “Περὶ μισομονομάχου τινὸς ἐπισκόπου.”
Ἄρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἁγία Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλει Ἱερουσαλὴμ ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματι Ἀμῶς.
7. Τοῦ ὁσίου Ἀντιόχου
α΄. “Περὶ ἐνουπίων καὶ πλάνης.”—β΄. “Περὶ τοῦ μὴ δέχσθαι ὄνειρους.”
8. “Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰβήρων πῶς ἦλθεν εἰς θεογνωσίαν.”
Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου γυνὴ τις εὐλαβὴς καὶ ἀκρως ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει διαλάμπουσα ἀπηνέχθη αἰχμάλωτος εἰς Ἰβηρίαν.
9. “Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τοῦ Πρωτάτου καὶ τοῦ Βατοπεδίου καὶ τοῦ Ζωγράφου.”
Ἄρχ. Ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ὄρει ἀνήγειρε τρεῖς ναοὺς.
10. Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ ματαίου βίου.
Ἄρχ. Πάντες μὲν, ἀγαπητοὶ Χριστιανοὶ καὶ κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς τε καὶ ποιμενάρχαι.
11. “Παραβολὴ εἰς τὸν μάταιον βίον.”
Ἄρχ. Ὡμοιωθῆ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀνθρώπῳ.
12. Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.
13. Διήγησις ἐπωφελὴς περὶ τῆς θεανδρικῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς φανερωθείσης ἐν τῇ κατὰ Θεσσαλονικὴ μονῇ τῶν Λατόμων συγγραφεῖσα

παρὰ Ἰγνατίου μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου μονῆς τοῦ Ἀκαπνίου.”

14. “Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ Ἀναστασίας τῆς πατρικίας.”

15. “Ἐξήγησις περὶ τίνος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς ὀνόματι Θεοφίλου, ὑπὸ ἐνεργείας δὲ τοῦ διαβόλου ἀρνησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν...”

Ἄρχ. Ἐγένετο ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων φιλοχρίστῃ πολιτείᾳ πρὶν ἢ τὴν ἐπιδρομὴν γενέσθαι τῶν Περσῶν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὀνόματι Ἀδανῶ τῆς τῶν Κιλικίων δευτέρας ἐπαρχίας οἰκονόμον γενέσθαι.

16. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου.”

17. “Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως ἣν εἶδε περὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν.”

18. “Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν κεκοιμημένων.”

19. “Διήγησις Ἰουδαίου τινὸς ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου.”

20. “Διήγησις περὶ τῶν ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῃ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίνου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου.”

21. “Περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ.”

22. “Περὶ ἐλπίδος, κεφάλαιον πάνυ ὠραῖον.”
23. “Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ὁπόθεν ἤρξατο καὶ τίνος εἰκὼν τυγχάνει καὶ τί τὰ ἀμφιάσματα καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπὸς καὶ φωτισμός.”

24. “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Διαλόγου Περὶ κοινοβίου.”

Ἄρχ. Οὐδὲ τοῦτο παρασιωπήσας διέγγων.
25. “Περὶ Ἀνδρονίκου τοῦ ἀργυροπράτου.”

Ἄρχ. Ἦν τίς ἀργυροπράτης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ νεώτερος ὀνόματι Ἀνδρόνικος.

26. “Διήγησις περὶ σημειοφόρου πατρὸς.”
27. “Περὶ Ἰούδα τοῦ προδότου.”

28. “Διηγήματα περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων.”

Ἐν τέλει Ἐγρᾶφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρκζ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ κ' (=1619).

29. “Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου Πεξῆ φράσις καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὴν Δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωϋσέως...”

Ἄρχ. Πρώτη καὶ μεγαλύτερη παραγγελία εἶναι τοῦ Θεοῦ ὅτι νὰ μὴν πιστεύσῃς ἄλλον Θεὸν παρὰ τὸν Χριστὸν ὅπου εἶναι Θεὸς ἀληθινός.

30. [Παύλου Μονεμβασίας] “Περὶ ἱερέων ἀναξίων διήγημα.”

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἄρχων τις ἐν Πελοποννήσῃ. Ἰδ. καὶ 1593 (80), 1, 2522 (189), 2.

31. “Διήγημα φοβερὸν ὅπου ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.”

Ἄρχ. Ἰερεῖς τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καθαρὸς καὶ χρήσιμος.

3795. 261.

Χαρτ. 8. XIII.

1. [Ἀγίου Μαξίμου] Πρόλογος εἰς τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...εἰς ἐτύγχανεν οὗτος ὡς θεῖος ἐδήλωσε Λουκάς ἱστορῶν τὰς τῶν ἱερῶν Ἀποστολῶν ἱεράς πράξεις. εἰπὼν γὰρ τὸν ἀγιώτατον Ἀπόστολον γενόμενον ἐν Ἀθήναις.

ΜΙΓΝΕ IV. 15.

2. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας.—β'. Περὶ θείων ὀνομάτων.—γ'. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—δ'. Περὶ μυστικῆς θεολογίας.—ε'. “Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν Ἐπιστολαὶ διάφοροι” τὸν ἀριθμὸν ι'.

Ἄπαντα ταῦτα τὰ ἔργα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου πλουτίζονται ὑπὸ σχολίων παρασελιδίων, τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος δεκατέσσαρα φύλλα ἄλλου κώδικος (Χαρτ. XIV) συγγραφῆς θεολογικῆς. “Ἐν τῷ τούτων Ἀδειαν εὗρεν ὁ διάβολος μετὰ τῶν αὐτοῦ δαιμόνων, ἀφ' οὗ τοῦ παραδείσου καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξέριστον διὰ τῆς παρακοῆς εἰργάσατο τὸν ἀνθρωπον, τὸ λογιστικὸν παντὸς ἀνθρώπου σαλεύειν. Ἐν δὲ τῇ ψᾷ Συμωόνῃ.

Πρὸ δὲ τῶν ἐν τέλει ξένων φύλλων φύλλα τέσσαρα, γεγραμμένα δι' ἄλλης τρίτης χειρὸς, ἐν οἷς περιέχονται α'. “Τοῦ τε διασῆμου κυροῦ Θεοδώρου θεωρήματα εἰς τὰ φεγγατὰ τῶν ἁγίων ὅτι δῆποτε περὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ζωγραφοῦνται κυκλοειδῶς.”

Ἄρχ. (ἀκέφ.)...κύκλος πολλὰς ὡς ἐν αἰσθητοῖς εἰκόνας φέρει τοῦ πάντων αἰτίου Θεοῦ· αὐτῆκα γὰρ ὡς περὶ ὁ κύκλος οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος φαινόμενον ἔχει. Τέλ. οὔτω περὶ κύκλου δε ταῖς τῶν ἁγίων κορυφαῖς περιτίθεται ὡς ἡμῖν ἐφικτὸν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.—β'. (φύλλον γ' καὶ δ'). Ἀποσπάσματα πατέρων.

3796. 262.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Κανόνες εἰς διαφόρους ἑορτὰς

μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης τῷ κειμένῳ.
Ὁ α'. “Κανὼν λαμβικὸς τῶν Χριστοῦ γεννῶν, ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ” οὗ ὁ ἐρμὸς “Χριστὸς γεννᾶται...” Ἄρχ. ῤεύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ τὸ κατ οἰκὸνα γενόμενον. Ἡ δ' εἰς αὐτὸν ἐρμηνεία ἀρχ. Διὰ τὸν Ἀδὰμ λέγει ὅτι ῤεύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἤγουν ἐξεληθὸνα διὰ τὴν παράβασιν ἀπὸ τὸν παράδεισον τὸν κατ οἰκὸνα Θεοῦ γενόμενον. Οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες εἰσὶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἀρκλᾶ φιλοσόφου κτλ.

Ἐν τέλει Τέλος λαμβικῶν κανόνων ἰ ἢ η σ ζ' ἔτους ,ζλγ' Ινδ. ιγ' (=1525).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λόγος περὶ τῆς εἰς τὸν Ἄδην καταβάσεως τοῦ Χριστοῦ.

3797. 263.

Χαρτ. 8. XVII. (φ. 283).

1. Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν.
3. Βίος καὶ πολιτεία ὁσίου Ἀβραμίου.
4. Μαρτύριον ἁγίου Χαραλάμπους.
5. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου “Περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μὴ μνησικακεῖν.”

6. “**Κοσμά βεστήτορος Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ**
τὴν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ περὶ τῆς ἀνακομδῆς τοῦ
τιμίου αὐτοῦ λειψάνου.”

7. **Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ “Λόγος ἀσκητικός.”**
Κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

8. “**Περὶ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Σάρρας ἐκ τοῦ
Παλαιοῦ.**”

9. “**Ἱστορία πότε καὶ ποῦ καὶ κατὰ ποίους**
καιροὺς ἐφανερῶθησαν αἱ αἰρέσεις τῶν λατίνων καὶ πότε
ἐφανερῶθησαν ὅτι βλασφημοῦσιν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ
ἐξέβαλον τελείως τὸ μνημόσυνον τοῦ πάπα ἀπὸ τῶν διπτύχων.”

10. “**Γρηγόριος ἑλέφ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης**
Ἀλεξανδρείας, Αἰγύπτου, Λιβύης, Πενταπόλεως καὶ πάσης
Αἰθιοπίας.—Πιτάκιον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπολογητικὸν
πρὸς αὐτόν.”

Ἀρχ. Ἀγιώτατε δέσποτα πάπα καὶ πατριάρχα Ἀλεξ-
ανδρείας, Πενταπόλεως, Αἰγύπτου, Λιβύης καὶ πάσης
Αἰθιοπίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀγαπητὲ καὶ συλλει-
τουργεῖ. Τέλ. εἶη δὲ ὅμως τῇ ἐκεῖθεν φιλανθρωπία
καὶ χάριτι καὶ φωτοειδῶν ἐκεῖ καὶ ἀκηράτων τέρψεων
συμμετασχόντας πᾶσι τοῖς θεαρέστως τὴν τοῦ Θεοῦ
ποίμνην κατὰ τὸ αὐτοῦ βούλημα διΐθυνασιν, ὧν τῇ
εὐαγεῖ μερίδι καὶ ἡμᾶς ὁ παναγαθὸς συνέταξε Κύριος.

11. “**Παραίνεσις καὶ διδασκαλία καὶ ἀπολογία**
τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῦρ **Καλλίσ-
του** καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θέλας καὶ ἱερὰς συνόδου περὶ τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος γενομένη πρὸς τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Τριπόδου
ἐνρισκομένους τιμητάτους μοναχοὺς καὶ λοιποὺς ἱερεῖς.”

Ἀρχ. Τιμιώτατοι ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἐν ἁγίῳ πνεύ-
ματι υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην καὶ
ἔλεον καὶ πᾶν ἄλλον εἴ τι ἀγαθὸν καὶ σωτήριο ἐπεύ-
χεται ὑμῖν ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.
Τέλ. τὸ μέγα καὶ οὐράνιον τοῦτο τοῦ βαπτίσματος
δῶρον καὶ τοὺς ἱεροὺς τῷ λαῷ διδόναι καὶ τὸν λαὸν παρ’
ἐκείνων δέχεσθαι ὡς ἂν εἶη τὸ δῶρον ἀληθῶς δῶρον
καὶ ἐλευθερία καὶ ἀπαλαγὴ τοῦ προγονικοῦ ἀμαρτή-
ματος καὶ υἰοθεσίας πρόξενον καὶ μηδαμῶς κατα-
κρίσεως ἀφορμὴ πρεσβείας τῆς πανυπερευλογημένης
δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων
ἀμῆν.

12. “**Ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου κῦρ Ἰσιδώρου πρὸς**
**τοὺς μοναχοὺς, ὅπως ἐγεγόνει τὰ περὶ τοῦ Βαρ-
λαάμ.**”

Ἀρχ. Τιμιώτατοι ἐν μοναχοῖς, ἐν ἁγίῳ πνεύματι,
ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. Τέλ. Δεινὸν γὰρ καὶ δεινοῦ πέρα
μάλιστα εἰ αἰτιώτατος ἄλλοις παραχωρηθεῖ γενέσθαι
ψυχικοῦ κινδύνου, ὅπερ καὶ ὑμεῖς καὶ πᾶς τις ἄλλος
εὐ φρονῶν οὐκ ἄλλως ἐρεῖ ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶη μετὰ
πάντων ἡμῶν.

13. “**Ἱστορία παλαιὰ τῆς Ἰουδαίας.**”

14. “**Ἐτέρα διήγησις.**”

Ἀρχ. Ἐξεκίας ὁ βασιλεὺς πιστὸς ἀνὴρ ὑπάρχων.

15. “**Ἐτέρα Ἱστορία.**”

Ἀρχ. Δαβὶδ ὁ θαυμάσιος καὶ σοφώτατος.

16. “**Περὶ τοῦ Ἀχὰβ καὶ τοῦ Ναβουθῆ.**”

17. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου “Πῶς δεῖ πιστεῖν τὸν
Χριστιανὸν καὶ ὁμολογία τῆς πίστεως.”**

18. **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἀπολογητικὸς
πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς εἰκόνας.**

19. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας.**

20. “**Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ θεοφόρων πατέρων
καὶ ἄλλων διαφόρων.**”

21. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ πεινίτων
καὶ κατὰ πλουσίων καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.**

22. “**Τόμος ἐκ τῆς βίβλων τῶν γῶν βασιλέων.**”

Ἀρχ. Θεσπίζομεν τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ διαλύεσθαι
τοὺς γάμους, οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχεν, ἀλλ’ ἕως μὲν
ἐστὶν φανερὸν περιεῖναι ἢ τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γαμετὴν
μένειν ἄλυτα τὰ συνοικέσια συγχωροῦμεν.

23. “**Διήγησις εἰς τὸν θρόνον Ἱερεμίου**

περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν ἄλωσην ταύτης καὶ περὶ τῆς
ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.”

Ἀρχ. Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης ἐξ ἀναθῶθ
τυγχάνων τῆς κώμης περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλῶνος
πολλὰ προηγόρησεν.

24. **Γρηγορίου Νύσσης Περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύ-
ματος καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.**

25. “**Περὶ φιλοχρηματίας**”

ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

26. “**Γνωμικὰ**”

ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

27. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ποιήματα.**

28. “**Περὶ τοῦ Μωάμεθ.**”

Ἀρχ. Καὶ τίς ἐκεῖνος ὁ λίθινος καὶ ἀνάλητος τὴν
ψυχῆν.

29. **Σημείωσις περὶ τῆς ἐν ἔτει ιη’ τῆς βασιλείας
Λέοντος ἐπισυμβάσης θεομηνίας.**

30. **Βαθμολόγιον συγγενείας μετὰ τινων κανόνων.**

31. “**Στίχοι ὠραιότατοι ποιηθέντες ἐπὶ στοὰ**

βρόντος ὕδωρ οὐ καὶ μμῆται τὸ σχῆμα ὁ συγγραφεὺς.”

Ἀρχ. Στοὰς ὄρω τὸ μήκος ὡς μέγα,
ψυχροῦν ὕδωρ ἥδιστον ἐμφέρει.

Ἐπονται ἄλλα Ἐπιγράμματα.

32 (φ. 184 α). **Γεωργίου τοῦ Ἀμρουτζῆ Στίχοι.**

α’. “**Στίχοι τοῦ Ἀμρουτζῆ εἰς τὸν Ἀμηνῶν.**”—β’. “**Ἐτεροὶ**
στίχοι ἐπαίνου εἰς τὸν Ἀμηνῶν τοῦ αὐτοῦ.”—γ’. “**Τοῦ αὐτοῦ.**”
—δ’. “**Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικοί.**”—ε’. “**Τοῦ αὐτοῦ.**”

Ἐδημοσιεύθησαν ἅπαντα ταῦτα τὰ ποιήματα ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π.
ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας
τῆς Ἑλλάδος Τόμ. Β’ σ. 275 κ. ἑ.

33. **Ἐπιγράμματα.**

34. “**Ἐκλογή καταγνώσεως τοῦ ματαίου κόσμου.**”

35. “**Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.**”

36. “**Ἐκθεσις χρονικῆ συντομωτέρα**

συνθεῖσα ὃν ἀπλῶτηι λέξεων κοινῶς διηγουμένη τὰ γεγωνῶτα
ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἃ μὲν οἰκείους ὀφθλαμοῖς εἶδομεν ἃ δὲ
ἀκοικοῦμεν ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ οκνῶμεν γράψαι.”

Ἀρχ. Βασιλεύων γὰρ κύρι Μανουὴλ ὁ Παλεολόγος
ἔσχεν καὶ ἀδελφὸν τὸν κύρι Ἀνδρόνικον ὧν περ ἐτύ-
φλωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ διὰ τὸν σταλῆσαι αὐτῶν μετὰ

τῶν νιῶν τοῦ αὐθεντοῦ ὀνόματι Μουσῆ Τζελέπη ἀποδράσαντες γὰρ ἀμφότεροι ἐκ τῶν πατέρων αὐτῶν ἐλείλατον τὰς χώρας· ὅθεν ποιήσαντες βουλὴν ἢ πατέρες αὐτῶν ἐπίασαν αὐτοῖς. Τέλ. Τῷ αὐτῷ ἔτη ἀπέθανεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Σουλτάν Μεχεμέτης, δεῖν ἔκ τῆς Μαγνησίας καὶ ἔφερον αὐτὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει θάψαντες αὐτὸν, ἐνὼ κτίσας αὐτὸν ἡμαρᾶτιον· νῦν γράφας πρὸς αὐτῷ πᾶσας τὰς νύσσους καὶ χώρας ἐν τῇ Ἀνατολῇ· ἐν δὲ τοῖς καιροῖς ἐκῆνοις διεμνηύσατο ὁ ῥίγας τῆς Φράτζας, στείλας ἀποκρουσιάριον μετὰ χαρισμάτων πρὸς τὸν αὐθέντην, ὅπως στίλβει ἀρμάδα κατὰ τοῦ ῥιγὸς τῆς Ἰσπανίας, ἔχων αὐτὸν ἐν κακίᾳ· ἦν γὰρ καὶ γυναικάδελφος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐζήτει ἀρμάδα ἐκ τῶν Τουρκῶν ὅπως κυριεύσῃ καὶ ἐκ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐστὶν ἰκανῶς τοῦ πολεμεῖν ἐν θαλάσῃ τάξας καὶ δωρεὰς μεγάλας καὶ ἡ ἐξοδος ὅσῃ ἂν γένηται ἐν πάσῃ τῇ ἀρ...

Τὸ χρονικὸν τοῦτο, καταλαμβάνον σελίδας τοῦ κώδικος 68, μένει ἀτελές.

37. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
38. Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
39. "Περὶ ἐλπίδος."
40. Περὶ τοῦ Σολομῶντος.
41. Ὕμνος τριαδικὸς καὶ Εὐχαὶ Θεκαρᾶ.
42. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν.
43. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας

3798. 264.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
 2. "Ὕμνοι τριαδικοί."
 3. Μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
 4. Τροπάρια.
 5. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον.
 6. "Ἀκολουθία τῆς θείας μεταλήψεως."
 7. Διάταξις τῆς θείας μυσταγωγίας.
 8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Λειτουργία.
 9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 10. "Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου."
 11. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος.
 12. Τὰ ἰα' ἐθρινὰ εὐαγγέλια.
 13. Ἐκκλησιαστικὰ τάξεις.
 14. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 15. Εὐχαὶ καὶ κανόνες.
 16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου "Πρόλογος καὶ ἀκριβὴς διάταξις περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατὰνύξεως καθ' ὑπουργεῖν τοῖς θεοῖς μυστηρίοις."
 17. Θεκαρᾶς.
 18. "Λύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως."
 19. Εὐχαί.
 20. "Εὐβδομαρία."
 21. Γνωμικὰ καὶ ἀποφθέγματα.
- "Ἀρχ. Πολλοὶ δοκοῦντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσί. Τέλ.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Παλαιωθὲν γὰρ τραῦμα ψυχῆς καὶ κακοῦ μελέτη χρόνῳ προσωχθεῖσθεῖσα δισίατον ἐστὶν ἢ καὶ παντελῶς ἀνίατον ὡς τὰ πολλὰ τῆς ἐξεως εἰς φύσιν μεθισταμένοις.

22. "Περὶ καλλανδῶν."
23. "Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Ἐκ τῶν Χρονικῶν."
"Ἀρχ. Μετὰ τὸ πληρωθῆναι πεντάκις χίλια ἔτη καὶ πεντακόσια ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπεδήμησεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός."
24. "Τοῦ αὐτοῦ [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου] Ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ."
"Ἀρχ. Ψυχὴ περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε μηδὲ ἐκδίδασκε τὸν Θεὸν τὸ συμφέρον."
25. "Κανὼν κατασκευτικῶς πρὸς τὴν πανάχραντον Θεοτόκον."
/ 26. "Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κῆρ Φιλοθέου \ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."
27. Κανόνες ἱκετήριοι εἰς τὸν Χριστόν καὶ τὴν Θεοτόκον.
28. "Μέθοδος ἐρμηνεία τῶν ἐθρινῶν εὐαγγελίων."
29. Εὐχὴ.
"Ἀρχ. Δέσποτα Κύριε ἡ ζωὴ τῶν ὄλων."
30. Ὁδηγία πρὸς εὑρεσιν τοῦ Πάσχα (ἀνεπίγραφος).
"Ἀρχ. Ὁ θελὼν ἐπίστασθαι τὰ τε νόμου καφάλαια καὶ τὸ τῶν Χριστιανῶν Πάσχα, ὀφείλει ἀποστοματίσαι τὰ παρόντα ψήφια."
31. Ἐπιγράμματα "Μελιττινοῦ" (= Μελιτηνιώτου), [Ἰωάννου τοῦ] "Γεωμέτρου," [Μανουὴλ τοῦ] "Φιλῆ."
32. "Εὐχὴ τῷ Θεῷ."
33. "Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως Βουλγαρίας κῆρ Θεοφλάκτου."
"Ἀρχ. Ἦν δὲ ἄρα ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης καὶ θεολόγος καὶ συγγενῆς τοῦ Κυρίου."
34. "Τοῦ αὐτοῦ Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου."
35. "Περὶ τοῦ μὴ δεῖν μετατίθεσθαι ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν."
36. "Κανὼν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."
37. "Κανόνες τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."
38. "Περὶ τῶν κατὰ συνήθειαν ἐχόντων γυναικῶν."
39. "Περὶ διγάμων."
40. "Κανόνες τῶν ἐν Γάγγρα συνελθόντων ἁγίων πατέρων."
41. "Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου."
"Ἀρχ. Ἐὰν δὲ φθάσει ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῖων τότε Σάββατον τοῦ δικαίου Λαζάρου."
42. "Κανὼν τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων."
43. "Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."

44. Ἀκολουθίαι εἰς μοναχοῦς.
Ὁ κώδιξ κολοβός.

3799. 265.

Χαρτ. 8. XV.

I. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου

α'. Περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας.—β'. Περὶ θείων ὀνομάτων.
—γ'. Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.—δ'. Περὶ μυστικῆς
θεολογίας.—ε'. Ἐπιστολαὶ δέκα.

Προτάσσεται ἡ Γεωργίου ἱερομνήμονος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ
Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Παχυμέρη Παράφρασις εἰς τὸν
ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην ἐκ προτροπῆς
τοῦ ἀγιωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Ἀθα-
νασίου ἐπιδημουῦντος τῇ Κωνσταντινουπόλει, πρὸς ἃν καὶ τὸ
προοίμιον.

Ἐκάστου τῶν ἔργων Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου προτάσσεται
Πίναξ τῶν κεφαλαίων. Συνοδεύονται δὲ πάντα ὑπὸ παρασελιδίου
ἐρμηνείας τοῦ Παχυμέρη.

2. “Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης Περὶ φύσεως ἀν-
θρώπου λόγος κεφαλαιώδης.” Κεφ. μγ'.

3. “Πρόκλου διαδόχου Λυκίου Στοιχειώσις φυσική.”

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐν τῷ παραφύλλῳ γέγραπται χειρὶ
μεταγενεστέρα, πιθανώτατα τῇ τοῦ Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου
(XVIII αἰῶνος), τὸ ἐξῆς σημείωμα: Ἀνέγνων ταύτην τὴν
ἱεράν καὶ τῶν μυστικῶν δογμάτων τοῦ πνεύματος
πλήρη καὶ ὡς μεγαλόδοξον βιβλίον καὶ οὐ πολλοστὴν
ἐκαρπυσάμην τὴν ὠφέλειαν. Νικόδημος μοναχὸς ὁ
ἐκ Ναξίας.

3800. 266.

Χαρτ. 8. XVII.

I. [Θηκαρά μοναχοῦ:]

α'. Ἐρμηνεία ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. (ἀκέφ.)...ἐξυπνίζουσι
τὴν αἴσθησιν τῆς ψυχῆς ὥστε βλέπειν αὐτὰ συνετῶς.
Ἡ πρώτη θεωρία ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις τὸ βλέπειν τὰς
διαφορὰς τῶν φύσεων καὶ θαναμάζειν τὸν κτίσαντα.
—β'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία περὶ διαφορᾶς τῆς νηπτικῆς
εὐχῆς.” Ἀρχ. Τὴν αὐτὴν εὐχὴν περὶ ἧς ἀνωτέρω εἰρή-
καμεν οὕτω παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀσκητῶν ἐδιδάχθημεν
λέγειν.—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ
μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τί ἀπὸ τῆς ὄλης
ἀκολουθίας ταύτης καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν τῆς ἡμέρας
ἀκολουθίαν καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους ἔστι δὲ αὕτη ἡ
ἐρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.”

2. “Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων
καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσὶ δὲ ποίημα
Θηκαρά μοναχοῦ.”

Μετὰ προοίμιον.

3. Θηκαρά Πενθικαὶ εὐχαί.

4. Διάφοροι εὐχαί.

5. “Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων
πῶς θεοθεν δεδώρηται...”

6. “Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθείας.”

7. Ἀποφθέγματα πατέρων.

Ὁ κώδιξ κολοβός.

3801. 267.

Χαρτ. 8. XIII.

I. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι.

α'. Ἐρμηνεία Ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ ἐν ὀμιλίας ἑπτακαίδεκα,

ῶν α' “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας Ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου
ψαλμοῦ...” εἰς'. “Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ριε' ψαλμόν.”—β'. “Τοῦ
αὐτοῦ περὶ νηστείας λόγος αος” Ὁμιλ. ιη'.—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ
περὶ νηστείας λόγος δεύτερος.” Ὁμιλ. ιθ'.—δ'. “Τοῦ αὐτοῦ
Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ.” Ὁμιλ. κ'.—ε'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ
εὐχαριστίας.” Ὁμιλ. κα'.—ς'. “Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν μάρτυρα
Ἰουλίτταν...”

2. Ὁπτασία τοῦ ὁσιομάρτυρος Γρηγορίου

τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, ἣν ἐκβλήθει τῆς τοῦ φρουρίου πόλεως
Ἀρταξᾶ μόνος ἰδεῖν ἤξιωτο καὶ διὰ τοῦ θαύματος ὑπερβολὴν
ὄρασθαι μὲν φοβερὰ ἐνηχηθῆναι δὲ ταῖς ἀγοραῖς σωτήριος.”

Ἀρχ. Ἐδόκει μοι ὁ οὐρανὸς ἀνεωχθῆναι καὶ τὰ ἐν
ἀρχῇ ἐναπολειφθέντα τῷ κυρτώματι ὕδατα ἔνθεν καὶ
ἔνθεν διαιρεθέντα ἐστηριγμένα ἐφ' ἑκατέρου τμήματος
μένειν.

3. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Τηριδάτου

πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Καισαρείας Λέοντιον ὑπὲρ τῆς
χειροτονίας τοῦ Γρηγορίου.”

Ἀρχ. Σκότος ἡμᾶς ἐκ πολλοῦ βαθὺ καὶ ἀμαρτιῶν τε
τῶν ἄλλων ἐκάλυπτε καὶ ἀσεβείας.

4. Λόγοι ἀββᾶ Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορίτου

πρὸς τοὺς γέροντας, προτραπέντος παρ' αὐτῶν εἰπεῖν.”

Προτάσσεται τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ὁ πίναξ, τὸ πρῶτον φύλλον τῆς α' ὀμιλίας τοῦ Βασιλείου καὶ
τὰ ὑπ' ἀρ. 2—4 εἰσὶ γεγραμμένα χειρὶ νεωτέρα XVII αἰῶνος.

3802. 268.

Χαρτ. 8. XV.

Νηπτικὴ ἐκλογή κεφαλαίων ρο'.

Ἀρχεται διὰ τῶνδε· Χρὴ τὸν ἐντυγχάνοντα τὴν παρ-
οῦσαν πυκτίδα γινώσκειν ἀκριβῶς ὡς εἶναι αὐτὸν
σχεδὸν πᾶσαν αὐτῆς τὴν πραγματείαν, οὐ περὶ σωμα-
τικῶν ἀρετῶν τῶν ἐξω ἀνθρώπων καθερόντων, ἀλλὰ
περὶ νοητῆς ἀρετῆς καθερούσης καρδίας, ἥτις περὶ
τῶν ἁγίων πατέρων καρδιακῇ ἡσυχία προσηγορεύθη
καὶ προσοχῇ καὶ φυλακῇ καρδίας καὶ νήψις καὶ ἀντί-
ρησις καὶ λογισμὸν ἔρευνα καὶ νοδὸς τήρησις· ἔχων δὲ
καὶ τὴν τοῦ μεγάλου κανῶνος παλαιὰν τε καὶ νέαν
ἐξήγησιν τέλειον. Αὕτη ἀπεσβέσθη ἀφ' ἡμῶν διὰ τὸ
ἐκπαλαί κατὰ μικρὸν ἀμεληθῆναι ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν
πατέρων καὶ διὰ ταῦτα χαωθῆναι· ἥτις χωρὶς διδα-
σκάλου οὐ πέφυκεν προσκτᾶσθαι τινὶ διὰ τὸ εἶναι
ἐτέρας νόθους δύο ὁμοίας ταύτης, μὴ μόνον τρέφουσαι
τὸν εὐρόντα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον λιμαρχοῦσαι. Ἡ
μὲν πρώτη ὄργανον σαφῶς δικνεῖσα ἀβαβόλω, ἡ δὲ
δευτέρα οὐ μὴν φανερώς ποιοῦσα ὡς ἡ πρώτη, ἀλλὰ
κεκρυμμένως χαίρων ταύτης κατὰβλάπτει τὸν ἕτερον
κενδόξον καὶ ἱματίαν καὶ κατὰ πάντων ἐπέρεσθαι
καὶ εἶναι τι μὴδὲν ὦν τὸν ταύτης ἐραστὴν ἀποφαίνουσα
διὰ δὲ τῆς τρίτης χρεῖα ὡς ἔφην ἀπλανοὺς διδασκάλου
διὸ ζήτητέον.

Τὰ ρο' κεφάλαια, ἐξ ὧν συνίσταται ὁ κώδιξ, εἰσὶ βραχέα καὶ
ποικίλης ὕλης, τὰ δὲ πλεῖστα φέρουσι ἰδίας ἐπιγραφάς. Περι-
έχονται δ' ἐν αὐτοῖς πλὴν τῆς ἐν τῷ ἄνω παρατεθέντι τίτλῳ
μνημονοουμένης Ἐρμηνείας τῶν κανόνων (κεφ. ξθ'—ρμα') διά-
φορα Κεφάλαια νηπτικά, Ἀποσπάσματα πατέρων, Διηγήσεις
ἐκ τῆς Παλαιᾶς γραφῆς, Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ κτλ.
Μακρότερον δὲ τῶν λοιπῶν ἐστὶ τὸ κεφ. ρξε' “Βίος καὶ πολιτεία
καὶ μερικὴ περιήγησις τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα

καὶ Σωφρονίου τῶν κειμένων ἐν τῷ βρει τῷ Μελεία συγγραφῆς παρὰ εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ μοναχοῦ Ἀκακίου τοῦ Σαβαΐτου.” —Κεφ. ρξς’. “Διάλεξις μερικὴ πῶς δεῖ διαλέγεσθαι τοῖς Ἰσμαηλίταις μυθολογουμένοις τὰ περὶ Μωάμεθ.” —Κεφ. ρξδ’. “Διάλεξις Χριστιανοῦ καὶ Ἰσμαηλίτου δι’ ἐρωταποκρίσεων περὶ τῆς ἀμωμῆτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν.” —ρξη’. “Λόγος τινὸς σοφοῦ περὶ τῶν ἀζύμων, ὃν καὶ χρῆ τὸν φιλομαθῆ καλῶς ἐπίστασθαι” (κολοβ.), ἐν ᾧ “Περὶ τῶν κτισμάτων” (ἀτελής). Παρεμβεβλημένοι εὐρηγται Μῦθοι Ἀρχ. Ἀνὴρ τις θηρευτῆς λύκον θεασάμενος.—Δύο ἀλέκτορες ἀλλήλοισ ἐμάχοντο.—Περιστέρα τις σφόδρα ἐδίψα.—Κόραξ ἀετὸν ἐθεάσατο ἄρνα τῆς ποιμνῆς ἀφαρπάξοντα.—Λαγῶς τις ἐδίψα καὶ ἐν φρέατι κατῆλθε τοῦ πιεῖν ὕδωρ.—Ταῦρος εὐρηκῶς κοιμώμενον λέοντα.—Ποιμὴν τις ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων.—Λέων προσβαλὼν ταῦροις δυσὶν.—Ἀλώπηξ καὶ πύθηξ.—Ἐλαφὸς τις διψῶσα.—Ἦν τις κύων χαλκῶν τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων.—Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα.—Ὁφίς τις ἔρπων.—Λέοντος δορὰν κύνες εὐρύντες.—Ἐλαφος νόσφ περιπεσοῦσα (κολ.).—Κεφ. ρξθ’. “Περὶ τῶν ἐτῶν τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν δεῦρο.” —Κεφ. ρο’. “Ποῦ ἐγράφη τὰ Εὐαγγέλια,” ἐν ᾧ καὶ “Περὶ δεκαλόγου.” “Ἐπονται Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Ἐπιφανίου [Κύπρου] τινὰ καὶ Πασχάλιον.

Ἐν τέλει Ἐπληρώθη κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἔτους 573 ἁνδ' ἰνδ. [θ'] (=1446) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Συμεῶν τάλανος ἱερομονάχου.

3803. 269. Χαρτ. 8. XV. (φ. 469).

Ι (φ. Ι α). Ἀδῆλου Λόγοι.

α'. Ἀρχ. (ἀκέφ.)...κόπου, οὕτως οἱ δυνάμει καὶ συνέσει ἴδια πρὸς τοὺς ὑπὲρ σωτηρίας ἀποδιδόμενοι κόπου σωθῆναι δύνανται. Τέλ. ὥστε εἶναι ὡσπερ ἐκείνον θεάνθρωπον, οὕτω καὶ τὸν πιστεύοντα ἄνθρωπον θεόν· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.—β' (φ. 4 α). “Τοῦ αὐτοῦ” (ἐν τῇ ψα) “Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναχικοῦ καὶ πῶς τίς ὁδὸς καὶ τάξει προβαίνειν εἰς ἀρετὴν ἐν τῇ τῶν ἐντολῶν ἐργασία εἰς τελειότητα ἔρχεται.” Ἀρχ. Ἄνθρωπος ὁ πάντων καταφρονήσας τῶν ὀρωμένων καὶ αὐτῆς αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. Τέλ. καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς τῶν τοιούτων γνώσεως δοξάσωμεν αὐτὸν καὶ αὐτὸς δοξάσῃ ἡμᾶς...ἐν αὐτῷ...τῷ Θεῷ ἡμῶν ὡς πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.—γ' (φ. 8 α). “Τοῦ αὐτοῦ Πῶς ψυχὴ διὰ πίστεως καὶ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐργασίας καθαίρεται καὶ τὴν ἐξ ὕψους τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδύεται δυνάμιν καὶ Θεὸν καταξιοῦται ἰδεῖν.” Ἀρχ. Ἐμένα θεάματα ὁρᾷ ὁ νοῦς ὁ Θεῷ συγκραθεὶς διὰ πίστεως...ἐπιγνοὺς αὐτὸν διὰ πράξεως καὶ βλέπειν αὐτὸν...ἀξιοθελῶς. Τέλ. ὡς ἂν καὶ τὸ θεῖον φῶς αὐτὸν τὸν Χριστὸν ἐντεῦθεν ὀψώμεθα καὶ μένοντα ἐν ἡμῖν κτησώμεθα· καὶ διὰ τοῦ παναγίου αὐτοῦ πνεύματος, τρέφοντα καὶ ζωογονοῦντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ ἀπογεύοντα τῆς ἐνηδόνου γλυκύτητος τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ.—δ' (φ. 12 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀλλοιώσεων ψυχῆς τε καὶ σώματος· τῶν ἐξ ἀέρος· τῶν ἐκ στοιχείων· τῶν ἐκ βρωμάτων καὶ τῶν δαιμόνων ἐπιγενομένων ἡμῶν.” Ἀρχ. Ὁφείλει ὁ μοναχός, μὴ μόνον τὰς ἐν τῇ ψυχῇ γενομένας ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὰς ἐπίστασθαι καὶ νοεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν. Τέλ. αἶε δὴ

ὡς φωτισθεὶς καὶ αὐτὸς ἀνωθεν καὶ ἀνακαλύπτων βαθέως τοῖς μετὰ πόθου ζητοῦσι τὰ βάθη μαθεῖν τὰ τοῦ πνεύματος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὡς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 17 α). “Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Λόγος περὶ τοῦ ὅπως εἰς Χριστὸν πιστεύειν

ὡς συμπάσχειν χρεῶν τούτω τῷ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάσσειν καὶ πρὸς νοητοῦς ἐχθροῦς παλαίειν διὰ τοῦ τηρήσεως· ὃν ὀφείλομεν αἰεὶ παρέχειν πρὸς τὰ πάθη τοῦ σωτήρος· καὶ κατ' ἐφικτὸν μιμῆσθαι τούτω ὅπως τῶν αὐτοῦ ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τύχωμεν τῶν αἰώνιων.” Ἀρχ. Τὸ πιστεῦν εἰς Χριστὸν, κοινὸν πάση τῇ κτίσει καὶ προαιρέσει ἀγαθῇ τὴ καὶ φαύλῃ. Τέλ. καὶ οὕτως ἀμωμοὶ καὶ ἀσπιλοὶ διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμειος καταρτισθέντες, τῆς αἰωνίου βασιλείας τυχεῖν ἄξιοι γενώμεθα· ἐν αὐτῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

3 (φ. 28 β). “Ἐκλογὴ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.”

4. “Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου καὶ ὄντως μεγάλου Μακαρίου [τοῦ Αἰγυπτίου] Ἐκλογὴ ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν λόγων αὐτοῦ.”

5. “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος ὠφελιμώτατος περὶ τοῦ ὅτι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶ χωρισμένος.”

6. Τοῦ αὐτοῦ Διδασκαλίας.

7. Ἐκ τῶν λόγων Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐκλογῆ.

8. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι.

α'. “Τοῦ ἀββᾶ Πέτρου εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.”—β'. “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ὑπομονῆς.”—γ'. “Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς μονάζοντας.”—δ'. Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ.

9. Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ ὁσίου Μάρκου.

10. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

11. Ἀββᾶ Ἡσαίου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

12 (φ. 248 β). “Συμεῶν Μεσοποτάμου Περὶ ἐξόδου ψυχῆς, φρικτόν.”

13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Συλλογὴ ἐκ τῶν ἐρμηνειῶν τοῦ Εὐαγγελίου.”

14. Ἀββᾶ Δωροθέου Διδασκαλίας πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ιη'.

15. Συμεῶν Εὐχαΐτων “Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἐκλειστόν.”

16. Ἀββᾶ Νείλου Ἐπιστολὴ πρὸς τινα μοναχόν.

17. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια διάφορα.

18. “Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια πάνυ ὠραία” γγ'.

19. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας “Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.”

20. “Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ μεγάλου

Περὶ τοῦ ὅτι χρῆ τὸν ἄνθρωπον ποιῆσαι ἀποχρῆν...”

21. “Ἐκλογὴ πάνυ ὠφέλιμος, ἥτοι συλλέγματα καὶ ἐπανθίσματα καὶ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων.”

22. “Ἐτέρα ἐκλογὴ πάνυ ὠφέλιμος ἀπὸ τὸ Ἐνερ-
γητὴν βιβλίον.”

23. “Ἐτέρα ἐκλογὴ ἀπὸ τοῦ Νέου παραδείσου.”

24. “Ἐκλογὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Βαρσανουφίου.”

25. Ἐθνασίου Κίπρου Ἐρωταποκρίσεις.

26. “Ἐτερα κεφάλαια τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου.”
(κολοβ.).

3804. 270.

Χαρτ. 8. XIV.

“Βασιλικῶν νόμων ἐπιτομὴ κατὰ στοιχείον.

Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ ἀνθυπάτου τοῦ Ἀτταλιώτου.”

Προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων κατ’ ἀλφάβητον.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Πρόχειρον διὰ χειρὸς
ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Μελιγαλά, ἐν ἔτει 5ων’ ἰνδ.
δεκάτης, ἡμέρα Τρίτη, τρισκαίδεκάτη τοῦ Ὀκτωβρίου
μηνοῦ (=1341 ;).

3805. 271. Βομβ. 8. XIII—XIV. (φ. 321).

I (φ. I α). “Τετρακόσια κεφάλαια τοῦ ἁγίου
Μαξίμου ἐρμηνευθέντα παρὰ μητροπολίτου Κερκύρων
Νικολάου.”

Προτάσσεται Πρόλογος τοῦ ἐρμηνευτοῦ ἐν 43 στίχοις πολιτι-
κοῖς (καταλογάδην). Ἄρχ.

Ὁ πρόλογος ὡ δέσποτα τῶν σοφῶν κεφαλαίων
ἃ συγγραφῆ τυγχάνουσι Μαξίμου τοῦ μεγάλου.

Ἡ δ’ ἐρμηνεία τοῦ Νικολάου Κερκύρας ἔπεται εἰς ἐν ἑκάστον
τῶν κεφαλαίων τοῦ Μαξίμου, ὧν τὸ κείμενον ἔστιν ὅτε οὐ
γέγραπται πλήρες, ἀλλὰ διακόπτεται, ἐπομένων τῶν λέξεων
καὶ τὰ ἐξῆς. Οὐχ ἐρμηνεύονται δὲ ἅπαντα τὰ κεφάλαια τοῦ
Μαξίμου, ἀλλὰ τὰ πλείστα αὐτῶν κατ’ ἐκλογὴν, τηρουμένης
πάντοτε τάξεως περὶ τὸν αἰζοντα ἀριθμὸν τῶν κεφαλαίων, ὅστις
προβαίνει κατ’ αὐστηρὰν ἀκολουθίαν.

Ἴδε τὰ περὶ τῆς συγγραφῆς ταύτης γεγραμμένα ὑπὸ ΣΠΤΡ.
Π. ΔΑΜΠΡΟΥ (Κερκυραϊκὰ ἀνέκδοτα. Ἐν Ἀθήναις, 1882 σ.
26 κ. ἐ.), παρ’ οὗ ἐξεδόθη καὶ ὁ εἰς τὴν συγγραφὴν ἔμμετρος
πρόλογος τοῦ ἐρμηνευτοῦ.

2 (φ. 211 α). [Ἄββᾶ Κασιανοῦ ;] “Αἱ θεῖαι ἐντολαὶ
τοῦ δεσπότη Χριστοῦ.”

Ἄρχ. Μετανοεῖται ἡ γαγγικὴ γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

3 (φ. 243 β). “Τοῦ αὐτοῦ ἄββᾶ Κασιανοῦ

Ἐκ τῶν περὶ πνευματικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ὑψηλοτάτης δια-
κρίσεως αὐτῶ συνταγόντων.”

4 (φ. 260 β). Ἄββᾶ Νεῖλου Κεφάλαια.

α’ (φ. 260 β). “Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου Περὶ
τῶν ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν.”—β’ (φ. 274 α). “Τοῦ αὐτοῦ
Περὶ τῶν ἀντιζήγων τῶν ἀρετῶν κακιῶν κεφάλαια δεκαπέντε.”
—γ’ (φ. 277 β). “Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ ἀκολουθίαν, κεφ. ξβ’.”—
δ’ (φ. 282 β). “Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ἕτερα λγ’.”—ε’ (φ.
284 α). “Τοῦ αὐτοῦ Νουθεσίαι κατὰ ἀλφάβητον.”—ς’ (φ.
285 β). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐτερα κεφάλαια κς’.”—ζ’ (φ. 286 α).
“Τοῦ αὐτοῦ Ἐτερα κεφάλαια κα’ περὶ λογισμῶν.”—η’ (φ.
304 α). “Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου ἀσκητοῦ
Πρόλογος τῶν περὶ προσευχῆς ἑκατὸν πενηντατριῶν κεφα-
λαίων.”—θ’ (φ. 305 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ προσευχῆς κεφάλαια

ρηγ’.”—ι’ (φ. 321 α). “Τοῦ αὐτοῦ Παραίνεσις ἦτοι διδασκαλία
πρὸς νέον.”

Ὁ κώδιξ ἠριθμήθη κατὰ φύλλα ὑπὸ χειρὸς τοῦ XVIII αἰῶνος,
ὑφ’ ἧς ἐγράφη καὶ ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων ἀτελής.

3806. 272.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεία τῶν Ψαλμῶν.
Τμήμα α’.

Ἐν ἀρχῇ Τμήμα πρῶτον τῆς ἐρμηνείας τῶν τοῦ
θεοῦ Δαβὶδ εὐρεθέντων ἱερῶν ψαλμῶν, οὗς ἠρμήνευσεν
ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Τοῦ-
των γοῦν τῶν ψαλμῶν καὶ τὸν πίνακά σοι γέγραφα
(εὐρηται ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τοῦ κώδικος), ὡ τοῦ Χριστοῦ
ἐραστὰ, τοῦ εἰδέναι σε τὴν αὐτῶν ποσότητα καὶ τὴν
αἰτίαν τοῦ διαμερισμοῦ ἐδήλωσα κάτωθεν... ἐν τῷ
δευτέρῳ γεγραμμένῳ εἰσι τμήματι, τὴν προσηγορίαν
κεκτημένῳ Διατύπωσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολου-
θίας τοῦ Ὁρολογίου. Κατωτέρω δὲ Γέγραπται διὰ
χειρὸς Κυριακοῦ μοναχοῦ, ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ τοῦ Ἄθωνος
ὄρει, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἔτει αχκκ’
Μαρτίου ἰδ’ (=1628).

3807. 273.

Χαρτ. 8. XVII.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἐρμηνεία τῶν Ψαλμῶν.
Τμήμα β’.

Ἴδε τὴν σημείωσιν ἀνωτέρω ὑπ’ ἀρ. 3806 (272).

3808. 274.

Χαρτ. 16. XVI. (φ. 589).

I (φ. I α). “Περὶ οἰκονομίας καὶ τῶν ἁγίων
καὶ σεπτῶν οἰκόνων, τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆς προσκυνήσεως
τῶν ἁγίων λειψάνων, καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ οἰκουμεικῶν
συνόδων, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἣν ὀφείλει
πᾶσα πιστὴ ψυχὴ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν.”

2 (φ. 6 β). “Στίχος ἱκετικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν
Θεοτόκον.”

3 (φ. 6 β). “Στίχος εἰς τὸ Ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνή,
ἔκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία.” (Ἐρμηνεία.)

4 (φ. 7 α). “Στίχοι ἱαμβοὶ ἐπιτύμβιοι,
ἐκφωνηθέντες εἰς τύμβον κυρᾶς Ἀννης σεβαστοκρατορίσεως,
ἐκ προσώπου ξένου καὶ τύμβου.”

Ἄτελής. Ἐν τέλει Λεῖπει τὸ λοιπόν.

5 (φ. 8 α). “Δίαιτα προφυλακτικὴ εἰς ποδάγραν.”

6 (φ. 10 α). “Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ,
φιλοσόφου καὶ ῥήτορος, πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ πατριάρχου
κυροῦ Μιχαὴλ τὸν Θεοφύλακτον, ὅτι φιλοῦντα τὴν μουσικὴν,
τὴν τραγῳδίαν, τὰς δημοδικὰς παροιμίας, ὑπὲρ τὴν τῆς φιλο-
σοφίας τέχνην, καὶ γραφῶν ἐπιμέλειαν.” Ἄρχ. Οὐκ οἶδα
τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις, πρὸς σὲ τὸν λόγον ποιού-
μενος.

7 (φ. 12 α). “Περὶ τῶν τεσσάρων γενικῶν ἀρετῶν.”

8 (φ. 12 β). “Αἱ μεθελικιώσεις τοῦ ἀνθρώπου.”

9 (φ. 13 α). “Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀφείλομεν ὁμολογεῖν οὕτως.”

10 (φ. 21 α). Γρηγορίου Νύσσης “Ἐκ τῶν ἀπόρων
καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοίωσιν.”

11 (φ. 23 β). “Λίβελος τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμῆτου
τῶν Χριστιανῶν πίστεως.”

- 12 (φ. 26 α). “Δόγμα περί τῆς ἁγίας Τριάδος.”
- 13 (φ. 27 α). **Μανουὴλ Κομνηνοῦ** “Ὅρος εἰς τὸ δὲ πατῆρ μου μείζων μου ἐστίν.”
 *Ιδ. 3709 (175), 8.
- 14 (φ. 35 α). “Ὅροι σὺν Θεῷ διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, συλλεγέντες ἀπὸ τε **Κλήμεντος** καὶ ἐτέρων ὁσίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἐτέρου μαθήματος ἐκστηθίζειν, τὸν τῆ βοήθειά τοῦ Θεοῦ προύστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον.”
- 15 (φ. 45 α). **Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας**
 “Λόγος περί τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.”
- 16 (φ. 48 α). “Περὶ ἀγενήτου καὶ γενητοῦ.”
- 17 (φ. 51 α). “Ἐκθεσις σύντομος μετὰ τῆς ὀρθῆς συνηγορίας, τῆς ἀληθοῦς τῶν πατέρων ὁμολογίας.”
- 18 (φ. 55 α). “Τίς ἢ ἐν τῷ παραδείσῳ ζωὴ καὶ τί τὸ ἀπηγορευμένον ἐκεῖνο ξύλον.”
- 19 (φ. 59 α). “Διάλογος ἤτοι συζήτησις **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** καὶ **Γρηγορίου** τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Περὶ Θεοῦ καὶ ἐτέρων διαφορῶν κεφαλαίων.”
- 20 (φ. 64 α). “Περὶ τοῦ Οὐδέϊς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατα **Ματθαίου** εὐαγγελίου, τοῦ ἐκ τοῦ λόγου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.”
- 21 (φ. 65 α). “Περὶ τῆς στρεφομένης ῥομφαίας.”
- 22 (φ. 65 α). “Περὶ τοῦ παραδείσου.”
- 23 (φ. 65 β). “Περὶ λόγου Θεοῦ καὶ λόγου ἡμετέρου. **Σεβηριανοῦ.**”
- 24 (φ. 67 α). “Ὅροι διάφοροι περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος.”
- 25 (φ. 68 α). “Σχετικὴ ἔνωσις.”
- 26 (φ. 68 β). “Σχετικὴ διαφορά.”
- 27 (φ. 68 β). “Ἐνυποστάτου.”
- 28 (φ. 69 α). “Πῶς ἡδονὴ γίνεται.”
- 29 (φ. 69 α). “Θεωρία φυσικὴ, περὶ τοῦ ἀρχὴν ἔχειν τὸν κόσμον καὶ γέννησιν καὶ πᾶν ἄλλο μετὰ Θεοῦ.”
- 30 (φ. 70 α). “Ἐκ τοῦ εἰς Ἡρώνα τὸν φιλόσοφον λόγου, εἰς τὰ συμβάμματα καὶ παρασυμβάμματα.”
- 31 (φ. 70 α). “Ἐκ τοῦ εἰς τὸν μέγαν **Βασιλείου** ἐπιταφίου λόγου, εἰς τὸ Ἐπ’ οὐδενὸς οὐν τῶν ἀπάντων οὐκ ἔστιν ἐφ’ ὅτω οὐχὶ τῶν ἀπάντων.”
- 32 (φ. 71 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Ἰησοῦς αὐτὸς ἢ καθαρὰ τελειότης...”
- 33 (φ. 72 α). Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου δύο ἕτερα ἀποσπάσματα.
- 34 (φ. 73 α). “Διάλογος ὃν ἐποίησεν ὁ ἀγιώτατος καὶ σοφώτατος πατριάρχης κύριος **Μιχαὴλ ὁ Ἀρχιἁγίου** πρὸς τὸν πορφυρογέννητον βασιλέα κύριον **Μανουὴλ** τὸν Κομνηνὸν περὶ τῆς τῶν Λατίνων ὑποθέσεως...”
- 35 (φ. 87 β). “Ἐπιστολὴ πατριάρχου.” [**Θεοδώρου Κωνσταντινουπόλεως.**]
- 36 (φ. 93 α). “Πῶς εὐσεβῶς πρὸς δῆλωσιν τῆς διαφορᾶς ὁ ἀριθμὸς παραλαμβάνεται.”

Η.

- 37 (φ. 95 β). “Πῶς χρὴ νοεῖν τὴν κειμένην ῥῆσιν εἰς τὴν πρὸς Σούκευσον ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου **Κυρίλλου** καὶ ὅπου μάχεται ἢ ἐν δύο φωνῇ τοῖς λέγουσι μίαν τοῦ λόγου φύσιν σεσαρκωμένην εἰ μὴ κατὰ τὸ Νεστορίῳ δοκοῦν ἀσεβῶς λαμβανομένη.”
- 38 (φ. 98 α). “Ὅτι πραγμάτων ἦγον οὐσιῶν ἐπὶ Χριστοῦ διαφορά ἀλλ’ οὐ ποιότητων καὶ ὅτι πᾶσα διαφορά ἐξ ἀνάγκης ἐαυτὴν συνεισάγει τὴν ὧν εἶναι λέγεται πάντων ποσότητα· ἢ δὲ ποσότης τὸν ἐαυτῆς σημαντικὸν ἀριθμὸν, κἂν τε συνεχῆς ἔστιν ἢ ποσότης, κἂν διηρημένη.”
- 39 (φ. 100 β). “Ὅτι ἀσεβῆς ἔστι τὸ λέγειν μίαν σύνθετον φύσιν τὸν Χριστὸν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενον.”
- 40 (φ. 101 β). “Περὶ ὑποστάσεως συνθέτου.”
- 41 (φ. 103 α). “Ὅτι τὰ μὲν καθ’ ὑπόστασιν κοινὰ τῶν μερῶν τὸ ἢ ἦγον τὸν Χριστὸν (sic) ἀφόριζε τῶν ἄκρων· τὰ δὲ καθ’ οὐσίαν πρὸς τὰ ἄκρα κοινὰ τῶν μερῶν, ὡς ὅλον συνῆπτεν τοῖς ἄκροις οὐσιωδῶς τὸν Χριστὸν.”
- 42 (φ. 106 α). “Ὅτι Θεὸς ὑπάρχων τέλειος ὁ Χριστὸς καὶ ἄνθρωπος τέλειος ὁ αὐτός...”
- 43 (φ. 107 α). “Περὶ διαφορᾶς διάληψις σύντομος, δι’ ἧς δεικνύται τὸ καθ’ οὐσίαν ποσὸν τῶν ἠνωμένων σωζόμενον.”
- 44 (φ. 107 β). “Κατασκευὴ πλατυτέρα καὶ φυσικωτέρα περὶ διαφορᾶς καὶ ποσότητος καὶ τοῦ δηλοῦντος αὐτὰς ἀριθμοῦ.”
- 45 (φ. 113 α). “Ὅτι ὁ μὴ ταῦτὸν φύσιν λέγων καὶ ὑπόστασιν εὐσεβῶς ἐπὶ Χριστοῦ λέγει τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν διαφορὰν, τὴν μὲν καθ’ ὑπόστασιν εἶναι πιστεύων, τὴν δὲ κατὰ φύσιν.”
- 46 (φ. 114 α). “Ὅτι **Σενηρος** ταῦτὸν εἶναι λέγων φύσιν καὶ ὑπόστασιν, σύγχυσις ποιεῖ τὴν ἔνωσιν...”
- 47 (φ. 116 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ διαφορῶν ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καὶ **Γρηγορίου** πρὸς **Θωμᾶν** τὸν ἠγιασμένον.” [**Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.**]
- 48 (φ. 118 α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀποσπάσματα** ἐκ διαφορῶν λόγων.
- 49 (φ. 214 α). Ἐκλογὴ ἀποσπασμάτων πατέρων, ἰδίως **Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ**.
 Ἐν τούτοις καὶ τὰ ἐν 3808 (274), 10 α’ καὶ β’.
- 50 (φ. 286 α). **Μάρκου Ἐφέσου** “Ἐπιστολὴ... πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον.”
 Ἄρχ. Δῶρὸν τί τοῦτο μικρὸν, ὧ μέγιστε βασιλεῦ, ἐκ τῆς ἐμῆς γεωργίας προσφέρω, καθάπερ ἀπαρχὴν τῶν ἐμῶν πόνων.
 *Ιδ. καὶ 3809 (275), 26.
- 51 (φ. 294 α). “Ἐπιστολὴ **Μαξίμου τοῦ ἀγιωτάτου** καὶ ὁμολογητοῦ, σταλεῖσα πρὸς δυτικούς.”
 Ἄρχ. Νόμψ θείω κατὰ Θεὸν εὐθηνούμενος.
 *Ιδ. καὶ 3809 (275), 81.
- 52 (φ. 297 β). Περὶ τῶν συνθέτων τῆς λέξεως πεσεῖν.
- 53 (φ. 298 α). **Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Ἀποσπάσματα**.
- 54 (φ. 307 α). Περὶ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως

50

Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Σεβηριανοῦ Γαβάλων, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

55 (φ. 311 β). “Ὅτι οὐ μόνον οἱ σπουδάζοντες εἰς ἐπισκοπεῖν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνάγκη ὑπομένοντες, ἐν οἷς ἀμαρτάνουσι κολάζονται. Τοῦ Χρυσοστόμου.”

56 (φ. 314 β). “Ὅτι οἱ χειροτονοῦντες τοὺς ἀναξίους τῆς αὐτῆς εἰσὶν ὑπεύθυνοι τιμωρίας, κὰν ἀγνοοῦσι τοὺς χειροτονουμένους.”

57 (φ. 317 α). [Ἐμμανουὴλ Μαργουνίου Εἰς Δανιὴλ καὶ τὸν Φουρλάνον] Στίχοι ἡρωικοί.

Ἄρχ.

Ἡ πάρος ἀγλαίτησι κεκασμένη δόβλια Ἑλλάς.

Ἐύρηται ἐκδεδομένοι ἐν τῷ βιβλίῳ In libros Aristotelis de partibus animalium Danielis Furlani Cretensis Commentarius primus. Venetiis 1574 καὶ παρὰ LEGRAND Bibliographie Hellénique. Paris, 1885. Τόμ. Β' σ. 21 κ. ε.

58 (φ. 317 β). “Πῶς ποτὲ φησὶν ὁ Ἀπόστολος, Μὴ γίνεσθαι ἄφρονες, ποτὲ δὲ Μὴ φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.”

59 (φ. 318 α). “Περὶ προνοίας.”

60 (φ. 333 α). Γρηγορίου Νύσσης “Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως.”

61 (φ. 346 β). [Φιλίππου μοναχοῦ] “Ἐκ τῆς Διόπτρας δια λεγομένη μετὰ σώματος ἢ ψυχῆ.”

62 (φ. 347 β). “Κυριλλου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου.”

63 (φ. 348 α). “Εἰς τὴν πρὸς Γάϊον τὸν θεραπειτὴν

ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου...”

64 (φ. 356 β). “Τοῦ αὐτοῦ (;) Περὶ τοῦ Πάτερ εἰ δυνατόν, παρ' ἐλλέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον.”

65 (φ. 358 β). “Θεωρία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.”

66 (φ. 360 α). “Θεωρία τοῦ τε φυσικοῦ καὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου, καὶ τῆς αὐτῶν κατ' ἐπαλλαγὴν εἰς ἀλλήλους συνδρομὴν.”

Ἔπονται α' (φ. 363 α). “Περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας σύντομος ἐξήγησις.”—β' (φ. 366 β). “Θεωρία περὶ τοῦ πῶς τοὺς προ νόμου καὶ μετὰ νόμον ἁγίους, τίς μιμήσασθαι δύναται· καὶ τίς ἢ τοῦ φυσικοῦ νόμου καὶ τοῦ γραπτοῦ κατὰ τὴν εἰς ἀλλήλους μεταχώρησιν ταυτότητα.”—γ' (φ. 367 β). “Ὅτι καὶ οἱ κατὰ νόμον ἅγιοι πνευματικῶς τὸν νόμον ἐκδεχόμενοι, τὴν δι' αὐτοῦ προμνησμένην χάριν προέβλεπον.”—δ' (φ. 368 α). “Ὅτι καὶ ὑπὲρ τὸν γραπτὸν καὶ ὑπὲρ τὸν φυσικὸν νόμον γίνεται ὁ τῷ Χριστῷ γνησίως διὰ τῶν ἀρετῶν κατὰ διάθεσιν ἀκολουθῶν.”—ε' (φ. 368 β). “Θεωρία τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὑπὲρ τὸν φυσικὸν καὶ τὸν γραπτὸν νόμον γίνεται ὁ διὰ πάντων τῷ Θεῷ γενόμενος εὐπειθής.”

67 (φ. 369 β). “Θεωρία, εἰς τὸ περὶ τοῦ ἐμπεισόντας εἰς ληστὰς ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου.”

68 (φ. 370 β). “Ἄλλη συνεκτικὴ θεωρία εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.”

69 (φ. 372 β). “Θεωρία τῆς πρὸς τὸν Κύριον κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν διαλέξεως Μωϋσέως καὶ Ἡλιοῦ.”

70 (φ. 373 α). “Σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας.”

Ἄρχ. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς λόγους.

71 (φ. 375 β). “Θεωρία εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

72 (φ. 378 β). “Ἐξήγησις εἰς τὸν Κύριον περὶ τῶν λεγομένων εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

73 (φ. 379 β). “Θεωρία ἄλλη εἰς τὸν Μελχισεδέκ.”

74 (φ. 380 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ Ἐπεὶ τί κωλύει καμὲ τὴν αὐτὴν πρότασιν πονησάμενον, τὴν ὅτι ὁ πατὴρ μείζων τῆ φύσει· ἔπειτα προσλαμβάνοντα τὸ φύσει δέ, οὐ πάντως μείζων, ὅτε πατὴρ, συναγαγεῖν τὸ μείζων, ἢ ὁ πατὴρ, οὐ πάντως πατὴρ.”

75 (φ. 380 β). “Πρότασις Ἀρειανῶν, ἡγουν Εὐνομιανῶν.”

76 (φ. 381 α). “Ἐπίλυσις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου.”

77 (φ. 381 α). “Ἐκ τοῦ μεγάλου [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου] εἰς τὸ Ἔχεις τὰς τοῦ υἱοῦ προσηγορίας, βιάδιζε δι' αὐτῶν ὅσαι ὑψηλαὶ θεϊκῶς καὶ ὅσαι σωματικαὶ συμπαθῶς...”

78 (φ. 382 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Καινοτομοῦνται φύσεις ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται.”

79 (φ. 388 α). “Ἄλλη εἰς τὸ αὐτὸ θεωρία.”

80 (φ. 389 α). “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Παιδίων ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός...”

81 (φ. 391 β). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἄλλης ἐξ ἄλλου φαντασίας συλλεγομένης, εἰς ἕν τι τῆς ἀληθείας Ἰνδαλμα.”

82 (φ. 392 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ Ὁ λόγος παχύνεται.”

83 (φ. 393 α). “Περὶ διαφορᾶς καὶ πῶς εὐσεβῶς δεῖ, δύο φύσεις ὁμολογεῖν ἐπὶ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν.”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 32.

84 (φ. 394 α). “Ἐτέρως μετὰ τὴν ἔνωσιν.”

85 (φ. 396 α). “Πῶς τε καὶ ποῖω τρόπῳ πάλιν καὶ τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτὴν νοουμένης εἰκὼν τε καὶ τύπος ἐστὶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία.”

86 (φ. 402 α). “Πῶς καὶ ποῖω τρόπῳ ἄνθρωπος λέγεται καὶ Ἁγία Γραφή.”

87 (φ. 403 α). “Ἐρώτησις, περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες...”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 28.

88 (φ. 412 β). “Ἐρώτησις· ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ προεγνωσμένου μὲν προ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέν δὲ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ἡμᾶς. Ἀπόκρισις ὑπὸ τίνος προεγνωσμένου.”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 29.

89 (φ. 417 α). “Ἐκ τοῦ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ Ὁ λόγος παχύνεται.”

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 82.

90 (φ. 418 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ Οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτόν...”

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 81.

91 (φ. 419 β). “Συνεσίῳ φιλοσόφου Κηρηναίου.”

92 (φ. 419 β). “Ἀλληγορία εἰς τὸ Γυνή λαβοῦσα σάτα τρία ἔκρυσεν ἄλλευρον.”

93 (φ. 420 α). “Περὶ τῆς θεανδρικής ἐνεργείας Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.”

94 (φ. 421 β). “Περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀδιαβλήτων παθῶν. Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].

95 (φ. 423 α). “Περὶ ἀγνοίας καὶ δειλίας. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.”

96 (φ. 424 β). “Περὶ προκοπῆς.”

97 (φ. 425 β). “Περὶ δειλίας. Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].

98 (φ. 428 α). “Νικολάου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης πρὸς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς, οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται.”

99 (φ. 468 α). Ψαλμοὶ 47, ριά—ριέ’.

Μετὰ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῶν.

100 (φ. 479 α). “Ἐπιστολὴ Φωτίου πατριάρχου πρὸς Ζαχαρίαν Ἀναγίνων ἐπίσκοπον.”

Ἄρχ. Τῶν παλαιῶν τινὰ φασί, Θεοδέκτης οἶμαι τῷ ἀνδρὶ τὸ ὄνομα.

Ἰδ. καὶ 3697 (163), 37.

101 (φ. 480 α). Ἀνδρόν Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

102 (φ. 498 α). “Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν μεγαλομάρτυρα Συνεσίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπίγραμμα.”

Ἄρχ. Εὗγε χορείης οὐρανίων ἐρικυδέος ἀγνῶν ἀκρεμόνων ἱερὸς δείχνητο μαρτύριον.

103 (φ. 498 α). Τοῦ αὐτοῦ “Ἐτερον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν.”

Ἄρχ. Χρύσιος ἀψάστωιο θεηγορίας ἀρετῶν δῆθ’ ὁ Δαμάσκιος εὐ κλειῖθρα φαεινότερον.

104 (φ. 498 α). Αἰνίγματα δύο.

105 (φ. 498 β). [Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου] “Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.”

106 (φ. 499 β). “Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.”

107 (φ. 500 α). “Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τοὺς βίους καὶ τὰ θαύματα τῶν ἁγίων Μεθοδίου, Κυρίλλου καὶ Κλήμεντος· συγγραφεῖς ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου. Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κλήμεντος τοῦ θαυματουργοῦ κειμένου ἐν τῇ Ἀχρίδι· πᾶν ὡραιωτάτου καὶ χρησιμωτάτου.”

108 (φ. 507 α). [Γρηγορίου] “τοῦ Θεολόγου Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον βίον.”

109 (φ. 508 α). “Ἐπιστολὴ Ταρασίου τοῦ ἀγιωτάτου

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν.”

110 (φ. 512 β). “Πρὸς μοναχοὺς τύπον ἐκ τόπου ἀμείβοντας καὶ προσπελαζομένους.”

111 (φ. 513 α). “Πρὸς μοναχὸν καλλωπιζόμενον.”

112 (φ. 514 α). “Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ συλλίτῃ κερῷ Ἰωάννῃ τῷ Σιναίτῃ, εἰ χρὴ καταβαίνειν τοῖς πταίονσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα.”

Ἄρχ. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων...ιστόρηται.

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 43.

113 (φ. 519 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου Γρηγορίου εἰς τὸ “Ἔως ἂν καὶ παρ’ ἐαυτῆς ἡ ὕλη φέρῃ τὸ ἄτακτον, ὥσπερ ἐν ῥεύματι.”

Ἐν τῇ ψα ἄνω· καὶ ἐτοῦτο εἶναι ἀπὸ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ [Γρηγορίου] τοῦ Θεολόγου.

114 (φ. 521 α). “Τοῦ αὐτοῦ Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον λόγου· εἰς τὸ Οὐ γὰρ ἔχει τι ὑψηλότερον, ἢ ὅλος ἔξει.”

115 (φ. 521 α). “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ Ὡτι μὲν οὖν ἐξεγένετο...”

116 (φ. 524 α). “Πῶς ἐστὶ νέφος καὶ προκάλυμμα ἢ σάρξ.”

117 (φ. 524 β). “Πῶς ἡδονὴ γίνεται.”

118 (φ. 525 α). “Πῶς καὶ πόσαι κινήσεις εἰς ψυχῆς. Μαξίμου.”

119 (φ. 527 β). “Θεωρία τῆς διὰ θαλάσσης διαβαθείσης δυνάμεως διὰ Μωσέως.”

120 (φ. 528 α). “Θεωρία τῆς εἰς τὸ ὄρος ἀναβάσεως τοῦ Μωϋσέως.”

121 (φ. 529 α). “Περὶ μετανοίας. Τοῦ Χρυσοστόμου” [καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου].

122 (φ. 530 α). “Περὶ τῶν ὑπερτιθεμένων τοῦ αὐτοῦ.”

123 (φ. 531). “Διατὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ θυσίας καὶ λατρείας προσφέρειν ἐκώλυσεν.”

124 (φ. 531 α). “Ἐρμηνείας πῶς νοητέον τὸ Γνωθὶ τῷ ἀντιδίκῳ σου, ἕως εἰ ἐν τῇ ὁδῷ μετ’ αὐτοῦ.”

125 (φ. 531 β). “Περὶ τοῦ γινῶναι, ποία ἡμέρα ἐστὶν ἡ ἐνεστῶσα.”

126 (φ. 532 α). “Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ κύκλου τῶν φλβ’ ἐτῶν.”

127 (φ. 533 β). “Περὶ τοῦ γινῶναι πόθεν ἐστὶ τὸ βίσεξτον.”

128 (φ. 534 α). “Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα.”

129 (φ. 538 α). “Περὶ τοῦ βισεξέτου, Ἀνατολίου ἐπισκόπου Λαοδικέως.”

130 (φ. 539 α). “Περὶ τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζειν μέλλοντος τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ δακρύων καὶ κατανύξεως.”

131 (φ. 540 α). “Ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἁγίου Παύλου, ὅτι μείζων πάντων τῶν ἁγίων ἐστὶ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.”

132 (φ. 545 α). “Βριαινίου (= Βρυεννίου) ἀνδρὸς ἁγίου Ἀπόδειξις πρὸς τοὺς ἀπορομένους, τίς ἡ αἰτία τῶν καθ’ ἡμᾶς λυπηρῶν.”

133 (φ. 549 α). “Θεοδώρου μοναχοῦ τοῦ καὶ Πτωχοπροδρόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομήν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.”

134 (φ. 559 β). [Θεοδώρου] “τοῦ Πτωχοπροδρόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχοι.” Ἀρχ.

Μάρτιος. Ἐγὼ στρατηγὸς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.

ξίφη τὲ θήγω καὶ καινουργῶ πρὸς μάχας.

135 (φ. 560 α). Γνωμικὰ ἀνεπίγραφα ἐν στίχοις λαμβηκοῖς.

Ἀρχ.

Φιλανθρωπίαν κτῆσαι καὶ πρὸς πάντας ἀγάπην·
μηδένα μάτην φιλεχθρόνως ἐκ φθόνου·
φίλου γὰρ πιστοῦ οὐ σταθμίζεται γνώμη
ἂν καὶ τύχη μάλιστα γεγυμνασμένη.

Τέλ.

εἰ μὲν ἦν μαθεῖν, ἄ[τε] δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ
παθεῖν· καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ παθεῖν δεῖ
ἂ δεῖ μαθεῖν· τί δὴ μαθεῖν· παθεῖν γὰρ χρῆ.

136 (φ. 561 α). “Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου.”

Ἀρχ. Οἱ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν, οἳ τε τὸ σχῆμα φοροῦντες τῶν μοναχῶν.

137 (φ. 564 β). “Πέτρου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Αἰ ἀρεταὶ τῶν ἀγαθῶν πράξεων.”

138 (φ. 566 β). “Τὰ πάθη εἰς τὰ ταῦτα.”

139 (φ. 569 α). “Τῷ τιμιωτάτῳ κῦρ Μελετίῳ

τῷ Κριτοπούλῳ, εἰ χοῦ προσ᾿έχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἐπάναγκες ἡμῖν τὸ ἐν Τετραδοπαρασκευαῖς νηστεῖν· τοῦ Κυρίου λέγοντος, ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα.”

Ἰδ. καὶ 3809 (275), 16.

140 (φ. 573 α). “Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται σώματα.”

Ἰδ. καὶ κατωτέρω 3809 (275), 5.

141 (φ. 575 α). “Κεφάλαιον κανονικόν,

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, πῶς δεῖ συνάγειν τὰ ἐπιτίμια τῶν ἁμαρτανόντων.”

142 (φ. 576 β). “Προθεωρία καὶ εἰσῆγησις περὶ κριτῶν.”

143 (φ. 581 α). Τροπάριον σεσημασμένον σημειοῖς μουσικοῖς (ἀκέφ. κολοβ.).

144 (φ. 582 α). “Χρυσόβουλλον

τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀοιδίμου ἐν βασιλεῦσι κῦρ Ἀνδρονίκου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Παλαιολόγου:—Τυπικὸν χάριν βραβευθὲν τοῖς κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος εὐρισκομένοις ἐν τοῖς μοναστηρίοις· καὶ ὅπως χρῆ ἀπέχεσθαι τῶν ὀρίων τῆς τοῦ Πρωτάτου ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς τὰ πρεσβεία ἐχούσης, πασῶν τῶν κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος θείων μονῶν.”

Ἀρχ. Πάση μὲν νοητῇ κτίσει καὶ αἰσθητῇ, ὃ ταύτην κατ’ ἀρχὰς οὐσιώσας ἀρρήτῳ λόγῳ. Τέλ. μετ’ αὐτὸν δὲ καὶ τοῖς καθεξῆς γεννησομένοις πρῶτοις· κατὰ μῆνα Νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ἐνδεκάτης ἐπινεμῆσεως...

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων, γεγραμμένος χειρὶ νεωτέρα. Ἐν τέλει δ’ αὐτοῦ ,αχμζ’ (=1647).

3809. 275. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 569).

1 (φ. 1 α). Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.

2 (φ. 3 α). “Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου.”

3 (φ. 9 α). “Περὶ τοῦ ὁποῖα τὴν φύσιν

τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγερθῆσονται σώματα καὶ εἰ βρῶσιν αἰσθητὴν ἐσθίειν ἐκέισε μέλλουσιν, ὡς τινες ἐπιφέρουσιν Ἀναστασίου.”

Ἀρχ. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς, ὁ σάρκα φορέσας δι’ ἄφατον ἔλεος.

4 (φ. 21 α). “Ἐρώτησις· Ἄρα γὰρ ὡς ἔτυχεν

οἱ Σαδδουκαῖοι τὸν ἀριθμὸν τῶν ζ’ ἀδελφῶν εἶπαν ἐπὶ τῆς μᾶς γυναικὸς ἣ ἔχει τινὰ λόγον βαθύτερον· εἰ δὲ ἔχει τινες ἐκείνοι καὶ τίς αὐτῆ.”

Ἀρχ. Φασὶ τινὲς μὲν ἀλληγορεῖσθαι τῶν ἐν τῇ γραφῇ ψεκτῶν προσώπων τοὺς λόγους.

5 (φ. 23 α). “Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται

εἰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται σώματα. Τοῦ αὐτοῦ.”

Ἀρχ. Ἐφ’ οἷς ἠπόρηκας, ὀσιώτατε ἄνερ.

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 140.

6 (φ. 29 α). “Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.”

7 (φ. 33 α). “Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.”

8 (φ. 37 α). Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ

“Ὁμιλία ρηθεῖσα πρὸς Γεώργιον ἐπαρχον πλεῦσαντα εἰς Κωνσταντινούπολιν.”

9 (φ. 55 β). “Ὅτι ὁ πόθος καὶ ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη

ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀγάπην καὶ πάντα πόθον ἀνθρώπινον.”

Ἐν στίχοις. Ἀρχ.

Ἀμήχανον τὸ κάλλος σου, ἀσύγκριτον τὸ εἶδος,

Ἡ ὠραιότης ἀφατος ὑπὲρ λόγον ἢ δόξα.

Τέλ. Ταῦτα γὰρ αὐτῷ αἰσχυρῆ δυντως πέλει

ἕβρις, ἐξουδένωσις καὶ ἀτιμία·

δόξα γὰρ αὐτῷ καὶ τρυφῇ τὲ καὶ πλοῦτος

Θεὸς ἢ τριάς καὶ τὰ Θεοῦ καὶ θεία.

Ἡ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος νῦν τε καὶ αἰεὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

10 (φ. 58 α). [Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ] Κεφάλαια διάφορα.

α’ (φ. 58 α). “Ἐρώτησις Τί ἐστὶ θέλω ὑμᾶς εἰδέναι...”

Ἰδ. καὶ 3808 (274), 49.—β’ (φ. 64 β). “Τίς ἡ διαφορά τοῦ ἐσόπτρου πρὸς τὸ αἶνιγμα.” Ἰδ. καὶ 3808 (274), 49.—γ’ (φ. 66 α). “Ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὐτε διαιρεῖ, οὐτε διαιρεῖται, οὐτε διαίρεσιν εἰσάγει.”—δ’ (φ. 68 α). “Πῶς εὐσεβῶς πρὸς δῆλωσιν τῆς διαφορᾶς ὁ ἀριθμὸς παραλαμβάνεται.”—ε’ (φ. 76 α). “Περὶ ὑποστάσεως συνθέτου.”—ς’ (φ. 78 α). “Ἐπίλυσις σύντομος τῆς Σευήρου ἀπορίας κατὰ τῶν δύο φύσεων.”—ζ’ (φ. 82 β).

“Ἐκθεσις σύντομος τῆς ἐκδοχῆς τῶν ὀρθῶν ἐπὶ Χριστοῦ κατὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ὁμολογουμένων τῆς πίστεως φωνῶν.”

—η’ (φ. 91 α). “Ὅτι βλάσφημον τὸ λέγειν τὸν Χριστὸν μίαν ἀπλῶς φύσιν.”—θ’ (φ. 96 α). “Ὅτι ὁ λέγων Θεὸν καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν μετὰ τὴν ἔνωσιν συνομολογεῖ τοῖς δυνάμασι τὰς φύσεις ἐξ ἀνάγκης...”—ι’ (φ. 114 β). “Ὅτι Θεὸς ὑπάρχων τέλειος ὁ Χριστὸς καὶ ἄνθρωπος τέλειος ὁ αὐτός.”—ια’ (φ. 121 α).

“Ὅτι Σευήρος ταῦτὸν εἶναι λέγων φύσιν καὶ ὑπόστασιν σύγχυσιν ποιεῖ τὴν ἔνωσιν.”

11 (φ. 123 β). “Τοῦ αὐτοῦ Περὶ διαφορῶν ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου πρὸς Θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον.”

12 (φ. 125 β). “Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου Μάξιμος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.”

Ἀρχ. Ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχῶν δικαίως.

13 (φ. 127 β). "Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· εἰ γὰρ εἰς τὸ μὴ ὄν οὐδαμοῦ· τὸ μῆδαμοῦ τυχόν, οὐδὲ ὄν."

14 (φ. 129 α). "Τῷ Ἰσμενιώτῃ κυρῷ Μαξίμῳ περὶ χρήσεων τινῶν ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται, καὶ ὅτι οὐ ταῦτόν ἀποστολὴ καὶ ἐκπόρευσις."

15 (φ. 134 β). Περὶ σημείων ἡλίου καὶ σελήνης.

16 (φ. 147 α). "Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κῦρ Μελετίῳ τῷ Κριτοπούλῳ..."

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 139.

17 (φ. 155 α). "Ἐρμηνεία εἰς τὸν ψαλμὸν

'Ὁ Θεὸς τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης."

18 (φ. 160 β). "Ἐρμηνεία εἰς τὸν ψαλμὸν

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου."

19 (φ. 163 α). "Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ συλλεγέντα

διάφορα κεφάλαια πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων."

20 (φ. 171 α). "Μαξίμου τοῦ φιλοσόφου

καὶ μάρτυρος Πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην δτι ἀσώματός ἐστιν ἡ ψυχή."

21 (φ. 175 α). "Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς ἡγουμένην

περὶ ἀσκητίας ἐξελευσῆς τῆς μονῆς καὶ μετανοήσεως."

22 (φ. 178 α). "Ἐρμηνεία τοῦ πρώτου ψαλμοῦ,

'Ἀλληλουῖα, αἰνεσις Θεοῦ, ἔλευσις Θεοῦ, δόξα Θεοῦ."

*Ἀρχ. Ἡ ἐν τοῖς ψαλμοῖς μακαριότης ὡς κρηπίς τῶν καλῶν ἀναγκαίως προτέθηται.

23 (φ. 184 β). Γρηγορίου Νύσσης Περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ψυχῶν.

24 (φ. 185 β). Εὐχή.

25 (φ. 186 α). "Ἐρμηνεία εἰς τὸν 4β' ψαλμὸν."

*Ἀρχ. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις ὁ ψαλμὸς οὗτος.

26 (φ. 190 α). Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον.

*Ἀρχ. Δῶρόν τι τοῦτο μικρόν, ὃ μέγιστε βασιλεῦ.

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 50.

27 (φ. 195 β). "Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἐδεσηνοῦ Νουθεσία πρὸς τοὺς ἐν ἡσυχίᾳ καθεζομένους."

*Ἀρχ. Καθεζόμενος ἐν τῷ κελλίῳ σου μὴ ἄλογον ποιήσεις σου τὸ ἔργον.

28 (φ. 198 α). "Ἐρώτησις περὶ ἧς σωτηρίας

ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφήται."

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 87.

29 (φ. 206 α). "Ἐρώτησις ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου..."

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 88.

30 (φ. 210 α). "Ἐρώτησις ὅτι καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ."

31 (φ. 220 α). "Ὁρθῆς ὁμολογίας ἔκθεσις."

32 (φ. 222 β). "Περὶ διαφορᾶς καὶ πῶς εὐσεβῶς

δεῖ δύο φύσεις ὁμολογεῖν ἐπὶ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν."

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 83.

33 (φ. 224 α). "Κατὰ Λατίνων."

*Ἀρχ. Εἰπέ μοι, ὃ ἑταῖρε, πῶς τοῖς Λατίνοις συγκακῶν ὠνήσω.

34 (φ. 225 α). "Ὅτι ὁ ἐν ἀγνωσίᾳ Θεοῦ ἔτι ζῶν

νεκρὸς ἐστὶ μέσον τῶν ζώντων ἐν γνώσει καὶ ὅτι τοῖς ἀναξίως τῶν θείων μυστηρίων μεταλαμβάνουσιν ἀληπτον τὸ θεῖον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ γίνονται."

*Ἀρχ.

Νῦν ἐν τοῖς ζώσιν ὡς νεκρὸς, ὃ δέσποτα, ὑπάρχω καὶ ἐν νεκροῖς ὡς ζῶν εἰμι, ἄθλιος ὑπὲρ πάντας.

Τέλ.

Ὁὐ μὴ στερήσης με, Χριστέ, τὸν ταπεινὸν καὶ ξένον

τὸν τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σὲ πάσας ἀναθέμενον.

35 (φ. 227 β). "Ὅτι πᾶσα φύσις τῷ οἰκείῳ λόγῳ διὰ παντὸς ἔχει τὸ τέλειον."

36 (φ. 229 α). "Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου Περὶ ἀρχῆς βίου."

37 (φ. 237 α). "Λόγοι διὰ στίχων ψυχοφελεῖς πάνυ ὠραῖοι."

*Ἀρχ.

Μοναχὸς ὅστις βούλεται τυχεῖν τῆς ἀνω κληρονομίας.

38 (φ. 239 α). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων.

39 (φ. 266 β). "Κατὰ πόσους τρόπους λέγεται τὸ κατ' εἰκόνα."

40 (φ. 279 α). Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.

41 (φ. 286 α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εὐχή εἰς τὸν Χριστόν.

42 (φ. 287 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.

43 (φ. 290 β). "Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ Ἰωάννῃ τῷ Σιναίτῃ."

*Ἰδ. καὶ 3808 (274), 112.

44 (φ. 296 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ μελλούσης κρίσεως.

45 (φ. 304 α). "Γρηγορίου τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος παραινετικὸς εἰς τὸ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν συνθηκῶν, ὧν πρὸς Θεὸν συνεθέμεθα."

*Ἰδ. καὶ κατωτέρω, 50.

46 (φ. 312 α). "Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης καὶ ὁμονοίας."

47 (φ. 320 α). Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

48 (φ. 340 α). Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

"Ὁμιλία εἰς τὸ Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπῆρον αὐτοῦ..."

49 (φ. 357 α). Τοῦ αὐτοῦ "Ὁμιλία εἰς τὸ Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος..."

50 (φ. 372 α). "Συμῶν τοῦ ἐν ἀγίοις ὡς ἀληθῶς καὶ νέου Θεολόγου [Λόγος] τοῦ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν συνθηκῶν, ὧν πρὸς Θεὸν συνεθέμεθα."

*Ἀρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀναμνησθέντες τῶν τοῦ Θεοῦ προσταγμάτων.

*Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω, 45.

- 51 (φ. 379 α). “Περὶ τῆς θείας γνώσεως.”
- 52 (φ. 380 α). **Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ**
α’ (φ. 380 α). “Ὁμιλία ῥηθείσα εἰς τὴν ἀθρόαν τοῦ θανάτου πληγὴν.” Ἀρχ. Ἰωάννης ὁ ἠγαπημένος τῷ Χριστῷ θεολόγος φησὶν.—β’ (φ. 392 α). Λόγος “πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναχοῖς Ξένην.” Ἀρχ. Τοῖς μοναδικῶς ζῆν προθυμουμένοις ὡς ἀληθῶς ἀηδής ἐστίν.
- 53 (φ. 394 β). “Ὅτι ἔστι καὶ ψυχῆς θάνατος τῆς ἀθανάτου φύσει.”
- 54 (φ. 396 α). “Τίς ἢ ὄντως τῆς ψυχῆς ζωή.”
- 55 (φ. 398 β). “Περὶ φιλανθρωπίας θείας.”
- 56 (φ. 400 α). **Γρηγορίου Νύσσης** Περὶ τοῦ **Σταυροῦ** καὶ τοῦ σωτηρίου πάθους.
- 57 (φ. 404 α). Λόγος ἀνεπίγραφος.
Ἀρχ. Πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος τί ἐστίν, τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον ἀγίῳ πνεύματι ἐνοειδέι αἰτία.
- 58 (φ. 416 α). “Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου ὁμιλία ῥηθείσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας.”
Ἀρχ. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός.
- 59 (φ. 436 α). “**Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ** καὶ **νέου Θεολόγου** Λόγος πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν νοῦν τῶν θείων γραφῶν.”
- 60 (φ. 442 α). “Περὶ τοῦ πῶς διακείσθαι πάντα ὀρθόδοξον περὶ τοῦ ἀντιδώρου.”
- 61 (φ. 444 α). “Περὶ προσευχῆς καὶ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι.”
- 62 (φ. 446 α). “Τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἃ συντάξεν ὁ ἅγιος **Κύριλλος Ἀλεξανδρείας** κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου.”
- 63 (φ. 450 α). “Ὅροι σὺν Θεῷ διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας συλλεγέντες ἀπὸ τε **Κλήμεντος** καὶ ἐτέρων ὁσίων πατέρων.”
- 64 (φ. 461 α). “**Ἰωάννου Πτωχοπροδρόμου** Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.”
Ἀρχ. Καλῶς ἐφηρμοσμένη τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου τελείωσιν.
- 65 (φ. 470 α). “**Νουθεσία Ἰωσήφ τοῦ Βρυενίου** Πρὸς τοὺς ἀπορουμένους, τίνες αἱ αἰτίαι τῶν καθ’ ἡμᾶς λυπηρῶν.”
Ἀρχ. Εἰ τις τὰς ἐπαγομένας ἡμῖν ἐκ Θεοῦ παιδείας ὁρῶν ἐξίσταται ἀπορῶν.
- 66 (φ. 475 α). Λόγος εἰς τὴν **Μεταμόρφωσιν**.
Ἀρχ. Ἐπεὶ δὲ ἐστι δοξάζειν καὶ τὸ δὴ ὡς δν.
- 67 (φ. 486 α). “**Κατὰ Ἰουδαίων λόγος**.”
Ἀρχ. Χριστιανῶν τὲ καὶ Ἰουδαίων τὸν Μεσίαν ὁμολογούντων.
- 68 (φ. 488 β). “Περὶ πονηρῶν λογισμῶν.”
- 69 (φ. 491 β). “Περὶ καταστάσεως βίου λόγων ἐκλογῆ.”
- 70 (φ. 495 α). **Τοῦ ὁσίου Μαξίμου** Περὶ τοῦ τί ἐστὶν ὀργὴ Θεοῦ.
- 71 (φ. 498 α). “**Ἰωσήπου Ἐκ τῶν Μακκαβαϊκῶν**.”
Ἀρχ. Ζητοῦμεν τοίνυν εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶν τῶν παθῶν ὁ λογισμός.
- 72 (φ. 500 α). “**Μαξίμου Ἐκ τῶν Κεφαλαίων**.”
- 73 (φ. 500 β). **Ἀποσπάσματα πατέρων**.
- 74 (φ. 504 α). “Πόσοι τρόποι ἐγκαταλείψεως εἰσὶν εἴτε εἰς θλίψεως εἴτε εἰς ἀσθενείας ἢ καὶ εἰς ἀμαρτίας.”
- 75 (φ. 505 β). “**Τοῦ Χρυσοστόμου** Πρὸς τοὺς ἀδίκους...”
- 76 (φ. 506 β). “**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ πλουσίων.”
- 77 (φ. 507 α). “**Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων**.”
- 78 (φ. 507 β). “**Τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου τοῦ Σινᾶ ὄρου**.”
Ἀρχ. Πόθεν ἰ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις λαλεῖ τινὰς ἐνδοθεν λογισμοὺς καὶ λόγους.
- 79 (φ. 515). “**Πῶς νοητέον τὸν τοῦ Κυρίου λόγον** τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις...”
Ἀρχ. Ὁ Κύριος ἐν τοῖς ῥήμασι τούτοις οὐ καθολικὸν ἐκτίθεται δόγμα.
- 80 (φ. 519 α). **Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου**
“Ἐρμηνεία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ Εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.”
- 81 (φ. 527 α). “**Ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου Μαξίμου ἀποσταλείσα πρὸς δυτικούς**.”
Ἰδ. καὶ 3808 (274), 51.
- 82 (φ. 531 α). “**Ἐπιστολὴ πρὸς Ἑλληνας ἀγίου ἀνδρός**.”
Ἀρχ. Ἐμοὶ δὲ ὦ ἄνδρες Ἕλληνες τὴν ἡμετέραν σκοπομένην ταυτηνὴν τύχην.
- 83 (φ. 539 β). “**Περὶ μετεωρισμοῦ καὶ περὶ ἀρετῶν ἐκλογαί**.”
Ἀρχ. Τί μετεωρίζει ἀνθρωπε πηλὸς ὦν καὶ σαπρία τῇ φύσει.
- 84 (φ. 540 β). **Ἀποσπάσματα πατέρων**.
- 85 (φ. 543 α). **Γρηγορίου Νύσσης** “Ἐκ τῶν ἀπόρων καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ομοίωσιν.”
- 86 (φ. 547 α). “Ὅτι ἄσπονον λέγειν τὸ διὰ τοῦ υἱοῦ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ υἱοῦ...”
Ἀρχ. Εἰ μὲν βούλεσθαι δογματίζειν ἐν τῶν πάντων κτισμάτων.
- 87 (φ. 551 α). “**Ἑλληνικὸν ἅγιον σύμβολον**.”
Ἀρχ. Μέγαν εἰς ἐν ὑψιμέδων τὸν οὐράνιον Θεὸν δοῖος, πολοῖος, ταυτουργός.
- 88 (φ. 554 α).
“**Κλαυθμοὶ καὶ θρήνοι μοναχοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου** δι’ ὧν ἐνάπολέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν.”
Στίχοι πολιτικοὶ περὶ τοὺς 25.
- 89 (φ. 554 β). **Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος**.
Ἀρχ. Ὁ θειότατος τοῦ πατρὸς ὦ σοφώτατε ὄρος τὲ καὶ λόγος.
- 90 (φ. 555 α). **Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος**.
Ἀρχ. Ἐν οἷς ἡμῖν ἐπέσταλκας τῶν παλαιῶν νεωστὶ προτετιμημένη φιλότης.

91 (φ. 556 α). "Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρὶ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Στουδίου ἀρχημανδρίτη τε καὶ πρωτοσυγγέλω κῦρ Εὐθυμίῳ ἐν Βυζαντίῳ."
"Ἀρχ. Ἐμοὶ οὐ μόνον ἐπήει μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ σῇ πάτερ σοφίᾳ.

92 (φ. 558 α). "Τῷ σοφωτάτῳ ἀνδρὶ ἀρετῆς τε ἄκρῳ φίλῳ καὶ πίστει κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καβάσιλα ἐν Κωνσταντινουπόλει."

"Ἀρχ. Ἄλλ' οὐ μόνος ἐγὼ τῆς σῆς ἐπιλήσμων ἀγαπητικῆς διαθέσεως ἔσομαι.

93 (φ. 560 α). Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος.

"Ἀρχ. Περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ ἐποφθέντων σημείων ἅτινα κόμητας οἱ φιλόσοφοι ὀνομάζουσι τὴν αἰτίαν τῆν πρῶτον τοιαῦτα συνιστάσαν τεράστεια γέγραφας μοι ὡ τῶν φίλων περιπόθητε ἐκδηλώσασθαι.

94 (φ. 561 α). "Τῶν ἀρχιερέων ἄκρῳ τρισκαιδεκάτῳ τῶν Ἀποστόλων ποιμένι ποιμένων καὶ κριτῇ τῆς οἰκουμένης Μάρκῳ τῷ πάτῳ Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ."

"Ἀρχ. Ἐν ἄρα καὶ τότε τῶν μεγίστων εὐτυχημάτων τίθεμαι.

95 (φ. 564 β). [Νείλου Δαμυλᾶ:]

"Ἀπὸ Γραικῶν Ἰταλῷ ἀδελφῷ Μαξίμῳ τῆς τάξεως τῶν Κηρύκων."

"Ἀρχ. Ἐν ἐρήμῳ μοι διατρίβοντι καὶ προσέχευι ἐμαυτῷ πειρωμένῳ τὰ τῆς σῆς χειρὸς ἦκε γράμματα.

96 (φ. 566 β). "Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Ἰωσήφ τοῦ Βρυννίου Διάφορο ἐπιστολαὶ πρὸς μεγάλους ἀνθρώπους καὶ λογίους ἕξ καὶ δέκα."

"Ἄλλ' εἴρηται ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ κώδικι μία μόνη ἐπιστολὴ "Τῷ μεγάλῳ σακελαρίῳ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀρχιδιακόνῳ καὶ διδασκάλῳ τὰ θεῖα κυρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ ἐν τῇ πόλει." Ἀρχ. Πόλὺς μὲν ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἐντέτηκεν ἔρως.

Τὸ φ. 8 τοῦ κώδικος ἐστὶν ἀγραφον.

3810. 276.

Χαρτ. 16. XVII.

Κανόνες.

α'. Τοῦ Σταυροῦ.—β'. Τῶν Χριστουγέννων.—γ'. Τῶν Θεοφανείων.—δ'. Τῆς Ὑπαπαντῆς.—ε'. Τῶν Βαΐων.—ς'. Τῆς μεγάλης Ἰ. ἐμπτης.—ζ'. Τοῦ Πάσχα.—η'. Τῆς Πεντηκοστῆς.

"Ἀπαντες μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς ἕκαστον τῶν τροπαρίων.

3811. 277.

Χαρτ. 16. XV.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά. Σφύζονται μόνον ξη'. Μετὰ τὸ Προοίμιον πρὸς Κοσμᾶν Μαΐουμᾶ κεφ. α' "Περὶ γνώσεως"...ξη'. "Ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία."

2. Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια δογματικά.

α'. "Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον"...ρ' (κολ.). "Περὶ τοῦ πότε ἐκλήθη Χριστός."

Ἡ τάξις τῶν τε Φιλοσοφικῶν καὶ τῶν Δογματικῶν κεφαλαίων διαφέρει κατὰ τι τῆς παρὰ τῷ ΜΙΓΝΕ XCIV.

3812. 278.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Ὅτι δεῖ τὸν Χριστιανὸν δινασθε λόγον παρασχεῖν ὑπὲρ τῆς οἰκείας πίστεως."
Ἐν τῇ ἄνω ψα' Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἠθικὸν ιζ'.

2. "Τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ Παράδοσις ἀναγκαῖα τοῖς πάσιν ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς."
Εἰς κα' κεφάλαια.

3. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ λόγος."

Εἰς κ' κεφάλαια.

4. "Συμμεῶν Θεσσαλονίκης Περὶ Σταυροῦ."

5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ "Περὶ ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ λόγος" καὶ ἄλλα κεφάλαια.

6. "Ἐρμηνεία Νικήτα Σερρών Ἐκ τοῦ χθῆς τῇ Λαμπρᾷ λόγῳ, τοῖς πρὸς τὸ βάπτισμα ἐρχομένοις δεκαλόγοι, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου."

7. "Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμμεῶν τὸν νέον Θεολόγον."

Καὶ τινὰ ἄλλα ἀποσπάσματα Συμμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, ἐν οἷς καὶ "Περὶ κόσμου."

8. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου

Περὶ νόμου πνευματικοῦ, λόγος α'."

Ἀποσπάσματα.

9. "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι, ἐκ τοῦ β' λόγῳ."

10. "Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου"

α'. "Συμβουλία πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν."—β'. "Μέρος ἐκ τῆς ἐρωτήσεως περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος."—γ'. "Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν Σχολαστικόν."—δ'. "Ἐκ τῆς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἀποκρίσεως."—ε'. "Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου παρὰ Νικολάου πρὸς Μάρκον τὸν ἀσκητὴν."

11. Διαδόχου Φωτικῆς

α'. "Περὶ ὄρων."—β'. "Σχόλιον τὸ καὶ προοίμιον περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ σοφωτάτου Διαδόχου ὁμοίως καὶ περὶ τῆς τοῦ Μάρκου προσηγορίας."—γ'. Κεφάλαια ρ' Περὶ πνευματικῆς τελειώσεως, ὧν α' "Περὶ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης." Τούτων προτάσσεται Πίναξ ἀκριβῆς.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀποσπάσματα

α'. "Περὶ προσευχῆς."—β'. "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν ψαλμῶν."

13. Ἀποσπάσματα πατέρων.

α'. "Νικήτα μοναχοῦ."—β'. "Τοῦ ἁγίου Συμμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου."—γ'. "Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου."—δ'. "Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κλήμακος" [Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ].—ε'. "Ἰωάννου τῆς Κλίμακος."—ς'. "Ἐκ τῆς πρὸς Κορυθίου πρώτης ἐπιστολῆς [Παύλου]."—ζ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.—η'. "Περὶ ταπεινοφροσύνης" Ἀποσπάσματα Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ "Τοῦ ἁγίου Νίκωνος."—θ'. "Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Πῶς γνωρίζεται ὁ ὑπερήφανος καὶ πῶς θεραπεύεται."—ι'. "Τοῦ αὐτοῦ Εἰ χρῆ τιμὴν ἐπιζητεῖν."

3813. 279.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Τυπικόν, εἴτι κανονικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ."

2. "Ἡ διατύπωσις τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου" (κολοβ.).

Ἀρχ. Οἱ τὸν μονότροπον τοῦ μονήρους βίου δρόμον εὐστόχως καὶ κατὰ θεῖον σκοπὸν ἐξασκουμένοι τε καὶ ἐξαγοῖοντες.

3814. 280. Χαρτ. 16. XVI. (φ. 358).

1. “[Βαρλαάμ ;] Διάλεξις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς Λατίνους.”

Κεφάλαια κ', ὧν α' “Διὰ τί ἀποσχίσεσθε ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε οὐδαμῶς ὅλως ἡμῖν Χριστιανοῖς οὐσι.”

Ἐν τῇ ψα' ἐκάστοτε ὁ μὲν Ὀρθόδοξος δηλοῦται διὰ τοῦ βλ', ὁ δὲ Λατίνος διὰ τοῦ γ.

2. “Περὶ Σληνιασμοῦ κὺρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ.”

Στίχοι 16 ἱαμβικοί. Ἄρχ.

Σεληνιασμοὺς φυσικὸν μοι τυγχάνει.

3. “Παρασημειώσεις τῆς γενομένης ζητήσεως

χάριν τῶν κεινημένων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, παρουσία Γρηγορίου τοῦ εὐσεβεστάτου πατρικίου καὶ τῶν συννευθέντων αὐτῷ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν θεοφιλῶν καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν· παρὰ Πύρρου τοῦ γενομένου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μεγίστου [= Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ] τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ· μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος γ'. Πύρρου μὲν συμμαχοῦντος τῇ παρεισαχθείσῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ κενοτομία, τουτέστι τοῦ ἐνὸς θελήματος· τοῦ δὲ συνηγοροῦντος τῇ ἐνωθεν εἰς ἡμᾶς ἐλθούσῃ πατρικῇ τε καὶ ἀποστολικῇ διδασκαλίᾳ· διὰ τοῦ ῥηθέντος ὑπερφουδοῦ ἀνδρὸς, φημὶ δὲ Γρηγορίου τοῦ ὑπερτίμου ἀνδρὸς πατρικίου τῶν λεχθέντων ἀνδρῶν, τουτέστι Πύρρου καὶ Μεγίστου ἀλλήλοις προσοφισθέντων. Προκατήρξατο τῆς πρὸς Μέγιστον διαλέξεως Πύρρος.”

Ἄρχ. Τί σοι κακὸν ἐποίησαμεν κύρι ἀββᾶ Μέγιστε, ἐγὼ τε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ.

Ἰδ. ΜΙΘΝΕ ΧΣΙ 288—353.

4. “Τοῦ αὐτοῦ” [Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ] Ἐκ τῶν πρὸς Μαρτίνου κεφαλαίων.

5. “Γεωργίου τοῦ Κυπρίου Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφημῶν δογμάτων· ἐκδοθεὶς πρὸ τοῦ ψήφῳ Θεοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνελθεῖν αὐτὸν θρόνον.”

6. “Κατὰ Λατίνων ῥητὰ ἀπὸ λόγων ἁγίων τινῶν.”

7. “Ἀντιρρητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἐκλεγόμενοι περὶ τῶν ὀρθοδοξούντων, ἀπὸ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τὰς βίβλους οἱ τὸ προοίμιον οὕτως ἐξέθεντο ἀπὸ τῶν παλαιῶν λαβόντες τὰς ἀφορμάς.”

8. “Περὶ τῶν κατ' ἀξίαν τῶν οἰκειῶν ἀποπημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συλλόγου ἐβαλλομένων. Ἀύγουστινος ἐπίσκοπος τοποτηρητῆς τῆς Νουμδικῆς χώρας εἶπε.”

Ἄρχ. Τοῦτο ὀρίσαι καταξιώσατε.

9. “Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Μάρκου τοῦ πάπα

Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀποκρίσεων συνοδικῶν, τῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἀγιωτάτου Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίνου.”

10. “Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Τὸ φυλακτέον ἡμῖν τὴν μίμησιν τοῦ σφάλματος.”

11 (φ. 355 α). Ἦρωελεγεῖοι στίχοι 16, οἱ ἐξῆς·

Ἡχι θέει μετάνοια, ἐκεῖ ἡ ἁμαρτία ἄκικις·

πῦρ γὰρ καὶ ἀφύας φασὶν ἀναρμόνια.

Εἰ δὲ που ἐν ψήρεσι φανῆ ταυσιπτερος ἰρηξ·

τοῖσδε δὲ καὶ αἱ πέτραι ἀμφιδοκοῦσιν ὄπαί:—

Ἐξόμενος ματῆς πρηνῆς πέσε, μύρετο δ' ἀναστάς.

τόνδ' ὁ ὑπηρετέων, ἦτεε ταῦτα μαθεῖν·

ὄψε δ' ἔφη λύζων, τινὰς ὄπωπα τῶν ἀπὸ κόσμου

ἐντὸς Ἐδέμ· πολλοὶ δ' ἄζυγες ἐκ προθύρων·.

εἰ ὁ τελώνης καλόν, ἀπόδραθι τοῦ Φαρισαίου.

εἰ τὰ πάλαι ποθέεις· χαιρέτω εἰ τι νέον·

τῇ μετριοφροσύνῃ συνιοῦσα γὰρ ἡ μετάνοια

ἄγγελον ἐκ μερόπων, τὸν κε λάβῃ τελέει:—

ἔργα σοφὸς μοναχῶν γράψας, ἐλάχιστα παρῆλθε·

τῷ δ' ἐγ' ὁ προστάξας χῶετο καὶ νεμέσα·

πῶς τὰ δέκατα λέλοιπας· ὁ δ' ἴαχεν, ἴσχε· ἐγὼ δὲ

εἰσόκε ταῦτ' ἔρξεις καὶ τὰ πρόλοιπα γράφω·.

12. “Εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρ' Ἰταλῶν.”

Στίχοι ἠρωικοί 11, μεθ' οὓς χωλιαμβικοί 11. Εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἄρχ.

Ἦ μεγαλόπολις ἡ βασιλεία, μεγ' ἄρ βρῦχημα

ἢ ὁ στρυγὰ λείαινα παγαίσιν ἀλώσιμος ἐχθροῖς.

13. “Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τοὺς βίους καὶ τὰ θαύματα

τῶν ἁγίων Μεθοδίου, Κυρίλλου καὶ Κλήμεντος πανυ ὠραιωτάτου καὶ χρησιμωτάτου.”

Ἄρχ. Ἦν γὰρ ὁ Βορίσης οὗτος καὶ ἄλλως γνώμης δεξιᾶς.

3815. 281.

Χαρτ. 16. XVII.

Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου Ἐπιστολαί.

3816. 282.

Χαρτ. 16. XVI. (φ. 255).

1 (φ. 1 α). Πασχάλια διάφορα (ἀτελῆ).

2 (φ. 8 α). Τύποι ἐπιστολῶν.

3 (φ. 28 α). “Περὶ ζωδίων καὶ τῶν ἀγγέλων, δαιμόνων, καὶ πνευμάτων αὐτῶν.”

4 (φ. 28 β). “Τὸ κληδὴν τῆς πάσης τέχνης τῆς ἱερομαντίας, εὐρεθὲν ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν· συντεθὲν παρα τοῦ Σολομώντος ἐνῆ φαίνεται, γραφὲν δὲ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ το Ροβοάμ.”

5 (φ. 37 α). “Ἄσμα ἁσμάτων.”

6 (φ. 46 β). Κύκλοι πρὸς εὑρεσιν τοῦ κύκλου τῆς σελήνης.

7 (φ. 47 β). Γνωμικὰ ἁγίων πατέρων,

τῆς Γραφῆς καὶ κλασικῶν συγγραφέων.

8 (φ. 65 α). “Λόγοι διαφόρων ποιητῶν.”

Ἔστι δὲ ἀνθολογία γνωμικῶν.

9 (φ. 71 α). “Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον κατὰ Νέρωνος.”

10 (φ. 71 α). “Περὶ θαλασσῶν” καὶ “Περὶ ποταμῶν” τοῦ Παραδείσου.

11 (φ. 71 β). Στίχοι ἱαμβικοί περὶ Ἱερουσαλήμ.

12 (φ. 74 α). Συνέχεια τῶν ὑπ' ἄρ. 8 γνωμικῶν.

13 (φ. 74 β). “Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων.”

Περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ χρονολογικὰ τινες σημειώσεις.

14 (φ. 76 α). “Χριστοῦ γεννεά.”

15 (φ. 76 β). “Δημοκρίτου ἠρώως” Γνωμικά.

16 (φ. 76 β). “Διαφορὰ τῶν τοῦ σκώλυκος ὀνομασιῶν.”

- 17 (φ. 77 α). "Περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν Λατίνων."
 18 (φ. 77 β). Ἀπόσπασμα σχεδῶς βυζαντιακοῦ.
 19 (φ. 82 α). Σημειώματα ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἄσσημα.
 20 (φ. 82 α). "Πόθεν τὰ κδ' στοιχεῖα ἦτοι γράμματα γεγόνασιν."
 21 (φ. 83 α). "Τὰ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως πάτρια."
 Ἄρχ. Χρῆ γινώσκην ὅτι τὸ Βιζάντιον πόλις ἦν τοῦ Βύζαντος βασιλέως.
 Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, μένει δὲ ἀτελές.
 22 (φ. 86 α). Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Στίχου.
 23 (φ. 86 β). "Περὶ ψυχῆς καὶ τῶν αὐτῆς δυνάμεων θεωρία."
 24 (φ. 87 β). "Στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους."
 Δώδεκα ἐν ὄλφ.
 25 (φ. 87 β). Χρονικαὶ σημειώσεις.
 26 (φ. 88 β). "Τὰ ἑπτὰ θεάματα."
 27 (φ. 89 α). "Ἄθλοι Ἡρακλέους."
 Εἰς στίχους ἠρωικοὺς γεγραμμένους καταλογάδην.
 28 (φ. 89 β). "Τὰ προβλήματα ἔπη. Ταῦτα εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ Νέρωνος."
 Εἰς στίχους ἠρωικοὺς.
 29 (φ. 90 α). "Περὶ θαλασσῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς νησῶν" (γρ. νήσων).
 30 (φ. 91 α). "Περὶ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Ὁκεανοῦ."
 31 (φ. 92 α). "Στίχοι πολυτικοί."
 Οἱ πλείστοι εἰσι γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἄρχ.
 Ὁ βασιλεὺς ὁ Σολομῶν, εἶρηκε Παλαιολόγον ἐγὼ τὸν κόσμον ἐγνωκα καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου.
 Τέλ.
 Ὁ λόγος ἐξησθένησεν, ἡ χάρις ἀπεσβέσθη ἐν σοὶ πρόσανατειθῆμι τὰ πάντα ζώσοόν με.
 32 (φ. 96 β). Στίχοι ἱαμβικοί. Ἄρχ.
 Μόνυμον οὐδὲν ἢ Θεοῦ κληρὸς μόνος.
 33 (φ. 97 α). "Στίχοι καρκίνιοι" 7.
 34 (φ. 97 α). "Ἐτεροὶ καρκίνιοι στίχοι εἰς τὸ ἐν ἁγίοις Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον" 3.
 35 (φ. 97 β). "Στίχοι ἠρωικοὶ ἔχοντες τὰ κδ' γράμματα" 3.
 36 (φ. 97 β). "Ἐτεροὶ ἱαμβοὶ ἔχοντες καὶ αὐτοὶ τὰ κδ' στιχεῖα."
 Ἐπονται διαγράμματα τῆς διαιρέσεως τῶν ἀρετῶν, τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, τῆς οὐσίας καὶ τῶν τεχνῶν.
 37 (φ. 100 α). Ἀνεμούριον (Κύκλος παριστῶν τὴν γῆν μετὰ τῶν τεσσάρων ἀνέμων).
 38 (φ. 100 β). Καλαὶ καὶ ἀποφράδες ἡμέραι καὶ διάγραμμα ἐπιγραφόμενον "Αἱ πέντε ἐργασίαι δι' ὧν θεραπεύεται ὁ Θεός."
 39 (φ. 101 α). [Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ;]
 Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον.
 40 (φ. 101 β). Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Σεμειράμιδος.
 41 (φ. 101 β). "Τὰ ζ' πνεύματα τῆς κακίας" καὶ "τῆς ἀγιωσύνης."
 42 (φ. 103 α). Χρησμοὶ "περὶ Χριστοῦ"
 Ἀπόλλωνος, Σόλωνος, Χίλωνος, Πλουτάρχου, Ἀριστοτέλους, Θεουκιδίδου καὶ Πλάτωνος.
 43 (φ. 103 β). Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ Στίχου.
 44 (φ. 104 β). Κύκλος παριστῶν τὴν γῆν μετὰ τῶν θερινῶν καὶ λοιπῶν κύκλων αὐτῆς.
 45 (φ. 105 α). Σημείωσις περὶ διαφορᾶς τῶν ὠρῶν κατὰ τόπους.
 46 (φ. 105 β). "Παιδαγωγία τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς μαθητὰς Λιβανίου."
 47 (φ. 106 α). Χρονικαὶ σημειώσεις ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῶν υἱῶν Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.
 48 (φ. 110 α). "Μιχαὴλ πανυπερτίμου μοναχοῦ τοῦ Ψελλοῦ Ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφορῶν καὶ ἀπορίας."
 "Περὶ τύχης καὶ αὐτομάτου."—"Περὶ τῶν ἐ' αἰσθήσεων."
 49 (φ. 110 β). Στίχοι ἠρωικοὶ ἀνεπίγραφοι. Ἄρχ.
 Ἄναξ ἄβροτος εἰμί' θνητοῖς δ' ἐπιμίσομαι αἰὲν οἷ με καὶ ἐξαισιῶν ἡμετέρων ἀπὸ ἐργῶν κλήσεισιν εὐπρεπέσει φερωνύμως καλέουσι.
 Τέλ.
 πρὸς πολε θειοπρόπε ἀγακλυτοῖο θεοῖο ἀνακτος τὰδε σελίδεσιν ἐῆσι χεῖρεσι θεῖντα.
 Στίχοι 40. Οἱ πλείστοι γεγραμμένοι καταλογάδην.
 50 (φ. 111 β). Στίχοι ἱαμβικοὶ ἀνεπίγραφοι 13.
 Ἄρχ. Χαίρει χαρὰ ξύμπασα σήμερον κτίσης.
 Τέλ. καὶ σῶζε λοιπὸν τῶν τριῶν χάριν δίδου.
 51 (φ. 113 α). "Ὅτι ὁ θάνατος τῆ λύπη καὶ τῶν στεροτέρων καθάπτεται."
 Στίχοι ἱαμβικοὶ 14. Ἄρχ.
 Ἦκουσα πρᾶγμα ξένον καὶ πλήρες θάμβους.
 Τέλ.
 τὸ ἀτμητον φῶς τῆς ἀγάπης τεμνοῦσα.
 52 (φ. 113 β). Στίχοι ἱαμβικοὶ ἀνεπίγραφοι 16.
 Ἄρχ. Μοναχὸς ὅστις ἀμιγῆς ἐστι κόσμου.
 Τέλ. νοῶν ἀληθῶς ῥήματα ἀγραμμάτου.
 53 (φ. 113 β). Βραχὺ σημεῖωμα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Κυζίκου κατὰ Ζωναράν.
 54 (φ. 114 α). [Κτησιῶν] "Ἱστορία μερικὴ τῆς Ἰνδίας."
 Ἄρχ. Ἔστιν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τὸ μὲν στενὸν αὐτοῦ.
 Τέλ. (ἀτελές) τὸν δὲ ἀστράγαλον καὶ χολὴν ἔ...
 Ἰδ. Φωτίου Βιβλιοθήκην κώδ. 72.
 55 (φ. 117 α). [Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.]
 "Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει."
 Ἄρχ. Κωνσταντῖνος πρῶτιστος σεβαστοκράτωρ.
 Τέλ. Ἀνδρόνικος παῖς συνδρομῆ τῶν χαρίτων.
 56 (φ. 119 α). Τοῦ αὐτοῦ.
 "Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε."
 Ἄρχ. Ἀρχιθύτης πρῶτιστος ἐν πόλει μέγας ἀριστος ἀνὴρ ἱερὸς Μητροφάνης.
 Τέλ. Ἦσαίτας ἀριστος ἐξ ὄρος Ἀθῶν αἰ εὐχαὶ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ γένοιτό τε.

- 57 (φ. 121 β). 'Επιγράμματα, ὧν τὰ πλείστα ἐκ τῆς 'Ανθολογίας.
- 58 (φ. 125 α). "Ἐπίγραμμα εἰς τὴν πολυτελεστάτην ἀργυρόχρυσον λάρνακα τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Νήφωνος κύρ **Μαξίμου Τριβόλη**."
- Ἐχει δὲ ὧδε·
 Ἄργυρίου χρυσοῦ τε φαάντερον ἢ δ' ἐριτίμων
 συλλήβδην λιθάκων τὸν λάμπαντ' ἀρχιερεῖα
 Νήφων' ὄν θεράποντα Θεὸς μέγας ἐνθεν ἀραντα
 θήκη τῆδ' ἐκύδην' ἐριτίμω, Νάγγωο θεῖον
 Μυσῶν εὐπολέμων μέγαν ὄρχαμον ἐς τόδε θήξας,
 ἔργον ᾧ θεράποντι ὅπως κλέος ἀφθιτον εἴη.
 Ἄλλα πάτερ μέγα χαῖρε μόνην τ' ἐπιμνέο τήνδε
 λιταῖς σαῖς πρὸς ἀνακτα διαμπερὲς ἔμπεδα τηρεῖν
 αὐτῷ θ' ἠγεμόνι κράτος ἀρραγὲς ἢ δ' ὑγίειαν
 ζῶντι μάκαρ παρέχειν ἀτὰρ μετὰ γαίαν ἀφέντα
 αὐτὰ ἐνιδρύσαι ἀνάκτορα θεῖα Ὀλύμπου.
 Ἔτερον εἰς τὴν αὐτήν.
- Ἄ χρυσᾶ τὸν χρυσοῦ τιμαλφέστερον ἐνδοθεν κεῖθω
 Νήφωνα λάρναξ Βυζαντίδος ἀρχιερεῖα.
- 59 (φ. 125 β). Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.
- 60 (φ. 126 α). "Γνώμαι **Δημοκρίτου**, **Ἐπικτήτου** καὶ ἑτέρων."
- "Ἀρχ. Ἀνανεούσθω ὁ περὶ τοῦ Θεοῦ λόγος μᾶλλον ἢ τὰ σιτία. Τέλ. τὴν μὲν ὄρασιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνειν τὸ φῶς, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπὸ τῶν μαθημάτων.
- 61 (φ. 129 α). "Τὸ ὄρος ὁ Ὀλυμπος ὑπὲρ πᾶν χωρίον ὑψηλόν"
 καὶ ἄλλα ἀποφθέγματα καὶ φράσεις, ἰδίως πρὸς θεματογραφίαν χρήσιμοι.
- 62 (φ. 133 β). "Στίχοι ἱαμβοὶ εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου."
 Ἀρχ. Ναὶ λυχνία πρόκεισο, ναὶ παστὰς πλέκου.
 Ἔπονται Τετράστιχα ἐπιγράμματα ἱαμβικά εἰς ῥήτᾳ ἢ διηγήσεις τῶν εὐαγγελιστῶν, ὧν τελευταῖον "Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου" τόδε·
 Μυστηριώδη τὴν πανήγυριν βλέπω.
 Ζωὴ τελευτᾶ καὶ Θεὸς πάλιν κάτω
 καὶ λαμβάνει τὸ πνεῦμα τῆς γειναμένης
 καὶ καινὸν ἀνθεὶ τοῖς Ἀποστόλοις πτίλον.
- 63 (φ. 139 α). "Στίχοι τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου."
 Ἀρχ. Ἀγνὴ κόρη ζῆς, εἰ δὲ σιγᾶς οὐ ξένον.
- 64 (φ. 139 β). "Στίχοι ἱαμβικοὶ τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** εἰς πᾶσαν πράξιν. **Νουθεσία**."
 Ἀρχ. Διπλοῦς μὴ ἔσο μὴδὲ τέκτενε δόλους.
- 65 (φ. 142 α). Ῥητὰ παροιμιακὰ ἐξηγούμενα.
 Ἀρχ. Τί ἐστὶν τὸ Ἡ σοφία οἰκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον ;
 Χριστὸς ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς σοφία καὶ δύναμις
 τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν
 ἐν ἡμῖν.
- 66 (φ. 144 α). "Ἐκλογαὶ διαφόρων τῆς Παλαιᾶς ῥητῶν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ."
 Ἀρχ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
- γῆν. Ὁ πατὴρ οὗτος, καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενεθῆτω φῶς.
- 67 (φ. 146 β). Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Γνώμαι.
- 68 (φ. 147 β). "Περὶ Νείλου τοῦ ποταμοῦ."
 Ἀρχ. Εἰρήσθω δ' ὡς ἐν παρόδῳ ὄσα τὸν ἱστορικὸν Δίωνα περὶ τοῦ Νείλου λέγοντα εὔρομεν.
- 69 (φ. 147 β). Βαθμολόγιον συγγενείας.
- 70 (φ. 148 α). Κλίμαξ συγγενείας βαθμολογική.
- 71 (φ. 148 β). "Αἶδε εἰσὶν αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι ἢ σατραπίαί τῆς οἰκουμένης."
- 72 (φ. 149 β). Ἀποφθέγματα φιλοσόφων καὶ στρατηγῶν.
- 73 (φ. 151 α). Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ κεφάλαια τεταγμένα ἀλφαβητικῶς. Συλλογὴ ἀκέφαλος, ἧς τὰ πρῶτα μονόστιχα ("Εἰς θάνατον")
 Βροτοῖς ἅπασιν καταναεῖν δφείλεται.
 Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.
 Ἔπονται δ' ἐπιγραφαὶ "Εἰς Θεόν," "Εἰς ἱατροῦς," "Εἰς καιρὸν," "Εἰς ὑπομονήν," "Εἰς φθόνον," "Εἰς φίλους," οὗ κεφαλαίου ἢ ἀρχῇ
 Ἄδικον τὸ λυπεῖν φίλους ἐκουσίως.
 Τέλ. Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εὖ πράττων φίλος.
- 74 (φ. 157 α). Γνώμαι μονόστιχοι "Εἰς γυναῖκας."
 Ἀρχ. Γυναικὶ πᾶση κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
 Τέλ. Ἴδὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακῆ γυνῆ.
- 75 (φ. 157 β). "Οἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ."
 76 (φ. 158 α). "Περὶ οὐρανοῦ."
 Ἀρχ. Ὅσοι τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ λέγουσιν οὕτοι
 δύοσθαι τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν καὶ ποιεῖν οὕτω τὴν νύκτα
 φασίν.
- 77 (φ. 158 β). Γνώμαι μονόστιχοι.
 Συνέχεια τῶν "Εἰς γυναῖκας," εἶτα "Εἰς δῆμον," "Εἰς δόξαν," "Εἰς δούλους," "Εἰς δυστυχίαν," "Εἰς ἐγκράτειαν," "Εἰς ἔπαινον," "Εἰς εὐτυχίαν."
 Τέλ. οὐκ ἔστιν ὄστις, πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
 Ἴδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 73 καὶ 74 καὶ κατωτέρω ἀρ. 86.
- 78 (φ. 161 α). "Περὶ γήρως χρυσοῦ καὶ ἀχρήστου κεφάλαια γερόντων σοφωτάτων ἀγίων. Στίχοι."
 Ἀρχ. Καλὸν τὸ γῆρας εἰ φρονήσεως γέμει.
 Ἄλλ' ὀλίγοι μόνον περιλαμβάνονται ἔμμετροι γνώμαι.
- 79 (φ. 166 α).
 "Καλοῦ στρατηγοῦ **Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου** μεταγλωττισμὸς **Μαξίμου τοῦ Πλανούδη**."
- 80 (φ. 174 α). Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας κατ' ἐκλογὴν.
- 81 (φ. 183 α). Γραμματικοὶ κανόνες.
 Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι τόποι τῆς δξείας εἰσὶ τρεῖς.
 82 (φ. 185 α). "Τὸ καθολικὸν μνηνοβρέσιον."
 Πίναξ διηρημένος κατὰ στήλας καὶ μῆνας.
- 83 (φ. 185 β). "Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις."
 Ἀρχ. Ἐρώτησις. Εἰπέ μοι πάτερ ποῖα εἰσὶ τὰ ἀγαθὰ
 ἐκεῖνα τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δωρηθέντα ἡμῖν.
- 84 (φ. 186 α). "Διάλειξις σώματος καὶ ψυχῆς περὶ τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας."
 Ὀλίγοι στίχοι ἐκ τῆς Διόπτρας **Φιλίππου τοῦ μοναχοῦ**.

85 (φ. 186 β). Βραχὺ χρονικόν.
'Αρχ. 'Εν ἔτη 5^ῳ 74^ῳ ἐπαρέλαβαν οἱ Σαρακηνοὶ τὸν τάφον τοῦ Χριστοῦ.

86 (φ. 187 β). "Γνώμαι μονόστιχοι Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ." "Αρχ.

'Ανὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνονται.
'Εσθλῶ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ Θεός.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἀνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
'Ηθους δὲ βάσανος ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἀλήθειαν.

'Η γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει.

Εἰς ἀμαρτίαν.

Αἰσχροὺν δὲ μὴδὲν πράττε μὴδὲ μάνθανε.

"Ἐπονται ἐπιγραφαὶ "Εἰς ἀνάγκην," "Εἰς ἀρετὴν," "Εἰς ἀχαριστίαν," "Εἰς βασιλέα," "Εἰς βίον," "Εἰς βοήθειαν," "Εἰς βουλήν," "Εἰς γάμον" ("Αρχ. "Αλυπον ἔξεις), "Εἰς γέλωτα" ("Αρχ. Γέλως ἀκαιρος), "Εἰς γῆρας" ("Αρχ. "Απαντ' ἀφανίζει γῆρας), "Εἰς γονεῖς" ("Αρχ. Βούλου γονεῖς), "Εἰς γυναικας" ("Αρχ. Βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσι γυνῆ).

'Η συνέχεια τούτων τῶν μονοστίχων γνυμῶν εὑρηται προφανῶς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 74 καὶ 77, εἶτα δὲ ἀρ. 73.

87 (φ. 190 α). "Βασιλείου βασιλέως 'Ρωμαίων Κεφάλαια παραινετικά πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ξέ'."

"Αρχ. Βιωφελές τι χρῆμα καὶ σπουδαιότατον οὐ μόνον βασιλεῦσιν ἀλλὰ καὶ ἰδιώταις ἢ παιδευσίς.

88 (φ. 208 α). 'Αποσπάσματα ἐκ τῶν Παραδοξογράφων.

"Αρχ. "Ἐστι δὲ περὶ Τύανα ὕδωρ ὄρκιον ὡς φασὶν Διός. "Ἰδ. Φιλοστράτου 'Απολλ. Τυαν. 1, 6. Τέλ. "Ὅτι οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ πελαργοὶ καλιὰς οὐκ ἂν πῆξαιτο μὴ πρότερον αὐταῖς ἐναρμόσαντες ὁ μὲν ἀετὸς τὸν ἀετίτην λίθον, ὁ δὲ πελαργὸς τὸν λυχνίτην ὑπὲρ τῆς ὠγορίας καὶ τὸ μὴ πελάξαι σφίσι τοὺς ὄφεις. Πρβλ. Αἰλιανοῦ Περὶ ζώων 1, 35. 'Ὀραπόλλωνος 11, 49. Ρηη. Hist. nat. xxvii, 149.

89 (φ. 208 β). Γνώμαι βραχεΐαι.

Εἰσὶ δὲ Παλλαδᾶ, Διοδώρου, Πλάτωνος, Πλουτάρχου, Νικομήδους καὶ ἄλλων.

90 (φ. 210 α). 'Αδῆλου Τετράστιχα πέ'.

"Αρχονται ἐν φ. 210 α ἀπὸ τοῦ μδ'. Τὸ δὲ α' καὶ τὰ μέχρη καὶ τοῦ μγ' εὑρηται ἐν φ. 218 α κ. ε.

α'. 'Ανθεμβεῖς παράδεισος ὁ τῶν ἀγίων χορὸς ἐστὶν ὁδμῆς ἠδέλης πείρατα πιμπλάμενος

πᾶς οὖν δς παθέσσειν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ
δεῦρ' ἴτω ἀνβροσίης ἀνθεα δρεψάμενος.

β'. Κέρδιον ἢ μετάνοια μάλ' ἔξοχον' ἐκ γὰρ ἀρίστων καὶ τόκον εἰσπράττων Κύριος ὑψιμέδων τοῖσιν ἀμαρτωλοῖς καὶ δλον ἀφήσει τὸν δχλον εἰκόνα τὴν πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον ἔχεις.

...μδ'.

'Ἐκστὰς εἶδεν ἀνὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνδρας ἀρίστους

τῶν δ' ἀπέλαμπε πλέον ἤθεος θεράπων.

Τόνδε τρόπον ζητῶν ἔμαθεν ὅτι οἶδε θελήσει

τάγαθ' ἔδρων, ὁ δὲ δὴ οὐδὲ θέλημα εἶχεν.

μέ'. Δένδρεον ἦν ἀπάγης τόπον ἐκ τόπου οἰσθ' ὅτι ἔρξεις

πολλῶ πλείον ἀνὴρ ἐνθα καὶ ἐνθα νέων.

Εἰ δ' ὁ τόπος δαμάα καὶ τι κακὸν οὐ μέγά τι δν μηδὲν ἐρωτήσεις ἕνεκα τῶν ἐτέρων.

μσ'. Ζωγράφος ἀκριβῆς Κύρος ἔφη ἔστιν ὁ νοῦς μου σχήματα καὶ μορφὰς ἐνδοθὶ μοι τυπῶν.

'Ελλάδιος δ' ἀπάμειπτο τὰ θηρία δεῖδημεν εἰ ζῆ' εἰ δὲ μὴ ἢ ἐμπὶς πολὺ κραισιτέρη.

91 (φ. 227 α). "Διονυσίου Οἰκουμένης περιήγησις."

"Αρχ. 'Αρχὴν ποιούμενος γαίης ἀπάσης' λέγει δὲ ὁ ποιητὴς πρώτην μὲν τὴν τὴν Λιβύην καὶ προέταξε ταύτην διότι καὶ Λίβυς ἦν. Τέλ. τὰ πληρώματα στήσας τῆς γῆς χαίρων... ἦλθε χαίρων.

Εὑρηται ἀρα ἐν τῷ κώδικι οὐχὶ αὐτὸ τὸ κείμενον Διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ, ἀλλ' ἢ 'Ανωνύμου παράφρασις, πρὸς ἣν παραβλήθητω ἢ ἐκδοσις BERNHARDY Dionysius Periegetes graece et latine cum vetustis commentariis. 'Εν Λειψία 1828.

'Ὁ κώδιξ φαίνεται ἑλλιπὴς φύλλου ἐνός· τὰ δὲ δύο τελευταῖα τῶν σφισμένων φύλλων εἰσὶν ἐφθαρμένα κατὰ τὴν κάτω γωνίαν πρὸς τὰ ἔξω.

Τὰ φ. 4—7, 21—27, 30—36, 72, 73, 80, 81, 102, 112, 116 β, 150, 160, 164, 165 ἔμειναν ἀγραφα.

3817. 283.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους μεταγλωττῆν παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου, ἐκ τῆς 'Ηβήρων μονῆς."

2. 'Ακολουθία τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους.

3. Μαρτύριον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης.

'Εν τῇ καθωμλημένῃ.

3818. 284.

Χαρτ. 16. XVII.

1. 'Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου 'Ἐπιστολαί.

'Εκλογὴ ἀκέφαλος καὶ κολοβή.

2. "Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ

κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς 'Ρώμης, ἦτοι τῶν Ἰταλῶν κεφάλαια ἰβ' δηλοῦντα ὡς ἔοικε, ὡς οὐκ' ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον."

3. "Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως."

"Αρχ. Εἰ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ.

4. "Ὅρα τὰς ὑποθέσεις τῶν Λατίνων κατὰ τοῖους καιροὺς καὶ διὰ ποίας αἰτίας ἐσχίσθη ἀφ' ἡμῶν ἢ τῶν 'Ρωμαίων ἐκκλησία ἢ Λατίνων."

Κολοβόν. Σψίζεται ἐν μόνον φύλλον τοῦ ὑπ' ἀρ. 4.

3819. 285.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Πίναξ τῶν ἐν τῷδε βιβλιδρίῳ γεγραμμένων."

2. "Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Εἰς τὸ, Πρόσεχε σεαυτῷ."

"Ἐπονται "Τοῦ αὐτοῦ Περὶ διακρίσεως."—"Περὶ προσευχῆς."—"Περὶ ἐξόδου ψυχῆς."—"Αρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς..."

'Εν τέλει· Γέγραπται τῇ χειρὶ Κυριακοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς μικρᾶς 'Ρωσίας ἐν ἔτει αχλγ^ῳ μηνὶ Αὐγούστῳ, ιζ' ἡμέρα (= 1633).

3. 'Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Λόγος "Ὅτε τῆς ἐκκλησίας ἔξω εὑρεθείς Εὐτρόπιος ἀπεσπᾶσθη..."—β'. "Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Δαβὶδ τὸ

λέγον Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ περὶ φιλοξενίας.”
—γ’. “Εἰς τὸ Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.”—δ’. “Εἰς τὴν τοῦ προφήτου Ἰσαίου ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ἐποίησα φῶς...”—ε’. “Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, Κύριε, οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ...”—ς’. “Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἀπελθόντας καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης...”—ζ’.

3820. 286.

Χαρτ. 16. XIX.

1. “Σημειώματα τινὰ ἀξιόλογα κατ’ ἐρωταπόκρισιν, καὶ α^{ον} περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.”
2. Ἐξήγησις ῥητῶν τινῶν τῆς Γραφῆς.
3. “Ὀνόματά τινα λατινικὰ, ἅτινα μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῆς θείας Γραφῆς φράσιν.”
4. “Ἐρωτήματα τινὰ κατ’ ἐρωταπόκρισιν.”
Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί, ὧν τινες δίκην αἰνιγμάτων.
- “Ἀρχ. Ε: Πότε ἐχάρη ὁ κόσμος ὄλος; α: ὅταν ἐξῆλθε ὁ Νῶε ἐκ τῆς κιβωτοῦ.”
5. “Ἐξήγησις τῶν τῆς Βιβλωγενέσεως ὀνομάτων.”
6. “Προφητῶν ὀνόματα καὶ ἄλλων μετὰ τῆς ἐρμη-
νεύσεως αὐτῶν.”
7. “Τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ
τὰ ὅποια σημαίνουν τοὺς ἀνωθεν λίθους τοὺς ἐκλεκτοὺς.”
8. “Ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐξ
γενεαὶ εἰσί.”
9. “Ἐπιστολὴ Πουπλίου τοῦ Λεντούλου ἀπεσταλ-
μένη
ἐκ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν γερουσίαν τῆς
Ῥώμης.”
10. “Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος θεωρία.”
11. “Ἐρμηνεία τοῦ Φῶς ἰλαρὸν ἀκριβέστερα.”
12. “Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Εὐγένιου
πρὸς τοὺς αἰτήσαντας ποῦ αἱ ψυχαὶ εὐρίσκονται μετὰ τὴν
ἐντεύθεν ἀποβίωσιν.”
13. “Τίνες εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημίσαντες.”
Ἀρχ. Πρῶτος Σαβέλλιος, ὄστις.
14. “Ἐρμηνεία σύντομος ἀρμόζουσα τοῖς ἀρχαρίοις,
περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀπὸ τὴν ἀπλὴν καὶ χυδαῖαν φράσιν εἰς τὴν
ἑλληνικὴν μεταφράζειν.”
15. Ἀποστόλων Ἀποσπάσματα ἐπιστολῶν.
16. “Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων.”
17. “Περὶ ἑπταριθμοῦ.”
18. “Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.”
19. “Αἱ ἐνέα ἐντολαὶ τῆς ἐκκλησίας.”
20. “Οἱ ἀπόστολοι; δώδεκα.” “Οἱ προφῆται;
δώδεκα.”

Καὶ ἄλλαι τινὲς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί.

21. Διάλογος μετὰ τὸν ἁμαρτωλοῦ καὶ διαβόλου.

Ἐν στίχοις πολιτικοῖς. Ἐπιγράφεται “Ὁ ἁμαρτωλὸς ἀπο-
κρίνεται τοῦ διαβόλου· μετέτοιον τρόπον φέρνει ὁ διάβολος
καὶ ἔναν συντροφον εἰς εἶδος ὀφιδίου.”

Ἀρχ. Ἄφες με τρισκατάρατε...

22. Ἀνεπίγραφον ποίημα ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

Ἀρχ.

Ἀρχοντες καὶ μεγιστάνοι καὶ λυποὶ πτωχολογία.

23. Συλλογὴ ῥητῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

24. “Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως.”

25. “Εὐχὴ λεγομένη μετὰ τὴν θείαν μετάλυψιν.”

26. Συλλογὴ στίχων τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐν τέλει χειρὶ νεωτάτῃ (1) Δημοτικὰ ἄσματα ἐπὶ ἐορταῖς
“Καλὴ σπέρα” τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, “Πάλιν ἀκούστε”
τῆς 1 Ἰανουαρίου, “Καλὴ ἑσπέρα” τῶν Θεοφανείων καὶ (2)
“Περὶ τῶν πέντε διαφορῶν” τῶν Λατίνων. Ἐπονται πολλὰ
φύλλα ἄγραφα.

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 4, 10, 16 καὶ 20 κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπό-
κρισιν. Τὰ δὲ ὑπ’ ἀρ. 14, 21, 22, 24 καὶ 25 ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3821. 287.

Χαρτ. 16. XVIII.

“Ἀνάμνησις μερικῇ περὶ τοῦ Ἀθωνος, τὰ λεγόμενα
πάτρια.”

Ἐν τέλει Ἐτελιώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς χιλιεῖους
εἰκοσιτρεῖς καὶ εἰς τοὺς ἑπτακοσίους ἐν μινῇ Αὐ-
γούστου λ’ (=1723) διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ εὐτελοῦς,
χωρικογράφου καὶ ἐλαχιστοτέρου τῶν μοναχῶν Ἀνα-
νίου...

3822. 288.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. “Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις
ἐκ διαφορῶν κεφαλαίων πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἀναστάσιον, ὧν
τὰς λύσεις ἐποίησατο οὐχ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ’ ἐκ πείρας καὶ ἀναγνο-
σματῶν τῶν ἁγίων πατέρων.”

Εἰσὶ δὲ 45’, ὧν προτάσσεται Πίναξ.

2. Συμῶν Θεσσαλονίκης

α’. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις 15’. Ἀρχ. Τὰς ἐξερχομένας
ψυχὰς εἰς λαμβάνει ἢ πολλοί.—β’. “Περὶ τῶν μυστηρίων
τῆς ἐκκλησίας.” Κεφ. α’—δ’.

3. [Τοῦ αὐτοῦ] “Ἀρχὴ τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.”

Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀμφίων καὶ ἐκάστης τῶν τάξεων
αὐτῆς.

4. Ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις καὶ ἀκολουθία.

α’. “Τάξις γινόμενη ἐπὶ καθιερώσει ἀντιμυσίων.”—β’.
“Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Μύρου.”—γ’. “Τάξις
γινόμενη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου.”—δ’. “Τάξις γινόμενη
ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου.”—ε’. “Τάξις γινόμενη ἐπὶ χειροτονίᾳ
πρεσβυτέρου.”

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

6. Καὶ πάλιν Περὶ ἀμφίων καὶ τελείσεως τῆς λει-
τουργίας μετὰ τῆς σημασίας αὐτῶν.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3823. 289.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Μεγαλυνάρια εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
2. Μεγαλυνάρια καὶ εὐλογητάρια εἰς τὸν ἅγιον
Νικόλαον.

3. “Ἐρωτήσεις διαφοροὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς
τὸν ἅγιον Βασίλειον.”

4. “Διάλεξις Χριστηανῶν πρὸς Ἰουδαίων, πὸς καὶ
τὴνὰ τρόπον καταβάλλῃ αὐτῶν.”

5. "Μέθοδος τοῦ εὐρεῖν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπο σκιὰς τοῦ ἡλίου."

Ἰδ. καὶ 2934 (260), 6. 3599 (65), 24.

6. Συνταγαὶ τινες καὶ τινα ἐκ τῆς Σολωμονικῆς.

7. "Διήγησις περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως."

8. "Θαῦμα ἐξέσιον καὶ παράδοξον,

τὸ γενόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου ἐν τῇ πόλει Λασιά περὶ τοῦ δράκοντος."

9. "Ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου."

10. Οἴκοι εἰς τὸν Ἀδάμ.

11. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ "Λόγος

περὶ ἐξόδου ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος."

12. Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου "Περὶ μνήμης θανάτου."

13. "Λόγος ἐκλεχθὲν ἐκ τῆς Παλαιᾶς διαθήκης περὶ ποιήσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, μέχρι Καὶν καὶ Ἀβελ· ποίημα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου."

14. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Περὶ τοῦ Μελχισεδέκ καὶ περὶ Ἀβραάμ."

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ ἐγκλημάτων ἱερέων."

16. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Περὶ τῆς ἐν Βυριτῶν ἁγίας εἰκόνης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ."

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος εἰς τὴν ἱκεσίαν."

18. "Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων

τῶν ἀθλησάντων ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας."

19. Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ διαβόλου."

21. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς.

22. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

23. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίνης.

24. "Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς."

25. "Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρονος πρὸς τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ δράκοντος."

26. "Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, περὶ τῶν δύο πραγματευτῶν."

27. Ἀκολουθία ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

28. "Μεγαλυνάρια εἰς τὴν α' τοῦ Ἰανουαρίου."

29. "Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου."

Ἐν τέλει· Τέλος εἴληφεν ἡ παρούσα μοι δέλτος, πόνημα χειρὸς ἐλαχίστου Στάθη... Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος ἐν ἔτη 5^ο κζ' μηνὶ Δεκεμβρίου κ' ἡμέρα Δευτέρα (=1518).

30. Εὐχῆ.

31. Ἀπόστολος καὶ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

3824. 290.

Χαρτ. 16. XVI.

1. [Βαρλαάμ;] "Διάλεξις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς Λατίνους."

Κεφ. κ', ὦν α' ἀρχ. [Δ]ιὰ τὶ ἀποσχίζεσθαι ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκοινωνεῖτε...

Ὁ μὲν ὀρθόδοξος σημειοῦται β^λ ὁ δὲ Λατίνος γ.

Ἰδ. καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 3814 (280), 1.

2. "Αἰνίγματα δυσεῦρετα καὶ πάνυ δεινότετα."

3825. 291.

Χαρτ. 16. XVII. (φ. υα').

1 (φ. α' α). "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἁββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."

2 (φ. ιβ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

3 (φ. λα' β). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

4 (φ. μδ' α). Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

5 (φ. ξς' α). "Τὸ θαῦμα τῶν ἁγίων... Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου περὶ τῆς κόρης."

6 (φ. πβ' α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.

7 (φ. ρη' α). Βίος καὶ πολιτεία ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

8 (φ. ρμ' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας.

9 (φ. ρξβ' α). "Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἄνθρωπον."

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μερκούριος.

10 (φ. ρό' α). "Λόγος ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἄνθρωπον."

Ἄρχ. Εἰς τὰ μέρη τῆς Παφλαγωνίας.

11 (φ. ροέ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικῦ.

12 (φ. ριζ' β). Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

13 (φ. ρς' α). "Διήγησιν καὶ ἐκδίκησιν ὅπου ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς ἕναν ληστήν."

14 (φ. ρζ' β). "Ἐτερον ὁμοιον."

15 (φ. ρι' α). "Καὶ ἄλλο ὁμοιον."

16 (φ. ριβ' α). "Ἐποῦτες εἶναι οἱ δέκα ἐντολαῖς, ἃς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν, νὰ ταῖς φιλάτῃ πᾶσα ἄνθρωπος."

17 (φ. ρλβ' β). "Περὶ ἐξομολογήσεως

καὶ πότε δόφει νὰ μεταλαμβάνει πᾶσα Χριστιανός."

18 (φ. ρμα' α). "Λόγος τοῦ ἁββᾶ Ἰσαὰκ

πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μετὰφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Σπουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων."

19 (φ. ρμη' α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου

Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

20 (φ. ρνγ' α). Τοῦ αὐτοῦ

"Περὶ πῶς ὀφείλει διάγῃ τῶν μοναχῶν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινόβια."

21 (φ. σνέ' β). "Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόπου και λογιωτάτου κυροῦ **Δαμασκηνοῦ** [τοῦ **Στουδίτου**]."

22 (φ. σοβ' α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**
"Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον και περὶ τῆς ψυχῆς."

23 (φ. σπβ' β). "Διδαχὴ ἀπλουστάτη και σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς."

24 (φ. σπζ' α). **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** "Περὶ μνήμης Θεοῦ."

25 (φ. σή' β). "Περὶ τῶν σαρανταρίων, ὅπου δίδουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους."

26 (φ. τ' β). "Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου **Συμεῶν** τοῦ **θαυματουργοῦ**."

27 (φ. τδ' α). "Ἐκ τοῦ **Γεροντικοῦ** περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας και τῶν τροπαρίων."

28 (φ. τή' α). "Ἱστορία και διήγησις περὶ Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος διὰ στίχων."
Ἀρχ.

Ἐφάνη γοῦν ὁ Ἀβραάμ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιητὴν τοῦ κόσμου.

29 (φ. τλθ' α). "**Ἰγνατίου μητροπολίτου Τραπεζούντος** Περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων και περὶ τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν.
Κεφ. δ'."

30 (φ. τνα' β). "Εἰς τὸ Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ."

31 (φ. τξγ' β). "Περὶ τῆς βασιλείας **Κωνσταντίνου** τοῦ **Πωγωνάτου**."

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις και τοῖς καιροῖς τοῦ βασιλέως **Κωνσταντίνου** τοῦ **Πωγωνάτου** τῆς βασιλείας ὡς ἀνθρώπος και αὐτὸς νυστάξας μικρόν.

32 (φ. τοβ' α). **Μαρτύριον** τοῦ ἀγίου **Χαράλαμπος**.

Τὰ πλεῖστα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσεται δὲ τοῦ κώδικος Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3826. 292. Χαρτ. 16. XV.

1. "Τοῦ ἀγίου **Ἀναστασίου** Ἀπόκρισις πρὸς τὰς προσηνεχθῆσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων."

Κεφ. ρια', ὡν α' "Ἐρώτησις. Τί ἐστὶν τὸ σημεῖον τοῦ τελείου Χριστιανοῦ." Προσῆρηται δὲ κεφ. ριβ' "**Τοῦ Χρυσοστόμου** Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τῆς λεγούσης Ἰσθήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ και ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ."

2. "**Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας** πρὸς Ἀντίοχον ἀρχοντα περὶ πλείστων και διαφόρων ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς παρὰ πολλοῖς ἀπορουμένων και παρὰ πᾶσι Χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων κεφάλαια ρλε'."

3. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** "Ἐρμηνεία ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** εὐαγγελίου εἰς τοὺς περιπεσώτας εἰς τοὺς ληστὰς."

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ θεία δέλτος ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρα **Σαββάτω** τοῦ ἀγίου και δικαίου **Λαζάρου** τοῦ τετραμέρου ἐν ἔτη 5' λκθ' ἰνδικτιῶνος δ' (=1421);...

4. "**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Ἐκθεσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως."

Κεφ. ρα'. Ἐκ τοῦ τελευταίου λείπει ἐν φύλλον, τοῦ κώδικος μένοντος κολοβοῦ.

3827. 293. Χαρτ. 16. XVIII.

Βίος ὀσίου **Βασιλείου** και **Θεοδώρας** (;).

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἀκέφαλος και κολοβός. Ἀρχ.... και τὸν ἔφεραν δεμμένον ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν και παγέοντας εἰς τὸν βασιλέα **Λέοντα**, τοῦ **ἔδωκαν ἀπόκρισιν**. Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ Ὡς ἐδῶ ἀδελφοὶ και πατέρες τιμιώτατοι εἶναι ἡ διήγησις τοῦ θανάτου τῆς **Θεοδώρας** ὅπου εἶδεν ὁ **Γρηγόριος**, και παρὰκάτω γράφει και ἄλλα θαυμασθὰ...

3828. 294. Χαρτ. 16. XVII.

"Βίος και πολιτεία τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν **Εὐπραξίας**, μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ **Ἰγνατίου** τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ ἐλαχίστου."

3829. 295. Χαρτ. 16. XV.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Δογματικὰ κεφάλαια ρ'. Ἀρχ. ἀκέφαλα ἀπὸ τοῦ ἰζ'...οῖον πνεῦμα τι ἡ πῦρ αὐλον ὡς ἔφη ὁ θεῖος **Δαβίδ**.

3830. 296. Χαρτ. 16. XV.

Γεροντικόν (ἀκέφαλον και κολοβόν).

3831. 297. Χαρτ. 16. XVIII.

Νηπτικὰ κεφάλαια διαφόρων πατέρων.

3832. 298. Χαρτ. 16. XVII. (φ. 214).

1 (φ. 1 α). "**Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινοῦ** Περὶ τῶν φωνιέντων ποῦ δασύνονται και ποῦ [ψιλοῦνται] και περὶ ἀντιστοίχων."

2 (φ. 9 α). "Τοῦ αὐτοῦ **πτωχοῦ** διδασκάλου, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληροφορικὴ διδασκαλία, ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων."

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 και 2 ἐν στίχοις πολιτικοῖς.

3 (φ. 20 α). **Γνώμαι**, ἐν αἰς και "Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων."

4 (φ. 22 α). Τύποι ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν και ἐπιστολῶν.

5 (φ. 31 β). "Τοῦ **Εὐαγγελίου**" ῥητὰ και γνώμαι.

6 (φ. 33 α). "**Συμμεαρτυρία** τοῦ πνευματικοῦ" και **Γνώμαι**.

7 (φ. 34 α). "**Συνοπτικὴ ἐξήγησις** εἰς τὴν ἐξαήμερον κτίσιν τοῦ Θεοῦ, **Κωνσταντίνου Πορταεῖττου** (= **Πορταίττου**) τοῦ **Ῥοδίου** και ῥήτορος διδασκαλία και ἐξήγησις ἀπεξῆ φράσει εἰς τὰ εικοσιδύο ἔργα, ὅπου ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν ἑξὶ ἡμέραις, τί και τί ἐποίησε τὴν καθ' ἐκάστην ἡμέραν."

Κατ' ἐρώτησιν και ἀπόκρισιν μετὰ προομίῳ.

8 (φ. 83 β). **Κοσμογραφία**.

α' (φ. 83 β). "Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου."—β' (φ. 84 α). "Περὶ τοῦ πῶς ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και πῶς στέκεται ὁλος ὁ κόσμος."—γ' (φ. 86 β). "Περὶ τοῦ πῶς στέκεται

ἡ γῆ ἀκρατήτως.—δ' (φ. 86 β). "Περὶ τοῦ πόσον ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆν γῆν."—ε' (φ. 87 α). "Περὶ μῆκος καὶ πλάτος τῆς γῆς."—ς' (φ. 87 α). "Περὶ ἀντιπόδων τῶν ὑποκάτω τῆς γῆς."—ζ' (φ. 87 α). "Περὶ πῶς γίνεται ὁ σεισμός."—η' (φ. 88 α). "Περὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν πῶς γίνονται."—θ' (φ. 88 β). "Περὶ οὐρανοῦ καὶ ἀστέρων."—ι' (φ. 89 α). "Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων."—ια' (φ. 90 α). "Περὶ τοῦ πῶς γίνονται τὰ σύγνεφα, καὶ περὶ τοῦ πῶς γίνεται τὸ χιόνι, ἡ βροχὴ, τὸ χαλάζι, ἡ ἀμούχλη, ἡ πάσχη, ἡ δροσιά, καὶ ὁ κρύσταλος."—ιβ' (φ. 91 α). "Περὶ τῶν ἰβ' ἀνέμων, ὅπου εἶναι εἰς τὸν κόσμον."—ιγ' (φ. 91 α). "Περὶ τὰ ἰβ' ὄρη τῆς γῆς."—ιδ' (φ. 92 β). "Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν."—ιε' (φ. 93 β). "Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ποταμοῦ."—ισ' (φ. 93 β). "Διήγησις περὶ τοῦ παραδείσου."—ιζ' (φ. 94 α). "Διήγησις περὶ τῶν θερμῶν νερῶν."—ιη' (φ. 94 β). "Περὶ κομιτῶν τῶν πιπτόντων εἰς τὴν γῆν καθάπερ ἀστέρες."—ιθ' (φ. 95 β). "Περὶ οὐρανοῦ."—κ' (φ. 96 α). "Περὶ τὰς ζῶνας τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ ἰβ' ζῶδια εἰπωμεν καὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ πῶς γυρίζει ὁ οὐρανός."—κα' (φ. 98 β). "Περὶ τῆς σελήνης πῶς πέρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν ἥλιον."—κβ' (φ. 99 α). "Περὶ τοῦ πῶς ἐλαττοῦται ἡ σελήνη καὶ σκοτινιάζει, καὶ λέγομεν ὅτι ἐσκοτινίσεν ἡ σελήνη καὶ φῶς δὲν ἔχει."—κγ' (φ. 99 β). "Περὶ τοῦ πῶς κρατεῖται ὁ ἥλιος, καὶ λέγουν πῶς ἐπιάσθη ὁ ἥλιος καὶ οὐ δίδει λαμπρὸν φῶς."—κδ' (φ. 99 β). "Περὶ τῶν τεσσάρων ὠρῶν τοῦ χρόνου."—κε' (φ. 100 α). "Περὶ τοῦ ἀστερικοῦ ὄψεως καὶ διατί λέγεται ὄφισ."—κς' (φ. 100 β). "Περὶ τοῦ πότε ἀρχέουσι τὰ ζῶδια, καὶ ὁ ἥλιος καὶ ὁ βίσεκτος, καὶ τὰ θεμέλια, καὶ ὁ ἰνδικτιών."

- 9 (φ. 101 α). "Περὶ πορνείας."
 10 (φ. 102 α). Γνώμη.
 11 (φ. 103 α). "Τοῦ Χρισοστόμου ἐκ τοῦ λ' λόγου."
 Ἄρχ. Εὐχὴ γὰρ φησι, διάλεξις ἐστί.
 12 (φ. 104 α). "Περὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου."
 13 (φ. 106 β). "Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀμαρτολοῦ."
 14 (φ. 109 β). "Περὶ Ἰωσήφ Ἐβραίου τοῦ ἱατροῦ."
 15 (φ. 112 β). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου "Συγγραφή ἑτέρα εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀρμισσαμένου τὸν Χριστόν."
 16 (φ. 118 α). "Ἐτερον θαῦμα, περὶ Ἀναστασίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ Θεογνίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ."
 17 (φ. 121 α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
 "Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν."
 18 (φ. 127 α). "Διήγησις ψυχωφελῆς πάνυ ὠφέλημος καὶ περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων."
 19 (φ. 136 β). "Ἀπὸ κάλυψις τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου."
 Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνήλθον καγὼ Ἰωάννης εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
 20 (φ. 145 α). "Ἐρώτησις Πέτρου εἰ δύναται τὰς τῶν τελευτώντων ψυχὰς μετὰ θάνατον ὠφελεῖσαι. Ἀποκρίσις Γρηγορίου" [τοῦ Διαλόγου].
 21 (φ. 147 α). Ἀποσπάσματα καὶ ῥητὰ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ πατέρων, καὶ τινες ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικά.

- 22 (φ. 159 α). "Στίχοι πολιτικοὶ καταναυκτικοί."
 Ἄρχ.
 Νῆφε ψυχὴ μου ταπεινὴ καὶ σκόπεισον τὸν βίον.
 23 (φ. 159 β). Συνέχεια τοῦ ὑπ' ἀρ. 21.
 24 (φ. 201 β). "Περὶ τῶν ἑπτὰ ἀμαρτημάτων τῶν θανασίμων."
 25 (φ. 210 α). "Ἐν συνόψει καὶ κοντολογία τὰ ἰβ' ἄρθρα τῆς ἐκκλησίας."
 26 (φ. 211 β). "Διδαχὴ τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου εἰς τοὺς μοναχοὺς."
 Τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ κώδικος ἐφθαρμένα.

3833. 299. Χαρτ. 16. XVII. (φ. φμς').

- 1 (φ. α' α). "Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου λόγος περὶ φράσει εἰς τὴν δεκλόγου τοῦ Μωϋσέως."
 2 (φ. κβ' β). "Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ
 Πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων."
 3 (φ. λ' α). "Διήγησις ὠφέλιμος εἰς πᾶσα ἄνθρωπον."
 4 (φ. μδ' α). "Δίδου δέξιαν τοῦ γράφειν."
 Ἐν τῷ προτασομένῳ τοῦ κώδικος Πίνακι τῶν περιεχομένων ἐπιγράφεται ἡ διήγησις "Περὶ τινος γεωργοῦ ἐν τῇ Παφλαγωνίᾳ."
 5 (φ. ν' α). Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικῶ.
 6 (φ. πδ' α). Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθεΐσης Μαρῖνος.
 7 (φ. ις' α). "Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου."
 8 (φ. ριβ' α). Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
 9 (φ. ρλζ' α). Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
 10 (φ. ρνγ' α). "Ὅτι ὁ Θεὸς ἤγουν ἡ ἁγία Τριάς, ἔναι εἰς τρεῖς χαρακτῆρας, πλὴν δὲ, ἕνας Θεὸς ἔναι, ἀμὴ ὅχι τρεῖς· καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ· καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤγουν ὁ Χριστὸς ἔχει δύο γεννήσεις, καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου. Τῶν θείων Θεολόγων."
 11 (φ. ρνς' β). "Ὅτι ὁ Θεὸς ἔναι ἀόρατος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀσχημάτιστος."
 12 (φ. ρξ' α). "Διήγησιν καὶ ἐκδίκησιν ὅπου ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς ἕναν ληστήν."
 13 (φ. ρξή' α). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου "Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας."
 14 (φ. ριγ' α). Τοῦ αὐτοῦ; "Περὶ ἐγκρατείας καὶ ἐξομολογήσεως."
 15 (φ. ριη' β). Τοῦ αὐτοῦ; "Ἐκ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ."
 16 (φ. σή' β). "Περὶ τὰ σαραντάρια ὅπου κάμνον διὰ ἀπεθαμένους· ὅτι τελείως λυτρῶνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆν κόλασιν."

- 17 (φ. σιδ' α). "Ιστορία και διήγησις περὶ Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος, διὰ στίχων."
 Ἰδ. καὶ 3825 (291), 28.
 Ἐν τέλει· Κατ' ἔτος αχλε' Δεκεβρίου ι' (=1635).
 Γέγραπται τῇ χειρὶ Κυριακοῦ μοναχοῦ.
- 18 (φ. σμζ' α). Βίος καὶ πολιτεία Φιλαρέτου τοῦ ἐλετήμονος.
 19 (φ. σπδ' α). "Περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου."
 Ἰδ. καὶ 3825 (291), 31.
- 20 (φ. σιγ' α). Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
 21 (φ. τκ' α). "Εἰς τὸ Ὅμοια ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν."
 22 (φ. τλς' α). Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν Πέτρου μοναχοῦ (ἀκέφαλος).
 Ἰδ. καὶ 3832 (298), 20.
- 23 (φ. τλη' β). "Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερῶν διὰ σαραντάρια, τοῦ ὁσίου Ἡσαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου."
 24 (φ. τμβ' α). "Διὰ ποίας αἰτίας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμουν αὐτοῦ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, καὶ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Ἀλεξάνδρου."
 25 (φ. τμγ' β). "Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἀνθρώπον κάμουν αὐτοῦ λειτουργίαι εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰ σαράντα. Νικηφόρου Ξανθοπούλου."
 26 (φ. τμδ' β). "Περὶ τοῦ τί εἰσιν αἱ μερίδες καὶ εἰ ἐστι πρέπον νὰ προσφέρονται διὰ γυναῖκους ὅπου ἔχουσιν ἀνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς. Συμῶν Θεσσαλονίκης."
 27 (φ. τμέ' β). "Περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρασκευῆς ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου."
 28 (φ. τμς' α). "Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς."
 29 (φ. τμς' β). "Περὶ κοινοβίων."
 30 (φ. τνα' α). "Ἰγνατίου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων, περὶ χωρισμοῦ αὐτῶν."
 Ἰδ. καὶ 3825 (291), 29.
 Ἐν τέλει· Ἐγρᾶφη ,ζρμγ' (=1635) Ἰώσαφα.
- 31 (φ. τοε'). "Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν, παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου."
 32 (φ. υξγ'). "Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος."
 Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ρχκδ' Ὀκτωβρίου γ' (=1623) Κυριακὸς μοναχός.
- 33 (φ. φιγ' α). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.
 34. Περὶ αἰσίων καὶ ἀποφράδων ἡμερῶν.
 35 (φ. φμς' α). "Περὶ τὸ ἅγιον φῶς."
 Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων κολοβός. Τὰ ὑπ' ἀρ. 13—17, 21, 24—26 καὶ 31 ἐν τῇ καθωμισμένη.

3834. 300. Χαρτ. 16. XV.

1. "Λόγοι διὰ στίχων ψυχοφελεῖς πάνυ ωραῖοι."
 Ἀρχ. Μοναχὸς ὄστις βούλεται τυχὴν τῆς ἀνω κληρουχίας κόσμου παντὸς ἀμιγῆς εἶναι θέλει.

2. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας "Λόγος διακριτικὸς καὶ εἰς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς."

3. "Τοῦ ἁγίου Μάρκου ἐκ τῆς β' ἐπιστολῆς αὐτοῦ."

4. Ἀποσπάσματα καὶ ἀποφθέγματα πατέρων, Νηπτικὰ κεφάλαια, Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
 Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

3835. 301. Χαρτ. 16 μικρ. XVI.

1. Παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου (ἀκέφαλος).

"Ἔστι δ' ἐκείνη ἐν ἣ βασιλεὺς παραγγέλλει τῷ υἱῷ νυμφεῦ θῆναι, ὁ δὲ λαμβάνει πόρνην. Ἐν στίχοις πολιτικοῖς. Ἀρχ.

.....[θη]ρία ἰοβόλα
 καὶ ὄσους δούλους εὕρηκεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
 ἐκεῖ τοὺς ἐκατέκλεισεν, ἀπέσω εἰς τὸν λάκκον.
 Τέλ.

Καὶ τίς μᾶς ἐλευθέρωσε τῆς φυλακῆς τοῦ Ἄδου
 καὶ τίς μᾶς ἀνεβίβασε, στοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω.
 Στίχοι περὶ τοὺς 95.

2. "Ἐρμηνία τῆς παραβολῆς" τῆς ἀνωτέρω.

Ἐν στίχοις πολιτικοῖς περὶ τοὺς 1100. Ἀρχ.

Ὁ βασιλεὺς ὁ εὐγενῆς ὁ φοβερός καὶ μέγας
 ἔνε αὐτὸς ὁ ποιητῆς καὶ κτίστης τῶν ἀπάντων.

Περιέχεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρις Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου ἱστορία διὰ βραχέων, ἐκτενέστερον δ' ἢ τοῦ Ἰωσήφ, μεθ' ἧς καὶ τελευτᾷ τὸ στιχοῦργημα διὰ τῶν ἐξῆς·

Δῶμεν τὴν δόξαν τῷ Θεῷ τῷ δόντι τὴν ἀρχὴν μοι,
 καὶ τέλος ἀποσεύσασθαι εἰς αἰῶνας αἰῶνων
 ἀμὴν ἀμὴν καὶ γένοιτο, γένοιτο, γένοιτό μοι.

3. "Διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ."

Ἀρχ. Πρώτη σκᾶλα τῆς Γαλιάτσας, ὅπου ὑπάγει τοὺς προσκυνιτάδες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔνε ὁ Γιάφας.

4. "Διήγησις περὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Σινᾶ."

Ἀρχ. Ἀνεβαίνομεν ἀπὸ τὸ Ταμιάθιν ἢ ἀπὸ τοὺς Βρούλους μέσα ἀπὸ τὸν ποταμὸν Νεῖλον, ἕως τὸ Κάρυος τ' μιλία καὶ περίττου.

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀρ. 3.

5. "Θρήνος ἐρωτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον."

Ἀρχ.

Δύναμιν χορήγησόν μοι οὐρανόθεν ποθητῆ μου
 καὶ σοφῶς δδήγησόν με πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν.
 Τέλ.

Εἰς μονὰς τὰς ἀκηράτους καὶ χαρὰν τὴν αἰωνίαν
 μετὰ πάντων τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας αἰώνιους.

Στίχοι ἐκκαίδεκάσλλαβοι περὶ τοὺς 530, διηρημένοι εἰς ὀκτασυλλάβους.

6. Ἀνεπίγραφος εὐχὴ εἰς στίχους ἀναπαιστικούς.

Ἀρχ. Ἀκουσόν μου φωνῆς ὑπεράγαθε | ἀπὸ βάρους
 καρδίας τοῦ δούλου σου

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι ἀνὰ δύο ὡς εἰς.

7. Ἀνεπίγραφον στιχοῦργημα.

Ἀρχ.

Ἐμέναν ὁ πατέρας μου ἐγέννησέ με φίλε
 κατὰ τὴν τάξιν ἐποικεν, ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον.

Τέλ.

Τίς εἶσαι πόθεν ἐφθασες τί θέλεις τί γυρεύεις
[ἐ]γὼ εἶμαι ἀπὸ τῆν γῆν ἀνθρωπος....

Μένει ἀτελές· σῶζονται δὲ στίχοι περὶ τοὺς 140.

8. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν κοσμικῶν.

9. Εὐχῆ.

3836. 302. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος· ἐγράφη
ἐπὶ ἔτους ,ζρξγ' (=1655).

3837. 303. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἔτους ,ζωξωγ' μηνὶ Μαίω ι' (=1555).
Νεοφύτου μοναχοῦ.

3838. 304. Χαρτ. φύλλ. XVII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

3839. 305. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἐδχεσθέ μοι τῷ γράψαντι ἐν μονοτρόποις
Νείλω.

3840. 306. Χαρτ. 4. XVII. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

3841. 307. Χαρτ. 4. XVI. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

3842. 308. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Φύλλα τινὰ ἐκκοπέτα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρων (XVII).

*3843. 309. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει Ἡ θεία αὕτη καὶ ἱερὰ βίβλος τοῦ Εὐαγγε-
λίου ἐγράφη χειρὶ Δοσιθέου καὶ ἐλαχίστου ἐν
μοναχοῖς· ἐπληρώθη δὲ σὺν Θεῷ κατὰ μῆνα ἀρτίως
Ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης τρίτης ἰνδικτιῶνος τοῦ
5⁸ λ' τρίτου ἔτους... (=1495).

Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπίτιλον κόσμημα
καὶ ἀρχικὸν γράμμα, οὐκ ἀτεχνα. Καὶ πρὸ ἐκάστου δὲ τῶν
λοιπῶν τριῶν εὐαγγελίων εὐχροα ἐπίτιπλα.

3844. 310. Χαρτ. 4. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται “Δήλωσις διὰ λαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν
εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν
πόθεν ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν.”

3845. 311. Χαρτ. 4. XV.

Τετραεὐάγγελον.

Προτάσσεται α' Δήλωσις οἷα ἢ ἐν ἀρ. 3844 (310).—β'.
“Δήλωσις πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὰ καθ' ἡμέραν εὐαγγέλια.”—γ'.
“Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν
εὐαγγελίων.” Ἐκάστου δὲ τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ
τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.
Ἐν τέλει τοῦ πίνακος τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου· Τὸ

Η.

παρὸν εὐαγγέλιον ἐγράφη δι' ἐξόδου καὶ κόπου κῦρ
Σωφρονίου ἀπὸ τὴν ἱερὰν καὶ ἀγίαν Σκῆτην τοῦ Κου-
τλουμουσίου.

3846. 312.

Χαρτ. 4. XIV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιε-
χομένων κεφαλαίων. Ἐπὸνται δ' ἐν τέλει “Συναξάριον σὺν
Θεῷ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων” καὶ τέσσαρα φύλλα περιέχοντα
Ἀποστόλους καὶ εὐχάς. Τὸ παράφυλλον ἐν τέλει (Περγ. X.
σελ. 2) περιέχει μέρος Λόγου εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ σπορέως.

Ἐν τέλει τῶν εὐαγγελίων· Τέλος εἰληφεν ἡ τετρά-
[ρι]θμος βίβλος | Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς καὶ Ἰω-
άννης | διὰ χειρὸς ἐμοῦ τάχα καὶ μοναχοῦ | Λογγίνου...

3847. 313.

Χαρτ. 8. XV.

Τετραεὐάγγελον.

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιε-
χομένων κεφαλαίων. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' “Δήλωσις
τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀφειδόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων.”
—β'. “Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἱβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια
τῶν κἀστην εὐαγγελίων.”

3848. 314.

Χαρτ. 8. XVII.

Τετραεὐάγγελον.

Τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
“Ἰτόμνημα περὶ τοῦ εὐαγγελίου.” Τοῦ κατὰ Ματθαῖον προ-
ηγούνται α' “Βίος τοῦ ἀγίου εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου κατὰ
Σωφρόνιον.”—β'. Βίος τοῦ αὐτοῦ κατὰ Δωρόθεον Τύρου.—
γ'. “Τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυρίου
Θεοφυλάκτου Προοίμιον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.”
—δ'. “Τὰ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου κεφάλαια.” Τοῦ
δὲ κατὰ Μάρκον προηγούνται α'. “Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ
Μάρκου κατὰ Σωφρόνιον.”—β'. “Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου
ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου Συνό-
ψεως.”—γ'. “Θεοφυλάκτου...Βουλγαρίας Ἰπόθεσις εἰς τὸ
κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον.”—δ'. “Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ
Μάρκον εὐαγγελίου.” Τοῦ δὲ κατὰ Λουκᾶν προηγούνται α'.
“Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ κατὰ Σωφρόνιον.”—β'. “Βίος
τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου...Συνόψεως.”—
γ'. “Θεοφυλάκτου...Βουλγαρίας Ἰπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν
εὐαγγέλιον.”—δ'. “Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου.”
Τοῦ δὲ κατὰ Ἰωάννην προηγούνται α'. “Βίος τοῦ εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου ἐκ τοῦ Σωφρονίου.”—β'. “Βίος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγε-
λιστοῦ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου...Συνόψεως.”—γ'. “Θεοφυλάκτου
...Βουλγαρίας Ἰπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.”—
δ'. “Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.”

Ἐν τέλει πέντε φύλλα περιέχοντα μέρος τῶν Πράξεων τῶν
Ἀποστόλων ἐξ ἀρχῆς.

Ἐν τέλει τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου· Τὸ παρὸν τετρα-
εὐάγγελον ἐγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερο-
μονάχων Γαλακτίωνος.

*3849. 315.

Χαρτ. 8. XVI.

Τετραεὐάγγελον (κολοβόν).

Ἐκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιε-
χομένων κεφαλαίων καὶ εἰκὼν ἐκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὧν
λείπει ἡ τοῦ Ματθαίου. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' Δήλωσις
(ἀκέφ.)· β' Μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων.

52

- 3850.** 316. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον.
'Εκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. 'Εν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α' "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
- 3851.** 317. Χαρτ. 8. XIV.
1. Τετραευάγγελον.
'Εκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. 'Εν δὲ τῷ τέλει α' "Δήλωσις τῆς ἀκολουθίας τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
2. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
3. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Προτάσσεται ἐκάστης αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις.
4. Μακαρισμοὶ τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
'Εν φύλλοις ἑπτακαίδεκα.
'Εν τέλει τῶν Ἐπιστολῶν: Ἐτελειώθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κγ' ἰνδ. ιδ' τοῦ ,5' ωλθ' (=1323).
- 3852.** 318. Χαρτ. 8. XIV.
Τετραευάγγελον.
'Εκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων. 'Εν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
- 3853.** 319. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον.
'Εκάστου τῶν εὐαγγελίων προτάσσεται α' Πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.—β'. Ἀπόστολος. 'Εν τέλει α'. "Δήλωσις τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐαγγελίων."—β'. Μηρολόγιον τῶν εὐαγγελίων.
- 3854.** 320. Χαρτ. 8. XV.
Τετραευάγγελον.
'Εν τέλει: Ἐτελειώθη μηνὶ Γενναρίῳ λα' ἔτη δὲ χιλιάδες ἑπτὰ καὶ χρόνοι ἕξ (=1498).
- 3855.** 321. Χαρτ. 8. XVII.
Τετραευάγγελον.
'Εν ἀρχῇ "Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἰπόμνημα περὶ τοῦ εὐαγγελίου." Τῶν δ' εὐαγγελίων ἐκάστων προτάσσονται ὄσα καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3848 (314).
'Εν ἀρχῇ τοῦ κώδικος: Τῆς καινῆς διαθήκης ἅπαντα: εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον, κατὰ Μάρκον, κατὰ Λουκᾶν, κατὰ Ἰωάννην... γέγραπται μὲν τῇ χειρὶ Κυριακοῦ... ἐν ἔτει τῆς Χριστοῦ γεννησέως αχλς' μηνὶ Νοεμβρίῳ κ' (=1636).
- 3856.** 322. Χαρτ. 8. XIV.
1. [Μιχαὴλ Ψελλοῦ Διδασκαλία παντοδαπῆ.]
Κεφ. ρ4γ'. Ἄλλ' ὁ κώδιξ, ὡν ἀκέφαλος, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ με' περὶ τὸ τέλος... εἰδῆ κίνησιν ἔσχατον οὖν κινουμένων, καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐκείνῳ κινεῖται. Κεφ. μ5' "Περὶ ψυχῆς"... Κεφ. μη' "Εἰ μεταβάλλει ψυχὴ εἰς ἀγγελον"... Κεφ. ρ4β' "Τί ἐστὶν ὁ βούλιμος." Κεφ. ρ4γ' "Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν ἐσθρῦπτα γίνεται τὰ ἐν τῇ συκῇ κρεμαννύμενα κρέατα."
- Ὁ ἀριθμὸς τῶν κεφαλαίων οὐ συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἔκδοσιν παρὰ ΜΙΣΘΕ ΣΧΗΠ, 688.
2. "Τοῦ αὐτοῦ πανσόφου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κύρ Μιχαὴλ τὸν Δούκαν, Ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων."
Κολοβὸς ἐν τῷ "Περὶ τῆς τῶν ἄστρον φορᾶς καὶ κινήσεως" ἐν ταῖς λέξεσιν ἵνα μὴ σύρρηξις ὑπὸ τῶν αὐτῶν καταδρόμων καὶ κυλισμάτων γένηται κατὰ τὴν ἰδίαν φυσικὴν κίνησιν· ἐκ δύσεως εἰς ἀνατολὴν φέρονται κί...
3857. 323. Χαρτ. φύλλ. XVII.
1. "Περὶ παθῶν λέξεων."
'Ἀρχ. Πάθη δὲ λέξεων εἰσὶν κε'. Πρόθεσις, ἀφαιρέσεις, ἐπαναδίπλωσις.
2. Ὁμήρου Ἰλιάς μέχρι καὶ τοῦ Σ.
Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, ἐνιαχοῦ δὲ συνοδεύεται ὑπὸ διαστίχου ἐξηγήσεως καὶ τιμῶν παρασελιδίων σχολίων. Ἐκάστης δὲ ῥαψωδίας προτάσσεται ἡ ὑπόθεσις καὶ ἔπονται αὐτῇ "Ἱστορίαι καὶ ἀπορίαι τῆς ῥαψωδίας τῆς Ἰλιάδος." Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Α ἀρχ. Χρύσης ἱερέως Ἀπόλλωνος προσγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσήϊδα. Αἱ δὲ "Ἱστορίαι καὶ ὑποθέσεις τῆς α'" ῥαψωδίας τῆς Ἰλιάδος" ἀρχ. ["Ο]μῆρος ὁ ποιητῆς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μάρωνος καὶ Ὀρνηθοῦς, κατὰ δὲ ἐνλίους Μέλιτος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθήϊος νύμφης. Τὰ δὲ καθ' ἕκαστα Σχόλια ἀρχ. Μῆνις· σημαίνει πέντε ὀργῆν, θυμὸν, χόλον, κότον καὶ μῆνιν· καὶ μῆνις μὲν ἐστὶν ἡ ἐπιμένουσα φεὶ καὶ μὴ μειουμένη. Τοῦ δὲ ὄλου προτάσσεται Πρόλογος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Ἰλιάδα. Ἄρχ. Τὸν βουλόμενον τὰ παρ' Ὁμήρου ποιήματα προγυμνάσαι χρὴ κατὰ τὰ κοινὰ ῥήματα καὶ πεῖραν ἐσχηκέναι τὴν περὶ παθῶν καὶ τῶν διαλέκτων.
Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 6.
3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.
α'. Εἰς τὸ Πλὴν μάτην ταραττεται πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.—β'. "Περὶ τοῦ μετὰ σεμνότητος ἐν ἐκκλησίᾳ διάγειν." Ἄρχ. Τοιοῦτοι καὶ νῦν εἰσὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.—γ'. "Περὶ μετανοίας." Ἄρχ. Δια τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ μετανοίας λόγον.—δ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ἄρχ. Δια τοῦτο ἐκ δύο οὐσιῶν κατεσκευάσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς—ε'. Περὶ ψυχῆς. Ἄρχ. Ἐοίκασιν οἱ ἔργοις κομῶντες ἀγαθοῖς.—ς'. "Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων."
4. "Ἐπιτομὴ τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἐφαιστινῶς."
5. "Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πρὸς ἑαυτὸν κατὰ πεύσιν καὶ ἀπόκρισιν."
6. Ὁμήρου Ἰλιάδος T.
Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 2 ῥαψωδίας Α—Σ ἐνταῦθα γέγραπται τοῦ T μόνον τὸ κείμενον ἀνευ διαστίχου ἐξηγήσεως καὶ παρασελιδίων σχολίων.
- 3858.** 324. Χαρτ. φύλλ. XVI.
1. Ἰσακίου τοῦ Ἀργυροῦ(;) Ἀστρονομικὴ πραγματεία.
Διήρηται εἰς κεφ. μθ'. Τὸ κεφ. α'. "Προσίμω" ἀρχ. Ἐπειδὴ περ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων τὴν περιέχουσιν τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις

ἀπὸ χρόνου τινὸς προῖφισταναὶ ἐχρῆν.—Κεφ. β'. "Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ χρόνου."—Κεφ. γ'. "Περὶ τοῦ ἔτους τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ χρόνου τί εἰσι καὶ πόθεν ἐγνώσθησαν."...Κεφ. μβ'. "Περὶ διαιρέσεως τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ ὀνομασίας τῶν ζωδίων, ἔτι δὲ καὶ τροπῶν καὶ περὶ τοῦ πόθεν κινήθῃσι ὁ τούτων ποιητὴς ταῦθ' εἰργάσατο."

2. "Κύρ Νικολάου Ἀρταβάσδου γεωμέτρου."

Μετρολογικὸν ἀπόσπασμα ἔχον ὡδε· Ὁ στατήρ δν ἡ κοινή συνήθεια ἐξάγιον οἶδε καλεῖν εἰς κδ' κεράτια περιόριζεται· ἕκαστον δὲ κεράτιον εἰς σίτου κόκκους τέσσαρας ὡς εἶναι τοῦ ἐνὸς ἐξαγίου λοιπὸν πυροῦς 45', ἡ δὲ μία λίτρα οὐγγίας μὲν ἔχει ιβ', ἐξάγια δὲ οβ' ὡς ἐπιβάλλειν ἐκάστη οὐγγία 5α' 5' καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῶν ι' λιτρῶν καὶ ρ. καὶ α. εὐρήσεις καὶ τὰς οὐγγίας καὶ τὰ ἐξάγια καὶ οὐ ταῦτα δὲ μόνων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἡ) ἡγουν τὰ κεράτια καὶ τοὺς πυροῦς.

3. "Κανόνες τῆς κινήσεως τῶν θεμελίων τῶν ἐπτὰ ἀστέρων εἰς τὸ ἔτος τῶν Περσῶν."

Καὶ ἄλλοι Κανόνες (πίνακες) ἀστρονομικοὶ ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς πλανήτας, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὰ ζῦδια.

Προτάσσονται τῆς ὑπ' ἀρ. 1 ἀστρονομικῆς πραγματείας ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. Πίνακες καὶ σημειώματα ἀστρονομικὰ καὶ γεωγραφικὰ.—β'. "Ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν ὕστερον." Ἀρχ. Ἐπίδαμνος τὸ νῦν Διράχιον.—γ'. Χρονικὸν βραχύ. Ἀρχ. 5ψ4δ' ἔγυνεν Ὀτμάνης. Τελευτᾶ δ' ἐν ἔτει 5ζδ'.

3859. 325. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς τὰ Θεοφάνεια.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρῶν λόγος ἐν Πάτμῳ 1783 Φεβρουαρίου 14 αψπγ' Φεβρουαρίου ιδ'.

2. Δημοσθένους

α'. Ὀλυνθιακοί.—β'. Φιλιππικὸς α' καὶ γ'.

3. "Ἰσοκράτους Πρὸς Φίλιππον λόγος τῶν συμβουλευτικῶν δεύτερος."

4. Ἀδήλου Ὁμιλία.

Ἀρχ. Ὅταν ὁ λογικὸς καὶ κατ' εἰκόνα τοῦ πλάστου πλασθεὶς ἄνθρωπος φθάσῃ νὰ θεραπεύῃ τὰ αἰσχρὰ καὶ ἄσεμνα πάθη.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν Ἐξαήμερον.

α'. Ὁμιλία β' Περὶ τοῦ ἀόρατος ἢ ἡ γῆ καὶ ἀκατασκεύαστος.—β'. Ὁμιλία τρίτη Περὶ τῶν τρόπων τῆς γενέσεως.—γ'. Ὁμιλία δ' Περὶ συναγωγῆς τῶν υδάτων."

6. Συνεσίου Ἐπιστολαί.

Ἀπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 4 καὶ 5 α' καὶ γ' μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμυλημένην.

3860. 326. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Περὶ ἐνυπνίων Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά

Ἐρμηνεία εἰς τὸν Συνεσίου Περὶ ἐνυπνίων λόγον."

2. "Τοῦ αὐτοῦ Πανηγυρικός."

Ἀρχ. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν ἄφωνον.

3. "Ἐξήγησις τοῦ κύρ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου

τοῦ ἐξ Ἰουδαίων τοῦ καὶ Κανσοκαλυβίτου Περὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς πρὸς τὸν περὶ αὐτοῦ ζητήσαντα."

4. "Νόννου ποιητοῦ Πανοπολίτου Μεταβολῆ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου εὐαγγελίου."

5. Ἀνεπίγραφος θεολογικὴ συγγραφή.

"Ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ ἄχρονος ἐστὶ καὶ ἀκατάληπτος καὶ ὁμοούσιος τῷ προαιωνίῳ αὐτοῦ γεννήτορι." Κεφ. κα'. ὦν τὸ τελευταῖον τελευτᾶ οὐκ ἐλπίς καὶ αὐτὸν τὸν ἀγλαὸν κόσμον ἂν τὰ γραφόμενα νεοτεύχων βιβλίων ἀναδέξασθαι.

3861. 327. Χαρτ. 8. XVIII.

"Τῆς καθ' Ἐρμογένην ῥητορικῆς βιβλίον β'

Περὶ νοήσεως καὶ εἰδικῶς περὶ στάσεων."

3862. 328. Χαρτ. 8. XVII.

Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως

"Σχολαστικαὶ παρασημειώσεις εἰς τὸ μείζον α' τῶν Μετὰ τὰ φυσικά."

3863. 329. Χαρτ. 8. XIX.

1. "Ἐρμηνεία σύντομος ἀρμόζουσα τοῖς ἀρχαίοις περὶ τοῦ πῶς δεῖν μεταφράζειν ἀπὸ τὴν ἀπλήν καὶ χυδαίαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν."

2. Θέματα ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Ἐν ἀρχῇ Ἐκ τῶν τοῦ Παναγιώτου Ἀναγνώστου Θεοδωρίδου τοῦ Φοιβαπόλλωνος Πελοποννησίου τοῦ ἀπὸ Καλαμάτας. Αψζ' ἐν Κωνσταντινουπόλει (=1807).

3864. 330. Χαρτ. 8. XV.

1. Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου

Κατὰ τῶν Πλήθωνος ἀποριῶν ἐπ' Ἀριστοτέλει."

Βιβλία δύο, ὧν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ὑπὸ ΜΙΝΩΙΔΟΥ ΜΗΝΑ. Ἐν Βαρσιτοῖς αωνή'.

2. [Τοῦ αὐτοῦ Ὁρθοδόξου καταφύγιον.]

Συγγραφή ἀνεπίγραφος διηρημένη εἰς τμήματα ἕξ. "Τμήμα πρῶτον· περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον σαφῆς ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ Λατίνου κακῶς φρονεῖν." Τὸ Προοίμιον ἀρχ. Τὸν θεῖον λόγον καὶ τῆς ἀληθείας ἔφορον τοῦ παρόντος προστησάμενος λόγος περὶ τοῦ τῆς ἀληθείας διαλέξομαι πνεύματος. Ἄνω τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πρώτου τμήματος ἐν τῇ ψα' "Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου· συνετέθη μετὰ διαλέξεις πεντεκαίδεκα γενομένας ἐν τῷ παλατίῳ μετὰ τοῦ παπικοῦ πρέσβευς καὶ ἐπισκόπου Κορτώνης..." Ἄλλ' ἡ μὲν οὕτως ἐπιγραφομένη συγγραφή τοῦ Γενναδίου ἐστὶν ἄλλη, ἡ δ' ἐνταῦθα περιλαμβανομένη ἐπιγραπτέα ὀρθότερον Ὁρθοδόξου καταφύγιον, οἷαν ἐπιγραφὴν φέροι τὸ ἀνευ χρόνου καὶ τόπου τυπώσεως, ἀλλὰ πιθανῶς τῷ 1828 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθὲν Πρῶτον τμήμα. Ἰδ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΤ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΤ Ὁρθόδοξος Ἑλλάς. Ἐν Λειψία, 1872, σ. 82.—"Τμήμα δεύτερον. Περὶ τοῦ μακαρίου Ἀγουστίνου καὶ καθόλου περὶ τοῦ πῶς δεῖ χρῆσθαι ἐκάστῳ τῶν διδασκάλων ἡμῶς κατὰ ἀντιπαράστασιν ἐν ψ' καὶ περὶ τῶν κτιστῶν εἰκόνων καθολικὴ θεωρία."—"Τμήμα τρίτον ἐν ψ' προκατάστασις τῶν πρὸς τὴν ἐνστασιν λόγων καὶ ἐκθεσις τῶν ῥητῶν τῶν διδασκάλων τῶν παρ' ἡμῖν ἅ τὴν ἡμετέραν βεβαιούσι δόξαν, τὴν δὲ τῶν Λατίνων ἐλέγχουσαν."—Τμήματος τετάρτου ἐπιγραφὴ οὐχ ὑπάρχει.—"Τμήμα ε' ἐν ψ' δεικνύται καὶ ῥητοῖς ἁγίοις καὶ λόγοις μὴ εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ πνεύματος αἰτίον καὶ ὡς ἐν ἐπαναλήψει τῶν προειρημένων σαφηνεῖα τοῦ Δι' υἱοῦ τί ποτε

βούλεται.—Τμήμα ἕκτον ἀνεπίγραφον ἀρχ. Τούτων προϋποθεθειμένων, μᾶλλον δὲ ἀποδεδειγμένων ἀρκούντως, σαφές ἐστίν ὅτι καὶ οἱ Εὐρώπαιοι πατέρες περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἀληθῆ τὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀσίας διδασκάλους συμβαίνοντα λέγουσι.

3865. 331.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Εὐκλείδου ἀποσπάσματα.
2. Ῥητὰ πατέρων καὶ γνῶμαι.
3. “Κανόνες ἀληθινοῦ ὑποτακτικοῦ οἵτινες φυλαττόμενοι ὑπερυψοῦσιν αὐτὸν καὶ φυλάττουσιν ἀνεπλήραστον.”

4. “Τοῦ δσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγοι στιχουργικοὶ λη' καὶ πρῶτον Περὶ τοῦ πῶς προσεύχεσθαι χρωῶν καὶ πῶς Θεὸν αἰτεῖσθαι.”

“Λόγος α'.”

Ἀρχ.

Ἡ φερανγῆς ὑπομονὴ φησὶ τις τῶν ἀγίων ἐμψυχωθεῖσα προσευχαῖς καὶ ταῖς εὐχαρισταῖς τότε τελείως ἀπτωτος ἐν πᾶσι χρηματίζει. ... “Λόγος λη'” περὶ ἐγκρατείας.

Τέλ.

Ἐξ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, ἐκ πάντων τῶν κτισμάτων ἀμῆ· δόξα σοι δόξα σοι Τριάς ὑπεραγία, εἰς τοὺς αἰῶνας δόξα σοι δέσποτα παντοκράτορ.

3866. 332.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα. Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην. Ἀκέφαλα καὶ ἀνεπίγραφα.

2. “Τοῦ σοφοῦ κυρίου Θεοδόρου τοῦ Προδρόμου

Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνες παρὰ τῶν ἀγίων ἀνδρῶν καὶ ποιητῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου” [τοῦ Δαμασκηνοῦ].

Προτάσσεται “Προσίμωον εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ὄρφανοτροφείου τίμιον ἀνδρᾶ ἀξιώσαντα ἐξηγεῖσθαι τούτους.” Ἀρχ. Ἔοικας ἀνθρώπε πρὸς τὴν τῶν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς δημοτελέσιν ἑορταῖς μελουργηθέντων ἄσμάτων τοῖς ἱεροῖς ἐκείνοις ἀνδράσι καὶ ὑποφήταις τοῦ πνεύματος ἡμᾶς ἐξήγησιν προσκαλούμενος.

Ἐν τέλει τῆς Ἐξηγήσεως Ἰπὸ Λαζάρου τοῦ Ἀδριανοπολίτου ἡ παρούσα βίβλος γέγραπται.

3. [Τοῦ αὐτοῦ;] “Σχόλια τῶν τετραστίχων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.”

Ἀρχ. Πράξιν προτιμήσεως ἢ θεωρίαν. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τοῦ γνωμολογεῖν ὁ θεολογικώτατος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν.

4. “Ὁ παρῶν οὗτος λόγος ἀγωνιστικῶς ἀποδείκνυσι μὴ δεῖν μέλλειν μῆδὲ ἀναμένειν τὸ βάπτισμα· ἦνται δὲ τῷ πρὸ αὐτοῦ, κατὰ δὲ περιστάσιν διήρηται τῆς ὥρας αὐτὸν καλεσάσης.”

Ἀρχ. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν Φώτων ἡμέρᾳ πανηγυρίσαντες. Χθὲς φησὶ τὰ Φῶτα ἑορτάσαμεν.

3867. 333.

Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἀδήλου “Τοπικῶν βιβλία ἡ'.”

Προτάσσεται Πίναξ ἀλφαβητικὸς μετὰ παραπομπῶν τῆς ἐμπεριεχομένης ὕλης.

2. “Ἐλεγχος τῶν περιεχομένων ἐνταῦθα. Πόσα τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων...”

Διήρηται κατὰ τὰ ὀκτὼ βιβλία τῶν Τοπικῶν.

Ὁ κῶδις φαίνεται γεγραμμένος χειρὶ Σεραφεῖμ ἱερομονάχου τοῦ Θασιού. Ἰδ. ἀρ. 3873 (339), 3882 (348).

3868. 334.

Χαρτ. 8. XV. (φ. 255).

1 (φ. 1 α). Ἡσιόδου Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἀκέφ. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ στ. 10.

τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας ἐρουράς. Ἀρχ. Καὶ σὺ...ὡς εἴκειν· οὐχ ἐνδὸς αὐ αὐτ' ἐστίν· ἀπτικῶς τὸ εἶδος τῶν Ἐρίδων ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν·+τὴν μὲν ἐπενέσειεν ἀνὸ νοήσας. Ἐν δὲ τῇ ψα ἀραιὰ σχόλια. Ἀρχ. (στ. 17). Ἀντὶ τοῦ τὴν δευτέραν προτέραν μὲν ἐγέννησεν ἢ νύξ ἢ ἐρεβενή ἦν ὁ Προκλ θεὸν λέγει ὑπὲρ τὸν κόσμον τοῖς ὀμμασι τῶν ἀνθρώπων.

2 (φ. 32 α). Εὐριπίδου

α' (φ. 33 α). Ἐκάβη.—β' (φ. 78 α). Ὀρέστης.—γ' (φ. 136 β). Φοίνισσαι.

Προτάσσεται (φ. 32 α) Βίος Εὐριπίδου. Ἀρχ. Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλιτοῦς οἱ φευγόντες εἰς Βιωτίαν μετόπισσαν. Τέλ. τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευταίαν· τελευταῖα δὲ ἐπὶ τῆς ἐννενηκοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. Ἐκάστου δὲ τῶν δραμάτων προηγείται ἡ Ἰσόθεσις. Ἡ τῆς Ἐκάβης (φ. 32 β) ἀρχ. Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες ἢ τοῦ Ὀρέστου (φ. 78 β) ἀρχ. Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἢ δὲ τῶν Φοινισσῶν (φ. 136 β) ἀρχ. Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν Θηβῶν βασιλείαν.

Τὰ δράματα ἔχουσιν ἀραιὰν διάστίχον ἐρμηνείαν καὶ σπανιώτατα σχόλια ἐν τῇ ψα.

Τὸ τέλος τῶν Φοινισσῶν ἀπὸ στ. 1542 κ. ε. εὔρηται μεταθεθειμένον ἐν φ. 209—210.

3 (φ. 186 α). Ἡσιόδου Ἀσπίς Ἡρακλέους.

Ἀκέφ. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ στ. 321.

πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἰππίου θόρε δίφρου.

Ἄνευ διαστίχου ἐρμηνείας. Ἰδ. καὶ κατωτέρω ἀρ. 7.

4 (φ. 190 α). Ἡσιόδου Θεογονία.

Μένει κολοβὴ ἐν στ. 386.

τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἔδρη.

Ἄνευ διαστίχου ἐρμηνείας.

5 (φ. 210). “Ἡφαιστίνως Περὶ μέτρων.”

Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι πούς ἐστὶ μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν.

6 (φ. 219 α). Σχόλια βραχέα.

α'. Περὶ τῆς Ἀσπίδος. Ἀρχ. [Τ]ῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται μέχρι στιχῶν ν' καὶ δις· ὑπώπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιόδου.—β'. Περὶ Ταφίων. Ἀρχ. Τάφιοι δὲ καὶ Τηλεβόαι ἐκλήθησαν ἀπὸ Τάφου καὶ Τηλέβου. Ἐλλθιος γὰρ καὶ Μήστωρ ἀδελφοί.

7 (φ. 220 β). Ἡσιόδου Ἀσπίς Ἡρακλέους.

Ἀνεπίγραφος. Ἐξ ἀρχῆς μέχρι τοῦ στ. 320. Ἰδ. τὴν συνέχειαν μέχρι τέλους ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 3.

8 (φ. 226 α). Λεξικὸν ἀνεπίγραφον.

Ἄρχ. [Ἄ]απτος ὁ ἀπρὸςπέλαστος παρὰ τὸ ἄπτω ἄπτος καὶ ἀαπτος οἶον τὸ ἄγαν ἀπτόμενον.

Ἔπονται αἱ λέξεις ἀβυκτον, ἀββᾶς, ἀβρόμιος... Τέλ. Διακραδαίνει διασειή. Διάττουσι διατρέχουσι. Διαφερνόντος ἐξερέτως. Διανηξάμενοι διακολυμβήσαντες. Διακηκῶσι διατταράττουσι.

9 (φ. 229 α). Σημειώματα περὶ ἀνδρῶν κατ' ἀλφάβητον.

Ἄγαθοκλῆς οὗτος ἐγένετο τύραννος· καὶ ὡς λέγει Τίμαιος κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, κοινὸς πόρονος ἔτιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις. Ἄγάθων τραγικός ἦν.

10 (φ. 229 β). Γραμματικά σημειώματα.

Ἄρχ. [Τ]ὸ ἄ περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ, εἶθε· οὕτω γὰρ Καλλιμαχος κέχηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄ ἄρθρον ὡς οὐ Ὀμηρος ἄ δηλοῖ.

11 (φ. 249 β). "Περὶ τῶν γενικῶν ἀρετῶν."

Ἄρχ. [Ἀ]ρεταὶ εἰσι τέσσαρες αἱ γενικαί, φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία.

12 (φ. 251 α). "Ἀναβάσεις τῶν οὐρανῶν."

Ἄρχ. [Φ]ύβος. [Π]ίστης. Ἐγκράτεια. Ἀγνεία. Διάκρισις.

13 (φ. 251 β). "Θεοδωρίτου Ἐκ τῶν ἀπόρων."

Ἄρχ. Ἐστὶ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Τὰ φ. 30 α—31 β καὶ 217 α—218 β ἀγραφα.

3869. 335. Χαρτ. 8. XVIII.

"Ἐκθεσις ῥητορικῆς

τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ὑστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναδικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος."

3870. 336. Χαρτ. 8. XVIII.

Θέματα ἐκ τῆς καθωμλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

3871. 337. Χαρτ. 8. XV. XVI.

1. "Κυρῶλλον ἱερομονάχου."

Ἄρχ. Τί βούλει ἐρωτηθεῖναι ὄνομα ἢ ῥῆμα. Ὄνομα. Τί ἐστὶν ὄνομα.

Σελίδες ἐν δλω τρεῖς.

2. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τοῦ Μοσχοπούλου."

3. Σχεδογραφία (ἀκέφαλος),

ἐν ᾗ ἐρμηνεία τοῦ "Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ" κτλ. Τέλ. "Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ ἦν."

4. "Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινетиκῶν σχεδιασθεῖσα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν παρ' Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας."

Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας εἰς τὴν καθωμλημένην. Ἐν τέλει Ἐν ἔτει 529 (=1529) ἐγράφει ἐν Καστωρείᾳ ἐκ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ λίαν Καλλινίκου ἱερομοναχοῦ.

5. "Ἡ δεκάλογος ἦν ἀνελάβετο ὁ Μωϋσῆς ἀνελεθῶν ἐν τῷ Ὄρει."

6. "Τῶν ἐπτὰ σοφῶν καθολικῶν γνωμοδοτήματα ἀπερ' ἐξέθεντο εἰς κοινὸν παιδεύμα."

Σελὶς μία.

3872. 338. Χαρτ. 8. XVIII.

"Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς ἐν τέσσαρσι βιβλίοις ἐπιτετημένως καὶ εὐμεθόδως ἐκτιθέμενα παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως."

3873. 339. Χαρτ. 8. XVIII. (φ. 5', σ. 312).

1 (φ. α' α). Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου Περὶ συντάξεως.

Ἄρχ. Προοίμιον. Διχῆ τῆς κατὰ γραμματικὴν ἕξωσ ὀλοσχερέστερον διαιρουμένης εἰς τε τὸ τεχνολογικὸν καὶ συντακτικὸν ὧν προηγείται μὲν τὸ τεχνολογικὸν ἄτε ἰδίᾳ περὶ ἕκαστον μέρος τοῦ λόγου πραγματευόμενον δευτέραν εἴληχε χώραν τὸ συντακτικὸν δὲ περὶ τῆς πρὸς ἀλληλα τούτων συντάξεως διασκέπτεται. Περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐν ἄλλοις ὁ Ἀπολλώνιος οὗτος φαίνεται παραδοῦς, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος αὐτῷ περὶ τοῦ συντακτικοῦ μέρους ὁ λόγος.

2 (σ. 309). "Ἐρμηνεῖαι τινῶν περιληπτικῶν εἰς τὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου Κατάλογος εἰς εὔρεσιν τῶν περὶ ἕκαστον τῶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιεχομένων."

Ἐν σ. 1—97 Πίνακες κατ' ἀλφάβητον ἀκριβέστατοι.

Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ἄνω Ἐκ τῶν οἰκείᾳ χειρὶ γραφείσων βιβλῶν Σεραφεῖμ ἱερομονάχου τοῦ Θεασίου. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ κάτω Τζερβενοῦ κῦρ Σεραφῆμ.

Τῇ αὐτῇ δὲ χειρὶ φαίνονται γεγραμμένοι καὶ οἱ κώδικες 3867 (333), 3882 (348).

3874. 340. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου Ἐπιτομὴ λογικῆς."

Προτάσσεται βραχυτάτη σημείωσις περὶ Βλεμμίδου.

2. "Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις ἦτοι εἰσαγωγή Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων."

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὀμιλία.

α'. Περὶ φθόνου.—β'. Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.—γ'. "Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός."

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀπολογητικὸς

τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν.

5. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν, ποίημα.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ προσευχῆς.

7. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου Ψαλμοῦ.

8. Πλουτάρχου Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 3—5, 7 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας εἰς τὴν καθωμλημένην.

Τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος ἀποτελεῖται ἐκ φύλλου (Περγ. φύλλ. XI. σελ. 2) περιέχοντος μέρος λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.

3875. 341. Χαρτ. 8. XVII.

1. Χρονογράφος ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου.

Ἐν τῇ καθωμλημένη τὸ πλείστον. Ἐπιγράφεται "Βίβλος ἐρανικὸς παρὰ τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν καὶ κτίσις τοῦ κόσμου." Ἄρχ. Πρὸ πάντων καὶ συμπᾶσι καὶ διὰ πάντων χρῆ τὸν ἀληθῆ Χριστιανὸν ἐπίστασθαι τί Θεὸς καὶ ὁσαυτὸς Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται Θεός. Μετὰ βραχείαν ἐκθεσιν περὶ κτίσεως κόσμου ἔπονται περὶ βασιλείων Ἑβραίων, Ἀσσυρίων, Πτολεμαίων, Σαμουήλ, Δαυὶδ, τὰ Τρωικὰ μακρότερον πως, εἶτα

δὲ “Περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλῶν καὶ ἀρχῆν,” ἄτινα ἀρχ. Μετὰ τὴν κατάλησιν τῆς Τρώας στρατιγὸς τίς ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀγχίστου εἶτε ἔφυγε τότε εἶτε ἐλευθερώθη παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπὶ τὸν λαόν του καὶ ἀπήγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὰ δὲ κατὰ Βοτανειάτην ἀρχ. Καὶ ἐφόρεσε τὸ διάδισμα καὶ τὴν χρυσόπαστον ἀλουργίδα ἐλυσμόνισεν δὲ τὸ πολυχρόνιον του γύρας καὶ ὀρμάσθη μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Μιχαῆλ νέαν καὶ τρυφερὰν παίδεαν. Τέλ. καὶ ἐποίησεν τὰ τίμια ἄτιμα καὶ τὰ ὑψιλλὰ καὶ ἐνδοξα ταπηνὰ καὶ ἀνωφέλευτα καὶ τὴν ἡμέραν ὅπου δὲν ἤρχετον κανεὶς χωργιάτης νὰ ζητήσῃ ὀφθίκιον ἐκαθέζετον ἀγκρισμένος καὶ ἄλλην καμιὰν ἐνοιαν οὐδὲν εἶχεν οὔτε ἂν κουρσεύονταν κάστρα του οὔτε ἂν καταλύουσι τὰ ἔθνοι τὸν κόσμον του οὐδὲ ἂν στενοχωροῦνται οἱ ἄνθρωποι του οὔτε ἂν ὕσαν φουσάταν τὸ εἶχεν τίποτα οὔτε ἂν οὐδὲν ἦσαν ἀμὴ ὁ σκοπὸς του ἦτον εἰς τοὺς παραδιαβασμοὺς καὶ εἰς δουλίαν τοιαύτας ὅπου ἐδιώσαμεν.”

2. “Διήγησις παλαιὰ καὶ ἱστορία [ἄ]πὸ πῖαν ἀφορμὴν ἐγένοντο οἱ Βούργαροι Χριστιανοί.”

Ἄρχ. Οἱ Βούργαροι ἦσαν πρότα ἄνθρωποι ἄθεοι καὶ ἐπίστευαν εἰς ξύλλα καὶ ἄστρα καὶ δένδρῳ. Τέλ. καὶ ἀπὸ τότε ἐστερεώθη ὁ χριστιανισμὸς ἀπάνο τους καὶ ἐμνηναν Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι.

Ἐν τῶν τῶν κατὰ τὸ τέλος παραφύλλων Βιβλίον ὀνομαζόμενον Χρονολόγος ὑπάρχει τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου.

3876. 342. Χαρτ. 8. XV. (φ. 158).

1. “Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος Μελέται.”

α' (φ. 1 α). “Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ Ἑλένης. Μενέλαος.”—β' (φ. 5 β). “Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ Ἑλένης. Ὀδυσσεύς.”—γ' (φ. 28 α). “Πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλέως.”—δ' (φ. 44 α). “ὑπόθεσις τῆς τοῦ Πατρόκλου μελέτης,” ἔπεται δ' αὐτῆ “Ἡ μελέτη.”—ε' (φ. 58 β). “Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν καταγγέλλει.”—ς' (φ. 68 α). “Πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν.”—ζ' (φ. 89 β). “Δύσκολος λάον γήμας γυναῖκα, ἑαυτὸν προσαγγέλλει.”—η' (φ. 98 α). “Φιλαργύρου παῖς, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμωντος, ἠῆξάτο τῷ Ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν εἰ ὁ πατήρ τὴν νόσον διαφύγοι ὑγιάνας ὁ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.”—θ' (φ. 105 α). “Μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ.”—ι' (φ. 112 α). “Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.”

2 (φ. 20 β—28 α). “Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὲρ Ἑλλήνων: Ὀδυσσεύς:—Ἀριστείδου ῥήτορος.”

3 (φ. 79 β—89 β). “Λυσίου ῥήτορος Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίον βοηθοῖς.”

Τὰ φ. 110 α—111 β ἀγραφα.

3877. 343. Χαρτ. 8. XVII.

“Εἰς ἀπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν Προοίμιον.”

Ἄρχ. Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν ὁ πάλα Σωκράτης περὶ δυνάμεων ἀπεκρίνατο λόγον.

Ἐπεται αὐτῆ ἡ Λογικὴ πραγματεία, ἧς τὸ τέλος τῷ συνειστικῷ φωτὶ ὀδηγοῦμενοι τῆς ἐνυποστάτου καὶ πη-

γαίας σοφίας ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα ἢ εἰς ἀνθρώπους τελειότης τε καὶ εὐζωία ἢ δόξα πρέπει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμὴν.

Ἐν τέλει ρχ45' Ἰουνίῳ (=1697).

3878. 344. Χαρτ. 8. XVIII.

“Τὰ γυνωμικὰ τῶν Ἀνατολικῶν.”

Ἄρχ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀνάμεσα εἰς ταῖς τελειότητες καὶ ἡ κακία εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐλαττώματα. Τέλ. Μὴ θανμάζεσαι ἂν βλέπῃς τοὺς ἀξίους ἀνθρώπους εἰς δυστυχίαν καὶ εἰς καταφρόνησιν, οὔτε ἂν βλέπῃς ταῖς ἀξίαις νὰ ταῖς ἔχουν οἱ ἀνάξιοι. Ἄνοιξε τὰ ὄμματά σου καὶ στοχάσου πῶς τὰ ἄστρα ὅπου εἶναι ἀναρίθμητα δὲν χάνουν ποτὲ τίποτες ἀπὸ τὸ φῶς τῶν καὶ πῶς ὁ οὐρανὸς γυρίζει μοναχὸς διὰ νὰ κάμῃ νὰ ἰδοῦμεν τῶρα τὴν ἐκλειψὶν τῆς σελήνης καὶ τῶρα τὴν ἐκλειψὶν τοῦ ἡλίου.

Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ Ἐκ τῶν τοῦ Νύσσης Μητροφάνους βιβλίων.

3879. 345. Χαρτ. 8. XVIII.

“Λόγος Πλουτάρχου Χερωνέως περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.”

Μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

3880. 346. Χαρτ. 8. XVI.

1. “Τὰ ὀνόματα τῶν βοτανῶν.” Ἄρχ.

Ἑλληνικά. Φράγγικα. Τούρκικα. Κοινά.
Ἄκορον. Κάλαμος ἀρωματικὸς. Ἐγερ ἡβέτρε.
Ἄσαρον. Ἄσαρον. Ἄσαρον ἡκετιότε.
Ἄσπάλαθος. Σαντέλο. Κηζὶλ σαντάλ. Ἄσπάλαθος.
Τέλ. Φοίνιξ. Τάτυλας.
Φύλλον. Φύλλιο. Σατὶλ χινῆ.
Χαλβάνη. Καρνῆ.
Ἡ τάξις κατ' ἀλφάβητον.

2. Συναγαί ἱατρικαὶ ἐν τῇ καθωμιλημένην.

3. “Ἐρμηνεία ἐτέρα περὶ ἐτέρων ἀντιδότην καὶ θηριακῶν καλουμένων παρ' Ἰταλοῖς κονφετζίονε ὀπάτε.”
Ἄρχ. Ἀντιδωτος διὰ λιβάνου Νικολάου Μυρψοῦ ὠφέλιμος εἰς τὰ πάθη τῆς κεφαλῆς.

3881. 347. Χαρτ. 8. XVI. (φ. 216).

1 (φ. 1 α). “Ἀρχὴν σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς τεχνολογίας τῶν γραμμάτων.”

Ἄρχ. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀσπῶρος εὐδοκῆσας τεχθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου. Μεθ' αὐτοῦ ἐπεται σχέδος εἰς τὰν πῶτερῳ, εἶτα εἰς τὸ “Ὁ εὐσχήμων Ἰησοῦς” κτλ. Τελευταῖον σχέδος εἰς τὸ “Ἐστράτευσε ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου τόπον.”

2 (φ. 161 α). Περὶ μέτρων βραχέα.

Ἄρχ. Τὸ λαμβικὸν μέτρον δέχεται πόδας ἑξ.

3 (φ. 168 α). “Ὀμηρόκεντρα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου συνθετα (γρ. συντεθέντα) παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Λιτῆς καὶ Ρενδίνης Δαμασκηνοῦ” [τοῦ Στουδίτου]
Ἄρχ.

Εὐτε περίφρονα μητέρα Χριστὸς ἐὼν πρὸς ἑαυτὴν προσλαβὲν
θειοτόκον Μαρίνην λαβέσθαι ἡρετίσματο.

- Ὁδ. Ο
Και τότε ἄρ ἀγγελον ἤκεν δς ἀγγείλειε γυναῖκα.
Ἰλ. Η
Βουλὴν ἦ ρα τότε οἱ ἀφῆνδανε μητιῶντι.
4 (φ. 172 α). “Τὸ ἴσον τῆς καθαιρέσεως τοῦ πρώην πατριάρχου Ἰωάσαφ.”
Εὔρηται ἐκδεδομένη τύποις ἐν τῇ τοῦ C R V S I V S Turcograecia, σ. 170 κ. ἐ. καὶ ἐν τῇ μονογραφίᾳ τοῦ Μ. ΓΕΔΕΩΝ Ἰωάσαφ Β' ὁ Μεγαλοπρεπῆς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.
5 (φ. 174 α). “Τὰ στερχθέντα παρὰ τῆς ἐκκλησίας ζητήματα τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ αἰδίου πατριάρχου κῦρ Νεῖλου.”
Ἄρχ. α'. Ψηφισθέντων τριῶν τινῶν εἰς μίαν μητρόπολιν παρὰ τῶν ἀρχιερέων κατὰ τὴν συνήθειαν μετὰ τὸ δοθῆναι πρὸς τὸν πατριάρχην παρ' αὐτῶν τὰ τούτων ὀνόματα ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι ἕνα τούτων, ὁ πατριάρχης δεικνύει πρὸς τὸν βασιλέα τὰ τούτων ὀνόματα.
6 (φ. 175 α). Πρᾶξις ἀνεπίγραφος μετατραπέισα εἰς τύπον ἐγγράφου.
Ἄρχ. Οὐδὲν οὕτω λυσιτελέστερον γένοιτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις τῶν ὄσα πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν συντείνουσιν.
7 (φ. 176 α). Μαρτύριον τοῦ ὁσιομάρτυρος Κυρίλλου Ἰουλίου ἕκτη.
Ἄρχ. Κύριλλος ὁ τοῦ Χριστοῦ γενναῖος ὁσιομάρτυς ἦν μὲν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀσεβοῦς Σουλεϊμάνου ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης.
8 (φ. 179 α). Κανὼν εἰς τὸν ὁσιομάρτυρα Κύριλλον.
9 (φ. 184 α). “Συλλογὴ νέων ἱστοριῶν Δαμασκηνῶν [τοῦ Στουδίτου].
Ἄρχ. Κέρκυρα νῆσός τις ἐστὶν ἡ νῦν καλουμένη Κορυφοί.
Ἔστι δὲ Διήγησις περὶ θαύματος συμβάντος εἰς δύο νέους Κερκυραῖους αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπὶ Σουλεϊμάνου.
Γέγραπται δὲ αὕτη ἡ Διήγησις χειρὶ XVIII αἰῶνος τελευτῶντος.
10 (φ. 185 α). Αἰνίγματα.
α' (φ. 185 α). Συλλογὴ ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Εἰς τοῦ χοροῦ πέφυκα τῶν ἐναρέτων. Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων προσετέθησαν ἐν γῆ ῥα πλαγίως χειρὶ νεωτέρα. Ἐπ' ἴσης δὲ νεωτέρα χεὶρ ἐνέγραψεν αἰνίγματα ἄλλα καὶ εἰς τὰ μέρη τὰ μέλαντ' ἄγραφα ἐν τοῖς φύλλοις τοῖς γεγραμμένοις τὸν XV αἰῶνα.—β' (φ. 197 α). “Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογωτάτου νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ Αἰνίγματα διὰ στίχων πολιτικῶν.” Ἄρχ.
Εἶδον μαγείρους πρόβατα κατὰ πυρὸς ῥιπτοῦντας καὶ σῶα μὲν τὰ πρόβατα, τοὺς δὲ πυρποληθέντας.
—γ' (φ. 191 β). “Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ Ἰαμβοί” γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἄρχ.
Ἔστι τετρακτὺς ἐκ τριπλῶν συγκειμένη.
—δ' (φ. 192 α). “Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ τὸν Δουκαν αἰνίγματα” γεγραμμένα καταλογάδην. Ἄρχ.
Ἔστι τὶ ζῶων λογικὸν δέσποτα στεφηφόρε.
—ε' (φ. 193 β). “Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ δακτυλικοί.” Ἄρχ. Εἰς ὁ πατὴρ παῖδες δώδεκα.—ς' (φ. 193 β). “Ἡρωελεγίαι τοῦ αὐτοῦ.” Ἄρχ. Ἦν ὄτ' ἐην βροτῶ ἱκελος.—
ζ' (φ. 193 β). “Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἠρωϊκοί.” Ἄρχ.
Χάλκεος εἰμί λεον κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιά.
11 (φ. 194 α). “Ἡρωελεγίαι σκωπτικοὶ εἰς Πυθαγόραν.”
Στίχοι 4. Ἄρχ.
Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
12 (φ. 194 α). “Πολιτικοί.” Αἰνίγματα. Ἄρχ.
Λευκοφοροῦντες τέσσαρες, πέντε μελανοχροοί.
13 (φ. 195 α). “Ἀλάτιον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Δουκᾶ.”
14 (φ. 195 α). Ἰωάννου Εὐγενικοῦ καὶ Μιχαὴλ Ψελλοῦ Αἰνίγματα.
15 (φ. 196 α). “Αἰνίγματα Βασιλείου τοῦ Μεγαλομίτου.” Ἄρχ.
Φυτοσπόρος τις τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
16 (φ. 198 α). “Τοῦ Τζέτζου Πολιτικοῦ.” Ἄρχ.
Τυφλοῦται Βελισάριος μετὰ τὰς στρατηγίας.
Ἰδ. καὶ Tzetzae Historiarum Variarum Chiliades ed. KISSLING σ. 94.
17 (φ. 198 β). “Ἱστορίαι παλαιαὶ διάφοροι διὰ στίχων πολιτικῶν Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐκείνου. Περὶ Ἑλικῶνος καὶ Κιθαιρῶνος, Πιερίας, Ἑλληθροῦ τῶν ὀρῶν.” Ἄρχ.
Ὁ Ἑλικῶν καὶ Κιθαιρῶν ὄρη τῆς Βοιωτίας.
Γεγραμμένα καταλογάδην.
18 (φ. 199 α). Αἰνίγματα ἀνεπίγραφα τέσσαρα.
Ἄρχ. Φίλος μᾶς ἦλθεν δν οὐκ οἶδαμεν ποτέ.
Ἐπεταὶ αἰνίγμα ἀκέφαλον (φ. 200 α).
19 (φ. 200 α). “Ἡρωελεγίαι σκωπτικοὶ εἰς Πυθαγόραν.”
Οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 11.
20 (φ. 200 α). “Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ Ἰαμβοί.”
Οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 10 γ'. Ἐπ' ἴσης καὶ ἄλλα τινὰ αἰνίγματα ταῦτα καὶ ὑπ' ἀρ. 10.
21 (φ. 200 β). “Στίχοι ἀνακρεόντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θειοτάτου καὶ σοφωτάτου Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Σωζοπολίτου.”
Κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχ.
Εἰ πλειστάκις ἀμαρτήσας
τσαυτάκις ὑπεσκέθην.
Ἰδ. BOISSONADE Anecdota Graeca τόμ. Γ'. σ. 456 κ. ἐ.
22 (φ. 201 β). [Ἀριστείδου ῥήτορος] Λόγος.
α' (φ. 201 β). “Ὁ λόγος τὴν παρούσαν τῶν γάμων ἐορτὴν ἀνμνεῖ...”—β' (φ. 204 β). “Τείχος μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προῦβάλετο...”
23 (φ. 205 α). [Λιβανίου] Βίος Δημοσθένους ἀνεπίγραφος.
Ἄρχ. [Ἐ]πειδὴ κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε.
24 (φ. 208 α). Μετονομασίαι πόλεων.
Ἄρχ. Ὀλυνθος ὁ νῦν Ἱερισσός, Ποτίδαια ἡ νῦν Κασάνδρια. Τελ. ἐν ἄλλῳ δὲ βιβλίῳ Ἀπολλώνεια ἡ νῦν Ἱερισσός, ἡ δὲ Ποτίδαια ἡ νῦν Βέρροια.
25 (φ. 208 β). Αἰνίγματα.

26 (φ. 209 α). “Αινίγματα δυσύρετα καὶ πάνυ δεινότατα.”

“Αρχ.

“Ἐστι τὶ ζῶον λογικὸν δέσποτα στεφεφόρε.

Γεγραμμένα καταλογάδην.

27 (φ. 213 α). Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.

“Αρχ. Εἰ τι πρᾶγμα ἀρχήσῃ τινὰς νὰ κάμη πρέπει νὰ παρακαλῇ τὸν Θεὸν νὰ εἶναι βοηθὸς του.

“Ἐν μέσῳ δὲ τούτων”

28 (φ. 215 α). “Νικήτα τοῦ Σπηθάτου Λόγος κατὰ πείσιν καὶ ἀπόκρισιν. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ κόσμου

καὶ τῶν ἐν κόσμῳ ὑπο...”

“Ἀπόσπασμα.

3882. 348. Χαρτ. 8. XVII.

“Λογικὴ τοῦ [Θεοφίλου] Κορυδαλέως.”

“Ἐν τέλει Σεραφεῖμ ἱερομόναχος. 1694 Ἰουνίω.

“Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ φύλλῳ κατὰ τὴν φωνὴν κάτω Ζερβενουὶ Σεραφῆμ.

“Ἰδ. καὶ 3867 (333), 3873 (339).

3883. 349. Χαρτ. 8. XVIII.

1. “Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινεντικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας...”

2. “Κάτωτος Ῥωμαίου Γνώμαι παραινεντικαὶ δίστιχοι.”

3. “Θεῖα καὶ ἱερὰ κατήχησις τῶν ἑπτὰ τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας μυστηρίων κατ’ ἐρωταπόκρισιν.”

“Αρχ. Τί εἶναι τὸ μυστήριον;

4. “Κεφ. ιε’. Συνεξευμένην τῷ κράτει τῆς ἔξουσας

ἐχέτω ὁ ἡγεμὼν τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἔνδοξον ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.”

“Αρχ. Ὑπέρλαμπρος στολὴ τοῦ ἡγεμόνος εἶναι τῶν ἐπιστημῶν ἢ ἐπίγνωσις.

5. “Ὑποσημείωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν τοῦ ἀγιωνύμου Ὁρους τάξιν.”

“Αρχ. Ὅταν εἶναι ἀγρυπνία σημαίνει τῇ δεκάτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας τὸν μικρὸν ἔσπερινόν.

6. “Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου.”

7. “Μῆνες τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.”

8. “Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

α’. Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.” Στίχοι.—β’. “Τοῦ αὐτοῦ Γνωμικὰ δίστιχα.”—γ’. “Τοῦ αὐτοῦ Τετράστιχα.”

9. “Ἐπιγράμματα ἐκλεκτὰ ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς Ἀνθολογίας τῶν ἐπιγραμμάτων.”

Τὰ ὑπ’ ἀρ. 1, 2, 6 καὶ 8 μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην. Μεθ’ ἑκαστον δὲ τῶν ὑπ’ ἀρ. 9 Ἐπιγραμμάτων μετάφρασις αὐτοῦ εἰς τὴν καθωμλημένην.

3884. 350. Χαρτ. 8. XV.

Γραμματικὴ.

“Αρχ. Τί ἐστὶ προσῳδία; Ποιᾶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς.

3885. 351. Χαρτ. 8. XVIII.

1. Ἰσοκράτους

α’. Πρὸς Δημόνικον παραινενσις.—β’. Πρὸς Νικοκλέα.—γ’. Εἰς Εὐαγόραν.—δ’. Πλαταϊκός.

2. Λουκιανού

α’. Περὶ τοῦ ἐνυπνίου.—β’. Νεκρικοὶ διάλογοι.

3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς Βαρλαάμ μάρτυρα.

4. Λουκιανου Δίκη φωνηέντων.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου “Πρὸς τοὺς νέους

ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελούντο λόγων.”

6. Πλουτάρχου Πῶς ἂν τις διακρίνοι τὸν κόλακα τοῦ φίλου.

“Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Πλουτάρχου ὑπ’ ἐμοῦ Γ. Ἰ. Γ. ἐν τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοκοστῷ εὐδόμῳ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ια’ (=1787).

“Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμλημένην.

3886. 352. Χαρτ. 8. XVII.

1. Διήγησις τοῦ Συντίπα.

“Ἀκέφαλος. Ἀρχεται ὀλίγον πρὸ τοῦ λόγου τοῦ τρίτου φιλοσόφου διὰ τῶν λέξεων μου ὅπου με ἄφησαν μοναχὸν ἔως ἐδῶ καὶ χάνομαι· ἢ δὲ λάμια τοῦ λέγει διατὶ ὅπου εἶσε βασιλέως υἱὸς δὲν τοὺς ἔδειδες χαρίσματα.

“Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Μελετίου ἱεροδιακόνου τοῦ Βλαστοῦ ἀρχιδ’ Ὀκτωβρίῳ κγ’ (=1624).

2. “Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.”

3. “Διήγησις τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.”

4. “Περὶ τῆς Τρωάδος τοῦ πολέμου καὶ τὰ κακὰ ὅπου ἦλθαν εἰς αὐτήν.”

“Αρχ. Βασιλεύοντος Δαυτὸ τοῦ βασιλέως ἐγένετο μέγας πόλεμος τῶν Ἑλλήνων. Τέλ. (κολ.) καὶ οἱ Τρωαδίται ὡς εἶδαν τὰ κάτεργα ὅτι ἐδιάβησαν καὶ ὁ λιμιώνας ἐναὶ εὐκαιρος ἀνοιξαν τὰς θύρας τοῦ κάστρου καὶ ἐκατεύθησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

“Ἐκ τοῦ χρονογράφου τοῦ Ψευδοδορωθέου αὐτολεξεί.

“Ἄπαντα ἐν τῇ καθωμλημένην.

3887. 353. Χαρτ. 8. XVIII.

Κανόνες Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά.

Μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν καθωμλημένην, ἐπομένης εἰς ἕκαστον τροπάριον.

3888. 354. Χαρτ. 16. XVI.

1. “Κανονίσματα διάφορα.”

“Αρχ. Τὸ αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν κατὰ συναίρεσιν ἢ μᾶλλον κρίσιν. Τέλ. θήλυς, θήλεια· ἐλάχυς, ἐλάχεια· ἡμίσυς ἡμίσεια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

Φαίνεται μένον ἀτελές.

2. “Τοῦ Πλανούδη Περὶ συντάξεως.”

“Αρχ. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαλίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον. Τέλ. (ἀτελές). Βαρβαρίζω, βατολογῶ, βήττω, βιῶ, βιώσω.

3. Ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχείων.

“Αρχ. [Ο]ἱ παρόντες ἐπιμερισμοὶ συντέθεινται κατὰ

στοιχείον οὕτως· ὀνόματα εἰσὶ καὶ ῥήματα. Τέλ. καὶ τὰ λοιπὰ πλὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ αἰβοῦ ἀντὶ τοῦ φεῦ καὶ τὰ τοπικὰ ἐνταυθοῦ Μεγαροῦ Πυρραίοι, Σφητοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα. Τέλος τῶν κατὰ στοιχείον ἐπιμερισμῶν.

4. "Ἐτεροι ἐπιμερισμοὶ ἰδικοὶ κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ξε (γρ. Ξε) καὶ Ψ ἰπὸς διὰ τοῦ ἰ σῆς δὲ σῆτος καὶ σῆψ σῆπος καὶ σῆρ σῆρος διὰ τοῦ η.

5. "Παρακείμενα ἰδικὰ συντελούντα εἰς ὀρθογραφίαν."

"Ἀρχ. Τὸ ᾱ πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται· ὡς ἂν Ἄαρων, ἀπτος ὁ ἀπροπέλαστος καὶ τὰ λοιπά.

6. Γραμματικὸν ποίημα ἀνεπίγραφον. "Ἀρχ.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας πρῶτος αὕτη θεμέλιος καὶ βᾶσις μαθημάτων οὐκ ἔστι δὲ μονότροπος οὐδὲ κοινὴ καὶ μία ἀλλ' ἔχει γλῶσσας καὶ φωνὰς καὶ πέντε διαλέκτους. Τέλ. (ἀτελής).

γνωσιμαχὴν ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονως μάχην γαισσὸς μὲν τὸ δοράτιον, γυρνος τραχεῖα ραῦδος γῆρας ὁ ἀλλότριος, γέρδιος ὁ ὑφάντης...

3889. 355.

Βομβ. 16. XIII.

1. "Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου

ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λεξικὸν κατὰ στοιχείον."

"Ἀρχ. Ἀρχὴ τοῦ ἀλφα. Ἄα...ἀβλαβῆς. Ἀσάμην ἐβλάβην. Ἀμύητον ἀβλα...Ἀθραυστον ἰσχυρόν. Ἀδ-πτους· ἀπροπέλαστους. Τέλ. Ὄχοντο ἐπορευόντο. ὠχόμεν ἐπορευόμεν. Ὄχρος χλωρός. Ὄχυρωμένη ἡ σφαλισμένη κεκραταιωμένη. Ὄψαι ὠφθης. Ὄψισμένον ὠψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. Ὄψισθην ὠψισα ἐχρόνησα. Ὄ· τοῦ ἰδίου. Ὄ· ὠτινι.

Αἱ λέξεις χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ σταυρῶν ἐρυθρῶν, ἐκάστη δὲ λέξις ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆς διὰ γραμμῆς ἐρυθρᾶς.

"Ἰδ. καὶ 785 (83).

2. "Ἐρμηνεῖαι λέξεων Ἐξικηλ."

"Ἀρχ. Ὡς εἶδος τοῦ ζεβέκ· τουτέστιν ἀστραπῆς.

"Ἐπὶ λέξεις ἐκ τῶν ἄλλων βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

3. "Ἐρμηνεῖαι λέξεων ἐμφερομένων τῇ βίβλῳ

τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν."

"Ἀρχ. Ἀγεννώς· ἀσθενῶς, ἀνάδρους. Ἀγλατα λαμπρότης.

4. "Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις κατὰ Ματθαίου."

"Ἀρχ. Βαρθολομαῖος· υἱὸς κρεμάσας ὕδατα.

5. "Ἐρμηνεῖαι ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἐμφερόμεναι."

"Ἀρχ. Ἀδάμ γῆ σαρκουμένη καὶ μαρτυρία. Τέλ. φυγαδίας· ἀρσενικόν· φυγαδείας θηλυκόν. Φθῆνω φθειρώ.

6. Ἰατροσόφιον.

"Ἀρχ. Ἡδύοσμον. Ἡδύοσμον· ὁ γὰρ ἂν τραῦμα προσερχθεῖ οὐκ ἂν ἔτι τοῦτο δραδίως ἡγιασθῆ. Τέλ. (ἀτελής) Ἀψήνηθην· εὐστόμαχον ἔστιν καὶ τόνῃ καὶ ρήπτει καὶ τοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ χολόδοις χυμοὺς ἐπιταί τὴν κάτω διάχόρσιν ἀπάγι καὶ δι' οὖρων. Φύλλα βάτων...

7. "Προγνωστικὰ εὐδυνουῦ ἀέρος Ἀράτου."

"Ἀρχ. Τριτία καὶ τετάρ' οὖσα ἡ σελήνη.

Η.

"Ἐπὶ καὶ ἄλλα Προγνωστικὰ τοῦ αὐτοῦ.

8. "Λεοντίου Περὶ φυνίκων φητίας."

Μετὰ καὶ ἄλλων διαφόρων συνταγῶν αὐτοῦ τε καὶ ἄλλων, ἐν αἷς καὶ ἀνώμοτοι.

Κωδῆξ κολοβός.

3890. 356.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Γραμματικὴ σὺν Θεῷ κύρ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου."

2. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσις κεφαλαίων.

3891. 357.

Χαρτ. 16. XVII.

1. "Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδόμου Μηνῶν παριστῶν τὰς ἐνεργείας στίχοι."

2. Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι περὶ δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

"Ἀρχ. Ἡ Ὑπαπαντῆ καὶ τὸ βάπτισμα πάλαι δρος τὸ θαβῶρ καὶ Λάζαρον ἐκ τάφου.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι πρὸς τὴν ἰδίαν ψυχῆν. "Ἀρχ.

Ψυχῆν ἐμὴν ἐρωτῶ· τί σοι θέλεις γενέσθαι.

4. Ἀββᾶ Νείλου Στίχοι κατ' ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον.

"Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτεῖαν ποιοῦ.

5. "Γινώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν καὶ σοφῶν."

"Ἀρχ. Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας. Ἀνὴρ ὁ χρηστός.

6. "Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. Στίχοι

εἰς τὸν δικαιοτάτον κριτὴν κατὰ [ἀλφάβητον]." "Ἀρχ.

Ἀδέκαστον κριτήριον, κριτῆς δικαιοκρίτης,

βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν ἡμῖν ψυχῆ μου μένει.

"Ἐν τέλει· Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Γαλατὰ ἀνωθεν τῆς Δευτέρας παρουσίας. ἀχλὺ' ἐν Ἱερουσαλὴμ Μαρτίῳ β' (=1638).

7. "Πρὸς μοναχοὺς νοουθεσία Νίλου μοναχοῦ."

"Ἀρχ. Μονασταῖς μέγας κόσμος ἡ ἀκοσμία'

Στίχοι ἐν δλω ξξ.

8. "Ψυχοφελεῖς διάλογοι διὰ στίχων ὠραῖοι."

"Ἀρχ. Μοναχὸς δστις βούλεται τυχεῖν

τῆς ἄνω κληρουχίας

καὶ κόσμου παντὸς ἀμιγῆς εἶναι θέλει.

9. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἡρωλεγεῖα.

"Ἀρχ. Πρᾶξιν προτιμήσῃς (;) ἡ θεωρίαν (;).

10. Τοῦ αὐτοῦ Μονόστιχα.

"Ἀρχ. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

11. [Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου] Γαλεωμουμαχία.

"Ἀρχ. Τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικότοτοι χρῆνον

μένοντες εἰσω τῶν ὀπῶν ἀεννάως.

12. "Στίχοι ἠροελεγείοι εἰς τὴν Κοίμησιν

τῆς Θεοτόκου ποίημα Δαμασκηνοῦ."

"Ἀρχ. Εἶτε Θεοῦ μάτηρ κλυτὴ Μαρία βιοδώτου.

13. Ἀνεπίγραφοι στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον.

"Ἀρχ. Οὐ θαῦμα θνήσκων κοσώτηρα κόρην

τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθηνηκότος.

14. Δίστιχα εἰς ἁγίους ἐκ τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ.

53

15. “Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείων ἐκ διαφορῶν ποιητῶν.”

*Αρχ. Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας. Ἄνῆρ δὲ χρηστός.

16. “Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μονόστιχοι ἱαμβοὶ παρετικοὶ κατὰ στοιχείων.”

*Αρχ. Ἄρχῃν ἀπάντων καὶ τέλους ποιῶν Θεόν. Ἐν τέλει ἀχμῆς (=1647).

17. [Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου] “Στίχοι εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.”

*Αρχ. Σεπτέμβριος.

Βρίθω ἐγὼ σταφυλῆ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ.

18. “Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Διονυσίου... ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου Στίχοι εἰς τὸν θεοφρόν καὶ μέγαν Ἰγνάτιον.”

*Αρχ. Χριστὲ νομεῦ... ἐπιδέρκεο τλήμονα...

19. “Μαξίμου [Μαργουνίου ἐπισκόπου Κυθήρων]

Εἰς Μαρουήλον τὸν Γλυζώνιον.” *Αρχ.

Ἰψιθρόνου σοφίης πολὺκράτα δόγματα τεύχει.

Φέρεται δεδημοσιευμένον ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ΓΑΥΖΩΝΙΟΥ τῷ 1588 ἐν Βενετία ἐκδοθέντι Εὐαγγελισταρίῳ.

20. “Μαξίμου [Μαργουνίου] ἐπισκόπου Κυθήρων

Εἰς τὸν παναγιώτατον πατριάρχην Ἱερουσαλήμ.” *Αρχ.

Νέκταρ ἐπὶ πίδακος προχοῆς μάκαρ οὐρανολαμπεῖς.

21. “Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἀνδρείους Ῥωμαίους.”

*Αρχ. Οἱ πρὸς Ῥωμαίους..... Ἄρηα.

22. “Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ ἱατροῦ” Ἐπίγραμμα. Αρχ.

Ὅστις ἐποψόμενος μυστήρια γλίχει ἀρδῆν.

*18. ΓΑΥΖΩΝΙΟΥ Μνηαῖον Αὐγούστου ἐν Βενετία 1595.

23. “Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραῖος Ἔργα καὶ ἡμέραι.”

24. Φωκλίδου Παραγγέλματα.

Προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι:

Ὁ Φωκλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον

ὡς χριστομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας

ὡς ἀκροατὴς τῶν Θεοῦ θεσπισμάτων

καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων

εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει

εὐχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

25. “Χρυσῶ ἐπι τοῦ Πυ[θα]γόρου.”

26. Ἀνεπίγραφα παραγγέλματα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

*Αρχ. Βεβαίως πρῶτα καὶ ἀρχὴ τίμα καὶ εὐλαβοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους καθὼς εὐρίσκονται εἰς τὸν νόμον.

27. “Στίχοι τῶν ὀκτὼ ἤχων.” *Αρχ.

Ἦχος α'. Τέχνη μελουργὸς σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους.

28. “Στίχοι τοῦ Τριφιδίου. Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον.”

*Αρχ. Φαρισαῖζων ἱεροῦ μακρὰν γίνου.

29. “Κάτωθεν Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικαὶ διστιχοὶ ἅς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης.”

Ἐν μεταφράσει εἰς τὴν καθωμιλημένην, ἐν μέρει κατὰ τὸν ψυχαγωγικὸν λεγόμενον τρόπον. Διήρηται εἰς τρία τμήματα. Τμήμ. α' ἀρχ. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐναὶ νοὺς καθὰ ἀκούομεν γνωρίζομεν ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν διὰ τοῦτο

καὶ σὺ ὦ υἱὲ τίμα προσκύνα αὐτὸν τὸν Θεόν.—Τμήμ. β' ἀρχ. Ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τὰς γεωργικὰς τέχνας ὅπου φέρνουν πολλὴν καρπὸν, διάβαζε, σπουδάζε τὸν Ἡσιόδου.—Τμήμ. γ' ἀρχ. Τὸ λοιπὸν ὁ ὁποῖος ἐσὺ ὅπου μετέρχεσαι ὅπου σπουδάξεις καὶ ἀγαπᾷς νὰ γνωρίζῃς συνετῶς φρονίμως ἐτοῦτα τα λόγια.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 11—16, 18—25 καὶ 27—28 περιέχουσι τὸ ἀρχαῖον κείμενον μετ' ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην.

3892. 358. Χαρτ. 16. XVIII. XVI.

1. Θέματα ἐκ τῆς καθωμιλημένης εἰς τὴν ἀρχαίαν.

2. Τύποι ἐπιστολῶν.

3. Ἀγαπητοῦ διακόνου Ἐκθεσίς κεφαλαίων (ἀκέφαλος). XVI αἰῶνος.

4. Φαλάριδος Ἐπιστολαί.

5. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ πατριαρχικῶν ἐγγράφων.

Ἐν τούτοις καὶ ἐπιστολαὶ τινες μοναχῶν καὶ Θεοφάνους πατριάρχου Ἱεροσολύμων τῷ ἀχιζ' καὶ Ἐγγραφὸν Γαβριὴλ τοῦ Σεβήρου.

6. “Τὸ ἴσον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὸ ἀφ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἀκιλλαν.”

7. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων.

3893. 359. Χαρτ. 16. XVI.

Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου Γραμματικὴ (ἀκέφ.).

3894. 360. Χαρτ. 16. XVII.

1. Περὶ ἐλεγειακοῦ μέτρου.

2. “Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ ἐκ Χίου κατὰ τῶν λεγόντων μὴ δεῖν μαθανάνειν.”

*Αρχ. Τὴν μὲν ἐρεσχηλίαν καὶ φλυαρίαν ὦ ξυμπαρδόντες ἀκροαταί.

3. Ὀμήρου Ἰλιάδος ἐρμηνεία

εἰς τὴν καθωμιλημένην κατ' ἐκλογὴν μετὰ καὶ ἐξηγήσεως λέξεων.

Ἡ τάξις τοῦ ἐν πολλοῖς ἐλλιποῦς καὶ ὑπὸ διαφορῶν χειρῶν γεγραμμένου κώδικος πολλαχῶς συγκεχυμένη.

3895. 361. Χαρτ. 16. XVII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Χριστὸς πάσχων (ἀκέφ.).

3896. 362. Χαρτ. 16. XVIII.

Γραμματικὴ (ἀκέφαλος, κολοβή).

Ἐν ἀρχῇ λείπει ἴσως ἐν μόνον φύλλον. *Αρχ.... ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα λ, μ, ν, ρ' ἀφωνα δὲ ἐννέα... Ἐπεὶ συλλαβῆς. Συλλαβῆ ἐστὶ σύλληψις τοῦλάχιστον δύο γραμμάτων.

3897. 363. Χαρτ. 16. XVIII.

1. Συνεσίου Ὕμνοι.

Ἐκάστῳ αὐτῶν ἔπεται μετάφρασις εἰς τὴν καθωμιλημένην.

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁδαὶ δ'.

3. Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως Ἐπιστολαὶ δύο ἀπὸ Ζακύνθου “πρὸς τὸν ὀσιώτατον κύρ Εὐγένιον” τῷ ἀχλβ'.

4. Ἐκλογὴ Ψαλμῶν μετενηγεμένων εἰς ἀρχαίους στίχους.

*Αρχ. Ψαλμὸς 16.

Κλῆθί μευ εὐδοκίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων.

5. Εἰς τινὰς τῶν Ψαλμῶν στίχοι πολιτικοί.
 "Αρχ. Εἰς τὸν λη' Ψαλμὸν·
 Κἂν Ἰδιθοῦμ ἐπιγραφῆν Ψαλμὸς ὁ παρῶν φέρει
 ἀλλ' ὁ προφήτης γέγραφε τοῦτον Δαυτδ ὁ μέγας.
 6. Γνώμαι ἀνεπίγραφοι.
 7. Τινὰ ἐκ τοῦ Φυσιολόγου.
 8. "[Π]ρόβλημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δα[μα]-
 σκηνοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου Βαρλαάμ."
 "Αρχ. Ἄνδρὶ φεύγοντι ἀπὸ προσώπου μονοκέρωτος.
 9. "Ἐκ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου" Γνώμαι καὶ ἀπο-
 σπάσματα.
 10. Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου.
 11. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Κυρωλλου Ἀλεξανδρείας
 Ἀποσπάσματα.
 12. Σημειώματα ἀνάξια λόγου.

3898. 364. Χαρτ. 16. XVII. XVIII.

1. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ γραφέντων παρὰ τοῦ
 Μανουὴλ Μοσχοπούλου."
 "Αρχ. Τί ἐστὶ προσφθία.
 Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κώδικος ἐστὶ τὸ μόνον γεγραμμένον τὸν
 XVII αἰῶνα, μένει δὲ κολοβόν.
 2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Τετράστιχα.
 Ἔπεται ἐκάστῳ τούτων μετάφρασις εἰς τὴν καθωμλημένην.
 3. Κανόνες Κοσμᾶ μοναχοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ.
 Μεθ' ἑκαστον τροπᾶριον ἔπεται μετάφρασις εἰς τὴν καθω-
 μλημένην.
 Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἔντυπον "Λεξικὸν περιέχον λέξεις τιμὰς
 τοῖς παισὶ χρησίμους" (σελ. σγ'—ζγ').

3899. 365. Χαρτ. 16. XVI.

- "Τινῶν ἀναγκαίων περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν,
 περὶ παραλογισμῶν ἢ γον παρασυλλογισμῶν, περὶ προσεχοῦς
 αἰτίου καὶ τί ἐστὶ προσχεῖς αἰτίων."
 "Αρχ. Γίνωσκε ὅτι προσφθία εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα ἑ βα-
 ρεῖα ἑ περισπωμένη ἑ.
 Κῶδιξ κολοβός.

3900. 366. Βομβ. φύλλ. XIII. σελ. 2.

- "Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων
 τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ
 οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἤτοι μερικῶν
 καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα Ἰωάννη μοναχῷ
 τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεροντί μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ
 πρωτοασηκρήτις."
 Τὸ πρῶτον φύλλον καὶ τὰ τελευταῖα χαρτῶα XVI
 αἰῶνος.
 Κῶδιξ πολλαχῶς βεβλαμμένος ὑφ' ὑγρασίας.

3901. 367. Χαρτ. 4. XIV. (φ. 259).

- I (φ. I α). "Σύνταγμα κατὰ στοιχείον
 τῶν ἐμπεριλημμένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις
 κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῷ ἐν ἱερομονάχοις κυρῷ
 Ματθαίῳ" [τῷ Βλαστάρει].
 Προτάσσεται ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ, ἐπιγεγραμμένος
 "Ματθαῖος οἰκτρὸς ἀρετῆς πάσης ξένος, | πίνακα τοῦτον ὠργά-
 νωσε κανόνων: + ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων."

2 (φ. 213 α). "Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου
 Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ: ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν
 Ματθαῖος."

3 (φ. 217 α). Νικήτα Ἡρακλείας

"Πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη."

4 (φ. 217 β). "Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως
 τοῦ Ὁμολογητοῦ Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ
 συντάξεων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων."

5 (φ. 219 α). "Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου
 τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπί-
 σκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντε-
 ταχέναι."

6 (φ. 223 β). "Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφθίκια."

7 (φ. 223 β). "Ἡ γεγυυία διατύπωσις
 παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεις
 οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχει Κων-
 σταντινουπόλεως."

8 (φ. 224 α). "Αἱ ἀρχιεπισκοπαί."

9 (φ. 225 α). "Τάξις προκαθεδρίας
 τῶν ὀσιωτάτων πατριαρχῶν."

"Ἔπεται "Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον
 Κωνσταντινουπόλεως τελοῦντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ'
 αὐτοῖς ἐπισκόπων."

10 (φ. 228 β). "Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατρι-
 ἄρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Μάρκου
 καὶ Ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου
 Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν."

11 (φ. 242 β). "Ὁμολογία γραφομένη παρὰ τῶν
 γινομένων ἀρχιερέων."
 Τὸ φ. 245 ἀγραφον.

12 (φ. 246 α). Ἀνεπίγραφος πραγματεία
 περὶ τῆς σημασίας τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων.

"Αρχ. Τὸ μὲν οὖν ὠμοφόρον δῆλον ἐστίν, ὡς ὅπερ
 παρέεικασεν ὁ δεσπότης ἡμῶν ἀπολωλὸς πρόβατον.
 Ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

13 (φ. 248 α). [Τοῦ αὐτοῦ] "Περὶ δ'
 καὶ Παρασκευῆς καὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου τῶν
 ἁγίων Ἀποστόλων κεφάλαιον ἰθ' ἐκ τῆς πέμπτης βίβλου."
 14 (φ. 250 α). "Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιοματῶν
 καὶ ὀφθικίων."

"Αρχ. Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ οἱ δεσπότες προῖστανται
 τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βασιλέως. Τέλ.
 ἀλλὰ καὶ ὀπηνίκα τῶν ὀφθικίων ποιήσει τί κἂν ἐλά-
 χιστον ἢ, ἰστάμενος τοῦτο ποιεῖ.

15 (φ. 258 α). "Περὶ πενθίμων βασιλικῶν φορε-
 μάτων."

"Αρχ. Πατὴρ βασιλέως ἀποθανόντος ἢ μητρὸς ἢ
 γυναικός.

Κωδικοῦ κεφ. κα' (ἐκδ. Βόννης σ. 106).

16 (φ. 258 α). "Περὶ μελλονύμφης δεσποίνης."

"Αρχ. Χρῆ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι δεσποίνης
 νύμφης.

Κωδικοῦ κεφ. κβ' (ἐκδ. Βόννης σ. 107).

17 (φ. 258 β). "Περὶ προβλήσεως δεσπότηου."

"Αρχ. Ποιοῦσιν ἐν τῷ τρικλίνῳ.
 Κωδικοῦ κεφ. ιη' (ἐκδ. Βόννης σ. 99).

18 (φ. 259 α). “Περὶ προβλήσεως σεβαστοκράτορος καὶ κέσαρος.”

“*Αρχ.* Ἡ τοῦ σεβαστοκράτορος καὶ τοῦ κέσαρος πρόβλησις.

Κωδικοῦ κεφ. ιθ’ (ἐκδ. Βόννης σ. 101).

3902. 368. *Χαρτ. 4 μέγ. XIV. σελ. 2.*

“**Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων**

τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων πονηθεῖσα **Ἰωάννη μοναχῶ τῷ Ζωναρᾷ** τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρωτοασκηρῆτις.”

3903. 369. *Χαρτ. 4. XVIII. (σ. 92).*

“**Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων**” καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων.

Ἐν μεταφράσει εἰς τὴν καθωμιλημένην.

3904. 370. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. **Νομοκάνων.**

Τίτλ. σοσ’, ὦν α’ “Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς.”—...σοε’ “Περὶ ὁραμάτων ποῖα εἶναι ἀληθῆ καὶ ποῖα ψευδῆ.”—σοσ’ “Περὶ ὀνομάτων τῶν θείων διδασκάλων καὶ βασιλέων τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ τοῦ βουλομένου θεάσασθαι αὐτά.”

2. “**Νομοκάνωνον πᾶν πλουσιώτατον** ἐκλεγεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.”

Κεφ. σοζ’—χ4δ’. σοζ’ “Περὶ πνευματικῶν πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι.”—σοη’ “Περὶ πνευματικῶν ὅπως νὰ ἔχει τόπον ἱερὸν διὰ τοὺς ἐξομολογουμένους καὶ τί νὰ λέγῃ πρὸς αὐτούς.”—...χ4γ’ “Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων.”—χ4δ’ “**Τοῦ Χρυσοστόμου** κατὰ τῶν αἰρετικῶν.”

Τὸ ὑπ’ ἀρ. 2 ἐν τῇ καθωμιλημένην.

3905. 371. *Χαρτ. 8. XV.*

1. **Ἀρμενοπούλου Ἐξάβιβλος.**

2. “**Τὰ ὀφθίκια τοῦ παλατιοῦ.**”

3. “**Αἱ μητροπόλεις.**”

4. “**Λέξεων ῥωμαϊκῶν συναγωγῆ.**”

“*Αρχ.* **Ἀναλιῶν** λεγάτων αἰτήσεων. **Ἄκτος** πρᾶξις. **Ἀρεδάτος** ὁ μὴ κληρονομῶν.

3906. 372. *Χαρτ. 8. XVII.*

1. **Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.**

Τίτλ. σ4γ’, ὦν α’ “Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει.”—...σνβ’ “Περὶ πῶς γράφωσι διαζύγιον ὅταν δαιμονίζεται ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα καὶ θέλουσιν νὰ χωρισθοῦν.”—σ4γ’ “Περὶ πῶς γράφωσι τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λήψῃ πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξοδὸν τῆς γυναίκος αὐτοῦ.”

Προτάσσεται Προοίμιον (ἀκέφ.) καὶ τὸ τοῦ **Μαλαξοῦ** “**Τοῖς ἀπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς...**” οὗ ἐν τέλει... “**ἐν ἔτει ,ζσα’ ἀπὸ κτίσεως κόσμου Μαρτίῳ ε’ ἀπὸ δὲ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αἰξβ’...**”

2. “**Νόμος γεωργικός.**”

“*Αρχ.* Χρῆ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον τὸν ἴδιον ἀγρὸν εἶναι δίκαιον καὶ μὴ παρορίζειν ἀβλακας τοῦ πλησίον.

3907. 373.

Χαρτ. 8. XVII.

1. **Νομοκάνων.**

Τίτλ. σκθ’, ὦν α’ “Περὶ κριτοῦ ὅτι νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζει καλῶς.”—...σκη’ “Περὶ τοῦ λαβόντος ἀμπέλιον ἢ χωράφιον μεσιακὸν καὶ περὶ ἐκείνου ὅπου νὰ κάμῃ ἐξοδὸν εἰς ξένον πρᾶγμα.”—σκθ’ “Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος καὶ περὶ τοῦ θείου Πάσχα ἕως τοῦ ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει καὶ περὶ τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πόσαι ἡμέραι εἶναι.”

2. “**Νομοκάνωνον πᾶν πλουσιώτατον.**”

Τίτλ. σλ’—τ4ε’. σλ’ (ἀνεπίγραφος) *ἀρχ.* “Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων.—σλα’ “Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι.”—...τ4δ’ “Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τῶν θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων.”—τ4ε’ “**Ἀναστασίου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Ἀντιοχείας** καὶ **Κυριλλοῦ Ἐκθεις** σύνομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.”

Τὸ ὑπ’ ἀρ. 1 ἐν τῇ καθωμιλημένην, τοῦ δὲ ὑπ’ ἀρ. 2 τὸ πλεῖστον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ.

3. “**Ἀκολουθία τῆς ἀγίας προσκομιδῆς.**”

4. **Παρθενίου [τοῦ Μογιάλου] πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κανονικὴ διάταξις**

περὶ τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ.

“*Αρχ.* Ὅσιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἱερῶν καὶ σεβασμίων μοναστηρίων τοῦ ἁγίου Ὄρους.

Ἐξεδόθη ὑπὸ **Μ. ΓΕΔΕΩΝ** (Κανονικαὶ διατάξεις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1888 Τόμ. Α’ σ. 56 κ. ἐ.).

5. “**Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως** εἰ εὐρεθῇ σῶμα ἀνθρώπου ἀποθαμένου δεδεμένον ὑπὸ ἀφορμῆς.”

6. **Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως “Εὐχὴ**

συγχωρητικὴ συγχωρῶν τοῖς ἀδελφοῖς τὰ παραπτώματα.”

3908. 374.

Χαρτ. 8. XVII.

1. “**Σύνταγμα κατὰ ἀλφάβητον πασῶν τῶν ὑποθέσεων**

τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τὸν νόμον ὅπου ἐκοπίασεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος κύρ **Μάτθῆως [ὁ Βλάσταρις]**· ἐξηγήθη δὲ αὐτὸ εἰς περὶ φράσιν ὁ ἀπαιδευτος καὶ ἀμαρτολὸς **Κουνάλης Κρητόπουλος.**”

2. “**Λέξεις λατινικαὶ κατὰ στοιχεῖον.**”

“*Αρχ.* **Ἄδνούμιος** κατ’ ὄνομα διέρχεσθαι. **Ἀκουίλιος ἀγωγὴ** ἢ ἔχουσα καταδίκην.

3. “**Οἰκτροῦ μοναστῶν ταυτὶ Ματθαίου [Βλαστάρεως] θύτου.**”

“*Αρχ.* Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Γερμανοῦ ἱερομονάχου. Ἐν ἔτει ,ζρνς’ ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1648 μηνὶ Ἰουνίῳ κη’.

3909. 375.

Χαρτ. 8. XVII.

1. **Διηγῆσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.**

2. **Νομοκάνων.**

Κεφ. σλθ’, ὦν α’ “Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ δὲν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζη.”—...σλη’ “Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέριτοι καὶ ξαρχοί,

ποιοὶ δὲ ὑπέρτιμοι μόνον.—σδδ' "Τὰ τῶν ἀρχιερέων ὀφ-
φίκια."

Πρὸς τὸν οὗτω τὰ κεφάλαια περιέχοντα πίνακα οὐ συμφωνεῖ
ἐν τέλει αὐτὸς ὁ Νομοκάνων, ἐν ᾧ μετὰ τὸν τίτλον σλέ' "Περὶ
τῶν ἁγίων εἰκότων ὅπου τὸ εἶναι πολλὰ χαλασμένας τί νὰ γένῃ
εἰς αὐταῖς" ἔπονται ὀλίγοι τίτλοι ἄνευ ἀριθμήσεως, εἶτα δ'
ἀκολουθεῖ τίτλ. σγγ' "Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν
ὁ ἄνδρας κατηγορεῖ τὴν γυναῖκα του ὅτι μοιχεύεται." Μετὰ δέ
τινας ἄλλους τίτλους περὶ διαζυγίου ἔπονται ἐν τέλει "Εὐχὴ
συγχωρητικὴ" καὶ Κανόνες περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἐν τέλει Ἐτελιώθη τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν νόμιμον ὑπὸ
χειρὸς κάμου Τωμάζου τὸ ἐπίκλιον Ἰρίτζος ἐν ἔτη
χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ἐνάτῳ 1619. ζ' μηνὶ Μαρτίου
1619 (=1619);).

Προτάσσεται Προοίμιον "Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις ἱερω-
μονάχοις καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν πρωΐμιον τοῦ παρόντος
νομίμου." Ἀρχ. Θησαυρὸς καίκριμνος καὶ πηγῆ ἔσφρα-
γισμένη.

3910. 376. Χαρτ. 8. XV.

Νομοκάνων.

Κατὰ στοιχεῖον. Ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Σφίζεται ἀπὸ τοῦ
Δ μέχρι τοῦ Μ. Ἀρχ. "Περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ
μοναχῶν." Ὅσα πράγματα ἀποχθήσει ὁ ἐπίσκοπος
πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ἐπίσκοπος ἔχει ἐξουσίαν ὡς ἂν θέλει
νὰ ποιῇ εἰς ἐκεῖνα νὰ τὰ πωλεῖ καὶ νὰ χαρίζῃ. Ἐπονται
κεφάλαια "Περὶ ἀναγραφῆς διαθήκης," "Περὶ προικδς," "Περὶ
ἀργυρίας," "Περὶ διαθήκης ἀνθρώπου ὅπου δανείσῃ καὶ ὅπου
δανειστῆι"—... "Ἀρχὴ τοῦ Ε στοιχείου. Περὶ ἐγγύης Ἀπο-
στόλων. Κεφ. β' Περὶ τῶν ἐπαιρομένων ἐκ βυθοῦ καὶ περὶ
μερίδων."—... "Ἀρχὴ τοῦ Ζ στοιχείου κεφ. α' Περὶ τοῦ ζέοντος
ὑδατος."—... "Ἀρχὴ τοῦ Η στοιχείου κεφ. α' ζήτηι τὸ 5^{ον} κεφ.
τοῦ ἄλφα στοιχείου Πόσων χρόνων θέλει νὰ εἶναι ὁ καλανάρχος
καὶ πόσων ὁ ὑποδιάκος."—... "Ἀρχὴ τοῦ Κάπα στοιχείου Περὶ
ἐπισκόπου κληρικοῦ ὅπου καθαιρεθῆ..."—... "Ἀρχὴ τοῦ Λαῦδα στοι-
χείου Περὶ λύσεως ὑπεξουσιότητος"—... "Ἀρχὴ τοῦ μῆ στοι-
χείου Περὶ μερίδων κεφ. α' ζήτ. τὸ ζ' κεφ. τοῦ βήτα στοιχείου,"
"Περὶ μηνυτῶν κεφ. β' καὶ μοναχῶν" "... Περὶ μοναστηρίων
καὶ μοναχῶν κεφ. ιη' συν. α^{ης} καὶ β^{ης} κανῶν πρώτος." Ὁ
πρῶτος κανὼν τῆς λεγομένης πρώτης καὶ δευτέρας
συνόδου λέγει νὰ μὴν κτήσῃ μηδ' εἰς μοναστήριον
χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ ἐπισκόπου τοῦ τόπου. Τέλ.
(κολ.) ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρμηνευτικοῖς τῶν Βασιλικῶν ξ' μέγα
ἔργον τὸ τῆς μοναχικῆς πολιτείας γέροντας μόνον
καὶ ταῦτα διὰ κίνδυνον μεγάλα σχημήζουσιν λέγεται
γούν ὅτι ὁ μοναχὸς νεκροῦται τῷ κόσμῳ καί...

3911. 377. Χαρτ. 16. XVII.

1. Νομοκάνων.

Τίτλ. σξέ', ὡν α' "Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ εἶναι."
Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογησμοὺς τὸν ἀνθρώπον
ὀφίλῃ εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων—...σξδ' "Συμαρ-
τιρία πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλοντα ἱερωθῆναι." σξέ'
"Εὐχὴ λεγομένη ὑπο ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς
τὸν μέλοντα μεταλαβῆν τῶν θίων μιστηρίων."

2. Νομοκάνων.

Κεφ. πζ'. "Περὶ συγγενικῶν διαλέξεις καὶ ἐτέρων πολλῶν
διάφορων εἰς τὰς χριστιανικωτάτοις λαοῖς ἐκ τοῦ Ἀργυροπούλου
καὶ τῶν ἁγίων συνόδων." Κεφ. α' "Ἐὰν ἐπέρῃ ἀδελφὸς τοῦ

ἀδελφοῦ τὴν ἀραβονιαστικὴν ἀν αποθάνῃ."—...Κεφ. πζ' "Ὅτι
ἐὰν γύνηται εὐχὴν μνηστίας πρὴν νὰ ἔλθῃ τὸ ἀνδρόγγον εἰς
τὴν νόμιμον ἱλυκοίαν ἐρώτησις ἐπισκόπου [Ἐδσεβίου] τοῦ
Παμφήλου πρὸς τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Ἰρακλίας κύρην
Νηκήτα."

3912. 378. Χαρτ. 16. XVIII.

1. "Τὰ ἕνδεκα ἐωθινὰ εὐαγγέλια."
2. "Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενόν."
3. "Εὐχαὶ ἦτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου."
4. "Ἀκολουθία εἰς ἱερέα ἐνυπνιασθέντα."
5. "Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ."
6. "Παράκλησις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
7. "Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Νήμφου (γρ. Νήφωνος)
συγχωρητικὴ εἰς κάθε δεσμόν καὶ ἀράν."
8. Εὐχαὶ διάφοροι.
9. "Νομοκάνωνον περιέχων τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν
τῆς πνευματικῆς τάξεως."

Κεφ. σμθ', ὡν α' "Νουθεσία πρὸς πνευματικόν." Ἀρχ.
Ὁ δεχόμενος τοὺς λογησμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

10. Χερουβικά, κεκραγάρια, πολυχρονισμοὶ, δοξο-
λογία κτλ. μετὰ φωνῶν.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 10 ἐστὶ μέρος ἄλλου κώδικος αἰῶνος XVII.

3913. 379. Χαρτ. 16. XVIII.

Ἐξομολογητάριον.

3914. 380. Χαρτ. 16. XVIII.

Ἐξομολογητάριον.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει Εὐχαὶ συγχωρητικά.

3915. 381. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (ἀκέφ.).
2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
Ἐν τέλει Κανονίσματα γραμματικά (ἀκέφ.).

3916. 382. Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
2. Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.
Μετὰ τῆς ὑποθέσεως ἐκάστης ἐν ἀρχῇ.
Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον, Γαλακτίωνος πόνος, ἔτους
Ἰζρη' μηνὶ Νοεμβρίῳ 15' (=1659).
3. Γρηγορίου Θεσσαλονίκης Λόγοι 15'
εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ἐν τέλει ἀχξέ' μηνὶ Μαΐῳ 1θ' (=1665) χειρὶ Γαλα-
κτίωνος ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ ἐν φύλλον (Χαρτ. XVII. σελ. 2),
περιέχοντα Ἑρμηνεῖαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

3917. 383. Χαρτ. φύλλ. XVII.

1. Ψαλτήριον.
Ἐν τέλει Χειρὶ Διονυσίου ἱεροδιακόνου ἐκ νήσου
Κῶ. Ἐν ἔτι ἀπὸ Χριστοῦ 1642, Δεκεμβρίου 10.
2. Ὑμνοι τριαδικοὶ κατ' ἦχον.
3. "Ἔτερα τροπάρια νεκρόσιμα
ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον τῷ Σαββάτῳ."

3918. 384. Χαρτ. 4. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· 'Εγράφη ἐπὶ ἔτους 'ζρμγ' (=1635).
3919. 385. Βομβ. 8 μέγ. XV.
Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
'Εν τέλει· "Ἐλαβε τέλος τὸ αὐτοῦ Ψαλτήριον μηνὶ 'Ιουλλίῳ κβ' ἔχρονείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν γεννήσεως αὐπς' (=1487) μετὰ συνδρομῆς καὶ κόπου.
3920. 386. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
'Απόστολος.
Προηγούνται Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.
'Εν τέλει... τῷ 'ζω'ν' ἔτει 'Απριλλίου κβ' (=1542)· ὁ δ' ἐκγράψας Δοσίθεος ἦν μονάζων τάχα...
3921. 387. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
'Απόστολος (ἀκέφαλος).
3922. 388. Χαρτ. 8 μέγ. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· 'Εγράφη 'ζροδ' μηνὶ 'Ιουνίῳ κ' (=1666).
3923. 389. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοκλήτου ἔτους 'ζοθ' ἰνδικτιῶνος ιδ' (=1571).
3924. 390. Χαρτ. 8 μέγ. XVIII.
Ψαλτήριον.
Προτάσσεται ἐν δυοὶ φύλλοις "Διατήρωσις πῶς δὴ λέγειν τὸ Ψαλτήριον κατα μόνας." "Ἐπονται δ' Εὐχαί.
'Εν τέλει· Τέλος τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν ἡτῆς γέγραπται τῇ χειρὶ Νεοφύτου ἱερομονάχου ἐν ἔτει τῆς γενήσεως Χριστοῦ αψνβ' μηνὶ 'Ιουλίῳ ιδ' (=1752).
3925. 391. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ψαλτήριον.
2. Εὐχολόγιον (κολοβόν).
3. Μηνολόγιον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων καὶ κοντακίων (ἀκέφ.).
4. Τὰ ἀντίφωνα τῆς θείας λειτουργίας.
5. Κανῶν εἰς τὴν Θεοτόκον.
6. "Χρονικὸν ἐν συντομίᾳ."
'Απὸ 'Αδὰμ μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.
7. "Περὶ τῶν παρ' αἰρετικῶν ^{κε}χειροτονομένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν συλλογὴ μερικὴ."
8. Μετεωρολογικά.
Περὶ ἀνεμοστροβίλου, ἐκλείψεως σελήνης, ζφιδίων, τῶν δ' στοιχείων, πλανητῶν κτλ., ἐν οἷς καὶ "περὶ χύσεως ἀστέρων," "περὶ θαλασσῶν," περὶ τῶν δ' ὠρῶν τοῦ ἔτους καὶ πίναξ τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.
3926. 392. Χαρτ. 8. XVI.
'Απόστολος (ἀκέφαλος καὶ κολοβός).
3927. 393. Χαρτ. 8. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Ιωάσαφ ξίσμα.
3928. 394. Χαρτ. 8. XV.
1. Μηνολόγιον μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων καὶ κοντακίων.
'Εν τέλει· 'Εγράφη καὶ ἐτελειώθη ἐν μηνὶ 'Απριλίου εἰς τὰ γ' ἔτους χιλιάδες ἑπτὰ καὶ χρόνους ἑξ ἰνδικτιῶνος α' (=1498).
2. Ψαλτήριον (ἀτελής).
3929. 395. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· 'Εγράφη χειρὶ Κυπριανοῦ τοῦ ἐκ τῆς Λεχίας. 'Εν ἔτει αχθ' (=1609).
2. "Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον."
3930. 396. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
3931. 397. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ψαλτήριον (ἀκέφαλον).
2. Στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑβδομάδος.
3. "Ὑμνοι τριαδικοὶ κατ' ἡχων.
4. "Θεοτοκία ἀπολυτήκια" τοῦ ἐνιαυτοῦ.
5. "Πίναξ ψαλμῶν λεγομένων μετὰ τὸν πολυέλεον εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τῶν ἁγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ."
6. "Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασθέντα."
7. Πίναξ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.
8. "Βροντολόγιον τοῦ σεληνέου."
9. "Βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον."
10. Τὸ προφητικὸν "τῇ πρώτῃ τῆς ἰνδικτιου."
11. "Περὶ τοῦ πότε οὐ στοιχολεγοῖ[ται] ἡ Τιμιωτέρα."
12. "Περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν καὶ νιστησίμων ἡμερῶν τοῦ χρόνου, καὶ ποίας ἡμέρας καταλύομεν."
13. "Εὐχὴ ἐπὶ μέλλοντι μεταλαβεῖν" (κολ.).
3932. 398. Χαρτ. 16. XVI.
1. Ψαλτήριον.
2. Ὁρολόγιον (κολοβόν).
Τὸ πρῶτον τρίτον μέρος τοῦ Ὁρολογίου ἐντυπον.
3933. 399. Χαρτ. 16. XVII.
Ψαλτήριον.
'Εν τέλει· 'Εγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει 'ζριβ' (=1604).
3934. 400. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Τριώδιον.
3935. 401. Χαρτ. φύλλ. XV.
Μηναῖον 'Ιανουαρίου μέχρι καὶ 'Απριλίου.
'Ἐπονται α' "Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."—β' "Ἀναγνώσματα εἰς ἱεράρχας καὶ ὁσίους."
'Εν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τετραμηναῖον διὰ χειρὸς Γεωργίου Ἀλλιιάτου τοῦ βασιλικοῦ διὰ κόπου

καὶ ἐξόδου παπᾶ κῆρ Γενναδίου τοῦ πνευματικοῦ τοῦ λεγομένου Παχνᾶ τοῦ ἀπὸ τὴν Λίμνον ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. ιβ^α τοῦ 5^β λ^γ μβ' ἔτους (=1434).

3936. 402. Χαρτ. φύλλ. XV. σελ. 2.
Μηνᾶιον Μαΐου καὶ Ἰουνίου (ἀκέφ. κολ.).

3937. 403. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηνᾶιον Ὀκτωβρίου.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου πόντος ἐν ἔτει κη' μηνὶ Σεπτεμβρίου 5' ἰνδ. η' (=1519).

3938. 404. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηνᾶιον Ἰουνίου—Αὐγούστου.

Ἐπονται τὰ κατ' ἦχον Θεοτοκία.

3939. 405. Χαρτ. φύλλ. XVI. σελ. 2.
Μηνᾶιον Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου.

Ἐπονται τὰ Θεοτοκία.

3940. 406. Χαρτ. 4. XIV. σελ. 2.
Μηνᾶιον Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου.

3941. 407. Χαρτ. 4. XV. σελ. 2.
Μηνᾶιον Ὀκτωβρίου.

3942. 408. Χαρτ. 4. XVI.
Μηνᾶιον Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει· ζρ5' (=1598) Θέωνος μοναχου.

3943. 409. Χαρτ. 4. XIV.
Μηνᾶιον Ἀπριλίου (ἀκέφαλον).

3944. 410. Χαρτ. 8. XVI.

1. Μηνᾶιον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐν χωρίον Σαγιάδα ἐν ἔτει ζλδ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κη' (=1526) διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἀμαρτωλοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου.

2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

3945. 411. Χαρτ. 8. XV.
Μηνᾶιον Ὀκτωβρίου.

3946. 412. Χαρτ. 8. XV.
Μηνᾶιον Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσιδώρου πόντος· ἐγράφη ἐν ἔτει 5^β λ^γ 4η' Ἀπριλίου κζ' (=1490).

3947. 413. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Ἰανουαρίου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει· Εἰδὼςθε οἱ ταῦτα θεωροῦντες καὶ ἀναγινώσκοντες εἰ σφαλερδὴν συνατήσετε· ὅτι ὁ γράψας κατείχετο γὰρ ὑπὸ τεσσάρων γιγάντων τῆς τε φρενῶν ἐνδεΐας τῆς τε ἀμαθίας ἐμπαθείας τε καὶ ἀσυνεσίας· διὰ τοῦτο εἰδὼςθε ἵνα μὴ ἀπέλθῃ εἰς τὸν κέρβερον ζ4η' ἰνδικτιῶνος γ' (=1590). Ἡγούμενος ἦν Θεωνᾶς ἱερομόναχος.

3948. 414. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς

ἐμοῦ Δημητρίου Ἀναγνώστου κατὰ τὰς κη' Δεκευρίου μηνὸς καὶ ὅσοι τὸ ἀναγνώσεται μὴδέ με κατηγορεῖται ὅτι οὐδεὶς ἀλάθαστος εἰμι εἰς Θεὸς τῶν ὄλων· ἔτους ζξ5' ἰνδ. α^γ (=1557).

3949. 415. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου (κολοβόν).

Ἐν τέλει τοῦ Ἀπριλίου· Ἐγράφη ἐν ἔτει ζλδ' (=1526)... χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου.

3950. 416. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Αὐγούστου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηνᾶιον διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἐλαχιστοτέρου τῶν ἱερέων Ἰωακείμ· ἐπὶ ἔτους ζξα^ο ἰνδ. ια^γ μηνὸς Δεκευρίῳ ιζ^η (=1552).

3951. 417. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Ἀπριλίου.

3952. 418. Χαρτ. 8. XVI.
Μηνᾶιον Ἰουνίου.

3953. 419. Χαρτ. 8. XVI.

1. Μηνᾶιον Αὐγούστου (ἀκέφαλον).

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ ἔτους ζ^ω κβ' μηνὶ Μαρτίῳ ιη' ἰνδ. β^α (=1514)... Παχόμιος μοναχός.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

α'. "Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν." Ἀρχ. "Ἡκουες ἀρτίως τοῦ δεσπότητος λέγοντος.—β'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Δεῦτε ἀδελφοὶ φιλόχριστοι.

3. Ἀνδρέου Κρήτης Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (;) Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

5. Ἀδήλου Λόγος "Εἰς τὴν γέννησιν

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ [καὶ εἰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίου τὴν τελείωσιν καὶ μαρτύριον καὶ εἰς τὴν ἀποκεφαλὴν τοῦ Προδρόμου."

Ἀρχ. [Μ]ετὰ δὲ τὴν εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

3954. 420. Χαρτ. 8. XV.
Μηνᾶιον Ἰουνίου.

Ἐπονται α'. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.—β'. "Ἀκολουθία εἰς τὸν τίμιον Προδρόμον."

3955. 421. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀνθολόγιον.

Περιέχονται Ὀκτώηχος, Αἱ κ' ἀκολουθίαι τῶν ἀνωμόνων ἁγίων, Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος, Ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, Τριώδιον, Πεντηκοστάριον καὶ Κανόνες παρακλητικοί.

3956. 422. Χαρτ. 8. XVI.
Ἀνθολόγιον.

Περιέχονται Ἑβδομαδαρία, Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, Ἔμνον τραδικό, Φωταγωγικά κατ' ἦχον, Ἀποστολοευαγγέλια ἁγίων,

Θεοτοκία κατ' ἤχον, Ἀκολουθία εἰς ἕνα καὶ πολλοὺς κατὰ τάξιν ἁγίους, Ἀνθολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦτοι ἀκολουθία τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, Τριώδιον καὶ Πεντηκοστάριον.

Προτάσσονται Στιχηρὰ κατασκευαστικὰ τῆς ἐβδομάδος καὶ Μηνολόγιον ἀπλοῦν.

Ἐν τέλει τοῦ Ἀνθολογίου Χρυστόφορος καὶ Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3957. 423. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελῶνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἐβδομάδος τῆς Τεσσαρακοστῆς.

3958. 424. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τῆς β' Κυριακῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς 5' ἐβδομάδος.

Ἐν τέλει...χειρὶ δὲ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζρλθ^θ μηνὶ Φεβρουαρίῳ κη' (=1631).

3959. 425. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

Μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

3960. 426. Χαρτ. 8. XVII.

Πεντηκοστάριον.

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τέλους.

3961. 427. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ ἤχου α'—δ'.

3962. 428. Χαρτ. 8. XVII.

Παρακλητικὴ ἤχου πλαγίου α'—δ'.

Ἐν τέλει

Μέμνησθε κάμου τοῦ πολυαμαρτήτου
τοῦ πονήσαντος πρόφω πολλῶ καὶ μόχθω
Γαλακτίωνος ἀρετῆς πάσης ξένου.

Ἐγγραφή ἐν ἔτει αχμγ' Ὀκτωβρίῳ κδ' (=1643).

3963. 429. Χαρτ. 8. XVI.

1. "Ἀκολουθία τῆς ὄλης ἐβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς."
2. "Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀνωτίμων ἀκολουθιῶν."
3. Ὀκτώηχος μετὰ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων.

4. "Ἀκολουθία τῶν φωταγωγικῶν."

5. "Ἀκολουθία τῶν μακαρισμῶν μετὰ τῶν ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων."

6. Πίνακες τῶν Πασχαλίων καὶ τοῦ Σεληνοδρομίου καὶ Μηνολογίου.

Ἐν τέλει Ἐτελειώθη ἡ παρούσα δέλτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου Μποζέου Λουκά τοῦ Κυπρίου ἐν ἡμέραις τοῦ εὐσεβεστάτου αὐθεντοῦ ἡμῶν Ἰωάννου Μίχου βοεβόνδα. Ἐν ἔτει ,ζ45' Ἰνδικτιῶνος α⁷⁵ μηνὶ Μαρτίῳ κ' (=1588).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος τρία φύλλα ἐν οἷς περιέχονται α'. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ πρὸς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν."—β'. Εὐαγγέλια τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Παράκλησιν.—γ'. Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον εἰς κοιμηθέντας. Ἐν δὲ τέλει τοῦ κώδικος Α'.

Κανῶν τοῦ Πάσχα.—β'. Δοξαστικά εἰς ἀνωτίμους ἁγίους.—Γ'. "Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια."—Δ'. Μεγαλυνάρια εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς.

3964. 430. Χαρτ. 8. XVI.

Τριώδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

*3965. 431. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει Ἔτος ,ζνδ^ο Ἰνδικτιῶνος δ⁷⁵ (=1546).

2. Φωταγωγικά καὶ Τριαδικοὶ ὕμνοι κατ' ἤχον.

3. Ὀκτώηχος.

4. Ἐβδομαδαρία (ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος).

5. Ἀκολουθία εἰς ἀνωτίμους ἁγίους (ἀκέφ.).

6. Στιχηρὰ Θεοτοκία κατ' ἤχον.

7. Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

8. Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων.

Μηναῖον τῶν ἰβ' μηνῶν κατ' ἐπιτομήν.

9. Τριώδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

10. Μηνολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

11. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

12. Εὐχολόγιον (κολοβόν).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ μὴ τελειωθείσα.

3966. 432. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ὀκτώηχος.

2. Ἐβδομαδαρία.

3. Ἀκολουθία ἀνώτιμων.

4. Ἀνθολόγιον.

Περιέχεται ἡ Ἀκολουθία τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ.

5. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

6. Τριώδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

7. Προφητεῖαι ὅλων τῶν ἑορτῶν.

8. Μηνολόγιον.

9. Ἀπολυτικοκοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

10. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀρχῇ α'. Κανόνες τινές.—β'. Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν χωλιάμβοις κατὰ δύο σελίδας, ἐν οἷς καὶ ταῦτα:

...εἴληφε τέρμα ἢ βίβλος αὐτῆ φίλε
κύκλους τότε τρέχοντος αἰῶνων πέρας
ἐπτάκις ἦν γὰρ χιλιοστοῦ τε πλήρους

σὺν τοῖς ἑκατὸν καὶ ἑνὸς τελουμένου (=1593).

παρὰ Θεῶνος ἀζύγου μὲν καὶ θύτου

ἡγουμένου μονῆς δὲ Διονυσίου...

3967. 433. Χαρτ. 8. XVII.

Τριώδιον.

Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς β' ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ε' ἐβδομάδος.

3968. 434. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἡ ἑσπερινὴ τῆς Ὀκτώηχου μετὰ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἰα' ἑωθινῶν.

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῆς ἐβδομάδος.
3. Ἀνώνυμοι ἀκολουθίαι.
4. Ἀνθολόγιον τῶν δώδεκα μηνῶν.
5. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ... ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ,ζρε' μηνὶ Σεπτεβρίῳ (= 1596)...

6. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
7. Στιχηρὰ τῶν ἤχων πλαγίου α'—δ'.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. Στιχηρὰ τοῦ α' β' καὶ γ' ἤχου. —β'. Μηρολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.—γ'. "Πίναξ συνοπτικὸς τῆςδε τῆς βίβλου."

3969. 435.

Χαρτ. 8. XVII.

"Ἀνθολόγιον."

α'. "Ὁρολόγιον ἔχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν."—β'. "Μηρολόγιον συντομὰ χρώμενον."—γ'. "Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως."—δ'. "Ἐτεραί τιμὲς ἀκολουθίαι καὶ Πατερικόν."—ε'. Ὁκτώηχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἐβδομάδος καὶ Τριαδικοὶ κανόνες.—ς'. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια καὶ Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα καὶ Ἐωθινὰ στιχηρά.—ζ'. Ἀνθολόγιον τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ Ἀνθολόγιον τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.—η'. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων.

3970. 436.

Χαρτ. 8. XVI.

Κανόνες κατασκευτικὸι κατ' ἤχον (ἤχος α'—δ').

3971. 437.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Τῆς Ὁκτώηχου ἤχος α'.
2. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
3. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ ἰδιόμελα μετὰ τῶν ἑξαποστειλαρίων.
4. Θεοτοκία προσόμοια.
5. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι.
6. Τριψίδιον μετὰ Πεντηκοσταρίου ἐν ᾧ καὶ ἕτεροι ἤχοι τῆς Ὁκτώηχου.
7. Ἀνθολόγιον τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ Πίναξ τῶν περιεχομένων, οὐ ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτει ρχιεϞ' τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ (= 1615).

3972. 438.

Χαρτ. 8. XV.

Κανόνες τριαδικοὶ καὶ παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

3973. 439.

Χαρτ. 8. XVI.

Κανόνες τῆς Ὁκτώηχου.

3974. 440.

Χαρτ. 8. XV.

1. Τῆς Ὁκτώηχου ἤχος α'.
 2. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
 3. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι.
 4. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἐβδομάδος.
- Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Δοσιθέου ἔτους 57ῆ5' ἰνδικτιῶνος 575 (= 1458).

5. Εὐχαί.

6. "Εὐχαὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Η.

κῦρ Γεναδίου. Εὐχαὶ μετανειῶν καὶ μερικαὶ τῶν Ψαλμῶν ἐπιτομαὶ ἐν συνόψει."

Προσῆρτηται καὶ ἄλλων τινῶν Εὐχαί.

7. "Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος Τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον τὸν Θεόν."
Εὐχαὶ λζ', ὧν ἐκάστη φέρει ἴδιαν ἐπιγραφὴν.

8. Μιχαὴλ τοῦ Κριτοβούλου Στίχοι.

"Ἀρχ. "Ὅστις ἔρωτα Θεοῦ ἔσχεν ἐμφρόνως.

9. Τοῦ αὐτοῦ Εὐχῆ.

10. Ὁ μέγας κανὼν μετὰ καὶ ἄλλων κανόνων τῆς Τεσσαρακοστῆς.

11. Εὐχῆ εἰς τὴν Θεοτόκον.

3975. 441.

Χαρτ. 8. XV.

1. Ὁρολόγιον (ἀκέφαλον).

2. "Εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς τὰ πλείστα δὲ πὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ."

Μετὰ καὶ διαφόρων ἀκολουθιῶν καὶ εὐχῶν, ὧν ἐν τέλει ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

3976. 442.

Χαρτ. 8 μικρ. XV.

1. Θηκαρὰ Ὑμνοὶ τριαδικοὶ καὶ πενθικοί.

2. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου

"Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθέζεσθαι τῷ ἡσυχάζοντι εἰς τὴν εὐχὴν."
Ἔπονται ἄλλα τινὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ Κεφάλαια ἐκ τῶν τοῦ Νείλου, Συμῶν Θεσσαλονίκης καὶ "Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἀββᾶ Φιλήμωνος."

3. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Νηπτικὰ κεφάλαια ἑκατόν.

4. "Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Περὶ ἀγάπης κεφάλαια τετρακόσια πρὸς Ἑλλίδιον πρεσβύτερον."

5. Κανὼν τοῦ κελλίου.

6. Ἀποστολοευάγγελα.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος α'. Μηρολόγιον.—β'. "Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ὅλης ἐβδομάδος."—γ'. Ἀπολυτικά τῶν ἡ' ἤχων.—δ'. Ἐρμηνεῖα τῶν ἀποδείπνων.—ε'. Εὐχαί, στιχηρὰ, κανόνες.

3977. 443.

Βομβ. 16. XIII.

1. Παρακλητικὴ πλήρης.

"Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς Ὁκτώηχου περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν ἡ' ἤχων σὺν τοῖς κατ' ἤχον Θεοτοκίοις κανόσι καὶ καταβασίαις καθ' ἑσπέρας."

2. "Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ τῶν ἰα' ἑωθινῶν εὐαγγελίων, σὺν ἅμα αὐτοῖς τοῖς εὐαγγελίοις καὶ τοῖς Θεοτοκίοις αὐτῶν."

3. Τὰ δοξαστικά τῶν στιχηρῶν, μετὰ φωνῶν.

4. "Τὰ φωταγωγικὰ τῶν ἡ' ἤχων."

5. "Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὴν ζωαρχικὴν Τριάδα."

6. "Στιχηρὰ προσόμοια ψαλλόμενα κατὰ Παρασκευὴν."

7. "Κανὼν παρακλητικὸς εἰς ψυχοραγοῦντα."

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος (κολ.) φύλλα περιέχοντα Ἀποστολοευάγγελα καὶ Τροπάρια.

3978. 444.

Χαρτ. 8. XVI. σελ. 2.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

3979. 445. Χαρτ. 16. XVI.
Ὁρολόγιον (κολοβόν).
Ἐν τῶν φύλλων τὸν θεῖον σικόν, τὸν μακρὸν φθαρέντα χρῶνων καινεῖ Ματθαῖος ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου ἐτους 5^ω λ' ἐνδικοτιῶνος ε^{ης} ἐν Ἐφέσῳ νεφ.
3980. 446. Χαρτ. 16. XVI.
1. Μηνολόγιον.
Ἡ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.
2. Ἀκολουθία Συμεὼν τοῦ Στυλίου.
3. Ἀκολουθία τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μ' μαρτύρων.
4. Ὁκτώηχος.
5. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.
6. "Ἀποστολοευάγγελα εἰς διαφόρους ἁγίους."
7. Ἀνθολόγιον.
Περιέχονται αἱ ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
8. Πεντηκοστήριον.
9. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μακαρίου Ἱερομονάχου ἐν Μοσχόβι τῆς μεγάλης Ῥωσίας τῷ 3^ρ ἰνδικτιῶνος ε^{ης}, μηνὶ Αὐγούστου εἰς τὰς 15^η (=1592). Ἐτελειώθη βασιλεύοντος Θεοδώρου καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ὅτε ἔτεκε τῆ θηγάτερ αὐτοῦ τῆ Θεοδοσία.
3981. 447. Χαρτ. 8 μέγ. XVI.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (ἀκέφ. κολ.).
3982. 448. Χαρτ. 8. XVII.
Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.
Ἐν τέλει· Ἐν 3^{τῃ} τῷ 5^ω ἐνδικοτιῶνος ε^{ης} (=1547). Καὶ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τυπικὸν ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 3^ῃ ἡμέρᾳ 5^ῃ τοῦ Σαββάτου. Ἡ δευτέρα αὐτῆ σημείωσις οὐκ ἀναφέρεται εἰς τὸ διὰ τῆς πρώτης δηλούμενον ἔτος 1547, ἀτε τῆς 7^ῃ Ἀπριλίου μὴ συμπίπτουσης ἐν Σαββάτῳ.
3983. 449. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἑρμηνεία τοῦ Πανηγυρικοῦ τῶν ἑορτῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ Πεντηκοστῆς (Ἀκέφαλος).
"Πίναξ τῶν ἐρμηνειῶν καὶ τάξεων ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι οὐ ἀποδοθῆ τὸ Χριστὸς ἀνέστη."
2. Τυπικὸν διαφόρων ἑορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν.
Ἐν τοῖς πρώτοις πίναξι παραπομπαὶ εἰς ἐντυπὰ τε καὶ εἰς χειρόγραφα τῆς μονῆς Διονυσίου.
3984. 450. Χαρτ. 8. XV.
Εὐχολόγιον.
Ἐν τέλει· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Διονυσίου Ἱερομονάχου ἐν 3^{τῃ} λ' ἰνδικτιῶνος πρώτης ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 15^ῃ ἡμέρᾳ Τρίτῃ ὥρα ἑνάτη (=1407).
3985. 451. Χαρτ. 8. XVII.
Θηκαρὰ Εὐχαὶ καὶ πένθη.
3986. 452. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχολόγιον.
3987. 453. Χαρτ. 8. XVII.
Εὐχαὶ διάφοροι,
ἐν αἷς Θεοφάνους, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θηκαρὰ καὶ ἄλλων.
Ἐν ἀρχῇ Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν τέλει δὲ "Κατήχησις τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας."
Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.
3988. 454. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει...καὶ ὁ γράψας Δοσίθεος ἦν ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ μοναχὸς τάχα...Ἐτελειώθη Ἀπριλίου 7^ῃ τῷ 5^ω γ' ἔτει (=1545).
Ἐν ἀρχῇ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐν δὲ τέλει Κανὼν εἰς τὴν ταφήν τοῦ Χριστοῦ.
3989. 455. Χαρτ. 8. XVI.
1. Μηναιοὶ τῶν 13^{ων} μηνῶν κατ' ἐκλογὴν.
2. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι (κολ.).
3990. 456. Χαρτ. φύλλ. XIX.
1. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πάντων.
2. Οἴκοι κδ' εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
3. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Πάντων.
4. Παράκλησις εἰς ἅπαντας τοὺς ἁγίους.
Ἐν τέλει· αὐλδ' (=1839)· μέμνηθε Ἰακώβου Μιχαήλ.
5. Ἀκολουθία Πουλχερίας καὶ Θεοφανοῦς.
3991. 457. Χαρτ. 4. XVII.
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
3992. 458. Χαρτ. 4. XVIII.
1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία (κολ.).
3993. 459. Χαρτ. 4. XIX.
Εὐχαὶ, εὐαγγέλια τινὰ καὶ ὁμιλίαι.
3994. 460. Χαρτ. 8. XVII.
Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον τρεῖς.
3995. 461. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχολόγιον.
Ἐν ἀρχῇ ἐντυπὰ φύλλα Εὐχολογίου.
3996. 462. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.
3997. 463. Χαρτ. 8. XVIII.
Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
3998. 464. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου σχήματος.

3999. 465. Χαρτ. 8. XVIII.
 'Ακολουθία τῆς μεταλήψεως.
4000. 466. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Εὐχολόγιον (ἀκέφαλον).
 2. 'Ωρολόγιον (κολοβόν).
 'Εν ἀρχῇ συνεσταχμένον μετὰ τοῦ περικαλύμματος φύλλον (Περγ. XII) περιέχον Τροπάρια.
4001. 467. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Μηναῖον Αὐγούστου κατ' ἐκλογὴν.
 2. Τριψίδιον (κολοβόν).
4002. 468. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Εὐχολόγιον.
 2. "Εὐαγγελαπόστολα τῆς ἑβδομάδος" καὶ διαφόρων ἑορτῶν.
4003. 469. Χαρτ. 8. XVI.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 4. "Ἀναγνώσματα τῆς ἑβδομάδος."
 5. "Ἀποστολοευάγγελα."
 6. Εὐχολόγιον.
 'Εν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θωμᾶ ἱερέως πόνος ὑπάρχη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ ἔτους '57π' ἐν ἰνδικτικῶνος ιε' ἐν μηνὶ 'Ιουνίῳ κε' (=1572).
4004. 470. Χαρτ. 8. XVII.
 1. Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
 2. Διάταξις τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων.
 3. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 5. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
- *4005. 471. Χαρτ. 8. XV.
 1. Θηκαρὰ 'Ωρολόγιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν τριῶν ἱεραρχῶν καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
 2. "Θεοδούλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων."
 3. "Ἐκ τῶν θεοφόρων καὶ σοφωτάτων μεγάλων ἀγίων ἱκανὰ προσθέγματα παρά τε τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ὁσίων πατέρων."
 Πρῶτα τὰ ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. "Ἀρχ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου οἶδν τι πρῶτον σπάργανον καὶ σοφία τῶν λόγων ὑπερβάσα.
4006. 472. Χαρτ. 8. XVII.
 'Ακολουθία πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἀγίου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου.
 'Εν αὐταῖς καὶ α' 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Εἰς τὴν στεῖρωσιν τῆς 'Ελισάβετ, τὸν Πρόδρομον καὶ τὴν Ἡρωδιάδα.— β' "Ἐξήγησις παραδοθεῖσα πῶς ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ 'Ιωάννου ἐκ τῆς Ἡρώδου πόλεως εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν πόλιν ἐδισκέθη."
4007. 473. Χαρτ. 8. XVII.
 "Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."
 'Εν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ ἐμοῦ 'Ιωάσαφ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις...κατὰ τὸ ἀρχαί' ἔτος τὸ σωτήριον, μηνὶ Νοεμβρίῳ γ' (=1621).
4008. 474. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ακολουθία καὶ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Παχωμίου.
 2. Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως Εὐχὴ συγχωρητική.
4009. 475. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ακολουθία τοῦ προδρόμου Ἡλιοῦ.
 2. "Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἐν προφήταις μέγαν Ἡλιοῦ καὶ εἰς τὸν ὄπαδὸν αὐτοῦ καὶ φοιτητὴν 'Ελισσαίε τὸν προφήτην, καὶ μερικὴ διήγησις τῶν τερατουργιῶν αὐτῶν καὶ θαυμάτων."
 3. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου 'Εγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
4010. 476. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ακολουθία τοῦ ἀγίου Μοδέστου Ἱεροσολύμων.
 2. Ἁγίου Μάμαντος Εὐχαί.
 'Εν τέλει 'Εγράφει διὰ χειρὸς Ναθαναὴλ ἱεροναχοῦ ἔτο ἀρχπζ' Ἀπριλλίου ιη' (=1687).
- *4011. 477. Χαρτ. 8. XVIII.
 Εὐχολόγιον.
 Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων.
4012. 478. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ακολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.
 2. Κανόνες νεκρώσιμοι.
 'Εν τέλει ἀρχπη' (=1688) Ναθαναὴλ ἱερομόναχος.
4013. 479. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Κατηχητικὸς λόγος εἰς τὸ Πάσχα.
 "Ἀρχ. Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Προτάσσεται Προόμιον Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
 2. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.
 3. Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 Προτάσσεται Πίναξ ἐρμηνευτικὸς.
 4. Εὐαγγέλια τοῦ μηνολογίου ἧτοι τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν τῶν ἱβ' μηνῶν.
 5. 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.
 6. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
 7. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑβδομάδος.
 8. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
 9. Ἀποκρίσεις εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.
 10. Εὐχαί.
 'Εν τέλει Ὁ γράψας δὲ Γαλακτίων ἦν ὁ...(διαγεγραμμένα)...Αὐγούστου λα' ἀρχλγ' (=1633).

4014. 480. Χαρτ. 8. XVII.

"Ακολουθία του αγίου ελαίου."

"Εν τέλει· Ναθαναήλ Ιερομόναχος φχοθ' (=1679).

4015. 481. Χαρτ. 8. XVII.

1. 'Ακολουθία.

α'. Εἰς βρασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ'. Τοῦ ἀποκουκουλίσματος.—ε'. Εἰς ψυχορραγοῦντα.

2. Εὐχὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.

"Εν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀμαρτωλοῦ Ναθαναήλ Ιερομονάχου ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φχπ^ωζ' Ινδικτιῶνος ι' (=1687).

4016. 482. Χαρτ. 8. XVI.

Θηκαρά Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη.

"Εν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν βιβλίον τὸ καλούμενον Θηκαράς ἐπὶ ἔτους ,ζι' (=1582) Χριστόφορος.

4017. 483. Χαρτ. 8. XVIII.

"Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

ψαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις."

"Εν τέλει τοῦ προτελευταίου τῶν Κανόνων· Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν μοναχοῖς Ἀθανασίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ μικρᾶς Ἀρμενίας ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ καλουμένου Βάνη... Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένην Λειψῷ τῇ παρὰ τῇ Πάτμῳ ἐν ἔτι ἀπὸ Χριστοῦ 1784 φππδ' Μαρτίου η' 8.

4018. 484. Χαρτ. 8. XVIII.

1. "Βιβλίον στιχοχορονικὸν

περιέχον τοὺς ἐν τοῖς μνηαῖσι πάντας συναξαριστικοῖς ται καὶ ἰάμβυκοῖς στίχοις πάντων τῶν ἁγίων ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου α' καὶ λείγον μέχρη μηνὸς Αὐγούστου λα' οὐ μὴ δὲ αὐτοῦς, ἀλλὰ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Πεντηκοντασταρίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ τελόνου καὶ Φαρισαίου μέχρη τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων. Ἐνετίησι ἀπὸ Χριστοῦ φχζή'."

"Εν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Παναγιώτου ὁ πόνος... Ἐν ἔτει σωτήριον φχζή' ἐν μηνὶ Ἐλαφηβολιῶνος κη' (=1698).

"Ἴσως ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, εἰ καὶ οὐδὲν τοιοῦτον φέρεται παρὰ τῷ Βρετῷ.

2. "Νικολάου τοῦ ὀσιοτάτου πατριάρχου

Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Ἀναστάσιον καθηγούμενον τοῦ Σινᾶ ὄρους, διὰ στίχων."

"Αρχ. Πολλάκις με ἤξιωσας τέκνον εὐλογημένον.

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην ἐν τῷ κώδικι.

4019. 485. Χαρτ. 8. XVI.

Θηκαρά Ὑμνοι τριαδικοὶ καὶ πένθη.

Προτάσσεται μὲν Θεοδοῦλου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων, ἔπειτα δὲ Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμὸν.

4020. 486. Χαρτ. 8. XVI.

1. Ἀκολουθία.

α'. Τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.—β'. Εἰς βρασοφοροῦντα.—γ'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—δ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—ε'. Τοῦ εὐχελαίου.—ς'. Τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.

2. Εὐχαὶ διάφοροι.

"Εν τέλει· Ὁ δ' ἐκγράψας Δοσίθεος ἦν ὁ τάλας καὶ μοναχὸς τάχα. Ἐτει τῷ ,ζ^ωνα^ω Ἰουλίου κη' (=1543).

4021. 487. Χαρτ. 8. XVI.

1. Εὐχολόγιον.

2. "Ὅπως χρῆ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ ἐθνικῆς πλάνης ἐπιστρεφόμενους."

"Εν τέλει· Συγχώρησον τῷ δούλῳ σου Χριστοφόρῳ πολυαμαρτητῶ.

3. Εὐχαί.

4. Νομοκάνων.

Περιέχονται Κανόνες συνοδικοὶ, ἀποστολικοὶ καὶ τῶν πατέρων.

5. Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.

6. Ἀκολουθία τῆς α' Ἰανουαρίου.

"Εν τέλει· Ἐπὶ ἔτους ,ζπα' (=1573)... ἔγραψεν ἰδοὺ Χριστοφόρος ἐν πόνῳ.

7. Μηνολόγιον μετὰ τῶν ἀπολυτικοκοντακίων.

8. Ἀπολυτικοκοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

9. Θεοτοκία κατ' ἦχον.

10. Προφητεῖαι λεγόμεναι εἰς μνήμας ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου.

11. Ἀπόστολοί τινες.

12. Μεγαλυνάρια.

13. Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας.

14. Εὐχαί.

15. "Ἐκθεσις ἀπλουστέρα καὶ συντομωτέρα

συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ δωθεῖσα ὀρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ αυθέντου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰερεμίου ἐπὶ ἔτει τῶν τρεχόντων ,ζ^ω τριακοστῷ ἐβδῶμῳ ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον."

"Αρχ. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιούτων συγγεγραφότες διὰ το ἀμφίγνωμον αὐτῶν, ἀσαφῆ τὰ τοιαῦτα τοῦ μὲν ἀλήλους τοῦ δὲ ἐαυτοῦς ἀντιλέγοντες.

16. Πίνακες τοῦ Πασχαλίου.

17. Κανὼν εἰς ψυχὴν.

18. Περὶ βαθμῶν συγγενείας καὶ περὶ γάμου,

περὶ προικὸς καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς.

"Εν τῷ μέσῳ φύλλα νεώτερα (XVII), ἐν οἷς Βροντολόγιον καὶ Σεισμολόγιον.

19. Ἐκλογή Ψαλμῶν τῶν διαφόρων ἑορτῶν.

"Εν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ τρία φύλλα (XVI) περιέχοντα Τροπάρια.

*4022. 488. Χαρτ. 8. XVII. (φ. ρμβ').

1. Διάταξις τῆς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου (ἀκέφ.).

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
4. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
5. Εὐαγγέλια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
6. Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὄλης ἐβδομάδος καὶ ἄλλοι τινὲς ἀπόστολοι.

7. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει· Ἐτελειώθει τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ, καὶ ἁμαθοῦς Πολύζου ἱερέως κατὰ τὸ ἔτος αχγγ' ,ζρξά' ἐν μηνὶ Μαῦω ις' (=1653).

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων εἰκόνων Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

4023. 489.

Χαρτ. 8. XV.

1. "Ὅρισμοὶ ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἀποφηνόμενοι ἐν ταῖς γενομέναις θεοκροτήτοις ἱεραῖς συνόδοις ἐν τῇ μεγίστῃ Πάμφου περὶ τῶν ἱερωτάτων ταύτης προέδρων δις τοῦ ἑνιαυτοῦ."

2. "Ἡ συμβολὴ τοῦ μεγάλου μύρου."

3. "Τὰ ἐδέσματα τῶν ἐγκαινίων."

4. Ἀλεξάνδρου πάπα Ῥώμης Ἐγγραφοῦ.

Ἀρχ. Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ εἰς δι' ἡνεκῆ τοῦ μέλλοντος μνήμην. Τέλ. Δίδεται Ἄνανία διὰ χειρὸς τοῦ καίστορος Ἰορδάνου τῆς ἁγίας Ῥώμης κουβικουλαρίου καὶ νοταρίου τῆ ἐννάτῃ Ἰουλίου ἰνδ. γ' ἔτη τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως αςξ της τε παπα' τοῦ τετάρτου πάπα Ἀλεξάνδρου πέμπτου.

5. "Ὅροι συν Θεῷ ἀγιοῦν πατέρων

τῶν ἐπισκοπευσαντων ἐν τι νοίσσω κδιπρῶ (=ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ) ἐν ἔτω ,ςωγ' τοῦ Ἀδάμ ἔτοι ἀποφηνόμενοι ἐν τες τῶν ἐπισκῶπων ἐπαρχίαις τοῖς τοιαῦτις νίσσου Κύπρου παρα Μαρτ' νου του ἀγιοωτάτου ἐπισκῶπου Καρπασέων καὶ ἐνωρήας Ἀμοχοῦ στον μητροπῶ'λεως Κωνσταντοίας καὶ ἀρχιεπισκῶπου Κύπρου καὶ παρὰ Ἰωάννου του πανοξρωτάτου ἐπισκῶπου Ἀρσηνοῖς καὶ πάσις Πάμφου. του καὶ μητρόπωλύτου καὶ ὑπω του ἀγιοώτατου ἐπισκῶπου Σολέων καὶ ἐνορηας Λευκωσίας κυροῦ Θεώφιλάκτου καὶ του ἀγιοωτάτου ἐπισκῶπου Ἀμαθοῦντον Νεμεσοῦ καὶ Κουρέων καὶ Φωτοίου ἀρχιεπισκῶπου Λατίνων Κῦ'πρου μετὰ καὶ τῶν ἐμοῦ' ἐπισκοπων ἀφήνικεν οὕτως."

Ἀρχ. Επίσκοπος Καρπασέων καὶ ἐνωροίας Ἀμοχοῦστον μητροπῶ'λεως Κωνσταντοίας καὶ ἀρχιεπισκῶπου Κῦ'πρου.

Ἐν τέλει αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ· Γέγραπται ἐν Λευκωσία ἐν τῇ τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐλῇ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αςπξ' ἰνδ. ιε' Μαῦω δῃ'.

6. Ἐγγραφον τῷ Θεοπάλδῳ.

Ἀρχ. Τῷ Θεοπάλδῳ τῷ κοινῷ νοταρίῳ τῷ Καλάθῳ γραφομένῳ τὸ προῤῥηθὲν πρόσταγμα ἀπὸ τοῦ προλεχθέντος κυροῦ ἀρχιεπισκόπου ἐμψύχου φωνῆς χρησιμοδοτήματι ἐν τῇ πόλει Λευκωσία ἐν τῇ τοῦ ἐπισκόπου αὐλῇ, ἐπὶ βήματος καθημένου ἐνώπιον τῶν διακριτικῶν. Τέλ. εἰς ταύτην τὴν δημοσίαν θέσιν παρήξα καὶ τῷ ἐμῷ ἰδίῳ βουλλωτηρήῳ ἐπεσφραγησάμην.

7. Διήγησις περὶ Θεοδοσίου ἀρχηγοῦ Ἰουδαίων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

8. "Ἀρχὴ τοῦ νηπητῆρος."

Ἐν τέλει· Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεωργίου ἀναγνώστου τοῦ ἐπονομίου Βεστάρχη, δομestίκου τὲ καὶ ταβουλαρίου τοῦ Χίου.

9. "Ἀκολουθία τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ νηπητῆρος."

10. "Σκόπει τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης ὀφφίκια."

11. "Τάξις γινομένη ἐπὶ προχειρίσεως μεγάλου οἰκονόμου."

12. "Εὐχὴ εἰς τὸ λύσαι ἀνθρώπου ἀφορισμόν."

13. Μεγαλυνάρια.

14. "Διήγησις θαυμαστῆ καὶ ὠφέλιμος

περὶ ἀναξίων ἱερῶν ὁποῦ ἱερουροῦν ἀναξίως."

15. "Θαῦμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ πανάγαθος Θεὸς

εἰς ἓνα φιλάργυρον ἱερέαν καὶ πῶς ἐσκότωσεν τὸν φίλον του."

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

16. Εὐχαί (κολ.).

4024. 490.

Χαρτ. 8. XV.

"Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων

καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσι δὲ πόνημα Θηκαρά μοναχοῦ."

Ἐπεται Θεοδούλου Διήγησις περὶ τῶν ὕμνων (κολ.).

4025. 491.

Χαρτ. 8. XV.

Θηκαρά Πένθη καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολοβ.).

Ἐν τέλει δύο φύλλα (Περγ. X) περιέχοντα Ἑρμηνείαν εἰς μέρη κειμένου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Περιβάλλεται δὲ ὁ κώδιξ ὑπὸ ἐτέρου φύλλου (Περγ. XIII) ὕλης ἐκκλησιαστικῆς.

4026. 492.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Εὐχαί τοῦ λυχνικοῦ.

2. Εὐχαί τοῦ ὄρθρου.

3. Ψαλμοὶ τοῦ ἐσπερινοῦ.

4. Πολυέλεος.

5. Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου (κολ.).

*4027. 493.

Χαρτ. 8. XVI.

1. Τάξεις χειροτονιῶν.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ,ςζ' ἰνδικτιῶνος 178 (=1582;).

3. Εὐχαί.

Ἐν τέλει· Τέλος ἔλαβε τὸ παρὸν τακτικὸν ὑπ' ἐμοῦ Θεοῦ ἱερομονάχου ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς κεκλημένης τοῦ ἁγίου Διονυσίου κατὰ τὸ ,ςζ' ἔτος ἰνδικτιῶνος 178 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ ις' (=1582;).

4. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.

Ἐν τέλει· Ἐτους ,ζρα^{ον} ἰνδικτιῶνος 5' μηνὶ Μαρτίῳ δ' (=1593).

Κοσμεῖται ὑπὸ χρυσῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλου.

4028. 494.

Χαρτ. 8. XVII.

1. Ψαλμοὶ τινες.

2. Αἱ ψῆδαι τῶν ἀναβαθμῶν.
3. Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ναθαναήλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχοθ' Σεπτεμβρίου ιβ' (=1679).
4029. 495. Χαρτ. 8. XVII.
Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου.
Παρεμβεβλημένοι εὐρηγται Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου.
Ἐν ἀρχῇ ἔντυπον “Βιβλίον περιέχον τὴν ἀκολουθίαν... Νεοφύτου καὶ... Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.”
4030. 496. Χαρτ. 8. XVIII.
1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Ἀκολουθία παρακλητικὴ εἰς τοὺς ἁγίους Γεώργιον καὶ Δημήτριον.
3. Τροπάρια ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
4031. 497. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “Κατήχησις ἐν τῇ λαμπρᾷ Κυριακῇ.”
Ἄρχ. Εἰ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος.
2. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
3. Τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἑνιαυτοῦ.
4. Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας τῆς Πεντηκοστῆς.
5. “Αἱ ἀποκρίσεις εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.”
6. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
7. “Ἀκολουθία τῶν Φώτων.”
Ἐν τέλει Τῷ ζ' μθ^ο ἔτει Ἀπριλίου δ' (=1541).
8. Εὐχαὶ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁ ὑπ' ἀρ. 1 λόγος.
Προτάσσεται Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Προοίμιον.
4032. 498. Χαρτ. 8. XVII.
1. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. Εὐχαὶ διάφοροι.
4033. 499. Χαρτ. 8. XIX.
“Ἀγιασματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἀντιγραφὲν ἐκ τοῦ παλαιοῦ χειρογράφου, μετὰ τὴν μεγάλην εὐχὴν τὴν εὐλογοῦσαν τὸ ὕδωρ ἐκ τρίτου καὶ ἡ παλαιὰ εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος λεγομένη διὰ κήπους, χωράφια καὶ ἀμπελώνας, αὐλζ' 1837.”
Ἐπεταὶ Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Νήφωνος.
4034. 500. Χαρτ. 8. XVII.
1. Αἱ ψῆδαι τῶν ἀναβαθμῶν (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Γαλακτίωνος ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχμέ' Ὀκτωβρίῳ κδ' (=1645).
2. Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον.
Ἐν τέλει Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει δρλα' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ (=1623).
3. “Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.”
4035. 501. Χαρτ. 8. XVI.
1. Ἀκολουθία πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
2. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
3. “Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς..τοῦ..Προδρέμου...”
Ἰδ. καὶ 3584 (50), ιε', 3588 (54), ιβ'.
4. “Ἐπίγραμμα Θεοδώρου τοῦ Παφνότου (γρ. Δαπνοπάτου)
εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.”
Ἄρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς ἐπεδήμησε Πρόδρομος.
5. Ἀποστολοεὐαγγέλια τῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου.
6. Ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ δύο.
7. Ἀκολουθία εἰς τὸν προφήτην Ἥλιαν.
8. “Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἐν προφήταις Ἥλιοῦ καὶ εἰς τὸν ὄπαδὸν αὐτοῦ καὶ φοιτητὴν Ἐλισαῖον τὸν προφήτην καὶ μερικὴ διήγησις τῶν τερατουργιῶν αὐτοῦ καὶ θαυμάτων.”
Ἰδ. καὶ 4009 (475), 2.
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ περιέχοντα μέρος Πίνακος νομοκάνωνος.
4036. 502. Χαρτ. 8. XVIII.
Εὐχαί.
4037. 503. Χαρτ. 8. XVIII.
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
4038. 504. Χαρτ. 8. XV.
Θηκαρά Ὁρολόγιον.
Ἐπεταὶ Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως (κολ.).
4039. 505. Χαρτ. 8. XVII.
1. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
2. Κανόνες εἰς κοιμηθέντας (ἀκέφ.).
Ἐν τέλει Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου εὐτελοῦς...δρλ' (=1602).
4040. 506. Χαρτ. 8. XVI.
Κανόνες κατανυκτικοὶ καὶ παρακλητικοί.
4041. 507. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία.
α'. Εἰς ῥασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ'. Τοῦ ἀποκοκουλίσματος.—ε'. Εἰς ψυχορραγοῦντα.—ς'. Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
4042. 508. Χαρτ. 8. XVII.
Ἀκολουθία.
α'. Τοῦ μεσονυκτικοῦ τῆς γ' καὶ θ' ὥρας.—β'. Τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.—γ'. Τῶν ὥρων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαιησίμου.

4043. 509. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 ἸΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ.
 α'. Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.
 —γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος (κολ.).
4044. 510. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Διατάξεις τῆς θείας λειτουργίας.
 2. Εὐχαί.
 3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία
 μετὰ τῶν διακονικῶν (κολοβ.).
4045. 511. Χαρτ. 16. XVII.
 ἸΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ.
 α'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—β'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.
 Ἐν ἀρχῇ Εὐχαί τινες (ἀκέφ.).
4046. 512. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Κανόνες ἱκετήριοι καὶ κατασκευτικοὶ (ἀκέφ.).
 2. Ὑμνοὶ τριαδικοί.
 3. Εὐχαί καὶ Τροπάρια.
4047. 513. Χαρτ. 16. XV.
 Θηκαρά Εὐχαί καὶ πένθη.
 Ἐν τέλει ⲥϠⲰⲚⲞⲚⲠ ⲬⲰⲗⲱⲗⲁⲗⲏⲛⲃⲱⲗⲱ (=Γρηγόριος μοναχός).
4048. 514. Χαρτ. 16. XVI.
 Θηκαρά Ὑμνοὶ τριαδικοὶ καὶ εὐχαί (ἀκέφ. κολ.).
 Προτάσσονται α'. Βραχέα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.—β'. "Διονυσίου μοναχοῦ Πεντηκοντὰς ἰάμβων."—γ'. "Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια γνωστικὰ ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων."
 Ἐπονται δὲ δ'. Δηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.—ε'. Μηρολόγιον τῶν ἱβ' μηνῶν.—ς'. Κανόνες ἱκετήριοι καὶ κατασκευτικοί, ἐν οἷς καὶ οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.—ζ'. Εὐχαί διάφοροι.
4049. 515. Χαρτ. 16. XVI.
 1. Ἀποστολοευάγγελα τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.
 2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.
 4. Λειτουργία τῶν προηγουμένων.
 5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 6. Εὐχαί διάφοροι.
4050. 516. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
 2. "Ἀκολουθία νεκροσίμμος εἰς ἱερέα τελευτήσαντα."
 3. Ψαλμῶν στίχοι.
 4. Εὐχή ἐπὶ τὸν μέλλοντος μεταλαβεῖν.
4051. 517. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Στίχοι τοῦ Ψαλτηρίου.
 2. Καταβασίαι.
 3. Δοξαστάρια τοῦ ἐνιαυτοῦ κτλ.
 Μετὰ φωνῶν.
4052. 518. Χαρτ. 16. XVIII.
 ἸΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας
 καὶ τῶν μετ' αὐτὴν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς.
4053. 519. Χαρτ. 16. XVIII.
 1. Κανόνες παρακλητικοὶ γ'.
 2. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Δηγήσεις.
 3. "Ἰατρεία ψυχωφελῆς."
 4. "Διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ ἁμαρτωλὸς
 τῇ Θεοτόκῳ διαλεγόμενος καὶ τυχεῖν σωτηρίας δεόμενος κατὰ
 ἀλφάβητον."
 Ἐν στίχοις πολιτικοῖς ὁμοιοτελεῦτοις. Ἀρχ.
 Ὁ ἁμαρτωλός.
 Ἄνυμφευτε θεόνυμφε οὐρανοῦ γῆς κυρία
 σῶσον με τὸν ταλαιπῶρον Θεοῦ μήτηρ Μαρία.
 Ἡ Θεοτόκος.
 Βέβαια ἤθελες σωθῆ.....
 5. "Ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ διάβολος ἔλθων
 ἀποπάσασθαι τὴν ψυχὴν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κατ' ἀλφάβητον."
 Ἀρχ.
 Ὁ ἁμαρτωλός.
 Ἄφες με τρισκατάραιε τί ἔχεις μετ' ἐμένα
 καὶ καγκηκάκως μὲ τραβᾶς, τίς ἔστειλεν ἐσένα.
 Ὁ διάβολος.
 Βέβηλε καὶ παμμίαιε.....
 Ἐν ἀρχῇ ἔντυπα φύλλα περιέχοντα Ἀκολουθίαν τοῦ ἀνα
 γνώστου καὶ τῶν διατάξεων τῆς θείας λειτουργίας.
 Τὴν στάχων τῶν κώδικος ἀποτελεῖ φύλλον (Περγ. XII)
 ἐκκλησιαστικῆς ὕλης.
4054. 520. Χαρτ. 16. XVII.
 "Ἡ θεία μυσταγωγία τῶν προηγουμένων."
4055. 521. Χαρτ. 16. XVII.
 1. Ἀκολουθία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου.
 2. Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.
 Μετὰ τῶν εὐχῶν.
 3. Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ κατασκευτικοί.
 4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
 5. Εὐχή ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν.
 6. Ἀκολουθία εἰς τὴν παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.
 7. Διάταξις περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας.
 8. Ἀκολουθία εἰς εὐλόγησιν οἴνου.
 9. Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἑορτῶν.
 10. Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμόν.
 11. Εὐχαί.
 12. Περὶ ἀφορισμῶν.
 13. Λύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως.
 14. Εὐχαί.
 15. "Δηγήσεις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου
 τοῦ Αἰγυπτίου."
 16. "Ἀρχὴ περὶ τοῦ φλεβοτομῆσαι"
 καὶ "Περὶ τοῦ πότε δεῖ φλεβοτομεῖν τοῦ χρόνου ὄλου."
 17. Περὶ αἰσίων καὶ ἀποφράδων ἡμερῶν.
 18. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
 19. "Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑβδομάδος."

20. "Οί μακαρισμοί τῶν ἡ' ἡχων."
21. Ἐρμηνεία εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν. *Ἀρχ.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Πατέρα λέγεις ἀνθρώπε τὸν Θεὸν καλῶς λέγεις.
22. "Ἐκ τοῦ Λεξικοῦ."
*Ἀρχ. Ἐταῖρε φίλε' ἑταῖρον τὸν ἀδελφόν' ἐτυρώθη
ἐσκληρύνθη.
23. "Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ Νικηφόρου
τοῦ ὁμολογητοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Πῶς
τρίτον προσκυνεῖται τὰ τίμια ξύλα, ὅτε ἐν τῇ α' τοῦ Αὐγούστου
μηνοῦ τυποθεῖσα προσκύνῃσι τῶν τιμίων ξύλων ἐπὶ Ἡρακλείου
τοῦ βασιλέως γέγονεν."
*Ἀρχ. Ἡράκλειος λαβῶν ἐκ Περσίδος τὰ ζωοποιὰ
ξύλα.
24. "Ἐρωτήματα διάφορα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν μέγαν Θεολόγον περὶ
Ιερέων."
25. "Ἀπόκρισις Γρηγορίου τοῦ μεγάλου."
26. "Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἐρώτησις
καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ἡ' ἡχων τῶν ἀναστασίμων."
27. "Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος" Περὶ πίστεως.
28. "Ἱστορία περὶ Λογγιβάρδων."
29. "Ἱστορία περὶ τοῦ μύρου τοῦ πολυτίμου."
30. "Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων
πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἁγίῳ θρει τοῦ Ἄθω ἐπὶ Μιχαὴλ βασιλέως
τοῦ λατινόφρονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ λατινο-
φρόνων."
31. "Τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου αἱ παραβολαί."
Μετὰ βραχείας ἐρμηνείας αὐτῶν.
32. "Διάταξις ἁγίων καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν
περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι καὶ περὶ ἐγκρατείας καὶ
νηστείας τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ δ' ἁγίων Τεσσαρακοστῶν, καὶ
ἐτέρων τινῶν ἀναγκαίων ζητημάτων."
33. "Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεῖσα ὑπὸ
τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ Θεοδοσίου."
34. Εὐχαὶ Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
35. "Ἐπιτομὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας
πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς πᾶν ὠφέλιμος."
36. "Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐκ διαφόρων
προσώπων περὶ διαφόρων κεφαλαίων πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἀνα-
στάσιον, ὃν τὰς λύσεις ἐποίησατο οὐχ ἐξ εαυτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας
καὶ ἀναγνώσμων τῶν ἁγίων πατέρων."
37. "Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγιωτάτου
μητροπολεῖτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεῶν Περὶ τῆς θείας
καὶ ἱερᾶς λειτουργίας."
38. "Δέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ βασιλέως" Φυσιολογικά.
*Ἀρχ. Μεγάλῃς κεφαλῆς πλήρης γνώσεως εἰ κἂν
στρογγύλος ὦ. Ὁξέα κεφαλὴ μεστή ἀνοίας.
39. "Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου
περὶ τῆς φράσει, καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ
προφήτου Μωϋσέως εἰς πᾶσα Χριστιανὸν ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον,
ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου, ἀπὸ τοῦ προφήτου, καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὴ
τῆς ἐκκλησίας μας, καὶ πρέπον εἶναι νὰ διαβάσῃτε."

40. "Διήγησις μερικὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὰ λεγόμενα Πάτρια."

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος φύλλα πέντε, δώδεκα δ' ἐν τέλει,
περιέχοντα τύπους ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

4056. 522.

Χαρτ. 16. XVII.

"Ἡ σύνταξις τῶν Κανόνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ."

Κανόνες διάφοροι τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὧν τινὲς μὲν μετ'
ἐξηγήσεως διαστίχου, τινὲς δὲ μεθ' ἐρμηνείας ἐπομένης εἰς ἕκαστον
τροπάριον τῶν Κανόνων.

4057. 523.

Χαρτ. 16. XVII.

Εὐχολόγιον.

4058. 524.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.
3. Ἀκολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
4. Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος.
5. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια μετὰ τῶν ἐξαπο-
στελαρίων.

6. Κανὼν τοῦ Πάσχα.

7. Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.

8. Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν

καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει
τλήμων Κύριλλος ἀρετῆς πάσης ξένος. Ἐν ἔτει ζ'ρα'
μηνὶ Μαρτίῳ (=1593).

Ἐν ἀρχῇ φύλλα περιέχοντα Ἀναγνώσματα καὶ Τροπάρια.

4059. 525.

Χαρτ. 16. XVII.

Τριψίδιον

μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς μέσης ἐβδομάδος.

4060. 526.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (ἀκέφ.).
2. Εὐχαί.
3. "Ἀρχὴ τῶν ἐρωτῶν ἀποκρίσεων" (κολ.).
*Ἀρχ. Ἐρώτησις: τί τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Ἀπόκρισις.
Ἐρωτήσις: Τί τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον
παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ἀπόκρισις. Σταυρός.

4061. 527.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Μηνολόγιον τῶν κολλύβων.

*Ἀρχ. Γίνωσκε ὦ ἀγαπητὲ παρακλησιάρχα πότε ἐν
χρῖα ποιῆσαι κόλυβον τῶν ἁγίων· ὅταν δὲ ψάλλεται
ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς 4' ἔχει δὲ καὶ ὁ ἅγιος εἰκόνα,
τότε ποιήσον καὶ κόλυβον.

2. Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου.

3. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Ἐν τέλει...ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ Θεωνᾶ ἱερομοναχοῦ
...ἐν ἔτει ζ'πε' ἰνδ. ε' (=1577).

4062. 528.

Χαρτ. 16. XVII.

"Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου λειτουργίας
πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ καὶ ἡ τάξις τῶν

χειροτονιών, πότε και πώς γίνεται έκαστη, σύνταχθεῖσα παρὰ τοῦ πρωτονοταρίου τῆς ἀγιοτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διακόνου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Γεμιστοῦ."

4063. 529. Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἀναστασίου Συναΐτου Εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.

2. "Ἀκολουθία ἐπὶ ὀχλήσει αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν."

3. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον β'.

4. Κανῶν εἰς τὸν Πρόδρομον.

5. Εὐχαί.

6. "Ἀκολουθίαι εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν."

7. Στιχηρά.

8. "Κανῶν τῶν ἁγίων τοῦ ὄλου χρόνου."

9. Ἀκολουθία παρακλητικὴ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.

10. "Κανῶν εἰς τὰ ἔννεα τάγματα τῶν ἀσωμάτων."

11. "Κανῶν ἐξομολογητικὸς φιλοσόφου Ἱεροθέου μοναχοῦ."

12. "Ἐξομολόγησις μεσανυκτικῆ Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ] εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον."

13. "Εὐχὴ ἀλφαβητοῦ Δέοντος δεσπότητος."

14. Διατάξεις περὶ μοναχῶν.

15. "Ὁ θεῖος Νείλου Πρὸς ἀρχάριον μοναχὸν ἀλφάβητος."

16. "Κανῶν μεσανυκτικὸς."

17. Εὐχαί.

18. Κανῶν νηπτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν.

19. Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

20. Εὐχαί.

21. "Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον οἶκοι κδ'" (κολ.)

4064. 530. Χαρτ. 16. XVI.

1. "Εὐχὴ συγχωρητικὴ...ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν."

2. Μηνολόγιον.

3. Ἀκολουθίαι.

α'. Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ ἐξοδιαστικῶ τῶν μοναχῶν.

4. Εὐχαί.

5. Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι (κολ.).

4065. 531. Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθίαι.

α'. Τῆς ἑβδομάδος.—β'. Τοῦ ἐξοδιαστικῶ τῶν κοσμηκῶν.

2. Δοξαστάρια τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν

καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἑνιαυτοῦ.

3. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

4. "[Α]ριθμητικοὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα,

τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης."

Ἑρμηνεῖα τῆς εὐρέσεως αὐτῶν.

5. Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.

Η.

6. Εὐαγγελία τινα.

7. Στιχηρὰ τῆς ἑβδομάδος.

4066. 532.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀποστολοευαγγελα παρακλήσεως ἐπὶ ἀσθενοῦς.

2. Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

3. Καταβασίαι τοῦ ἑνιαυτοῦ.

4. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.

5. "Λόγος πᾶνι οφέλιμος του ἁγίου γέροντος..."

6. "Λόγος πᾶνι οφέλιμος περὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ περὶ τῆς θείας λειτουργίας."

7. "Ἑρμηνία πῶς κοινονοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ οράσεως δια τὴν κοινωνίαν."

8. Περὶ εὐρέσεως τοῦ Πασχαλίου.

9. "Περὶ φλεβοτομίας ποίας ἡμέρας πρέπει νὰ γίνεται."

10. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικῶ τῶν μοναχῶν.

11. Ἐξομολογητάριον (ἀκέφαλον).

4067. 533.

Χαρτ. 16. XVI.

1. Ἡ ἀκολουθία τῶν ὠρῶν τῆς Ἀκαθίστου μετὰ τῶν οἰκῶν (ἀκέφ.).

2. Κανῶν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν.

3. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.

Ἐν μέσῳ τῷ κώδικι Εὐχαί. Ἡ δὲ τάξις τῶν φύλλων συγκεχυμένη.

4068. 534.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἀκολουθία εἰς ῥασοφοροῦντα.

2. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου σχήματος.

Ἐν τέλει Νείλου μοναχοῦ.

3. Εὐχαί.

4. Ἀκολουθία τῆς ἑβδομάδος.

5. Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

6. "Υπόγραμμα τοῦ ταλτηρίου (γρ. Ψαλτηρίου) ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως δοθήσεις."

7. Περὶ ἀφωρισμένων καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν.

8. Εὐχαί.

4069. 535.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Ἐκ τοῦ Γεροντικῶ ἀποσπάσματα.

2. Κανῶν τοῦ Πάσχα.

3. Στιχηρὰ τῶν ἑσπερινῶν τῆς ἑβδομάδος τῆς διακαινησίμου.

4. Ἀκολουθίαι.

α'. Τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου σχήματος.—δ'. Τῆς ἑβδομάδος.

5. Τὰ ἰα' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ὁ κώδιξ περιβάλλεται ὑπὸ φύλλων (Περγ. XIII), ἐν οἷς μέρος τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.

4070. 536.

Χαρτ. 16. XVIII.

1. Τροπάρια.

2. Θεοτοκία.

- 4071.** 537. Χαρτ. 16 μικρ. XVIII.
1. "Εὐχαὶ συλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλήστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ..."
2. **Θηκαρᾶ Πένθη καὶ Εὐχαί.**
3. **Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.**
4. **Εὐχαί.**
Ἐν τέλει· Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Δανιὴλ ἐλαχίστου ἱερομονάχου τοῦ Ἰβηρίτου ἐκ πύλεως Τρίκκισ τε τῆς Αἰεταλίας. 1701. Ὀκτωμβρίου 23.
Ἐν ἀρχῇ φύλλα ἔντυπα Μικρᾶς συνόψεως (αρχῆ), ἧτις λείπει παρὰ Βρετῶ.
- *4072.** 538. Χαρτ. 4. XVIII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
4. **Τάξεις χειροτονιῶν.**
Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἰδιορρόθμων ἀρχικῶν γραμμάτων.
- *4073.** 539. Χαρτ. 4. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
Ἐν τέλει· Ἐγράφησαν αἱ ἱεραὶ καὶ θεῖαι λειτουργίαι αὐταὶ παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ θεῖα καὶ ἱερᾷ μονῇ τῇ τοῦ κύρ Διονυσίου, ἧς καὶ κτῆμα τυγχάνουσιν ἐν ἔτει ἔρλα' μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1622).
Κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων. Οἱ τίτλοι χρυσοῖς γράμμασιν.
- 4074.** 540. Χαρτ. 8. XVI.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
Ἐν τέλει· Τοῦ ἔτους ζνθ' (=1551).
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
4. **Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος (κολ.).**
- 4075.** 541. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
4. **Εὐχαί.**
Ἐν τέλει· Αἱ θεῖαι αὐταὶ καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι ἐγράφησαν ἐν ἔτει ἀρχῆ' (=1668) χειρὶ Παρθενίου ἱερομονάχου ἐν τῇ σεβασμίᾳ λαύρα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφύδρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.
- 4076.** 542. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Εὐχαί.**
Ἐν τέλει· Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφείμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ζρκε' (=1617).
- 4077.** 543. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
Ἐν τέλει· Ἐγράφη χειρὶ Ἰώασαφ ἐν ἔτει ἔρξε' μηνὶ Δεκεμβρίῳ κγ' (=1657).
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
4. **Εὐχαί.**
5. **Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὅλης ἐβδομάδος.**
6. **Μακαρισμοὶ τῶν ἡ' ἡχων.**
- 4078.** 544. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Περὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τάξεως.**
2. **Τάξεις χειροτονιῶν.**
3. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
4. **"Ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων τῆς Χριστοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως."**
5. **Ἐρμηνεία τοῦ ἐγκαινισμοῦ ναοῦ.**
- 4079.** 545. Χαρτ. 8. XVI.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
Μεθ' ἐκάστην λειτουργίαν Εὐχαί.
4. **Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.**
Ἐν τέλει· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος.
- 4080.** 546. Χαρτ. 8. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Μετὰ τινων εὐχῶν.
Ἐν τέλει· Ἐγράφη ἐπὶ ἔτους ζπγ' (=1575) Χριστόφορος.
- 4081.** 547. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
Αἱ λειτουργίαι μετὰ καὶ τινων εὐχῶν (κολ.).
Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ἔρρη' Ὀκτωβρίῳ ε' (=1609) ἐγράφη χειρὶ Ἰγνατίου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.
- 4082.** 548. Χαρτ. 8. XVI.
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.
Μετὰ καὶ εὐχῶν (κολ.).
- 4083.** 549. Χαρτ. 8. XVII.
1. **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία.**
Ἐν τέλει· Ἐπει ἀχιε' τῆς Χριστοῦ γεννήσεως Ἀγούστου ε' (=1616) διὰ μὲν χειρὸς Κυριακοῦ μοναχοῦ ἐγράφη τυγχάνει δὲ κτῆμα Δανιὴλ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Τίνου.
2. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λειτουργία.**
3. **Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.**
Μετὰ καὶ εὐχῶν.

4084. 550. Χαρτ. 8. XVI.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Εν τέλει· 'Εν ἔτει ,ζρβ^ο (=1594).
4085. 551. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Εν τέλει· 'Εγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ, ἐν ἔτει ,ζριη' (=1610).
4086. 552. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4087. 553. Χαρτ. 8. XVII.
 Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
 'Εν τέλει· 'Εγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ,ζριη' (=1610).
4088. 554. Χαρτ. 8. XVIII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4089. 555. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4090. 556. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
 'Εν τέλει· 'Ετελειώθησαν αἱ θεῖαι καὶ ἱερὰ λειτουργίαι διὰ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ καὶ τλήμονος 'Ισαὰκ ῥακενδῆτου...
4091. 557. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 2. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 3. Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4092. 558. Χαρτ. 8. XVII.
 1. 'Ερμηνεία τῆς θείας μυσταγωγίας.
 2. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 3. "Εὐχὴ συγχωρικὴ ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν."
 'Εν τέλει· 'Εγράφη χειρὶ Γαλακτίωνος ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων ἐν ἔτει ἀχμθ' 'Ιουλίω ε' (=1649).
 4. "Ἀποστολοευάγγελα τῆς ὄλης ἔβδομάδος."
4093. 559. Χαρτ. 8 μικρ. XVII.
 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 Μετὰ καὶ Εὐχῶν.
4094. 560. Χαρτ. 8 μικρ. XVI.
 1. Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 2. Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.
 'Εν τέλει· 'Ὡ ἱερεῦ εὐχου κάμοι τῷ τάλανι Δοσιθέω τῷ ,ζμς^ο Δεκεμβρίου ις^η ἐγράφη (=1537).
4095. 561. Χαρτ. 16. XVII.
 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
4096. 562. Χαρτ. 16. XVI.
 Βασιλείου του μεγάλου Λειτουργία.
 'Εν τέλει· 'Εγράφη τῷ τάλανι Δοσιθέω μονοτρόπω ζ^ωμς^ο ἔτει Φευρουαρίου θ^η (=1538).
4097. 563. Χαρτ. 16. XVII.
 1. 'Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λειτουργία.
 'Εν τέλει· 'Εν Ἀθῶνος ὄροι ἐγράφει ἀχνη' Νοεμβρίω (=1638).
 2. Εὐχαί.
- 4098—4115. 564—581.
 Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XIX.
 Κώδικες μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς.
4116. 582. Περγ. φύλλ. 4. 8. 16. VI—XIV.
 Φάκελος
 περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ὕλης. 'Εν φύλλον (XIII) περιέχει ὕλην μαθηματικὴν, ἕτερον δὲ (XIII) περιέχει μέρος Λεξικοῦ.
4117. 583. Χαρτ. 4. 8. 16. XV—XIX.
 Φάκελος
 περιέχων φύλλα καὶ σπαράγματα κωδίκων, τὰ πλείστα ὕλην ἐκκλησιαστικῆς καὶ μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς, πάνυ δὲ ὀλίγα τῆς θύραθεν γραμματείας.
4118. 584. Χαρτ. 16. XVI.
 1. "Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης."
 2. "Στίχοι ἱαμβικοὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Εἰς πᾶσαν πρᾶξιν πῶς δεῖ διάγειν πάντα ἄνθρωπον."
 3. "Περὶ ἀδελφοῦ ὄντος ἐν κοινοβίῳ πῶς χρὴ διάγειν καὶ περὶ οἰκονόμου καὶ ἡγουμένου πῶς πρέπει νὰ ἐπιτιμοῦσι τοὺς πταίοντας."
 4. "Διδασκαλία πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Δανιὴλ τοῦ σχολαστικοῦ."
 "Ἀρχ. Δεῖ τὸν βουλόμενον σωθῆναι καὶ διδαχὴν ἐξηγητὴν ἀκούειν."
 5. "Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὅτι βλέπτει μεγάλως τὸν θέλοντα σωθῆναι καὶ περὶ ἐτέρων παισμάτων" (κολ.).
 "Ἀρχ. Γαστριμαργία καὶ ἡ μετὰ οἶνον καὶ ὕδατος πολυποσία φέρει πολλὴν ἀμέλειαν καὶ ἀσθένειαν τοῦ σώματος."

4119. 585.

Περγ. 16. XII.

Ψαλτήριον.

Ἔχει τὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συνερρικνωμένα, καὶ ἄλλως δ' ἐστὶ μεγάλως βεβλαμμένος, ἅτ' ἐφ' ἱκανὸν χρόνον κεκρυμμένος ἐν χώματι.

4120. 586.

Χαρτ. 16. XVII.

1. Γρηγορίου Νύσσης Πρὸς Ληγόιον Μελιτηνῆς.
2. "Ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων μέρος, ἑρμηνεία Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ."
3. Τὰ κεφάλαια τῶν πατέρων τὰ ἐπόμενα συνήθως τοῖς συνοδικοῖς κανόσιν ἐν τοῖς νομοκάνοσιν.

4. "Ἐκ τοῦ συντάγματος Γεναδίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι τὸ τοῦ Πάπα ψιλὸν μνημόσυνον οὐδὲν τι παραβλάπτει οὐδὲ φέρει τι σκάνδαλον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν."

5. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Μάρκου Ἀλεξανδρείας.

6. "Μέρος ἐκ τοῦ συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων Ματθαίου ἱερομονάχου [τοῦ Βλαστάρεως] τοῦ μεταγενέστερον γράψαντος Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ καὶ Θεοδώρου πατριάρχου Ἀντιοχείας τοῦ Βαλσαμών."

7. "Τῶν ἀναγκαίων ζητημάτων ἢ λύσις

Ἀναστασίου τοῦ σοφοῦ Σιναΐτου."

8. "Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἔθνικὸν κατηχούμενον' (κολ.).

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

σ.	σελ.	στ.	ἀντί	γράφε	σ.	σελ.	στ.	ἀντί	γράφε	
1	2	21	Πράξις	Πράξις				Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου ἥτις καὶ εἰς		
2	1	28	ἐπὶ	καὶ				τύπον ἐξεδόθη ἑλληνολατινιστὶ ἐν ἔτει:		
		40	σελ. 2	σελ. 2 (φ. 411)				αφ' 45' 1596· ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἱερωνύμου Κομμελίνου· σωζομένη ἐν τῇ τοῦ Φιλοθέου, καὶ ἐν ἄλλαις.		
3	2	43	ἱστορία	εἰκῶν						
4	1	23	παραμένοντος	παραμένοντες						
		30	Μετὰ τὸν στ. 30 πρόσθεσ· 7. Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ τοκιζόντων	πρόσθεσ· 7. Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ τοκιζόντων	22	2	19	1. Θεολογικὴ συγγραφή	1. [Νικολάου τοῦ Κελλιῶτου] Θεολογικὴ συγγραφή	
		31	(κολοβ.)	Τέλ. (κολοβ.)						
2	47		Πρόσθεσ· Κατὰ τὸν R(ENÈ) G(REGORY) ἐν τῷ Litterarisches Centralblatt τῆς 29 Μαρτίου 1890 ὁ κῶδιξ ἐγράφη μᾶλλον τὸν IX αἰῶνα.				40	Ἐν τέλει τοῦ ἀρ. 1 πρόσθεσ· "1δ. καὶ ἀρ. 1601 (88)		
5	1	20	ἀββὰ	αββὰ	24	2	35	Εὐχαὶ λζ'	Εὐχαὶ λζ'	
		42	(λζ'—ξβ')	(νζ'—ξβ')	25	2	44	πορνείας	πορνείας	
		43	(λγ'—η')	(ξγ'—ι')	26	1	48	αχξδ'... (=1644)	αχξζ'... (=1647)	
6	1	27	ἀντιστρατιωτικῶν	ἀντι στρατιωτικῶν	29	1	47	κ'	κε'	
		2	ζ'ω'λδ'	ζ'ω'λδ'	31	2	32	Πολλάκις	Πολλάκις	
7	1	42	ὅμοιαι	οὐχ ὅμοιαι	56	2	38	Πρόσθεσ· Πανομοίωτα δύο σελίδων τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΣΠΤΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ		
8	1	43	γράφειν	γράφην				"Ὁ ἀγιορειτικὸς κῶδιξ τοῦ Ἐρμᾶ" ἐν τῇ Εἰκονογραφημένῃ Ἔστῃ 1893 (Ἰανουάριος—Ἰούνιος)		
9	1	8	πνεύμασι	πνεύματι				σ. 40 καὶ "Noch einmal das Dionysius-Kloster auf dem Athos" ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Β' σ. 609 κ. ἐ. Πίν. I.		
		2	Ἀρχῆ... ἀγίω	Ἀρχῆ... ἀγίω	62	1	1	Σισιννίου	Σισιννίου	
		28	περιέχων ἅπασαν	περιέχων ἅπασαν	65	2	33	Ἐπιστολὴ	Ἐπιστολὴ εἰσαγωγικὴ εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 14 συγγραφὴν.	
10	1	2	γεωργικοῦ τινος βιβλίου	Συμῶν Σηθ Περὶ τροφῶν βιβλίου				38	Πρόσθεσ· Ὁ ΜΑΝΟΘΑ Γ'ΕΔΕΩΝ ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Κωνσταντινουπόλεως Τόμ. Θ' τεύχ. 14 σ. 111 λέγει τάδε· "Τὸ χειρόγραφον ἐν τέλει φέρει οὐ μόνον Παρθενίου πόνος, ἀλλὰ καὶ, ἂν μὴ ἀπατώμαι, ρήτωρ ἀρχιθύτης Παρθένιος ἐξ Ἀναβρετῆς."	
		2	οελγψιλωξλνθυλω	οελνψιλωξλνθυλω	68	1	19	2. "Ἐτερος	2. [Μαλαξοῦ] "Ἐτερος	
12	1	3	μὲν	μὴν	21			3. "Μακαριστάρια	3. [Βενεδίκτου Τζαγκαρόλου] "Μακαριστάρια	
19	2	27	Πρόσθεσ· Αὐτῷ δὲ χειρὶ νεωτέρα (XVIII), πιθανῶς τῇ αὐτῇ τῇ γραφῇ καὶ τὰ ἐν τέλει τοῦ Πίνακος τῶν περιεχομένων, καὶ τάδε· Μαρία ἡ ἔκγονο. Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος, γυνὴ δὲ γενομένου Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Εἰρήνης τῶν συγκροτησάντων τὴν ἀγίαν ἐβδομὴν Σύνοδον, ἐν Νικαίᾳ κατὰ τῶν εἰκονομάχων ἥτις βιασθεῖσα ἔλαβε τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, ἡσυχάσασα ἐν Μοναστηρίῳ ἐν Βυζαντίῳ. Τῇ αὐτῇ δὲ χειρὶ ἐν τέλει τῆς πρὸς Ἐβραίου ἐπιστολῆς Παύλου καὶ πρὸ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἑρμηνεία τῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκαλύψεως Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἀκμάσαντος κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἡμισίαν ἑκατονταετηρίδα, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆς, καὶ					30	Σουμερίης	Σουρούμης
								34	7. Τροπάρια	7. [Δημητρίου Σουρούμης] Τροπάρια
					85	2	37	αωνή φ'	αωνη'	
					87	1	30	νοστήματος	νοστήματος	
					99	2	8	Πρόσθεσ· Τέσσαρα πανομοίωτα ἐκ τούτου τοῦ κώδικος ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ HEINRICH BROCKHANS ἐν τῷ βιβλίῳ Die Kunst in den Athos-Klöstern, Leipzig, 1891, Πίν. 17—20. Θεωρεῖ		

σ. σελ. στ.	ἀντι	γράφε	σ. σελ. στ.	ἀντι	γράφε
	δὲ ὁ Brockhaus τὸν κώδικα γραφέντα μᾶλλον κατὰ τὸν IX ἢ X αἰῶνα.				δτι ἐν τῷ Νέῳ Μαρτυρολογίῳ χρονολογείται τὸ μαρτύριον τοῦ ἐν λόγῳ Νικοδήμου τῷ 1722.
110 2 30	Κατ' ἀκριβεστέραν περιγραφὴν σταλείσαν μοι ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου τοῦ Παντοκρατορινοῦ ὁ ὑπ' ἀρ. 197 κώδιξ σύγκειται μὲν ἐν δλω ἐκ σ. 760, περιέχει δ' ἐν τῷ χειρογράφῳ μέρει πρὸ τοῦ ἐντύπου Μηναία, Παρακλητικὴν καὶ Τριψίδιον.		39	Ἐν τέλει πρόσθεσ' Ἐχομεν κατὰ ταῦτα ἐν τῷ κώδικι τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον, ἐκοθὲν τύποις τὸ πρῶτον μὲν ἐν Βενετία τῷ 1799 παρὰ Νικολάῳ Γ'λυκεῖ (Βρετοῦ Νεοελ. Φιλολογία Μέρ. Α' σ. 131 ἀρ. 355), τὸ δεύτερον δ' ἐν Ἀθήναις ἐπιμελεῖα Στεφάνου Κωνσταντίνου Σκαθάρου παρὰ Φ. Καραμπίνη καὶ Κ. Βάφα τῷ 1856.	
113 2 39	Πρόσθεσ' Ἴδε καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου ΔΑΝΙΗΛ ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ "Τὸ λεγόμενον Εὐαγγέλιον Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου" ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Κωνσταντινουπόλεως Τόμ. Δ' τεύχ. ιε' σ. 216 κ. ἐ. Ὁ αὐτὸς περιέγραψεν αὐτόθι τεύχ. ις' σ. 221 κ. ἐ. ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν "Τὸ χειρόγραφον Ἰωσήφ τοῦ Καλοθέτου" καὶ κώδικα ἐκ τῆς μονῆς Παντοκράτορος, ὅστις οὐκ ἐπεδείχθη μοι κατὰ τὴν ἔτει 1880 διατριβὴν μου ἐν τῇ μονῇ, ἅτε ἴσως ὦν δεδανεισμένος ἐκτὸς τῆς βιβλιοθήκης.		188 1 15	πτεσάρων	τεσάρων
			205 2 38	Μετὰ τὰς λέξεις "Θεορία. Πρόλογος" πρόσθεσ' Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ ΡΗ. MEYER, Die Haupturkunden für die Geschichte der Athos-Klöster. Ἐν Λειψία, 1894 σ. 226.	
			208 2 30	οὐ δὲν	οὐ
			216 2 41	Ναπατιανῶν	Ναυατιανῶν
				50 Zeitschrift I	Zeitschrift IV
			218 2 15	ἐλλειπές	ἐλλιπές
			250 2 30	Ποίημα	Ποίημα
116 1 22	ἰβηρικῆς	ἰβηρικῆς	252 2 35	καὶ 43 ἀλφάβητοι	ἀλφάβητον
130 2 23	Πρόσθεσ' Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἔδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Εὐαγγέλιον τῆς μονῆς Καρακάλλου" ἐν τῇ Εἰκονογραφημένῃ Ἐστία 1893 (Ἰούλιος—Δεκέμβριος) σ. 88.		262 2 1	Πλουτάρχου Νέ- ρων (;)	"Ἐξήγησις τοῦ Πλου- τάρχου [Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν] διδαχθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἀρίστου διδα- σκάλου Δανιὴλ Πατμίου τοῦ Κεραμέως."
134 1 49	δελταρίῳ	δελταρίου			
	2 30 κεφ. ζ'	κεφ. ι'			
148 1 19	ἀμαρτωλωτέρον	ἀμαρτωλωτέρον			
155 2 51	Μετὰ τὸν ἀρ. 3 πρόσθεσ' 3 α. Τοῦ αὐτοῦ		298 1 5	νίε	νίε
156 2 39	Δότε ἐμοὶ	Δότε μοι	301 2 43	Πρόσθεσ' Τὰ ὑπ' ἀρ. 10, 12, 21, 32 καὶ τινὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 37 ἐξεδόθησαν ὑπὸ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ "Μνημεῖα μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως" ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Τόμ. Γ' τεύχ. ιδ' σ. 201 κ. ἐ. Τούτων τὰ ὑπ' ἀρ. 10 καὶ 12 ἔδημοσιεύθησαν καὶ ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Ἱστορικοῖς Μελετήμασι σ. 121 ἐν σημειώσει. Τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 46 ποίημα ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς ΓΕΔΕΩΝ ἐνθ' ἀν. σ. 204—205 ὡς ἔργον Τζαμπλάκου, παραλαβὼν τὸ δνομα ἐκ τοῦ στ. 66 τοῦ ποιήματος, ἀλλ' ἀμφίβολον εἶ τοῦτο τὸ δνομά ἐστι πράγματι τὸ τοῦ ποιητοῦ.	
164 1 37	Ἀποστοστολοεὐαγγε- λον	Ἀποστολοεὐαγγέλιον			
165 2 11	Ἰσραὴλ	Ἰσμαὴλ			
168 1 4	ἀγνωρήτου	ἀγνωρήτου			
174 1 21	εἰς πάντας	πάντας			
	32 Πρόσθεσ' ὁμοίως δὲ μετὰ καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν ὑπὸ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Τόμ. Θ' τεύχ. 14 σ. 110.				
	2 5 Πρόσθεσ' Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἔδημοσιεύθη ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ "Τετραεὐαγγέλιον παλίμνηστον" ἐν τῇ Εἰκονογραφημένῃ Ἐστία 1893 (Ἰούλιος—Δεκέμβριος) σ. 265. Ὁ δὲ ΜΑΝΟΘΗ ΓΕΔΕΩΝ ἐνθ' ἀν. εἰκάζων ἀναγνωστέαν τὴν χρονολογίαν, Ὡχιθ' ἀντι, Ὡχιθ' ἀποδέχεται ἔτος τῆς γραφῆς τὸ 1129' γράφει δ' ὁ αὐτὸς ὁ Γονικὸς ἀντι Ὡγωνικά.		319 2 27	Πρόσθεσ' Πανομοίωτον μιᾶς σελίδος τοῦ κώδικος ἔδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ HEINRICH BROCKHAUS ἐνθ' ἀν. Πίν. 21.	
178 1 10	32	64	354 2 13	ἀπόσπασμα τοῦ Πτο- λεμαίου	γεωγραφικὸν ἀπόσπασμα
184 1 44	μετεγγλωττίσθη	μετεγγλωττίσθη	365 2 6	παραδιδάσι	παραδιδούσα
186 1 30	(=1709)	(=1709);. Σημειωτέον,		9 τοῦ τῆς	τῆς
			13	Πέτρον	πότερον
			367 1 46	(=νομίσματα)	(=νομίσματα)

1958
1959
1960

